

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காட்டுப்புரானம்.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கவியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பாடவையிடப்பட்டு,

ஸ்ரீமான்

வாயலாநெல்லூர் - மிட்டா ஜமீன்தார்

நாகை-சொக்கலிங்க-திருமுடிப்பிள்ளை

அவாநளால்

சென்னை.

பண்டித மித்திர பந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சோபகிருதுஸு துலாரவி.

1903.

விலை அறு எட்டு.

திருஞானசாபந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாய்மலாநதருளிய திருவேற்காட்டுத்தேவாரம்.

பாண் - பழங்குருகாரகார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

- ஏளளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனெனெரி வெளவியானுறைவேற்கா
டுளவியாருயாதாரிவவுலகின்ற நெளவியாரவாதேவமேர் (அ)
- ஆடனாகச்சைத்தனவிலலேசார வேடங்கொண்டவனவேற்காடு
பாடியுமபணிந்தாரிவவுலகின்ற சேடராடியசெலவமேர். (உ)
- பூதம்பாடப்புகங்காட்டிடையாடி வேதவித் தகனவேற்காடு
போதுஞ்சாநதுமபுகையுங்கொடுத்தவாக கேசமெயுதுதலிலலையே (ங)
- ஆழகடல்வனக்கங்கைகரந்தவன வீழ்சடை யின்னவேற்காடு
தாழவுடைமனத்தாரபணிந்தேத்திடப் பாழ்படுமமவாபாவமே (ச)
- காட்டிஒருலுமயாததிடக்காலனை வீட்டிஒருனுறைவேற்காடு
பாட்டிஒருபணிந்தேத்திடவல்லவ ரோட்டிஒராவீனையொலலையே (ஈ)
- தோலினுடைமேவவல்லானசுடா வேலினுறைவேற்காடு
நூலினுறபணிந்தேத்திடவல்லவா மாலினுறவீனையாயுமே. (உ)
- மலலனமுமமதினமாய்தரவெய்ததோர் விலலினுறைவேற்காடு
சொல்லவல்லசுருங்காமனத்தவா செல்லவல்லவாநிக்கமே. (ஊ)
- மூரவவெண்மநிருடுமுடியுடை வீரனமேவியவேற்காடு
வாரமாயவழிபாடுநீனைந்தவா சோவாசெய்கழறிண்ணமே (ஐ)
- பரக்கினாபடுவெண்டலையிற்பலி விரக்கினு ளுறைவேற்காட்டு
ரரக்கனாண்மையடரப்பட்டானிறை நெருக்கினுனைநீனைமினே (க)
- மாறிலாமலராடுமொலவன வேறலானுறைவேற்கா
டறிலாமொழியேமொழியாவெழில கூறினாக்கிலைகுறறமே (கஉ)
- விண்டாமமொழிவரும்திருவேற்காடு கண்டநம்பனகழலவேணிச
சண்பைஞானசம்பநதனசெந்தமிழ் கொண்பொடககுணமாமே (கங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி - வேற்காட்டுநாதர். தேவி - வேற்கண்ணியம்மை.

நம்பியாண்டார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவந்தாதி.

தண்டலைகுழ்திருவேற்காட்டுமனற்குகவற்றார்
கொண்டவல்லாயமவனகுதரைவென்றுமுனைகொண்டபொருண்
முண்டநன்னீர்தனடியவாக்கீட்பவனமூர்க்கனென்பார்
கண்டலைநீரொண்குடநதையினமேவுநகுதனையே.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருப்புகழ்.

தானந்தா தனதான தானந்தா தனதான
தானந்தா தனதான—தனதான.

ஆலம்போ லெழுநீல மேலங்காய வரிகோல மாள்மபோ செயலாய	விழியாலே
ஆரம்பா றொடைசால வானுகோ புரவார ஆடம்பா குவிநேய	முலையாலே
சாலந்தாழ் வறுமால வேலங்கோ பிடியாய வேளங்கா துடிப	துடையாலே
சாரஞ்சார விலனைய கேட்கங்கா யமன்மீறு காலந்தா றெழிவேறு	நுவலாயோ
பாலம்பான மணநாடு காலங்கே யிறிலாத மாதம்பா தருசேய	வயலாரா
பாடம்பா திரிகுல நீடநகர கரவீர பாசந்தா திருமாவின	மருகோனே
வேலம்பா நுமரது மேலம்பா தருமாதா வீறங்கே யிருபாலு	முறவீரம்
வேதந்தா வபிரம காந்தா வருன்பாவு வேலங்கா கிறைசே	பெருமானே

தாசுதாதன தானன தானன தாசுதாதன தானன தானன
தாசுதாதன தானன தானன—தனதான.

காசசாரகுழ லாவிழி யாரயி லாபபாலமொழி யாரிடை நூலெழு வாசசாரின நீரமுலை மாசாகன	மயலாலே
காழங்காதல தாமன மேநிக வராக்காமுக னாயுறு சாதக மாபபாதக னுமடி யேனைநி	னருளாலே
பாபபாயலை யோவடி யாரொடு சொப்பாயலை யோவுன தாரருள கூப்பாயலை யோவுமை யாடரு	சுமரேசா
பாபபாவல ரோதுசொ லானமுது நீபபாரினின மீறிய கீரணா யாபபாயுன தாமரு ளாடுலாசொ	லருளவாயே
வாபபேரரு னேபொழி காரண நோபபாவச காரண மாமத வேறபாடிக ளேயழி வேயுற	வறைகோண
வாக்காசிவ மாமத மேமிக லுக்காதிப யோகம தேயுறு மாததாசிவ பாலகு காவடி	யவாகாழ்வே
வேறகாடவல வேடாகன மாமக ளாக்காரவநன மாமகி னுதிரு வேற்காடுறை வேதபு ரீசனா	தருசேயே
வேட்டாமக வானமக ளானவ ளேட்டாதிரு மாமண வாரொளி டைட்டாபெரு வாழுவென வேவரு	பெருமானே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடவேதாரணியமென்னும்

திருவேற்காட்டுப்புரானம்.

காப்பு.

வலம்புரிவிநாயகா.

நலம்புரிவாரணந்தரிதகநாதனிகமேச்சுவளநவிலத்தானச
சலம்புரிவாரணத்ததிருக்கைத்தந்திமுதலாகநுடற்றுஞ்சுமருமனனோன்தத்த
குலம்புரிவாரணப்பபடையுங்குமைத்தெழில்செருநதுருமேறகுறுநதாளவை
வலம்புரிவாரணக்குரிசினமலாபபதமெயம்மனவாககாலவணங்குவோமே.

பாயிரம்.

சபாநாயகா.

திருத்திலகனித்ததிவகாமசவுந்தரிவிழிகளசிறக்கநாநு
மருத்தியுடனையபத்தேமாவடிவாகியதுகொடுவல்லருளாற்பஞ்ச
சுருத்தியமேமசெய்தருளிப்பணிமுனியும்புலிமுனியுங்கிளாவுறேறத்த
நிருத்தமருளெமமாணையெஞ்ஞானமனமனமினிதுவுவாமால். (க)

திருவேற்காட்டேச்சுரா.

மணிகொண்டநெடுங்கடலிறகண்டியிலுந்தனொளபமாரபத்தேகாநுங்
கணிகொண்டமறையவனுங்காணபரியசுடருவங்காட்டிலாநும
பணிகொண்டகுலையமுமபணிந்தேத்தசசுருட்டிபரம்பரையாயோங்கு [ம.
வணிகொண்டவேற்காட்டிலருள்பொழிவேற்காட்டையாமகத்துளவைப்பா

சாநநாயகி.

முத்துபெருங்கருணையிறபபாமுதலாஞ்சத்திகளாயமுறைமைத்தாக
வைந்துபெருந்தொழினடத்திமுன்னுதிந்ததானமுலமகறமியாள
வீருமுத்தனமுனாக்கிளங்குமுபாதானங்கனமேவிலிணனோ
வந்துபணிவேற்காட்டிலவாழ்ந்தாரநதநாயகிதானமனத்துளவைப்பாம. (ங)

கலியாணசுந்தரா.

தென்திசையிறெலவழங்குகுறுமுனிவனநன்ககாகச்செவ்வேவிலேநிக
கனனுழைவினமடேராகுகிறதகவினசெயமதரிநெடுங்கடகன்னியோடுந
துன்புபனிவரையகனறுசுடாமகுடநதரிததுநறுநதொடையலுருடி
மனறலவளாநதிடவீருநதமணவாளசுநதனைவணக்கஞ்செயவாம. (சு)

தஞ்ஞாழாத்தி

கடவாதமபடவாதமடவாதமெனக்கழித்துக்கருத்திலோநகேதா
திடவாருமுபபொருளினுணமையெனதேதோசனகாதியாநாலவாசகுத
திடவாணபபொருளோமெயுஞானமுத்திஞாயாறறிகழககாட்டி
வடவாலினகீழிருந்தகதமுரைநதபெருமானைவணக்கஞ்செயவாம. (சு)

விநாயக்ககடவுள்.

அண்டரிடாககடலகருக்கியகரரிடாககடலபெருக்கியவனிவாரி
யுண்டவனைக்கழங்கையப்பெவாடியெடுத்தெறிந்தாடியுமையாள்கேளவன
றெண்டாகளன்பளிமுரனறுதுநைந்தாடக்கருணைமதஞ்சொரியாநினதோ
கொண்டலவிளங்குகழிலகாட்டுவகுஞ்சரனேசேவடிமுடிமேற்கொளருவோமே

குமரக்கடவுள்

சதகோடியாயிரங்கன்படைத்தவனுக்குதவிசிராசரனாவீட்ட [போ
மதகோடியவருமபரம்பொறகடஞ்சொரியுங்கிறறுரிவையங்கெகமமான
னிதகோடிவரமெனினுநெடிதளிப்பவவனவித்தகடுவீவலணைல
பதகோடிநானகையுநாகோடியாழகுதவுமயாமபணிசுவோமே. (சு)

வைரவக்கடவுள்

ஆரணவலசெருக்கொழியவவனறலையிலொனறதனைங்ஙகைகோடுதி
நாரணசெங்குருதுகடலெனவாங்கியதினிரப்பிரடுமுரபுலத
தோரணமாயவருடலநாலவீயாட்டயுநதொலிலொனகொனதைத
தாரணிநறகிவபெருமாறகனபுநகமவயிரவனருடலேமேற்கொளவாம. (அ)

திருநந்திதேவா.

அள்ளியெடுத்ததனிநீறறினுவலேபுண்டாமிலங்கவங்கைகாநகிற
றுள்ளிநெறித்தெழுந்திரிகோட்டிசலைமழுப்படைபிரமாபுகரிதைதாங்கித
தெனஞ்சுதிமலைசுஞ்செருசடையானறிருவாயமெசுறுத்திநாளும
வெள்ளிவரைததலமக்கலாநந்திராயகனறிருத்தாளவிரும்புமீவோமே. (சு)

அகத்தியமுனிவா

திருக்கோலபிடுமபொருளாயெழுமாட்டாநகேவரதைதயிலககணததை
மருக்கோலித்தமிழ்ப்பயிரைவளாததுமலைமகளானாமருவநினற

பெருக்கோதமவுலி புனையருளானபெறுறியொடுபெறுகல்யாணத்
திருக்கோலங்கண்டுமகிழுகத்தியனா சரணமலாசிரமேமறகொளவாம். (௧௦)

திருஞானசம்பந்தமுததிகவாமிசுள்.

பொன்னிரண்டுதிருப்பெயருமபடைத்தபழம்பதியிலவளாபதும்மேபாநூந
சுன்னிரண்டுசீரடியாறபையநடநதிலங்குபொயகைத்தலத்தினமேவி
முன்னிரண்டுசுவருமவந்தருநமுதருந்தியமணமுலவேரு
மென்னிரண்டுவினையினதுபெருவேருங்களைந்தவனையிறைஞ்சிவாழ்வாம். (1)

திருநாவுக்கரசுகவாமிசுள்.

அள்ளனமனககுண்டரிடுநூறுதிருநீறணியேவாரசுகன்றழிடாமற
துள்ளிடைபூறுசுநமபொருந்தாவெனதுணாகவருமுறுதிக்கொண்டே
தெனஞ்சுழிமுககடலனழித்தினையெழியுநதருங்கடலுந்திருந்தநீருதும
வள்ளலெயம்பெருமானைத்திருநாவுக்கரசுவினையாமவணங்கிவாழ்வாம். (௧௨)

சுந்தரமுததிகவாமிசுள்.

அடியவருக்கெளியெனென்பதனுமானமுதலியனவலவெனேறயிப்
படியறியக்காட்டுதற்காமபடிவமெடுத்தாரூரிதபரவையெனநூ [தனாக்
தடியிடைவெண்ணைகச்செவவாயரகடரிழைப்பெண்டனகித்தஞ்சொறு
கடிதனிலெமமிதவனிருகாலேசப்பப்பணித்தவனைக்கருத்துவைப்பாம்.

மாணிக்கவாசகவாமிசுள்.

கருக்கோவையாழிக்கக்கருதிவேரவாகளசெவிக்கட்படாமுன
னுருக்கோவையாமனையொழிதியவற்றையலையினியிருகாயாக
விருக்கோவையாபலமுமபெற்றனமென்றெண்ணியெண்ணியினபமாரத்
திருக்கோவையாமொழித்ததிருவாத்ஜாரபதஞ்சிரமேமறகொளவாம். (௧௪)

மூக்கநாயனார்.

ஆர்க்குமறிவரியபொருளடியவருக்கமுதூட்டலனினறென்று
நீர்க்கடலொழ்வையமதினிலவுறுமேபயிதுவென்றுநிலவகாட்டி
யார்க்குமறகரமுரனுஞ்சேலேசெயிலேவற்காட்டிலவதரித்த
மூக்ககரணநாயனார் திருவடித்தாமையுளத்தினமுன்னுவாமால். (௧௬)

சண்டேசநாயனார்.

பொன்னிதிப்புனல்பரந்தமண்ணியினிறிமபாலாறபூசையாற்ற
வுன்னிமணலாலயஞ்செய்தமமணலாடெய்யிறைவற்றமுருகங்காட்டித்
தனையமநிறைவற்றித்தருந்ததாள்குறையிறழித்தனடியாளேன
மணியமெய்ப்புகழ்பரவிசிலனடியாதிருவையவைகஞ்சேவாசேம (௧௭)

திருவேற்காட்டுப் புராணம்

மற்றையதிருத்தோண்டர்கள்.

வேறு

புயலவளாபிடற்றானறன்பாறபொருந்தியவூற்றததாலு
மயலசெயற்கரியாராகவலியினமவருமெனநெண்ணி
யயலறியாதேமானவானநதமருளப்பெற்றே
ரியலினைப்பரவித்தொண்டினைழியுமிறைஞகவோமே. (௧௭)

சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

வேறு

தீகருணமுடையகஞ்சிமண்டையஞஞ்சிவகணசரிதநன்றன்று
நோக்குறுறுதலோனருளுடையடியானோறமெழுசரிதையேமேன்மை
யாககுமெனநனபரயனநனககருளியருடிருத்தொண்டா மாபுராணம்
வாககிணுமலாநதசேக்கிழாருபயமலாப்பதஞ்செனனிசோததுயவாம. (1)

சந்தானகுரவா.

வேறு

வானநாடாவழுத்துமபரசிவ
மானவானபொருளவாழ்வைநாமார்ந்திட
ஞானமாரகநலம்பெற்றநாடுசந
தானவாரியாதாடலைமெற்கொள்வாம். (௧௯)

வாழ்த்து.

வேறு.

தாரணிவேந்தாவாழ்கதணபுயன்மறுதுபெய்க
சீரணிசெங்கோலோங்கதிருவருள்செழிககவெண்ணி
ருரணவேளவிபலகவருமறையோகண்மலக
வாரணவுரியோனசைவமன்னுகவையமெல்லாம். (௨0)

அவையடக்கம்.

வேறு

திடங்கொள்செழுந்தமிழ்க்கடலினககாண்டாசுந்
தெவிட்டாதமதுரமுஞ்சித்திரமுமேலுந்
தடங்கொள்புவிதழைத்தேதாங்கவுகாககினேராபாற்
றமியனுஞ்சொற்றொடைதொடுக்கசாராநிறற
விடங்கொளண்டம்படைத்தளிப்போனென்றுமுள்ளா
ளிநுக்குளத்தனறிருக்குளத்தனெட்டான்முன்னர்

மடங்கொண்மனத்தனவானதெய்வநதாமும்

வரங்கொடுக்ககுறித்தெழுந்தவணமைபோலும்.

(உக)

கலைக்குறையுமுயற்கையுங்கருதாராகிக்

கவகையுடன்மதியமவைத்துக்காட்டலானு

மலைக்குமறிவினரேனுஞ்சூடநாடா

மத்தமலரிதழியுடனவைத்தலானு

நிலைக்குமரும்பொருட்பதியினனுவுமேலா

நிருத்தசபைபதனிலவிளங்கிற்றலானு

மலக்கியமுமபயினும்தெளிந்தறியேனனனே

னெழிற்சரிதந்தமிழ்க்கவியாலிசைக்கினேறேன.

(உஉ)

பாயிற் றற்றும்

ஆக்ச செய்யுள் - உரு

புராண வரலாறு.

நலம்பெருங்கயிலாயநாதனந்திக்கடவுளுக்குநவிலவையன

றலம்பெருகத்தவம்புரியுஞ்சனற்குமரற்குதவவியாசனுககனனேனசீர்

வலம்பெருகவாதாரயணனஞ்சுதனுக்குரைப்பவகுத்தியார்க்கும

பலன்பெருகவவன்புகலுமபதினெட்டுப்புராணவகைபகருங்காலே.

(க)

வேறு.

பகர்பிரமமபதுமமவிண்ணுசைவமபாகவதம்

பவுடிகமராக்கண்டயநாதம்பயிலாககினைய

மகிழ்பிரமகைவதத்தமவளரிலிங்கமவாயந்த

வராகமேகாந்தமவாமனங்கூமமசச

மிகலருங்காருடமேலாமெழில்கொளபிரமாண்ட

மிவைபதினெண்புராணமிவற்றியலபுளந்தகிரந்தந்

திகழ்தருநாலிலக்கமிதிற்சிவகதைமுனறிலக்கந

திருமாலபங்கயனிரவிதேயுவினுக்கிலக்கம்

(உ)

திருந்தசனற்குமரமேகரசிகஞ்சோமஞ

சிவதருமந்தருவாசந்திகழநாரதீயம்

பெருந்தகைசோந்தியுசனங்கபிலனசரிதம்

பெட்புறுமானவமவருணமபிறங்குமெழிற்காளி

பரிந்துயிராகளபயிலவசீட்டஞ்சாமபவமேசவுரம்

பராசரமாரீசமேபாக்கவமீரோனபான

வீரிக் தவுப்புராணமியையோரிலககமெனேற

விளமா முன னுலநதநியவிருமபுருஞ்சததவாககே. (௩)

வேறு

நீறகண்டப்பெருமானசீரத்திதிறுவியபுராணநோமை

நூறகண்டமனமவாழ்சைவறுவலபவுடிகமேமுனமை

மாறகண்டமிலிங்ககங்காநதமவாரகமவாமனமேமமசஞ

ருறகொண்டதுதிககுங்காமமபிரமாண்டநதொகையீரைநதே. (௪)

வேறு

காருடனமாலசரிதமவினிகாருடநாரதமெழிறபாகவதநானகாம

பாருடனகீழமேமூலகமபடைப்பாறகுப்பிரமமொடுபுமமாமகூ

மேருடனசீரகநிபவிககூமபிரமகைவததங்கதிரேனபெருமைகூறு

நீருடனபாரமலசலிதிறநதுகூதழற்காககியெயமாமே. (௫)

இவ் னுரைத்தபுராணமீரோனபதனிற்சிவசரிதமிலக்கீரைநதுஞ

சிலெனவாககூமதிகனெனத்திருநதுபிரமாணமதாசசெப்புஞ்சீரால [ப]

புலனிமிசைபுதனறவாகளசெவிமடுதேதராககின்பமிகப்பிரிநது முனவா

பலமகறமீமேலாநபதவியினிலவீற்றிருக்கப்பண்ணுநதானே. (௬)

கவினுறுமாயிரங்கீரணமபரபியிருளசீததெழுந்தகதிரிறாய

வவீருமொளியுமிழதருசெஞ்சுடராழிப்படைகமந்தின்னருளகூரதாசில

பவனியனித்திமொடோனபுரமுககாதையொருநானகூமபுண்டரீகத

கவிசின்னுக்கதிகனெனதுஞ்சுகத்தினுககுப்பதியெனதுஞ்சாற்றநதானே.

ஊனமருவிப்பிறவீபெனுமபெருங்கடலிலமுந்தாமதுறுதிரலகு

நானமறையுமவீரிததுலகமியலபுறவேபடைத்திடுநானமுகறகுவாய்தத

மேனமையுரைத்திடுஞ்சரிதமோரிரண்டுமகவானினமேலெனெனம

பானமைபெறுமரியானுமபங்கயனுஞ்சமமெனதுமபகருநதானே. (௭)

ஓழுகொளிரசெயதெழுமபருதிவானவனறன்புகழ்ச்சரிதமொன்றுங்காலைப்

பொழுதினமலரயனெனவுமபொருநதுறுநபகலதனிற்சூவைப்போதி

னெழிலகனிநதுகொழிகுகுமரகதவண்ணெனவுமிறங்கநநிமாலை

விழுமியசீருருத்திரனேபெனவுமுமொத்திகளாகவீளமபுமாதோ. (௮)

கொந்தழவினபுகழுரைகருங்கோதிலசரித்திரமொன்றுங்குலவுருதெண்ணி

சிறநையுடுத்திடுநாயசெகதீசனெனவுமுரைதிகழாரினேற [ச]

யந்திமதியணிகதிரானமுகுதிருமேனியதாயமாரதவாற்றான்

முநதுதனிககண்படைத்தமுனவனினுப்பியெனதுமொழியுநதானே. (9)

சுளநதிர்தசுவகைதயிறகாநதேமாரிலககஞ்சங்குகைதயாநைமபாந
களங்கமதலகாண்டமுதற்சனற்குமரஞ்சுதஞ்சங்கரமேமவிண்டு
வளநதநியிரமபிரமஞ்சுநியங்கிரநதமைமபதிறைநதாநுமுபபாந
விளங்கிடுமோரைநதொருமுனருெனவிவையாயிரமடுததுவிரவுநதானே. (1)

காட்சிபெறுஞ்சனற்குமரசங்குகைதயிறகாளிகாகண்டநாபபண
மாட்சிபெறுமருநதிரததமகததுவதிறழிகமுடுமனமனைகணுரு
மாட்சிபெறதகவமபிரியவருவேதவனமாகியமாநதவாறறு
சூட்சிபெறுமவிவதகாட்டினபெருமைமனைமுதுநூலகடுதிககுமாதோ. (2)

ஆநதமிலமெய்ப்பொருள்விஞ்சனற்குமரமவேதவனமமராபோற்று
மிநதிரங்காங்கெயமபராசரமாழியகததீயமேமயிலகுஞ்செவவி
முந்துபரசிராமமடிமுடிதெடவலமபுரியேமுனிவாபூச
பந்தமகதறிபெலனமீபறுகநதோற்றலசருக்கமினவபதினானகாமே. (கூட)

ஆதவனபொற்கணிவிளக்குங்கலிநாலாயிரத்தெண்ணூற்றறுபதொன்பா
மீதுவனபுளசகனண்டாயிரதேதாரநூற்றினமேற்றெண்ணூற்றிற [ன
சீதவயறபொழிலுடுததசீகாழிவடுகேரனம்ருத்தாளன்போற்றி [தேனை.
வேதவனபெருமைமிகுமவடமொழியைததமிழ்மொழியாலவிளமபலுற

புரணவரலாறு முற்றும்

ஆகச் செய்யுள் - ௩௭

மெய்ப்பொருள்விஞ்சச்சருக்கம்.

கமபைமநதிசூழ்தருங்காஞ்சிமாநகரி
னமபுயாசனனபகைப்புலனைநதையுமடககிக
கொம்பனாபகரணங்களுழிபபறிகுதவா
செமபொனமீமருவிலையனைபருசசனைசெய்தான. (3)

தொல்லைநானமனைவிரிஞ்சனதிணையடிதொழுகே
யலலிமாமலாககரங்குவிததடிகளகேளடியே
மிலலினவாழநசைசெய்திருந்தனமகநதணையிறு
வல்லதேதாவுவமபகடுரனமாதவாவருத்தார (4)

கருப்பநீருகவேயருசசனையிறுறியகரத்தாற
றருப்பையொனநிணையெடுகதிறமீநபியாசசனைததுப

பொருப்பகழ்ந்திடவிடுத்தினபினனரேபோமின்
விருப்பினிறகுமவ்வனத்திருமின்னெனவிதிததான். (௩)

அககணத்தினிலருந்தவரயன்றனைவணங்கி
மிககவெற்றிசேரொறையாழியினுடனவிரைந்து
புககபெற்றியிணவிதியிறபோதருங்கதிரோன
பெருகணத்துதித்துலகினமேறசேருதனமானும். (௪)

துய்யமாதவருளுற்றியதொலலைலவினைக
ளொய்யெனத்திரண்டாலெனவுருப்பொலிரேமி
வெய்யவனவலம்புரிதருமேருவினெனபாற்
செய்யபலவககாவினுடசென்றுநின்றதுவே. (௫)

பூமியுற்றெழீஇயனையாகள்சூழ்தரப்பேபாநத
நேமிநிறறலானிடுகுமிப்பெயரினைநீக்கி
நாம*நைமிசாரணியமெனயிலபெற்றாட்டி.
யேமமாதவம்புரிநதிடமுனிவாடொககிருந்தா. (௬)

வேறு

பரவுபசுமபிடிமிடைந்தபனைமீதிறபலமுசுபாகுங்கொட்டி
நிரைநிரைசாலகளுசெய்யநெறிதெழுநாகமுமவிளங்கிநிறகுங்காட்சி
மரகதபநதநிறபவளமணிதொககளுற்றிமாசெய்நதுமனனுந
தரளமணிககொத்ததுமணிபெறத்தெரிநதுகைபுனைந்ததனமைபோலும். ( )

விப்பாவுமபஞ்சரத்தினவிரிமலரும்புனனாகவிடபமீன்ற
நற்போதுமொழுபுசுநதேறலிடையிடையீழநலங்கொள்காட்சி
கற்பாருமவனமாதுபுனநெறித்துமுனிவரகாகாணபாளவேண்டிப்
பொற்பூவுமிசுத்ததாற்புனைவிசுதரநுமலரும்பொழிதலேபோலும். (அ)

புகமலாககாவதனுட்பொலிதடந்தணிநுதரங்கமபுடைப்பமேவும
பங்கயநாணமுடைசுறையிறபசசைமணிககதிரைவிப்பரப்பதேதோற்றம்
கங்கையெனுமங்கைவளாமறைத்தெரிபூசுரநயனங்களிப்பவாய்ந்த
மங்கலபூரணகுமபங்கரத்தேந்திநிறகின்றவணமைபோலும். (ஆ)

பனிமுசைபசணபகத்தினபீணைமருவிபலவழும்பலமுந்தாங்கி
நனிபுயியினவளைநதுவளைநதெழுதருமாமிரக்கோட்டினலங்கொடோற்றம்
மினியவனமடந்தைசடாவிளக்கமைத்தேயிலங்குகனியெழிறகைதாங்க
முனிவரகடிருவடியைத்தனித்தனியேவணங்குகின்றமுறைமைபோலும்.

இவ்வடவிப்புடையாவுமவெள்ளிடைகளினறிமுறியிலகத்தாங்கிச்
செவ்விமிகுஞ்செயலைதுன்னிப்பணைததொன்றோடொன்றுபின்னித்திகழு
நவ்விவிழிமிளிாபுறவருகையனனோககிடைபூறுநண்ணுபண்ணந் [ங்காட்சி
இவ்வியசெநதழலதனாலிஞ்சியிழைத்திடுகின்றதிறமைபொலும். (கக)

வேறு.

பருஞ்சினைப்பலவினமூசிப்பழுக்குமுட்கனியின்பாங்கார்
சுரும்பொடுஞ்மிதுநதேனுஞ்சூழ்ந்துபாணிமுறுநதோற்ற
மிரும்பொருளபுகைத்தேனானவாசலிடந்தனிலேகியேகித
தருந்தருமென்றுநாடித்தமிடசொல்லுந்தகைமைபொலும். (கஉ)

சுத்தவசசிரமாணிககச்சுடாபொதிநென்னத்தோற்றும்
வித்தமாமாதுளத்தினமிருகுகனிவனங்கனமெய்நூ
லுத்தமாமணியுள்ளேமென்றுளத்தினிலிற்றுமாபேபாரா
ரெத்தகைத்தாயொன்றுமென்றசொற்பயனையேறகும். (கங)

திருந்தியவண்டங்காண்சென்றிடுஞ்சினையகாவில்
வருமபசுமபுரவித்தேரோனவறற்கஞ்சுமாற்றமோரா
திருமபுவியிலருந்தெக்கணையனமெனவுமேம்ப
பெருமபயனளிககுமுத்தராயனமெனவுமபேசும். (கச)

அடைசிறிதினறிப்பம்பியடாநதுபூத்தருகிறசோதி
விடபிநின்றொளிரவோங்கிவிண்ணுறுமவேயினகாட்சி
படுசுடரெறிககுஞ்செய்யபவளமாபடிவருந்திக
கடவுளெம்பெருமானசாலககாத்திடுங்கயிலேபோலும். (கரு)

சுந்தனந்தாழைவாழைமுசுதாபலஞ்சாதியாதி
பந்தமாவனத்திற்கொணமுபடிந்ததுபொழியாப்பண்பு
சுந்தமாமணியுமேபாதுங்கலந்துகாரகாலதீத்துச
சுந்தரப்பிரசமாரிசொரிந்தெனவெளகேற்றும். (கக)

சூட்டுமாமஞ்ஞகாளகண்டமஞ்சுக்ம்வாழ்கான்றி
கோட்டுமாவரிமாதைமமகொடுவரிசூட்டுகாட்சி
யேட்டுவாரித்திசூடியிருபதமுன்னியினபங்
காட்டுவாரிடத்துமில்லைபகையெனக்காட்டலபோலும். (கஎ)

இனையபல்வளஞ்சூழ்கானதெத்திறனையிருந்தாய
முனிவாகண்முழுதுநோக்கிமுறுவலபூத்தனிகணமுக
நனைமலாப்பமுவராப்பண்ணணிலாவுணவுருக
தனிமகமுஞ்றவீதுசாலவுருக்ககதென்றே. (கஅ)

எண்ணினாயாகசாலையியலபெறவியற்றவெனறுந
தண்ணொழுமுகைவிண்டுறுநதடஞ்சினேத்தருக்கண்மன்னும்
விண்ணகமுதலயாவுமேவருமனத்தாறசெய்தற
குணமையாமவிசுவகனமனநன்னையயுளத்திறகண்டார. (கக)

ஆன்னதுமுழுதாராமுன்னவன்கரமுகிழ்ததனனோகண்
முன்னாவநொருபானிறபமுறுவலித்திவணிநமுறற
நனமகசசாலையெய்தியெனறுநாநிலண்டக
தினமுகமிரிஞ்சொகுகரங்கணுமபொறியியற்றி. (௨௦)

வாரியுமீவிதிததுதனாயவனைமையுமெறுமுமன்ன
வாரியுமபொருநதரசோத்திவருககடிபபாறறியினிற
சீரியநாஞ்சிலபொழநத்திருநிலத்திடடைபொகுகிப
பாரியவயிரத்தாணமேறபசுமபொறுதத்திறககபாவ. (௨௧)

பொருத்திமாணிககப்பாககறபொறபுறபபரபிபபூவல்
விரிகுமுகித்துருமங்கேகாட்டிமீமிசைககொடுககையாரத
திருத்திநீடதனிபுபண்சுகரநனகமைத்ததுதிண்கா
ழிருத்தியேகுடககாசாலவெழிறவியற்றிபபினனா. (௨௨)

ஆரணிகானநீடவெழுந்தவங்கியங்கடவுளானறு
பரவுதித்தியங்கெல்லாமபடைத்துமேமகலைபாறேற்றறத
திரமுறுமயுபத்தாருத்திகழ்தரத்தணடிலாதி
விரவிடவிதைத்தசுகிறபமெயநநெறிவிதிவழாதோன. (௨௩)

ஒன்றினோடொன்றுமலுபகரணமுமேலுள்ள
வென்றிகொளபொருளுமேவறுவேறெடுத்தமைப்பமிக்க
வன்றிரனமண்டபங்களவானமுகடளநதுமன்ன
வென்றுமவானவாவிருமபியிருக்குமநதிரமிலங்க. (௨௪)

தெற்றிசேதிமங்கடோறுநதென்றலங்குழவிச்செலவ
ஹறுமெயயுருபபமாறறவொளிகொளசாளரமுமோங்க
விறறெனககினத்தறகெட்டாவெழிறிகழன்னசாலே
மற்றதுநிருமித்தனனோமலரடிவணங்கிநின்றன. (௨௫)

நன்றுநனநெனவியநதுநானமறைநலனகளாய்நத
துன்றிருமுனிவரெல்லாநதுண்ணெனவெழுநதுகுழிப்பாய்த
தன்றுணையகன்றயாகசாலையெனவெறுததாழா
தின்றுநமவிரத்தேமணமெய்திடுமெனவேமுற்றேற. (௨௬)

வேறு.

இருக்குரைவீதியினாலிகைகுதுமபர ஈ
சுருகுகொடுகருவமுனேசாமவலலியுந
தருப்பையும்பறபலசமித்துஞ்சாராதர
வுருககுருயததகமபுநினறொளிரசசெயதனன. (௨௭)

பாங்கரினறுசுவையடிதில்பாளிதந
தேங்கமழண்டகைகருணைதிங்கறி
யோங்குறதேதவருமவிழையுததமந
தாங்கியதேதனுநன்கறிநதுதநததால. (௨௮)

மன்னியவினையுமகாயாழதஞ்ஞ
சின்னமுங்காளமுஞ்சிறந்தியமபவே
யினனமாமகத்தவினுகாதற்கெண்ணுபு
பொன்னகாககிறமுதறேறவாபோந்தலா. (௨௯)

இத்திறமெங்கணுமென்றுமோபெறசு
சுத்தமாகியமகசுமுழறசாலையிற
பைத்தெழுப்பறபைகள்பரப்பியன்னவா
மெயததமுமவேளவியைவேடபமேமயினார். (௩௦)

விட்டபுலங்கமுமுறவேதேவாசைக
ண்டபுளபசுவினேவேடடுநானமறை
துடபமதுணாநதவாநேரற்றனமுறறியே
யொடபமுமோகையுமுளத்திறகண்டனா. (௩௧)

தேங்கமழகூவிளந்திருச்சடாடவி
தாங்கியேநடம்புரிசைவநாயகன
புங்கமுறறுணைமனப்போதிற்றேபாதர
விங்கனலவேளவிசெயதிருந்தேயாகரில. (௩௨)

விதுவணிசடைமுடிவிமலனமெய்ப்பதப
பதுமமதுனனியேயாளிநாடொறுங்
குதுகுலவுவரியினமுழுகுநகூரிய
சதுமறைநலனபெறுஞ்சவுனகாதிபன. (௩௩)

அறைகமுலவிளங்குதாளண்ணலாதுலா
குறையெந்கனநீடகுகொண்டேயாததுரி
னிறைதராதனமுதற்புகல்வெனெழுற
மறையுரைத்தநமகிழுவரிடடமாதவன. (௩௪)

புரையிடற்கரியபொறபொருப்பைப்போனமெனத்
தரையுரைத்திடவளாவீர்தந்தாழ்தர
வனாநொடிப்பொழுதினிலழுத்தியங்கையிற
குரைகடலடக்கியகுமபசம்பவன.

(௩௫)

சுதந்தெழுதாலனைக்காயந்தகாரானிகா
மதந்தழுவிக்கரிவகொந்துபோதனுவா
னிதந்தொழுவருடருநிமலனமபுயப
பதந்தொழப்புனிச்சரணபடைத்தபண்ணவன.

(௩௬)

சீற்றமதுறழிற்றிறங்கொள்குற்றுவ
னூற்றமுஞ்சிதைபடவரப்பியோங்கலகுழ்
நாற்றிசைசுவாக்கமுநாகேலாகமும
வீற்றுவிற்றாகவேவிதிக்குங்கோசுகன்.

(௩௭)

கன்னியாதுகிலொழீஇக்கங்கையாடிய
வன்னிலேபோதருநெறியிலாரதும்பா
பொன்னுலகிழிதருமபூவைமாராகளாற
நன்னிலைவழாரசுகத்தருமமாதவன.

(௩௮)

தேனிணுமினியசொற்சசியைத்தோந்தெழின
மேனகையாதீபாரவெள்கிமாழகுற
வானவாகுகிறைபுவிமடநதைமோசமாய
நானிலத்தினிலவரப்பணித்தநாரதன.

(௩௯)

முடிபுனையெதுகுலமுதலவனபுத்திர
ரடிகளேகருப்பமீதாணகொலபெண்டுகோலோ
கடிதினிநகூறெனநகருமபொற்றண்டு
மடிவிரென்றுரைத்தனாவாசமாதவன.

(௪௦)

கண்ணுவனமுலப்பியனகற்கனகாசிபன
பண்ணமாகலேதெரிபருவாதாகுகினி
வணமைசூழ்ந்திலகுசமவாததமாதவன
றணமைசோகுசுறுவீர்தாகுகியதாபதன.

(௪௧)

இரசனிராசிகேதியமதகுகினி
வநிறைநககரனவாமலேதவனவான
பரவியவகசுநெவப்படிவனமாமகந
திரமுறசெய்யுமாத்திரேயபுகவன.

(௪௨)

இரைவதனாசுவலாயனனிராபபிபன்
புரைதவிராணிமாண்டவியன் பூமபொழிற்
றரைபுகழிலிகிதன்குணியுத்தாலக
னுரைசெயற்கரியசாண்டிலலியவுத்தமன்.

(சந)

வென்றிசேரரசிகர்த்ததாவிளங்கெழிற்
றுனறுபுவளாகனசசேபன்கநதா
நின்றொளிராபுலத்தியுனிருமலனபத
மெனறுமேத்திடுஞ்சுனப்புச்சனெனபவன்.

(சச)

வேறு

காதாரகுழைமுயமபெருமானைக்கருத்திலிருத்திக்கமலமலாத
தாதாவறியாவொருமுதலேதமியேனகவலைதனைக்க
நாதாவாங்காடுபனபபவிராணகலையினலநதோந்த
வேதாரணியமுனிவரனையீருயினருமவேறுளரும.

(சரு)

இனியசைவநதழைப்பயிசுமிருள்சீத்தெழுந்தவிருகோட்டுப
பனிசெய்மதியமொருமுனறுபதிரதாலனையபண்டுவாய்த
தனியதிரிபுண்டரமவயங்கத்தயங்குமுளத்திற்கைத்தலத்தி
னினையவரியவளுசெழுத்துமக்கமணிபுநிறைநதிலகக.

(சசு)

மெய்யின்முழுதுநீற்றணிந்துமேலாம்பதவிவிராந்தளிகருந
சுய்யநயனத்தாளிமணியுஞ்சூழ்ந்துபடருந்துகாவேணி
யையயனமருநதலத்திலவசுத்தனநதககாலமருச்சனைகள
செய்யவிழையுமனமவிளங்கசெசெநிரதாரதிருமாமணித்தலத்தில.

அங்கன்மறைகொருநானகோடங்கமிருமுன்றளநதமாநத
அங்கமுனிவாயாவாகஞஞ்சூட்சிதுணைத்தமனத்தினராய்த
திங்களணிந்தோன்றிருவடிசையசேசருநெறியைத்திகழ்வாயமை
தங்கமனத்திற்பலவிதமாத்தககவாறுசிறுத்திதே.

(சஅ)

நீங்கற்கரியவவாவெனனுநெடியவனைத்திவினைநிலத்தி
னோங்கிப்பிறவிவோவிழத்தவோவாவிருப்புவெறுபபுலவைப
பாங்கிறசினத்திவளிமுசுப்பல்குமபாவப்பழமயாவுந
தாங்கிறெடியகொடுவருககத்தனமைதோற்றத்திழைத்துநினேற.

நறுநதார்சிலிரத்தலிலதாயநசுசுமரத்தைநனினேராக்சிச
செநிரதாரிதனையிறைவனருடயருககோடரியாநதிண்படையா
லெநிரதாநய்நதாநெனபதனையேதககாணவுளத்திலெண்ணி
யநிரதாரதனைப்பெறுமாநகமறிவானவருமபியாயகினறா.

(சூ)

வேறு

புனாககிடமவிலககியவியாசாபுகமுற்றே
யுனாததனவுணர்நதுயாதபோதனனுளத்தே
திரைபபுனலணிரதிடுமுமாபதிதிருத்தா
மனாபபதநினைநதுருகிமாசினையொழித்தே. (ருக)

அககமணிமாலைகளணிநதிலகுகின்ற
மெய்ககடுனெளிரெவன்பொடிபுனைநதுமிளிரசெமபொன்
றொககசடைநாபெறவளைநதனதுளங்கக்
கைக்கடுனெளிரதனடொடுகமண்டலம்வயங்க. (ருஉ)

மாயவீணரீடியமரங்கடியநின்றே
மாயுமறையோகளவழியமபுயமலாந்தே
பாயுமொளிவீசவளாபாரிடையிழிந்தே
தூயகதிரோணைநிகாசுதமுனிவந்தான. (ருங)

வேறு

புவிக்கிதமபுரிசூதமாமுனிவரன்போதக
சுவீததகையினராயெதிரசென்றகங்குழைநது
செவிக்கிதமபெற்றதுதித்தனாசூதித்தனாசிறந்த
வனிககமைந்திசொலையிலுயத்தனமமா. (ருச)

நுடங்குநூலணிமாரபினாபலகலைநணுகக
மடங்கலுமபருத்தறிந்தமாதவனவசுத்தருள
மடங்கருங்கியபிழகைவைத்தடிவணங்கி
யிடங்கொளபூமியினின்றருக்கியமுத்தலெனைதனம். (ருரு)

நற்றிறம்பெறவுதவியேநானிலம்படைத்தோன
சொற்றவாசகங்கொண்டுவீணுற்றனைதூயோ
யிறைநூனறுளைத்தருதலாற்றவப்பயனயாயும
பெற்றனமபிறப்பிதுபவத்திரமிகப்பெற்ற (ருஃ)

எனறுபறபலவிழைவறுமுகமனுமியமபி
யொனறுகேட்டருணலவீனையுன்னியிலலறத்தி
னின்றுபூருவந்தவமபுரிந்தனநெடுமபொழுது
துன்னுநானமறைப்பெருள்களுஞ்சிறிசிலதையந்தேம. (ருஃ)

ஒதுகின்றவிப்பொருள்களினுமுதுணர்நது
நீதிக்கண்டவாவாயமொழியாஹிராசயிந்தேந

திதுநீங்கியதிகமபரனறிருவருணமுததிக
கேதுவென பதையையேனதுவரறகெண்ணி.

(ருஅ)

சிக்கமுறறிடுகநதையராயினேநதெளியத
தகககுடசியொன்றருளுதிதருமீமமுதலாய
மிககநான்குமேவதாகமநெறியுமெய்யுணர்நது
திக்கனைத்தினினமறறுளபொருள்களுநதெளிர்தேராய.

(ருக)

என்றருநதவரியமபலுமிருகணீரிதைப்பத
துனறுரோமமுஞ்சிலிரத்திடசகடாவிடுபசுமபொன
மனறுளாடினோனமலரடிமனத்தினுளிருத்தி
யொன்றுமோநதிலனுரைப்பருமபாரசமுற்றன.

(ரு0)

கனியுமாதவனகருணையாறகணமலாதிறநது
முனிவிரகீவிராகளனைவிருமுடிவிலாபபொருளோத
தனிவிருமபினீராதலாற்றரணியினுமைப்போ
லினியமாதவமவிரதமுதிதைநதவரெவரே

(ருக)

இநதமெய்ப்பொருளிருகடரினைவிழியுடைய
வநதிவண்ணனமெய்யனபொருவடிவமாயமாநத
நநதிவானவன்றிருசெவிககுரைத்தனனவகடுகொள்
புநதிமேவியசனதகுமரணுககவனபுகனறன

(ருஉ)

தொல்லையமபுவிபுரநதிசுமாயவனறுப
பலகலைபொருள்பகுத்திடப்படிமிசைப்போநது
மலலலேலாங்கியவாதராயனனெனவநதா
னலலனீக்கியவயனமகனவறகஃதளித்தான.

(ருங)

பட்டமயாவருமபெற்றனரனநதபானமையினை
நிடடைமேவியேவியழையுநரிருப்பவுநினைநதே
கிடடொண்பொருள்வனுதவினனகிடைத்தே
னெட்டையென்பதுபொருநதினீர்விடுமினெறியமப.

(ருச)

பாந்தளமபடமவிரித்திடவணிநதிடுமபரமன
வாய்ந்தசீரத்திகணமேவியபுராணத்தினவயங்குக
காநதமுனநிறசங்கிதையடுததெழிலகலப்பத
தோயநதுநினறுயாசனதகுமாந்ததினிற்றொனமை.

(ருரு)

மருவுகாளிகாகாண்டத்திவீடியமகிமை
பெருகுதிரத்தநன்குரைத்திடுககாதையிறபிறங்கு

திருவேற்காட்டுப் புராணம்.

மொருசிவத்தலததுற்றிடுமுயாபெருங்காலை
முருகுநதையிறசொலலுவனமுனிவிராகாளென்றான். (சுக)

உளங்கனிந்துகேட்குநாகனமுதபவமொழிப்ப
விளங்குமெயப்பொருளவினாசருககதனுளமெயமை
வளமபுகனறனமபொனனெளிபரப்பிமட்டுயிரககுந
தளங்கொடாமரைக்கிறைமகனசரிதஞ்சாறறுதுமால். (சுஎ)

மெய்ப்பொருள்வினாச்சங்கம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧0௪.

சனற்குமாரச்சருக்கம்.

ஆனனவாசகமுனிவராகேட்டகமகிழ்ந்து
சென்னிமேற்கரங்குவிததுநறசிவமறித்திலோ
யினனவுணமையைத்திரத்தமுககியத்தினிலிதமாய்
முன்னமோதரவேதிநமெனறலுமொழிவான். (க)

ஒருபதிநெருடாருயிரமயோசனையாழ்ந்தில்
விருபத்தினமேலெண்பததுநானகணையிணைந்து
மருவுமாயிரமயோசனையுயரந்துமாட்சிமைகூர்
தருமநகாடுதொடுதமனிபக்கிரிதயங்கிடுமால். (உ)

இலககமயோசனைபரப்புகளதாமெழிறகுரிய
நலத்தைதயீந்திநாவலநதீவினினுபபண்
வலத்தைமேவியவிமயமேமுதலவளரேழ்
குலப்பருப்பதன்குழ்தரவமமலைகுலவும. (ங)

வேறு.

காமருகணங்குளங்கலாகவினலங்கனியநின்ற
சேமவானமணிகளகுமுசசெம்பொலன்கிரியினகாட்சி
யேமமாரிமையவெறபிலிறைமணககோலங்காணப்
பூமகளமைத்துவைத்தபூரணகுமபமபோலும். (ச)

காறறும்பசியவல்லிக்கவினகொடிபடரத்தாவி
மேறறிசைகடநதுநின்றமேருவினவிளங்குகாட்சி
பாறகடல்கடையுமுனனம்பசியபொன்னிறங்கொண்மேனி
தோற்றவேமாயோனமார்பில்வானமேதாய்ந்திருத்தல்போலும். (ரு)

கருமணிபெய்க்குஞ்சோதிக்கதிருடிவனாயிறகுழ
மருவியேதசுவாயந்தவளாபொலன்கிரியினசீரூற்றற
திருநிலமடநதைநீங்காச்செறியிருட்டிழம்புநீங்க
விரிகதாவிளக்கொன்றேதத்தியப்பற்றவைத்தலேபாலும். (௬)

குலவுபொற்கொடிகின்றெங்குகொடுமுடிதோறுஞ்சுற்ற
விலகுபொற்கிரியினமீதிடுழினமுகிறப்பயிலுங்காட்சி
யலமறுமாற்றனமேவுமனந்தனுமனிலன
வலனுறுகோவுந்தோளின்வலிமையப்பார்த்தலேபாலும். (௭)

வனறிற்றகீழ்பாற்றாயமந்தரசயிலமன்னுந
னுனறுதெற்கினிலசமபுகிரியனுகுமுமேபொ
னின்மிடுங்குமுதவெற்புநிகழ்வடதிசையிளங்கா
வென்றிகொள்கிருங்கவெற்புவிளங்குமேலிவைகண்ணகில். (௮)

இதந்தருஞ்சுதஞ்செயயவிணாவிகோங்குநாவற
கதம்பமாலசெறிந்தெஞ்ஞானறுங்கனிபழமுதிராநிறகுஞ
சுதைந்தடுமவற்றிற்போந்ததேனபரந்தோடித்தேவா
நிதம்புகழந்திடவேகீழ்பானிறசொரிந்தியாவோடும். (௯)

தயங்குதென்றிசையினின்றசமபுவினகனிவாய்விண்டு
கயம்பொரவீழ்நதுபாயநதுவிண்ணெலாங்கவினவாறு
யியங்கியவிடங்கடோறுமெழிறபசுமபொன்னதாககி
ரயங்கொளவமருஞ்சாமபூர்தமெனநிலநிறகும். (௧௦)

குடதிசையதன்றிபொந்தகுமுதவாண்கிரியினமேவுந
திடமுறுகதம்பமீதிறசெழுங்கனிவிழத்தேற
விடனெலாமபரநதுநெய்பாடுழிறறயிராறயோடிக
கடவுளாக்கென்றுமின்பங்காட்டியேநிறகுமாதோ. (௧௧)

விருமபுமுத்தரத்திலாகவியனுறவிளங்காநின்ற
சிருங்கவெற்பத்தன்றிசோந்ததிகழ்வடதருவினமீதி
னெருங்குசெங்கனிவழிநதுநீளவரையதலிலவீழ்நது
கருமபிழினைசுவையாறுக்ககாலபரந்தோடுநாளும். (௧௨)

வேறு.

மதமொழிததுநற்கதிதருமிமலைமருங்கற்
சதசிருங்கமெனறொருபெயாவாயந்தவித்தலத்தி
னிதமுமவானவாதானவாசுத்தருநீங்கா
ரெதிரிலகினனரரிசைமுறைபிறழ்ந்திடாதிமயப. (௧௩)

அண்ணலங்கிரியதனிடையளப்பருமவகையி
 னண்ணுமஞ்சினைத்தருக்கள்வானளநதுநாடோறும்
 விண்ணிலவாழ்பவர்தமதுளமகிழ்ந்திடவிளங்கு
 மெண்ணுகாவதற்கிறைத்திருப்பெயரினையிசைப்பாரா.

(கச)

வேறு

பலவளந்திகழ்தருபழுவநாப்பணிற்
 பலகதிர்ப்பருகிவானவறகுமபானமதிச
 செலவவாணறகுமேறறிகழ்ச்சிகாடடியே
 மலகுநானமுகனபெயாநகரமவைகுமால்.

(கரு)

ஆங்கமலத்துறையஞ்சுதனகத்தினி
 லோங்கொளரிவளாசனற்குமரனென்றுரை
 தாங்கியபுங்கவன்றவங்கனோற்றிடப
 பாங்குளசுசித்தலமபடாதனமேயினான்.

(கக்)

அன்னகல்லதனிவாழ்பவருமன்னவன்
 நன்னுடனசெனறிவண்டகையதாமென
 மன்னினரவாகுறிநிலாமனமிறைவனி
 லுன்னினாதவமுடனயோகமாககமே.

(கௌ)

தவமபுரிவாக்குறுநதன்மையாகிய
 விவாதவநீரநசையினமைநீடன்ற
 சிவந்திடுமெவப்பமுந்திகமுநதடபமு
 முவந்திடுமனத்திறுந்தொறுத்தலாயினர்.

(கஅ)

தேசுறுமிடம்வரையறுத்தறிவ்விப
 வாசனநதனைவரையறுத்தலனறியே
 பேசுதலிடையிடுமொழிதலபினனரெவ
 வாசைவாயீற்றினவாளாமவைத்தனார்.

(கக்)

என்வகையங்கமுமியற்றிநாடோறுங்
 கணமனங்கதுவேவகவினகொண்டோங்கிய
 பண்ணவன்பாங்குறிப்பலாகளையே
 தின்மைகொண்ணெனறிதெளிதனமேவினார்.

(உ0)

இயமமோராந்தையுமியற்றினாசிலா
 நியமமோராந்தையுறித்தினாசிலா
 நயனுமாசனநான்குமனறியெப
 பயனுறுஞ்சமையமுமபகுத்துநதாரசிலா.

(உ௧)

வளிநிலையிரண்டையும்தித்திட்டாசிலர்
தெளிதொகைநிலைதனைத்தெரிந்துய்ந்தாரசில
ரளிபொறைநிலைதனையாய்கின்றாசிலர்
நளிர்ஹுநிலைவினைநாட்டினாசிலர். (உஉ)

பொங்கியசமாதியைப்புகின்றுர்சிலர்
ஆங்கமொரெட்டையுமனுட்டித்தாசில
ரிநகனமுறைத்திடுமெட்டினுறபயன்
றங்கடுமேயாகமேநானகுஞ்சாத்தினர். (உ௩)

தனமதாசாரமநதிரந்தனைத்தன
தினனதிதேவதையிடத்தினுடைய
முன்னுறசுத்திமானசமபின்முற்றுறப்
பன்னிரண்டங்கமுமபகுத்தாய்ந்தாசிலர். (உ௪)

கோதகலிலையோகத்திற்கூறிய
நாதவுறபத்திசெய்மாராகநண்ணியே
வாதத்திரபரவியமானனநன்னுடன
நீதகல்சித்தமொனாபியுநதாசிலர். (உ௫)

பெருகடையோகுசெய்பெறநிநாடுபு
குருவனுக்கிரகித்தகொள்கைத்தாய்மிக
வரியவெண்ணங்கமுமனுட்டித்தநிலை
புரிபவரெங்கனுமபொருந்தவையனும. (உ௬)

பொன்னிதழக்கடுகைகவாழ்பூரணநனைத்
தன்னிதயபேபாதினிலிருத்தித்தானறப்
பன்னெடுநதினந்தவமபயிலுங்காலையி
லுன்னருங்கொழுந்தன்னவராமத்தேதாதினம. (உ௭)

வேறு,

முறசெயுங்கருமெல்லாமுறைவழாதரிதினமுற்றிக
கறபகசுசண்ணமபூசுங்கங்கையினமுழங்குகையாற
றறபணந்தேவாமுலாமுனிவராபிதிரகடங்க
ளிற்குநன்கருத்திககற்பவெரியினினிறெழுந்த. (உ௮)

திவவியதிருவெண்ணிறைத்திகழ்பஞ்சப்பிரமத்தாலு
மொவ்வேவரிசித்தஞ்சாபாலுபனிடத்தேதாதுமந்தர
மவ்விதமறலாதங்கியாதியேழ்மனுவினாலும
வவ்வியேயதாவணத்தினவாக்கியமொனாவினாலும. (உ௯)

வரமுறுகரத்தினமுககானமந்திரித்தமைததுபபஞ்சப்
பிரமமந்திரத்தாற்பூசிப்பினனுமாததாதிபாதந
திரமுறவணிநதுசாலத்திகழ்திரியமபகத்தா
லனருளியமூலத்தாலாசமனமுஞ்செய்தப்பால.

(௩௦)

அந்நனமிருந்தநீற்றிலமுதினையளியோசித
தென்குமுககியமதாகவினையறுமாதிரியமப
கககவினபெறுமூலத்தாறகரத்தினிறகுழைத்தசுண்ண
அந்நமுறமிடுமூவனனிசுராபரமுனறினோடு.

(௩௧)

எண்டருமுபமுனருகியிசைகுணமவருணமுமமை
தினடிற்றசெக்கேமயீருசசெப்பியயாவுமான
புண்டாரதிருந்தசசாததிப்பொருந்தியதவககெல்லலாந
கொண்டுருவமைந்தமெயயிறகுலவுமுவைந்திடத்தம்.

(௩௨)

விலககபெற்றமிடத்தரித்துமிகுமவினையிருளைவிட்டிச
சலங்கொளுகடலினினறுதருப்பணககவினமேவா
மலங்குளைப்பசியபாய்மாவாத்திடுங்கொடிஞ்சித்தேரோன
வலங்கொளவுதயஞ்செய்யுமாரககவாநிசையைநோக்கி.

(௩௩)

வேறு.

சீலமேநிறையுஞ்சகாசனத்திருநதுதிகழ்தருநியாசமுஞ்செயது
காலிருபரியவீரலினைப்பறமிககவைத்திடுமீருருககவின
மூலமேறபகருமூரத்தமதளவுமுற்றேவாருருவாங்ககண்டந
தாலுவேபுருவாருவொடுபிரமந்தனித்தேவாராந்திடந்தன்னில.

(௩௪)

கொடிநிகரிடைபிங்கலைகளினுடனேகடியமறுகின்றபொன்னின
வடிவுளதாகிநமோந்தமாயுண்டமலவழியமுதுகுசமுமுனையி
முடிவுசெய்யிதையமாதியைநதினிலேமுதுளமுண்டகமேதாமுகத்திற
படியவூங்காரஞ்சொலிப்பதாயிதயபங்கயமலரினினினைந்தே.

(௩௫)

இடநாசியினிறபூரகஞ்செய்தெயழிலபெறசசிறந்தவூங்காரத
துடனமனதொன்றப்பவனையென்றுமபட்டெனவுச்சரித்தைநதாற
கடிமுறைமலரச்சோடிகையதனறகண்டுமனதினிற்சலனந
தடைபட்டமித்துப்பிங்கலையதனறறகைந்திடுமருதுவைவிய்தே.

(௩௬)

தேசறவடககியிதயபங்கயத்திறமிருநதுதாரகைநிகர்சாந்த
பீசதனமயமுருடனுமோங்கப்பிறங்கனறகிகையினைப்பிரியா
வாசனாபுரியட்டக்கதினினறகனறுமன்னிவாழபஞ்சகநிலைகக
காசகலவிறதுபூததனமயினேகாங்கியெநிராமயனாக.

(௩௭)

அகமதினீனைநதேயிதயத்திலவாங்கியடக்கியவாயுலையெழுப்பித்
தகைகொளசங்காரமுத்தினாயதனறநங்கிடுமனுவினையெடுத்தே
யிகழவிலாவினபதுகருவானாகவினையமாதிகளினுனெடுபாய்த
தொகைபெறுமானமநதிரமதனறறுவாதசாரதசகடாவிழியில் (௩௮)

கூட்டியேயதனபினவனிகநதத்திற்குளிராபுனலிரசுத்தினனெடுகழி
வாட்டமிலுருவத்தினிறபரிசுத்திலவாயுவர்தரஞ்சுத்தமதனில
நாட்டமுறறதனையொடுக்கியேமுறையினலங்கொடனமாததிரையநது
மீட்டுதாமதவாங்காயத்திலொடுக்கியிராசதாங்காரத்திறகனம். (௩௯)

இநகிரியதனையொடுக்கியேசுத்தஞானவிரத்யமனமொன்றே
டைநதையஞ்சாததுவிதகதினிலொடுக்கியடரங்ககாரங்களாதி
பநதமுறறிடவப்புத்தியைக்குணத்திறபதிததுயாகுணம்பிரகிருதி
சுததுசெய்திடவப்புருடேனூடாகநதயங்கிடுமவிதையிபமுறை (௪௦)

கலையினிலொடுக்கிக்கலையொடுநியதிவிரதைநறபுருடனினநானகு
நிலைபெறுமாயையிடத்தினிலொடுக்கிநீடியசுத்தவித்தையினைத
தலைமைபெற்றறிமீசுரத்தினிலொடுக்கித்தயங்குசாதாககியநதனனி
லிலையமுறறிடேவயாதியாஞ்சத்தியிடத்திறசாதாககியமொடுக்கி. (௪௧)

சுத்தித்ததுவததைதசசிவத்தினிலொடுக்கித்தனித்திடுசிவத்தினைசசிறநத
சுத்தமாயையினிலொடுக்கியேயதனிறறனிததுதேகத்ததுரிசுத்தனைச
சித்திசேசராரானருள்வழியதனறறெறிநதுசேசாதனையதுதாதது
நித்தியமாகிநிறைவிபரபகமாயநிகழ்சுத்தமாயையாயநினறு. (௪௨)

பினவலக்காலிறபருவிரலதனிறபிறங்குகாலாககினியதனை
நனமதியடைவையுமபடாநதிரத்தைநராவினிலுசசரித்தெழுப்பிக்
கனமேதகத்தினறுரிசினேநீத்துக்காணவவுசுடநதமுலததாந
பனனிரங்குலிமேறசுத்தியினமுதமபரநதுசொட்டிவதாயநினைந்தே (௪௩)

சுத்தமாமியதத்தினிறறிர்கலையாறசூழ்பிரணவததாலான
வித்தியாய்மயாமபங்கயாசனதைதன்ருமபிவைத்ததனகரணிகையி
லுத்தியானயவுபிரணவததாலொளிராபுரியட்டகவுடலை
வைத்ததனமீதைககலேபிரணவததாலவகைபெறுமங்குசமதனல். (௪௪)

அனிலனைப்பூரித்தடக்கிமெலமுப்பியடாநதபினறுவாதசாரதத்திற
பனிமதிபரமனுடனுறையனுவைப்பாங்குளசிருட்டியினமுடிவைத
தனிறபபிரித்ததுவைத்தினைப்பாறசுத்திமநதிரதையுச்சரித்தே
யினியநல்லமுதமாட்டிமேலங்கமெழிலுறியாசமங்கியற்றி. (௪௫)

வேறு.

அக்கரமானவந்தனமாதிரிகைசெய்வான
புகழ்முனமுலாதாரமபொருந்தியசுவாதிட்டானந்
தக்கசீரமணிமுனனுபூகந்தயங்குநதனமை
மிக்கனாகதமவிசுத்திவியனொடாக்கிணையாராவில. (சக)

சாரிணடிருமூன்மீனாநதீராமீரெட்டிரண்டு
வாரிணரிதழ்களாடுவருணமுமருவக்கண்டே
சீரினங்குசனவேதாமாறழிகழுந்தானமேகச
னூரியசதாசிவனாறுனூதியரவாககம்மா. (சஎ)

ஒகைகூதரநிச்சுவாசமுச்சுவாசங்கடம்மை
பாகுபாடாகுசெய்துபரிந்தனித்தனனமேலாக
வாகையிறசுமுனையாடுவகுத்தனனகூறுமுனறு
மேகநீங்கியசீவானமாவீசறகுநதேசிகறகும. (சஅ)

முறைதிறமபாதுமுனறைத்தனித்தனிமுககூறுககி
யுறுதியங்கிசததைச்சாலவுச்சரித்துதவியுளங்க
குறையறமானத்தாறகோதிலானறனைப்பூசித்துப
பெறுமவைவழிமுநதுபினனாபபெகிருமாதிரிகைசெய்வான். (சக)

சிறுதனைத்திறங்களசெவித்துணையாக்கிராண
மிருகபோலங்களைடடமிரணடுவாயண்ணந்தாலு
பிரமரந்திரமீரெட்டிறபிறங்கியவகரமதி
வரமுறுபதினாறுகுமக்கரிசித்துமன்னும. (ரு)

வலக்கரந்தேதாணமுழங்கைமருவுகைவிலினமுலம
நலத்தகுமிரேகையீறுபினண்ணியிவ்வராயிவ்வண்ண
மிலக்கனந்திகழாரினறவைநதைபுந்தனக்குமேற்குந
கலக்கமிலகடியேசானுகவினபெறுங்கணைக்காலகாலின. (ருக)

விரலடிதுதியினமீதினமேமவியவகைகணமேலை
யுரைசெறுமிடதுதாட்குமுறுமவலப்பக்கந்தனனிற்
பரவியவெரிநிடப்பாறபாங்குறுமிகையங்கண்ட
மருவியபிடரினோடுவலக்கரமவலதுபாதம. (ருஉ)

இடதுகையாதியந்தமிமமுறையிருதாணபி
யுடலப்படுமுதரந்தனனோடுமுதலாதியந்தம
வடிவுறுசிரத்தினுதியந்தமேவயங்குந்தான
மடலுளவாறுறுதமவவ்விடநிலைகடனனில. (ருட)

ககரமேயாதியாககருதுமககரங்கடனனு
னிகரொழிநியாசஞ்செயதுநினைநதிடுமபிராணயாம
மிகலொழிமுனிவனீரெட்டியற்றியேயனநதாததி
லகனிவராதரவேகாயத்திரியிணையனபிணோடும.

(ருச)

மனத்தினிலுன்னியககமாலைகளணியாயப்பூண்டே
யினத்தினுககினமதாகவேற்றிழிபகலப்புச்சங்
கனத்திடுமுகத்தினைதுககைபுனைமாலேதாங்கித்
தனித்தவனெனடெருகசசகத்திரமுருசெபித்தே.

(ருரு)

வேறு.

அன்னகாலையிற்கனலுமிழலாகநிரவேந்த
னின்னதனமையாலவனபுகழ்க்கிடுககணத்திழத்தே
மன்னுமவைகிருடகுறுமபாதமவலிதொலைத்திடுவா
னுன்னியவெணடினாசுருட்டுமவாருதிமுகட்டித்ததான.

(ருசு)

கனலிதோன்றலுங்காலேசெயகடனெலாங்கழித்தே
யினியயோகுசெய்வதற்கிடைபூற்றமற்றேறனைத்
துனிகள்யாவையுநதுலைத்திடச்சுடாவிடுநதூய
பனியிளம்பிறைதுளக்குமங்குசனறனைப்பணிரதான.

(ரு௭)

பணிரதமாதவனசெங்கதிரப்பருதிமண்டலத்துந்
தணிரதநெஞ்சினுற்றண்டிலமிலிங்கமதாதி
யணிரதுபினமலரங்குட்டமாத்நிரமாகத்
துணிரதுசோதியையினதயபங்கயத்தினிற்றொழுதான்.

(ருஅ)

இலங்குநான்மறைமுழுவதுமுணாநதவன்னிய
வலம்புரிநதிடுமரியயோகத்துளமாராககப்
புலனகளாய்ந்துமுனசாங்கியநதாரகமபொருவி
னலந்திகழ்தரதெதொளிராமனதுணைமயுநயநதான.

(ருக)

பின்னரைசுவரியமாதியெவைகளும்பிறங்கும்
பொன்னெனத்திகழ்மாவிராககியப்பொருட்டும்
வன்னயககவாமாதிகேசரங்களுமலர
வன்னமாதவன்மருத்துவைவாங்கியேயடக்கி.

(ரு0)

அந்தமாருதமலர்த்தியவிதயவம்புயத்தில்
விநதுநாதனைமேதினியாவையுமவிதிக்கு
முந்திரான்முகனமாலுருத்திரனுருக்காட்டிப்
பந்தநீக்கிடுமய்ஞஞானவாருதிதருமபரனை.

(ருக)

தேவதேவனைத்திரிபுவனேசனைத்திகழு
மூவருடடிருநயனைமுமமலங்கடந்தே
ரேவாநெஞ்சினுமிடையறுதினிதிருப்பவனை
மேவுசினமயப்பொருளெனவிளங்குமவேதியனை.

(கூஉ)

முன்னாவேளவியிற்றேத்திரஞ்செயப்படுமுதலை
யன்னதனமையிலவிசெலுத்திடப்படுமுதை
பன்னருமபரபிரமனைத்திகழ்பரபரனைச
சனமகத்தினிலவிளங்கியசத்தகோசரனை.

(கூ௩)

காளகண்டனைமுககுணத்தனைக்கவினென
டோளனைத்தனிநூலணிமாபனைத்துவனறி
வாளவிருந்திடுநீற்றனைமனனுயிராகுயிரா
யாளுமறபுதவமமையாமமபிகையுடனே.

(கூ௪)

முன்னிடுஞ்சகமுளரியினமுறைவழாதிருத்திக்
கனமபூமியினமாயையினவாழ்க்கையைக்காணுன
றனையும்மறந்துகிட்டைசெய்தனனவ்வாறு
நன்னலமபெறவியற்றிடுமெல்லையோநாளில்.

(கூ௫)

வேறு.

கன்னலங்கழனிசுழக்காசியேமுதற
றொனமைசோபதிவளத்துவனறியாததிட
மன்னியவுலகெலாமகிழ்வுபூததுடன்
றனனைநேரரியவனசாரதற்கெண்ணினன்.

(கூ௬)

துதித்தனாவானவாதொழுதுபோற்றினர்
கதிக்கதிபதிகளாங்கணங்களயாவையுங்
குதித்தனகுணடுகடகுறடகிருத்திமம
விதிக்கருமலாமழவிண்ணமபெயத்தால்.

(கூ௭)

முழங்கினகுடமுழாமபடகந்தக்கையுந்
தழங்கினவாகுள்திமிலிதணமுங்
கொழுங்கனிகண்டினுங்குணங்கணமேம்பட
வெழுந்தனபுரிநரமபிசைகளெங்கணம்.

(கூ௮)

கடல்களாரந்தெனவேகாங்களங்களு
மிடையிடையொலித்தனவிவைகளயாவையு
மிடைதரவெண்குடைவிளங்கிவிண்ணெலா
மடைவுடன்தரவெழுந்தருளினுனரோ.

(கூ௯)

தருமசாககிரமெனுந்தனிவெள்ளேற்றநினமேற
திரிபுரமெரித்தவனசெலலுஞ்சென்னெறி
மருவியமாதவனமனத்திலுன்னிய
பரிவுறுநலனறனைப்பகுத்துநோக்கியே.

(௭௦)

தீங்கருமபணுககியசெலவியோடுமைத
தாங்கினனுளத்தெனத்தைழவுங்கூதர
வோங்கியகயிலையங்கிரியிலுற்றனன
வாங்குடுதண்டினாயெனமறைமுழங்கவே.

(௭௧)

பொனமலையணங்குடன்போந்தவண்ணலைப்
பனமுறையுறுப்பினுறபணிந்தெழுந்திலன
றன்னிருவிழிமலாதயங்கக்கண்டிலன
மன்னியவொட்டகவடிவநதோற்றமேவ.

(௭௨)

இருத்தலசெய்தனனிவறமகனனவாற்றமென
றுரைப்பருமவெப்பமுதாரவோங்கிய
மருத்துவாமுதலியவானவாதமககெலாங்
கருத்தனநந்தியங்கடவுடசீறினான்.

(௭௩)

மடித்ததுசெவ்வீதழமணிகணசேநதன
பொடித்தனவெயாமிகப்புருவங்கோட்டின
விடித்ததுகடுங்குரவெழுந்ததனறபொறி
துடித்தனசெங்கரநதோட்டிடைத்தவே.

(௭௪)

இனையசெஞ்சடைச்சிலாதரனறநுந்
தனையனுக்குறமுமோசலனமில்லனைத்
தினையளவொழுககிலாச்சிவத்துரோகியிற்
றுனைநெடுங்கமுத்தலாயத்துவளதியெனறனன்.

(௭௫)

வேறு.

ஆசையெட்டுகிலைமாறுபட்டவனிகூறுபட்டலரிதண்கதிர்
விசிவட்டமதிசெய்கட்டழிலீறுகொட்டவருமெயனு
மாசையுற்றறிதெசொழிப்பநடைமாறுபட்டுதிமாழ்கிலா
விசனைப்பரவுநேசனத்திரிமெய்யெய்தினனதுவெழுந்தயா.

(௭௬)

பொறையுச்சியினையெறியெற்றிவருபொற்புடைப்புயலயிரப்பமே
றுறுறுறையுலகத்தினிறப்பவொரப்பினைக்கடிதகற்றியே
கொற்றமிகவயிரத்தபறசினைகுழைத்தபத்திரவகத்தவாய்
நிறறலுற்றதருவத்தமுறறுகிலைநெககவுண்டதிரநினறதே.

(௭௭)

வேறு.

திடங்கொண்மாமறையோநானகையும்விரித்தசேவலோதிமத்திறையனை
கடந்தனிலொருக்காற்போந்தன்னனனாட்கானகமவானகங்காட்டி. [ப
முடஞ்செறிபசியதெங்கினைப்பொருள்முழங்களந்தனையசைத்து
நடந்ததுமுடுகிநடத்தலுமிவணிண்ணியதெவனகொலோவென்றான்.

என்றுநாயாடித்தேறுதலிலனையகலவ்வுழைப்போந்த
மனறவங்கமலமலரவனசிறந்தமத்தகந்தனிபுத்தேலற
நின்றிருநானகுசிருட்டியுமபதித்துநெடுமொழுதகத்தினுனையித
தன்றனித்துணைவனெனவுணர்ந்திணையசாபமவந்துறநுமறிந்தே. (எக)

அயயவோவென்றென்றறறறிமட்டுயிரத்தையணிமுறுககவிழ்த்திழலாததுஞ
செய்யகோகருஞ்சொரிமணியேயப்பசிருக்கிடையசெயுபனறுளிப்ப
மெய்யெலாரதபன்னவிழ்க்திரகத்தினவிழத்தியபலவமெதிரப்ப
வ்யயுமரிலையநின்றினறிமிரங்கியுள்ளையொழித்தன்னமமா. (அ௦)

மேயவர்குலத்தோனெண்ணரிதாகிவிரிந்திடற்கமைந்தவலவ்வேயைத
தூயபேரறிவான்வயங்கினரெனினுநதுயத்தவத்திடிற்றுலைப்பரிதா
லையவிவ்வினைக்காரிரங்கியென்பயனகொலென்றுளத்தினிறெறளிலெய்தி
யாயினுமிமிலெற்றண்ணலைவழத்தினரிதேரோவெனைத்துமென்றாய்தான.

அன்னவன்மந்தாகினிப்புனலாடியருங்கடிகமழலாசொசொரியும
பன்னகோட்டரத்தபரையங்குசத்தபழுவநின்றீசனைக்குறித்தே
மன்னுமமபுலனினசெயலறவொடுக்கிமனத்தினைத்தனவசமாகக
யுன்னுதற்கரியபூசனைபுரிந்தேயுருகியேதுதித்திடலுற்றான். (அ௧)

வேறு

ஆலமதைக்கந்தரத்தவெருத்தங்கோட்டி.
யசைந்தமணிகுழைக்காதவமுதம்பிக்கும
வாலைத்தித்திஞ்சடையபவளவாயமலாந்த
செந்தாமரைமுகத்தவளாமுககண்ண
சூலமுமொண்கடாமழுவுமுழையுமேந்தித்
துள்ளிவருமெவளளேறறிநேருன்றிருந்திக்குங்
கோலதரமறையோலமிட்டுங்காண்க
குஞ்சித்ததாளிணையனறிகொளகையுண்டோ. (அ௨)

சூட்டரவினமுடிசுமக்குமுலகினமீதிற
துணாமலாக்கற்பகநாட்டிற்றுலங்கும்வானில்

வேட்டனநதமுனிவராகளநதபேத

வேள்வியெய்துமபலயோகமவ்னைத்துககாண்ப
பாட்டளிககேததைநதுமுநநணவாநிதரும
பங்கயசசெஞ்சரணமனறிப்பகரினமறேறா
தாட்டுணைகளடியேனுக்குளதோநாதா
சரணமேகதியென்றுதாழ்நதுநின்றன.

(அச)

பணிநதினையமொழிதுதிப்பப்பரமன்றேற்றிப்

பங்கயநீவிழைநதவரமபகாதியெனேற
தணிநதருளவவனவணங்கித்தமியேனபெற்றத்
சனற்குமரனசதநிருநகசசயிலதேதாராபா
லணிநதுபலநறுநதளிருமபகநதேனபிலக
வலிழ்ந்தகலிகையுமீசறககத்தின்முன்னித
துணிநதரியயோகுபுரிநதிருந்தானங்கட
டோனல்வரவயிர்திலனாறெழுமுதனீத்தான.

(அரு)

நெட்டிலையமணிசஞ்ஞற்றங்குநகையா

னெடிதுயிர்த்துக்கடுங்கோபநெருப்பின்முழகி
யொட்டகமாகுதியென்றானவத்தோசிற்ற
மொருகணமுநதவிரதாலுடையனான
வட்டமலாககொன்றையநதாரதரித்தநாதா
மனனுயிரகடகாரமுதேதமணியேமாலோ
னெட்டரியசரணடிமககினிலேறுணடோ
விவ்வுருவநீக்கியருளெநதாயென்றா.

(அக)

அனைத்துயிரினகுணமயாலுமறியுமபெமமா

னருடசைவநெறியினிறவடியாராதககண
மனபபெருமைபுலகறியசசெய்வெனேற
வாககுறுதிகாட்டவெனேறமறையோய்கேட்டி
சினததையறவெறியதுபுலனைடக்கிவாயமை
திறமபாதநமதுதொண்டாருளையெமமா
லெனைத்தமகற்றுதற்கரிதுபிறிதேதாரேதாற்ற
மிலதுநந்திவானவனபாலெய்தியென்றன.

(அஎ)

பல்லுயிரக்குநதனுகரணபுவனபோகம்

படைத்தளித்தமழிககவல்லபரமன்றானை
நல்லுறுதியடியேறகெனநிறைஞ்சிப்போநது
நணுகுமவினைப்பழுத்திலதேதாராநெனேறவே

னெல்லையிலாப்பொதிரப்பிடுனெடுமவிரதமபூண்டே

யிருநிலத்திலிருந்துதவமிழைத்தானங்கண
கலெலாடகநிலையுருகிமலியப்பனடை

கலைமக்குருகுமத்தனநதேராயகவினகொடோளன.

(௮௮)

வேறு

சதுமுகனுநுற்றியதவங்கண்டனபொடு

கதுமெனநந்தியங்கடவுட்போந்தனன

றுதிபலசெயதுநினெருமுமபறகையனே

கதிபிறிதுண்டரோகமலமனறியே.

(௮௯)

பிழைத்தனயாவையுமபொறுத்ததுப்பேரறு

டழைத்திடினய்குவன்றமியனென்றவன

கழற்றுணையிறைஞ்சியேகரமுகிழ்த்தன

னமுற்பொலிகரத்தினுனபயநலகியே.

(௯௦)

தெண்ணிலாககொழுந்தினைதிகழத்தாங்கிய

பெனனெருபாக்ணையிறைஞ்சிபேணிய

விண்ணவாமுதுவனைவியநதுநோக்கியே

தண்ணமுதெனமொழிசாற்றுகின்றனன.

(௯௧)

நின்முனைநெடுங்கழுத்தெனநீடிய

கனமேவடத்தினைக்கழித்தனநதர

மனனுமெனசீடனுவளங்கொணமாமறை

யுன்னருமபதிரிலையுணமையோருவான.

(௯௨)

மற்றையகலைகளினஞானவண்மையுந

தெற்றெனமுறைமையிறற்றெரிகருவாநெனக

கொற்றவனசெவவியகோனடாததிடுந

கற்றையஞ்செஞ்சடைக்கடவுட்போந்தனன.

(௯௩)

சயம்பிறும்புதென்னுஞ்சலகிழுமுகியே

வயங்கியகணங்களைவருமினென்றன

னயமபுகன்றனையவாநண்ணினூரிவ

னியங்கியவொட்டகமுருவமெய்திய.

(௯௪)

ஆந்தனன்றனைச்சிலாதரனளித்திடு

மைந்தனவாமுனைமுச்செலவைத்துமீள்திரென

றுயந்திடபுகன்றதனனுலகிற்போயினன

சுந்தரமுனிவராகொழுவெனேறுதினன.

(௯௫)

வேறு.

பலகலைக்கேள்வியாய்நதுபறபலதவங்கண்ட
நலனிறைசனற்குமாரனறறிநறவினருமிப்பாற்
றலமதிற்சிறந்ததென்றேறசங்கரனசாற்றசெமபொன்
மலைமகள்வினமுடிமவேதவனத்திறமவடக்கலுறறும். (௯௬)

சனந்தமாரச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆகச செய்யுள் - ௨௦௦

வேதவனச்சுருக்கம்.

நிட்டைசோருதனவ்வுரைநிகழ்த்தலு
மெட்டைதீரதரமுனமியமபுமுணமையிற
கட்டணிநநதியகடவுளாறபெறு
மொட்டகப்புதைதயிணையொழித்தவண்மையும. (௯)

தவனருமறைப்பொருட்டன்மையோநதுயா
சிவனருட்பெறுகத்தெருட்டமாட்சியு
முவமையைததுரநதவாடொழுகினநதண
ரெவனெறியருளெனவியமபனமேயினுன. (௧௦)

அஞ்சயநதாங்கியவருத்தசசாரவி
னஞ்சயநதாங்கியநாதற்கனபராய்
நெஞ்சயநீத்திடுநியதிவானவா
விஞ்சையருகருமவீணைவல்லரும. (௧௧)

பறபலகணங்களும்பனிவிசும்பிலவா
முறபுறுமுனிவருமரியயோகருளு
சிறபரனருள்பெறுஞ்சித்தாசாததியா
மற்படுமருதுவாவசுக்களெணமரும. (௧௨)

குழுமிநின்றிறைஞ்சிடககுறித்தகணமெலாங்
கழுமலசெய்தரமழுககரத்திலைநதியே
விழுமியபிடினைகமீதிருநதன
னெழுமையுநதவிரத்தருணநதியெம்பிரான. (௧௩)

அவ்வுழைமுதுமொழியணைறாண்டிய
செவ்வியகணங்களைசெனறிறஞ்சிசெசெங்கையி

னவ்விநிறெறொளிராதருநாதவெமமனோ
கவ்வைசெய்தெழுமபவககடனினறேறவே. (௬)

அருடபொழியையநின்னலாநததாமரைக
குருக்கிளாபதஞ்சனற்குமரனேபோற்றநில
லுருபபெறவுய்மினெனறுரைத்தவேதனவாய
வீருப்புறுமொழியினுலமவினோடுமென்றா. (௭)

என்றுரைத்தவ்வுழிவிடுதிதைஞ்சுபு
வன்றிறற்கணநதுழாயமாரபத்தணணறன
பொன்றிகழுநதியங்கமலமபூத்தவன
றன்றிருச்சரணடொழ்சசாரதலுறறவே. (௮)

வேறு.

வீருமபிவானவர்களேபோற்றுமேருவினவெருடசிதாங்கி
வருஞ்சனற்குமரனறனைவளங்கெழுநந்தியெனலு
மருநதவனழைத்துநோக்கவவனைவத்திரியினவேடங்
கருமபொன்றிகுளிகைசோநதகாட்சியைப்போன்றதமமா. (௯)

சிகியினின்றொளிருஞ்செல்வன்செப்பியசாபநதீர்பபச
சகியின்திறந்தமாரனறனுப்படைத்தெழுதலபோலு
மகியினமேனமணியேபோலுமாதித்தஞெளியேபோலு
மெகினமீதுறையுமண்ணனிறவனுதையஞ்செய்தான். (௧௦)

வேறு.

உதித்தபண்ணவனந்தியங்கடவுளையுளத்திற
பதித்தருச்சுனையதுபனமுறைபணிந்தெழுநதே
துதித்தநின்றடியேனவினையூட்டியதுலைத்தாய்
கதிரத்தமோலியாயபிழைத்தனபொறுத்தனின்கடனே (௧௧)

மைவிளங்கியகந்தாவெனறனவாழமுதலே
துயவிளங்கியபடிற்றெனனறுளத்தினிறேறியிற
பொயவிளங்கியவுறப்பவபுணரிநீந்தறியேன
கைவிளங்கியகாதவக்கடற்றனைக்கடப்ப. (௧௨)

பணித்தியெனறவனபதத்துணைமீட்டுமேபணிந்தான
மணித்திருப்பிரமேபநதியவளளன்மாதவன்ற
னணித்துறநோக்கியெயொருதனிககரங்குவித்தயனுங்
கணித்திடற்கருமகிலித்தையுங்கசிறதுதவ. (௧௩)

திருவுளத்தினிறகண்டுமுப்பரந்தெறுஞ்செலவன்
மருமகத்துவநிறைதருபுராணமுநதலைத்துப
பெருகுமுத்தமநியாயமீடாஞ்சையுமபிறவு
மருவுசந்தசூரவவியாகரணமுவகைய.

(கச)

கணிதநூற்றிகழகற்பகுத்திரங்கலந்தெழுந்த
வணமிலங்கிருகதெசுருசாமமதாவணமு
நுணுகுமாயுதவேதமுனுவறனுவேத
மணிநிரமபுகந்திருவமுமருத்தசாததிரமும.

(கரு)

எயதுதற்கரிதாங்கியசெயகையேயெனினு
முயயுமாராகமாயமுறைமைபிறறெரிநதூரனஞ்சாததா
னயயனவாய்மலாந்தருளசெயவியுளியபிறத
நுய்யமாதவனிலவறநினிறறெரிநதுசொற்புகலவான.

(கசு)

அதககேணமதிப்புன்புலசசிறியனுக்களித்த
விததைமீதினின்மெயுணர்வுடையவாவிழந்து
சித்திசோதரத்திகழந்துமேலவளாசிவஞான
முத்திமாராகமாயமொழிதரப்பட்டதுமாதோ.

(கசு)

நிலையிலயாக்கையினினுமெயசசுடரதாய்நீடு
மலகிலானறனையவையவத்துடனநிறதினனற
நிலதநீங்கியபசுத்துவஞ்சிவத்துவமாரு
முலகிலித்திரஞ்செயவதற்குணாச்சியதொழிநீடுதான.

(கசு)

சோதிருபமாயத்துகளறத்தொழுகுவனாகில்
வீதசோகனையமகத்துவமபெறுவனவிளளரிதாய
நாதவிறதுவாயெவறநினுநண்ணினனாக
திதறத்தெரிசித்தவனநிலவியனவான.

(கசு)

ஆகையான்மனமலாக்கினுலநியொண்ணு
நோக்கினுமபுலப்படுவதேயிலனெனநுணுகித்
தெக்குஞானவாருதியருளாறறெரிசித்தேதான
மோககவிடநிலவசித்திடுமுத்தஞ்சுவனே.

(உ௦)

எனறனேகமாயினனமவிடநுககேது
நனநுகநினைபீதலானவியுடலெடுத்தேதான
நுனநுநோயைநீதினபமேதயசுருவதிலன்போல்
வென்றிசோதிருவருடபெருநவீடுபெயிலனே.

(உச)

எனவுமோ தீனையாதலாலிவையெலாமுணர
மனவுவாமுருட்டுசுவனேவலுநரரிதாற
கனவினுநதொழுதென்பியவாயிவறநிணுட்கணிதேதே
புனதுமெதாண்டாகுந்யயவொன்றருனெனவுரைத்தான. (௨௨)

திதெதறிததிமுனிவரன்றெறித்துரைசெய்ய
நாதனநதிபங்கடவுணனெனசசிநுநகைசெய்ய
தேதாதேவலைகுலுலகிணுககிதமுரைத்தனையால
வேதநனபுநுகநதென்னுரைத்ததிடுமேலாய் (௨௩)

முககணவானவனாதியினவிதித்ததிமுறைமை
மிககபூசராவேதவாசசிரமநூலஸ்திபாற
றககேவாதிபேப்பினறுணாததுநறனககதிபா
தொககபினனவிரேரதியேதுடங்குதறகுரிய. (௨௪)

சதுராமந்திரசாததிராதிகடன்குரியா
விதித்திறப்பிலாவிவறநிணுலமிலமாகுவாபேபான
மதிக்கொள்பண்ணவபிரமசாரியமுதலவரித்தே
யெதிசுளுககுணவருத்திவாழிலலறமிரண்டே. (௨௫)

வரத்தநாடுபுமனைவியோடகமகலவானப்
பிரத்தமுனறகப்பறறப்பேபைதயுமொருவி
விரத்தனாகியெமெயவரலுணர்வீனையளிகரும்
பரத்தினமோகமாயசசனனசித்தித்திதனற்பாலாம். (௨௬)

வேறு

அளநதவாசசிரமிநானகினரியசன்னியாசிவேதத்
துளநதனைப்பகுத்ததுசசாலவொன்பொருளுணர்நதுபினனா
வளங்கொளபூருவத்திறகனமபதநனைவகுத்ததுநீன்றே
விளங்குமுத்தததிறபிரமமெயப்பதமவிரித்துககூறி. (௨௭)

சுருதியேயிலிங்கம்வரக்கியநதொலபிரகரணநதானம
வருசமாகக்கியமோராறுமவளருபகிரமத்தேதாடு
தெருணிறையுபசங்காரநதிகழுமப்பியாசஞ்சிறத்தி
தரியவாயறியபூவேவாததரபலமருத்தவாதம். (௨௮)

பொங்குறுபத்திபாறுமபூருவோத்திரத்தினமீதி
லககமாயமுறைமைத்தாகவடித்தமீமாளுசையத்தின்
றுங்கமாமபெலதையாய்நதுசொற்றநிசசயத்திற்சிறதை
தங்கவேசெலுத்தலன்னோன்றனக்குநூல்தியதாகும். (௨௯)

உயா பிரணவத்திற்போதவுட்பொருளுணாநதுநெஞ்சி
னயாவறகிடையசெய்தற்கமைந்திடிமலனேறாறுநித
துயரதசெயவனனனோனசொலதருமகதானந்த
மியலுறப்பெறுவனவிடுமெளிதினிநகிலைக்குமனேற.

(௩௦)

இன்னெனியொழுக்கமயார்க்குமெய்துவதரிதாமாறறு
ன்னெனியுரைப்பினமேலாநாதனவாழபதிகடமின
மன்னியேவாசஞ்செய்தலவருபுலையனுக்குமறைப
புனமாஞ்சிதனோகப்பொருநதுபல்லுயிரக்குமெனறான.

(௩௧)

தேசிகனுரைத்தமாறநதெனடினாயமுதமென்ன
வாசகனமுனிவனமாநதியையேனயருளிச்செய்த
நேசமாநதலத்திவைவாசநெடியவுமினியதேயா
லேசனமுதூரினமேனமையெய்தியதலமயாதெனறான.

(௩௨)

கஞ்சவாகனனேசயகூறக்கணநதியானிதமுன்னாப்
பஞ்சினமெல்லடியாட்காகப்பகாதலமுரைப்பனகேண்மோ
விஞ்சையாமுனிவாசித்தாவேழமா முகத்தகுகேமா
னஞ்சிறைமயிலேமெலவாமுமாறிருபுயத்தினும.

(௩௩)

எண்ணருமுலகமபூத்தவிதைவியுஞ்சூழுவென்றும
வெண்ணிலாசொசொரியுநதூயவெள்ளியங்கிரியினமீதிற
றணமலாகுகொன்றையநதாரதரித்தசெஞ்சடிநாத
னண்ணலம்பீடநதன்னிலழகுறவிறறிருநதான.

(௩௪)

இருநதேபரவையிலோரோபோதேலவாநருமெனகூந்தற்
பரிநதெழிமெருத்தங்கோட்டிப்பனிமதியணிநதநாத
திருநதியமுத்தியேதுதிகழ்சிவஞானமெனேற
யருநதிறதூலகளகூறுமமைதியாலகிலமீதில்.

(௩௫)

நசகிவண்டரற்றுங்கஞ்சநாண்மலாபிரமணதி
கசசமிறவத்தேதாரயோகர்க்கிலதரிபவாவேதாநத
நிரசயாதமக்குமவாயத்தனோமையாஞானநோற்றற
கிசசையிலபலகீடாதிககெயதரிதனோருவெனனா.

(௩௬)

இமகிரியளித்ததூயவிளநிலாவெறுக்குழூர
லுமையவள்பகரயாவுமுறுநெறியுரைப்பக்கேளா
யமைவருதோளியாரேடரியபூரணமதாகித
தமைநிகரபரமாகாசமாகவேதயங்கநிறபேம.

(௩௭)

மனபெறுபரமர்சுவாசமுக்கூறுநீங்க

வுனறனைக்கலந்தேயெங்குமுறைதிகழொருகருகி

யினபுறநின்றேமேனும்பிலங்கியதலத்திலென்று

மனபாபனூய்யநீங்காதணிபெறவமாவேவமனன.

(௩௮)

இருசெழிற்றலத்தினோபாதிருப்பினமுககரணத்தெயதூர

தூரிசெலாததவிருமெனருனசோதிமாமலையரினருன

மருவளர்கருமெனகூந்தனமடமயிலையாடுணொரு

முருகியெத்தலத்தினுதாவுறைருவதுரைசெய்யெனருள்.

(௩௯)

வேறு

இருமருங்குக்கருங்கடலுமுநீதலமிலவங்கமணியேந்திப்போற்ற

வருன்னமுதலிமையவாகளவணங்குதலம்பகருளபமாபத்தனைல

பிரமகத்தினைப்போககிப்பேறளிகருந்தலமத்தினைப்பேசினோகருந

தருமனிடரினைத்தீரகருந்தனுககோடிவளாசேதுத்தலமதாமே

(௪௦)

ஒன்றுளத்தலத்துதித்தசராசரங்களைத்தனமவிடையூதியாகும்

பொன்றிகழுமுமபாதனக்கேணியெனசேசோபானமேபாறபசசாஷ

வென்றிநிறைத்திரிசிரசினவிலங்கல்லளாதருஞ்சிறந்தவிமலையோடு

மென்றுமரகதவண்ணன்றிருவங்கத்திருநதுதொழுதேத்ததுமுதூர்

(௪௧)

மட்டுண்டமலரேந்திமணிகொழிகுமவைகைவரந்தியினபாங்கா

கட்டுண்டபுகாமுகத்துக்கல்லாணைதனக்குவளாகருமபொன்றிந்த

தொட்டுண்டவகென்றுமதஞ்சொரியசெய்துலகருதுதிப்பக்காட்டி

யெட்டுண்டமதிருதலாயிலங்கியிடமதுரைநகாக்கிணைவேறுண்டோ.

(௪௨)

கம்பமுறுமொருசிலம்பிவாயநூலாறபந்தரிடக்கண்டுதூய

வம்புவனிபணிசெய்யவரசளித்துத்திருப்பணியினருமைகாட்டிப

பம்புநுறந்தளிராகுழைத்தேயெஞ்ஞானமபலமுதவிப்பணைத்தபாணிசெ

சம்புவளாநிடைவிளங்குமாணைக்காததலப்பெருமைபாறறலாமே.

(௪௩)

காசகன்றங்கைந்திவழிபடுமுதூர்தனிற்சுருத்தாலுன்னிப

பூசைசெயிடுனரிலங்கமபுவிதனிலீனாருசாதம்பொருந்தானினற

தேசுடையசிலதலங்களிழைத்தபலனுதவுமதிற்றேற்கநீப்பி

னீசென்னுமவிலங்கெனினுங்கிருமினமுருத்திரயநிலவுநதானே.

பாராந்துகந்தனைப்பெற்றிருந்தவனோகந்தனைப்பெற்றிருந்தோனமுன்னா

காராந்துகந்ததையுமபடிக்கருளசெய்யெனக்கொடுப்பக்கைக்கொண்டே

பாராந்துகடப்பதனமுனகயமுகளுலமைப்பவளாபதியதாகு

[கிப்

மோராரதுபாதகமுமொழித்திடுங்கோகனனமென்னவுரைகொண்முதூர்.

தண்டரளமணி கொழித்துச்சாதி யகற்சநதனமுநதகாததுவாரி
மண்டிவருகொள்ளிடத்தினவடபாலிறகொங்குயிர்த்துமலரநதுகும்பாப்
புண்டரி கபுரமெனுமோதலமுளத்ததலத்தையொருபோதிறகண்ணுற
கண்டவருக்கரியமறைகாணுதபொருளெளிதிறகாணலாமே (ச௬)

கொழுதியளிமுரனறணவுநறுமலர்செருயயானகருவவப்பாங்க
ரழகியமுததாரதிசோபழமலையென்றொருதலமுண்டதனினமீதில
விழுமுடல்களனைத்துமவலசசெவிமேலாயிறகுமவினைவிட்டிமேலாஞ்
செழுமைமெய்ப்பரபோகமனிக்ருமதற்கிணையுலகெறிமிறுமினிறே. (ச௭)

ஆதியுகமுதனைகிலன்னமணிபொனகிலையுருவமாகுமவெற்பு
மீதுவளநதிடவிளங்குமொருதலமுண்டதனுமபிளம்பிணோகரும
வாளைபுரிமுமமலமுமவலியிழசுகுமெனிலதனிலலகித்தேராகண்டோக்
கோதுபலன்பிறிதுண்டோவவரன்றோவிவனமுததருலகின்மமா. (ச௮)

காஞ்சியெனுமொருதலமுண்டதிறகாமக்கோட்டமவளங்கவினூறிரும
வாளுசையுமிலன்னதகித்திலழங்கிடுமுற்பவநோயக்குமருநதாங்காயம
போளுரெயலைத்தவிரத்தழியாதிருக்கவினைழந்திடிலொற்றியொன்றேபோ
தாஞ்சிறிதுநதடையிலதாயத்திருமயிலைமுத்திகெறித்தைழசுகுமாதோதுந்

மையாருங்காளத்தியிடைமருதூரகழுக்குன்றமவயிதயநாத
மையாறுதிருச்சயிலமவானமியூருச்சயினியாலங்காடு
செய்யாறுமவடமுலலைவலிதாயஞ்சித்தவடநதிகழ்கேகார
முய்யானநிறைவிரிஞ்சைவிருபாககம்பிரபாசமொளிசேரோததூர். (௯௦)

ஓங்கியமந்தரசயிலங்கடுமபனிகளிடையறாற்றாநிறபத்
தாங்கிநிமிரிமையகிரிதணகயிலைமுதலன்னத்ததலங்கடோற்று
மீங்கிவற்றினபெருமையெலாஞ்சதுமறையேதுகிசெய்யுமியவற்றிறற்குந்
றேங்குவளைவிழிமயிலேதிருவருளபெறயிடுமென்றானசேமேனினுன.

விததகனத்திறமொழியினாகமழ்செநதுவரிதழ்வாய்மிலினோக்கி
யத்தலங்கடொறுமவலித்ததகாரணனைமையோரக்குமீரீதேயன்றோ
விததரணிமானிடாகடுகளிதாமோவாரிணுமெவ்வுயிரக்குங்கூட
வுத்தமமாகியதலமொனறுரைத்தருளசெய்யெனப்பணிநதாளுலகமீனருள.

வேறு.

உரைசெயமகிழந்துனககிவகோதியதலத்தினினறும
பரமபுண்ணியமாவகாஞ்சிபகாதலிதனினமீதுங்
கருகினாகடுகளிதனமுத்திகவினுறவளிப்பதாகி
விரவியகாஞ்சிதனனினமேவியமேன்மைத்தாகி.

(௯௩)

பாபுகழ்காஞ்சியேகாமபரதகுயோசனையோமூன்று
நோபெறுமீசானத்தினீய்பூருவத்தினவாரிக
கோகொள்யோசணைமேற்பாலிலெழற்றிருப்பாஞ் சூரககங்கி
யாரதிசைதனிறகபாலீசசரத்தினுககனிலதக்கில. (௩௪)

பூருவந்தன்னிலெமமாறபொருதற்ப்படைபபதாசிச
சீருடனறிகழுமுதூரொன்றுளவதனினசெவ்வி
நேருறமுமுதுங்கூறநெடியவுமரிதேயாகு
மேரணிநலனகள்வரயப்பவின்றுநீவிழைநதவாறநுன். (௩௫)

வேறு.

திச்சயமதாய்மொழிவெனெறொருகணபொழுதுநின்றுதிசுநெறழிவிழி
னிசசையறமுகதிதருமுரதுதனக்குமுனிபறகைபெறுநாமகரணங் [யா
கசசமிடுதற்கரிதனுததுணையவறழிடைகணிததுறுதிசெயவ்வுமைகொள
பசசைமணிவண்புரமென்றுபெயாடுதனகயிலைபானுபிரியென்றுபெயரே.

மலலனிதையுமபரசிராமபுரமென்றுபெயாமாபிரணையத்திலுலக
மொலகியபடைககுமலைவலலிநகொன்றுபெயரேதருமிராகவபுரஞ்
செவ்வநிதையுமமுனிவாசபுரமென்றுபெயாசெய்யமணவாளநகாநீ
டலலெலாழிமுத்திரகொன்றுபெயாதேவநகராதிபிரியென்றுபெயரே.

தாதிதழிபுண்டரிகமாநகரமென்றுபெயாசாரணரியக்கரிமையோரா
நாதபுரமென்றுபெயாசோதிசிரியென்றுபெயாஞானநகரென்றுபெயாவே
மாதவசியற்றுநகரென்றுபெயரத்திபனமாநகரமென்றுபெயாசீர் [ண
வேதபிரியென்றுபெயாபொன்னுலகநீடுதிருவேலவனமென்றுபெயரே.

தீயவடவாவனலனுழியலைகாலபடாதீமைபிரியாதநகரங்
காயுநெடுமாவிடவுபாதிபசினோயகளபினிகாதுகல்செய்யாதநகரம்
போயரியமாதவாகஹாமினுடனைமபதமாபுரைபிரிதேவநகர
மாயவினைதீரநகரமென்றுபெயாநீடுமயுகவாசநகரென்றுபெயரே. (௩௬)

இததகுதிபெற்றிடுதலத்தினிமிடபொழுதிருப்பினுமவிருப்பினொருகாற
சித்தமதிலுன்னினுமெடுததுவமைசெய்யினுமவழிப்பயணமீதுசெலினு
முகதாமுரைக்குமளவிறபிசகியோதிடினுமொண்புவிபரிததரசராயப
புகதிரபவுத்திரகளத்திரருடனபயிலவாபோதுவாபினமுத்திரகரம். (௩௭)

வேறு

என்றுநாயகனிதமபெறமொழிநதுமேலிலகு
மன்றலசோதருங்குமுதவாயநயப்பிறமலாநது

வென்றிமேவுமிததலததினமாணலநதனைவிரித்து
நனறுகூறுவலகேணமெனநவிலனுற்றனனூல்.

(௬௧)

வண்ணவான்முகிறகற்பகககாவினிலவளரு
மண்ணல்லேசரயிராவதமெனவிசுமபகனறு
கண்ணகனறதெணடினாபெயறிகருங்கடனமடுந்து
விண்ணிலவாழ்தருமிநதிரனாமென்மீண்ட.

(௬௨)

சூழாமாமழையனவனசுந்தரககாததில்
வாழாமசசிரமவிதிராததெனமின்னிடையங்கப
பாழியானறிருவிலலைபபணபுறககாடடித
தாழுறுதவவ்வீனமணியெனவதிராதனவே.

(௬௩)

அனையவனபருபபதத்தினீளசிறைதனையரிய
நினையனனாடபாழியமபினவீழ்காட்சியைநிகாபப
மனதினேடருநந்தியங்கிரிதனைவீனாநது
புனைநலநதருங்குளிராசசிகொளமபினைபபாழிநத.

(௬௪)

எழுநதுவிண்ணொருநதியங்கிரிதனிலிலக
வழிநதுபோதுமவெள்ளருவியினவளங்கெழுகாட்சி
செழுந்தலததினாடொழுஞ்சுநதிருநிலதநிற
றழைந்தசெவ்வியைநோக்குறவருகுதற்குமாள்

(௬௫)

வேறு.

எழுமலையுருவுமேவலையேந்தியகண்ணீரரையர
செழுமைசோசெய்யமேமனிதிருந்தகைகாட்டுமாறறு
லழகியபாலீந்ததமளப்பருமகிழ்ச்சிபொங்க
முழுதுலகலிககுமேலாமுருகனைப்போலுமாதோ.

(௬௬)

வேறு

அருங்கடமுகத்தினிறருங்கியாகுமேற
நிருந்தவேவருதலாறுறுதிககைசோதலாற
பருங்கிரிநின்றகலபாலிமாநதி
பெருந்திறற்பிரணவபிளவையோலுமாள்

(௬௭)

காசிதனிறககாகடநதுநிறறலாற
பேசருமரங்குணமேவின்னங்குமபெறயியாற
நேகருநந்திமேவளருஞ்சிறப்பினை
வீசனைப்போலுமாள்லகருமபாலியோ.

(௬௮)

கோவினையிரட்டிசைசெயகொளகையாற்றிகழ்
காவலருடனகலந்திருக்குங்காட்சியான
மேவியவகங்கைநதிடச்செய்யுமென்மையாற
நேவியைப்போலுமேதிருநதுமபாலியே.

(௬௬)

மணிசொரிக்கோட்டினைமருவித்தாமலை
யணிபெற்றேவந்தலாலாழிமேவலாற
பணைமுகக்கரிசுழலபாலிமாநதி
குணமிகுமலாமகளகொழுநனபோலுமால்.

(௭௦)

தாமரைபொருந்தியத்கைமையாற்றிகழ
நாமகணமருவியநலத்தினுறசது
மாமுகனென்னவேவயங்குமபாலிநீர்
பூமிசையம்பினினவிரைந்துபோதுமால்.

(௭௧)

குடிவமேபுரிந்திடுங்குதுமபாநாட்டினைத்
தொடுகமுனமன்னவனஞ்ஞறையாடியே
விடுகிலானசிறைசெயவெவிமீடலேபாற
நடமதமாககளைகதளளிச்சேறுமால்

(௭௨)

மலையெனமுறிபடுமரங்கனென்னவாண
டுலைவுறுமரக்காதமுடலமென்னநீ
டலையெனமலைவெனவல்லதாமெனக
கொலைபுரிபாந்தலைக்கொண்டுபோந்ததால்.

(௭௩)

மாற்றருந்துபுறமுறுபுலத்தினா
மேறசெலுங்காலையவமேவந்தனசேனைக
மோற்றுமவ்வொழுககனைத்துணைப்பமளளாகள
விற்புவிற்றருக்கேவகாப்படிமவிஞா.

(௭௪)

ஆரிருளுருவமாயமைந்தமளளாகண
முரியங்கரைதனைமொய்ததுவினறுராயக
காருறுமழைமுழுகிறகுமையாராததென
வாருதிகிலாந்தெனவாப்பிட்டாராததனா.

(௭௫)

கவிப்பறைமுழுக்கியேகாக்குமளளாத
மொலிப்பிணைபபுடஞரேலாதைநீர்கருமான
மலித்தெழுமதனையேவயங்குபாலியி
னலைககரமெழிமணியமலைபோக்குமால்

(௭௬)

மணிபுனைநெடுமுடிவையங்கா வலா

தணிவருபுதுபுனற்சாராதமாட்சிகேகட

டணிகிளாபதாதிசுளளவிலுழுதர

விணையகலபாலியங்கரையிலெய்தியே.

(௭௭)

வெள்ளிசெமபொன்னினுலவிளங்குமேபாதினைக

களளவிழத்தொளிருமெனகமலகையினு

லளளியேசொரிநதுபொன்னடைசாததியே

கொள்ளைகொணமகிழ்ச்சியிறகுலவியாடுவார.

(௭௮)

சீரிறைவேதியாதெங்குகையதனை

யோபெறவிட்டுநிமிலககழுமுழுவார

பார்கெழுமவணிகாகளபூம்பாலக

ராரதருநிதியளித்தாடலசெய்குவார.

(௭௯)

சுநதனமபுழுகொடுசவாதுமரனமதஞ

சுநதரங்குங்குமஞ்சிறப்பவேந்தியே

வரதுபாலியினளித்தாடிமங்கையா

சுநதரநீர்தனைத்தொய்யிலசெய்குவார.

(௮௦)

வேறு.

நிதிபலகொள்ளைகொண்டுநெறிப்புடனடகருந்ததஞ

சுதைசெயவாயத்தலையமுடச்சுழித்ததுநின்றெழுநதுதாய

மதிநெடுங்கதிராளபோலவயங்குகாலபரநதுமள்ளாக

கதிசயமவிளைத்ததுசசாலவமபினினவிராதவனேற

(௮௧)

வேறு

விறனமிகுறாகொடுவிராதவெள்ளநீர

மறமிகுந்திணடிநனமனனராயினுஞ

சிறுகிழலொடுங்குவரெனத்தெளித்தலேபாற

பொறையொடுகோட்டகமபுகுநதுநின்றவே.

(௮௨)

புள்ளினமிறாதெழுநதுமுனிபொந்தடும

வெள்ளநீரிதைசெயுமோதைமேவிய

மள்ளாதமாரபபொலியங்கித்தோனறுமா

டுள்ளருங்கமுனியினபரப்பதெங்கணும.

(௮௩)

தடமருப்பெருமையின்போதைசசாராதுகந்

திடமுறப்பூடியிரணையேத்தியே

மடலவிழ்தாமனாகிழியவாலவளை
புடனெரிநதிநாயகெயுமுதனமேயினா. (அச)

வண்ணநீண்மயிரமுடிவணங்கககார்முசிற
மிண்ணியவுருவினைசெசெநிறதுபாமிசை
நண்ணியதாலெனவேவாநடாததுவ
ரெண்ணினூறுயிரமுமுநீட்டமே. (அரு)

துடிப்பனநளினமேற்றுளளிலானைக
ளொடிப்பனகருமபிணையுமுமபகடடினங்
குடிப்பனகடகளைககடிமளளாகள
வெடிப்பனவிப்பிவெண்ணிலவுகாலவே (அக)

ஊரவனசங்கினமுமுதேசறமினிற்
சார்வனமரசுதப்பம்மபுதணகரைச
சோவனமுததொடுசெமபொனமாமணி
யாரவனநானாவெனகுருகொடனனமே. (அள)

பொறபுறுபரம்பிணைபூட்டிச்சேறுசெய
நறசெறுவொப்பவேநடத்திககிரியின
பறபதமாகியபருவவானமுனை
மற்றருங்குத்தினுலவித்திவாழ்த்துவாரா. (அஅ)

பதமிதுநனநெனப்பறிப்பாமளளாகண
முதிரவிலாக்கடைசியாமுனையிறஞாநதெடுத்த
தெத்திரெதிரெறித்திடநடுவரினசொலா
லதிரெநடுவருவைவிட்டளிப்பரினபமே. (அக)

சிறையினைநீங்கியெயிலஞ்செனறுவந
துறைகுநாதமக்குறுமபொலிவினோங்கியே
கறுகறுத்தெழுந்தனகமுனிமீதினி
னறுறுத்தகடைசியாநட்டநாடுறலாம. (கூ0)

தளாவுறமடநடையன்னஞ்சாலிகள்
புளகிதமுடனெறிதேதாங்கப்பூங்கழை
வளைவுறவன்டினஞ்சமுலவாராகுழ
விளமுலைகடைசியாசுழாங்குகொண்டெய்துவாரா. (கூக)

தெளிபுனறகமுனியிறசெனறுழத்தியர்
களைகடிபொழுதுதங்கண்ணிறேற்றமிய

நரினமுங்குவளையுமவளைகைநாட்டலும்
வெளிவராதொளித்தலினமீளவாசுழ்குவாரா. (கூஉ)

வானவாதுதிக்குமவேற்காட்டினமன்னிய
வானசீர்ப்புகழினவேளாளநதனா
மேனலஞ்சிறந்தகைமீதிறசெய்திடுந
தானநீர்பாயதரத்தழைக்குஞ்சாலியே. (கூங)

நாறிருககட்டினன்னிகுடித்தநின்
நேறியேககாமிசையிருக்குமனனமும
வீறுயாவரைப்பினிலவிளங்குஞ்சககமுஞ
சேறினாதெரித்திடமயக்கஞ்செய்குமால. (கூச)

தழைத்திடுஞ்சாலியுந்தயங்குபூகமுங்
குழைத்தெழுந்திலகுபூகருமபுகூறுநா
லிழைத்துணாநதோரபிரித்தெண்ணேடினும
பிழைப்பதுகாட்டியேபிறங்குமெங்கணும். (கூடு)

பொருந்தொருதோட்டினிற்போந்துசாலிக
டிருந்தியசுருள்விரித்தெழுந்தூற்றி
வருமபரத்தையினிறுமாநதுகாயத்திதந்
தருங்குலமகளிர்போற்றலைவணங்கின. (கூசு)

வேறு

பாலொளிமுத்தஞ்செய்யபைங்கழைசாரியப்பைம்பொன்
போலொளிதூவியன்னமொருந்தியவேவல்கேட்பச
சாலியினகதிரினகற்றைசாமனாயிரட்டச்சங்கம
வாலியவெற்றிகூற்றமருதம்வீற்றிருக்குமாதோ. (கூஎ)

விசுமெய்ப்புகழ்களோங்கிவிளங்கிடுந்திருவேற்காட்டி
நேசமாய்வாசஞ்செய்யநினைந்திடுமவாகடமெனதுந்
தேசதுவினைவதெனத்திருந்தேவவினைதனனோகள்
பாசமதொடுங்குமாதோற்படிந்தனசாலியெல்லாம. (கூஅ)

வேறு

பிறைத்தலைகருவியாற்பிறங்குசாலியைக்
குறைத்துவிழ்க்கூடுநெடுபூவியலாரப்பொடு
செறுத்தலைக்கீகையெனத்திற்சோததுவா
மருத்தவிமருதமேனமலையெழுந்தென. (கூக)

சினமிதுகருங்கடாத்துவைப்பச்செநநெல்க
 ளினமுறவைதனைப்பெருக்கியெண்ணிலாக
 களைகுரற்பண்டியிறகவினவேற்றியே
 மனைதொறுஞ்செலுத்தொலிமலியுமெங்கணும். (௧00)

அஞ்சிறைத்தும்பிகள் பாடவாய்பிழி
 மஞ்சரிபூற்றிடமணிப்பொனனூஞ்சனமேற்
 செஞ்சொலாரேறிநின்றுடசூரநலம்
 விஞ்சுபைங்கிளிரெல்லிளங்குஞ்சோலையே. (௧0௧)

வேறு

மருவிரிதளிராகடாங்குமாவின்விழநனியுமவாயநத்
 'விரிசினைநாவனினறும்விழ்நறுங்கனியுமேலைக
 கிரணமாமணியுநதுயுகளரொளிரொரியாநிற்குங்
 கருநிறமணியுமெனனககாட்டுமெவவிடங்கடோறும. (௧0௨)

பருவராறபாயப்புகப்பாளைவாய்ச்சொரிசெநதேனு
 நெரிசுலையரமைவாயநநீளகனியுகுகருந்தேனு
 மரியினமிதிப்பப்போதினணிமுகையவிழ்ந்தேனும்
 வருபுதுப்புனலினீத்ததமானவேபரக்குமாதோ. (௧0௩)

நவிலருமறைகணுன்குநலநதருமங்கமயாவு
 விவிதவானறருக்களாகிமேயவானளநதுமேலா
 யன்றொளிரிவிரிகுமிஞ்சியமைந்தெனவலகிலாத
 கவினெழிறகாட்டினறுகலிதனைக்கடியுமன்றே. (௧0௪)

வெற்றியேசாநதிலங்காநின்றமேதகுமினையமுதூ
 ருறறகீழ்த்திசையேமலபாலுத்தாரதெனபாலின
 சொற்றருமபரப்பினெலலைதாற்றமயோசனையதாகி
 மற்றருமதனிஒப்பணமறுகுகள்விளங்குமாதோ. (௧0௫)

முழுவொலிமதம்பாய்கைமாமுழக்கொலிமூரித்திண்டோ
 பமுதமாவுவொலியாழ்மீட்டுமபண்ணெலிபவளவாயா
 ரிழையொலிகாததிறகிள்ளையிசைப்பொலியெழுநதுவேலை
 மழைமுக்கெலாவியுமஞ்சமறுகொலிமலியுமாதோ. (௧0௬)

வேறு.

துய்யமாமணிமாடத்திறஞ்ஞநதொளிர
 செய்யதோரணமாடுதலதேதவாநா

டெய்துநேரினையிலையிதற்கெனக
கையினுறநள்ளிக்காட்டுதலபோலுமால். (க௦௭)

பொங்குமாமணிமாடப்பொருப்பின்மேற்
நங்குநீள்கொடிதாக்கலினுலன்றே
திங்கண்மேனிகறுத்திடமேறசெலான
றுங்கசாளரத்துடபுகுஞ்சூட்சியே. (க௦௮)

தாதுலாமலாசசாளரவாய்தலிற
சோதியிநதுஞ்சுடரும்வதிதான
மாகராடுமணிகதுகிப்பநதினை
மீதியாமெனவைததலவிளங்குமால். (க௦௯)

வேறு

வலம்பெருகுமறையோதலோதுவிததல்
வளாவேள்விபுரிதல்பிறாவளாப்பசசெய்தல்
நலம்பெறவேயிதனுடனேற்றலாறு
நயநதுசெய்ப்புகரர்மனையினுள்கடோறு
மிலங்குநறுநெய்சொரிந்தகனலினினறு
மெழுந்தபுகைகொழுநதுவிட்டேபறிவிண்ணிற்
றலங்கடொறுமபரநதுமணங்கமழுமென்றற்
றகுதிவளரமமறுகாசாற்றவல்லா. (க௧௦)

விழுமியநான்மறையோதலவேட்டலீதன்
மிககபுவிதனைக்கரத்தன்மேவுநதண்டஞ்
செழுமைபெறச்செய்திடுதலிவையோரைநந்
திகழரசர்மனுநீதிசெலுதனும்விதி
தொழுதுமறுபுலத்தரசரொருபானிற்பத்
தொகையில்திறையளித்தவர்க்குழந்தொருபானிற்ப
வுழுவைமதகரிபொருதியொருபானிற்ப
வோங்குபெருநலஞ்சிறப்பவொளிரும்ன்றே. (க௧௧)

உரைபெறுநானமறையோதலவேள்வியாற்ற
லோங்குபுகழ்வேளாண்மையுவுந்துசெய்தல்
பரவியவாணிகமுழவுநிகாகளோம்பற்
பகராயநிறைவணிகாபயிலுமவிதி
மரகதமாணிககமொபதுமராகம
வசசிரங்கோமேதகமேவாலவாயம
விவியசெம்பவளமொடுதரளரீல
மிளிர்பசம்பொனபலகலனும்கிளங்குமாதே. (க௧௨)

இனமேவமறையொழிபல்கலைகளாத
 லீதலுழவுடனினாகளிலங்கேவாமபற்
 நனவானிகத்தினுடனவழிபாடாறுந
 தழைக்குமுயர்வேளாள்தங்கள்வாய்மை
 புனைமேலாங்கிலியாகோத்திரத்திறேறறிப
 புனிதமுறுமூர்க்காமரபுள்ளோராவீதி
 யனமாரிமணிமாரிசொன்னமாரி
 யனிகலன்மாரியுமபெருகவளிக்குமன்றம்.

(கக௩)

உரம்பெறுமண்டிலமாககளுமுவித்துண்ணு
 மொளிரவாகைபுனைவரெனுமுயாவேளாளர்
 திரம்பெறுநீள்வீதிதனிநறெவ்வாமீதிந
 செனநவர்களபொருபடையசசெயித்துப்போநத
 நிரந்தெழுக்கெதனஞ்சவளமபொறித்துவாய்நத
 நீடியதோரணம்பலவுநிறையுமல்லாற்
 பரந்தபகைவயிறபிரிவுபறையீட்டும
 பலநிதியினகுவிவல்களுமபரவுமாதோ.

(கக௪)

முன்னமுரைத்தவரேவற்றொழிலகடன்னை
 முறறுறவேசெய்துநின்றமுநநீர்குழு
 மன்னியவம்புவினிலுமுதுண்போரென்னும
 வளரிதுதிவேளாளாவாமுமவீதி
 செநநெலினவானகுவினமிதைக்குவியநசெயய
 தினைக்குவியறமிலக்குவியநசிவநததூய
 சொன்னலுயாகுவினமுறகஞ்சூரமாடந
 துவரைமுதநபலகுவியநகுமுநதானே.

(கக௫)

வெண்ணிலவுசொரிதரளமணிகடமடான
 மிளிரபவளததாநகலனகள்விரவலானமுன
 நெண்ணரிபதினாதவமுததனற்றாய
 விலக்குமிவாசத்தினலிரமகுமுநநீர்க்
 கணணகநற்கடலபொருமாவணநீள்வீதி
 கருப்புநங்கததூரிசெரசைகலவைசசேரூய
 நண்ணினாதகால்களவமுவுமுததேதேயோட
 நவமணிகளிடையுறுதநலக்குமாதோ.

(கக௬)

வேறு

வருணமோரநானகினிறுமவகைபெறப்பிரிநதேநாவாமுந
 திருநெடுவீதிசாலத்திகழவுறுமவெவவேறுகத

தருணகுங்குமஞ்சேர்கொங்கைதானென மலையகடாங்கும
பொருணசைமடவாவிதிபேரகபூமியிளிற் பொருங்கும.

(கக௭)

விரிகதிர்மணிகள்வாரிவெணடிக்கொழிததுவீழு
மருவிசூழ்பாலிநீததவமைதியுமடியாரங்கட்
புரிசிவபூசைதன்னிறபொருநதபிடேகளுசெயது
வருநறுமபாலும்வேறையவகுத்திடவரியதாமால.

(கக௮)

பூத்தபங்கயங்களுக்கும்பொருவுமவெங்கயங்களுங்கு
நீத்தமாமுனிவரெங்குநிறைதவமுனிவரெங்குங்
கோத்தருமபாலையெங்குகுளிரகருமபாலையெங்கு
நாததருமபாடலெங்குநலங்கொளபொற்பாடலெங்கும.

(கக௯)

இனமுறவளங்களுழவிலங்குமித்தலத்தினுப்பண்
டனிலுயிரகமுதமென்னததழைக்குநாநடனஞ்செய்யுங்
கனகவாலையமககோயிறகண்ணினிதுறைவோமென ஹம்
புணைசுடரிவிங்கமாகிபுகழ்பெறுமெசுரவேதத்தின

(க௨௦)

அமராதமமதிபென்னேறயவ்வுருப்பகரநிறகு
மிமையவாபரவுஞ்சாநதோக்கியத்திலித்தலத்தினுமந
தமைநிகர்பரமாகாசத்தனிநகரெனறுநதாவில
விமலமார்பிரமமுதுரெனறுமேவிலமபநிறகும.

(க௨௧)

இலங்கதாவணத்திறசொற்கலாகமெனறிசைப்பநிறகும
வலனசெய்யாகமங்கடோறுமவளருபநிடத்தினமீது
நலநதரத்ததுதிப்பநிறகுமெனறனவினருனென்னேற
துலங்குறநநதிவானெனசொற்றனனதனூலமமா.

(க௨௨)

கமூமல்செய்தரவேசாலககருத்தினுணாநதோவைகல
விழுமியவிதனையோதுமவித்தகாவிதியாறகேடடோ
ரெழுதினோபாகநதுயத்தேயிறையருடபெறுவரெனறு
முழுதுணாநதிலங்குஞ்சுதமுனிவரனமொழிதலசெய்தான.

(க௨௩)

அவ்வியங்காணுநஞ்சததவருறைதொண்டைநாடடி
லொவ்வுதலகறநிறினறவுயாவேதவனத்தினுணைமச
செவ்விகள்புகனருமிப்பாற்சிறநதிநதேவாகோமா
னெவ்வமதகறறசெய்யுமியனெறியியமபலுறறும.

(க௨௪)

வேதவனச்சங்கம் முற்றும்

ஆகசெய்யுள்-௩௨௪.

இந்திரச்சூகம்.

சூதமாமுனிவனவின்மபிடவுணர்நததுகளிலாவருதவாதுவன்மி
யோதருமுத்திரெமிதனைவிளங்கவுணாசெயப்பெற்றவுன்னடியேயம்
வேதமாபுரியினவைபலஞ்சாலவிரித்திடவிழைநதனமென [ல்.
மூதுணாதவதேதானனெனமகிழநதேழுறைபெற்றமொழிதன்மேயினு

மணியினுகொளிரேபான்மனனுபூசராகுவுளரிருக்காதிமாமதைபோற்
கணிதாகடகெண்பாலரசியறனகருக்கண்ணெனுரியாயநூலதுபோ
னணுகிபவிரதிகுறுதிபோற்சொற்குநாததிமபாமைபோலமைச்சாக்
கணிகொணுமதிபோலெண்ணிலாவுயிரகருமறிவுடனொழுககமேபோல.

கசிவுறுமனத்தனசுருதியாறகககலையொருபுராணமாகமழு
நிசிதமாயுணர்நதோனொருவனதிருதாணெஞ்சகதழ்த்தியநேசன்
சுகிரநிறைந்தமுண்டகமதனிற்சாயநீற்றணிநதவன்நூலங்குங்
குசிககோத்திரத்திலுதித்தவன்பிரமகுலமெலாமவிளங்கிடுங்குணத்தேதான்

கற்றிறநதோராக்ருத்தினுறுதிக்குங்கவுசிகனெனுமபெயருடையோன
சொற்றன்னவேதபுரியுள்ளர்கேடகதேதாமகலகேள்வியீர்தனை
முற்றுநமக்குமொழிகுவனகேணமினமுன்னவனவிழாவணிகாண்பான
விறநருநுதலினமெல்லியனமதலைமமபடுகையுடனபோந்தான். (ச)

வேறு

முளரியினுடனேசென்றமூதுணாமறையோனறனை
வளநிறைதிருவேற்காட்டிலவாமுமந்தணாகேணுகி
யளவிலாமுகமனகூறியஞ்சலிபுரிநதேயங்கம்
புளகிதமபூப்பவனனோனென்பானைடிவணங்கிச்சொல்வார. (ரு)

அருமறைப்பொருளாயநின்றவையநீபோந்தவாற்ற
லிருவினையீட்டமெல்லாமிரிந்தனவிண்ணினவாய்ந்த
திருவடித்துகளாலெங்கஞ்சென்னசாகரங்கரோந்த
வருதினமதனிலீந்நாள்வாயந்திடுகதினமதெனறா. (சு)

நீற்றணிமுன்நூன்மார்பாரீண்மனைக்காட்டிசூழ்போ
யாறுசெல்வருத்தநீக்கியறுசுவையடிசினலகி
நாறுசெஞ்சாரதம்பூசினானமுங்கோட்டிச்செய்ய
தேறலாரலங்கலசூடிச்சிவியாற்பணிநீர்வீசி. (எ)

தண்ணிலாககறறைகாலுநதரளமாமணியினகோவை
நுண்ணியகயிலாவளளிதுடங்குபொறபுரிநூலார
மொண்ணிதிகுவைபுநலகியுளமகிழவுநறபினனாரப
புண்ணியபொருளாயநின்றய்புணரிசூழபுடவீமீதில. (அ)

திருக்கிளாகமலபபுததேளசிருடடியாலமயாதேனு
முருக்கிளாவாலிதாயவுளத்தினுலைமககவலலோ
யிருக்கொசெருதியங்கயிலகியபுராணமென்றம
விரிததுணாகினேரூயமலைமயப்பொருணிலையாராய்நதோய். (ஆ)

எனசசிறுவைகலங்கணிநுநுரையாடியனனோன்
மனசுறுப்புணாரதுதூயோயமறைகளாகமங்கணமற்றைத
தனிப்பெருங்கலைபுராணநதனனகததுணமையாகி
வினைப்பவநதவிரவாய்ததமேயவானபொருளகடனனில். (கா)

மட்டவீழ்கமலவாவிமணியகரைகடோறு
நெட்டிலைககதலிதேமாரெருங்கியதிருவேறநாட்டி
சிட்டாகபரவுஞ்செலவனசிநப்பொடுதலத்தினமேனமை
யிட்டமாயடியேமுபயவியம்பிடேவண்டுமென்றா. (கக)

என்றவருரைத்தலோடுமிளகியமனத்தனுகித
தெனறிருநீற்றுமேனிசசிவகலைவிளங்கினறீர்
வன்றிறறகணங்கள்போனறீர்வளங்கெழுவாயமதாங்கிக்
கனயியகலிதோடங்க்கடிகுநதனிரென்றுபினனா. (கஉ)

தௌளுமவேதியரானோக்கிச்சிவராசதானிமீதில
வெள்ளியங்கியினினுமேனமையதெனவேபோந்தி
ருள்ளமுமடங்கேநாறநீருமமேனோபால்வாராயாரே
விள்ளருமவிரதமபூண்டவேதியாதினகாமேலை. (கங)

அறநெறிநின்றீருமமேமாடனுதினமபயினறுசரல
மறுவகறலத்தினினுளவசித்திடவீருமபிவநதே
முறுதிகொளமுதுநெஞ்சததுதித்திருநதனவுமறமுற்
பெறுவனனிதனமேலுண்டோவெனுமுரைபேணிச்சொல்வான (கச)

இந்திரன்முதலாயுள்ளவீமையவாகுமுவுமேனைச
செந்திருமாலுமெனனோடேசயிழைவாணியென்னுங்
கந்தவார்குழலிடைனகணவனுங்கணிததுநீண்டு
சிறதனைசெயினுங்காணுத்திறத்ததுதேதாரதுகெனமின். (கசி)

கோலமாரகாஞ்சினிறுநகுலவியவீசானத்தில
வேலமாவிருக்கமாகவேதநின்றவணிலயார்கரு
மூலகாரணமாய்வாமுமூர்த்தியைவணநகுமாறறன்
ஞாலமேவறகாடுவேதநாயகனென்றுகூறும். (கசு)

கின்னராமுனிவாசித்தாகெருடாகநதிருவாபோற்றப்
பொனமலைதவத்தாறபெற்றபுதுமதுக்கமழுங்குநதன்
மின்னிடைகருணைகூரவேழமாமுகத்துக்கேகாமான
கன்னிவேறகுமரனன்னேணாகெதொழக்கணமுன்னுள்ளோன்.

உறைதருகினறகோயினமுன்னையேதாவாமாயைச
சிறைவிடக்கருதுவோர்களேசோநதிடுதலமதாரு
நிறைமனதுடையூரேபாகநேடினாககளித்துப்பினனாக்
கறைமிடறழிறைவனசெய்யகழறறுணையதனிற்சோகரும். (கஅ)

வேறு.

ஆயிடைதெற்கிலைமபொறியடக்கிய
மேயவாமனமெனத்தெளிநதுமேலைநாண
மாயவன்றேடலுமவலிமைகாடடிய
தூயவனபதமெனவாழநதோற்றியே. (கக)

திரமுறுமேவதமெயத்திரத்தமொன்றுள
துரைசெயற்கரியமானியமுடைத்தத்திற
றரணியிலுறைபவரனழித்தாவிசை
நிரணியவுலகினரெவருநீங்கலார. (உ௦)

உருக்களிற்றுகுறைநதவிரெனினுமொண்கதி
ரருக்கவாரநதனின்முழுகிலக்கணந
திருக்களாகருப்புவிற்றுகமுவேந்திய
மருக்கமழைகணைமாரனாகுவார. (உக)

துதைமலாதததத்தினீராடிசகுழங்குட
ருதையகாலநதனிலொருதருபபண
மிதையமோடளித்திடினெண்ணிலபாதகரு
சிறைதரமுத்திவிடெளிதிறேசோகருமால். (உஉ)

சுநதரத்திரத்தநீரதுளியருந்திணை
சுநத்திவேண்டினுநதருநதனத்தினமேற்
சுநதனைசெயவரேற்றிருநகவேயளித்
திருத்திரபோகமுமிலங்கநல்குமே. (உங)

பிரசமாபொயகையிறபிதிநிநதனில
விரவமுததருப்பணங்கொடுபினவெவ்விய
நிராயசாகரத்தினிறகிடநதநீளகுல
மிரசுதக்கியினிலிருப்பககூட்டுமால்.

(உச)

வேறு.

ஒலலையரும்பாதகமுமொழிசுருமெனேற
யுரைபெறுமித்தடத்தினினறுமொருகுறோசத
தெலலைவிடவடகிழககிலிமையோவீவந்த
னியறறுதலமுளத்தனசிரிசைப்பககேணமின
மல்லனிறைநதிலுமவராகத்தில்வதா
வயங்குகறபநதனிலாருமணுககாலத்திற
பலகிரணமிமைக்குமணிமவுலிசூட்டும
பாழியநதேதாட்சிபியெனனுமபருதிவேலான்.

(உரு)

மடலபொதுளுங்கறபகநாட்டரசலுகி
வானமராவரனமுறையினவணங்கிப்போறபற
படவரவவலகுலுருப்பசியாழமீட்டப
பானலங்கடடிலோததமைமினபடிக்கமேநதச
கடரினழமேனகையடைக்காயுதவெமெனேறாட
சோபணைசாமரையிரட்டச்சருமபார்கூந்த
லடலயிலீறைறடங்கணமிளிரமபதூய
வமபொனமணிததுகிலவிசிறவமுதமெனசொல்.

(உசு)

வெண்ணகைச்செநதுவரிதழ்வாயமதுரவாணி
விராகமமுநறுமபனிநீர்வியப்பவாங்கித
தண்ணமுதநதுளிப்பனபேறபிலிறறப்பைமபொற
றகடுபடுமணிவிசிறிதனிராககையேந்திப
பண்ணமைததமழலைமொழிசுசுமுகிமெல்லப
பசியசிறுதெனறலவரப்பணிப்பவானத
தொண்ணுதனமங்கையாகனிறதுவிசையமபாட
வொளிமுறுவலவிபுலைபல்லாண்டுவந்துகற.

(உ௭)

பகைகடநதசினவேலானறடநதேதாளவெறபிற
பயிலகுதலைச்சசினிழிமானபாயகதுதாவத
தொகையிறந்தபுனியாளுமுடிசூழவேந்தா
தொழுதிறைஞ்சவினனரமபினறுழனியாப்ப
முனையவிழந்தகறபகப்பூநறியமாலை
மொய்த்தகுழலிலங்கமணிமுறுவனமினத

தகைநெடுங்கணரமகளிர்கனிந்துபாடத்
தக்கவருந்தவராசிதழைந்துகூற.

(௨௮)

திருக்கிளருமிருநிதியுமணியுங்காம
தேனுவுங்கட்கடையேவறசெய்யத்தேவர்
மருத்துவர்கின்னரருகர்விசுவதேவர்
வசக்கணவக்கிரகமசுவனிதேவநக
ருருத்திரரொண்பூவைநிறத்திருமாலான.

வுபேந்திரனவாணுகக்கணகனொற்றாசூதா
குருத்திகழாதித்தர்கலைமதியத்தேவுந
குவித்தகரத்துடனிறைஞ்சிககுழுமிநிற்ப.

(௨௯)

வடவைபடாகடலுலகமினிதுவாழ
வயம்படுதின்பொருப்பினவரிச்சிறகாயாவுஞ்
சுடருமிழுந்தடங்குவிசப்பபடையாற்போககித
துணைமுலைவானவாமகளிதுயம்பெய்த
விடர்புரியுமபிறையெயிறுக்கனறகடசீற்ற
விருணிந்ததவசராகினையிறப்பவிட்டித
தடவுபடுமணிகுயிறுமரிமானபீடந
தனிலிருந்துமுறைபுரிந்துதழைக்குநாளில்.

(௩௦)

வேறு.

தண்ணறவுசொரிகமலத்தடமபணைசூழ்மருதநிலத்தலைவனவேனி
லண்ணன்மலர்க்கணையதனாற்புலனவழிபாயாளுநானவனுநனநென
நெண்ணியதிலவிமுநதுமுககுமெரிவிழிசசூகரமாகியிருநதுமாய்ப்
பெண்ணெனுமவாளரவினதுபெழவாயிலிருநதுமவெளகாபபெற்றியமமா.

இறப்பவுமேயழுகிதனநிலையாமைக்குணகண்மெய்யிலியல்பாய்த்தோன்ற
துறத்தலபுரிபவரொழுக்கமாடியுறுமபொருளதனிறுலங்கித்தோன்ற[த
மறத்தலபுரிநதிருநதனிவ்வவையுமிதையெனுமவெருட்சுவநகித்தோன்ற
வறத்தவிரும்பியகுறிப்புமனந்துடித்துதுடித்தெவாககுமரியத்தோன்ற.

சுரும்புமுரலகருங்கூரதலரமகளிர்மதுரவிதழ்ச்சுவையுமேவய்த்தோட
கருங்கயற்கட்ச்சிரலனுநகற்பகப்பூங்கொம்பாநிதங்கவினகொணரேறுந
திருந்துபசுநதேனுமுயாசெம்பொனுலகரசாட்ச்செழுப்புமனதே
வருந்துயிலிலுறுகனவாய்மதிததுநிலைதளரமிகமாழ்க்கினறான்.

(௩௩)

வேறு.

கலங்குமாயிரங்கண்ணினனகருதினனகணித
நலமபகாநதநூலாயுளினிலைமைசொனனாள்

னிலநதனிற்மிகழ்மானிடாநியமமார்வருடந்
துலங்குமவிண்ணவாககோதினமாடுமனததுணிந்தான். (நச)

வன்றிறறமிகழ்தேவர்கடகுரைத்திடுமாத
மொனமினுக்குமுன்னேனாதியமானிடாக்குந்
நின்றவசசரமுப்பதுநீடியதேவாக
கனறமைத்திடும்வருடமதொனமினுக்கம்மா. (நடு)

முறைகொள்பூமியின்மனிதர்தமவருடமுன்னோரோ
டறுபதிற்றுலான்மராகளாண்டுநாறதனுக்
குறுமனிததாதமவருடமாயிரமுடிவுறவே
நிறையமுன்னரினிகழுமாறுநின்மிடுமால். (நசு)

அநதமவானவர்க்கியம்பியதேவநூருகி
லிந்திரற்குநாளொன்மினுக்கிததகுதேவம்
பந்தமுற்றவொனமிருபதிற்றிரண்டின்மேற்பற்றி
வந்துதோற்றிடுமவானவாமாதமோரெட்டும். (நௌ)

மருதநன்னிலத்திறையவன்மாதமொன்மினுக்கும்
பரவுதிவ்வியமோரெழுநூற்றெடுபத்தா
மரியவிண்ணகாகசனவாழ்வருடமொன்றதனுக்
குரியதிவ்வியமுரைப்பிடுனெண்ணியிமுடனே. (நஅ)

ஐந்திடுதிநூற்றுடனிருபதாமனனோன்
சிறதைநண்புறுமவருடநூற்றிணுககுயாதேவம்
வந்தவெட்டெனுமிலக்கமோடைமபதமுநி
முநதுமோரிரண்டாயிரத்தொகையுடனமுற்றும். (நக)

ராகுகுரைத்திடுநதிவ்வியமானமதியல்புற்
றோங்குமவசசரநூறுமெயொழிவறநிறையிற்
றேங்கொள்கற்பகநாட்டுறைதேவவேந்தனுக்கு
நீங்குநாளொன்றெடியவுமனத்தினினினைந்தான். (ச0)

உரைக்கிழநதொளிராகிருதமாயுகமுறுமனிதம்
பரவிடுமபதினேழிலக்கத்திருபதின
யிரமடுததவெண்ணாயிரநதிவ்வியமெண்ணின்
விரவுமீரிரண்டாயிரமேலுமெண்ணூறும். (சக)

வளாதயங்கியதிரேதமாயுகமபறுமனிதங்
களங்கநீத்தபன்னிரண்டிலக்கத்தொடுகவின

வளநதுபோந்ததொண்ணூற்றொருயிரமாகும்
விளங்குதேவமுனையிரமேலறுநூறும்.

(சஉ)

தூரிசகற்றிடுநதுவாபரயுகஞ்சொலினமனித
மரியவெட்டெனும்பிலக்கமோடறுபதநூனகின
மருவவாயிரந்தொகைபெறுநதிவனியமவகுப்பின
பெருகுமோரிரண்டாயிரமாயினநூனூறும்.

(சங)

நானிறுதகலியுகஞ்சொலினமனிதநாலிலக்க
மேவுமுடபதினாயிரமனறியேமேலும்
பாவுமோரிண்டாயிரந்திவனியம்பரவு
மோவிலாதலொராயிரத்துடனிருநூறும்.

(சச)

முத்துமலாயமசோகிருதமாயுகந்தனிமுறைகொள்
சுருதுக்கவெண்ணூறநூறதழைத்திடுந்தவம
வந்தமுறையமுனறினுநிறைநிறைவகையா
நந்தநினைநிடுநூறுசேரநூனகிரண்டே.

(சரு)

ஞானறுகூடியநான்குமனிதநூறபதிற்றின
முனறிலக்கமோடிருபதினாயிரமுற்றூற
தோனநூனகினுஞ்சொலப்படுதிவ்வியத்தொகைநா
னூறபனனிநிரண்டாயிரமாமெனவாய்ந்தான.

(சசு)

இம்மகாயுகந்தனிலுக்கப்பிரளையமெய்துஞ்
செமமைசேருமீதெழுபதிறெழுதரதிரும்பின
றமமைநேரருமொருமனுக்காலமாந்தயங்கு
மமமனுப்பதினைகுபேரிற்றதிடிலமமா.

(சஎ)

அனத்தினமேலவறகொருபகலாகுமாயிடுங்காற்
நின்பிரளையஞ்செய்யுமுன்னவனறுயிலசெய்வா
னெனைத்துமோகிலனாகியேயிறைதுயிரெல்லை
தனக்குமிமமனுக்காலமேதனைவுபெற்றறிடுமால்.

(சஅ)

உறங்கீளபெருந்துயிற்றையொழித்தநின்றெழுநீதே
யிறநதுபோயினமனுகனையிலபெறப்படைப்பான
திறந்தலொரிரண்டாயிரஞ்சுதுருகந்திரும்பி
னிநவகொணுமலாக்கடவுளுக்கோநினநிறையும.

(சக)

நூனையநாளொருமுப்பதுகூடிலிப்பெரியோன
றனதுமாதமாந்தகைபெறுந்தனமைகடழைத்த

வனையமாத்மீரூரெருவருடமவ்ருடம்
புனையுமைம்பதுபூருவபராததமாய்ப்பொருதும். (௫௦)

மிக்கவைம்பஹுத்தரபாரத்தமாய்விளங்குந்
தககவோரிருபரார்த்தமுஞ்சாரதிடுககாலத
திக்கனைத்துநீண்டமுஞ்சிருட்டிசெய்ப்பிமன
புக்கபூரணவயதெனப்புகதியிலுணரநதான. (௫௧)

பொறபுலாவியபொன்னிதட்டாமரைக்கிதைவன
கற்பகாலமாயிருபரார்த்தககலநதிடுநாட
பறபணமணிப்பரதணமேறபள்ளிகொண்டவனுக்
கெறபராவியகற்பொழுதிரவுமித்தகைகததாம. (௫௨)

ஏலுமித்தருநாள்கண்முப்பதுசெறிந்தெய்தின்
மாலவற்கொருமாதமமாத்மீறுறு
கோலியுற்றிடிவருடமொன்றாமதுகூடு
நாலிருப்திறைநதுநாரணற்குவாழ்நாளாம. (௫௩)

வேறு.

இத்தகையநெடுங்காலமிருந்தவரும்பயனிலதாயிற்றுதியெய்தச
சித்தமயக்கியமாயாப்பிரவஞ்சசெயலழகிதெனவேகோநது
வைத்தத்தியுறுஞ்சிறியமததெனவேசமுனறுபிறிவறியாகுகி
மொய்த்ததுயருறுமனத்தினெததனையோநினைத்தவைமொழியப்பாறே

சேடுவவுஞ்சதககிருதுதெண்டிரைமுலகியல்புதெரியிறகால
நீடுமிறப்பெதிரவுடனெநிகழ்வெனமுப்பெயாதரிததுநின்றியாவும
பீடுறேவபடைத்தளித்தப்பின்னெழிவித்ததினினறுமபெயாநதொன்று
பீடுபிறிதிலவாகவிருக்கின்றதெனவுமுளத்தெண்ணுகின்றன. (௫௪)

வேறு

ஆதலினிததுடாபனைததுநீக்கியே
திடெதாழிமுத்தியைசசோகருநனெறி
யாதிழைத்திடிவ்ருமெனறுநாடரு
மேதகுருவனைவ்வவனனினை. (௫௫)

எண்ணியபுரநதரனிருந்தேபரவை
விண்ணவாயாருமவிதிரப்பய்க்கொளத்
துண்ணெனவெழுந்தபொன்றேயநதமநதிரத
துண்ணிமீருவளகமுறைதனமேயினுன. (௫௬)

சிறுதனைபிறித்தினிகசேறலுற்றதால
வந்தடிபணிந்திடுமவானநாடரைக
கந்தகெளிற்றினுன்கண்ணினோகுகில
னந்தணரமைச்சணையழமினென்றனை. (௫௮)

காவலனுரைத்தலுங்கடிதிடுறறாபாய
மேவருஞ்சிறுகலாமவினோகருநாடபைற
தேவாகள்குரவனின்சேறலவேணடுவா
னேவினன்றொழும்படிபைமயென்றனர். (௫௯)

ஒற்றாவாய்புதைத்துநின்றிறைப்பவேராநதுணர்
பொற்றிருப்பெயரினானபுளகமபூததிடத
தெற்றெனவெழுந்தசேணகடந்தெசெயயவேற
கொற்றவன்கோயிலிறகுறுகினனேரோ. (௬௦)

ஆண்டளப்பவனிவண்ணுகினென
மாண்டகுமவாயிலகனவணங்கிப்போற்றலுங்
காண்டகுமவிருப்பிறைகவினகொணமாமணி
பூண்டபொற்பீடிகையிழிந்துபோந்தெதிரா. (௬௧)

விழைதருமுகமனுமவியந்துகூறியே
கழைசுளிகந்தகெளரிநலயாணையான
பிழைமிகவிட்டினனபெறுவகாண்கில
னிழையணிமாராபிணையிரட்சியென்றனை. (௬௨)

குருதிபாய்நெடியவேற்றொரிசிலகூறலு
மருவியவெழுபொழிலவளாகருமன்னவ
கருதிடினினனுளககாட்சிக்கெய்துற
வரியவானபொருளுமுண்டாங்கொடுவென்றனை. (௬௩)

என்றலுஞ்சுதமகனிணையேபாகமுந
துன்றுநானமறைபவன்குழ்ச்சிவாழ்க்கையும
மனறலேசாபசுநதுழாய்மார்பனசெலவமற
றொன்றிலுமவிழைவிலேனொளிகொள்புங்கவ. (௬௪)

உறபவந்துடைத்திடவுன்னினேனகலை
கற்பினங்குதவுமோகாயமுற்றனி
னிற்றினங்குதவுமோடுநெடியமாதவம
பறபலவிழைத்திழைப்பலித்தலசெய்குமோ. (௬௫)

துன்பொழிகருசசரஞ்சுழினேருமோ
தென்படுகருதுகளசெயயிறகட்டுமோ
வெனசெயிறகட்டுமெனறிரங்கிக் கட்டலு
மனபுறுதியானநெஞ்சமைததுகூறுவான்.

(சூக)

போகநீததருமகம்பொருநதவாறறினும
பாகசாதனகதிபலிததலினறென
வாகுமாறருளபுரியமலவெனறவன
சேகுதீர்திருவடிசிரத்திறகுட்டினுன.

(சூ௭)

வேறு

முழவினைதாளினுனறனமுகததெழுமுறிப்புமயாக்கைக்
குழுவணிநிலையாதென்னுகொளகையுங்கோமானுள்ள
மழலுறுமெழுகாய்நின்றவமைதியுமமைச்சேனாகிப
பழவினைகூயவேந்தேதபரம்பொருளொன்றுண்டாமர்ல.

(சூஅ)

அப்பொருளனுதியாகவாணவமாயைகனம
முப்பெருமலமுநீங்கிமுத்தியினுருவமாகி
யிப்படிமுதலாயண்டமெனைதையுமளித்தியார்கும
வைப்புமாயொன்றாயவேறையமன்னுமுனறுயிருமுயய.

(சூகூ)

நவந்தருடேபதமானநாடகநடித்துத்தேசார
சிவமபராசத்தியென்னுஞ்சிறப்புடைநாமமேவந்தது
நிவந்தவெண்குணத்தவாகிநித்தமாயவெறுப்பிடுனாடு
முவந்திடுமவிருப்புநீங்கியொழிவினப்பமாகி.

(எ0)

அளவிடற்கரிதாய்நின்றவதியமாய்கியென்றம
வளநிறையநதானநதமாகியேவயவகுமுத்த
ருளநிறைப்பொருளதாகியோங்கியவண்டமயாவு
மிளகுறப்பிண்டமாககுமெழினமிகுதித்தததாகி.

(எக)

தயங்கியப்பொருண்முன்னுதிசருக்கமீதினிறபிதாவாய்
நயங்கினாமலாமேலவாமுநானமுகக்கடவுடனனைப
பயந்தனன்பினனாச்செம்பொற்பனனகாசனையீன்றான
வயவகெழினமவுலிகூட்டுமவானவரையுமபடைத்தான.

(எஉ)

முநதுபேருளினாலமுடிவிலாவினப்பமாடுன்ன
பைநதுழாயலங்கனமாரபனபசியப்பொன்னுலகின்வாழு
மிந்திரனமுதலாயுள்ளவெழிலகொள்ளண்ணலாகட்டெகல்லாஞ்
சுந்தரச்சுருதியாவுநதுகளறவுரைத்தலசெய்தான்.

(எ௩)

விரிதருமொளியாய்நின்றேனவிளங்குமன்னவரினினறுந்
 திருமலருறையும்வேதாசஞ்செஞ்செவிறையநீண்ட
 சுருகிபாறங்கநதூயதங்கமராவிதையாவுந்
 தெரிதரவுபதேசங்கஞ்செய்தனனழிகழுமவேலைய. (௭௪)

வரையறையகற்றிநின்றவான்பொருளவளராநிறகுங்
 கருணைபாறகற்பநதோறுங்கமலநான்மலாமேல்வாமும்
 பிரமணைப்படைததும்ணடுமபெருமறைப்பொருளகௌல்லா
 முரைபெறவருளிசெய்யேதயொளியதாய்விளங்குமாதோ. (௭௫)

ஆவனதாலிவாகளகாலதகப்படுகின்றோகாலந்
 தனணைநீத்திவாகடகெல்லாஞ்சுறகுருவாகியார்க்கு
 முன்னுமாயமுதலீயினமிழுதிாவுடனினமைநீக்கி
 யுனமனாதிதமாகியுறைவனப்பொருளாயநின்றேன. (௭௬)

ஏகனாயிருந்தமெல்லாமழிபவனவனெனெயனறும
 மோகமாபநதநீக்குமுததனுமவனெனவேத
 சாகைகடுதியாநிறகுநதனிப்பொருளவனேசாரும்
 போகமுமவீடுநல்குமபுனிதனுமவனெனபூமேல. (௭௭)

தேசுறுஞ்சிவசொருபனதெரிகிலனாகித்திராப
 பாசமதகலமுததிவிருமபினனபரிவுதேரின
 விசுவானபனிகணமாலுமவிசுமபிணைச்சருமமாக
 வரசையாறசுருட்டறகெனனுமழிவின்னறகைமையற்றால். (௭௮)

பகைப்புலனடக்கமேன்மைபடைத்திடுந்,தலத்திறபூசை
 தகச்செயினவீடுநல்குஞ்சாருமாழிலேவெறென்ற
 னகைப்பொலிவேலானகௌநனெறனமகிழநதூநாதந்
 முகைப்பொழிலுடுததபாரினமுததிசோதலமயாதெனறான். (௭௯)

வேறு.

நிருபனங்குரைப்பக்கேட்டருளபெரியோனெடியதண்பணைபலநிறைநத
 பொருவருமவேதபுரிதண்படைநதுபுனிதமாமவேததிர்த்தத்ததிற்
 றுரிசறத்தேதாயநதுவேதநாயகனறனறுணையடிதொழுதியெனறருளத்
 திருகறுமுளத்தேதானினைத்தனுமபுளகஞ்செனிப்பதற்கேதெவனென்றான்.

காமபூங்கமலககாடெனவிளங்குகணமலாபொலிதரினற
 கோமகனகூறவுணாநதிடுபுனிதனகொறறவேறகுரிசிலகேண்முன்ன
 மேமமராசாசிலிவதினறினத்திலிலங்கிடமுழ்கிணையதறை
 மேமலரலகற்சசிநலனுகாரதுசெய்யப்பொனனுலகமும்பரித்தாய். (௮௦)

சுரந்தியதனிற் றாயதாயவிளங்கிதடுதாடுகடலெனத்திசுழ்வேதச்
சரசினிலொருகாணமுழ்கிடிற்பாகசாதனனாவாமறிருகாற்
பரவியேபடிநதோவிரிஞ்சனாகுவாழப்பாலதிறேறயந்தவாபருவா
யரவணைததுயினேறனாகுவாநாற்பாலாடினாமுததியையடைவாரா. (அஉ)

இன்னதானினசுருத்திருவருள்கிடத்தலெண்ணவியமபலுமெழுநது
பொன்னரிசுமந்தபீடிகைமீதிற்பொற்புறவைததுநினறுவனை
மன்னவனாகிவாழ்தியெனறுரைத்துமலரடிவணங்கியேயிடைகொண
டநநிலமிழிநதுவேதமாபுரியையாண்டைகயொலலைவந்தடைந்தே. (அங)

விடுசுடாபரபபுமணிபலகொழிகருமேவதவானசரசெனுந்தேவா
மடுவினிற்றேறயநதுதித்தியகருமமவரனமுறையாற்றிவானளகரு
நெடியகோடரங்குளபரந்தவெளவேவிநீழலவாழ்வேதநாயகன்ற
னடியிணையிறைஞ்சியிலொமொழியாளஞ்சிலம்பரந்துதானவணங்கி. (அச)

அலையெறியமலையளககாவாயப்பிறந்தவமுதெனக்கெழுமியவேதங்
சலிலீராடிவேதநாயகற்குத்தக்ககூருவந்தனிற்சயில
மலைவுறவயங்குஞ்சினகரமிழைத்துவானியுமமைத்துவாழ்விங்க
நிலைபெற்றிருமித்தவமைத்துநாணமலராஎனமெப்பொழுதருசனைபுரிந்து.

அரியவெண்ணிறுமெய்யெலாமணிந்தேதயழுகியநெற்றியினமீது
திரிகொள்புண்டரமுந்தரித்துருத்திரமந்திரசெப்பராயணாகி
யிருதயகமலத்திருத்திரேந்தரியவிற்றவனைமுறைமையினெண்ணிப்
பரிவுடனுருகியுருகியேகரைத்துபன்முறைதுதித்திடலுற்றான். (அசு)

வேறு.

மாயவனகமலசெங்கணவாழ்ப்தாமபுயனேபோற்றி
தீயமுமலங்கடாந்தோசிறதைசெய்செலவாபோற்றி
மேயதோபரமாகாயவெளியதாப்பிளங்காநின்ற
நாயனேப்பாற்றிலைகநாயகாபோற்றிப்போற்றி. (அஎ)

வானவாதலைவாபோற்றிமாலவிடையூர்திப்போற்றி
போனகமாகருஞ்சையருந்தியபுனிதப்போற்றி
தானவாபுரமுன்றட்டசுதானேபோற்றிதாவின
ஞானநாயகனேபோற்றிநாதனேபோற்றிப்போற்றி. (அஏ)

எண்ணருமுயிரகடகெல்லாமிரங்கியெயருளாநின்ற
வண்ணலேபோற்றியண்டமனைத்தையுங்கடந்தாய்ப்போற்றி
தண்ணிலாமதியருஞ்ஞெஞ்சவநாயகனேபோற்றி
புண்ணியப்போருளேபோற்றிப்போற்றியெனறுரைக்குமேபோதிவ்.

வேறு

கருமுகிலூர்தியுறுதியையுவுநதுகறைமிடற்றிறையவனகலைமான
றிரியிலச்சுலமில்ங்கிடுமழுவுஞ்செழுமலாககரங்ளிற்றுகி
வெருவறவையுபுரதமுங்காட்டிடுமலலியலுடனெழுந்தருளிப்
பரிவினீசெய்தபூசனைமகிழ்தேதமபகருதிவிழைந்தனவென்றன. (கூ௦)

பையராவேணிப்பரஞ்சுடாசெக்கூப்பணிபடுமுதவாய்மலரத
துய்வானந்தப்பெருக்கிடைமுழுகித்துடாநதுமாலயனறியாத
செய்யசேவடியாய்திருவடிபிழைத்தகிறியனேனசெடியுடலகற்றி
யுய்யவேயினையவிலங்கமீதுறைந்தேயுலகடியேனபெயருரைப்ப. (கூ௧)

அருள்செய்யவேண்டுமெனப்பிரார்த்தாவமுனதுவிண்ணொருதியதனபின்
தெருளுறுகணங்கட்கதிபதியாகத்திகழ்வரமளித்தனந்திருந்து
கிருபநின்றனக்குக்கருமீவொப்பதனினீக்குதற்கரியவீடதனைத
தருருவமினையவிலிங்ககினனாமந்தழைக்கவென்றதனிடையசாரந்தான.

வேறு

அண்ணலந்தோளிணுமவ்வுழைநீங்கியாய்ந்த
புண்ணியன்கமலப்பாதம்பொருந்தியமனத்திறுகி
விண்ணவாநறவழமுற்றுமவினாமலர்மாரிபெய்யத
தண்ணுசசொரிமந்தாரதருவளாநாடடைச்சாரந்தான. (கூ௩)

அரன்றிருவாக்காலேரதுமமைதியாலகிலத்தோர்கள்
புரந்தரபுரமதென்றும்பொருந்தமப்பெயரானவாய்தது
வரந்தருமிலிங்கமென்றுமவழங்கினர்வாழத்தியினன
பரன்றையிரந்திரதீரத்தமபடிந்தபூசனைசெய்தாராகள். (கூ௪)

நீடியபோகருதுய்த்துநீணிதிககிறைவராகித
தேடருமதலையெனனுஞ்செலவசமபத்தினைடு
கூடியேவழிகளவாழக்குடிநெறியோமபிப்பினரை
நாடுதற்கரியதாயநாதனவாழ்கயிலேசோவார. (கூ௫)

இலங்கியவேதநாதற்கெய்தியதென்கிழாதி
நலஞ்செய்சானமீராய்நவிலுநுதமதுதிககிற
றுலகனறகடவுள்குற்றுச்சுடாவிடுமயில்லாளேருது
முலககொடோணிருதிமுநநீருவரியினரசனோடு. (கூ௬)

வரமுற்பவனனறாயவசசிரவண்ணென்போன
பரவுமீசானனினொபகாருநதொட்டுவெவ்வே

அனாசெயாலைபமுஞ்செயதேயுரனுந் தமதுபேரா
லரணையங்கமைத்துச்சாலவருச்சனேவிதியாலாற்றி.

(க௭)

அளபபருங்காலேநாற்றையையனதருளிணிலே
துளக்ககனறிலங்காநின்றசூழ்திசைக்கதிபரானு
ருளதெதாடித்தலத்திறபூசையுநறநினேரோங்குந்தீர்த்தம
வளத்துடனாடலெயதேராமனனுவாசிவலோகத்திலு

(க௮)

இமமுறையதனையோகாலெழுதினரெழுதுவிதேதார
செம்மலர்ணிந்துபொறநிச்சிநந்தையாறபூசைசெய்வோ
தமமனமமையக்கேட்டோசாறநிலேனாதரணிமீதிற
கொமமைவெம்முழையாசசோரதுகொள்வாமேறகதிபினனென்றான.

வேறு

எண்ணினாதமக்குவீடெயதக்கூட்டிய
விண்ணவாக்கிறதிறனவிளம்பிப்போந்தனன
கண்ணுதலரனநிருக்ககண்ணிறேறறயிய
சணமுக்ககடவுடனசரிதஞ்சாறவாவாம.

(க00)

இந்திரச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள்-சஉச.

காங்கேயச்சருக்கம்.

ஆதிநானமறைக்கவுசிகனணையரேநாககி
யோதுதற்கருமபரஞ்சுடராகியேயொளிரும்
வேதநாயகன்பாங்கரினமேவரிமேதைச
சீதநீழலிறுனமொனறுளததனறிருப்பேர்.

(க)

ஆழிமாலவரையுடுத்திடுமவனியோரமரா
பாழியம்புயப்பாகசாகனனமுதற்பலாகருளு
ருழுமினலைகடுகைத்திடத்தோறறுசணமுகனறன்
வாழிநாமமேவையங்கிடுமதனலமவருப்பாம.

(உ)

வேறு

வின்படாலானோபேற்றுமவெளியங்கிரியின்மீதிற
கணகவாவனப்புவாய்தகருமுகில்படிந்தகாட்சி
பண்பருள்கருணைநாதன்பாலகொளவெண்ணீறுதாங்கித்
திண்கரியுரிவைபோததுத்திருந்தவிற்றிருத்தலபோலும்.

(ங)

மேறழிசைக்கங்கையெனனவிரைநிழிகலுழிடுவெள்ளங்
காற்றொறுமபரந்துகுழந்தையிலையங்கிரியினகாட்சி
பாறகடலதனிலன்றுபரந்துமேலெழுந்தபொங்குத
தோற்றியேயழகுவாய்ந்தகவைதருமமுதமபோலும். (௪)

அதிரதிரைகருட்டுநதெண்ணீராழிக்குழ்புடவீமீதிற
சுதிரொளிபரப்பிவானேறய்கயிலையங்கிரியினகாட்சி
யெதிரிலாடிபாராதங்கொழிற்சிலகணங்களையாவுஞ்
சுதிரபெறவுருவந்தாகுகததழத்துமேலெழுந்தலேபோலும் (௫)

கண்ணகையிலீமீதிறகருமுகிப்படிந்துபெய்து
வெண்ணிறந்தாங்கிரீங்கிவிண்ணிடைப்படாதகாட்சி
வண்மைசோதவத்தினோபாலனித்திடாகளங்கமாற்றி
யெண்ணருமவந்தந்தன்மையெய்திமீண்டேகலேபோலும். (௬)

கோழையைகின்மந்தாரங்குங்குமஞ்செருந்திகொன்றை
மாழைமாலுரங்கோங்குமாதனிவனனிநீபங்
காழுறுசாதிசாந்தங்காஞ்சிமாவிவஞ்சிவஞ்சி
வாழுமஞ்சினைப்புள்ளுகம்வடதருமன்னுமெங்கும். (௭)

அவிரொளிமணிகளவாரியருவிகளொருபாலேலாடும
விவிதநற்கணிகள்விண்டுவிழ்நருவொருபாலேலாடும
குவிமுகையழிந்தபோதினகுராமதுவொருபாலேலாடு
செவியினைககளிக்கப்பாடிச்சிறையளியொருபாலேலாடும. (௮)

மேக்குயர்கிரியிறசாலவிளங்குசோபானமீது
நீக்கருநிமையோதங்கண்ணமுடியொன்னேருடொன்று
தாக்கலுமுதிரந்துவிழ்ந்ததண்கதிமணிகளபின்னாப
போக்கலசெய்வாகடகின்னற்புளிகதமிரண்டுங்காடடும. (௯)

வளத்தினுகக்கமதானவானகிரியதனிலெங்கு
மளப்பருங்கற்பங்காணுமருந்தவரரியயோகம்
வினைத்துவலவினையைநீக்கமெய்வல்லுணாவுதாங்கி
யுளத்தினுலிறைவனபாதமுணாநதுணாநதுருகிறபாரா. (௧௦)

இனையபல்வளங்கள்குழந்தவிரசதக்கிரியினமீதிற
கனியிதழுமையாளபாகன்கலவிழியதறைபோந்த
தனைநிகாப்பரியசெவ்வேள்சதங்கைகள்கறங்கலோடி
நனைவருமுலனனாணலங்களாமடிமேலாகால. (௧௧)

வேறு

வீற்றிருந்திருசுவருமகிழ்வுறவீனையாட்
டாற்றியனனவரவிரிழையாரமாலிகைக
ளேற்றமாகியபலபணியணிந்திடவெழுந்தே
தோற்றுசெங்கதிரப்பருதியங்கடவுளிறெழுன்றி (கஉ)

பிறறைவாசலிலினிதமாபிறையெனத்திகழு
மொற்றைவெணமருப்பேபந்தியவொளிராபுகாமுகத்த
வெற்றிலேழமாமுகத்தவனவினாகமழ்கமலப
பொற்றிருப்பதமபணிந்தனனபணிதலுமபுகழ்ந்தே (கஉ)

மாலேதாழ்புய்க்குமரணைமாபுறத்தழுவி
யாலுமும்மதன்சிறுவீனையாட்டயாந்திருந்தா
னேலுமேவலையிலெண்ணருமவிண்ணவாசுழ
மேலேவானபுவிவித்திதிடுமேவதனமேவினனால. (கச)

சொரிந்தபனமணிசடாசெய்சோபானநெனையாற
பரிந்துமுன்னவனபதமலாபணிந்திடப்படாத
விரிஞ்சனவவுழைவீற்றிருந்தருளமேவெவனைத்
தெரிந்திலாதவனபோலவேகடித்திறிசென்று. (கடு)

முதற்பெருந்தடையகத்துறைந்திபானமுறைசெய
த்தற்பின்னவனனுமதிபெற்றரவணிந்த
றுதற்கனாயகனுவலுதற்கரியறுண்ணியபொற
பத்ததில்வீழ்ந்துவீழ்ந்தெழுந்தபற்பலதுதிபகாந்தே. (கசு)

ஆண்ணேனக்கமதளித்திடுமளவையுமயனோ
மொண்ணமினமியேயெழினமுகநோககிநிறைநஞ்சிப்
பெண்ணையோபுறமவைத்தவனபெருளபெற்று
நண்ணுமவாசலாழிந்தாவானவரொடுநடந்தான. (கசு)

வேறு

வஹுறவிறைஞ்சிமீண்டேரும்வேலையு
நீணிலைக்கோபுரவாசனினநிடு
மாணியைமுறைந்தனைவணக்களுசெய்கிலன
காணமின்னமையாறகஞ்சனமேவினன. (கஅ)

மேலியவிரிஞ்சனவிண்ணுடவினமேம்படு
மாவியினெட்டுணையறிவினலமையு

பாவிசெய்திடுமவமதிப்பும்பராத்தொளிரா
மூவிருமுகத்திணைமுறுவலசெய்துபின்

(௧௯)

சேறியவிரிஞ்சணைசெடியிரத்திறைநாககியே
நீடுறழவிழித்தடுநெட்டுயிரத்தடுநெரிய
நாறிதழவிழத்திடுநளினசுகையிறை
கூயினனமீடுளனககொற்றவேலிணை.

(௨௦)

விராதமவிரனமீடுளனப்பணித்தலுஞ்
சீரியசெங்கரங்குவித்துசெச்சன்னிமேற
பாராநினமிதஞ்செயுமபகவலமீண்டன
யாராநீநின்றொழியயாதுணாநதிடும.

(௨௧)

கலையெவைநீயுறைகடிகொளவைபமயா
துலைவறவுரைசெயெனறுரபிககூறலு
மலைவளர்கொடிதருமைந்தவாழியா
னிலகியபிரமனெனறிசைப்பாயாவரும.

(௨௨)

உத்தமனகருணையாலுபபிபிச்சீறிய
முத்தொழிலதுதனிமுதனமைபெற்றன
வித்தைகளயாவையுமெப்பெற்றன
சத்தியவுலகமயானசாருநீளபதி

(௨௩)

இன்னறத்தாளித்திடுமிதழிகாங்கிய
மின்னளிர்ரட்டவின்மலனமெய்ப்பத்தஞ்
சென்னிமேற்கொள்ளுவான்சேறலுற்றன
னன்னவனறிருவருளளிப்பமீண்டன.

(௨௪)

கோலமாராசடககாக்குமநராச
சரலநின்றயவுமேதங்கிறுதலான
சீலமரகியதுடறசெல்லவேண்டுமயான
காலநீடியதெனமுறுவலகாட்டியே

(௨௫)

நின்னுரையழகிதுபிரமன்கொலே
மன்னியவிறைவனாலவரமபிலபகலை
தனனையுமறிந்தனையாதழைத்திடு
மன்னவித்தையினமுத்தெழுத்தெனன்னதின்.

(௨௬)

நனறிகொளருத்தடுமன்னலிப்பாலைநீ
யென்றனெனலுமேயிருக்ககூப்பியே

நின் றிறையவனருள னறிந டி னு
மொ ன னு ள ி தா வெ ன க கு ண ரு ம வி தை த க ள . (௨௭)

ஆ தி மா வெ மு த து ம வ் வெ மு த து ண ர த தி டு ந
தீ த னு டொ ரு ளு ம யா ன றி க லே ல ன ி க மு
நா த ி ன க ரு ணை செ ய நா ள க ணி டி ன
பொ து த ல ி வ ண டி மெ ன றி னை ற வ ன பு க க ள ன் . (௨௮)

அ வ ன னு செ ய த னு மா தி ய க க ர
மு வ னை ம யி ல த ன டொ ரு ளு ண ர செ ய யா ம லி
நி வா த ரு மி வ லு னை ழ நீ க கு வா டெ னி ற
சி வ ப த ம றி ய வெ ன ரு ணை செ ப டி ன ன் . (௨௯)

பு க ன மொ ழி கே ட ட னு ம ி பா த ன ளு சி யே
ச க ல மு ம றி ந தி டு ளு ச து ர ச ணை மு க
வி க லி டெ னை ற ணை க கு றி த தி து செ ர ற பா ல ி தா
வ க ற ர ச செ ய தி யா ன றி ந த க னு கே க ன் . (௩௦)

தா வ ரு ளு ச க ல னு ற ன க கு மு ன னெ மு த
தா வ ி தா க க ர ம த ரு த த க னு றி டி
னே வ ரு ந து தி செ ய வி ல க கு னா ல க ள ன
மூ வா த ம ப ர மெ ன மு னை ற யி ற றோ ந த ன ன் . (௩௧)

உ ள ன க க ணி ந த ரு ம க ம பு ரி ந த யோ கா த ம
வ ள ன த தை ழ யி ரு த ய க ம ல ம த தி யி ற
ற ள ன தி டா லே வ த மெ ய் ச சா ர தீ ப மாய
வி ள ன கி டி ம றி வ த ற க ரி ய டே ம னை ம யாய (௩௨)

ரா க கி தி யா ன றி க னை ற தெ ன ன னு ந
தா ன க ரு ம வெ கு ளி ய க க ட லி ற ரு ழ ந கெ ழி இ த
தீ க கு ண ர செ ய தி சை ச மு க ணை ப ப ற றி யே
வா ன க ரு ம ரு ளு சி னை றை வ மி னெ ன ற ன ன் . (௩௩)

வி ற லி ன ன க ட னு ம வி தி யை ப ப ற றி யே
ம று வ ற ரி மி ர க லு மா ர வெ ற் டி டை ச
சி று வ ளை த னி ற பெ ரு ரி க ள னு சோ த தி னா
கு று கி ன ர வ லு னை ழ க க ண க ள கோ டி யே . (௩௪)

க ண ணி னை சி வ ப பு ற க க ன ன று கூ றி ய
பு ண ணி ய ன ம ப த த திரு ந னு ம பொ த னு க

செண்ணிறவொழிதனைநென்றுகூறியே
துண்ணெனக்கருதமாகிரியிற்சூழ்ந்துபின்.

(நடு)

குண்டுகைகரத்தினிலேநதிகேகாலமார
தண்டமுநதாங்கியே,தனைமதித்திடு
முண்டகாசனன்னெழுவிலேலினுன
பண்டைவாணுலகெலாமபடைத்தனைவகினுன்.

(நகூ)

புடைவருகணங்கண்மேற்புலம்பியாழ்திணைக்
கடலெனக்கிளர்நதுதென்கயிலேவெறபெனுந
தடவரையதனிடையசாரநதுதாக்குதற்
கடைவருமசச்சுமோடபயமென்னுபின்.

(ந௭)

வேறு

விண்ணினிறபடராநின்றமேயவானபுறங்கணமுன்றும்
நண்ணியநகையாறகாய்நதஞானநாயகனேயோலம
பெண்டெனுருபாகாவோலம்பிழைவளாசடிவோல
மண்ணலேயோலமெநதாயையனேயோலமோலம.

(ந௮)

மேலைவானவாகள்போற்றுமெயப்பரஞுகடரேயோல
மாலமுண்டவனேயோலமருமறைப்பொருளேயோலக
காலனைப்புவிடிலவிழக்காயநதகண்ணுகலேயோலவ
சூலபாணியனேயோலநதுயனேயோலமென்றா.

(நகூ)

வேறு

ஆயதேதாக்காலையிலகிலமீன்றவ
னாயகனமுத்தற்கடைநண்ணுநத்திதன்
றாயவஞ்செவிகளிறசூழ்தலுற்றதா
லேயகாரணமிஃதென்கொலோவென.

(ச0)

பொருக்கெனவேறுமாமுத்ததனேபாநதனன
மருக்கமழ்மலரடிவணங்கிப்போற்றினா
வெருக்கொளுக்கருமமயாதெனவிளம்பலுந
திருத்தகநிகழ்நதவைமுழுதுஞ்செப்பினா.

(சக)

வருகணமுறையிடுமவாத்தைநனகுணாந
கொருகணப்பொழுதிவனுறைமெனென்றுபோ
யருகணைநதமலனுக்கறிவித்தனனவ
நிருகணமபெருமகிழுவெய்தச்செய்தனன.

(ச௨)

நலமபெறச்செய்திருநதிவானவன்
கலங்கியகணங்களைக்கயிலைநாயக
னிலங்கியதிருவடியிறைஞ்சப்போக்கலு
நிலந்தனிலவிழுந்தெழிஇநின்றுநேசனை.

(௪௩)

வரன்முறைதுதித்துவாயுதைத்துவந்துமீள்
பிரமனதியலபெலாமபிறழந்திடாமனன
குரைசெய்துமெயநடுகுறறுநின்றன
ரரனருந்தவாநளபாலருட்கேணுககியே.

(௪௪)

முனிவீரகாண்மூலமாவெழுத்தினமுறறு
மினியறுணபொருட்குரையாதுகூறினான
பனிபடுமலரவனபகருந்தோறுமே
கனியநானமையெமைக்குகனைச்சாற்றுமால்.

(௪௫)

வேறு.

தெளிவுறச்சுருதிபினனுந்திழ்பலகலைக்குந்திண்பா
ரளிபிரமனுகுமனனேனாதிபற்குமதிபனுகி
வளாபரப்பிரமமாகிமன்னவேயிருந்துசால்
வொளரிசிவனபிரணவத்தினுரூபியெனறெம்மையோதும்.

(௪௬)

இப்பரநெறியேயனறியிலகுமெயக்கியங்கடோறும்
தப்பிலாவாயமைதங்குமபிரணவசகிதமாகச
சுப்பிரமணியவேனறெசொல்லுமுககாலுமற்ற
லப்பதந்தனையுமெனனேனாவறிவழிந்தறியானான.

(௪௭)

முமமையுமுணர்வீரசாலமுத்துடனியையாநின்ற
விமமுமுகனையெனனேனவிடுத்திடவிசைப்பதென்றே
தமமுகமெவயாததானபினனுந்தயவினாரசயிலனீன்ற
செமமலையழைத்துநோக்கிச்செய்யவேனால்கிறசெனனே.

(௪௮)

வேதனையுறறுநின்றவிரிஞ்சனமேலுருப்பமவேண்டா
மாதரம்வைத்தேதயனனேனாருஞ்சிறையகலசெய்யெயன்
ரோதியெவிடுவித்திப்பாலொல்லையிறகலவீர்த்த
போதனைக்கொணர்தியெனனேற்புண்ணியன்புகலுற்றான்.

(௪௯)

துள்ளுமான்மறியோமுககட்டோனறல்பாலவிடைகொண்டன்னேனா
வெளளியங்கிரியினீங்கிவிஞ்சையாமிடைநதுகுழ
வள்ளிலைநெடுவேற்கந்தனணணலவானுலகினணணிக்
கள்ளவிழ்பதுமமேபோன்றகழறுறுணைவணங்கிசொல்வான.

(௫௦)

அந் திவானி தத்தோன செல்வ வயன சிறை விடுவித்தாங்கு
வந்திடப்பணித்தான் யாரும் வணங்குபொற்பத்ததானென்னக்
கந்தவேணகைத்துசசீமிககனறமெறவிழித்துநோக்கச
சிறைதயிலயிர, ததுவெள்ளிசசிலமபிடைசசெனறுநின்றன. (௧௧௬)

ஏற்றுமா முகத்தோனஞ்சியிரி தலுமிலங்குமுரி க
காறறுமுழினைபோலக்கணமெலாககண்ணுறது
வீற்றுவிற்றுகியோடிவெள்ளியங்கிரியினமீது
தோற்றினினறென்றோடொன்றுசொல்லினவய்நதோமென்றே. (௧௧௭)

நந்தியங்கடவுணுதனளினவாணமுகததேநாககி
பெயநைநீகூறிமெல்லாமியமபினனியமபுமுனனாச
செநதழலகதுவசசெவ்வேளசினததனனதனுலஞ்சி
நொநதிவண்மீண்டேனென்னுண்ணியனமுறுவலசெய்தே. (௧௧௮)

எழுநதனனுமையாளோடுமிசைத்திடப்படகமொந்தை
தழககுறத்தகுணிசினனஞ்சலலரிதிமிலையார்ப்பச
செழுநதவமுனிவாபோற்றத்திகழ்சிரோசனத்திறபெய்த
வழ்நதுருளளவைப்போதிதுற்றனனஞ்சலலரிதிமிலையார்ப்பச. (௧௧௯)

மழவிடையேறும்வள்ளல்வருமுனமைநதேனாபோய்த்
தொழுதடிவணங்கிற்பசசுநதரிகுறங்கிறேசாததித
தழுவிடையுசசிடேமாரதாளசங்கரனகைத்துநோக்கி
யழகியகலைகள்வலேலாயயனசிறைவிடுத்திடெனன. (௧௨௦)

அங்கணனையகூறவாறுமா முகத்தோனீங்கி
மங்குறேறய்சிறைசெய்கூடம்வசுத்திடுமலரோனகாலிற்
சங்கிலித்துடாபைநீக்கிசசன்னிதானத்திறசோத்தித்
திங்களீசோசடையானமுன்னாசசிறுமணிகறங்கநின்றன். (௧௨௧)

குருதிபாய்வடிவேற்காணோகுறுகலுஞ்சிறுவமுனனாக
கருதியநமதுவாராதைதகடநதனையதனுலவேத
புரிதனையடைநதேநாறுப்பூசனைபுரிதியெனறே
யிருவருமபிரமனேத்தவிரசதக்கிரியிறபோநதார. (௧௨௨)

வேறு,

மாதிரெருபாதிபுறைநாதனருண்மைநதன
வேதபுரிகண்ணுறுமவிருப்பமிகலாலோ
ரேதுசிறிதிலல்லரினேகமுதலாகிப்
பாதநளினங்கள்வளாபாருறநடநதான. (௧௨௩)

கண்ணகல்பாற்றைகடந்துயாகடத்தி
 ண்ணணியபிராறுகளிழிந்தவனவகாயும
 வணமைமொளபுலிச்சரணமாதவனவகிருகு
 மெண்ணருநலத்தகுமிருக்கையதுகண்டான.

(௫௯)

கண்டுமகிழ்வெய்திரிமிகண்டலவளாகாயும
 வண்டுலவுசோலையுழிந்தமணநாறு
 முண்டகநிறைந்தசுனையைந்தருகினமுற்றமும
 புண்டரிகபாதனுரைகின்றவுழைபுககான.

(௬௦)

முந்தமலையத்திலெழுந்தெனறலிடைமோத
 வந்தளிராகுழைத்தநிமிர்கொம்பினமயிலாறுநு
 சந்தநிறைந்தகாவினுறைத்தகமறைவல்லோ
 னிர்துளபுயத்தனுறலகண்டெதிரெழுந்தான.

(௬௧)

வேறு.

நன்றுளமுனிவனோபாய்ந்தனின்பாத்தனண்
 ளினறிவன்படிந்தவாற்றாலிவவுழைமுனிதமாயிற்
 றெனறுமுற்பவங்களபாவுமொழிந்ததுனகருணைநோக்கால்
 வென்றிசேரினையவைகனமேமபடுவைகமென்றன.

(௬௨)

திருமுனிகுமரவேளைத்திருந்துபீடிகையிறசேர்த்தி
 மருவுயிரத்தலாந்தேபாதாலவணங்கிநினமலாததானோவ
 விருமுதுகுரவாநீங்கியிவவுழைத்தனியனுகி
 வருகுவெதவனகொலயயாடுவனறலுமாற்றஞ்சொல்வான.

(௬௩)

ஆசகனமுனிவவனனோரனுமதியத்தொசாலத்
 தேசுறைத்திருவேற்காட்டிந்தெனறருந்தவங்கனோற்றே
 யீசனைவணங்கவெண்ணியெழுந்தனனதனினசோமை
 பேசுறவிழைந்தெனெனப்பெருந்தவனமகிழ்ச்சிபூத்தே.

(௬௪)

குன்றினுகுகிறைவனானகுரிசினினனுத்திறேறாயா
 நினறுதுமுளதாங்கொல்லோரிகழ்வதுவியையாட்டேனு
 மொன்றுமொவடியேனோதற்காயினுமுனதுநோக்காற
 னுன்றியசிறப்பினினறுமறிந்தனெசொல்வென்றன.

(௬௫)

சொற்றிடுமுனிவன்வேதவனத்துறைகடனாரோக்கி
 யிறெறனகுகிளத்தெலாண்ணுவறுமுடையிலகொள்வேலாய்
 மற்றருமுலகமயாவுமபிரளயத்திலோகா
 னுற்றெடுங்கினவேகன்முடியிட்டத்தொடுங்குமாபோல்.

(௬௬)

அறைநதிமீர்நுப்பினோடு மகதறருமடுவெறுப்புநீத்துச்
சிறந்திடவிருநதானே னுஞ்சீவகோடிகளினமீதி
னிறைநதிடுங்கைமாயிலலாநேசமதுடைமையாலே
யிறநதிமுலகந்தன்னையியறறுவானிறைவெண்ணி. (௬௭)

அங்கமொராறடுததமறைதனையகிலமவாழ்ப
பொங்குபானறவமுறறுமேபாடுபொடுபலங்கண்மேவி
யெங்கணுமுவமைகாணுவிததினவிலிகததான
தங்கியேநானுபேததநுக்களாயிருத்திரெனறன. (௬௮)

வேறு

கஞ்சனூலறிவருங்கடவுளகூறலும
விஞ்சநானமறைகளுமவிருக்கருபமா
யெஞ்சலில்கவலிவிட்டெழுநதுவின்னுலாய்
மஞ்சரியிடையிடமலாகடாங்கியே. (௬௯)

திரமுறுமிரத்தினதேவனபாங்கரிற்
பரவினவாதலாறபாரினயாவரு
முரகநாட்டுறைநருமுமபாமேலரும
வரமுறுமேவதமாவனமெனறோதுவார. (௭௦)

வேறு

அனையகானத்தினினறுமநதளிராகுழைத்துநீடுரு
சினையுடைவெளிற்றுவினநிகழ்தருமுலமீதி
னினைவருஞ்சோதிருபவிலிகமாயநிலனினற
னினையதென்றளத்தலொணனூவிலங்கிலெநடியவேலைய. (௭௧)

அத்தகுமிலிகநாதனழகியவாமநதனனி
லுத்தமலனிகையென்னுமொருகொடிதனைப்பாரிததான
முத்தமாறுறுவலனனூமுதலவனைததொழுதுபேறறி
யெத்தொழிற்புரிவராதாவென்றலுமிறைவனகூறும. (௭௨)

நிரல்வனாகேண்மோவாயநதநீயுபாதானமயானோ
பரவியநிமித்தமாற்றறபஞ்சகிரத்தியங்கனவாழ்ப
பிரமனையாதியாயபிறங்கியகாரணைசர்த
தருதிமுன்போலமறறுநதக்கவாறளித்தியென்றன். (௭௩)

பொன்னியிர்சடிலக்கோமானபுகன்றிடுமபணியையன்னுள்
சென்னிமேற்கொணுகொதாரேசுலுறழ்வலதுநோக்கா

லன்னலூதியைமுன்னீன றுளந்திகழவாமந்தன்னுற்
பன்னகப்பாயனமேமவுமபகவணையுயிர்ததாளன்னேற. (௭௪)

உட்கிடவிளங்குமேமனியுருத்திரனறனைத்திககாலுங்
கட்பொறியதனினின றுவகருங்குழலளித்தாணீண்ட
முட்பொத்திலங்குமபைநகாணமுளரிவாயமுகத்தினின் றும
பெடபுறுமுமமையாமபிறவகழற்கடவுடனணை. (௭௫)

சுதர்திகழ்ந்தொளிருங்காயத்திரிவளாசந்தர்தனணைப
பதமபெறுஞ்சாமப்பினனாபயிலுந்தந்திரமபாரப்பாராக
கதந்தெழுமவருடைதனணைககழவளாபரியமெனனேரு
ளிதந்தருங்கனிவாயத்திஞ்சொலேலவாருழலியீனறாள். (௭௬)

பச்சிளங்கழைத்தேதாணின றுமபகாபஞ்சுமெதசத்தேதாமத்தை
வச்சிரபாணிமனனாவருந்திறைட்டுவமாஞ்சந்த
மச்சமிலபிரத்திராசாமழகிபசாமந்தனணைக
கொச்சையையளித்தாளவாயந்தகுலகிரியணையேதாளாய. (௭௭)

அரம்பைவாயகுறங்கினின றுமருமபதினெழுபாற்றேறமந்
திரமபெறுமவிசுவதேவாதேவாசாகதமாஞ்சந்தம
வரங்கொள்வையுபசாமமற்படுமவசியாதமமைச
சுரந்துபாலளிகுமபினைச்சுரபியையளித்தாளமமா (௭௮)

முருகவிழ்மலாத்தாணின றுமுற்றுமோரிருபாடுனறை
மருவியதேதாமநூயவயிரசசாமந்தனணை
யிறவிரந்தெழுந்தவாயந்தவனுட்டுவசசந்தேசோடும
பெருகுருத்திராபாய்மாவைப்பிறைதுதலுயிரத்தாளன்னேற. (௭௯)

வெண்ணகைத்துவாவாய்வேயத்தேதாணமெல்லியனமயிரக்கானின று
மெண்ணருந்திரணைபைங்குழிலகியதுருமமபூத்தாள
பண்ணையிலந்தகக்காடிபட்டுயிரத்தொழுதுநலக
யண்ணலபாலுறைந்தாள்வாயந்தவள்ளிலைநெடியவேலாய். (௮௦)

பண்ணாமாமகதியாமும்பட்டுறமிழற்றுந்திஞ்சொற்
பெண்ணரசுறைத்தேலாடுமபெருமபடைவிழியாற்றேந்தோர்
கண்வளாந்தெழுந்தாரெனனககலின்கொளும்வினினுடுந
துண்ணெனவெழுந்தாங்குற்றேசாதியைத்தொழுதுபேற்றி. (௮௧)

கயல்விழியளித்தயாங்க்கடமைகொள்பணிகடமமை
யியல்பெறவருளவேண்டுமிலங்குநினனிநுதாடனணை

மயலறநீங்காதேத்தவரநதரவேண்டுமென்னச
செயறநும்பெரியோனீவீர்செப்பியதனித்தேதாமென்றான். (அஉ)

அணையவர்க்குதவுமவள்ளலயன்முதலோரானோக்கி
நினைவருஞ்சுருதிமார்க்கநிலைகொண்முத்தொழிலுநீவிர்
முனமொடுநடுவீறெல்லாமுறைதடுமாறறமின்றித
துணைவுறப்புரிதிரென்னசுருதியாதையவென்றார். (அங)

அன்றவர்பகராளுலமருட்பெறவிழங்கமாகி
வென்றிசேர்சுருதிதமமைவிளம்பிமைவைகணுஞ்
நன்றுறுளுலமாதிராதமீளுனயாவு
மென்றுணையறியுங்கொல்லோவெனத்துதித்திரங்கப்பின்னர். (அச)

அவ்வவ்பொருளினின்றும்வையவையறிவிற்கெட்டாத்
திவ்வியவடியேழுமப்புகுதினருளெனவுநீவி
ரெவ்வரம்விழைநீரகேண்மினென்றனமெனலுநீங்காப்
பவ்வமதகற்றுங்கோவேபணிகளாயணிதிவென்ற. (அரு)

அன்னதேயாகவென்றேயவற்றிணுக்குதவிப்பார்மேற்
றன்மபாலங்கட்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருத்தீராமமைப
பொன்னிதழ்க்கமலமேலோன்புகரறத்தெரிவனபின்னர்
முன்னரேயாதியாகமுலவருமுணர்தல்செய்வார். (அசு)

உணர்ந்தவர்க்கரசவடித்தரபக்கநதன்னிற்
றணநதுவிட்டிடுவாரறுதிவகண்மேற்றறிப்பாசிங்கத்
திணங்குபூரணையிலிஞ்ஞான்றெதிராசாத்திரங்கடனனைக்
கணம்பயின்றேறினலுங்கணிப்பருநரகிலவீழ்வார். (அஎ)

தேசறும்விதுவைச்சாலத்தெரிதாச்செய்தவாற்ற
லாசினுமபெயரும்வேதமானவென்றவைகட்கின்ன
நேசமார்பியமங்கூறியிசுதுமுதத்தகேண்மோ
வாசநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமாரிலவரைப்பின்மீதில். (அஅ)

எவ்வுறுவெடுத்தேதமேனூநீவிருயிலங்காநின்ற
வவ்வுருக்கிதமதாகவிருத்திரென்றளித்தேதயாமித்
திவ்வியதலத்திறசோதியிலிங்கமாய்ச்செய்துநதுநின்றே
மொவ்வரும்வெவ்வேவலாகவுறைந்தனவவையுமபாராய். (அக)

முருதொருயுகத்திற்போதன்முதலியவிமையோர்க்கெல்லா
யிந்தவாலயத்தின்றுநென்பாடுலழிப்பெறவிணங்காநின்ற

கந்தவானதியாம்பாலிக்கரைதனில்வேதநதன்னை
புருதிடேவாதிவிதேதாமாதலாலுயருநதொன்னூல். (கூ0)

வளருமத்தியாபகேசனென்றெமைவகுத்துகசுறு
முளமகிழ்தரவேயனனவுத்தமதீரநதனனி
லளவறுமுனிவாதூய்நீராடியேயோதுமாறறூற்
தெளிவுறத்தேவர்கண்டமடுவெனசுகிறநதோரேபர். (கூக)

திரிபுரநதகித்தவேலைதொக்குறுமபரியதாக
மருவினமபுளினனாகிவனத்தினிறசரிததகால
மெமிவிழிமுடுவலாகவிணககினமிவண்முனனாக
வருநடஞ்செய்தபோதிலஞ்சிலம்பாகப்பூண்டோம். (கூஉ)

கனைத்தியலவண்முகுழங்கவினகொடாருகமாங்காவி
லனைத்துநாட்பலிசெயபோதிலழகுசேகாவணமாயப்பூண்டோ
மெனககனிரதூரைததுபபினனரிவ்வுருழயிருநதோமேனூ
நனைப்பொழிலுடுததபாரினண்ணியமனிதற்கெல்லாம். (கூட)

தோற்றுவுதமியோமவேதசஞ்செய்ப்பவாகட்கோகா
னீற்றொளிமேனிகாட்டிநிறகுவநீவிரபூச
யாற்றுமினெனறுகூறியவ்வின்கத்தினமீதின
மாற்றலர்புரமுனறட்டோனமறைநதனனமறைதலோடும். (கூச)

வேறு.

விரிஞ்சனாதியமுவருமேதினிவிளங்கத்
திருநதுமுததொழிலியறறுவானசேசுசெலுமவேற்கீட்
பரிநதுமேவியவின்கநாயகனறனைப்பரவி
வருநதியருசசனைபுரிநதுலகளித்தனாமன்னே. (கூரு)

பின்னிலகியகருககுழற்பேரமாமதாக்கட
பொன்னவாஞ்சுணகுகிளமுலைப்பொற்றொடித்தளிரக்கை
யன்னமென்னடைமின்னிடையசசரமடவார
கன்னவினசுவையுமையெழிறகண்மீமோகிதராய். (கூசு)

தழைத்தமேறசிவசாயுசசியநதனைப்பெறவிழைநதே
குழைத்ததழைத்தவேற்காட்டினுடகுலவவேராரிலிங்க
மிழைத்தருசசனைபுரிந்துறுயிறைஞ்சியேயேயருதி
யுழைக்கணமகையரவவின்கத்தினிலுறைநதாரா. (கூஎ)

அன்றுதொட்டுவாழஞ்சிறையளியினமுரலத்
துன்றெழிறழிகழிவின்கமேற்றுணரிதழவிழ்த்து

நின் நகற்பகப்பூமணநெடிதுமேகமமும்
வனறிற்றன்பொலிமாருதியுடனகலநதெழுந்தே. (௯௮)

இலங்குசெவ்வீசரிநதிரன்விருத்திரனென்னு
முலங்கொடோளினுன்றையொழித்தனநெழித்தலுமே
வலன்செய்கீரத்தியானறனைப்பிடித்ததுபிரமகத்தி
கலங்கியன்னதுபாககுவானகாசினியீதில. (௯௯)

எண்ணிலபறபலதலமெலாஞ்சஞ்சரிதேதகி
யண்ணலவானறஞ்ஞமமேவறகாட்டினையடுததா
எண்ணுமுன்னமேசுநிசிலவாகவேவநநது
திண்ணிதாகியபிணிகடாநதோடிஞ்செயலால. (௧௦௦)

ஓதுதநகருமகிழ்ச்சிசேருளத்தனகி
வேததீரத்தநீரபடிநதுபாவிண்ணவரிநைஞ்சஞ்
சோதிராயகனறுணைமலாததாளிணைகொழுதே
யேதநீக்கிடுமிலிங்கம்யாவதுமபணிநதேத்தி. (௧௦௧)

வணங்குமாயிரங்கண்ணினவகித்திடுமுனிவர்
கணங்களைததெரிசனஞ்செய்துநினறனனகண்டே
யிணங்குமிவவுமுடியெய்தியெகனகொலென்றிசைத்தா
ருணங்குமனவனகேட்டலுமுறுவாரோர்க்கி. (௧௦௨)

வேறு

தெரித்தருந்தவசெய்யுந்திகழுமாமுனிவிர்பாரில
விருத்திராசரணவீழவீட்டினவீட்டலோடும்
வருத்தியேபிரமகத்திவநதெனைப்பிடித்தவாற்றற்ற
றிருபபுவிமீதிடெலங்குநதிரிநதனன்றிராதலகாணை. (௧௦௩)

போர்தனனென்றோர்வாரததைபுகனறனன்புகலக்கேட்ட
தோநதவிாமுனிவரிங்குசஞ்ஞதமாதவாகண்முனனாள்
வேந்தனேபூசைசெய்துமேறகதிபெற்றாறறல
வாய்நதருச்சனைநீசெய்யில்வருத்தமவலவினைபோமென்றா. (௧௦௪)

உரிமையாயறிந்தகோமாஜென்குமிவ்விலிங்கமீதிற
பரிமளசுகந்தவாடைபரவுவதெனகொலென்று
னரியமாதவாகண்முனனாசசரமடவாரபூசை
பரிவுடன்செய்துட்சார்ந்தாரதுமுதற்பயினறதென்றா. (௧௦௫)

பகுத்தாசெய்யக்கேட்டபாழியநதோளானங்கு
வகுத்தொருசிவலிங்கத்தைமதுமலரலங்கல்சாததி

மிருக்திமபிரமகத்திளிட்டுகனேரூடக்கண்டே
யிகததெதாபுபரததுமேவணமிட்டசித்திகளும்பெற்றான். (க0௬)

தாங்கரும்புகழ்சேர்வேதசனமனென்றுலகம்போற்று
மோங்கியமறையோனமுனனாளுந்நருநவசுசெய்தே
தேவகமழுகொன்னைகுடுஞ்செலவனதருளிநூலே
பூங்கைமழதன்னேபொற்புத்திரனநனைப்பெற்றான். (க0௭)

அன்னபுத்திரற்குச்சாதகனமேமயாதிபாக
மன்னியசடங்குசெய்தேதமறைமுதல்கிலவிதை
தனனைபுமோதுவிததானசூரனாயனனேனபின்னா
நன்னெயிடுதிரிந்தோர்தம்பானவிலருமவாதஞ்செய்தான். (க0௮)

மிடைப்படாவிதைததம்பானமேவியசெருககாற்போந்த
வுடற்றிறமுயிரினசெயகையுடையவனுமையாயந்தோ
ரிடத்தினினைமுறைமைக்கிடெய்தோததுமாருமொற்றூ
லடற்கொளுமாபுறப்பமாயிடக்கடவதென்றா. (க0௯)

அறிவாகளையகுவருமறைமுனிவனீன்ற
சிறுவனமேலஞ்சிமீண்டேசிறதைநொந்திருந்தானோர்நா
ணைறவிரிபுறவமீதின்றசமித்தொடிப்பானவேணடிக
குறுகலுங்கொடியவேங்கைகோடப்படுத்தியதனனேனை. (கக0)

வேறு

நீடுகோளினமேயுத்தவணினற்கோவலாகள்
பாடுசெய்ததுகண்டுளம்பதைபதைத்ததிடவே
யோடிவாநதுநின்புதலவனைக்கதந்தெழுநதுமுறை
கோடலசெய்ததென்றாரைத்தனாகோதிலவேதியன்மூன். (கக௧)

அனையதிமொழிகேட்டலுமருமறைமுனிவ
னினைவாயாநதுநெட்டுயிரப்பெறிந்தோடியநெடிய
வனம்துறையுயிரநீங்கிடக்கிடந்திடுமெந்தன
றனையெடுத்தனைத்திரங்கியேசாலவுங்கலுந்நதான். (கக௨)

அன்னபொதசீரிவாகருமறைமுனிவன்
மன்னுமஞ்செனிகேட்டிடவளாவடமறைக்கா
டுடனனுமுத்தமதலத்தினிலியற்றியோரிலிங்கந
தனனையாசசனைசெயிற்றருமெனவெழுந்ததுவால. (கக௩)

விண்ணினின்றெழுமவாக்கினைபுணாந்துவேதியனசீர
நண்ணுமேவதமாபுரிதனையடைந்தூராரிய

புண்ணியன்பதம்போற்றியேயவ்வுழைப்பொருநத
வெண்ணிலன்புடனிலிங்கமொன்றியறமியேயிறைஞ்சி. (கக௪)

தூயநெஞ்சினன்றுணைவிழியருவிநீர்சொரிய
நேயமோடுகைநதுருகியேதுதித்தலுநிமலன
பாபுமவெள்விடைமீதினிறஞானநீபயநத
வாயுமைந்தனைப்பிடித்ததுவேவகைகயதனேற. (கக௫)

முனிவாசாபமெனறுரைததுமுதுணாநதவனபோற்றத
தனியிறநதிடுமதலையவாவெனசசாற்றி
யினிதிலிங்கமீதுறைநதனெயதினைசிறுவன
புனிதவேதியுனபுதலவீனாடிருககையிறபோந்தான. (கக௬)

என்றுவாய்மையபுலிச்சரணமாதவனிவேகொள்
வென்றிவேலவனகேடடிடவிளமபலுமவேநத
னன்றுநனறெனமுனிவனைவிடைகொடுநடநத
துன்றுசோபுனைவேதமாபுரிதனைசூழ்ப்போய. (கக௭)

படியினமேதகுவேததீர்த்தத்தினிறபடிநது
துடிகொள்சிறழிடைவாலையாசுநிறுத்ததுணைத்தாட்
சுடிகொள்போதினாலவணங்கியேயவ்வுழைக்கவினு
மடிகுள்பாங்கரினமரகதவிலிங்கமொன்றமைத்தே. (கக௮)

பொங்கிமீறுமாராமையாறபுணரிசூழ்புய்யி
னெங்குளோகளுநதுதித்தநின்னைறஞ்சிடன்லகுஞ்
செவகைபன்னிரண்டையவனளபருஞ்செவந
தங்குகாநதநாயகனெனவொருபெயாதரித்தது. (கக௯)

இயங்குபூருவதிசையின்மநதரகினியென்றோ
வியங்கொடாததமுழ்குத்தநகமைத்திலிங்கமெற்பாலிற்
செயங்கொளவேலிறைகூபமுநதொட்டதிறேறவா
வயங்குமவிஞ்சையாககரியதெள்ளமுதினைவாரி. (க௭௦)

நிரப்பியெயிரோனமுடிதனிறசொநிரதுநெஞ்சருக
வருககினறொளிராமேனியானருச்சனைபுரிநது
சிரத்திறைபலமுறைபணிரதெழுநதுசேனைந்நத
பருப்பதம்பொலிதூணமவாழ்கையிலிற்பன்னாள். (க௭௧)

வேறு

திரியுங்காவாயிருகோட்டுச்செய்யசெழியகலைமானி
னூரியுங்குழைத்தநெட்டிலையவொளிவாய்ததெழுநதவுயாமவுஞ்சிப்

புரியுநதரித்துச்செபவடமுமபுனைநதுகரகங்கரததேந்தி
யரியயோகுபுரிந்திருந்தானாறுமுகத்தேதானளப்பருநாள். (கஉஉ)

ஐந்தபுலனின்வழியொழுகாரகத்தினுறைபுமண்டாபிரான்
கந்தனுளுறுந்துவத்தினிலைகண்டுசுனிவாயுமையுடனே
யிர்துத்தமுஞ்சுடையவிழுவிலிங்கமதினினறெழுந்தருளி
வந்தகருணைமுகமலாந்தேதமைந்தனமுன்னாநின்றனனூல். (கஉ௩)

தண்ணூமுதநதுளிக் குயின்சொற்றலைவியைபுந்தறபரன்றையு
மெண்ணுறிரண்டுபுயமுடையானிருகைகருவித்துபபணிதலுமே
பண்ணாடொழியாடுளெடுத்தணைத்தாளபரிந்துமடியினமீதுவைத்துக
கண்ணையனறுநமதாணைகடந்தபாவங்கடந்ததெனறூன். (கஉ௪)

மகர்க்குழையானமறைபிரமமாதிபதியாமலாககியத்தாற
பகாதற்கரியபிரணவமெனபரமேயாகுமபானமைபெறப
புகரற்றெழுந்திருந்துமுககாற்புகழ்சோசுபபிரமணியவென்றே
தகரிற்பொலிலோயகிணைமூலசகிதமாகசசாற்றுவதால். (கஉ௫)

அயில்வாழ்நீயப்பிரணவத்தினருத்தமாமென்றடலசுர
ரெயின்மூன்றடாதேதானகருணைபுரிந்தினவனினதுவமகிழ்ந்தேதாஞ்
செயலாரவரகள்ள்கேடடியெனசிரத்திறகுவித்தகரத்தினையப்
புயலாமிடற்றேறும்நின்நாணைபாற்றுகிழ்தலபொருத்தருள. (கஉ௬)

வேண்டுமிணையவிலிங்கமிதிலவிரும்பியுறநதுமேதினியிற்
நீண்டியருசுகித்தேதாதமக்குத்திகமுமபோகமபலவுதவி
நீண்டசடையோய்குணுககரெணுகமமபயிலுமபூசரரா
யீண்டேமுத்திபெற்றவேண்டுமெளியேனிறைமுத்ததடமிதனில். (கஉ௭)

ஆடினோகளபிதிதினத்திலனபிறறருப்பனாகிதமை
நீடவளித்தேதார்பிதிபிணடரெறியிறபுரிந்தேதார்பிதிாகளருள்
கூடககருணைசெயலவேணுமெனலுங்கோமானகொடுத்தருளி
நாடந்தகரியமரகத்தத்தானலங்கொளிலிங்கநயநதுறைந்தான். (கஉ௮)

வேறு

முககணவானவனுறைதலுமுருகவேண்மகிழ்ந்தே
தகககந்தமாசயிலமீதுறைந்தனன்றைகவாயக
தொககமானிடாசோமவாரத்துடனறுடங்கு
மிககவாரலிறகந்ததீர்த்தந்தனைவிரும்பி. (கஉ௯)

படிநதுகாரந்தராயகனபதம்பரவியேபணிந்தேதார்
விடுஞ்சுடாப்பொலிகந்தவெறுபுறைதருவாவினைக

ட்டிநதுவேதமாபுரி தனிலவாழ்சு துமறையீ
ரடுநதொழிற்புரிபதகராயினுமெனவறநதே (கந௧)

வள்ளிநாயகனகாைதையவகுததவாவரைநதோ
தெள்ளிதாகவேகேட்டவாகேட்டசெயதோ
ரௌளிடப்படும்பவததொகையெனைததையுமவிட்டி
வெள்ளிவெறபிலவாழ்சுவரெனககவுசிகனவிரித்தான. (கந௨)

வேறு.

அராவணைததுயிலுமானமருகனாழிருழ்
தராதலமதிற்றவவேடநதாங்கியே
நிராமயனறனைப்பணிநியமங்கூறினா
பராசரன்சரித்திரமபகருவாமரோ. (கந௩)

காங்கேயச் சநக்க முற்றும்

ஆகச செயபுள - ௫௫௬.

பராசரச்சநக்கம்.

கண்ணகல்புவனம்போற்றுகவுசிகன்வதனேநாககிப
புண்ணியத்தலத்தினமேனமைபுரிநதனைபுகழ்சோபாலி
யண்ணலநதீரமேவுமரியதானைகடத்த
முண்மைகளனைததுஞ்சாலவுரைத்திடவிழைந்தமெனறா. (க)

திருமறைக்காட்டிலவாழுஞ்செலவவேதியர்கள்கூற
வருமறைதெரிநதோனனறெனருசிகள்பகாநதுபாரமேற
பொருவருமினையபாலிப்பூமபுனகைககேனாககும
வருபலனவகுக்கொணுதவளங்கெழுமாட்சித்தாமால. (௨)

வேறு

தேவாசேனாபதியாகசசெயயவேற்
கர்வலாகணிமுடிபுனையுங்காலையின
மேவியநநதினியென்னுமேதகு
மாவதுபொழிந்தபாலையெவறபினில. (௩)

தண்ணறும்பாலினைத்தயங்கும்பனனிர்ண்
டண்ணலநதோளினாறுசெனனிமே
லெண்ணருங்குடககளாலெடுததுப்பெய்தது
நண்ணினபாலிமாநதியதாகவே. (௪)

வேறு

நந்திமாலவனையினின்று நலமபெறவின்காநிற்கும்
வந்துவானவர்களே பாற்றுமவநதிகிணையதாரு
மிந்தமாதிலதே தாராககெல்லாமீட்டியசெலவம்போலுஞ்
சிறந்தயாடெலாருபோதாடிற்சுவக்தியெளித்திறேசாகமும. (௫)

இத்தருந்திந்திதெலண்ணருமிலிங்கமவாழு
முத்தமதானஞ்சொல்லவுளசிலவுரைப்பனகேணமி
னக்திரிபிருகுஞ்சனாகிரனவசிட்டேனாடி
சித்திசோகவுதமனகாசிபனெனசசிறந்தவேழவா. (௬)

இமையமாலவனையநண்ணியிணையகனறெழுந்தேயாங்குஞ்
லிமையமீதிருநதுவாயநதுசிறதனைதெளிவுற்றேருங்க
நமையறவிறுமபினோற்றாரநானமறைக்கிழவனேருனறி
தமைதிகாவரியோநீவிரதவஞ்செயலெனையெனருன. (௭)

அறவாகளையோனகூறவடியிணைவணங்கிஞான
முறுமறியிலலோவேதகோதுதற்குரியரலலோர்
பிறவிலேவறுக்குமாககம்பேசுறவிழைந்தேமெனனச்
சிறுநகைகாட்டிககேணமினறிகழுமா தவத்தீரெனருன. (௮)

வேறு.

என்றுரைசெயமறைவிரிஞ்சனிருநிலத்திறுமிசிதலெறுமபிறுகத
துன்றுமவயக்கடகரியேழுமுதலாகதேதாற்றுமுயிரத்தொழுதியாவும்
வென்றிபெருமபெருந்திருவைமெவுதற்கேதிரணமுளதுவிளம்புககாலை
யன்றிறைவனவித்ததபசுதருமமுடனரியசிவதருமமாமே. (௯)

இலகுமிருவகையறத்திற்பசுதருமமவிரதாதிபாகமீட்ட
னிலவுபொழிறகுளந்தொடறண்ணீர்ப்பநதலகன்னிகையநியமித்தீத
லவகிலுயிராகுணவளித்தனமுதலாகவனநதமுளவதனினமேலாம
பலமுதவிந்தியுமா மபதிதருமஞ்சிவதலத்திற்பரிவுகூரந்தே. (௧௦)

இறைத்துணையசெங்கலகொண்டொரெள்விதையிற்பிரமாணமில்லகுமவெ
துறப்பணிகள்செயவமெனவுன்னுவதேமுதலாகவுணமேயாராகளணசாந்
சிற்றப்பவினிதமாரதருளுந்திருப்பணிகளசெயதலசிவாராசசணைகளசெய்த
லறத்தினெறிபிறழாமறசிவலிங்கப்பிரதிட்டையமையசெய்தல. (௧௧)

வேறு.

அருமறைமுனிவிரகேண்மினதனிணுமதிகங்கேகாடி
கருமிடறிறைவனசெய்யகஞ்சநாணமலர்த்தாணெஞ்சின்

மருவியவடியார்தங்கண்மடப்பிரதிட்டையேற்றித்
திருவமுதளித்தன்னோகடிருவுளமகிழ்ச்செய்தல. (கஉ)

நலத்தகுமதனிற் கோடியதிகமாநாதனவாமூந
தலத்தினிலடியாரானோதமைப்பரிபாலனஞ்செய்
தலக்கணதனைத்தூநீங்கவாடையரபரணநலகல்
சொலப்படுமிவற்றினின் றுநதுயதோரூழ்ச்சியுண்டால். (கங)

நீடுமவேற்காட்டின்மீதினிகழ்ஞலமனைபரேனு
மாடரவணிந்தோனன்பராகியவடியார்தம்மைத
தேடியேவாசஞ்செய்யசெயின்முனஞ்செப்புகூற்றிற்
கோடிகோடிகணமேலாமாறகுவலையத்தினைவேறுண்டோ. (கச)

இன்னதான்முனிவீரநீவிர்க்கெளிதினினமுத்தநலகற
கன்னதொன்றனறியென்றனறிவினிலடங்காநின்ற
மன்னியதலககௌலலாமவருநதியுநாடிககாரேண
னுன்னரும்வேதம்வேறெனறுபாப்பதுங்காரேணென்றான். (கடு)

வேறு.

சீதமலர்க்கடவுளவைதெரிந்துரைப்பவிடைகொண்டுசெய்மைநீங்கி
வேதநறும்புனல்படிநதுவேற்காடனறிருவடியைவிருமபியேத்தித
தாதுமலாமணிகொழிககுநதண்புனலருழ்பாலரித்ததடங்கெர்மீரத
தோதரியநிகமேசனுறைந்தருளுமபொற்கோயிலோங்குஞ்சார்பில். (கசு)

தனிமமிகுமறைமுனிவரெழுவுர்களுமணிமனறஞ்சமைத்துஞான
வொளியையமைதநருசசனைசெய்தொருவவிருவருக்கரியாயுமர்க்கண்ண
வெளியவடியவாகளிசிறுபச்சிலையையிடினுமவரககெண்ணிலேபேரக
மளிசெய்கருணைககடேலெயென்பபலவுநதுத்திறைஞ்சுமணையேவலை. (கௌ)

பொருப்பரசியிடப்பாலிற்பொருநதமழவிட்டையேற்றிற்போந்துநீவிர்
விருப்பமுறுமவரமயாதுவிளம்புமென்பபணிநதுவினைப்போகத்தெய்துங்
கருப்பமறசெயலவேண்டுங்கண்ணுதலையிலங்கமதிநகலந்துநீங்கா
திருத்தலுரிந்திடவேண்டுமியன்றபணிபூசனைசெய்தேத்தினோகரும.

பாசறைநீரத்தெண்ணரியபலேபாகமுதவியருமபகைகணீக்கி
யாசிலகதிகொடுத்தருளேவண்டுமெனதநதேதமென்றளித்துநீவிர்
தேசுறுமவைவசகதனுமனுக்காலவனநதரத்திறேறவபூமி
நேசமுறவெழுவுரெனகிலைமபெறுமிருடிகளாய்நின்றபினனர். (கக)

மீளாதகதியுறைவிரெனவிளம்பியிலங்கமதிலவின்னோபொற்றத்
தோளாதமணியனையான்மறைநதனனத்தலங்கடனிறெண்ணெடுசெய்தோர்

வாளாருந்திகழ்கயிலைமையுறைவரிதனபாககாமனனநிற்கு
நாளாரின்மலரணிநீதானலவகொள்பராசரன்னுனில்வலென்றன். (௨௦)

வேறு.

ஆனதோகாலையன்ரோடியினைவணங்கசசொல்வான
பானலாராதலகட்செவ்வாயபாரதிபுணருநதோளான
மானசகுமரனுனவசிடடமாமுனிவனறனை
வேனிலானகணைதீரகாதிமெயசசுதனவ்சவாமித்திரன். (௨௧)

எய்தருமபகைகளசாலவிழைந்துநொந்திருநதுதீரப
பையுளமீதூரவாடிப்பபரிபவமடைநதுவெல்லுஞ்
செயகையாயருதெண்ணுககாலேத்திருநகரேயாததிமன்ன
வெய்யவனகுலததுதித்தவிற்றசவுதாசனெனபோன. (௨௨)

வரிசிலைகுனிததுக்கானினமாடுவெட்டமாடுககாலசு
தெரிவிழியரக்காமுனவருதெதாததனரிருவாமுனேனை
யிருகுலெருகினக்கூராளிகதிக்ககூராயானபினை
வெருவிமானிடனாய்வேநதனவிழைவுறவணங்ககின்றன். (௨௩)

வணங்கினனவஞ்சமோரானவருநதொழிலபகாதியென
விணங்குறவடிசிலசெயவெனையியம்பினையிறதென
றணங்குமேவலரசனகூறவனனவன்புரியுநாளிற
கனங்கொடன்புலதமீதாரககூட்டுககாலமவநதுறதன்றே. (௨௪)

பன்னரும்பிதிரதினத்திறபரிநதனமவசிடடறகீரதா
ன்னனவனுக்குமன்னததரக்கனமானிடனூனபெயதா
னின்னவலவடிசிலசெயதோனியைழத்திகெனனவேரான்
மனனநீகிருதனாகமனிதருனறுயத்தியெனன. (௨௫)

குருதிகொப்பளிகுமேவலான்கொடுந்திறலரக்கனக்
யருமுனிசாபநதனனூலரிப்பமெடவிமீதிற
யிரிதரகாதியினறசெயமனனகுணாதனேனனை
வருகுதிவசிடடனசெயயுமாதவஞ்சிதைத்தியெனன. (௨௬)

செநதழறகதுவசசெனறுதேனுவுமேவலகேடகு
மநதணனறவத்திறேறறுமருமறைசசத்தியாதி
மைநதாநூறுறுவாகட்டமைவலியதிணகரத்தாறபறயி
புருதினெறெடுத்தெடுத்தேதெயொழிவறவிழங்கினால். (௨௭)

வேறு.

செழுந்தவனமைநதநாயரக்கனசினத்துவிழுங்குதலுமுனிதிருநதநோக்கி
கொழுந்தெரியிறபடுங்கிருமியெனத்துடித்தானமனங்கலங்கிக்கொதியாந்நற

திழிந்ததுகிலழிந்தவெழித்தளநதநிலைபுரண்டவுடவிரத்தமாரி
பொழிந்தவிழியெழுந்ததுகாசசெவ்விதழுமதிமுகமுமபுலாந்தவன்றே.

ஆருந்தவமேவியவசிட்டவரமுனிவன்முாசசைதெளிந்தரிபாயகூந்தற
கருந்தடங்கடசதியுடனேகரைந்துகரைந்துதாதுகாகவலைநீங்காண்
பெருஞ்சுவனவரைசசிமையந்தனிலேய்க்குவலயத்திறபெயாந்துவிழ்ந்தா
னிருமபுவனிசசெந்தவாவாயிலவவிதழககொடிகரத்திலேநதிநின்றான்.

கேழ்மைமிதருமுனிவன்களக்கலருஞ்செயல்புரிந்துங்கேதநீங்கான்
குழ்மையெழிற்ருனம்படைத்தோனசொல்லியுண்மறைந்தனேவைந்தோவந்தோ
வாழ்மைபுறுமவிழிமயில்கள்வருந்துயரயிற்திலேவைந்தோவந்தோ
தாழ்மைபெறவொருகாலந்தனிநூறுவருமிறந்தாரந்தோவந்தோ. (௩௦)

இனையவுரைபலகாலுமேகருதுகருஞ்சினனுகியிசைகதானவாடித் [ர
தனையியாதுடலபன்கப்பதகயங்குசிறுமகளிரெல்லாந்தரைமேலவிழ்ந்தா
புனைமலாசசத்தியினமனைவிபொருமிவிமமிக்கருவயிறறிற்புடைத்துத்தேமயி
நனைமதுவாயிருக்கூந்தற்புறத்தவிழ்ப்புரண்டமுதுநலனைநீத்தான். (௩௧).

கோதிலகொழுககளியனையாழங்குதுமுனிதுயரங்கொண்டுபேதாய்
வாறையெனதுயாதவாதிகருப்பமிவருந்துமெனமறுகிநின்றான்
பேரதயிக்குசிறுக்குழிப்புடைத்தவினாலவருந்துவதுபுலமபாநிற்கும் [டான.
வேதமுணாபெருந்தவத்தோனெனகொல்திசயமெனவேவியப்புகொண

வேறு

துயயமாமுனிவன்முன்னாதுளபமாமணித்திண்டோளா
னொய்யெனத்தோனயிரினேறியுனசுகனறவத்திலவாயத்தோன்
செயத்தேராதனங்காணினைற்றிருத்திவனபாலன்பா
யெய்துவனெமக்கொப்பானவெறுழ்கலந்திலங்கவென்றான். (௩௩)

நீலமாலவரைபொலங்கணின்னாவழங்கியாதி
மூலகாரணமாயநின்றமுகுநகனேகுதுமனனேனை
சாலவுமபவித்திரனாபசந்ததிநிந்துதகியாக
ஞாலமேறசவுதாசனேபாரைந்திடச்சிறதைசெய்தான். (௩௪)

அத்தகுமமையந்தனனுலருமறைப்பருதிமானச
சத்திமாமுனிவனுமந்தழைத்திடத்தரணிமீதிற
புத்திரனுதித்தானனனாபொழிந்தனவிரத்தமாரி
நித்தியமுணராத்தியிருந்தாதனனகரமயாவும. (௩௫)

தகைநிறவசிட்டனாயந்துசாதகனமாதிரால
வகைபெறச்செய்துநாமமவளாபராசரெனனேறுதி

யகமகிழ்தரலுஞ்செல்வனடுபுலியேறுபேபால
வுகலினாககின்னலகாட்டியிருககுணர்நாளிலோர்நாள். (௩௬)

தககியதுயரககூறுநதாய்மடியிருநதுநோக்கி
மககலவீனமாகிவருநதுவதென்கொலமமா
வினகுறையெவறறையயனிநந்தனனெனறுகேட்ப்ப
பொகருகணகலுழிமெய்யிற்போத்திடப்புகலலுறறாள். (௩௭)

சிறுவகேணுநதைமுனனுட்டயவலலரக்கனவாயிற
குறுகினையானீடுனபுகொளகலமாகியிருப
பிறிவுறநினேறேனேதோபெருந்தவநினைபபெறேற
னறிவுமினென்போறபாவியாருளநெனறுசோநதாள். (௩௮)

இறுதியிலகற்புவாயநதவிநநதவாமனையேரனை
யறிவாபததினிகணமேலாமருநததிமுதலாயுள்ளோ
மறுகினரணையவேலைவளாசராசரங்கமெல்லாம
வெறுவிதாயநினறுகண்ணாவிழ்ததுளமெலிநதவனேற. (௩௯)

அமமனையினையகூறவனறநெறவிழிததுநோக்கிக
கொமமெனவெழுநதுநினேறகொண்டனவிரதமாதோ
செமமலாபபகழிமாரறசினததவனறிருததாளன்போற்றி
யிமமியினவைபபோதிடெலிகருவன்புனியையென்றே. (௪௦)

எனறலுமுனிவகேககியிதமபுரியுலகநதனைக
குனறநீவெகுணடுகூறலகொளகையனறககனகேள்க
கொளநெழுழியாமலவிட்டவுருததிரககுரிசிறீனனை
மனறலகமலப்போதாலவணககுதியெனலுஞ்சொலவான். (௪௧)

அய்யனையரற்குநேசமாகியப்பொழுதின்மீதே
துயயதாமபலனைநலகதொல்லேநூற்பகராரின்ற
மெயபெறுஞ்சிவதலதைதவிளமபிடேவணடுமென
வெயதருமபொருளுநலகுமிமமையினவேற்காடாமால். (௪௨)

அததிருமுதூரதனனிலனநதநாணிலவியாககன்
முததழிலோமபிடேநாறறுமுனனியகதிகள்பெற்றேருஞ்
சித்தாக்கினரரியககாதேவவேமுதலாயுள்ளோ
நித்தமுமகலாடொனருனெஞ்சகமுவநதுநினறாள். (௪௩)

வேறு.

கொநதணவுநெடுமபொழில்சூழ்வேற்காடநசிறுமுனிவன்குலவிவாய்ந்
கநதநதிப்புனல்படிநதுகாநதநாயகன்அயகமலப்பாதம [த

வந்தனை செய்ததன்வடபானமனமமிழைத்ததிலிங்கமவரித்துப்பூசித்
தந்தயிலானறனைமனத்திலமைத்தரியதுதமலருமளிககலுற்றான. (சச)

வேறு

ஆரணமுடிவாய்நின்றவைவயனைசரணநதூய
பேருணாவாகிநீடும்பிஞ்ஞகாசரணநாலவாய்
வாரணவுரிவைபார்த்துமன்னுயிரகருயிராய்வாமும்
பூரணசரணமெந்தாய்புண்ணியசரணமாமால். (சசு)

செருக்கிமூலமென்னுஞ்செறியிருப்பிழம்பிறப்பட்டு
நெருக்குறுமுயிரகணமுனறுநீடியவுணாவுவாய்தேச
யிருட்டையொழிப்பமாயயிசையுமாமாயதனனி
லுருக்கரணத்தலகுமொருவனேசரணமென்றான். (சசு)

சுருதியினையியாராயந்ததூயமாமுனிவனெஞ்ச
முருகியேதுதித்தலொடுமுத்தமனசுருணைகூரது
விரியொளிரிலவுகாலுமெவனணகையுமையாடனனைப
பிரிவிலனுகியனனெனபெருமகிழ்சிறப்பினிறே. (சஎ)

வேறு.

வளர்மறையோயநீவினழந்தவரமயாதுபகரெனலுமவணங்கியேத்தி
யினமதிவாழ்த்திருசசுடிலவெனதுஞ்ஞவனையடாததவெரிநோருஞ்சி
யளவீனிருத்தாயினையதலமீதிறசிகைப்பபெருமியருளசெய்யெனகை
குளமதினிறகோவுடையானசுகதயாகமபுரிநதுகோறியென்றான். (சஅ)

ஒங்காரத்துறைபிறைவன்பினனருநின்பூசனையயுவரதுகாண்பா
னீங்காமெலமதிடத்தினினையளித்தேனாறுணைவொருநிறறலபாராய
தாங்காழிபுடைவளைந்ததாரணியினின்றான்மதிற்றங்கிணோச
டங்காய்பகைவொழிப்பாடுநென்னமபியிலிங்கமதிற்சேரலுற்றான். (சக)

தனையவிழுககொன்றையந்தாரதரித்தபிரானகரந்தருளத்தக்கதூய
வளமருவுமபெருநீவளவீவரனமுறையிற்புரிந்தசுராவாழாகின்ற
கிளைமுழுதுஞ்சிதைத்ததுமனக்கேதமதுநீங்கியின்பங்களைத்தேயோங்கு
வளவில்பெருமகிழ்ச்சிபொங்குவமமுனிவனறமயிருக்கையத்தனைசுராரதா

வேறு

செழுமைசோபுனியினமீதிறசிவனுரைத்தருளுமாற்ற
லெழினமிசுபராசரனநன்னிலிங்கநாயகனையோகாற
றெழுதவாகுலமோரேழுநதுன்னலவீனாகுருதுன்ப
முழுவதுமொழிப்படுநெறமுனிவரனமொழிதலசெய்தான். (சுக)

மகலீனையிழைத்துத் தூயவாலறிவுடையனாகி
பிகலீனாககடந்தசெஞ்சொலெழிற்பராசரன்றன்மன்மைப்
புழினைப்புகனறுமிப்பாறபூமகடபுணருந் தாளாண்
மிகிரியொன்றுடைமேவனடிசெய்திறஞ்செப்பலுற்றும். (௫௨)

பராசரச்சருக்க முற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௬௦௮.

திருவாழிச்சருக்கம்.

மறைவளாவனத்தினமீதிலவாமுமந்தணைநோககி
சுறைவளாகளத்தேதானன்பங்கவுசிகனகமுறலுற்ற
னிறைவளாமுன்னூனமார்பிரெடுநதிகொழிகருமபாலித்
துறைவளாசிறையினமறேறாகுழ்தலஞ்சொல்வனென்றே. (௧)

பூருவகாலந்தன்னிற் பொங்கெரீகதுவுங்கண்ணுன்
வாருதிபொருவுமார்பானமலைபுறழ்வலியதேதாளா
னேரணிமாயோன்றுயவிறுபதாமபுயங்களைத்துந
தாரணியேவந்துக்காகத்தத்சிமாமுனிவன்மீதில. (௨)

சருமுகினிறத்தேதான்செய்யகலுமுன்மேறேறான்மிறின்று
பொருவினனந்தம்வாளிபொழிற்தனன்பொழிந்துபினனா.
நிருதார்பேருடலமபேர்ந்நதுநிணம்பிலகுநேமிதூண்டிப
பருதிபன்னிருவரொன்றபபடாநதெனவிடுததானமாதோ. (௩)

மற்படைவயிரக்காயனாதலானவாய்மமுங்கி
விறபொலிவகன்றுநிறபலிககருமவிதனந்தாங்கிப்
பொற்புளர்மார்பன்வெய்யபொருகளமதனைநீங்கி
யறபுறுமமரர்குழுவரியபாசறையைசசாராதே. (௪)

எல்லுடனிரவுதோறுமெழுந்திடுமானமென்னு
மல்லலகூாமனத்தனாகியமுனறுநெரநசிருநதான்பினனாச
செல்வவானவனாநோககித்திருந்தியதிகரிவாய்க்தந்
கொலையிலோருபாயமுளதஃதுரைப்பெலென்றன. (௫)

ஆழிவாய்த்துயிலுமாயனவ்வுரைவழங்கிக்கேண்மின்
பாழிசேர்ப்படைகடங்கன்பலாபலநதெரியநின்ற
தாழிருஞ்சடையான்முன்னுட்சலந்தரன்றன்னைக்காய்வான்
வாழிசெங்கதிரோனன்னமன்னியமாட்டிததாகி. (௬)

வளர்சுதரிசனமென்னும்வான் படைபயமைத்தானன
துளதுயாமன்னோன்பாதமொளிமலரதனறேபாற்றி
றளரியலுமையாளோடுந்தயங்குறததேதானமிசிறப
னனவினமமிசசையாவுமமைவறுவளரிபபன்னறி.

(௭)

அரியமாதவத்தீரகேணமின்னனலேமந்தியுக்காமானறன்
கருணையானமகவான்மேலாங்காரணேகராகளெல்லாம
விரிதருபுவனமோடுவிழைநதனபெற்றாயாணும
வரிமுரறுளபமேவிவளருமவைகுணடமபெற்றேன்.

(௮)

அத்தகுபெரியோனிசசையனறியேயணுவிருக
வெத்திறத்தனவேயேனுமெமமேனூரியககங்கூடா
சித்திரலகவனின்மேலாநதெய்வமினறவன்னேனுகா
லிததராதலதையாணுமிரட்சைசெய்திருக்கினேறனால்.

(௯)

அன்னதாலகண்டாகாரமாகியகருணைநாதன
றன்னையேயடைவேமனனேனறனககதிபிரியமாகி
யிர்நிலததவாகடகெல்லாமீடியதவங்களாகி
மன்னியவேற்காட்டுளேராவளங்கெழுமூதூருண்டால்.

(௧௦)

ஆரணமுழக்கநீங்காவததிருமூதூராதனனின்
மாருததிசையின்மீதினமரநாட்டினாகன்போற்ற
வேரணிபவளமேனியிறவனெனறிலங்காநின்ற
காரணநாமமபூண்டகருணைசேரிலிகமவாமும.

(௧௧)

என்றுரைத்தனையமூதூராகெய்துவமெழுமினென்றே
மனறலகமலஞ்சுமுவடமறைககாட்டிலவாமூந
துளதுமையிறத்தவாயுததேதானறனதிசையினமேவிப்
பனறியாயிடரதுங்காணப்பவளமால்வாரெயமமாணே.

(௧௨)

உரன்பெறுதவத்துவானேருயாமறைமுனிவிரோரா
யிரஞ்சதுயுகம்பூசிப்பவிலகியபெருமானறன்னை
நிரந்தெழுகாதலவெள்ளமநெஞ்சகமடங்காதேதாங்கப்
புரந்தரன்முதலோரோபாற்றுமபூவையினவணனகண்டான்.

(௧௩)

வேறு.

இணையகன்றெழுந்தசைவநாயகனையமுலகன்தவனெடிய
துணைவிழிபொருந்தக்காண்டனுமமமாசொலநகருபரவசமாகி
மணமலிதுளபமாலிகைவயங்குமார்பிறகண்மணிவடந்தரித்தே
யணிகளாந்தொளிருநெற்றியின்மீதிழுகியதிருவெண்ணீரணிநதான்.

(௧௪)

திருவாழ்ச்சருக்கம்.

அரு

கரியமால்வளையினவெண்முகிப்படியுங்காட்சிபோந்திராகொளவெண்பொடியைப்
புரிமுன னூற்றிகழுமெய்யெலாமபுனைநதுபொருவருகவசகுண்டலங்கள
வெரிநுறவெவாலகியசைநதிடவணிரநதுவிண்ணவோவலசெய்திருப்பத
திரிசுடரியங்குமாழிதன்கரத்திறீசோநதிடவிரும்புகிருந்தையனாய். (கரு)

ஓபதினொறெனறுரைபெற்றின்றேயொளிநுபசாரமதுடனே
சோநிறைநதிவங்குஞ்சிவசகத்திரமநதிரமதைத்திருநதவசுசரித்தே
யாரவளாசுடி லவண்ணநன்பதத்திலாயிரங்கமலமாமலரா
லோபெறுமனுலொன்றதற்கொருமலராயெடுத்தருசசனைநிதம்புகிர்தான.

ஆன்னேதாரகாலையுணமைசோதிப்பவம்புயமலரிலோமலரை
யுனமனூதீதன்கரத்திடப்பணிதகாணுரைத்திடுமனுவினொன்றினுகுப் [து
பொன்னிதழ்க்கமலம்பொருநதுவதிலதாற்புகனணுற்றிரங்கினென்றெளிர
பினைதனவலவெனடியகண்ணிடநதுபிறங்கிடவரிசசனைபுரிந்தான. (கௌ)

வேறு

தாறுபாய்கவுட்டநதியைவகிர்கதிடுஞ்சுதர
நூறுயோசனைப்பரபெலாநுங்கெகிகதுவ
வேறுசெங்கதிரிலங்குமண்டலத்தினினெற்றமுந்தான
வீறுவீறுசென்றேழுநாபணிபுரிவின்னோ. (கஅ)

ஆயகாலையிலஞ்சனவரையெனவமாந்த
மாயனமாமறைவரம்பறியாமலாத்தாளி
னேபமோடுவீழ்ந்தெழுநதுநெஞ்சருகவேவரின்று
நூயநாதனைவணங்கியேதுதித்திடலுற்றான. (கக)

வேறு

தூன்றபிரமாதிகடன்றுணைத்தெழுந்தசெருக்கனைத்துஞ்சொல்லாதோட
வன்றுவடவானிழற்கீழ்மாதபரமானுவையுமசைத்தலகூடா
தென்றுமுனதிசசையன்றியெனக்காட்டியுயிரினவைத்தவிரக்கநதனாற
றன்றிருநோக்கருணமீண்டுநதயவுசெய்தபரம்பொருளேசரணமாமால்.

போககுவரவீரணடுமில்லாப்பூரணகாரணசரணமபுவனமெல்லா
மாக்கியளித்தழித்தடைவிலொடுக்கியருள்புரிந்தகலாவமைதிதனை
நோக்கியொடுங்கியவுலகநனைமீள்ப்படைத்தனுககணுகாசசியாவுந
தாகியவற்றினுக்கியன்றதனுகரணமளிககுமெந்தாய்சரணமாமால். (உக)

மேவரியபரஞானவொளியதனூலீரவகன்றுவெயினுநீங்கி
முவகையபொழுதொழிந்தமோனவெளியீற்றிருக்குமுத்தான

வோவிலருந்தனுவவைவகட்குயிர்யாடுஎன் றருள்செய்தவைவயுநுற்றாநின்ற
தாவில்பணியவைதமைபுந்தன தாக்குமபெருமானேசரணமென்றான.

வேறு.

குன்றமேந்தியன்டெற்றமுமுகிலகாததிடுகேகாமா
னின்றநாதனையிமமுறைதுதித்தலுநிமல
னனறுபூசனைபுரிந்தனைமகிழ்ந்தனநளின
மின்றுவேண்டியேநினைதுகண்ணிடந்தனையிதனால். (௨௩)

காலையம்புயமலரெனநினைவிழிகவினச்
சாலவேநினக்களித்தனநதரணியின்மீதி
லேலுமித்தினமுதனினக்கிலங்கியபெயரும்
மேலதாகியபதமலோசனனெனவிளங்கும். (௨௪)

வினையகற்றிடுமிவ்விடம்விண்டுதன்புரமென்
டெறையருந்துதிததேத்திடக்கடவதென்றிசைத்துத்
தினகரச்சுடர்செய்சுகதரிசனமாய்ததிகமு
மனையவாழியொன்றுளததுமளிக்குவமென்றே. (௨௫)

அரக்கனின்னுயிர்குடிததெழுந்தவாழியைத்
திருப்பொலிமார்பினனசெங்கையேநதிடப்
பரித்தெடுத்தளித்தரும்பகைகளியாவது
முருக்குவைபென்றொருமொழியுங்கூறினான். (௨௬)

திகாக்கருங்கடலெனசசெவ்விவாய்ந்தநீ
யுரைத்திடுஞ்சகத்திரநாமமோதியே
தரைக்குளித்தினமுதற்றயங்கப்பூசைசெய்
விருப்பினர்வினையைவிழ்த்துவமென்றோதினான். (௨௭)

குன்றவில்லேந்தினைனையகூறலுங்
கனறினால்விளவெறிகமலைநாயக
னின்றியான் பூசைசெய்யிலிங்கநாதனைத்
துனறுமெய்யன்பிறாறுறுதித்தயாவரும். (௨௮)

திருத்தருமுனிவாகள்சித்தாவிஞ்சைய
ரரிசசனைபுரிதலமனைததுமபூசனை
பரித்திடும்பலன்பெறப்பணிப்பவேண்டுமென்
றுரைத்தனனளித்தமென்றுவைவழங்கினான். (௨௯)

வழங்கியகாரணன்பவளமால்வரை
தழைந்தெனத்திகழ்த்தருசுகளமீதினி

லெழுந்தருளினாபடையேந்திமாயவன
செழுந்தவாபோற்றிடச்சேறலுற்றனன. (௩௦)

மற்பொலிதடம்புயமாயனகண்ணிடந
தற்சனைபுரிதலமீதினநதநா
ஞற்பவததொடாபிணையொழிககவெண்ணினோ
பொற்புடனோதினமவசித்தலபோதுமால. (௩௧)

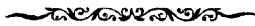
இத்தலமதனிடைமருவியெண்ணரு
முத்தமவீரதமுமுஞ்ஞறமுமவாயமையான்
முத்தாகணீவீரையெனறுமுதுணா
சித்திசோகவுசிகனறெநிந்நுசெப்பினான. (௩௨)

தெறுகதிராழியினசெவ்விராயமையை
யறிஞாகளசெவியினையாரச்செய்தன
மறுவகலவளைக்கடற்பருகிமன்னிய
குறுமுனியெனூதவனகொளகைகூறுவாம. (௩௩)

திருவாழ்ச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச் செய்யுள் - சுசக

அகத்தியச்சருக்கம்.

சுந்தரமாமணிகுயிறுஞ்சுடாமருடமுனிவராகளஞ்ஞந்திபாற்று
மெநதைநிகமேகரனுக்கீசானத்தொருதானமில்லகாநிறகு
முநதுமறைப்பயிலவாயமமொழியுடையீர்தனபெருமைமொழிவெலன்றே
யந்தணாதவகுலதிலகனகவுசிகுனமறைமுனிவனறைதலுற்றன. (௧)

கஞ்சமலரயனுதவுநாரதமாமுனிவனொருகாலேவலை
நஞ்சணியுமணிமிடற்றமபெருமானறனமணநகாண்பானளிர்நுண்டு
மஞ்சலவுமவானமீதிற்படாநதன்னவாழ்வநதைவவடிவநதாங்கி
யஞ்சலிசெய்தருக்கியமுமளித்தனித்தலுமகிழநதேயருளசெய்கின்றான்.

அதித்தமக்குபகரிககுநின்றனக்குமவமதிப்பதநதோவாழ
தித்தசுந்தராலியற்றுவதொன்றுளத்தனைநீனேதோறுந்தீவாயப்பெய்த
கொகிமெழுககெனவிறையமுருகுதெனறனகிரியுணர்நதுகோதிலகேள்வி
மதிக்கொண்முனிவரிநசிறந்தமறைப்பயினூதகண்கமலவதனமேநோக்கி. (௩)

அந்நரத்திறமிரிகின்றவதிதிசுதரவமதிக்கலானேனன்றோ
வெந்தனையெதேவதைகளிகழ்ந்தனரதேனையவிதமிதற்குரானே
முநதுபரிகாரமதுமுடிப்பனளித்தருளசெயெனமொழிந்துமீண்டும
வந்தனையெதமமுனிவன்வனசமலாத்திருவடிபைவாழ்த்திறநன்றே. (ச)

இறைஞ்சுதலுமுனிபுகலவானிதியாசிபலகலைகளைத்தினுது
மநரதவிருமுறுவாதிருவாய்மைமொழியாலுமமமாவளருமேரு
நிறைநதபுகழ்மிகுநீயுநிகரெனவேபகாநதிருநுதின்றைநீக்கிச [றறே.
சிறந்ததுபோற்பொனவரைகஞ்சசெய்திடமுனைடதைத்தனைச்செப்பறபா

ஆயினுநீயச்செயற்குப்பரிகாரஞ்செய்வெனவதைந்தவாற்ற [ன
நேபமுறுநாபனுமாயிருந்தலினுனமறைமொழியைநிகழ்த்தலசெயவே
றுபபொலங்கிரிக்கிசனசுரா முனிலரிருடியாகளசூழநாளு
வேயுஅதோளுமையுடனீனவீறயிருக்கப்பெறுமகிழ்ச்சிமிகவுமுண்டால்.

நித்தமிருபதிறெழுதாரகையுமவருடைமுகனிகழுமீன்
மித்திரனுமெவணமதியுமுதலாகவலஞ்செய்யுமவியப்படுநாககி
பித்தகையபெருமைநின்ககிலையெனவேயெண்ணினாமேலிணைகாணுநின்
சித்தமெனப்புகன்றுமுனிதெனநிசையினினறுமவடத்சையிறபோந்தான்.

பண்ணாமகதிமுனிவரன்புகன்றுபடாதலுமநீந்தையமொருப்புக்
கண்ணகனுவகையிடநதுபாதலத்திறகவைத்திடமேவாபரநதோட
விண்ணெலாநெருங்கியிரவொருபுறத்திலவையிலொருபுறத்தினிலெறிப்பத்
துண்ணெனப்புமுககிவெஞ்சுளியெருவாய்ததுருவனினுயாந்ததுமாதோ.

வேறு.

இனையவீநதைப்பருப்பதமீண்டிய
முனைவாசெய்கைமுழுதுநதவிரத்ததா
னனைகொளகற்பகநாட்டுறைமனைனமுன
ளனைவருஞ்சென்றறைமுறைகூறினா. (க)

விண்ணிலவாழ்தருவேந்தனவெரீஇயெழுந
தெண்ணிலகோடியிருடியாகுழ்வர
நண்ணிநாணமலாமேலுறைநாதனமுன்
னண்ணேலவபயமென்றடைந்தனன. (க0)

பனைநிலத்திறைவனபகவனறனைத
துனைமலாக்காகுப்பியின்சொல்லிநா
றினையிரண்டிறுமிறங்கொளுலகினி
லினையுமெலலுமிநவமிநந்ததால். (கக)

இருதுதின்களிலகியபகமுட
வருதினநதிதிமறறதுநதின
சுருதிதெய்வநதொழுதலகனமாதிகள
கிருதுயோகமுநகிழப்படுகினறதே.
(௧௨)

இன்னவாதலினாலடியமிகக்
கினனமானசராயினகுகைமதி
பொன்னினவாயநதுயாபொறபுறுதூவிய
வனனமேலுறையபவெனனோதினன.
(௧௩)

நிகழ்ந்தகூறலுநீடியவநதையப
பகுமபடிககுப்பகவனினநதித
னகநதைர்ப்பனகத்தியனெனறுயா
சிகணடிசனறனேநாக்கினனசெப்புவான.
(௧௪)

திறங்கொள்விணணவாதேசிககேகணமதி
நிறைந்தகங்கைநிலவியகாசியி
னுறைந்தகுமபமுனிவனுடன்றெழு
மறங்கொள்வெறபினமதங்கெடசசெய்குவான.
(௧௫)

யானபகாந்தனென்றுநீரசெனறிகல
வானபகார்தெழுவிந்தவலியது
தானறவிரகதிடசசாறறியகத்தியன்
போனறவாய்மைபுகழுதினெனறனன.
(௧௬)

என்றபோதனீரெய்தியங்கோதுழி
நின்றுதாழவுறனேரினுநேருமா
னனறியானசெனறுநன்குசெய்வேனென
வெனறியோதிமமேற்கொண்டெழுந்தனன.
(௧௭)

பனிவிசும்பினமரபடர்தரக்
கனிவினோடுயர்காசியின்மேவியப்
புனிதனாமவிசுவேசனைப்போற்றியே
முனிவனவாழுமிருககையைமுறறினான்.
(௧௮)

வேறு.

நிறைந்தவமுனிவர்விஞ்சையருகர்நிகரில்கந்தருவர்விண்ணவர்க
டி.றனமிகுமகவான்முதலிமையவர்கடி.றண்டுபின்சென்றிடப்போந்த
முறைதெரிபகவறகாண்டலுங்கும்பமுனிவரனகமிகமகிழந்தே
நறைமலிந்திலங்குமருக்கியமுதலிநலத்தருமு.க.ம.லுநவின்னான்.
(௧௯)

ஒகைபூத்திருந்தவழிவணிகோககியுநதியங்கமலமீதுதித்தோ
னாகம்வாழ்வேணிகமபண்ப்பொருவுநயனகளாமுனிவரவாரோ
பாகசாதனனுமபடருதவிறதப்பருப்பதனகாவிதமாகி
யேகிடுஞசுடருமிந்துவுநதுயமெய்தவேயெழுநதுநினறதுவால. (௨௦)

இன்னதாஅல்கினெலிராககருமமினையவுமபிறழநதனவிவகு
நினனருட்கிடனாயநிலைபறதேவணடுநீலாறபிழிதிலாதன [ப
லுன்னிவநதனநீபாநததனசெருக்கையொழித்திடவேணடுமெனறுரைப
வன்னிஸைமுனிவன்முத்திமாநகராலகனமீடனகாசிவிடடெனறன. (௨௧)

பண்ணவன்குநரானமுகக்கடவுள்பகாநதுகருமமேயினைய
தண்ணலேரடியாதமக்குமுவுலகத்தமாமுனிவராககுமயாவருக்கு
நண்ணிபவிடுககணகளைதருநதகையானடுவுணாமுனிவரமறுததல
புண்ணியப்பாலவனறுபுகவாகள்புகிசுடலமுமுபகரித்தாரா. (௨௨)

நறும்புனலபடாநதகாசிமாநகரினலததகுமவடமறைககாடொன
றுறும்பவமொழிப்பவொளிாதருநதாமாடொலையிறசேறுதியடாமுக
குறும்பினையுறித்தகுமபமாமுனிவகுணிபபருமெனமையுமபடைதேத
பறநதழைத்தோங்குமரியதண்டமிழுமவவுழைப்பெறுகுளவெயனறன.

கேட்டலுமுனிவனவிழநதநெஞ்சினனுககெழுமியமேதினிபடைத்தோ
ருட்டிணைவணங்கிவதமாபுரியைத்தனனகத்திருத்திவானமீதில [ன
வாட்டடங்கண்ணியுடனபடாதலுமேவாரியுண்டவென்னமதித்துக
கோட்டமுறறிருநதவிநதநபொருபபுகுறுவெயாபொடித்திடநடுகி.

விளங்குவட்டிலைபாடொடுங்கவாமனமாயவிராநகமுநதருக்கியமுதவி
யாளநதிடறகரியவருநதவநினகேகயடிமைபூண்டேவினவனைத்தந
தளாநதிடாதிழைப்பபென்னலுமுனிவனறயங்கியதேவதாநாமம
வளாநதிடத்தெனபாறசேறலுறறனனயாலவநதிடுமவராயுமிவவடிவம

தாங்கியேயிருவென்றுறுதியாயமைத்துத்தாமரைகுகளிராகையாலுக்குதி
வரவகுதெண்டினையினமேறறிசைவிளங்குமவடமறைகசாட்டினிற்பாநது
கெவகமழ்வேதநறுமாபுனலாடிதகிசுழிகிதருப்பணஞ்செய்தே [ன
பாங்குறவொருநாட்டித்திருநதிறைவனபதிகள்பற்பலவெலாமபணிகதா

வேறு

வேகலான்புனவினமுழ்குவென்பொடியணிரதுமேலாஞ்
சோதியையுருவமாகிதலங்கியபரமாகாச
மீதுறைபொருளதாகிவேலமாவனத்திலவாமு
காதியையருத்தித்தேத்தியனுமதியதனுலமமா. (௨௭)

வண்மைசேரவினமேலாமனத்தினுற்றுதியாநிற்கும்
பண்ணவனுருகுமனபாறபாரிடைவிளங்கியோங்கு
மண்ணலவானசிறப்படுமேவுமகத்தியவிலிங்கமென்றே
யெண்ணருமீசானத்திலிலிங்கமொன்றியறறியேயத்தி. (௨௮)

தன்னியறபெயராறசெய்ததாணுநாயகற்குச்சால
மனவியவுபசாரங்களவான்முறையாறறிநீண்டு
பன்னுமுறசெனனகதீட்டுமபவடுமலாநதொலையாநின்ற
செனமுமுஞ்சிறநதெனநேறெப்பியேதுதிசெய்கின்றன. (௨௯)

அய்யிர்புயத்தபோறறியாறணிசடிவபோறறி
நெய்கவழ்கருமெனகூநதேனரிழைபாகபோற்றி
மொய்புலனடக்கிநீங்காழுமமலங்கடநதோரககென்றுஞ்
செய்யபங்கயத்தாணலகுஞ்செவ்வீனபோறறியேபாறறி. (௩௦)

நீற்றொளிபழுததேமனிநிருமலபோறறிநீர்வான
காற்றுருவாகிநின்றகறைமிடறறிவைபோறறி
மாறறலாபுரமுனறட்டமாசிலாமணியேபோறறி
சேற்றெவள்ளேற்றாபிபோறறிதேவனேபோறறியென்றான். (௩௧)

இவ்வகைதுதித்தலோடுமிறையவனறரியானாகித்
திவ்வியவிலிங்ககின்றனுஞ்சிறிதையுடனேதோன்ற
வவ்வியமகற்றுநெஞ்சினகத்தியனன்னோன்பாதம்
பவ்வசாகரங்கடரபபணிநதுபின்பகரலுற்றான். (௩௨)

அறத்திறன்றிறமபல்செய்யாதனுதினஞ்சிவசமபோடுவன்
றிறைப்பொழுதேனுநதாழாதியமபிநாட்கழிக்கவேண்டும்
பிறப்பினுநினதுசினனமபிறழ்ந்திடாதிருதகல்வேண்டு
மறைபரமபொருளேயெங்கண்மன்னியகுலங்கடன்னில். (௩௩)

ராசனைத்தலைவனென்றேயெண்ணிலாக்குழவியொன்றுந்
கேசுறப்பிறககலாகாசெனிப்பினுநதீரவேண்டு
நேசனைகருப்பமவாயத்திறபிணமுயிரத்ததேதனும்
வாசமாகுமுலாரஞ்சமரித்திடவேண்டுமென்றும. (௩௪)

திருவடிபிழையாத்தனமைதிருந்தேவயிருத்தல்வேண்டு
மரகாசம்போடுவன்றேயனபிடுகுநிரைத்தானபினனா
வீரவியவுவகைபூத்துமிக்கேதோரகாசினிங்க
வரமுறுமறைக்காடெயதிவாலிதாமனத்தனான். (௩௫)

மன்றலங்கொனறவேய்நதமறைப்பரமபொருளேவானோர்
நின்றுநேடநியதூயநிருமலவடியேனெஞ்சி
லொன்றுளநியமநீணானுதித்திருக்கின்றதன்ன
தினநெனக்கருளவேண்டுமெனையதாமனையதெனனிவ. (௩௬)

அப்யநின்னருளினுலையளித்திடப்போந்தியர்க்கு
மெய்துதலரிதாய்நின்றவினியசெநதமிழையென்னுல
வையகமீதினேன்மைவளந்நரளிளங்கவைத்தல
செய்குவதாகுமென்றேதிருமுனிசெப்பினுல. (௩௭)

நலத்தகுமுனிவன்பின்னுநாதநிற்கிதமாயேநந
துலைத்திடுகதெனனுடென்னுஞ்சுருதிபன்னிரண்டொரன்பான்
விலக்கருமவருணநதன்னிலிளக்கமுற்றரியவிண்ணோ
நிலத்துறைபவாகள்யார்குமநிறைமகிழ்செய்வதாகி. (௩௮)

விளங்கிடுமேவதமபொலவிமலநீரிரியமாகி
யுளங்கனிரதுடைத்தோக்கெல்லாமுறுவரமளித்தல்வேண்டும்
வளங்கொளாததமிழாற்போந்தமநதிரஞ்செயித்தேபாகரு
மளநதமிவருமபரின்பவானநதமளித்தலவேண்டும். (௩௯)

நிரல்வளைபாகாடுவன்றேநிகழ்துறுமுனிவனின்ற
னரனவன்பரிவுநோக்கியரியதன்னருளாற்போந்த
திரமுறுநதமிழேவததைததெனநிசைவிளங்கடுவன்றே
வரமுறுசெவியின்மீதினமகிழநதுபதேசஞ்செய்தான். (௪௦)

இன்புறுமுனிவனகாதிவினையவனிசைத்தபின்பு
தென்புவிதனக்குநதூய்தாநதிராண்டசுருதிக்குமபே
ரன்புறுமாசானுகியவைவளாத்தருள்வாயெனநே
தன்புகழொருவாகேகாதித்தகவிரும்பியதூங்கி. (௪௧)

வேறு.

மிளிரகினறவிலிங்கமிசைப்புக்குதப்
புளகநதிகழமமுனிபுண்ணியன
லுளமின்புறவுறநவருநதமிழால்
வளருமபடிமுன்னிவசுத்தனனா. (௪௨)

வேறு.

அமையுமவேலையிலருநதவா வசுத்திடுமிமையச்
சமையமீதினிறநிருமணஞ்செய்திடுஞ்செயல்கேட

டிமையநாட்டினர்யாவருமபோதரலெண்ணித்
தமைதிகர்ப்பருமுனிவனுங்காவினிதசாராதான.

(ச௩)

எண்ணிலாயிரமுருத்திரகணங்களுமெய்த
வண்ணலவெள்ளியங்கிரிதனையகன்றுமாலவிடைமே
னண்ணிமாலயனிந்திரனஞ்ஞவநலனேசா
விண்ணுலாவியதண்பனிவகையேமேவினனா.

(ச௪)

பாழிமொயமபுறழிமையமீதியாவருமபடாநது
சூழநிறறலாறஞ்ஞைபொறையுறறதுதேதாறற
வாழமுறறதுவடதிகைசதவிராதிடுமதுபோல
வாழிதெனறியசையுதலுமவெருவினாவானோ.

(ச௫)

தாவிலேபரிதைமீக்கொளுமவானவாசரணந
தேவநாயகதிகைததனமபடுகாக்கொளசெயலா
லாவதேதினரினயிருவருளினாலனறி
யேவரேசமஞ்செயசுவிரிடசியெனறியைத்தாரா.

(ச௬)

எல்லைகாணருமிநைவனீரியமபியதியுறற
வல்லர்யாரினியாளுசெலவேனடும்றறமகஞ்சு
சொல்லினேருறநதகைமையனறலங்கியதென்பா
லொல்லேசெயசுவனென்றசமமுறுமெனவுரைத்தான.

(ச௭)

தியங்குமவானவிரமலநீதெனறியைசககேசு
னயங்கொள்வாயமையவல்லதானனிபொருளினாக
ளியங்கிருதிணைநிலத்திணையினுமிலரெனவே
பயன்கொணாமறைபகாதலாறபயநதனமெனனா.

(ச௮)

செற்றநீக்கினாசெபபறுஞ்சிறுநகைகொட்டிசு
சொற்றதுணமையேதாமகலகேளவியீரெமமை
யுறறசீரமையனுரைபெறுமகத்தியனெருவன
மறறுவேறிலரெனறனனமாதவாமகிழநதாரா.

(ச௯)

சிறந்தநன்மணத்தெரிசனஞ்செயவியைழந்திருநத
வறநததைமுத்திடுமுனிவனைதெனறியைசககணுக
வினைஞ்சியாமபலவேததினுஞ்செலவீனாவெனேற
நிறைந்தமாதவாநினைந்திடுமேவலையினிமலன.

(௯௦)

வேறு

திதகலுங்குறுமுனிவன்முகநோக்கிமுறுவலித்துத்தினைகள்விசு
முதுவரிதனையருந்திவிந்தகிரிமுனையழித்தமுனிவாவானோ

பாதலாபூதலத்தனைறவாரபயந்தவிரததாயிதுபொழுதுமபரிவுகூர்ந்தே
மேதகையதெனபொதியிலுறைநதுபுவிசமஞ்செய்யவேண்டுமென்றான்.

மணிசசிரகங்கரத்தேநநுமாமுனிவனையவுணாமனத்தேதாராமுன
கணிசசிவளாகரதலத்தானகழலவணங்கித்திருமணஞ்செய்காட்சிநோக்கி
யணித்திணுறையருந்தவாகள்கிருதாரததராகவந்தேதாவடியேனபாவப
பிணிககிடனுமுடலெடுத்தேதெனனப்பணிந்தமொழிகூறிப்பினனுஞ்சொல்வான்.

எண்ணரியபெருநலஞ்சேர்மறைக்காட்டிலிருத்தியெனவிசைத்தீரமுன்னங்
கண்ணுதேலயவைநீத்துக்கானகத்தபொதியமலைகடிதின்மேவப
பண்ணமைத்ததிருவாகுப்பகாகினநீரெனமெலிந்தானபரிவுநோக்கிப்
புண்ணியக்குறையைபிரானமுயிரொழியவொருவாய்மைபுகலலுற்றான்.

அரியகமிழ்சசுருதிரெறியறிந்தவகத்தியமுனிவவனையமுதூர்ப்
பொருவரியவரிமேதத்தருமலந்தனிற்றிகழ்ந்துபுகழேமவுந்
திருமணமணடபமதனிலுமைபுடனையெமைக்காண்டலெசுப்பிதேயாகை
புரிசுவநின்பொருட்டாகப்போதுவமெனொருருவாகுப்புகன்றுபின்னும.

வளாயாண்டுதொறுமதனினமணப்பிரிமபங்குனிநனமாத்தமீத்தென [ததி
றிளளுந்றுமதிபுனைந்தோனவிடைகொடுத்தானமுனிவனவனினைத்தாளே
யுளமவாய்ந்துதெனபொதியிலுறைந்தனனபூமியுமுனபோலுறைந்தவா
புளகாககுமுறிருந்தாரபுவனியுறைபவருமகிழ்பொலிவுமபூத்தாரா. [தேன]

வேறு.

தளரவுநீங்கலுந்தயங்குபனமணிகளாற்சமைந்த
வளமிக்குத்திகொலணத்துயாமணவறையி
லொளிருமிந்திரநீலமவாயந்தோங்குபீடிகையை
யளவீடறகருநாயகனணிபெறவடுத்தே.

(௫௬)

தேனினுஞ்சிறந்தமிழ்தினுமினிப்புறுஞ்செஞ்சொன
மேனையென்பவளபாலினாலவிளக்குமெலவடிபைத்
தானெடுத்தவைத்தேதமீயேதமனியமுடிசு
மேனைவானவாயாவருதுதித்திவிருந்தான.

(௫௭)

அண்ணலவிறுநுந்தருள்செயுமளவையாண்டுற
திண்ணிகாகியவீரபத்திரனசுடாததீபபொ
னண்ணுருத்திரனுடிகேசுரனயனளினக
கண்ணினிந்திரனமுனிவராதேவாகள்கணங்கள்.

(௫௮)

தத்தமக்குறுமுறைமைகடமக்கியலபுறவே
வைத்தபீடிகைமீயிசையிருந்தனாவயங்குரு

சுத்தவெண்மகிககடவுளைச்சூழநததாரகையை
யொத்ததிமபடியோதருமொருவளைச்சூழ.

(ருக)

வேறு.

ஆயதோர்காலதன்னில்கிலமீனறவட்குமீமனை
சேயமஞ்சனநீராடடிச்சோதருமீரமேபாக்கித
தோயுருயயளகககோதிததூயமலரணிநதுபின்னி
யேயபூநதுகிலைகொயிதயெழிலபெறவுதித்திபின்னா.

(கூ0)

அயயிரிபரநதகண்ணிறகஞ்சனமெழுதிககாதிற்
யுயயபொற்றேடுசாததிச்சுடாமணிச்சுடடிகடடி
வெயயவனமுன்னாவைத்தவிளகடுகனககலனகணமின்னச
செயதனாதையலராகளசிறநதபெண்ணாசிக்கமமா.

(கூக)

செந்திருவடபபையேநதத்திருநடமரம்பசெய்யச
சந்தரபபெயரினூளெண்ணசாமரைமீரட்டததண்ணூ
கந்தவாரகுழலஞ்ஞ்சதககனியாசிளிகைதாங்க
வந்தனளாசுமபொனமீமயநதமணஞ்செயகாவனத்தினமீதில.

(கூஉ)

பேரந்தவணமனத்தாலண்ணலபொன்னடிவணங்கிநிறுள
காரதுமேகலைஞ்ஞழலகுறகலைமகணமுதலாயுளளோ
வாய்ந்திடுததவிசினமீதிலவளமபெற்றதிருத்தியென்னக்
கூந்தலமபிடியினனனகுலககொடியிருந்தாளன்றே.

(கூங)

இருத்தலுமிமையத்தண்ணைவிசைவினூளமீனையென்பாண
மருககமழ்சாரதநதூயமஞ்சனமலாகணலக
விருப்பிஞ்ஞலிறைவனபாதமவிதிமுறைவிளககிப்பேபாற்றி
யருச்சுணையுரிநதுசாலவகமகிழ்ந்திறைஞ்சிபபின்னா.

(கூச)

அடங்கலுநகெரிந்தவாசானருமறைமுனிவாசூழ
விடங்கொடாமரைமீமலவாமுமிறையனவளளாததுமன்ற
சடங்கினைமுறையிறசெய்யசசலலரிதிமிலையாபப
மடநதையாநடனஞ்செய்யமங்கலமுழககுவிமம.

(கூரு)

தூன்றுபலபுவனமீனறசுந்தரிக்கரததைநாதன
றனறனிக்கரத்திறசோத்தித்தகவுறுமிவனையன்பா
யுனறனககளிதேதென்னேறயுயாமறைமனுக்களோதி
மனறலசேருதகமபெய்தானமலையினுக்கிறைவனமமா.

(கூசு)

அதுபொழுதமராவின்மீமலலர்மழமாசியெய்தா
முதிபவனமுன்னாபபின்னாமுகுந்தனமீமனமகவானப்பா

லெதிரில்கின்னரர்கள்வானோர்யாவருமிறைஞ்சிநின்றார்
பதமிதெனறியுமையததண்ணலபணிகதனனிகளைகளோடும். (௯௭)

பாதமேற்பணிலேவார்க்கெல்லாமபரிந்தருணலகிசேசமே
னாநினனேறியிமாநதநலமபெறத்தமுலிகைகையா
லோதருங்கோடிகோடியுருத்திரகணகளுகுழ
வேதபாராயணகளுவிமயிமேலெழுதுபொங்க. (௯௮)

பலலியமியமபவெங்குபாரிடத்தொகுதியாரபபச்
சிலலரிசசிலமபுதாங்குநதேரிவைபலலாணகுகுற
வலலறீரடியாரனனோனருட்டிற்றமெடுதுபபாட
வெலலைகாண்பரியவள்ளலெயதினன்றிருவேற்காட்டில். (௯௯)

தண்ணளிதுதைந்துபாடுதாழிருங்குழலாரகையி
லெண்ணருதட்டையேந்தியிலங்குடசசுழறயிறிற்ப
விண்ணவாமலர்கள்பெய்யவிடையினனியிருதுமேவுங்
கண்ணுதனமணஞ்செய்கோலங்காட்டிலிற்றிருந்தானமன்னே. (௧00)

செழுந்தமிழ்வளாத்துததெனபாறசோந்திமுனிவதை
னெழுந்தருளுதலுமேவற்காடெயதியேயிறைஞ்சிக்கண்ணீர்
பொழிந்திடத்ததிததானந்தப்பொருவருமபுணரிமீதி
லெழுந்தியினபுறபுபினனராமவாழ்பொதியஞ்சாரதான். (௧௦௧)

வேறு

குமபமுனிவரனமலையமலையிழிந்தமணவாளககோலந்தாங்குரு
செமபதமமலாதிகமுமேவற்காட்டிலவளாரதருளுந்தவாகோவைநாரு
யமபிகையைப்பணிரதுருகித்தெரிசனஞ்செய்தொருமுஞாததமமாந்தந
முமபாதொழுந்தமிழ்மறையாலுளங்குளிரத்ததிததமலையுறைவனனேறே.

வேறு

குமபமா முனிவனபூசைகொண்டருள்பெருமானறனை
வமபவிழமலராற்போறயிவணங்கினாகயிலைவாழ்வா
ரிமபரினிதனைககேட்டோரெழுதினோபடித்தோயாரு
மமபுயமாதினசோபெற்றருளேமேறபெறுவெனனான. (௧௦௨)

புலனிகண்முழுதுமேபோறயிப்புக்குறுமுனிவனாறு
முலமையிலசரிதநதனையுரைத்தனமுலகுக்கெட்டாச
சிவனுடனவாதுசெய்துதிருந்தியயோகமீட்டுந
தவமுனிபரசிராமனசரித்திரஞ்சாற்றுவாமே. (௧௦௩)

அகந் திய சீ ச ரு க் க ழ ற் ற ம்.

ஆகச செய்யுள் - ௭௧௮

பரசிராமச்சுருக்கம்

பொறைவளாதிருவேற்காட்டி றபொருநதுமேவதியனாரோக்கிச்
கறைபணிமிடற றேரேனசன்கவுசிகனகருணைபூதது
நிறைகருங்க வகைகுடுநிகமநாயகற்குக்கீழ்பா
லுறைகருநதூயதானமுளதெனவுகாகக லுறறன. (க)

அகழ்திறைக்கடலஞ்ஞபாரிலருஞ்செமதகனிபாரி
புகழ்நீரணுகையென்றோதுமபொற்கொடியவிறழினமேவி
யிகழவறுபிருகுசாபமிசைநதிடுமதனனமாயோன
றிகழ்பரசிராமனுகத்திருவவதாரஞ்செய்தான. (உ)

அன்னவனறநதைகூறுமாரணையசுசிரமேற்கொண்டு
தனனையினெடுதததாயினறலைதனைததடிநதுவிசிப்
பனமறையுனாநதோனபாதமபணிர்தனனபணிதேலாடுஞ்
சென்னிமோநதெடுததுககோபநதீரநதருநதபசுசெய்தான. (ங)

வெடிபடுசொல்லான்காரததவிரியாரசுனனென்றோது
மடுதிறலரசனனேனணுமுடியறுததானமைநதன்
பொடியெழுகனனறுசீறிப்பொங்கெரிசதுவநோக்கித்
தடிசுவனவடிவேனமனனாதவஞலமனைததுமெனறன. (ச)

என்றவனுருபபநீங்காதெழுந்தனநவங்குளிட்ட
மனறலங்கமலஞ்ஞமுமவடமறைககாட்டினமன்னும்
வென்றிசோவேததீரததமபடிநதரிமேதழலந
துன்றியசுடனாரோக்கிததொழுதடிபணிர்துபேரறி. (ரு)

பூருவதிகையின்மீதிறபூமபுனலவாவியொன்று
சீருநவமைததுமேறபாறிருநதுமநதாரங்கோங்கம
வேரிமாமலாஞ்ஞமுகொன்றமேமபடததைழப்பவைத்தேத
வாரிருமுலகமேததமணிநெடுங்கோயிறசெய்து. (ஈ)

ஆயிடைபுருகுமனபாலழகியதனதுபேரற்ற
றாயதேதாரிலிங்கஞ்செய்துதுணரிதழலங்கலசாத்தி
நாயனையடியேனெஞ்சினயநதவவருளசெய்யெனறே
காயதழலதனினினறுங்கனறறெழுநதபசுசெய்தான. (ஏ)

சதுமறைதெரிநதோனோர்காற்றணகடனமுகட்டினமீதிற்
கதிரவனறோறுமுன்னாககாலேசெய்கடனகளாற்றறி

நதிநெடுங்கனாயே ம்விநணபகற்சாநதிசெயவான
வதிதலுமனேனொகாணவநதனவகுத்தலசெயவாம. (அ)

புள்ளுவம்புரிந்ததியபுரவலபுரங்கள்யாவு
மொளளெளிபாயநொற்றவுயாமறையவனேநொக்கி
நளளிநுளாநொதனனொனமகிழ்நதுநணபன்
நெள்ளியவுறுதிவாய்மைமெதரித்திடவெழுந்தானமமா. (க)

இறைச்சியோகரத்திலைதியேலவாரகுழலாளேபோத
மறித்திருமைநதாமுனனொமறைமுடுவிலைகொணடோடக
குறுத்தடிக்கொடுவாடகொண்டுகுற்றனஞ்சரபிசுட்ட
மறுத்திடுமவனுமேபாலவையனவநதெய்திவினருன. (கௌ)

எய்தலுமிராமன்றாயவிருநிலமதனைநொக்கி
வைதிகமுறைமைக்கேற்பவாரத்தைகளுநாயானுகிக
கையினொசாடைசெய்தானகண்ணுறுதவனைப்போலப்
பொய்படுமருங்குலோடுமபூசுரனுழிற்புககான. (கக)

வேறு.

ஆமாவகிசத்தைப்பழித்தபடமுதையகிலமளித்தவளை
வாமாவகிசத்திலவைத்தபிரானவலிவிறகவடமாய்நெருங்கச
சாமாவகிசத்தகோபமுடனறமுலிற்புமுலிற்பதைப்பதைத்துக்
கோமாவகிசத்தைத்தினுமபாவிக்குறுகவாராதேயெனருன. (கஉ)

அகலநிலலாதடுக்கினறுயானமைநினைக்கெனடாவெனறே
யிகலியிலனைப்புடைப்பதனுககெவருங்காணெமெனக்கனனருன்
புகலும்வாரத்தைசெவிப்படலுமபுரமுனநெறித்தோனபொருவரிய
சகலமறையுமினிதுணாநதுதவளுசெயமுனிவனறனைநொக்கி. (கங)

மடிக்கொள்செவியவெளளெயிற்றுலளைந்தவுகிரக்காற்சுணங்கனவை
முடுகித்தூண்டிமேலெறமுனிநதோனபோலவுகப்பதுகலுங்
கடுக்ககுமரரிருவோருங்காபுமறையோனகையிரண்டு
மொடியப்பிடிப்பார்போனெருங்ககெவானறுமுதியாதிருநகனனால. (கச)

வேறு.

அமைதரும்மேலையதனிலேமுலகுமளித்தறமவளாத்திடுமரிய
வுமையவளகவருமுடுவனன்கிணையுமுபத்திரஞ்செய்திடாதோட்டி
யிமையவாதமக்குமரியமாதவளுசெய்திருந்தமாதவனறனைநொக்கிச
சமைமிக்குசனனிபாசியோநிறகத்தனமைகடழைநதவைதிகேன. (கரு)

யாவனீடுமென்றென்னலுமினிபவிராமனீசுரனறனைநாக்கி
பேவனயானுகவென்னைநீர்தீண்டெய்திடுநீகாடெமலுசைத்தான
காவலனேருடெமனபதுரினககோகணிததுறையெனறெனககேச்யா
கூவுதியென்னைபூசுரன்கொலலேலாகூறுகவொழிந்தவனகொலலேலா. (கசு)

உந்தனைப்பராககிடுவன்கிளைபோலவுண்மையாயதேதானமுதெனறுரைத்தா
னந்தனைசெமதககினிமகனுவருந்தவனயாலகாகயலில்
வந்தனைசெயதேயிருகருநீயென்னைமதித்தநீனசனமெனவழங்க
லெந்தவானமையினுலெனறனனதனுககீசுரனபேசியதிசைப்பாம. (கஎ)

திருந்தியசெமதககினிமகனெனேறெசப்பிணையிடுபொழுததனால்
நெருங்கியசுற்றமாயினையெவறருலெனறியினிகழத்தவனகேணமின
வருந்தியதினையீனறேரணுகையெனமனையவடனககதிபிரிய
மிருந்தவரினனைககண்டவபொழுதேயெனமனமமகிழந்ததினகெனறன.

இவ்வுரைகேட்டவிராமெனஞ்சமுனேறியிழிந்தசண்டாளனீயெனைப்பாராத
தவ்வுரைசொன்னுயதற்குநின்னுவையறுத்திடவேண்டுமெனறதிரந்தான
கொவ்வவையப்பாகனிரங்கிலையையகொன்றிடுமபாவிநீயென்னைச
செவ்வைதீவாராததையுரைத்ததற்குணையசிலவருனறத்திடத்தனைசெய்வாரா.

ஆனறியுங்கிளையநிந்தசெயதேதாரையதருசெயவேண்டுமெனறலகி
ன்னறுளபனுவலுரைத்ததானினனைநானவிடஞாயமொனறிலேத
யெனறுபின்னினறநாயகனையவனமேலவீயேயோடடினாலெலநிந்தான
லெனறியேசாமறையோனறெனடினாலதனைவிலகியேவருட்கொளவடித்தான்.

பின்னருஞ்முற்றிப்பிள்ளைகணமீதிமெபலனுறவெறிந்தனனசாடு
முன்னமேதெண்டையிரண்டொருகமுறித்தனனீலமுமாழுகத்தேதா
ன்னனதனமையைக்கண்டினகவாககியதகாலமுற்றசாரிந்தாலெனசசிறி
யெனமகன்றனைப்புலையசுகிதனசேடியினறியுமகமீவவடிப்பாய். (உக)

வேறு

இதுபொழுதினினமிகுமொதநதயுதம்மயானெதாதபலினைசெயதுகொன்றகுத்தியே
யதிரயமிகவுலகங்களுக்கெல்லாமடபிரிசுவனெனநிறைநிரத்தனன
சதுமறையவனமிகவருசியெடடியேயுபணியுமதிரநடநடபுககன
விதுவணிசடைமுடிநம்பனவடசெயிமிகுசினமுடுவலககோநதுவிட்டனன்.

அவைதுதாரவளாசெங்கைபறறினனதுபொழுதுவனமனமினபமுற்றது
தவனதுபெருகயுமின்றசுத்தம்வந்ததுவெனமனமிகநொந்தருத்தவாழ்
சிவனுலகுயமகிழ்ந்திருக்கவுந்திகழ்மறையவனைவலிந்துதொட்டனை
நவைபடுமுனதுகிரங்கனத்தினிடுவெடுவெடிபடுமெனறுசெப்பினன்.

மறமிகமுனிவனவிளம்பிநிறைவலுமலைமகள்கொழுநனையினறுநாத்தது
நிறைமறையவனெனிலவந்திடுதெனையிலவந்திடுமெனறுசெப்பிமே
லிறைமருவனெனிலவன்கையிற்படவிலையெனையிசுழமொழிவினடிசைத்தி
யறிகுலைபுலையனினறிழிப்புறுமதமனைநிகருவையெனறுசொற்றனை.

வேறு.

குணுங்கனிற்சுணுங்குணுகொளளையானையெனபாவி
விணங்கியபணிசெய்வொணுநருதெனையடைதியாகி
லுணங்கிடாதுனனைநீககிள்குவெலெனெருளிருமேபழுவா
யணங்கரவசைத்தேனாகுமவருமறைமுனிவனேழி. (௨௫)

செம்புலியாடையனறித்திசுமுதருநதிசைகனெனனு
மமபரமபுனைநதேனாகனனமதிராதவடித்தானபின்ன
ரெம்பிரானிலங்கிராமனிருகையுமொன்றுதபற்றிக
கொம்பியேயனனென்கனனங்குறுங்கிடவடித்தானமமா (௨௬)

வலமுறுமிராமனறுளளவளவிலைப்படைப்பவள்ளை
சலமுளோனேபாலவனனெனறையடித்திடுகிவ்வொ
றிலகிருவொரினின்றுமெநதைகையுபாதறவனை
நலனுறைநதொளிருஞ்செவ்வாயநாயகிதிருநதேநாககி. (௨௭)

தேங்கமழ்கொன்றைசூடுநதேவனெனகற்றமனறே
வாங்கருங்கொபஞ்செயினமரித்திடநேருமெனறு
ளாங்கவள்பகாதேலொடுமையனுமன்பயப்பையத
காங்குறுமளவைத்தாகத்தானடித்திடானமமா. (௨௮)

தளரவுறுமுனிவனனசகித்திடமாட்டானாகி
யிளங்கியபிறந்துபொவொமெனறுளத்திசையெண்ணி
யளவிலாவுருப்பநகாங்கையுபாதிமான்றறி
யெளியவனமராபினமீதிவிடிகனனிடியேறஞ்ச. (௨௯)

தாக்கலுமிறைவனகொபத்தழிடைப்பவருநகொவொபா
நோக்கியாராகரத்தாறகைபெநாறுபுட்டபிடித்தவழித்தி
யாககையைக்குமைத்துப்பிடைமாக்கிபயபடாநனுகாலாற
றுக்கிநீளவ்சமபிடுவறசுதுண்டெனெனெயிநகானமமா. (௩௦)

வேறு.

புலையெடமெடுத்தபுராசிகரத
தலைஞாளிகளனனவனைகதுவி

நிலமீதினிநின்று பதுங்கினெடுந
தூலைதூரமெழுந்ததுடாந்தனவே. (௩௬)

மெய்யுறறிமேவதியன்னண்ணிடாரி
லெய்தச்சிறுபாலாதாரிககிணைய
கைகொட்டி நகைக்கனாகாணுறவே
மையுறறெழுமேவரிமலாபபெழிலவாய (௩௭)

விடரிசசகுனத்திடைமேவியில
விடைகுப்பிறலுறறுவிழுந்திவரு
முடைதப்பியுணாச்சியயாததுயிரி
மடையக்கிடந்தன்னவனாயினே. (௩௮)

அளிதூங்கிசைபாடி மிதிப்பவனிழ்
களிதூங்கியகாமுறுதாமமதுத
தூளிதூங்கியசேரலையினாடுவனி
நளிர்நீமபுனறநீகாநண்ணியெழும. (௩௯)

மந்தாநிலமலகதுதைவநதுணர்வு
தருதேதலுமுபரதுதெளிந்தகப்பங்
கைநீதாடுபினனைந்தழகாதிசையு
நொந்தாணகனினைக்கிதுடங்கிழையான. (௪௦)

மறைநனகுதெரிந்ததுளளத்ததுமகத
துறைநின்புறநினறுதொலற்கரிய
விறைநொண்டிவருநதுமிருந்தவனவரழ்
நிறைநெருசினெடொனறுநிதழ்ததுவனல். (௪௧)

வேறு

மகத்தானவல்லுறப்பெற்றேனநதொ
மானமிழநதேசனீனமவரவேநினைநெ
னகைப்பாரவேனுயர்குலத்திறிதநதேகைப்பா
நனமைநெழிபலுடையநதேதனையுனபதிநத
ககத்காணகலாகநகநுநபங்கந
தொகுதநடுமவிததைசெவனைததுநதுலகககற்றே
னிகததேதாக்கினரெனையினதாபை
யிரககமலமணிமகமுத்தையோருதேவாளால். (௪௨)

மெனயிபெறுமுலகதனிதகமேவனாடி
மேலானவருந்தபகவினைகருமேபாதி

டெலான் றுபழிமுன் பினனுமிலீ தயாக
 வுயர்தாதை தமுடியை மனன டெழிக்கக்கண்டே
 டென்ன நனக்கோவுயிரீ நீங்குநகாலமென்ப
 தின்ன மவரக்கண்டிலனீ தெலலாங்சண்மெ
 நினறதுடலசீசெயென்றிகுழ்ந்துகறி
 டெனடிதானதுபரமிகநினைந்தானபின்னும.

(நஅ)

வேறு

சிலன்றையுறுதியாகசரிந்தனைசெய்யாநிற்ப
 வவநதருமபாயமவர்கடென்கொலாசசரியமென்றே
 கவநதிடுமனத்தனுககண்ணுதலடியாககென்று
 மிவாநதிடுமின்னல்வாராதென்பதுமிறந்தீதயால.

(நக)

உருத்தெழுந்தாண்மைசெய்யுமுயர்பவமொழியென்றுந
 தூத்தலாற்குருதிபோற்றத்துலங்குருத்திரனென்றோபேர்
 தரித்தூநற்சுகமுண்டாகருந்தன்மையாறசமபுவென்றும
 அருட்சுகமளிக்குமாறலுரிபசங்கரனென்றும.

(ச0)

பன்னுநாமத்தன்மைபாவியேனிடத்திலாதான்
 முன்னரினீட்டாநின்றபழவினைமுதிராததெனறே
 நனமைசோமனத்திறேறாநதூநலிதருமிதுவைநதேதாட
 முன்னவனபதேமேயின்னங்குறித்தியானமுற்றுமாககம்.

(சக)

ஆசறத்தெகரிந்தவ்வாறலுருந்தவமிழைத்துதீராப்
 பாசவேரகறமீமேலாமபரசுகமபெறுவெலென்றே
 நேசமார்மனத்திறசாலநிசயஞ்செய்துநீடு
 மீசனின்கருணைசெசுவ்வியலபினையெண்ணுறறன்.

(சஉ)

சிருட்டியேமுதலாயைநதுஞ்செய்பவனெவனோதீரா
 விருட்டடைபாசமுத்தியெனையனாலாமோயாவ
 னருட்டிருவடியைநெஞ்சிலமுத்தினககணத்திறுனே
 மருட்டவிரத்திடுமோவனனமகிமையையுடையோனறனனை.

(சங)

இணாவிரிபுறவஞ்சுழ்ந்தவியேவறகாட்டினமீதின
 மணமலிமலராறபேற்றிமனத்துறுமவாஞ்சையாவும்
 புணாகுவதனமிவாளாபோகுவதிலேனெயெனறே
 புணர்வினிறமிடஞ்செய்கனறனுணாநதிறையுவகைபூத்தான்.

(சச)

வேறு.

மனவலிகாண்டலுமவையமீன்றிடும
புணையிழைகுமராகள்பொறபிறேறானறவே
தனதுளமகிழ்ந்தனனுருவங்காட்டியே
முனைவனையெடுத்தனனமுளரிகையினால்.

(௪௫)

கறறையருசெஞ்சடைக்கடவுடகைத்தலம்
பறறலுக்குருதியாய்ப்படிவமையங்கழை
விற்றொலிமதெனனவிளங்கிதேகாறறினன
மற்றவனறனைவிழைவரமெனனென்றன.

(௪௬)

ஆலமாமணியிடறறையனகூறலு
நீலமேனியனறுயாரீங்குநீததன
காலசெந்தாமரைக்கழலிறுழந்துபின்
வாலியபணிமொழிவழங்கலுற்றனை.

(௪௭)

மாமறைசாலவுமவருந்திக்காணருந்,
தாமரைவாட்டியதண்ணஞ்சீறடி
பூமிச்சந்தநதுமெய்ப்பொலிவுகண்ணுற
வேமமிலெனைக்குறித்தெழுந்துகண்டிலேன்.

(௪௮)

அனணையாயுலகமுன்றளித்துப்பேரறந்
தனனையுமவளாததிஞ்சாரந்தராயகி
யெனனையுமொருபொருளாகவெண்ணியே
துன்றுகானகத்தினிறஞ்ஞந்தநதோந்திலேன்.

(௪௯)

அலகிலாமுனிவரரகத்தினேடரு
முலவையொன்றேந்தியவுமபனமாமுகன்
கலவமாமயின்மிசைக்கலந்தகாவலன
புலனிலேலலுய்க்கிடப்பேபாந்துங்கூகிலேன்.

(௫௦)

பிழைமொழிபெருகவுமபிதற்றினேன்றிக
முழலவளாகரத்தவெனனறிவிலாமைகனை
முழுவதுமொறுத்திடவேண்டுமுன்னவ
விழுதையெனவேண்டுவதினனமொன்றுள.

(௫௧)

அருட்கிடனாகவேயளித்தலவேண்டுமென
றிருட்பொலியிடறனையிற்றஞ்சிப்பினனருக
குருத்தெழுமுருப்பமதடக்ககுகூறுவான
மெருட்செமதக்கினியென்னுஞ்சீமைமயான.

(௫௨)

களங்கொழிதவமபுரிநதிருநதுகாசினிக
குளந்தழையிதமபலவுஞ்ஹிந்நிகவு
மளந்திழைநரசரினதமனென்றுரை
விளங்குமுறகாராததிசோவீரியாரசுனன்.

(௫௩)

வேறு

செல்வமாழுமுயறுததன்னகறுததன்னமிகமுந
தொல்லைநானமறைதொடாநதறிவருஞ்சுடாபபொருளே
மல்குமெனயிதிரவனதசெய்கமன்னாநமமுழவே
மெல்லையுறறவங்கசுந்தடிநநிதிகவாரிதியில.

(௫௪)

இறந்தவையனுக்கிலங்கியதருபாணியிறற்க
குறைந்திடாவரங்கொடுத்தருளென்றுரைகுறித்தான
சிறந்தவாசகங்கேட்டலுஞ்செக்காவானமதிய
முறைந்தவேனியனவனமுனமொருகணபபொழுதில.

(௫௫)

அரியவங்கிசமாகியபரசைநோக்குகலு
முரியவப்பரசதினினறுமொருபரசமைத்து
மருவுபாறகவனமலர்க்கரத்தனித்ததுவள்ளல்
தரியலாதமைசெயித்துவாடுமுனவுரைத்ததான்.

(௫௬)

உரைசெய்நாயகனினறுதொடடுனக்குமுனனோகரு
நராசராதிபர்நறிறுபாறகவனெனுநாமம்
விரவலன்றியேவிண்ணகத்திருநிலமிசையும
பரசிராமனென்றிலங்கிடத்தகுமெனப்பகாரதான்.

(௫௭)

வாங்குபாறகவன்மலர்க்கரஞ்சிரத்தினமேல்லைவத்துப்
பூங்கழைசசிலைவெண்ணிழித்திடுமொபொருளே
யீங்கிழைத்தவிசசிலங்கமெளியவெனபெயர
லோங்கவேண்டுமில்வருவினிலுறைந்தருள்செய்து.

(௫௮)

பொருந்தவாசசனைபுரிந்தவாபரிந்தவாபோற்றி
யிருந்துளோகளுமெண்ணருமபோகமதெய்தித்
திருந்தவாரதமைசெயித்துவாழநதிறுதியிறமிகழ்நின்
விரிந்தபங்கயத்திருவடிசோதரவேண்டும

(௫௯)

வேறு

சுரியனெனியற்றியதீரத்தமீதினிற
குறுமுயலவனசுடாகுடுகாலையி

ஹு மதி தினத்தினிலுவநதுமுழ்கிநின்
னவிவருதிருவடியனபினேததினோ.

(௬0)

செழியமானிலத்தினிறழிருநதுசெலவராய்
வழிவழிபுத்திராமலசநல்கெனத
கொழுதனனிறைவனுமளித்துதீதொறழிய
விழுமியவிலிகததினமேயினுனரோ.

(௬௧)

இனையமானியநதனையெழுதுகின்றவா
மனநயனுறமிடவாசுதீதத்தினா
சினமிசுமறலிதன்றிமைதீரநதுதீ
வினைதவிரப்பாரெனவியநதுகூறினான.

(௬௨)

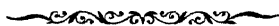
படிமிசையோரபுகழ்பரசிராமனின்
மிடமுறுகாதையைசசெபினுமினிக
கடிகமழ்மலரவன்கரியமாயவ
னடிமுடிதேடியவமைதுகூறுவாம்.

(௬௩)

பரசிராமச்சருக்கமுற்றும்.

ஆச்சசெய்யுள் - ௭௭௮.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

ஆயுநானமறைக்கவுசிகனகமகிழ்நதினிய
தூயதானமொன்றுளத்தனறுலங்கியநாமங்
காடிங்குற்றினைக்கடிநதகாரணப்பெயாகவினு
மேயவாயமையீர்விளமபுவன்கேணமெனவித்ததான்.

(௬)

தொலைஞானுசிறசிலமுனிவரர்களஞ்ழிபிறவி
வவலிவாழ்க்கையினிறுதியைவரமபறவொழிப்பா
னலலிமாமலாயன்றனைக்குறித்தளப்பருநா
ளெல்லையிலலதாரருநதவமிழைத்தனரினிதாய்

(௭)

இசையுமேயாகிநுறறரிப்பிலனாகியேரிலங்கு
திசைமுக்கத்தவனவவுழைக்குறுகியேசெழிந்தீர்
நசையினோவிழைநதனபகாமெனநவிலக
குசைகொளகையினாகுறறினைக்கடிவரங்கொடுப்ப.

(௮)

விருமபிஞ்ஞெமனவ துவரறகே துவெணமதியம்
பொருந துநாதனைவேதமாபுரி தனிற் போந்து
பரிந துபூசனைசெயிற் பவித்திடுமென பபகாந தான
மிருந துபண்ணவாவிரி ஞ்சனை விடைகொடுசென்றே. (௪)

மாமிலாதவான் புகழ் மறைக்காட்டினை மருவி
பூறுமன பிஞ்ஞெவதெவொண்புன லுவந்தாடி
நீறுதாங்கிநாணமலரி னுனிற்றமன துருகி
யீமிலாமொழியாளிடப்பாகனையிற்றெஞ்சி. (௫)

போந்தவாயமைசோகாந தநாயகனுறைபுடவிக
கேயநகமொயம்புறழிங்குலனறிசையிலாரிலிங்கம
வாயநதிடுமபடியமைத்தருச்சனை செயதுவணங்கிச
சேநதநீவிழித்தெனறிசைக்கிறைவனைச்செயித்ததா. (௬)

வெற்றிமேவியசுவேதனென்றுரைபெறுமே லான
செற்றநீக்கியெயவ்வுழைத்திகழ்சிவலிங்க
மறறையொன்றருச்சனைசெயதுமறவிதனவாதை
யறறுநித்தியவாயுளுமபெற்றமிருந்தனனால. (௭)

வலனுயர்த்தமாரககண்டயனென்றுரைவழங்கும
புலனடக்கியமாதவனாயிடைப்பொருந்த
திலதமுற்றதேகாசிவலிங்கமருச்சனைசெயதே
நிலவுகாலனைநீத்ததிடநிறைவரம்பெற்றன. (௮)

சாலங்காயனாபவித்திரன பூகராசாபத
தாலங்காயுளபொகுதுலுமச்சிறுவனையளித்தோ
னீலமாமணிமிடற்றனையிறஞ்சியேநெடிய
காலனறனையுங்ககடிநதுயிரித்தனன்கணத்தில. (௯)

இன்னவாறுபறபலாமிருத்துவைச்செயித்திசை
றனனையாச்சனைசெய்துதீரக்காயிகசாராதா
ரன்னதானமீதமாந்தருச்சனைசெயுமவாகண
மன்னுமாயுளபெற்றடுமறவியினவதைமாயப்பார. (௧0)

வேறு

காந்தநாயகநீசானமுத்திரத்திறகலநதிடுநாப்பணிநகவினும
பாந்தளாபரணம்புனைநதிடுமுககடபரணமகாலிங்கநாயகனான
சோநதிடுநதானமொன்றுளவதனிற்செங்கணமாலவிரிஞ்சுனுஞ்செயிந்து
போந்தவண்பன்னாட்டூசனைபுரிந்தாரபுரித்தருநெறித்திறமபுகலவாம. (௧௧)

முனனெருளுன் றுதினபபிரயைத்தினமொய்வரையகலியமுதலாய்
மனனியபொருளுமுலகமுமுலரி மடுததெழுந் தாராததிடத்திமிர்ந
தனவசப்படுததவனையவனெற்றிரதுசத்தியவுலகினிறுமரின்ற [நதே.த.
பொனனிதழககமலத்தனணலங்கடவுடபொருக்கெனப்படைத்திடவெழு

தெனடினாகருட்டுமகரவாருதியிறழிகழநதொளிர்சேடனமேறறுயிலுந
தனாழாயமாபனறிதுயிலகற்றிச்சாறறுதிபாவனீயெனனக
கொண்டெழுமுருப்பமடக்கியத்சமுங் குவலையகாரணமான
வினடெனவறிதியலலையேயாவெனலுமவெகுளியங்கடவிடையாழநதான.

ஆழ்தவனவடவாமுகஞ்சதுமுகங்கொண்டாணவப்பொழிகளைத்தாங்கிச
சூழநதெழுமபொழுதிநகறறுப்புகையாறறுசுளுந்மவடிவினைசசொலித்து
விழந்திவகேகாடககனறபொழியனைவிரித்திடினமரகதவண்ணம [மால்.
போழந்திருனகறறுங்கவுததுவமணியைப்போனமெனப்புகனறிடத்தகு

ஆனனவனவாராயமாலெனுநாமத்தடங்கியபொருளவிரிகுத்தியா
வெனனைபையனழியகலகாரணெனனின்னமர்வெருருவனுமுளேன
சொன்னசொற்காற்றறலெனகொலாவெனறுதுணெனததுளளிள்ளுராதான
பனனகப்பாயனமாயவனவெகுணபிபனிவரைபொடிபடநகைத்தான (கரு)

ஏலுபிமமுறையாறகூரதுதேதடினுமெட்டுணையேறறிழிபினறி
மாலுநானமுகனுமொயவிலாவாகுலாதேம்புரிந்துமாமறைக
ணுலுநீநடரிதாயநாதமுங்கடநதஞானவாருதினைநாலவாக
காலுறைநதருநுமணணலமாயினுலளவிலாமேகிதராகி (கக)

வேறு

வருவாதிறுவரிதழகடித்தணிவலையமற்புயனாயினமே
லிருகைகொட்டுவரிடிவெருக்கொளவெயிற்றுக்குவரினனவா
றெருவருக்கொருவாகுளதித்தனருயாநிலத்திறையொளிமிகுந
திருவினலாததிடுபுருவநெறறியினமிசைகுனித்தனாசிவலினா. (கௌ)

நிமிரபுயக்கிரிநெரிதரத்தமுவுவாரநெருக்குவாசுழலுவார
திமிர்வெறபுடனிமைபவெறபொருநிகழுருக்கொடுபுளவலோபா
லமாலினமற்பகைமுனமவினாததனரடுகினகதினரமைவருந்
சமாலினாததிடவலிமைபறறியதனுவெடுததனாகரமிசை (கஅ)

தொலைவதற்கருமையினதொடுதொடரலுற்றனரடலகெழுந்
கிலைவளைத்தமைமெதொடைதொடுதெகாவிசெளிபடடிடமுதலவ்விடுத
திலகுடுக்கணையிறைமுகககணையழிலகொணமுடகணையிவையெலாங்
கொலைபழுத்தெனமிகவிடுததனாகுருதிக்ககிடவுறுயினா. (ககூ)

வேறு.

ஒழுக்கொளிபரப்பிநிறைமுருகுவிரிபதமமலருறைதன்செபைபிரியமாய்
முழுதுலகளித்தெழுதவரியமறைபறபலவுமுறைபெறவிரித்தமுதியோன்
செழுமைகொளனறபொற்களசிதறிடுகழறபகழ்சிறுபுவிபெபடுடியோன்
விழுமியமழைக்கடவுள்கணைதனைவிடுதனனவிலவிசைபெறவிழுததுமிசையே

அடையிருநிரத்திவளரலாகதூவிரிததுநிறையமுதினையுருத்தாமருவு
முடுபித்சுரத்தைபுரனுடனிறையெடுத்திரியினுரமிசைவிடுகதனனவன்
கடவிடையுதித்ததுவளரகனவென்மஞ்சுகமிருகதூவெயிலபரப்புபுகலோன்
படைதனையெடுத்ததுநிமிரவரிசிலகுனித்தவருபடையசைவிடுதனனரோ.

உரமிசைபடப்படவிருதலைகுனித்தசலவுறுகணைதொடுபபமலரோ
னரவினினடித்தகருமுகிலுமனிப்பபடையபதினமிசைநடத்தினன்வளர
வரமுறுபெயாககணையையனைவிடவெதிரத்தரியுமவருபெயாதரித்தபகழி
பெருமையினவிடுததலகிசசவுரியபுயபபெருமைபெருகவுமுறைத்திகலினுன்.

இனையவைகபதமமலாநயன்னுடறத்திருவனிறையவன்விடுபரவவனு
மனகினினினைப்பரியமறுகணைதொடுததுவிடவருசமமுறச்சினவியே
பனிமதிமுடித்தபசுபதிபெயாதரித்தகணைபதமமலரிருகிறையவன்
முனிவுடனவிடுததனவதொழுகனலபழுத்ததுவிழுமுதிசினமிகச்சகிற்றுமால்.

வசியொருகரத்தின்மணிவிளையொருகரத்திலொளிவிளையொருகரத்திலுசுரா
தசையறநொறுககிநிமிரகதையொருகரத்திலவளரதனுவொருகரத்திலனிவே
னிசைபெமுருத்திரமதனைவிடவெதிரத்திறுதியிதுபொழுதடுதததெனவே
கிசையொருபதிற்றுமனவசொரிதரமலைத்தலைகளசித்தவிடவுடறறியதுவே.

வேறு.

வந்துநானமுசனவெப்பொடுவிட்டிடுமண்பொசுபதப்பெயர்நற்கணை
சிறந்தயாலவளர்பொறகொடியைப்புணர்செங்கணமாயனடத்தமுருத்திர
மநதமீதுகனறறனலுறநெனவண்டகோளமவெடிப்பவெளித்திசை
யுநதியென்னாவெறறிபெறத்தசமொன்றுமாயிரமவாசசரமுடறறின்.

வேறு

மாகமீதினிலிரண்டுபாணமுமலைதுகின்றபொரவல்லையி
லேகநாயகனிலகருமோசுடரிலிங்கமாகவெழுநிறை
னாகழநிருவியண்டகோளகைநடுத்திறத்திடவிளங்கலுரு
சோகமோடுமிகவஞ்சிநிறைநூநதவாளிகளிரண்டுமே.

(௨௬)

ஆனபோதிலரியயனுமவெஞ்சமரகறறிநிறித்தனைபறிவமென்
நேனருபமுடனெகினமாகியடியீறுமேமுறையினைடினார்

போனகீழ்ப்புவிசகத்திரவாசசரமிடநதுபுகுமறியாமையான்
மானமவீரமுமறநதுமேதினியிலவநதுநின்றனைமவண்ணனே. (௨௭)

வாணிநாயகனுமேமாயோடிமனநைநதுவாரசிறையொடியுதிட.
வேணுடேவவருடத்திலாயிரமியங்குநேடியுமறநதிலான
காணுமேமகொலரியெனறுநொநதுபுவிமீதுசேராவொடுகவநதன
னீணிலநதனையனநதமாயவனுநேடிவலாமெனவழிநடன. (௨௮)

வேறு

தமைமதித்திருநதேவதனறளநதரிமுகதனகேநாகக
வமைவருநதுபரமினபோடயனமுகமவனுமபார்கதா
னிமையளவேணுநதாழாத்சைநதபினிதனைககாணே
நமதெழின்னறெனறெண்ணிநனுகுமோகததாறபினனும. (௨௯)

வருமனநதளரசெசயின்மாட்சியதனறூலின
மொருகரமபாபேபெமனேறயுரைததனருரைககுங்காலை
யிருவருஞ்செவியிறகேடபவிலிகமீதெழுநதவினசொ
லுருவமதாகததூயவுரைகொளோங்காரமொன்று. (௩௦)

அம்மொழியதனினின்றுமாதிராமறைகணமுன்றிக
கொமமெனவெழுநதவறறைகருமித்திடவல்லாராணா
செமமைசேருருவநதாங்கித்தனைகததவாதெருடிகூர
முமமையுமுனாததுகின்றமுறைமையைமொழிவலகேணமின். (௩௧)

பூசராகிருதினேடிப்போறறிடப்படுவனயாவன
றேசினுவிரவியாதிதிகழதரசெசயவனயாவன
மாசகனமகிழ்வானவையமகிழ்தரசெசயவனயாவன
பேசருங்கருணைதனனாறபெருமபதமளிப்பனயாவன. (௩௨)

அணையவன்வீரமோகமகற்றிவானவிரும்பியொல்லை
மனதினுரினேதற்கெட்டாமாட்சியவளாசசிகாட்டி
யிணையசெநதழலாரசேராதியிலிகமாயெழுநதாநெனேற
துணைவுடனவாககுதேதானறசொனனதாலிருக்குவேதம். (௩௩)

வலத்தொடுவாமாங்கத்தினவரறுமையளித்தேதானயாவன்
னலத்தகுமிதையமானநளினமீதிருநதுநீடு
முலப்பருமபிரவஞ்சுத்திலுறைநதனுபவிப்பனயாவன்
சொலப்படுமதனைமெயயாசகுழ்நதிக்கின்றோனயாவன. (௩௪)

அப்பிரவஞ்சமுறறுமறநதுமேயறியானயாவன
செப்பமாரனேனுமபாறசெனித்திடமோகநதிரப்பான்

வெப்பவா கணையி னுப்பண வுள்ளகனற் பிழம்புபோத்த
விப்பரஞ்சுடரா னுனென மியம்பி யதெருவேதம்.

(ஙடு)

வேறு

பெரிதானற் றிரமபதமவி ணபெதமபெற பபணித,தபெரியோன யாவன்
வருமுன் றுசகதிசுடருமதிட்டி கஞ்சசின மயிதனவடிவமாகி
விரிவானற் பிர்வருசநகமக மும்திட்டி,தனுகிவினிர வனயாவ
நொருநான றுநினை,தவடி னுயாகதி,தந்நொனமொழிபபனயாவன்.

பரநதசராசரங்க ளைவையினை,துமலாழிபாடுசெயப்படுவனயாவ
னிரந,கரமாயமு க்தியருளபவனயாவன் னனுமதுமீமாகநீகசு
சொரிநததழுவிலீககமென,தநீ,தாறயின மென றுயாசாமந துலங்கககூறி
விரிந,தவிருகதெசுருடனெனவரு,தழுவிலீககம தினமீமவிறன்மேற. (ங௭)

வேறு

மறையொருமுன் றுமன்னவகு,ததினமறைக லீலாடு
மிறநெடுமாலுநீங்ககாதெழுந்திடுமீமாகநீங்க
யுறையுமிவவுருவநமாலுணர்வுறறகெளரியதன று
கறைமிடறயினைவெனெனேற்கருதியதுதிக்கலுறறா.

(ங௮)

எண்ணருங்காலமவானிலிருநிலம்பரப்பிறழி
லண்ணலவானகிரியினினை,மருநதவரியறுமீனாகருங்
கண்ணினிறகாண்டறகெட்டாககாரணவடியேமுடிய
விணமுக்கடளநதுநின்றவிமலினேசரணமெந்தாய.

(ங௯)

முடிவிலாவினபமானமு,தவவீனசரணமுனனாட்
கடுநுகாநகெமமனீனாககாத,தனைசரணநகாலன்
படிமிசைவிழககாயநகபதாமபுயசரணமபணி
லடியினெம,யிலாமைபகறயினைசரணமாமால்.

(ச0)

ஆனிகதியமகறயிநின்றவாறுவானபொருளிலொன்றாய
நினைப்பகாந்தி னுமினபாயகினநினைசரணநீங்கா
தனைசசிறிமீகதுங்காட்டா,தனையங்காட்டிநிறகும
வினை,த்திறலிருநீர்க்குமவி,தககாசரணமென்றா.

(சக)

வேறு

பரவியிடுமவாகாணப்பானமதிவருசெனவிலைவகு,தமனனேறனறக
கரகமலஞ்சிரமீதி,நகவித்துமலரடியிற்றஞ்சிகுண்ணவிரிந,த
வரனுமதுபெருமீமாகமகனறனவாவிரு,தொழிநகாயவனியீதில்
வரமுறமுறபவஞ்செயதீரனறலவாவிவணவேண்டிமவரமயா,தென்றான்.

செங்குமுதமலர்வாக்குத்திறநதுமதுததுளித்ததெனசசெப்பலோடு
மங்கமெலாமபுகிதமாயாததிவாரணஞ்செய்தவமுதைநோக்கிக்
கங்கைநதிதவழ்சடைபோயநீயெனபாற்றிறநதுவருகற்பநதோறுந
தங்கியவிமேமாகமதுதவிராதுவினைநுகொழிற்செய்யத்தருதியென்றான்.

கஞ்சமலரயன்னனவுனாசெய்யப்படிடரிக்ககண்ணினனு
மஞ்சலிசெய்தழுகியநினைககிரியாசசனைக்கிடையூறணுகாவண்ணம
வஞ்சமிசுத்திடுமோகமீயவுமவநதுகாவண்ணககாதது
நஞ்சணியுமிடற்றோனயருளசெய்யவேணடுமெனநினைநுனமமா. (சச)

வேறு

குடவளைகரத்திலநதுங்குளிரபுயல்வண்ணைகூற
விடபவாகனமுகநதுவிறைவனவாயமலாநதுவீர
திடமுறவினழநதுபூசைசெய்திடகூடவதனி
மடலகொளைநதருநாடீடோருமவழிபடக்கடவதனேற. (சசு)

அறந்தழைநருவேறகாடடினகனிடையலங்குஞ்சோதி
சிறந்திடுமீலிங்கமாகத்திகழுவுஞ்செகத்தினமீது
நிறைநதவாகாண்டசெய்யநெடியவுயரிதாவீர
மறந்தபக்கண்ணிறேற்றமவடிவமாயவனத்தின்பாங்கா. (சசு)

இலிங்கமொன்றமைததுப்போற்றியிருந்தொழிற்பெறுமினென்றுந
துவங்குறமனத்தினுற்றதுகளநீரீரபோற்றும்
நலந்திழிலிங்கநதனைநவிறவாகொழுந்தோராநாளு
நிலந்தனினமருடசீர்க்கிரீடியதுயரநீப்பா. (சசு)

தென்றிசைக்கிறைவனசீறுஞ்சிறற்றமுஞ்சிற்துகாணா
வனநிறலிங்கானினறமாகிலப்பரபினமீதிற
றுனறியபோகமயாவுநதுயத்துயாவாவோருமும
வென்றிசோகயிலைவறபினமேவுவானநதங்காலம். (சசு)

நிலநதநிறறவஞ்சனனியாசநியதிகள்கிருதுதான
நலம்பெறுமவிரதநதனமநவிறறையாவநதேரி
விலங்குமோரிலிங்கமபூசையிறறுநாககெயதாநினற
பலநதநிறகோடிகூற்றோபங்குறுமபலனிறகொவ்வா (சசு)

எவ்வகைக்குலததாரேனுமிலிங்கமொன்றருசகித்தோர்க்குப்
பவ்வசாகரங்களிலைபாரமிசைசசெனித்தாரேனுங்
கெளவைசெய்காலன்வாதகரணகுவிதிலைமோக
மவ்வியநதுயரமற்றமவாகஞ்சுக்கிலையாமால. (சசு)

வீசுமெய்ப்புகழ்சேர்விண்ணோர்விஞ்சையரசுராடுட்சர்
நேசநாலவருணாதேதானுனிகழசிவாரச்சுனையினமீதி
லாசறததிகழுமெய்யிலனுதினமணியவாய்தத
தேசுறுமமெவண்ணீறக்கமணிதனினைமோகநதீரநதோன்.

(ருக)

கடையெனுமபுலையனிலலங்காததிடுகருஞ்சுவான
வுடலுனுமவரினின்றுமொழியவுமிழிவரெனேற.
படரொழியபனமால்கேட்பமுமமுறைபகாரதுபாரதான
றிடமுறுமயனுமாலுநதிருநதுமலேறகாட்டின்மேவி.

(ருஉ)

லேகவானபுனலினமுழ்கிவிளங்குமமெவளவேலினமூலசு
சேநீழலிறசிறநதசெலவணைப்பணிந்தேயனன
நாதனுக்கிசானத்தினலன்செயபுத்தரத்தினுபபண
னோதருமிலிங்கநதனையுண்மையாயமைத்தேயமமா.

(ருங)

வருமகிழ்சிறநதேபருமாசிலாமணியென்றோதிசு
சுருதியினமுறையாறபோறறித்தூயமஞ்சனரீராட்டி.
முருகவிழ்பள்ளித்தாமமுறைமுறையருசுசுத்தேததிப்
பெருவரமபெற்றுமீண்டுபெருலகளித்தாராமனோ.

(ருச)

இந்தமான்மியததையோர்காலெண்ணினரெழுதினோகள்
சுநதனைசெய்தோராபாமேற்றிருந்தியபோகமாரநதே
நந்தியெமபெருமானகாகருநன்மலையுறைவரென்றே
முநதுநானமறைகடோநதமுனிவரனமொழிந்தானமமா.

(ருரு)

அலககனற்சுடராய்நின்றவண்ணுமறையையாய்ந்தே
பொலன்சினறையெகினதேதானுமபூவைமாமேனியானு
முலைதுலைந்தோடித்தேடுமுணைமையையுநாத்தாமிப்பால்
வலமபுரிநெடியோன்பெற்றவணைமையவகுத்தல்செய்வாம்.

(ருசு)

அடிமுடிநேடிய சநூகம் முற்றும்.

ஆகச செயபுள் - அகச.

வ ல ம் பு ரி ச் ச ரு க் க ம்.

நிலவுமிழ்பலமணிசொரிநதுநீடிய
வலைதவழ்பாலியகுகையிலனறியே
நலநிறைமரகதநாதனகீழ்த்திசை
தலமுளதெனமுனிசாற்றனமேயினான்.

(க)

வேறு.

தாதவிழ்வாக்கெரித்ததனுதசுரதன்மைநதன்
மூதெயிலஞமுயிலங்கையின்மன்னவனமுடிசாடிப்
போதருபாவவிமோசனமாகப்புனைபேராத
சேதுவிலோரசிவலிங்கமமைத்தாசசனைசெய்தான்.

(௨)

அத்தகுமவேலையிலாளுடைநாயகனவனெய்திக்
கொத்தலாமேவிமதுசசொரிபைமபொறகொடியோடு
நித்தியபத்தியினாசசனைநெறிபுரிரகுராமன
சித்தமுத்திதவரத்தையளித்தருளசெய்கின்றான்.

(௩)

அருளுமவிடைகொடியிறைவனகைத்தடுசிலைவீரர்
மருளகடவிராதனைடியாகதிபெற்றறிடவளர்வேதப்
பொருளவனமுற்றுகினழிலகொடிருத்தகுபுனைபேராற்
நெருளுமணிசசிவலிங்கமருசசனைசெய்வென்றான்.

(௪)

காமுறுமேமூமராமரமுருவக்கறைமேவுங்
கேழுவாளிதொடுததுவிடுததிடுகிளர்தாமப்
பாழிநெடும்புயமன்னனெழுநுபணிந்தேகி
வாழியசீதையினோடுவிமானத்திடைமன்னி.

(௫)

வல்லுளியெண்குவயப்புலிமரைகடுவாய்சீயம்
பல்பலமண்டியதிலலமகன்றுமுபடாமள்ளா
கல்லெழுசுமமையதன்பனைநாடுகடந்தாரு
மொலலைவளந்தருமவேதவனநதனிலுறைகின்றான்.

(௬)

வேறு.

வண்டுமுரல்செழுங்கமலமலாவிழியானேறவாகண்டமெயிற்றேரைய்ந்து
கொண்டலெழுவுதுமானவெழுநதுகிகேமசனடிசுமபிடேத்தித்
கண்டரளமணிசொரியக்காரதநாயகனகொயிறகவினுங்கிழ்பா
லெண்டிசையுமபுகழ்பரப்பியிலங்குமிராமேசனெனறோரிலிங்கஞ்செய்தான்.

நறவுதுளித்திடுநதெரியனறுமலராலுளங்கனிரதநயநதுபோற்ற
விறைவனுமையுடனவெளிசின்றியற்றுமருசசனையுளநதேமெய்தாநின்ற
சிறைகொள்பவசசெடமுழுவதுநதீரநதனைதயொடுநதிருநதசுருழ்போ
யறைபதினாயிரமவருடமணிமாடவயோத்திதனனிலரசாளென்றான்.

(௭)

மழுவினெடுதிரிகோட்டுமறியேந்துமலர்க்கரத்தான்வழங்கசசெவ்வி
தழுவுநெடுமதினுடத்தவயோத்திகர்த்தனைசொரநதுதயங்கும்பைமபொ

நொழுகுமெழிலொளிபரந்தமுடிசூடியகிலமெல்லாமொருகோலோசசி
பெழிலகொண்மணிப்பீடி கையினிநாகவாண்டகைவீற்றிருந்தானமன்னோ

மன்னனுயிர்புரந்தளித்துவளாகாலந்தனிலோகாலவரம்பிலசீர்த்திப்
பொன்னியிருமணிககழலசோபுதல்வரிருவருமவனறனருளாற்போந்து
கன்னலகமுடுகனத்திகழங்கழனிவளாவேதவனங்கண்ணுறேறாகருந்
தன்னிகரிலமுதமெனத்தயங்கிரிதைதருமவேதசாசினமுழ்கி. (க0)

ஏடாருமிதழியந்தாரினிதணிந்தநிகேமசனிருதாள்போற்றி
நீடாழிகுழ்ப்புவிபினைற்புகழ்சேரகுராமனியமஞ்செய்த
பீடாரும்பெருமானுககங்கிதிசைதனிலிலிங்கம்பிறககசெய்தே
நாடோறுமவளாந்தேற்ககுசனென்போனருசசனைகணயந்துசெய்தான்.

திருநதலர்தம்முயிர்குடித்துநெய்தவழுங்கதிரிலேவேற்செம்மேறவ
ரருநதுமமுடுதெனவுயிரகட்கருள்கூருமிலவென்போனநதண்காவிற்ப்
பொருநதரகுபதியமைத்தபொருவில்சிவன்நனக்கீசத்திசையிற்போற்றி
வருந்தியொருசிவலிங்கமவகுத்துமருமலர்தனாலவணக்கஞ்செய்தான்.

அடுபுலியின்குருளையெனவளருமிருவருநடுநாளரியதேவா
மடுவதளிப்படிந்தாடிவளாவேதவனப்பெருமான்மலாத்தாள்வாழ்த்திப்
பொடிக்கொடிருநீடுநனவேபுனிதமுறுமனத்தினவிழைபோகமயாவும்
வடுவுறழ்வேறகண்ணிப்பங்கனளித்தருளப்பெற்றுமிகமகிழ்வுபூத்தார. (க௩)

அண்ணலநதோண்மணிமார்பாமுவர்களுமமைத்ததலமதனையோகா
லெண்ணுநர்க்கந்தபகநாட்டிதையாவர்த்தலத்தினினிதாயோங்குங்
கண்ணுக்கலைவழிபடுவோர்கயிலைதனிலளப்பரியகாலமவாழ்வார
வியனுலவுமவேனமூலமதனிலுளதொருதானமவிரிப்பலெனறான். (க௪)

வேறு

முநதொருகாலந்தனனினைமுகிழ்த்திகழ்வாடாதோங்கு
முந்தியங்கமலமீதினத்திததநானமுகனுமனேனோ
நநதைபுமகவானவிண்ணோர்சாததியாகுமுமிடுருசி
நொந்தனசராகசெய்யுநோனபுகள்பலித்தனோக்கி. (க௫)

வானபாக்களிலகோடியனுவினுக்கனபுகூந்த
நனைவருமூர்பபாகனளினநாணமலாததானெஞ்சி
னினைவுசெயநேசராகிநினறுநனனியதியாவு
முனைதபுமாறறுநசாலமுறுறுதலகூடவனறி. (க௬)

பொருநனைப்பொருவுநதிண்காற்பொகியிருளுடலராகி
நிந்தனைநிகழ்த்திநிறகுநிருதர்கணினைத்தயாவு

நந்தவிக்கினங்கள்செய்புநாயகநறருதலெண்ணி
மந்தரகிரிக்குச்செனறுமழுவலானறனைநோக்கி.

(க௭)

மேயவரவாய்மையென்னுமெய்நெய்விலககாநின்ற
தீயவைமபுலனாமேவடாதிண்டிறலடக்கிச்சிறதை
நேயமோடுருக்கக்கண்ணினிகழ்புனலபெருகநீங்காத
நாயவாலறிவுபொங்கத்துதித்திலுற்றாமமா.

(க௮)

வேறு

உழைவாண்மழுவெம்படையாய்சரணமொளியேரிதழித்தொடையாய்சரண
மிழையாபுரிநூலணிவாய்சரணமெளியாய்வலியாய்சரணஞ்சரணங்
குழையாசெவியாய்சரணஞ்சரணங்குமியோகுணமிலவனேசரணங்
கழைமெவியேதாளுமையாளுநையுங்கருணாநிதியேசரணஞ்சரணம்.

(க௯)

மறைநேடரியாய்சரணஞ்சரணமவயமாவுரியாய்சரணஞ்சரணங்
குறையாதெழுநஞ்சமுதாய்துகருங்குருமாமணியேசரணஞ்சரணம்
பிறைநீர்மலிசெஞ்சடையாய்சரணமபெருமால்விடைமேலவருவாய்சரண
மிறைவாசரணஞ்சரணமபியியாதெமையாளுடையாசரணமென்றா.

(௨௦)

வேறு.

அணையர்கடுதிகேட்டின்புற்றையனோநின்றநீவிர
மனதினிலெண்ணாநின்றவரமெவென்னையாங்க
ணினைவுறுகருமங்குடநிசாசராரினைத்தயாவு
முனைதபவொருவறநகதுமுன்னவவருன்செயென்றா.

(௨௧)

தேவாகள்பெருமானோக்கிச்சிறுநகைகோட்டிவாடு
நீவிரகணினைத்தயாவுநிலைபெறக்கடலதெனறே
மாவுறழ்கண்ணுள்பாற்றமறைநகனனமறைத்தலோடு
மேவருமிருக்கையெய்தியிருந்தனரினையேவலை.

(௨௨)

வேறு

துங்கமந்தரகரியதனிறேறறயிய
திங்களினறுஞ்சுதைதீறுமாடமேற்
பொங்கியவேவாயியம்பொறித்தசாலையின
மங்கலையுடனிறைமகிழ்ந்துபுகுகனன.

(௨௩)

பல்லவமருட்டியபாததாமரைச
சில்லரிச்சிலம்பொலிசிலம்பப்போதரும
வல்லிதுண்மருங்கின்மாமயிலுககோவிய
மெல்லவேகரத்திறைகாட்டிமேவினன.

(௨௪)

காருறுமகிற்புகைகமழுமாடமே
 லோரோழுக்கோடி மந்திரத்தினோற்றைந்
 தேருபமனுக்களுமிருத்தலமாட்டினு
 னேரிழைபடைக்கணுனெடிதுநீநாககினுள். (௨௫)

கயல்பொருநெடுவிழிகதுவநோக்கிய
 புயலவளர்கொந்தளப்புவைமுன்னரிற்
 செயலுறுமிருபிரணவத்தின்செவ்விராத்த்
 தியலுமில்விரண்டும்யாதென்றுகூறினாள். (௨௬)

வேறு.

மய்யுண்கண்ணிமடந்தைபகர்தலு
 மய்யன்கைபுனையாய்வனாகேண்மதி
 மொய்கொண்முன்னதுழுவர்வழிபடற்
 கெய்துந்தானமதெமபரமென்றன. (௨௭)

தடங்கனாய்திரிசத்தியளிப்பரீ
 யிடங்கொடானமதுன்பரமென்றுமேற்
 திடங்கொள்வேதநதிரிவிதமானவை
 யடங்கலுமில்விரண்டிலடங்குமால். (௨௮)

வேறு.

இனையதன்மையாயிருவருமபுணாந்தனிதிருப்பேம
 வனைமலர்க்குழல்வருதியென்றுமபனமாழகதத
 தனைநிகர்ப்பருபிரணவமுருவமாயசசமைநதே
 யனைபகாலையிற்சமபவித்திருந்தனனதனாள். (௨௯)

அண்ணல்யானைமாழகததுடனொருசுதனகிலம்
 விண்ணமபாதலநதுதித்திடவுதித்தனன்விழைநது
 நண்ணுமைநதனைககாண்டலுநனினவாணமுகதது
 வண்ணவாரகுழலெடுத்தணிமடியினமேலவைத்தான. (௩௦)

குழவிலெண்மதிதவழ்தருங்கொன்றைவாராவேணி
 யழகனுசகிமோநதவினொளிரவமணியமுத்தி
 யெழுதிமய்நதொளிபீடிகைபீதிலவைத்தினிதாய்த்
 தழுவிையனமெய்யெழிலெலாம்பாரததுளந்தழைத்தான. (௩௧)

வேறு.

முருந்திளமுறுவலனனாழகிழ்நிலாக்கற்றைகான்று
 வரும்பனித்திங்கள்சென்னிமலைமிசைதவழ்தனமான

விரிந்தசெங்காந்தளங்கைமெல்விரலதனூள்ளித்
திருந்தெழுபொழிலகாப்பாறகுத்திருநீற்றுக்காப்பிட்டார்கள். (௩௨)

பெய்வளைவயிறுவாய்த்தபிரணவப்பிள்ளையாதங்
கைவிடுமரக்கர்தமமைக்கறுவிடுமாறுபோல
மைதிக்குதுதிக்கை தூங்குமணிமுடியெடுத்தவாய்ந்த
தெய்வவுத்தியுரினாட்செங்கீரையாடலசெய்தாரா. (௩௩)

பண்ணமைகுதலைத்தீஞ்சொற்பார்மகன்பனுவலாட்டி
யண்ணுமனாமேலவாமூமவிரிழைவடந்தொட்டாட்டத்
தண்மலரமளிமீதிறாதுயாவளாததிவாழ்த்திக்
கண்வளர்கண்ணேயென்றுகனிந்துதாலாட்டினார்கள். (௩௪)

சுட்டிபொற்பதக்கமாடத்தீதாள்வளையொருண்மினை
மட்டவிழ்கமலகையினமணிவளைவாய்விட்டாராப்ப
வட்டுயிருடலந்தின்னுமகராதமமெண்ணமெலலாந
தட்டுவமென்பார்போலசசப்பாணிகொட்டினினரா. (௩௫)

வேறு.

பின்னற்றிகழுங்கருங்கூந்தற்பிடியோராகைபெருநிலத்திற்
றண்ணைப்பொருநேரிலராகத்தானேயுவமைதனக்காக
மனனப்பயந்தபிள்ளையாவருஞ்சில்லோதிமடவரற்குக்
கனனற்கனிதேதனசுருக்கராயிறகனிவாயமுததமுருகினா. (௩௬)

ஆனாமறைகள் பலகலைகளைத்தீதாருருவரவாதமமைத்
தேனைகளியேயவரசமேதெள்ளாரமுதேதிரோமணியே
பூனேயுயிரேயுயிராகுயிரேயுமபலுருவேசறகுருவே
வாரோருதைதீரகற்பகமேவருகவருகவெனவழைத்தாரா. (௩௭)

செய்யமலாமேனாறபிரமணசுருட்டிநினைசெய்திடுமபோது
கையறதுடையபெருமானைக்கருதாதமைத்தானதினனேரு
மெய்கள்வெனாதுசசிலகருகிடுமலிந்துகுறைந்தாயகுறைதீர்
வையனுடனேயம்புலியீயாடவாவெனறழைத்தார்கள். (௩௮)

அலையார்புனற்செஞ்சடைப்பெருமானளித்தவருமைப்பிள்ளையா
கலையார்மதிபாலவிளங்குமுகாககாலிற்சதங்கைமணிகறங்க
வுலையாதோடிமுகத்தினவெயாவொழுக்கப்பழுதியுநதாடிச
சிலைவாணுதறபேதையரிழைத்தசிறுநினைமுழுதுஞ்சிதைத்திட்டாரா. (௩௯)

இனிநமமிடர்களுழிந்தவெனவிமையோதுதிப்பவிதைதுதிப்பப்
பனிகொள்விக்மபிறபடர்கணங்கள்பலருதுதிப்பப்பசுந்துளப்ப

புனிதன் றுதிப்பப்பொன்னுலகமபுரப்போன் றுதிப்பப்புவிதுதிப்ப
முனிவாதுதிப்பசசி றுபறையைமுளரிககரத்தான்முழக்கினார். (ச0)

உம்பர்க்குயர்மந்தரகிரியிலுதித்தவோடைப்புகாமுகத்திற
றுமபிக்கரமொன்றேந்திவருதோனறறுணைவாபுடைசூழ
விமபக்கனிவாயிதழுமையாளவேறகண்களிப்பவினாரதோடிச
செம்பொறபருதிபூட்டிவளர்சிறுதேருருட்டியருளினார். (சக)

வேறு.

தவத்திலுதித்திடுமதலைவினையாமெவ்வேலைசாரதழுழ்க்கி
குவித்துநெறித்தெழுந்தாமணிவடஞ்சுமந்தவிளமுலைதன்கொழுநன்பாற்சென்
நெவர்க்குமறிவரியானேநின்புதல்வனகண்திபாமறறேணையோக்கு
நவப்பிரமந்தமக்குமதிபதியாகவேண்டுமெனநவின்ருளமமா. (சஉ)

முகையவிழ்ந்துமதுதுளிக்குங்கூந்தலிளம்பிடிமொழியமுன்னோனோக்கி
நகைபுரிந்துமறைமுனிவர்விண்ணவர்மாலிரதிரானுநரினத்தோனா
தொகையகன்றவண்டமிசைத்தவமியற்றுஞ்சுரரதிபருநுவன்றியார்ப்புத்
தகைநெடுங்கட்கடைகாட்டியருளினனகணத்திலவர்சாரநதார்மன்னோ.

குழுமுதலுநதுடையில்வைத்துக்குலவுசிவனிவனண்டுகோளமாதி
விழுமியபற்பலவுலகமனைத்தினுக்குதுங்கட்கும்வேந்தகைச
செழுமுடிசூட்டித்தகுவதெனமகிழ்ந்துசிறந்ததிரவியககெஸ்ஸாம்
வழுவறவேயமைத்திடலுமணிசசிவகாதனத்திறைவன்வைத்துப்பினனர்.

கறங்கியதெண்டியுடுத்தபூதலம்பாதலந்திகழாகாயமீதி
லறம்புரிநதுவளருநாக்குமளப்பருமவிககினங்களுக்கும்திபகை
நறும்புனமந்தாகினிரீபரிநதாட்டிசசெழுங்கலைவநானகோட்டிச்
சிறந்தமணிமுடிசூட்டித்திருமுகமண்டலங்காட்டிசசெப்பலுற்றான். (சௌ)

நீவிர்நினைத்தனகருமநிலைமைபெறப்பிறையெயிறுநினைக்கடோய்ந்த
தினிழிககாப்சினவாககாசெயலனைத்துமவிக்கினமேசெய்யச்செமபொற்[பி
றாவிடொளிமுடிதரித்தேதமெனவினையவனமகிழ்ந்துரைப்பத்தனாக்கைகூப்
மேவியவானவாகண்மலாமழைமாரிபொழிந்திறைஞ்சிவியப்புற்றாகள்.

பிடிக்காமேலினிதிருக்கும்வேழமுகப்பெருமானைப்பின்னுமேத்தி
வாடியபைங்கூழ்தளிரப்பவானவழங்கிறெனவடியேமனத்தின்மீது
நீடியதுன்பனைத்தினையுநீக்குநினதருள்வாழிநின்றாள்வாழி
விடுபெறநினையளித்தோன்மிகவாழிபெயனவாழ்த்திவிடைகொண்டார்கள்.

தேவர்பிரிதலுங்கடுக்கைதிகழ்சுடிப்பெருமானன்றிறுத்தாள்போற்றிப்
பூவைதிருவடியிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபொருவில்கணம்புடையிருமு

மூவுலகுமொருநொடியிற்கறங்கெனவேசுழன்றுடுக்கண்மூவொன்பாணு
மேவல்செயவளர்மதியமிரவியையுமபிடித்தாடியிருக்குநாளில். (சஅ)

வேறு.

சுநதிரப்பிறையிற்றேற்றுநதடமருப்பிலங்கத்தாங்குஞ்
சுநதூரானனதேதோனறாநீரத்திருவினையாடலசெய்யக்
கொநதழற்கதுவுஞ்சீறறக்குணடுக்கணகள்குழ
மநதரகிரிபோலேறறுமறிதிராக்கடலிறசார்ந்தான. (சக)

தன்னேநர்வரியநாதனறுவிடல்வளகள்குழநத
வன்னவமதனேநாககியணிமுடியசைத்துததாண்டி
நன்னிதிசுதற்பபாய்நதூலிதரவுழக்கிவாரிப்
பொன்மலையதனிலவீசிபுடைத்தனனபுடைத்தலோடும். (சூ)

மொய்கொணீரத்தரங்கநதாவிமூரியங்கரைமேலேறி
கைநடுக்குறறுமீளுங்காட்சியக்கடறகுமன்ன
னுய்யுமாறிலமெனறெண்ணியோடுதலபோலுமாடு
மையனூங்காரநதன்னுலலறியேமீடலபோலும். (சூக)

உநதூநீர்புணரிமேயவுன்னிவானிடையினமன்னி
வநதமாழுகிலோரபாலினமடுததுவானேறுங்காட்சி
முநதைநாளுவரிமீதினமுழுகியேகிடவாரின்ற
வநதமைநாகமஞ்சியண்டமீதாடனமானும். (சூஉ)

வலமுறுமையனசோதிமணிவளையெறியவாளிற்
றலேமயக்குற்றுமீண்டுசலதியிறபடியுங்காட்சி
யலாகதிரபரப்புமவெயயோனவிாமதிவெருவிசுரு
நிலைதடுமாறியீழுநெறிதனைநிகாக்குமாதோ. (சூங)

புடைவருகணகள்களீழப்பொங்கிமேலெழுநதாவு
முடைதிராமிசநினறுலுமொண்கொடிப்பவள்க்காட்சி
யடையலாபுரங்கனூறுமையனவாழ்மதலைகஞ்சி
வடவைநீள்விசுமபிலோடவழிகள்பாரத்திடுதனமானும். (சூச)

நீடியவினையவேலைநீரொலாகொதிப்பநீங்கா
தாடியபெருமான்சீறியாகிருடிகுங்காலைச
சேடுறழ்மகரம்வன்மீனறியிங்கலகலத்திடுத
பீடுசோகமஞ்சுற்கொண்டற்பிறங்கொளிபெருகுமாயோன். (சூடு)

ஒங்கெழிலுநதமீதினுதித்தநானமுகனுமாரிற்
றுககியதிருவுஞ்சேடசயனமுஞ்சலத்திற்போதத

துங்கியதுதிக்கைத்தும்பிற்சூழ்ந்துமேலாடிவிழ்ந்து
மாங்கவன்பட்டதுன்பமறிந்தியாரகுணிக்கற்பாலார்.

(௫௬)

வேறு.

வெருவவினாயகர்புனலைபெறிந்தேவினையாடத்
திருவொடுமாலயனீடுமனநதனறிகழ்பாராமேன்
மருவியபலபலதிகையினவிழுந்தேவந்தேபின்
நெருபுடைகூடுவருந்தனமென்றேயுரைசெய்வார்.

(௫௭)

மத்தகெசானனனத்திறலசெய்தேவருகின்ற
வந்தவாயினின்மொய்த்திடுபூவையினிதழ்வண்ணன்
கைததலமேவியவெற்றிசெயைமபடைகாணுது
சித்தமகாவிதனத்தொடுதேதிதல்கெய்கின்றார்.

(௫௮)

அலலலுழந்துமெலிந்தவர்தேதலுமவைமீதி
னலலியனமேவியநான்மையுநேருற்றனநாதம
புலலியவால்வளைபோயதுபேகபபுயல்வண்ணன்
சொல்லருமலலலெனுங்கடனமுழ்கித்துயர்கின்றான்.

(௫௯)

வேறு.

கடகயமுகத்தினுன்வெண்கயிலையங்கிரியைச்சாரந்தான்
படாதருநாளிலாராநாட்பரவைபோற்குமிறக்கேட்டு
நெடியவனமதுசங்கநிசசயமென்றுநீங்காப்
புடைபடுகணங்குண்டப்போயினகணங்களம்மா.

(௬0)

இறுதிநாணம்மேனார்க்கென்றெண்ணியேபோதாநின்ற
விறலுடைக்கணங்களோங்கும்விளியினுணர்ந்துமீண்டு
பிறிதியாதுரைப்பதென்னெபெருங்கணநாதன்வாய்மை
யுறுதிகொளகணங்கடமபாலுற்றதென்றுரைத்தாரன்றே.

(௬௧)

வகுத்தலுஞ்சூழ்போயுமபலவதனைக்கேளானாகித்
தொகுப்பருங்கருணைநாதறெழுதியாமபெறுவமென்றே
பகுத்துநீள்கிறையசெங்கட்பன்னகவயிரிமீதிந
சுகத்தினையளிகுஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணனேறி.

(௬௨)

சந்தமென்றளிரும்போதுநதழைநதநகனிகடாங்குங்
கநதவார்பொழில்கள்சூழங்கயிலையங்கிரியைச்சாரந்து
நந்திபான்முறைசெய்தேகநாதனைப்பணிந்துபோற்றி
யெநதைநீயடியேறகிட்டவிணங்கியபணிசெய்கின்றேன.

(௬௩)

ஆண்டு வெண்மருபபேதநதுமாம்பனமாழகததுமைந்தன்
ருண்டியதரங்கவாரித்தண்புனல்குடைநதானனேன
னீண்டிருநதுதிகைத்ததூமபினைநதியானபிழைநதுநீங்கி
மீண்டனமீளும்வெலைமுநததுபணிலமென்றன.

(கூச)

மாசகனிலவுகாலுமவாலவனைமந்தனகுழற்
மேசுறுகணங்கடம்பாறசோநததுசிறியேனமீதி
னேசமவைததருளவேண்டுமிருமலவென்றுநிற்பப
பூசல்வண்டற்றறுங்குதற்பொற்கொடிவதனநோக்கி.

(கூடு)

பொருக்கெனநகைத்தூந்நற்புண்டீகாட்சபோநத
தருபபமேயெனினுமெமமாஸசககியமாகுமற்றற
நிருபபொலிவேற்காடுயதிரசேனாநடுதாளிருமவெளவேல்
விருக்கமுலத்தினமீதேவியைகனபூசைசெயயில.

(கூகூ)

பூஞ்சிலம்பற்றறுமென்றட்பூமகள்கொழுனபோன
பாஞ்சசனனியத்தைமீளப்பணிகளுவென்றுபாவுங்
காஞ்சிமேகலைசூழல்குறகருங்குமுலுமையாராகன
வாஞ்சைசேயாடுரைப்பவனேனவடமறைக்காட்டிற்சார்ந்தே.

(கூள)

மேயவானவாகள்போற்றறுமேவததீரத்தத்திழைமூழ்கி
யாயிடைத்திகழுமேவறகீழைங்கரப்பெருமானறனை
நேயமோடமைத்ததுபோற்றநினைநிதிநிகழ்த்துமாற்றற்
றாயகாச்சனைகள்செயதுநுகறந்ததுதிகலுற்றன.

(கூஅ)

தானவநினைத்தயாவுநதடைபுறத்தளரநின்ற
வானவாமகிழவந்தவள்ளிலசரணமவாய்த
கூனலவெண்பிறைவாழ்செனனிகொற்றவசரணமயானை
யானனசரணமுககணையனசரணமென்றன.

(கூகூ)

மாயவன்றுதித்தலைபுகிழந்தவனமுனனாத்தோன்றி
நாயகனினறனனேனானினநான்மலாததாளபோற்றி
நேயனைகணங்களைபுரிநினையாடுமேபாது
மேயவாருதியிலெனகைவெளவனைத்தவநிவீழந்த.

(எ0)

ஆனனதுகணங்கடம்பாலமாகின்றத்தனைமீள்வித்
தென்னிடத்தனித்தலவேண்டுமென்றுநின்றியம்புலோடு
துன்னியமதம்பாயகின்றசுலட்டுடைக்கடவுளனேன
னின்னநீர்தரவேவாங்கியேநதியகரத்திலீந்தான.

(எக)

அளித்தலுமுகமேழுமளநதவன்மகிழ்நதுவாங்கிக்
களிப்புறுமனத்தனுகக்கவின்கொள்பாற்கடலிறசாரநதான்
றுளித்திடுநவநாங்கிசுசுருமபிமிாதாமஞ்சூழம்
வெளிற்றுவேனமூலமீதிலவேழமாழுகத்தேதானபோநதான்.

(எஉ)

உலவையதேநதுநாதனுற்பவசெயலையோர்கா
லிலகவேயோதினோகளையதுமலிககினககணீங்கி
நிலமிசையனநதேபாகநிலைபெறநுகாரதுநீடு
வலனுறுங்கைலேமீதிலவாழ்வரெனறுரைத்தானனே.

(எஊ)

முருகதிளமுறுவற்செவ்வாய்முற்றிலாழ்லையாளீனற
வருநதவக்களிறறினவாயமையருட்டிறமுறைத்தாமிப்பால
வருமபுனற்பாலியாற்றினமல்லலககையிலவாயத்த
திருகதியமுனிவாபூசைச்செயற்றினதெதிரித்தலசெயவாம.

(எச)

வ ல ம் பு ரி ச் ச ரு க் க மு ற் ற ம்.

ஆகச செயபுன - கூ0அ.

முனிவர் பூசைச்சருக்கம்.

படர்புனற்பரந்ததுயபாலிமாநதியினபாங்க
ரடல்பொருமசுராமுவாருசசனைபுரியாநின்ற
மிடலகெழுதானமேவெறெனறுளதெனவிளங்குநதீமபாற்
கடல்படுமமுதமபோலககவுசிகனகருதிசுசொலவான.

(அ)

மேயமுப்புரத்தின்மூவர்விரிஞ்சனமெய்த்தவத்தாற்போந்த
வாயுநாரதனறனலுமவ்வுழைப்பவுக்தனன
மாயவனவசனத்தாலுமயங்கிலராகியெனறுந
துயபலகணங்களேபாற்றததுவாரபாலகாளானூர்.

(உ)

அன்னவரியற்றாநின்றதானமதெனலுமனனேனா
றனனையநதணாகனோககிசசாற்றியமாற்றமநதோ
வென்னவற்புதமபாரமுற்றுமிலங்கியமாயோன்மாயைப்
பினனுறுமவலையிறபட்டுபிரபஞ்சமயமாய்நிறப.

(ஈ)

இனையர்களதனைநீங்கியெழுபொழிலளிகருநாதன்
றனையடைநதுயப்பபெற்றதகுதியெவ்வாறேருவெனனப்
புனையிழைதுடங்குமாபன்புகலுவனகேணமினபோக்த
மனதினூலியற்றுநதொண்டினமாக்கமோரிருபாலாகும.

(ச)

காமிகமுத்தியெனநேகருதுமிவ்விரண்டிறகாம
மேமநீததெழுந்தபிரசங்கிதமெனவெவருங்கூறப்
பூமிசைவிளங்கவேடப்பொலிவினைக்காடடிச்சினனாட்
பாமரிடத்தினின்றுபாடலமலரிற்றேற்றறும.

(௫)

தெளிவுறுமுத்திமார்க்கஞ்சிவராசசனைபுரியச்செய
துளிமதுக்கமழுகூந்தற்றேறகையாமையனீக்கி
நளினபத்திரத்திறபெய்தநறுமபுனலபோலப்பாவ
மளியவன்னவாகடம்பாலதித்திடாதியற்றுமென்றான்.

(௬)

வேறு.

மேயவாபணித்திறனவிரித்துரைசெயவேற்ற
றாயொளிபரப்புமதினகுழத்திரிபுரத்தின
மாயனொருபுத்தனவடிவாகியடலவீரா
மூயநெறித்தட்டியமோகமுறுவித்தான்.

(௭)

இன்னிசையளிக்ருமகதிககிறவனாலு
மன்னாமிசுகாமுகாகளாயினரவாகுட
டொன்மைமொகாள்சூரனொடுநூயமையசுகனமன்
மன்னியசுபுத்தியெனவாழுகராமுவா.

(௮)

தன்னறிவினன்றுசெவசத்திபதிவுற்றே
துன்னசுரரோடுமருவுற்றனாதுடங்கும
வனமையதனாமயலவலைப்படுவதினறிக
கனமலைவிலானகையழற்பகைகடிந்தா.

(௯)

மூன்றுவிழியானவாகணமூவரையுநோக்கி
யானறுசினவுற்றநமழற்கணைபிழைத்தே
தோனறினமையாற்புவிதொழுகுதவததி
ரேனறவரமெனகொலிசைமினனெனவிசைத்தான்.

(௧௦)

வாலையுமைபாகனதுகூறலுமவணங்கிச
சாலவுறுநொயதவீரவேதனுவினோடே
சூலகரசனனித்திறறறிகழ்துவார
பாலகாகளாகவருள்பாலியெனநின்றார்.

(௧௧)

தண்ணமுதுகுக்குமதிதங்குசுடிலகதுப்
பண்ணவனகைத்ததுபலித்திடவிளங்கும
விண்ணுலவுசோலைதிகழ்வதவனமேவு
மெண்ணரியசோதிசெயிலிங்கமவளாகோயில்.

(௧௨)

கேதனமிசுத்தொளியெய்கோயிலதுகிழ்பா
 லேதமுனிநாமபெயரிலிங்கமதமைத்தே
 போதிருகைகொணவெளாபூசைபுரிமினகண்
 மாகிணுடன்வந்தருளவெனயிறைமறைந்தான். (கங)

வென்றிநிறைமுலவாகளுமேவதவனமேனி
 நன்றுதருமபபெயர்ந்திப்புனலபடிந்தே
 கன்றுமழுமானமருவுகந்தபுரிநாதன
 நன்றுணைமலாப்பதமவணங்கிமுடிதாழ்த்தாரா. (கச)

மலலுயர்தடமபுயமவபககசுரர்பினன
 ரெலலிபடுகுகுகினிலிங்கமதமைத்தே
 பல்லவமிசுத்தநுரிமாபைந்தருவுயிரத்த
 வலவிமலரானிதமருசசுணைபுரிந்தாரா. (கரு)

அத்தகையவேலையெனையாளுடையநாதன்
 முத்தமுறுவற்கொடிகளித்திடமுனைத்தே
 பத்திபுரிக்கொண்டாமனதுறநபணித்தாரா
 னித்தனதுசனனிதியினேசமுடனின்றாரா. (கசு)

வேறு

திசுழந்தகாரணத்தாலவையந்திரிபுராதிசெனவறே
 புகழ்தவததலத்தைபாரகாறப்பொறுயினுமபுனகணீங்கி
 மகிழ்ந்துதெனகயிலைமீதிலவாழ்வாகளத்தனின்றென்பாற
 சுகந்தொழுவிலங்கித்தேதாறுநதானமொன்றுரைப்பென்னுன. (கஊ)

மடல்விரிபசியபுறறர்வளாபலரா மனெனப்போன
 படாசினகொடுக்கீக்காலுமபாரதயுத்தநகனனி
 லடலகெழுக்கோளுக்கடியுத்தகேமதுடகுகிணென
 அடல்பைத்தத்திடேவீரத்தவனுக்கொளயாததினாககுசசென்றான.

உடைதினாககடலந்தானையுத்ததமாநிலத்தினமீதிற
 குடைபுனறறீரத்தமாடிககுலவுவெண்கொடிநீரத்தத்திற
 படிதலுமிறைவனகோயிறபறபலநீரத்தகேனாகி
 வடமிசைகதுயிலவேனமுதகாலவெனஞ்செயதுவணங்கலுற்றான். (கக)

வணங்கியமுழவுத்தேதாளானவசிகத்தமாதவனாரோக்கிக
 குணங்குறிகரலீத்ததேகாதுலானபிரியமாக
 விணங்கியதானம்பாராமெலனைதுளவத்தனினின்றுந்
 தனந்திடாதென்றுமின்பந்தருந்தலமயாவதென்றான். (உ௦)

நிலவுமிழ்பணிலமாதிரெடியவைமபடையுநீக்கி
யலமுறுபடையதாகவடலபொரவணிநதுபொந்த
வலியதிண்டோளனகூறமாதவாமகிடசிபூததே
நலனிதைவாய்மைபொகநயமபெறநவிலுறரூர.

(உக)

வேறு

மேவுமேருவின்சமபுவினகணிநருவிககு
நாவலமபெருந்தீவியோசனைநவியுதம
பாவுநீட்சியிப்பாரினைப்பணபுறவளைத்துத்
தாவுவராகடற்பரபுமோரிலக்கமாததைத்தாம.

(உஉ)

பிலட்சதீவிரண்டிலக்கயோசனைப்பெருமபரப்பாளு
சிலைப்பெயாத்திருமரமிருநூறுபினறிகழ
வுலப்பிலாயிரமயோசனையுயரமாயோங்கி
நிலைப்பநாப்பணினிறறலானிகழ்ததபபெயரே.

(உஉ)

பன்னுதற்கருமவளங்கொளுமபாரினவாமூநாககு
வன்னிதைவதமாகியேவருமபவனளிககு
மின்னபூவையீரிலக்கயோசனைப்பரப்பினதாயக
கன்னலினசுவைமலிதிரைக்கடலவளைந்திடுமால்.

(உச)

இலங்கிடுங்குசைததீவுநாலிலக்கமயோசனையிற
றுலங்குநீளபரப்பிதனிடைதமேதாற்றியோதருப்பை
வலனசெயோரிரண்டாயிரமற்றிருநூறு
நலன்கொளையோசனைவளாதலானவினைநரப்போ.

(உரு)

இணையபூமியிலவளாதருமனிதாகளியற்றும்
வினையறிந்தவாககுறுபவனளிப்பவனவெய்யோ
னனைமலாததருப்பொதுளுமிப்புலியைநாலிலக்கம
புனையுமயோசனைப்பரப்பதாயமதுக்கடலபொருநதும.

(உசு)

நீடுமெட்டெணுமிலக்கயோசனைதனைநிரமபிப
பீடுசோகிரவுஞ்சமெய்ததீவனுபிறங்கும
நாடிப்பெயாவெறுநாலாயிரநாலூற
ரோடுபததுயோசனையுயாந்திருத்தலினுரைத்தா.

(உஎ)

இத்தலத்தினின்மருவியவரக்காகளியற்றும்
தத்தமவலவினையறிந்தனிப்பவனகடற்றலைவ
னத்தலதைதெயுடலக்கமயோசனைபரநதாழ்ந்து
சுத்தநெயக்கடறுலங்கழுகொழுகிடசுருமும்.

(உஅ)

இனமபெறப்பதினாறெனுமிலக்கமயோசனைத்தாய்க்
கனமபரப்பொடுசாகநறநீவதுகவினு
நனநதலைத்திகழ்ச்சிகையோதணடுவானண்ணி
யனநதமயோசனைவளர்தலினப்பெயரமைத்தார்.

(௨௬)

அன்னபூமியின்வளாமனிதரைப்புரந்தருளவேன
சென்னிமுவிர்ண்டி.லகியசெய்யவேளாமாற
பன்னுதற்கருவெண்டயிரக்கடலபதினாற்
அன்னிலக்கமயோசனைபரந்தப்புவிஞ்ஞம.

(௩௦)

உணாதகினமுப்பதிற்றிரண்டியோசனைப்பரப்புளதாய்க்
குணத்தினோசெழிசானமலித்தீவதுகுலவுந
துணைத்தவெண்ணகன்றனநதமயோசனைதனைசூழ்ந்து
பனைத்துயர்ந்ததேதாரிலவுநிறறலிறபெயாபகாநதார்.

(௩௧)

பொங்குமிப்புவிநாலவகைவருணமுமபுரந்து
துங்கநலவரமளிப்பவனசெங்கதாதேதானற
லங்கண்மாநிலப்பாங்காழுப்பானிரண்டதனைத்
தங்கிலக்கமயோசனையகலபாறக்கடயங்கும்.

(௩௨)

பலமிசூத்தகனறொருபதிற்றோடுநான்கிலக்க
நிலவுயோசனைபுடகரத்தீவதுநிறகு
மிலகுபூமியிலையிரண்டாயிரமிதழ்சேர்
சலசரீடலிற்றகவுறத்தழைத்தப்பெயரோ.

(௩௩)

தரைக்குண்மேன்மைகொளதனிடைத்தேவர்சஞ்சரிப்ப
நிரக்கமுற்றுமாயவனவாககருளுவனிதனை
யுரைப்பினோறுபதிற்றுநான்கிலக்கமயோசனைத்தாய்ப்
பரப்புமேவியநறும்புநறபரவைசூழ்தருமால்.

(௩௪)

வேறு

துய்யவித்தீவினபாங்காச்சுடர்விரித்திருநீரீகருளு
செய்யபொன்னுலகமப்பாறமினகரனுறையுமெவற்பு
வெய்யவெற்பத்தினபாங்காமேவிடுமேலாகாலோக
மெயதருமிதநிறகப்பாலிருப்படுமுலகமாமால்.

(௩௫)

வரும்பகலெனபதினமிவளரிருட்பூமிக்கப்பாற்
பெருமபுறக்கடலாமப்பாறபிறங்கிடுமெண்டப்பித்தி
திருந்தியவிவற்றிறகெல்லாதிகழ்வுறுஞ்சமபுத்தீவே
பொருநதுமித்தீவினமேவுமபுகழ்நவகண்டத்துள்ளும்.

(௩௬)

சீரியமுனிவர்தேவர்க்கு தாகள விழவதென றும்
பாரதகண்டமின பகாநவகடைததுளநுங்
கூரியகருமஞ்செய்யக்கூடுதல்குமரிகண்ட
மேரணிகுமரிகண்டமிதற்கிண்புவனத்தினிறே.

(௩௭)

மேவுதற்கரிதாமின்னவியப்புறுதலத்தினமீதிற
நேவாதநதானஞ்சாலசிறப்புறவிளங்கிநிறகு
நாவலாதுதிப்பவாயததநறலமதனிநின றும
பூவையினவண்ணமாயோனபொருநதியதலங்கண்மேலாம.

(௩௮)

இததலநதனிலுமாநதரியறழியவிலிகததான
முததமமதனிநின றுமுயாநதிடுநதேவாசெய்த
நித்தனவாழ்தானமனநியதிசேதலத்தினின றுஞ்
சுத்தமாஞ்சயமபுத்தானமவறறினுடலெருங்காசி.

(௩௯)

சிறநதிடுங்காசிதன்னிறழிகழகருங்காஞ்சிபனன்
வறநதழைதலத்தினின றுமதிசுமாமேவறகாடங்கட்
பிறநதவாவசுதேதாரபேசுமபெறழியாமரிதேதாரெலலா
நிறைநதேபரினபவீட்டினிலவுவாரீங்காடுதன்றா.

(௪௦)

வேறு.

கேட்டலும்விறலோனுவகையகடலினமுழ்கியேகழ்கினரவாத
நாட்டுணைகமலநலமலிசரணநனிதொழுதகன றுவேறகாட்டி.
னீட்டமாரிறைவன்நலமெலாமவணங்கியெழினமிகுவேதநீராடி.
தோட்டலரதனஞ்சாரநதநாயகனைதுதித்தடிதொழுதுதெனறிகையில.

(௪௧)

இம்பரினுபமன்னியப்பெருநதவனிலங்கியதீககைபெற்றினிய
தமபெயரதனலிலிககமொனறமைததேதசாலவுமருசசனைபுரிநதா
னழிபிகையுடனையிடபேற்றேறையங்கணனவெனநீரெவளிப்பட்
டும்பாகடகரியவொழுககிணைமனத்திலுதித்திடுமவரமுரையென்றன.

(௪௨)

நீலமாமிடற்றுநிருமலனபகரநேசனேநின்பதமடியேன
காலகாலங்கடொறுநதொழுதினைஞ்சக்கதியளிகதிவ்வுழைக்கலநத
கோலமாரிலிகமீதிடுவெஞ்ஞான றுங்குலவவிற்றிருநதுகூறினரு
ஞாலமேற்போகமபொருநதிராற்கதிபுநலமபெறவருளெனநவீன்றான்.

இறைவனுநநெனநெழிலவரமுதவியிலிகமீதுறைநதனனிதனபா
னினைசுவதலங்களநதமுண்டதனினைருவனசிலறிறுவினார்போ
மறைதெரிவாலகிலலியாவீரசாமருவீரதாக்கினிவசிடடா
பொறைமிகுகபிலாபராசர்பயிலாபுகமுநிறையாதிசமபுத்தி.

(௪௩)

சனகாநிரமாநிசனாதனாமதனாசனாசனநதனாசனற்குமரர்
வனமுறைநிருமர்காசிபாடிணடிவயிச்சுதாசகட்டிணுவாலி
பனககங்கண்ணைப்பணியுமவானமீகாபாககவாவியாக்கிரபாதர்
தினகரனபோலுஞ்சாததுதாசுகோதராததியாயாகெளதமருசனர். (சடு)

சத்தியதபர்முண்டசுரரபததமபாகாததியாயனாகற்கர்
சித்திசோசத்தியாசகவலாயனாபொனறிகழநராபயுததுதர்சிறந்த
சுததமாநிரகாகிறுதாசமபராமேறறுலங்கினசுகிழவியாசுதர்ம
ரெத்திசைசேதாறுமபுகழ்சிறைகன்னிலகுபாண்டவாசிபியெனபோன்.

ஆறுசாத்திரங்களரியநாலவேதமாகமுடனவககிரகம்
வீறுயாபதினெண்புராணமேவாய்தவெறறிசோமகாவெலிவாணன
கூறினாமுதனூறமைபதிற்றைவாகுலவியவேதமெய்ப்பெயாசோ
நாமிருமபுனலிற்படிநதுதமபெயரானலநதிகழிலிநகமுமமைதேதே. (சஎ)

தண்ணாசுசொரிநதுதனையவிழ்ந்தொளிராமதாரமேமுதலியமலரா
லெண்ணாருவகாலமருசசுணைபுரிநதேயிநையருளவீட்டிலெய்தினாகள்
கண்ணகன்புலியிலிசசிவதலககககண்டடிதொழுதுபோற்றினாக
ளண்ணாருளரியவினபமெய்தவரெனநருமறைககவுசிகனறைநதான். (சஅ)

வேறு.

நினைத்தலினனமைசோநெறியிற்கூட்டிடு
முனைத்தவாபூசனைமுறைமைகூறினாந
தினைத்துணையிறைவனுக்களிப்பிறேசாகதி
தனைப்பகாபலனபெறுசருக்கஞ்சாறுவாரம். (சக)

முனிவர் பூசைச்சுருக்க முற்றும்.

ஆகசெய்யுள் - கூடுள்.

ப ல ன் ப் ப று ச ரு க் க ம்.

தன்னிகரிப்புசுழ்படைத்துத்தயங்குதிருவேற்காட்டிற்றைழத்துவாரும்
பொன்னணிநூன்மணிமாபாகவுசிகன்றனமுகநோக்கிப்புலனமீதி
லினனியல்சோதலபபெருமைள்ளங்கவருளினையிலிகமியறுமபேறு
மனனுமவிழாவணிவளரச்சுகளமியற்றிடுமபேறுமவகுத்துககூற. (க)

விழநதனமென்றவாபகரவுளகூர்துமுதுமறையோன்விளமபலுற்றான்
குழைநதுதிகழ்வாலறிவோகோதினவமணிசிலையாறகுலவுமபொன்னாற்

றழைந்நுவளரிலிங்கமமைத்திடும்பலனாற்பிரமாண்டந்தகர்த்துநீங்காப்
பழங்கண்ணைத்தையுமகற்றிப்பகரியசிவபதத்தையடைவார்பாரமேல்.

விரதமொடுதவமிழைத்தலவெண்டினாகள்கருட்டிநிமிர்வெலையாடல்
சுரந்தியிற்படிதலபலநுநதிர்த்தமாடநுகடாந்தபாகம
புரிதலிவையனைத்துமொருசிவலிங்கமமைப்பதனறபொருநதும்பேற்றிற்
பரவுமொருகோடிபங்கிலொருகூறுதனக்குநிகாபகரொணுதே. (௩)

வண்டுளபநுநதெரியனமணிமராபனவிரிஞ்சுரெடுவாணுர்கோமா
னண்டிருடி கண்முனிவரிலிங்கமமைத்தேபதவியடைந்தார்பாரமேற்
றெண்டினாகுழ்திரமதிற்றிகமுந்திசுகாமீதிற்சிலையினமீதிற்
பண்டுதேபொதனரிலிங்கராசசனைபுரிந்தாரததகையாறபரிவுகூர்ந்தே. (ச)

சருகரியகதிவிரும்புமனிதாபிரதிடடைபண்ணக்கடவாசெய்யிற
புரமுடனெசிவனுவாபுகல்பலனெததலத்தினுமாம்புவிபினமீதிற்
யிருவளருமவேதவனநதனிறபூசைபுரிந்தனறேறசேருமபேறு
பெருகுசதுமறையாலுங்கணிப்பரித்தல்லமதளிறபெரியோமுனனம்.

பூசைபுரிசிவலிங்கந்தனையொருகாலிறஞ்சினரேற்புலனமயாவும்
விசுபுகழ்துதித்துநின்றமிகவணங்கமிளாபசுமபொனவிமானமேழி
வாசவனேமுதலானவானவாகள்கற்பகப்பூமாரிபெய்ய
வீசனுறைதிருக்கயிலைமலைமீதினப்பருநாளிருப்பரமமா. (சு)

வேறு

உமையுடனொருபீடத்திலுறைபரமபொருளைவிண்ணி
லிமையவாரீங்காடுதன்றுமிறைஞ்சிடமபெருமானறனைத்
தமைநிகாப்பரிசாரோவங்கித்தழைத்திடும்வேதமுதூ
ரமைதரசசெய்தோர்மேலாமருநெறிபெறுவரனறே. (எ)

இந்திரதனுவினவாய்ந்தவெழிறயிருநுதலினுனை
யந்தமிலுலகமீன்றவமமையமைத்தாராகிற
சந்ததிவிளங்கமேலாந்தகைமைசோபோகமார்க்குச
செந்திருமாரபனகாணத்திருவடிபெறுவரனறே. (அ)

பதஞ்சலிபுண்டரீகபாதனுமபரிவுகூறக
கதம்பகுங்குமசசேராடுங்கதிமுலைகளிக்கக்கஞ்சம
வதிந்திடுபாதநுக்கிமனயினுளாடுங்கோவை
யிதமபெறத்திருவேற்காட்டிலிபறயினரினபஞ்சேர்வார். (க)

பிரமனமபுவனிலேதம்பிறங்கியேருமாயொன
மருவுசாரதியைவையமவாம்பரிதனுக்கோலாகத

திரிபுரமெரித்தேதான் றனனைத்திருநதும்வேறகாட்டிற்செய்தோ
ரிர்நதமேலேறிநீங்காதிருப்பாகளெவிலோகத்தில. (க0)

தங்கியமுடிவுகாலநதனிவெழுந்ததிருமேலே
பொங்கியதெனவேவானோபொதாபுறப்போதாநின்
கவகையைத்திலையாகக்கற்றைவாரசடைமேலவைத்த
வங்கணனறனைவேறகாட்டிலமைத்தவாமுத்தராவார. (க1)

தானநீத்தெழுந்தவாய்ந்தானகனையாதிபான
வானவாநாலவாக்கனறுவடதருநிழற்றிநூன
போனகமளித்தேதானறனைப்பொருந்தேவயிறற்றினமேலா
நூனபார்களுத்தனாயநனெறிபெறுவனமமா. (க2)

ஏருறைதவககளீட்டுமிருடியாமனையாவாமூ
தாருகவனத்தினமீதிற்றனிப்பலியேறபச்சாரந்த
நீருறைசடையானறனைநீடியதிருவேறகாட்டிற்
சீருறவமைத்தேதாநீங்காச்சுவகத்தினைச்சோவார. (க3)

திவசமதமியக்காட்டுஞ்செங்கதாபோலுமேனிக்
குவிக்கவுட்சிறுகணலவாய்க்குஞ்சாமுகத்தினுனைப
புனிபுகுத்திருவேறகாட்டிற்பொருவருமுருவமவாயநு
கவினுறவமைத்தாலனனினகாமுறுகணங்களாவார. (க4)

குனறமவாழ்கொடியிலேகுதலவியேதவயானை
பெனறிருமயிலுநீங்காதிருபுறத்தமரத்தேதாக்கை
வெனறிமாமனனூமீதினமேவியறிந்தேலானறனை
நனறுறவமைத்தாராயினனனுவாகுமரலோகம். (க5)

வேதமாபுரியினமீதிலவெண்ணிலாவுணியுமேவணி
யாதிராயகனறன்கோயிலணிகொளசனனிதிமுனனாக
வோதருநதுவாரபாலொளிபெறச்செயயிறறாய
நாதனவாழகயிலேவெறபினலத்தகவிருப்பரமமா. (க6)

உருதியங்கமலமீதினுதித்தாரனமுகக்கோமானைக
கந்தமாபுறவநீடிககண்ணபெறுதிருவேறகாட்டிற்
சுநதையாடமைத்தாராயிறழிணுற்றசெகத்தினமீது
சந்தத்திகழநீண்டசத்தியவுலகஞ்சாவார. (க7)

தளங்கொடாமரைபூத்தெனனத்தகைபெறுமவிழியினுனை
விளங்குதேகாநண்டேநமிவெங்குதையொளிவாளசங்கம்

வளங்கொள்செங்கரத்தினுனைவணங்கியேயமைத்தமேலோ
ருளநதழைபாகமாரதியுறைவாவெகுண்டமீதில.

(கஅ)

பாசினமரகத்ததேமனிபபண்ணவாங்கலினப்பாய்மாத்
துயலுறப்பூட்டுநதிண்காறசுடாவிடுகொடிஞ்சித்தேதோமேல
வெயிலவிரித்தெழுந்தகோவைவேதமாபுரியினமீதி
லியலபெறப்பதித்தேதாரமமாவிரன்மண்டலத்திலவாழ்வார்.

(கக)

வெள்ளையங்கமலமீதினமெவுமவென்கொடியைவாழ்த்தி
யள்ளமபண்ணுழ்வேற்காடதனிடையமைத்ததுயேரா
தெள்ளுசாககனையேதீம்பாறசீனிகறகண்டுபொல
வள்ளியமதுரப்பாடனமழைநனைசொரரிவாமாதோ.

(உ0)

அரககெழிறதொளிருஞ்செய்வமபுயமலாமேலவாழ்ந
திருக்கிளாகுமுதச்செவ்வாயத்திங்களவாணமுகத்தினுனை
புருக்கொளவியறறினோகளுலகெலாமபணியச்செங்கோற்
பரித்தரசாளவாபொகம்பறபலநுகாவரனேற.

(உக)

துலங்கனறபொயிசுநதச்சொலிகுமுழுவிலேவற்குலம்
வலனறருபாசநதாங்குமவயிரவககடவுடனனை
நலமபொலிதிருவேற்காட்டினண்ணுறவமைத்தேதாரென்று
நிலநதனிற்றுகதேகாட்டிநீங்கிநனனெயியினிறபார்.

(உஉ)

வாலியபபணிலமீனறமணிகொழித்ததொழுகாநின்ற
பாவிசூழ்திருவேற்காட்டி.றபகாநதனவொழிநதுபோந்த
கோலமாரதெயவந்தனனைக்குலவிலையியறறினோகனை
மேலைவானவாசுழனனோவியனபதமேலவாழ்வார்.

(உ௩)

மண்ணினறறருவாறசெநதுவயிரொழிசெங்கறனனாற்
றிண்ணியகருங்கலவெள்ளிசெய்யபொனமணிகளாலு
மண்ணலலைபங்களசெய்யினவறறவறறதிகங்கோடி
புண்ணிடமருவ்பபன்னாடபொருநதுவாசிவிலைகத்தின.

(உ௪)

முன்னுரைசெய்யாநின்றமுரத்தியையணையகோயி
றன்னிலைவியத்திலேனுநதயங்கியபடத்திலேனு
மன்னலெயெழுதிப்போறறிவணங்கினுமுத்திகூடு
மின்னமெயத்தலத்திறசெய்யிலெண்ணருங்கோடியாமால்.

(உ௫)

பாற்கவைவாறுஞ்செவ்வாய்ப்பாலரித்தலத்தின்மீதி
ஞோற்றியமணலாலோகாற்குழ்சிவாலயங்களபொல

வேற்றினுமனந்தங்காலமிலங்கியசிவலோகத்திற்
கூற்றினைக்கடிந்தோன்மானகருவிவீற்றிருப்பர்மாதோ. (உ௬)

வாரணவுரிவைபார்த்தவானவர் பெருமான்வாழுஞ்
சீரணமானகோயிற்றிருந்தவேசெய்யிறசாலத
கோரணவாயினுற்றித்துகளறப்புதிதாய்செயத
வேறணிபலனினுறபாலேறறமதாகுமமமா. (உ௭)

பண்டுமாலயன்காணுதபரமனவாழ்கோயினமீதி
னுண்டியினபொருட்டாறசாலவேங்கியதொழில்செய்தோரு
மண்டாகுமுனையகோயில்திற்பணிவிடைசெய்தோரு
மண்டுமீகாமயததாறபூசிவளமபெறவலகிடோரும. (உ௮)

சாந்திராயணநதூய்தாகசசகத்திரமிழைத்தியாகம்
போந்தநூறியற்றாநின்றபுண்ணியப்பலனைமேவீப்
பார்த்தளாபரணமபூண்டபரமனவாழ்சிவலோகத்தில்
வாய்ந்தசோததொண்டேராமெருவுவரனந்தகாலம். (உ௯)

நிகமநனகுணாநதுதூயநீற்றொளிதழைக்குமேனி
யகமுளராகிமேலாமக்கமாலிகையுமபூண்டே
யிகபரமிரண்டுநல்குமிநைவணையருசசித்தேதது
மகிமைசோமநையோதனைவடமநைக்காட்டின்மீதில். (௩௦)

வசித்திடசெய்துவாழுமாட்சியகிரகநல்கிப்
பசித்தயரகற்றிககேணமின்பண்புளமநையோமுன்ன
மிசைத்தநற்பலனகன்யாவுமெய்திடுமிலங்காநின்ற
திசைசகருவான்புகழேயாகசசிவகதிசோவரனேற. (௩௧)

முத்தழிலாமபாநின்றமுனிவாகளசிறுவாககனன
மித்தலமதனிலீநீந்தெயழினமநையிலங்கவேவாது
வித்தவனைந்தேபாகமேதினியதனிற்றுத்ததுச
சித்தாவிஞ்சையாகன்குழுஞ்செம்பொனவாநுலகையாள்வார. (௩௨)

தனுவினுறேறாறாநின்றசாகுயிலெனையோனு
முனிவுடனுவகைநீத்தமுதலவனைத்தெதிரிந்தனானிக்
கினியதோராகவளமனனமீந்திடுமெண்ணிலகோடி
புனிதமாமகத்தினபேறுமபொருநதுதலரிதாமன்றே. (௩௩)

வேறு.

முருகவிழ்த்திடுமலரிமாமலாக்குமுதுணர்ந்த
பிரமனையதிதேவதைபிறங்குகொங்கினுகு

வரமளித்திடும்வாணிமா லூரவன் டளிரிற்
குருவின்மிக்கேதோ திருவெனுமொண்கொடியாமால். (ஙச)

மருககமழ்ந்தமநதாரநாண்மலாககுமால்வளரு
மருககமாமலாக்கைககரனவிழநதசணபகத்திற
கருக்குநேடருமுருகவேவெழிலவலமபுரிகுதத
திருச்சடாடவிதிகழ்சிலாதானதச்சேயே. (ஙரு)

இலஞ்சினமலாக்கிக் திரன்வழைமலாக்கிலரு
நலங்கொளுஞ்சிவகணங்களாநனறவளாசமிகு
வலனறிகழ்ந்தொளிராகாமஞ்சரியதற்குத
துலங்கிடுஞ்சடாளித்திடுஞ்சுதனைசெசொ லுமால். (ஙசு)

வாகைமென்றளிாதகடல்பொருநிருதியாய்மழங்கு
நாகமாமலாககசைந்தெழுமருத்தெனநலிலவா
சேகுதீரதுயாசெழியசெநதாமரைமலரிற்
கேகநாயகனன்பனையிசைத்திடப்படுமால். (ங௭)

சிவந்தெழுந்தநாண்மலாககுநாசிறந்தவீசான
னவிழ்ந்திடுவகுமுத்ததினுககலாகதீரமதியந
குவிந்தசெங்கழுநீராககுவின்குலவுஞ்ரியன
நிவாந்தவெண்ணிறத்தாமரைககமலனுநியமம். (ங௮)

கருநிறத்தநெய்தலிறகறமவளர்த்திடுகனனி
புரிமுனனுறிகழ்மாபினரீவவுழைப்புகனற
வருமலாக்கித்தெவதையனையாகளாகும
விரிநிலத்தினிலிலவாகளாறபெறுமபயனவீருமபின. (ங௯)

வேதவானபுனல்தனிடைப்படிநதுவேறகாடன
பாதமீதினிலிமமலருச்சனைபண்ணி
னேதுநீர்விழநதனவெனவனையாகளினசொ
லோதியேயவாககளித்துளமுலப்பிறவுறைவரால். (ச௦)

வேறு

மாயிருஞாலமேததுமவளர்மறைககாட்டிலவாழுஞ்
சேயபொற்சடிலத்தாற்குத்திலதயிலத்தேதாதிபம்
பாபொளிகதுவைதேதாபனிவிசம்பமராபேற்ற
வாயிரமசுவமேதவருமபலனபெறுவரனேற். (ச௧)

தயிலமேகலவைச்சாநதநதயங்குபானுநெய்யாதி
யெயில்கண்முனறெரியாநினறவிறைவனுக்காட்டினோகள்

பயிற்றாதலத்தின்மீதுபறபலபோகமாந்திக
கயிலைமாலவனாயிறபன்னுளகவினபெறவாழ்வாமன்னே. (சஉ)

ஆனலமொன்றேநதுநாதற்கறுவைபட்டாடைமுநதூற
கனகனம்பரங்கள்சாதுககாட்சியரவற்றினமீது
புனையிழையளவுகாலம்புண்ணியமுனிவாபோற்ற
நினைவருஞ்சிவலோகத்தினைசமுதறிருப்பரமமா. (சங)

வேறு

முலலைவான்முகையெனத்திகழ்முரலினறுநெய்
மலகலோரறுசுவையுடன்போனகமறைக்காட்
டெலலைவாழ்தருமிறைவனுக்களித்தவநெனுஞ்
செலவராகியேசிவபுத்ததுறைவாகடிண்ணம். (சச)

ஏலமோடுதகேகாலமையிலவங்கமிசூதாம
பூலமீசனுக்களித்தவாபுணரிசூழ்புனியிற்
சாலநீடியபேபாகபேபாகியநதனைப்புகித்துக்
கர்லனவராதையுங்கடந்துவெண்கயிலையினுறைவார். (சடு)

தருங்கண்ணாடிவெண்சாமரஞ்சத்திரந்தால
விருந்தமாதிகளிறைவனுக்களித்திடுமேலோர
பொருத்துமனனதானமுறைமுறைபாற்றிடப்புனியாண்
டிருந்துபோகமுதுகாந்துவிடெயதுவரனே. (சசு)

வளமிசூத்தவைகாசியினவசந்தமங்கலமு
மிளமைநீக்கியவேனிலினமுதெனவிலகுங்
குளிரபுனற்செயமங்கலமுமுனனிருதுவிறகுணிதேதே
யளவிடற்கருமபவித்திரமங்கலமுமன்புடனே. (சசு)

கூத்திரென்றுரைகொண்டிடுமிருதுவிறகுளிர்ச்சி
வாதீக்கனனமலைமங்கலமுமுனபனிநாட
பாதமொனலினுவென்றிருப்பழிச்சிமங்கலமு
மோதுபினபனியிருதுவினுஞ்சனமங்கலமும. (சஅ)

மருவுபுரானமையிறசெய்துநித்தியமபக்கமாச
மிருதுவச்சரந்தோறுமிமுறைவழாதிபற்றி
யொருவனுக்குயாபங்குணித்திங்களிதுலகம்
பரிவினோடுதேதாதிரமபுரிந்தனுதினமபகர. (சக)

படகமொந்தைகளாகுளிபண்ணுநின்றதிக்
கடல்கிளாந்தெனத்ததுதுமிசலவரிகற்றக

விடையிலவேய்ங்குழறகாகளஞ்சின்னமுமியமபக
கொடியிடக்கயஞ்சத்திரஞ்சாமராகுலவ.

(௫௦)

அங்கண்வானிலத்தரமபையரழகினுஞ்சிறந்த
குங்குமச்செழுங்கொங்கையாநடஞ்செய்ககுலவு
மிங்கிதந்தருமேழிசையின்னரமபுளரப
பொங்குபனமுகத்தீயின்வத்திகளபுடைமிடைய

(௫௧)

நீதிவேதியாவேதபாராயணநிராநின்
றோதமெய்யடியவாகணின்றுருகியேதுதிபப
வேதநாயகனறனக்குயாதிருவிழாமிருந்த
காதலாற்புரிந்திரதமெய்ககாட்சியுங்கவின்.

(௫௨)

தக்கோகொளவைபவததுடன்செயிறசத்தகோடி
புககவேளவிசெயபலனறவபபலனெலாமபொருந்தித
தொக்கபூமியிறகுழ்கருபாகமுந்தயத்து
மிககவிணனுலகனைத்தையுமளித்துவிறறிருந்தே.

(௫௩)

கோடிகோத்திரத்துடன்சிவபுரிதனைக்குறுகி
நேடுதற்கருஞ்சிவபதமடைகுலாநிறைந்த
செடுமெய்வணினலனறெரிசனஞ்செயதேதா
பீடுசோசிவகணங்களாயப்பிறங்குலாநிறே.

(௫௪)

இனையசீர்பெறுசருக்கநன்குரைத்தவரியமப
மனமுலாதுகேட்கருநரெழுதினாநறுமலராற
மினமருச்சனைபுரிபவாதிருநிலம்பரித்தே
பனக்கங்கணனுலகினைவாழ்குலாநென்பபகாரநான்.

(௫௫)

சுருதியாகமமளவிடற்கரியதாயத்துலங்கி
வருபலன்பெறுசருக்கமீணிரைத்தனமன்னுங்
கிருதமாதிநாலுகங்களுங்கிளாமதிபுனைந்த
வொருவளுமலாபபதந்தொழுமபரிசீனையுரைப்பாம.

(௫௬)

பலன்பெறு சருக்க முற்றுப்

ஆதச செயபுள்-௧௦௧/௩

உகந் தோற்றிய சருக்கம்.

மினனவிரசெஞ்சடைவீவதநாயகன்
றனனிடத்துதவினாசாருங்காட்சியை
மன்னியமறையவாவதனேநாககியே
பின்னருங்கவுசிகனேபசனமேயினுன். (க)

ஏழுறுபபிலகியநிலத்திறேறயதரப்
பாழிசேசருகாகளவென்பணிலமொய்த்தென
வாழொளிசொரியவெணமருப்புநீண்டச
சூழிசேசாமத்தகமவளாசசுதோற்றவே. (உ)

சிரனமிகுகண்ணிணைசிறுகவாயப்புற
வுரைகொளன்பானமுழநீணொசசியும
விரவுமேழுமுழத்ததாயவிளங்குமயர்ணையைப
பரமகாரணனறனகுகளிககுமபண்பினா. (ங)

இலங்கியவிமானமேலேறியெண்ணரு
நலமொபறுமூலகெலாநண்ணிநாட்பல
புலன்களாலிழைமுவுறுபாகமாநதியே
வலனொபாலிவெளரியங்கிரியிலவாழ்வரே. (ச)

துவமகலைகத்தேதாற்றுமவெண்ணிறக்
கவனவாமபரிதணையளிக்குங்காட்சிய
ரவனிமேற்போகமுமருந்தியையனவாழ்
புலனமீதனநதநாளுறைவாழ்ப்புடன. (ரு)

வாலுகமபுவிதனிற்படியமாமவாழ்
காலொருநானகுமவார்கணையஞ்சாதரக்
கோலமாரபுனிற்றிளங்கோவைவேலதின்
மூலமீதுறைபவாக்களிககுமுன்னவா. (ஈ)

இரணியக்குப்பிகளிலகுங்கோட்டதாய
வரமுறுஞ்சேவினைககொடுததமாட்சியா
தரணிகண்முழுவதுநதானஞ்செய்தனா
திரமுறப்பெறுபலனசோவர்திண்ணமே. (ஏ)

திருத்தகுபுவியினாசிறிதுநோக்கினுந
கருத்தொடுகண்ணிணைகவருங்காட்சிய

நிருத்தசுநதரி தனைநிலவுபல்கலன
மரி ததுவேறகாடனுக்களிகஞுந தனமையா.

(அ)

நீதேசாபுகழ்நிலைநிறு ததிபபூதல
மீதினிற் புத்திராவழிவிளங்கவே
கோதிலாமுனற்சாககோடிநற்பநா
ணைதனவாமுலகினினயநதுவாழ்வரே.

(க)

புகழ்நிறைவேதமாபுரியினமேவிய
நிகழமுதிதரி ததருணிமலற்கெனறுள
மகிழ்வொடுசெநநெலங்கழனி மாநிலந்
திகழ்சிலாசாதனஞ்செய்தளித்தவா.

(க0)

துனறியவருடமொன்றினுகஞ்சொற்பெற
நின்றதுவினைவுறுநெல்லினவானேருகையை
யொன்றினுககாயிரங்கற்பமுததம
வனறியறகயிலையிலவாசஞ்செய்குவாரா.

(கக)

வருநதுயிரதமக்கருளவாலையகன்
விருமபிவாழாலையிசுத்திரநதனைப்
பொருநதுறப்படத்தினிலெழுதிப்போற்றுநர்
திருந்தியசிவகதியடைவாதிண்ணமே.

(கஉ)

மிககதென்கயிலைவாழ்வேதநாயகன்
றககசோசசரிதையெழுதிசசனனிதிப
பககநினறினபுறப்படிக்கினேராகஞுந
தொக்கமானமியநதனைதுதிப்பித்தேதாராகஞம்.

(கங)

அனவிலாபபாகபோககியங்களுநதுபி
நெளரிசரித்திரவெழுததெனறியற்காயிர
மிவிரதருகற்பகாலங்கணமேதக
வளாசிவலோகத்தினவாசஞ்செய்குவார்.

(கச)

வேதநாயகனவினைநிலனைமேனமைமகொண
மாதனங்கேதனமவாகனதுயைத
தீதுறுதிரட்சைசெய்சனாகளசெவ்வந்தா
யீதலிற்பதின்மடங்கெயதிவாழ்வரே.

(கடு)

நீடுகநதுகங்கரிநிராகளேமுதல்
வாடுறுதிரட்சைசெய்தனாகள்வாழ்ந்துபின்

கோடிநூறுயிரங்குலங்கடன்னுடன்
மேடருஞ்சிவகதியத்னைச்சோகுவாரா. (௧௯)

அரலகங்கணன்பொருளணுவிற்பாதிபுங்
கரவுசெய்தனர்விழைந்தனாகளகாட்சியர்
பரவியகுலம்யமன்பாழிவாய்ப்புக
நிரையசாகரந்தனிற்ருளித்துநிற்பரே. (௧௭)

பூவினிற்றிகழ்ந்தொளிர்புகழ்க்ஞ்சாலவு
மேவுமித்தலத்தினின்விளங்குபழம
வாவியுமமைத்தவர்கயிலைமனையே
சேவுறைசெலவனமுனசெயிந்துநிற்பரே. (௧௮)

பவமகறமிடவளாபதியின்பாங்கெலாங்
கவினுறுநதருக்களவைததளிகருங்காட்சியர்
புவனியிற்புகழ்வளர்ததிருந்துபொறபுறுளு
சிவனுலகதனிடைவசிப்பாசேயநாள். (௧௯)

மன்னியவீதியினமடங்கணமண்டப
மனனசத்திரம்புனலளிகருமபநதரு
நன்னபமுறவமைத்தனாநயந்துளத
துன்னியபதவியிலுறுறுவாழ்வரே. (௨௦)

புண்ணியததலந்தனிற்புகழுமன்பினு
னணனுநதனவனநயந்துவைத்தவர்
வணமைசோபலனறனைக்கோடிவசசர
மெண்ணினுமமைவதற்கெளிதனறாகுமால். (௨௧)

வேறு.

ஈசனடியவர் தமக்குக்குவலையங்களகன ஹுடனேயிலங்குநதேனு
தேசடையமடமமைத்தாலதனபலன்கள் பகாவதற்குச்சிவனே னல்ல
னேசமுடன் தித்தமககனமாயளித்திடினாஸிமுநலகும்
வீசபுகழ்தினின் ஹமொருகோடிபலன்திகமேவுநதானே. (௨௨)

இத்தகையவறமனைததுமயாவாகடகுங்கலியுகத்தினியற்றொண்தான
முத்திரெயிவிருமபினாகள்வெதவனநதனிலவசுத்தனமுறைமையாகு
மததலத்திறகனமவசுத்தேதாரகொடுமபாவமபுரிந்திடினுமயலானமாதச
சித்தமதினினேநதுயிலுநதிராதகொலைகளவுசெய்தாரேனும். (௨௩)

ஆதபன்செங்கதிர்காணுமிமபடலமெனநீங்கியரியவாரேனார்
சீதமலாமழைமாரிபொழிதரநனனெறியடைவாசெகத்தின்மீதி

உகந்தோற்றிய சருக்கம்.

கங்கு

லோதுகலியுகமதனிற்சராசரங்களனைத்தினுகருமோவாதோவாகும
வேதவனம்வசிப்பதினுமேமலானதொருதருமவேமினருமால். (உச)

கிளாகலியின்றுரிசதனற்சருதிருமிகுருசிடக்கிரமீங்கி
வளாதருமவைதிகமாதகம்பிறழ்வாசிவனபானமறையினறன்பா
லொளிதிகழ்வெண்ணிறமின்பாலுருத்திரனகணமணியினபாலுள்ளநதீர்து
வளமையெனவிழைதுமிகமாட்சிதவிரபாசண்டமதத்தினமீதும. (உரு)

பங்கமுறுபாளுசரத்திரிமாயாவாதத்தம்பவுததமீதுந
தங்குதுரிசகலாதசாருவாகனமததநததழத்தேயோங்குந
துங்கமறைப்பிலவாய்மைககவுதமன்றிமொழியாலுநதுயமைமேவிப்
பொங்குமுறிவினையொழித்தாரெனககலியாததனறோடமபுகலயாதென்றார்
ஆம்மொழிகேட்டருமறையேரனபகாகின்றனமுன்பொருகாலகிலமயாலு
மெமமிறைவனிடமீதிலிபமுற்றவதைமீண்டுமியற்றியோகாந்
செமமைதிகழுகநானகுஞ்சிருட்டிசெய்தானவையுருவதுடனேசென்று
விமமுமலாபபொழிலுடுததேவதவனநாதனடிவிருமபியேத்தி. (உ௭)

மாலயனுமறிவரியகாதநாயகனறனக்குவளருநதென்பாற
பாலிநதித்திருக்கையிலிலிங்கமமைததருமலராதபணிநதுபாறமி
யாலமவளாமிடறமுனைமலைகளவாழிடத்தானேயருட்குணின்
குலமணிகரத்தானையெனதுகிப்பவவைமுன்னநதோனறிநினறே. (உ௮)

உரிமைபெறவிழைதவரமுராமினகடுளெனவிநைவனுமைகாணு
நிருமலனையுலவாததாபரசங்கமமாகிநிலவாநினற
கருமபுவிதனிலிமையாசலமுதலாயவளாசேதுககாறுமயாங்கள்
பருவமுறவைதப்பகுததுபபாதுகாத்திடக்கருணைபாலியென்று. (உ௯)

வேறு

என்றலுங்கிருதநதனனோடிசையுறுநதிரேதமீதி
லொன்றிறிந்துவாபரத்தேதாடுநைகலிதமைபுநேரக்கி
வென்றியேறுகைதநாதனவிளமபியபாகமுன்னு
ணின்றவதத்தைத்தேயாகவென்றவைநிகழ்த்தலுற்றன. (௩௦)

நிரநிறைவகையனீரேநர்மையமுத்திதனமம
பரநிடுமருத்தங்காமமபடிவமாகவுமபாப்பாரோ
டரசனேவணிகன்ருத்திரனாகவுங்காமருபந
திரமுறுங்கலிதானுங்கள்சீடனாகவுமேமெமமால். (௩௧)

ஒதிடப்படுகின்றீரகளுள்ளிபெறுமுங்கண்ணானமின
மீதினிறறருமெனனுமவெள்ளிடைபாதநான்கு

மாதியிலுன்றுமேன்மூன்றதன்பின்னோரெண்டுமொன்றும்
பூசலமதனிநிற்ப்புகழ்நதுமைககாக்குமனறே. (௩௨)

முற்றுமுறைமைத்தாகமுமவாகனூளீனமீதும்
பொற்றருநனூவியனனம்பொருநதியபோதனசெய்ய
கற்றைவெககதிரோன்மாலுங்காததிமதிபனாவர்
குற்றமராகலிககியாமேகூறிரடசகனுவாமே. (௩௩)

வேறு

நீவிர்முவிருமிககலியுடனகூடநிகழ்த்துநமமொழியினுற்கமல
வாவிசூழ்வேதவனநதனிலுகத்தினமருவியவவதையுங்கலியின
மேவிடுமிசுநகவேதாடமுமிலராயவீழநதுறமின்களென்றுநாததே
சேவினமேமறேருனனுஞ்செலவனவவிலிககஞ்செனறுநதருளினனம்மா.

அகமபுறனெனறுயமைநதவாலொழுககினருமறைமுனிவர்காளதறை
றிகழ்ந்தொளிரமுதநவமணிசொழிககுஞ்சிறந்தபலவனங்கொடெண்டிசைசூழ்
சகநதனினமோககமவிருமபினரினையதலநதனிலவசித்திடக்கடவ
ரிகநதனினமறேருரிடத்தினுமபலியாதிமமொழிசத்தியமென்றான். (௩௪)

அருமையாய்க்கூறுங்கவுசிகனபின்னுமநதரைலாமுகநேராக்கிச்
சுருதியாகமத்தாலுந்தராகின்றசுநதரவேதமாபுரியின
வருநலஞ்சருககிக்கூறினும்விளங்கவகுப்பதறிகேசனேவல்ல
னுருகுமெயத்தவத்தானீவிரிககதையினுணமையவண்மையாயுணர்ந்தீர்.

இணையகன்றெழுநதவினியமெய்க்கதையயிரநிலப்பரப்பினிலேலாபோ
துணாவுறப்படித்தோகேட்டவாசிருட்டிககுடையவனுகுவரிருகான்
மணமலிலலராலவணங்கியேகேட்டோர்மழமுகில்வண்ணமாலாவார்
நுணுகியவறிவான்மும்முறையாய்ந்தோநுவலரும்வீட்டினைப்பெறுவார்.

என்றனைகலவீரலமபலதெரிந்தேதயிலகியபூசராமகிழ்நது
துனறுநன்னிதியாலருசசனைபுரிந்தாரொசொறறிடுமுனிவரனறுலங்கும்
வெனறியேறுகைத்தவேதநாயகநறனவினாமலாததாளீணைவணங்கி
நின்றவநதணாகள்விடைதரப்போநதுநிலவுதனனிருககையைசசாராதான்.

எனப்பெருநலனேசாருதாமுனிவனிலகியசவுனகூழ்முதலாய்
நனைத்தருநிறைந்தநைமிசாரணியநானமறைமுனிவனானோககித்
தனிப்பெருமகிழ்ச்சிதழைத்திடபுகனருநறக்கசீரருநதவனபின்னும்
வனப்புறுநதுயமைநிறைமொழியொன்றுவழகுதலுற்றனனம்மா.

விசுவளரிதையககவுசிகன்விரித்தவேதநாயகநருட்சரித
மதனைவாழ்முத்திகாரணமீதென்றாய்நதுமககனித்தனமுணர்ந்தி

உ
சிவமயம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருத்தொண்டர் புராணத்தில்
மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

மன்னிப்பெருகுமெருந்தொண்டைவளநாடதனில்வயல்பரப்பு
நன்னிதிலவெண்டினைப்பாவிநதியினவடபானல்கொளபதி
யனனப்பெடைகளாகுடைவாவியலாபுககாடவரங்கினிடை
மின்னுக்கொடிக்கிற்றகொடிகளவிழுவிறகாடுவேற்காடு. (க)

செமபொறபுரிசைத்திருவேற்காடமாநதசெய்யசடைக்கற்றை
நம்பர்க்குமபாககமுதளித்தனஞ்சையமுதுசெய்தவருக்
கிம்பாததலத்திலவழியடிமையென்றுவகுனறூவியலடிலவருந
தம்பறறுடையநிலைவேளாணகுலத்திறழலைமசாரநுள்ளார. (உ)

கோதின்மரபிற்பிறநதுவளர்ந்தறிவுகொண்டநாடொடங்கி
யாதிமுதலாநதிருநீற்றறினடைவேபொருளென்றறிந்தரனார்
காதலியாராகமுதாககிபமுதுசெய்யக்கண்டுணை
நீதிமுறைமைவழுவாதநிதிபூண்டநிலைமையார். (ங)

தூயவடிசினெய்கனனற்சுவையினகறிகளவையமைதது
மேயவடியாராதமைப்போற்றிவிருப்பாலமுதுசெய்தவிததே
யாயபொருளுமவாவேணமெபடியாலுதவியனபுமிக
வேயுமாறுநாடோறுமினையபணிசெய்தின்புறறார். (ச)

இன்னசெயலினொழுதநாளடியாரமிகவுமெழுந்தருள
முன்னமுடைமையானபொருண்முழுதுமாள்வடிமைபுடன
மன்னுகாணியானநிலமற்றுமுள்ளதிறமவிற்றே
யன்னமளிதவீதமேனமேலுமாராமனத்தாராயினார். (ரு)

அங்கணவலூர்தமக்கொருபற்றடியாரதங்கட்கமுதாகக
வெங்குங்காணுவகைதோனறவிலம்பாடெய்தவிருந்தபாவார்
தங்குமவகையாற்றமுனபுகற்றதனமைந்தருதாற்ற
பொங்குமபொருளாககவுமங்குபபொருவாரினமையினிற்போவார்.

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

பெற்றமேழிப்பலிக்குவருமபெருமானமருந்தானங்க
 னூற்றவனபாற்செனறெய்தியுருகுமுள்ளததொடும்பணிந்து
 கற்றருதானியதியாகருமமுடித்தேகருதாரூர்
 செற்றநிலையார்திருக்குடந்தையடைந்தாராவதுசிலநாளில். (௭)

இருளாருமணிகண்டாடியாக்கின்னமுதளிக்கப்
 பொருளாயமெய்துதற்குப்புகழ்க்குடந்தையம்பலத்தே
 யுருளாயசஞ்சூதாடியுறுமபொருள்வென்றனநம்ப
 ஈருளாகவேகொண்டவகுமுதுசெய்வித்தின்புறுவார். (௮)

முற்குதுதாரந்தோற்றுமுதற்பணயமவர்கொள்ளப்
 பிற்குதுபலமுறையும்வென்றுபெருமபொருளாக்கிச

நற்குதாமூரக்கரெனும்பெயாபெற்றாரானிலத்தில. (௯)

சூதினில்வென்றெய்துபொருடுரிசற்றநல்லுணர்விற்
 றீதகலவமுதாக்குவாராகொள்ளத்தாநதீண்டார்
 காதலுடனடியார்களமுதுசெய்யக்கடைப்பநதி
 யேதமிலாவகைதாமுமமுதுசெய்தங்கிருக்குநாள். (௧௦)

நாதன்றனடியார்க்குநல்லடிசினுடோறு
 மாதரவினாவுமுதுசெய்வித்தங்கருளாலே
 யேதங்கள்போயகலவிவவுலகைவிட்டதற்பின
 பூதவகளிசைபாடவாடுவாரபுரமபுககார. (௧௧)

மூர்க்கநாயனார் புராண முற்றிற்று.

உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

தொண்டைவளநாட்டுவெளர்வேற்காட்டுவாழ்
 தொல்லுழவாரநற்குதர்குதுவென்று
 கொண்டபொருள்கொண்டனபர்க்கமுதளிக்குங்
 கொள்கையினர்திருக்குடந்தைகுறுகியுள்ளார்
 விண்டிசைவுகுமுறுமொழிவிணாமாள
 வெகுண்டிடலான்மூர்க்கரெனவிளம்புநாம
 மெண்டிசையுமிகவுடையாரண்டாபோற்று
 மேழுலகுமுடனாருமியல்பினாரே.

உகந்தோற்றிய சருக்கம்.

கசுக

ரிதனைநாத்திகன்பாசண்டனீசுரன்பாடெட்டுணையன்பிலான்றன்குப்
பதிவுறக்கூறும்பான்மையதாகாபகர்ந்திடி. நபதிதனாகுவனே. (ச0)

ஈண்டியநலன்சேர்மகத்துவந்தன்னையெவ்வுழைப்படிப்பினுமகிழ்ந்தே
யாண்டுமையுடனேவேதநாயகாபேராதகனறிடாதிருநதுகேட்டருள்வர்
வேண்டியவரமுமளிப்பரோசெய்யுள்விருமபிலைமபாதகமுதலாய்த
தாண்டிடுமுழுதுங்கேட்பினீசுரனன்றயங்கியவுருவமாகுவரே. (சக)

வேறு.

துன்றுமிக்கதைதூயமுனிவிராகாள்
வெனறிமேவுமவியாசனருளின
லன்றெனுள்ளமமையவறிந்தன
னென்றுசூதமுனிவனியமபினுன. (சஉ)

உகந்தோற்றிய சருக்க முற்றும்.

ஆகசெய்யுள்-க0௫௫.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவா மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானமுனிவா திருவடிவாழ்க.

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்க்கவபுராணமென்னும்
விநாயகபுராணம்.

உபாசனாகாண்டம். } 1899 லு
ஜனவரி மீ } முதலாஞ்சஞ்சிகை.

சென்னைக் கிரிஸடியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஈ. இரத்தினவேலுமுதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புரையுடன்,

இராயப்பேட்டை

இரத்தினவேலு முதலியாரால்,

சென்னை :

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அனா 4.

Registered Copy Right.

உ-
கணபதிதுணை
திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுரானம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசையாற்றித்
திரிமதினுங் கடந்திடமுன னினுன யாவன
றங்குகடற் புவிவரைப்பி னெடியோ னாகி
சகலருக்கு முறுத்திந னினுன யாவ
னங்கவனமெய்ச சரிதமொழி பெயாப்ப வேண்டி.
யவனடியே சாணாக வடுதது னேற்கு
மங்கலசின மயமதுரத் தமிழாடொம பாடல
வாரிமட மடைபுடைதது வளரு மனதே.

(இதன்பொருள்.) திங்களையணிந்த சடையினை யுடைய சிவபெருமான பூசை செய்து முமமதிலகையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவ்வா வினைவழியடை யும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதித்தலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ, அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்ததை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விராயக்ககடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு, மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாட லாகிய சாசரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாந்தும் என்றவாறு.

பூவம் தக்கன புதலவியா இருபானெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யெனப்பவளையே அதிகமாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன பலவாறு மதிக்கு மதிசூறியுங் கேளாமையின, அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்திரன் முதலிய ஸூரைய வாகளோடுதானும் அந்நினை தீர்ப்பாரிலனாய், திருக்கைலையையடைந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, ஸூரையர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின “திங்களணி சடைப்பெருமான” என்றும், பிரமாதீதவாகளும் சனத்தொராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதனை அச்சிவபெருமான ஒருவரையும் பூசியாதவரையினும் விராயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவரருளபெற்றமையின “பூசையாற்றி” என்றும், சிவபெருமான் விராயகக் கடவுளையாராதித்து அவர்ருளால் திரிபுரங்களை யு மெரித்தருளினமையின “திரிமதி னுங் கடந்திட முன்னினுன யாவன” என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை சூழ்ப்பெற்றுள்ளமையின் “தங்குகடற் புவிவரைப்பில்” என்றும், திருமால் திசைமுகனைத் தேவா

கோன முடியேயோ யாவரும் தமக்கிடிகணவந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்கள் துணிகினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், “நெடியோளுதி சகலருக்கு மூறுதவிரகினைநேன யாவன்” என்றும், ஆவநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமனியாது காப்பியங்கள்போலக் கட்டினாயனருகலின் “அங்கனை மெய்சசரிதம்” என்றும், அவ்விறைவன புகழும் பார்க்கவழிவனுவ வடமொழியிற புகலப்பட்டுள்ள மொழிபெயர்களை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாகக்கெண்ணுதலின் “மொழிபெயர்ப்பு” என்றும், ஒருதூல செயப்பபுகுவோ முதலில் ஐங்கரகருரிசிலடி மலர் பரவிட பின்னாத தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகலின், யான அவ்வாற்றினி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவனசரிதையையே கூற அவனையே யாதரவாக வடைந்தனென்பா “அவனடியே சரணாக வுதித்துளேறகு” என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குபட்சேசித்ததாதலாலும், திருநெறித் தமிழ்தேவதங்கலாநியன யாவும் ஞானம் பயக்கச்சககவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மஹாமென்பபொருடரலாலும் “மங்கல சிளமய மதுரத் தமிழ்ச் செம்பாடல்” என்றும், தமிழாகிய கடனமடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடைபடுமென்பா “வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்” என்றும் கூறினா

இச்செய்யுள் செயவவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முறைத்தாம். என்னை, “செயவ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றும், “வழிபடு செயவ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல வருத்தெதிதுக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிகுக்கணிநி-யினிது முடியு மெனமனா புலவர்” என்றும், சூதநிரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கடவுளைப்பணிந்தேனென்றா இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கம் மென்றும் எத்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருநிறத்ததாயாயினும் மானமிகுபட்டது விநாயகரையாதலின், அவவிரண்டுமாம் என்க.

இச்செய்யுளில், திங்குள் மங்கலமொழி இதனை

வச்சணந்தீமாலே

“சீரெழுத்துப் பொன்பு திருமணிநீர் திங்குள்சொற

காப்பரிதி யானே கடலுலகம்—தோமலோமா

கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முனமொழிகரு

மங்கலமானு சொல்லின் வகை” —என்பதனானுணாக.

(க)

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகா

அகரமென வறிவாகி புலக மெங்கு மமார்தகர வுதரமக ரங்குடம் மாற, பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பல்வேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ணைகினைப் பிடாரிந தெய்தப் போற்று நஞ்சு சுறகருணை புரிந்தல் லாகக்கு, நிகரினமறக் கருணைபுரிந தாண்டு கொள்ளு திருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சாவலியாபியாய்] அமாந்து, அகர உகர மகரங்களாற [பிரணவசொருபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதலவராகியும், வேறுகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக்

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டுவனும்) நான்கு புருஷோத்தமங்களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடிகண்களைக் களைத்தடையுமபடி, சம்மைவணங்குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்த, சம்மைப்பண்ணியாதவாக்கு ஒப்பிலாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலாகிதராகிய கண்ணொருத்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம் ஏ - று

“அகரவெனவறிவாகி” என்றதை “அகர வ்யூர்போ லறிவாகி யெங்கு - நிகரிலிறை நீறகு நிறைந்த” என்னுந் திருவந் தியானும், “அறிவுகு சிவமு மிறை டென்ப ரறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிப்பின, அறிவே சிவமா வமாந்திருப்பானே” என்னுந் திருமந்திரத்தானுமுணாக “அகர வ்யகர மகரங்கள்” என்றது அம்முனதெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஒன்று என்பதாம் அப்போ பிரணவமுதற்பொருள். “அகர வ்யகர மகரங்க டம்மாத பகருமொரு முதலாகி” என்றதை, “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கான்” என்பதற்கு ஆணைபுராத் திருவாககாலுணாக அறக்கருணை - சம்மையடைந்தோரை யருளுவியுயராத் தென்றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்டுகொளுத்தென்றும் கொள்க கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிறைவராகவின் கணப்பதியென்றா

பூரவத்திற கயமுகாசுரன் தான் பெற்றவன் வரத்தி னிறையப்பாற் பிரமதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்தவர்தேவர்களுக்கினை சசியாபுரையளவி ஓடங்கு கூடித் திருக்கையாயமலையைய நது திருநதிதேவரனுமலையா லுடசென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநோக குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான “அவன் எனனை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இவ்வாருகக் கவரம்பெற்றவன் ஆளுந் தனதருவாவி வருவோனா இவ்வாவரங் கேட்டானிலை நாம் மாறுபட்ட திருமனியாக யானை முகத்தொடு சென்று அவனை யடங்குவோம்” என்றவாகட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பாவத்திதேவியாரோடும் அமரலோகஞ்சசமீபத்திலுள்ள சித்திரத்தாலையையடைந்தது அங்கு விசுவகருமனா லெழுதப்பட்டுள்ள மந்திரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பாவத்தி தேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்ணே! முசுலிவான் பிரணவாகாதமாகிய இரண்டு யானைகளில முறப்பட்டது திரிமூர்த்திகளையுடந்தத்து அலித்தெனதுவடிவாகும் அரித்த தது சத்திகளமுனவாயுமபெற்றது அது நினது வடிவாகும் ஆதலின் யாம் அப்பிரண வச சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும அக்கருத்துக்கினைத்தனா அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோ திருவிளையாடலைச் செய்ய ஆத்தலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகா திருவவதாரஞ்செய்தனா பிறகு விநாயகமாக கைலையையிறகொண்டவனா மருட்டுருட்டி “உனைவணங்க உனதருள் கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும, வணங்காதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிரக்கவும், உனதரு விக்வினவிநாயகனென்ப பெயா தக்கேராம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மையப்போன் றுபசரியுங்கள்” எனச் சிவபெருமான திருவாய்மலாந்தருளினா பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாபுத்தங்களாலு மிறவாதவனான சமது கொம்பை யொட்டித்தெரிய அவன் பெருசகாளியடிவாயினன் அதனை விநாயகா வாகனமாகக்கொண்டனா —என்பது சரிதம்.

“முராரியாதியதேவர்களுமுதலு றுமுமுதுவகினி லுள்ளோர் விராவியாதாருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செய்வெனதே பராவியுணருச்சனை செய்வோமனத்தறுபான்மைதந்தருளுன்ன பிராதுசெய்பவாகாரியமுறுசெய்திடுதினெனறிவைசொன்னான்.” —எனச் சிவ

பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதா காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வாராகலின் “போற்று நடுக்கறக்கருணை புரிந்தலலாக்கு நீகரின மறக்கருணை புரிந்தாணுகொண்ட நிருமலன்” எனப்பட்டனா

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாந்திபுராணம்

“கருடாகந் தருவா தாரா கணநதயித் தியாகன விசகா

தரரிதாக் கதரே சித்தா தாபத ரசர ரேகிம

புருடாகின னாரி யக்கா பூதாவே தாளா தேவ

ருசகரா காச வாச ரொடுபேக புவியு ளாரே” —என்பதனுணர்க.

இச்செய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சினின்று

(க)

சி த தி பு த் தி.

வேறு

கருணைமதம் பொழிமுதந்துக் கணேசரவா தமங்குழிவுந தொழிலுமான, வருளுனுமுண் மையையெவரு மழியவவ ருமையினவ தரித்த ஞானம், மொருமுனியோம் பியதமுலி னவதரித்த ஞானமுட னாகித் தோனமித, திருவுளத்தின வழிநிறகுரு சித்திபுத்தி யெனுமிவாதாவ செனனிசோப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகிற முகத்தினையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையுமாகிய திருவருள்ளை சொல்லப்படுமுண்மையாவரு முண்குமபடி, அப்பெருமான உமாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவா வளாத்தயாகாக்ஷினியில் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், அவருடன் அவதரிக்க, (அவவிறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பன்படி நடக்குரு சித்திபுத்திகளைனு மிவாகளது திருவடிக்கோச சிரசினமேற பொருந்தசெய்வாம் எ - று

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டினையு முடையாராகலானும், னைய வுலகயானைகளபோல முமமதமுடையாரல்லராகலானும், விநாயகக்கடவுளுடைய உத்தமாவகம் யானை வடிவாகலானும் “கருணைமதம் பொழிமுதந்துக் கணேசா” எனஞா, விநாயகருக்குற்ற விரும்பதங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெகை கூறப்படும்.

ஒரு முனியோம்பியதழிவினும், உமையினும் அவதரித்தது

தமிழ் நாட்டிபுணை அபிசித்தென்னுமரசன புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷாமந்திரத்தைப் பத்தியோடு தியானித்துத்தவஞ்செய்தவருகையில், அதற்குமுன்னா அவனைத்தில சவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன மையல்கொள்ள அத னால் வீரியஞ் சித்தி விரவின தடாக்ஷா அவவரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாக மிகுதியாலருந்த, அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கண்ணென்பவன் மகா பராக்ஷிரமசாலியாய் வளாந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட வரப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையுமென்று, எகசக கிரீசுவரஞாயசாஸி நடாத்திவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடிமிண்டு அயாவயிரிப்பானும், தங்கிய அவவனத்திற கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாஷித்து அவரால் திருபதியாயிடவுண்ட அவவிருந்து சிந்தாமணியாலமைத்திடத்து கண்டு வியந்து, அவாமிகு

தியா லத்னைக்கேட்டதனமேல, அது விண்ணிலிடைத்திற பெற்ற இரதிரனால் தனக் கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவர தற்கொவ்வாமையாய் மறத் துணைத்தவுடன் சற்றும் யோசியாமல் அந்நினைப் பலவாதமாய்க் கவாந்து சென்றபின் மிகவு மவாமனமவருநதி யவனுயிரக்கிறுதியாமபடி செயத் வேளவியினின்றும் இரத் தினகிரீடம் குண்டலம் தோளணி முதலுவட முதலிய ஆபரணங்களோடு, தேசநாநு வனப்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருவமும் சேழுமுகமும் கருணைபொழிகின்ற திரிநேத் திரங்கனும், மோதகம் சாமனாமலா மழுவாயுதம் பூமாலை இவற்றை ஏந்தின நான்கு திருக்கரங்களும், அடியாக எந்தயகமலத்தி லுலாவுஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேத மாகச் சிங்கவாகனாருடராய் விராயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவரை மகிழ்வாக்கவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் தூகனவுகண்ட கணராஜன் உடனேஎழுந்து சேனாசமேதனாய் அக்கபிலமுனிவர் ராசசிரமத்தை நெருங் கின சமயத்தில், சித்திதேவியரற்ற சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசனபடை களு மொன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்செய்கையில், அச்சித்திதேவியார திருவரு ளாலவநத் இலக்கனென்னுமோர் மகாவீரன் அச்சத்திருந்நைதநாசஞ்செய்து அந்நக் கணனுடைய புத்திராகனான சூலபாணி சுலபனிருவனாயுங் கைப்படியாகப் படித் துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேரக்க, அச்செய்திடமிந்தக் கணராஜன் அவ்வாசசிர மத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம் பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனமவிட்டெழாமல் திரு நோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுத்தந்ர வவன் மடிந்தனனாக, மறுநாள் அவன் பிதாவான் அபிசித்தரசன் வந்து பிராத்தித்தவாறு அவ்வ பெந்திரங்களை விடுத்து, அவ்வரசனாவதந் சிந்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிராத்தித்தவாரே விராயகமூர்த்தி தரித்தருளினா சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சிந்தாமணி விராயகரெனவும், கபிலராத பூசிக்கப்பட்டனவாற் கபில விராயகரெனவும், மலாநத் திருமுகத்தோ டெழுந்தருளினவாற் சுமுகரெனவும், இம்மூர்த்திக்குத் திருநாமங்கள் வழங்கும்

முன்னொருகாலத்திற் பிரமதேவனது கொட்டாவியில் தோன்றின சிந்தூர னெனப்பவன் மூவுலகத்து எரிசித்த விடங்களிலிருக்கவும் எதிர்த்தவர்களைக் கையாற் றமுவினவனவி லவாக் எந்தக்கவுமான பல வரங்களைப் பிரமனாற் பெற்றுக்கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தவமின்றிக் கிடைத்ததால் ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக, பிரமனை யடைந்து தழுவச்செல்ல, அதைப் பிரமன் கண்டு கோபித்து விநாயகரா லவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்து விஷ்ணுவிடத்தில் தனக்குறை சொல்லிநிற்கையில், அச்சிந்தூரன் அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திற்கழைக்க, அவர் இதவாத்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிட்டு செல்லுமபடி சொல்ல, அவனும் அவவகையே கைலையை நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகநிலையிலிருந்தனராக, அவர் தேவி யாரைக்கண்டு காழாற்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவா முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகமவிட்டெழுந்து அவனெதிரா செல்ல, சிந்தூரன் அவனாத தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவலிருவரிடையிலோ ரந்தணராயத் தோன்றி னின்று, தமது மழுலை நடுவே நாட்டி அவலிருவனாயு நோக்கி மல்லயுத்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செய்யின்னகனெனச் சொல்ல, அவ்வாரே யவலிருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால, சிந்தூரன் மீறி முன்போற் றழுவப்போகையில், மழு அவனைப் போக வொட்டாதுதடுக்க, அதுபோதில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு போர்செய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்நணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனாட்சியகனற்பின்னா உமாதேவி யவ்வரதணரைப்பாரசது நீராரென, அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சிந்தூரனை யழிகும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருவோமென நருளிப்போயினா பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைகடாற்றாராயக் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியாரா திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவருநாளில், அவரகருவாலுண்டாகிய வெப்பந்தணியப் பூமியிற் பரியலி ஏனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவனைமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்க மராளில் மயேசுரனென்னுமோரசன் சிவபகதியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனாய்ச் சபரிபுருஷகாலத்திலு, பிரகற்பதிதேவா அங்குவரககண்டு அவ்வரசனவ்வா வணங்கிநீங்க அதற்கவா மகிழ்ந்து உன்றலை தேவா முனிவா முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவதாகவென ஸ்ரீரத்தித்துச் சென்றனா பின்பொருநாள அவ்வரசன் தன்னகலாவிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரககண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவா சபித்தவாதே யானைக்குழாத்துட கயமுக்கசுரனென அவ னுத்தித்திருக்கையில் ஓர்நாள அம்மண்டபத்தைக் கோட்டிஞல அவன் முட்டியெடுத்து நீலத்தில் விழுத தள்ளலும் அம்மை யஞ்ச உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலை யைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயுநமவென்று சொல்ல நீலத்தில் வீழ்ந்துகண்டவாரவகி அவனுக்குச் சாரூபபதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றேலை யனாயினுத்திச் சிர்சைவைத்துப் பூசித்துவந்தனா அதுநிற்க அசுரிதூரன் எல்லா வுலகங்கையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரிலையென அகங்கரித்திருக்குயநாளில் அசுரீரியால் தனக்கிதுதிசெய்யக் கணேசா உமாதேவியாரா திருவயிற்றில் வளாவதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவா சுழத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவா யுண்ணுமுறந்து அக்கருவின் சிர்சைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிநீர்தகில் வைத்துச் சென்றனை பின்னா அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாதே வளாந்துவர உமாதேவியாரும் பததுத்திங்களுநிரப்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அவகே கணேசா பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுமையமையாக்குத்தரிசனைகொடுத்து நாமுமக்குப் புத்திரராயினேமென றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியாரா மயங்க அங்கே சிர்சிலலாத தோர குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநீங்க உருத்திரமூர்த்திகளை மறந்த தேவர்களும் வந்து கண்டு கலைமிககாராகி அவர்கள் காணவேண்டி ஓராத்தனத்தின் மீதமாதினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சோத்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந்த மாகக்கழைத்த அவவசுரனை விசுவரூபவகொண்டு துதிக் கரத்தாலெடுத்துச் சாநதாகக் குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளிச்சப்பூசித் தேவா களிடக்கண்டொலைத்தருளினா எனபது சரிதம்.

(உ)

ப ர சி வ ம்.

பூமாத தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமானும் புல்லா போற்றுநாமாது தனைமணந்த நானமுதனும் போராமாது நயக்கு மெனடோட கோமானுந் தானேபென றுணர்த்துத்தகே பிரணவகுஞ்சரமாய்த்தே தான் மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைநதிறைஞ்சி வருத்த வாமே [றி

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுரமுகப்பிரமனும், வீரமகள் விருமபு ம எட்டுபுயங்களை யுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவாக்கும) அறிவித்தறப்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் - ன் - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்ததியது

பூமாத - செந்தாமரையில் வசிகஞ்சு திருமகள் நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிகஞ்சு கலைமகள் போமாத - போரில் வால் தூக்கை பரசிவமே திருமானும் பிரமனும் உருதகிரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாய்ச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிப்பவித்து அகினிந்நம் விநாயகப்பெருமானே யுண்டு செயது, (தாமும் அவனாய்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனா எனபது கருதிது

நினைநதிறைஞ்சி வழுதுதுவாம் எனபதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள் மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலினைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க

புலவா எனபதற்குத் தேவரெனினுமமையும்

தானே திரிமூர்த்திகளுமெனறதை,

சிவநானசிந்தியார்

“யாதொருதெய்வங்கொணா ருதெய்வமாகியாவதே

மாதொருபாகளுதாமவருவாமற்றதெய்வங்கள்

வேதனை பபுகிறகருமபிறகருமேலவினையுஞ்செய்யும்

ஆதலாலிவையிரதாந்நிறதருளசெய்வனனே.”—என்பதனுநறிக. (க)

தேரேறி வருமபரிதி மண்டிலத்துஞ் செழுமதிமண டிலத்துஞ் சீரகொன

டேரேறி வருங்கனெனமண டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெனாக னுனு

நீரேறி வருமரியு முருத்தியனு மகேசசுரனு நிலவச் செயது

நாரேறி வருமவாத முளத்தமரென குணத்தானை நயந்து வாழ்வாம்

(இ - ன்) தேரிலிவாந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியசுந்திரமண டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டி லத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்ணையுடைய பிரமனும், திருப் பாரகடலி லறியுலகொளந்ந திருமாலும், உருத்திரனும், மகேசசுரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செயது, அன்புமிக்குந் வருகின்ற அவர்களுடைய இத்தயத்தி லெழுந்தருளிய எண்குணங்கையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழுவோம் எ - று

என குணங்களாவன —தன்வயத்தஞ்ஞதல், தூயவுடம்பினஞ்ஞதல், இயற்கை யுணர்வினஞ்ஞதல், முற்றமுணாதல், இயல்பாகவே பாசங்ளினீங்குதல், பேரரு ணுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இத்தனை,

“தன்வயத்தவன தூய வுடம்பினன் றுனி யற்கை யுணர்வின னஞ்ஞதல்

பன்னு முற்ற வுணாத லியல்பினன் பாச நீக்குதல் பேரரு ளாஞ்ஞதல்

மன்னு மீறல் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண

மின்ன தாக்கசை வாகம் மோதுமெம் மீசன ளுளையெப் போதும் வணங்குவாம் ”

என்பதனுணாக அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறியை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளா. (சு)

சிறு சத்தி.

வேறு

சத்தியாய விந்துவாய் மனோமனியாயத் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய் நித்தில வடநதாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடுமபுகழ் வாணியாய வேறு யெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம. மெத்திய யுயிரின் மலவிஞா கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பா

(இ - ா) சத்தியாயும, விநதுவாயும, மனோனமனியாயும, விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும், முததுமாலை தங்கிய அரும்பிய தனதையுடைய நாராயணியாயும், அழியாத ஸோத்திரையையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் எவ்வடிவாக நன்னனவே அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆனமாத்களின் மலமாகிய இருநாயுழிதது விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிறத்தியைத்தோத்திரஞ்செய்வாம் ஏ - று

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவநானந்தியார்

“சிவஞ்சத்திநாதமவிநதுசதாசிவனறிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரனனுமாலயனென்றினெனருப
பவந்தருமருவாவிவகுருவநாணுபயமொனரு
பவந்தருபேதமேகநாதனேட்டிபபன்னபா

சத்திபாயவிநதுசத்திபாயமனோனமனிதானுதி
யொசுதுமமகேசையாகியுமைகிருநாணியாகி
வைததுறுருகிராதிசுவிவநவருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநினருனீசனத்திறமவருந்தபள்” —என்றதனால், சிவத்திறஞ்ச

சத்தியாகியும், நாதத்திறஞ் விநதுவாகியும், சதாசிவத்திறஞ் மனோனமனியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், கிருநாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்டுப் பரமசிவன் சிவபேதமேழினுநின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனுடன தாதானமியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இரசத்திப்பதமேழினுநின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், “சத்தியாய* * * பூரணியை” என்றார். (இ)

நடேசா

வேறு

முத்தமக னிடத்தாராவ மீனறெடுந்த பிதாமகற்கு முதிரு மாற்றற
பூததபொழிற் செனனைநகரப் புகுநதுபே சன்னமுகப் புகுநே ளைப்
ரேததெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து னெய்தி மனதுட
கத்தியற்ற நிர்ணயபாறுஞ்சிதம்பரேகராமலாதநாள குறித்து வாழ்வாம்.

(இ - ா) பெறறெடுத்த பிராவுகு முததபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலாந்தேசுலை குழந்த செனனைநகரத்திலவந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயக்காடவுள் (நடமை) அடியாளுள் துதிக்குமபடி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இராபலையாற்றிக்கொள்ளரும் நடராசப்பெருமானது மலாபோன்ற திருவடிவையத் தியானி, “து வாழ்வோம் ஏ - று”

பிதாமகன் - நகரத்த, இங் கோமனென்பது போலாம் பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம் இதிற பிரசன்னமெனந்து வுடசொல

மனறு - சபை. சிவபெருமான நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும், மலாததாளென்றது அனுகிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாத்ததை.

ஐந்து சபைகளாவன —

இட்டையி ழிலுந்நம்பநீ

“கடல்விடதுகாநகாசினியிலிவகங்காஞ்சிமாநகருறையிலிவகங்
காவிரிவடபாலவருதிருவானைககாவினிலபுலிங்கமச்சாம்
வடநிசையணனாமீலயினிலிங்கமவன்னியினவடிவுகளாத்
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதமபரலிங்கமாசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடநிசையதனிமருவகுறருலங்கோதங்கித்திரசபையாங்
குறநிலகுணங்கிறபழபனூமனறங்குலநவந்தினமனெனபா
ரடலவிடைப்பாகனெல்லையமபதியிலமபல்தாமிரசபையா
மாலவாயமதுனாவெளளியமபலமேயணிதிலலைசெம்பொனமபலமே” — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்ரததிருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

“ஆடிம பழிகேணல மமபலத்தி லேயமே

நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடு

மகர முநரம் வளாதேனா சிகரம்

பசுரு முகம் வாழுடியப் பா

தோற்றங் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்

சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா

ஆன்று மலாபபதத்தி லுற்ற திரோதமுததி

நாளை மலாபபதத்தே நாடு” — என வருவதனாலுமுணாக.

(க)

சிவகாமசுந்தரி

நீதனார திரவலையுந் தினகரவெம மையுங்கனலிற் செழிந்த தேதம்
போதனாவு நறுமனமும போலிறைவன குணமான புனிதை வேறாய்க்
கோதனாவு முயிரிவருவதுக மாமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதலங்கு கருந்தடங்குட் சிவராம சுந்தரியைத் கருத்துவ வைப்பாம்

(இ - ள்) தண்ணிய சந்திராவிடங்கிற பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற்
பொருந்திய வெப்பமும், அங்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப்
பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவளான
புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறபட்டு (ஆணவாதிபல) குற்றம்பொருந்திய
ஆனமாக்கன (அக்குற்றத்தினின்றங்கு)பாசிவதைத் தயலாயுமபொருட்டே சிவப்பெ
யாவிடத்து விருப்பங்கொண்டு (அவரது திருநடத்தை) கண்டுநீர், காத்தே மகரவடி
நீண்ட விசாலமான கண்ணிழையுடைய சிவகாமசுந்தரியாரைமனநிலிபுத்திரவரமே

பூவுமணமும, அங்கினியு முகணமுமபோல, சிவமுந் சத்தியும் ஒரே மையாகவே நிறைவின, “இறைவன்குணமான புனிதை” என்றா

சிவகாமசுந்தரி யென்றது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆனமாக்கனடைய
வேண்டுமென்றுங் கருணையால, இறைவியார தமது திருவிழியைச்சாயத்து அவரது
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிறைவினைகை இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

“உரையுணர்வுக் கெட்டா லொருவனமிகு பஞ்சாக்
கரத்தால வமைக்கடான பாதி—பரையிடமாக

காணும் படியே கருணையுருக கொண்டாடல்
பேணும்வாக குண்டோ பிறப்பு —என்பதனானிக.

(6)

சென்னைமல்லிகர்

ஒன்றாகிய பலவாகிய யுருவாகிய யருவாகிய யுபயமாகிய

நன்றாகிய தீதாகிய நானமறைதரு மெட்டாத நலத்த தாகிய

தொன்றாகிய புதிதாகிய சுடராகிய யிருளாகிய துகடர்ந தன்பா [ழுவாம்.

சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாளு சென்னைமல்லி சுராமலாததாள சோந்துவா

(இ - ன்) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நானகுதேசங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பா(மல)குறந்தநினைநிலைகி, அடைநது தினைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னைமல்லி சுரந்து தாமரைமலாபோன்ற திருவடியைச் (சுரணை) அடைந்து வாழ்வோம் -எ-று.

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் கிருஷ்டககுமுன்னும், சாவசங்காரகாலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் “ஒன்றாகி” என்றும், சிவருசத்திநாதம் விந்து சதாசிவனமகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யடைதலின் “பலவாகி” என்றும், போற்றிப்பண்ணை “நன்னெறி விஞ்ஞானகலா காடுமல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னைப், மேவா விளங்கும் பிரள யாகலாகருத், தேவாய மலகனமந தீர்த்தருளிப்—பூவலயந, தன்னின்று நீங்காச் சகலாக கலாபோல, முன்னின்று முமலந்தீர்த்த நாட்கொண்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—” என்றபடியே, ஆணவம் கனமம் மாயையென்னு முமமலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலாக்கு அருணமயமாக வேயவருளத்திருந்து அதுக்கிரகித்தலின் “அருவாகி” என்றும், ஆணவகனமமென்னு மிருமலங்களை யுடைய பிரளயாகலாக்கு மாண மழு சதாபபுஜ கானகண்ட முதலிய வறறுடன் திருவருள் புரிந்தும், அமலமுன்றையு மொருங்கேயுடைய சகலாசுக்ருமானைக் காட்டி மாண்பபிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அதுக்கிரகித்தும் விளங்குதலின் “உருவாகி” என்றும், சிவருசத்தி நாதம் விந்துவன் அருவமாகியும், மகேசசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவ முங்கலந்த சதாசிவமாக நிறநலின் “உபயமாகி” என்றும், தமமை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுக்கணவந்தவிடத்து அருளசெய்ய நிறுணையாக நிறநலின் “நன்றாகி” என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீததொழில் புரிவோலாச் செஞ்சது அவரையருளவின், “தீதாகி” என்றும், வேதங்கந நானகாசலாணுஞ் சிவ கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் “நானமறை” என்றும், “வேதங்களை யாவெனவோங்கியாழநதகன்ற துண்ணியனை” என வாநபூரடிநரும், “குளதாமறைச் சென்னியுந் தொடததொடநீண்ட நீளநீ” என்று பரஞ்சோகி முனிவருங்கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் “நானமறைதரு மெட்டாத நலத்ததாகி” என்றும், “முன்னையபழம் பொருட்கு முன்னையபழம்பொருள்” என்றபோல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவளுகலின் “தொன்றாகி” என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்குபவனென்பா “புதிதாகி” என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி விருளைப்பரவச் செய்தும் அவற்றின் சொருபந தாமேயாக விளங்குதலின் “சுடராகி யிருளாகி” என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆணமாக்களடைய விரும்பின தமமையே சரணுநலின் “துகடாந்தன்பா சென்றோம்” என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவாகசடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும் போலவநிகரானி னுங் கேடயினுங் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போலவாராகலின் அவ னாததரிசித்து அவர்பால மனதைச்செலுத்ததுலே யதில மூழ்குதலாமெனப்பா “சென ருடுஞ் சுவைக்கடலாம்” என்றும், அவ்வகைய இறைவா சென்னே நகரினுள்ளவரும் மலர்சுரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் “சென்னேமலர்சுரர்” என்றும், அவ ருடைய திருவடி “பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்ப்புவே” எனமுற்போல மேம்பாடுற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் “மலர்ததான்” என்றும், அத் திருவடியே அதுக்கிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையெனப்பா “சோந்நுவாழ்வாம்” என்றும் கூறினா.

(அ)

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங் காரணாகண மூவனாயுந் தரித்துயிர்த்த வடையாளங் காட்டு மாபோற் சீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவனாவாரந் தழுகெழிகுருஞ் செலவத் தாயைப் பேரணவுஞ் சென்னேநகரப் பிரமராம் பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்) பிரமஹ்ம, விண்டுவும, வேதங்கட் கதிதனை உருத்திரனும எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாதி முததொழிலகட்கும்) காரணாகளாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (க்ருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிறைக்கள கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செலவத்தை யுடையதாயாகிய கோத்திவாய்ந்த சென்னே நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராம்பிகையைத்ததித் துவாழ்வோம் எ - று

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றும்டிப்பினை யுடையாளென்றா இதனை,

சொந்தூரியலங்

“மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முககுணக்கடலென்றுமுன்
சேவடிக்கணிருப்பவாசென்னிகுவித்த செங்கைப்பிரிக்கிவார்
பூவெடுத்தவாசென்னிவைத்திடுபோதமுற்றவரமமைநின்
காவலாப்பொதிதாளிலவைக்கவுமூவாசென்னிகளிகுமே” — எனபதனூறிக.

பிரசன்னவிநாயகா.

முருகோடு மனப்பிவிற்று நறுங்கடுகை முடிக்கணிந்த முதலாற் காமைக் கருகோடு பூயித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்தில வாங்கி யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை பூற்றுந் தான மருகோடு மணிமாபத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்) வாசனையோடு தேனைசொரியும் நல்ல கொணைமாலையை முடியிலணிந்த முதலவராகிய சிவபெருமானாகு, (திருமாலாகிய) ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிசிறை மச்சலமானது பக்கங்க ளிற்பாய்கின்ற அழகிய மாப்பிணித்திற சாப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருத்ததுவாம் எ - று

நிராமயன—நோயற்றவன் கடுகை—முதலாகுபெயர்.

கருகு+ஓடு- கருகோடு

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூடாமவடிவேற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவாக்களிடத்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களையெழுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவ பிரான விரும்பிப்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஒட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவா அதனை மாபகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (க0)

கு ம ர வே ளா

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிகருந் தோறுஞ் சிரந்தாளகக் வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திற குனற்க் கரந்துளகருங் குறுமுனிகருங் கருத்தினமயல பூட்டியகை தவஞ்சாலவெறி னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல வலனுயாதத் விளையவனை யுள்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரத்தின) மும்மதில்களையுழித்த வலலபமுடைய சிவபெருமானும் நீனைக்குமபொழு தெல்லாஞ் சிரக்கமபனஞ்செய்ய, அலைகளை வீசங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விநதமலையுந் தமதுவலிஞ்ஞறுமபடி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கு, மன சில மயக்கமவிளைத்த வஞ்சுகமிஞ்ஞத் கிரவுஞ்சுகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவவிய அசசவடிவாகிய வேறபடையை வலப்புறத் துயாததிய னுளையின்னையாணா (நமது) மனதிலிருந்ததுவாம். ஏ - று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தனதாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்தத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றும் கொள்க

அலைகடல்திறத்திறகுன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செலவ்செருக்கினால் அவைகளைத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவாமறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்சரியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வருசனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமத்ததியடைந்து, மாதா மரம் நீர் நீலங்கடரு அதனைப் பகிராதுகொடுத்துப் புனிதனாயினன் இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணாந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓயாகஞ்செய்து அதிறேருன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ் இந்திரன் தனது வசசிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டு வின் சூழ்ச்சியால் ததிசுமுனிவரது முதுக்தணடெனபைவாங்கி விசுவகனமூல வசசிராயுதமாகிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிராக்க, அவன்போசெய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன் அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவா அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பாளஞ்செய்தனா என்பதாம் இதனை,

நீர்விளையாடற்புராணம்.

“என்றவனிடக்கண்டாபபானிகலபுரிபுலன்களைநதும்
வென்றவனெடியோன்றனைவிடையவனவடிவமாகிக்
நின்றவனறிவானந்தமெய்தமயாயன்றைந்தவெள்ளி
மன்றவனுழிச் செந்திவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்.

கைதவனகரநதுவைகுங்கடலைவெறபடகருங்கயில்
பெய்துமுந்தெலலைததாககிப்பருகிணைபிறைசோசெனனி
யையனதருளேப்பெறருர்க்ககிசயமிதெனகொனமுன்று
வையமுததொழி லுஞ்செய்யவல்லவிரெயனேரு.”—என்பதனானிக.

துளக்கவென்றதனால கரத்தைநீர்மிரத்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்ற
ஆசமயனீர்ஞ்செய்தனவெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விர்த்ததையடக்
கினவெனவுரு சொல்லாற்றலகாணக.

பெருவரைதிறத்திற குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவா தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்ன
மசுரன் மலைவடிவாகநின்ற தன்னுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய
முனிவா கோபங்கொண்டு “நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரகடவுள் வே
லாயுத்ததிற்கு இரையாகு” எனச்சபித்தேகிளை அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைபுறமா
கவேயிருந்தன்ன. அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமாகளில் இளையோளுகிய
யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தன்ன. முருகக்கடவுள் சூரனைச்
சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தாரநங்கலோ யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள
வேலாயுத்ததால் தாருகையும மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனா இது
நிறக பின்னா விரதமலைநாரதன் குழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழி
யைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றது நிற்ப, அகத்தியமுநர்வா வழிவிடுகவென, அது
மறுத்துரைக்க, முனிவா தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினவென்பதாம்.
இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

“ஆனமுனிகேகொருநீயிவவசலநீங்கித்
தேனாமருதவளமேயதெனனாடுநண்ணி
வாறாபொதியமலேமவுநிலையமெல்லா
மேனனெனவேநீகராகிவிளங்குமென்றான்”—எனவும்,

ஷை. கிரவுஞ்சப்படலம்

“மாணமதிபெருகுமெய்யோயமற்றநீனெரு னைமநீங்கி
நீணமலையாகியண்டேர்னநுதீயவுணாககெல்லா
மேணமிருமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோருடேயனைச
சேணமலிகடவுளோருநதீத்தொழிலிழைத்திபனனான்”

“மாற்படுமதுபாணிவலிரொழுதண்டாலுன்றன
பாற்படுபுழைகளயாவும்பற்பலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிராணுதவுஞ்செவவேள்
வெற்படைதனனிறபினனாவிளிருதிவிரைவினென்றான்”—எனவும்,

ஷை. தாருகர்வதைப்படலம்.

“தாருகனமார்பமென்னுநதடம்பெருவரையைக்கிண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திறசோநதுபட்டுருவிசென்று
வீரமுமபுகழுங்கொண்டெவிளங்கியசென்னவங்கட்
சோரியுநதுகளுமாடித்தன்னெண்ணீண்டதனேற.”—எனவும்,

ஷை. விந்தம்பிலம்புதபடலம்.

“ஏறிகதிமதியினுகருமேகருநதிறத்தாலவான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லெந்நடியமாலப்பானுந்நெறன

குறியறிநகஞ்சியாறுகொடுப்பனெவனதுதோற்ற
மறிகிலைமீண்டுபுகென்றவவனாமொழிந்ததனறே.

அற்புதமராகொள்ளவாற்றவுந் குறியோனவிந்த
வெற்பினதுமபாதனனினமியுரகுடவகைசேர்த்தி
வற்புறநூறவலலேமறந்தபுலிககட்டாழ்ந்த

சொற்பிலம்புகுந்துசேடனெனனிலேபுறந்தனறே” — எனவும் வருவன
வற்றானறிக. (கக)

சேயஞ்ஞாப்பிள்ளையா

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான பால்கறந்து வவ்வர் தீங்கு,
முறைபுரியத் தககடுதென வடுததடிததுப பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறையுடன்மண னிடைபபுரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத
தீங்கு, மிறையவனமெய்ப பணியாக விருமபதத்தை யடைந்தவரை
யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றும் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலுக்கறந்து அபகரிககின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்)செய்யத்தக்கது என்று
சமீபிதது அடிததுப பாற்குடத்தை எறிந்த தநதையாகிய எச்சத்தனை சாந்ததுடன்
நிலைமிசைப் புரளுமபடி அவனது இருகால்களுந்துண்டாயுறுமபடித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைதொண்டாகக் (செய்து) சிறந்த சண்டேச
பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம் எ - று

திருச்சேயஞ்ஞாரில வேதியாருலத்தில எச்சத்தத னென்பவனுக்குப் புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாந்தர அறிவுதொடாசசியால வேதாகமங்களை
யோதா துணாநது சர்வானமாக்களிததும் அன்பினவழியொழுகி வருகையி லொரு
நாள அவ்ஞா அநதண்சசிறுவரோடும் பசுநொயோடுங் கூடிசசெனநனர் அப்பொ
ழுது ஓர்மறுப பசுவொன்று அதனை மேயப்பாளைக் குததப்போக, அவ்வாயன அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசாம ரதூகண்டு மனம்பொழுது அவ்னைநோக்கி,
பசுகள எல்லாதேவாகளும், தீர்த்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது சூழ்ந்திருந்
தும் உறுப்புக்களை யுடையன திருமஞ்சனத்திற குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிறகு அவற்றின் சாணமே மூலம் ஆதலின் நீ இனிப்பசுக்
களை மேயக்கவேண்டாம் யானே மேயப்பேனென்று அவ்ஞா ரணுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கரையிலும் புலலுள்ள விடங்களிலும் மேயத்து நீர
காட்டி வெயிலவேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவ்வரை வீட்டிறகனுப்பித் தம்
வீடுசோவாராயினா. அப்பசுமபால திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவாசசனையில்
ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கரையில் ஓராததிமரத்தினி கீழ் மணலாற சிவலிங்கநியமித்ததுப
பாலிலைபிடேகிதது, பத்திரபுஷ்பங்களா லாசசித்ததுச சிவபூசைசெய்துவந்தனா அத
னைக்கண்ட அவ்ஞா நெருவன விசாரசாமர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராருக்கு
அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சத்ததனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனா. எச்ச
த்ததன் அஃதுணமையாயின யானே கண்டுபிடித்தது தண்டிப்பேனென்று கூறி, தன
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன் விசாரசாமர்
பாற்குடங்களை நிரப்பித் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சேகரித்து மணலாற சிவலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப் பாலுலப்பிஷ்டிக்கக் கண்டு மரத்தினின்று மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள்
கூறித் தண்டித்தாற்புடைத்தும் அவாமனம் சிவாசசனையி் விருத்தலின் உணாநதிவா.
எச்சத்ததன் அவரதுணமையறியாது பாற்குடங்களைக் காலாவிடற, விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செயதவன் பிதா குரு பிராமணன னெறுங்கருதாது, அருகிருந்த வோர கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன் காலகளை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனா. அவர பகதிகு மகிழ்ந்த சிவபெருமான இடபாருடராய்க் காட்சியளித்து நம முடைய தொண்டார்களுக்கெல்லாம் உனனைத் தலைவனாகக் காணேற்றுகொண்ட அழுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்று கூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச் சூட்டிச் சண்டேசுரபத்னி தந்தருளினரென பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்.

“தொடுத்தவிதழிசுழ்சடையாதுணைத்தாணிழற்கீழ்விழுக்தவனா
யெடுத்தோககிநம்பொருட்டாலீனறதாணைவிழுவெற்றிநா
யடுத்ததாணையினியுன்கருநாமென்றனசெய்தனைத்தருவி
மடுத்தகருணையாற்றடவியுச்சிமோனதுமகிழ்ந்தருள.

அண்டாபிரானுந்தொண்டர் தமக்கதிபனாகியுணைத்தூர்
முண்டகலமுமுடிபனவுஞ் சுவனவுமுன்ககாக்ச
சண்டேசனுமாமபதநதந்தோமென்றவகவாபொற்றடமுடிக்குத
துண்டமதிசோசடைக்கொன்றைமாலவாகுகிசூட்டினா” —என்பதனாலுணர்க.

தந்தையின் காலவெட்டுதல பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் நிருவடிக்கன புடைமையோடு அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது இதனை,

சிவநாஸரித்தியார்

“அரனடிக்கணபர்செய்யுமபாவமுமற்றதாரும
பரனடிக்கணபிலாதா புண்ணியபாவமாரும்
வரமுடைத்தகனசெய்தமாவேனவியீதியாகி
நாரினிறபாலனசெய்தபாத்தகனமையாயத்தே” —என்பதனாலுணர்க. (௧௨)

திருநந்திதேவா

வேறு

வெள்ளி மாலவரை விமலனா விளம்பிய வேதந
தெனா மாகம் புராணங்கள் செழுங்கலை நிறவு
முள்ள வாறுதோந துலகெலாம் வழங்கமுன னுரைத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாரம்

(இ - ள்) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டிச் சிவாகமங்களும், செழிய பிறகிலுள்ளும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்து, உலகமெங்கும் வழங்கும்படி முதலிற கூறிய வள்ளலாகிய அழகியிருந்திதேவரெனனு மாசிரியரைத்ததிப்பாரம் எ - று.

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்படுதென்பது பொருள் வித=ஞானம். வேதம் நான்காவன — இருக்கு - சொ - சாமம் - அதாவணம் ஆகம்மெனனு மொழியில் ஆவென்பது ஞானமும், நவவென்பது மோகமும், மவவென்பது மலநாசமும். ஆகவே ஞானமாகக்ளுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தையுதிப்பித்த மோகத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள் சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன — காமிகம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீபதம் - குககுமம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான - சுப்ரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மருடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிமயம் - புரோதகிதம் - இலனிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் என்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன:—பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாதியபுராணம் - மாககண்டேயபுராணம் - ஆக்ஷீனயபுராணம் - பிரமகைவாததபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மறசபுராணம் - கூடபுராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம் அன்றியும் உப்புராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன:—ஆதித்தியபுராணம் - கந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாமபுராணம் - சிவதனம்புராணம் - தெளவாசபுராணம் - நாதசிகங்கபுராணம் - நாதியபுராணம் - பராசரியபுராணம் - பாககவபுராணம்-பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிட்டபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் என்பனவாம் இவ்வுப்புராணங்களுக்கெல்லாம் வியற்றிய அவ்வாறே பேரால் விளங்கும்

கலை—நூற்றிருபது கலைஞானம் அறபதது நான்குவகைப்படும். அவையாவன —அக்கரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதுகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப்பிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அதிபரீக்ஷை - கலைபரீக்ஷை - இரதபரீக்ஷை - கசபரீக்ஷை - அசுவபரீக்ஷை - இரதசிற்பரீக்ஷை - பூமிபரீக்ஷை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மலலபுத்தம் - ஆகருடனம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடனம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசிகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபிலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தானுவாதம் - காருடம் - ஈட்டம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிசயம் - இந்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திடீத்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சக்கிலத்தம்பம் - ககனத்தம்பம் - கந்தத்தம்பம் அவததைப்பிரயோகம் என்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்த வள்ளலென நந்திதேவாராபுரத்தென்னெனினி, வேதாசாஸ்திரோ முதலிற சிவபெருமான பாவதிசுலியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவா சனதகுமாரமுனிவருக்கும் சனதகுமாரமுனிவா வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவா ருதமுனிவருக்கும், ருதமுனிவா ரைமிசாரணியவாசிகருக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரணமுறையாகலினெனம்

வள்ளலு—வரையாது கொடுப்போன

(கக)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லாராபுரம் பரமநப பொருள்கள்

கருதி யோமபவொண் னாதெனக் கண்ணுதற் பெருமா

னருளி னறைபல வதிசயர செநதமிழ் பாடிப்

பொருளி தாடுமதை தெரிதருநால் வாகையும புகழ்வாம்

(இ - ள்) பரிபக்குவஞ் சிறிதுமில்லாதவாகள பிரவேசிக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிகண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (கிருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைய) பொருளாகுமென்று உணரத்திய (சமயாசாரியா) நாலவாகளையுந் துதிசெய்வாம் ஏ - று.

கண்ணுதல்—அனமொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவா பிணசென்று ஒன்றுமுனையாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மையாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளையாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான தமது நெற்றியினிடிலே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசக்திராதி களுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுகுற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணெனப் பெயரெய்தினர் என்பதாம் இதனை,

கந்தபுராணம்

“அசனையொருநூன்மம்மையெழில்பெறுகைலைக்காவிர

பேசலனாடலுன்னிப்பினவரவிழியிரண்டி

தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்களையாவு

மாசிருள்பரந்தெல்லையுயிரகனுவருத்தங்கொள்ள

ஒங்குதன்னுதலிபுபபெருநதனிநாட்டநலகி

யாங்குதுகொண்டிருநதனருள்கொடுநொக்கியாண்டு

நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளை மாற்றித்

திங்கதிராமுதலானோகுகுச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்.”—என்பதனானி.

நாலவாகள்—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி-ஆளுடைய வடிகள். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருநாள் சம்பந்தமுந் தீநாயனார் ஞானப்பாலருநதி, பொற்றாளம்பெற்று, முத்துச்சிவிகையிலிவந்து, முயலக் கோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனல்வாதம் புனல் வாதுகளிலவென்று, சமணரைக்கழுவிவெற்றி, புத்த நந்திதலையில இடிவீழ்த்தி, ஆண்பணையைப் பெண்பணையாக்கி, ஏனப்பெணைகூச செய்தவை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தமக்குற்ற சூலேநாயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - உலோடெழுத்தியகடல் - இத்தையரங்ககளினினு நீங்கி, குலமுத்தினாயும் இடபமுத்தினாயும் தரித்து, அப்பூதிநாயனார் மகனுக்குற்ற அரவின விஷத்தைகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்தவை முதலியனவும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான அடிமைசேடிகொட்ட வனெருண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப் பெற்று, திருவாரூரிற பறவையாராமணநது, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற கொடுத்த நெனமலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கல்லைப்பொனாக்கி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற சங்கிலியாராமணநது, அத்தொ பரவையார் கொண்ட ஊடலதீரச சிவபிரானை தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவாந்து திருக்கைலாயமடைந்தவை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருநதமரத்தடியில் இறைவனுலுபதேசிக்கப் பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தகளைவாதினில் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச் செய்தவை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (க௬)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய ஷாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிநதாங்
கறிவு நூல்களின முடி வெலா மகப்படுத தவற்றி
னெறியெ லாமவிளக கியசீவ ஞானபோ தததைக
ருமிசெய் தீந்தமி நூலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையினபொருள்கள் விளங் குவனபோல, ஞானசாஸ்திரங்களின முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அலற்றி நமக்கங்களை யெல்லாம் (நனகு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மெனனு நூலேக்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுணரத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாகவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோ தத்தை, சாலிவாகன சகம் ககசுரு-ல மெய்கண்டதேவா செந்தமிழில் மொழிபெயர்த் தருள்ளரெனபது. (கச)

நமச்சிவாயதேசிகர்

வேறு.

இருவினை யனுகி நிறற் கேதுவு மிருள னுகி
மருவிய செயலு நீங்கும வண்ணமு மற்றுந தேற்றி
யருளபதித தெனையு மாடகொண் டாவடு துறைக்கண் வாழும்
திருவளா நமச்சி வாய தேசிகன மலாததாள போற்றி.

(இ - ள்) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆண வாதி மலசம்பந்தம் அனுகியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செயலையும், (அது) நீங் குந்தன்னையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலவறிவினனாகிய) என னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதூறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளர்ப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலாபோன்ற திருவடி துதிககப்படிவது. எ - று.

கடவுளவாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

சிற்பதூல் வழியிற் செயத வருவெனச் சிற்பஞ் சாராப்
புறபொரு ள்ருவு மைங்கைப் புண்ணியன புணரது நிற்பி
னரபுதப் பூசை கொளஞ் மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணரத் தாவென பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்) சிற்பதூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவருவத்தைப்போல, சிற்ப லக்ஷண மமையப்பெரு த அற்பமாகிய பொருளினுற் செயத வருவதையும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய புண்ணியசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாரா யின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்நதிராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும். எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயததாற செயதது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத வியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியலபு கூறக
கருதுவ ரல்லா மேனாட கண்ணுதற பெருமான றுனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்ற லந்தப
பொருவினி கதையான் கூறப புகுந தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முதறமுறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிநதாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அநதச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரித்ததை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும். எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓநாயுனிலலாதவெனெனப் பொரு டரலின் பொருவிவியெனக்கூறினா.

நகையதாகுமெனது காண்டி சிலைடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருளபடம். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதென் டெறநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியபப முனிவரனருன கோதிலெழுத தாதி யென்னு
முறுசுவைப பாரயிரெய் தேனகழைநீ ராழிகடைந துலகிற செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான விநாயகமான மியனிரத மினிபப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தடபமாகிய திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகரருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்நத கச்சியபப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்தது - சொல் - பொருள் - யாப்பு - உணி யென்று சொல் லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைநது இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமானமிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவாகடகு) இனிக் குமபடி யுதவினா. எ - று. (க)

வேறு

சொல்லார்ந்த புகழ்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவாகுல சிகாமணியாகு கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன ஞானதைபூர வள்ளன
மாமேரு காவலும வரமபிலபெரும புகழோன

வில்லாரந்த வருட்சிவபுண ணியக்கொழுந்தா யுலகில்

விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகமான மியத்தை

யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா

னிருநதுறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையினமா தவனே.

(இ - ள்) (கவிவாணா செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமனைத் தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோ சிறோ ரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார பெற்ற வலிதங்கிய ஆணமையினையுடைய பூரித்த புயங்கன் வாயந்தவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைவப்போலக் காததற் றொழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையல்லாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாயந்த அருணமயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடத்தேற்றமபடித் தமிழ்ப் பாக்களாலுள்ளிசசெய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாயந்த திருவாவடுதுறையி லெ ழுந்தருளிய அளவிலலாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கக்கியப்ப முனிவா செய்தரு ளினா எ - று.

“ஆக்கியோன பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளை - கேட்போர பயனோ டாயென பொருளும் - வாயப்பக் காட்டல பாயிரத் தியலபே” என்றும், “காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே” என்றுஞ்ஞத்திரமாகலின், “இருநதுறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின மாத வனே” என்றதால் ஆக்கியோன பெயரும், “விநாயகமானமியத்தை” என்றதால், வட மொழிப் பாக்கவபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், “எல்லாரும்” என்றதால், குண கடல குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லககுட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்க லாகிய எல்லையும், “விநாயகமானமிய” மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், “தமிழால்” என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும, “உய” என்றதால் துதலிய பொருளும், கேட்போரபயனுங் கூறினொரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவா சாலிவாகனசகம் ககசுஎ-ல இருந்தவரெனவும், களென்றதைச் செணனைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகா சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதெ ன்றும், காரணமென்றதை “சிதம்பரபூபனவிளம்புகென” என்றதால் அவரார் கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க

(௨)

ஆ. நிருஹிநுத்தம் - ௨௧.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விககதை பிரசன்ன விநாயக நருளாற்
றொடுத்த லாலவ னாடெனுந தொண்டைநாட டிணையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேனமை
மடுத்த நாவலா வியததக முநதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருந்திய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளிற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்குமபடி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று.

வேறு.

அண்டரும புகழ்துண் டிர னுண்டுதுண் டிர நாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னாத
தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன படைப்புத தொடடுப் பயிலுமித் தொலை நாடு.

(இ - ள்.) பூவத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருந்திய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந் துண்டிரன் அரசுசெய்துதுணைமரநாடாயும், அதன்பின்னா தண்டகன் அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னா தொண்டைமான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவா. எ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குறறங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போககி
யுயரிய நகரி தெனறே யுறறமா காஞ்சி மூதூர்
செயிரறத் தனபாற கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்) திருக்கலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல் விருமபிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின சாயலையுடைய உமாதேவியாரா (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்தது (தாண்டி, அவ்வேழுநூன்றும்) சிறப்புற நகரம்துவேயென்று பொருந்திய சிறந்த காஞ்சியெனனும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டிற் றது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியாரா சிவபெருமானது திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் ஆன்மாத்கள் இருளா லல்லஹறமமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எமமை யாசசித்துப் பாகம் பெறுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செயது சென்றன ரென்பது சரிதம்

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,
காசிகண்டம்.

“காசிமாயாபுரியவநதிகாஞ்சிமற
ரோசைகொளயோத்திவண்டுவரையொப்பறு

மேசிலாமதுளையென்றிசைக்குமேழபுவி
மாசறுமுததியைவழங்குமென்பவே.”—என்பதனானறிசு. (ங)

நாட்டினுக் கியலபு கூறப் புகுநதநா வலாக னெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில் பொருள்க னெல்லாங் குறித்தெடுத் துரைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுக்குச் சிறப்புரைக்கப் புகுந்த கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை
வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீரரணுமுதலிய கோணுத
வில்லாத பொருள்களையெல்லாங் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற
ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண்
முதலியன பொருந்தி நின்றலைக்கண்டதான கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்
தனர்போலு மென்பது கருத்து (சு)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழற் துழுவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே ரொழுகு மேலுந்
தழைபுனற் பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ் சீரார
பழையதுண் டர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி
னைத் தோண்டித்தாம் விருமபிய நீரினைக் கொள்ளுமபடி. (கால்முதலிய வருவேற்ற)
வெவ்வேறாக ஒழுக்குமாயினும், பெருகுகின்ற நீரையுடைய பாலாறானது காமதேனு
சொரிந்த பாலினிலொழுகுஞ் சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டரநாட்டைப் பாலிநா
டென்றுஞ் சொல்வார்கள. எ - று (இ)

வேறு.

மாலெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சில மெய்நிறம் வேறுமாயத் தேவருக கழுதஞ்
சால நல்கினன சாரநதுரு வேறுமாய் நாழு
ஞால நல்குது மழுதென நரலேநாக கினவே.

(இ - ள்) மாலெனறு சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்
ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறமவேறுகித் தேவர்கட்கமுத்ததை மிகுதியாகக்கொடுத்
தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு
கொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன. எ - று.

மாலென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகலின் நமது பெய
ருடைய வொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செயவோமெனறு கருதியதாக வருவகஞ்
செயதார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்த்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயா. (சு)

திருவு மறறவு முநதுறச் செறிநதுயிர் தேமப
வுருவ வலவிட முதனிய பாற்கட்டன மறநது
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற குணவாய்ப்
பொருதி பைப்பெருங் கங்கைதோய புணரிசார நனவே.

(இ - ள்) திருமகளையும் வீனய பொருளகையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, முந்துற உயிராகத் துகிக்குமபடி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அந்ததிய முனிவனுக்கு ஆபேசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிநது, உயிரதேமப வருவவல்விட முந்துற உதவிய”
என்றவையஞ்செய்துகொள்க (எ)

எமமை யூரதரு மிரதிர னினமலைச சிறகு
தமமை யீரந்தநாட டப்பிவந தெரளித்தமை நாக
விமம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சுமமை மாகடல குழிபடத தோயமவாய மடுதத

(இ - ள்) எமமை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரை தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறுகளையிரந்த காலத்தில், (அவனகண்கடகுப் புலப்படாது) தவறிவநது ஒளித்ததுக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்தவோ மெனது விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடுமபடி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசத்தின மகன

(அ)

வெளிப்ப டித்தினும் வெருவிவந தொளித்தமால வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிறதிர னடுதது
விளிப்ப தினமையை நினைந்துவெண் டிபாபுனை முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம.

(இ - ள்) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வநது (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்நிரை (இனி) காப்பதல்லது சமீபித்த அழிப்பதிலலை யெனப்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அமலையை இனி யிமசையெயானதுதலின் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றா கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும், கோபித்த என்றும் பொருளபடும.

“வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதினமையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்தனமேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிறு நீரநும பெரியரை மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென பதுகிட முவரி
குளிரு நீருமவண் ணமுங்குருட்த தழலுமபே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயநதவெண் மேகம.

(இ - ள்) வெளிற்றுத்தனமையுடையவாகளும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவாகளெனப்பது நீச்சயம் (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிசைசலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று.

வண்ணம் - நிறம், ஈண்டிககருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கி
னியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலினாச்சலும் மேககாச்சனையுமாம்.
மற்றவை வெளிப்படை. (௧௦)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைதுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கனும் பசப்புறச சூறபொறை யாற்றுத்
தங்கு மின்னிடை நுடங்கவா யறறெலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்.) குங்கும் விளங்கும் புருவமாகிய விலலோடும், இளமைவாய்ந்த
தேகமுழுவதும் பசிலநிறமெய்தவும், காப்பசசுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன
லாகிய இடையொசியவும், வாயினுலினாச்சலிடம் ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய
பெண் நீர் என்னுஞ் சூழநதையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியஇடத்திற்) பரவினாள் ஏ-று.
குங்கும் - செம்மைநிறம். ஆற்ற - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை விளையெச்சம்.

கவாபொ ருட்படு நூலகளின கரிசெலா மகற்றி
யிலாபொ ருட்டிற் மிதுவென வியமபுமா ரியாபோ
லுவர கற்றியொண டமபுன லுயிரெலாம் பருகத
துவரும் வெப்பறச சொரிந்தன கரந்துகா ரெழிவி.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூலகளின குற்றங்களுையல்
லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளினற்றிமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்
கும் மேலோர்போல, கரியமேகங்களை (சமுத்திர நீரின) உப்புத்தன்மையை விலக்கி,
ஒளளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்) பிராணிகளையாவும் பருகும்படி, துன்புறுத்
தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்தப் பொழிந்தன. ஏ - று.

காரெழிவி - காரகாலத்துதித்தமேகம் (௧௨)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலாப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற கான
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடுமபுன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வள்ளியோரோ போல.

(இ - ள்.) (மேகங்களை) கொடையாளிகளபோல, சமுத்திரமாகிய நெய்தநில
முழுதும் பொழிந்தன; தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத்)
நிலமுழுதும்பொழிந்தன; தண்ணிய நிழலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரி
சையெல்லாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாற்றமைந்த மலை (ஆகிய குறி
ஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. ஏ - று. (௧௩)

உரிய தாகிய பருவமில் வாறெழிந் ததற்பின
கரிய வாகட னீரநசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரிய மாமழை மதிதொறு முமமுறை பருகிச
சொரியு மாகடன பூண்டன சுராகநுங் களிப்ப.

(இ - ள்.) உரியதாகிய (காப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு
நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்
கள் மாதந்தோறும் முமமுறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சுந்தோஷிக்கும்படி
மழை) சொரியும் வகையாகக் கடமையைக்கொண்டன ஏ - று.

மதிதொறு முழுமுறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமுய மாரிபெய்தல அதுதான் பதுதினங்கள் கழிந்தபின்னா பத்தாநாளில மழைபொழித்வெனப்பது ஆனன்றோ உரையிறகண்டது. (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியாபால வழங்கித்
தூய வானபொரு ளெளிதுறுஞ் சுருணரே போலத்
தீய தாமபுன்ற ரெழுமுகிற களித்திருந் கடலும்
பாய தீமபுன னதிகளாற பருகின மாதோ

(இ - ள்) மாயாகாரியமாகிய பொருள்களை அடியொர்கட்குக் கொடுத்தது, சிறந்த மோகப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோபோல, பெரிய சமுத்திரமும் தீய (உவா) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்தப பரவிய மதூரமாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற பருகின எ - று.

மாதோ - அசை

(கரு)

அருவி வீங்கின மலைகளான யாறுமிக கார்த்த
பொருளில் கானகம் பூம்பணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருந்தவைப் பிடங்கள்
பெருக லுயின கேணிகள் பெருங்கடற் கரைக்கே.

(இ - ள்) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) அறுவியாறுகள் பெருகின ஒப்பிலாத முலலைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன மருந்த நிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் காலவாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நீண்டதன பெரிய (நெய்தநீலமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெருகுமபடி யூற்றெடுத்தன எ - று

(கசு)

மலாத லைபபுவி யுயிராகளும் வானவர் குழுவு
மலகி லினபுற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ராததன நலத்தகு நானில வரைப்பிற
குலவு மைந்திணை வளமினிக கூறுது முறையால.

(இ - ள்) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவாகூட்டமும், குற்றமில்லாத இனபத்தை துக்கும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிறப்பினைச் சொன்னேனும் நன்மைபொருந்திய நாலவகை நிலங்களாகப் பட்ட பூமியிற் பொருந்திய ஐந்திணை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்தது) கூறுவாம் எ - று

திணைகள் ஐந்து அவை குறிஞ்சி - முலலை-மருதம் - நெய்தல்-பாலைஎன்ப படும அவற்றுட்குறிஞ்சி - மலையும்மலேசோந்தநிலனும், முலலை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமியும், மருதம்-வீளைநிலனும் வரசுவதலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங் கழிக்கானலும், பாலை - இந்நாலவகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம் (கள)

குறிஞ்சி

வேறு

வெள்ளிவெற பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெறபுஞ் சிறந்தது முவாழ்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெறபு முயாந்ததென றோங்க லெல்லா
மாளிலை வேலற முங்கி யருமபயன படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளாயுந் தரித்து உயாவற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவும் கூரிய வெற்றிலை போன்ற வேறபடை யேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும் எ - று

அரும்பயன படைத்தநிற்குமெனறது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தம்பாவுறப்பெற்றமையானெனக் (கஅ)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன பயந்தசே யிலனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்று முகவன வைகு மியுமாபுகுழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக் கென்று மெங்குங் குடிக்கொளும் வேட்ச சாதி.

(இ - ள்) மூகாசுரனென்னும் பன்றியைக் (கொன்று தூசுகளைக் காசு அருமபடி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான பெற்றருளிய இவ்வுனும், (திருமாவின்வதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றி னைப் பறிகுழ வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பரியபொன்னையுடைய சாரல்கள் மைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேட்சசாதி குடிக்கொண்டிராநிற்கும் எ - று.

பன்றி - வன்றி. “பவயேறபேத” எனபது விதி.

இறங்குக்கும் எனப் பாடமுமுண்டு இறங்கு = சோளத்தி லோலகை (கக)
மலைவரு முமையான் முன்கை வளாகிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மென்று மணிவகைக் கிழவ னுரத்தி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுலப்பிலா மாநிலு மீண்டி
யிலைவாள் சாரற் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்) இமாசலத்திற்கேற்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளா கின்ற கிளியானது (சமகரு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற நிறையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நீலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கடையாகிய கெடு தலற்றமயில (தமக்கினம்) ஆகுமென்று கருதியே கணக்கிலலாத மயில்களுக்கூட, தளிரா கள் வளராந்நர மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தம்மினத்தோடு சஞ் சரிக்கும். எ - று

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் எனறும் இனத்தொடும் பயிலாந்நரும் எனக்கூட்டுக. (உஉ)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
துயவன் குழல் வைகற் றேலவியில் வலியுண்டாமென்
றாயின் கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மோசின் மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றும்

(இ - ள்.) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற் றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக் குமிடத்தில் (நாடும்) வசித் தால், தோலவியல்லாத வலப்பழுண்டாகுமென்றதொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுக்கு சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகப் பொருந்தின எ - று.

மதமலை = மத்தையுடையமலை சிங்கமெனந்து சிங்கமுமாகாசனையும், மதமலை தாரகனையும், பன்றி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோலவியல் வலியுண்டாமெனத்தற்குத் தோலவியடையத்தக்க காலமவரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமென்றும், தோலவி தேவகதியாக வருமாயினும் நீங்காச் வலியுளதாயிருக்கமென்றும் பொருள்படும் தோலவியல் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க (உச)

வெய்கமழ் நகச சூழல் வெய்மத நாகந துஞ்சம்
முய்வளா வேங்கைச சூழன முதுகின் வேங்கை துஞ்சுரு
செய்யிலைச சேவின சூழ மிரிதரு சேக்க மஞ்சங்
கயிவள ரிலலரு சூழல் கானவ ரிலலந துஞ்சம்

(இ - ள்) மணமலீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மத்தையுடைய யானைகள் துயிலுபுரியும் தவிர்கள் வளாகின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முநிரந்த சினையையுடைய வேங்கைகள் துயிலாநிற்கும் நெருங்கிய இலையையுடைய செம் மரத்தடியில், நிரிகின்ற எருதுகள் துங்கும் மிளக்குக்கொடிபடர்ந்த தேற்றாமரத்தடியில் வேங்கொ சிறில்கள் பொருங்கியிருக்கும் எ - று (உஉ)

முருகவேள வலியென சொல்கேன முகத்துப் பணியும் வேடா
திருகுவா முகத்து ரோமஞ் சென்னெரு கணையாற சிங்க
மருளிபாய மதமலை யானை படலகெழு கேழல் வேங்கை
வெருவாவே வேட்டை யாடி மீள்குவா நாளு நாளும

(இ - ள்) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுனா வணங்கும் வேடாகள சமது முகத்திடுள்ள திருகிய நீண்ட உ ரோமத்தினினது சென்ற ஒருபாணத்தினை சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிகப் பன்றியும், வேங்கையும் (தபமைக்கண்டு) பப்பபிமபடி வேட்டையாடித் தினைதோறும் நிற்கும்புலாக்கள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாசென்று (அளவிடக்) கூறுவேன எ - று

அநிலத்து வகிசுகும் வேடா விலமுதலியன வேண்டாது சமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையவைத்து எய்வெணக்கூறுதல் காரணமபவரையில கேளவி அன்றியும் “வேடா முகத்துரோமந் திருகுவா சென்று ஒருகணையால் * * * வேட்டையாடி மீளவா” என அவ்வருசெய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டையாடி வருவா என்பொருள் கூற்றும் பொருளும் (உச)

சந்தன மகிலகற் பூரங் குங்குமத் திருநகன் ராடிச்
செநநீனை வித்துவாசகன் செழுங்குணை மடுக்குந் தோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த துமங் குன்றக் முழுதும் போரத்திட
டந்தத்த சமரா தூய வாககையுங் கமழப் போரக்கும

(இ - ள்) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமாய்கிய மரங்களை வெட்டியெறித்து, செவ்விய தினையை விதைப்பாக்கள். (அவ்விநிலம்) தீமூட்டுநதோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புனையானது மலையீடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் துணிதமாய்சரித்ததையும் பரிமளிச்சுமபடி மூடாநிற்கும் எ - று

அமரா—இறப்பற்றவா

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குஞ் சூறவாணா வெட்டியெறித்தசந்தன முதலியவற்றி னிரந்தனத்தில் தீ மூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துணர்த்தனா (உச)

ஆரமு மகிலு மற்று மாநுயிர மடிந்துங் கந்தஞ
சேரவிண் ணவாகரு நல்குளு செய்கையுந் தமக்கங் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுளு சமழ்ப்பான முற்றும்
வேரலக ஞ்ரிஞித தாமே வெந்தமுன மூழ்கா நிற்கும்.

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகினமரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர்
நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசகதைப்பொருந்தக் கொடுக்குஞ் செயலையும், தமக்கு அவ
வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தி
னாலு, முதிர்ந்த மூங்கிலகன (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விய அகினி
யில மூழ்கும் எ - று

மூங்கிலகன ஒன்றோடொன்றாய்ந்து தீப்பற்றியெரிதலு, சந்தனமுதலிய
மரங்கள் தேவார்களுக்குதவியாதலேபோல யாம் பயன்பட்டிலோமெனனும் மனவருத்தத்
தாலெனக்கூறினா (உரு)

இருமபனை வெளிற்றின புனசா யெனமலி மயிரி னாகைக
கருமபெருங் காடி வேயகால கனலினை யஞ்சிச சாரத்
தருமபசந தேற்ற பூங்காத் தனபெயா குறித்து வானம்
வருமபுயல் லனைத்துச சித் மலிந்தத னுயிராக காக்கும்.

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின புல்லிய செறும்புபோன்ற
(சுருந்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடி
யானது மூடச் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தனபாலு) அடைய, பசியதேனைச
சொரியும் பூஞ்சாலையானது (காவென்னுந்) தனபெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழ
லும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிக்குது அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் எ - று
தனபெயா குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின

“இருமபனை வெளிற்றினபுனசாயெனமலிமயிரினாகை” என்றதை, தீந்
நுநாற்றுப்படை “இருமபனை வெளிற்றின புனசா யன்ன - குருஉமயி ரியாகைக்
கூடாவடி” எனபதுபோல “வெளிற்றின இருமபனைபுனசாய் எனமலிமயிரினாகை”
என அவ்வயங்கொள்க. (உரு)

நரையக முழுதும் வீற்குளு சந்தனப் பொதுமப ருளளால்
வினாதுகா விருப்பாற சால மெவிய வராவ் னுசசி
நிராமணி நிருளகால சித்து நீடொளி விரிகருங் காட்சி
வராயர மகளிர வைத்த விளக்கமே மாணு மனதே.

(இ - ள்) நீலவுலகமுழுதும் விலைகொளஞ் சந்தனச சோலையில், வாச
த்தை துகாடலாகிய இசையினால் மிகுத்துச்சென்ற சாப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள
வரிசையாகிய மாணிக்கவரன (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தை
யுண்டெய்யுந் தோற்றமானது, அச்சுறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிரகள் தாபித்த
விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் எ - று.

நாகரத்தினங்குள் அரமகளிர வைத்த தீபங்களபோன்றிருந்தனவென்பதாம்

வெந்திற லவுணாத தாககி விண்ணை சளித்த நம்பி
சந்தையின மகிழ்ச்சி கூரச சோந்தவன செவவி நோக்கி
மந்தன மான வெல்லாம் வுத்ததுரைத் திருத்தி யாலென
நிறந்தி னேவப் போந்தாங் கினமுகி நவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) சொடிய வலியமைந்த (சூரபனமனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராசியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிகுமபடி (ஆங்கு) அடைந்த காலம்பாத்தது அவரிடம் இரகசியங்களை யெல்லாம் விளக்கிக் கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்நிறை கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் ஏ - று

நம்பி - பெருமையுடையோன் மந்தணம் - மறைபொருள். (உ-அ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்கு னோரந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பின் வே ரருந்தச் சிந்த
நித்தில மூங்கின முதத் திரந்தன வறுமீன பால
ஊததமன கருணை வேண்டி யுடுத்தி எடுத்த போலும்

(இ - ள்.) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறுமபடி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிபடுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புகித் தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்று திரந்த முதத்தங் களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விருமபி நகூத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தனபோலும். ஏ - று

மருப்பினவோ—யானைக்கொம்பின குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகுருதி விருமபிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்று மூங்கிலினின்றுத் தோன்றுமோ வெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபுதிடங்களாம் அவற்றை,

“தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிககத்தலி
நத்துசலஞ்சலமீன நலகொகருளினமினனா
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின பலகடசெவிகார
இத்துவுமெபுகராமுத்தமீனுமிருபதுமே” —என்பதனாற்றிக

அறுமீன பாலனெனத்து, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப் பொய்கையில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் விண்டு முசுலானா அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, காதற்கை நகூத்திரமாகிய ஆறுமாதாக்கையும் பால கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தபூணம்

“ஆறுருவாத்லோமெறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்ததுத்தம்வியத்தருதுணைமென்கொங்கை
பூறுபாலமுதமனனேறகுநவனுமுறுவலசெய்து
மாறிலாவருளாலாற்றவருநதினைபோலவுண்டான்” —என்பதனாற்றிக

மீன - நகூத்திரம் அறுமீனகளாகிய காதற்கை மாத்நிரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவனறிருவருபோ பெறுதுமென்று ஏனைய நகூத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போனனை வென்பதாம் (உக)

நெருப்பவிரை தீனைய காரத ணிராரினா மலாந்து நிற்பச்
சுருப்பின் நெருப்பென நெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைகை நாதன பயந்தவன முடிக்க னேற
விருப்பன் வென்று முசா திடையொழிந் தகலவ போன்ற.

(இ - ள்) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் கார்தண் மலாகள் விசுசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்களு (அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவிலகைகளையிலேந்திய சிவபெருமான பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில் (அம்மலாகள்) ஏறம்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்) படியாமல் திடமவிட்டுச் செலவன போன்றிருந்தன. எ - று (௯௦)

தத்தமக் கியனற டெய்கை பிறாககெலாக் தகாத தேனு
முத்தம மாவ தெனறே யுனாததுமோர் சானற தாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத திருத்தகு மகளிர் தமமை
வைத்தனா குறை நாடா வனா துணை காக்கு மாறே.

(இ - ள்) அபலாககெல்லாக் தகாததாயிருப்பினும், தங்கடங்களுக்குரிய இயற்கைசெயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோராட்சி போல, குறிஞ்சிநீல மாந்தாகள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளினை, வளர்கின்ற துண்ப்பியினைக் காக்குமபடி (காவல்) வைத்தார்களா எ - று. (௯௧)

மயில்களுங் கிரியுந் தமமை வளரியன மொழியால வாட்டு
மயிலொடு பனத்தத் வாடா ணணங்களுக் கணங்கு செயயப்
பயிலிய தொழிலே போலற பனமுறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோமப வேறு முணவுக் கிருப்ப விடமே.

(இ - ள்) மயில்களுங் கிரிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளு மிருப்பவும், விடுத்த (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தமமை) வளர்கின்ற சாயிலினும் சொல்லினும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேறபடையோடு மாறு கொண்ட கூடமையாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல்கின்ற செயலே போன்றிருந்தன எ - று.

‘மயில்களுங் கிரியும் (தம்) உயிரிளையோமபவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பனமுறை சேறல் தமமை வளரியன மொழியாலவாட்டும அயிலொடுபகைத் தவாட கண்ணங்களுக்கணங்கு செயயப்பயிலிய தொழிலே போன்ற’ என முடித்துக் கொள்க (௯௨)

கற்பினுக் கெதிரில் லாத கதிர் ததவச் சீரமு மூரற்
பொற்பினுக் கெதிரில் லாத பொழிகுதிர் முதலுஞ் செங்கை
புறபல் விரலிற் றுளகு முறுகலண வைத்துச் சற்றிப்
பறபல் புளஞ் மோட்டும பாவையா பணனை யெங்கும்.

(இ - ள்) கற்பின வன்மைக்கு எதிரில்லாத ஒளியையுடைய வச்சிரமும், பற்களின அழகுக்கு எதிரில்லாத பொலிசிறம முத்தங்களும (முதலிய) இவற்றைச் செயலிய கரத்திலுள்ள செங்குழிரமலாபோன்ற விரலிற் றுங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில் வைத்துச் சுழற்றி நாளுக்கையாகிய பற்கைகளை யோட்டுகின்ற பாவையா களது பணனைகள் எங்குமுள்ளன எ - று.

பணனை - மாந்தகூட்டம் கவண - கல்வெறிகயிறு. (௯௩)

மணிபல் விமைப்பருங் குன்ற லாணாகள விளைத்த வேனல்
நாணிசிலபல் வவனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத்தோடு
மணிபல் வணிறது மறை லாற்றறு காலங் காட்டிக்
கணியென கிளறவேங்கை சற்பக கிசரப் பூக்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழ்நாடு குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவிலலாத பலவளங்களையும் அறுபத்திருத தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுநறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போலமலர்நீர்க்கும் எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்

வேங்கைமலருகசாலமே பயிர்களையுறுகருங்காலமுங் குறவா மணம்புரிகாலமுமா மாதலின, வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து “கணியென நின்ற வேங்கை” என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்குமையான “கற்பகநிகரப்பூக்கும்” என்றுங் கூறினா.

(௧௪)

மெல்லெனத் தவமுந் தெண்ணிர் விங்கிவா ரருளி பாய்ந்து
கலையும் குழிப்பக் கல்லுடக் குளியித் தேனாப் பாகங்
ரொலிப்பாய்க் துழலா நிறகு முற்றிகே வலத்தினீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின வழுங்கு மாபோல

(இ - ள்.) மென்மையாகத் தவமுந் தெண்ணிய நீராணது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாதைகளையுங் குழிய்செய்ய, (அந்தப்) பாதையினுள்ளே பொருந்திய தேனாயானது, உயிர்கள் கேவலவாததையினின்றும் நீங்கி, எல்லாமவல்ல இறைவன் நிருவருளாற் சூலத்துற பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விநாந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று.

அருவிப்பெருக்கூற பாதைகள் குழிபட, அப்பாறையுநிருந்த தேனாகப் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விநாந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிறைவு

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினார்

(௧௫)

சண்பக நறுமபூந் தாது ததைநத்தண் டலைப்ப லாவின
மண்பக முதிராத் தோககோட பழத்தது வாசம் வீச
நண்பகத் துனியி நீடு நாயகி செவவி நோக்கும்
பண்பக முடையான போலப் பமரங்க ளனுக்கா நீங்கா

(இ - ள்.) வாசனைப்பொருந்திய சண்பகமலரின் மரந்தப்பொடிகள் பழந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தளைவிளவுபட வேறிடபற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனநிலை துன்பமிருந்த ஊடல்கொண்ட நாயகியின் (ஊடல்நீங்குங்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நீற்குமாறு, வண்டுகள் பலாபழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க.

(௧௬)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பபொடு வீனோதத் வேனன மிருந்தவை வனமே தோரை
பருப்பதம் வாழ்வ தெனறும் பருருவ தருவித்து நீர்
பொருப்பபாப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரெனப் தென்னே.

(இ - ள்) (மான்முலிமுதலியவற்றின்) தோலில் இருப்பது பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும், விருப்பமாகப் பயிசெய்ததினையும் மிகுதியாகிய மலைநெலவும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது, மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லாரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம்? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படாககைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது என்பபராமுகமாகக் கூறினரெனக்.

(௩௭)

பெறுங்களத் திரததைக் காணுன பேதுறு மிராமனபோல
வறுங்களத் தெய்தி மாழகி மாதரை யிலலின பாங்க
ருறுங்களத் திபாந்த தெயநு முநதமா நுகரு மினப
நறுங்களம் புயறகு மாறகும் வலாரிகரு நண்ணு ருதே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவிடத்திற் துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நடுராதிரியிலடையுந் தலைவாகன அதுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்த்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனுக்கும் விண்ணுவிக்கும் இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அந்நிபொருள் விளக்கம்

“இவ்வகை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யிவ்வகை யிகவா வியலபிற ராகும்” —என்று குத்திரமாதலின், “இவ்வின பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெயதும்” என்றார்.

வலாரி—வலாசுரனை ராசுகரித்தவன், இந்நினை அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்போன சிவபெருமானை நோக்கித் தவரு செய்து பெற்ற வரத்தினுண்டான வலிமையால தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்நினை யறங்கூவியசெய்ததனை இந்நினை இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகை வனல்லன் ஆயினும் உனவல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன். யாது வேண்டுகின்றன? என, வலாசுரன் இந்நினை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினே. நீயடைந்த வெற்றிபோலவேயுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும் யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றுள்ளேன் நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போருமனையில முதுகுகாட்டி யோடினவன் பெறுநிகையை யடைவே நென்றனை இந்நினை இதுவே சமயமென்றுக்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே! வல்லப்புருஷனே! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓயாக்கொடியப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாருகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் தத்தி முனிவா கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அமுமுனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புக்கள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்புந் கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுண்டாகுமென்று தன்னுட்பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்நினைசெய்த யாகத்திற் பசுவாகி யுயிர்த்தனை உலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்நினை வலாரி யெனப்பட்டன. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“நிலானனித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறியானபெறுவதுண்டாவெனவெதுனக்கியாதென்பாற
கூறுநீயதனையின்னெனக்கொடுக்கலெனினின்போற
பாறுவீழ்களத்திற்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவெனென்றான
மாதண்டவவுணன்மாறமகபதிக்கேடவெனது
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடுமபுரம்பொடித்தானவெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோவேனவியானபுரிவன்யப
போதண்டாக்கட்டவாவாயப்போதுவாயவல்லையென்றான.”--என்பதனானறிசு. ( )

கைக்கிளை பொருந்தாக காமங் கா தலைநினையிம மூன்றுட்
டொக்கவைந் திணையு மேலாச சொல்லுவ ரிவறமி னுளநு
மிக்கதாம் புணாசசி யினபம் வியததக வெவரு மெய்தித
தக்கவா ரெழுமுகம் வெறபின றகுதியார முழுதுரு சொல்வார்.

(இ - ள்) கைக்கிளையும், பொருந்தாககாமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு
மாகிய இம்மூன்றுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுணப்பாராக.
இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிசுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க
அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின நன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவா
யாவா? (ஒருவருமில்லா) - ள் - று.

கைக்கிளை பொருந்தாககாம மென்பவற்றை அகப்பொருள் விளக்கம் “கைக்
கிளையெனப் கொருதலைக் காமம்” “பொருந்திணையென்பது பொருந்தாக காமம்” என
வருஞ் சூத்திரங்களானறிசு காத்தலைநிணையெனறது குறிஞ்சியிற்புணாதலும், பாலை
யிற பிரிதலும், மூலையில் இருத்தலும், மருத்தில ஊடலும், நெய்தலில் இரங்க
லும், நிகழ்தலினென்ப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

“புணாதலும் பிரிதலும் மிருத்தலும் மூடலும் - மிரங்கலும் மிவற்றி னிமித்தமு
மெனவாங் - கெய்திய வுரிப்பொருளையிருவகத்து”--என்பதனானறிசு (௩௯)

அலாமணித தவிசி னானையடித்தருளு சிறையி லிட்டு
மலாதலை யுலகம் பூத வரதனுக் கிடமா'யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்றா நினைமலக் குமரி நாளு
நலமுற விரகமும் பாலை வளமினி நவிறு வாமால்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரை மலாப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்
தாற்) குட்டி அரியசிறைச்சாலையி லிடுவித்தது, இடம்கனற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி
செய்த சிறந்தமுருக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின வளத்தைச்
சொன்னோம் அமலையாகிய தூக்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுகருளி யிருக்
கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம். - ள் - று.

பிரமணை சிறையிட்டது

ஸ்ரீ முருக்கட்டவுள், நவவீரா முதலிய சமது துணைவருடன பலவகையா
கிய திருவிளையாடல்களைச் செயதுகொண்டு ஸகந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில்,
ஒருநாள் பிரமணமுதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையையடைநது சிவபெருமானை
வணங்கித் திருமயினா அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து “நீயா? உன் செயலென்னே?” என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து “நான் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்.” என, “நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்” என, “பெருமான செயதவேததைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்” என்றான். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் “வேதந்தெரியுமாகிற சொலக” என, பிரமன் இரூக்மி ஒதும்படி நினைத்து முதலிற பிரணவத்தைக் கூறினான். முருக்ககடவுள் “போதும். அதுவரையிற பொருள்கூறி மேலே சொலக” என, பிரமன் பொருளுணராத மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற குட்டிக் காலாலுதைத்துத்தள்ளிச் சிறையிலிடுமபடி பரிசனாகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர் இசு செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவா முனிவர் பலரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி “என புதலவனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான திருநந்திதேவரை விளித்து “நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவா அவ்வாக்கிணையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செயய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திருயபினா. பிறகு பெருமான திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குறாததுச சிறைநீக்குவிப்பித் தனா என்பதாம் — இதுனை,

கந்தபுராணம் - அயினச்சிறைபுரிபடலம்.

“எட்டொ ணைதவக் குடியிலின் பயனினைத் தென்றே
கட்டு ணைதிலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செயவதித் தனமைய தோவெஞ்ச செவவேள்
குட்டி ணைய னைந்தமா முகங்களுங் குலங்க

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலாமே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பத்ததின லுதைத்து
ந்றைபு ரிந்திடு பரிசன தைக்கொட்டே நிகளசு

சிறைபு ரிந்திடு வித்தனன் கந்தமாஞ் சிலம்பில்” — என்னுஞ் செய்யுள்

களானுணாக.

(சு)

பாலை

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொடுக்கு முகத்தாள் பலபடையும்
பற்றுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சுற்று நிலையா வலிசுழித்துத் தழல்கொப் பனிகும பரணமுரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொடுக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடைய வளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் எனனை யாட்கொண்டவளுமாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவனமை [வலியினமை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிகும பரலடுத்த உயாநிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள் எ - று.

பண்ணம் பணத்தி - தூர்க்கை

(சுக)

தண்ணம் பணத்தி னராவளைத்த தவளமதிககீற றெள்ளிசடி. லப
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னாப பயிலு மாற்ற நமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணத்த திறத்தானே வருநதுஞ் சுரத்துக் காணையாகள்
கண்ணம் பணத்த மாதரோடுங் கலந்து வாழுங் கடன பூண்டாரா.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைத்த தட்பமாகிய அழகிய வெண்
ணிறம் வாயந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்ருஞ் சடையினையுடைய தூக்கா தேவியின்
சநந்திதான் விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே
(யாவரும்) வருந்தத்தக்க பாஸ்யிலே மறவாள் அம்பினையொத்த கண்களையுடைய
மனைவியரோடுகூடி வாழுகட்டமை பூண்டாள் எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநா தசைக் ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலாததுமபை வாராநது திருகு மருப்பிரலைத்
தேரா யணியா யெனச்செநநாய் சேனங் கழுகென மிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்.) ஆபரணமாகத் துமபைமலா மாஸ்யணிநது நீண்டு வளைந்த கொம்
பினையுடைய கலை மான்றேறையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும்
எதிர்கின்ற போவீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாக்குமபடி வாராய் என்று,
செநநாய் பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும், தூக்காதேவியை யடுத்தனபோலப்
பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும் எ - று

தாராய் அணியாய் எனபதில், தா-தூசுப்படை அணி-பெருமபடை என்க.
இவவிரண்டுமே சைனிய பேசுங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வுமமை உன்னோ
டுள்ள பூதகணங்கட்கன்றி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரவின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில் தோ - வாகனம் இஃதே,

கந்தநுபூதி

“காமாமிசைகாலனவரித்கலபத

தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்”.—என்றதனுன்றிக (ச௩)

பொருள்கள் விளைபபா ரீங்கிலலை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினா
மருவு நெய்யி னடப்பாரா வருத்திப் பறித்தே யுயிரவாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல லினாதேருங்
கருவி முகில்கள வழங்காத் கனலசோ சுரத்துப் புறவினமே

(இ - ள்.) (நெனமுதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவர்கள் இந்நிலத்திலிலை.
(இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினாக்கள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவா
களை வருத்தப்படுத்திப் பொருளபறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செலவமுடைய
வர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்
திறகுத் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை
நிலத்திலுள்ள புறக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இரையாத
தேடாநிற்கும். எ - று

சிறுகல இனாதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இனாதேடுமெனபா அஃதொவ்வாது.

நெய்யி னியங்கி வருவாரா நெடுநதூ ரத்தே யெதிராநோக்கி
மழியு மிடுமபைத் திருநிலத்தின் வருதல் வேண்டா மென வியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னோங்குஞ் சினைகடொறு முறுக வுலாநெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலாகளையுடைய காட்டுவாழை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இரதப்பாலே நிலத்தில் வருவது வேண்டாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயாந்த ஆசாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மரியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமையும.

இடும்பைதது—அஃறிணை யொன்றன்படாககைக் குறிப்பு வினையாலணந்த பெயர். (சரு)

அருப்பு முலைமா தரினெயின ரமர்தற் கீர்தின் வேய்ந்தமைத்த கருப்பை சிமிது மூடாடாக காமா குரமபைக குறுமபுதொறுஞ் சுருப்பி னினமுந தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமமு மியலபினதே.

(இ - ள்.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்ந்தாநதினான் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிமிதுஞ் சுருசரியாத அழகிய சிற் றிலகளையுடைய குறுமபுகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின் தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புகிக்கும் இருப்பைமலரின நல்ல வாச மானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயலபினையுடையது எ - று.

சுரும்பு - வண்டில் ஓவகை இதனை யான் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி, குறுமபு - பாலநிலத்தார் இருப்பை - இலுப்பை (சசு)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றெனறுழ வெயிலிற் புரிதலத்தின் வருமபுண் ணியத்தா வெயிறறியாத மணிநித் திலந்தாமு குவிமுலைபோ லருமபு மவாத மிளமுலைமே லவாந்த துதலை நிறமேபோல விருமபு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயாகோங்கு.

(இ - ள்.) உயாந்த கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னுந்து உருகத்தக்க பாலே நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினினறு செய்த தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினால் எயிறறியாகனது அழகிய முததுமாலையணிந்த சூவிர்த தனத்தைப்போல அரும்பா நீரும், அம்மங்கையரது முற்றாத சூயத்தின்மேற்படாந்த தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும்) விருமபும் (தனது) மலரில, புனிதமான (பொன்) நிறமும் கலந்து விளங்கும். எ - று.

கோங்கமரங்கள் அருமபலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப் பாலே நிலத்து வெயிலினினறு தவஞ்செய்தபலனால, அந்நிலமாதர் சூயத்தைப்போலும், அதிற்படாந்த தேமற்போலும் எனரா. (சஎ)

ஆறழி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளாராகண் முகநதுணைச் சேற்று மணமே மிகவிசுஞ் சினனீர் முழுதுஞ் செழுமபைந்தே னூற்று மலாகள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும் முறச்செய்யுந் தோற்று மலராற காயகனிக டோனறக குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலாகளாற காய்களுங் கனிகளுந் (தன்பால இனி) தோன்றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில நடந்து மிகக் தாகமடைந்தவாகன அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாதத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சினனீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலாகளைச்சிந்தி வாசனையுற்செய்து தருமமுண்பாகச் செய்யும். ஏ - று.

பாதிரியரும்பி மலாதலையன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தலிலையாதலின், தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமெனனுங் கருத்தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டாநிற்குமென்றா.

சினனீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை.

(சஅ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வ்யாசெவ் வணிகாட் டெவல்லெ
மொருபாற பாவை குரவ்யிபப வொளிராவென் ளணிகாட் டெழுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பிளையடைய, வில்லவமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்த (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டிகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். ஏ - று.

குங்குமமலாகளால் வில்லமரஞ் செவ்வதும், குராபபாவையால் முருங்கை மரம் வெளுத்தது தோன்றின. கோங்கமலாகள பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் “பொனவழங்க” என்றா. மணக்கும - மணமவீசும் மணமபுரியுமென்ப பொருளபடம்.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தது புறத்தொழுகுதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அசகிது கலக்க தணிக்குமபொருட்டித் தலைவி பூப் படைநதாளென்பதைத் தலைவற்குணாத. தோழி செம்பட்டுத்தெதுச செம்மலாருடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போகலாதனைத் தலைவனுணர்ந்தது தலைவிபூபுறநதெனென்று மனைக்கடனிற்குப் பரத்தையினின்று பிரிந்தது தன்மனைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சோகத்தைத் தலைவியுணர்ந்து கவலைகூர்ந்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையின்று நெய்யாடினெனத் தலைவனுணர்ந்தது குழந்தைமேற் காத்தகொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்தது தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுத்தது, வெண்மலாருடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையா வீதியிற் போவதும் அகப்பொருள மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவன் கருப்பங் கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன, இதனை, [மனைக்கடனிற்குப் பரத்தையினின்று பிரிந்தது] என்றா நச்சினுக்கீகீயர் இதனை அகநீதினை யியல் “பூத்த காலையிற் புணையிழை மகளிரை - நீராடியபின் னீராறு நாளுங் - கருவயிற்றுறாஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன பரத்தையிற் பிரிவோன” என்னுஞ் சூத்திரத்தானாக.

தோழிசெவ்வணி யணிநது செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

“செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
செவந்தபம்போதாமஞ்செம்மலாபபட்டுங்கட்டார்முலேமேல்
செவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே.”—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை

“துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகையெயரதுதுணைசுபுனைந்
திறையங்களிவரலித்திலம்புண்டெதிராதாருடலம்
புதையம்பனையவிழிமடமாதாபொற்புண்புதலவன
உதையம்புகலவகலமுன்னேழுனனூரணுககே.”—என்பதனானும்நிக

இச்செய்யுளில் விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்ந்த செவ்வணியும், முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையுணராத வெள்ளணியுமணிந்தனவெனக. (சக)

பிரிந்த கணவனுடனேகும் பெரிய மழைக்கண மடவார்க்குப்
பிரிந்து பசிரோய் தணிப்பதற்குப் பாலே நயி கனிவழங்கும்
விரிந்த தாகந தணிப்பதற்கு வியனமென சினையி னுமலகந
தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குரு சோந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்த கண்களையுடைய மாதர்க்கு மணிமரங்கி (அவாகளது) பசிப்பினியை யடக்குதற்குப் பாலே மரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராதற்கும் (அவாகளது) அதிகரித்த தாகவிடையை யடக்குதற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உளளும் புறமுமொப்பத்) தெரிந்த பழங்களை, தாரு சோந்துள்ள பாலேவனமுங் ழோத்திபெறும்படி உதவாநிற்கும். எ - று

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ0)

செவிலித் தாய் நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்துயருரு
சுவலிற் றுழு மணிகுருதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவிததுக கலக்குந் துயரு மாற்றும்
லவலித் தரற்ற விடமிதுவென றடுத்த போன்ற கூக்குயிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்தன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகளை தோன்றிப்படியும் மயிலின சாயலையுடைய மாதர்களது பண்ணைச் போன்ற சொல்லால் (தமமைத்) துன்பக்கடலிலாழ்த்தி வருத்தந் துகடமும் பொறாமல், வருந்தி வாயவிட்ட ரற்றுதற்கு இது (தருந்த) இடமென்று, கூவுதலையுடைய குயில்கள் அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய் நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - காக்கை நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (இக)

வனாயும் வனமும் வயனிமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுநாசெய் நிலநான கினுங்காலத் துதிகும பாலை வளமுழுதும்
வனாசெய துணைப்பா ரெவாதெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துணைத்தாம்
புனாயில் வனப்பின வளமுலைப் பொருளிற தெரிந்தது லெபுகலவாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள்
பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும்
எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது
வளங்களைவெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார யாவா? (ஒருவரு மிலராதலின்),
அறிந்தவகையாகச் சிறிதிலை விளக்கியுணரத்தாம் (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன்
வளங்கொண்ட முலை நிலப்பொருள்களிற சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். ஏ - று.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்நறும் பானிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணியந்து
பரந்த பாறகடற் பள்ளியான தெய்வமாயப் படாநதான்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுதுகின்ற நல்ல பாலநிறைந்த உட்டுளைப்பொருள்
திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினத்தோறும் வாழ்கின்ற சிளவண்டுகள் பொ
ருந்திய முலைநிலத்தில, துணைப்பொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு,
பரவிய பாறகடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென
றனா ஏ - று. (இங்)

சுரை - உட்டுளை, நெடி - சிளவண்டு.

கமுகை வென்றொளிர் கந்தரக கருங்கய நெடுங்கண்
குழுதம் வென்றசெவ வாயின ரோடுகோப புரக்கு
மமுதா வானவ ரமுதராம படியமு தனித்தவ
வமுதன் வாழிடம் பொருநதுவ தாமென வமாநதான்.

(இ - ள்.) பாசுக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், கரிய சேற்
கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பனமலரை வென்ற செவ்விய வாயை
யுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்
படி (அவாகட்கு) அமுதத்தைக்கொடுத்தி, அவ்வமுதம் போன்றவனாகிய திருமால்வாழும்
இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முலை நீலநில) தங்கினார்கள் ஏ - று.

கோபபுரக்கும் அமுதா என்பதில், அமுதா - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்
றும், வானவரமுதராமபடி என்பதில் அமுதா - அமுதப்பானஞ்செய்தோரென்றும்,
அமுதனித்த என்பதில் அமுதா - பாற்கடலிறோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன்
என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருளபடும். அளித்த அவ்வமு
தன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல் அமுதா அமாநதாரெனக் கூட்டுக. (இங்)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் விரைநறுந துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுமப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் றக்கவா னினைகள்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பச்சத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கததால் இடபமுமாயினன; இடையாக னோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமந்தைகளைத் தடையிலாத வகையாகக் காத்தனன். எ - று.

துளவமாலிகையான விடையுமாயினென்றது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்யச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போகக்ருவிகளாகத் தாம் நிற்பது கருதியிருமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலையுடைய அத்தேரின அச்சினை முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவரைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

“கடகரியும்பரிமாவுநதேருமுகநதேருமே

யிடபமுகநதேறியவாநெனக்கரியவியம்பேடி

தடமதிலக்கொருமூனநுநதழலெரித்தவநாளி

லிடபமதாயத்தாங்கினுநிறுமாலகாணசாழலோ” — என்பதனுணர்ச்சு.

இடையா - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப் போரென்று பொருள். இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூர்த்திகள் மூவரில் இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலத்து வளராதவனென்றும், இடையர் வாசமாகிய மூலநிலத்திற்குத் செய்வதமாயுள்ளவனென்றும் பொருள்படும் (இரு)

அண்ட வாணரு மண்டாக ளரையனு மவரைக்

கண்ட நான் முக்க கடவுளுங் கைதொழு நிறைஞ்சுங்

கொண்டன் மேனியான குடி.கொளு மிருக்கையில் வாழுவோ

ரண்ட ரேயெனத் தெரிப்பதா லாயாத மொருபோ.

(இ - ள்) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுக்காகிய இந்திர னும், அவர்களெல்லானாயும் படைத்த சதாமுகப்பிரமனுங் கைகூப்பிப்பணியும் மேக வண்ணனாகிய திருமால் வாழ்மிடத்தில வாழ்பவர்கள் அண்டங்களே (ஆதலால்) ஆயர்களுடைய ஒரு பேர் (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டா - தேவர்களுக்கும் ஆயர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்

திருமால் வசிக்ருமிடத்தில் வசிப்போ அண்டங்களாதலாலும், ஆயர்களுக் கும் அண்டங்களெனப் பெயருளதாதலாலும், மூலநிலத்ததுத் செய்வதமாகிய திருமா லுடன் வசித்தலாலும் “ஆயாத மொருபோ அண்டரேயெனத் தெரிப்பது” என்றார். (1)

செய்ய நீயிடு மானறசை தினனுநதே வருகரும்

பெய்யி லானவயிற னாறுமபுத தமுதுபொங் கெரிவைத

துயய வேறுக ராயக்கு மண்டரென னுரைப்ப

ரைய வானகொலை யமரருங் காயருங் களித்தல.

(இ - ள்) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)நீயிவிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலில்லாத பசுவின வயிறறிலூறிய புதிய பாலை எரிகின்ற அக் கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயர்களுக்கும் அண்டங்களென்று (பேர்) சொல்லுவா. பசுவினைக்கொல்லும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல ஆசரியம். எ - று (இரு)

மருவி நினறொளிர மணிக்குதிர மணியென மருமத்

திருவு மனபினு டெனிருங் கானகத் திருக்குரு

திருவி னுயகி மாடுனெடும பழகிய சிறப்பாற்

பொருவி லாதபொன மானுமாய்ப் பூததன னொருபெண்.

(இ - ள்) பொருநதிநின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிகு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருந்திய கணவனுடனே பெரியமுலலை நிலத்தில வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அமமுலலை நிலத்திலுள்ள) மான்க னோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமாளமில்லாத பொனமானுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள். எ - று.

திருவினுயகி பொனமானுமாய்ப்பூததன னொருபெண் எனறது. விஷ்ணு மூர்த்தியை சிலமுனிவராகவும், திருமகளே பொனமானாகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியா னைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாற்றைக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்பூராணம்.

“மானாக மலர்த்திரு மாதவ னுகி மாயோ

னாவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாற்றல்.”—எனக்கூறுமிடத்துங்காண்க

குரங்கு னைப்பரி யாகுநாட கொளளுமைங் கதியுள

வரங்கொ னுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற பொருட்டே

யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு

மரங்க டுனறிய வனத்திடை வதிநருஞ் செயலே.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயினாயுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய் யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொளளுஞ் சசகதியில் வன்மை யடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெனளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொளளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடங்க வனத்திவ வாழ்கின்ற செயலாகும். எ - று

ஐங்கதி —மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல் வண்ம=முலலை நிலம்

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்கதி யைப்பெற விருமபி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங் ள வசிக்ம வனத்தில வாழ்கின்றனரென்பதாம். (ருக்)

வற்ற மங்கையா காய்த்தொறும் பாலசவை மலிந்து

பெற்றி வேறுசெய காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாயமந்

துற்று முக்கறெய திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளிபு

முற்றி மெபையாற் குணங்கெடா முதுக்குறை வினாபோல.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முலலை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதாகன வற்றும் படி காய்ச்சுந்தோறுஞ் சுவைமிருந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திகடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுக்குந் தோறும், துன்பங்கள் முதிாதலால் (தமதுநற்) குணங்கெடாத பேரறிவினாப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால, மங்கையா (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக் கூட்டுக. (சுரு)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர் பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும வள்ளலபா னுமுந்
தங்கி வாழுவதோ தகவெனத் தணநதநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர தாங்கவே திகழ்நததாங் கிதழி.

(இ - ள்) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய
மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்
தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று பிரிந்த நாயகி
யாகிய செநநாமகாக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்குமபடி. (சிவபெருமானால்
அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவவிடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும் ஏ - று.

இறைவரது சடாடவியில் வாழுங்கவகையும், வாம்பாகத்தில் வாழும்
உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப, நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியுடையதெனச்
திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினார். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்தினின்ற
தென்றம், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட
தென்னுமமையும்

சிவபெருமானது சகதியே திருமாலாதலின், நாயகியாகு செங்கண் மாலென்
றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

“எரியலா லுருவமிலையேறலாலேறலிலலை
கரியலாறபோவையிலைகாண்டகுசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமராகூடப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேறத்தும்
அரியலாற்றேவியிலையையினையாறனாககே.”—என்பதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாந்தீரர்க்குலம்பகம்

“வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாதையாககுமாசொல்நிலலா
முருக்கொத்தமெனியழகியநாதாகுமூச்சரசுவத்
திருக்கைக்கமலவரனாககரிதிருத்தேவியனறேவ
அரிக்குப்பொருளுரையாகெடுவீரநாமறிவினமையே” என்பதனானும். (.)

பிரண வபொரு ளபனென வரியெனப் பெரிது
முரணை புறறவா முநங்கவிழ தாமதின மூனறுந
திரண மொப்புற செறறவா தெரியலாங் கடுகை
தரணி நின றுபல பிரணவ வருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விணடுவென்றும் மிகுதியுங்
கோணுதலுற்றவர்களது முகங்குறிநங்குமபடி, முமமதிலகளுந் திருணம்போல அழித்த
சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கு பூமியினமேல் நின்று பலபிரணவ
வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன ஏ - று

கடுகை - கொன்றை ாண்மொத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும்
விசேடணம் சினையையிதத்தது. முகங்குறிநதரல - நாணமடைதல் (சுஉ)

உண்மை நாயகன புணரநதினப் முதவிடாப் பதத்துப்
பெணமை யோடுநிற பிழைவரு மென்பதே பேணி
வணமை யானென வனத்தமா வளைகையாள் கற்புத்
திணமை நாடியே செயிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டனமையோடு வசித்தாற் பிழைப்பாளாகுமென்பதையேகருதி, வண்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலேப்போல, அம்முல்லை நிலத்தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகனது கற்பின வன்மை தேடியே தற்பெலாம் அங்கேகூடின. எ - று

கற்பு = மங்கையர்க்கற்பு, முல்லைச்செடி. (சுந்)

நிரந்த மாதவிப பந்தாமென நீழலிற் கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுணவத்துணுங் கனறினவாய்க் கடையிற்
பரந்து வாரந்திழி பாலினைப் பருகிவான கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென் ததனெனா சிறைவிரித தாமும.

(இ - ள்) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரி மானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுணவத்துப்பருகும் கனறினது கடையாயினின்று பரவி நெடுகியழிகின்ற பாலினை வானகோழியானது பருகித் (தனதுபசித்) துன்பத்தை யகற்றியதென்று (களித்து) அதற்கெதிரில் தனது சிறகை விரித்தாடாநிற்கும் எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி; வசந்தகால மலலிகை. கவரி - மானவகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பா லெனக்கொள்க மெனமை - ாண்டுக குளிராசியை யுணராதியது (சுசு)

புழுகின் வாசமும பொருவிலகத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப் புதாக
ளெழுது பூண்முலை மாதாமெய் யெனக்கமழ் தவினான்
முழுது மாதவா மையலின் மூழ்குவா தேரூர்.

(இ - ள்) புதாகள புழுகின்மணமும், சமானிலலாத கத்தூரியின் வாசனையும், சிந்துகின்ற மலாததேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்த, (தொய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மங்கையாகனது உடலைப்போல மணமவிசுதலால், புருட்கள் (மங்கையரோபுத்தரோவென்று) தேரூராகி முற்றுக காம மயக்கத்தி லாழ்வார்கள். எ - று

புதாகளில் மணம்விசுலானும், “செண்பக மலரெனச் சிவந்த மேனியான்-
விண்படா நறுமணம் வீச மெய்யினான்” எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேரூது ஆடவா மையலுண் முழ்குவரெனரூர். (சுரு)

நீரி னினறலால் விளைதரா நெல்லினை விடுததுக்
காரி னனற்றுற விளைதருங் சுமபுட னிறுநகு
சீரி னினயிடுஞ் செழுமபய ருதிக ளெல்லா
மேரி னனற்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பார்

(இ - ள்) நீரில் நின்றலலாமல் விளைந்த நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும், சோளமும், சிறப்புற நின்றிடுஞ் செழிய பயறும முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டங்களை) நிறைப்பாக்கள் (அம்முல்லை நிலமாக்கள்) எ - று.

காரின்னற்று எந்தற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (சுசு)

பறையொலித்திடப் பலர்குழிஇப் பார்த்திட வொருநா
 ணிறைசி னத்தெதிர விடையினைத் தழுவி யநீரார்
 பிறைமறைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
 நறைமலர்த்தொடை மாபுறத் தழுவிநண் ணுவரால்.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலா குழுவிக் காணவும், ஒப்பற்ற
 (மணமுடிகு) நாளில், ~~கிணங்கு கிணங்கு~~ ~~கிணங்கு கிணங்கு~~ விடையினைத் தழுவி யநீரார்
 யையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியை
 யுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறுந் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணி
 க்த மார்பிற பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவெனறது.—

“ஒரிடதது ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழு
 வில் அன்று பிறந்த சேங்கனறுள்ளனவெல்லாம் தன்னாடடியாக விட்டு வளர்த்து அப்
 பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல்
 மரபெனக.” என்றா பேராசிரியர்

நீஞ்சிநீரம்பலக்கோவையார்.

“படையாகருங்கண்ணிவண்ணப் பையோதரப்பாரமுதன்
 ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டாகளாமுலலைவேலியெமமூர்
 விடையாமருப்புத்திருத்திவிட்டாவியன்றெனபுலியூ
 ருடையார்கடவிரைவதுபோலுமுருவினதே”—என்பதனானிக (சுஎ)

கொம்பை வென்றமெல் விடையவர் குழைபணி செவியி
 லுமபருகுகிறையூதியி னெலியுறு காலு
 நமபு மனபனா தேரொலி நண்ணிய காலு
 மம்பை வென்றகண் ணமுதன வருவிரீ ரொழுகம

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செய்தத் மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களுது
 குண்டலமணிந்த செலியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய
 கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செய்தத் கண்கள்
 அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம். எ - று

உம்பருக கிறையூதி - தேவாகட்கரசனாகிய இந்நிரனது வாகனம்; மேகம்.
 மேகவொலியால் துகடித்தும், கணவா தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிபாயு
 மெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

“வாசுண்டமுலைத்துணைவாணமுமங்கைநல்லாரா
 காகண்டெவித்த தவிழிப்புனல்காலசெய்தன்பா
 தேர்கண்டிமிழோகைவிழிப்புனலசேரவாரும்
 ஊசுண்டநெடும்பண்ணசென்றினிதோமபுமன்றே”—என வருஞ் செய்
 யுளிலுங் காண்க. (சுஅ)

குருநது கூவிளங் கொன்றைபைந துழாய்குள விகளுந
 திருநது மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய முனிவா

வருந்து நீமைமகண் டுரங்கியா னினஞ்சொரி மலிபால்
பொருநது தண்பனைப் பாலிபோற நவழ்நதுபோயப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர்
கருந்திருத்தமுறுங் காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவர்கள் (நீரினறி) வருந்துந் தன
மையைப் பார்த்து, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானதுபாலிந்
தையப்போலத் தவழ்நது, தன்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்
யலாமென வருந்தினரெனக்கொள்க. (சுக்)

மழைவ ளாதரு கற்பினர் மாலையாங் கற்பின்
குழைம லாகுகொடி. முகையவிழ் கொல்லைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண முழுவதுஞ் சாற்று வா ரெவரே
வீழைவ யறபெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம.

(இ - ள்) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலே
யாகிய முல்லையின் தளிர்களையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கின்ற
கொல்லைகள் சேர்ந்துள்ள முல்லை நிலத்தின தழைத்துள்ள பெரியபொருளாக ளெல்லா
வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவா எவாதாம்? (ஒருவருமிலா) வீருமபதத்தக் வயல்களே
யுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச சொல்லுவாம் எ - று.

வயல - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் எனறதை,

நீருக்குள்ளுள்.

“தெய்வந்தொழாஅள்கொழுந்தெழுமுதேழுவான்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானும்,

நீ ரி க டு க ம்.

“கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வானறவசிகொடிதொரிஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவாமுவா
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானுமுணாக. (எ)

ம ரு த ம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே தினைக்கு மிரதிர
னெப்பறு போகமே யுகக்கு நீபபனை
வைபபினுக் கமரனாய் வதிதன் மேதரு
துபபென வைகலுஞ் சூழ்நது காககுமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யதுபவிக்கும் இரத்திரன், நிகரற்றபோகங்க
ளைக்கொண்டிருக்கும், நீவளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்
மாகவாழ்வது மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரி
கின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வெனனும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிரு
ததல். வைப்பு - இடம். (எக)

அலாக்கண மாயினு மறலி னீங்குரு
மலாக்கணம் பயிரெலாம வளர்ப்ப வெண்ணியே
தினாக்கடன முகந்தெழுஞ் செல்லு முந்தனன்
வினாகருமும் மதமபொழி வேழத் தண்ணலே.

(இ - ள்.) அனாவநாடியேனும் சலத்திரபிரியாத தாமனாக்கூட்டங்களையும், பயிர்க னெல்லாவற்றையும் வளாக்கக்கருதியே, மணமவீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீனா முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளாகக் கெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாசினஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழமெனது நன்னு ஐராவதம் அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாறகடலிறேனறிய பொருள்களிலொன்று.

“ஐராவதகஜாருடமஸ்வாணவாணவகிரீடநம்

ஸஹஸஸஹஸ்வரயனமசக்ரமவஜ்ஜரபாணிமவீபாவயேத.”—எனபது காசிபசிப்பம்.

முநதுதவ குலத்திடை வந்த மொயம்புடை
யிரதிரக கடவுளுந் கினிய வைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமாகள வினைஞ ராயினார்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமது குலத் தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோரானாகள் எ-று.

களமாகுலத்து இருதிரனுதித்தது.

குரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுருந்தென்னுமோரசன நெடுங்காலம் கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவும் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருஞ்ஞாயடைத்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுனபுறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுருந்தச் சக்கிரவாத்தி தனது தானையுடன் அநாட்டை யடைத்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனால் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுருந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆனமாதநாய களாயுங்காட்ட, அவா கைலாயகோலமாகப் பாவதி ஸகந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுருந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன் அப்பொழுது நாயகர் எனைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அரசுசிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனா. இந்திரன் தனது பூசையைமுடித்து, நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்த இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுருந்தன் நீ பூசிகு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென விருப்பின்படி கொடுக்கப் பட்டது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பேனென, முசுருந்தன் அவனவனே சென்று விடைபெற்று வந்துணாதத், புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசுவகனமனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

ளமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுருந்தனுக்குக்காட்டி அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றைந்தையுங்காட்டி அன்று அனெனக்கூற, இறுதியில் விண்ணின் மார்க்கத்து நடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்டி அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுருந்தனியைய இந்திரன் மேலே ஓனதுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகனமனாலியற்றுவதித ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுருந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன. முசுருந்தன் “கடனாகை நள்ளாறு காரையல கோளரியூர் - மடனாக முத்தினும் வாயமியூர் மறைக கானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற சுவாண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன இந்திரன் தனது ஆனமார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமியூந்து புலையுருவேறுத்து திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அம்ராவதியையு மடைந்தன்னென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“அந்நாளிலிமையவாகோனருசசனைசெய்பரம்பொருளைக்
கொனனாவேனமனவனவனகைக்கொடுத்தொருகொடுமபவத்தாற்
பொனனாட்டிற்றிருவிழந்து புலையுருவந்தனைததாங்கிக
கைநநாகமிசைபூநதுகமலையெனுமபதியடைந்தான.
ஆரூரின்மேவியபின்னமலனவிழாபபோற்றுத்தற்குப்
பாருருந்திரையூருமபவலூருமவருகவெனநே
வாரூருமுரசெறிந்தமதக்களிற்றினமிசையேறித்
தேருருஞ்செம்பொனமணித்திருவீதிப்புடைகுழந்தான்.
ஆண்பெலவப்பதியிலமலன்விழாசசேவித்துக்
காண்டகையதவம்புரிந்துகடைஞாவடிவினைநீங்கித்
தூண்டகையதோனமகவானரெலவருவந்தனைப்பெற்று
மீணசெராபதிபுகுந்துவிபவமுடனவீற்றிருந்தான்” —என வருவனவற்றானாக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழுவது
பெருரும பசுகெடப பேணு நீர்து
குருமலாத தாமரை குழிஇய வைப்பெலா
மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புறவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தன்மையுடையது நீறமமைந்த மலர்களையுடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுமுடிவது ‘பொருந்துவது (இருநீலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பா ஆக வின், குருமலாததாமரை யென்பதில குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எச)

அம்புயத் தவிசுடை யரசு வேரறிமம்
பம்புவு தாமெனிற பாற்று நீர்தோ
வம்பவிழ் வயனில மெனவண டானமுந்
கம்புளு மேனவுந் கலந்து வாழுமே

(இ - ள்) தாமரைப்பீடத்தில (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமா யின், வாசம் வீசும் வயலிடங்களில், மெல்லிய நானாகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஒட்டுவதோ. (ஒட்டாது) என்று (அவ்விடத்திற்) கூடி வாழா நிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி பெண்ணுமாம்

(எரு)

கொலையுழு தொழிலினுற் கூடு மாயினுற்
தலையளி காலனுஞ் செயபுந் தன்மையா
லுலைவரு மவனுடை யூர்தி யினகுல
நிலைபுறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ள்.) உழ்தொழிலினுற் கொலைதொழில் வரக்கூடுமாயினும், இயம
னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செயபுந்தன்மையால, கெடுதலற்ற அவனுடைய
வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற ஏருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (எசு)

செழுமலாத தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை பேரறறும் பண்ணையிற
கழிசிற் புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சொடி மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ள்.) செழியமலாகளையுடைய மரங்களிற சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர்
கின்ற அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் காவல்புரியும் வயல்களில் தேன்சொரியுங்
காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகிபமரங்கள்) மிகக் சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி
வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை “சால் வுறுதவ நனிகூர்
கழிமிகல்.” என்றது சூத்திரம். (எரு)

அரையருக கரையன மமரன் காப்பது
தனாபதிக கரையன நகரஞ் சாரவது
வினாமலாக கரையன நாழு மேவுதல்
புரையெனத் தாமரைப் பலவும பூக்குமே.

(இ - ள்.) அரசாக்கரசனாகிய இந்திரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள
ஊர்கட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சாரவதுள்ளது. (ஆதலின் இவவிடமே) வாசனை
பொருந்திய மலாகட்கு அரசனாகிய நாமும் பொருநதுதல ஒக்குமென்று பலதாமரை
மலர்கள் மலரும் எ - று.

“வினாமலாக்கரையன தாமரை” என்றதை, திருநாணசம்பந்தமூர்த்திகுவா
மீகன் “பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை”.—என்றதனுறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும்,
மூல்லையிலுள்ளது பாடியென்றும், மருத்ததிலுள்ளது பேரூரென்றும், நெய்தலிலுள்
ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எரு)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வளைபுற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அரசனை நாற்பக்கனுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை
வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அணிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய
தொகுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெருமபொருளுடைய பெரியவா தினமும பேரறம் வளாததிடு திறனு, மிருமபய னுறுவாரா பெருமபொரு னெயதா ராயினு மேனறமாத் திரமே, யருமபொரு ளளிகும வண்ணமுங் காட்டு மகனவயல் வளாகு மே ரிகளும், விரும்பினா குடைநது முகநதுன நிறகும் வெழிகமழ் பொ ய்கையா திகளும்.

(இ - ள்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாக்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவாகள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணமவீசும் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செவ வதையுடைய பெரியவாகள் நாட்டாறும் பெரிய தருமங்களை வளாக்கும் வலிமையும், பெருமபலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செவவதையை யடையாதவரானாலும் (தமமார) கூடிய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இதனனமையின் வெனக்) காட்டாநிற்கும் ஏ - று

பெருமபொருளுடைய பெரியவாகு ஏரிகளும், பெருமபொருளெய்தார் ஏனறமாத் திரமவிரித்தற்குப் பொய்கையா திகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

ஏன்ற - இயன்ற வென்பதன மருஉ

(அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைததுமுன னருளிய விறைவ னெனியுளி யுலகின் முததொழி றுனை நிகழ்த்திடும் வண்ணமு மடுத்த வெழிகமழ மலரோ னுதியா வழியால வினைத்திடும் வண்ணமுங் காட்டுரு செறிபொருடாமே வளாததுமே ரிகளாற நிகழ்தர வளாததுமவார நதிகள்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) எல்லாவற்றையும் ஆதிசாலத்தில் திருவாயமலாநருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான முறைப்படி உலகின் (சிருஷ்டியாதி) முததொழில்களைத் தான் வியற்றுமவகையும், (தன்னை) சமீபித்துள்ள மணமவீசுந தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன முதலியோர் வழியாகச் செயவிடும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும். ஏ - று.

தாம் எனறது நதிகளை. வாராதிகள் - ஒழுக்குநதிகளெனினுமமையும். (அக்)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மனனிய தான மாக்கள வந்துகைந நீட்ட வோடி
முனனுரச செநதி யோம்பி முதல்வரை யடியிற றுழ்ந்து
பன்னரு மறையோ போலப் பதிதொறும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கத்தூரியில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங் களையகற்றி நிலபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கையை நீட்டும்படி யோடி முனவருமபடி செவ்விய யாகாக்கினியாற காக்கப்படும் முதலில் மலையடியிலிருங்கி (வருதலால்), [அகமருஷணாதிமநதிரங்கள்] மிகுந்த ஸநானஞ்செய்து, நெடுதலற்ற வேதபராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தாவனகொடுப்போகா (தம்பால்) வந்து கைக் நீட்டி (கொடுக்குமபடி) படாந்து, முதனமைபெறுமபடி செவ்விய நித்தியாக்கினியை வளாததி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து சொல்லுதற்கரிய வேதியாகளைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும். ஏ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு என்றும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஒதியென்றும் பிரிக்க மன்னிய தானமாககள் என்றதை நதியினபக்கவில் மன்னியதானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும். (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால யானை யுநதி
யணிபடு மாரந தாங்கி யருங்கனி குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண முழுதுங் காததுப்
பணிதரு மொழுகுகிற செனது பாரததிபா புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முதலுக்களை முடியிறறாங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளாகச் செலுத்தி, அழகமைந்த சந்தனத்தைத் தாங்கி அரிய கள்ளியுங் கற றுழையும் பொருந்த முருக்கவிழந்த வெட்சி முசுவியவற்றை யணிந்து, நிலமுழு வதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழ்த்தக்க வழியிறசெனது (வருதலால்), [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்துமபடி, விக்கித்த வெட்சிமுசுவிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுகிலுள்ளார யாராயுங் காதது (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுகத்திற செனது] (விளங்கும்) அரசனா யொக்கும் எ - று

தண்டம் - நாடு, யானைசெல்லுமவழி களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலை தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க குமரி - கற் றுழை, விஜயலக்ஷ்மி. வெட்சியாதியெனது, நதி அம்மலாக்கோ கொண்டு வருவ தாலும், மன்னர்சயங்குறிகக் வெட்சியணிதல் மரபாதலால் மெனக். (அக்)

பலவகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால யானைக் கோடு
நிலவகை நியமத் தீட்டி நிறைதரு வகையேற போர்கஞ்சு
சொலவகை சுருங்கும் வண்ண நுகளற விசைத்து நல்கி
நலவகை வணிகா போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்

(இ - ள்.) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [மருதநிலத்துநில] நன னியமத்திற சோதது நிறைதருவழி வேண்டுபவர்கஞ்சு சொல்லிவகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற விசைத்துக்கொடுத்தது, நலவழியையுடைய வணிகனாயொத்து நடப்பதாகும் எ - று.

நியமம் எனபதற்கு நதியினபக்கவில் மருதநிலத்துரென்றும், வணிகாபக்க வில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியினபக்கவில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகாபக்கவில் நிறைசெய்த வகையென்றும், சொலவகை சுருங்கும் வண்ணமெனபதற்கு நதியின பக்கவில், ஆங்குப் றுரது சொலவகையி னேசை குன்றும்படியென்றும், வணிகாபக்கவில், டயர் ண்டோ வணியேரென்பார்க்கு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், திலையாயின் அவர்களை முன்ன உழுதனை டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின பக்கவில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகாபக்கவில் சொல்லி யென்றும் பொருளபடும். (அச)

புரவல னேவ லாற்றாற போர்ககளம் பலவுங் குத்தி
யிரவல ரோடு மேனைப் பகலல ரின்ப மெய்த

ஈரவளி யாங்கு காட்டி விசைத்தகு மிசைமிக் கீட்டிச்
சுரர்மகி முன்ன மலகச சூத்திரா நிகரும வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது, இந்நிரன் கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலாகளோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலர்களும் இனபமடையப் பொருந்திய வண்டுகளை அவ்விடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொண்டு, தேவர்கள் களிகும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்), [அரசன் ஆக்கினைப்படி போர்க்களத்தில் (செல் முதலிய பலவற்றையுள்) துவைத்து யாசகாகளோடும் பிற அத்திகளும் மகிழ்வடையப் பொருந்திய கிருபையை அப்பொழுதுகாட்டி விளைந்து செல்லத்தக்க கீர்த்தியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழத்தக்க அவிசமிகுமபடி] (விளங்கும்) சூத்திரரையொத்திருக்கும். எ - று.

பகலலா - பருத்தலற்ற வுறவினர், அத்திகள்.

(அரு)

பலவுயி ராக்க லானும் பலவுயி ராகாத லானும்
பலவுயி ராக கலானும் பலவுயி ராகாத லானும்
பலவுயி ராகாசரி முற்றப் பலவுமுயத தருள லானும்
மலரவ னாதி யான வைவரும் புனையும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது பலவுயிர்களைச் சிருட்டித்தலாலும், பலவுயிர்களை யீர்த்தித்தலாலும், பலவுயிர்களைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிர்களை மறைத்தலாலும், பலவுயிர்கள் நுகாசரிமுற்றமபடி பலபொருள்களையுள் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முதலிய ஐவனையும் ஒத்திருக்கும் எ - று.

அலரவனாதியைவா — பிரமன், விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவா இவாமுறையே படைத்தல, காத்தல, அழித்தல, மறைத்தல, அதுககிரகித்தற நெழில் செய்வோர்.

(அசு)

ஆற்றலசான மசரக கூடம் மடக்கிவன கேழல வென்று
தோற்றஞசான மடங்கல ராயத்துத் துன்னுமவா மனரை மோதிப்
பொற்றலாற சாத்த னைங்கைப் புண்ணிபன முருகன் வீரன்
மாற்றரு மதுனைய காரி யைவரு மாணம் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது வலிமைமிகக் மசத்தையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியுபன்றியை வென்றிகொண்டு, பாவையிருந்த சிங்கத்தைக்கொண்டு நெருங்கிய குள்ளையடித்து (பலனையும்) காப்பாற்றுகலால், சாத்தா - ஐந்து திருக்கற்களை யுடைய விநாயகா - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரா - நீடுகுத்தகரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஐவனையும்போன்றிருக்கும் எ - று

மசத்தையடக்கிச் சாத்தனையும், கூடமத்தையடக்கி ஐங்கைப்புண்ணியனை யும், கேழலவென்று முருகனையும், மடங்கலேச்சாயத்து வீரனையும், வாமனனாமோ திக்காரியையுமானும்—எனமுடிக்க.

விண்டுவின தசாவதாரங்களில், மசசாலதாரமஜயனாராகணப்பறிககப்படட்டும் கூடமாவதாரம் விநாயகக்கடவுளால் ஒடுபறிககப்படட்டும், வராகாவதாரம் முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுறிககப்படட்டும், நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலுரிக்கப்படட்டும், வாமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்படட்டு தண்டிக்கப்பட்டனவென பது புராணங்களினி கூறறு.

(அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி வீடையும் பாங்கர்
மன்னுபோ தியினவாழ் பேயுங் காட்டுப் வளனாக காது
பொன்னுரு முத்த மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ள்.) ரெடியநதிகள் அன்னமும் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்தின்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றை யடித்துக்கொண்டுவருதலாற்) காட்டி, வளனையாகிய காதும அழகிய வடிவமும் முதத் மாகிய பலலும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்கும்பாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதாக்கும் ஒன்று சோந்திருநததை நிகாக்கும். எ - று

சத்தமாதாகள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இத்திராணி - காளி எனப்படுவா. இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய இவையேழையுந் தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டு வளனாகாதும், முத்துபலலும், பூங்கையும், கோங்கும்புக் கொங்கையும் பொருந்திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலினதிகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமெனப்பட்டது. (அ.அ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணுயக் ருளமு மேபோற்
றிண்ணிய தடையொன றினறிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலைதலை பரந்த தனறே

(இ - ள்.) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காம முற்றவாகனது மனமும், திரிநேத்திரங்கனையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியசடை சிறிது மிலலாது, செழியக்கரையினையுடைத்து, மருதநிலத்தூர்கள் யாவும் அஞ்சுமட்டி இடங்கடோறும் பரவியது எ - று

தேவர்கள் மனம் அவிக் கொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணுய்கருளம் அனபுடையாரிடத்தும், நீனை சத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க (அ.க)

முனிவரா சாபம் போன்று முடிவிலசெல்வத்தர் போன்றுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிக்காரா போன்றும
பனிவரு மலாக்க ணைபா பயிலபெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம் ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களிட சாபத்தைப்போலவும், அழ்வில்லாந் செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதாக்களில் அழகின் மிக்காராப்போலவும், ருளிசசிபொருந்தியமலாபோன்ற கண்ணினையுடைய அனபாக்ளசெய்யும் பெரிய பத்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளா கள யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினாகள எ - று

முனிவரா சாபம் தடையினறிச் செல்லுமாறு தடையினறியும், செல்வத்தர் பரிசுநருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கார செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிர்வியுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அனபா பத்திபோல விசுவா சத்துடனும் உடைப்புத்தோறும் தடையினறிச் சென்றனாகளமரென முடித்துக் கொள்க, (க.௦)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னேதை
யடைகரை குத்திச் செல்லு மழிபுன லாககு மோதை
விடையிடைப புதுநீ ராட வெய்துநா களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யெனனக கடவுள ரயிரப்ப நீடும

(இ - ள்.) இடிகளையே த ஊராகும் மள்ளாகள் முழக்கிய மருதநிலப் பறை
யொவியும், அடைத்த களையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காநீரின ஆப
பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடுமபடி புருவோர் சந்தோஷிக்குங்கோஷ
மும், உகாத காலத்திலெழுந் சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி
யிதும். எ - று

மருதநிலப்பறை - கிண.

(கூக)

பூம்பொழிற் பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வாசத்
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீத்தக கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைந்து நலக
வோம்பெழிற் புணரி யனப னுவகருமா நெழுநா நிறகும்

(இ - ள்.) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம்
பொருந்திய தேனேச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, திரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண்
(அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளா கூடிவரைந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலா
கிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாநிற்கும். எ - று

பண்ணை - வயல, மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி, பொருந்தி
கிழமையாளா - தாய்தந்தையர், உரிமையாளர் வரைந்து - மணஞ்செய்து, அவரவர்க
கேற்ப அளவிட்டு—எனப்பொருள்கள் படுத்தின முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும்
பொருத்திக்கொள்க.

பொய்கையினாடி எனப்பதைப் பொய்கையில நாடி யெனப் பிரித்துப்
பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம் (கூஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற படுத்த மீண்டு
தம்பிரா னிடமே சாராத தையல்போற் கடலி னீங்கி
யும்பாருழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிரக னோம்பிப் படாதரு நதியிற் றாநீர்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வுயிரகைகாத்தச் செல்லுகின்ற நதியினது புனித
மாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீள்வரு சிவ
பெருமானிடமே சோந்த உமாசேவியாராப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி,
ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும் எ-று.

நீருக்கு உமாசேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமய
மலையையும் உவமித்துக் கூறினா. இமயவெற்பு - பனிமலை, தம்பிரான் - ஓப்புயாவற்
றவன். வரையெனது ஈண்டு நதிக்மலையை (கூங)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புல்லே யனழிக காலுறப் பணியா வனமை
கொண்டகொல் லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செமமை
விண்டிடா வயலக னோம்ப வெள்ளங்கால கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரம்பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாப்பவை புறகளேயன்றிக் காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டெள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பினது செம்மைநீங்காத வயலகளைக் காக்குமபடி காலகொண்ட விதமாகும் எ - று.

கால்கொண்ட - குடிகொண்ட, காலகளாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.
புனம் - குறிஞ்சியெனவும், கொல்லை - மூலையெனவும், வயல் - மருதமென்றுங்கொள்க. (கூசு)

தத்துவ மாயை நல்காத தத்துவ மொன்றி னென்று
கொத்துறத் தோற்று மாப்போற் குலநதியினிது நலக
வொத்தெழுந திரைநீரக காலக ளொன்றிநென நனநத மாகி
விததக மாகப் பண்ணை விளைத்திடுங் கடனமை பூண்ட.

(இ - ள்) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கட்டடமாகத்தோன்றத் தன்மைபோல, சிறந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய கால்வாய்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்றாக (ததோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அசிசயமாக வயல்களிற (பயிர்களை) விளைச்செய்யுக கடனமையைக் கொண்டன. எ - று.

மூலமாயையினிறுந் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியினின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளாக்கும் எனபது கருத்து. (கூடு)

வலனமிகு மொருவன மாதா பலாதமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற் கொருநா லாகப் பாயபுனல் வழங்கா நிறகு
மலாபுகழ்க் கணை னொப்ப வாய்க்குடி தொறுநின் றுங்குச
சிலவயன மடைக ளொப்பத திறந்துநீர் வழங்கா நிறகும்.

(இ - ள்) வெற்றிமிருந்த ஓராடவன் பல மாதாக்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே காலவாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும் பரந்த கீரத்தியையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியானவா ஆயா வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றது போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தங்காநிற்கும். எ - று

நின்றருங்கு இதில ஆங்கு உவமவுருபு (கூசு)

சுநதர மதுரை மூதுராச் சோமசுந தரனு ரேவச
சிறதுவாய மடுகருந் தோறுந் தீமபுனல் வழங்கும் வையை
புரதிபு மெச்சப் பண்ணை புறுவிடா மடுகருந் தோறுந்
தந்நிரும புனலி னாவந் தணிப்பன காலக ளெல்லாம்.

(இ - ள்) அழகிய மதுரையாகிய பழயூரிற சோமசுநதரக்கடவுள் கட்டளையிட, குறட்டூதமானது பருகுந்தோறும் மதுரமாகிய நீராகக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சுமபடி காலவாய்களெல்லாம் வயல்களிற பொருந்திய வெடிப்புக்கள் குடிகருந்தோறுங்கொடுத்து மிகக் நீர்வெட்டையை யடக்குவன எ - று.

மதுரையிற் சோமசுநதரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாராத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியா திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலியன செல்வாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவா ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபித்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக

கினியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இக்குறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியானைப் பின்னொடர்ந்து மடைப்பள எரியையடைந்து ஆங்குமலை நீகாததனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச சமையலசெய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராது சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென முறையிட, இறைவா பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, நமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாகி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்

அடங்காத நீர்வேட்டைகையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடாபோறை வாயாற் பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இதனொண்டை நாட்டுக் காலவாய்கள வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடாகளாகியவாய்கள நீர் பருருநதோறும் நீரினை யளித்தது அவற்றின் வேட்டைகையைத் தணித்தலால், இறைவா கட்டையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் நெனக்கொள்க. (கௌ)

வேறு.

கண்ண னுககொரு காதலி மாரபகம்

புண்ணுறுத்தலப் புண்ணியனமுனவரு

மண்ணல கைப்படையல்லதில் லாமையை

யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினா.

(இ - ள்) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின் மாயினைத் துன்புறச் செய்வது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல்லாமல் (வேறொன்று) இல்லாமையைக்கருதி மள்ளர்கள் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டாக்கள் ஏ - று.

கிருஷ்ணமூத்தி பாரதப்போரை யுண்டுசெய்து பூபாரந்தோலைக்கேவெண்டு மென்றும், பலராமன் போப்புரிந்தால் அநேக நிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றங் கருதினவாகளாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நீனைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அச்சுவேதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதேவியின் மாரபைப் புண்ணுறுத்தலாயினா மள்ளர்களென்றா

இளையான் மனைவியை மூத்தோன் கலத்தற்குரியென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருநாட்டிற் பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுங் கூறினு மமையும். (கூஅ)

நடுவ ஹாதுயி னலலிமை பூட்டுபு

நடுறு கத்தி னலப்படை கண்ணுநீஇ

நடு நிறுத்திய நல்லவ ராயினு

நடுவ வாகுகலை நனறுமுங் காலையே.

(இ - ள்) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி துகத்தறியின் இடையில அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவார்களானும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழிலுபுரிசையில (அவர்கட்கு) நடுநிலைமையென்பதில்லையாம். ஏ - று

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றாற்போல

(கூக)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுறு

வாழி மறறை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுரது முழுவ ருளம்பொர.

(இ - ள்) மேழிபறைய கரத்தினைப்போல, நடுதன்மை பொருந்தாத வாழ்வு பொருந்திய மற்றவலக கரமானது ஒரு புறநதாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமன்செய்து, தமது மனம்பொருந்த உழவாகன (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வாரகன் எ - று.

வலககை சமமினறித தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமனசெய்து செல்லும் எனபதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது, எருது (க00)

வடக்குந தெற்கு நடத்தி வளாவிடும்
குடக்கு மற்றைக் குணக்கு நடத்தியு
மிடக்கு மளள ரெழுப்பிய பாடடின
னடக்கும பூணிக னென்று களிக்ருமே.

(இ - ள்) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளைந்தும், மேற்குங் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கமுனியை) உழுகின்ற மளளாகள எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற எருதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிக்கும் எ - று. (க0க)

நெல்லின வித்தினை ந்ததலுங் குறறுணு
நல்ல செலவத்தி னெண்ணிய மளளாகள
புலலு ரும் லுழுதுபினபூணியைச்
செல்ல வுத்தனா தீம்புன லாடடியே.

(இ - ள்) நெல்லின விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புகிக்கின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மளளாகள (புலத்திற) புறகன பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு எருதுகளை நல்ல நீரில் முழுக்காட்டி [கழுவி]ச் செல்ல வித்ததாகள எ - று
ந்ததலுங் குறறுணும் செலவாகுந்தோறுங் குற்றிப்புகிக்கும். (க0உ)

உழுத் தேற்றினை யாடியி னெத்திடப்
பழுதின மளளா பயிறயி வலாரியைத்
தொழுது வெண்முனை தூவித்தெ ளிரதபின்
முழுது நீரைக் கவிழ்ப்பா முறைமையால்.

(இ - ள்) குற்றியிலலாத மருதநிலத்தாட்கள் (தாம்) உழுத்தேற்றைக் கண்ணடி போல (சசமநோக்கு) ஆக்கி, இந்நிரைப்புகித்தது, வெள்ளிய முனைகளைத்தெளித்தது, (நீரானது) தெளிந்தபின்னா முறைப்படி நீரைமுழுதும் (உலாகால் வழியாகக்) கவிழ்ப்பார்கள் எ - று. (க0௩)

குருவி வெண்முனை கூட்டுணப் போந்தவை
வெருவி யோடவெருட்டுநா வேறிலை
திருவின மள்ளா சிறாபந தடித்திடும்
பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்) வெள்ளிய முனைகளைக்கொள்ளை கொண்டுண்ணுமபடி வந்த குருவி களை அஞ்சியோடுமபடி துரத்துபவா வேறினா. (ஆனால) செலவம்பொருந்திய மள்ளாக ளது சிறுவாகள பந்தடித்து விளையாடுகு சமானமில்லாத வோரை அந்குருவிகூட்டடங் களை யகற்றுகிறதும் எ - று.

வெருட்டுநா - இதில், ந - நிகழ்காலவிடைநில.

(க0௪)

முளைகள் சேற்றிற் பதிநது முதிர்ந்திருந்
தனைநெ மெபனை சாரநதுநற ருபென
வளவி னுக்கமை வுற்ற வளவையிற
களமா மென்புனல் காழிறந தூட்டுவார.

(இ - ள்) களமாகள், முளைகள் சேற்றிலேபதிநது முதிர்ந்திருந் தனைகளை யுடைய நெடிய வயலில், நறரூயைப்போலச் சாரநது (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவாக மெல்லிய நீரைக் காலவாய்களைத் திறந்து பாயச்சுவர்கள். எ - று.

அளவிலுக்கமைவுற்றவளவையில் எனறது பயிரின் உயாச்சிக்குத் தக்கபடி என்பதாம். நறரூய் - ஈனறமாதா, நல்ல தாய் எனினுமமையும். (க0ஞ)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன
கொள்ளும் வண்ணம் பசநதெழு கொள்கைபோ
லளளல் வெண்முனை யாரதற லுண்ணலு
முள்ள வண்ண மொழிநது பசநதன.

(இ - ள்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுற்றெழுந் கொள்கையைப்போல, சேற்றிற பசுந்த வெள்ளிய முளைகள் பொருந்தி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிநது பசப்புற்றன. எ - று.

வெண்மேகம் கடனைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுநதாற்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுநதன (க0ச)

சேறு செயயுஞ் செயலின் ரோரபுற
நாறு வாங்கி நடுபவ ரோரபுறம்
வேறு வெண்முனை விதநுந ரோரபுற
மாழில் பைங்கூழ் வளர்க்குந் ரோரபுறம்.

(இ - ள்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவாக னொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவாக னொருபுறமும், கெடுத்திலலாத பசிய (நெற) பயிரை வளர்ப்பவாக னொருபுறமும், (ஆக மகளாகள் விளங்கினார்கள்) எ - று (க0௪)

வேறு

காமவேள சிலைகோலிக் கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாக்கி நனையலைப்பக காரணமாயத
தாமரூ திருப்பவெனத் தனாப்பினை நெருக்குவபோ
லேமமா மலாபலவு மெழுந்தமலா வண்பனையின்.

(இ - ள்) மனம்தன் விலலாகவிளத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நமமை அசைந்தரும் பாணங்களாகச் செயது துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தண்ணிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் வயல்களில் தோன்றி மலர்கின்றன எ - று.

தாம் எனபது பயிர்கள்.

“கரும்பல்ல நெலவென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன” என்ற திருத்தொண்டா புராணம்போல, நெற்பயிர் கரும்பென்று சொல்லுமபடி யுயர்திருத்தலின், அதனையே

மன்மதன் வில்லாகவளைத்துத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவெனபது கருத்து.

உந்தியநதா மரையொன்றே யுடையவரி தனைநோக்கி

யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும பயிர்ப்பண்ணை

சந்தமலி பலகமலந தாமலாந்து வளையுயிர்தத

கொந்தொளிந்த திலவொழுங்காற் குறுநகைசெய் திடுமனதே.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திகமல மொன்றையேயுடைய திருமலைப்பார்த்து எமக்கு ஓபபாகாய் என்றுயாத் பசிய பயிரையுடைய வயலகள், அழகு மிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலாந்து, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முததுக் களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும் ஏ - று. (௧௦௯)

கொத்து - கொந்து, மெலித்தலவிகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலா பசுமபண்ணை

யடையலாத முயிராகுடிக்கு மழலுமிழவச சிரப்படைக்கை

யுடையவளை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன சாளுபந

தடையறப்பெற ருயிரங்கண டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிக்கப்பெற்ற பசிய வயலகள், சத்துருக்களது பிரண்ணைப்பருகுந் தீயைச்சொரியும் வசுசிராயுத்தத் தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவனாகிய) இந்நிரனை மனதிற நியானித்து உயாந்த அவனது சாளுபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும் ஏ - று. (௧௧௦)

தாமாக்கும் பொருட்குத்வி தனைப்பூரிவ ரதற்கிடருந

தாமாக்கி னவாதமமைத் தணவாமே யிடாக்கோவார

தாமாக்கும் பயிராகுறய்த ததைகளையு நிலநீருந

தாமாக்க வவைமுனிவார களைமுனிவார தகுமுழவா.

(இ - ள்.) தாமியற்றும் பொருளுக்கு உதவியைச் செய்பவர்கள் அப்பொரு ளுக்கு இடையூறுந் தாமேசெய்வார்களாயின அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய யும்) இடையூற்றினை (மாததிரம்) விலக்குவார்கள் (அதுபோல) தகுதிபாட்டினை யுடைய மள்ளர்கள் தாமசெய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும்(உதவியெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறுந் நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வார்களாக களைகளை (மாததிரமே) கோப்பிப்பார்கள் ஏ - று.

நானகாம வரியில, தாம் - அசை.

(௧௧௧)

மங்கையர்க் ளவயவத்தின வளங்கவாரிந தீவரமும

பங்கயமுங் கைரவமும பலவுமட னமககாக்கா

தங்கவாக்கே தக்கதென வக்தடுநண்ணிந களைகளையத

தங்குமவயற நெழினமளளா தையலரைச செலங்கீத்தாரா.

(இ - ள்.) பொருந்திய வயலகளில உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்கள் மாதா களதுறுப்புக்களின் நலத்தினைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கருங்குவளையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிறகருதிக களைகளையும்படி மாதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால கொங்கை முதலிய வற்றையும், செவ்வலவி - வாயையும் நிகர்த்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மெனதநால வள்ளை - செவியையும் பிற பிறவற்றையும் நிகரகமுமாதலின அவற்றையு மெனக. (ககஉ)

தமதுறுப்பி நெழிலகரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுளு சமரமதன் நெழிலவளாகருந் தணபயிராத தெறலானு மமரிடைவந் தெதிராத வலாபபகையைத் தாரநதொடாநதே குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினா வயனமாதா.

(இ - ள்) வயலிற் நெழிலபுரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போர்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளரக்கின்ற (கருமபுபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தவி னாலும், (தமமை) போரில் வந்தெதிர்க்காத மலாகளாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிரகளை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள எ - று

அமரிடை வந்தெதிராத எனபதை, எதிராது அமரிடைவராத என விசுவாசி பிரிததுக் கூட்டி, எதிர்த்துப்போருக்கு வராத எனப்பொருள் கூறினுமமையும். அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயக்கம் குமரியுயிர் எனபுழி - இளமையுயிர் என்றுமாம். அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டி முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர் எனக்கோடேலே சிறப்பு

சமரமதன் நெழில்வளாகருந் தணபயிர் என்றது கருமபுபோல விளங்கும் நெற்பயிரையெனக் (ககங்)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற் றங்கியிருப் பதற்கேதுளு சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே தமெவர்கள்கண் வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட டேமென்று மங்கையர்புங் கயமுதலா மலர்களையத் தொடங்கினா.

(இ - ள்) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றற்கு சொல்லமாட்டோம். அதனைப் பொறுத்தோம்(ஆயினும்)எவர்கள் கணவர்களைப் பகைமைகொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலர்களைக் களைந்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ - று.

மற்று - அகச. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெற்பயிரைப்பெருக் கக் கருகியதற்கு மாறுபடச்செய்தலெனக் (ககச)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவாகவா லுற்று தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடுதொ கூறுமோ திமம்பணிலங் கூாமமவரால் கயனெருண்டுரு சீறுமா லிலரொளிக்குளு செயலானுந் தொடாநதிலரால்.

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவர்களைத் தண்டிப்பவா யாவா? (ஒருவருமில்லா) தம தவயவங்களுடன ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயல் நண்டு முத

லியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடராதிலா (அம்மங்கையா.) எ - று.

ஒதிமம்-நடைக்கும், பணிமம்-கழுத்திற்கும், கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-கணைக்காலும், கயல-கண்ணுக்கும், ஞெண்டு-முழந்தாளுக்கும் சமானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மனாகுவனீ தனகுமுதவ கொடிவளனீ
தெய்வமணங் கமழ்நீலந் திகழனிசச மெனுமபகைகட்
குய்வகைசெய் யாதவாக ஞடனிருந்த பெருமபிழையாற
கைவலத்திற் பறித்தெறிந்தா கதுவியபுல் லாதிகளும்.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - தாமரை - செங்குவனீ - தண்ணிய அலலி - வள்ளைக்கொடி - திவ்விய மணமலீசுவ சருங்குவனீ - விளங்குகின்ற அலிச்சமென்று சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல முத்தியவற்றையும், ஆற்றுககாலாட்டியா(தமது) கைவலமையாற பறித்தெறிந்தனா. எ - று

சைவலம் - கூடதலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவனீ - கண்ணுக்கும், குமுதம் - வாய்க்கும், வளனீ - காதுக்கும், அனிசம் - பாதத்திற்கும் உவமையாற பகைப்பொருள்கள். (கக்க)

சிரஞ்செவிதோள் கண்முனகை திணிமுலைமெல லிடைபாதம்
வரஞ்செறிமென் மலாபலவும் வகுத்தணிந்து மீண்டவாக
ஞரஞ்செறியும் பகைசவடடி யொண்டலையா திகளணிந்த
புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனாமள ளாகளபுகழ்

(இ - ள்) தலை - காது - தோள்கள் - முனகை-(அழகு) முற்றிய முலைகளுணணிய இடை - கால (முதலியவிடங்) களில், மேனமைபொருந்திய மெல்லிய பலமலாகளையும் வகைப்படுத்தி மனளாகள புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுககாலாட்டியாகள வலிமைமிக பகைகளையுறித்து ஒளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிஞறியாக்) அணிந்த திரிபுரங்களைப் புன்னகையாற பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானே யொத்தார்களா. எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலையும் பெயர்;

மலாபலவு மளளாகள புகழுவகுத்தணிந்துமீண்டவாளை**டகைசவடடி**
அணிந்த புண்ணியரே போன்றனா - என முடித்துக்கொள்க (கக)

சீரறிவா றையமுடைய தேவமுத லீனவோகரும்
வாரறிபூண முலைமாதா மகிழ்செயவ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழுத்தியாகைத் தலந்தோயப
பாரறிய மிகத்தெளிந்து பரந்தெழுந்து வளாவனவால்.

(இ - ள்) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர்த்திபொருந்திய ஆற்றிவினையுமுடைய தேவமுதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியையுண்டிசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினையுடைய பயிராகும், உலகினரறியும்படி மிகச்செறித்துப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்றன. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று) எ - று.

ஆற்றிவுயிர தேவா (மாந்தா) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிர் முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் நோல்காப்பியனார்

(குத்திரம்) “ஒன்றறி வதுவே யுறறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனெடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றெடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றெடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றெடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றெடு மனமென
நேரிதி னுணராதோ நெறிப்படுத தனரே” — எனவும்,

“புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்ணு துமபியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புளளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே ” — எனவுங் கூறியதன னுணர்க.

அரவமலி நறுநதெண்ணீ ரறுதுதின முறப்பாயத்திப
புரவுபுரி தரவுமூலா புரையறவோங் கியபயிரின
விரவுமடல கிழித்தெழுநது வெண்குதிராகள வளாதோற்ற
மரகதப்பா றையினமுளைத்து வளாவயிரக கொழுநதனை.

(இ - ள) உழவுத்தொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை
நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாயச்சிக்காததல செயயக குற்றமற வுயாநத பயிரி
னது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுநது வெள்ளிய கதிராகள வளாகின்ற தோற்ற
மானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளாகின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்த
திருநதன ள - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்துக்
கூறினா. (ககக)

தயங்கியதன னிறங்காட்டித் தனக்கதிப னெனத்தன னுள
வயங்குமரி திறம்பினனா மருவுபயிரக கருள்கரந்து
பயங்கதுவு மமுதுறுத்திப் பணிகக திரோன் றினமவளாப்ப
வியங்கியவெண் கதிமுதற்போ லெழுநதுபசுந தனபெரிதும்.

(இ - ள) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு
விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்
லுமபடி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னா
அருளமிருந்து, உருகியாயநத அமுதத்தைபுறுவித்து நாடோறும் வளாகக், பிரகாசித்
கின்ற வெள்ளிய(நெற)கதிராகள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுநது
(பின்னா அப்பயிர பசுமையுற்றபோல) மிகுதியும் பசப்புற்றன ள - று

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது சுருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர் (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

“தேரறிவருமபரிதிமண்டிலத்தாருசெழுநாதிமலையிலத்தாஞ்சோகொண்

டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெண்கணு

நீரேறிவருமியுமுருத்திரனாமேகசுரனுநிலவசசெயது

நாரேறிவருமவர்தமுளத்தமரெண்குணத்தானையநதுவாழ்வாம்” — என இந்நூலில் வருவதனுணர்க. (௧௨0)

விண்ணிவந்து மதிககடவுள் விளங்குகதூகக் கரத்தனைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட டுருப்பசுநத கதிர்ச்சாலி
பெண்ணினினத தமைத்தாங்கும பெற்றியினா தாயரென
மண்ணறலென றிரண்டிணையு மனறவெதிர நோகுகின்பே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற, கதிர்களையுடைய நெறப்பயி, மாதாகட்டம் (தாம் கருவியாகக்கையில்) தமமைத்தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவாகள தாயமாகளே யென்று (அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சவமும் என்று சொல்லப்படும இரண்டினையும் (நிலபெற) எதிரோக்கிநிலபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம், மனம் எனக்கொள்க. (௧௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிமுதையென நிற்பதுபோ
லுகலருமபல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதான.

(இ - ள்.) மாதகளில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லுமபடி நிறறல போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன கீழ்மக்கெனை நிறறலபோலவும், (கதிராகளுள்) கெடுதலற பல செயல்க ளொத்துநின்றம் சில பதாகளாயின எ - று.

ஒவ்வொன்று எனபது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின, சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுனனய்த் தாமதத்தி னிறமபினு
யேத்துமவகை யிருந்தபடி யெதிரோககி யிராசுதநதா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரமபியது போறகதிராகள்
காத்திநீர்ப் பண்ணெதொறுங் கதிராத்துமிகச சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாயநது, தாமதத்தின் நிறம் பின்னையாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேப்பாதது, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிராகள் சிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன. எ - று.

சாத்துவிதம் - வெணமையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம் - செம்மையும் மாமென்பர். (௧௨௩)

மண்புனல்கால வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுநதானு மோமபவழல் குளிராதடுத்த
பண்பெனவு முதிர்வினையின பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும வயனமீட்டு நளினமொடாம பனுமலாநத.

(இ - ள்) மண - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா,
(ஆதிவஹறைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒளிய வடிவமென்னுந் தானும் காக்
குமபடி, அக்கினியானது குளிராசெயுறது அடுத்ததன்மைபோலவும், முற்றிய வினைச்ச
லின ரததைப்போக்கவந்த நட்பாளனபோலவும், வயல்களில் திருமபவந தாமனாடி
டன் ஆம்பலமலர்களும் பூத்தன எ - று

தான் - அக்கினி பசைராம - இருபெயரொட்டு காம்பரி - காமவே
ளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவநதது.

ஸ்ரீசந்தரஸூர்த்திராயனா சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பவ
தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலேசசிதம்பர
மாகிய பேரூரையடைகையில், சிவபெருமான தமது தோழருக்கோ திருவிளையாடல்
செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயாதிணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளுந் தாமே
யென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப்
பயனைக்கொடுத்தருளிற்றபோல இழிந்ததுங் காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பள்ளனாகி,
திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனா. உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே
தொழில் செய்யத்தொடங்கினா. விநாயகக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளசகிரு
ராய், வயலின்கண் விளையாடினா அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் துகளும், கலப்பை
யும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கடாவும், வித்தும், நூறும்,
ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள் சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளர்களாய், சிவ
பிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவலவழி உழுகின்றவரும், நீராய்ச்சுகின்றவரும், வரப்
பின் அருகு சேக்கின்றவரும், பரமபடிகின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்
கின்றவரும் ஆனார்கள் இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய்,
உமாதேவியாகிய பசுசைப்பள்ளியோடு நாற்று நடடார்கள். இவ்வனம் இவர்கள் கழ
னியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சுந்தரஸூர்த்தி
நாயனார் சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவரை வினவினா. அதற்கு
இடபதேவா வனரெண்டனாகு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்
ஞாபித்தபடியால், கண்ணினுற் காட்ட, அக்குறிப்பினவழியே நாயனா வயலிடத்தே,
ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையும் கண்டு வணங்கினா. நாயனாரோடு
சிவபெருமான களாயேறி, காஞ்சிநதியில், ஸநானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து,
இடபதேவா முகத்தை மண்டொடு கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவா அஞ்சி,
வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்தது, குற்
றத்தினினது நீங்கினா. பின்னாச் சிவபிரான வெள்ளியமபலத்திலே, திருநடனஞ்
செய்தாரா.—என்பது சரிதம் இதனை,

பேரூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

“அராவணிகிடிலப்பள்ளனார்தோழருக்கவநதமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகளபள்ளர்தம்மொடுமபயினிறுந்தொழிலி
னுராவுரீர்ப்பணையினுழி தரனோக்கியுறப்பணிநதெழுந்துதோழமையால்
விராவியவன்பாமகிழ்ச்சிமீக்கினைப்பவியப்பொடுமசதியாடுவரால்.

மறையவனரசனசெட்டிதன்முதையவரு நூறகுத்திரன்புவனம்
பறைதருநலசங்கரனவேடனபணிசிவனவிளங்குமுககணக்க
னறைசெயமபட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன
பறையனுமுன்னரானீயினறுபள்ளனுனமைதெரிந்தேனயான.”— என்பதனானு
ணர்க. (௧௨௪)

முறுகவினை தவனிமிசை முடிசாய்த்துக கிடக்கின்ற
மறுவிலவினை வினேநோக்கி வயலவினைஞா மகிழுவெய்திக்
குறுகினாதன் னுமையியம்பக ருயமேந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள் ளநாவணக்க மோம்புவது மரிதேயோ.

(இ - ள்) வயலிறொழிலுரியும் பள்ளகன முதிர் வினாவெய்திப் பூமியின்
மேல் தலையாத்தககிடக்கின்ற, குறறமில்லாத பயிபாப்பாத்தது, களிப்படைந்து
முழுவொலிக்க அரிவாள் தாங்கிசென்று தலைகுனிந்தாகள பொருந்திய பலனைப்
பெறுவோர் பணிதல செய்தலும் அருமையோ? எ - று

“உறுபலங் * * * அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று குறுகினர்-முறநெச்சம்
எல்லார்க்கும் பயன்படுவா ரெனசெயினும் பொறுப்பபெறு
நல்லாக ளுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிர்சசெநநெ
லொல்லாரின வளாததவரே யொறுததுவரிந தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திடடு மிதித்திருமபேரா செயப்பட்டே.

(இ - ள்) கதிர்களை யுடைய செநநெறபயிரானது (தமமை) வளர்த்தவர்களே
சததுருக்களபோலறுத்தக கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிடடு மிதித்தப் போ
செயப்பட்டி, யாவாக்கும் பிரயோசனப்படுபவா (தமமைப் பிறா) யாதுசெய்யினும்
பொறுப்பார்களென்று, நல்லவர்கள் கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது எ - று.

வெல்லாத களம் - நெற்களமெனக் (௧௨௫)

கையிறை பிடித்தடிததுங் கடாவிடயிற படுத்திடும்
வையெலாந் தண்பபித்தது மருவுபதா நவைநீக்கிச
செய்யெலா மிக்ககுவிக்குரு நெந்நெலவள நோக்குதற்கே
மெபயெலாம் விழிப்படைத்தான விண்ணவனு மிரதிரனே.

(இ - ள்) கையிறை பற்றியடித்தும், கடாக்களின் காலகளிற் படுத்தியும்,
வைக்கோலகளையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதராகிய குறறத்தை விலக்கி,
வயலமுழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெலவின வளப்பத்தைப் பாப்பதற்காக
வே, அந்நிலத்தையவதமாகிய இந்நிரன உடன்முழுதும் விழிகள் பெற்றனன. எ - று

தென்புலத்தார தேவாவிருந தினாசோகந் தமுநதாமென
றைமபுலத்தா றினிதேதாமப வைங்கூறு கொண்டுழவ
ரினபுறநா னிலம்புரகரு மேந்தலுக்கோர பகுப்பாக்கித்
தமபகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய வார தினமும்.

(இ - ள்) பிதிரரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருந் தாழு
மென்று ஐம்புலத்தாரு செல்லும் அந்நெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்கு
களை யெடுத்திக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மன்னவனு
கோப்பங்கு செய்து (கொடுத்தது), தமமுடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையுற்றுப் பிற்
தருமங்களுக்கும் நாடோறுஞ் செய்வார்கள மானாகள். எ - று.

“ஐம்புலத்தாநினிதோம்ப” என்றதை, திருக்குறள் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங் - கைம்புலத்தா ழோம்ப றலை” என்னும்வெண்பாவா னுணாக, “தென்புலத்தா - பிதிரா. இவா படைப்புக்காலத்து அயறறா படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர் அவாக்கிடம் தென்றிசையாதலின் தென்புலத்தாரெனப் பட்டனா விருந்து - புதியராயவந்தோ. அவா இருவகையினா பண்டறிவுண்மையிற் குறித்தவந்தாரும், அஃதினமையிற் குறியாது வந்தாருமென எல்லா அறங்களுந் தானுறைய நின்று செய்யவேண்டதெலின் தனனை யோம்பலும் அறறையிற்று.” என்றா பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தா முதலியோ பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில எஞ்சியதுகொண்டு பிறதரும்க்களையுஞ் செயவார்களெனபா “தம்பகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்” என்றா. (௧௨௮)

தொறுவியாமத தானமொத்தித் தூணத்தி னுறப்பிணிக்த
மறுவுடையா னெனமாலை வணங்காதா ரெவர்களமா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செநநெலொழிப் பாரிலலை
புறுவாமுத வியவுலக முவந்தளிகுருக காரணத்தால்.

(இ - ள்) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின் திருமாலை, ஆயச்சியா மச்சா லடித்துத் தூணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவெனறுபணியாதவர்கள் எவர்? ஒருவருமிலா. அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக குறையாரணத்தினால், செநநெலலை (உழவரது) தெறுவினையாறப்பட்டதென்று நீக்குபவா ஒருவருமிலா. எ - று

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன

திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாவீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண்ணையைக் களவாடி வியோயுகையில் ஆயச்சியா முறையிட்டதாற்றாது, அசோதைப் பிராட்டியா கயிறுரல் யாத்நரெனபதும், ஆயச்சியா மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள் (௧௨௯)

கன்னனறுரு செழுமபாகுங் காங்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செநநெலமு தொடுமிசைநது செறிவாசப் பாகடைதுயத்
தூனனலருங் களிப்பெய்தி யுமபாகளு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின வாழ்குநரே நகாதோறு மூாதோறும்

(இ - ள்) சாகக்காயும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும்(கூட்டி)செநநெல்லாலாகிய அனாததோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாகு (வெற்றிலை [தாமபூலம்] தின்று, அடைதற்கரிய சநதோஷத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல்

(௧௩௦)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தருமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமானா டின்விழவு
மாள்வினையா டவாட்களி ரருநதுனிதீரத் துறவாக்குந்
தாள்வினையு மறுவெனவே தயங்கியதன் ணடைதோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், கனிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், தினேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்னமைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளாகளும் பள்ளிகளும் கியவாச்சளது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்கு கின்ற தாளான்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங கின், எ - று. (௧௬௧)

உண்ணுவது மருநதொருநா னுபெப்துவந் தருவினதே
நண்ணுவது மருதரமே நல்குவதும வாய்மொழியாம
பண்ணவாவைப் பிணைப்புரதும் பயன்பெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக கமரனென வானவாகோ னமாநததுவே.

(இ - ள்) (சந்திரன் பூரணகலோபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதும் [அமு தம்] உருந்த, தரிப்பதும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே தவருவதும் [ஆகா யமே] ஆதரவாழ்விடமே. கொடுப்பதும் [இந்திராயநம எனனுஞ், சொல்லே] வாயளவாகியமொழியே யாம. (ஆதவின) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசன மிலலாமையை நீணாததே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத் தூருக்குத் தெய்வம் மென்று பொருந்தியதாகும். எ - று. (௧௬௨)

போகமிது விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிது புனலவழங்க விருப்பினெடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயலவளமும் புகனமொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழிநெய்த் நலநதெரிந்த வாறுரைப்பாம.

(இ - ள்.) போகங்கா மிருந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய் வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீராகக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுங் காவலபுரிக்கின்ற கருக மரங்கள் மிருந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடையதோ? (அன்று) புனனாக மரங்கள் மிருந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல வளமு மெனறநில, உமமை - உயாவு சிறப்புப்பொருளது.

அளவைத்தோ எனறநில, ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறைபுமாம், (௧௬௩)

நெய்தல்.

வேறு.

இருமபுனற கதிபதி நென்னும வானவன
சுருமபுனா நெய்தலவாழ் கழிக டோற்றிய
பெருமபுனற கடனிலம் பேணாத தக்கதென
றருமபிய விருப்பினெடு கமாதன மேயினா.

(இ - ள்) மிக்க நீருக்கிறைவெனென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண் கெள் கிண்கின்ற நெய்தன் மலாகன பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலா விய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆவையுடன் அவ விடத்திற பொருந்தினா. எ - று.

வருணை நெய்தன் மலாவேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விருப்பின
னென்றா சுருமபுனா - கிண்கேற்ற அடை (௧௬௪)

குமபமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது

பமபுமா நதிபலபடியுந் தூயதென

றம்புரா சியினமருங் கடுதது வாழுமால்

கொம்பனா னுமைவனா கோதில சாதியே.

(இ - ன்) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவா பருகுந் தன்மையுடையதாயுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலந்திகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றும் சோனறினவராசலின் அப்பெயரெய்தினார் இந்நிரை தண்ணீர் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செயதனா எனபது சரிதமாதலின் “அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுக கொள்கைத்து” எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“கைதவன் கரந்தூவைருங் கடலைவெற படக்குங் கையிற்

பெய்துழர் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி

யையன தருளைப் பெற்றாக கதிசய மிதேன்கொன மூன்று

வையமுத தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரோ யனரே” — என்பதனுநறிக.

வருணனுக் கூாதியா மகர மீனுநத

மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாரு

செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்

பொருமக் ரம்பல மீனும் புலனுமே.

(இ - ன்) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுரமீனார் தமது ஒப்பற்றகுலமென்று, அவன் வசிகுமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போசெய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போ புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும், பொருந்தும். எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம்.

(ககக)

பிணக்குவைப் படுமபெரு மன்னா போரிடை

பிணக்குவை யுண்ணவு நீலக் கண்ணினு

ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்

குணக்கரும் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ன்) பிணக்குவியலபடுகின்ற பெருமையாய்த் அரசாக்கது யுத்தகள்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புகிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியா உலாத்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயாவாகிய ஐந்து குணங்களை யுடைய கரிய காகக்கூட்டங்கள் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும் எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள் — மறைந்த புணாச்சித்ததாலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்ககாண்டலும், மடியின்மையும் — என்றார் பேராசிரியர், தீநக்கோவையாரான். அன்றியும்,

“காலை யெழுதல் காணம் வின்புறுதல்

மாலை குளித்த மனைபுகுதல் - எலவே

உறரூரோ மெண்ண லுறங்க லிவையைந்துங்

சுறரூய்வாய் காகக்கை குணம். — எனக் கூறுவதுமுண்டு.

(கக௭)

பரத்திய ரூறுப்பினைப் பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தனித துருமமுத் தனைததம் பேணிபு
முரத்தினை யுளததுறப் பயத்தி னேதமும்
வரத்தினை யுறரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெப்தனிலமாதர்களது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவனம் முதது முதலியவற்றையும் (தன்னிடத்திற்) கொண் டிருந்தும் ; மனதில வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று.

பயத்தின என்பதிலு, பயம் - நீர் ; அச்சம் என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம், வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும், வித்துருமம் இதழுக்கும், முததுபலலுக்கும் முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (௬௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நனபொரு
ளொருவுந ரிலையு வா நாறறக காராககடன்
மருவுறு தீரத்தமாய் வானும் பறபல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நலகுமே

(இ - ள்.) உருநலமில்லாதவாகள கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இலா (அதுபோல) உவா நாறறத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மாதுடாமுதலிய மறறையோர்) எல்லாரும் (தனைத்) து திக்க, பற்பலபொருள்களையுங் கொடுக்கும் எ - று.

உருநலமிலாதவர் - குருபிகள், வான் - ஆகாயம், ராணடு இடவாடு பெயராய்த தேவரை யுணர்த்தி நின்றது (௬௯)

அடுத்திப பட்டவா பெரிய ராயினு
மடுத்தவா சிலாகுண மவாகு ணத்தியன
மடுக்குமோ வளாகழி மலாந்த நெய்தல்கள
விடுத்தில நறுமணம் வீசுக காத்தமே

(இ - ள்) அடுத்திபப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திபப்பட்டவரது குணத்தின றனமையைக் கொள்ளு மோ ? (கொள்ளாது, அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்டித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணமவீசுந தமதியறகைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நனமணத்தைக் காத்தூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திபப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமென்க கழியின் மலாந்த நெய்தல அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன மணத்தை வீசியதெனபது கருத்து.

“நெய்தல்கள விடுத்தில நறுமணம் வீசுகாதம்” என்பதை, “நெய்தல்கள் காதம்வீசுந நறுமணம் விடுத்தில” எனநவையுங்கொளினுமமையும். (௭௦)

சேரியின் புறமெலாந தீய நாற்றமே
யாரினும் புணைபு மலர்ந்த கைதையும்.
வேரியின் ஞாழலும் வீச மாமண
மூரியம் புரத்தினின றுயந்த மூவாபோல.

(இ - ள்) பரதவா சேரியின பகவிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூசத் தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - விதயுனமாலியென்னு) மூவனாயொத்தது (துன்மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (கசக)

வலையினான் மீன்பல வாருளு செய்கையா
ஞலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வாக
ஞலைவிலா தொறயினு லொறயி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொற்றமா யொற்று மனனாபோல.

(இ - ள்.) கெடுதலிலலாத ஒற்றாகளாலாயந்து, துட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசனாப்போல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதாக்கன் (சீர)ஞலைதலிலலாத பலமுததுக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வாகள் எ - று.

மனனா ஒற்றராத் பயனடைதலபோலப் பரதாவலையால் மீனையடைந்தும், அவாதாமே சிறைப்புறத்தோதுமெனப் பொற்றோடுணையாத தெரிந்நது பயனடைவாரா போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்து வாழ்வரெனக்கொள்க. (கசஉ)

விழியினுற பரத்தியா வெல்லப பட்டதோ
செழிகுட றிளாககையாற றிறைக ளாகவே
பொழிகுடா மணிகளும் புலவு மீன்களும்
கழியவா சேரிமுன கலநது வீசுமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலான மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவா சேரியின முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று

தோற்றவா வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின பரத்தியா விழிக்குத் தோற்றகடல் அவாகட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றா.

கலந்து எனபது விண்ணு எனறற்போற் பொதுவினை. (கசக)

அளவாக னுபபமைத் தளக்கு மோதை||
நுளையாகள கலனகட னூக்கு மோதையும்
வளைமணி மீனவிலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர கடல்கள் போன்றலே.

(இ - ள்.) பரதாக்கன் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையாக்கன் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்தாமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிராகின்ற (பல) கடல்களபோன்று விளங்கின. எ - று

கடல் - கடலொலியென்க அளவாக்கன் - நுளையாக்கன் என்பன நெய்தனிலமாக்களை. (கசச)

சுரங்கடந் தவாதமைத் துன்னு றுமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெளவளை
தரங்கமென சுரங்கனிற றள்ளி வேலையு
மரங்குளா களாவரு மயிறது போதுமே.

(இ - ள்) (பொருண் மேற்காதல கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தமமை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதார்களுடன்

கடனும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவளைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றும் தளளி, மரங்கள் செறிந்த களையில் வராரிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்.

“பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டரு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்-உதவிக கேக னிதியிற் கிகத்தலென் - றுணாபெறு கறபிற் பிரிவறு வகைத்தே.”—என னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தென்க. (கசடு)

பற்பல தேயமும் படாந்து பல்கலத
தற்புதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந
தூற்பவத் திழிநரு முமபா போகத்தி
நிற்பவ ருயர்ந்தவா நீமை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று, பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவநது, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாக்களும், சேவபோகத்தில் நிற்பார்கள். (அந்நிலத்) தலைவாகளது தன்மையை யாது சொல்லு வேன. எ - று. (கசக)

அளக்கரை நீந்தினு மளக்கா நலகிய
தூளக்கமில் பொருளெலாநு சொல்லு வாரெவா
விளக்கினை மைநதினை விளம்பு நானிலத
தூளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு னாத்துமால்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) னாலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாநு சொல்லவல்லவர் யாவா? ஐந்தினை (வனங்) களையும் விரித்தாம். சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (கிணை) மயக்கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

திணைமயக்கம்.

வேறு.

வரகு போரிடை வளாவளா மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
புரகம வாழ்மலை முழையிடை யுறுமபயந துயிரைப்
புரவு பூணுவாரா புகுதரு மிடமறி யார்போல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கின்ற குரவகுகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயநது, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரிற் செல்லத்தக்க இடமறியாதவார்போலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும் எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிரகடை யோதையைக் கழனிச
சோலை லானரம வேங்கையின் குரலெனது துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுவின்
மாலை யானிரை புகுத்துவா வழக்கமுண் மையினால்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதியில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிரகடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) புலியின் குரலென்று நடுங்கும் (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலையின ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயாகள் மழை (ஒசை) என்று கருதித்தொழுவது

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புருத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுகளைத் தொழுவதற்குக் கடமெ) வழக்கம் உளதாதலால் எ - று (௧௪௬)

கோழி யோசசிய வழத்தியா குழைபரத தியாக
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன பரப்பினை யழிகும
வீழி வாய்ப்பரத தியாகொடி வீசிய வளைபோயப
பாழி யூருமுத தியாகனெற பரப்பினை யழிகும.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த நிலத்தில துளைச்சிடர் உலாத்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழிகளினைய, யொத்த வாயையுடைய பரத்தியாகள (அந்நெய்தநிலத்திலுள்ள) காகத்தையோட்டிய வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தூரில ஆறுதக்காலாட்டியா தொகுத்த நெறகுவியலையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தாடுகளினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய-ஆகு பெயராய் இத்தை யுணாக்கியது வளை - வளையலுஞ் சங்கும சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன றுறு வயிறழினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்தினம் பாலுணக குறிஞ்சி
மாட்ட நம்புகும வளாவளா யுகமா லைகள்
ஊட்டி ருங்கழைப புனலுண வயலினை யடுக்கும்

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கனறினதுவயிறறை நிரம்பச்செய்து மொழுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலுப்பருகுமபடி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வளாகின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச் சேரும். எ - று. (௧௪௭)

அருவி தூவுமவெண் ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வாரதிகாக கடலெறி நித்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற பொலிதரும பூவையா பிறந்த
திருவி னாமனை யொழிந்தயற் சோந்துவாழ் வதுபோல.

(இ - ள்.) மங்கையா பிறந்த செலவமுடைய மனையீங்கி அயலா மனையை யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெள்ளிய முததுக்கள ஆலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும் சமுத்திரமானது ஆலைகளால் வீசுகின்ற முததுக்கள மலையினது ஒப்பிலலாதசாரலிற பிரகாசிகும எ-று.

கொல்லை மானிளங் குழுவையி விடைச்சிஞா கொடுப்ப
மெல்லென மீனகளை துளைச்சிஞா விழைந்தெதி கொடுப்பா
முல்லை நீணமுதை முல்லைவாழ் சிறுமியா கொடுப்ப
நல்ல வாரநோ துளைச்சி று மியாகணல குவரால்

(இ - ள்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆய்ச்சிறுவர்களளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீனகளை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள். முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியாக்கள நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதச்சிறுமியர்கள் நல்ல முததுக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள் எ - று. (௧௪௮)

தொல்லை நாவல ரனைவருந தொதெதெடுத் துணாத்து
மெல்லை காணரும் வளங்கிற தொண்டைநாட் டியலப்பின்

வல்ல வாசிறி துரைத்தன மினிவகுத் துரைப்பாஞ்
செலவ நீடிய சென்னைமா நகரவந தெரிந்தே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க
ளாக்கி யெடுத்துக்கூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்களிறைந்த தொண்டைநாட்டின்
தன்மையுள்ள கூடியவனாயிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம். இனி, செலவமிசூரத் பெருமை
வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம் - ௭ - று.

இயல்பின எவற்றில், இன - ஏழனுருவு, புறனடையாற்கொள்க. (கருசு)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருநீத்தம் - கருசு

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் நேவாக னுடைய மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டும விண்ணவ நகரு நான்
வருத்தகு காஞ்சி மூதா ரெலையி னுளதா யும்பா
வருத்தமுந தவிரகருளு சென்னை மாநகா சிறநதுவாமும்.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய
விருத்திராகர னுயிரைக்கொன்ற இந்நிரனது அமராவதிய நானமடையும்படி, அழ
கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எலையினுள்ளதாய, தேவர்களது துயரத்
தையுமொழிகும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திரனுயிரைமாட்டும விண்ணவனென்றது.

பூவம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்நிரனது அவைக்களத்தில்,
பிரகந்தி முனிவா வர, இந்நிரன தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய்
யாது தையலா மையலில் மாழ்க்கிடக்க, அதுகண்ட தேவகுரு அங்குநின்று மறைந
தனா. அதனால் இந்நிரனது செலவங்குறைய, அவன் தனது துயரப்பிரமணபாற்கூற,
பிரமன் நீயுன குருவைக்காணுமெல்லையும், விசுவவருவனென்னும் இத்திரிசிரனைக்
குருவாகக் கொள்கவென, இந்நிரன் அதற்கியைநது தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து,
தனது செலவமிசூரபடி ஓயாகஞ்செய்கவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாருக்கவெனக்
கூறி, மனமவேறுபட்டுத் தேவா செலவங்குறையவும் அசுரா செலவ மிகவும் யாக்கு
செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும்
வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களது தந்திரத்தினால் நீலம் நீர்
மரம் மாதாகட் களித்துப் புனிதனாயின தனம்களை இந்நிரன கொன்றதுணர்ந்த
துவட்டா ஓயாகஞ்செய்து அத்நேரேன்றிய விருத்திராகரனை இந்நிரன மீதேவ, இந்
நிரன அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லலால் ஆபுதமினமையின் விண்டவி
னுடன் கூறி, அவா கூறியபடி தத்திமுநிவரையடைந்து அவா முதுகத்தண்டெனபிற
சுராசுராகளது ஆபுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அந்நேரப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத
மாக விசுவகனமன்ற செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிராக, அவன் போபுரிய
ஆற்றறுதுகடலிலொளிக்க, அகத்தியமுனிவராத கடலை வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று
புகைதீர்த்தனென்பது சரிதம்.

(௧)

தம்பிரா னருளா லெனபைத் தனிரியன மடந்தை யாகரு
முமபாருழ நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந தெற்கும வடக்குமென றிரண்டு பாலு
நம்பிவாழ் தரவே நாபப ணயக்குமந நகர மென்றும்.

(இ - ள்) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுலாமி
கள்) எழம்பினை மாந்தளிார்போன்ற மேலியையுடைய பெண்ணாகிய தேவர்கள் சூழ்
ந்த திருமயிலை நகரமும், ஏட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எமது எழுத
தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முன்றேய) தெற்கும் வடக்கு
மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழுமபடி, அச்செனைமாநகரம் எக்கால்
மும் நடுவிற பொருந்தும் எ - று

எனபை மடநதையாக்குநகர திருமயிலை என்றது

திருமயிலையில் வணிகாகுலத்துதித்த சிவநேசரெனப்பவா தமது தவப்புதலவி
யானாத திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கன்னிமாடமொன
றமைத்து அதிலமாததிப் போஷித்துவருகையில், அப்புதலவி யோர் நாள மலா கொய
கையில், அராத்திண்டி யுயிராதுரப்ப, சிவநேசா நாயனருக்கெனத் தோமானித்தமைக்
கேற்ப எனபையேனும் அவாக்குதவவேண்டுமென்று தன்னஞ்செய்து அவ்வெள்ளைபக்
குடத்திட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனா பள்ளையார் பல அம்! தங்கையு
மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, வைசியா கருத்தை யுறிந்து அக்குடத்தைச்
சுகந்திதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோதிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமெழுப்பின
மையின மகணமைக்கொண்டு சென்றனா. எனபதாம்.

‘மட்டிட்டபு ன்னையங்காணன்மடமயிலை

கட்டிட்டங்கொண்டானகபாலீசசரமபாந்தான்

ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபலகணத்தார்

கட்டிட்டலகாணத்தோதியோபூமபாலாய”- எனபது முதலாகவுடைய
திருப்பதிகம் அந்காலத்தோதியதென்றறிக.

ஏட்டிணுறுவாரி நெருக்கியிட்ட நகர திருவொற்றியென்றது.

சூரிய மரபிவதுதித்த மாந்தாவெனனும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவ
மடைந்து வினாவிலிறக்கவிரும்பி அருஞ்ஞானா நோக்கி, நானிதகருமுறை தெரிந்து
சொல்லுங்கொன்ன, சிவவஞ்சகா உமது புண்ணியம் அறியும் மாககங்களைச் செய்யு
மென்றனா மன்னன் கருணைகீழ்ப்பார்த்து - யான் தலங்களிற் செய்யுந் தருமங்களைக்
குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே மெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரசன்
அவற்றிடையில் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” எனறெழுதியிருக்கக்கண்டு, அவனது
குடெனவெருள, கணிகன் அரசனே! ‘ஓ ஓ! தென்கையெழுத்தன நென்று வேறுபாட்
டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன் வசமாகவைத்து
மறுதினம் பாகக்க, அப்பொழுது “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” எனறெழுதியிருப்பது
பாத்ததுத் திருவருளே வியந்து, அத் திருவொற்றியூரையடைந்து மந்திரிமுதலியோர்
கைலாசுதரப் பிரமந்தாதத்தில ஸ்ரானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவி
யும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள. அதனால இளமத்தந்த பெருமான என ஓர் சிவ
லிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலக் கழித்து முத்திபெற
தனரென்பது சரிதம்.

(உ)

தன்னினந தளரா வண்ணந தாகுத நரும மென்றே
நன்னகா பலவும் வாழ நயந்துதன னிடத்தில வாழவு

மன்னிய செல்வா தம்பால வளமிகக கொடுத்தது தன்பா
லெநநகா வளமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும

(இ - ள்) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தரும்மென்று கரு
தியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறுமபடி விரும்பி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவிடுகுகுஞ்
செல்வார்களிடத்தில வளத்தைமிகக் கொடுத்து, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின்
வளங்களைப்புகாட்டி, அச்சென்னை நகரம் எக்காலுமிருப்பது. எ - று (௬)

இதற்கு நகரபோல வாழ்வாக கிருமபொருள கொடாத வாற்றா
லத்தகு ஆறக வான ரலைக்கட லமுது மிங்கே
யுத்தம் நுதவும் வேளவி யுணவுங்கொண் டொருவன் ரெயது
வைத்திடும் பழைய விலலின் வாழ்தருங் கடனமை பூண்டா

(இ - ள்) இஃதத் தகு, நியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தம்பால)
வாழ்பவர்களுக்குப் பெருமபொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தகுதியாகிய
சுவாகவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திறநேனறிய தேவா
மிதமும, உத்தமங்கள் கொடுக்கும் யாக அயிசும் பெற்று, ஒருவன் செய்துவதைத்
பழைய கோயிலின் வாழ்கின்ற கடனமையை மேற்கொண்டாக்கள் எ - று (௭)

தாங்குமிந் நகரவாழ வாரபோற றருமங்கள் புரியாத தாழ்வா
லாங்குள் வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணா
நேங்கமழ மாலே வேறு சோதரா தென்று வாட்டா
பாங்குரெய வாரில லெனதே படமமுக குருமற் சூழ்வார

(இ - ள்) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப்
போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுடாகத்தில வசிக்கும் தேவர்கள்
யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றினைப்படையாள்ள வாசம் வீசும் மலாமாலை வேறே
யடப்படாதென்று (அதனை) உலாததாக்கள் பக்குவஞ்செய்வாரிலெனதே (சுமது) வத்
திரம் அமுககுப்படாமலணிவாக்கள் எ - று

அமரா - மரியாதைகள்

(௮)

வாராவளா மலைமென கொங்கை வளைகட லுமிககை செல்வா
பாாமகண் முகமே யாகும் பரவுமுத தமிழ்நீரா நாடு
சோவறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சோவளா திலக மேயாரு செனனைமா நகர மாந்தோ

(இ - ள்) துதிகத்ததக (இய லிசை நாடகமென்னும்) முததமிழ் வழங்கும்
தமிழ்நாடு, சச்சுணித் மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வளைந்த கடலை
யாடையாக வணிந்த செல்வத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும், விளங்கிய
தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற(அவளது)நெறியேயாகும்; செனனை ம'நகரமானது
(அமமுகத்திலணிந்த) சோத்திமிகத் திலகமேயாகும் எ - று

முததமிழ் சோநாடு என்றது தமிழ்நாடு அது “குணகடல குமரி குடகம்
வேங்கட மெனுநான் செல்லியி னிருந்தமிழக கடலுள்”—என்பதனுடைய

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கட கோவடக்காம்

ஆங்கு முவரி யணிகிழக்கு—பாக்குளைய

‘தெற்குப் பிணை திகழ்நுப் தினகாதம்

நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டி” — எனறதனலறிக.

(அ)

தததமக குரிய விண்ணோ தமககிட மாவ தனறி

யித்தகு நகரம் போல வினாமோ னுடாயா வாககு

முந், நலை ர குலத தண்ணை முருநதனை கானவே ளாதி

யு, நகமா தமககும் வைப்பா யுறுவதோ துறகக வைப்பு.

(இ - ள்) மோகூலோகமானது, தததமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிட மாவதல்லது இநதத சகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தனை) அடைகின்ற மாநதா யாவாகும், முச்சிற்றமைந்த குலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானுட, திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருக்கடவுளு முதலிய உததம் (தேவர்) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ? (அன்று) எ - று

(எ)

தேவாகண் முனிவா தித்தா சிறந்தனே தியாக னேனை

மூவரும் பிறரு மென்று மொய்ந்துடன் வாழு மாறு

மாவள ரிடங்க ணல்கும் வளநகர யாவ ரேனு

‘வேஷுமி னிடமா முந்தி வீடலா னிகா தனறே

(இ - ள்) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தாந்ரும் சிறந்த அநதனர்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செவ்வம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த செனனைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிட தது) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோகூ வீடல்லாது (வேறெனும்) ஒப்பாசமாட்டாது எ - று

அன்று - ஏ - அசைகள்

(அ)

வளமணி மழையுரு செம்பொன மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா

தாவில வாரிசு செனை யகநகர மாந்த ரெல்லா

முளமகிழ சிறப்பி னுளு முதவுந னேககி ரோககி

விளாநிறம் படைசுருந தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்

(இ - ள்) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன மழையையும் பிரதியுப காரங்கருதாது அளவிலலாம் லெதெது, செனை நகரத்துள்ள மாநதா யாவரும் மனங் களிப்புறந்து சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பாத்தது, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். செள்ளியநீரை யல்லது வீசாது எ - று.

அநநகரவாசிகள் தமமையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அய்டேக்குச் செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்கள் போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீராயன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சமவாதசம் ஆவாததம் புட்கலாவாததம் சங்காரிததம் துரோ ணம் காளமுகி நீலவாணம் இவைமுறையே மண் - நீர்-பொன-பூ - மண் - கல - தீ - எனப்பறைப்பொழியும்

(க)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைநகுல் மகளி னாமபாறு

கருங்குழ னிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை கறுத்துப் பாரக்கு

மொருங்கி வலாநகு நாளு முதவுமிந நகரின் மாநதா

பொருங்கொடை நிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை பெய்து பாரக்கும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) மூக்கது மாத்ரகது ஐந்தது பகுப்பிளையுடைய கரியகூடதலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும் யாசகர் யாவர்க்கும் தினைதோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாதாடரது பெருங்கொடையை நிகாக்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பாககும் ௭ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயினாயுச் சியின முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருக்கலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடதலே பனிச்சை யெனப்படும் (௧௦)

அருமைகண் வெப்பிசு செய்யா ரமரநதுவாழ் மலையிற காணின்
மருவியென பயனென நெண்ணி மணங்கம முகிலுந் சநதுங்
குருமலாச சணப கங்குள கொன்றைமல லிகையு மறுறுந்
திருநகராப புறத்தி னெங்குஞ் செழிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையுடைய சணபகங்களும், கொன்றையும், மலலிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவாகள் பொருநதி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருநதி (யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னையகரின் பக்கலில் எவவிடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். ௭ - று.

தமதருமையை யுண்தாரிடையிருந்து பயனிலலை யெனக்கருதிய அகின் முதலியவை மலையுங் காணுமொழிந்து காப்பறஞ்செறிந்து எழிலகாட்டுமெனக் (௧௧)

இயலினைக் கறக வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கறக வெண்ணி நன்குளி சூயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர னாதஞ் செவவிப்பாத துறையா நிற்கும்
வயலபுற முடித்த சோலை வளநதவய யான மெங்கும்.

(இ - ள்.) வயல்களைப் புறத்திலுஞ்சே சோலைகளும் வளநத பூநதோட்டங் களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகநதளினா யொத்த மேனியையுடைய மாதாகளது சாயலைக் கறகவீருமபிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிகக் இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவீருமபி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும் ௭ - று. (௧௨)

கந்தர மிருநத விரதத் தொன்னகா விடாது நோக்கசு
சுந்தையி னாவங் கொண்டிரு தினைதமைப் பூசை செயவராக
கந்தமில் வரங்க ணலகி யளிப்பது குறித்துந் தேவா
வந்தனா மலாக டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்

(இ - ள்) தேவர்கள் அழகுமிகக் தீநதப்பழமையாகிய சென்னை நகரையிடைவிடாது பாக்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறும் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) ௭ - று (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தாப்போன மூன்றுகண படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன முடிகவிழ் குருமபைத் தாழைக்
கொத்தொடு கழுநங் காடு மாதளை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின மருங்குள வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்) முததலைச சூலததையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதாகனது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த குருமபையையுடைய தென்னநதோப்போடு, அழகிய சமூக காம மாதாகனது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின பக்கங்களில் அள வளாவிநிற்கும் ஏ - று

கொத்து - கூட்டம். ஈனடுததோப்பு. (கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவாகளகைச சிலை ளாகப்
புகரறு வயலக ளெங்கும் பொதுளமல் வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூசுகும்.

(இ - ள்.) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாநதர்கள் யாவரும் நல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகளென்றே மனதிற் பொருந்த நினைத்துக் கருமமானது அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாமபடி, குற்றமற்ற வயலகளிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும் அவ் வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும் ஏ - று

மனமதனைணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமெனபன அவை செயயுவததை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம். இவற்றை, சூத்திரம்.

“வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை
நீல மெனமதன பெயகனை யைந்தே”—எனவும்,

“சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்
சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றும்.”—எனவும்,

“சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்
விப்பிர யோகம் வெய்துயிரத் திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந் துயப்பன தெவிட்டலும்
மோக மழுங்கலு மொழிபல பித்தற்றலு
மரண மயாப்பும மயக்கமுஞ் செயயும்”—எனவும் ஒருவனவற்றானறிக.

மதனை 'இவ்வைவகளைகளை,

“நெஞ்சி லரவிந்த நீளசூதங் கொங்கையினில்
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியாதஞ்
சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மலகுலிலே
யென்னவே ளெயயுமியல பாம.”—எனறபடி யெய்வெனன்கொளக (கடு)

நீரள வாகி நிற்க நெடுங்கொடி யளவே யன்றிச
சீரம் நிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக காட்டுஞ்
சாரின்ப பொருளுக கேறப வாழ்ந்துதண் கவிகை யொப்பப்
பாரிடை யளிகுரு மிந்தப் பதியொடும பழகுந் கஞ்சம்.

(இ - ள்) சலத்தின அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுத்தோனாக்) காக்கும் இரதச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாராத தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும். ஏ - று. (கச)

பாணையர் தாழை புரம் பாங்குநாழை கதலி யெண்ணங்
கோளறு வளைகளை காணக் குழித்தொடரு பாங்காக காடு
மாளிகை வளைகள் காண மதித்தொடரு பாங்காச குன்று
நீரிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர செலவை மல்கும்

(இ - ள்) பாணையையுடைய அழகிய தெங்கும் கழுகும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நீனைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காண்கருகி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுநதூரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செலவமுற்று விளங்கும் எ - று.

காடு எனறது கிருவேந்திரம், குன்று எனறது பிருங்கிமலையுமாம். பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (௧௭)

பொருளபல விளைத்து நானும் பொலிதலாற் கதிராசென சாலிப
பெருநில ஓசரி னோபாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்குநா
கருதிய பொருளக் கொல்லாங் கவாத்தொறுங் கொடுத்தாச செலவ
மருகுவ தின்மை யாலே யலையுமோ பாங்காச சூழும்.

(இ - ள்) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதினா யுடைய செவ்விய நெறப்பிர பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும் நீனைத்த பொருளக்கொல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்தாச செலவாக குறைவதினமையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்திருக்கும் எ - று

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலிற் மருதமும், மற்றொருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து (௧௮)

கொடையொடு பயிலு மினபக ருளிராக் செலலை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சிலல் விளம்பினம் பொதுமை தன்ன
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புகுபு
புடைநகர வளத்தை முன்னாப் புகலுதும் புலவா தேர

(இ - ள்) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இனபமைநத தண்ணிய சென்னை நகரத்தினெல்லையில், நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம் பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுநது புடைநகர வளத்தைப் புலவர்களறியுபடி முதலிற் கூறுவாம் எ - று (௧௯)

புறநகா

வேறு

கிரிசரக் களிறு நதிசரச் களிறுக ளொந்தெழும வனசரக் களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பறபல தேயத் துளைவளா சுவற்பரி மாவும
புரிமணி யிரத் வுறுப்புகள பலவும் புறாயறு தாணையும் படைபுர
தரியலா பணிப்பச சமரதுவந் தளிகுருந் தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புற மயிவளரும் பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுப்புகள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

பழிதாங்கிவந்து, தடபம் பொருந்திய துறைமுகங்கள்/ல்லலாம் பல மரக்கலங்களும் கொடுக்கும். எ - று

கிரிசரம் - நதிசரம் - வணசரம் என்னும் அடைகள் யானையின வீசேடங் களை யுணரத்தின். (௨௦)

அலப்படை யணைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யல்செவி வாரணம் பழ க்கு, நலப்பெரு வனப்பின மைந்தாக் டமது நலையுறு போதத்தி வலி க்கு, வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாயமையைத் தெரிப்பதே போ லப், புலப்படப் புகன று மொ று ததுமணா டிலமாப் போகத்தேநா நட ததுவா பலரும்.

(இ - ள்) அலாபுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசை கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழக்கச்செய்கின்ற பெருமைவாயந்த நல்லழகினை யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தமது போதத்திந்தனை வலிமைக்கு வெற்றி பொருந் திய மதமயக்குடைய யானையுந்கராத உணமையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப் படக்கூறியும், தண்டிதும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுங்காகச் செலுத்துவா பலரும் (உளா) எ - று (உக)

குழியிடைப் படுததுஞ் சிலபக இணவு கொடாமலு மினத்தொடு சோததுங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாநதுங் கதந்தணித் தணிநா புகு ததும, பொழிமதக் களிற்றை விளைஞார்கள பழக்கும் போதத்தொழின் முன்னமே மதித்தது, பெழிதரு முளத்துப் பயத்தினுற போலுந் திசைக் கரி புறங்கொடுத் ததுவே

(இ - ள்) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங் கள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்தாடன கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக் காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புகுத்தியும், யானைப்பணிகள்கள் பழக்குகின்ற போதத்தொழிலை முன்னமேயோசித்து, உள்ள திற பொருந்திய அச்சத்தினைபோலும் திக்குயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத் (திரிந்) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுக்காட்டியது திக்குயானைகள் வெளிப்புறத்து முகத்தைவைத்து நிறநலின் புறங்கொடுத்ததென்றா அவயானைகள் தம்மையும் இந் நகரவாசிகளிடவாறு செய்வவரென்னும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க (உஉ)

இருப்பபுறெட டெழுக்கண முசலங்கள் வாகங்கி யெதிதெதிர் தாக்குபு தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வொன்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு தெழித்தது, செருப்படு மிருப்புத் தொடக்காஞ் சுழற்றிச் சென்றெதி ரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின மலைநா லெனக்கரி யினங்கள் போ ரத்தொழில் பழகிடம் பலவாள்

(இ - ள்) யானைக்கூட்டங்கள் இருப்பினுற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும் இருப்புலகைகளையுங் கொண்டு எதிரெதிராக மோதுயடித்தும் ஒன்றோடொன்று தந்தங்க ளூலிற் புதையுமபடி குத்தியாப்பரித்தும், போப்புகின்ற இருப்புச்சங்கிலி களைக் கரங்களாற்சுற்றி எதிரெசன றடித்துப் போச்செய்தும், மலைக்கூட்டங்கள் மாச்செய்தாற்போல, போதத்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம் எ - று.

இருட்டை யொழுதும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் கலுழியங் கரடக
கருஞ் சிறிபபச சென்று நீ முககருங் களிற்றின துளைக்கைநீ வீசி
மருவிய வினதேதா டாட்டயா வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு புகிலு ன்வே.
முருவுக லீலவாயத தம்முளே நெடுமேபோ ருவப்புறப் புரிதலேபோன ரு

(இ - ள்) இருபக்கலிலுந் தொங்குகின்ற பந்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழி
கின்ற கன்னமதப்பெருக்கிவ அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ் சென்று நீ முகக்
கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிகைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத்துடன்
வீளையாகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்களாய்த்
தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. ஏ - று. (உச)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளிபுஞ்சே வசமுந் தனைத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தாரை மதப்பெரு மழையால் வைகலுஞ் சேதக மாகுந்
திண்டிறற் களிற்று மிழுகளுங் கன்றறுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள் மருங்குந் தணகடன் மருங்குமெண் ணிலவே.

(இ - ள்) தண்டமும், செண்டு வெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுங்கூடமும்
பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ்சேறு
கருகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண யானைகளும், பெண யானைகளும், கோபிக்கும்
நெருங்கிய ஓட்டக்கூட்டங்களும், சோலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட (நெற்)
களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலிடைக்கலிலும் எண்ணிறந்தனவாம். ஏ - று.

தண்டம் - யானைசெல்லுமவழி செண்டு வெளி - குதிரைசெல்லும் வையாளி
வீதி சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம் கூடம் - யானை கட்டிமிடம். (உரு)

வேறு.

இந்திர னுவகமு மிரவி லோகமுந்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னுமபரிப
பந்தியின புடைநகர்ப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினாகிய குபே
ரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்து) வந்து, ஒரு நகரமெனப்
பொருந்தினாலும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் கார்பாகத்தை யொப்பா
குமோ? (ஒப்பாகாது) ஏ - று.

சந்திரதிசையினுன் - குபேரன் என்றதை,

துணிகைப்புராணம்.

“துலாமணிநதவர் சூளிகைத்தலைத்

துலாமிவந்தெழுந் தோமதிக்கின

னிலாவிருமபொடு ணிறைந்ததாமென

நிலாவுமத்தலை யிவாநதநிற்குமே” — என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க (உசு)

வரையறு போரிடை வாவிச சென்றுமீண்

டனாயருக் குவப்பினை யாகுந் தாமெலம்

கரைவருந் தொறுமுருக கரைநது மீள்கலாக்

குரைகடற் பெருநதிரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திருமயி மனனாகருக்குகளில் பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், கரையில் வருமபோதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்த வருவுடன்) திருமயிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப்பாகுமோ? (ஒப்பாகா) எ - று

வரையறுபோர எனபதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர என்றும், அளவிடப்படாத போர என்றும் பொருளபடும (உள்)

முகங்கவீழந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரசசுவரு
சகம்புகழ் தரமிகத் தலைப்ப ரொட்டலா
முகங்கவீழ் தரசசமா முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்) மன்னாகள (தமது) குதிரைகள முகங்கவீழ்ந்தனவென்று கோரியாமல், பகைஞர்களது முகங்க கவிழ்ந்த போரை வெற்றிசெய்தல் கூருதி, மனதிற்பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவுமபுகழுமபடி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள் என்று

குதிரைகள் முகங்கவீழ்ந்துகூட மனம் வருந்தாது சத்தருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றா. (உள்),

விசையொடு மைங்கதி வீளைக்குங் கொய்யுனை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செல்வு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனா தேவ ரெனமரு
மசைவிலென கரிகளு மரவொ ரெட்டுமே.

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்கதிசுவினுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிக்கு களையுந் தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுகையை நோக்கி, திகுப்பாலாக னெனமரும, அசைவிலலாத திகு யானைகளெட்டும், திகுநாகங்களுட்டும், எட்டித் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள் எ - று

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாககிரகதி, வானரசதி, விடபகதி யெனப்படும கொய்யுனை-கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி இது வினைத்தொகைப்பற்றத்துப் பிரந்த அனமொழி

தேவரெனமா - இஃதிரை அக்கினி இயமன நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் கசானன் எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் ருத்ரம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சாவழும் சுப்பிரதீபம் எட்டுநாகங்கள் - வாசுதி அந்தன் தகடன சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் சாங்கோடகன் இந்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக் கோடு பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணனாக கரிகளின் றெனமா

“உயர்தினை தொடர்த பொருணமுத லாறு - மதனெடு சாத்தினை தினை முடிபின்” என்றாகலில், தேவரெனமரு மென்றதற் கேற்ப, கரிகளும் அரவு மெனப்பவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனென உயர்தினைமுடிபு கொடுக்கப்பட்ட தெனக் கொள்க. (உள்)

வந்திடும வழியிடை மறித்து மீளவகை
சிறந்தயிற றோகலாத தினக் ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிகு முனரெலுஞ்
சுந்தரப் புரவியின் றோகல் சூழந் தவே.

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதில் நேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிற் குழப்பத்திசை செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகள் சூழ்ந்தள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தோக்கொண்டு மென்றாயிற்று. (௩௦)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரற்சசமா விதைத்தி டாக்கதி
ருத்தமன நேரைவின னோடு நோந்தவர்
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைககுந் தோகளை.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வாகளை, கிளையுடன முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள், நாடோறும் பலமுறை யெதிராகின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயாகள நீங்கும் படி போபுரியாத சூரிய பகவானது தோகை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும் அததமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயாகளென்னும் அசுரர தடுப்பா அப்பொழுது அந்தணாகொடுக்கும் அாக்கியம் வாளா கச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௩௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னென்ன லாருயிர
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொராக ககனத தோமிசை
வருபவன மறையுரு வாயி னுனரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்த்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (கரத்த திலுள்ள) தோகை குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடழியப் போபுரியாத ஆகாயத் திற் செல்லத் தேரில் வருபவனாகி மறையுருவடைந்தவ னானான். எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்.

மறையுரு - வேதவடிவு, மறையத்தக்கவடிவு. (௩௨)

தெழிந்துமண ணிடைப்படை பயிற்றுஞ் செல்வார்முன
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நானமுகன
விழித்தகன னாகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய தாவகை பண்ண வாகக்கெலாம்.

(இ - ள்) ஆர்ப்பரித்துப் பூமியிற் படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைக்கொட்டிவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுசைகளை யுடைய பிரம்ம தேவன், பழிப்பயதா வகையாகத் தேவாகட்கெல்லாம் விழித்த கண் னாகவே படைத்ததுபட்டனன் எ - று.

இந்நகரிலுள்ளா படைபயிற்றுவது கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிருப் பின் அவர்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான கருதிய பிரமன் அவர்களை இமை கெட்டாத்த இமையவர் களாகப் படைத்தன னென்றான். (௩௩)

தெய்வதப படையிறை நெவ்வ ராற்றலைக
கொய்வது தகாதென வவைகு மித்திடாக

கைவளா வெற்றியே கருதித் தானைக்
 ளெய்வது மெயிவது மினிது கற்குமே.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அததிரங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை யடக்குவது தகுதியுடையதென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய்கையினால் வளரும் வெற்றியையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆகியவற்றை) இனிமையோடு கற்கும். எ - று.

(நகச)

உரைத்திடும் படைகளுக குறுப்பெ லாமிகத்
 தரைதலை விளங்குறச் சமைத்து நலகுபு
 புரைததடி வினைஞரகள பொருநதி வாழ்தர
 நிரைத்திடுஞ் சேரிக ணிலவு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிகவும் விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்தது, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன. எ - று.

(நகரு)

விலங்கலும் வனங்களும் விரிந்த பண்ணையுஞ்
 சலங்கொடுத் தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
 நலங்கிளா பொருள்பல நலக்க கராககடல
 கலங்கன்றி சுமந்திருந் கரைக்க ணுயக்குமே.

(இ - ள்.) மலைகளும், கரங்களும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொடுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நனமை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க, கரியகடலானது மரக்கலங்களிற் சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்) செலுத்தாநிற்கும். எ - று.

மலைபடு திரவிய முதலியன மரக்கலங்களில் வருமென ஞராயிற்று மலைபடு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில தக்கோலம் குங்குமம் காடுபடுதிரவியம் - இரூல தேன அரசு மயிற் பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறுபயறு கரு மபு வாழை செவவிளிரீர் எனக்கொள்க இவையேயன்றி, நகாபடு திரவியம் கடல்படு திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையெனப்பது வழக்கு அவற்றுள் நகாபடு திரவியம் - அரசன பித்தன மந்தி யானை கண்ணாடி, கடல்படு திரவியம் - உப்பு முதது பவளம் சங்கு ஒக்கோலையெனப்படும.

(நகசு)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவா
 தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்ந்து வெறபெலாம்
 படுகட லொளித்தவப பரமபைக கூவுவான
 புடையடுத் தனபெரும் பொருளின குப்பையே

(இ - ள்.) மடுவிற பொருந்திய இந்நதிரை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத் தேவர்கள் சமுத்திரக்களையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய கடல்லொளித்த அந்த மைநாகக்கிரியைக் கூப்பிடும்படி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத் திருக்கும் ஆங்குள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள். எ - று

இந்நதிரன் தனக்குப் பயந்து கடல்லொளித்ததுத் தவசெயலிலிருந்த விருத் திரைவதைத் பழியினால், சாமரை மடுவில் ஓர்நாள ததின்னிடையே புருநது தன்புற்று நிற்கையில், இமையவருளுக்கு அரசனின்றி வருநதி, பிரகற்பதி முனிவராயுடன் கொண்டு கடலையடைந்து, அவனை விரித்தமை யுண்மையின், “மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொடுகரை யடுத்தமை” என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்நிர்ணய மலைகளின் சிறகுகளையிடுத்து இடம் விட்டுப் பெயராதது செய்து வருகையில், அவனது வசசிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளி ததுககொண்டமையானும், இந்நிர்ணய மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிடுமாதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் “வெறபெலாம் * * * பொருளின் குப்பையே.” என்றுகூறினா (௬௭)

பலகிய படைகளும் பறபல பண்டமு
மலகிய புடைநகா வகுத்தது முற்றுமோ
வெலகழு லாடவா மின்ன னாரொடு
புலகுறு மிடைநகா புகலு வாமரோ.

(இ - ள்) பெருகிய படைகளும், பறபல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகைச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடிவாழும் இடைநகா (வளத்தை இனி) கூறுவாம். எ - று (௬௮)

இடைநகா.

வெறு

புரினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குன்றுகள் பலவும்
வளியுறுளுர் மணிமேடையும் வருநீரினை தடமு
மரிமொய்த்திடு முயயானமு மலரபங்கய மடுவுந்
கனிமுற்றுற வெதிர்வாரிரு கண்ணுந்நிறை கொள்ளும்.

(இ - ள்) வெண்மணற் குன்றுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பல செய் குன்றுகளும், (தென்றற்காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலிநிறந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுகளும், பெருங்களிப்படையக காண்பவாகனது இருவிழிகளையுந் கப்பங்களாகக் கொள்ளாந்தரும எ - று (௬௯)

கடுபாலையி லுறுவோராவய னுனனுமபதி சோநதாந
கடுபோரினை புடைமாரந ரதிவனகுர னுழைய
படுவாரெய்வி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயிலக
ளொடுகூடிய ருரலினினைச யுணருங்களி புணரும்

(இ - ள்) சுடுகின்ற பாலேந்ததிற பொருந்தினவர்கள் மருதநிலம்மைந்த நகரத்தைச் சோநதாநபோல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத் தில், அதிகின்ற வலிய சத்தமானது னுழையப்படுபவா செவியில, கிளிகளும் நாகண வாயப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களும் கூடிய ருரலாகிய இனிய இசையையுணரது களிப்படைவார்கள் எ - று

அதிரவன ருரவொலி பாலேவழிநடப்போ துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இனனிகை வயதுன்னும் பதியடைந்தோ சுதத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன (௭௦)

வண்டாடுவ மலருமபல மலரிற்கரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறுமபனி மொழியைத்
தண்டா துட னுடைபுகுயி றமதினனிரை யோநாதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகளபடியும், கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாவெனவாகிய குளிராத சொலலைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடனவாடும் எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலாமெனகுழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேலவளா தரளத்தொடை யலைய
வந்தாடவா விழியுங்கனி மனமுந்நிறை நல்கப்
பந்தாடுவா கழலமமனை பலவாடுவா மடவரா.

(இ - ள்) கொந்தாகவுள்ள மலாகளை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையினமேல் வளாகின்ற முததுமலை அசையவும், புருட்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுக்களித்த மனமுந் நிறையாக்கக்கொடுக்கவும், மாதாள் பந்தாடுவாக்கள், கழங்கு அமமனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவாக்கள் எ - று

பந்து - கழங்கு - அமமனை யென்பன ஒவ்வொவ்வகை யாடல்கள். (சஉ)
கழுமாமணி யணையாகமு கிடுமுசலி னுடச
செழுமாமணி யொளிநுங்குழை செவியூசலி னுடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னுடு
மெழுகானையா மனமாமய லெனுமுசலி னுடும

(இ - ள்) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கமபோன்ற மாதர்கள் கழுமமரத்திலிட்ட பூசலில் விளையாட, செழுமைதங்கிய சிரந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய பூசலிலாடாநிற்கும், தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம் பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுந் நிறந்த காமமயலென்னும் ஊசலிலாடாநிற்கும். எ - று

கழுமணி - சாணியிட்ட மணியென்க. (சங்)

வெள்ளோதும் மலாமேலவினை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியமபுய முருகாமலா குவளைக்
களளோடலா குமுதங்கொடு கண்டாரமன மறுகாற
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவா புனமாமயி லணையா.

(இ - ள்) வனத்திற சஞ்சரிகளுக்கு சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களினபேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனதையும் வண்டுகளோடு (சோத்து) அழகிய மலை கட்டுவார்கள். எ - று

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இசையெழில், நீர்விளையாட்டி மலா கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெயது
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணமவிழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நோவார.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலி
மைவாய்ந்த உலக்கையைக்கொண்டு, செவ்விய கரத்திலுணர்தலுளைகளிலையும்படி (பொற்)
சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள இட்டிள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்
கையாகிய கிண்ணமானது (ஆடவர்) விழிகட்குத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய
தனத்தை (அமமாதாக்குக்) கொடுப்பார்கள். எ - று

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனுளை சுண்ணமென்பதைப் பொற்
சுண்ணமென்றும், இச்செய்யுளிற பொற் சுண்ணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சடு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூட்டிடை யுய்த்தது
வள்ளத்தன மான் பாடொடு வைத்தாடபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில வித்தினனிசை மெனசொற்களை மாத
ரெளளற்றிற மினியினறெம தினசொறகென மகிழ்வார.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின கூட்டத்தையும், நாகணவாய்ப் புட்களின்
கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் விடுதது, கிண்ணங்களிற சாதமும் பசும்
பாலும் வைத்தாட்டி, இனிய இசைப்பொருந்திய மெல்லிய சொற்களை மந்திரம்போல
மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்குக் குறைகூறுகிற மிலையெனது
மகிழ்வார்கள். எ - று. (சசு)

சிலைவாணுதன் மடவாரதில் கழும்வாராகுழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முணனுங்களி செய்யுங்
சுலைநீயிய கலவித்தொழில் கதுவித்தம் தியல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிருநதே.

(இ - ள்.) விலைப்போன்ற ஒளியிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலத்
மும், நெடிய அளகத்திலுணர்த மலர்களும், தனங்களிலுணர்த கலவைசகாத முதலிய
வைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுணடுசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணாச
சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும், குணமிருந்து மகிழ்புண
டாக்கும் எ - று. (சஎ)

ஊடிச்செலு மடவார்தம தொளிராமேகலை பறவி
வாடித்தளா வுறுமைநதாகள் வாங்கக்கமழ் சுண்ண
நீடிகுகிளா திபங்கெட நேரோச்சியும விழிகண
முடித்தலை குனிவாராமணி முறுறுநதிவண் மாடம்.

(இ - ள்.) முற்றும் நவரத்தினங்களால விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல்
கொண்டுசெல்லும் மககையாகளது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத்
தளாச்சியடையும் ஆடவர்கள் பற்றியீர்க்க, (அமமாதர்கள்) மணமவீசும் (முத்துச்) சுண்
ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் திபமணையுமபடி நேரேவீசியும், கணகளைமூடி (நாணத்
தால்) தலைகுனிவார்கள். எ - று.

மேகலை - எழுதகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினூக்கியர்

“எண்கோவை காஞ்சி யெழுதகோவை மேகலை

பண்கொள சலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” — எனப் பத்துப்பாட்டுளாயிலும்,

“என கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்
பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு

.” — எனப் பிறருங் கூறுவதானுணர்க. (சஅ)

வேறு.

மலர்ந்த மகிழ்வா லாடவாதம் வடிவம் வரிப்பான படமெடுப்பக்
கலந்த பரத்தை யொருத்தியிருக கவினத் தீட்ட முயன்றேன
மலர்ந்த கமலச சீறடியொன றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவாரா மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்) ஆடவாகள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், சமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும்
பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஒ! ஒ! நீ) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவம்
அழகுபெற வெழுதமுயன்றேனென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொன்றை,
அழகிய மலாசூடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையாக
ளது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிடும, எ - று.

சீறடி = சிறு + அடி. இது முதனீளாதாயின சிற்றடியெனவரும். (சக)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிககின்ற
கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தெம் போலிவாக்குப் பகைத்தீ ரோடுவென ரூடவாகள்
பலநன குரைத்துத் துணிதிருத்தும் பாவை யனையார் குழுடுவெங்கும்

(இ - ள்) புணர்ச்சிகாலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குவன்ற
ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆட
வாகள் பாடத்து, (வளைகளே! நீரும்) எம்மைப்போற் பலரையும்கூடி இவர்களைப்
பகைத்தீர்களோ? என்று பலவாரத்தைக்களை நன்றாகக்கூறி, கோபத்தணிக்கும பொற
பதுமைபோன்ற மங்கையா தொகுதியெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (இ0)

ஊடும் பொழுது மடவார்க ளுணராத வுணராதைத் தமளியினமேற்
கூடும் பொழுது மூர்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசுமபொழிலி
னாடும் பொழுதுஞ் சிதாநதுவிழு மணங்க ளுந்தங் கலனிரவு
நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிநீக்க ஊடல்
தவிர்த்து பஞ்சசயனத்தின்பேரின் கலவியெய்யுங் காலத்திலும், மலாத் தடாகத்தில் சூழ்
குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுவின மங்கைய
ரது ஆபரணங்கள், மிக்க இரங்காலத்தும் இருளையொழித்து (கிறறலின்) இடைநகர
மானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும். எ - று.

ஐந்தமளிகள் - இலவம்பஞ்ச - செம்பஞ்ச - வெண்பஞ்ச - மயில் - அன்னத்
துவி யெனப்படும். (இக)

தண்ணந் தரளங் கலந்தமண றதைநத் பொழிலும் பலநீரும்
வண்ணந் தழைசந் திரகாநத் மணிமா டமுமல குதலாணுந்

திண்ணை தருகு ரியகாரதத் திரண்மே டையுமல ருதலானும்
விண்ணை தருவே யறுபருவம் விளைகருந் துயரு மிலததுவே.

(இ - ள்.) குளிராத அழகிய முததுக்கள கலந்த மணலமைந்த சோலையும்,
பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாந்தக கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலா
னும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா
னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆற்றிடுதக்களும் விளைகருந் துயரங்களும் அவவிடை
நகரம் உடைத்தாயிவது. ஏ - று. (௫௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல யோக மிகுந்த வினையாக்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகுனறு மினியுண ணகரகழி
மாகநிவககு மதினமுதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்த்தமுனிவா
கள் யோகத்திற் பயிலுவகையே போல, இளைஞர்கள் புணாசரி மிகுந்து யோகங்
களைத்தயங்கும் இடைநகர (வளங்களை) சொன்னேனும், இனி, உண்ணகரத்தில அகழி
யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். ஏ - று. (௫௩)

உண்ணகர்.

வேறு

நெய் கலந்த வோதி மாதா நெஞ்சி ஞாந்த வஞ்சமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி ஞாக ஞாளமுந்
கைக லந்து முக்க ஞானக டைக்க ணிகரும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னுமம் ளக்கொ ணைக்கி டங்கரே.

(இ - ள்.) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதாக்களது மனத்திற் பொருந்திய வஞ்
சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவாக்களது மனமும் திரி
நேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும்,
அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அநகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது ஏ - று.

உறுபடுபு திரந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வளனைகண்
மறுபப டாவ னிசச மேடு மற்று மாத ரேவலா
லிறுபப வேறகை மள்ளா சூழந்த தென்ன மெனம் லாக்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின மாடு வேழம் பூதது நிற்குமே.

(இ - ள்.) அவயவங்களை யெதிராத தாமதமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பல
மலர்கள் வளனைக்கொழுகள் குற்றமடையாத அனிசசமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங்
கையா கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேறபடைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல, மெல்
லிய மலாககூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குக தட்பமாகிய அகழியின் பக்கவில்,
நாணல்கள் விளங்குகிறகும். ஏ - று. (௫௪)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதா சோந்தி டெஞ்செ யறகையாற்
குளிரந்தி னிககு நீர தாயக்கொ ழுங்கண் மீம் ணத்தினை
டொளிரந்த லாந்த பூவ தாயு லாவும வணடி னேசையால
விளிரந்தி டாம லைமொ ழிக்கும் வேண வாவி னைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதாகள் சேருகின்ற செயற் கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிகுரு தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்து மலாநத பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினெலியாலும், ஐம்பொறிகும் வேண்டிய ஆசையைக் கெடா மற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிகும் அவாவினாததல — மாசாசெயற்கையால்-பரிசுமும், இனிப் பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ரூபமும், ஓசையால் சத்தமும் உண்டாகுமெனக்கொள்க. (இசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு ருவ ரான்ம லங்குமீ
னெளளு ஞெண்டி டங்கா கூடா மெண்ணி லாவு யிரத்தொகை.
யுள்ளு லாவ மேலெ லாழு வகஞ் மாண்பின லைகலால்
வெள்ள நீராகி டங்கு மனற வேசை மாதா போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுருமீன்கள் - வராவமீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிரத்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிகரும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருத்தியுள்ள அகழி யானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும். எ - று.

அசுழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைநதுநிற்கும் வேசை யைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (இள)

அளகக ரொத்த தண்கி டங்க கனற நொச்சி யோடுதான
விளகக முற்று நீக்க மினறி மேவு நடபி னாதமைத
துளகக லினறி யொட்ட லாதது எங்க வென்று நிறறலா
விளககு றும் திறகு வாய்தத லிலலின மாது போலுமே.

(இ - ள்) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அசுழியானது விசாலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நடபாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞ் சளை நீங்குமபடி சயித்தது நிறறலால், வன்மை வாய்ந்த மதின்குருப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று. (இசு)

நாகா வாழும் வைபு முடபா நண்ணி வாழும் வைபுமிப
போக பூமி யொக்கு மேற்பு குருது காண்கு மென்றுசென
றோகை யோடு கீழு மேலு மொண்கி டங்கு நொச்சி
மீகை யாளா கீர்த்தி யெனன வென்று நினறி லங்குமே

(இ - ள்) நாகங்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்திவாழ்கு சுலாக்கலோகமும், இநதப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாறா காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே) கீழும் மேலுஞ் சந்சோஷத்தடை சென்று, கொடையாளிகள் சீரத்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும். எ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க (இசு)
எண்மை மாதி ரத்தி னூரி மைத்தி டாத பராவையாற
றிண்மை யாக ஆறு வந்து சேரு மிரந காககென
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி யின்னுளா
வணமை நோகக மாறற வேம லீரத்த தெங்கும் வாராகொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டெத்திக்குப் பால்களது இமைகொட்டாத நோக் கத்தினால், இச்செனனை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவநதையுமென்று உண

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள (ஏனைய) சேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றுமபடிககே நெடிய கொடிகள் எவரும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று.

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளா கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைகருமென்பது கருத்து. (௧௦)

மாறு கொண்ட மன்னா போராகு வந்தி டாமுன் சென்றவாக
கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லாது வனமுற
நீறு தீற்று மாட மூடு நிறற லானு மிரகநாக்
கூறு தீர்ப்ப வேயிழைத்த தாகு மோங்கு மாமதில.

(இ - ள்.) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எனினு), சென்று அவாக்கு இறுதிசெய்து திருமபுக கண்களில்லாத (யுத்த) வீரர்கள் பொரு நதிவாழ, சுண்ணாந்தீற்றிய (சுவாத்தவங்கையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதா லும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்செனனை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செயவித்ததாகும். எ - று.

பகைஞரை யெதிரென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார், மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்துநிற்கும் எனபது கருத்து (௧௧)

நொச்சி யுச்சி வேயநது நீண்ட நொச்சி யோடு போரசெய
விச்சை யுற்று மன்னா வநதெ திராகும் வண்ண முண்டெனி
னச்சு பிநந காக்கண வாழு நல்ல வீரா வேண்டுமோ
மெச்ச வெநதி ரங்க னேவி னாரது போர்வி னைக்குமோ.

(இ - ள்.) நொச்சிமாலையை முடியிற்குடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விரும்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிராகின்ற வகையுளதாயின, விருமபத தக்க இச்செனனை நகரத்தின்கண் வாழ்வினந நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படு மோ? (வேண்டவெதிலை, ஏனெனில் அமமதிலிற பொறித்த) யந்திரங்களை (கண்டோ) மெச்சமபடி விரைந்து போரசெய்யும் எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதன், மரபாகலின் “நொச்சி யுச்சி வேயநது” என்றார். (௧௨)

வநது மன்னா நொச்சி முற்றின் வாரந்த தண்ட மோச்சியே
வெந திரக்க டாகக ளிறழி னங்க திராத தேரடு
முநத வோடி மாம டங்கன முற்றும் வேழ மடடெழுந்
ருநத மள்ளா வாமப ரிகரு லஞ்ச வட்டம் வேங்கையே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ் சொரியும் எந்திரயானைதொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுதேர்களை யழிக் கும். சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முறப்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும். வேங்கைப்பொறிகள் எட்டியேந்திய மள்ளக்கையுந் தாவிச்செல்லுங் குதினைத் தொகு தியையும்ழிகரும். எ - று

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையுங் குதி னைப்படையையும் அழிக்குமென்றார் (௧௩)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நாந்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம் வாவில வாரி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்கு மோடு நீரு மொய்ம்பி நெநதி ரங்கனே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிநள, வளைதடிகள் - இரு
ப்பு நெருஞ்சினமுட்கள் - வேறபடைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - ராட்டித்
தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - சதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழக்கள் - பிண்டி
கள் - பாலங்கள் - நெடியவிறகை - அம்புநள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய
வற்றை) முழுதுஞ்செய்ததாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திருமபாநிற்கும். எ - று. (கூச)

செருப்பு கன்று வந்த மனனா சேனை மேலு ருக்கிய
விறப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி பைப்பை
நெருப்பி னோடு கலனு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வருப்ப மிகு யாவு மங்கு லப்பி லாத மலகுமே

(இ - ள்.) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளினபேரில், உருக்கிய
இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ராயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன்
கலனும் உலோகங்களும் உட்டினமிருந்து நெடுநதூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய)
எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலிலலாதனவாகி நிறைந்திருக்கும் எ - று.

மாசை யைக்கு மித்த விந்த மாந காகக ணுமபாகார்
பூசை யைக்கு மித்த லாது போரகு மித்த தேனமி நென்
றாசை யைக்கு மித்த நொச்சி யங்கை யானம் மித்தலபோ
லோசை யைக்கு மித்து நீடு மொண்ப தாகை யாமமே.

(இ - ள்.) பொன்னைக்குறித்த[செலவமவாந்த]சிறந்த இச்செவனை நகரத்திற்
பூசைபெறுதலைக் கருதியலலது, போர்செய்தல் கருதிவராஜர்கள் தேவர்களே என்று,
திசைகளே யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தலபோல, சோத்தி
யைக்குறிப்பிட்டோநத ஒளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (கூச)

எண்ணில் படடி. னங்க ளுக்கு மேந்தன மனன னாகவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி. னத்தை மறமித்
னுண்மை யாரு மோரது கொள்ள வொங்கு மோலி சூட்டிய
வணமை காட்டி. நிற்கும் வின்வ ளாநதொ ளிந்த கோபுரம்.

(இ - ள்.) (இச்செவனைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிகுங் கோ
புரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத செவனைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும்
பெருமைவாய்ந்த (கூச) ராசனாகவே செயது, இதனது உணமையை எவரு மறிந்து
கொள்ளுமபடி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வணமையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று.

உடுக்கள் கோளக ணுள்கண மறறை யுமப ராரும் வானவழி
விகிகி னுமவி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாறகு லத்த ருமம் டாநடு முந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றந்த யங்கு வாயதல் யாவுமே.

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நகரத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முத
லியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம) விடாது தினைத்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்தது தோன்றியவாகளும் நெருங்கித் தோன்றிச் செலலும்படி தடுக்கும் வகையில்லாமற் பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று.

கிரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள். கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்சத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல நண்பகல் ஏற்பாடு எனப்படும்.

நாற்குலத்தர் - பிராமணா அரசா வைசியா சூத்திரா. (சுஅ)

வந்தெ தீர்ந்த தெவ்வின மனைர் மாம ணிடமு டித்தலை
முந்து றப்ப ணித்தி ருமபொன முற்றும் வாங்கு நொச்சியின
சந்த மினன துற்ற மைந்தா தம்பொ ருள்க வாரதவா
சிறந்த யுமப ணிகுரு மாதா சேரி வணமை செப்புவாம்.

(இ - ள்) (தனை) வந்தெதிராத பகையரசாகளின் சிறந்த மணிகளிழைத்த கிரீடமணிந்த சிவங்களை முதலிற் பணியசெய்து (அவர்களது) பெருமபொருண் முழு வதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழகு இத்தகையது. (தம்பால்) வந்த ஆடவர்களது செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மனதையும் பணிவுறச்செய்யும் பரததையா சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம். எ - று. (சுஉ)

வேறு

போர்த்தொழிலிற் றமைவென்று பொருள்கொளவெண் ணுநாககது
பாத்திபருங் குழையவிழிப் படைவிடுத்துள் ளாயிரோடு [செய
கூத்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளுகொண்டு மவாருயித்த
சீரத்தகக மளித்துவப்பசு செய்பவாசே ரிகளபலவால்.

(இ - ள்) போர்த்தொழிலாற் றம்மைவெற்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவாக்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசார்களும் மனமிளக விழியாக (வேற) படையைசெலுத்தி, உள்ளிடத்தள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளுகொண்டும், அவர்கள் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரததையா சேரிகள் (அந்நகரத்திற், பல வாகும். எ - று.

ஆல் - அசை (எ0)

இந்நிரனா புலோ மசையோ டி நிதமாபள ளியுநாண
வந்திளங்காற் றவழந்தசைய மலாமாலை பலதுங்கச
சந்தனன்குங் குமம்புழுகாற் றவைழித்து மணிப்பந்தா
சந்தரமா யெவாவிழிகுஞ் சுகமவிளைக்கும் வாய்திறோறும்.

(இ - ள்) தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரததையா சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலாமாலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுகு முதலிய வற்றாற்றைமெழுகியும், முத்துப்பந்தங்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்), எல்லா கண் கட்டுஞ் சுகத்தையுண்டுசெய்யும். எ - று

இளங்கால் தவழந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எக)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற ரெடிககைமட வாரிடததுக
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா னாமபொறிக்குந
தாமத்தி னறுங்கனியிற நவழிநளதென நலிறகினியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுக்கமே வளாபபதவா மாடமுமே.

(இ - ள்) (அகிற்) புகைபூட்டிய மணமமைநத அளகததையும் வுளையலணி
ந்த கையையுமுடைய அப்பரசதையாகளிடத்தில், ஐம்பொறிகளுகருங் காமங்கொள
ளாதவாகள யாவா? (ஒருவருமில்லா, ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலாமால
யாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும்
பெருஞ்சுக்கத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) ஏ - று.

ஐம்பொறிகருங் காமத்தை விழைதலை,

திருக்துள்.

“கண்டுகேட் டெனையித துறறியு மைம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள.”—என்பதஞ்ஞனறிக

(எஉ)

மாடகத்தின யாடுமுதது வரநரம்பு தகப்பண்ணி

யாடகப்பன மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்

பாடகத்தி னடிமடவார பயிலரங்கி னுடையரு

நாடகத்தைக் கண்டவாக ணலுளமு மரங்காமே.

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத்
தகுதிசெய்து[சுருதுகூட்டி] ஆடகப்பொனனாசெய்த பலரத்தினநகலிழைத்த மோதிர
மணிநத விரலாற் பண்ணைசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிநத காலையுடைய பரத
தையா பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பாரத்தோரது நல்ல மன
மும (அவர்கள்) நடனசாலையாகும், ஏ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட
யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நாலவகைத்து இவற்றுள், பேரியாழ்க்கு நரம்பு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழ்க்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழ்க்கு நரம்பு பதினாறும்,
செங்கோட்டியாழ்க்கு நரம்பு ஏழாமாம். இவற்றை,

“பேரியாழ் பினனு மகரஞ் சகோடமுடன்

சோபொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா—தார்பொலிநது

மனனுந் திருமாப வண்கூடற் கோமானே

பினனு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே

நின்றபதி னொறேழு நேடுங்காற - குன்றாத

நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொனமுறையே

மேல்வகை தூலோ விதி.”—என்னும் நீச்சினர்க்கினியர் உதாரணச் செய்

யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட வீணைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை
நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்நியாயறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்-அவ்
வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும புறமுங் கசணஞ்செய்து தடலிப்பாத்தலாகிய
பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்
தல் - அதுசுருதியேற்றதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய வினையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கைழும் - குடகச் செவுந் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைதொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுற்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்த்தல் வடிததல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென யெண்வகை. உவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் குமபித்தல் உருட்டு ஒலி குழுவம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதவின அந்நூலுட் பரக்ககாண்க. (எக)

புளகமெழு முலைவருடிப புயத்திலிணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதலை வரலாதி புறத்தொழிலு மணியலகு
லுளநெகிழும் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்) மயிர்க்குச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலிணைத்து, இத் தைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குலி மணங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணிலலாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரததையர்களு) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரணுணியை வீளத்துச் செய்வதோர் கிரீடையென்க. இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றனி மையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணாக. (எச)

சித்திரத்தி னவாதொழிலைச் சென்றெதிர்நோக் கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப
பித்தினரா குவரென்றற பெருமழைக்கட் பரததையாதந
நித்திலப்பூண் முலைபுணாநதோர் நீங்கினுயிர வாழ்வாகளே.

(இ - ள்) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரததை யர் செயல்களைச் சித்திரத்தில எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவாரென்றால், பெரிய குளிரந்த பாவையுடைய பரததையர்களது முததா பரணமணிந்த முலையை யணைந்தவாகள (அமமங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்கு வாகளோ? (தாங்கார்கள்) எ - று. (எடு)

குலமகனிர தமைமணநத கொண்கணிய லாறபிறர்பாற்
கலவியுயி னவாதமமைக கறுத்தடக்கு மரையர்களும
பலலாமணந தனரென்றே பாறநிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பா நித்தியமங் கலமடவார.

(இ - ள்) கற்பின் மடவார்கள தம்மைமணம்புரிந்த கணவனியல்லாமற் பிற ரிடத்திற் புணர்ச்சியெய்யின, அமமங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும, பல கைக் கலந்தாகனென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுகமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசச்சபையை யடைவார்கள. எ - று. (எசு)

உறுப்பினுற் பெருவணப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாக குலமகனிர வழியெய்ழுதித் தருஞ்சுகமும

வெறுப்பவே காணையாககு மிகுபொகம் வினைக்கினை
சிறப்பினும் பொருண்முழுதந திறைகொள்வா விலைமாதர்.

(இ - ள்) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்ததித்த மனைவியர் நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்குமபடி, விலைமாதரான இளமாதர்கட்கு மிக்கபோகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள். எ - று.

முன்னென்றப் பொருள்கொடுத்தது முயங்கினவா கண்ணெதிரே

மினெனென்று மிடைமாதா விலைசெய்த முலையீட்டும

பொலனென்று தசஞ்சதமா யிரமாதி புகன்றெவாகரும்

பின்னென்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலா பழியுமிலா.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்), கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவர்கட்கு) விலைபடுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும்பொருந்த விலைசெய்துங் குற்றமுமுடையவரல்லா; பழிப்புமுடையவரல்லா. எ - று. (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞ்ஞஞசெய் யாரொனினே

தலையளியாற பொருள்கொடுத்தது தமைவிறகுங் காணையாகன

கலைதிருத்தி யணியணிந்து கானமலருந் தைவந்து

நிலைதருவாய்த் தமபலமு நித்தலுமவா யாறகவாவா.

(இ - ள்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டுடமுதம் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள் சிறந்த அனபுடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தமமை (தாமே) விறகுங் (காழுக்காளாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையாகனது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாததாமனையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தமபலத்தையும் நாடோறும் (தமது) வாயினுற கொள்வார்கள். இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எக)

தொடியணிகைப் பொருணிறைந்துஞ் சூழுளத்தை நிறையாகருக்

கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிருங் காணையரே

படியகமு மவாவாயே பள்ளியுமற் றவாமாரபே

வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவாமனமே.

(இ - ள்) வளைவலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சொத்தும், யோசிக் கும் மனதை நிறையாத பரத்தையாககு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள் வாயே படியகமுமாம்; படுக்கையும் அவர்கள் மார்பகமே; தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (அடி)

ஆடலினுற் பாடலினு லவினயத்தாற் பனிமொழியான்

மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவினே யாடலினு

லூடலினுற் கூடலினு லொன்றானுந் குறைவினநி

நாடரிய பொருள்பலவு நாணுந் மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவநயத்தாலும் குளிரந்த மொழியாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணைநாதத்தாலும், சூதாட்டத்தாலும், ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறும் தேடுவார்கள் (பரததையாகள.) எ - று. (அக)

ஹ்ருதவாகு முடனமுழுதுந் தோறினாநத முதுமையாக்கு
மறநதலைநின் றுகருநாகு மழிநினியி லுழநருநகாகுரு
சிறநதபரத் தைபாகலவி செயயாமை புறுமேனு
மறநதழையு மொவிழிகு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) ஹ்ருதவாகும, தேகமுழுவதும் மீநதோல் தினாந்த விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நின்ற (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரததையர் புணர்ச்சியைச் செயயாமை கூடுமாயினும், பாவமிருந்த அப்பரத்தையா கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளே
மருங்ககலராக கினிதுதவும் வனாவிலாசே நிகள்புகன்று
மொருங்களவி லாபபொருளு மோலாமே விலைசெய்தும்
பெருங்கலமா கியமானம பேணுநரா வணமபுகலவாம.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்த, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வனாவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம் எண்ணிலாத பொருள்களையுந் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியாக ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் எ - று. (அச)

வேறு

காவண மருங்கிடுக கடிமலா பலசிறத்த
தூவண மணிமாலை ஞாகினா ளினாயுட்டி
பூவணாக சூலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நோகருநாக ளமரநின வேறலரே.

(இ - ள்) பக்கங்களிற் பங்கலிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முததுமாலை தொங்கலிட்டு, வாசனைபூட்டிலுள்ளத் பூஞ்சூலையை யுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பாப்போர் தேவர் களைக்காட்டிலும் வேறலலர். எ - று (அட)

வனாயவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
வினாசெலந் கலனபலவும் விணைநிடை வெளிமாயத்
தினாதவழ் கடற்பாங்காச சோததிட வெயின் மழையிற்
புனையு தவமாறநிப புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்) மலைபடுபொருளும், காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல் படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) வினாந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அவற்றை) அடையும் எ - று (அஃ)

தொகையறு பொருளபலவுந் தூக்குபு வரைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசிஞெடுந் தங்கலின் வணிகரெலாம
பகையென வுறவென்னப் படாதரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யா வழுங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசிஞெடும் பொருந்தியிருத்தலால், லைசியா யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மையரென்றும் (அவரொருபுறம்) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவாக்கும்) விற்பார்கள் எ - று.

தராசு “ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலு - மெய்கநடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே” என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களா தலின் யாவாக்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பா என்றார். (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வளைபுகழ் வணிகரொருள் வைகலு மீட்டிழுநு
மினையவ ரிரலலாபா லிமையவ ராதியாபாற
பனையள வைப்பொருளும் பையாதர மெனப்பொழிவா.

(இ - ள்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலிலையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள் எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியாபால் என்றதில் ஆதியொன்றதால், செனபுலத்தால் ஓக்கல் முதலானாயும்கொள்க (அசு)

கொடுப்பதுங் குறையினறிக் கொள்வது மிகையினறிக்
தொடுப்பவா தமக்கெல்லாளு சுருக்கிய விடைநலகி
விடுப்பதுங் கலனின் று விழுப்பொருள் கொணாநதிலலின்
மடுப்பது மல்லாது வணிகர்கண் மறறியாரா.

(இ - ள்) லைசியர்கள் (தம்பாற கொள்வோர்க்கு) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாமொங்குபவர்களிடத்தில) அதிகமில்லாமல் வாங்குத்தலும், (சமமை) வினாவாரெல்லாருக்கும், சொற சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்த (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும், மரக்கலங்களினின்றும் சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறதொன்றையும் மறியமாட்டார்கள். எ - று.

“கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வதும் மிசையின்றி” என்றதை, திருக்குறள் “வாணிகளு செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தம்போற செயின்” என்ற விடத்து, “பிறவுந்தம்போற் செய்தலாவது சொளவது மிசையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்” எனக்கூறிய பரிமேலழகருடையானுணாக. (அசு)

சாடிய பொருண்முழுது மீட்டுந் ரமியினலாற
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்ததறி தரமாட்டாரா
நாட்டிய பாவலாக னாவலா தொடுத்தவெலாந்
திட்டுதற் கமைவுபெறு செழிப்ப பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்தாலன்றிக் கோடுதலிலலாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவாக னாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையெடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருதுதல பெறா. எ - று.

எட்டுநா - வினைப்பெயர். இதில நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது (அக)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப போப்பனவும்

படுப்பன வெனப்பலவும் பன்னிறத துகினவுடை

யடுப்பன வொருபாலா மனிமுடி குழைபாரந

தொடுப்பன வளைமற்றுந துதைவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற பொருநதப போப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமாலை - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள் சுற்றுவன - பாகைமுதலியன போப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன பன்னிறத துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம் - சந்திரகாந்தி (கூ)

உண்பன பருகுவன வுலபபொடு நகருவன

நணபொடு கடிப்பனவு நலத்ததச சுவைப்பனவு

கணபடு முனஞ்சேய்க்கட கடிவிடுத துறுவோராத

மொணபடு மனமவாங்கு யீணடுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நகருவனவும், ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில வாசனைவீசி, வருபவரது ஓளிய மனைத யீழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இச்செய்யுளில, உண்டி நாலவகையுங் கூறினா உண்ணல-சோறுமுதலியன. பருகல - பாயசமுதலியன நகசல-துவையலமுதலியன கடித்தல-கறிமுதலியன (கூக)

வருககையின கலிவாழை, வண்கனி மாங்கனிக

ளுருக்கிளா பேரீரதி லொண்கனி முந்திரைத

தருக்கிளா கனிதாழைத தண்கனி யெலுமிசைத

திருக்கிளா கனிபலவுரு ரெழிவன வொருபாலாம்

(இ - ள்) பலாபழங்கள் - வணமைதங்கிய வாழைப்பழங்கள்-மாம்பழங்கள் நிறமமைந்த ஓளிய பேரிச்சம்பழங்கள் - முந்திரைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங் காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

வருககை - பலா விசேடம் தருக்கிளா - மரத்திலவிளங்கும். தாழை - தாழையுந் தெங்குமாம். (கூஉ)

கிழங்குகெனப் படுமயாவுங் கிளாகொடி தருபுதர்கள்

வழங்குபல காயடகு மலிவன வொருபாலாந

தழங்குதண் புனனமலருந தமைலா கொடிமலரு

முழங்கனித தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடி களும், மரங்களும் புதாகளுந் தந்த பல காய்களும், கீளைகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந் துள்ளனவாம் ஒலிக்கின்ற தட்பநதங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நீலப்பூக்களும், கொடிப்பூக் களும், வண்டுக்கொலிக்குங் கோட்டிப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பன வாம் எ - று

மலர்கள் நாலவகை அவற்றுள் சாமனாமுதலியன நீர்ப்பூ மலலிகை முதலி யன நீலப்பூ முலலை முதலியன கொடிப்பூ பாகிரிமுதலியன கோட்டுப்பூ எனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல கியபுழுது
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி நீசாநது
தங்கிய பொறசுண்ணந் தழைத்திடும் விராசகண்ண
மெங்கணு மணமவீசி றீண்டு வொருபாலாம்.

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுமும், மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிரீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொறசுண்ணமும், வாசமிக்குத் துண்ணப் பொடிகளும், எவவிடத்தும் மணத்தைவிடுத்து ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப் பனவாம் எ - று (௯௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினும்
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குகளுந் தங்குகளினும்
மின்னுபித்த தளைகளினும் வேறுவேறு றுறச்செய்த
கன்னலொண குடமாதி கருளுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தளைகளாலும் வெவ்வேறாகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒளரிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று

கன்னல - கரகம்.

(௯௫)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணுமபெண் னெடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்) தோளுடன் தோண்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் காலமுட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும்பெண்ணும் உடன் முட்டவும், கெடிய ஒளிவாயந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழு துஞ்சுநிறைந்ததுள்ளன. எ - று

முட்டுதல - தொட்டுதல ; நெருங்குதல்

(௯௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
விசிய விபாப்பொடியு மேவிய வாடவாதந்
தேசிக மணிமாபஞ் செறிந்தவ ஞாதப்பிப
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழ்கிறகும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) விசிய சுண்ணப்பொ டியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மாபத்திற் பொருந்தினவா

கள் செவ்வொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும் எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபிடாமலும் அலர்கள் களிக்க மனமவீசும்.

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சளு முடனகூடி.

விழுத்தக வேறுறுவாய விளங்கிய வாறேபோ

லெழுத்தொலி யுனாவேறு மெழுத்தொலி யுனாகூடி.

முழுத்தலின கடலேபோன முழங்குவ வாவனமே.

(இ - ள்.) குற்றங்கெட வருளு சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்தது, சிறப்புடன் செம்மையாகிய) வேறுறுவமாய விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறுகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி மூழுவித்தலால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும். எ - று. (கூடி)

அரிப்பவ ரொருநானை காயிரத் தோரிரட்டி.

தெரிப்புறக கைக்கொள்வர் சிறதிய விழுக்கலனும்

பரிப்பவா கைவழுக்கிப் பாரிடை விழுமபொன்னும்

விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல பொருள்களுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிறதியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும், சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களுட, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக கைக்கொள்வார்கள. எ - று. (கூக)

தணிவிலபல பொருளவிற்து தமனிய விலைகொள்வா

ரணிவளா நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றான

மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொள்ளுந்

துணிவினா தொகுமவீதித் தொலவன மினிச்சொல்லாம.

(இ - ள்) குறைவிலலாத பல பண்டங்களைவிற்துப் பொனை விலையாகக் கொள்பவாகளது அழகுமிருகின்ற கடைவீதியைக் கூறினும் தரும்முறையாக மணிமுதலிய வறறைக்கொடுத்ததே தேவபதவியையடைபுந் தணிதலுடையவாகள சோநதுள்ள வீதியின பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லவாம். எ - று (க00)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியசீ ரந்த ராளா

மணடுவிராத் தியாபிரதி லோமரனு லோமரிவா வகுப்பு வெவ்வே

றெண்டகுத்த தமக்கியனற தொழிலாற்றி யிரதிரனெக கழுத்தக குன்றவண்டாகளு நறுமுறுப்ப வமாநதுவாழ் தரும்றுகு மனந்த மாக்கும்.

(இ - ள்) குண்டங்கள் - கோளங்கள் - கானீனங்கள் - சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளங்கள் - கெருங்கிய விராததியாகள - பிரதிலோமர்கள் - அதுலோமர்கள் (ஆகிய) இப்பிரிவினா வெவ்வேறுகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழில்களைச்செய்து, இந்நிரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவர்களும் மொறுமொறுக்கவும் பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிந்தனவாகும் எ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன் கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன் அநதராளன் - அதுலோமததாணும் பிரதி லோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன் விராததியன் - அதுலோமப்பெண்ணும் பிரதி லோமததாணும் பெற்றமகன் பிரதிலோமன் - உயார்தபெண்ணும் இழந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அதுலோமன் - உயாந்த ஆணும் இழந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்

பிங்கலநினைவு.

“கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்” — என்றும்,

“விதவை பயந்த மதிலேகோளகன்.” — என்றும்,

“கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீன னாகும்” என்றும்,

“அதுலோம கூட்டத் தாணினு மவவழி

பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க

வியந்த கூட்டத் தவரந்த ராளா” — என்றும்,

“அதுலோ மாகுலப் பெண்ணினு மவவழி

வியந்த கூட்டத் தவா விராததிய ராகும்.” — என்றும்,

“உயாந்த வாணினு மிழந்த பெண்ணினும்

வியந்த கூட்டத் தவரது லோமா” — எனனுஞ் சூத்திரங்காநதிக (௧௦௧)

அளகையாகோன பொனவெள்ளி யடுக்கலுற வாராவமடா வேணுநதாமே வளாகனக்க கிழிகொடுப்ப மதியாம் லறங்குளெலாம் வளாபபத் தேவிக குளமகிழு மேகமப் ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயாவு பூண்டு களமிலுழு தொழிறகுரிய காராளா வீதிகண்க கிளறி மலகும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விருப்புதல (தோழனெனினும்) தகாலாயினும், தாமே வளாகின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தாரும் (பொன்னுதலிடவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்குளையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களுக்கிற ஏகாமப்பேசுவரா இருநாழிநெல்லை (பொருளாக) ககொடுத்த அவையுரையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ள மிலலாத உழவுதொழிறகு உரித்தான வேளாளா வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும். எ - று (௧௦௨)

வேறு

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு

மிருநிலங் காவலு மிருவா வேந்தரை

மருவுறச் சரதுசெய மறுவில வண்ணமுங்

கருதிய மன்னராற் கைக்கொள வாரரோ.

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச் செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசாங்களைப் பொருந்த (துதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மிலலாத வகையும், நீனைத்த அரசாவிருப்பால் மேற்சொளவாக்கள் எ - று. (௧௦௩)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவா

வெந்திறற் படைத்தொழில் ஈற்றும பூணுவா

தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவா

பிரதிய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்தறி பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினறலையும் பொருநதிவாழ்வார்கள வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழிலபயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள , தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செலவார்கள். எ - று. (க0௪)

களமலி யெருமையுங் களத்துச் செநநெலுங்
களமலி பொட்டலா கனக மாதிரும்
வளமெனக் கொண்டினை வந்த மைந்தாக
எளவில் வறங்களு மளிகு ரீரமையார.

(இ - ள்.) கருமைமிகு எருமையும், களத்திறேறானிய செநநெலும், போக களத்தமைந்த பகைஞர்களு டு பொன்முதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செலவமாகக் கொண்டு, பிறப்பபிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணிலாத தருமங்களுையுங் காக்குந தன்மையுடையவர்களாவார்கள் எ - று. (க0௫)

வணிகர்க்கு மனைவியா மைந்தா தமமொடுந்
தணிவில்பல வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளா வீதியு மனந் மாசுமால்

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருநதிவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகா சிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளாகின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.

துணிகதிர் - விட்டுவிட்டொளிந்தல (க0௬)
வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெகுப்பி னூழி யூழி யவந்நரகின்
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங் களத்து மருவல்லாக
கருவி கொடுகொன றுயிரவித்துக் கதியிற் றுமு மினிதெய்துந்
திருவி ரைசா குடிதுவன றுஞ் செலவ வீதி பலவாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறாகொல்வாராயின், அக்கொலைபுரிந் தவர் பல்லுழிகாலம் நரகத்திற் பொருநதியழிவா. (அன்றியும், அவாக்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும் (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போகக்களத்திற் சத்தருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாழும் வீரசவாககத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செலவம்பொருநதிய தெருக்கள் எண்ணிறந் தனவாகும். எ - று. (க0௭)

வேறு

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மினறிச் சிறந்தபுண ணியுமு மேலா
மியலபுறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோ வீதி பறபல வாரு மனதே.

(இ - ள்.) பசுக்களை உயிருடன் வதைப்புகுது ஒளிவாயந்த அக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்பற்றபுண்ணியத்தையும் மேனமைத் தன்மை

வாய்ந்த தீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்குமபடி யொழுது
கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும் ஏ - று.

பெற்றம் - பசு. ாண்டி யாகத்திறகமைந்த குதினா மேடமுதலிய வெல்லா
வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரொனக கொளக. (௧௦௮)

காலங்க டொறுநதப பாமற் கடவுளாக கவியூ ணலகி
ஞாலங்கொண டாட வந்த நலவிருந் தினனா யோம்பி
யாலங்கொண மிடற்று நாத ராதியா தமைபபூ சிததுச
சிலங்கொண மறையோ வீதி செழுமறை முழுகு ருதால்.

(இ - ள்) தவறும்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா
கிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழுமபடி வந்த நல்ல வீருந் தினரைப் பாதுகாத்து,
ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரா முத்லாணை யாசசித்து, உத்தமராசரத்தைக்கொண்ட வேதி
யா வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் ஏ - று

ஆலங்கொண மிடற்றுநாதா-ஆல்காலவிஷததைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை
யுடைய சிவபெருமான காலங்களெனந்து-கால யுச்சி மால் யாதிய பூசாகாலங்கள்
அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. வீருந் தினா - அதிதிகள். ஏ - று (௧௦௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லவா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச சூலம் வைத்த புனிதாபூ சனீயாற் பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவா வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்) நனமை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங்
களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின பேரிற் சூலத்தை யமரத்திய மலரகிதராகிய சிவ
பெருமானுடைய அரசசனீயாற் (சிறந்த) பேறுகளை, (சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய
தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறாயாவாக்கும் உண்டாக்குகின்ற மேனமை தங்கிய ஆதி
சைவா வீதியும் அவ்வவவிடங்களிலுண்டு ஏ - று

ஆகமமெனனு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும்
ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆனமாகட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை
யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும்,
ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-எனனு மைந்தையும்
சத்தியோசாதமுக்கத்தினினு கெளசிக வீருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - குக்கு
மம் - சகசசிரம் - அஞ்சுமான - சுப்பிரபேதம்-எனனு மைந்தையும் வாமதேவமுக்கத்தி
னினு காசிபவீருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நீசகவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி
நேயம் - வீரம்-எனனு மைந்தையும் அகோரமுக்கத்தினினு பாரத்துவாச வீருடியின்
பொருட்டும், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவீமபம் - என்னு
மைந்தையும் தற்புருடமுக்கத்தினினு கெளதம் வீருடியின்பொருட்டும், புரோந்தீதம்
இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சாவோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதூளம்

ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கரு-ம பக்கத்திற்காண்க.

என்னு மெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா எனபதும் தூலவழக்கு.

அனறியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால, சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் கெண்டைக்கால, அசிதம் முழந்தாள, தீப்தம் தொடை, சூகசுமம் சூயம், சகச்சரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான முதுகு, சுபரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் மூலை, ஆகநேயம் கண, வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம் கை, சந்திரஞானம் மாறாபு, முகவிமபம் திருமுகம், புரோதகீதம் திருநாகு, இலனிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சர்வோகதம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்திநைபரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம். இவை யொவ்வொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றை, ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலா பிரளயாகலா சகலரென்னும் ஆனமாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைநதவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவத்தத்துவமுதற் பிருதிவித்தத்துவவரை முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துறத்தியும், இவை ஆனமாகக்ள் பேரகம் புகிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசா சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதம்பிரளயம் மத்தியம்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னாச சிருட்டியா முறைமையும், பாசபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திகளுக்குபாமமாகிய தீக்கையுக்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசாரும், ஆனமாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வலலமையும், அணிமாதி சித்திகளு னடா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரததியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், முலாதார முதலிய ஆகாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசுர முசுவிய வியத்தாவயியத்தலிங்கங்களி னிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணாதரிலக்கணமும், செபமாலே யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராததவிதியும் கூறப்படும்.

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அதுதசைவா - அவாந்தர சைவா - பிரவரசைவா - அநநியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவத்துவிசரும், மகாசைவா சிவதீக்ஷைபெற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அதுதசைவர் கூத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவா சூத்திரரும், அன்னியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள் ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகா காசிபர் பரத்துவாசர் அததிரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிஷிகுலவத்து வந்தவர்கள். அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்க்குஞ் சிவதீக்கையாலதுக்கிரகஞ் செய்யப்பாத்திரமாகள். (கஉ0)

இருண்மலப பரத நீங்கி யிருமையுங் கானற் றோறும்
னருவருந் தகலத் தளவரி யருளொடு மாவளரளிப
பருதியிற் கலந்து நிற தும டாயொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிறகுரு ரெலவாதம் மடமு முண்டால.

(இ - ள்) (அ.ஞாந) இருளாகிய ஆண்மலபரதத் தளவரினருழிந் தருமனம்
மறுமைப்பலன்களையங் ககையே ஸோறுபோல அருவருப்பற்றத் தாரவிலக்கி, திருவருள்
வழிசோநறு, குரியனுடன் கலந்து நீதும் பரவிய ஓரியையுடைய கண்ணைப்போல,
ஞானத்துடன் கூடி நிறகுரு சிலஞானச் செல்வங்கள் வாழந், நுமடங்களும (எண்
ணிற் றதன்) உண்டாம். எ - று. (ககக)

எழுத்தில்க் கணமுன னுன விலக்கன மைம்துந் தெந்தது
வழுத்தப் விளங்கு மறறைக் கலைந்ரும் வல்ல நல்லிலா
குழுத்தக் விருந்து நானுங் கோதறு நூலக் வாயும
விழுத்தக் குழந் நாலவா விதிந் டோறு டெவும்.

(இ - ள்) எழுத்தில்க்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையும் கேர்
ந்து, குறமற்ற விளங்குகின்ற பிறதூலங்களிலும் வன்மைவாயந் நல்லபுலவாக்கூட்ட
மாக விருத்த, நினைத்தோறுங் குறமற்ற நூல்களை யாராயச்செய்யும் மேன்மைபொரு
ந் திய கலவிக்கழகமானது நாதகுலத்தாக்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும் எ - று.

ஐந்திலக்கணங்கள்--எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்
கணம் - யாப்பிலக்கணம் - ஆணியிலக்கணம் என்பபடு. (ககஉ)

எவநனும புராணஞ் செல்வோ ரெங்கனும் புராணம் கேட்போ
ரெங்கனும் தரும சாலை யெங்கனும் வேவளி சாலை
யெங்கனும் தான மீவோ ரெங்கனும் தான மேற்போ
ரெங்குமங் கலங்கள் ரெய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போ.

(இ - ள்) எவவிடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவாக்களும், எவ்விடத்திலும்
புராணசிரவணஞ் செய்பவாக்களும், எவ்விடத்திலும் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்தி
லும் யாசாலைகளும், எவ்விடத்திலும் தானங்கொடுப்பவாக்களும், எவ்விடத்திலும்
தானம்பெறுபவாக்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவாக்களும், எவ
விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பாப்பவாக்களும் (ஆக அநகர் விளங்கும்) எ - று.

பூரண சூம்பம் வைத்த புதுமலர் பரத ரெங்குந்
கேதாரண விரையிற னாக்குளு சுடாமணிச கேதவை யெங்கும்
வாரண விரையில வைத்த வாக்கொடித் திரைக் கொங்குளு
சாரண நிருநதெயப் பாறுந் தமணி மாட மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண சூம்பங்களையமைத்த புதிய மலர்பட்டாகளும், கேதாரண
வரிசையில் சொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்தாக் கோவைகளும், சுடல் வரிசை
போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணாகளிருந்து இளைப்பாறுகின்ற
பொன்னுலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று.

சாரணம் - ஓவகைத் தேவசாதியா.

(ககச)

சினிகை புங் களிற் று மாவரு செழுமணிச சகடு வட்டக்
கவிகைபுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறு, விதி

யவிரமணி மாடத் தோடு மலிவன வாழி யோடு

புவிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங் களாற்செய்த தோகளும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களை யெந்திய மளளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பர் வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புருந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ-று

பாசறை - போர்மேறசென்றோ ருறைவிடம்

(ககரு)

பம்பிய மாடந் தோறும் பரிசன மருங்கு சூழுக

கம்பலம் விரித்து மேலாற கதிராமணி விதானஞ் செய்து

கொம்பன ராடல பாடல குலாவிற விருக்கின றாடா

முமபாரா டாள்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனாகள் பக்கலிற் சூழும் படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்டி, பூங்கொம்பை யொத்தமாதாகள் ஆடலபாடலகள்விளங்க(அவற்றைக்கண்டுகேட்கும்) இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களுள்ளெல்லாம் ஒன்றுகூடிவந்தி ருந்தவர்களை யொத்தார்கள். எ - று.

விதானம் - மேற்கட்டி.

(ககசு)

நஞ்செழு முன்னாத தீமபா னரலையி லெழுந்தோரா வானே

தஞ்சமென றிருப்பத தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பினனா

விஞ்சுறு வனப்பிற றேனறி மேதினி யுரித்தென பாபேரன

மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிசுவா மங்கை நல்லா.

(இ - ள்.) (அரம்பையாகள்) விடந்தோன்று முன்னரே, மதுரமாகிய பாடி கடலிற் பிறந்து. ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) திருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணிய தேவாயிர்தமானது பிறந்தபிறகு, பூமி (தான, நமக்கு) உரியதென்று மேம பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோடோல, மேகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதங்கள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரீகள் அதில நஞ்சுந்தோன்றினமையின தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில வசித்திருந்து, பின்னா அதில அமுதம்பிறந்தது கருமித்தித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்பாபோல மங்கையாகள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க (ககசு)

ஒருங்குகி லார மாடத் துளளுறப் புகைத்துப் பினனாச

சுருங்கைக டிறப்ப நீளுந் தூரநும புகையி னோடு

மருங்குறத் தவழு நீல மழைகஞலம் வேறு காட்டா

நெருங்கிய மாடங் கறபி னேரிழை யவரைக காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிறகட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பினனாச சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரிசுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்களிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

கூற வேறாகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள் சுற்றினையுடைய மாதர்கள் (செயலாக) காட்டா நிற்கும் ஏ - று

மாளிகைகளிறேனறிய கற்பினையுடைய மாதா பிறமாடத்தற்றுக் கணவனைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிறேனறிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் எனக (ககஅ)

மேனிலை மாடத் திட்ட விளங்கொடு சலன மின்றேல
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண் ணுது
கானிவா திலக முண்டேற கன்னியா நுதலி னோடு
கூனிளந் திங்குள வேறு குறித்தறி தரவொண் ணோடு.

(இ - ள்.) அசைதலிலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நகத்திரத்தை வேறாகப் பிரித்தறிய முடியாது. மாதர்களுடைய நெறியுடன், வாசமவிசுநதிலகமிருகமுமாயினவளைந்த இளச்சந்திரனை வேறாகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது ஏ - று.

மேனிலைகள் நகத்திரமண்டல மனாவியும், மங்கையா முகங்கள் பூரணச் சந்திரனைப்போன்றும் விளங்குமெனபது கருத்து (ககக)

வதுவைசெய கால யனபன மருவுமுன நம்பாற போகப்
புதுநல நுகாவித தாரப பூரித்து விட்ட பண்பால
விதுவிளக கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன நிருமுன போலக
கதுமென நாணுக கொள்ளார கலவியிற றிளாகரு மாதா.

(இ - ள்) கணவன் மணவினை நடத்துகையில் கலத்தற்கு முன்னா, தம்மிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய ககத்தை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற்ற குணத்தினால், சந்திரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியசந்திரனத்ததைப் போல, போகத்திறறினாத மாதர்கள் சிறிதும் நாணமடையாக்கள். ஏ - று. (ககஉ)

கலவியிற றிளாகரு மாதா கதிர்பொழி வதனச செவவி
நிலவினைக் கரந்து வெளவி ந்ததலு நீங்கு மாறறான
மலாதலை யுலக மெள்ள மறுவொடு பயின்று திங்க
ளிலகிய வருவா தேபவ தீச்சுரன சார்பு பெற்றும்.

(இ - ள்) சந்திரனாவன், புணர்ச்சியிற களிக்கும் மங்கையாக்கது கிரணங்களைச் சிறதும் முகத்தின அழகாகிய சந்திரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்தச செவலுநதன்மையால், சிவபெருமானுடைய சார்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினா இகழுமபடி குற்றத்தடன சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றன. ஏ - று.

கற்றைமென குழவி னாகள கன்னிமைப் பருவந் தனனிற்
பொற்றெறிக் கரங்கள் கூப்பும் புர்திபா வகத்தி னுது
மொற்றைநாள வதுவைக காலத் துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றறும்ற் திங்க ளாககமும் பயின்ற தனதே.

(இ - ள்) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தமது கன்னிப்பருவத்தில், பொன்னாலாகிய வளையையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புர்திபாவத்தினாலு, மணக்காலத்தில ஏற்றைத்தினைத்திற் சந்தோஷத்தை இனி, ராசு

கொடுத்தலாலும், சந்திரனாவன தேயந்த வழியே தேயாமல வளாதலையும் பெற்ற
னன் ௭ - று.

புருதிபாவகம் - மனதினனபை வெளிப்படுத்தல (க௨௨)

கலவீசெய காலத தாஹங் கதிநகை முறுவ னல்லார
புலவீசெய காலத தாஹம் பொருகசெனச சிதாந்த கோவை
யிலகொளி மணிவீழ்ந் திட்ட வினையடி வருத்த நோக்கி
நிலஹ னடபபேரா வீதி நெடுங்கழ ரெட்டாநது ரெல்லார்.

(இ - ள்) ஒளிவாயந்த முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையாகன புணர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும், (கணவருடன்) ஊட்டல கொள்ளுங் காலத்திலும் விணாந்து சிந்திய கோவைகளிலுள்ள ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்களை வீழ்த்து, (கிடத்தலால், நீல மிசை) வைத்த இருபாதங்களின வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவர்களை வீதிகளில் நெடியகாலகளைவீசி நடவார்கள ௭ - று.

கோவை - காஞ்சி மேகலைமுதலியன கழல தொடர்ந்து - வீரககழலணிந தென்னுமமையும்.

“நெடுங்கழரெட்டாநது செலவார்” எனப்படாமாயின, (அவையுறுத்தாது) செருப்பணிந்து செல்வாக்கள் எனக (க௨௩)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசச சணனம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையா வெறித்த தூநீ
ரருவிபாயந் தொழுக லாஹ மனளாஹ றடாபொன வீதி
மருவிய கழற்கா லாக்கரு வருத்தஞ்செய தூநி யேற்றும்.

(இ - ள்) ஒருவாமேலொருவா வீசுகின்ற மொளளிய வாசனை தங்கிய சணனப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையாக்கள் எழுகின்ற புனிதமாகிய சிலிநீராகிய அருவியானது பாயந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதியானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரககழலணிந்தவாக்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை யுண்டிசெய்து (அவாக்கள்) வாசனங்களி லேறச்செய்யும் ௭ - று.

சிவீதி - நீரவீசுந் துருத்தி (க௨௪)

ருமுமிய செமபொன மாடக குடமபைவாழ குருவிக கூட்டம்
வழுவுறு மணியாற் பொன்னுல வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதிவே லினமை யாலே பூவைய ராட்டிற் சேரும்
விமுமிய சணனைப் பூழ்தி மிக்ககுடைந் தாடிச் சேகரும.

(இ - ள்) கூட்டமாகிய செம்பொன்னாலாகிய மானிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழுக குருவித்தொருதிகா, குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும் வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் கேள் புழுதி யில்லாமையினால், நாசனவாய்ப்பற்றவைபோன்ற மாதாக்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச சணனமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும். ௭ - று. (க௨௫)

மகிழ்நாதம் புணாபபி னினப வாரியிற படியும் பெற்றி
முசினிதவ கொண்டு வாடகண் மொழிதரா வியாவு மெய்யி
னெகிழுந் தவககவ கேற்க நிகழ்ந்துகாட்டாது பொற்பு
ணகில மாத ரெவவர ரெப்பரிந் நகர்நல் லாஹ.

(இ - ள்) கணவருடைய புணாசரிககாலத்தில இடைக்கடலிலெழுந்த தன்மையை, ஒளியகணங்கள் கூடபுலுறறு வெளியிடா உருகியமனத்திறேர்ப உடலில வெய்யுண்டாகி விளக்காது (ஆதலால் இதிலாக) அழகிய ஆபரணபணிநத முலையையுடைய தேவமாதாக்கள் இரகரமாதாக்கள் செய்வாறு ஓடபாக்கள் ? ஏ - று

சுததா மகனிர தங்கு டொடி கசையாற பனிரீர வாகுஞ்
சுநதன மெருப்பெய தோமபத தலிர ததரும ரினா தெனனுரு
சுநதையில மகிழ்வான் மன்றல ரெயப்படு முலலை செலவ
மைநதுறு நிறையுள வாரபால் வளாகொடி யாருரு சாரவா.

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய விலையலணிந்த சையாற் பனிரீரையொ முக்கிசு சுநதனத்தை யெருவாக விரித்தப பாதுகாக்க; தலிரவிட்டு அருமபெடுத்த தென்னும மனமகிழ்ச்சியினால், முலலைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும செலவ வனமைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளாகின்ற கொடியாருரு சாரவாசன் ஏ - று.

மைநதுறுசெலவ நிறையுள்ளார் பால் வளாகொடியாருரு சாரவா - அழியாத செல்வநிலைநதுள்ளவரிடத்து வளாகின்ற கொடியவாக்களுரு சோவாகள நிறையுள்ளார் பால் வளாகொடியாருருசாரவா - முலலைக்கொடியாரிடத்து, வளாகின்ற கொடிபோலும் மாதாக்களும் சோவாகள இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (உஉ)

அததர நெயிக ளாக வளிகதிர முதலாங் கோளு
முநதொளி நாளு மறு மறுநெழி னுளு நோக்கி
நநதன முறுவ திரத நகாமே துறக்க மனறு
வநதிகு கதியு மந்த வானபொருட டவறுக கின்றே

(இ - ள்) பிரசாசிக்கின்ற சூரியன முதலாகிய சீரகங்களும், முறப்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தி) நகத்திரங்களும், பிரநகத்திரங்களும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இநகரத்து) அழகை நாடோ றுமபார்த்து, நநதனமாகப் பொருந்தியுள்ள இநத நகரமே (அல்லாமல்) சுவாகமனறு அவற்றிற்கிடப்பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருந்தையும் அநத அமுதங்காரணமாக (அனறி, அவருள்ள அழகு பற்றியனறு) ஏ - று. (உஉ)

தடங்கையி னடங்கும பூவுந தனங்கவராயந் தளநத மாபு
மிடங்கொளுரு செலவ மங்கை யிசசையா பிருநது வாழ
வடங்கரு வனப்புச செயத வாடக மாடந் தோறுங்
ருடங்கையி னகனற வாடகட கோதைபா விழா ருதால்.

(இ - ள்) விசாலமான கையில் அடங்கும மலராகிய கொங்கையும், அக கொங்கைகள் பாயநது அளவுசெய்த மாபும், இடமாகக்கொண்டு வாழ்ந்திருமகள் மன விருப்பினபடி பொருந்திவாழ, அளவிலலாத அழகு படுத்திய பொனமாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த கொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா ஏ - று

தடங்கையினடங்கும் பூவுந தனங்கவராயந் தளநத மாபும் இடங்கொளுரு செல்வங்கை—மாபா கொங்கையையும், ஆடவாமாபையும் இடமாகக்கொண்ட திருநகர்ப்படலம். (உஉ)

ஐந்துமுன றெக்கி யிட்ட வமனியிற றுயிலு ருத
மைந்தாக ளிலலை யாகு மாதரு மனைய ரானு
லெந்தரத தடங்குந கொல்லோ வெழினகா வனங்க ளங்கு
மந்திர மியற்பிர ரெனனை மல்லீசா வாழ்கின ருரால்.

(இ - ள்) மூன்றெக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திராபுரியாத ஆடவரில்.
அதுபோலவே மங்கையரும் அதக்கையினராயின, அழகிய அசசெனனை நகரவளங்
கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்வி
டத்தில், செனனை மல்லீசரா திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனா எ - று.

ஐக்கமளி—இலவமபஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற்சூவி, அன்னத்
தாவியெனப்படும. இவை மூமமூன்றிட்டன வென்பா “ஐந்து மூன்றெக்கியிட்ட
வமனி” என்றா. (கக0)

புண்ணியம் புரிந்தோ வேறாய்ப் புகப்படுகு சிவலோ கந்தான
புண்ணிய வருவுக காணப் போந்திருந தனைய தாகு
மண்ணலா லையமவ வாறே யடுத்தவை குருகந தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன கோயி லாங்கே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச்
செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வடிவத்தை யுங்
காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும் அவ்வண்ணமே செனனைகேசவா திருக்கோயில்
அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (ககக)

செனனைமல் லீசா ரெனனை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென றறிந்தது பத்தி யாற்பணி புரிகின ருரு
முன்னுறப் பணிகின ருரு முறைமுறை துதிக்கின ருரு
மினனராய் வாழ்த லுறறா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) செனனை மலலீசரா - செனனைகேசவா ஆகிய விவாகளை, (முறையே)
தந்தையரென்று தெரிந்த பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப்
பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செயலோரும் (ஆகிய)
இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மானுடையாவரும் வாழ்வாராயினா எ - று

அதற்கு கோயிற பாங்க ரவாமணிக கோயில் கொண்டு
சித்திபுக திகளிலே டோராகுரு சோகருநதன் னருளே தனபாற
சித்திபுக திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைவகை
யுத்தம னிருந்தான மூமமை யுலகமும் போற்றி யுபய.

(இ - ள்) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமலலீசர் - செனனைகேசவர்) திருக்
கோயிலின (தென) பக்கலில, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக்
கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம்
பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய் வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கோயிலை
யுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் புகழ்க்கும்
படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா எ - று.

பிரசன்னவிநாயகா திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசரா சென்னைக்கேசரா திருக்கோயிலின் நெனபகலில், திருமதினுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுகமாக விளங்காநிற்கும். (௧௬௬)

வேறு

நங்காவத திருநதருளும் பிரசன்ன விநாயகாதா மிறைஞ்சு மனபாக காங்காவரு வாங்கொடுத்த வினையாடுவ கதைமுழுது மகிலந தேரப பாங்கான வடமொழியிற் றெடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி நீங்காம னெடுங்கூல மிருநதுமகிழந ததுமிநத நிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அனபுகொண டெழுநதருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான தம்மை வணங்கும் அடியவாகட்டு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவினையாடல்க ளியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உல கின் ருணருமபடி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகு முநீவா, அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்கூலம் பிரியாதிருநது களித்ததும் இந்நச் சமானமில்லாத இடமேயாம் ஏ - று. (௧௬௭)

மாதாமணி முலைச்சுவடும வளைத்தழுமபு மினிதணிநது மாவின் மூலத் தேதமுயித தொகைக்ககற்ற விருநதருளு மேகமப ரெதிரே வைகி மாதவமுற் றியகுமப மாதவனற் றமிழ்விரிதது வழங்குக காஞ்சிக [௩. கோதியிடுவ குணக்கெல்லை யாய்சிறநது வாழ்வதுமில் வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முததாரமணிந்த முலையின் சுவடும, வளையின் தழுமபும இனிதாகத் (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஓடப்பற் ற மாமரத்தினகீழே பிராணகோடிகளுந் துன்பங்களையகற்ற எழுநதருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசரா திருமுன்னே வசித்திருநது பெருந்தவனு செயதுழுடித்த பெருந்தவசி யாகிய அகத்தியமுனிவா நல்ல தமிழ்ப்பாணையப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச் சிறப்புற்று விளங்குவதுவ கூறிய இந்ந இடமேயாம் ஏ - று.

ஏகாம்பராதா உமாதேவின் முலைச்சுவடும வளைத்தழுமபுமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“மணிமுலைக்குவட்டி னெடுவளைக்கையா நெருக்கிப்புல்லித் தணிவருங்கா தலவிமமக்காச் சித்தமுவுட் லாடுந் தினியிருளறுக்குஞ்சோதித் திருவுருக் குண்டநதுகாட்டி யணிவளைத்தழுமபி டுடுமுலைச் சுவடணிந தானாயா.”—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவா காஞ்சியிலிருநது தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

‘காசியி னினறும் போந்து கம்பாதா மருளப் பெற்று மாசிலாக கச்சி மூதூர் மணனிவீற் றிருநது பூமே லாசிலாத தமிழ்ப் ரப்பி யருநதமிழ்க் குரவு பூண்ட தேசிஞன மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி.”—என்பதனாலும், (௧௬௮)

இயம்புமிரு தொடர்பானு மீங்கிருந்த பிரசன்ன விநைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரின் நருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு னடைபெற றுள
வயம்புணரும் பாரகவததைச் செந்தமிழார் புனைநதிநதவள்ளுணைமேற
பயம்புணாவையகம்போறுபுச்சாததிநதிந மேனவினைபையபாரமுநெனேன.

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்செனை நகரத்தி
லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய
திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெறவுள்ள வெற்றி
பொருந்திய பாரகவபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இஃதப்
பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்குழந்த உலகிநா துதிக்கும்படி, வினையை
யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியையன சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (௧௧௬)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

சூத்திரவிந்தம் - ௩௧௩.

நைமிசப்படலம்.

திருந்தரு மாபயன லேதன சிவபிரான மூவ ரோடு
வீருத்திர னாவி யுண்டோன விண்ணவா பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவா வேளவி யிலங்குநை மிசமாங் காண
முருத்தரு மேரு வொகரு முருவமாத திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத்
திராசுரனுயிபாப்பருகிய இந்நிரனும், புவதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி
வர்கள் வேளவிவிளங்கும் நைமிசமாகிய காணமானது அழகமைந்த மேருமலைய
நிகரக்கும் (ஆயினும்) உருவாட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்) எ - று.

கதேபுராணம் - அண்டநோசப்படலம்

“மேருவனா யதற்குநடு பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலேதநிககில
நாரணனவாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த திககி
னாதனமா சோதிடநந திசைக ளெட்டுரு

சீரியலிந் திரனமுதலா மெணமா தேயம்” என்றபடி, மேருமலையில்
திரிமூர்த்திகள் இந்நிராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும்
அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் “நைமிசமாங்கானம் மேருவொகரும்” என்றும்,
நைமிசங் காணமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவைதம்முள் உருவேறுபடுதலின்
“உருவமாததிரமே வேறு” என்றுகூறினா (௧)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப் பெயதி முததி
மருவிநான மறையு மோமபி வளருமைம் பொழியும் வாட்டி
திருவனா செயலக னாறுநு செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்பு
பொருவிஸட் டாங்கு யோகம் பூண்டபுங் கவரங் ளுள்ளார்ப்

(இ - ள்) ஒரு தேகத்திலேயே மிகக் இருபிறப்பையடைந்து, முததீசகளைப் பொருந்தி,நான்குவேதங்களையுங்காதது, (விஷயங்களில்)வளாகின்ற ஐம்பொற்களையும் அடக்கி, செலவழிகை அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி,ஒப்பில லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியாகன அந்நைமிசவனத்தில வாழ்கின்ற முர்கள். ஏ - று.

தனு=உடம்பு இருபிறப்பையதல=உபநயனகிரிய முடிததல; இது இயற்கைக்கண்ணுடன தத்துவவுணாச்சியை யடையக்கூடிய ஞானகண பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருளபடம பிறப்பாற சூத்திரமும், சடங்காற பிராமணருமாதலின, அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றங் கூறவதுவழக்கு [இப்பெயா கூத்திரிய வைசியாகட்கு முண்டு]

முததீ—காருகபத்தியம் - ஆகவரீயம் - தக்கணுகுகினி

நானமறை—இருக்கு - யசா - சாமம் - அதாவணம்.

ஐம்பொறி—மெய - வாய - கண - மூக்கு - செவி.

அறுதொழில்—ஒதல - ஒதுவித்தல - வேட்டல - வேட்பித்தல - ரதல - ஏறதல.

எழுபிறப்பு—தேவா - மகன - விலங்கு - புள - ஊவன - நீவாழவன-தாவரம்

அட்டாங்கயோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணயாமம் - பிரத்தியாகா

ரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யமரா தாழ வளாசடை மோலி தாங்கி

யணிசெய்கற பகமுளு சூழ வளாயிலவற கலைகள் சூழ்நது

பிணிவெயும் வினைக ணீறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித

துணியருட கண்ண ராகத துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார.

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்குமபடி, வளாகின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுளு சூழும்படி அளாயில மரவுரியுதெது, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீறும்படி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றிறை யுத்தள னஞ் செய்து, துணிக் கிருபா நோககுடையவர்களாக விளங்குகின்ற வருத்திராகச மணிகளைத் தரித்தார்கள் ஏ - று

(௩)

வேறு

செந்தி வளாகும பெருஞ்சிறப்பாற தேவாக் களியும் புவிபுரியாக

ணரதா தரிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவா கொடுதகதினாறு

சிறதா குலமவிட டல்கடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ

லந்தா மறாககண வளாகின்ற னகிலம் புரக்கு மசகத்தினே.

(இ - ள்) செவ்விய யாகாக்கிரியை வளாக்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர் கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப் பமுந் தினந்தோறும் அமமுனிவர்கள் கொடுத்தான்கினால், உலகினைக் காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய நிருப்பாறகடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலாபோலுங் கண்களை (குவித்து) அறி துயில்புரிகின்றனன். ஏ - று

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குன்றவில்லாத சுகமுண்டாயிருத்தல கருதி, ந்ததிகாக்குரிய இரவுபோலவே பகலி லுலகில்கின்றனெனபது கருத்து. (ச)

அவிகன் மிரவு மாரதலினு லமலன வினையாட் டயாகினருன்
புலியுன டவனகண் வளர்கினருன பூவன மறைக ணுவலகின்ருன்
சவினிண ணவாகோ னவுணருயிர தாக்கப போகரு நடக்கின்ருன
குவிபொற சிகரக் கூவிரத்தோக் கோமான் முதலோர திரிகினரா.

(இ - ள்) அலியுணவுகள் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான்
(ஆனந்தத்) திருக்கடத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக்) நீத்தினா புரிகின்
ருன தாமரைப்பூவினுள்ள பிரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான், அழகிய தேவராச
னாகிய இத்திரன் அசுரநாயகாச செஞ்சூழம்படி யுத்தத்திறகுச் செல்கின்றான் குவிந்த
பொன்னாலாகிய சிகரமுங் கூவிரமும் வாயந்த தேனாயுடைய சூரியன் முதலியோரா
(உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று

கூவிரம் - கொடி

(ரு)

படுக்கும் பசுக்க னொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுக்கும் பசுக்க னொருபாலாம் வேளவி முடித்து மறையோர்ககுக்
கொடுக்கும் பசுக்க னொருபாலாம் கோல மகளிர மன்றலுக்குத்
தொடுக்கும் பசுக்க னொருபாலாம் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்.

(இ - ள்) புனிதமாகிய முனிவா வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்
பித்தும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற பாலேக் கறந்து விடுக
கின்ற பசுக்களாம் ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்து வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்
களாம் ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர மணத்திறகுச் செலுத்தும் பசுக்களாம் எ - று (சு)

மறையோ துநரு மாகமந்தின் வழிதோ குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா நெருங் கற்பத்திற நெருக்குத் தீனியிற சாரருநரு
முறையாற புராண மூலம் மொழியெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேளவி முடிக்குநருங் குழிஇய குழிவ பெவவிடனுர்

(இ - ள்) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆதமமாகத்ததை யாராய்பவரும்,
வேதாங்கத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், பரிசு சாதத்திறத்திற்குரிய செயல்களிற
செய்பவரும், பதினெண்புராணங்களை யும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்)
சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆக) கூடிய கூட்டங்
களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்) எ - று

(எ)

மத்தீவன குடங்கைக் கணையான் வருந்தால் வருத்கின் முவவிழந்தா
மித்தீவ புரியு முனிவரிட மெய்தி னமைபுரு சிவபெருமான்
பத்தீவ விடுவ ரொனசுமுத்ததுப் பனித்த தடந்தோ றுறபலமுரு
சதவா யிரமெல் விதழ் விரிந்த துண்டா மலாயுந ததையுமே.

(இ - ள்) மனமதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான் குற்றத்தால்
முன்னாக குற்றத்திற படிந்தாம். நன்னமையேசெய்யும் முனிவர்களபா லடைந்தால்
(இனி) மனம்புரு சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவார்களென்று யோ
சித்து, குளிரந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உறபலமலங்களும், தூறும் ஆயி
ரமுமாகிய மெல்லிய இத்தழக விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலங்களும் நெருங்கியிருக்
கும் எ - று.

(அ)

கிழங்கு கனிகாய் மதுமலர்கள் கேழுத்த தளிராமெல் லீலை மிதை
வழங்கி முனிவாக குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்குணி சிறிது மயிபாமற் படாநங் கிளைக் ளுடன றுள்ளு
தழங்கு புதழ்ரை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறி
யாமல், படாநத் தமது சுற்றத்தாடன நெருங்கிய புதழ் விளங்கும் நைமிசாரணியத்தில
மரங்களும்கொடிகளும் (செடிசுள முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய் தேன மலா
கள் நிறந்தங்கிய தளிராக னெல்லிப் இலைகள் சமீபத்தைகள் (முதலிய வற்றை)
கொடுத்த, முனிவர்களுக்குச் சந்தோ டத்தை யுண்டு செய்யும் ஏ - று (க)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவன் மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கக் கடந்த புண்ணியனாற் பிசுக்கு மமராக கயிபுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினலா லியாவா கொடுப்பா ரவனுருவாய்
வரங்கொ ளமுன்மா தவாகொடுப்ப வாங்கிச் சராகு வழங்கும்.

(இ - ள்) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாறகடலிற்றேன்றிய புதிய அமுதத்தை
யும், வெள்ளிப் சந்திரனிடத்திறேன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்
களை யெரித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ்
விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவா கொடுக்கவல்லவா?
(ஒருவருமில்லா ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்களுக்கொடுப்ப வாங்கி,
அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் ஏ - று (க)

தவத்தால் வேளவி யாற்றுகலாற் றுங்கண் மிகவு முடலவருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினைப் பழியா தளிகு முனிவராக
சுவத்தான மலமற் றுயரவீட்டிற் சோரு வாழவ தலதுதுவந்
துவத்தான மயங்கு மமராகதி துன்ன நினையா ரொருகாலும்.

(இ - ள்) தவத்தாலும் யாக்குசெய்வதாலும் தாங்கள மிகுதியும் உடலவருந்தி,
அவமாகக்கத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள்
சிவத்தினால் மலபுத்தமற் று யாவாகிய மோகத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, தவந்
துவத்தால் மயக்குறத் தேவா ளுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்
டார்கள். ஏ - று

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது, பாசபுத்தம். (க)

பொற்ற முனையோன மனத்தெழுந்து போந்தோ நேமி தவம்புரிய
நற்ற ரணிலே மினதெனவே நாட்டி யமாந்த நைமிசத்து
வற்ற வளமும் பெருமையுமா வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்ற விழுவீற் சவுனகமா முனிவன் வேளவி தொடங்கினான்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற
றேன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்
சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தை
யுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவா? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு வீரப்பாற்
பெருமைநீங்கிய சென்னகமுனிவன் யாக்குசெய்யத் தொடங்கினான் (1 - 2)

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம் இது செளனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத்
நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றையெங்கட்கு வரையறுக்க
வேண்டுமென வினவு, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோ சக்கரமாக்கி நீலமிசையுரு
ட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவாகள அதனைப் பின்னொடர்ந்து
சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவன மெனப்படும். (கஉ)

வேறு

வெண்டிரு நீறமினா விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி நுரத்தினா குடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டின ரனைவருளு சாரந்து நைமிச
மண்டினா சவுனகன மகத்தைக் காணவே.

(இ - ள்) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவாகளும், பிரகாசித்தின்ற உருத்தி
ராகக் கண்டிகையணிந்து விளங்கு மாடீனையுடையவாசளும், குடம்போன்ற கையிற்
சமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவாகளும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை
யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள். எ - று (கங)

ஏதநீற மிடுமபதி நெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன கால காலனறன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன
சூதமா முனிவனுந் துனனி னுனரோ.

(இ - ள்) குறந்தையொழிகும பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன்
அறிந்தவனும், காலகாலனிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையணி (பிறிதொன
றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும்(அவ்விடத்தை)அடைந்தனன் எ-று.

காலகாலன் - சிவபெருமான் மிருகண்டு புத்திரராகிய மாககண்டேயருயி
ரைக்கவர வந்த மிருதயுவீனுடைய உயிரைக் கவாந்தவனெனந்து பொருள். (கச)

சயமலி நைமிசஞ் சாரந்து ளாராகளு
மயனிலத் திருந்துசென நடுத்து ளாராகளும்
புயலெதிர மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவாசளும், பிறவிடங்
களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேராதுள்ளவாகளும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல
அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு
சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள். எ - று. (கடு)

திருத்திய வாதனச் சேககை மீமிசை
யிருத்தினா பூசனை யியறமிக காதையி
னருத்திமிக கவனிநூ தயாவு யிரத்தபின
கருத்துறு விழைவினற காதன மேயினா.

(இ - ள்) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவரை)
இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிருந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்றோனறிய ஆசையால் (அவனா 613கக) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருத்தினர் - முற்றெச்சம்.

(க௭)

பண்டுறு பவந்தொறும பண்ணி புறறிப
மண்டுபுண ணியத்தினுல வரம்பின மாதவ
வண்டரும வியத்தகு மடிக ணுமமையாநு
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே

(இ - ள்) எல்லையிலாத பெருந்தவதையுடைய சூதமுனவரே! தேவா
களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியேங்கள் கீழ்ப்போன பிறவிகளிற்செய்து
முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினுல, தேவரீரைத் தரிசித்தோம் மாயாசபநத்தைக்
கடந்தோம். எ - று

(க௭)

வேறு

ஓதிய மறைக டமமா ஓறுபய னெளிது பெற்றா
நீதியின யாங்க ணிறகு நிலைஞந் வழுவிற் றீராத
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரா முத்த ரானா
காதியைப் பொறிவென றுயைக் கண்ணுறக் காண்ட லாலை.

(இ - ள்) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரீலாக் கண்களாற்
பொருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுளதாய் பலனை யெளிதாகப்
பெற்றோம் நீதியுடன் அடியேங்களிருக்கும்(வருணசிரம்)நிலைஞந் குற்றத்தினின்ற
நீங்கின. எம்முடைய பிதிரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானாகள் எ - று.

மோதிய வினைய - வடநானமுடிபு

(க௭)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவா பெற்றார்
வெந்துயா விளைக்கு மாய வினையுடல் விடுத்த மணமேல்
வந்திடு பயனும் யாங்கண் மருவினம் பெறுமபே றெல்லா
மைந்தது வுடையோம் யாமே மன்னுமா தவாக ளேறே

(இ - ள்) நிலபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்கிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப்
(புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாயதந்தையா பெற்றனா கொடிய
துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்துப் பூமியிற் பிறந்த
பயனும் யாங்கண்டநோம் பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடை
யோம் (ஆயினோம்) எ - று

(க௭)

எங்களுக் குமமைப் போல விராறுட னுறு கூடித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவாகக் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ருள்ளின லருளிச் செயலீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்

(இ - ள்) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுந்
தேவரீரைப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவா? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னாத
தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலாதருளினீர் (அவையேயன்றி) வேறு புராண
முஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று.

இராறுடனாறு - பதினெட்டு

(௨0)

தவவலிச சவுன கனசெய் சத்திர வேளவிக கோது
மவதியின பன்னீ ராண்டு மடிகளபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாந்தி யுறுசுகம பெறுவ தன்மிக
கவாமனத தடியேரு செய்புகு கடப்பாடு வேறென ஸிலலை.

(இ - ள்.) தவவனமையுடைய சவுனமுனிவன் செய்யுளு சத்திரயாகத் திற்குச் சொல்லிய காலமாகிய பணனிருவருடங்கனும், தேவாரீரிடத்திற் புராணசிர வணமாகிய களிப்புடனகடிய அமுதத்தைப்பருகிப் பொருந்திய சுகததையடைவதல லாது, பிளவுபட்ட மனதையுடைய அடியேங்கள் செய்யுங் கடமை பிறிதொன்று மிலது. எ - று. (உக)

பத்தியி னிவவா நெல்லாம பகாந்தமா தவவா நோககி
முத்தியை விழைந்த சூத முனிவரன மகிழ்ந்து சொலவான
வித்தினை வித்தி யல்லால் விளைபயன கொளவாரா யாவா
பொத்திய விழைவன மாண்பும புகனறிடார புளாயி னீங்கார.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக வெல்லாமபத்தியுடனகூறிய முனிவர்களைப்பார்த்து, முத்தி மாககத்தைக் காமுற்ற முனிசிரேட்டனாகிய சூதன களிப்புறறுச் சொல்லத் தொடங்கினன். விதையை விதைத்தலலாமல் விளைபொருளைக்கொள்ள ததக்கவா வவா? (அதுபோல) மலசம்பந்தத்தினின்றும் நீங்காதவாகன் (அருள்) நிறைந்த இழைவன புகழையுஞ் (சொல்வார்களோ?) சொல்லாக்கள், எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைத்த லினறி நண்ணறி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீக்கிக் கொழுந்தெழு மனப ராகிப்
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப் புககால
விடுவது புரியா தெந்த விதத்தையும் விளம்ப வேண்டும்.

(இ - ள்.) நடுநிலை தவறுதலிலலாது, பொருந்திய அறிவினை யுடையவாக ளாகி, கொடியவினைச் சம்பந்தங்க ளெல்லா வறறையு மொழிதது, கொழுந்தவிட்டெ ழுந்த அன்புடையவாகளாய், மனத்திலுண்டாகிய (பத்தி) வலியுடன குணத்தினை யுடையோ கேடகப்புகுந்தால, எவ்வகையையும் விடாது சொல்லவேண்டும். எ - று

குலத்திழுக் கினறிப் புத்தி கூாமையி னிகாப்பா ரினறி
நலத்தகு தவந்தா னங்க ணுடொறு மினிது போற்றி
யலத்தக மணிந்த பாதத் தம்பிகை பாகா பத்திக
கலத்தினை யிவாந்திர கேளவிக கடல்கட வாமை யுண்டோ.

(இ - ள்.) குலப்பமுதிவலாமல், புத்தி துட்பத்தில (தமமை) ஒப்பாரிலலாமல், நன்மைபொருந்திய தவமுந் தானமுந் தினந்தோறும் இனிதாகக் காதது, செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகமாகக் கொண்ட பரமேச சுரருடைய பத்தியாகிய மரககலத்தினை யூந்தவாகனே ! கேள்விகடலைக் கடவாமை (உங்களுக்கும்) உண்டோ? எ - று. (உச)

பகைநகை நொதும லினறிப் பலலுயிர மாட்டு மொத்த
தகைபெறு முளத்தி னூக டாமலிழை காரியங்கள்
மிகைபடாந துலகுக் கெல்லாம் விழுப்பயன பயந்தே நிற்கும்
வகையறி முனிவி ியி. நல்லதே உத்திதிட டிரால்.

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிராளிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவர்களை விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்கெல்லாம் பெருமபயனைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முந்வர்களே ! நீங்கள் நலவிடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று.

நொதுமல - பகைநட்புகளினமை.

(உரு)

கருமபுதின பாகருக கூலி கையிடை கொடுப்பார போல விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நுமபா லரும்பிய காதன முற்ற வறைதது மென்று முன்னாப பெருமபய னளிப்ப தோரநது பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) கருமபைத தின்பவாகடருக கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனா யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குகூற) விருப்பற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளையசெய்தீர்கள் உமமிடத்தணடாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெருமபயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில இவ வாறு சொல்லலாயினன் எ - று.

(உசு)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகந்திரநிந்தம் - ஈகர

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதுமமவயி னைவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத் மாக கண்டந், திகழ்ந்தபண னைவாகுரிய வாககி நேயஞ் செவிபிரம கைவாதத மிளிங்கம் யாருக்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காரத மோடு வரம் னமே கூரமமச ியங்கா ரூடம், புகரிலபிர மாண்டமெனு மிவைமு வா றும் புகலகிரந்த நாலிலக்கம் புகலக கேட்டலா.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாக வதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மாககண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கிநேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய, பிரமகைவாததம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குகளிசெய்யும் வராகம், காரதம் - வரமனம் - கூரமம்-மச்சம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பன்னெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாய் சொல்லக்கேட்டலாகரா ? எ - று

(க)

இத்தகைய புராணமு வாறு மேனா விலங்குகை லாயவரை யிறைவ பைராதப, பத்திபுரி நந்திசுனற் குமாரற் கோதப பணிந்தவனபால வியாத முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியதி வினையோடப் பாாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவழியே கேட்டுச் செய்த புகரினுப் புராணமு வாறுண்டாமால்.

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்க பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற் குமார முனிவருக்குப் பூவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

வணங்கிக் கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்ற மிலலாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன ஏ - று (உ)

சாறறுசனற குமாரமே நார சிங்கந தகுநாதனா சிவதருமந தழை தூர வரசம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல லோரும் புகழுசனா சவு னகமாம பிரமாண்ட னாசீர, மாற்றருமவா ருணங்காளி புராண மேத்தும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம பாவம, பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பார பகாசாமபம் பாககவமென றவற்றின பேராம.

(இ - ள்) சனறகுமாரமுனிவா சொல்லிய நாரசிங்கம-தகுதியாகிய காரதம் - சிவதருமம் - (அனபு) தழைத்த தூரவாசம் - துதிக்கத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல் லோரும் புகழ்க்கின ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாண்டம் - சிறப்பொழியாத வாருணம் - காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களை யொழித்த பாராசாரியம் - மாரீசம் - உலகங்கூடும் சாமபவம் - பாககவம் என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப் போகலாம். ஏ - று. (க)

வேறு

விளக்கரு முனிவா தமமால் விளங்கிய வுபபு ராணந துலக்கிய கபநத மெல்லாந தொகையொரி லகக மாரு மலககண யறுகரு மந்தப புராணமு வாற னுள்ள நலகருமபாக கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்.

(இ - ள்) கீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விளங்கிய உபபுராணங் கள்கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிறற்குநதொகை இலக்ஷமாகும் துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன நனமைமிகும் பாககவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும் ஏ - று. (ச)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம் வரமலி பொருளா பொன்றாய வரமபிலா வினப மாசும் பரவிய வைங்கைப புத்தேண மானமியம் பகரு ரீரால விரவிய பாகக வத்தை விநாயக புராண மென்பார்.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும், மிகச்சிறேஷ்டமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையிலலாத இன்பமய மாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய கணேசப்பெருமானார் மகாத்மியத்தைக் கூறுதன்மையால், இப்பாககவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்லுகள. ஏ - று. (இ)

புண்ணியந தருங்க ணேச புராணமுன கைலை வெற்பி னண்ணிய வெண்டோர் முகக ணுதனு ரருளிச செப்பய பண்ணிப தவததால வேதன பணிநதுறக கேட்டுப பின்ன ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினுனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டெ திருப்பயங்களுக்கும் மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெரு மான் பூவம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவத்தினால் மனம்பதிந்து

பொருந்தக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (தனை) பணிய (அதனை அவருக்கு) கூறினன். எ - று. (சு)

வேரியங் கமலப புததேன விளம்பிய முறைமையோடே
சீரிய வியாத மேலோன நெளித்திடத் தவங்கா சானு
கூரிய பிருகு வென்பான குணாகட லயிழ்த மெனன
வாரிய மொழியாற் றெய்பு ளாககின னகில முயய.

(இ - ள்) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவிசில வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே தோத்தி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திரு வாய்மலாநதருள், மேம்பட்ட தவங்கள் பிருநத் பிருகுமுனிவன் சத்திசகினை (பாற) கடலிற ஞேனிய அமிரதம்போல வடமொழியிற சுலோகங்களாக உலகனை நுய்யும் படி செய்தனன். எ - று. (சு)

கருதுபா சனையே லீலா காண்டமென நப்பு ராணத்
திருவகை யாகுந காண்ட மிரு தூற்றைம பதுகாண டத்தன
மருவிய வத்தி யாய மற்றவை யெல்லாங் கூறும
பொருவரு கிரந்தம் பணை ராயிரம் பொருந தாநிற்கும்.

(இ - ள்) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும். அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அததியாயங்கள் இருதூற்றைமபது அவற்றை யெல்லாங் சொல்லுகின்ற சமானமில்லாத கிரந்தங்கள் பணைராயிரம் பொருந்தியிருக்கும் எ - று. (அ)

பாடிய தலைவன பேராற் பாக்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன பேராற்
பாடியல் கினை காணு பத்திய மென்றும் யாரும
பாடிய வாய் ராகிப் பயனமிகப் பெற்று நின்றார்.

(இ - ள்) தூலசெய்த பிருகுமுனிவா பெயராத பாக்கவபுராணமென்றும், செய்த தூவினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய சண்டிபன பெயராத பெருமை பொருந்திய காண்பத்யமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாயையுடையவராகி (அதனால்) பெருமையினை யடைந்து நின்றார்கள். எ - று. (சு)

புறையற விளங்கு மிரதப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வகையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னையருந் கரையன் சோம காரதன தரவிற கேட்பக
கரையறு காதல பொங்கக் கட்டுரைத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்) குற்றமற விளங்கும் இந்தப் பாக்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தலஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மனநர்மனனாகிய சோமகாரதன ஆசையோடுகேட்க, எல்லையிலாத ஆசையதிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினன் எ - று. (சு)

வேறு

நித்தியமாய் நிற்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா நாத மாகி [சு

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார.
மெத்தியவுள் எக,ந,த,மாந,த விநாயகமான மியநதவததோரா விருமபிக கே

(இ - ள்) நீதியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், மனத்துந் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகியும், சததுச் சித்து ஆநதமயமாகியும், இரண்டற பொருளாகியும், அகண்டபரி பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெழுந்தருளியுமுள்ள விநாயகக்கடவுளுடைய மானமியத்தைத் தவமுடையவர்கள் வீருப்புற்றுக கேட்பார்கள். ௭ - று. (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றனு நான்முகனு மதுவியினை வீட்டினு
முருத்திரனும வழிபடுமா றேங்குமொரு தனிமுதலா யுலகு கெல்லாங்
கருத்தனுமாய் விளையாடுங் கணபதிமான மியங்கணக்கில பிறவி தோறும்
பொருத்தமுத, தவமாபுரியார் விருமபினுமற தவாசெவியிற் புகாதோநாளும்.

(இ - ள்) இநதிரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு செய்யுமபடி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித் திருவிளையாட லுரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மானமியமானது எண்ணிலாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவாகள் விருமபினுலும், அவர்கள் செவியில ஒருநாளும் புகமாட்டாது. ௭ - று.

விருத்திரனைக் கொன்றன - இநதிரன நான்முகன் - பிரமன்

மதுவியினை வீட்டினு - திருமால் இதனை,

விந்நாசலபுராணம்.

“காதி ரணடின்றி குழம்பியிற் கண்ணாபா விரண்டு

பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிநநது

சித ரணந்நப பொருதனா சிதரண றேற்றறு

யாது செய்குவோ மெங்கனம் வெவ்வுவோ மென்றன

தேற்ற மாய்வரங் கேண்மினென றுரைத்தனன் திருமால்

தோற்ற நீவர மெனகொலோ தருகுவை சொல்லா

யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேள்வர மென்றா

மார்த்த மெனகையான் மாயுமி னென்றனன் மாயன்

மாயன் கையினுன் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தார

தோய மீதினின மேதையைத் தூரத்தனா புவிக்கு

மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்சு

னேய மேதினி யிறுதிடச் சிவனபத் தீனைநதான்.”—எனவருவனவற்றினிக.

எவனுடைய வாணையிறு பிர்மனுக்குச் சிருட்டியுமெவ் வுபிரும் வாழ் [ம
வுவணமுயாத் தவறகளிப்ப முருத்திரனுக் குலகமெலா மொடுக்கும வீறு
பவனனுக்கு வீசுதலும் பாரகரற்குச் சரித்தலும்பன னானும் வைகு
மவனுடைய மானமியத்தை நாததிகாபா தகாமுதலோ ரறிய மாட்டார.

(இ - ள்) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டினையினுப் பிர்மனுக்குப் படைப்புத் தொழிலும், கருடக்கொடியை யுயர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும் வாழும்படி காத்தறொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எககாலமும உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விக்ரமக்க கட்டுவருடைய பிரபாவத்தை நாததிகா பாதகர் முதலானவாக ளறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவனமுயாததவன—திருமால் அசாவது காசிபா மனைவியா பதினமூவரில் ஒருத்தியாகிய விரதை பெற்ற கருடன தன் தாயகட்டலோப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரா வென்றுவருகையில், திருமாவெதிராக்க, இருபத்தொருநாள அவருடன தோலவி வெற்றியின்றிச் செருசசெய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ வீரும்பிய வரங்கொடுப்பேன என, கருடன நீ வீரும்பின யான வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன நீ வாகன மாகுகவென, கருடனியைநதனெனப்பது இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

“வன்புள வேதநின் வீர மகிழ்நதன
 னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கில
 னுனபெ ருநதிறற் குணமகிழந் தே நமற்புன
 றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றிஞன்
 மாய னமமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 றூயை யோதிய சொற்றவ ருயெனி
 லீயெ னக்கு நெடுநதனை யூத்தியா
 யேயு மிவவரம யானகொள நலகெனாளு
 ஆததி கூடாத மமமொழி கேட்டொரு
 மூாதத மெண்ணி யுயிதது மொழிந்தமெய
 வாததை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருக்கெனச்
 சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றான்.”—என வருவனவற்றுனிக.

மறையிடத்து மரியயனிர திரஞ்சி யமராமதி யிடத்தூர தோனரு
 னுறையுமொரு பொருடனை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
 நிறையவரங் கொடுத்தசரித திரமனைதும் விளக்கிலை பேறு செயத
 குறைவறுமிப் புராணத்தைக் குறித்தவர்க்கு நாரபயனுங் கூடு மன்றே.

(இ - ள்) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன இரத்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோனருமல எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விராயக மூர்த்தி, தமமை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நீலை பெறுதல் செயத குறைவற்ற இப்புராணத்தை நீனைத்தவர்களுக்கு, நாலவகைப்புருடாத்தவர்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாரபயன - ஆறம் பொருள இனபம வீடு எனப்படும் (கச)

தங்குபெரும் புணையித்தாற கேட்ட வாகுப பந்தமெலாந தகர நூறு
 மைங்கைமத குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாமயிரம் னுகி ரேட
 னிகுகிவாகு முரைப்பரிதா யினுநகொகுத்து வியாதமுனியியம் மாறே
 நுங்களுக்கு மொழிவெலென நோற்றவருந தவர்குத னுவலப புககான.

(இ - ள்) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புணையித்தாற கிரவணஞ் செயத்
 வாக்குப் பந்தங்களெல்லாங்கூட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

கூளபுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவாசடகுஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவா சொல்லியவகையே யுங்களுக்கு சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவரு செய்த சூதமுனிவா சொல்வதொடங்கினா எ - று. (கடு)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - 1101.

ப தி க ம்.

மதிமிகுஞ் சோம காரநன் வனமபுகத துணிந்த வாறுங்
கந்தரு மகநரு நீதி கடைப்பிடித் துணைத்த வாறும
விநாயுனி யாடுகே கிதது நெருகறை கனிசத்த வாறும
பதியகன ஸீலா நோடும படாநது கான புகுந்த வாறும.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாரந மன்னன் வனமபுகத துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமார்க்கத்தை யுணர்த்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராசசியாபிதேசஞ்செய்து இராசரிக்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிசென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் “குளகம் பலபாட் டொருவினை கௌளம” என்றது சூத்திரம் (க)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மழிநுனை யடுத்த வாறுந்
நீங்கறு முனிவன் பனாடு ரெயவினை ஈரனாடும வெவெ
நாங்குறை குணைத்த வாறு மொளிரமணி மோலி வேந்தன்
குங்கிய பிரம சாயை யொடுப்பினி நனிந்த வாறும

(இ - ள்.) (சோமகாரநன்) அவலிசநில வசுந்த பிருகுமுனிவனை யடுத்தவகையும், மு, காலசநில (சோமகாரநன்) செய்த (நல்லனை சீவியாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாரநன் தாவகிய பிரமஹத்தியையும் பணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (உ)

மறைநெழி விபாதன புந்தி மயங்கிராண மலரின் வைநு
மிதைவனை யடுத்த வாறு பிபமுதன மவுவை வேதன
முறையுனி விபாதன காதின மொழிந்ததுங் கணைசன பாத
நயாமலா மூவ ரூந்தா நயநனுபா தேதன் வாறும.

(இ - ள்.) சேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதியமககுற்று, அன்றலாகத் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமசேதனை யடுத்தவகையும், பிரமசேதன் விநாயககடவுளுடைய பந்திரத்தை வியாதமுனிவன் செவியில் முடித்துப் படி யுத்தேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாசமாகிய தேன் பொருந்திய தாமரைமலரை முமமூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (ங)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம் விளங்குதன னகட்டவ னோரை
யுய்த்தனன றெரித்த வாறு முல்கயன படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத்திகளை நாதா திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்) முன்னோனாகிய விநாயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாகி) முத்தொழில்களை (கைகூடுமபடி) திருவருள செய்தலகையும், மிக்கவுலக மெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விநாயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ் செய்தவகையும் எ - று.

மாறுபா மதுகைத் திண்டோரை மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாறெழுத தரவப பளரி யமரனா தரித்த வாறும்
வீறுபுத்த திரனி லாமல் வெறிவன மடுத்த வீமன
தேறிய விசசு வாமித திரனகமுல் சோந்த வாறும்.

(இ - ள்) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிடவர்களைச் சங்கரிக்க, சேட்சயனத்திலாநத திருமால் சடக்கமதுவைச் சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பெற்றினி மணங்கடமும் வனதலையடைந்த வீமன, தேறிய விசுவாமித்திர முன்வருடைய பாதுகளை யுட்தவகையும் எ - று.

புககவேல வீம னுககுப புனமுனி'யவனகு லததுத
தககனோய தீர்த்த வண்ணஞ் சாறழிய வாறுந் தககன
முககல ருபதே சங்கொண முறைநெரித் திட்ட வாறுந்
தககனமுற பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்.

(இ - ள்) (வனத்திற) புகுந்த வீமனுகு, (மேற்) கூறிய விசுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தககன் நோயநீராத வித்ததைச் சொல்லியவகையும், தககன் முககலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையையக் கூறியவகையும், முறப்பிறப்பில தககன் சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும் எ - று

உறறவித் தககன பண்டைச் சனைத்தி லுதித்த மைந்தன
பறறில் னாகி முத்தி படாந் தமை யுரைத்த வாறும்
கொற்றவ னை வேழங் கோதைப்பா ரூட்டத் தகக
னறறமில் விதாபப் தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்) பொருந்திய இந்நத தககன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன பற்றிலாதவனாகி முத்திப்படைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகுமபடி யானையானது மால்கூட்ட, தககன் குற்றமில்லாத விதாபபதேயத்தை யரசசெய்தமை யுரைத்தவகையும் எ - று

அந்நமா தவனவ வீமற் கருணமனுப புகனற் வாறு
மைந்தனாகியவு ருக்கு மாங்குதன முகுநதை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சாரநதுநா ரதனை னறகு
வெந்திறற் சாபத் தீரவு மேதக வுரைத்த வாறும்

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமிதிர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதலவனாகிய உருக்குமாங்கதன் முருகத்தை சாபங் கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும். எ - று. (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற துயம்பிய வாறுந் தேவா
மந்திரி கவுத மனபான மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மந்திரி யன்னு னியமடிய துறைந் த வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணினமே விருந்த வாறும்

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதி முனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அமமனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசையெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (க)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கீளையொடு முற்ற வாறுந்
திருந் து தந்தை பானமந் திரங்கிருந் சமத் தன்னபா
னுருக்கமொ டுற்ற வாறு முவனவரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க னோற்றுந் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்) பின்னா, உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமத்தெனப்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்றவகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்த பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (கஉ)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்ற சாண்ட வாறு
மரிமுத்த நேவ ரன்னு னைவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல வரநஞ் சுண்ட வொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்.

(இ - ள்) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்தவகையும், திருமால் முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமாவும் (விநாயகரிடத்து) கலல வரங்களைப் பெற்றவகையும், விண்புக்குப் பிரமனுக்கும் (தேதெற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும் எ - று (கக)

இமையவெற பரையன் பாங்க ரேரம்பன் சதூததி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ னோபவ வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம் னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனாக் கோத நன்னனுட டுத்த வாறும்.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாசேவியார விநாயக சதூத்திவிரத்ததைக் கேட்டவகையும், அவவுமாதேவியார்களிடமுற்று (அவ்விரத்ததை) அதுட்டித்தவகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன அதுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நன்ன அதுட்டித்தவகையும் எ - று.

சுந்தர மலைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிசு
சுந்திராக் கசனமண வரந் தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்து மவுணாத தாகக மயிலுரதி நோற்ற வாறும்

வெந்தன னுருவம் லெண்டி. வேண்மத னோற்ற வாறும்.

(இ - ள்) அழகிய மலைவியானவள் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாத்தலத்தினின்று நீங்கி, சந்திரங்கதன் பூமியில் நெது தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில் வாகனமுடைய முருகப்பிரான வலியுடைய அகரலாகுகொல்ல நோற்றவகையும், வேளாகிய மதனன் சாமபரான தன் வடிவுபெறக கருதி நோற்ற வகையும் எ - று.

மாதொரு பாகா சிற வலியழி பாதி தோடன

கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன சூர சோனன

பூதலம் வீமானத தோடு பொருகுகென விழிந்து நின்ற

மேதகு மகவான நனனை விப்பபுற வினாய வாறும்

(இ - ள்) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிக்க, வலியழந்த ஆதிசேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடன் வினாந்து பூமியில் விறங்கிநின்ற மேம்பட்ட இந்திரனைவியங்குமபடி வினாவிய வகையும் எ - று

மருவுசக கடச தூத்தி வானந்தன பிதிரா சேரப

புருசுண்டி நோற்ற வாறும் புத்திரப பேறு லெண்டி

கருதவி ரியனகா நத்துக கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்

கருதுகோ ளாக வேயங் காந்த னோற்ற வாறும்

(இ - ள்) பொருந்திய சங்கட சதூத்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென் பேரன் தனிபிராகன மோக்ஷமுடைய நோற்றவகையும், கருத வீரியன புத்திரப்பேற்றினை விருமபி வந்ததுச சோரது தவஞ்செய்த வகையும், அங்காரகன் நினைக்கத்தக்க கிரகமாகுமபடி நோற்றவகையும். எ - று (கரு)

எள்ளியே ரம்பன பாங்க ரெயதிய சாபஞ் சோமன

நளஞற நோற்ற வாறுரு சங்கட சதூத்தி நாளிற

கொள்ளுறும் புத்தி யினழிக் குளிர்நு கிறைவற கிடடுத்

துளவிடைக கரம்புலேசசி தூயவீ டடைந்த வாறும்

(இ - ள்) சந்திரன் (யாவராலும்) இகழ்வுற்று, விராயகரிடம் (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந் தளஞ்றுமபடி நோற்ற வகையும், சங்கட சதூத்தி நாளில தனக்குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூவமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விராயகருக்குச் சாத்தி, துளவிடைக கரம்புலேசசி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும். எ - று (கசு)

குறுகன லாச ரப்போக கொடியனை விழுங்கும் வெமமை

யறுகருச சனையான முக்க ணைங்கர நீத்த வாறும்

வறியவன் செல்வ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி

யிறையவ னோரது பலவே நதிரய மிழைத்த வாறும்

(இ - ள்) சமீபித்த அனலாகரணெனணுந் தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்தை, திரிநேத்திரங்கடையும் ஐந்து கரங்கடையுமுடைய விராயகர்கடவுள் அறுகருச் சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன் செல்வமுடையபடி வளாகின்ற அறுகொன்றனை வாங்கி இறைவனாகிய விராயகர்கடவுளாராயந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்தவகையும். எ - று (க௭)

வரகதவுண் டின்னி யனறன் மனைவியோ ரறுகு தூக்கித்
தரககன கங்கண் மூவா சகலமு நிகரா வாறு
மரககனை கிராத னெனனு மலாவனனி யிலையொன் றாகசித்
திரககமிசு குறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும.

(இ - ள்.) சிறந்த கவுண்டினியனுடைய மனைவி ஓரறுகினை (குபேரன
முன் தராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியலகளும் திரிமூத்திகளும் யாவும் நிகரா
காத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு லாசசித்துக்
கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூத்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடை
ந்தவகையும். எ - று (கஅ)

இரணிய கசிபைத் தரகக விர்தினா மனூனற காற்ற்
வாமினி தளித்த வின்டு விநாயகன மலாததாள பேரறழிக்
கரவினமா வலியை வென்று வாமனன களித்த வாறு
மரவக லலகுற கோத்தி யருமகப பயந்த வாறும.

(இ - ள்.) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷணுமூத்திககு மிக்க வரத்தை
இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலாபோன்ற திருவடிபையத் துதித்து
வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின படம
போலும் அகன்ற அலகுலையுடைய கோத்தியெனப்பவன் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற
வகையும். எ - று (கக்)

வன்னியின பூசைப பேரறூல வல்விடந தவிராத கோத்தித்
தனமக னுயர்த வாறுஞ் சமியுமந தாரன றுனும்
வன்னிமந தார மான வாறுமவா னவாகள சாப
மனவொ மனைவி மராக ளருசசிபபத திராத வாறும

(இ - ள்.) வன்னியின பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிராத கீர்த்தி
யின மகன பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தா
ரமாமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவா முனைவியா அருச்சுனைசெயத்தால் ஒழிந்த
வகையும். எ - று. (உ0)

கிபிரப பிரசா தன்னுன கிளாவரம பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யனமக வுயிர்த்த வாறும
வெறபிலிந திரவி மானம விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந
தப்பறு சூர சேனன முத்தியிற வாரந்த வாறும.

(இ - ள்.) கிபிரபிரசாதனென்பான விளங்குகின்ற வரமபெற்ற வகையும்,
சமானமற்ற கிருதவீரியன மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இநதிரவிமானம் ஆகா
யத்திவெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும
விராவுகா சிபனமுன னுஞ்ஞா பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட டசைத்தே தி னும மாயிரம புகன்ற வாறும.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசித்த வகையும், அகத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோ பூசித்த வகையும், பாம்பினை உதரத்திற (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும் எ - று. (௨௨)

கண்ணெனு மரச னேனாற் கபிலமா தவனகைச் சிந்தா
மணிகவாந தரம்பு செய்ய மாதவன் போற்றிச் செயத
விணரெரி வேளவி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய
தணிவகுத் தமாந்தன னானை யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னாலில், கண்ணெனு மனைன் பெருந்தவமுடைய கபிலமுனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்தது துன்பம் விளைப்ப, அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகத்தீயினின்றும் எமது பெருமான திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கணனை யழித்தது அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும் எ - று (௨௩)

அம்புயசு கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றேன்மி
யம்பாகண முதலோக கினன லுறுததுசிற தூரன றன்னை
யம்பிகை யிடத்திற றேனமி யடற்கரி முகவ னுகித்
தம்பிரான கொன்றெல லோகஞ்ரு தண்ணருள புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) தாமதமாலரில் வசிகமும் பிரமன் முற்காலத்திற கொட்டாவிவீட, அதினின்று தோனித் தேவாகன் முதலானவாகடகுத் துன்பம் விளைத்த சிந்தாரணைபவனை, கணைசப்பெருமான உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவ னுகித் தோனித் கொன்று யாவாகஞ்ரு தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும் எ - று.

வேரதபி நந்த னனறன் வேளையோ டேனை யோர்தங்
காரதெரி வேளவி யாதி கருமமுங் கெடுத்தது துன்பே
யீரத்திக கிணை நாத னிருடிபா சுவாபாற் றேனமிப்
போரதமாத திரத்திற முழத்திப் புலவங்கன காத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய அபிந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களை யுங் கெடுத்தது, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விககினனென்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பாசுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாததிரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும். எ - று (௨௪)

தூமறை கவரச சங்கா சரணிறை மறையோ னுகி
மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாசு ரனற்
னேமவல லுயிரை வேளவி யிடத்தானிற் றெழுந்த மஞ்ஞக்
காமரு பறவை யூர்து கறுத்தருள புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சங்காசரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியனாகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசரனுடைய மூலக்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்று தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையை யூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும் எ - று. (௨௫)

சிறதுவென்று நாககுரு தீயோன றேவனாச சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரமப னவதரித தவுணர் செய்த
வெந்திறன மாயை பெல்லாம வென்றவன றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்குநன றளித்த வாறும்.

(இ - ள்.) சித்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன தேவர்களைச் சிறையில்லிட்டு, விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாபிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அறினையுங்கொன்று, குறைவுற்றவைகளை மார்க்கமானது நன்றாக வழங்கும்படி அருளியவனாகியும ள் - று (உ௭)

மாதவ னென்னு மன்னன மணமகள் சுமுதை யென்பான்
மாதவம் புரிய வனனுனை மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற றவடஞ்ச ரெய்த வெறுழ்வலித துமன றனனைப்
பாதலத் தவிநது வீழப் பராபரன முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுதையென்பவள் பெருந் தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில ஒரு பாலனாகி, அச்சமுதைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய துமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து வீழும்படி கோபித்தவனாகியும ள் - று

பராபரன் - பரமம் அபரமுமானவன் பணக்கு மேம்பட்டது சிவமென்பது சித்தாந்தம். (உ௮)

பெருமறைக காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகனி நீச னாகப் பொருநதுமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தேரன் ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சரபம் விநாயகன் நீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்.) பெரிய வேதங்கட்சாதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவ பெருமான பேரபுரியும் ஆணையானையாகவும், உமாதேவியா பொருந்திப் பிடியானையாகவுந் திருவினையாடலசெய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலிய கயமுகாசரனைக் கொன்று, அஞ்சிய விண்கெவின சரபத்தை விநாயகக்கடவுள் நீர்த்தவனாகியும ள் - று.

கருகிய தருளே ரம்பவா கசியப் பனதிதி யோடு
பொருவது தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவாகட காகிந்
திருகிய மனத்துத் தேவாந தநனராந தகனைச் செற்று
மருவுதன னுலகங் காசி மனனனுந் களித்த வாறும்.

(இ - ள்.) (அன்பா) எண்ணியவற்றையருளபுரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப் முனிவன் (தன்மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கள்செய்யப், அவாகடகுப் புத்திரனாகி, கோணிய மனதையுடைய தேவாநதகன நராதகன என்போரைக் கொன்று, பொருந்திய சமமுடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்தவனாகியும ள் - று (௧௦)

சுராதுப் பகறழி வெறியின் றோகையா னனத்திற் றோன்று
விவருள வழங்குந் துணடி விநாயக னுன தேவ

னரவணி விசுவ நா,த வஸிரகாக காசி யெயத

வரமலி திவோதா னைமெய மனதநீதை திரிதத வாறும

(இ - ள்) மிக்க அருளசரக்குற துணடி விநாயகக்கடவுள், தேவர் துன்பத் தையொழித்து, பாவத்தேவியா திருமுகத்திற்குள்ளிச சாப்பாபரணமணிநத விசுவ நாத்தப்பெருமான அழகிய காசிகரததையடையும்படி, மிக்க வரத்தையெபெற்ற திவோ தானனுடைய உணமைமனத்தை மாற்றியவகையும் ஏ - று. (௩௧)

விடமணி மிடறழி னூனை விராபக லுசிச செனறு

மடமறு மரீசி தனபால வல்லபை யாகி வைபுந

தடவரை மாதை வேட்ட தழுவெநிர் மாயேயா னீவற

விடாதபு மாத ராபவா னிருவரை மணந்த வாறும.

(இ - ள்) ஆலத்தையணிநத கண்டதையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக் கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில வல்லபையாகிப் பொருந்திய பாவத்தேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்தது, அவ்வக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதாகளை மணஞ்செய்தவகையும் ஏ - று

மாயவன விநாய கனபான மறறவன கீதை கேட்டு

தூயமெயரு ஞான நரதத தொல்லியல புணரநத வாறு

மேயவிப புராணங் கேட்ட வியாசனே ரமபற போற்றி

யாபுமிப புராண மெல்லா மணிபெற விரிதத வாறும.

(இ - ள்) விஷ்ணுமாததியானவா விநாயகக்கடவுளிடத்தில விநாயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உணமை ஞானனைத்ததின பழமையாகிய இயற்கையை யறிந்தவகையும், பொருந்திய இத்தபுராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக் கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்கின்ற இத்தபுராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய வகையும் ஏ - று. (௩௨)

பன்னிய பிருகு தனபாற பாககவ புராணங் கேட்ட

மன்னவன சோம காரதன மழைமதக களிற்றறுததேவன

றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன சூத மேலோ

ன்னனவ னுரைத்த வாறே யவையெல்லாம் புகலப் புரிகென்

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில, பாககவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாரதராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக் கடவுளுலகத்தைச் சோந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முன்வாகஞ்சூக) கூறினன அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாரு சொல்லத்தொடங்கி னேன ஏ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே விநாயகக்கடவுளுடைய பலவகை மானமியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வத்தென்க

“பதிகக் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்

தொகுதி யாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே” — எனபது சூத்திரம். (௩௩)

ப தி க ம மு ட ி யி ற று

ஆதித்திரந்தம் - ௩௩௩

மு த ல ல வ து

உ ப ஶ ஸ க ண ட ம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணித்தபடலம்.

கனனியின வானைகய நினறுமிசை வாவத
துனனிய பசுங்கமுகின மீதுவளா தூவி
யனனமெதிர பாயநதலகின வவ்விபமா தேயர்
தனனிகரி லாதசவு ராடடிமென றுண்டே

(இ - ள்) மிக்க இளமையுடைய வானைமீன்கள கயத்தினினறு மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தினமீது வளாகின்ற தூவியையுடைய அனனமானது எதிரேபாயது (அதனை) மூக்காற கொத்திப்பொருதுகின்ற தனக்குத்தானே யொப்பாகிய சவுராடடிமேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு எ - று.

கனனியினவானை - நாகினங்கமுகு என்றறபோல தூவி - அனனசசிறகு அலகு - பறவைமுகு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனினறும் என்றும் பாடம். கயல - சேறகெண்டை (க)

நாவலாக ணைவினிடைய நாட்டியவந நாட்டி.
லேவலரு மாதருமி யற்ற வெழின மிக்க
வோவமனை யாரபுரியு டோனாமலி சோலைத்
தேவநக ரொன்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ள்) நாவின்வனமையுடைய புலவர்கள் நாவல நிலநிறுத்திய அசசவு ராடடிமேயத்திலே, அரிய மங்கையாகனும் எவலசெய்யும்படி அழகுமிகக் கித்திரம் போன்ற பெண்கள செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைக்குந்த தேவநக ரென்று திசைகளிற்சென்ற கீதத்தியையுடையது (ஓநகரம்) உள்ளது. எ - று

ஓனா - மாதர விளையாட்டு, இசை - கீததி (உ)

மாநதாமகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தேராளினிரு மாநில நிறுத்தும்
போந்தமரின வேந்தாபுறங் கணடுவருஞ் சோம
காந்தனெனும் மனனெரு ளாற்குடலை வென்றான்.

(இ - ள்) மனிதர்கள் கனிகூடும்படி வனமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயாத வலிய புயத்தினபேரிற் பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத் தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமநாகர்தன்னெனும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையார் கடலைவென்றவனும எ - று.

இதுமுதல ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௯)

தககவறி வாலமரா தங்குருவை வென்றான
மிககபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான
மெருக்கவொளி யாலிலகு சூரியனை வென்றான
னககபுக மூலுவவு நாணமதியை வென்றான.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணர்விலை தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி முனி வனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினுற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கடைய வொளியினுற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியார் பூரணச்சந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

உவவு - உவாவென்தன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள், இவற்றுள் நாணமதியெனறு நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௯)

ஆணையத னூல்டவை யங்கியினை வென்றான்
கோணவலி யாறகுலவு மேருவரை வென்றான
னேணையுறு முளவலியி னேரிமையம வென்றான
வீணைவினை யானமிதுன னினனரமும வென்றான்.

(இ - ள்.) கட்டினையிலை வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினால் அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத் தொழிலினால் மிதுன கினனரங்களை வென்றவனும். எ - று

வடவை - பெண்குதினா, ராணடிப் பெண்குதினா முகமுடைய அக்கினியை யுணர்த்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனுற் கடலிற ரூபிககப்பட்டது இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்குந் தருணத்தில் வெளிப்படுவது, இதனைக் கடையனவென்றும், ஊழித்தியென்றொரு சொல்வதுமுண்டு. (இ)

கைககொடையி னாலெழுந் ருமபுயலை வென்றான்
மெயக்கணமு காலுருவ வேணமதனை வென்றான
வைககுநிதி யாலளகை மன்னவரை வென்றான
னெககுமிகு போகமதி லிரதிரனை வென்றான்

(இ - ள்.) கைக்கொடையிலை, (கைமமாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைககின்ற நவந்திகளால் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிகக் போகத்தால் இரதிரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்குய - எங்கும் வலித்தல்

சோமகாந்தர் வனம்புகத்துணித்தபடலம். ககடு

எழுபுயல்கள்—சமவாத்தம் - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம் -
துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமெனப்பப்டம். இவைமுறையே மணி - நீர் - பொன்
பூ - மண - கல - திக்களைப் பொழிவன

எழுநருமபுயல் - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும்.

வேண்மதன் - இருபெயரெட்டுப்பண்புத்தொகை (க)

தௌளுகலை யாறபெரிய சேடனையும் வென்ற

னுள்ளமகிழ நானமறைபு மோதியதி நத்தாற

றள்ளரிய நீதிபுகல் சாததிரம் யிறதான

தொள்ளையறு தத்துவசொ ரூபமுமு ணாநதான

(இ - ள்) தெளிந்த கலைஞானங்களாற் பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றக
னும், மனமகிழும் நானாக வேதங்களையுமோதிய திரத்தினால், தளர்த்தற்கரிய நீதி
யுரைக்குஞ் சாததிரங்களை யறிந்தவனும், துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்த
வனுமாவான் எ - று (௭)

வேறு.

உருவ வானே தீயிணையை யொறுத்தும் வித்தி யாதீசன்
மருவு கேமங் கரணனமை வளாககு ஞான கெமயியனே
பொருவில் சுபல நெனவைவா புரைநீ ரமைச்ச ருளாபகைஞா
குருதி பருகித் தரைதெவிட்டுங் கூாவேற சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடைய உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்துமாயிச்சத்தைத் தேக்
கெடுக்குங் கூாமைவாய்த வேறப்படைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீயி
ணைகளை யொழிக்கும் வித்தியாதீசன் - பொருதிய கேமங்கரன் - நனமையைப் பெரு
கச்செய்யும் ஞானகெமயியன் - ஒப்பிலலாத சுபலன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள
ஐவருளா. எ - று.

ஒதி யுணர்ந்த மதியொளியாற குடைய பொறிபோற பயப்படலா
னீதி யுணர்ந்து வழிநிறகு நிகரி லமைச்சா தமைக்கட்டிக்
கோதி லுலகம் பொறிபத்தாக கூறக் கோமான பணிமுடித்திட
டேதி லரையா நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணைப் பெரிதுடையா.

(இ - ள்) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்
பொறிகளபோலப் பயன்படுதலால், நீதிமாகக்கத்தை யறிந்து (அதன் வழியில்) நிற்கும்
ஒப்பிலலாத மந்திரிகளைக்கட்டிக், குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப்
பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவற்றை நிறைவேற்றி அயலரசா பூமியைக்
கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவாகள். எ - று (௯)

கிரண மெழிகுரு மணிகொகாடிஞ்சிக க்ளர்தோ மூவா யிரத்திரட்டி
கரட மதங்கொப புரிநிழியுங் களிறு பதினா யிரமாகும்
விரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற பதினா யிரத்திரட்டி
யரவ மலியும் படைத்தானைக் களவின் ருரு மவனறனக்கே.

(இ - ள்) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சி
யானது விளங்குகின்ற தோகளை ஆராய்ந் கணனமதமானது கொப்புளித்துப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுக்குச் சொல் லுமிடத்தில் இருப்பதினாயிரமாகும். ஒசைமிகக் ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லை யில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள இசையெழுளால் அமமன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௩௦)

கற்பால வடமீன புறங்கண்டாள் கவினு லீரதி சசிதமலை
பொற்பா ரமபை திமீலாததமையப பொருது புறங்கண் டாளரைய
னிறபாற கிழமை புண்டறங்க ளெடுத்தாள சதனமை பெனுமபெயர,
ணற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(௩ - ஈ.) சோமகாந்த நிலலக்கிழமைபுண்டு இல்லற நடத்தபவள் சுதன் மையென்னும் பெயரினாள், கற்பினுல அருந்தகியை வென்றவள்; அழகினுல இரதி - இரதிராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரமபை - திலோத்தமை முதலானாவென றவள்; நல்ல வுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன் - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நகூத் திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (௧௧)

இன்ன சுதனமை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட நெனுமபெயரான்
கொன்னும் பதினு யிரமயானை கோணை வலியான பகைத்தெதிராத
மன்னா நடுங்கப் புகையுயிராகு மடங்க லணையா னிவாபலருந்
துன்ன வளாடுநக கோலோச்சிச சோம காந்தன் வாழ்ந்திருநாள்.

(௩ - ஈ) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள வயிற்றில ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனை அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைகொண்டெதிராத அரக்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிராக கின்ற ஆண்கிங்கத்தைப்போத்தவன் இவாகளெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம காந்தன் வளாகின்ற செங்கோலைச்செலுத்தி வாழ்ந்தகாலத்தில் எ - று. (௧௨)

பண்டு புரிந்த தீவினைபாற பாழி யுடம்பிற குட்டநேரய
மணடி யெழுந்து மிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயுனைத்துநா
கொண்டு மணிமா திரமருந்து குழித்துப் புரியு தெ அமந்தோ
மிணடி வளர வெய்துறாதித்து வேந்தன வெறுத்தவ கிஞ்செய்தான.

(௩ - ஈ) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினுல, பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநேரய மிகுந்தெழுந்து, மிணங்கு உதிரமும் சொரிகின்றமுடை நீரும் சீயும் இவையுதவியனயும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அங்கிரித்தவனரப் பெருமூச்சுவிட்டு, சோமகாந்தன(போகங் கள்) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று

மணி - வாலரசுகுளிகை.

வேறு.

(௧௩)

வயமலி மடங்கலேற நணையின வைகியே
வியவரி னமைச்சரை விளிப்ப மறமவரி

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம். கந ௭

பயனுற வந்தடி பணிந்தெழுந்தபின்
னயமொழி யாலுள நைந்து கூழினுள்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறுமபடி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதுகளை நமஸ்கரித்தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனமவருந் திதமாய் வராததைகளாற் சொல்ல வாயின ள - று

மடங்கலேற்றினை - ஆண்சிங்கங்களசுமந்த பீடம் (கச)

பொருந்தலா பகைகெடப் பொருது வென்றனென
யிருந்திய வுலகெல்லாஞ் சிறப்பிற் காததெனென
மருந்துணு மமராககு மகமு மாறுநென
விருந்தினா முகமலா விளக்கங் கடைநென

(இ - ள்) சததுருக்கள பகைமையொழியுமபடி (அவர்களுடன்) போசெய்து வென்றேன, திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காததேன, தேவமயிர் சததைப் பூசுகும் இமையவாகடகு யாகங்களுஞ்செய்தேன அதிதிகளுடைய முக்மாகிய மலர்கள் மலாச்சிபெறச்செய்தேன ள - று (கரு)

சோலையோட றகருளந் தொடடு மோதனச
சாலையோ டனைத்துள நரும மாககிபு
மாலையாய்க் கருமபென் வடாககு நோயதவிர்
நாலையா னறிந்தில னுணித்த கேளவியோ

(இ - ள்) துட்பமாகிய நூற கேளவியையுடையவாகனே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைத்தெய்தும், அனை சத்திரத்துடன் உள்ளனவாகிய தருமங்களை யெல்லாஞ்செய்தும், ஆலையிலகப்பட்ட கருமபென்போல (எனினத) துன்புறுத்தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன ள - று

அனைத்துளநருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள் தருமம் பலதிறப்பெம்
அவற்றைச் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து அவற்றை,

காந்திப்புரணம்

“தெய்வந்தென புலத்தா பூத மானிடம் பிரம மென்றோ
வைவகை யெச்சம் பூசந் துறந்தவா மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வாக கிலவ மனைக்குப் கரணந் தேம்புப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும பிறங்கு சோலை

இரப்பவா குருட ரெவவ முற்றவாப் புரத்தல வெநோய
துரக்குநன மருந்து தூவாய மகவினை யோமபல சண்ணம்
பரித்தபா கட்டைய யெண்ணெய் பைம்புலை குளிப்ப வேண்டி
மருக்கிளா துவாக ளாதி மலர்னை நலனான கன்னி

கடியணம் விளக்கு மாறாக் கடனெழித் திதெ லீச
னடியவர் விழைவ விகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகரணங்கள் பாசந்
தடிந்ரு வேத வாயமைச் சைவநூல் புராண நலகல.

சிவபிரானடிக்கீழ்ப் பத்தி செவியறி வுறத்த லோடு
முவகையி னபயம் யாக்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோது
நவையிரி யறமெண னானகு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பினனா” — என்பதனானறிக.

சோமனை யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற
சோமகாந தபபெயா துளனி னேனுட
னாமநாய முககவு நாட்டி னீங்குருத
தோமரு வுளததைபுளு சுடுதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சந்திரனையென்று சொல்லுமபடி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினுற்
சோமகாந்தனென்னும பெயரையடைந்தேன பயமுதைத்தருங் குட்டநோயானது
உடலையழிக்கவும், நாட்டினினது நீங்குருத குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட
வேண்டும. எ - று (கங)

ஐந்தாமுன றடுக்கிய வமளி மீமிசை
யிரிநிற னுணவீர யிருந்த தேசற
நொநதுமவாழ் திருக்கவே நோங்கு மென்னுடல
சிறத்தவே வாளினுற சித்தாததல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில, இந்திரனும் மன நாணமுறப்
பொருந்தியிருந்த அழகழியுமபடி நோயுறறும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் எனனுட
லைச சிதறுமபடி வாடப்படையால் வெட்டுதல வேண்டும எ - று.

இந்திரனா வீற்றிருந்த தேசற எனப்பாடமாயின, ஏசுதலுறுமபடி எனக.
இந்திரன் எனப்பதன பக்கலில உயாவுசிறப்புமமைதொக்கது (கங)

பலபல வுளாப்படுதன பண்டை நீமைபுரு
குலவிய பொழுதுநோய குமைகரு நீமைபுரு
புலமையின மிகுந்துளீர் புரதி செயமினோ
நலவழியினிவன நாடிச் சேறலே

(இ - ள்) நூற்புலமையினு மோமபட்டுள்ளாகளே ! பலபல வார்த்தைகளை
சொலவதிற பயனெனனை ? பழய வினைத்தனமையும் (நீமை) பொருந்திய காலமும்,
(குட்ட) நோய துன்புறுத்தந தன்மையும், மனநில யோசிப்பீர்களாக இனி வனத
தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும் எ - று (கங)

என்னினு மோமபடு மோம கண்டனை
மன்னிதம மோமொ நிலத்தைக காக்குமா
பன்னிபென பொறையவன பாங்க ராககுதுர
தன்னினு மென்னினுஞ் சாரமி னெனறன

(இ - ள்) என்னைக்காட்டிலும் மோமபட்ட மெகண்டனை உங்களுடனிருந்து
பெரிய பூமியைக் காக்குமபடி சொல்லி, என சுமையை யவனிடத்திற (சேரச) செய்
வோம் (இச்சமயம்) தன காரியத்திலும் என காரியத்தினுஞ் சாரந்திருப்பீராக. எ - று.

ஆரதவுள எகத்துய ரலைபப வங்கனே
சோரந்தன னைமியை சூழ்ந்து ளாரெலா

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம். ககக

மீரந்தவுள ளத்தராயேங்கி யண்மையிற
சாரந்தவன படுகுறுய தாழு மெய்திலா

(இ - ள) பொருந்திய வுள்ளத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தின்பேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூச்சுசயாயினன்] அவனைச் சூழ்ந்திருந்த (மந்திரிமார முதலான) வாகன யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்களாய்க் கல்கொண்டு சமீபித்துச்சென்ற அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாழும் அடைந்தார்கள். எ - று. (உச)

கண்டவா சிலருளங் கரைநத கண்கணி
மொண்டனா சிலாகாங் குலைத்திட டாராசிலா
துண்டமேற சுட்டுவார விரலவைத் தாருடன்
மண்டிய நோயினை வைத்திட டாராசிலா

(இ - ள) (அதனைக்) கண்டவாகளிற சிலா மனமுருகிக் கண்களில நீர்வடித்தார்கள்; சிலா சையை நெரித்திட்டார்கள், சிலா மூக்கினமேல நெடிய சுட்டுவிறலை வைத்தார்கள், சிலா அவனுடலிற பொருந்திய(குட)நோயைத் திட்டினார்கள் எ - று.

தெய்வநொந் தனாசிலா சிலாநெ ரித்திரு
கைவருந தினாசிலா கையி நெற்றறுபு
மெயவருந தினரினி வியாதி நீரந்திவற
குயவுமுண டோமென வழிதந் தாராசிலா.

(இ - ள) சிலா தெய்வத்தை நொநார்கள், சிலா இரு கரங்களையு நெரித்து வருந்தினார்கள், சிலா சையாலடித்துக்கொண்டு உடல வருந்தினார்கள், சிலா இனி இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவென்று (மனஞ்) சூழ்ந்தார்கள் எ - று. (உச)

கவ்வியிற கேளவியிற காககு நீதியின
வல்லவாக குறுங்கொலிவ வருத்த மென்குறா
தொலவினைப் பபனெவா துடைப்ப ரென்குவ
ரலலலுற நிவவகையழுங்கி லைரலாம்.

(இ - ள) (ஆங்குறறிருநத) எல்லோரும், கவ்வியினாலும் கேள்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம் வரலாமோவென்பார்கள், ஊழலினையின பயனை யொழிப்பவா யாவென்பார்கள்; துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (உச)

அக்கண மவாதமை யமைச்சர கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ னுழைச்சென ரெண்டெய்
சுகருவைத் துதினா துலங்கு மாணெழின
மிகக்கார தாறுயபால வீச வித்தனா

(இ - ள) அந்தக்கணத்திலேயே மந்திரிகள் அவருள்ளானாக கையினு லமர்ந்ததி, உடலிற்றுச் சிங்காதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் சுகருவைத்துதினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால்(மெல்ல) விசிறுவித்தார்கள் எ - று (உச)

ரோகமங் கொழிதரச-சோம காரதனு
நாகனை யுறங்கிய நாமச-சக்கர
மேகமங் செழுந்தென மெல்ல வேயெழுந
தேகன திணையடி. யிதயத தெண்ணினுன

(இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாரதராசனும், சேஷ
சயனத்திலுறங்கிய அசசநருளு சக்கராயுதநதாங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால்
எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித்
தான். எ - று.

வெந்திற லரசனுங் விடையு லேராக்கிய
மந்திரத தலைவாகள வணங்கிக் கூறுவா
யிர்திரன போலவே யிகலக டருதெனமத
தரதைதா யினுமிகு தாங்கி நின்றனை

(இ - ள்) மிகவலியுடைய மன்னவன்மனத்தற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந
திரி சிரேட்டாகா பணிகா சொல்கின்றார்கள இந்நிறைப்போலவே பகைமையொ
ழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும(தமையொடு)காத்துவந்தனை.எ-று.

அணையநீ யழிபிணி யடாக்குளு செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக வீட்டுநன
மனையிடை வாழதுமேன மதியின் மிகுளுளந
தனைநிகா தருமமு ளகைக்குளு சாலவே

(இ - ள்) அவவகைய நீ குட்டநோயால் வருத்தங்காலத்தில், துன்பஞ்செய
யும் வனத்திற் செல்ல (உணை) விடுத்தது, அறிவின மேம்பட்ட நாங்கன நல்லவீட்டில்
(இருந்து)வாழ்வாமாயின,சனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி)
மிகச்சிரிக்கும் எ - று

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய் தருமமெனறது ாணதே தருமதேவதையை.

இருவகை பறம்பொரு ளீட்டி யானையா
முருகெழு திகிரிநன் குருட்டி நீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற் புத்திர
நெருவனே யுலகெலா மோமப வல்லனை

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுநேடி, ஆகவினையாகிய
நீறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல எண்ணியவகையே உன ஆசைப்
புதலவனாகிய ஏமகண்டனெருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன் எ-று (உக)

வகைபெறு முலகவன மதித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிராத தழலுமிழ புலவு வேலிநோப
தகையுநின் னானையா லீங்குத தங்கினு
மிகையலால் யாமெலாம் வேண்டு மாறிலை.

(இ - ள்) புகைந்து தீயைச்சொரியும் புலானமணங்கரமுடி வேற்படைதாங்
கிய அரசனே! அவவேமகண்டன மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் ஒழிப்படும்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணித்தபடலம். கசுக

தெக்கின்ற உன் கட்டளையால யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்தினாலும், மிகுதியேயல்
லாமல் (அவன் அரசுபுரிகையில யாங்கள்) வேண்டி வழியிலே எ - று. (௧௦)

ஆகையா னினனுட னரிய கானகம்
போகுமா துணிந்தவம் பொருநின் மனைவ
வாகைமென மணிப்புயத தேரம் கண்டனை
யோகையா லாசினுக் குரிமை செய்கெனொ

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவன்குறிஞ்சு போகும்படி (நாங்
களுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம் ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த
மெல்லிய இரத்தினப்பரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச் சங்கீதாஷத்தூன
இராசகாரியத்திற்குரியவளுக்குக் வென்றுசொன்னார்கள் எ - று.

அரசினுக்குரிமை - பட்டாப்டேகம் (௭௧)

வேறு

இன்ன வாறுநி கழந்த யாவும் யமப வுணமனை வைகிய
தனனை நேரெழி லாளச தன்மைத ரித்தி லாதுநெடு ரேலெனப்
பொன்னின் மேகலை நூப்பு ரததுணை பொங்கு யாபபந டநதுபோய்
முன்னர் சின்னவ ணங்கி மன்னமு கத்தை நோக்கி னமர்வாள்.

(இ - ள்.) இந்நவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல,
அந்தப்புரத்திலிருந்த தன்னேத்தானே யொத்த அழகினையுடைய சுதன்மையென்பவன்
(மனஞ்) சகிக்காமல் விரைந்து, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாத
சரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்தசென்ற, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்து
(அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் எ - று (௭௨)

இருத லைப்புளி னுற்ற வேருயி ரென்ன துமமுட னாகியே
மருவு துன்பமு மின்ப முமவழு வரது துயத்தி டி மாட்சியேன
வெருவு கானக நுமமை யேகவி தெநி ருநதுயி வாழவனே
கருத லார்களவ ணங்கி வெய்துக டைக்க னேககிய காவலோய்.

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியும்படி (அம்பின) யெய்து கடைக்கட்பாலை
செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஒருயிர்போல உமமுட
னிருந்த, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையும் தவறாமல் அதுபவிக்கும் மேம
பாடுடைய அடியாள, அஞ்சத்தக்க னைத்திறு உம்மைச்செல் அணுப்பி, (நகரத்தில்)
இருந்த உயிரவாழ்வேனோ? எ - று (௭௩)

ஒரு வனப்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழ்வாழ்
தித்த ராதல மீதி றப்பவி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெத்தது போகவி தவகொள வாரொன வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நினனெ டேகு வ னல்ல திங்கம் ரேனென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்
திய கணவனவாழ் (தாமும்) வாழ்ந்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்
பார்களானால், பொருங்கதியாகிய மிக்க பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உம்முடன் செல்வேனல்
லது இங்கிருக்கமாட்டேன என்று சொல்லினன். எ - று. (கசு)

சூறை யாறபொரு தப்ப நெதுணர் துனறி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழியில் வேலகன் பாய்ந்துபு தைக்கு மான்பிணை போலவும்
யீறு மாய்ந்துக தனமை கட்டினல் வீழ நெருதிது விள்ளு
மேறு போலம ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யமபுவான.

(இ - ள்) சுழல்காற்றினார் போர்செய்யப்படும பூங்கொத்து பொருந்திய
இளங்கொடிபோலவும், யுத்தபூமியிற் சூழ்ந்த கூர்மையாகிய வேலகன் பாயப்பெற்றுத்
துடிக்கின்ற பெண்மான்போலவும், சுசனமையானவன் விளக்கமற்றுக கண்ணீர்சொரிய
மன்னொருது இதனைக் கூறவும், ஆண்கிங்கமபோலச் சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன
சொல்கின்றான். எ - று (கசு)

திங்கள செங்கதிர் நீதத வானமுந தீயொ டானொழி வேளவியு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைதத னீங்கிய மாதருந
தங்க மைச்சரி னோடு வேந்தாத ணந்த தேயமு மென்னலே
யிங்க ணின்று மைபாடி ரிந்தர சாளு மெண்ணமி சைந்திலை.

(இ - ள்) சங்கிர சூரியாகனொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும் பசுவில்லாத
யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனிலலாத மாதாகளும்,
பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து
உம்மைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச சமமதித்திலை எ - று. (கசு)

புத்தி ரங்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூரை யாறறியி நறதபின்
பத்தி யாறபிதி ரர்கரு நலலவை பணி னாறுவ தேயலா
லத்த முபத்தர சாடசி ரெயதழி போக முழ்துவ தலலவே
வைத்த செலவம தித்தி லேனுடன் மாலவ னததுறு வேனென்றான்.

(இ - ள்) மைந்தனுடைய கடமையாவது பெற்றெடுத்த பிதாமாதாகளைப்
பூசித்து, (அவர்கள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிராகட்குப் பகதியுடன் நலல (தில
பிண்ட தாப்பணுதி)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயலலாமல், பொருளைச்சேர்த்து
இராசரிகுடத்தி யழியத்தக்க போகங்களையதுபவிப்பதல (ஆதலின் துன்பத்தையே)
பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மறித்திலை. (நானும்) உம்முடனே பெரிய வனத்
தை யடைவேனென்றான். எ - று (கசு)

தோம கன்றவ மைச்ச ருநதுணை யாவி யன்னசு தனமையு
மேம கண்டனும் வேறு வேறினி தோதும வாரததையெ னுருகதை
நாம வச்சிர வேலின மன்னவ னன்று துபததுள முங்குளிர்ந
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ டுத்தி ருமபொருள கூறுவான.

(இ - ள்) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையு, ஏம
கண்டனும் வெவ்வேறு இனதாகக்கூறிய சொற்களெனனு மமுதை, அச்சத்தைத்தரும்
வச்சிரவேலைதாவகிய சோமகாரதன் நன்றாகச் செவியால மடுத்த மனமுங் களித்து,
(புதல்வனாகிய) ஏமகண்டனை தனியாகப் பார்த்துப் பெருமயொருளாக வுள்ளவற்றை
எடுத்துக்கூறுகின்றான் எ - று. (கசு)

பின்னே மைப்பரு வதது ளாயலை பேது கொண்டெவன் பேசினே
தள்ள ருமபனு வறழி நததொடு தநதை தாயரை யோமபிரின்
தெள்ள ருமபல தான மாதுயி யறழி யேகய பூமியின்
விள்ள ருமபலி பிண்ட மிட்டவன மெச்ச புத்திர னுயினும.

(இ - ள்) (மகனே! நீ) பின்னப்பிராயதது ளிருப்பவனவன; மதிமயக
கங்கொண்ட யாது கூற்றின? நீக்குதற்கரிய நீதிநாற்படி அனனை பிதாக்களைப் பாது
காத்துநின்று, இழிவிலலாத பலவகை தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய
பூமியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன மெச்சத்தக்க புதலவனான
நீயாகியும். ஏ - று. (கக)

தாயா தநதையா வார்த்தை யிறறவ ருது நின்மிட லேமுத
லாய தனமம் பிறத புத்திர னான வாககரு மைநதனே
மேய வென்னுரை கொண்ட மைச்சரி னோடு மேதினி காததியென
தேயும வண்ணமி யம்பி யுணமனை யேம கண்டனென டெயதினான

(இ - ள்) தாயதநதைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிறறவே
சிறந்த தனமமென்றிறத புத்திரனே பெற்றோருக்கு அரிய மைநதனாவான். பொருந்
திய என் சொல்லக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்க
படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன் ஏ - று. (சு)

ஒருவ ரெயதியி ருப்பி னுமபல ருறறு வைகன் ரோவென
மருளும் வண்ணநி ழுறழி ருங்கதி மாம னிகத்திண மாளிகைக்
கருத லறகுரு மேற னானெரு காம ருந்தவி செய்தினு
னருமை மைநதனை முனை நுத்திய வறகு நீதியு கைக்குமே.

(இ - ள்) ஒருவா வந்திருந்தாலும் பலா பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வெ
ன்று மயங்குமபடி. நிழலசெய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிறதுஞ் சிறந்த இரத்தினத்
தொகுதிகளினிழைத்த மாளிகையில, பகைஞாரு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன்
அழகிய ஓராத்தனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனான ஏமகண்டனைத் தனமுன்னிருக்கச்
செய்து, அவனுக்கு நீதிமாரகங்களை யுரைக்கலாயினன். ஏ - று. (சக)

சோமகாந்தன் வனமடிகதுணிந்தபடலம் முறழிறு.

ஆகந்திருவிந்தம் - சஉஎ

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடனமருங் குடுதொளி ரிருநிலைத் தவாக்கெல்லாம்
வருண மேநிலை பெனுபிரண டொடுதத வகுத்திடு மாசாரக
தரும் மெனபன் வளவில வவையெலாரு சாறழில் னவைநிறக
வருமை மைநதனை யுனக்குரித தாகிய வரசிய லினிககேணமோ.

(இ - ள்) (சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே!
இருள்போலக் கருநிறமரகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுத்தொளிரும் பெரிய உல
கத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் வித்திதிருக்கும் வருணசகிரம் தருமங்கள் அளவிலாதன.

அவை யாவும் (உணாக்கப்பெருகுமாதலின்) சொல்கிலேன அலையிருக்க, உணர்க்குஇன்
றியமையாததாகிய அரசியனீதியைமாததர்வ (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனின்தென விளக்கினா.

(க)

தினகருமாரம்பம்.

விடியன முத்துநக் கடிக்கையைத் தென்துயில் விடுத்துடற் கசியெய்து
கடிம லாததிர ளமளிரோ பளளியைக் கடிநதுவே றிடமவைகிக
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுக கோமளப் பொடிபூசி
யடி க ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெனணி

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்பட்டுத் துயின்றிக், தேக்கத்
தைச் சுத்திரெய்து, வாசந் தங்கிய மலாத்தொகுதி நின்றத படுகசையரையைவிடுத்தப்
புறத்தே யமாந்த, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு,
தலைவழிகிய ஆசானையும் உபாசனா முத்ததியையும் மனத்திற் றியானித்து எ - று.

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்

மக்களுயாக குறுகியகருகு துணையாயவற்றுள் “தெரிந்தோம் பித்தேரினு
மல்கே துணை” எனவியந் தோதப்படும ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் “மன
னா சோவழிப் பட்டதே மனபதை” எனக் கூறியவாறு, அரசனதுஷ்டிததாலன்றி, உல
கினரதுஷ்டியாராதலின் இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதனமுன,ந்திய வொழுக்கத்
திற் சிறிது தனமைநதனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன

(உ)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுநதாயே
யரந்தை யினறியான் றிரிதருந தொறுமென தடியுன துருமீதே
நிரந்த ரிததுறப் படுமபிழை பொறுவென நெகிழ்தவுள ளகத்தோடு
மிரந்து பினனிரு மதப்பெருக களிற்றினை யினிதறந்த தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்தது, பூமியென்று சொல்
லப்படுந தாயே! துன்பமின்றி யான சஞ்சரிகும பொழுதெல்லாம் என்கால உன்வடி
வினமேற பொருந்தப் பரவிப்படுகின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்க
வென்று, உருக்கமானமனதுடன் பிராத்தனை செய்து, பின்னா இருமதங்களுடைய
பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாந்த தியானஞ்செய்து எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன

நோக்குபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்.

(ங)

எண்ணி லாகம் மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதனைக்
கண்ண னுதிவின னவாகளா யிருந்திடுங் கண்ணை மலமாநி
நண்ணு னுதரா யகனைநாற பொருளையு நண்ணிரா க கருளவானை
யண்ண லாகிய வனுதியை யனந்தரு பியையருட கடலானை

(இ - ள்) கணக்கிலலாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருக்கிடுங் கண்ணெனும், மனதிகளுக்கு எட்ட
டாத முதலவனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நாலவகைப்பட்டபுருடாத்தங்க
ளையு கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாபியும், அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திர
முமானவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன.

(ச)

சகல லோகமு மனித்திடுங் காரண மானதத் துவன்றனை
யகலு ருதவிக கினங்களே யாயினு மடுத்தவாக் கறுப்பாணைப்
புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின வணங்குகின் றேனென்று
மிகலசெய் காதலின் வழுத்திமற மமரணா வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சாவலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொருபியும், தன்னை
யடுத்தவாக்கு நீங்காத விகினங்களே யானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற
விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிகக் ஆசையுடன்
இயானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து. எ - று. (ரு)

உரக மாலையான சந்திர சேகர னுழுவையி னுரிசூழ்ந்த
பரமன் பேரழ கினன்பெருங் கருணையன பண்ணவ ரணைவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத்த தருளபவன பாப்பதி மனுள்ளை வழிவாராப
புரரி லாவகை யழித்தபுண னியனறனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன.

(இ - ள்) சாப்பாரணமணிந்தவனும், சந்திர சேகரனும், புலித்தோலை யா
டையாக வணிகந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாந்தியும், தேவாக ளெல்லாருக்கும்
வரங்களுல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருளபவனும், உமாராயனும், நலவழியில் வராத
திரிபுரங்களை நீலலாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப்
பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன (என்று பணிந்து.) எ - று. (சு)

பெத்த முததியும் பரப்புபெண ணரசியைப் பிறமுமுக கண்ணனைத்
தத்து வத்தினுக் காதிகா ரணியையத் தத்துவங் கடந்தானைச்
சித்தர் தேவாக டிகொரு மிறவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின
புத்தி நீங்குமா நருளுமபாப பதிதனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன.

(இ - ள்) பெத்த முததிகளை யருளபுரியும் பெண்கணையகியும், பிறழ்கின்ற
மூன்று கண்களையுடையவனும், தத்துவங்களுக்கு ஆகிகாரணியும், தத்துவாதீதியும்,
சித்தியாளாகளுந் தேவாளுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்தவளை
நீங்குமபடி யருளபவனும் யிருக்கின்ற பாப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ்
செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து) எ - று. (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்தருக குழாத்தினைத் தொடராதசென மிறுப்பா
தகக் பூமகன மனுளனைப் பாறகடற் றனித்துயி லமாவாணை [னைத்
மிகக் வீரரூப வேதிய ரிடாதப் வேறுவே றுருகுகொண்டு
புகக் மாயனை யிரதிர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்தருக் கூட்டத்தையுந் தொடராத
சென்றொழிப்பவனும், தருகத் தாமரைமலரில் டசிகருந் திருமகள் மனுள்ளும், திருப்
பாற்கடலில் ஓப்பற்று (யோக) நித்தினாசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகாசகு இட
ரகற்றுப்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனு
மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன (என்று
பணிந்து) எ - று.

இந்திரனினவல் - இந்திரனுக் கிளையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ
பங்கநிமித்தம், இந்திரன்றாயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவன் வயிற்றில் வாம
னனாயவதரித்த முறையில் திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக்க. (அ)

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை ஈட்டையவன பேணறி வெடுகன்ம
மருவு தற்குறு காரண மானவன மறைபுரு வினனித்த
மிருளுந தானவா மாயையுந துரப்பவ னியாவருந தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளா பரிதிசுயப் புலரியிற் றொழுதுனேறன்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலனகள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதனையும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிரப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிநது துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன - று. (க)

முறையி னிவ்வகை வழத்தியே யேனைய முடிக்கொளவா னவாதமமைக
கறையி லாமுனி வோர்களை யனபிறை கருதுகிறத தொழுதேத்தி
யறையு நாடகடன விதிப்படி முடித்தபி னறங்குளின் வருவாமே
நிறையும வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாணபால.

(இ - ள்) கிரீடமணிநத மன்றைய தேவாகளையும், களங்கமில்லாத முனிவாகளையும் உன்புடன மனத்திற் பொருநத இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும நத்தியாதுடானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன்பின்னா நீதி தவறாதபடி மிகுதியாகிய அநதணா மகிரா முதலியவரோ டனவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். ஏ - று

இரண்டாளு செயயுண்முதல் இதுகாறுங் கூறியவற்றை,

நீந்தியந் நமநேறி

“சோதங்கு செங்கதிரகீழ்த் திகக்கெழுமுன னாகக்கூகை
யோரைந் தெனவெழுந்தே யோர்த்து.

சுரியெனினு மனநெனினுங் கூடியமெய்ச் சுதறி

யிசைவாக்சு செய்து நீறிட்டு

ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிகனை

யெண்கிரியை யானுமாவ கே

யோகிவந்த நாதம் புருவனுடு வுணஞ்ஞாவி

சோகம்பா வித்திடுக தோயநது

இன்ன லறவியனற் வாறுசெய்த தேமூல

மன்னுமரன றுளினையும் வாழ்த்து” — என வருவனவற்றினையு,

இளியவை நாற்பது

“கணமுன றுடையானாள் சோதல கடிதின்னீதே
தொனமாண் டொயமாலை யானைத் தொழலினீதே

முதறப் பேணி முகநான குடையானைச்

செனறமாந் தேத்த வினிது.” — என வருவதனுமுணர்க.

(நடு)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால - இல்லறவியல

வேறு

ஒருப்படு மறத்தி னாலே பொண்பொரு ளினபஞ் செமபொற
யருப்பதங் கடலபோல வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிககவெண் குணத்தோ டொன்றா
யிருப்பவன யாவ னானு னிணையடி வணங்கல வேண்டும.

(இ - ள்) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நாலவகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினுலே ஓளரிய பொருளும் இன்பமும் மேருமையுங் கடலும் போல வந்து பயன்படும் அத்தனைக் கேட்பாயாக விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங் களைப் பணிதலவேண்டும். எ - று.

இதுமுதல இருபத்தநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள் களாலும் இல்லறவியல சொல்லலாயினா

இசெய்யுளால், * தெய்வநொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

தீ ந க் து ன்.

“ஆகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன முதற்றே யுலகு.
வேண்டிதலவேண டாமை யிலானடி சோநதாக்கியாண்டு மிடும்பை யில.
அறவாழி யந்தணன ருளசோநதாக்கலலாற-பிறவாழி நீந்த லரிது
கோளிலபொறியிற குணமில்வேயெண்குணத்தான-ருளை உணங்காததலை.”
என்பதனும்,

முத்தொள்ளாயிரம்

மணனி ப நாண்மீன் மதிக்கனலி யெனறிவறறை
முன்னம் படைத்த முதலவனைப—பின்னரு
மாதிரையா னுதினாயா னெனறென் றயருமா
ஹாதிராகீர வேலி யுலகு.”—என்பதனும்முனாக.

(கக)

வேறு

அறமுதற் பொருளுல கமல னுணையா
னின்றுதற் கேதுவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய தாவகை வயங்கு வேளவியை
யுறுதரு மங்களை யுஞ்றறல வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மல ரகிதஞ்சிய கடவுளருளால் நிலப்பெறுததுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமா னது குணரூவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களுையும், பொருந்திய தருமங்களுய்கு செயயவேண்டும. எ - று.

இசெய்யுளால் மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஹை வாள்சிறப்பு

“வானின் றலகம் வழங்கி வருசலாற் - ருனமித்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமேல வாறோக்கு மீண்டு.”
தானந் தவமிரண்டுந் தவகா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்.”—என்பத னனும்,

* இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவவிடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

“மழையின்றி மாநிலத்தாற் கில்லை மழையுந்

தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு

மரசனா வில்வழி யில்லை யரசனா

மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்.”—என்பதனானுமுணாக. (கஉ)

விழுப்பொரு ணைகையும் விளங்கத் தெள்ளுபு

முழுப்பவைம பொறியையு முனிந்த நீத்தவா

வழுப்படா மறையவா மறறைக கலவியோ

குழுப்புறத் தாதரங் கூாதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இத்தகையன வென்ற) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதுக்கள் - குற்றமில்லாத அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபையில ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். எ - று

இதுமுதல மூன்று செய்யுள்களாற பேரியோனா வழிபடுவனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை நீந்தார்பெருமை.

“ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்தது - வேண்டும் பணுவற் றுணிவு.

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியா - செயற்கரிய செய்கவாதா.”—என்பதனானறிக (கங)

நீத்தவ ராதியோ நெருப்பு யிர்த்திடிற்

காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா

லேத்துவ தேகட னென்று மைந்தனை

யாததாகள பொறுப்பென நவம் தித்திடேல்.

(இ - ள்) புத்திரனை¹ துறந்தோ முதலியோ (ஏவற்றையும்) பொறுக்கத் தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே அவர் மனங்கனறினால் (நமமைக்) காக கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத தீங்குறும். ஆதலால், அவரை யென்றும் வந்தித்தலே உன்கடமை. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை,

“ஐந்தவித்தா னாற் லகலவிசம்பு ளாராகோமா - னிரந்திரனை சாலுங் கரி

குணமெனனுங் குணேற்றி நினறா வெகுளி - கணமெனுங் காத்தலரிது.”—

என்பதனானுணர்க.

குரவரைப பெரியரைக கூறு மாகம

வியவுறு மறைகளை மேத குமபடி

பரவுத லலதவா பாங்கா நிரதனை

கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணாதேத.

(இ - ள்.) குரவரையினும், பெரியோரையினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையினும், பொருந்திய வேதங்களையினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதல்லது அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மந்தாயினும் மனதில் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

“ந்றமொழி மாந்தா பெருமை நீலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும.

அந்தண ரென்போ சந்நிவாமந் நெய்யுயிக்குஞ்-செந்தணமை பூண்டொழுகலான் ”
என்பதனானும்,

கந்தபூரணம்.

“தந்தைசொன் மறுப்பவாக டாயுரை தடுப்போ
நந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகந்தோ
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினாகண் மாறாச
செந்தழல் வாயநிர யத்தினிடை சோவாரா” —என்பதனானும்,

சூநரசங்கிதை

“அண்ணலம் பரணை யாசா ரியன்றனை யவம் தித்தோ
நெண்ணருங் காலம் பவ்வீ யிடைத்தனை கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிவனா யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண ணவாவெ றுக்கத தீமுய லகனோய கொளவாரா.” —என்பத
னானுமுணர்க. (கடு)

தேங்குவின் போகமுஞ் சிறந்த முததியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நலகலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செயதியால்.

(இ - ள்.) மிருந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ
வுலகிற் பொருந்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை,
மனதிற கருதம் (அறம்பொருளின்பங்களாகிய) மூன்றினும், திருத்தமாக நாடோறும்
ஆசையுற்றுச் செய்க எ - று

இதுமூதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை வீரம்புனைக கூறியதாம்.

இதனை, ஐ- அறனவலியுறுத்தல்

“சிறப்பீனுஞ் செவ்வமு மீனு மறத்தினூஉங் - காக்க மெவனோ வுயிர்ககு.

ஒல்லும வகையா லறவினை யோவாதே - செல்லுமவா யெவலாரு செயல்” என
பதனானிக (கசு)

வழக்கறு மறத்தினை மறுசு செய்துமென
றொழுக்கிடா தொல்லுறும் வகையின் னுசரொலு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் காற லாமுத
லிழுகுறு வெகுளியு மினறிசு செய்கவே.

(இ - ள்.) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உனனாற் செய்யக்கூடிய குற்றமற்ற
தருமத்தைப் பின்னாச செய்யவோமென்று நழுவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்
காகியபொருமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (விரை
ந்து) செய்யக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஐ- ஐ.

“அழுக்கா நவாவெகுளி யின்னாசொன் னானு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

அனற்றிவா மெனனா தறஞ்செய்க மறந்து - பொன்றுநகாற பொன்றத் துணை.”
என்பதனானும்,

பழமொழி

“காலேச்செய் வோமென் றறத்தைக கடைபவிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலே
கிடந்தா னெழுத லரிதானம்ற் றெனகொ
வறங்கால செய்யாத வாறு” —என்பதனனுமுணாக (௬௭)

அன்புறு மறத்தினு லடுக்கு மினபமே
யின்பென த தகதா லேனை யின்பெலாந
துன்பமும் பழியையுந தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினை மறப்பிற் கேடுறும்

(இ - ள்) அனபமயந்த அறத்தாற்றினால் (சன மனைவியை அடுக்கும் இன் பமே இன்பத்தை (புகழுடன) கொடுக்கத்தக்கதாம் பிற (மாதருடன புணாசல முத லிய) இன்பங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முணுசெய்யுமாதலால், தீமை யற்ற தருமத்தை மறந்தாற கேடு வீழையும் (எனதுணர்க.) எ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“அறத்தினு உங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னு உங்கில்லை கேடு.
அறத்தான வருவதே யினபமற றெல்லாம் - புறத்த புகழு மில” —என்பதனனும,

புறநானூறு

“எளிதென விகழா தரிசென வரையாது
துமக்குநீ நலகுதி ராயின மனத்திடை
நீனப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரந்
தொழிற்படிற் சினைவிடுஉப பயக்கு முணாததி
னிவனு முமபருந துணையே யதனாறு
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமின றறிநதி சிடுஞரே.” என்பதனனுமுணாக (௬௮)

வேறு

பிரம சாரி வனத்துறைவோன பேணுந் துறவி தென்புலத்தார
சூரவா தேவா விருநதொக்கல கோக்கண மறையோ நிறந்தோராக
னிரவ லாள ருறுபபிலாக ளெய்தும் பிணியா ளாகண்முதியோ
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா மிலரை யோம்பு கவே.

(இ - ள்) பிரமசரிய விரதா - வானப்பிரததா - காக்கத்தக்க சநநியாசிகள் - பிதூதேடாகன - ஆசாரியா - தேவர் - விருநதினா - சுற்றத்தாரா - பசுக்கள் - வேதியா கள் - இறந்தவர்கள் - (சார்பிலலாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீணர்கள் - பொருந்திய நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலாட்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு) காததொழுதுவாய். எ - று.

இதனை, ஷெ, இலவாழ்குகை.

“இவ்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை
துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மிலவாழ்வா னென்பான றுணை
தென்புலத்தார தெய்வம் விருநதொக்க ருனென்றாறு-கைம்புலத்தா ரோம்பறலை.”
என்பதனனும,

தாராணி,

“கதறவா கடவுட் டானஞ் சோந்தவர் களைக் ணில்லா
ரற்றவ ரந்த ணை ரனறியு மவாகள போலவாக்க
குற்றதோ ரிகெண்ண வந்தா லுதவுத்த குரித்தன றுயிற்
பெற்றவில வுடம்புதனாற பெறுமபய னிலலை மனனே” —என்பதனாறு

முணாக

வருவாயக கியைய வாழ்தலுறு மறுவில கற்பின மனையாள்போற
பொருளாய வுளவா மதுவனறிப புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிலேறறுக காமா நடைபு முறுமதன
லொருவா தவளோடு வபபுறவே புற்று வாழ்த லறனாகும்.

(இ - ள்) (கணவனுடைய) வரவுக்குத்தக (செலவுசெய்து) வாழுகுத் த
மில்லாத மனைவியைப்போல (இலவாழ்வானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள
வாகும். அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) கோத்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா
கும். (தன்கணவனைப்) பகைஞராமுன் வெளகாது நடக்கச்செய்யும், ஆதலால் மனையா
ளுடன் நீங்காது சோப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும் எ - று.

இச்செய்யுளால் மனையாணலமோம்பு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஸை, வாழ்க்கைத்தருணைநலம்

“மனைத்தகக் மாண்புடைய ளாகித்தற கொண்டாண்வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணறி பெருந்தகக் யாவுள் கற்பென்னுந் - தினமையுண டாகப் பெறின.
புகழ்புரிந் திலலிலோக கிலலை யிகழ்வாரமுன் - நேற்போற் பீடுநடை.” —என்ப
தனாறு,

அறநெறிநோய்

“மருவிய கற்பின மனையாளுந் தாறு
மிருவராயக கொண்டியப்பி னல்லா—லொருவரா
லிலவாழ்க்கை யெனனு மிபலபுடைய வாசைக்கட்கு
செல்லாது தெற்றிற்று ன்னு” —என்பதனாறுமுணாக (20)

எழுமைப் பிறப்புந் தீவினைவந் தெய்தாச் சிறப்புந் தென்புலத்தாரா
முழுது முவக்குங் கடனசால் முடிக்கு மாண்பும் பெறுதலிறு
பழுதி றவங்குந் மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தா தமையவாக்குந்
குழுமு மவையின முந்நிரூப பறிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நனமையடைவித்தலும், பிதரர்
முற்றந் திருப்பதியுடையங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்ய மாட்சியும் உண்டாதலினால்
குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதலவர்களை, அறிவாளர் சபை
யில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராகுதல் (நனோருகடன என்ன) வேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மக்களோடுமிகுது எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஸை, புதலவரைப்பெறுதல்

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதிலலை யறிவறிந்த - மக்கட்பே நல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவாபொருள் - தந்தம் வினையான வரும்.
தந்தை மகற்காற்று நனறி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்.” —என்பதனாறு,

வளையாபதி.

“உயர்க்குடி நனியிற் றேன்ற லூனமி லியாககை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வலல ராதல
பெரிதுணர் வறிவே யாதல பேரறங் கோட லென்றங்
கரிதிவை பெறுதல கூடா பெற்றவா மகக ளென்பார்.”—என்பதனனுமுணாக ( )

இ டனும் பொருளு மேவலரு மிருநதும் பயனென னேவநத
வுடலின பயனு கியவனைப யுறத விடத்து நொதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மளிககு மனைமைநதா
தொடாபின் வளாக்கு மனபதறை சோரநது மனபின வழுவறக.

(இ - ள்.) (அன்பானது) நொதுமலையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவராயுந் தன்னவராகச்செய்யும் பற்றையும், நனமனை மககட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடைத்த மாதுடதேகத்தின் பயனாகிய அனையுடைத்தா யிலாதவிடத்தில (எவ்வளவு மிகுகியாக) இடமும் பொருளும் எவ்வுமிருப்பிலும் பயன யாது? (சிறிதுமில்லையாதலின) நீ மறந்தாயினும் அனையக கைவிடாதொழுகுக எ - று.

இதனை, ௧௨ அனபுடைமை

“அன்பீனு மாவ முடைமை யதுவீனு - நனபெனனு நாடாச சிறப்பு.
அறத்திற்கே யனபுசார பென்ப வறியார - மறத்திற்கு மஃதே துணை
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன செய்யும் யாககை - யகத்துறுப பனபி லவாக்கு.
அனபின் வழிய துயர்நிலை யஃதிலாக - கென்புதோல போரத்த வுடம்பு.”—என்
பதனனுணர்க. (௨௨)

வநத விருநது மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மநத வடைவா லகத்தனபை யலாநத முகத்தால வெளிப்படுத்திச
சநத மணிவா யினுநதோனறச சற்றும வருநங் கலவாமே
யுருதுஞ் சுவையின் மொழியென்று முரைத்தல வேண்டும் பயனவேண்டின்.

(இ - ள்.) (இலவாழ்வோர்) பயனபெறவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகை முகத்தாற காட்டி, அழகிய நிறந்தங்கிய வாயில (இனசொல்) தோனறச சிறிதும் வருசுகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும், (அனறி) மலாசசியிலாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பாக்குமுன முகம் வாடிப்போவார கள. எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந துபசரியென்றும் நனமொழி யுளாயென்றும் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௩ விருநதோ மபல

“அகனமாநது செய்யா ஞ்றையு முகனமாநது - நலவிருந தோம்புவா னில்.

மோப்பக் குழையு மணிசச முகநதிரிநது - நோக்கக் குழையும் விருநது.”—
என்பதனனும,

௧௪ இனியவைகூறல்.

“இனசொலா லீர மனைபு படிநிலவாரு - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

சிறுமையு ணீங்கிய வினசொன் மறுமையு - மிமமையு மின்பந் தரும.”—என்பத னனும,

ஏ ல ா தீ

“இனசொன மலாசசி யிடமினிதுண் யாயாக்கும்
வன்சொற க்ஹோநது வகுப்பானேல்—மெனசொல
முருந்தேய்க்கு முட்டோ லெயிற்றினு நாளும்
விருந்தேற்பா விண்ணோர் வினாநது.”—என்பதனானுமுணாக (உக)

பயன்கா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிநது காலத் தாற்செய்த
நயளுசோ நனநி சிமிதேனு நாடி. நதற்கோ ரளவிலை
பயன்கா ரணத்தைக் குறித்தின்பு பத்ததிற புரிந்த நன்மியையும்
வியன்பூ தலத்திற பெரிதாக விருமபி மதித்தல வேண்டுமால்.

(இ - ன்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்தாக்காலத்தில் ஒருவா மனமிரங்கிச்
செய்த நனமை பொருநதய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடத்தில் அவவுபகாரத்
திறகோ அளவிலையாகும் எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற குதவினபடியால்
அநநன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும. எ - று.

இதுமுத லிரண்டு செயபுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே செயநநநியறிதல்.

“செயயாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்-வானகமு மாற்ற லரிது.
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு-ஞாலத்தின மாண்பு பெரிது
பயனறுக்கா செய்த வுதவி நயனறுக்கி-னனமை கடலிற் பெரிது.”—என்
பதனானுணாக (உச)

நன்றி புரிந்தோர் மறநொருகா னவைகள் புரிந்தா ராயிடினு
மொன்று முதநி யேமதித்திட டோம்பா நவையை மறந்தவனா
யென்று மறவா திருநதிக விகபபிற கருவான மறையோனாக
கொன்று திரிவோர் பிழைநுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்.

(இ - ன்) (அவவாறு) நன்றிசெய்தவர்கள், பின்னொருகாலத்தில் தீமைகள்
செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்துயாத், அத
தீமைகளை மறந்து அவனா என்றும் வியக்கக்கடவாய். (ஏனெனில்) செயநநநி மறந்த
(பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செயது திரிவோ
ருடைய பாவமுஞ் சிறுக்கும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“எழுமை யெழுபிறப்பு முளளுவர் தங்கண்-விழும் துடைப்பவா நட்பு
கொன்றன வின்னா செயினு மவாசெய்த-வொன்றன றுளளக் கெடும.
எநநன்றி கொன்றாககு முயவுண்டா முய்விலை-செய்நநநி கொன்ற மகந்ரு.”
என்பதனானு,

புறநானூறு.

“ஆன்முலை யறுத்த வறனில லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசுதைத் தோர்க்கும்
பாரப்பாத தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நீலம்புடை பெயாவ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோக் குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
சாலையந்தியு மாலையந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய புனகந் தேனெடு மயக்கிக
குறுமுயற் கொழுஞ்ஞெடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்
யமலைக் கொழுஞ்சோ ரூர்த பானற்
ககலாச் செலவ முழுவதுஞ் செயதோ
னெங்கோன் வனவன வாழக் வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்நதிச செலவன
யானே தஞ்சம் பெருமவிவ வுலகத்துச
சான்றோ செயத நனநுண டாயி
னாமயத் திண்டி யினஞரல பயிற்றிக
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
துண்பட்டு றுளியினும வாழிய பல்வே.”—என்பதனானுமுணர்க (௨௫)

ஆக்க மொடுமைந ததாயனிககு மவற்றை மருமான வழிகருநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோ முதனமு வரினெப்ப
நோக்கு மதுசெய யாதிகப்பி னுனிததுந கருவி னமைத்தபயன்
போககியிடையேபயனவெறு பொருநதா பொருநதும் பெருமபிழையே.

(இ - ள்) (நடுநிலைமையானது) செலவவினாவையும் புத்திரபேற்றையும்
கொடுக்கும் அவற்றைப் பரமபராயாக நிலைபெறவுஞ் செய்யும் (ஆசவின, கேடு அல
லது ஆகக்கருதி) அவ்வகையநடுநிலைமையை நனபாமுதலிய முதலிறத்தவரில
(யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும் கரு
வில் துட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. எ - று

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேல எனக கூறினதாம்.

இதனை, நடுநிலைமை.

“செப்ப முடையவ னாகக் குனிதவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப புடைத்தது.
கேடும பெருக்கமு மிலல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சானரோக கணி.
கெடுவலயா நெனப தறிகதன நெஞ்ச-நடுவொரீது யலல செயின்
சுமனசெயது ஓதுகருங் கோலபோ லமைநதொருபாற - கோடாமை சான
ரோக் கணி.”—என்பதனானும்,

நுணர்

“கோதி லாதவா மக்கண மககரு
மேதி லாரவ ரியைநத தீமையா
லாத லாற்றமநிறாக நெனபநது
கோதி லாதவர் குன்ன திலையே.”—என்பதனானுமுணர்க. (௨௬)

இலலி னிருநதே யையமொழிபு மெலலா துகருங் காலத்துநு
செல்லும் வழிமெய மொழிமனதைதச செலலா தடக்கி நெழுநிறப்பு

நல்ல பயனே யாதீமனை நல்ல வினைநீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளுடுக்கு மமர நுலகு றுமே.

(இ - ள்) (இவ்வாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எவ்
லாப்போகங்களையும் அதுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக காயங்களைத் தத்தப் போக்
கிற போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின, ஏழுபிறவிகளிலும் (அவன் செயவனவெல
லாம்) நன்கேயாம். நலவினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தையொழிக
குந் தரும்தேவதை பொருந்திய தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்

இதனை, ஐ. ஒழுக்கமுடைமை

“நிலையிற நிரியா தடங்கியான நேற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.

ஒருமையு ளாமைபோ லைத்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

கதங்காததுக் கற்றடங்க லாற்றுவான செவவி - யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழை
ந்து ”—என்பதனும,

அறநெறிச்சாரம்

“இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிறற்ற

சிறத்தினதூண் பூட்டித் திதிபெறப்பந திப்பா

ரிமமைப் பயனு மினிச்செவ கதிப்பயனுந

தமமைத் தலைப்படு பா.”—என்பதனுமுணாக.

(உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ வொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவா மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்து துணையாளு சிறப்பின்பஞ் சுரக்கு மதன லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுகி னிடுமபை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயாகுலத்
துதித்தோராவா உயாகுலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினை இழிகுலத்திற்
பிறத்தோராவா ஒழுக்கமேகைவிடாதொழுக்கினை போகமுமுத்தியுந் தருவதாருகைவி
டின துன்பத் தருவதற்குத் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும்
அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஐ. ஒழுக்கமுடைமை.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மேம்பப் படும.

பரிந்தோம்பிக் காகக் கொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேரினு மஃதே துணை.

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-மிழிந்த பிறப்பாய் விடும

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடுமபை தரும்.”—

என்பதனும,

ஆசாரக்கோவை

“பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செலவம் வனப்பு

நீலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கலவினோ யினமை

யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப் பெனறு

மொழுக்கம் பிழையா தவா ”—என்பதனுமுணாக.

(உஅ)

கருநா

விநாயகபுராணம்.

காமம் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமம் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோரபயத்தாற்
மாமம் சிழக்கு மறம்பொருள்போற் சாற்று மின்ப முறாதறை
மேமம் குதிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல குழேழலே.

(இ - ள்) காமமயக்கத்தால், பிறமாதா போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளி
லும், அழகுமிருந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவில்லாதவர்,
தாம் அப்பொழுது அந்தத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அச்சத்தினால் அப்
புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர் அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி கீ பிறன்
மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே எ - று

இதுமுதல இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக்
கூறியதாம்.

இதனை, ஷே. பிறனில்விழையாமை

“பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும்பேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருளகண்டாகணில்.
அறனகடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறனகடை - நின்றாநிற பேதையா ரில்.”—என்பத
னனுணாக. (உக்)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந தினங்கொடுக்குந
தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சாரந்த பிறனில் விழைவொழிகேதா
தொகையா றறமே பொருளின்பக் தோலாப பெருமை யொடுமவாழ்வா
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறழி யிடினுந திகுமாமே.

(இ - ள்) மனத்திற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பாகப் பேசினாலும், நனவிலன
றிக்கையில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிசையானது யாவாக்கும்
பகை பழி பாவம் அச்சங்களை யுண்டிசையது பெருமையைக்கெடுக்கும். அஃதில்லா
மையானது அறம்பொருளினபங்களை யுண்டிசையது பெருமையுறச்செய்யும். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“எனைத்துணைய ராயினு மெனஞா நினைத்துணையுந-தேரான பிறனில் புகல
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மிலவிறப்பான கண.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சானடோக - கறஞென்றே வாணை வொழு
க்கு”—என்பதனுணும்,

நாலடியார்

“காணிற குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன கால்குறையு
மாணினமை செய்யுங்கா லச்சமா—நீனிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற றுச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனைத்தாற கூறு

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிங் நான்கும்
பிற னுறா நச்சுவாசஞ்சரா—பிறனாற
நச்சுவாச சேரும் பகைப்பழி பாவமென
நச்சத்தோ டிநநாற பொருள்”—என்பதனுணுமணாக. (கூ)

வெறுப்ப வொருவன காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

கறுப்பொன றய்யா வறிவினாகள கருத்தின மகிழ்ச்சி யுளவாரு
மொறுப்பின வருவ தொனயிலை யதறை பொறுமை புயி துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன வெறுக்குமபடி (அருயைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செயத பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனிலை, பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம், கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற களிப்புண்டாகும்; ஆதலால் பொறுமையை உயர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் சாந்தனாகவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ. பொறையுடைமை

‘அதழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாப பொறுத்த றலை
இனமையு என்மை விருந்தொரால் வனமையுள-வனமை மடவாப பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தாக கொருநரனை யினபம் பொறுத்தாக்குப்-பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றாயுமையுடைய நிறந்தாராவா-பிள்ளைசொ னோக்கிற பவா’—என்பத
னனும்,

அரநெறித்தாரம்

‘எளளிப பிறருகாககு மினனாசென்ற நன்னெஞ்சிற
கொளளிவைத் தாற்போற் கொடிசெனினு—முள்ளி
யறிவெனனு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்

பிறிதொன்றும் வேண்டா த்வம்”—என்பதனனுமுணரக் (கக)

ஒழுககா நெழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிகு மிமமை மறுமையினும்
வழுககா றனைத்து முறுவிககு மருங்கு ளார்க்குங் கேடுறுக்கு
மிழுககா றுடைய வெரிநிரையத் தேய்க்கு மிதனு லேமகண்டா
வழுககா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல
வொழுகத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இமமைச
சுத்ததையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும், அவனை யடுத்தவர்களை யுட்கெடுக்கும்,
துன்பமுடைய தீமையான நரகத்திற பொருத்தும், இக்காரணங்களால், பொறுமை
யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் பொறுமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ. அழுககாருமை.

“ஒழுககாருக கொளக வொருவனறன நெஞ்சத் - தழுககா றிலாத வியலபு
அறனாகக் வேண்டாதா னென்பான பிறனாகக் - பேணத் தழுககாருப பான
கொடுப தழுக்காறுப்பான சுற்ற முடுப்பது உ - முண்பது உ மினறிக் கெடும
அழுககா றெனவொரு பாவி திருச்செறுத்து - தீயுழியுயத்து விடும.”—என்பத
னனும்,

புறநானூறு.

“பலசான நீரே பலசான நீரே

கயன்முள ளன்ன நொழுதிர திரைகவுட

பயனினை மூப்பிற் பலசான நீரே

கணிச்சிக் கூடம்படைக் கடுந்திற லொருவன

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ

நல்லவை செயத லாற்றீ ராயினு

மல்லவை செயத லோம்புமி னதுதா

னெல்லாரு முவப்ப தனறியு

நல்லாற் றுப்படு உ நெறியுமா ரதுவே.”—என்பதனானுமறிசு (௩௨)

படுமுன பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிக்கெடுக்குங் கெடாத பொருநதுன பழுமயினேக்கும
வடுமிக கியனற பழிபெயனறும வளாககு மதனான் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற றிரிநதொருவா நனபொன கவரக கருததெனானேல.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள்ள நீரையுங் கெடுப்பதுபோல,
(ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக்
கெடுதிசெய்யும், வமிசத்தை யழிக்கும்; நீங்காக் கடுகதுயனாயும் வினையசெய்யும்,
மறுமைப் பயனையழிகளும், குற்றமிக்கமைந்த பாவத்தை யெககாலமும் வளரசெய்யும்
(ஆகலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற கருதாதே. எ - று.

இசெய்யுளாற பிறாபொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷு. வெஃகாமை.

“நடுவினறி நனபொருள் வெஃகிற குடிபொன்றிசு - குற்றமு மாகுகே தரும்.

சிற்தின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே - மறதினபம் வேண்டு பவா

அஃகாமை செலவத்திற் கியாதெனின வெஃகாமை - வேண்டும் பிறனகைப்
பொருள்.”—என்பதனானும,

சாநீதிபுராணம்.

“தானத்திற் சூரிதது மனறு தானினைந்தீயிற் சால

ானத்தி லுயக்க நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணும்

மானத்தை யழிக்கரு துயக்கின் மாற்றலாக் கடிமை யாகும்

ஊனத்தீ நரகத் துயக்கும பிறர்பொரு ளுவக்கின வேந்தே” —என்பதனானு

முணாக.

“(௩௩)

கேளிர பிரிவா நட்பினராய்க் கெழுமு வாரு மிலராலா

முனும் வடுசெசொ னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு

னாந மறத்தைக் கொன்றனநத் நவைகள் செயினு மெதிராநினறு

மா ள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன மைதா மறதும் புறங்குறல்.

(இ - ள்.) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமததையழித்தத்ப் பல பாவங்
களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிரி விழுமபடி பழித்துரைத்தாலும்
மறதும் புறங்குறாதே (அவ்வாறு கூறின.) உறவினா பிரிவா நட்பினராக விளங்கு
வோர்கள் அன்னியராவார்கள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகினற வடுமொழியை உனனை
யெதிரிட்டொப்பார்களாதலால் எ - று.

இசெய்யுளாற பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷு. புறங்குறமை

“அறனழி யல்லவை செய்தவிற நீதே - புறனழிபு பொயதது நகை [சொல்.
கண்ணினறு கண்ணநச சொல்லினுஞ் சொல்லநக-முன்னின்று பின்னோக்காச
பிறன்பழி கூறுவான மனப்பழி யுளருந - திறந்தெரிநது கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக கேளிர்ப பிரிப்பா நகச்சொல்லி - நட்பாட நேற்றா தவர்.”—என்பதனாலும்,

பழமொழி.

“பண்டின ரென்று தமனாயுந் தமமையுந்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கிப்பகால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதாத
லுண்டவிற் நீயிடு மாறு”—என்பதனாலும் (கச)

தகைமை யுடைய வறிவினாகள சால வெறுப்பச் செய்யுமனறி
நகையும் விளைகுகும் வெளிற்றறிவை நன்றி நனகு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனால விழையு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுணாகுகும் பயனிலசொன மைந்தா வுரையே லுரையேலே.

(இ - ள) மைந்தனை¹ துணன்றிவாளா மிகவெறுக்கச் செய்யும், அல்லாம
லும் நகையையும் விளைகுகும், புலவறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடு
கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள இன்பங்
களை யிழக்கும் வகையிலுணாகுகும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க; கெடலற்க. ஏ - று
இசெய்யுளால் வீணமொழி கூறுதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பயனில சொல்லாமை.

“பல்லா முனியப் பயனில சொல்லுவா - நெல்லாரு மெள்ளப் படும.

சோமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீமை யுடையா சொலின்.

பயனிலசொற பாராட்டு வாளை மகனெனல-மக்கட பதடி யெனல.”—என்பதனாலும்,

ஏ லா தி

“மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவா தாமுணாப்பா—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனிலசொன னானகு
மறவியின வாயினவா மற்று.”—என்பதனாலும் (கரு)

வேறு.

பாயபல பகைக்குந் தபாடிப் பாரிடை டுய்ய லாகு
மேயவெக கதிசென றாலும் வினிதரா தூங்கு செனதே
யாயநன றனை தூங்கு கொன்றங் கருநதுபா பலவு நலகுந்
தீயவல வினையின யாதுஞ் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள) எமகண்டா¹ உலகத்தில எவ்வகைப்பட்ட பகைக்குந் தப்பிப்
(பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்த
லரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குமறாலும் அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நன்மை
யை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்
கையும் (எவாக்குஞ்) செய்யவேண்டாம் ஏ - று

இசெய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, தீவினையச்சம்.

“தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும.

வினைப்பகை யுற்றாரு முயவா வினைப்பகை - வீயாது பின்சென றடும்

தன்னை ததான் காதல னுயி னெனைத் தொன்று - துன்னறகத் தினைப்பால்.”
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

“பல்லாவு னுயதது விடினுங் குழககன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலேத—தொலலைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செயத
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு” —என்பதனானும்,

குண்டலகேசி.

“வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
நீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மிலலாத
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம” —என்பதனானு மறிக (௩௬)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வெண்பழத் தருமம் போலப்
பேருறு முயற்சி தனறை பெருக்கிய பொருளாக னெல்லாரு
சீருற யூவா மாட்டுஞ் செலுத்தியொப புரவி னிறறி
யாருமொப புரவாற கேடுண டாயினு மதுவு நன்றே

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற நேடிய பொருளாகனை யெல்லாம (பலாக்கும்
பயன்பெறும்படி) ஊர நடுவிலிருக்குந் தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும்
போலச் சிறப்புப்பொருத எல்லோரிடத்திலும் உதவி, முறைமைப்படி கிறக்ககடவை,
பொருந்திய நலம் விளைபதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னா நலம் விளைககு மாதலின்)
அதுவும் நல்லதேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஒப்புறவறிகல.

“தாளாற்றித்தநத பொருளெல்லாநதக்கார்கு - வேளாண்மை செயதற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தறநே யுலகவாம - பேரறி வானன நிரு
பயன்மர முள்ளாப பழுத்தற்றாற் செலவ - நயனுடை யானகட படின
ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடுடனி னஃதொருவன-விறறுக்கோட் டக்கதுடைத்து.”
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

“கண்ணோக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின வாய்மையே தீங்காயா—வணமை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு” —என்பதனானுமறிக. (௩௭)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூரு
திரப்பினை நிரப்ப னன்றா மிதனினை ருவ தாரு
மிரப்பவ னிலனென் றார வியம்பிய வெவ்வரு சொலலென்
மிரப்பினும் பிறர்பாற கூரு திரக்கமொ டுதன மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனை! (உன்னிடத்தில வந்து) யாசித்தவன் வீணாய்
[வெறுங்கையனாய்]ச செலவ, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்வே

னென்னுந் துக்கரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம் யாசித்தவன் தான் லறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானாகவிரி எண்கூறியதாம். (௩ அ)

அருத்தியி னிலனென னுமு னளித்தலு மிலனென நபபா
லுரைத்தில னாகச் சால் வுதவலு மேற்கின ருளும்
வருத்தது விலனென னுமை வழங்கிட வொலவில செலவாம்
பொருத்தலு மொனறி னென்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - ள்) வறுமையுடையோன (உதவுக) எனறையாழுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்தோருக்கு வருத்தமுறுமபடி இல்லவென்னுது கொடுக்குமபடிபெருஞ்செல்வத்தை யளித்தலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கோத்தமிக விளங்கிநிற்கும் எ - று, (கூக)

நலமிது செலவம் பெற்று நலஞ்ர வினரைக காத்த
லினற மாநி சீரத்தி யிலனெனப் பிறாரொ லெவ்வ
வலனுரைக கஞ்சி யேனும் வறியனை யிலனென நெளனா
தலாபுகழ் பயனும வேண்டி னாகையு மளிகக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! பரந்தகீரத்தியும் புண்ணியமும் வேண்டொமாயின், நன்மை மிகச் செல்வத்தையடைந்தந் தரித்திரனாககாத்திலன், அறம் பொருள் இன்பங்களாலாகிய கோத்தியடைந்திலன்; என்று பிறா சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பயந்தாயினும் இரப்போனை யினவ வறியனருனே யென்றிகழந்திடாமல் உன் சீரத்தை யுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய் எ - று

மேல மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, ஐ, எகை.

“நல்லா நென்னுங் கொளீது மேலுலக - மிலலெனினு மீதலே நன்று.

இலனெனனு மெவவு முனையாமை யீதல - குலனுடையான கண்ணே யுள்.”—
என்பதனும,

புறநானூறு

“தென்கடல் லளாகம் பொதுமை யினறி
வெண்குடை நீழற்றியு வொருமை யோறது
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான
கடுமா பாகருங் கல்லா வொருவறது
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல லாமொரொக குடமே யசனற
செல்வத்துப் பயனே யீத
றுய்ப்பே மெனினே தப்பின பலவே”—என்பதனுமறிக்க

(௪௦)

சாதலவந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லினயிப்
பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக
கோத்து புகழின யாககை கொடையினுற செலவங் கூட
வாழ்தலை யுடையா ரனறே வானமும் வணக்கு நீரா.

(இ - ள்) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து நேர்ந்த விடசதும் தனக்கோரழிவின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புருடம்பைத் தமதிகையாற் சிறப்புற வளாததுவாழ்பவாகளே (மண்ணுலகத்தாரேயன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்பட்டத்தக்கவாகள ள - று

இச்செய்யுளால் கோத்தியைத்தேடி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐடி, புகழ்

“நாத விசைப்பட வாழ்த லதுவல்ல - ஊதிய மில்ல யுயிர்த்து
ஒன்ற வுலகத் துயராத புகழல்லாந் - பொன்றது நிற்பதொன நில்
நிலவரை நீளபுக ழாற்றிற் புலவரைப - போற்றாது புத்தே ஞாலகு-
நத்தம்போற கேடு முளதாக்குஞ் சாக்காடும் - விசதகார் கல்லா லரிது.”—என்பத
னனும்,

தூநாமணி

“ஒருவன திரண்டி யாகக்கை யூனபெயது நரம்பு போர்த்த
வருவமும் புகழு மெனறாங் கவற்றினு ன்ருழின வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திற்று மறற யாக்கை
திருவமாந துலக மேததச் சிறந்துபின் னிறகு மனறே” —என்பதனனும்
மறிக.

பொருட்பால் - அரசியல்.

உரைசெய் மறத்தி னொருகுடை நிழற்ற முநநீரத்
தரைமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்ச நாடு
புரையறு மரணே மிகக் பொருள்படை நடபென றுறும்
வரைசெய்ப படாத யாக்கை யுறுபென மதித்துக் கோயு

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற தருமகாலதிரப்படி கடலுருந்த உலகுமுழுவதையும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசுசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சரும் நாடுபுகுற்ற மற்ற அரசனும் மிகப்பொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அளவிடப்படாத உன சீர்த்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக ள - று.

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும் அரசியல் கூறுகின்றன.

இதுமுதல் நாண்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐடி, இறைமாரீசு

“படைகுடி கூழமைச்ச நடபர ன்று
முடையா னைச்சு னேறு” —என்பதனனனாக (சஉ)

வினையினஞ் சாமை நிறறல் வினைஞருக களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முழுத்த லாணமை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளா மான மறறும் வேந்தருக கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்க்கிதலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கலவி) அறியும், விளைவற்றொழினை

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டுகளையும், வெவ்வித கொலைமுதலிய தீமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மானமும் ஆகிய விவையாவும் அரசாங்கருக்கியற்கையாம். எ - று

இதனை, தெ, தெ,

“அஞ்சாமை யீகையறிவுக்க மிகநான்கு - மெஞ்சாமை வேறாத கியவபு
தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமுன்று - நீங்கா நிலனாள் பவற்கு
அறனிமுககா தலவவை நீக்கி மறனிமுககா - மான முடைய தரசு” —என்பது
ஞானனாக. (சுரு)

குடிதளம் வற்ற காலை கொளபொருளாம் லொன்றும
விடுவது செய்யது தங்களை விழுக்குறை முறைசொல் வாராகுத
தடையறக காட்சி நல்கித் தண்ணிய வினசொல் காட்டி
வடுவற விழித்துச் சொல்லா வனமொழி பொறுத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்) தனகுடிகள் தளாசகியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும்
ஆறிலொருகூற்றுக் கடைமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது பெரிய குறை
பாடுகளை முறைப்படி சொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தடையின்றிக் காட்டுகொடுத்தும்,
குளிராத இத் வசனங்கடையும், உணமையக் குற்றமற விழித்துச் சொல்லொருடைய
கடுஞ்சொல்லு (வெஞ்ஞாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசுசெய்யவேண்டும் எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

“காட்சி கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல நல்லனை - மீட்குறு மன்ன நிலம். [லகு.
செவிகைப்பக் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் - கவிதைக் கீழ்த்தகு மு
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னானகு-முடையானும் வேந்தாக கொளி”
என்பதனானாக (சுரு)

செருவினா டல்லாக, கொன்று திறைகொண்டு நாடு காத்துப்
பொருளின் யீட்டிக் களவா புல்லலா சுற்ற மாதி
பருகுத் திலாமைக் காத்துப் பரிசை மாதி முனயின்
மருவுற விடுத்துச் செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சி யாமே

(இ - ள்) போருணையிற் பகைஞ்ஞாவதைத்து, கப்பமவாங்கி, சனநாட்டைப்
பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரா பகைகா சுற்றத்தா முதலியோரால்
அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணாவறியோர் முதலியவனாகாசும்) அறத்
திலும், (படையரண் முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக
துகாச்சிமுதலியவற்றை வளர்ப்பதும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெய்து
செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சிமையாம் எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

“இயற்றல் மீட்டலுங் காதலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு” —என்பதனானும்,

நீர்க்கருங்கீ.

“பத்திமை சான்ற படையும் பலாநொகி
மெது துணையும் மஞ்சா வெயிலரணும்—வைத்தமைந்த
வெண்ணி லுலவா விருந்தியு மிமமுன்று
மணனாரும் வேந்தர் குறுப்பு” —என்பதனானுமறிசு
(சுரு)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால் யானை பாய்மா வனபடைத தொழிநூ லாதி
பையவே கற்றுக் கற்ற பண்பின ரோடு நாளு
முயல்வே பனவ ளாணி யுரைத்தவா நிறநல வேணடும

(இ - ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரத கஜ துரக பதாதித்தொழிநூலாகிய சகல
கலைகளையுஞ் சநதேக விபரீதமற மெலலக்கற்ற, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு
நாடோறும் உச்சிவிக்கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிற்படி நடக்கக்கடவாய, எ - று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ, கலவி

“கற்க கசுடறக கற்பவை கற்றபி - னிறற வதற்குத் தக [கரு
எண்ணெனப் வேளை யெழுத்தெனப் விவலி ரன்னடுப - கண்ணெனப் வாழு முயிர
யாதாளு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன - சாகதுணையுக் கலலாத வாறு” —
என்பதனானும்,

புறநானூறு

“உறறுழி யுதவியு முறுபொருள கொடுத்தும்
பிறழைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரீனய வுடலவற றுள்ளுஞ்
சிறப்பின பாலாற ருயுமனை திரியு
மொருகுடிப் பிறகத பலலோ ருள்ளு
மூத்தோன வருக வெனனு வவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செலவும்
வேற்றமை திரிந்த நாற்பா லுள்ளருங்
கீழ்ப்பா லொருவன கற்பின

மேற்பா லொருவனு ம’ என்கடபடுமே” — எனபதனானுமுணாக (சகூ).

உடலவயத தாகுஞ் சாதி யுபாநதவா ராதி தாமததேதார
திடமுற வுயிரி னோடு ரெலனுறுங் கலவி தமம
லடாதரும பெருமை யெய்தா ராதலா லக்ககண னாகிந்
தொடாபுறுங் கலவி கலலாத தொழிலினை விடவே வேணடும.

(இ - ள்.) உடல் வயதாரணடாகுஞ் சாதி யிலுயாந்தவரும் சாநியிறமுந்
தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரி னுடன செலலுகின்ற கலவியால் அடையும் பெரு
மையை மடையமாட்டார்கள் ஆர்படியால் உள்ளக்கண்ணாகத் தொடர்கின்ற கலவி
மைக் கலவி திருக்குற குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கக்கடவாடும. எ - று

இச்செய்யுளால் கலலாமையொழிக வெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ, கலலாமை.

“நுண்மா னுழைபுல மிலலா நெழினல - மணமாண புண்பாவை யற்று

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதா கீழ்ப்பிறந்து - கற்று ரீனத்திலா பாடு.” —
என்பதனானும்,

இஹநாந்பது

“கலலாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பினு

அலலாதான சொலலு முனையின பயனின்னு

இல்லாதா னல்ல விழுவினன வாங்கினன

கல்லாசான கேட்டி டோளல் —எனபதனனு முணாக

(௪௭)

வறுமையான மடமை தன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய துணையாக கற்ற வுணர்வினை வளாககு மெனறு
மிறுதியில் லாத வினப மீட்டுமா தலினுற கற்று
மறுவறு மொழுகு முள்ளார வாயமொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - ள்) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாசுலப்படுங்காலத்
தில், தேறுதல் செய்யுநதுணையாகும் கற்றவற்றினினைவ விருத்திசெய்யும். எக்காலத்
தும் அழிவில்லாத இனபத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிநது குற்றமற்ற
நல்லொழுகு முள்ளவர்களுடைய வாயமொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - று.

இசெய்யுளால் கற் றிறதார சொத்தேன எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, கேளவி.

“செவியுணவிற கேளவி யுடையா ரவியுணவி - னுனருரோ டொப்பா லிலத்தது.
கற்றில் னுயினுங் கேட்க வந்தொருவற - கொற்கத்தி னூற்றாக் துணை
இழுக லுடையுழி யூற்றக்கோ லற்றே - யொழுகக் முடையாராவாய்ச சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு - மானற பெருமை தரும்” —என
பதனனும்,

அருநெறிச்சாந்

“மறவுளாயுங் காமத நூலாயு மயங்கப்

பிறவுளாயு மலகிய ஞாலத்—சுறவுணா

கேட்குந திருவுடை யாரே பிறவியை

மீட்குந திருவுடை யா” —எனபதனனும்றிக.

(௪௮)

இழிந்தவ னுயாந்த தொலைநை ரியம்பினு முயாந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன றுயிறு முள்ள வியலப்பிற தோமயி நீக்கிப்
பொழிநெனப பிறத்தாக் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெளளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர மனங்கொளப புகறல் வேண்டும்.

(இ - ள்) இழிந்தவனவாயில் உயா சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயாந்
தவனவாயில் இதிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வானை நோக்காது) சொல்லின்
பொருளையறிந்து (நன்றனால்) உட்கொண்டு (அன்றனால்) விலக்கி, பருப்பொருட்
டாகப் பிறாசொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிநது கேட்போர்க்கு எளிதிற
பொருளினவாக் (அதினதுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் துணைநிற்பயில் எனக்கூறியதாம்

இதனை ஷ, அறிவுடைமை.

“எப்பொருள யாராயாவாய்க் கேட்பினு மப்பொருள—மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு,
எண்பொருள வாக்ச செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய - துண்பொருள காண்ப
தறிவு.” —எனபதனனறிக.

(௪௯)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியலுட னொழுகு கினறு

ரவ்வகை யொழுகுகி னினறே யழிவன வருமுன காத்துத

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டுதியெய தாமை யஞ்சி
செவ்விய நெய்யி னுளுஞ் செலுததுக பொழிக னோந்தும்.

(இ - ள்) உலகத்தினுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வுகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவினாவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயநது ஐம்புலன்களை நன்னெய்யில் நாடோறுஞ் செலுத்திக், எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரிது - நன்றின்பா லும்பப் தறிவு,
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சல் - தஞ்ச லறிவாா தொழில்
எதிரதாக் காக்கு மறிவினாக் கிலலை - யதிர வருவதோரோ நோய்,
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவ்வ துறைவ தறிவு.”—என்பதனுணராக,
நலமிக வுயாந்தோர தமமை நனபுறத் தழுவிக்க கொளாக
நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகரதார துயாந்த கோட்டி.
னலரென வவாபா னிறக வாககமிக கடுதத காலே
மலாவதும் வறவகூ காலைக ஁ம்பலு மொழிக் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நன்மை மிகுயாந்தோர்களை நட்புறம்படி தழுவிக்கொள்வாயாக அந்த நட்பை (முன்மலாந்து பிறகுவிடும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல, மிகக் ஆக்ககாலத்தில் அடுத்தலும் மிகக் வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலாந்தவாரே யிருக்கும்) உயாந்தகோட்டின மலாபோல (ஒருதன்மையாக)க் கொண்டு பொழுதுவாயாக எ - று.

இதனை ஷே, ஷே.

“உலகத் தந்திய தொடப் மலாதுலங்
கூம்பலு மிலல தறிவு”—என்பதனுமும்,

பழமொழி

“அறிவினான மாட்சியொன நிலலா வொருவன
பிறிதினான மாண்ட தெவனும்—பொறியின
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமற் றினன
வணியெல்லா மாடையிற் பின்”—என்பதனுமறிக (ருக)

அருந்தவா குரவா முன்னோ ரந்தன ருயாந்தோர தம்பாற்
றிருந்திய லணக்க மின்பை செருக்குவேண டியபக கத்தும்
பொருந்திய பொருள கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழி்கன னோட்ட மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருட்கள் (தந்தைய முதலிய) மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களுடத்தற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குத்தலும், கொடுக்கவேண்டிய வட்டத்தம் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச் செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளாதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிரக்கக்கடவாய் (இவை குற்றமுடையன வாக வின.) எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் தவ்வெழித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷே ஷே குற்றம் புகல்

“செருக்கு சினமுஞ் சிறுமையு மில்லா - பெருக - ம பெருமித நீர்த்து
இவறு மாண்பிறநத மானமு மாளு - வுடையு மேத மிறைசகு” — என்பத
னானறிக (௫௨)

வேறு

குற்றம் புரியா திருநதாறா குற்றம் களைக சிமிடுகனுங்
குற்றம் புரியிற் சிறுநெரிவைக் குவையை யழிக்கு மாறேபாற
பறறும பெருவாழ் வினையழிகடும் பகைவா க காகக மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ யுழப்பிககு முனியா ராறு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (சீனிதவ) குற்றஞ்செய்யாதிருநத பிறருடைய குற்றங்களைத்
தீரக்கடவாய் சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால், சிறுநெருப்பு ஒருபொறி வை
கோற்போனாத தகிக்கும் வகைபோல், பெரிடசெலவசத்தைக் கெடுக்கும், பகைவாக
குச செலவ மிகச்செய்யும் [தன்னை யெனியனாகும்], ஆயுள்முழுதந தீரப்பணி
யால் வருத்தசெய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கசெய்யும். எ - று

இதனை ஷே ஷே

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்கை யெரிமுன்னா-வைத்தாறு போலக் கெடும்.
தனகுற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிறிப் - நெனகுற்ற மாரு மிறைசகு” —
என்பதனானறிக (௫௩)

கன்று மினிய பொருளபலவுங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நன்று நுகரக் கிணையென்று நனகு மதித்து வியவறக்
நன்றி பயவா வினையினை நண்ணு மதததான முடியறக்
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டியுனே

(இ - ள்) காரியசிசுதி வேண்டுமாயின, விருமப்பபடும ஆசையுடைய இனிய
பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நனாக அதுபலிக்கக்கடவாய் காததி
விளங்கவேண்டுமாயின உன்னை நீயெடுத்தது இறுமாப்பதைவிட மகிமை விளங்க
வேண்டுமாயின நன்றியைத் தராத (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யவல்லோ
மெனனுந்) துரக்ககாரத்தினை செய்யாசொழிக எ - று

இதனை ஷே ஷே

“வியவறக் வெஞ்ஞானந் தன்னை நயவறக்-நன்றி பயவா வினை
காதல் காத லறியாமை யுயக்கிறிப்-னேதில வேதிலா நூல்” — என்பதனானும்,

கூடுகூடுங்

“தன்னை வியத்து தருக்கஞ் தாழ்வினறிக

கொன்னே வெருளி பெருக்கது—முன்னிய

பலபொருள வெஞ்சுரு சிறுமையு மிம்முன்னுஞ்

செலவ முடைக்கும் படை” — என்பதனானறிக. (௫௪)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிநது நூலி வியலபு முலகியலபும்
வண்மை யுறத்தேற றிடுமாற்றல் வல்ல ராகி வளாசேர
திண்மை யறிவா யுளினமுதிரநதோர சேர நனகு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா துயா ததிடுக வியம்பும் வழிபே நினறிக.

(இ - ள்.) அநிருக்ஞம் தருமங்கனையும் மிகவுமாராயநது, சாஸ்திரவிதியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் லல்லாராய, உளர்கின்ற குணத்திலும் உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோனா யறிந்து உயர்வாக மதிக்கக்கடவாய், (அவரை) அசுட்டை செய்யாமல் மேனமைப் படுததக கடவாய், (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய். ஏ - று

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் உயாநதோரைச சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

“அறனறிந்து மூதத் வறிவுடையா கேணமை - திறனறிந்து தேர்த்து கொளல தம்மிற பெரியா தமரா வொழுஞ்சுதல-வண்மையுள்ளெலந தலை” —என்பதனுதிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிநிப பிணிபால வந்ததுயா குழைவி லமரா தக்கோரைக குழி, குழை சாரதி யாறகடியா விழைவில பக்கவா கள்வாவினை செய்வா சுற்ற மிவாகளிளும் பிழையைய ஈபாய நான்காணும் பெயாகும பெரிய ரொணுநதுணையே.

(இ - ள்) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றுதல - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவிலலாத தெய்வததையும் சித்தியாளனாயுகுறித்தும் பரிகாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத பகைஞ்கள - திருடா்கள - தொழிலாளர்கள் - உறவினா்கள ஆகிய விவாகளால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாமபேததான தண்டங்களாகிய) சதுாவித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும். ஏ - று.

இதனை, ஷ, ஷ.

“உற்ற நேய நீக்கி யுறாஅமை முற்காகும

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்” —என்பதனுதிக.

(ருச)

நற்பான் மையிறுத தேவாகளா னண்ண லாகு மெதிாவினைய யுறபா தவக ளானறிந்தே யொழிபபா மனித ராலவருவ பொற்பா ரவரிங் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற புககழிந்து பிற்பா லுறசசெய் குவரதறை பெரியோா துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிகால விகினைங்களை முற்காட்டுவ குறிக்காரனறிந்து (பரிகாரமுதலிய) நமகருமங்களாலொழிப்பார்கள மனிதரால் வருந தீங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆயநதறிந்து தவிரசசெய்வார்கள ஆதலால் (உணக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். ஏ - று

இதனை, ஷ, ஷ.

“அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக கொளல்” —என்பதனுதும்,

கீவகசிந்தாமணி

“பாலவளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக மெல்லாங்

கோலவளை யாமற காத்துன் குடைநீழற் றுஞ்ச னேககி

தூல்விளைந் தனைய துண்சொற் புலவரோ டறததை யோம்பின்

மேல்விளை யாத வின்பம் வேந்தமற் றில்லை கண்டாய்” —என்பதனுமுணர்க.

நல்ல வீணைகளு நற்பயனுந் தீய வீணைகளுந் தீப்பயனு
மிலலை பெனுமவல் வீழுததபரு மெனனும் விடருந் தூர்த்தாகளுஞ்
சொல்லு நடரு முதலாகத் தெரிக்க குமுலைவர போதொழுதின
புல்லு மயிவைத திரித்திருமைப் பொருளுப் கெடுக்கும் புகழோடே.

(இ - ள்) (தாரதாளுசெய்யும்) நலவீணைகளு நற்பயனுந் தீயவீணைகளுந் தீப்பய
னுந் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடாகளும், இத்தூதர்க்கு
காமிகளும், தூர்த்தாகளும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தந்ருழி லாடும் முத
லாகச் சோந்த (சிறிந்ததார) கூட்டத்தைச் சோந்து நடந்தால், பொருந்றிய நற்புக
ழிபை மாற்றி (அவர்களைச் சோந்தோன்) அடையும் இடமும் மறுமைப்பயனாகையுடைய
கூர்த்தியோடு கெடுப்பார்களெ - று.

இசெய்யுளால் அறபணைச் சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஸே, சிறுபின்னரே தராமை.

“சிறுபின் மருகய பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாசு சூழ்ந்து விடும்.

நலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றரு மாந்தாக - கிணத்தியல்பு தாகு மற்

நலவினத்தி னூங்குந் துணையிலை தீயினத்தி-னல்லற படுபதூஉ மில்.”—என
பதனூடும்,

நாண்மணிக்கடிகை.

‘மொய்சிதைகரு மொற்றிமை யினமை யொருவீனப்

பொய்சிதைக்கும் பொனபோல மேனியைப் - பெய்த

கலன்சிதைக்கும் பாலின கூவையைத் குலஞ்சிதைக்குந்

கூடாகக் கூடி விடின்”—என்பதனூறுமுணாக.

(இங்).

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்ப தொப்ப திரண்டினுனொவ

றுயய வுதவி வழிபயக்கு மொணமை வினையைத் தோந்துவதறி

னைய மகனற வினையோடு மாயந்து தனிததும் புரிநதிடுக

வெயய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிகும வினையைப் புரியற்க

(இ - ள்) (ஒாதொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுகரு
மிகப் பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள
நலவினையை, ஐயத்தோடு நலவினையோடு யோசித்தாவது (நீய்) தனித்து மனத்திற
கருதியாவது செயலாயாக் பெரிப இலாபத்தை விருமபி முதற்பொருளை யிழப்பிக்
குந் தொழிலைச் செய்யாதே - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழிலசெய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஸே, தெரிந்துசெயல்வகை.

“அழிவதூஉ மாறதூஉ மாகி வழிபயக்கு - முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்

தெரிந் தின்னத்தொடு தோந்நெண்ணிச் செயலாங்கு-கருமபொருள யாதொன்று மில்.

ஆங்கு கருதி முதலிழக்குஞ் செயலினை-பூக்கா ரறிவுடை யா”—என்பதனூறிக்

வலியே காலம் வினையிவற்றான மாற்றான நனகரு முனக்குமுன்

பலவா நிலையும் வினைநொடங்கும் பண்பு மதற்சா மிண்டபூ யும்

விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனும்

அல்லாப பானு முதலனைத்து 'சீமாறா' கு தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முள்ள பலவகையாகிய சாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடக்கும் முறையும், அதற்குவரும் விகினைமும், நீங்கா விகினைத்தை நீக்குவதும், செய்மடைத்தலும், செய் முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக எ - று

இதனை, தெ, தெ

“வகையற்ச சூழா செழுதல பகைவனுட

பாததிப் பெப்பதோ ராறு”—என்பதனானறிக.

(௬0)

பெரிய முயற்சி விளைபயனைப் பெணு விளையே பப்பனறியுநா

மரிய விளையே பின்றுயர மாகரு விளையே புரிந்தாலும்

பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் விளைகரு மறுதலையா

முரிய விளையை விடுத்தாலு முல்வாப் பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள்) மிகக் முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயனற்றாத தொழில் - அறப்ப பயன்றாகுந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைக்குந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்நாலும், மிகக் முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற் கூறிய தொழில்கட்கு எதிரி டையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும் எ - று.

இதனை, தெ, தெ

“செய்தக்க வல்ல செய்ககெஞ் செய்சக்க

செய்யாமை யானுங் கெடும்”—என்பதனானறிக

(௬௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட கையனிடத்துங் குளிரொராத செவ்வி யானம்

னடுததுப் பிறரோ டமராற்றி யயாந்தா றிவாபாக் கினுமவேறு [புய

படுத்த றுணையாம் படையினனை பருதி யொடுசே ரானிவாக

ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரர விவாழீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்

(இ - ள்) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யானனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போசெய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உன்னோ டுணக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்முன்றுபாயத்தால் வசப்படாத வாகளும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

“எண்ணித் துணிக் சருமந் துணிந்தபி - நெண்ணுங் மெனப் திருக்கு

ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநன்று - போற்றினும் பொத்துப் படும”—என பதனானறிக.

(௬௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூன்றனைபு

மெலியா ரிடத்துச் செய்திடலு மெலியா ரான காலத்து

வலியா ரிடத்தி னெறுத்தலையும் வகுக்கின வேந்தாக் கவைமைந்தா

நலிவா மதனு லவரவாபா னடத்து முறைதோந் தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனை! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில்தான் சாம் பேதவுபாயங்களுடைய மெலியவாரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில்தான்

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலுப் துவை அரசாக்குக் கேட்டை விளைக்கும் ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக எ - று.

இதனை, ஹெ, ஹெ.

“நன்றற்ற லுள்ளந் சுவறுண்டவரவா - பண்பறிந் தாற்றிக் கடை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயலவேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.”
என்பதனானும்,

பாழமொழி.

‘தற்றுறுக்கித் தன்னுணையுந் தூக்கிப் பயன்றுக்கி

யற்றது கொள்க மதிவல்லா—ரற்றதனறி

யாதானு மொன்றகொண டியாதானுஞ் செயதக்கால

யாதானு மாகி விடும”—என்பதனானும்

(சுக)

வினையின வலியா திகுணுனபும வேறு வேறு சீர்தூக்கி
நினது வலியிந் குழிவினைய நிகழ்த்துந் நிகாத்த காலத்திற்
புணையும் வென்றி யுறவுமுதலும் பொருந்து மதன லவவிடத்து
வினையுந் தோலியி யுறுந் துறைய நவிடத்தும் வினைய பெண்ணைநக.

(இ - ள்) தொழிற்பல முசலிய நானகனையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பல
மானது மிகுளுள காலத்தில தொழில் செய்பத தொடங்குந் (செயம் வினையும்)
ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் வினையும் ஆண்படியால்
அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோலியுண்டாகும். உலிகுன்றிய காலத்தந் தொழில்
புரியக கருத்தந் எ - று.

இதுமதல மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழிலசெய எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹெ, வலியறிதல

“வினைவலியுந் தனவலியு மாற்றுந வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல.

உடைத்தம் வலியறியா நுகர்த்தி னூக்கி யிடைக்கண முரிந்தார பலா”—என
பதனானிக

வினையின வலியாதிகுணை கென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன
பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம்
(சுக)

குறைந்த வலிய ராயிடி னாவ கொற்ற மைந்தா பலாகுடி.
னிறைந்த வலியென னுமதன னேரா தொழிக பலரொடுளத்
துறைந்த வுக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறத்தும் வினைமே னடவறந் விற்றவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்) வலிகுன்றியவாகனானும், வெற்றியமைந்த பலமார்தாகள் கூடி
டில (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை
கொள்ளாதொழிக மனோநகாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத
வெற்றி வேண்டுமாயின, இறந்தாலும் உனவலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி
லையுந் தொடங்காதே எ - று.

இதனை, ஹெ, ஹெ.

“பீலிபெய சாகாடு மசகிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.

துளிககொம்ப ரேறின ரஃகிறந் தூக்கி - னுயிரக்கிறுதி யாகி விடும”—என்பத
னானிக
(சுக)

வந்த பொருளிற காற்கூறு வருமீம் லீடாரீக் ருதற்க்பைத்து
மைந்த விருகா னினககாககி மறறைக காலே வழங்கிடுக
சொது நெறிக ளகலாமற சேரு நெறிகள கருங்கிடினு
நகத லிலதா மொப்பினுமா நாடி. னதிகச செலவிழுத்காம

(இ - ள்) மகனே! உனக்குச் கிடைத்த பொருளளவிற காற்பங்கை இனி
வரும் விகசின நீவிரத்தியின பொருட்டு இருப்புவைதக, அரைப்பங்கை உன் செல
விற்குப்பயோகப் படுத்தி, மறறைக் காற்பங்கைத் தாளுதிகட்டகாகச செலவிடுக, வரவு
குறையினுஞ் செலவு அதனிற குறைதல் நன்ற வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும்
கேடிலலை. வரவுரகு மிஞ்சிய செலவுசெய்தல கேடடைத தருமெனறறிக ள - று

இதனை, ஷே, ஷே

“ஆற்றி னளவறிக தீக வக்பொருள - போறறி வழக்கு நெறி
ஆசா றளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலை - போகா நகலாக் கடை
அளவறிகது வாழாதான வாழ்க்கை யுளபோல - விலலாகித் தோனருக கெடும்”
என்பதனானும்,

இரும்பலநாநீர்

“ஆர்கவி ஞாலத தறங்காவ லாற்சிநந்த
பேரருளி ஞாகுப் பெறவருமை யாதரோ
ஞாதிரைய மாமகர வெள்ளத்தது நாபபணும
போமலைநது வெவலும் புகழ்” - என்பதனானுமறிக (௬௬)

ஆறறன் மூன்று முபாயங்க ணனரு மிடத்தேர டமைநநிடினும்
போறறி நினகரு வெனையுமும் பொழுது தேதாதே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெனணரி யிருக்க வதுமைந்தா
வீறறுச சமாக்குப பினவாங்கும வெறறித தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்
துடன் வாயந்தாலும், சாத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத்
தெரிந்தே தொழிலசெய்க ஒத்தகாலம் (வாயந்திராவீடின அது) வருமளவும் எதிரா
பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செய்யப்பதற்கு ஆடுகெட்டாய பின்வாங்குதல்
போலுமென்று நீனைப்பாயாக ள - று

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழிலசெய எனக்
கூறியதாம்

இதனை, ஷே, காலமறிதல்.

“அருவினை யெனப் புளவோ கருவியாற - காலமறிந்து செயின்
காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது - ஞாலங் கருது பவா

ஊங்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா - தாக்கறகுப் பேருந் தகைத்து.” - என
பதனானறிக. (௬௭)

பிகைமிக் கியறறித் திரிநதிடினும் வெவலுங் காலம் வருமளவும்
பகைமை பற்றுகிற நேறறும்ற பகைவா தமமைப பண்போடு
நகைசெய தம்ம போற சுமந்திடுக நாமெ காலம் வந்துளவிடின
றகைசெய வினையை யாவளவிற ற்பபா வணை முடித்திடுக

(இ - ள்) (உண்பகைவா) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பலையை வெளிகுக்காட்டாமல் செய்குநகாலம் வருமெலையும் அப்பகைகளைத் தகுதியோடு சந்தித்தாவித்துச் சுமப்பவனபோலவிரு தக்ககாலம் வாதுவிட்டால், தக்கபடி செய வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே-

‘பொள்ளென வாங்கே புறமேவரா ஊலம்பாத - துவேபப பொள்ளியவா செந்நகை காணி சுமக்க விறுவனா - காணிற் கிழக்காக தலை எய்தற கரிய தியைநதக்கா வந்நிலைய-செய்தற கரிய செயல்’—என்பதனாலும்,

கீவகநீதாமணி

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவவினைக் கண்ணு மஞ்சா மடப்பட வின்றிச் சூழ மதிலவல்லாக கரிய துண்டே கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிர கோடி கூடை யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கினனாயிற் செருத்த தன்றே”—என்பத னுமறிக. (௬௮)

வாயி னூழில் வழக்கமற் மதிலை விரைத்தொன றற்கொன்று மேய துணையாயப் பலபடைபு மெலிவற் றிருப்ப மதில்கழி யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற கிடக்கை நிலத்தோடு பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிககு மிடனாகும்.

(இ - ள்) வாசலும், துழைவாசலும் வழக்கமற்றபடி மதிலைவிரைந்து ஒன்றற் கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற் றிருக்க மதிலும், அகழி யும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புகொத்த தலவாயப்பும், பரந்தநீர்வளமுமுடைத்தா யிருப்பதுவே பலகையெல்லுத்தற்கு இடமாம் எ - று

இதுமுதலிரண்டிசெய்யுள்களாலிடமறிந்ததொழிவசெயஎனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, இடனறிதல்

“தொடங்கற்க வெவவினையு மெளந்தக் முற்று மிடங்கண்ட பின்னலலது”—என்பதனறிக (௬௯)

ஊக்க மிலனா றினுமிடத்தோ டுற்ற வினையெய குவனாயி னூக்க முடையாக கிடனின்று யொழிபு மூக்க மிலாதவனாக் கூக்க முடையா னுயிடினு முற்ற பட்டையும் பல்வேனு மூக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினையெய யாவிடினே.

(இ - ள்) ஊக்கமிலலாதவனாயினும் இடவாயப்பினையுத் தொழிலியற்றா வாறாயின, (பக்களுகிய) ஊக்கமுடையானாகு வெவலுமிடனின்று யொழியும் இடவாயப்போடு பொருந்தி வினையெயயானாயின ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபகைவனானு செய்க்கப்படுவான் எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே

“ஆற்றா முற்றி யடுப விடனறிந்து - போற்றாகட் போற்றிச் செயின்.

சிறுபடையான செல்லிடஞ் சேரி னுற்படையா - னூக்க மழிந்து விடும்”—என பதனும்,

பாநவண்பா

“வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வவ்வலிரல சுற்றிய
கானசேரி னுமானின கண்ணஞ்சா —வானசேரி
சிகர வராசேரிற் றோனஞ்சா வஞ்சா
மிகுநீக கயஞ்சேரின மீன” —என்பதனுமறிசு.

(௧௦)

பிறப்புகு குணமு மறிவுமென்ப பிபணு மிவைபுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகாடிக் தே ரெயிரி னூட்டென நிவைதமமா
னிறுக்கு மமைசரா முதலேசா நின்ற ராயந்து தெவிரநதிடுக
வறுக்கும வினையாற் துதம்பொருட்டு மறைபொ காமமா பொருட்டுமே.

(இ - ள்) மெய்சிறந்தொழிந் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து
கொள்ளுங்கால, தனறொழிலை சாநிரங்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய)
பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லுமிவற்றைக் காட்சிப்பிர
மாணத்தாலும் அதுமானப் பிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொரு
ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக்
கூறியதாம்.

(௧௧)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுததிட டவரா லீரக வரசனறு
னறவோ னல்ல னிவறபேராகக் கிறதெடு மிரிமை யுடையாளை
யுறவெ வைத்தற கெண்ணினமீ தொத்த தெவாககு நினகருத்தென்
னறவோ தெனசுரு னுறவோடு மோநதே யொருவன நனைத்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில) அறவோரையும் புரோகித்
ரையும் விடுத்த அவரால் இப்போதானுமரசன தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை
நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம்.
இது எல்லோர்க்கு சமமதமாயிருக்கின்றது உன் கருத்தியாது” அதனைச் சொல்லக்
வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தினவழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர
மாகச் சோதித்துத்தெனிக. எ - று.

(௧௨)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனை சோந்தா னாயுமவிட் டிவவரச
னீனப் பொருவா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ மிரிமையுடை
யானைப் புரத்தற கெண்ணினமீ தமைந்த தெவாககு நினகருத்தென்
னுன்ப படாமை யுடைத்தெயிசை சூனொடு நரைப்பித் தேத்தெனிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில) சேனாபதியையும் அவன்
வகையினோரையும் விடுத்த இப்போதானுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடைய
வன், (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரச
னாகும்படி யோசித்தோம் இது எல்லோர்க்கு சமமதமாயிருக்கின்றது உன் சம
மதம் யாது? ஒளியாதுரைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவீது (பொருள்வழி
யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று

(௧௩)

தொன்று தொடட வுரிமையொடு சூழந்த தவழா தாடடியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிவினன னுனைக்கண மெங்கி யெனைவிடுததாள்
சென்றங் கவளைக் கூடுதியேற சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் திதனு னுந்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொண்டபிபவனிடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமையாளாக ஒரு தவமுதமகளை விடுத்து இம்மங்கை உடைப்பில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னை யனுட்பினா. அவனைச் சென்ற சமுவுவாயாயின உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுங் கவசப்படும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவிதது (இன்பவழியில்) பரிசுதித்து ஒருவனைச் சேர்த்துக்கொள்க எ - று (எசு).

வேறு

ஒருநிமித்த மேலிடடே யோரமைப்பா அவைமனையி லேனை யோரை, யொருமையு வழைப்பித்திங் கிராபிழைப்பா குழியினரென றுறுத துக்காவ, லொருவனிலிவ வரசலமை யொடங்கமுயன முனிவனை யொ றுறுதது வேறே, யொருவனைவையாத்தகிசைந்தே முனகருதநென நெனச குளொ னொப்பித தேவாக

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில யாதேனு முகந் தர்வைத்து மறவாகளை யழைப்பித்து, இவர்களை எதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினாக்க னென்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன நமமைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான (அவன் நமமைக் கொல்வதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாக்கச் சமத்தித்தோம் உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள் எ - று

மேல ஐந்து செயலுள்களின் கருத்தை, ஷே, தெரிந்துதெளிதல்.

“அறம்பொரு ளின்ப முயிரசக நாண்கின்

நிறந்தெரிந்து தேறப் படும்” — எனபதனுநிக.

(எடு)

வேறு.

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறப்பு மடியிழைப்பென
நல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல லுறுரா னுடையானே போரந்து தெளியப் படுமெந்தா
வல்ல கலைதோந தாசறநா நடட்டும் வெளி று மருவிடேம்.

(இ - ள்) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றரிடத்திலும் வெளிற் றறிவு பொருந்தும் (ஆசலால்) உயாகுடியிற் சனித்த, ஆறு குதற்க்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுங் துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல் லாககுற்றங்களை யு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராயந்து தெளியப்பட்டதக்கவன். எ - று

ஆறுநவைகள் காமம ருராதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியமெனபன்.

இரசெய்யுளினகருத்தை, ஷே, ஷே.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

அரியகற் றுசற்றா கண்ணுந் தெரியுங்கா - லினமை யரிதே வெளிற்” — எனபத னுநிக.

(எசு)

சுற்ற மிலரா னவாதமமைச ருழைல் பழிபா வமுநாணா
பற்று மிலரா சுவாவிகெ பண்பா தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலரதனு முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென றுணர்ந்து குணமிருந்த செமமையுடையா தமைத்தெளிக.

(இ - ள்) சுற்றமில்லாதவாகனே யோசியாதே (என்னில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சுகள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிடு, குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக அளவிட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றை - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

அற்றானாத தேறுத லோமபுக மறநவா - பற்றிலா நாணா பழி ”—என்பதனை நிமி (எ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேணுங் கருவி தத்தமது
கரும் மதுபேர நிறக்கருவி கழியச் சிறந்த வல்லறிக்
மருவு காத லாலறியா மாட்டு வினையை வையறக்
வொருவா தமையுந் தேராமே யொருகா லதது தெளியறக்.

(இ - ள்) (ஒருவருடைய) மேனமையையும் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கைய் தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவர்பாற) பொருந்திய உன் காதலினிமித்தம் தெரியாதவிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல

காதனமை கந்தா வறிவறியாத தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்

தேற்றக் யானாயுந் தேராது தோந்தபிற - நேறுக் தேறும் பொருள்.”—என்பதனை (எ)

தோந்து தெளியப் பட்டவனபாற தோந்தே வினையுந் தகவிடுகந்
தோந்து தெளியப் பட்டவனை நீது காணு தயிரறக்
தோந்து தெளியப் பட்டவன நீர வினையை விடுமதனைத்
தோந்து பகைவா பிரித்திடுவா தோன நெளவே போற்கேடாம்

(இ - ள்) தீர்த்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிதுதருமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்தே சுமத்துக் (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீவகும் செய்யக்காணுது சந்தேகியாதே (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழில் (பாதுகாவாது) விடுவான் அந்நேப பகைவா அறிந்து (அவனைப்பாற) பிரித்து (அஃ ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவனபோலக் கேட்டைய வேண்டியதாம் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடுமபை தரும்

தேரான நெளவுந் தெளிந்தான் நையுநவுந் - தீரா விடுமபை தரும் ”—என்பதனையும்,

அருநெறிமாரம்

“பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுகாற போந்த

வருள்போக வாறமென னுற்ற—விருள்போக்க

கூறப் படுவகுணத்தான கூடேவல்வல வேந்தனாற்
தேறப் படுங்குணத்தி னுன” —என்பதனாறுமறிக.

(எக)

முன்னாப் பொதுவா கிபவினையின் முன விடுதலாத தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னுடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுகக் சிறந்தவினை சாரந்து புரிவா னிடைதிரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவினையிற் பெயர்த்து நமுவ விட்டிடு

(இ - ள்) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில்
விடுத்து, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மை செய்து வருவானாயின் (பின்னா) சிறந்த
தொழிலில் விடுவாயாக. (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப்பற்றிச் செய்பவன் இடையில்
திருத்தக் குறைவடைதால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற்
புகச்செய்து கைநமுவவிடக்கடவாய் எ - று

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.
இதனை, ஷெ, தெரிந் துவினையாடல.

“நன்மையுந் தீமையுந் நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னுளப் படும்
எனவகையாற் தேரியக் கண்ணும வினைவகையான - வேறாகு மாந்தா பலா” —
என்பதனாறுமறிக

பொதுவினை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறந்தவினை - ஒருவனே
சாதிப்பதற்குரியது (அடு)

ஆளு மரசன பாலன் | மவனுக் காவ தறியறிவு
நாளு மவற்றைக் கலங்காம னன்று முடி க்கு முளத்துணிவு
முளம வினைகூற தனகரத்தின மொய்தத பொருளின் விழைபாத
கோளு முடையான புரிவினையிற் குற்ற முறது குணமெயாம

(இ - ள்) அரசுசெய்யும் மனனாதிததில் அன்பும், அருளுகவு வருவதையறி
யும் விவேகமும், அவற்றைச் சோவினறி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனத்துணியும், வரும
வினைகட்குத் தன் கையிலுள்ள மிக்க பொருளில் வாடுகியாக் குணமும் உடையவனே
செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனாவான் எ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிநான்கு
நன்ருடையான கட்டே தெளிவு” —என்பதனாறுமறிக.

“கரத்தின மொய்த்த பொருளின் விழையாத் கோள்” என்பதற்கு, அரசனால்
வரையறுக்கப்பட்டதினமேற் பரிதானப் பொருள் விருமபாமை யெனப்பொருள்
கூறினுமாம் (அக)

தெளிந்த வினையிற் தெளிந்தவினைச் சிறந்த காலத் தொடுமவிடுகக்
வினைந்த வறிவாற் றனுமிலையேன மிக்க வுரிமை நிரப்பாலே
தனைந்த மனத்தா னுயிடினுந் தனபால வினையைச் சார்த்தறக்
வனைந்து வினையில் விடுதலவினை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவினை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிந்த
தொழிலிற் சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய். உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அனபால்) தனைந்த மனமுடையவனானும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விதேதவினை அவ்வினைக்கேற்பப் பகையவைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ஓடி, ஓடி.

“அறிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற் கலலால வினைதான்-சிறந்தானென் றேவற்பாற் றனது. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த யுணர்ந்து செயல்.

வினைகருமிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாச செயல்.”—என்பதன னுணராக. (அ-2)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக நினைக்கு மவனமற தவயினையி னீங்கும் பிறநு மதினேரார முனைக்கும் வினைஞன கோடாதே முதிர்ந்ருலகங் கோடாது தனைப்பின் வைக றொறுநாடிச சாரும் வினையு நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்றொழிவிற் றளவுறுதியற்று முயற்சியான உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பாயாயின், அவன் அததொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னைநம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற் குங் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழ்வுவின, பன்மையையுங் கடலுஞ் சத உலகமானது முறையற்றது. (ஆதலின்) நீ எககாலமுந் தொழிலான சோரையாராயந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராயவாயாக. எ - று

இதனை, ஓடி, ஓடி

“வினைக்கண் வினையுடையான கேண்டாமே றாக - நினைப்பானை நீங்குந் திரு நாடோறு நாடுக மனைன வினைசெயடான - கோடாமை கோடா துலகு”—என பதனானும்,

பழமொழி

“காட்டிக் கருமங் கயவாமேல வைத்தவ ராகுவு ராற்ற வெமக்கென றமார்திருத்தன மாப்புனா நோக்கின மயிலனனா யுசைசருக காப்பிடுதல் புனலின் றலை”—என்பதனானும் (அ-௩)

பற்றும வெறுககை யொழிந்துழியும் பன்மையெய்துதுப் பாடாட்டுஞ் சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற ராப மொழியாற முழுவுறுந் னறற மவனுங் கொடுகாலு மனுநா தாகக் மிகப்பெருகு முற்ற நினைக்கும் பகைவாறொழின் முற்ற நேம கண்டனே.

(இ - ள்) ஏமகண்டா! பொருந்ரிய செலவற்ற நாலுநிலும், ஆதிநட்பைக் கொண்டாமே உறவினரைப் பெரிய கொடைதொழ்வுலகம் இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோராவராது. செலவமானது மிகுதியாக வளரும் வெல்லக்கருதுகின்ற சத்தானுக்களுடைய கருமங்களை முடிவுபெறா (ஆதலின்) உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக) எ - று.

இசெய்யுளால் உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஓடி, சுற்றநதழாஅல்.

“பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள்.

விருப்பஞ்சு சுற்ற மினையி னருப்பறா - வாக்கம் பலவுந் தரும.

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - சுற்றத்தாற் சுற்றப் படுட்.
காகை கரவா கரநதுணு மாகக்மு-மனைநீ ராச்சே யுள்"—எனபதனும்,

பழமொழி.

“அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கான மறறவற்
நல்ல கிலைக ளெனப்படுவ—நல்ல
வினமரபின மற்றனை ந்கு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து"—எனபதனும்றிக.

(அசு)

வேறு.

பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய விபாத
தருமிகு களிப்பின மூழ்கித் தங்குமி னேம கண்டா
வருமிகு பொச்சாப பத மறவியா வினனைக காதுபு
பொருமிகு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) எமகண்டா 'காடுகுணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டிமு - விடய
போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிமோகமற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின, அளவிறந்த மகிழ்ச்சி
யுண்டாகும் (அமமகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாகும்) அமமற
வியால், உணைக்காத்நு, போபுரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்
களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிகுண ததை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, பொச்சாவாமை.

“இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த - வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோவு
அச்ச முடையாக கரணிலலை யாங்கிலலை - பொச்சாப புடையார்க்கு நன்கு
முன்னுந் காவா திழக்கியான நனபிழை - பின்னு நிரககிலிமே"—எனபதனும்
றிக.

(அடு)

உறறிடு மாற்றன மூன்று முபாயங்க ணுன்கு நனமை
பற்றிய தொழில்க னேநதும் பணிந்து குணங்க ளாறு
மற்றைய லனைத்துங் கேடாம் வளாபிறப் பேழை காறும்
பற்றிடு நனமை யின்றும் பாழத்தபொச்ச சாப்புச சாரின

(இ - ள்) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிகுணம் பொருநதுமாயின், பொ
ருநதிய மூவகையாற்றலும், நாலவகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும், மற்றையயாவுங் கேடாம். அவனுக்கு வளாகின்ற ஏழுபிறவிகள் வரையிலும்
அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்

தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன் தருவது,
சந்தேகமில்லாதது, பின்னன்மை பயப்பது.

குணங்கள் ஆறு--அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்கூணயம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்யுளின கருத்தை, ஐ, ஐ.

“புகழ்நதவை போற்றிச் செயல்வேண்டிடு செய்யா
திசுழ்ந்தார்க் கெழுமைபு மில.”—எனபதனும்றிக.

(அசு)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டா தமமை யெண்ணுதல செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைநது ருத வண்மைவந தடுக்கு மைநதா.

(இ - ள்) மகனே¹ நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக
காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமினறிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுணடுசெய்யும்
முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அதுமுற்றிப்) பயன்கொடாமையிலை (அம்மறவி
யுன்னை நீங்குதற்குபாயங்கேள்) அளவிலுவகையால் இறுமாசுருட்பொழுது, அவ்வாறு
முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும் எ - று

இதனை, நெ, நெ.

“அரியவென் றுகாத விலைபொச் சாவாக் - கருவியாற் போற்றிச் செயின்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுளஞ்ச தாநதம-மகிழ்ச்சியின் மைநதும் போழ்து.”
என்பதனனும்,

நூராமணி

“இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுந்
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின மைந்துறும் போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனா பூவினுட
டிகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மன்னனே ”—என்பதனனுமுணர்க. (1)

எய்திய குற்றத் தோகள் யாவராயினுங்குண ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறநதலைப் பிழையாத தண்டரு
செய்தலே செங்கோ லாகுளு செய்யகோ லினதே லென்ன
முய்திசெய் மழையான மகக ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்) பொருந்திய குற்றமுடையோ யாவராயினுந் தாகணியம் பாராட்
டாது அழகாக விசாரித்து, தரும்நெறி தவறாமற்படி தண்டருசெய்தலே செங்கோன
மையென்று சொல்லப்படுவதாகும் (இம்முறை செய்சல) பயனை யுண்டிசெய்யும்
மறையினால் பிரணுகள் பொருந்திய பயனடைதலபோலும் செவ்விய இராசநீதிசுவறு
மாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது) எ - று

இதுமுதல் ஐந்தா செய்துள்ளனால் நன்னீதிசெலுத்து எனக்கூறியதாம்

இதனை, நெ, செங்கோன்மை

“ஓர்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாரமாட்டுந் - கோகதுசெய வல்தே முறை
வார்கோக்கி வாழு முலகெல்லா மனைவன - கோலோகி வாழுகுருடி ”—என்பத
னனறிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளைபு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறும்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும்.

(இ - ள்) (அரசன நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ)
மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றதலும், நீனைதற்படி தரும்ங்கள்
விறுத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கத்தேதே

லும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிசுக்குழு) வாழ்ந்திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உள்வாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“அந்நணா தூற்கு மறத்திறகு மாதியாய - நின்றது மன்னவன கோல்.

குடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மனை - னடிதழீஇ நிறகு முலகு.

இயலபுளிக கோலோசசு மனைவ னாட்ட - பெயலும் விளயுளுந் தொக்கு.

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன - கோலதூஉங் கோடா தெனின.”

என்பதனுமறிக்க.

(-அக)

கருவிற்குச் சாதி தம்மாத் காமரா ருயிரைக் கொல்லேவரா

வெருவரசு சூறை கொளவேரா மேவியா றலைப்போரா கள்வ

ருருவளா பிறனில் வேடபோ ருவாமுத லோரைக் கோடநல

பருவரு பாவ மனறு பயிர்க்களை கபோதல் போலாம.

(இ - ள்) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்லோரும், அஞ்சுமபடி கொள்ளுகொள்ளோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவா முதலியபாவிக்களைக் கொல்லுதல் [மரணத்தண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது (நற்குடிகளாகிய) ப்யிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“கொலையிற கொடியாரா வேந்தொறுத்தல் பைங்குழ

களைகட்டதஞேடு நோ”—என்பதனுமறிக்க

(கூ)

பரிசனம் பகைவா களவா படாதரு முயிரைக் காடுமன

றுரைசெயைந் திட்டதி னுறு முலகிடை யிடையூ நெய்தா

வரிசையிற காதது நீதி வழுக்கினா தமமை மொதுதிசு

கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலா தரும் மைந்தா.

(இ - ள்) தன்பரிசனா - பகைவா - திருடா - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்காதி) உயிர்கள் - தான என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்ப முண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்ற மறப்பொருளும் வாங்கிக்கொளுதல் அரசாக்குரிய தருமமாம். (இவையநீதியென நெண்ணுதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்

வடுவென்று வேந்தன் ரெழில”—என்பதனுமறிக்க,

திருந்தோண்டிப்பூணம்

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர புரக்குவகாலேத

தானதனுக் கிடையூறு தன்னுறநன் பரிசனத்தா

லுன்னமிகும் பகைத்திறத்தாற் களவரா லுயிர்ச்சமா

லானபய மைந்துநதித் தரசாளவா னல்லனே.”—எனமதனுமறிக்க.

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால், குடிகளிடத்து ஆறிலெருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த சியமப்படி கப்படும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (௯௧)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலங் காப்பி னந்த
விறைவனைச் செங்கோல காக்கு மெளரியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளா குற்ற மோரான குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவங் தேய்ந்து நெடுமபகை யினரு மேனும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுந் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலாயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறை யறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனாயிராவிடும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயி னும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிகப்பகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைதபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாசு முட்டாசு செயின்.

எண்பத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - நண்பத்தாற் றானே கெடும்.”
என்பதனும்,

சீவகச்சீகாமணி

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி
கறங்கு தெண்டினா டையகங் காக்கும்
விறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்
தறங்கள் வெளவ வதனபுறங் காக்கலா” —என்பதனனுமுணாக (௯௨)

அறுதொழி லாளர் நூலக ளயாப்பரான் பவனின் றுகு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாட்டிற் குணமும் பிறங்கொளி நிலைபெ றுது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனை! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரகைகளாக) காததலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அத்தனா வேதாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள, பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைளங் குன்றும், (உணவாகிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள குறையும், கீர்த்தியும் நிலைபெறுது (தொலையும்) எ - று

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கொடுங்கோள்மை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டல்லவை செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும். [கும வேதது.
கூழுங் குடியி மொருங்கிழுக்குங் கோல்கோடச் - சூழாது செய்யு மரசு
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மையி-தின்னேன-மனனாவா மன்னாக்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்
ஆயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்” —

என்பதனும்,

ஆரியமலை

“தற்பாடு பறவை பசிப்ப பகையற
நற்குலகொள ளாது மாறிக் காலபொரச
சீனா வெண்டலைச சிறுபுன கொணமு
மழைகா லூனா வளவயல விலையா
வாயமையுந் சேட்செனறு காகஞ் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவையு காட்சிக்
கொடுகோல வேந்தன காகஞ் ராடே” —என்பதனுமறிக.

கறை * அரசன் கொள்ளுகப்பம் வேதியரதுதொழில்—ஒதல்-ஒதுவிதல்
வேட்டல் - வேட்டிதல்வாதல் ஏற்றலென்பபடும. (௧௯)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகந திட்ட தண்ட
நடுநிலை யினமை செவவி யினமைநன முகமு றுமை
புடனுறச சூழ்ந்து செயயா துறுபிழை யமைச்சாக கேறறல்
படுசமாச சிறைசெய யாமை பலவுநீங்க காகஞ் மைநதா.

(இ - ள்) மைநதனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மிலலாமையும்
குற்றத்திற்கேற்பசு சிடசைசெயயாடையுப, நடுநிலைமைசு குணமிலலாமையு, (குறை
யறிவிப்பதற்கு) எவரிதிற சமயங்கொடாடையு, ஒன்றையோசியாமல் (தானாகச்)
செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை மருதிரிகண மீதேற்றலும், போசெய்
புங்கால (தன்னையகாந்தக கொளவந் துப) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை
முதலிய யாவும் பொல்லாங்கு புணடுசெய்யும் ஏ - று.

இசெய்யுளால் அச்சமுறவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இரண்டை, ஷ, வெருவந்தசெயயாமை.

“தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வி யினனா முகத்தான பெருஞ்செவ்வம்-பேயகண டன்ன துடைத்து-
கடுஞ்சொல்லன் மருணிய னுயி னெடுஞ்செவ்வ - நீடினறி யாககே கெடும்
கடுமொழியுங் கையிகநத் தண்டமும வேந்த - னடுமுரண் டேயகரு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணா வேந்தன சினத்தாற்றிச - சீறிற் சிறுஞ் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெயயா வேந்தன - வெருவந்து வெய்து கெடும்”
என்பதனும,

புறநானூறு.

“காயநெல லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை விலலது பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமிததுப்புக் குணினே
வாய்புரு வதனினுங் கால்பெரிது கடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாரதது நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யனை புக்க புலமபோத

முனு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே ”—என்பதனனுமறிக (௧௭)

பரிணதவா தமமாற கூறப்பட்டன மறுக்க மாட்டா
விபநநத குணங்கண் ணோட்ட மித்தகு கண்ணோட்டநதா
முபவறுசெய் முறைக்குக் கேடு முன்னுநா மாட்டுக் கூடா
நயந்தப நினக்குத் தீங்கு நாட்டினா தம்பா னுடல.

(இ - ள்) (தாட்சணியமெனப்பதுபலதிறச்சதாயினும்)தமிழம் பழகினோரற்
கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய
தகுதியாகிய இச்சதாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டிவது
மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க
வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சியுடன செய்கின்ற செங்கோன முறைக்குக் கேடுநீன்ப
பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாஞ்ஞநலிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்

“கண்ணோட்ட மெனறுங் கழிபெருங் காரிகை - புண்மையா னுண்டிவ வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லாக - குரிமை யுடடத்திவ வுலகு
ஒழுத்தாற்றும் பண்பினா கண்ணுங்கண் ணோட்ட-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகமவேண்டு பவா.”—என்பத
னும்,

பாரதவெண்பா

“ஒன்று நம்பென்கோ கொன்றத வென்பென்கோ
வினரகை தானென்கோ யாகென்கோ - மெனொருடையாழ்ப
பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவாபாற
கண்ணோட்ட மில்லாத கண் ”—என்பதனனுமறிக (௧௮)

வேறு

உளக்க னீதி நூலாக வொற்றே வெளிக்கண் னெனவிடுதது
விளைக்குஞ் செயலான மொழிதனனால வேண்டா சுற்றம் வினைஞராயு
மளக்க மைநந் வொற்றுவ னாதபு றுத யுந்மீவாடு
துளக்க மிவநி யெனசெயினுஞ் சோர்வ லாத தெனவழிக.

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முக்கண ணிரண்டனிடும் முறைசெய்தற
குரிய அக்கண புறக்கணனுள் வென்பபடுவ சண்ணிரண்டில்), அக்கண நீதி நூலா
ராயசரியாகவும், புறக்கண தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்தரு செய்கையினும், சொல்
லினும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்திலாவரையும், பரிசோதித்தற்கமைந்த
வராயப் பாரப்பவா சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவரெவ்வாறச்சமுறத்
திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே
தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டுமுகு) எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதரைக் கண்ணுக்கொள் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, ஒற்றுடல்.

“ஒன்று முரைசானத் தூறு மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்
வல்லாசுரு மெல்லா கிதழ்பவை யெஞ்ஞானம்-வல்லநிதல் வேந்தன றொழில்

வினை செய்வாரா தஞ்சுற்றமவேண்டாதா ரென்றா வ-கனைவரையு மாராயவ தொற்று.
கடா அருவேரெ கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்றது.

துறந்தார பழுவதத் தாகி யிறந்தாராயக - தெனசெயினுஞ் சோர்வில தொற்று.”
எனபதனூறிக, (கக)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா கொருமை வினைக்கண மூவாதமை
மருவ விடுக்க மூவாகளும் வந்து மொழிவ கொத்துவிடி
கரும் மதனை மிகத்தெனிக கரும் மறைப்ப வேண்டுதிதேயற
பொருவி லவாதம் பாறசிறப்பப புறந்தோன ருமற செயதிடுக.

(இ - ன்) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவாசெயல ஒருவ
ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்த அம்மூவரும் வந்து தனித்தனி கூறுவது (விசாரணையினால்)
பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுண்மையாக நம்புக ஓர் கருமத்தை
(பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பில்லாத அத்துதார்களுக்குச் செய்யும்
வரிசைப்பைப் பிறரறியாவண்ணஞ் செய்க. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“ஒற்றொற றுணராமை யானக வுடனமூவா - சொற்றொக்க தேறப் படும
சிறப்பறிய வொற்றினகட செய்பறக் செயயிற் - புறப்படுத்தா னொ மறை” —
எனபதனூறும்,

இரியைவநாம்பது.

“ஒற்றினு வொற்றிப் பொருடெரிதன முன்னினிதே
முற்றான நெறித்து முறைசெய்தன முன்னினிதே
பற்றினனாயப் பலவியாக்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல
வெற்றவேன மனனாக் கினிது” — எனபதனூறும் (கக)

ஊக முடையா கைப்பொருளை யொழிந்தா ரேனு மொழிவிலலா
வாகக் முடையா ரேயாவ ராகக் மிருநது மசைவிலலா
ஒக்க மிலலே லேதுமில் ருளுறு முயற்சி பொருள்கொடைக
டேகரும் புதழ்நற செருக்கவைபின சேரா வேம கண்டனே.

(இ - ள்.) எமகண்டனே! மனவூக்கமுள்ளாரா பொருளில்லாதவராயினும்
நீங்காத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருந்தும் அழிவிலலாத ஊக்கமில்லாதன
ராயின யாதொன்று மில்லாதவராவா (ஏனெனில், பொருளில்லாக்காலத்து உளவா
கும்) நனமுயற்சியாலவரும் பொருள் - உதாரணம் - பெருங்கோத்தி - பெருமைப்பாடு
ஆகிய இவை (மஹேசாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா (ஆதலால்,
நீ மஹேசாகத்தை யழகக்காதே) எ - று

இசெய்யுளால் மஹேசாக முடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஊகமுடைமை.

“உடைய ரெணப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலலாது நீங்கி விடும
ஆக மதர்வியுச் செலவு மசைவிலா - ஆக்க முடையா னுழை
உள்ளமில் லாதவ ரெயதா ருலகத்து - வளரிய மென்னுஞ் செருக்கு.” — என
பதனூறும்,

லெண்பாமாலை

“எனக்க முரமிகுநி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாங்க மிவனக ணகலாவால் — வீக்க
நகப்படா வெனநி நலமிசு தாராற
ககப்படா திலலை யரண்” — எனபதனனுமறிச.

(கூவி)

மடியொன னுளதேல வல்வினாந்து வகுக்குத தொழிலை நீட்டி கருங்
கடியு மறவி னுயில விளைகருங் கலநி தன்னசுசோத திடுமபகைவாக
கடிமை புருதுதுங் குடி கெடுசுரு மதனை விடுபடி னுண்மையினுற
குடிமை யிடத்தும் மீவாளுவாய் குற்றம் பலவு மொழிககுமே.

(இ - ள்.) சோமபலென்ப சொற்றிருக்குமாயின் (எடுததொழிலை) மிக
வினாந்து முடிக்கவொட்டாமல் (சால்) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மற்பபையும்
நித்தினாயையு முண்டிசெய்யும்; மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும்; பகைவாக்கு
அடிமையாக்கிவிடும், குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோமபற் குணத்தைவிடுத்தால்
ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில வெவவேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு
மொழிகும் (மேனமைதரும்) எ - று.

இச்செய்யுளால் சோமபாடுத எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, மடியின்மை.

“குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடித்து - மாண்ட வுருற்றி லவாக்கு.
நெடுநீர் மறவி மடிதயி ஞனகுங் - நெடுநீராக் காமக் கலன
மடிமை குடிமைக்கட டங்கிற்றன னெனனாக - கடிமை புருத்தி விடும்
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.”
என்பதனனும,

பழமொழி.

“வேளாண்மை செயது விருந்தோம்பி வெஞ்சூரதறு
வாளாண்மை யானும் வலியராயத் — தள்ளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகொ ளிலராய் வருந்தாநா
வாழ்க்கை திருந்துத வின்று” — எனபதனனுமறிச.

(கூவி)

விடாது தனுவிற ரெயுமுயற்சி மேனமேற பொருளை மிகவாளாகருங்
கெடாது சுற்று நடப்பினாதங் கிளைபுந் தாங்கும் யாவாகருந்
தடாத வுபகா ரமுடபுரியுந் தடந்தா மரையா போயுஞ் சேராக்கும்
படாத ஆழ்வர திகாறும பயனை விளைக்கும் பழியினாறு

(இ - ள்.) வில்லைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக ளளரச்செய்யும், நீங்காது கும்பத நண்
பினையும் உறவினரையும் ஆதரிக்கும்; எவ்வேருட்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ்
செய்யும்; பரந்ததாமரை மலரில் வசிக்ருந் திருமகள் கடைக்கம்பெறச்செய்யும். (இந்த
ஆள்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிலு அது) வருமளவும் (தக்க) பலனைக்கொடுக்கும்;
பழிதகப்படுதெல்லில் (ஆதலின் நீ முயற்சிதளராது) எ - று.

இச்செய்யுளால் முடற்சியைவிடாதுத எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஆளவீனையுடைமை

“அருமை யுடைதென்ற சாவாமை வேண்டி - பெருமை முயற்சி தரு” [கரு. தாளாண்மை பென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறதே-வேளாண்மை யெனந்ரு செரு இனபம் விகழ்பான வினைவிழைவான நன்கோரி-துன்பந் துடைத்துவழிந் தூண். மடியுளான மாமுகடி பென்ப மடியிலான - ருளுளா டாமனாயி னான தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன - மெயவருநதக கூலி தரும்]—என்பத னுணம்,

சீவநிந்தாமணி

“உள்ளமுடை யானமுயற்சி செயயவொரு நாளே

வெள்ளநிதி வீழுவீனே பாததனி லிலவே

தொள்ளையுணா வினனவாகுள் சொல்லினமட நிற்பி

வெள்ளனருக கெககருத்தம் போலவினி தன்றே”—என்பதனுமுணாக.)

எடுத்த கரும முடிவதனமு நெய்துந் தெய்வத் தானாக தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றேறாமை வருத்தத் தானாக மடுத்த பொருளின் மையினாக மைந்தா விடுக்கி வருத்தி நு மிடுககண டனக்கு எழியறந் வினப மறுவே யெனத்தெனிக

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னா, தெய்வந் தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிகப் பொருளில்லாமையாலாகிலும், அடுத்ததென இடுககண வந்தாலும் (பின்னாகு) நன்மைதரத்தக்கவையே யெனந் தீரமுற்றிருக்கவேண்டி (அன்றி) மனந் தளரநது (எடுத்தகாரியத்தைப்பழுது பட்சசெய்து) வருத்தாதே. எ - று

இச்செய்யுளால் துன்புற்றசுவியா?த எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இடுககணபுரியாமை.

“இடுககண வருகநா னருக வதனை - மெய்நாலு தல்கொப்ப நில.

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனனு னுற்ற - விடுக கணிடாப்பா கிடைத்து.

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக கணிகட படம்,

அந்நேமென நல்லற படுப்போ பெற்றேமென-நேமபுத நேற்ற தவா”—என்பதனுணம்,

நூலடலகேசி

“வேரிக கமழ்தா ரரசனவிடு கென்ற போழ்துந்

தாரிக கலாத வகையாற்கொலை ருழந்த பின்னு

பூரித்தல வாட விவற்றறப்பொலி வின்நி நின்றான

பாரித்த வெல்லாம் வினையினபய னென்ன வல்லான”—என்பதனுமுணாக.

அங்க வியல.

வேறு.

நனிப்பன பப்பபச சிறுமுயற் சிறிது னலத்தகு வினையுமற் றனைய வினையினைத் தொடங்குந் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களும்படையு மினிதுறு பொழுது முபாயமுந் செயலு மிடைப்படி மூலக ணீக்கித் துணிபற் முடிவு போக்கிடு மாறுந் ருமுதர வல்லவ னமைச்சன.

(இ - ள்) பெருமபயன வினையுமபடி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியுமாதியவற்றைச் செய்தலும், இடை யிற் சமபவிக்கும் விகினைவகளை விலக்கித் துன்பமற் முற்றப்பெறச்செய்யும் உளத் துணியையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொடுக்கத்தக்கவன மந்திரியாவான் எ - று

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாரபத்தொரு செய்யுள்க ளாலும், அங்கலியல கூறலாயினா

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, அமைசு.

“கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.”—என்பதனாறுணாக

(402)

மிகைவினை வரினு மசவுறு வனகண் விழுகுடி. காத்தலாவ விரை நூல, வகையுற் சூழ்நது விடுவன விடுதது வகுப்பன வகுத்திடல வே ணடிற், பகைவாதந துணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயிற்றவா பகை வொபாற் புகாமற், தகையுற் செய்தல் பிரிந்தவா தமமைத் தமமொடு பொருத்தது மமைச்சாம்.

(இ - ள்) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவனமையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நூலவகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டியாயிற் பகைவா பகத்ததரா யுள்ளாரைப் பிரித்தலும், தன் பகத்ததராயுள்ளோர் பகைவா பகலிற் புகாமல் தடை படுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தமமுடன கூட்டிவைத்தலும், முத்தவியற் றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின் செயல்களாம். எ - று

இதனை, ஐ, ஐ.

“வனகண் குடிகாத்தல் கற்றறித் தள்ளவினையோ - டைநதுடன் மாண்ட தமைச்சு

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தார்ப - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு” — என்பதனாறுணாக

(403)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசாக் காக்கமே குறித்தன வா குந், திறனுந் நயியா வரசுருக் குறுகி ரெப்பலுஞ் செய்வன வேணு, முறுமுல் கியற்கைக் கொத்திற் ரெயலு மொருவினைக் கியைந்தால் செயலு, ணிறுவ வு தொன்றால் வாயப்பவெஞ் ஞான நிகழ்வுதலு மமைச் சருக் கியல்பாம்.

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செலவழிகுத்தகே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தற் செய்தலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நீலந் தத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நா ளுங் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம் எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ.

“தெரிதலுந் தேருந் செயலு மொருதலைபாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு,

மதித்துப் நூலோ டிடையாக் கதித்துட்பம் - யாவுள் முன்னிற பவை,

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து மூலகத் - தியற்கை யறிந்து மரயல்
அறிகொன நறியா னென்னு முறுதி - யுழையிருநதான கூறல் கடன்.”—என்ப
தன்னுணாக (௧௦௪)

முறையுறச சூழு மாததிர மனயி முடிக்கமாட டாடமந திரியு
மிறைவனுக் ககித மெண்ணுமந திரியு மெழுதுதிந திரத்தினு மாகா
வுறுவறிந பிரிக்கப பட்டவா முத்தலோ ருளத்தினைப் பிணித்ததுரு ருளமு
மறுவறப பிணிகரு மொழிதிந னயித்து வழங்கலம் திரிகனை குணமே.

(இ - ள்) ஒற்றுமைப்படடோ ஒற்றுமைப்படாதோ முதலிய யாவா (கேட்
பினும) அவர் மனத்தைப் பத்தித்துக் குற்றமற வசப்படச்செய்யும், சொறசாதிரிய
முடைமையுமறிந்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினரைத்
தழுவிக்கொள் இஃதன்றி) முறைபபடி வேண்டிய அபாயங்களை யாலோசித்தலன்றிக்
கருமசாதியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நீனைக்கு
மந்திரியும் (தூமநதிரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில எழுதிப்பாக்கினுங் கேடு
ண்டி. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இதனை, றெ, றெ.

“அறனறிந் தானமைநத சொல்லானெரு ஞானந - திறனறிந்தான நோசசித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவல் - ரெழுபது கோடி யுறம் [துணை
முறைப்படச சூழ்து முடிவிலவே செய்வா - திறப்பா டிலாஅ தவா.”—என்பத
னனும்,

சீவநசிந்தாமணி

“செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் சிறந்தன தெளிந்து சொன்னா
லறிந்தவை யமாநது செய்யு மமைதியா னரச னாவான
செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் செறிந்தன தெளிந்த கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிறகு மமைதியா னமைச்ச னாவான.”—என்பதன்னு
முணாக. (௧௦௫)

சுருக்கமெய விளக்கி யினிமையும் பயனுந தொகுத்தய லாரமொழிக்
கிடையாத, திருக்கிரா மொழியைச் சோராவ வவைக்கட செலலுமா
றஞ்சுத் தீனயி, புரைக்கலல் லவரே யமைச்சாக ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தரப் பலவாய, விரிக்கவல் லவருங் கற்றஆ விளங்க விரிக்கமாட டாருமெல்
லியரே

(இ - ள்) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவி
க்கு) இன்பமும் பிரயோசனமும் தரத்தக்கதாய், பிறா (ஆகேஷிக்கு) மொழிகட்குப்
பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோராவிறிச் சபையின்கண்
அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவார்களே (வசன நாவாகங்களாகிய) மந்திரிகளாவார்கள
(அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகுமபடி) இசை
விலலாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு செல்லவோரும், கற்றவற்றை (யாவாக்கும்) புலப்
படுமபடி விளக்க வறியாதவரும் வசனநாவாகரல்லா (ஆதலின் அவ்வாய்கற்றி
வீடுவாயாக) எ - று

இச்செய்யுளால் வசனநாவாகரைச்சோ எனக்கூறியதாம்.

இதனை, றெ, சொல்லவனமை

“கேட்டாப் பிணிகருந் தகைவாயக் கேளாரும் - வேடப் பொழிவதாரு சொல்.

சொல்லு சொல்லைப் பிறிதோ சொல்சொல்லை-வெல்லுஞ்சொ லின்மையறிந்து.

சொல்வவல்லன் சோலிவ னஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்லல் யாகரு மரிது.
வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுதல வலலார்ப் பெறின.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல நேற்றா தார.

இன்னும்து நாறா மலரனைவர் கற்ற - துணர விரிததுளையா தவர்.”—என்பத னுணர்.

த க ரீ.

“சொல்லியக்காற் சொல்லின பயனகாணுந் தானபிறா
சொல்லிய சொல்லெ வெவச்சொல்லும் பலலா
பழித்தசொற் நீண்டாமற் சொல்லும் விழுத்தக
கேட்டாற் கினியவாய்ச சொல்லவானேற் பூக்குழலாய
நலவய ஓர்நன றஞ்சா தணியகலம்
புல்லவி னூட லரிது.”—என்பதனுணுமுணர்க (க0௭)

பொருளபயந் திடினு மறமபுகழ் பயவாப புணாபடு வினையென்றுமபுரியார
மருளினமற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார வையகத தேனைபோர்போல
விருமுது குரவா கற்புடை மகளி ரிளமக விவாபசித் திடினும
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநாக கேமஞ்செ யமைச்சா.

(இ - ள) பொருட்பெருக்கந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த
நியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருந்திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செயயாதவரும்,
மருட்சியால ஓருவேளை செயதுவிடினும் மனவருத்தப்படாதவரும் (ஆகிய தோசகித்
துணைவாகன்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள்
முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்ததுகாக
கப்படுந் தீச்செயலனளைச் செயயத்துணியார (இவ்வியல்பினர்) உலகமுற்றும் காக்கு
மனனர்களுக்கும் இனப்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் தொழினலமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஓடி, வினைத் தூயமை.

“என்று மொருவுதல வேண்டிம புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.

ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செயவினை - யாஅது மென்னு மவா
எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செயவானேன - மற்றனை செயயாமை நன்று.

ஈனஞர் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோ பழிக்கும வினை

சலத்தாற் பொருளசெயதே மாராதல பசுமட் - கலத்துணர் பெயநிரீஇ யற்று.”

என்பதனுணும்,

படிமொழி

“ஆண முடைய வறிவினாக கநல

மாணு மறிவி னவனாத தலைப்படுதன

மாணமா கண்ணாய் மறங்கெழு மாமனனா

யானையால் யானையாத் தற்று.”—என்பதனுணுமுணர்க. (க0௭)

ஊறுசோ வினையைப் புரிதரா ஞுழா ஹுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார
தேதுகா ரியத்தை முடிபபுழி யன்மிச செயனமொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறா துணிந்த வினைதுளங் காதுவல விரைவார
ஹிதுசே ரிவரை யுருவுகண் டெளளா வேந்தனை வேந்தனு மைந்தா.

(இ - ள்) மசனே ' (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபட்டத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கார, ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடைபூற்று சமயவித்தாலும் மனங்கலங்கார, சேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறங் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்தகுந்த கருமத்தை நீரவிக் கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கோத்திபொருந்திய இவர்களு நுவத்தைப்பார்த்திகமுதல் அரசனே அரசனாவான் ஏ - று.

இசெய்யுளால் காரியசமாதனைச் சேர்த்துக்கொள எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, வினைத்திட்டம்.

“ஊரெனா ஹற்றயி னெலகாமை, யவவிரணடி - னெரெனப ராயநதவா கொள கடைக கொடகச செயதக்க தாணமையிடைக்கொட்கி - நெற்றா விழுநத சரம உருவுகண டௌளாமை வேண்டு முருளபெருந்தோக்-கச்சாணி யல் னா ருடைத்து. கலங்காது கண்ட வினைக்கட குணங்காது-தூக்கங் கடிந்து செயல்”--என்பதனுடைய,

பாரவுலையா

“சூதின னுகதன ருளவலி யானாக
யாதின னாயினுவந தெயதுமேற—நீதெண்ணிச்
சூழ்வாராத தாமுன்னரு சூழ்வதே மனனராய
வாழ்வாருக குளவ வழக்கு”--என்பதனுடையமுணாக (௧0௮)

துணிவுறு மனவுரு சூழ்ந்துபி நிரந்து சூழ்வினை பொருந்துமவா பெல்லார, தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற றருபொருள வினையிடங் கால், மணியுறு கருவி யையநதுமாயந திகலை யடாததெலாட டலாககழி வுறுங்காற, பணிவுசெய் தேனுங் காததனமுத தொழிலும் பண்புடையமைச்சாதர தொழிலை.

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் தணிவற நிறைவேற்றத்தலும், அது தகுதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவாக்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையெனனுமைநதையும் நிதானித்து, (கூடொனால) பகைஞரை யெதிர்த்தலும், பகைவாக்குத தோல்வியுறுங்காலத்தில் இதப்படுத்தியாயினும் தன வசமாகிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இதிறத்தவரைச் சோத்துக்கொள) ஏ - று.

இசெய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவுடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஐ, வினைசெயலவகை.

“சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்தணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது
ஒலலுமவா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாககாற-செலலுவாய நோக்கிச் செயல்.
நட்டாக்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே-யொட்டாரா யொட்டிக் கொளவ”--என்பதனுடைய,

இன்ன நூற்பது.

“சிறையில கரும்பினைக் காத்தேமப லின்னா
துறைசோ பழங்கூடா சோநதொழுக வினா
முறையினறி யாளு மரசினா வினா
மறையினறிச் செய்யும் வினை.”--என்பதனுடையமுணாக.

(௧0௯)

குடிப்பிறந் திருநூல கற்றறிந் தமைச்சா குணங்களு முடையனும்ச் சுற்றங், கடப்படு மரசனிடத்துறு மன்புங் கருதுவேற மரசவாம பண்பும், விடப்படா வினசொல வன்மையு முருவும வெருவிருத திண்மையு மருகி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிநனுகா லத்துக கேற்றவு முரைப்பவன் தாதன்.

(இ - ள்) முறையுபபடி கரும் முடிக்கவல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூதரும் வேண்டும அவா தலைப்பட்டா இடைப்பட்டா கடைப்பட்டாரென முததிறப்படுவா. அருள்) * தாற்செல்லற்குரிய குலத்திறேனறிப பெரிய நூலகளைக் கற்றுணாந்து யந் திராலோசனைத் தருதியுடையனாய், தன்னினத்தா முறைமையுடைய மன்னவன் இவர்களிடத்தில் அனபும், பிறமன்னா காதலிககுஞ்சிலமும், நீங்காதஇனிய சொல்வன்மையும், (கண்டோ விருமபும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும (கேட்போரது) அவகாசத்திறகேற்ப உணாக்கு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவானை யாள எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, தூது.

“அனபுடைமையான் குடிப்பிறத்தல வேந்தவாம-பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு அன்பறிவா ராயநத் சொல்வன்மை தூதுரைப்பாற - கின்றி யமைபாத மூன்று. [பு. தூவாரு ணூலவல்ல னொருதல வேளாருள் - வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. அறிவுரு வாராயநத் கலவியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செலக வினைக்கு கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலகசொல்லிக் காலத்தாற - நக்க தறிவதாந் தூது கடன்றிநது காலங் கருதி யீடனறிந - தெண்ணி யுரைப்பான் நிலை.”—என்பதனானுணாக. (கக௦)

உறுபொருள் காமம் வீருமபுருத தூய்மை யுயிரக்கழி வுறினுமஞ சாரமை, மறுபுலத் தமைச்சா துணைமையாந் தன்மை வாயமைசொற கோரவுருத துணிவி, மறுவற வுடைய னாயவழி யுரைப்பான் மத்திமத தூதன முடங்கல, குறுகுடி கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந் தழீஇக்கொள.

(இ - ள்) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் வீருமபாத புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காநமையும், வேறறச்சர் மந்திரிகளை நட்பாக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொறசோயுபாத துணியும், (ஆதிகவற்றை) குற்றமற்றவுடையனாய் முறைப்படி சொல்வோன் இடைப்படு தூதனும். (தன்மன்னன் வரைத் தனுப்பிய லிகிதப்பதிரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இந்த (முத்திற) ததூதுவரையும் உரியவராகக்கொள எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாயமை வழியுரைப்பான் பண்பு. விடுமாற்றம் வேந்தாக் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாயசோரா வனக் கணவன். இறுதி பம்பபினு மெஞ்சா திறைவற - குறுதி பம்பபதாந் தூது.”—என்பதனானும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினா மறையோரு மன்னருமாவா. இதனை, இலக்கணவாக்கம் அகத்திணையியல் —“வேத மாந்தா வேந்தரென நிருவர்க்குந் - தூது போதற் றொழிவிரித் தாகும்” —என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணாக.

பாபநாபய்யா

“தானநிறந்து கூறுந் தலைமற நிதையது
கோனறைந்த தீதெனறு கூறுமாற - முனறி
தோலையே காட்டுங் ககடயென றெருமுனறு
மேலையோ துதுதாதந் உறு” —என்பதனனுமுணர் (ககக)

இதைசிற்ப பாக வலிவன நுகரவ ன்னிதறு மேலமைபா திக
டா,முறலறை போத ஸுரிமைமின மருவ லொண்பொருள வெவ்வனமொ
னவன்முன, பிறாசெவி மொழிதல பிறரொடு நகைதல பேனுவருப பண
புலவந துளமை, முறைமதித திகமுதல விருமபுற வினையை முடிததலுஞ்
சோநகவாக காகா.

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன பூணததக்கை, புலிகசுததகை, இனிமை
பொருத்திய மேமபாடி முதலியவற்றைப் பொருந்ததல, அறைபோகுதல, உரிமை
புடன மருவுதல, ஒளியிப்பொருள் யபகரித்தல, இராசசமுதகதிருத்து பிறாசெவி
யில (இரகசியஞ்) சொல்லுதல, மறையேரோடு கிரித துப்பேசுதல, பணபுதலறி நடத்
தல, அரசன இளைஞன் (இன்ன) முறையுடையோனென்று (பாழதல, அவனவேன
டாக கருமததை நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாலும் (இராசசேனையர்) சோநகவாக
ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம். ௭ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேனையோடான பபொருந்தனக
கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, மன்னரைச்சேர்நதொழுதல

“மன்னா விழைப விலமுயமை மன்னரான - மன்னிய வாங்குந் தரும
போற்றி னிரியவை போற்றல கடுததபின் - நேற்றதல யார்க்கு மரிது.
செவிசெவாலுஞ் சோகத நசையும்வித்தொழுக - லானற பெரியா ரகத்து
இளைய ரினமுறைய நெனறிகழார் நின்ற - கொளரியோ டொழுகப்படும
கொளப்படலே மென்றெண்ணிக் கொளாளாத செய்யார் - துனகதற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்டலல செய்யுங் - கெழுததைமை கேடு தரும.” —என்
பதனுணுணர் (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மயிந்திதை விருமபக கோதறு பயனமிகப் பய
குகும, வெறுப்பில வினையை விளம்பிலேனா டாந வினையினைக் கேடபி
னும விளம்பார, சிறப்பிற் வேராவ தாவினு மறைதான செப்பிடிற் கேட
பினல் லாது, மறப்பினும் பெட்டார ரோததர ரணுகார மருங்கக லார
வினை வலிததா.

(இ - ள்) (அனபியு, அரசன்) குறிப்பையும், சமயகசையுமுணர் தவன்
விருப்புற, குற்றமற்ற பெருமையனை வினாவிப்பதாகய வெறுப்பிலாத காரியத்தை
(தாமேவலிதது) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (நருநிந்) கேட்டாலுஞ் சொல்ல
மாட்டார்கள தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதானாலும் மன்னன் அநததவகமாக
வைத்ததவகற்றைய அவனை சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மதநதம் உற்றுக்கிளராகன,
(தாமே) கிரகிக்கமாட்டார்கள, (பிறாக்குவெளியிடாது அடக்குவார்க்கு) அரசனிடம்
நெருங்காமலும் விலகாமலும் சமயப்படுகொழுகுராகன சொழிலவனமையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷ, ஷெ,

“அகலா தணுகாது தீக்காயவாரா போலக - விகலவிநாயகா சோகசொழுகு ரா
எப்பொருளு டோராரா தொடராமற் றப்பொருளை - விடடசகற் கேடக மவை
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் - வேண்டிப் பேடபச சொல்ல
வேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞானறு - கேடயினுஞ் சொல்லா விடல” ---
என்பதனும்,

ஆராரங்கோனா

“பிரரோடு மந்திரங் கொள்ளா மிறைவீரோ

சாரார செவியோரார சாரிற் பிற்சொன்னு

தேமாரபோ னிறக தெளிந்து” --- என்பதனுமறித (ககக)

அந்ததிடைய குறித்த காரிய மந்தை பையுற நவரவா விழியான,
முகத்தினு லமிய வல்லவ ணை மூகாவிழி யிரண்டி னுமணி, யகத்திடைத
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா லவரவ ரககுழிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனை கரிமுத லுறுப்பி னிழைவன கொடுத்தாப்கொண மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பாவையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினு
மன்றித் தன் மனத்துள் தோன்றப்படுங் குறிக்கால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யாரோமுதலிய (சுதமங்க) சேனைகளில் (அவன்) விருடிய பொருள்களைக் கொடுத்த
தானும (உனக்குத்தனையாக) வைத்துக்கொள் - று

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபனைச் சோ எனக்கறியதாம்

இதனை, ஷ, குறிப்பறிநல்

“ஐயப் படாஅ தகத்த துணாவானைத் - செய்வதேனா டொப்பக் கொள்
குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரா யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்தங் கொள்.
முகநோக்கி நிறக வமையும்கோக்கி - புறற் றுணாளாப் பெறின
துணையி மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கற் - சண்ணல்ல திலலை பிற” ---
என்பதனும்,

நாராரண்கிழை

“ஈற்ற முறைக்கு மலருணை மகதிய

மாற்ற முறைக்கு விரைவல் - வகி

னகம்பொருந் தீமை முடிவறைக்கு மெல்லா

முகம்போல முன்னுரைப்ப நில” --- என்பதனுமறித (ககச)

தொகைபடு செஞ்சொ லிலககவை சொல்லே குழந்திடுங் குறிப்
புரரோன மூனறின, வகையறிந னாராதேனா ரொத்தவா தாழ்ந்தேனா
ரபுமுன றவையுமா ராய்து, தகையுற வுயாந்தேனா ரவையின்முந் துறா
யா மததினெவ வாற்றினுங் கிளப்பார, நகைபந் தாழ்வி னெனனைபு
மொழியா நவைபடாச் சொற்பொரு ளாயந்தோ

(இ - ள்) குற்றமற்ற சொற்பொருளானா தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக
கணச்சொல் ஆலோசிக்குங் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோ சமானஸ்தா கீழ்ப்பட்டோ என்னு மூலகையாயினா பொருநதியசபையை யாராயநது, தருதியாகிய உயாந்தோசபையில் (ஒனை) முற்பட்டகூடா. சமானஸ்தா சபையில் முற்பட்டவாயினும் பிற்பட்டவாயினுஞ் சொல்லவாக்கள நகைகரத்தகக கீழோ சபையில் ஒனைஞ்சொல்லமட்டவாக்கள (இததிதததாணாசசோதநுககொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாநிவாகனைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, செ, அனவையுதிதல.

“அனவையறிந தாராயநது சொல்லுக சொல்லின - நெகையறிநது தூயமை யவர் இடைதெரிந்து நனகுணாநது சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிநது நனமை யவா நனமெனற வறறுளநு நனநே முதுவருண - முது கிளவாச செறிவு கற்றறிநதா கலவி விளங்குக கசடநச - சொறமெரிதல வல்லா ரகத்து உணாவ துடையாமுற் சொல்லல வளாவதன - பாத்தியு ணீர்சொரிக தற்று பலலவையுட் பொசநநதுஞ் சொல்லறக நல்லவையு - ணவகு செலசசொல்ல வார் அங்கணத்து ஞகக வாழிததததத நங்கணதத - மல்லாமுற் கோட்டி கொளல ” - என்பதனானும்,

ஆசிரியரால்

“குழப்பிதப புதிதப பணுவல குடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கா பூண்டு காமுற
வாயமைவாய மடுத்த மாநதித தூயமையில்
காதலின பத்துட்டவதித தீதறு
கடுவு நிலைநெடு நகாண்கி கைகலு
மழுக்கா நினமை யவாவினமை யெனரு
கிருபெரு ந்தியமு மொருதர மீட்டு
தோலா நாவின மேலோர பேரவை
புடனம் ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற
பெறுகதி லமம யானே வரனமுறை
தோனறுவழித தோனறுவழிப புலவப பொதிநது
ஞாங்கா ஞாங்கா நின்றுழி நிலலாது
நிலையுழி யாககை வாயப்பலிம
மலாதலை யுலகத்துக் கொட்கும பிறப்பே ” - என்பதனானுமுணாக.

வல்லவ ரவையுட் கற்றறுஞ் சாது வகுததுணாத தவருணமிடிக் கான நல்லவை கேட்பார கற்றவா தடமு னானகுற மதிததிடப படுவா சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன செலுத்தாச சோரவினா கற்றுங்கல லாத புலவியரிருந்தும் பொன்னின ரநனாற போறறுக் வைவபஞ்சா தவனா.

(இ - ள்) கலவிவல்லோர சபையில் மலைவுறாமல தாம் படித்தவற்றை கைகப் படுத்தி அரசுகேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோ (மிகக் கலாராயினும்) கற்றவாகளிற் சிறப்பாக் மனிக்கப்படுவாக்கள, சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயநது தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாதடக்குவோ (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத அறபமானவர்கள் (எனறிகழப்படுவா கள, இவ்வியலரினாக்கள (முதநதாலும் இருப்பவனாயும்) இருநதாலும் திறநதவனாயும் (முறையே) ஒத்தவராவாக்கள், ஆனபடியால், சபைக்குஞ்சாதவாக்களை மே டீடோற்றக் கட்டலாம். எ - று

இச்செய்யுளால் சபையஞ்சாதவொச்சோ எனக் கூறியதாம்.

(௧௬௬)

இதனை, தெ, அவையஞ்சாமை.

‘கையறிந்து வல்லவை வாய்சோறா சொல்லின - நெகையறிந்த ஆயலம் யவர்
காழுருட கற்றா கொனப்படுவா கற்றாமுற - கற்ற செலச்சொல்லு வா
காற்றும்முற கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிச்சாருண மிசக் கொள
பலலவை கற்றும் பயமிலரே நலலவையு - ணனகு செலச்சொல்லா தா
கலலா தவாரி கடையெனப் கற்றறிந்த - நல்லா நலவையு சொ
உளமெனினு மில்லாரோ டொப்பா கன்னஞ்சிக - கற்ற செலச்சொல்லா தா.’—
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவினகங்

“அவையஞ்சி மெயவிரிப்பா கலவியுங் கலலா
அவையஞ்சா வாகுலச சொல்லு—நவையஞ்சி
யீசுதுண்டா செலவமு நலகூடநா ரின்னலமும
பூசுதலிற் பூனாமை உனறு”—என்பதனானும்

(௧௬௭)

இந்நுணர் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடையி நகரகளு முடைத்
தாராய், பெருநெய் பொருளு மொழிவற வீணாகுகும பெருங்குடி களுங்
கலங் காலாற, பொருளபல வீட்டுரு செலவரு மறையோ டுறையறு
தவருவினா துறவோர், மருளறு கலைஞ ராதியோ பலரு மனனிவாழந
திருப்பது நாடு.

(இ - ள்) இந்நவகை (நிலப்ப) நீரும், பொருந்திய மலையினினொழுமும்
ஆற்றுகீரும் (மலையும்) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களும் கீங்காமற்
பெருகுபடி விளைவிக்கும் குடிகளும், மரக்கலமுடனாகக் காலகொடு நடந்தும் (கொள
வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாறுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும (வியா
பாச) (சுவாச) ஆகியவற்றைத் தவிரியா துறவியா மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய
பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும் எ - று.

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்தி என்னகூறியதாம்

இதனை, தெ, நாடு.

“சுள்ளா விலபுஞ் சுகநாரு தாழ்வினாச - செலஞ்சுந் சோவது நாடு

நெருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு”—என
பதனானும்

(௧௬௮)

பழகுநா நாட்டுக் கமராகள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டுங்,
சுழுவாழா றிலைக்குங் களவாபெரய குறளை கூறுவோர் பன்றிமான முக
லாயக, செழுவுழுட பகையு மளவுபாாத தரணைக் கெடுக்குங்கொல குறு
மபரு மிக்க, மழைமழை யினமை யெலிகளி னிடின் மன்னராற் கோளு
மா மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! கடவுளாகளையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினுற்
பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபடுகருங் களகளும், பொய்யாகளும்,
குறளை கொல்லி, நாடு, பன்றியும், மாண்புதலிய உட்பகையும், (உதவிப்போனினு)

சமயம்பார்த்து அரசையழிக்குக குறில் மன்னரும், மனது மிஞ்சியும், மழையினமையும், எலியும், கிளியும், வீட்டிலும், முதலியவாழ்வுமும் பெற்றரசர்களும் இடையூறு நேரிடுதலின (இவை யாவும்) நாட்டுக்குக் கேடுவீசிப்பவர்களை யுட்கொள்ள ஏற்று

இதனை, ஷே, ஷே

“பெருமபொருளாற் பெட்டகத் தாடு யருங்கட்டா - ஷாற்ற விளைய நாடு
பலதழுவும பாழ்செய்ய முட்பனையும் ஷோதலைகூற - ஷாஸ்புறாடி மிலலனு நாடு” — எனபதனுணாக

கொலகுறுமடி — இதில ‘கொலலை யைய மைசநலை கூறாடு’ — எனற தால, சொல எனபதனையசைச்சொல்லெனருவது, கொல்லாச்சக எனபபொருட்படுத நியாவதுகொள்ச (ககடி)

ஆதலிற் குடிக ளாதியோர் தொகவு மழிவுறைய் குழுமுத லகனுறு
பேரதவுங் காவல் புரிபிணி யினமை புகழ்திற வினாவின்ப மனைததுங்
கோதற் நாளு மிகவுள தாகுங் குலைந்தய னாடுச னுமினு
மேதகத தாங்கும வருந்துறு தெவைபும வேணடுழி யளித்திடு மைந்தர.

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால, (மேற்கூறிய) குடிகள் முகலியோர் கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தா முதவியோர் தலைத்துபேசவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆளக் (அவ்வாறானவையாயின, அந்நாடு) நோயினமையும், சோதநியும செலவமும், பயிர்விளவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற் நாடோறும் பெருகவுளதாகும், மற்றேசகுடிகள் (கொடுங்கோனமையாதிகளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேனமைப்படக்காக்கும் வருத்தமடையாது (வேண்டிய) வெல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும் ஏ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“பொறைபொருங்கு மேலவருங்காற் றுங்கி யிறைவற்-கிறையொருங்குநோவது நாடு.
பிணியினமை செலவம் வினாவின்ப மேம் - மணியெனப் நாட்டிற்கு வவந்து
நாடுடனப் நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு” — எனபதனுணாய்,

ஆரியாரால்.

“தாமரை கொண்கிழங்கு விரவியோ நாங்குந்
தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத் லெடுத்த
நெடுகத்தி நிறைஞ்ச வாங்கிக்கால சாயத்து
வாளிற் றுமித்த குடே மாவின்
சினகளைந்து பிறக்கிய போபெய யெருத்தின
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின
கொழுநீழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலாமகிழ் துங்க வுலகு புறந்தருஉ
மாவண் சோழ நாடோதொறு
மொரோர சனைவழி வாழிய நெடிதே” — எனபதனுணாய் (ககக)

மருங்குநீரக் கிடங்கு வெள்ளிடை காண மலையுற் வகனுறுபாற் தூறுகொண், டொருங்குபல் பொறுப்பு மணிநதுவே ரிடத்தாய் றுதினு கா

பினல வீரா, நெருங்குபல பொருளுந் தழுவினெய்த திறத்தது நேரலா கொ
ளப்படா தாகிர, சுருங்கையா திகளும்பொ திரதகத் துறைவோரா தொழி
லினி தாறறுவ தரணை

(இ - ள்) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையெனபா ஆசலின்) அரண்னை
சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நீலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும்
பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயாநது வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத
முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாச்சூத்திரங்களு
மமைத்து இடத்தாற பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய
(உணவாகி) பலபொருள்களாலும் குறைவற்றதாய், பகைவா எவ்விதத்தாலாயினும்
கொள்ளற்கரியதாய், துழுவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு
உள்ளிருப்போர், சச்சுத்தொழிலை நினைதாக ஓயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம் எ - று.

இசெய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, அரண்,

“மணிரீரு மண்ணு மலையு மணிநீழற - காடு முடைய தரண
உயாவகலந் திணமை யருமையிந் நானகி - னமைவர னென்னுநாக்கு நூல.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூகக் கழிப்ப தரண
கொள்ளற்கரியதாய்க் கொண்டகூழத் தாகி யகத்தா - நிலைக்கெளிதா நீர தரண
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண” —என்பத
னனும்,

கம்பராமாயணம்

“மேவர வுணர முடிவிலா மையினுல வேதஞ் சொசுகமவிண புக்லாற
மேவரு சொசுக முனிவரு சொசுகந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற
காவலிற் சிலையு கண்ணியை யொசுகு குலத்தாற காளியை யொசுகும்,
யாவருமொசுகும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொசுகும்.” —என்பத
னனுமறிக்- (கஉ௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யனபோடளித்திடு மாறினி லொ
ன்று, மிருநிலக் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யினமியே யிறந்தவா
பொருளு, மருவிய சங்கப் பொருளுமொட் டலனா மாட்டிய பொருளு
மீட கிண்ப, பொருளுற மினபம் புழமுதற்கும் பகையைப் புரட்டுமெவ
வினைகளு முடிக்கும்

(இ - ள்) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவையுள்ளும் பொருளிட்டறகுரிய
நல்லுழிகளைக்கேள்) கருணையோடு காக்கப்படுங்கு டிகளை மனங்கோணுது கொடுக்கும்
ஆவிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் நெடுத்த பழமையாகிய
(புகையும்) பொருளும், நீரத்தாரமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருநதிய ஆயுத
துறைப்பொருளும், சத்துருக்களை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக்
கடவாய் இசுநிறப்பொருள தருமசுடையுறு சகததையுங் கோத்தியையுங் கொடுக்கும்.
பகைவனாமாற்றம், (எடுத்த) காரியங்களை யெல்லாஞ் சித்தியுடையச் செய்யும்

இசெய்யுளாற பொருட்குவை தேடி எனக்கூறியதாம்

வுகவிரல்லாவிடின அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெநிரததுப பெரிய பகைக்கொ
வெலவார்கள் எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே,

‘மறமான மாண்ட வழிசெல்லவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமமபடைஞ
சிற்றுமடிஞ செல்லாத துணியும் வறுமைபு - மிலலாயின வெல்லும் படை’—என
பதனனும,

பெண்பாறல்.

‘மினனா சினஞ்சொரினென மீளிக் கடற்குனை
யொன்னொ நடுங்க வுலாயந்மிரி - மெனநொசொ
லாழித்தோ வெலபுரவி யண்ணை மதயானைப
பாழித்தோமைனனா படை’—என்பதனனுமறிச (கஉச)

வேலெநிர வரினும் விழித்தகண வரிமைபா விதுமெய யுறுகா னுமே
யானிய சிந்தி னுழிலாட்டயரு மாணமைபு மழியினல் லாது
சிலவாரு சிலவாருய யாதமை யாத தீரமும வேகதுங் தினுஞ்செல
வாரிய மறமு மன்கண் ருஞ்ஞா மடிதனும் படைச்செருக காகும்

(இ - ள) (பகைவாசெலுத்திய) வேறபடை யெநிரததுவதாலும் (பயந்து)
விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீழும், தமதுடற காய நோக்காது மிகக்கோபத்
துடன் போபுரியும் ஆண்டணமையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதிற
றளராதகிறமையும், அரசன் தடுப்பினாந் தடுக்கப்படாதேற்பவராய அரசன் கண்வீர
சொரிய (அவனபொருட்டு) உயிர்விடுதலும் படைச்செருக்கெனப்படும் எ - று

ஞ்செய்யுளால் வீரனாமேமபடுத்து எனபகூறியதாம்.

இதனை, ஷே, படைச்செருக்கு

“வைவேல களிற்றெடு போக்கி வருபவன் - மெயவேல பறியா நகும்
விழித்தகண வேலகொண்டெறிய வழித்திமைப்பி-னோட்டனறே வனங் கணவாகரு
உநிலையி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - செறினுஞ்சொ குன்ற விலா.
இழைத்த திகவாமைச சாவாண யாமே - பிழைத்த தொறுககிற பவா.
புரந்தராகண ணாமலகச சாகம்பிற சாககா - டிரந்துகோட்டக துடைத்து” —
என்பதனனும,

சீவந்திந்தாமணி

“பைம்பொற புளகப் பருமகளி யானே யீட்டரு
செம்பொன் னெடுக்கோத தொகைமக்கடற் குனை வெள்ள
நம்பன் சிலவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா
லம்பொன் மணிப்பூ ணரசுமமீல யென்று நன்கான” — எனபதனனு
முனாக (கஉச)

அழிந்த நெறியிற் செல்லினை விலக்கி யாமலாழிச் செலுத்தியுழ
வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னகற்றகுட னல்லாந் தாகைகவே றனறியா
முயிரக, சொழிவகை யிவையு ணாபசியொத நருநா லுணாதொறு முறு
நயம் போல, கறிமகிழ நானும் பாரிற்றும் வளரசு கலப்பதே நடபெ
னப் படுமால்

(இ - ன்) துண்டாகக்கூறிய செல்வத்தைத் தீர்த்தும், நன்மாய்க்கத்திற செலுத்தியும், விதிவிலியாத கேடு சம்பவித்தால் அக்ஷேபப்பினர் துபவீதமும், உடம்புகட் கொழிவுநதாலன்றி உயிரகட்குள் வேற பாடு தோன்றும், அகமுக்கதாலொற்றுமைப்படடு, அரியதூலக்களை யாராயுநதோறும் விளையு மி னம்போல மிக்க இனபம் நாளாவண்ணம் பழகுந்தோறும் வளருமபடி சிநேகிதபதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளார் சிநேகநடாபரற்று எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நடப்பு

“நவிரொறு தூனயம் போலும் பயிரொறும் - பண்புடை யாளர் சொடர்பு,
புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா - னட்பாங் கிழமை தரும
அழிவி னனைவர்க்கி யாறுபத தழிவினக-ணலல லுழப்பதா நடப்பு” —என்பதனானும்,
நாட்டியார்

“நறுமலாத தன்கோதாய் நடராசுரு நடரா
மறுமையுரு செய்வதொன்ற னுண்டோ—விறமளவு
மினபுறுவ தினபுற நீரீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறநக கால” —என்பதனானும் (கஉரு)

நன்மதி யுடைமை குடிஞுணங் குற்ற நலவினத தாணுமெத திறத்தும், பன்முறை யாயநது நடாவினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, வினைமயா மநன லாயநதலா லொருவ ரிடத்தாருட புறேலுமி னவாசெய, புனமையும் பழிபும் புணாநதிரு பயனும் போககுல துணமை புத் திரளே.

(இ - ன்) புத்திரனை¹ நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல - உயாகுடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நலவினத தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும் பலதரமபரிசோதித்து (ஒருவர்) நடபைக்கொளவாயாக பாம்புடன் நடபுக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நடபுக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோதியாது (நடப்பு) கொள்காயாகில், அவாசெய்யும் அறபததன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலவகளை யிழப்பது சத்தியம் என்று

இச்செய்யுளால் இனமறிநது பழகுகனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நடபாராயதல

“நாடாது நடடலிற கேழலலை நடடபின் - வீழலலை நட்பாள பவாகு.
ஆய்நதாய்து கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை - தானசாந துயரந தரும
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற - வினனு மறித்தியாக்க நடப்பு
மருவுங் மாசற்றா கேணமையொன நீதது - மொருவுங் கொப்பிலா நடப்பு” —
என்பதனானும்,

திருநடுநீர்

“தாளாள் னென்பாள் கடன்படா வாழ்வான்
வேளாள் னென்பாள் விருத்திருக்க வுண்ணான்
கோளாள் னென்பான் மறவாதா னிமழுவா
கேளாக வாழத் வினிது” —என்பதனானும் (கஉரு)

கெடுதியி லுதவ வல்லவ! நடபாற னெந்நிடா தொன்றனைச் செய்
யினுங், கெடுமகைக் ரெய்தல வேண்டி தாமே கெழுவுதல பணிவசச

மின்மை, படுதரு முழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென நறிந்துள முவப்பி, செடுநில முழுதுங் கேணமையா மைந்தா நேரலா தாமுங்கே ளாவா.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலு தவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அதுமதியினறி யோகருமத்தைச் செயதாலும், விதிவசத்தால் உனக்கு கொரு செடுநி செயதாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நிகழ்ந்தவையெனறுணர்ந்து மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினா யாவரும் நட்பாளராவா (அவ்வளவேயன்றி) சத்தருக்களும் நட்பாவார்கள். எ - று

இச்செய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பழைமை

“பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதுங் - கிழ்மைகை கீழ்ந் திடா நட்பு விழைதகையான வேண்டி யிருப்பா கெழுதகையாற் - கெளாது நட்பா செயின் பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதக்க நட்பா செயின். கெடாஅ வுழிநகற் கேணமையா கேணமை - விடாஅா விழையு முலகு. விழையார் விழையப் படுப பழையாகட - பண்பிற றலைப்பிரியா தார”-என்பத னுணும,

நாலடியார்

“இனனா செயினும் விடறபால ரலலாபை
பொன்னனாய போற்றிக் கொளவவேண்டம்—பொன்னோடு
நல்லில் சிதைத்ததி நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத தாக்குத லான”-என்பதனுமறிக (கஉஎ)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதா களவறிற நமக்குறல் குறிப்போரா பேதையா செடுநி யுற்றுழி யுதவார பெருமபொரு ண்குவித்துப் பழிப்பா ராதரு கருமந் தமமினா காது தாகவே நடிப்பவ ருளமு மோதலு மொவ்வா மனைக்கெழீஇ மனநி னுறப்பழிப் பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்) பொதுமகளிரையுஞ் சோரரையுமபோல (பிறா துயா கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெருமபொருளை யெதறிப்பிடுவருவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மாற் சாத்தியப்படா வென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமை யுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பக்ஷமுடையவர்களாகக் காணப்பட் னும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆநாநட்பினனா யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

“பருகுவா போலிலும் பண்பிலார் கேணமை - பெருகலிற் குன்ற வினிது. உறுவது சோனாக்கு நட்பும் பெறுவது - கொளவாருங் களவரு நோ அமரகத தாற்றறுக்குங் கலலாமா வன்னா - தமரிற் றனிமை தலை. ஒலலங் கரும் முடறறு பவாகேணமை - சொல்லாடா சோர விடல். கனவினு பிணனது மனனோ வினைவேறு - சொல்லேறு பட்டா தொடர்பு

எனத் தவறு குற்றத்த லோமபன மனைக்கெழீஇ - மன்றிற பழிப்பா தோடாபு” —
எனபதனனும,

இன்னு நாற்பது.

“பகலபோலு நெஞ்சத்தாரா பண்பினமை யினனா

நகையாய நண்பினா நாரினமை யினனா

விகலி லெழுந்தவ ரோட்டினனா வினனா

நயமின மனத்தவா நடபு” —எனபதனனுமுணராக

(கஉஅ)

நல்லன பலதூல் கற்பினுங் கூடா நடபினா மனநல னெய்தார,
சொல்லினமுன வனாகும் வனக்கமுந் தொழுவாஞ் சொரிந்தகண் ணீருந்
தப பாதா, கொல்லுமவன படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவாக
கவரென நீயு, மொல்லாக வதுவு நீக்குறாக கால முறறுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற பகையும் புறத்தில நட்புமுடைய) கூடாநடபினா நல்
லனவாகிய பல தூல்களைக் கற்றலும் நனமனமுடையவராகார சொல்லுகரு முனனே
வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்பட
னும்) தபபாற்படி கொல்லுகின்ற வலிப கருவியாகவேயிருக்கும் ஆதலின் (அவ
வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவாபோலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய அவ்வா
றிருப்பதுங் காலவொற்றுமையிலலாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை. எ - று

இச்செய்யுளாற் கூடாநடபினா விலக்கெனக்கூறியதாம்

‘இதனை, ஷே, கூடாநடபு.

‘பலநல்ல கற்றக் கடைத்தது மனநல்ல - ராகுதன மாணாக் கரிது

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாசொ - லொல்ல யுனரப் பம்

சொல்லணக்க மொன்றாகுட் கொள்ளற்க வில்லணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.

தொழுததை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்றா - ரமுதகண் ணீரு மனைத்து.

மிகச்செய்து தமமெனன வாறா நகச்செய்து - நட்பினுட் சரப்புலவற் பாற்று.

பகைநட்பாங் காலம் வருங்காண் முகநட - டகநட பொரீஇ விடல்” —எனபதனனும்,

நாலடியார்

“உள்ளத்தா னனளா துறுதித் தொழிலராய்க்

கனளத்தா னட்டார கழிகிழமை—தெளயிப

புனற்செய்துபு றினறிலுக்கும் பூங்குனற் நாட

மனத்துக்கண் மாசாய விடம்” —எனபதனனுமறிக்க

(கஉக)

பழிமுத னுணா செய்வன தவிரவ பாரத்திடார குடிப்பிறப் பொ
ழுக்க, மெழிலவளா கல்வி யாதிகள பேணு ரெவரையு முறுக்குஞ்சொற்
செயலா, கழிம்கிழ வுடையா கெடுதிகொண் டாககந் தைவிடு வாரசெ
வவ முறினுங், கொழிபய னெய்தார பிறக்கலாற் றமாக்குக் கொடாரிவா
பேதைய ரொழிக்.

(இ - ள்) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணத்தவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்
கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழக்கம் கீர்த்தப்பொருத்திய
கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எச்சனமையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வாரதனை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்புதனைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செல்வமுற்றாலும் பெரும்பலினைத் தாழு மடையாதவரும், ஆயலாக்கல்லாமல் உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேசையாகா. இவர்கள் நடப்பினையொழிக எ - று

இச்செய்யுளாற் பேசைமையுடையோரை யகற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, பேசைதமை

“பேசைமையென்பதொன் றியாதெனினே தங்கொண - தெயும் பேசை விடல நாணமை நாடாமை நாரினமை யாதொன்றும் - பேசைமையே பேசைத் தொழில் ஒதி யுணர்த்தும் பிறாக்குரைத்துந் தாண்டங்காப - பேசையிற் பேசையா ரில், ஏதிலா ராரத் தமாபசிப்பா பேசை - பெருஞ்செல்வ முற்றாக் கடை மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேசைதனை - கையொன் றுடைமை பெறின்” — என்பதனாலும்,

படிமொழி.

“தெரியாதார சொல்லுந் திறனினமை மீசார
பரியார பயனினமை செயது—பெரியாரசொற்
கொள்ளாது நாந்தமமைக காவா தவாபிறரைக்
கள்ளம்ச செய்குறு லா” — என்பதனாலும் நிக (கூற)

தனைனையெப் பொருளு மறிந்தவ னாகத் தானமிக மதிக்கும்புல லறிவின, வனமையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான வல்லதல் லாதுங் கொண்டு ராததுப, புலமையைத் தெளிப்பா னவைபுந் துலகிகார போ னடிப் பான்றனை யுணர்த்து, நனமநி யினரை யறிவில் ராக நாட்டுவ னிவ னையு நண்ணேல்

(இ - ள) தனைனையெல்லாப்பொருளு முணர்த்தவனாகத் (தனைனத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புலலறிவின வனமையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொ ருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பிதற்றி அறிவினமையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினாபோல நடக்கின்றவனும், தன தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லா தவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இச்சனமையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுஞ்) சிவிகைக்கொள்ளாதே எ - று

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, புலலறிவாரணமை

“வண்மை யெனப்படுவ நிபாதெனின னெண்ணையுடையம்பா மென்னுஞ் செருக்கு கல்லாத மேற்கொண்டொழுக்க கசுடற் - வல்லதல் உ மையக் தரும அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தமையிற் - குற்ற மறைப்பா வழி, வலவுஞ் செய்கலான னுனதேறா னவையிற் - பொழு மளவுமோ நோய காணுதற் காட்டுவான னுனகாளுந் காணுதான - கண்டாளுந் தான்கண்ட வாறு உலகத்தா ருண்டென்ப திலவென்பான வைபத் - தலையா வைக்கப் படும்” — என்பதனாலும்,

வாயாபடி

“அந்த னுத்தகற் காறுகொலு மாறென்கு
முதத்செய் குற்றங் கொடுப்பான முழுவந்

நனகறி விடலா னதுவறி யாதற

கின்புறு விட்டி னெறிசெலவு மாறே” —என்பதனனுமறிக (கருக)

வேறு

இகலை மதித்தின னுமைமீழை யியழை னாகும புரியாபேற
பகையு முறவாம பெருஞ்ஞெல்வம் பவிசுதுங் தெடாக புழுமுண்டா
மிகலின மிகுந்தின னாகியுறமி னினிய தமரு மேதிலராயப
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழகமும பாழா வாழககையுமே

(இ - ள்) பகைக்குணத்தைய பொருளாகக்கொண்டு சமக்குக குற்றஞ்செய்
தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாய்விற் பகைவருமுறவாவா, செலவப்பெருக்கமுண
டாகும், அழிபாத கீர்த்தியுண்டாகும் (அவ்வாறினறி) பகைக்குணமிகுந்து தீமை
செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராயப் பகைமை பெருகும், வலிமைவழியும்,
அழியாச்செல்வமும் அழிந்தவிடும் எ - று

இசெய்யுளால் மாறுபடுகூணாதலாகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ௮௨, இகல.

“பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி - யினஞ்செய யாமை தலை.

இகலெனது மெவவனோய நீக்கிற் றவல்லலாத - தாலில விளக்கத் தரும்

இகலெனது சாயந்தொழுக வல்லலான யாரே - மிகல்கருந் தன்மை யொ

இகலகாண னாககம் வருவதா லதனை - மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

இகலாளு மினனாத வெல்லா நகலாளு - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.” —என்
பதனும்,

நாண்மணிக்கடிகை.

“மலைப்பினும் வாரணந தாங்குங் குழவி

யலைப்பினு மனனேயென றோடுஞ்—சிலைப்பினும்

நட்டார நடுங்கு வினேசெய்யா ரொட்டா

ருடனுறையுங் காலமு மில” —என்பதனனுமறிக

(1 - 2)

வலியார பகைகொள னேலசுதரம் வலிகள் பொருணா போட்டாயின

மெலியா ரசச மடியாமை மேலாத தன்மை கொடையினமை

நலியா வெகுளி மலுரானை நலியாந் காமம் கல்லாமை

யொலியா பழிநோக காமமற்று வுடையா ரிலா மேற பகையுறுக.

(இ - ள்) உற்ற வலிமை பொருள் நடபு படை இவற்றின் மெலியாகளிடத்
தும், அச்சம் அறியாமை பொருள் நடவாமை உலோபப் ஒழியாக்கோபம் நிறையன்
மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோக்காமை குற்றம் இவற்றையுடை
யவாகளிடத்தும் நீபகைகொள்க (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்திற்
திரம் பகைமைகொள்ளாதே எ - று

இசெய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம்

இதனை, ௮௨ பகைமாட்சி.

‘வலியாக்கு மாறேற்ற லோமபுக் கோம்பா - மெலியாமேன மேக பகை

அனபில னுறை தூய்யிலன் றுன்றுவா - னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு

அஞ்ச மறியா னமைவில னீலான - றஞ்ச மெலியன பகைக்கு.

வழினோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழினோக்கான-பண்பிலன பற்றாக கினிது
காணச் சினத்தான கழிபெருங் காமத்தான - பேணுமை பேணப் படும்.
குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின மாற்றாக-கினனிலன மோமாப புடைத்து” —
என்பதனும்,

படிமொழி

“ஆற்றப் பெரியாப பகைவேணமிக கொள்ளறக

போற்றது கொண்டான பொருளகப் படடானு

நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்

புறங்கொமமை கொட்டினு ரில” — என்பதனும்

(ககக)

பாரம பரிகக வேண்டி னுறு பகைநட பாகக கொண்டொழுதல்
வீர தணியா ரொடுபொரினும் விதிநூ லினரோ டிகலாமை
சாருந் துணைநிற பினும்பலரைப் பகையாக காமைத் தனிமையுறி
னேருந் துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை யுறவாககல்

(இ - ள்) இராசசியபாரம நிலைநிகவேணமியின் பொருந்திய பகைஞரை
நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சத்தவீரமுள்ளாருடன் போர்செயினும் கலவிவல்லாரைப்
பகையாமையும், (உனக்குச்) சாரபாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமையு
ம், நீ துணையற்றவனாயின இருபகைவருள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவரைத் துணைசெய
யும்படி யுறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம். எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வண்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பகைத்திறந்தெரிதல்.

“வில்லே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக - சொல்லே ருழவா பகை

ஏழற வரினு மேழை தமிழாயுய - பலலா பகைகொள பவன.

பகைநடபாக் கொண்டொழுதும் பண்புடையான - நகைமைக்கட்டங்கிற் றுலகு.
தனதுணை யின்றற பகையிரண்டாற் றானெருவ - னின்றதுணையாக் கொள்கவறி
னென்று.” — என்பதனும்

(ககச)

மெலிய தெனவெள எரியபகையே மிருதது கெடுககு மிருந்திடுமு

னலிக வினை தாழ் வுறிற்றெளிந்த நல்லா ரெனவுந் தெனியாத்

மலின ரெனவு ரொதும்லரை மருவ லொழிதல் புரியறக

வலிசெய் படையா திகள்பெருகக் வகையாயந் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதி
கரிக்கும் (அஃதவ்வாறு) மிருத்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களை. நீ (துணை
யின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், தூற்றெளிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், தூற்றெளிவில்
லாத நம்புதலிலலாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க.
வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கப் பகைமுடித்தற்கு
வகை தேடிக்கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக. எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“சேறினுந் தேரு விடினு மழிவினகட - டேருன் பகாஅன விடல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவாகப் பட்ட செருக்கு.

இளதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.” — என்ப
தனும்,

ஞாரமணி

“முட்கொணசக மரமுளை யாகவே

யுட்க நீக்கி னுகிரினு நீக்கலாம்

வட்க நீண்டதற பினமழுத தன்னினுங்

கட்கொ டாமனை யாகக்ளை கிற்பவே” —என்பதனுமறிக (கருநு)

தமரா யிருநது புறப்பகையைச் சாரவாய்க் காலம் வருமளவு

மமரா நிறகு முட்பகையை யஞ்சிக் கரக்க வழிற்செய்க

நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா தியைத்தேய்க்கு

நமரா மினததைத் தண்பபிககு துணைக குடியோ டெளிதழிகும்

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருநது புறப்பகைமை யுண்டாத்ருச சாரபாகிய காலம் வருமெல்லியும் பொருநதி (உறவா) யிருக்கும் உட்பகையாளரை அச்சமுற்றக் காத்துக்கொள்வாயாக (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டன செய்க. (அவ்வாற்றினி) நமவர்களெனத் தாக்கணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சா முதலியவர்களை யொழித்து, உமவர்களாகிய இனத்தாரையும் ானமுற்செய்து உணையுங் குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் உட்பகையாளரை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, உட்பகை

“நீழனீரு மின்னாை வினாை தமாநீரு - மின்னாை மின்னாை செயின்

வாளபோல பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக - கேள்போல பகைவா தொடாடி.

உறனமுறையா னுட்பகை தோனறி னிறனமுறையா - னேதம் பலவுந் தரும்

உடம்பாடி லாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட் - பாம்போ டுடனுறைத் தற்று.” — என்பதனும,

கீவந்சிந்தாமணி.

“தொழுததங் கையி னுள்ளந் துறுமுடி யகத்தஞ் சோர

வழுதகண் ணீரி னுள்ளந் மணிகலத் தகத்து மாயநது

பழுதுகண் ணரிநது கொலலும் படையுட ளெடுங்கும் பற்ற

தொழிகயா கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றா விளிகும் ருரே,” —என்பதனுமறிக. (கருநு)

ஆறறன் மிகுநத வேநதரையும் மரிய தவதது முனிவரையும்

போறறி யொழுகி னெப்பொருளும் போறற லாகு மவமதிப்பிற

தேறற மிகுஞ்சா பினரேனுஞ் சிதைவா திகழ்முப புராஞ்ரன

சாறறிய திரனமா லாதியருந் தளாநதா ரெனிற்சாற றுவதெனனே.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுநத அரசனையும் சிறந்த தவதையுடைய முனிவரையும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள் (அவ்வாற்றினி) அவமதித்தால், வலிய சாபினை யுடையவர்களேயானாலும் அழிவார்கள். திரி புராதிபா - குரபனமன - சொல்லுகின்ற இந்நிரை - திருமால் முதலானவர்களும், (பெரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) ஈடழிந்தார்களென்றால் என்ன சொல்வது? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெரியாடாப்பிழைமுயாமை.

“ஆறறவா நாற்ற விசுழாமை போற்றுவார் - போற்றலு னெல்லாந் தலை.
யாண்டிசென் நியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வேந்து செற்பட்டவா
வநகமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றோந்-தகைமாண்ட தக்கரா செறிந்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயா - சிறந்தமைந்த சீரரா செறிந்.”—என
பதனனுத்,

நாலடியார்

“பொறுப்பென நெண்ணிப் புணர்தார்தா மாடும்
வெறுப்பன செயயாமை வேணடும்—வெறுத்தபின்
ஆகரு மருவி யணிவனா நனனா
போக்குதல யாக்கு மரிது ”—எனபதனனுமறிக

முப்புரா—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின மகிமையால பொன வெள்ளி
இருமயிலாகிய மும்மதிலகளை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன்
முப்புரகசோடுசென்று நீனைத்தவிட்டத்திலிருந்து அநேக நகரங்களைப் பாழ்ப்படுத்தினா
கா அதுகண்டு வருந்திய தேவாமுதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெரு
மான் முப்புரத்தையும்பித்ததுப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது
இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரத்தகன்படலம்.

“மாய னாதியோர் மனதையும் மனவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரக்கினைச சொல்லிக்
காயு முததலைர குலத்தை விடுத்தமை காணா
மேய முப்புரம் பவியொடும் வெந்தமை கண்டா ”—எனபதனனுமறிக.

சூரபன்மன—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன தாரகனென்போ
ரும் சிவபெருமானேநோக்கி அநேக ஆயிரவருவங்களை தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன
னமாகாமையின் தமதுதலைச்சேதித்து ஒமஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெரு
மானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்காவரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை
யும் அரசுசெய்ய வரமும், மனோவேகத்தோ குலமுதலியனவும் பெற்று மூன்றுநகரங்
களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதா
களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான்
மனநதானாது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் குலமுதலறக்களைந
தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இஃனைவிரிப்பிற் றெருகும

இந்திரன்—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸதிரீகளை யுடையவனுயிருந்தும்,
கௌதம முனிவா மனைவியாகிய அக்லிகையைக் காழ்ந்து அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப்
புணர்ந்தனன் அதனையறிந்த முனிவா அக்லிகையைக் கல்லாருக் வென்றும், இந்திரனை
நீய்யா குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதுங் குறிகளாகுக் வென்றுரு
சப்பித்தனா எனபது இப்புராணவரலாறு

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சாபமபெற்ற படலம்.

“உருகிய மனமொடு மனைநல்லா னாசெயு முனமுனி கதமூன
விருபுந் வருமணி துதலேற விணாபடு மெரியென விழ்சேபபக

சுருவியு முடலமு மெனவெனறுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான் ”—

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுநதவ னேககி

யின்று சாமபாசெய த்நிகுடு னிற திர னு

யொன்று வேட்டுவந தாயகருடன் முழுவதும் யோனி

நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட டினனா ”— என்பதனாணாக.

திருமால்—இவா பூர்வம் தேவாசுராகட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோலவி யடைந்த தேவாட்குத் துணையாகத் தமது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருக்செய்ய, அசுரர்களோ போயுரியமாட்டாது புறமுதுகூட்டி யோடினா அப்பொழுது திருமாலுஞ் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்பொருடாகத் கொல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் துரத்தினா. அசுரர்கள் பிருகுமுனிவா மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாசுரமத்திற பாடி காத் தன்ன கோபத்தோடு பின்பொருடாகத் தவறுமாறு அவ்வாடாமத்தினுள் புகுந்தான். அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநீறடி, விஷ்ணு வானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணென வெட்டினா அவள் பெருங்கூச்சலிட்டிகொண்டு வீழ்ந்திறத்தன்ன. அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவா யோகநீங்கி நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமு மிகஞ் கல்கன செலப்பவும் இழ்ந்துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் உண்டிவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செய்தமையின் தமோகுண சம்பந்தமான பததுட்டிற்றவர்களைக்கெனசபித்து விடுத்த, கக்கிரனலுயிர்பெற்ற தம் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனா திருமால் சிவாசசுனைசெய்து அவற்றை நீக்குமபடி வரமேற்பச சிவபிரான் எமமடியா கூற்றப்பிழையாதாயினும், எமமை நீ வழிபாடுசெய்தமையின் ஐந்தில அதுக்கிரகமும் ஐந்தில தண்டமும் புரிவோம் உன் பிறவிகள் பததும் உலகோபகரமாமெனற்றாளினா என்பது சரிதசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிபுரராணம் - அரிசாபபாநதீர்த்தப்படலம்.

சீற்ற மிக்கெழச் சேகத் கண்ணினுள் நிகிரி யோசசியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாய்தவின வையு மாமியைப் பொருக்கெ ன்சசிரந் துணித்து வீழ்ச்சுல
மேற்றெ முந்தகூட கூவொ வித்திர எரிஞ்செ வித்துளை யேறு மாருணி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினு
கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்ண சேக்தன் னிகழ்ந்து டித்தன்ன
மண்டு வெங்கனற் பொறிதெ நிப்பவம் மாத வனநின் னெருண்டு நோக்கினு
னெண்ட ளொக்கரத் தரிவை தன்னைமா றுனகரு மாமியைத் தறுக னுள்ளாய்
மிணடி னுறகொலை செய்து வீட்டினாய் வெய்ய பாலிந் யுய்யு மாறெவன்

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ளு முத்தம் மெனனில யாங்களுங்
கடுத்த துமபிய கண்ட. னாமக கமல மன்றிவே றறிகிலேமெனிற
நெடுதெது னைசுருமிச் சத்தி யத்தினுற் றுயரு முநதூநீ நரக வலவனை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப் தெய்துக வழவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

நின்ற னைக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாபமுத தாற்று னல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்று முப்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் நிரூவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதண் டேநதி யீனரா யுலப்பி லாதவெந் தினாய் மேவுக
மனற் வங்கவாக் கண்டு னோர்களு மறலி யூரினைக் குறுகி மாயகவே.

வ்வ மேமிருந் தமோகு ணம்பயின் நிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவவி யத்தொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தனனொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினான்.”—என்
பதனனுணர்க (க௭)

தன்னு லாளப் படுமனைவி தன்னு லாளப் படுவானே
லன்னுற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொலைபை பொருளாஹு
மன்னு பயன்கள வினைமுடியா மறுமை யனுநா தெப்பிழையு
முன்னம் பின்னம் பெருநாணு மூவாப பழியு மறிமைநதா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இலவாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச்
சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிகுத தானேவல் செய்யத் தலைப்பொருளின், அவனுக்கு
அறமும் பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயவைவரது. செய்யல்கள
முற்றுற. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக்
குற்றங்களும் முற்பட்டுவரும். பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னா வரும். (ஆத
லின்) மகனே! (தைபல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, பெண்வழிச்சேறல்.

‘மனைவிழைவார் மாண்பய நெய்தார வினைவிழைவார-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணது பெணவிழைவா னுக்கம பெரியதோ-நானாக நானுத தரும்.
மனையானே யஞ்சு மறுமையி லான்-வினையாணமை வேறெய்த வின்று.
இல்லானே யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெருநான்று-நல்லாசகு நல்ல செயல். [தது.
பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாணமையி னுணுண்ட-பெண்ணே பெருமையுடை
அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வாக னில்’—
என்பதனனுணர்க. (க௭)

எழிலாற பாட லாடலின விசைசை பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற செயலால் வயமாகி முறறும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநா னுத பரத்தையரைப் பற்றா ராயநத பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்) தங்கள் அழகாலும் நடதைதாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போருக்கு)
ஆசைமூட்டி, மனசுக்கொவ்வாத (இசை) மொழியாலும் (வஞ்சக) நடக்கையாலும்
அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலை
மாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோ ஒழிப்பார்கள் (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தி
னின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற பரததைபரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, வரைவினமகளிரா.

“அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாயதொடியா - ரின்சொ விழுக்குத் தரும்.
பயன்றுக்கிப் பண்புநாகும் பண்பின மகளிரா - நயன்றுக்கி நாளா விடல்.
பொருட்பெண்டிா பொய்மமை டுயக்க மிருட்டறையி - லேதல் பிணநதழீஇ யற்று
தந்நலம் பாரிப்பா ரோயார் தகைசெருக்கிப் - புண்னலம் பாரிப்பார் தோள.
ஆயு மறிவின ரல்லாந் கணவகெனப் - மாய மகளிர் முயக்கு.”—என்பதனும்,

சுரீதிபுரணம்.

“ஆசையலகுல் பெரியாண யருளு மிடையுளு சிறியாணாக
கூசு மொழியும் புருவமுங் குழல் மாகி யிருப்பாணா
வாசக் குழலு மலாக்கணனு மனமுங் கரிய மடவாணாப
பூசல் பெருக்க வல்லாணாப பொருத்தல் வாழி! ரடடொருசே” —என்பதனு
னுமறிக. (ககக)

அறிவை யழிகுஞ் செயலழிகு மழியா மானந தனையழிகுஞ்
செழியு மறிஞா மதியாத செருகை விளைகு மீனருளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவிளைகு முனிவு விளைகு ம பகையஞ்சாக
குறிகள் விளைகு நகைவிளைகுங் கொளளே ளல் களனுண டலைமநதா.

(இ - ள்) (கள்ளானது தனைப்பழகினவனுடைய) பகுததறிவைககெக்
கும், நன்னடககைய யொழிககும், கெடாதமனதகைககெக் கும், மதிவாணாகள்
பொருளாகககொளளாத காவததையுணடுசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியுமபடிவெ
றுப்பினை மிகுதியாக விளையசெய்யும், பகைவா அசுடடைசெய்யத்தக்க குறிசெய்யுங்
கொடுக்கும், (கண்டோடாகுசு) சிரிப்பையுண்டாககும், ஆதலாற கடகுடித்தலை நீ
கொளளாதே எ - று

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செயயற்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஸே, களனுணனுமை.

“உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞானறுங் - கடகாதல் கொண்டொழுகு வா
உண்ணற கள்ளே யுணிலுண்க சானரேரா - னெண்ணப் படவேண்டா தா,
ஈனருண முகத்தேயு மினனாது வெனமற்றுச - சானரேரா முகத்துக் களி.
நானென்னுநல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும் - ப்பண்ப்பெருங்குற தத்தாடுகு
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்த - மெய்யறி யாமை கொளல்” —என்ப
பதனனும,

அருநெறிச்சாரம்

“ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுளு சானரேரா
தெளிவுடைய னென்றுணாகருந தேசங்—களியெனறுங்
கட்டுறையார்க் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிககும் வேறாய் விளைநது” —என்பதனனு முணாக (கசு)

வென்றி வரினு மதனுமுன மேவு மொனறற் காயிரம்பின்
மனற விழககு மதுவனறி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மனறி யனைத்தும் பகைகொளளு மமைசச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விசுண்மறுமை யுறுதி யிலையாரு குதாடேல்.

(இ - ள்) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரம்பககு தோல்வியைத்தரும் பண்ணென் பொருளும் இனிவரும்பொ
ருளும்ல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவர்க்க கொள்வாக்கள் மந்திரிமுதலிய இரா
சாங்குககெடும நல்வாக்கு கலவியறிவு மறுமைப்பயன் விளைககுஞ் செயல் இவைக
ளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, சூது.

“வேண்டற்கவென்றிடினுஞ்சூதினைவென்றதுஉந-தூண்டிற்போனமீன்விழுங்கியற்று.
ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதாக்கு முண்டாங்கொ-ன்னெய்தி வாழ்வதோ ராது.
உருளாய மோவாது கூற்றி பொருளாயம-போய்யப் புறமே படும
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகி-யிவறியா ரிலலாகி யா
பொருள்கெடுத்துப் பொய்யமெற் கொள்இ யருள்கெடுத்தல லுழப்பக்குஞ்சூது.”—
என்பதனும்திசு,

நாபெண்டி.

“உருவழிக்கு முண்மை யுயரவழிகடும் வணமைத்
திருவழிக்கு மாணஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கீகா புரிந்து”—என்பதனுமுணாக. (கசுசு)

மனமெய்யம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்ததுத தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்படுத்தி விடத்திறுடற்குப் பொருந்தவுணின
முனிசெய் பிணிகட கிடனினு முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற
புனித முடைய வயித்தியரால் வழிநின்ற தவற்றைப் போக்குகவே

(இ - ள்) மனமாவது சேகமாவது வராசுதையாவது வருத்தமுறுதபடி தொழில்களைச்செய்து, (உடற்கூறுகளுக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பெரியுறப்பொழுது சரிசுத்துக்கமையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமிலையாகும். இம்முறை பிசுக்கி பிணிவந்தவிட்டால் (அதுபவசாலிகளான) நல்ல வைத்தியர்களால் (வைத்தியதூன) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்ள எ - று

இசெய்யுனால் நோய்க்கிடங்கொடெலெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, மருது.

“மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு தாலோ - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அறரா லனவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா நெடிதுயசுரு மாறு
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல - துயக்க துவரப் பசித்து
மாறுபா டிலலாத வுண்டி மறுத்ததுணணி - னூறுபா டிலலை யுயிராகு.
உற்றா னனவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றாந் கருதிச செயல
உற்றவன நீர்ப்பான மருந்துழைச செலவானென - ரப்பாறா கூற்றே மருந்து”—
என்பதனும்திசு. (கசுசு)

ஒழிபியல்

உன்னன மொழிதல் செயன்முன்றொ கதொழுக்கம லாபமை நாணிழுகார்
மன்னு மனையிற் பிறந்தாரகன மலாத லீகை யிசழாமை
நன்னா மொழியு மலாககையா நனமை பயவா லினைவறுமை
யினன லீடததும் புரியாந் னே ம கண்டா வினியறிமோ

(இ - ள்) ஏமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனவினைவும் வாய்ச சொல்லும் காய்ச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுக்கலும் நனனடை பிழையா மையும் சத்தியத்தவறுமையும் நாணங்கொடாமையாவாழ்த்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத் துவம் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும் மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யா. அறிவாயாக. எ - று

இதுமுதல் பதினமூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, குடிமை.

“இற்பிறந்தார் கண்ணலலை தில்லை யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமும் வாயமையு நாணுமிம மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
நகையீகை யினசொ லிகழாமை நான்கும் - வகையெனப் வாயமைக் குடிக்கு.
வீழங்குவ துளவீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற நிலப்பிரித லினறு
சலம்பற்றிச் சாலபில செய்யாராமா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென பா” —

என்பதனானும்,

எ ல ா தி.

“சென்ற புகழ்செலவ மீக்கூற்றஞ் சேவக
நின்ற நிறைகலவி கள்ளனமை - யென்று
மளிவந்தார பூங்கோதா யாறு மறாவின்
வழிவந்தார கண்ணே வனப்பு” — என்பதனானும், (கசக)

பெருக்கத் துயாவாம பணிவொழியல் பேண்ப பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லினவி யமையாத சிறப்பிற நேனு முயாமான
முருகமும் வினையைச் செய்வினையன மொயம்பார மானங் கெடலுழுவந்
துருக்கு மெனிறசா மரைமாலை புனன லேம கண்டனே.

(இ - ள்) எம்கண்டனே! செலவம்பெருகிய காலத்து உயாவாகிய பணிவு
காட்டுதலாலும், செலவஞ்சுருகிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு
மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழித்த கேதுராகிய காரியத்
தை நிறைவேற்ற மனத்துணியாதே விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடுமபடி வரு
மாயின (சன்னுரோமத்தொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப்
போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, மானம்.

“இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டிம் பணிதல சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு.
மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிரீப்பின வாழாக் கவரிமா வன்னு - ருயிரீப்பா மானம் வரின்.” — என்பத
னானும்,

நாண்மணிக்கூடை

“பறைபட வாழா வசனமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா குறவோர் - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிராசாந் தமக்கொவ்வா
சொற்பட்டா சாவாதஞ் சாலபு” — என்பதனானும், (கசச)

ஐது குடியிற் பிறந்தருதா லாயநது செல்லக் துயாரத்தன
லெய்த லரிது பெருமையிடு தெய்துங் கொடைபொப புரவாதி

செய்தம் கரிய செய்துபிறா செயிராகு றுமற் றருக்காம
லுய்தி ரெமியிற் பிறழாம லொழுது வராகஞன் ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற்பிறந்து அரியதுலகையாராய்ச்சிசெய்து செல்வப்பெருங்கடைத்திஞ்ஞம் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம் (ஆளு) அது நாகை சமாதானடைமுதலிய செயற்கரிய செயலகளைச்செய்து பிறா குற்றங்களை யெடுத்துனாயாது இறுமாப்படையாது உச்சீவிகத்தக்க வழியினின்றும் தவறாமல் நடப்பவாகட்டேயுள்ளது. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௭௨, பெருமை.

“ஒளியொருவர்க் குளன வெறுக்கை யினியொருவக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல் பிறப்பொககு மெல்லா வுயர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்சொழிவ வேற்றுமையான். மேலிருந்து மேலல்லா மேலல்லா கீழிருந்தவ - கீழல்லா கீழல வவா. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமை யுடையுச்செயல். பெருமை பெருமித் மினமை சிறுமை - பெருமித் மூர்து விடல.”—என்பதனா ளும,

கீவநசிந்தாமணி

“கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலப்
பெருங்குளத் தெனறுந் தோனார பிறைறுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான மாயநத வருந்தவந தெரியின மண்மேன்
மருங்குடையவாகட் கல்லான மறையாக காவ துண்டோ”—என்பதனா ளு
முணாக. (௧௪௫)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யினபம பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சானரோக
னெப்புற் றலாக்கு மினியனவே சூழ்வா துணையின வினைமுடிப்பா
வன்பிற றளராரா நடடார்ககு மடங்கித் தோற்ற னானரே.

(இ - ள்) (உயிரகலினபேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சணியம் உண்மை மானங்காததல முதலிய சீலங்களையும் பெருகச்செய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறைந்த சானரோகன (தமக்கு நன்மை செய்தவாக்கேயனறி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்த வாக்கும் நன்மையே செய்யக கருதுவார்கள் துணைவாபாத்ததுச செயலமுடிப்பார்கள். (தமக்கனபராஜேர்) வனபுகொண டெதிர்த்துவரினுந் தளரார்கள். குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள் எ - று.

இச்செய்யுளான் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்

இதனை ௭௩ சானருண்மை.

“கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சானருண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணோட்டம வாயமையோ-டைநதுசால பூன்றிய தூண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித் ததுசானரேர் - மாற்றா மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற ரோலவி - துலயல்லா கண்ணுங் கொளல்.
இன்னசெய் தார்ககு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயத்ததோ சாலடி.”—
என்பதனாலும்,

புறநாணு.

“பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காம்பு மணியு
மிடைபடச் செய்வ வாயினுந் தொடைபட்டாரை
தருவிலை நன்குல னமைக்குங் காலே
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பலராத்
சாவார சாவார பலரா குபவே” —என்பதனுமறிக

(கசக)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறநீ திகளின வழுவாமை
சான்ற மக்கட பண்பாகுந் தனனை யுடையார நகையானு
மானு மிகழார பகையிடித்து மதியா ரவாத் நறகுணமே
யேனற வுலகம் பாராட்டு மெல்லாபயனு மவாமாட்டாம.

(இ - ள்) மேம்பட்டகுலநலமும் அன்பும் எளிய சமயக்காட்சியும் நல்லதரும்
மும் நீதிமுறைகளிற் பிச்சாமையும், சிறந்த (மாறுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும்
இந்தக் குணங்களை யுடையவா நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும்,
எப்பொழுதும் பிறரை யவமகித்ததாயார அவரது நற்குணங்களையே பெரியவுலக
மானது வியந்ததாக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயனகன்யாவும் அவரிடத்திலேயே
குடிக்கொள்ளும் ஏ - று

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவருதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பண்புடைமை.

“எண்பதத்தா லெய்த லெளிதெனப் யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த விலவிரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ளு மின்ற திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடறிவா மாட்டு.
பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நனபால-கலநீமை யாற்றிறிற் தற்று.” —என்பத
னும,

புறநாணு.

“உண்டா லம்மவில வுலக மிகநிற
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலாபிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன பெறினுங் கொள்ளல ரயாவி
யநகன மாட்சி யினைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோனருட்
பிறாக்கென முயலுந் ருண்மை யானே.” —என்பதனுமுணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தாணுகரான் வழங்கா னிருநதுஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரெனசெய்வான் றியார கொளவ ரீட்டுதலான
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென றிலலை யாதலினும்
பொத்தும் வெறுக்கை நனறியுறல புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அதுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அங்ஙனயிரோடிருந்துஞ் செத்தவனையாவான் இறந்த பின்னா (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனாவான். கள்வர் முதலானோர் கொள்வார்கள் பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறேரூர் பலனுமில்லை ஆனபடியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறாக்குங்) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செலவப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நனநியில செல்வம்

“வைத்தான்வாய சான்ற பெருமபொரு ளெதுண்ணை-செத்தான செயக்கிடந்த நில. பொருளானு மெல்லாமென நீயா திவறு-மருளானு மாண்பு பிறப்பு. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா-தோற்ற நிலக்குப் பொறை, எச்சமென நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-சைசப படாஅ தவன ஏதம் பெருஞ்செலவந் தானறுவ்வான் நுகர்காக்கொன-நீத வியல்பிலா தான அன்பொரீஇக தற்செற நறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள கொள்வர் பிறா” — என்பதனானும்,

பாரதவேண்பா.

“தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தா தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருளபேய மாயகினற தெனறுபொருள வைத்தார்க
செப்பொழுது நீங்கா திடர்.”—என்பதனானும், (கசஅ)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே யெய்தற கரிய நானென்ப
ரொழிந்த மனவாக குடலொடுக்க மொளிவா னுதலாரா நாணையாங்
கழிந்து விடநாண மன்கோடல கருதார நலமெல லாமவளர்ப்பா
ரழிந்து நாணமற் றுயிராவாழா ராவி யழிந்து நாணாவாரா.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாணமென்று பெரியோர் சொல்லுவர் அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லின முழுமையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியிற் தெற்றியையுடைய மாதாளுக்கூரிய நாணமேபோன்றதாம் அவா நாணமழியும்படி பூமியைக்கொளுதல கருதார நனமையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடுவா உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நாணுடைமை.

“கருமத்தா னுணுத னுணுத திருதுத - னல்லவா நாணுப் பிற.
ஊனுடை யெசுச முயிராக்கெல்லாம வேறெல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறாபழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணு - குறைபதி யெனனு முலகு.
நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியனஞாலம் - பேணவர் மேலா யவா.
நாண லுயிராத துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னுண்டெவார நாணுப் பவா.
குலஞ்சுடுங் கொளகை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக கடை.” — என்பதனானும்,

நாலடியார்.

“இழித்தக்க செய்தொருவ னொரு வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான பசித்த றவனோ
விழித்திமைக்கு மாத்நினை யனனோ வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு” —என்பதனனுமுணாக. (கசுக்)

எடுத்த கரும் முற்றுமை யெய்தின் முடித்தே விவெலெனத்
தொடுத்த முயற்சி யறிவிரண்டிற் றோலா னாய்வார் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவம் குறித்துமடி யாக்கி மானங் கருதுவார
கெடுத்தல் புரிந்தா ராதலினால் கிளாக குடியுன றலினமைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட்
கிடையுந் நேரிட்டாலும் முயற்சிவலி விவேகம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றை
முடித்தேவிவெனென்று பிணவாங்காது மேம்படுவர். மானங்கருதுவோர் தக்காலத்
தை யோசித்துச் சோயி (சாரியததை) கெடுத்தல் செய்தவராவா. ஆதலால் நீ
குடித்தன்மை வளாக்கும் விஷயத்தில தளர்ச்சியுருதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டெ, குடிசெயல்வகை.

“கரும் செய்தொருவன் கைதுவே னென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்.
ஆளவினையு மான்ற றறிவு மெனவிரண்டி - னீளவினையா னீளங் குடி
குடிசெய்வாக கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - மானங் கருதக் கெடும.
இடுமபைக்கே கொள்கலங் கொலலோ குடுமபத்தை - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.” -
என்பதனனும,

வேண்பாமாலை

‘செய்காசு ணிழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண முரசு முழங்க—வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றினையனாக
காவலன் சேறல் கடன’ —என்பதனனுமுணாக. (கடு)

உழவித் திருவ ரிருவருமு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியரென் பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாக்குரியா தொழினமுற் றுமுத முழவினர்பான்
முழுது மடுபா வேண்டுதலின முதன்மைத் துழுவென றறிமைந்தா.

(இ - ள்) புத்திரனே! உழவுதொழில் வேளாளர்க்குப் பெரும்பான்மையும்
வைசியர்க்குச் சிறுபான்மையும் உழுதும் உழுவித்தும் உண்பதாக்குரியதாகும் உழ
வுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தங்கட்குரியவராவார்கள். அவர்களே யுபகாரிந
ளென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து சேவனஞ்செய்பவர்களே பிற
ருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் முழுதும் டயின்றாலும்
உழவுதொழிலுடைய வேளாளகளிடத்தில் முழுதும் வந்தெக்கச்செய்தலின் உழ
தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதெனறிவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் வேளாண்மை பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, உழவு.

“சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன - லுழந்து முழுவே தலை,
உழுவா ருலகத்தார்க காணியஃ தாற்றா - தெழுவாரா யெல்லாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்
பலருடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலருடை நீழ் லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன நீவா கரவாது - கைசெய்துண மாலை யவர்.
உழவினாற் கைமமடங்கி னிலலை விழைவதுஉம - விட்டேமென பார்க்கு நிலை.” —
என்பதனனும்,

பெரும்பொருள.

“யானை நிராயுடைய தேரோ னினுஞ்சிறந்தா
தேனை நிராயுடைய வோவாழ்நா—யானைப்
படையோரகம வென்றி பயக்கும் பகடே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்ப” —என்பதனனுமுணர்க. (கடுக)

வறுமை போல வின்னது வறுமை யன்றி வேறில்லை
மறுவின மொழிகள சோர்வுபடும வாய்தத குடிநற செயன்மொழிக
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி பெல்லாத் துயரு முடனாகும்
பிறனி னோக்கு மீன்றாளும பிள்ளா யதுவந திடினிறத்தல.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதாக்குத் துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற
கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள
சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம் நரசெயல மொழிகள இவை யாவும்ழியும். இரத்தல
முதலிய எல்லாத் துன்பங்களும் பினரொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப்
பார்க்கும்படி செய்யும். (அது ஒருவேளை வந்தவிடின் இரத்தல் நலம். எ - று.

இசெய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நல்குரவு.

“இன்மையி னினனாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யினனா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுகுந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நகை.
நற்பொரு ணனகுணாநது சொல்லினு நலகூர்த்தா-சொற்பொருள் சோரவு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீனதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்
நெருப்பினுட் டெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொனறுங் கண்பா டரிது” — என்பத
னனும்,

வளையாபதி.

“சொல்லவை சொல்லா சுருங்குபு சூழ்ந்துணா
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லா
கல்வியுங் கைப்பொரு ளிலலார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ.” —என்பதனனுமுணர்க ( )

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பா முன்னிற் றிரந்துயிராத்
துறப்ப தின்றுச் சிலாவாழ்வர் தூய்மை ழானங் கெடாமையினு
நிறப்ப வுயர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லாக்காந்
சிறப்பென் பெறுவ ரவரானே சிறப்பர் கரவா தவர்மைநதா.

(இ - ள்.) மகனே¹ குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பரிசுத்தமும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்த உயிரைப்போககாமற் சிலர் வாழ் வார்கள் மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப் படைவா. (ஆதலின், நீ உத்தம யாசகரைக்கண்டு குறிப்புணரந்துதவுக) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, இரவு.

“இரக்க விரத்தக்காக் காணிற் கரபி - னவாபழி தம்பழி யன்று
இன்ப மொருவர்க் கிரகத் விரந்தவை - துணை முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவா முன்னின் - நிரப்புமோ ரேன ருடைத்து
கரப்பிலார் வையகத் துணையாற கண்ணின் - நிரப்பவா மேற்கொள வது.
இரப்பாரா யிலலாயி னீங்கண்மா ஞால - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
ஈவாக னென்னுண்டாக தோற்ற மிரந்துகோண - மேவா ரிலாஅக கடை.”—
என்பதனானும்,

புறநானூறு

“ஆடெரி படாநத கோயி ரடுபி
னாமி பூப்பத தேம்புபசி யுழலா
பாஅ லினமையாற ரோலொடு திரங்கி
யிலலி தூநத பொலலா வறுமுலை
சுவைத்தோ றமுஉநதன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைநத வீரிதழ் மழைக்கண்ணை
மனையோ னெவ்வனோய நீக்கி நீலஇ
நிறபடர்ந திசினே நற்போர்க் குமுண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னினனிலை
கொடுத்தது கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நலயாழ்
மண்ணா முழவின வயிரிய
ரினமை தீர்க்குங் குடிப்பிறந தோயே”—என்பதனானுமுணர்க. (1)

கண்ணிற் சிறந்தாரா தமமிடத்துங் காழ்த்த மானங் கெடநாவாற்
பண்ணற் குரிய வறங்குறித்தும படாநதொன றிரவார் பெருமையினு
லெண்ணிற சிறந்தாரா முயற்சியினு லேலா வுப்பில் வறுமபுறகை
யுண்ணற் கமைநத தமைத்ததென வுபபப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடை
யுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங்
கெடுப்படி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார்.
தம்முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும் ஈம புசித்தற்கமைநத
இதுவென்று களிப்புறுவார்கள். ஈ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பகிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, இரவசசம்.

“கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்,
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்,

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் சார்பு.
தெண்ணீ ரடுபற்கை யாயினுந் தாடந்த - துண்ணலி ணுங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென நிரப்பினு நாவிந் - கிரவி னிளிவந்த தில்.”—என்பதனானும்,

நாலடியாரீ.

“கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணனனார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளனாக லுள்ள முருகுமா லெனகொலோ
கொள்ளுகரந் கொள்வார குறிப்பு” —என்பதனானுமுணாக (கருசு)

அழுக்கும் நெவாக்கும் வடுககாணபா ரசச மாசை யாலன்றி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறாபா லுயதது மொழிவார தம்போல
விழுக்குக தேதுங் கவலாரமு னேற்ற மாகிச செமமாபபா
மழுக்கு ளாககே பயன்படுவார வறிதும வறியாரக கிடார கயவா

(இ - ள்.) கீழ்க்ககள் எல்லோரிடத்தும் பொருமையினுற் குற்றங் காட்டு
வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடெவர்கள் தமமைப்போல (பிறாக்கு) அவமானநேரி
தின் (அவாககாகச) சிறிதும் கவலைப்படா. அதற்காக முறப்படப் பூரித்தக் களிப்பார்
கள். தமமைத் தண்டிப்பவாக்கே கொடுப்பார்கள எளியவாக்கொன்றும் கொடுக்கமாட்
டார்கள் எ - று.

இதனாற் கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, கீழ்மை

“நன்றி வாரிந் கபவர் திருவுடையா - நெஞ்சத் தவல மிலர்
அகப்பட்டி யாவாக்க காணி னவரின - மிகப்பட்டுச் செமமாக்குந் கீழ்.
அசசமே கீழ்கள தாசார மெசச - மவாவுண்டே லுண்டாரு சிறிது.
அறைபறை யன்னவா கயவந்தாங் கேட்ட - மறைபிறாக் குய்த்துணாக்க லான்.
நாங்கை விதிரா கபவர் கொடிற்றடைக்குங் - கூனகைய ரல்லா தவாக்கு
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிந் பிறாமேல - வடுக்காண வற்றாருங் கீழ்.
எற்றிந் குரியா கபவரொன றுற்றக்கால - வின்றற குரியா விரைந்து.”—என்பத
னானும்,

நாண்மணிக் கடிதை

“மாசு படினு மணிதனசீ: குணரதாம்
பூசிக கொளினு மிருமபினகண மாசொட்டும
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தனை
மாசடைமை காட்டி விடும்” —என்பதனானுமறிக்க (கருசு)

அறத்தோ டரச நீதிபுரிந் தகிலம் புர்த்து பொருளீட்டித்
திறத்தால வாழும் வகையெல்லாஞ் செலவக் குமரற் கிவ்வாறங்
குறத்தா னியமபித் திறத்தோம காந்த னுலக பாரமல [ர்காள்.
னெறும்த் தோட் பெயாததுக் கொடுப்பான் பி நிதனைப் புரிந்தான் புலவீ

(இ - ள்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசந்ருமத்தை நடத்தி உல
கத்தைக் காத்து (தருமவழியிற்) பொருள்சேடி வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகையுமு

வழையும் தன் செல்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னுலகடாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய சோளிற்பெயர்த்துகொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினான். புலவர்களே ! ஏ - று.

அரசியற்கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருந்தம் - ௫௮௩.

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அத்தனாஞ் சோம காந்த நகன்மனை நீங்கிப் போந்து
பைத்தீவத தவையின வைகிப் பண்பொடுங் கணிதாகக் கூவி
யொத்தநா ளபிடே கத்துக் குரைக்கென வவருந் தெனளி
யுத்தரா யணத்தி னுதி யுறுமதிப் பூச மென்றா.

(இ - ன்) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையை விட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நனமையோடு சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகாந்தன்) பட்டாபிடேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வீர்களாக வெண்கட்டையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதலமாசமாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநகரத்திரம் (பட்டாபிடேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். ஏ - று.

வேந்து - அவை = வேதசவை இது வலிததலவிகாரம்

உத்தராயணம் - தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணயணம் - ஆடிமாசமுதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்திசையாகவுந் செல்வதோர் காலம். உத்தரம் - வடக்கு தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம் ; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம். (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று வீரென றேவீரன முடங்க னல்கிக்
குமைக்குமவை வேற்கை மனனா கோதறு முனிவா சேய்மைத்
தமாக்குமற நெவாகருந் தூதா தங்களை விடுத்திட டானே.

(இ - ன்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிடேகஞ்செய்ய (வேண்டதெனின, அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவறறையும் இமைப் பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வீர்களாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்தருக்களைக் கொன்று) குவியலாக்குவ கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் குற்றமுற்ற முனிவர்களுக்குத் துரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்கும் திருமுகமீது தூதர்களைச் செலுத்தினான். ஏ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை ; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து (உ)

கருணையங் குரவற் கூவிக் கைகொது திறைஞ்சி மைந்தற்
கருகிலங் காவ னல்க வினைத்தென னபிடே கத்துக்

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன வன்னுள்
பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்தக் கைருவீத்துப் பணிந்து, (அடிகளே ') என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்தள்ளேன். (அவனுக்கு) மருடாபிடேகஞ் செயய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டுமென எனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டுமென பொருள்களையெல்லா மெழுதிகொடுத்தது இதுவுஞ் சொல்லினன். எ - று.

இயைந்தனென் என்பதிலு என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விருதி. (ங)
புண்ணிய பூமி முககட புண்ணியன் சநநி தானந
தண்ணிய நதியின் நீரந ததைததவும் யானந தன்னி
லெண்ணுமில் விடதது லொன்ற மிடமிடத் துருமீ சான
மண்ணுறு கிழகரு தீசி யாமபி டேகத் தானம.

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுருபியாகிய திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தட்பமாகிய நதிநீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோ) திக்கும் அபிடேகத் தானமம் எ - று. (ச)
ஐமமுழ மாதிரியைமபத் தைமமுழத் தளவின காறு
மைமமுகி நவழ வாகுரு மண்டபத் தகறசி யாகுரு
செமமணித் தூண் ராறு சோபதி னுறு றுறம
பொய்மமுதல் கடிநது காவல் புரிதரும புலவு வேலோய்

(இ - ள்.) பொயமுதலியவற்றைத் தண்டித்தது அரசசெலுத்தும் புலான்மண மமைந்த வேறபடை தரித்தஅரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்தசெல்லுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழமுதல் ஐம்பத்தைந்தது முழத்தளவுவரையில் உள்ள தாம். செவ்விய மாணிக்கத்தூண்கள பன்னிரண்டு, பொருந்தியபதினாறு, முப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம் எ - று.

பொய் என்றது ஊண்டு பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது (இ)
அரசவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொன்றும்
விரசுபன் மணியாற் பொன்னுல் வெள்ளியாற் றும்பி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டந்தாம் பண்ணுவ தாமயா கத்துக்
குறாசெயு மரமு மாகு முற்றபான மரமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன் றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன் னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாகத் திருசு சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலு மாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல அத்தி அரசமுதலியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள்.

(ச)

ஒருமுழு முயர்ந்து செவ்வே யொன்றை யகன்று முன்பி
னிநுபடி யிணங்கி நான்கு பதத்தொடு மிருபபச சொன்ன
பொருள்களி னென்றாற செயது பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற்
குருமணி மண்ட பத்தைக குயிறறுமா றியறறு கென்றான.

(இ - ள்.) ஒருமுழுமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றரைமுழமகன்று, முன்னும்
பின்னும் இருபக்கவிலும் படிகளபொருத்தி, நான்கு காலகளோடு மிருககுமபடி, மேற்
கூறிய பொருள்களிலொன்றும் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான
இடத்தில (மூன்றுதிகளுகளில ஓர்) திகில நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச்
செய்யும்படி கட்டினாயிடுகவென்றான (ஆசிரியன்) எ - று (௭)

அம்மொழி கேட்டு மனன னழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கமமியர் தமமை நோக்கிக் கதிரொழி மணியும் பொன்னு
மிமமெனு முனனா நலகி யிரண்டுபீ டஞ்செய தீங்குத
தமமினென றியலபுங கூறி மறந்துஞ் சாறறு கின்றான.

(இ - ள்.) சோமகாரதன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு, தான
அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப்பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களுந்
பொன்னும் விளைவிற்கொடுத்தது, இரண்டு பீடங்களமைத்து இவ்வுககொணவொருங்க
ளென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான. எ - று.

கமமியா - சிந்தர்

(௮)

பணைமுழக் கறாத வாய்தற் பகடபெழின மதிற் லத்தி
லணைதரு குணக்குத திககி லைமபத்தைம முழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத தாரெடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னென்றறு விழைக்க வென்றான.

(இ - ள்.) வாததியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய
அழகிய மதிற்லத்தோடணந்த கீழ்த்திசையில ஐம்பத்தைந்த முழவளவில ஓப்பற்ற
முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும் ஓப்பாகாத மண்டபமொன்று
பொருந்துமபடி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன். எ - று. (௯)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பா போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வராததுத திவனொளி மணிககால யாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாககிப் படிசளும் பயிலச சோத்து
வெம்புறு மடங்கற் றின்கால வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார.

(இ - ள்.) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பர்களபுருந்து
செம்பொன்னை யுருக்கிசாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காரதிபொருந்திய இரத்தினங்
களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிசளும் பொருந்தவமைத்து,
கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய காலகளை வெள்ளியினுற் செயதுவைத்தார்கள். எ - று.

கால்யாதது - இதில கால் உபசர்க்கம்

(௧௦)

வேறு.

இருநில மகழ்ந்த மணலசொரிந் திடியா வெழிலகொளீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் துரும மிடைப்படுத் ததன்மேன மாகதம் படுத்தவன் குறட்டிறு

ஞ்ருமணிப் பதம ராகஞ்செய் தூண்கோமேதஞ்செய் போதிகை கூட்டிப்
பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரத்தில வசகிரப பலகையும் பரப்பி.

(இ - ள்) பெரிய பூமியைத் தோண்டி மணலைப்பெய்து (தானைய) இடித்து,
அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவனத்தை இடைப்படுத்தி,
அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், நீறம்பொருந்திய பதம
ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதககற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சோ
த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில், வசகிரரத்தினத்தாற்
செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்.

(கக)

கொடுங்கைகள் வயிடு ரியத்தினும் யாளி வரிசுளிர் மதிசசிலை யானுவ
கொடுங்கையிற்றுக்குங்கோவைவரித்திலத்தன குலாவுபித்திகைபளிக்கானு
நெடுங்களி பயப்ப வமைத்துநாற்புறத்து நிராமணி வாயதல்கள் விடுததுப்
படுங்கதிகா கனகத் தகடகம் படுத்துப் பனமணி மண்டபஞ் செய்தா.

(இ - ள்) கொடுங்கைகள் வயிடுரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த
சத்திரகாந்தக் கலாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முதலு
களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாதநிரத்தி
லேயே) பெருஞ்சுநதோஷத்தை யுண்டிசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும்
வரிசையாக அழகிய வாயில்களவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்
பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று (கஉ)

வேறு

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாமழயு
மாண்ட பூசுமும் வராகழை வேழமு
மீண்ட யாதது விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு ருத் விளக்குந் துறுத்தனா

(இ - ள்) நீண்ட தூண்கடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாழைகளையும்,
மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்
கட்டின இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுங் தங்கவைத்தார்கள். எ - று.

அருமபு பேரொளி மாலைபு மாடியுஞ்
சுருமப ருமலா மாலைபுந் தூக்கினா
விருமபு நாரநத் மென்கனி யாதினோத்
தொருங்கு நாரநின் ரோவியந் தீடினா.

(இ - ள்) அருமபுகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலைகளையும்,
வண்டுகளாறு மலர்மாலைகளையுங் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க நாரத்தம்பழமுதலிய
வற்றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமா பன்மணித் தோணங் கட்டினா
வாம மண்டப மாடிருங் காவனஞ்
சோம மண்டிலந் துன்ன வெடுத்தனா
சோம மெனனச செழுங் கவின செய்தனா.

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினான். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளவுமபடி ஷீசால்களை வைத்தார்கள். சேம முண்டாகுமபடி செழுமைதவகிய அழகினைச் செய்யார்கள் எ - று

காவண மெடுத்தல் - ஷீசால வைத்தல் சேமமண்டலவு ஸ்ரீ நன்னெண்ணிலம் அடைமொழி பால் நடட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (புது)

அரசன் முன்ன ருத்தெய்திங் கம்பிப
ரரசு நாநுகிழைப் பரதன முன்னவைந்
தரவப் பூங்கழ லாயணி மண்டப
மரணக் கேற்பரன் முக்கிள் மென்றன

(இ - ள்) அரசன் சமுத்தசையுதித்த சபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த பீடத்தை முன்னே யிருக்கி, ஒலியையுடைய அழகியவீரகசமுலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (கசு)

அகிலங் காசுரு மரசு நிரும்பொஹு
அகிலும் பூணுஞ் சொரிந்தவாப போககினுன்
முகிலு ரிருப மொயமமணி மண்டபஞ்
செகிலி ஹாலபுணர் தேசிக னண்ணினுன்

(இ - ள்) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வசு திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகக்) சொரிந்து அச்சபதிகளைச் செல்ல விடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன் எ - று (கட)

ஐம்பத தைநறு முழத்தகத்த தெல்லையு
நம்பு நூலபதி னுனகிட்டு ரணபதம்
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாக்கினுன்
மொயம்பின் வீதிபன் மூன்றுபன் மூன்று

(இ - ள்) (அமமண்டபங்கொண்ட) ஐம்பததைநறு முழத்தனவு நூறும், லிருமபத்தக பதினானு நூல்கள் தட்டி (நிடுக்கிலுங் குறுக்கிலும்) பதினமூன்று பதினமூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்க ளாகப் பிரித்தனன். எ - று

இரண்டு நூல்களிடடாலன்றி ஓரெல்லையுண்டாசாமையின், பதினானு நூல்க ளிட்டிப் பதினமூன்று வரிசையாக்கினென்றும், பதினமூன்று பதினமூன்றுகள் நூற் றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தன்னென்றுங் கண்டுகொள்க.

நாபப ணினற பத்தத்தொரு நானமுழக்
தாப்பின் சென்றவ னுலறி யானொடு
மூப்பி லாத முலையுமை யானுற
நீப்பி லாமணி வேதிநி கழத்தினுன்.

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பத்தத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியா வீற்றிருக்குமபடி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று

ஆப்பின் சென்றவருடையான - பசுவினபின் சென்றவனாகிய திருமாலாற்
காணப்படாத சிவபெருமான், கிருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாகுலத்தில் அவதரித்
துப் பசுமந்தை மேய்த்தமையின், அவரை “ஆபின் சென்றான்” எனப்பட்டனா

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீட்டுனாகொள்க.
மும்பிலாத மூலை - முதிராத இந்நபநங்கன்.

அததைச சூழ வடுதகவெனா கோட்டமும்
வித்தி வேயா வேதிகை அிட்டன்
விததை சூழ்பத மீட்டெடு நூழுவின்
கொததுக கென்று சூழிறழின்ன விவதிகை.

(இ - ள்) அதனைச் சூழும்படி யடுத்துள்ள எட்டுப்பதங்களிலும் வித்தியே
சுரா எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செயதனை வித்தியேசுர வேதிகைகளைச் சூழ்ந்த
பதங்கள் பதினாறிலும் நூழுவின் கூட்டத்திற் கென்று வேதிகைகள் செயதனை எ-று

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும்
நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில்
சிவபிரானாகொன்றிததுச் சூழ்ந்து நிற்பவையாம்

அதைச்சூழ்ந்த பதினாறு பதமெனது - பதினமூன்று வரிசைகளில் ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடிய
வை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாகக்கொண்ட ஓர் வரிசை
யென்க. (உ௦)

அடுததுச சூழாத பதாரு நான்கையும்
விடுதெ லாடும் வழங்குறு விதியாத
தொடுதது நோபத மூன்றுவ வாரமாய்
படுதத நனவிசை நான்கிறும் பண்புற

(இ - ள்) (நூழுவின் கொத்துவரிசையை) அடுத்துச் சூழ்ந்த இருபத்து
நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் விதியாகவிடுதது, நாற்றிசைகளிலும்
மும்மூன்றுபதவினைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்தசெய்தனை எ - று

அறு நான்குபதமெனது - மூன்று முற்பதத்துவரையிலுள்ளபதங்கள் நாற்
புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யென்க.

நோபத மூன்று எனபது ஏழாவதுவரியில் மூன்று. இத்தனை நாற்புறத்தங்
கொள்க (உ௧)

ஒழிந்த நூற்றெண பதாரு முருத்திராக
கழிந்தி டாமணி வேதியி யறவினா
மொழிந்த விதியுன் முற்றமுறைமையர்
லழிந்தி டாநவ குண்டமு மாககினுன்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்
களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திராகட்டு, சிறப்புற அழகிய வேதிகைகள் செய்தனை.
முற்கூறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) விதியில், அழியாமையுடைய நவ
குண்டங்களையுடைய செப்களை எ - று

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு இவ்வகையாக நான்குமூலேளிலுஞ் சேர்க்க முற்றெட்டாதல கான்க. (உ௨)

ஆங்கு நீங்கி யிடுததன்ன மனைவன
நீங்கி லாயமுனந நீடிய யாவையு
மீங்க ணுபத்தனெ னென்றது நோக்கினுலா
பாங்கு வாய்குப பணிபணிந கின்றன

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மனைனை யிடுததன்ன குற்ற மிலலாத ஆசிரியரே! முன்னந தேவரீ ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள டீடா முகலான்) வாராருக்குப் பணிவிடைகள் கட்டளையிடுகின்றன. எ - று (உ௩)

வேறு.

முக்கணற் குரிய குமப மூனறிழை நூலும் வெறபின
சாமககளுட கிராடு சோதந நூலுமற தேனை யோககுத
தொகககும் பபகட கொவ்வொன ருகவே சூழக தொககு
மிகுபல சமிதை பாநி வேறுவே ருயக வென்றன.

(இ - ள்.) திரீநே திரங்ளையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற் கு மூனறிழைகள் வாயநத் நூலும், பாவதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய குமபத்திற் கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவா கட்டுரிய தொகுதியாகிய குமபங்கடகு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக. தொககும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும் (அவரவாகட்கேற்ப) வெவ் வேறாக ஆராயநதெடுக்கவென்று சொல்லினன் எ - று.

தொககு - மாதத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஓமவிற்கு. ஆதியெனறதால் தனிர பழ முதலியனவுங்கொள்க (உ௪)

தருப்பைப. ளாயபந ரெயபத தககன ருரவன செய்தநங்
கிருப்பவ னாக முன்ன ரிதைவனு லேவப பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சா யார்க்குஞ் செயபணி செப்பி விட்டா
கிருப்பொடு பணிநதெல லோரும் வேறுவே றியற்றப புககா.

(இ - ள்.) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னா அரசனா கட்டளையிடப்பெற்ற செலவ மிக்க மந்திரிகள் அவரவாகட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட் டாகன. யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செயயப் புருந்தாகன எ - று (உ௫)

தெள்ளிய வேவ லாளா செப்பலு மகிழ்நது போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிரது வீர
வெள்ளிய வேற்றுப போவை விசிமுர செடுதது வல்லே
களள்ளிவா மாலை நெற்றிக களிற்றினிட டேறிச் சொல்லவா.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த வவலாட்கள (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்தது துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின தோலாற் போவைசெய்து கட்டிய முரசத்
தை யெடுத்தது, தேன சிந்தம் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையினபேரிலிட்டு
வினாகாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ - று. (உச)

வாழியென ஞானம் மெங்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிப லேத நீதி மனுநெய்ச் செங்கோல வாழி
வாழிய சோம சாந்த மனைவன கீளக ளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியி ர நகர மென்றான்

(இ - ள்) எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழ்க்கட
வன். வைதிகநெறிவாழ்க்கடவது மறுமுறைப்படி செலுத்தாது செங்கோல வாழ்க
கடவது சோமகாந்தசாசன தன் சுற்றத்தாரோடு வாழ்க்கடவன் உலகமுழுவதும்
வாழ்க்கடவது இந்நகரத்தெந்கரம் வாழ்க்கடவது எ - று (உஎ)

கலைமகள் வீரச் செவனி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநிகா தோளி னாறகு மண்மக ளோடு செல்வத்
தலைமக ளிவனா நாளைத் தக்கவர் புணர்த்த நின்ற
நிலைமுதப பூணீ ரெல்லா மிருநகா புனைக வென்றான்.

(இ - ள்) சரசுவதியும், விஜயலட்சுமியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட மலைபோலப் பூரித்த தோளையுடைய மெகண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த
திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நாளைப்பொழுதில மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள்
தீர்மானித்தாளா (ஆதலின்) தகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணி
ந்த கீவகளையாவரும் பெரிய இந்நகரத்தை யலங்கரிப்பீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று

கலியும் நெற்றியும் முன்னரேயுடையனாதலின் “கலைமகளவீரச்செல்வி
முன்னரே காணிகொண்ட மலை நிகா தோளினை” என்றும், பூபரத்தையும் இராச
செல்வத்தையும் கொடுக்கப்படுதலின் “மணமகளோடு செய்வத்தலைமகள் இவரைப
புணர்த்த” — என்றுகூறினா (உஅ)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பாரிகக வறம்பா ரிகக
மண்டிய பொருள்கை யிலலோர மனைவ னிதிப்பண டாரம்
வினடன வாயதல சென்று வேண்டிவ கொண்டு செயக
வுனடெனில வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தல் தொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாபரங்கீரமங்களும) வளருக
தரும் விருத்தியாகு மிக்கபொருள கையிலல்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வ
மாகிய பொக்கிஷத்தின் திறத்தாளாவாயிலகளிறசென்று வேண்டுமளவும் (கேட்டுப்)
பொருள்பெற்றுச்செய்க தெய்வத்தின் மனத்தில வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும்
விலகுகவெனக்கூறினான். எ - று (உக)

இனிபன நுகாந்து பூசி பெழில்கொள வணிந்து மென்றீங்
கனியென மொழிந்து ளினபங் கனிதர வளவ ளாவிப
புனிதனின் ணவாகருப பூசை போற்றுக் போற்று கெனன
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுர செருக்கி னுனை.

(இ - ள்) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி,
(சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

த்து, மனத்தில இனபமதிகரிக (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவாகட்டுச்சிறப்புசெய்க சிறப்புசெய்கவென்று, பலபொருள்களையும் நனளுக்க கூறிப் பெருமைபொருந்நிய முரசத்தை யறைந்தன. எ - று. (௩௦)

அறைபறை வகுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தன போடி
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநகர முழுதுங் கோடித்
துறைபுநர கரிக ரெல்லி முவந்தனா தத்த மைந்தாரு
கிறைமைவந தடுத்தாந் குள்ள மாநிக ளினிய ரானா

(இ - ள்) ஒலிகின்ற பறையறைந்து (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய தருமங்களைச்செய்து, பெரிய நகரமுழு வதையும் அவங்காருஞ்செய்து, அந்நகரங்களிள் யாவருந் தத்தம் புதல்வர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவர்களானாகள் எ - று. (௩௧)

சேனைகட கிறைவ னேவச சேவடி. பணிநது போநது
யானைகட கரசை யாதோ ரணருணல் லரசன மணணித
தேனிவா மதம றுத திருமுக மெழுநி யோடை
பூகிற துதலின வீசுகிப் பொறபுறப பணணி னுனே

(இ - ள்) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாசுருள் தலைவனுள்ளவன் செவந்த பாசங்களைப் பணிநது வநது, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில (சிற துரம்) எழுதி, முகப்படத்தினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன். எ - று

ஆதோரணா - யானைப்பாசா குத்தக்கோற்காரா

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின “தேனிவா மதமருத் திருமுகம்” எனப்பட்டது. (௩௨)

வலவரு ளிறைவன் சென்று வாராகொடி யுயரத்தித தூசுங்
கல்லுநன் கணிரது பூட்டுங் கவனவா ம பரியும் பணணிக்
குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுண ணிறைத்து வைத்துப் பாழித்கோ பணணி னுனே

(இ - ள்) தேர்பபாசாங்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வலதிரமும் ஆபரணங்களும் நனளுக்கப்பூட்டி, கட்டத்தக்க வேகத்தையுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அவங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்நிய கூடமை வாயந்த வாளும விலலும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்நிய இரத்தத்தை யலங்கரித்தனன் எ - று. (௩௩)

வாதுவாக கிறைவன் சென்று வாசநீர முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றெழிநது நல்ல குணத்ததாயப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய்க் கலின்ப பாய்மாப் பேரொலிக் கலனகள் பூட்டிக்
காத்தடி மயிரக் ளாத்ததுக் கவினமிகப் பணணி னுனே.

(இ - ள்) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவானம்பூண்ட பாயநது செலலுங் குதினாயை, மிகக் கொள்ளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின அடியிலுள்ள மயில்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனை எ - று

வாதுவா - குதினாச்சேவகா காதழ மயில்களாத்தல - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிலைப் பின்னிவிடுதலாம். (௩௪)

சாரண ரடுதது நின்று தகுதியி னளித்த லோலை
பேரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தாரச் சாநிச
சீரண வியவெல லாருளு செயிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாயநத பூவைய ரோடுஞ் சாரந்தா

(இ - ள்) மனனாமுதலிய சிறப்புறையாவரும், (சோமகாந்தனவிடுதல்) தூது வா சமீபித்து நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுத்தசைக் கையிலேற்று அதன பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நாலவகை) அங்கங்கையுமுடையவாக்களாகி, நிறைந்த அழகுடனபொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் தேவநகரத்தை அடைந்தார்கள், எ - று.

வாரண முழக்க மோரபால வாமபரி முழக்க மோரபாற
நேரணி முழக்க மோரபாற வெழிபடை முழக்க மோரபா
லாரண முழக்க மோரபா லாடலின முழக்க மோரபாற
நேரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வனநே.

(இ - ள்) ஒருபக்கலில் யானையினமுழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செல்லுங் குதியையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந் தன எ - று (௩௫)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்வினை யாடு வாரூ
தேமபிழி மாநது வாரூடு வெழிநுனா தாடு வாரூ
கூம்புரு மாட வீதித் கோடணை நோக்கு வாரூ
மாமபல வினையிங் வெவ்வே ருடின் ரமுகுதோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்) அங்குவந்தவாக்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்தபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்கமுடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவா களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறுனாக எ - று.

வாதாடுவாரும், எனபதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மெனப் பொருள் கூறினுமையும.

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்டுகுடித்தல, சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புக்களிற சோந்தவை. (௩௬)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுதத் லோடும்
புனைகழ லரச் சேவப் புனையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாடரு முன்னே மேனிய முன்ற ராஸின
வனைகலத் துறும ணிடடு வனமுடோ வித்தி னுனே.

(இ-ள்.) (அதேசவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சநதோஷ முற்று) இருக்க, (பட்டாபிதேகத்திற்கு) நயமித்ததினம் உருதுசேஷமும், அலங்காரிக கின்ற வீரக்கழலணிந்த சே'மசாந்தமணன் உருதுசெய்ய, குற்றமுற்ற ஆசாரியன பட்டாபிதேகரு செயலிக்கு நினசுதித்த முட்டிப் பொருந்திய மூன்றாந்தினத் திலே, செயப்பட்ட பாலியசயில மண்ணிட்டு, வணமைசங்கிய முளைவினை விதைத் தன்ன எ - று

பாலியசயில மண்ணிடுதல மிருதசுநிதிகணமென்றும், முளைவித்துதல அங்குராரப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும் (சுஅ)

வழிவரு நாளிற் சந்த மலாபொரி யரிசி சநது
பொழிதயி மலா வானிப் பூசித்துப் பளிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்சி லெடு கடவுள் மானு லெல்லா
மொழிநில ராக வீணாடையுறுநெ ன்விததிட டானே

(இ - ள்) அடுத்த தினத்தில் வாசநசங்கிய மலாகளும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழுகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவாளாயுள்ளவாளை யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரசப்சயலால்) அழைத்தனன் எ - று. (கக)

ஏதில் வேலான மைந்த னேமகண்ட நகு நல்ல
சாந்திரினை பொருட்டுப் பாகா சமைத்தமான கன்று பொறறோ
காந்தொளிப் படைபு மணிற் கடனமுறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறைபொர தக்கோ நிரவலா தமக்கு மனைம.

(இ - ள்) ஏதைய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன னனமகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகாகுள் சமைத்த குதி னாயும் உரையும அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வறறை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தக்கபாத்திரா களுக்கும் யாசகாளுக்கும் அன்னமளித்தனன் எ - று (சு0)

அறறைநா ளிவளிற் முனமு னுடகப் புரிநான் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகநகு மைந்தன் கோட்டுறடி மனைக்கு நேரே
பொற்றங்கு கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பறமின் னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னென்றே

(இ - ள்) அன்றைய இராததிரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கட்டிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனாகும், அவனுடைய அழகிய வளைய லணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிறக்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கவளையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினான் எ - று

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுணர். (சுக)

பலவிய மியம்பா நிறப்ப பாலைய ராடா நிறப்
வல்லவா தியானத் தெட்டு மந்திரங் கணியா நிறப்ப

சொல்லிசை மறைக ணுனகுஞ் சோதக ரோத்ரா நிற்ப
நல்லவா பலலோர கேட்ட நனபொரு ணிட்டா நிற்ப.

(இ - ள்.) பலவாததியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும், சித்திரப்பதமைபோன்ற மங்
கைபாக்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஐபத்தில வல்லவாக்கள் தியானஞ்செய்யவும் மந்
திரங்களை ஐபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய கேதங்களுந்
தையும் ஓதாநிற்கவும், நல்லவர்கள் பலா (அவரவர்விரும்பிக்) கேட்ட நற்பொருள்களைக்
(சையால்) நீட்டாநிற்கவும் எ - று. (௪௨)

பித்தியிற் சிற்பன முன்னாப பேரெழில வாயப்பச செய்த
சித்தியிற் துருவின முக்கட செழுமதக களிற்றை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகையுணவு மூட்டி
வித்தக விடையூறினி வினைமுடித திடுக வெனறூன.

(இ - ள்.) சுவாததலத்தில், சிற்பன முதலிற் பேரழகுபொருந்தச் செய்து
வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றுவிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக
விநாயகக்கடவுளை யாவாக்கஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட
(மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்தது [நிவேதனஞ்செய்தது] ஞானசரூபியே! யா
தொரு தடையுமில்லாது இந்நக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று
பிராத்தித்தனை. எ - று (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண டேச னீரு
நேருந் தூலிற் சொன்ன நிலநதொறுங் கலையந் தாவித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவா தமமை வெவ்வே
நேருறு பூசைக் கூறெய தாவகை காக்க வெனறூன.

(இ - ள்.) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறுதியாக வரிசைப்
பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலையங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல
பூசையைச் செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு
இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிராத்தித்தனை. எ - று. (௪௪)

பரப்பினன சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள ள்திறகாற் கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பானுங் கலந்ததன மேலே வைத்தான
சுரப்புறு மனபு பொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும பத்தை

(இ - ள்.) தூணிப்பதக்கு நெலலும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசி
யிற் பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங்
கலந்ததும், (ஆக ஒன்றன்மேல்ஒன்றும் வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அனபா
னது அதிகரிக்கும்படி சிவகுமபத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனை. எ - று

சாலி - ஓவகை நெல்

(௪௫)

மங்கல வியங்க ள்விமம் வார்த்தி முகநு செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவத் தடுத்த தூரீ ராடையில வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்) மங்கலவாததியங்குள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னாலாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் பாணையின மதக்கத்தின்பேரில் வரிசையாக அங்கே வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரதால் மெல்ல வடிக்கடிச சேறில்லாமல் அறப்போககி, முப்பத்திரணபெடி சலம்பொருந்தச் சொரிந்தனன். எ - று. (சசு)

பொன்னவ மணிகோட்டங்கற பூரமே யகரு வாசந்
துனனுசந தனமே வெட்டி வோதொரு விராகள பலபூ
மின்னுபல பழங்கள பறபல விபனகொடி பஞ்ச கவய
மின்னவுஞ சொரிந்து கூாசச மிலையிருங் கனிமேல வைத்தான.

(இ - ள்) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனத்திரவியங்களும் பல மலாகளும், ஒளிவாயந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவியமும் இவைபோலவனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன் எ - று. (சஎ)

அடிப்பரப் பிருநீர சொன்ன வளவினிற பாதி யீச
னிடிப்புறக் கரகத துகரு மிதற்குறு மளவிற பாதி
கடப்பட விருத்து மெல்லாக கலையங்க டமகரு மாககிச
சுடாபபசுஞ செழுமபொ னுதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும வைத்தான்.

(இ - ள்) (சிவகுமபத்திரஞ்சு) சொல்லிய நீரின அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி குமபத்திற்கும், இதிற் சொரிந்த அளவிற பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிந்து, ஒளி விடும் பசுமைதங்கிய செழுமபொன முதலியவற்றை (அவரவாக் கேறப்) ப்பெய்து அவ்வக குமங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன். எ - று. (சஅ)

இருகலை வெவவே நெல்லாக குமபத்து மெய்தச் செய்து
கருவிறும வித்தி யேசா கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை யீயங் காப்பொன
றிருபுவெண கலமிவ வெட்டு மொவ்வொன்றாச் சோத்தி னுனே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவவேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந்தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசாருடைய கலசங்களுட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை ஈயம் இருமடி (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். எ - று.

அஷ்டவித்தியேசர் - அந்தன - சூகருமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சேகண்டன் - சேகண்டசன் எனப்படுவா. (சக)

வேறு.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சுனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்தூர் துத்த
மருளறு மிரண்டு விமலைகள் காரதம் வகுத்தவீ ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்.) (விததியேகவர கலசத்தினை) அடுத்ததுச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம தெளிவு கெட்டுண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிலிங்கம் சிவதூரம் துத்தம மயகசுமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன். எ - று (ரு)

அப்பிரகம சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணாப்பிரகமென்று மிருவகையாம். சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் திரணமே பையையே மேகமும் பார சிதைவனா சீவை வினசுகரி சமங்கையே விசையை பூதிசெய் சபையே புகழ்சுக தேவை பூரணை கேசையே யட்டை தீதினை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத திரையுமல வீரொட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்.) சோதிமரம் சோதிகொடி சோதியிலை சோதிமரப்பின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வொகின்ற சீவை வினசுகரி சமங்கை விசையை பூதியைச்செய்கின்ற சபை கோத்திதங்கிய சுகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யோழிக்குஞ் சதாவரி சிவபத்தினா ஆகிய இவற்றையும் அநதப பதினாறு கலசங்களில் (முறையே) இட்டனன். எ - று. (ருக)

குணக்குறு துவார மிருமருங் கடுதத குமபயீ ராறனுட் பலாசு துணாக்கருக காலி யாமபிரங் கல்லால சுததவால கூவிளம் வனனி மணக்குநல் வாகை பிப்பல மததி மல்குநா ரததைமா தனையென [டான். றுணாகலசெய யாத படடைபன னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத்த திட்

(இ - ள்.) கிழக்கிற பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துகளுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால நல்லால் விலவம் வனனி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அததி நாரததை மா தனையென்று சொல்லப்படும் உலாததாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்துப் பெய்தான். எ - று (ருஉ)

அங்கியின் விசையி னென்பது குமபத தாற்றும் னானிலை புறுமண் பங்கமில் புற்று மண்ணிபக கோடு பட்டமண பாயதிகாக கடனமண் பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலததுப் புனிதமண் விலங்கனமண னரசிற்றங்கும் னிரத வென்பது மாய்ந்து தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்.) அக்கனிதிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடத்து மண கெடுத்திலலாத புற்றுமண யானைக்கோடுபட்ட மண பரத அலைகளையுடைய கடல் மண மிகக் லையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரி சுததமான மண மலைமண அரசடிமண ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன். எ - று. (ருக)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச சோநதபன னிரண்டுமும் பத்து மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மறைசெநதா மறைமகி ழலரி [ன யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுட்பம் வண்டு சென்றுதேன மாநது நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுநே ரிட்டான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலா நீலோற்பல

ம்லர் வெண்டாமமாமலா செந்தர்மாமலா மகிழ்மலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலர் சிறுசண்பகமலா அகத்திமலர் வண்டுகள் சென்று தேன்பருகும் நந்தி யாவர்தமலா செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களையும் இட்டனன். எ - று (௫௪)

நிருதியின் மிசையிற் கும்பமொன் பதனு னெகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி-
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மலகுகத தூரிதக கோலந [வேரோ
திருகறு மகரு செழுமணச சாபத் திரியில வங்கமே யென்ன
வருவிரைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்தது விட்டான்.

(இ - ள்) நிருதிசையிலுள்ள ஒன்பது குமபங்களில் அனாதத் சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸ்தூரி வாலமிளகு குற்றமற்ற அகரு செ ழித்த மணமுடைய சாகிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவி யங்கள் ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன். எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுபப மேவிய குமபயீ ராறுட்
கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ டுழுந்து குளநெற்கோ தூமையே யவையே
தேற்றுநா வுரியி னரிசியெள் பயறு தினைசெழுங் கடுகுமென் சாமை
தோற்றிய வரகென றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சுத்திசெய தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கிலும் நெருங்கச்சோந்த பன் னிரண்டு குமபங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை யவை தெளிந்த நாவுரியரிசி எள் பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெலிய சா மை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களையுஞ் சுத்திசெய்து எடுத்துப் பெய்தனன். எ - று.

யவை-கோதுமையி லோவகை

(௫௫)

வளிவனா திசையிற் குமபமொன் பதனுண் மனனிலக் குமிசங்க பட்டி
யொளிவளர் விண்டு காரதியஞ் சனிகே ஹர்மிய துழாயசக தேவி
துளமிது வாரு மிருதிர வல்லி சூரியா வருத்தமபன் மினியென
றளியின ருரைத்த வருஞ்சிறு தூறே ரொன்பது மாதரத் திட்டான்.

(இ - ள்) வாயுதிசையிற் பொருந்திய கும்பங்க ளொன்பதில, நிலைபெற்ற இலக்குமி சங்குபட்டி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேனசிகந்த துளவு சக தேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இரதிரவலலி சூரியாவாதம் பனமினி யென்று பெரியோ கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன். எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுபப வதித்தபன் னிரண்டுதும் பததுட்
டொடகசெலா மறுசுகும பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளகீர
விடற்கருஞ் சுவையின மாதனை நரநதம் விலவமாத தாடிமம் பலாவின் .
றடககளி யிரத மாயபன் னிரண்டுந் தழைத்தகா தலினமிகச சொரியதான்.

(இ - ள்) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின இருபக்கிலுந் தங்கிய பன்னிரண்டு குமபங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால் தயிர் நெய் புளித் தமான கோழுத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதனை நாரத் தை வில்வம்மா தாதுமாதனை பலாவென்னும் பெரிய கனிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்பிடன மிகுதியாகப்பெய்தான். எ - று. (௫௬)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தநீ ரேயா [ழிந்த
மிடையிடை மும்மூன் நெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு ணிடப்படா தொ
தடமணிக் குமபந தமக்குமுனசொரிநத தண்புன லாகியென ரெழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில்
வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னர்ச்சொரிந்த வாசம்பொ
ருந்திய நீரேயாகும். நடுநடுவே மும்மூன்றாக எட்டுத்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்
களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகுமபங்களில முனபெய்த தண்ணிய நீர்முதலி
யனவே யென்றுவிடுத்தான். எ - று (௩௯)

மேருமால் வராயே யிடையினை யைநது வியன்பத மிளாவிர தநதான்
சேரும்வான வீதியிடையிடைப பொருள்கள் சேர்த்துறுப பதவரி சைகளே
வாருமால் வகாக எவறுறிடைப பதங்கண மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலநதன் டெவென வியற்று மமபொனமண டபநதியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை
யாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே
பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய
பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களா
கவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலசெய்யப் பெற்ற அழகிய
பொனனாலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று (௪௦)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத் திடைப்பத முசசி
பம்புபா விரண்டு வரிசெயற சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப பாவித
தெம்பிரான நேவி விததியேச சுராதா தெணமாசோ நூற்றுவா தமையும்
வமபறா மலாக ளாதிகைக் கொண்டு வரிசையாற பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய
(ஐந்து) பதங்களில, இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி
சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து,
எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுராகளும், சாதகர்களும், நூற்றெட்டு
ருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலாகள முதலியவற்றைக் கையிற்
கொண்டு முறைப்படி பூசினதனன். எ - று. (௪௧)

பதினொரு மனுவான் மூலமந திரத்தாற் பகர்மிருத் தஞ்சய மனுவா
விதமரு ளிறைவர் தமைபுரதத் தமது மனுவின லேனையோ தமையும்
விதமுற வருசசித் துணவுமிக் கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் த்தனபின்.

(இ - ள்.) பதினொரு மந்திரங்களாலும், மூலபந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற
மிருத்பஞ்சய மந்திரத்தாலும் நனமையை யனுக்கிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரரொ
பும், தங்கடங்களுக்கூரிய மந்திரங்களாற பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனை
செய்து, மிகுதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நீவேகித்தது, வாசம்பொருந்திய தூபம்
திபமுதலியனவுங்காட்டி, கீதநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியுருக குண்ட மடுத்திருஞ் சுததி வகைபுரிந தங்கிதா பித்து [கிங்
மதுமலாப் பலாசஞ் சமிகையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தன்னே ரொண்மொ விளிகதுக காதணி யாதிக ளுக்களி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நானகு குண்டமு முறறுக வெணுறன்.

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்தது, பெரிய சுததியை வகைப்படி
செய்து அக்கினிஸதாபனஞ்செய்து தேன பொருந்திய மலையுடைய பலாசஞ் சமி
தையும் பிறபொருள்களும் ஒழுஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பெ
யர்களை வினாநது விளித்தது, (அவாக்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்தது, பழமைய
யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்தது, (மற்ற)
எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன எ - று (சுரு)

குணக்குமுன் னானகு திககுறுங் குண்டங் கூடினே ரத்தியா லரசு
துணாததகல் லாறு மெரிதிசைமுதலாச சூழ்நதிமெ விதுக்குறு குண்டத்
திணக்கமுற் றவாகன வன்னிய கதிர மியம்புமா பூரங்க விளமும
பிணக்கறத் தழுவிய சருவமுன் மனுவாற பேணிந ராகுதி புரிநதா.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச்
சோந்தவாகன அதி ஆல அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் இவற்றின் சமிகைய
ளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சோந்தவாகன் வன்னி
கருங்காலி ஆயுரம் வில்வம் இவற்றின் சமிகையளாலும், சாவவென்பதை முதலாக
வுடைய மந்திரத்தாற் சூற்றற் ஆகுதிசெய்தார்கள எ - று (சுரு)

திவாகரன மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த நீயிடை முதலையா சிரியன
றவாதமு லத்தி னூறுமபூ சனைக்குச சாற்றிய மனுகரளாற பப்பத [யா
தவாவினவெவ வேறு மாசசியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளோடுக டாமை புறங்குமா பணித்தனன மகனை.

(இ - ள்.) சூரியன் ஒளிகுன்றமபடி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த
ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க
பூசைக்குச சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களை பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து
ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓம்பபொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, ஏமகண்ட
னைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கல்லாமல துயிலும்படி
கட்டினயிட்டனன எ - று (சுரு)

விடிந்தபின் றுனுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கன்னினை வினாவி [ப்
முடிந்தது நனறே யாதலான மகிழ்ந்து முடித்ததிடுங்கிசையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக னூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியமப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன முறையால்.

(இ - ள்.) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுததியையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு)
உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நனமையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து,
முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணகுதிகள் செய்து,
ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில்,
முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோப
தேசஞ் செய்தனன் எ - று. (சுரு)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலாகளா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் மிவற்றின் மேவுற வருசசனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சுவே யடுப்பக் கோடனை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி
செய்து, அழகுமிகக் குமபங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சினைசெய்து,
முனிதிலுள்ள அன்புடனபிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனாற்) கடைய
படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார்
கள். எ - று. (சுஎ)

முன்னரே யாறு முழமகன் மிரண்டு முழுமுயர் திருந்தவே திகையிற்
செநநெலா திகளைப் பரப்பிலென னேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோனாகும் விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டததுளொன்மிருத்
யினனபீ டததிற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல வத்திரம விரித்தான.

(இ - ள்.) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய்
திருந்த பீடத்திற் செநென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய
புலி மாண இவற்றினினுறித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத்
தினங்களிழைந்த பீடத்திலொன்றமர்ந்ததி, இவ்வகைய பீடத்தினைமேற் பொற்கமலஞ்
சேர்த்து, அதன்மேல வத்திரத்தை விரித்தனன் எ - று (சுஅ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளசெய்து தண்
டில முதலாக, சொற்றயா வையுமவெவ் வேறுற வாற்ற நெருகுமிருத தஞ்
சயத் தருசசித், துற்றுநே ரொதிரோ தண்டிலம வேறென் றுறுத்ததிற
கன்கமுள் ளிட்ட, பொற்றதேன குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து
பல் கலன்களு நிறைத்தான.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற்
கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப
மிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறோபீடத்தை
யிருத்தி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னாரசெய்ததேனகுடமும் எல்லாத்
தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நிறையச்செய்தனன். எ - று (சுஆ)

தணிவற விடையே யெழினிகா லவாங்கிச சமைத்தவொள் ளணைவலப புறத்
துணிகதி ரொறிக்கு முற்றொரு பீடந் தனையுஞ் சுகதிசெய் திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையினவந் தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குநீ ராறுபுரோக கித்தான.

(இ - ள்.) குறைவினறி இடையே திசைசேலையைவிட்டு செய்துள்ள ஒள்
ளியபீடத்தின் வலப்பக்கவில், துணைய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ்
சுத்திசெய்தமர்ந்ததி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம வந்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய
முத்தப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தருமபத்தில விளங்கிய சலத்தாற்
புரோக்ஷணசெய்தனன். எ - று.

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே றுருகதிர மாதியு மகற்றி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கா மாண்டம பலவுமுன கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருததறு மனுவாற கடப்பட வாடடுகற கெழுந்தான்.

(இ - ள்) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர
முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நனமையைத்தரும் மகாரோகினியொடு குபேச
விருதையம் இரணியவாணம் பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூவுமாண்டம்
முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்த, உயாகாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம்
பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிக்கும் மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு
திப்பட அபிதேகஞ்செய்தற கெழுந்தனன். எ - று. (ஈ)

அல்லவார கூந்த லொடுமிறை மைந்த னுனைங் கிழககுறத் தவிசின
மெல்லவே யிருபப விளமபியெண் ணிறந்த விண்ணவா முனிவர ரவர்த
நல்லமா தாகளு மொருங்குதா மடடு நலத்தின ராகவே பாவித
திலலியா யிரமிட டிழைத்ததபொன வட்டி லெடுத்தன னியம்பின வியங்கள்.

(இ - ள்) பூந்தாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியொடு
ஏமண்டனுடைய முகங்கள் கிழககுறோககப் பீடத்தின்மேல மெல்லவிருககுமபடி
கூறி, கணக்கிலலாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மனைவிமார்களும்
ஒன்றுகூடி அபிதேகிக்குத் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந
த்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன் வாத்தியங்கள் முழங்கின எ - று.

ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகஸமெனப்படும (எஉ)
வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விமமத
தூமணிக குமப மெல்லாரு சொனமுறை யெடுத்தத தாங்கச
சோமகார தனுமாங் கெய்தித் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நனற்பி டேகளு செய்தான.

(இ - ள்) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட
வும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங்
கவும், சோமகாரதராசனும் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கடவும், அச்சத்
தைத்தரும் வேறப்படையேந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிதேகஞ்
செய்தனன். எ - று. (எங்)

சகத்திர தாரா யாலே தாழ்குமுன் மடநல் ஷாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி. மகிழ்ந்தனன் குரவா கோயா
னகத்துறு மனபு பொங்க வனைவரு மாட்டி. ற்றக
மிகத்தியா னித்துச செய்த மேதகு பண்பினாலே.

(இ - ள்) ஆசிரியத்தலைமகள் ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத்
தினாலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாய்ந்த அவனமனைவிகும் (ஏமண்டனு
டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலபிதேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசை
யதிகரிக்க, யாவரும் அபிதேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேனமைத்தகிய
செய்கையால். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர்

(எசு)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன பழைய சித்தா சாத்தியரே யச்சுவினி தேவர் சாலப், பம்புமுருத துவாவசுக்கள் பரிதிசு செல்லா பரவுமுருத திராவைமா நசாகள் யாரு, நம்பலுறு சுராகணமு மேனைத தேவு நகமாது மலாமாது கலையின் மாது, செம்பதாமக கரத்ததிதி சுவாகா தேவி சினிவாஸி சித்தியிலக் குமிக னெணமா.

(இ - ள்) சிவபெருமான் - திருமால் - பிரமன் - பழைமையாந்த சித்தர்கள் - சாத்தியர்கள் - அச்சுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருததுவர்கள் - வசுக்கள் செல்வமிக்க சூரியர்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசாகள் முதலியவாவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைகளும் திருமகளும் கலைகளும், செந்தாமரைபோன்ற கையையுடைய அத்தியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷமிகளும். ஏ - று (எரு)

குருநாள்கள முத்தாதங்கள் கலையே காட்டை குலவிலவங் கண்டு சந்தி பகலி ராககள், பருவார மதியாண்டு முதலாந் தேவப் பாவையருந் திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதாக்கத துருமுன னாக வழங்குமா மகளிருநதன் பொயகை வேலை, நதிநாகங் கினனராசும் புருடா வைகா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும

(இ - ள்) குரு-நாள்கள் - முகூத்தவர்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள் - பொருந்திய லவங்கள் - கூணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராகங்கள் - (பொழுதைப்) பிரிகின்ற வாரங்கள் - மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதங்களும், திதி - சுரசை - வினதை - தேவவதி - தேவமாதங்கள் முதலானவர்களும், கத்தருமுத்தலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையர்களும், சூரிநத் தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கினனரா கிம்புருடா வைகாணசர்களும், ஏழு பிரமமுனிவர்களும், முனிவர்களும். ஏ - று. (எசு)

துருவனுறு மண்டிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்தியன்சா பாலி, துருவினிதன் காததியாயனன்மராக கண்டன் றுவிதியகன் சைடவிய னனல னேக, றிருகனங்கி ராதேவ ராதன் றககன் றீராகத் தவ னத்திரிகன் னுவனவி ருத்தன், கருணன்விதூ ரதன் றுயைபா யனன் கை வலயன் கவுதமனகா லவனபிருகு பரத்தது வாசன்.

(இ - ள்) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காததியாயனன் - மார்க்கண்டன் - துவிதியகன் - சைடவியன் - அநலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - தக்கன் - தீர்த்தவன் - அத்நிரி - கண்னுவன் - விருத்தன் - கருணன் - விதூரதன் - துயைபாயனன் - கைவல்லியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்ததுவாசன் ஏ - று.

சனகாசன தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரா சத்திபரா சரணசவுனன கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்திமுன் முனிமடவார பலரு மெல்லாம, புனிதமுறு மிறைமகனைத தாமேயாங்குப் போந்தகிடே கம்புநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனோடு மடவரலு மெய்யீரம புலர்த்தி னாளால.

(இ - ள்) சனகா - சனாதனா - சனாதந் - சனந்த்ருமாரர் - சததி-பராசரன் - சவு
னன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய
பலமுனிமங்கையர்களும் மறறெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்
டனைத் தாமே யபிதேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனந்சரித்தாராள். அதன்பின்னர்
ஏமகண்டனுடன அவன்மனைவியும் உடலீரத்தை யுலாத்தினள். எ - று (எஅ)

வேறு

பருத்தி யிவ விரண டுடைகிழி யாதன பணிபப
விரித்து தெதினா விரிகதிா மணிமுடி கலனகண்
மருத்த சந்தனக் கலவைமா லைகளணி பலவுந
தரித்து வாலுனை மடங்கலா தனதுவீற நிருந்தாரா.

(இ - ள்) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாக்ககொடுக்க (அவவரு
வரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்
களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலாமாலைகளும் பலவுமணிந்து, ஒளளிய
பிடரிமயினாயுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தாராள் எ - று. (எஅ)

மலை வெண்குடை நிழற்றவா கவரிக ளிரட்ட
சால் வட்டநின் றசைதரக கொடி புடை யடுப்பச
சீல மங்கிய விருதுகள் சிலரொடுத் திரைப்பா.
கோல மலகிய வெழினியைக் கொமமென நீத்தாரா.

(இ - ள்) மலர்மலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நீழலசெய்யவும், நெ
டியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங் கள பக்கலிலிருக்கவும்,
சிறப்புமிருந்த வீருதுகளைச் சிலரெடுத்தாகுதலும், அழகுமிக்க திரைச்சீலையை விரை
வாக விலக்கினார்கள் எ - று. (அஉ)

தண்டி லத்தது பொருளெலாந் தகவெதிா நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வாமபசக் கண்டுமெடு மடுப்பச
கண்டு கண்டுவெள் ளேறுகண் டரமுன பல்லோரா
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனை கொற்றவா பெருமான்.

(இ - ள்) அரசா தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்தின்பொருந்திய எல்
லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேபாத்தது. தேவர்களுைய யுருவமாகவுடைய
பசுவினைக்கண்டதுன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெச்சிலகழியுமபடி முன்னரேபலர்
கொண்டு வந்தவற்றையுங் கண்டனை எ - று. (அக)

தமாக ளாயினா தமனிப வாழிபூ ன்னி
வீமல மலகிய கையுறை வியந்தனா கொடுத்தா
ரமரின் மேமபடு மறையாக ளனைவருந் திறையிடு
டிமிழு மனபொடு மெதிர்பணிந் தெழுந்தனர் நின்றாரா

(இ - ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முத
லியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாக்க்கனித்துக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழி
லின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாரும் கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன்
எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (அஉ)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேறின னாயகி சிவிகையி னடந்தா
எண்ணில வாகொடி கவிகைபிச சங்களிண டி னவான
மண்ணும விண்ணமு மதிாதர வதிராதவார் முரசம்.

(இ - ள்) அலங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனானவன் முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன அதனைப் பொருந்தியேறினன. அவன மனைவி பலககி லிவ்ந்து சென்றான். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிர்க்குஞ் சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிநகட்டிய பேரி கைகளொலித்தன. எ - று. (அங்)

அரசா தத்தம் வரிசையொ டொருபுடை யடுததார
பாக தோபரி மரபல யானைதா னைகளும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன விண்ணவ ரிறைபோற
புரசை மாலகனி தூரநுலாப போர்துமிண் டடுததான.

(இ - ள்) மன்னவர்கள் சங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கலில் வந்தார் கள். துதிசெய்யத்தக்க தோகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கலில் நெருங்கின. (ஏமகண்டன) தேவர்கட்கரசனான இந்திரனைப்போல, முக படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிடென்று திருமபிவந்தனன் எ - று. (அச)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன கோடனை புரிந்த
பாய வெலலையிற் படுததபொற பலகைமே லிவாநது
மேய மாதொடு நினநனை மினனிடை மடவார
தூய பரலடி சொரிநதூரீ ராறகழீஇத் துடைத்தார.

(இ - ள்) அரசனமனைவாயிலி லிழிந்தனன அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத் திற்படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன) நின்ற னன மினனலபோலும் (துணையி) இடையையுடைய (மாங்கலயமணிநீத) மாதர்கள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற் பெய்து நீராற்கழுவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத் தார்கள். எ - று. (அரு)

அங்கு ரங்கினா பாலிகை யலிமணி விளக்குப
பொங்கு பூரண குமபமும பூங்கரத் தேநதித்
தங்கு மாதையங் கரகநீர்த தாராமிக கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு முமமுறை வலஞ்செய்து பெயாநதார

(இ - ள்) முனைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகுமபங்களும் அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொறகரகநீரைத் தாராயாக மிகவுமொழுகி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வல மாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள். எ - று. (அரு)

மணியி னுழத்தபா துகையெதிர வைப்பமே லிவ்ந்தது
பிணியி னுழத்தவைத் தனையவேற பெருநதகைக் குரிசி
துணியி னுழத்திதள் சுமந்தனன றுணையிடுந் தானு
மணியி னுழத்தவுண் மனையடுத் தாதனத் திருநதான்.

(இ - ள்) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதனைத் தேறி [அணிந்து] துண்பதைச் செய்தவைத்தாநடோன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந தகைமையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன் எ - று (அஎ)

தேசி கப்பிரான் செலவனை யுடனகொண்டு றென்று
பூசை மண்டபம் புகுநதுபின் கிரியையும் புரிந்
நேச மலகிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நினதல ரஞ்சலி கொணடெதிர னூவி.

(இ-ள) செலவமிக்க ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடனகொண்டசென்று பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியையகையுஞ் செயது, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாந் நியாணித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நன்று புஷ் பாஞ்சலி சமாப்பித்து எ - று. (அஅ)

வேந்தன மைந்தனை விதியுளி மனுபுன லாட்டப
போந்த யாவருந் தத்தம திடமினி புகுந்திந்
கேந்த லின்னமும் வேண்டுழி யெய்துக வெனனூ
சாரத மெனமொழி யாலவா தமைவிதெ திருந்தான

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசன புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிடேக்கு் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித தங்கடங்க ளிடங்கட்ருச சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில வருவீர்களாகவேன்று, மெல்லிய இத வார்த்தைதனால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன் எ - று. (அக)

சோம காந்தனூ துணைப்புயச சுமையொழிந் தனமென
நேம மாந்தன நேமகண் டனுமினி தெழுந்தந்
கோம மாத்செய் குரவனை யுவந்துபூசி ததுக
காமம் யாவையுந் கைகவி தரமிக்க கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந்த சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். ஏமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புறற்பு பூசைசெய்து, அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாந் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (க0)

பெரிய மாதவா பேணுநல் குரவினா மறையோப
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுத்த
தரிய ஞாதிபா குரவாவேற றறையாக னோடும்
பரிவு தீர்தப் பலவகை யடிசிலகை தொட்டான்.

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற்குப் பொருத்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாககள் - ஆசிரியர்கள் - மறு தேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பம்கலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (கக)

துகிலும் பூண்களுந் தூகமும வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சு
புகலும் பாவலர் நாவலா பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுந் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்) வததிரங்களும ஆபரணங்களும குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்
களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசாள்-மந்திரிகள்-சொல்லு
கின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல
லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொத்திலேமென)நாண மடையும்படி (ஏராள
மாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். ஏ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கலவிவலோனாயே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்ல
வர் கவினை யியற்றவில வல்லோரென்றும், நாவல்லவா நூற்பொருள்களை யெடுத்துக்
கூறவில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (கஉ)

இன்ன வாறபி டேகமன னவாரினி தெய்தி
னன்னா தாமத நீதிபே ராயுணன் மனைவி
துன்னு காண்முனை துவன்மிருஞ் செல்வமவான் கதியு
மெனன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெறுவார்களாகில், நனமையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உததமனைவி - மனை
ருந்திய புத்திரர்கள் - தோனறுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முததி முதலியனவும்
விரும்பிய வெல்லாவிருப்பவர்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். ஏ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெற்ற அரசன பெறும் போகததையும், அவன நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும்
முறையே கூறுகின்றார். (கக)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபினி நலஞ்சு விடரிவை யினி
மனைநொ றுமபசுப் பான்மிருத திடமதி தோறுங்
கனைம மைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிக்கு் செய்யப்படுகின்ற நாடும
நெருங்கிய வலிய வியாதிகள தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவிலலாமல வீடுகளி
லெல்லாம் பசுக்கள பாலப்பெருகுமபடி மாநகரோறும் ஒலிககின்ற மேகமானது
மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுறத் விளங்கும். ஏ - று. (கச)

மறுவி லநதணீ ரோமகண் டப்பெயா மைந்தன
பொறுமை மணமட மாதிரைப் புல்லிய துனாத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரின னுலனை
நிறுவி வலவனம் புகுந்தவா வினிரிகழ்த துதுமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டென்னும் இராசகுமா
ரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிபேகஞ்செய்து
கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உணர்த்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமகாநந

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலியு வனத்திற்குச் சென்றவகையை இனிக் கூறுவாம் (இன்று சூதமுனிவர் கூறலாயினா.) எ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை பூமிகு இளமையாவது வளமுற நிறுத்தல். மதியொளிப் பெயரினானெனறது - மதி = சந்திரன், சோமன். ஒளி - காந்தி. எனபதனால் சோமகாந்தனைனக. (கூரு)

பட்டாபிடேகபடலம் முறறிது

ஆகநீ நிருவிருந்தம் - சூளா

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினான் வனத்திற செல்லுவான்
கதிதரு மைநதனைக கனியி னேக்குபு
நிதியினு முனையா நிகழ்தது நீதியைப்
பொதிவதுன கடனவனம் புகுவ தென்கடலா

(இ - ள்.) சோமகாந்தனைனும் அரசன் வனத்திற்குச் செல்லுமபுடி நற்சூதியையுதவுமமகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடுபுறந்தது, யானமுனனாக் கூறிய நீதி மார்க்கத்தை உன செலவததைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கடலாகும். வனத்திற்குச் செலவது (இனி) என்கடலாகும். எ - று

புத்திரப்பேறில்லோ புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின அதனையொழிகும்படிநிந்து, நல்வழியினிற்றலின ஏமகண்டனைக கதிதருமைந்தனைனார். (க)

பதியுள படையுள பாங்கிற றோதரு
மதியுள வமைரசுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பல்வுள நினககி ருநதுனை
விதியுள தெனக்கென விராநதெ முநதனன்.

(இ - ள்) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுள்ளன சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மந்திரிகளுளா, மனுராதசெய்யப்பட்ட நூல்களுள பெரிய துணையாகச் செல்வகளுள, பல்வுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது எனறுகூறித்தான் னெனறெழுந்தனன். எ - று. (உ)

சுதமுமிழ் வேலினான கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந துவனது சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மனனரு
மிதமுறு மைநதரு மெவரு மீண்டினா.

(இ - ள்) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதனமையென்பாரும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங்கினார்கள். எ - று. (கூ)

திரண்டவா புடைவரத் திகழ்கு ரோசம்
 ரிரண்டுசென் றிளமரக காவஞ் சூழ்ந்தினை
 கரண்டமுங் கம்புநுங் கலந்த பொய்கையை
 முரண்டபு சிந்தையான் முனனி வைகினுன.

(இ - ள்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்தவர, விளங்குகின்ற நான்கு ருரோசனாஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீரககாங்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினுன எ - று.

(ச)

அருந்தவத தோரகளை யந்த ணுளரைத்
 திருந்தூற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
 யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
 வருந்திகின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவாரா.

(இ - ள்.) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்பட்டவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்) நிற்கவெனக் கூறினன அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ - று.

அருந்தவத்தோரகளும் அந்தணுளரும் வருந்தின்றும், திரளாகிய ஏனை யோர் வணங்கின்றனாஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க.

(ஊ)

அங்கியின வெமமையு மறலின றண்மையுஞ்
 செங்கதி ரிடையொளிச செயிவு மாககையிற்
 றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்கல்பாற்
 பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம.

(இ - ள்.) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்கனிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு போதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று.

(கூ)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
 ளோங்கிய விரவென வுன்னே நீததுமுன்
 றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகா
 யாங்களெவ வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்.) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனை யொழித்தது இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன பொருந்திய அழகெல்லாந்தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு.

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதன
 லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவததரோ வுடம்பிற்
 பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாறறுவா வனம்யாம
 வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றா.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணிலாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாதலால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிர்ப்பருகுங் கொடுநொயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்தமாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாகன (ஆதலால்) யாங்களும் (உன்னுடன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவநகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள். எ - று (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினான செப்பு வனகரீர்
தங்கி யிலலறந காத்தடின றனிவனத தேகத்
துங்க நனமறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வனபிலரி பெயதிய திரங்கலீர் நீயிர்

(இ - ள்.) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன [சோமகாந்தன்] சொல்லுகின்றான் நகரவாசிகளை 'நகரிற பொருந்தி இலலறத்தை யதுஷ்டித்த பின தனியாக வனத்திற் செல்லுமபடி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்ததைக் குற்றமற நிறைவேற்றமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்குகீர்கள். எ - று (ஆ)

பரந்த தொனமாம பாடுறும் பத்ததுவிழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன றுங்குதற காணு
புரந்து நுங்களை யெமமினும் புகழ்பெறும் போமி
னிரந்து னேனவரம் யான்வனம் போவதற கெனறான.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குத்வி செய்யும்) விழுதபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என அரிய புத்திரன (உலகினைத்) தாங்குவதற்காயினான் (அவன்) உலகினைக்காத்து எமமைப்பாக்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திருப்பிச்) செலவீகன யான வனத்திரஞ்ச செலவதற்கு வரம் யாசித்தேன (அதனைக்கொடுக்க வேண்டுமெ) என்று கூறினான் எ - று

தொனமரம் பாடுறும் பத்தது வீழெனறதை,

நாலடியார்.

“சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய மற்றதன் வீழெனறி யாங்கு
குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றன் பெற்ற
மதலை மறைப்பக கெடும” — எனபதனானுணர்க.

(கௌ)

இறைவ னுணையை மறுப்பதற கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகா மாந்தாக னொளியிழி யுறைப்ப
கிறையு மார்வநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நின்றான
முறையி னுற்புவி தாங்கிய முழுவததோண மைந்தன.

இ - ள். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினின்று நீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள். முறைப்படி பூமியைத் தாங்கிய முழவினை யொத்த தோன யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனினறான் எ - று: (கக)

கவலை மைரதனைக் கலைமதிப் பெயரினா னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன மொழிதவ ருது
குவலை யமபுக ழிராமனுங் குறுகினை காண
மவல மெறயினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மகனைச் சோமகாந்தன் பாதது, மெலிந்த மன முடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லேத தவறாமல் உலகமானது புகழ்த் தக்க இராமபிரானும் வனத்தைகருகுகினை. கவலையுறுதல் யாதுககு? (விஷயவாதனை யுற்றோருக்கு) அதுவே வனம். (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. ஏ - று.

சுகம பெபினுந் துன்பமே விளைபபினுந் குரவர்
புகலி ருஞ்சொலி னிற்பதே புததிரா தரும
மகலி ருமபதி யேகென வடியினை பணிரது
மகனம ருங்குறு மனனையை வலவிரை தடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுகதையுண்டுசெய்தாலும் துக்கதையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தாகருக்குரியதர்மமாம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தான். (க௭)

ஒழுகு கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தாறமினன கனிவுளத தன்னை
தழுவி மைரதனை யெடுத்தனுமை தயங்குகட் புனலான
மெழுகு சரதனப புயத்தினைக் கழிஇனள் வினமபும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால் (தந்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனை. (அவனதாய்)மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதிட்டிய தன கண்ணீரால் மகனது சந்தனம்பூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவான. ஏ - று. (க௮)

தொடுத்த லுழினைச் சுரர்களு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த லுழினுக் கரறமியென னுவது பைநதா
விடுத்தி யினனலை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டெவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தலுழிவின்னைய நீக்குபவாகன் தேவர்களிலுமீவர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு தலைவிடு. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒடபில்லாத யானை முகதையுடைய விநாயகக்கடவுளோயாம். ஏ - று. (க௯)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுநக ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னுலகினைப் புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யாராதனைசெய்து, வயோதிக முடைய எந்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பகொழிந்து மீண்டும் (நகரிற்) வரவேண்டு

மென்று யாசித்து வரங்கொளக (இனிககணமேனும் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க
வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக்
கொண்டன. எ - று

ஒமெனபதம் ஆமெனபதமொகரும

(கசு)

மீண்டெல. லோரகளும புடைவர வியனக ரெயநி

யானடு மாநிலங் கணபதி பூதையு மாறயி

வேனாடி. வாழ்ந்தனன வியணவாக கற்பனே யெனன

மாண்ட கேள்வியி னேமகண்டபபெயர் மன்னன.

(இ - ள) மாடசிமைப்பட்ட தூறகேளவியையுடைய எமகண்டராசன தேவர்
களுக்கிறைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந் தனைப்புகுடும்புவரசு திருப்பி,
பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்
திருந்தனன். எ - று

(கன)

சோம காந்தனுஞ் சத்தனமையும் வனம்புகுத னுனைந்தார

நாம வேறகரசு சுலபனு ஞானகெம் மியனுந

தாழ் மாங்குடன சாரந்தனா நாலவருந் தழைத்த

காமா மால்வனா கலந்தனா சிலபகல சழித்தாரா.

(இ - ள) சோமகாந்தமன்னனும் (அவனமனைவியாகிய) சத்தனமையும் வனம்
புகவிறைந்தாராக அசுரநரம் வேலேநதிய கையையுடைய சுலபனும் ஞானகெம்
மியனும் (ஆகியமந்திரிகள்) அவர்களுளொடுசென்றார்கள் ஆக நான்குபோதளும் செழித்
துள்ள அழகிய பெரிய வனத்தையடைந்து சிலநினைவுகள் கழித்தார்கள். எ - று (கஅ)

சூழ்ச்சி முறைய வமைச்சாக விருவருந் சுவைத்தேன்

வீழ்ச்சி முறைய கிழங்குகாய மென்கனி கொணரா

வாழ்ச்சி முறைய மன்னனோ டனைவருந் கைதொட்

டாழ்ச்சி முறைய வுளந்திரி யாரதா நடந்தாரா.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிக மந்திரிகளிருவரும், சுவைப்பொருந்தியதேன்-முதிர்
ந்துபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து,
வாழ்வுமிக மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன மனைவியையுந் தொட்
பாது) வழிநட்டு சென்றார்கள் எ - று.

(கக)

இன்ன வாறவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன்

முன்ன ரீட்டிய தவப்பயன முழுவது மடுபபத

தனை நோவருந் தாபதப் பிருகுநோற றிருக்கு

நன்ன ராசசிர மத்தினுக் கடுபபநன் ணினரால.

(இ - ள்.) அவர்கள் இவ்வகையாக நடுவனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோழகாந்
தன் பூரவத்திறசெய்த தவப்பயன முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்
தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நல்ல ஆசகிரமத்திற்குச்
சமீபமாக அடைந்தார்கள். ஏ - று.

(உஉ)

பருதி நாயக னுருப்பவிர வெப்பினம் பரிவுந்

கருதி னுருளந் தனக்குநோய் காட்டுமவன் பரல்கண்

மாரூவி யேற்றிழி வாகிய வழியிய விளைபு |
மொருவ வாகுகொரு தடாகத்தி னீள்கரை யுற்றார்.

(இ - ள்) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நீனைத் தவாகளுடைய மனத்திற்குத் துன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைக்கற கள் பொருந்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடந்த விளைபும் நீங்கும்படி அவ்விடத் துள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கலையை யடைந்தார்கள் எ - று (உக)

வேறு

வண்டுவரி பாடமது விண்டொழுதும் விர
புண்டரிக மோடுபல பூத்திரள் ணிரந்து
கண்டவாக ணெஞ்சுகட வாததொவ னப்புக்
கொணடுகுளிர தூங்குதடங் கண்டமகிழ் கூந்தாரா.

(இ - ள்) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடவும், தேனானது பெருக்கெடுத்துப் பாயும் வாசனைதங்கிய தாமரையுடன் பலமலாதொகுதிகளைப் பெற்றதும், (தன்னைக்) கண்டவாகளுடைய மனமானது அப்புறஞ் செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற நுக் குளிராசரிபெற்ற ஓாதடாகத்தைக்கண்டு களிப்புமிருந்தார்கள். எ - று. (உஉ)

அனபுலீர வினசொலின் ருமபயனவி னைத்துத்
தன்புடைய தெதவாத மைத்தழுவி யனனோக
கென்புமுரி யாரிமண மீங்குளிரி ளங்கா
றுன்பமற வந்துதுவு தோயநிறை கண்டாரா.

(இ - ள்) அனபானது கலந்த இனசொற்களால் அரிய பலனை விளையச் செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவாகடகுத் (தம் தெனும்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப்போல) மணமமைந்தமிக்ககுளிராசரியுடைய இளங்காற்றானது (அதெதோ) துன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டார்கள எ - று. (உக)

தெளிந்துகுளிர கூந்தினிமை சேராந்துறுப யத்தோ
டளந்தயியொ னாகவரி னாககுமுப காரம்
வளாந்திடுமெ னுமபனுவல் ராயமையென மாவு
முளாந்துதிரி புளளுமற லுண்டெழுவ கண்டாரா

(இ - ள்) தெளிவுறறு (முகக்) குளிராசரிமிருந்து இனிமையுற்றுப் பொருந் திய பயனுடன் (இவா இவ்வளவினரேயெனறு) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிராசரிமிருந்து, சுவைபொருந்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாத வர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமெனனும் தூவினுண் மையைப்போல மிருகங்களுங் கிளரிககொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள் எ - று (உச)

பழங்கணுறு வன்பசிப பெப்பமுனி வேராகள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளா தாமரைக ளைக்கரை
வழங்குகுட சேரனகதிரின் வாடிநிலை நீத்தோரா
சுழங்குவாக னெனறுகரி சாற்றுவது கண்டாரா.

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனி
வர்கள் கிழங்கை யெடுத்தகொண்டு விலகிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள்
கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுகிற ரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள்
துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பாரதசாரகள் எ - று (உரு)

திரணிகனா சேரவரு சேலகவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழரதுகயல கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டமவறி யோராகுதவு றுதுகளித் துணனு
மிரண்டமெறி யாரசெயலி யமபுவது கண்டார

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டு களையை யடைபுமபடி வருகின்ற சேலமீன்க
ளாக கொள்ளுகொள்ளுமபடி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக்
கயலமீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேவந்து உணனுக்கின்ற நீரககாக்கை
யானது, ஏழைகளுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷித்துணனும நன்மையையுந் தீமையையு
முண்டாதவாகளது செயலாக காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள எ - று (உசு)

அனநிலும கனநிலும ருநதுணையி நீங்கா
தொனறியமு யங்குசிதை யோடினாக டோரது
மனறலகமுழ கோட்டிடைவ திருதுமுநா காமங்
கனநின்வ ரனபினிலை காட்டவெதிர கண்டார.

(இ - ள்) அனநிலும ஆணனநிலும அரிய துணையாகிய ஒன்றின்
ஒன்று சீங்காமல, பொருந்திய கோக்த சிறகுகளுடன் ஆகாரத்தைத்தேடி வாசம்
வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிகக் காமம் பழுத்தவா்களுடைய அன்பினன்
மையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள எ - று (உஎ)

திங்களை விழைந்துமலா தேவகுமுதம் வரடா
பங்கயம் லாந்தொளிப ரம்பவொரு சிராயத்
தங்கியவ னிசசமெவா தம்மினுமவ ருநதாத
துங்கமுனி வேராநிலைமை தேறாறவெதிர கண்டார

(இ - ள்) சந்திரனை விருமபி மலாகின்ற தேன பொருந்திய குமுதமலாகள்
வாட்டாநிற்பவும், தாமரைமலாகள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொ
ருந்திய அனிசசமலாகள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினா பகைவரென்று களியாமல்)
வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்
டார்கள எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலாவது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலா
வது. அனிசசம் எப்பொழுதும் மலாநதுள்ளது (உஅ)

மிககதிற் றுனமெலியா தம்மினமிறை செயதங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீனக
டககசிது மீனுடற் றைப்பங்னி துணனு
வெககரிவா டுக்கினைக் ளாவதெதிர கண்டார.

(இ - ள்) மெலியவாகளிடத்தில, மிகக்கவலமையால் துன்பமுண்டுசெய்து
அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இராகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். ஏ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரணுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாராமலி போதா
வென்னவும டுப்பவினா யீநதுசிவ னேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னண்ணுபொழில் கண்டா.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆரல்நீன்களைத் தின்னுத் தாரா பொருந்திய மீனகுத்தி சம்பங்கோழி வளாகின்ற நாரா பெருநாணமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளும்டுப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்தது (யாவனாயுங்காக் குஞ்) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலை யைக்கண்டார்கள் ஏ - று. (௩௦)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்கவுவ வரிவணடிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாள்விழி மடவாரென வலாபூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடுக்கினறன குயில்கள் கூவுகின்றன கீற்றுப்பொருந் தியவண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன கூர்மைவாய்ப்த வாள்போன்ற விழியை யுடைய மாதர்களைப்போல மலாந்தபூங்கொடிகள் அசைவன வெயிலைச்சிந்தரு குரி யன் புறஞ்செல்லுமபடி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. ஏ - று. (௩௧)

குழைவாயடுமிய முகைவாயவிழ குளிராதேனுறை சிந்த
மழைபாமென வளாசாதகம வாய்வின்னடிடை பருக
வுழைபாரமல ரொழிதேனத னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகா வனவேசையின மிகுகாமுக ரணைய.

(இ - ள்.) வீளவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயாறசிறநிய குளிரந்த தேன் றுளிக்சிறந்துதலால், வளாகின்ற சாக்கப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்தளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் வீருமபதத்தக் தேனைப்புகிப் பனவும் வேசையரிடத்தில மிக்க நாமுகையொத்திருந்தன. ஏ - று. (௩௨)

வெள்ளத்திர ளிடுவெண்டின் விரிவெனமண லெககா
கொள்ளசசெழு மதுநுண்ணி கொட்டி கருரு மலாமேற்
றள்ளிததை மகரத்தமுந தளிநுந்தக விரளி
நள்ளிறபிரி யாநந்தன வனமெனந லககும.

(இ - ள்.) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய துண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலாங்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரத்தப்பொடியையுந் தவிர் களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிரச்சியின்ன்று நீங்காத நத்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். ஏ - று. (௩௩)

வேறு

இனையபொழில் கண்டவாக னெய்தினரி நூந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போலலாகல தென்றா
நனையன்மு மெலமலாந டுதுவரு தென்றல
கனையெயிலு முத்தையா காற்றிபதையனேற

(இ - ள்) இதக்கைய ிசோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நாலவரும அங்கே)
அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின அலங்காரமும் இதனைப்போலவதன்று எனக்
கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்துவந்த தென்றற்காற்றா
னது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (௩௪)

வேயனைய தோளிபுடை மேயினறி ருந்தாவ
காயிலைய வேலரசன கண்படைகொள கின்ற
னாபிடைய மைச்சாக்கள கன்றுணவு நாடிப்
போயினாக ளாகுகொருசி றுனிணிது டுக்கான.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய சுதன்மையென்பவன அருகிற்
பொருந்தியிருந்தான தோபிக்கின்ற அச்சவடிவாகிய வேறபடையேறிய சோமகாந்த
மன்னன் துயிலசெய்கின்றான். அந்நக்சமயத்தில் மரநிரிள்ள ஆகாரங்கொண்டவரு
வதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனை எ - று.

கண்டனன் தன்மைவரு காமருசி றுனைக
சொடைனனம சிழ்சிசுல வேற்குமா னேபோன
மண்டியத வச்சிறுவன வந்திடுந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்

(இ - ள்) சுதன்மையென்பான (தனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக்
கண்டு, சிறந்த வேலேந்திய சுதன் மகனான ஏமகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்
புற்று, மிக்க துவதையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) வந்த நன்மையால் வருத்தமொ
ழிந்ததென்று விருமபி, இசனைச் சொல்லலாயின எ - று.

கண்டனன் கொண்டனனென்னும் வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குழை வாகைமத வேழங்
கண்டிவ முத்தையுந் கானமபி தனக
ணண்டரின முத்தனிய பெய்வி தாகு
மிண்டுதி லாவடுவ மேவினை நீ யாரே

(இ - ள்) புவி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத
யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இரத வனத்தில், தேவசாதியாரும்
ஒன்றியாக வருத்தக்கரிதாரும் (அவ்வாற்றிப்ப) மிக்க வன்மையுடையாப்போல வந்
தனை. நீயா? எ - று (௩௫)

நின னுடைய நாமமெது நினையினி தீன்ற
வனையவள் யாவண்மகிழையனவன் யாவ
னின்னவன் மெய்தியதெ தற்கிலைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னேதும.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாக்கப்பெற்ற தாய் யாவர்? விருமபத்தக்க தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுககு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென் வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினக் கட்டு விடை) கூறத்தொடங்கினான் எ - று. (௩௮)

இருமையும் எடுத்துவ மீட்டுகுலத துள்ளே
 னொருமைவரும் யானசிவன னுற்றபெய ரமை
 பொருவரிய கற்புறுபு லோமையெனை யினுன
 பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுன்ற காரும.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகவந்த யான இமமை மறுமைப்பலனகளையு மளவிட்டுத் தவத்தைத்தேடுகின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனெனப்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர் சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவன் தாய். என் னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன் வந்தது விருமபத்தக்க நீருக்காகும் எ - று

எனசரித மினனதல திலையினி யனன
 புனசரித மோதுவனத தூடுபிணி யாளன்
 தனபுடையி ருக்கவரு தன்மையெவன பொனைப்
 பின்புடையி ருத்துமெழிற் பெண்ணைசிக் கெனருன.

(இ - ள்.) என சரிதம் இதுவேயெனறி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரி தத்தை யுனாக்க திருமகனையும் பின்புறத்திலிருத்தத்தக்க அழகையுடைய பெண்க டிலையாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன். எ - று (௪௦)

என்றவுட னேகதன்மை யென்பவட னுள்ளத்
 தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
 நன்றுமொழி செயதுநய னம்புனறு எரிப்பத
 துன்றுமவ லப்புணரி தோயநதுருகி னுளால்.

(இ - ள்.) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவன் தன் மனத்திற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைங்காமல நன்றாகக்கூறி, கண்ணினி னறும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில மூழ்கி மனமுருகினான். எ - று.

வந்திடுமு னிச்சிறுவன மல்லலறி வானு
 மந்தணாகு லத்திலவரு மானறசிறப பாறு
 முகதுமரு ளாலுளமு டைநதுருகி நீங்கிக்
 கந்தமலி தண்புனலக் வரநதுகடு கிட்டான்

(இ - ள்.) வந்த சிவனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறி விலுலும், வேதியா குலத்திற்குேனறி மேம்பட்ட கீர்த்தியாலும், முற்பட்ட கருணை யாலும் மனம் நெதருவிட்டுக் கரைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிகக் குளிந்த நீரைக் கைக்கொண்டு வினாந்து சென்றனன். எ - று. (௪௨)

வாய்நதிகழ் நைமிசவ னத்துறவிர் சோம
 காரதன்வன மேயதுக ஞானதனம் நிரதீ

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியையடுத்தபடலம். உருடு

வேந்தனவ நற்பிருகு மெய்ததவன மைப்பப

போந்தபடி கேணமினென வேபுகலுஞ் சூதன.

(இ - ள்) புகழ்மைநத நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியாகளாகிய) உறவினரே! சோமகாந்தராசன வனம்புகுந்ததைக் கூறிடலும், கேட்டவர்கள் அச்சோமகாந்தமன்னன் நல உணமைத் தவதையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்ற வகையைக் கேளுங்களுள் சூத்முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (40)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முறமிறறு

ஆதந் திருவிந்தம் - எ20

சோமகாந்தன்

பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்.

காத ல்ருமபுந் துனிமைநதன் காலங் கழித்துக் கடி கியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதுக்க துக்கவுளத்தால வாடியதுங்
கோதி தவததுப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனெனனோ
வேத முழந்தான் வினாய நிது மென்று சிவனன் முகம்பாரா.

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையுதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலநாழ் ததுவந்ததும், ஒளிவாயநத முகமானது பிறதுக்கத்தால துக்கமுற்ற மனைக்ககாட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவரே யோ சிததுப்பாத்தது, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துள்ளான் (அதனைக்) கேட்டறிவோ மென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து எ - று. (41)

பாணித தடுத்தா யதுவனம்ப பருவந் திருநத துனமுகமு
நாணிச சிறிதுங் கரலாம னடந்த செயதி மொழியென்றான்
கோணைத் தவத்தான் குறிப்பறிந்து குளிர் பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச சிறந்த பணிமொழியான மைந்தன் முழுதும் வகுத்தாபாரான்.

(இ - ள்) நீர்கொண்டு வந்தனை. அதுவேயலலாமல், உன்னுடைய முகத் துன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினால் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவேன வினவினா வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட வுயராத தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனென்னுஞ் சிவன பிரித்துக்கூறுகின்றான். எ - று. (42)

நறுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறுமபொழிலிற் றுணைவனெனு
முறுதல் புரிந்தந் கிருந்தொருத்தி யுறுமென பெயரா திகளவினவ
மறுவி லவடகு விடுததவடன் வரவு வினவி யறிந்தனனு
லிறைவ பொழுது நீடித்த தெவியேன் தளரவு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வெண்ணை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திப் பன்னெயர் முசலியவற்றைக் கேட்க, சூற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) கூடறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன. தந்தையே ! (அத்தோடு) காலமிக்கது யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று.

(ங)

சவுராட டிரத்ததுதே நேவநகா தனிலவாழ் றோம கார்த்தனயிர
கவாரோய் வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதனமை யெனுமனையு
மிவாருழ்ச் சியின் ரிருவருமரி னெயந வடுகதார நாலவருநதா
மவிரவா னுகாந்து நாகுமுநதா ரனைப் பதற்கே முகமடிலாதேன.

(இ - ள்.) சவுராட்டிரத்தேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழ்ந்து சோமகார்த ராசன் உயிரைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிகச் செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையெனவும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தனமையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நாலவருமாக வந்ததில் உந்தார்கள அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரை யடைந்து வருக்துகின்றார்கள அதற்காகவே முகம் வாடினேன். எ - று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணாரதளிப்பக காத லமைச்சா புறம்போநதார
நனிபூ வணையு மாற்றாதா னலியு மணனமேற கண்படுதநா
னினியா துணோரோயக் கெனச சுதனமை யிகந்த சுகமும் பெறுநதுயரும்
புனிதா நினைநது நினைந்துருகிப் பொருமி யெனைக்கண கொததமுதான.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்குள காய்கள கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுநெருந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலாச்சயனமுஞ் சகிக்காசமன்னன துன்புசெய்யும் மணலின்பேரிற் றுயில்கின்றனன. இனி இந்நோய் கருத் (தீர்வுசெய்யுந்) துணையாவர் என்று கூறி, சுதனமையென்பவன் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனன். புனிதமான தந்தையே ! எ - று.

(இ)

தீமபா லடிசி நருமபாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாமபான் மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின நெனுங்கோமா
லேமபா தெனற காயகனிநீ ருணனும பாவம் பாவம்து
கூம்பா திடுமபை யனைத்துமெமைக கொள்வ தோவென றாற்றினாள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெட்டாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இரிமையாகப்பொருந்த ஐட்டின் அதவும உண்ணற் கினியதன்னெனதுகாரும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாத்தென காயையுங் கனியை யும் நீரையும் உன்பாடுனோ? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனள் எ - று.

(ஈ)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் வீரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலாமாலை பூஞ்சந தனமா திகளணிநது
துதிவா னிறையும் பெறுதமுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கிக் கிணன்
முதிர்நோய் வருத்தந் துயர்க்கடவின மூழ்கி னுனென றழுதினைந்தான்.

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியபடுத்தபடலம். உருள

(இ - ள்.) சந்திரன்போலப் பிரகாசிகுமப் பெருவலியும் அளவிடப்படாத வல்பபுழம் பொருந்திய உடலில், மிகக் மகரத்ததைச்சொரிந்த மலர்மாலை அழகிய சந்தன முதலியன வணிந்து, துதிசெய்கின்ற விண்ணுலகத்தரசனான இத்திரனும் மனம்பொருது வருந்த இன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தவன், முதிர்ந்தநோயால் வருத்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றனென்று புலமயி வருந்தினன். ஏ - று. (எ)

மைத்தா மகளிரா பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுகதேதா ரொடுங் கலந்து
சிந்தை களிப்ப வைமபொழியுந் தெவிட்ட வினிப வேறுகாநதே
மந்த நகரம் விடுகதிர்த வருங்கா னடுதது விலங்கோடு
மெந்த நிலத்து மிருநதீனைய மாடுனெ மென்று மெடுததுநாததான்.

(இ - ள்.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றுங் கலந்தவர்கள் முதலானோடுகூடி மனங்களிசுமபடி ஐம்பொற்குநா தெவிட்டுமபடி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம். அந்தத் தேவகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை யடைந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தவாக ளானோ மென்று எடுத்துக்கூறினன் ஏ - று. (அ)

வேறு.

இங்ஙனநி கழ்ந்ததென யாவையும் திததிட
டுங்ஙனமி ருந்தமுனி பொள்ளுள்ளு ருந்
பெங்ஙனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாரீ
யங்ஙன மடுததவரை யிங்ஙனழை யென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும் போசித்து, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஔளரிய கிருபையிருந்து, மகனே! அவாக ளெங்கே யிருக்கின்றார்கள. சொல்லுக. நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே யழைத்துவருகவென்றனன் ஏ - று. (க)

தந்தையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
யெந்தையருள் கூர்தனரெ முருதுவரு வீரென
றுநதும்விழை வாரதிறுவ னோதிமுன டந்தான்
மந்திரிகண் முன்பினவர மற்றவாந டந்தான்.

(இ - ள்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கன்பேரிற்) கிருபைகொண்டனா, எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாந் கூறி முன்னே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். ஏ - று.

இற்றைவரை யேபிணியி றந்ததென வெண்ணி
யுற்றமகிழ் வானமுகமு ளத்தொடும் லாந்து
சற்றுநெறி யேகிவளா தண்டலைவ னைந்த
பொற்றவெழி லாசசிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி, பொருந்திய களிப்புடன், முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, சிறிது வழிகடந்து வளர்கின்ற சோலை யும்கூட மிகக் அழகுடைய (பிருகுமுனிவருடைய) ஆச்சிரமத்திற் புகுந்தார்கள். ஏ - று.

வேறு

புலிமுலை புலவா புண்ணப புழைகையான மதமால வேழம்
வலிகொள்கண டர வத்தின் வராசுவற கேச நீவ
மெலிவுகண டிருஞ்ருற பாம்பு விழுங்குகா மயிலக ணலக
நலிபகை வயிர மினறி நண்ணின வுயிரக ளெல்லாம.

(இ - ள) புலியின் முலையை மாளுனது பருகவும், வலிமைவாயந்த சிங்கத்
தின் நீண்ட பிடரிமயினா, துவாதம்பொருந்திய துதிகையினால் மதம்பொருந்திய
பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூரகொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பாற்
த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், தன்புசெய்கின்ற பகைவயிர
மில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின ஏ - று (கஉ)

பருவமவந தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயனமி காது
பருவமில் லாத காலும் பஹுனி மழைநா ழாது
பருதியோ ரியலபி னென்றும் பயிலவெயில் பரப்பந தென்ற
லொருவிவன காலும் விசா வகுபனி மிகையும் வீறு

(இ - ள) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது.
பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல தூளிகளையுடைய மழை குறைவுறுது சூரியன் ஒரே
தன்மையுடன் எககாலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான் வலியசாற்றும் தென்றலை
விலக்கி வீசமாட்டாது சொரிகின்ற பனியானது மிருதியும் அதிகரியா ஏ - று.

இசெய்யுளால் எககாலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளந்தென்ற
லும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார். (கங)

இருதுவேற ழுமைக ளினறி பிருத்தலிற் பலவே றுன
தருவுமவா கொடியும் புலனுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய வளங்கண் முற்று மனனிவான புளையு மந்தப்
பிருதுவாச சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம மித்தத ராஞர்

(இ - ள) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால்,
பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படாக்கொடிகளும், புறகளும், சகல
செடிகளுந் தளிரவிட்டு மலாகள்கொண்டு வாசனையுடன கலந்து எல்லா வளப்பங்களு
நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அரதப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச
சிரமத்தைப்பாத்தது மிருந்த விமமிதமுடையவாகளானாகள். ஏ - று.

இருதுக்கன ஆறு கா கூடா முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவே
னில் எனபனவாம் இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (கச)

வனமபடு புண்ட ரீக மலாத்தவி சுகந்தி வேதன
வனமபடு புண்ட ரீக மணித்தவி பிருத்தாற் போல
வினமபடு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனமபெரு தவமாக கொண்ட தாபத் திருப்பக கண்டார்.

(இ - ள) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமஸாமலப்பீடத்தை யகற்றி,
ஆரணியத்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வ
மென்பதே பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினத்

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியைபடுத்தப்படலம். உருக

தவாகளாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித்
தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று. (கரு)

தம்பிரான் முகத்து ளென்று சனமுத ராணை போல
வம்பறாக் கமல வாழ்க்கை வானவன முகத்து ளொன்றிங்
கும்பாகுழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யயிரா ரெல்லா
மெம்பிரா னதுததா ளெனப் ரெனவியந் தபெபச் சாரந்தரா

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக
அவதரித்தார்போல, வாசுஷ்யசகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்
களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை
யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான் அறுத்துவிட்டன ரெனப்பாக
ளென்று சந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள் எ - று. (கசு)

கண்டவா கண்ணுன மீட்டுங் காணவுங் கூச நீர்சோ
புண்டரு குட்ட யாககைப் புரவலன் முதனூல வோருந்
கொண்டதம் பெயாவெவ வேறு கூறியெட மெறுப்பு மைந்து
மண்டன்றி படிய வீழந்து மலாககரங் கூப்பினின்றா.

(இ - ள்) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பாப்பதற்குங் கூசும்
படி சீரைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோம
காந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறுகச்சொல்லி
எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர்
போலங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்
துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றும் கூறப்படும். இதனை,

சூத்தங்கிதை

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலநதன்றி பணிகதெழுத் தலைகரமற் றிருகனன
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிணைத்திடவே” — என்பதனா
னுணாக இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதாகட்குரியதெனப். (கஎ)

அவரவாக காரீர வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவாகயிற கழலா னுள்ளக் கரையறு மெறுப் பெருங்க
வுவரியுண டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவாமயிர பொடிப்ப வேர்ப்ப விழுதென வருகிச் சொல்லவான்.

(இ - ள்) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவா அவரவாகக்கு ஆசீர்வச
னங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன்
மனதில் எல்லையிலாத அனபு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்தமேகத்தைப்போல
ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற் பொருந்திய மயிரகூச்செறிய
வும், வேர்க்கவும், நெடையைப்போல வருகிச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஅ)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாக யுடவிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபேரு நோய்முக்கத்தாற்
றொண்டுபுரி நலவினையூழ் குழ்ந்துபிடை பிடித்ததுதப
புண்டரிக மலாபபாதம் போற்றலுற்றும பயன்பெற்றேன.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை
யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதியினால்
தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடைபிடித்துத்
தள்ள (தேவரீரது) தாமரைமலாபோன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்
தேன. எ - று. (௧௯)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெனா பிறவிகளு
மொன்றியவிப பிறவியொடு முறுவியுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனது மலாபபாத மிறைஞ்சலினென நவமாதி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென பாலெந்தாய

(இ - ள்.) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சன்னங்களும், மேல்வருஞ் சன்னங்
களும், பொருந்திய இரதச் சன்னத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின்.
இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என தவமுத்
லியன நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்துற்றன எ - று (௨௦)

எளியேனகல வியுங்குலமு மீண்டறிவும பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
கனியாராத கற்பகத்தைக் கலந்தவாக்குக குறைவினேறே
யொளியாராத கினதடியை புற்றேறற்குங் குறைபுண்டோ.

(இ - ள்.) ஏழையேனுடைய வித்தைபுகு குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவே
கமும் பலனடைந்தன சாமானியனுன என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்
றினை யுடைவார்களே. தேனபொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சோந்தவாக்குக குறைவில்
லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனாகுங்
குறைபுனதோ (இலலை) எ - று (௨௧)

இமமையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னலலே
னமமையிலே பெருமபாவ மாற்றினை னாகலினு
லுமமையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுரிங் கேயழியா
செமமையிலாக கொடுமபிணிபென நேகமடர்க் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தே
னலலேன. முற்பிறவியிற் பெருமபாவங்களைச் செய்துள்ளேன். ஆனபடியால் மற்பிற
வியிற் பெருங்கதியை யடைத்தவாகிய உறுதிப்பாடும் இப்பொழுதே யழியும்படி செம
மையிலாத தொழுநோயானது என்னுடைய சேகசத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றி
யுள்ளது எ - று. (௨௨)

அருந்தவத்தாற் றுனத்தா லவுடதமந் திரங்குளினுல்
வருந்தியவிப பிணிவருந்த வருந்தியுந்தான வருந்தாம

வீருந்தவையெ லாமெருநீ ரெனவளர்ந்து வினாரத்தினிப்
பெருந்தவகின் னருளணிப பெயாககுமொரு மருந்திலை.

(இ - ள்) அரிய தவத்தினாலு தானத்தினாலு அவுடத்தினாலும் மநகி
ரங்கனாலும் வருந்திய விபபிணி வருந்த வருந்தியுந் தான வருந்தாமரபடியிருந்து,
அவையாவும் எருவும் நீருமபோலக்கொண்டு வளந்து பெருகியது பெருந்தவமு
டைய பிருகுமுனிவரே! இனிதே தேவரீரது திருவருளணி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு
மருந்து (வேறே) கிடையாது. எ - று. (உக)

விலங்குபற வைகலாமற்றும விழுத்தவசின் னூரசிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறா தினபமுறக் காண்டலிற்ற
யுலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுககையேன ற்னைவருத்தா
தலங்கயினி யழிபுமெனக் கையமில்லையையமில்

(இ - ள்) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ள
னவுந் தேவரீருடைய ஆசிரமத்தில் விளங்கிய பகைத்தன்மையைப் பொருந்தாது
களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுதின்ற கையையுடைய என்னைத்
துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிச்சிறுகியுழியும் (என்பதில்)
எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை எ - று. (உச)

எனவுணாப்ப பிருகுமெனு மிருந்தவத்தோ னுளாகாந்
தனதுளததுத் திபானிததுச சாரந்தபிணி முதனடி.
நினதுவிழை வினைமனா நின்மலனா நருளகூட்டு
மனமுனைந்து தவறாது வருமிப்பாபா னுதியெனாது.

(இ - ள்) எனறு சோமகாந்தன கூற, பிருகுமென்று சொல்லும் பெருந்தவ
முடையவா கருணைமிருந்து தன் மனதில் தியானஞ்செய்து, (அவனாகுஞ்) சம்பவித்த
கோயின காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலர்கிதனாகிய கடவு
ளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும் மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம் வழி
வந்த இப்பாபாறுகவென்றனா எ - று. (உரு)

உழையிருந்தோ பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பிணையுனாந்
விழைவினாபபூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைத்தருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பந்
கழைசுளியுந் களியானைக் காவல்லா தியாமகிழந்தாரா.

(இ - ள்) அருகிவிருந்தவாகள பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விரு
மபத்தக்க வாசந்தங்கிய மலரெண்ணெய முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு மூழ்கு
வித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நால்கைக் கையுணவுந் தகவூட்டி யுணப்த்து,
உபசரிண்ணெய், கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை
பொருந்திய அரசன் முதலானா அகங்களித்தாராகள எ - று.

அறுசுவை - காப்ப - துவாப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவாப்பு
எனப்படும் நால்வகை யுண்டி உண்ணல் - தினனல் - நக்கல் - பருகல் எனப்படும்
இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தினனல் - தேன முதலியன
நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உரிருல் ஒன்று கூட்டி ஐந்
தெனபதுமுண்டு. (உக)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் சுரத்தரசு எடுத்ததுரைத் தவனவறகுத்
துன்றுதி வினைநனமை சூழ்ந்துரைத்த வவண்ணடு
மினுக்க றுவனமுறையே யெனச்சூத முனியியம்பும்.

(இ - ள்) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனி
வர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில வேற்படை
தாங்கிய சோமகாந்தமனைன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகாந
தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நலவினைகளை யாலோசித்துக்கூறிய அவ்விருநடையும்
இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிகுன சொல்லலாயின. எ - று

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம் - எசுஎ.

சோமகாந்தன் தீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரோடுங் களைந்த மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
நிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்) பிறவியை வேரோடு பறித்தெறிந்த பெருநசுவமுடைய பிருகு
முனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாந்தசரசன், செல்வமமைந்த அந்
றையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில, சூரியன (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்
னமே தயிலொழிந்தனன் எ - று

சோமகாந்தன் தனதுயரகலத்தக்க பிருகுமுனிவா கருணையையடைந்த தின
மாதவின் அதனைத் “திருவியலறறைநான்” என்றான். (க)

நாட்கடன முடித்தன னுடு மைவகை
வேடகையும் விடுத்தருள் விரவு மெயத்தவன
ருடகம் லங்களைச் சாரந்து தாழ்ந்தவன்
வாடகடைக கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்) நித்திபகருமத்தை முடித்தனன் பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு
மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உணமைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திரு
வடித்தாமரைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்
வையுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன் எ - று (௨)

வேட்டன வேட்டவா வினைக்கு மைங்குரன
சேட்டொளிப டுதமலா சோந்த மாதவன
வாட்டுமிப பிணியினை வாட்ட லாமென
விட்டிய பழவினை யெடுத்துக் கறுவான்.

(இ - ள்.) விருமபிய பொருள்களை விருமபியவகையே யுண்டசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச் சோந்த பெருந்தவழியாகிய பிருகுமூனிலா (சோமகாந்தனைத்) தனது றுத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கவாகுமென்று, (அவன) தேடிய பழவீனையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர் எ - று

(க)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞ்சுந தாளினீயை
மன்னிய விந்தமால வரையி னோபுறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல லார மென்னுள்
தநநகா நாயகன ல லழிவின் மிகஞுள்ள.

(இ - ள்) சித்தருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர பக்கவில பெரிய கொல லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது அநநகரத்து வாத்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன் எ - று.

நாயகன் - வணிகன்

(சு)

சித்தரு வபபெயா சிவணி வாழ்ந்த
மததகு வணிகனுக் கானற் கற்பினன்
மெததெழிற் றீலாசனை மெய்தத் வத்தினு
புத்திர நெனவுனைப் பொறப் வீன்றன

(இ - ள்) சித்தருவென்னும் பெயராயுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியா கிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க ஈலாசனை யெனபவள மனைவி அவர்கள் உடலவருநதிச் செய்த தவத்தினாலே உனைப் புதலவளுக் அழகு பெறப் பெற்றார்கள எ - று.

(சு)

காமந்த நெனும்பெயா கலந்து பாலன
யேமுறு தருணமவந தெயது செவ்வியிற்
ரோமுறு குடுமபினி யென்னுந் தோகையைத்
திமுனா வரைந்துடன் சோத்தி னுனரோ.

(இ - ள்) காமந்தென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில, (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடுமபினியென்னும் பெயரையுடைய மயிலின சாயலையுடையவனே அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினான். எ - று.

(சு)

இடுமபெயாக கேற்புற வெழுவா மைந்தரை
யடுமபடை வாட்கணி னைவா மாதரைக்
குடுமபினி யீன்றனன் குலவி வாழுநான்
கடுமபழ நுநதைவான கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) (குடுமபினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்தி ரர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடுமபினியெனபவன் பெற்றனன். (இவ்வாறு) கூடி வாழுங்காலத் தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (சு)

வருந்தியன் னையும்னு மரணஞ் செய்தன
 டிருந்திய காவலா தீரப் படடியாய்
 முருந்திள முறுவலவே சையரினமுனனி நீ
 வருந்தன மனை ததைபு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அதுமரணஞ் செய்து கொண்டனள். திருத்தமாய்கிய தாயதந்தையர்களிற்சீர்தலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பலவரிசையையுடைய வேசையாக்கத்தில் விருப்புறந், நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை எ - று

அதுமரணம் - கணவனிறந்தது பொருது தானுமிறத்தல. இஃதுடன்ட் டையேறுதல முதலியன முருந்து - மயிலிறகின அடி (அ)

தருமமன றுனகுகெனத் தாரஞ் சாற்றவும
 பொருளாவரு வாயகலம் பிவியில லாதினைய
 யிருமனப் பெண்டி ரி னிழந்தில் லாமையை
 மருவியிக கிரந்துகின னுளவ முங்கனை

(இ - ள்) இஃதுனக்கு நீதியனறென்று, உன் மனைவியானவர் சொல்லவும், (கேளாவனாய்) பொருளாவரத்தக்கவழிகள கப்பல்கள நிலைகள் வீடுகளமுதலியவற்றை, இருமனப்பெண்டிராற் போகக்கூடாது, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை எ - று.

தாரம்-மனைவி. இது தன்கணவனான மங்கலதாரமணியப்பெற்றவளென்பது.

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையா இவா அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்று மாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர் (க)

வேறு

பொய்ச்சுரு னுரைத்தும் பொய்யுரைத்தும் குற்றையுரைத்தும் பொருளீட்டி
 மைச்சுழு படைக்கட பொதுமாதா மகிழ்ச் சிலநாள வழங்கினபின்
 கைச்சுரு டகம்பா டகங்குழைபூண கலமா திகளுங் களவாண்டு
 மெய்ச்சுருப் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னுயிணையால்.

(இ - ள்) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருளசம்பாதித்து, மையெழுதிய வேறப்படைபோன்ற விழியையுடைய வேசையா களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்தவர்தனை. அதன்பின்னா, கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாததிரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சூதியக்காப்புடைய கற்புடை மகளினாக் கற்பழித்தும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயினே எ - று

பொதுமாதர் - யாவாக்கும் பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோ. விடண் = வஞ்சகன். (க)

மைந்தா மகளி ரொடுமபசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணினறிச்
 சிந்தை தளர்ந்து குடுமபிணிபோய்ச் சேர்ந்தாள பிறந்த மனைபின்னு
 மந்த நகரி விருந்துமது வாராது களித்து முறைதிருமபிப
 புந்தி விழைந்த படி நெய்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்க ளித்தனமையவா றிருந்தமையின்) குடுமினியென் பவன் தனபுதலவர்களும் புதலவர்களும் தானும் நாடோறுமபசியாலவருநதி, காப்பாரில லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சோந்தான். அதன்பின் னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கடருடித்துக் களித்து முழைந்தவறி மனம் வீரும் பியவகையே யெவ்வா தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று. (கக),

வேந்த னறிந்து கடிதகற்ற வெயய வனத்திறு களவரொடு
போந்து பதிக ருயிரகொன்று பொருள்கைக கவாந்து விலகுகாதி
யேந்து படையா லழிக்குமருந திட்டாறலைப்போ னாயுகொன்று
மாயந்த வவாதம் பொருண்மாதா மறுங் கவாந்து முகாந்தனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அநகரத்து) மன்னவனுணாந்து வினாந்து உன்னை (அந நகரவீட்டு) விலக்க, கொடிய நாட்டில் திருடர்களுடன் சோந்து, படுகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (கரத்தல்) தாங் கிய ஆயுத்ததாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போனாயும் மாயத்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமரர்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை எ - று

பதிகா - வழிச்செல்வோர்

(கஉ)

காதல வேத முழுதுணாந்த கணவா த தன்னெல் றெழுநுழையோன
போத வாற்றி நென்திரோங்கிப் பொருக்கென றடுக்குக கரம்பிடித்தாய்
மோது கால் தூதெனவே முனை விவருளி ரெட்டுயிர்த்திட
டாத காதிக் கெனைக்கோற் றரிய பொருள்கொண் டொழிடுகென்றான்

(இ - ள்.) (அவ்வா றிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்ற கணவாத்தன்னென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர. (அவனை) கழியெதிரே பா ரத்து வினாந்து சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை அவன் மோதுகின்ற காலத்து னைப்போல் நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொவாது தரும் மன்று. என அருமபொருள்களைச் சூறைக்கொண்டு செல்லுகவென்றான் எ - று.

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் முடிந்தாள் பிகிரா கடனமுடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்ன டனக்கோர சரணிலலை யதனு லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குவவும் பொருள்கொண் டொழிடுகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ) இறந்தான் பிதா கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னர் மறநெரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன் (அவளோ) பிள்ளைபெருத (இளம்) பருவமுடையவள் அவளுக் கோர் ஆசரவுமில்லை. ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம் வீணைக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென் றான் எ - று (கச)

களளே காமம் கொலைகளவுட கலந்த தொன்று யினுமிழுதை
கொள்ளா துயாந்தோர் கொளுத்தழிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்று ம
விள்ளா வொருநீப் னவன்மொழி வியன்பா றையிறகொட டியதழிபொற்
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம் சாயை சாரநகரவீடு

(இ - ள்) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்ததொன் றானாலும், (இவ்விடயத்தில்) உயாநதோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எககாலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியை மொழி பைச் சிறிதுங் கவனியாத, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உணனைத்) தொடர்ந்தது ஏ - று (கடு)

பன்னா னுமுந் து பயன்சிறிது பயப்ப தேனு நலவினையே
யின்ன மையையஞ் சுநாபுரிவ ஈழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்ன முகையிற் புரிநதாழி சென்று நரகத் துயருழப்பா
மன்னா வினிப்புண் ணியங்கேணமோ வென்று பிடுகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) திமைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள கீழ்மகன அற்பப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான் சோமகாந்தனே! இனி நீ செயத் புண்ணியத்தையுங் கேட்பா யாகவென்று பிடுகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன். ஏ - று. (கசு)

சோமகாந்தன நீ வினைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிர்த்தம் - எசுநு.

சோமகாந்தன் நல்விவனப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழுநா, ளின்னலெய்தியுய

(இ - ள்) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வா முகையில் துன்பத்தையடைந்தாய் ஏ - று (க)

நடுக்கநதந்திரி, யடுக்குமவனகப்,
மெடுக்குஞ்சுநதியுந், தொடுக்குங்காசமும

(இ - ள்) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக் கின்ற வாகதியும், செலுத்துகின்ற கோழையும் ஏ - று (உ)

மூப்புமுற்றுக, காப்புங்கைவிட,
நீப்பருநதுயாக, கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காலவகைவிடவும் நீக்குதற் கரிய துயா மிகுதியும் உண்டாகவும். ஏ - று (ஈ)

வேறு

சாதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
ரோத்தத்தகுமொண்பொருளும்யாணும்

போதககடியாதினெனவிலின்
மாதுககொருது துணைவிடுத்தாய்.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிற்று வினாவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும் யானும் வர (செல்வளித்து) விலக்காதேயென்று உன மனையாட் டிக்கு ஒரு துணைச் செலுத்தினாய். எ - று. (சு)

இல்லினமாது - மனைக்கிழத்தி, மனைவி.

துணையாதிருளேகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறறையருநீநாககிக
கனைபூங்கழற்காவலனொறுகரு
நுணையாதகலென்றுமிகநீததாரா.

(இ - ள்.) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதுவனை உன் மனைவியுடன் மறறுள்ளோரும் பார்த்து, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரகாழலணிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டருசெய்வான் (ஆதலின்) எமமை நீனையாது நீங்குகவேன்று மிகவும் விலக்கினாகள எ - று. (ந)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுககவெண்ணி
நனிபோனபிறப்பிலுறுநன்மை
முனியாதுணைமுற்றவிதுசெய்தாய்.

(இ - ள்.) இனியாது செய்வோமென்ற ஒன்றியான மனத்தடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற பொருந்திய புண்ணியக்ருமங்கள் முதிருமபடி கோபியாமல இதனைச் செய்தனை எ - று. (க)

உலகோரறியாதுணையிரந்து
கலனடைபொன்னுதுகவாநதேசும
விலகாநொருவேதியுணைநீநாககிக
குலவேதியகாககொணாகவென்றாய்.

(இ - ள்.) உலகினருக்குத் தெரியாமல உடைம யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்தணாகளை யழைத்தவருகவேன்று கூறின. எ - று.

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற் பொருளெற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவெனன்று விலக்குவராதவன் “உலகோரறியாது” என்றான். (எ)

அன்னாபலவாசுசிரமநண்ணி
மன்னாதரவானமுனிவாவமமி
என்னாயகனயரத்தினிதளிகரும
பொன்னடைபொறபூன்பெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவவேதியன பல ஆச்சிரமங்களை யடுத்து, முனிவர்களே! நல்ல வணிகனொருவன் விருமபி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீ துணராதவரிததா
ரனராநரவாலடிவணங்கி
நினராய்கிணேநோகுகமுனிவோக
ணனேறெயனநககிதுமொழிநதார.

(இ - ள்) அவ்வேதியாகன உன்திமையை யறியாமல் (உன்பால் தானமபெற) வந்தாசுள் அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவாகன பாதங்களைப் பணிநது நின்றனை. முனிவாகுள் உன்னைப்பாதது ஆ! நனராயிருநத்தென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினாகுள் எ - று. (க)

வேறு

பாலியென் றறியா நிகுரூப் படாநதனம பாலி யுனை
மேவினா கண்டோர கேடடோர வினமபிணே ரிரநதோ ரெலலாந
திவினைச சிமிழபரிந படபிச செறிநச குழப்ப ரதரூற
றாவினா பொருளை யெலலாந தருமநீ வினமுநதா யாயின

(இ - ள்) ஐயோ! நீ பாலியெனறறியாமல் இவ்விடத்திறகுலந்தோம பாலி! உன்னைச் சமீபித்தவாகனும் பார்த்தவாகனும் (உனபெயனாக) கேடடவாகனாரு சொன னவர்களும (உன்னிடம்) யாசித்தவாகனும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாந பந்திக கப்பட்டு, நெருங்கிய நகத்திற றுனபுறுவாகுள் ஆசலால எண்ணிலலாத உன பொ ருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செயய விருப்புவாயாயின எ - று (க0)

நெடிபடு வனத்தி லோராரா நின்மலக கணேரன கோயி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலாசெழுந தருவன மாநதா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறுறுதி யென்று நீங்கிக
கடியறன மனுககண் மூழ்கிக கணிததுளந தூய ரானா.

(இ - ள்) சிவவனகிகள் பொருத்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மல ரகிதனாகிய விநாயககடவுளுடைய திருக்கோயிலே, அஸ்திபாடமுதற் சிகரம் வரை யிலும், அலாநத செழுமைசங்கிய மரங்களையும், இராககாலத்தில மாநுடர் வசிக்கும வீடுகளையும் ந ருநகச் செயலிப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந தியரீரில மகதிரபூவமாக வநானருசெய்து ஐபருசெய்து மனம பரிசுத்தமடைநதவாக ளானாகுள் எ - று. (கக)

கடுமபுகை விட்ட வாறுங் கரிசிலா கரைநத வாறு
மிடுமபைவந தழிககு மாறு மெணாணிபெய பொருளு மனறப
படுமபயப பால வாகப் பண்ணுவ தைவகைப டுததேத
ணெடுமபெருங் கோயி லனறி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய.

(இ - ள்) உறவினா கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவாகுள் கூறிய வகையும், (வயோதிகத்தல) துன்பமவநது வருத்தும் வகையும் யோசித்தது, எல்லாப் பொருள்களையும் பலனபெறுந்தனமையாகச் செய்யத்தக்கது ஐநது திருக்கரங்களை யுடைய விராயககடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலை (வேறு) இல்லை யென்று மனதிறகொண்டன. எ - று.

சடுமபு - உறவினா

(கஉ)

சட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில சாரந்து
கோட்டமி லாத வன்பு குடி கொள வன்தி யான
சேட்டொளிக கணைசா கோலத திருவுந் ளிடுபபக கணி
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருககுத் துழை தாடி ப பாடி.

(இ - ள்.) (அநீகிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன், விசாலமான விநாயகப் பெருமான திருக்கோயிலை யடைந்த, கோணுதலில்லாத பகதியானது (மணிநிற) குடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணைசப்பெருமானுடைய நிருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பாத்தது, வாட்டமுழுவுது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி. எ - று (கங்)

கமமிய ராதி போகாக கருவியோ டடுப்பக கூவி
விமமொளிப பொனறற கெற்பக கிரகத்தை விளங்குசெய்து
செமமணி யாதி செம்பொற றகட்டி டைச ரெழித்து முன்னே
கொமமெனப் படுதது நான்கு கோபுரத் திசைகொ றுநகி

(இ - ள்.) கமமியா முதலானோரை ஆபுதங்களை ஓடு மெய் விளித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொனறற கெற்பககிரகத்தை விளக்கமுதச்செய்து, பதம ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொனறற செய்க் தகட்டிற் படுத்தி முன்னே வினாந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செயவித்தது. எ - று

கெற்பககிரகம் - பெருமானிருக்கும் உளவிடம் இதன்முன்னுள்ள அரையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அரத்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கச)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பளளி யாக சாலை
வினடொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற கலலாற
கண்டவிட டிகையாற காழ்ந்துக கடிமிஞ் மரத்கால வெவவே
றண்டாகம் மியனு நாண வழுகுறச சிற்பத் தாககி

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பளளி யாகசாலை ஆகாயமளா விய மதில முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், சவலாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக் கணிகளும் மரத்தாலும் வெவ்வேறுகத் தேவகமமியனான விசுவகனமனு நாணுமபடி சிறப்பூறப்படி அழகாகச் செயவித்தது. எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல்.

(கடு)

வாயிலக ணைகின் முன்னு மணிபுறந் றடாகந் தொட்டிக
கோயிறன் புறத்து முறறக குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியாக கான தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பினை ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயிலகளின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களெடுத்த திருக்கோயிலைக்கு முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டி வு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாத்திர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோகதமாகப்) பூசைசெய்வித்தது. எ - று.

நாடக கணிகை மாதர் நலவிய மியமபு வேராகண்
மாடக யாழின வல்லோர வாகனங் கணிகை யாதி
யாடக மணியிற செய்த வணிகலம் பிறவு மலகச
சேடகம் பொலிந்தோர போற்றத திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நலவாதியங்களை முழக் குவோர்களும், முறக்காணியமைந்த வீணையில வல்லவர்களும், வாகனம் குடைமுதலி யனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக். ஆகாயவாசிகளும் போற்றிசெய்யுமபடி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னனஞ் சிறப்ப பூசை யியறையே சிலநாட செல்லத
அன்னிய வாழ்க்கை நானுந் துலைந்தது கால தூதா
முன்னினா பிடித்து வீசுக முறை யிர தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில புயத்தது செங்கோற் காவலன முன்னா விட்டார.

(இ - ள்) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகா லங்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உணைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று (கஅ)

சினம்பொழி தரும் வேந்தன சித்திர குதந்தர் கூவி
யினம்பிரிந் தடுத்த வினனா னிருவினை யினறு காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செய்புதி யென்ன வன்னுன
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (பாலிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயம தருமராசன சித்திரகுத்தன்னென்னுங் கணிகளைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தானா விட்டு வந்த இவன இன்றையவரையில் தினந்தினஞ் செய்த நலவினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்ட, அவன மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னா இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கக்)

பிறந்தநாட டொடங்கி யினனான பேணிய தனைததும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற பாவத் திட்டிய பொருளாக னெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரணுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மிறந்தழை தரும் வேந்தன மதித்திது வகுக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) பிறந்ததினமுதல் இவன செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னாப் பாவவழியிறமேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணைசமூகத்திக்கு விரியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ளன என்று கூறினான். (அதனைக்கேட்ட) கோப மிகுந்த இயமதருமன யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (௨0)

பஞ்சியின மலைக் கெல்லாம் படுத்தழற் பொறிபட டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன பணியான மாந்தந்
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலதில் லென்று
நெஞ்சற மதித்தது நினை நெஞ்சேலென முகத்தி னேனக்கி.

(இ - ள்) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிப்பட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செயத) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் வீராயக்கடவுள் திருப பணியால் ஒழிந்தன மிகுந்தனளதும் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இந்ரு (அத்பவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்தது, உன்னை வினாந்து முகத்திற பார்த்தது. எ - று (உக)

ஆளவறு பாவஞ் செயதங் கற்பமே நன்மை செயதா
புளவிறு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகாந் கொல்லோ
வளமலி நன்மை முன்னா மருவுதி கொல்லோ வென்று
னிளகிய நெஞ்சி லீயங் கிவப்பே முன்ன ரென்றாய்

(இ - ள்) கண்டகற்ற பாவத்தைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உள் ளளவாகிய அவவிருவகைப்பயனிலும் முதலிற பாவலனை யனுபவிப்பையோ வன் மிக்க நன்மையின் பல்லை முதலிலனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என வினவினான் உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அத்ப விக்கத்தக்கது) என்று கூறினான். எ - று (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின் னீயும் நெருநா
யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும் போக முழுகி
யுப்படி யினன் நேரயபின் னுழக்கின்ற யிதுவுந் தீரக்
கைப்படி கனிபோ லைங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்) (இயமதருமன்) அப்படியேயாருகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிறகாலத்தில் இத்தன்மைய நோயிற றுனபுகின்றாய் இந்நோயுந் தீருமபடி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து நிருக்கரங்கையுடைய கணுதிபதியைப் போற்றலசெய்கவென்று பிரகுமுனிவா கூறினான் எ - று. (உங)

காமநத நெனுமபோக கேறபக் காமந் னுகி நாளுந்
தோமநத மினனி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள கொண்டாய்
சாமநதப் பொழுதிற செயத தருமததா லியம் நீப்பிற
சேமநதன் பதநத ரானகொல சேரநதவா தமக்கே ரமபன்

(இ - ள்) காமநதன்னெனும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவிலவது குற்றங்களையே செய்தது, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொ ண்டு இறக்குந் தருந்ததிற செயத தருமததால் இயமன் விடுவானாகில், விராயக்கட வுள் தன்னை யடைந்தவாக்குஞ்சு சேமமாகிய திருவாய் யத தரமாட்டானோ? (அவசிய நதருவான்) எ - று (உச)

இருவினை பிரகு வென்போ நெருதியம் பியது சொற்ற
முருவவா சடையீர் மன்ன னுருக்கிளா சூட்ட நோயை
யருளிணன் முனிவன் சீறி யகற்றிய தற்க வென்னத்
தெருளுறு ரூத மேலோன சிந்தையின் மகிழ்பது கூறும.

(இ - ள்) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முநிவர்களே! பிரகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெதெதுக்கறியதைச் சொன்னோம். பிரகுமுனிவர்

அவனுடலிற் பொருந்திய சூட்டவியாதியைக் கோபித்து விலக்கிய வகையை யறியச்
கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய சூதமுனிவா மனதில் களிப்பத்
துச் சொல்லுகின்றா எ - று. (உரு)

சோமகாந்தன நலவினைப்படல முடிபிறறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - எஅஅ

சோமகாந்தனோய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுக கருணையா
வருளு முணமையை யமபுலித தேசினுன
நெருளு ருதயிராத தானவன நேகநின்
றுருவ வனபுனோ ராயிரந தோனயின

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிககததகக கிருபை
யால் அருள்செய்த சத்தியசைச சோமகாந்தன தெளிவுமுற சந்தேகமுற்றனன்.
(அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாமிசத்தை) உருவும்படி வலிய பற
வைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன எ - று. (க)

வசசி ரத்தின வடித்துவைத தன்னதோ
நரசு துண்டுகதி னண்ணிய மனைவ
னசை யிரந்தெழுந தாநது வருத்தது
மசச முற்றவ லங்கொண்டு கூறுவான்.

(இ - ள்) வசசிரம்போலவும் வடித்துவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற
விஷத்தன்மையுடைய மூக்கினால், பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குத்திக்
கிளம்பி ஆப்பரித்து வருத்தவும், மனைவன பயமுற்றது துன்பமடைந்து சொல்கின்
றான். எ - று. (உ)

ஒல வேல வ்யாதவ வேதியா
வேல வேல வுணைசசர ணெய்தினே
வேல வேல வுறுதுணை வேறிலே
யோல வேல பொழிக்கினு நீங்குறேன்

(இ - ள்) உயரந்த தவததையுடைய வேதியரே! ஒலம் ஒலம், தேவரீரைச்
சரணமடைந்தேன ஒலம் ஒலம், பொருந்திய துணைவேறிலே, ஒலம் ஒலம், எனனை
யொழித்தாலும் ஒழியமாட்டேன ஒலம் ஒலம் எ - று

ஒலம் - அபயம்.

(க)

மாத வபபெரு மாமலை யையவோ
சீத ளக்கரு ணைக்கடற் செமமலோ
காத ரக்கருங் கானங் கடத்திமெய்ப்
போத முய்த்தருள் புண்ணிய மூர்த்தியோ.

(இ - ள்) சிறந்த தவதையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல பவரே! ஐய? ருளிராத கிருபைக்கடலாகிய தலைகரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளும் னண்ணிடமாததீயே! எ - று

காதரம் - அச்சம் தகராசங்கள் புலமடலில்கொண்டிருப்பாள் (சு)

வினா யுனினிவர நினைபு வைகலு

மனவர பாலனு காண்டி காலனு

மெனகே சினனெதி தேயி ம புடருழாரு

சினன நினைநடுதர கினன நாணயால்

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் நெடுநூதனில் வசித்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயமனும் அணுகமாட்டான் (அத்தவவாழிருக்க) எனனைத தேவரீருக்கெதிரிலேயே பெரிய பறவைக டட்டங்கள் சினப்பினனாகச் செய்த கினறன காண்பாயாக எ - று

(சு)

வினா தாமிர மதுகு சிந்திதி

சினன விவழி யிருநெதிநை புடரு

மனனு மாவும் வளமபெறு நினைபு

துனனி வேனிக துபருந விநிபெ

(இ - ள்) தேவரீருடைய ஆசிரமத்திலே யொங்காந்திலும் துன்பமில்லாமல், பெரிய சிறையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வாழ்முற்றிருக்க, தேவரீருடைய நிருவடிசைய (சச்சரணம்) அடைந்த அடியேன (இப்பறவைகளால்) துன்ப மடைதல் தருமமோ எ - று

(சு)

மோரு நனனும் விழுப்பாயில் காக்கையு

மாரும பொன்னிற மையகின வேனபு

சாரு மெனறுய வரந்தணி யாடுவானி

வேரு சினவரு ளுநகிபல் பொன்னெரு

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிறப்பிலாத காக்கும் (அன்ன சார்பினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருத்தும் ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்விய நிருவடிமைய யடைந்த என் துன்பத்தை யொழியாயாயின, அத்துணரத்தக்க தேவரீருடைய நிருவருருக்குத் தகுதியோ? (தருகியனது) என்றான் எ - று

(சு)

தாலிப ரிசரை தருடுகனது தானைபக

தோலிப ராதகிபன் தேவனை காப்பின

ளரவிட புலாநி மேயென நமசுரு

மோலிப போடுமொண்ட டாரினை விழந்தன

(இ - ள்) (அப்பொழுது) மாங்கவயபிடசை கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்னுணையப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதனமை கைகூப்பினான். அகன்ற இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சார்களும் ஒலரிட்டு (அவருடன்) அம முனிவருடைய ஒளவிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள் எ - று

(சு)

ஆவ வெனனைபென வேனின் எட்டப்பது

பாவ மிப்பழி பாப்பரி தாமெனக

தாவி லாத முனிசுக்ஷணத தாராகளு
மோவி லாவரு னாற்றுய ருற்றனா.

(இ - ள்) . ஆ' ஆ' எனன்' எனன்' இப்பறவைகளு துன்புசெய்வது பாவம் இப் பழிசெய்யலைப் பாப்பதரிதென்று, கெடுதெல்லலாத முனிவா கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (க்)

வேறு

இன்ன தனமையா யாரு மேங்குறப்
பின்னல வராசடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வெனமொழி வாயமை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினிவ வல்ல ஹற்றனை

(இ - ள்) (ஆங்குள்ளா) யாவரும் இன்னதனமையராக ஏகமடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவா (சொல்கின்றா) அரசனே ' என் சொல்லேச சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயல்ல அலுவலைய தீமையால் இரத்த துன்பத்தை யடைந்தாய் எ - று (க்)

இனியென வாயமொழி யாது மையுறேல
புனித னுஞ்சி யென்று பொள்ளெனக
கனிவி னேடுமுங் கரரு செய்தன்ன
பனிவி சுமபிடைப் பறவை மாயநதவே.

(இ - ள்) இனியென சொல்லேச சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாக வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனா. (அச்சுலை) குளிராத ஆகாயத் தில் (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன. எ - று (க்)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னுனவன
பண்டை வலவினைப் பலவு முள்ளவென
றுண்ட வண்டென வேகை பொங்கினுன
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினா.

(இ - ள்) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமனன, பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தேகித்து மிகுந்தன (அதனைப்) பாத்திருந்தவர்கள் யாவருங் துன்பம்கண்டார்கள் எ - று

புவனம் பொற்கு கத்துப் பூரியாக
கவலை நோயெலாங் கற்று மைங்குர
னிவரு னூற்றினமே லெட்டு மந்திரந
தவறு தீரந்தமா தவனி யமபியே

(இ - ள்) சலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் விலக்கும் விநாயக மந்திரங்களை நூற்றெட்டனை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா சபித்து எ - று (க்)

செயிந்த வப்புனல செங்கை கொண்டுமெய்
யெயிந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான

முமிருது பாதக முறறு ருக்கொடு
பமிருது முன்னுறப் படியி னினறதே

(இ - ள்.) பெருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அர
சன) தேகத்தினமேற் பெய்து அத்தட்டினா. தலைவராகிய பிருகுமுனிவா ஆசீர்வசனத்
தால, (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்த (அவனை) விலகி முறபட்
பெ பூமியில நின்றது. எ - று (கச)

வேறு

சிவருது திரிருது சரணீண்டு செமிருது பரந்த மயிராசசடைபு
நிவருது வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய எடியுங் குழிவிழிபு
மவருது திடுங்கா ரிருணிமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவருது வயாவு மதற்கேற்ற வருவும் பலவரு தோற்றியதே.

(இ - ள்.) சிவருது திரிந்து காலகள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய
சடையும், உயாருது வளைவுறற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்
களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், ஏழு
பனைமரங்களின வீருமபத்தக உயாச்சியும், அவையாவுக்கேற்ற (காத்திராமான) தேக
மும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி) எ - று. (கரு)

வேறு

கமிகும பற்களைக் கடபுரு வங்கண்மே
நெழிகருங் கணனி நெருப்புக நோக்குறு
மெழிகருந் தீப்படை யேருதலைத் தினனிய
குழிகரு நகருக் குணிகருஞ் சலாவுமே.

(இ - ள்.) பற்களைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெறிகும்.
சண்களில நெருப்புப்பொறிசிறுத் (உற்று) பபார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை
யெறிக்கும் அரசனைத் தினனையோசிக்கும் சிரித்துக்குணிகும். குழும் எ - று

தினனிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோளபு டைக்கு மிடுகமுற நேறறுமுன
னுளப டைத்திறங் காட்டியிந நாளுநின
வாளப டைத்தகை வனமைமுன காட்டுனத
தாளபெ யாத்துத் தருககிய பித்ததே.

(இ - ள்.) தோள்களைக்கொட்டும் இடிபோன்ற குரலைக்காட்டும் முனநாளைய
படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன வல்லமையை
யெனமுன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று காலகளைப் பெயர்த்து இறுமாந்து
நெருங்கியது. எ - று. (கஎ)

பூத மினனணம் பூபதி யைத்தொடாந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ முப்பிமெயம்
மாத வனகை மமித்துநீ யாகொலா
மோது நனறெனப் பூதமு னைக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நீனைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவா உங்காரஞ்செய்து கையால் கடுத்தது, நீயாரோ? நன்றாகக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. ௭ - று. (கௌ)

வேந்தன மெய்யில் விரவிய சாயையா
நேந்தனின்னை யெயிரந்தன ஸீரிஞ்
பொருது னேனவெளி டிலலிய மெய்யி
காந்தன கின்றது கண்ணரு னுண்டெனில்

(இ - ள்) யான இவ்வரசனுடைய கந்த பிர்மசாயை தலைவனை! உன்னு னுடைய கையாலெயிரந்த தணர்ரினா (இவ்வடிவாக) வெளியில வந்தேன எனனைத் தொடங்கி கொடிய பசியானது கொளுத்துகின்றது உண்டிடத்திற சருணையிருக்கு மாயின. ௭ - று (கௌ)

கோனை மாதனைக் கூறு மனமசுவா
பூனை யுண்டொழி வேனென பிர்ந்தனும்
யானை மடமுத தேந்தலநெந் தானமலாந்
தேனை யுண்டுசெய் மாந்தவன கூறுவான்.

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளை யும் மாமிசம் புசித்து நீவருவேனென யாசிக்கவும், சிறந்த யானை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவந்த பாத்தாமனாகவிலுண்டான சேனைப்பருகி யிறுமாந் திருக்கும் பிருகுமுனிவா கூறுகின்றார் ௭ - று. (உ௦)

மைந்து மிக்கவன பூதமஞ் சுகந்தின
சுந்தை யினபுருஞ் செயதியே செயதுமாந்
பொருதி னுளபுரு வென்றெனா னெறமாப
பொருது காட்டினன் புகுது பூதமே

(இ - ள்) வலிமிக வணமையாயந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் மனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செயவோம் இப்பொருதினுட புருகவென்று கூறி, விரிவிரந்த மாமரப்பொந்தைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிற) புருத்தது ௭ - று.

புகுது பூதமும் பொருதுஞ் சுகந்தி
மொகக வெந்தன பூதத்தி னுளபுரு
மிகக பேரெழில் விண்ணவ னுகையே
தகக மாந்தவன ருளபணிக் கோதுமால்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொருதையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன, பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிக பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, சருதியாகிய சிறந்த தவத்தைச் செய்த பிருகுமுனிவர் பாத்ததை வணங்கி கூறுகின்றது ௭ - று (உ௨)

வேறு

பாள் யின்னவன் பழுவத நெனனைமுன்
நுள் மயித்தன னனைய தீமையா

லோவில் வெந்துய ருறறு னேறுகுநின்
சேவை யானவளு சோந்த தெனறனை

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முனனோளில் காட்டிலே உயிரோழித்தன்ன ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலிலலாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்தான் னேனாகுத தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினை எ - று

வேறு

ஆய காலையி லேங்கர னேவலாற
நாய மான்ற சூனாநதுமுன போந்தது
மேயி னானதில் விண்ணுத தேகினுவா
சாய நீமை தணநதுயா தேவனே.

(இ - ள்.) அந்தச்சமயத்தில், வீராயக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னேவந்தது பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனுனவன் அவவிமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்ததக்கொண்டு சென்றன எ - று.

(உச)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூடாதுளங்
கொண்ட வொகையா கூத்து நரிமுறிய
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகட்பொற் றுண்மலர் போற்றினோ

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிருந்த மனத்திற்கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்தக்) கூத்தாடினார்களெருங்கிய பிரமகத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமதமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நாலவருங்) துதித்தார்களெ - று

(உடு)

வாநி லாவிய மாதவ னோதுவா
னரச னேயுனை யணமிய முத்திடும
பிரம சாயை பெயாந்தது கண்டனை
புரவு நோயு மொழிதிறங் கேணமதி

(இ - ள்.) சிரேஷ்டம்பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார மனனா! உன்னை நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது பார்த்தனைமா? வலிய தொழுகோயும் (இனி) ஒழியும் வகையை (என சொல்ல இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக எ - று.

வேறு

முக்கண் னேழமு கப்பி ரானனை முறறு மாளும் டிபபிரான
பொக்க முறறும கறற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளோ
னக்க னேசாபு ராண மேனமையி லுல கனறதுவ வலவீனை
தொக்க நோய்க்கும் ருநது நீயுது சூழ்நது கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும், என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய வீராயக்கடவுளுடைய, தீமைமுழுவதையுமொழிக்கல்லலதாகிய புராணத்தை யான கேட்டிருக்கின்றேன். அரசனே! அந்தக்கணைப்பெருமானுடைய புராணமேப்பாட்டினால் உன்னுடைய

கொடியவீனையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா
வல்லாமல வேறேமருந்து தீவலை ஏ - று. (உஎ)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேந்திய தம்பிரான
பாத கஞ்சமவ ணங்கி யனறுப ரித்த மேனமைய தாமது
மாத வங்கள் பு ரிந்து வேதமவ ரம்பு கண்டனி யாதனும்
போத மாந்தவ னேத வேரா நதுடி கனற தாருமெ னக்குமுன்.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான
(ஆகிய இவர்கள்) திருவடித்தாமரையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை
யுடையதாகும் அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச் செய்து வேதத்தின் கரையைக்
கண்டவியாதமுனிவரும், தாமராமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லாத
தெரிந்து முன் எனக்குச் சொன்னதாகும் ஏ - று. (உஅ)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுந்
சிறதை யைந்தும் டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த ணனபுக லப்ப ணிரதனி யாரந்து நேட்டடா தீதுநீரந்
கிருந்து சேகர னினன ருடருமி லக்க மாயமகிழ கூர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக மனஞ்சாமிய தக்க
னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை
முக்கலமுனிவாகுந், வணங்கி, அன்புபொருநதிக் கேட்டுத் தனை நெருங்கிய துன்ப
மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்
தனன். ஏ - று. (உக)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப துமயலில் யாகக்கையி
னவங்க ளையமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டத ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசச்சு நானு நானமு றுப்பதுந்
தவங்க ளாகிவ ளர்த்து முத்திந ரிப்ப துமமதன கேள்வியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவளிகிலுந் தேடிய பாவததையொழிப்பதும், எடுத்ததே
கத்தின் கெடுதிகள் நோய்களும் முதலிய தீமைகளையொழித்து விருமயிதைக் கொடுப
பதும், றூதன றூதனமாக மிக்கபேராகிய சுகங்களைத் தின்னதோறும் பொருந்தச்செய்
வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருக்கச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண
களேவியேயாம் ஏ - று.

தவங்களைதியெனறதில் ஆதியெனப்பதால் தான்முதலியனவுங்கொளக. (க௦)

வருண மாச்சிர மத்தொ முக்கினவ மூாத மாண்புன யாகளோ
யருளவி நாயகா பத்தி யோடவா காதை கேள்வியி லாராவமு
மருவு வராகளொ முக்கி லாராமரு வராகள சாதிபி றப்பினு
மொருவு சாங்கரா நனைம செய்யினு முற்ற தீமைய றொன்பவே.

(இ - ள்.) வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் நவரூத மாட்சிமையுடையவர்களே
கிருபைவாயந்த விநாயகரிடத்திற் புகதியுடன் அவாசரித்ததைக்கேட்பதில் ஆசையும்
பொருநதுவாகள நல்லெழுக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையாகள். சாதிபிறப்புக்
களாலும் நீங்கிய சாங்கரா நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவர்
களையெனப்படுவார்கள. ஏ - று. (கக)

ஆத லாலுயா மாத வமபல வாறழி யாசீர மத்தொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னினறுகுழைந்த வன்பினி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கு னல்லது மானிய
மோது நீர்மைய தனறு பண்புனை யாத லாலுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயாத பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்
லாதவருணசீரம் தருமங்களினின்றுகுழைவாகியஅன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய
பாததாமரைகளைத் துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுரா
ணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று நற்குணமுடையயாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெனக்குளிர தூங்கு நீரத்தட மாடி வமமென மன்னவன
பிருகு தீரத்தமணைநது தாழ்ந்துபி நககி ருமபுன ரோபநதெழுந
துருவின மலகிய வீர மொற்றியு தெது லாந்தது பூசிமெய
மருவு கின்றசக கற்ப மோதிவ குத்த னனபிணி மாயநத்தே.

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிரச்சிவாயநத நீரையுடைய தடாகத்திலுமுழ்கி
வருகவென்று பிருகுமுனிவாகூற, சோமகாந்தராசன பிருகுதீரத்தத்தை யடைந்து
(அதில) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸநானஞ்செய்து எழுந்து, உடலினமிகக்
கரத்தைத் துடைத்து உலாந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்த, திருநீர்ணிந்து உண்மை
பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன்.
அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது எ - று (நக)

நோயி னீங்கிய யாககை பனமுறை நோக்கி நோக்கிபி ராவெலாந
தீய சொற்பன மாராநது கணகடி நந்து ளாரென ஷுணமகிழந
தாடி நூலரு மாத வன்புடை யணமி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந
தேயு நின்னரு ளெய்தினைனமிக வெய்த ருமபய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து,
இராமமுதுந தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களி
த்து, நூலகளை யாராயநத அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா அருகிறசென்று, அன்பு
டன பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந
தேன். அடைதற்கரிய பெருமபலனைப் பெற்றேன் எ - று. (நக)

காத லாரும் புராண கேளவியிற் கற்ப மாத்தீர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி னித்தொடா யாவு நீங்கின வெனசொல்கே
னாத னேயுனை நண்ணி னாககுரண னாத மேசகு நனபொருண
மாத ராதல நாகா பாதல மாக வைப்பினு மிலலையே.

(இ - ள்.) ஆசைபொருந்திய புராண கேளவியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமா
கிய பெரிய பிணிச்சமயந்தழுமுதுவது மொழிந்தன (இவ்வற்புத்ததை) என்னவென்று
சொல்லுவேன். தலைவோ! தேவரீரோ யடுத்தவர்களுந்ருக் கிடைக்கரிய நல்லபொருள்
சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும்
(ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. (நக)

ஆரு மறுமுறை யூரு மற்றெழி லாகக மறறும் போகமற்
தேரு மறையல் பாக வுங்கிருந தேனை வமமென் வேயழைத்

தோரு மாகல முய்கது ளாய்கருத வபப மெபொரு ணயினைன்
சாரு மாயிய லாதி லைபினிச சாற்றல வேணமெபு ராணமே.

(இ - ள்) யாவரும், வாசஞ்செய்யும் ஊரும், அழகு, செல்வமும். அரிய
போகங்களுமினித தனியாக அங்கிருந்தவனை ஒருகவென வினித்துப் பொருந்திய
சிறந்த நன்மைசெய்த தேவரீருக்குக் கொடுக்கப்படும் (சோனிகைதப்) பொருள் நாயி
னேனுடைய பொருந்திய உயிரல்லாமற் பித்திலலை இனி (விநாயக) புராணத்தைச்
கூறவேண்டுமெ - று (கூச)

என்ன மன்னனி யமபி நிதாவி ரங்கி போகைம லாககழைத்
தனை யனைவ ளனை மன்னவ னாகை யங்கைபிறி தைவராத
தன்ன தாதன மொன்று நல்கினன் சாரந்து வைந்து முனனொளி
தன்ன முமாபுரா யாத பேரொளி தாங்கி னுன்றை யாண்டவன்

(இ - ள்) என்று கூறிய சோமகாந்தன (எதிரில்) நீறக், தாய்போன்ற (கரு
ணைவாய்ந்த) பிருகுமுனிவா சந்தோஷமிகுந்து (அருகில்) அழைத்து, அவனுடைய அழ
கிய கையினுறடவி, சன்னுடைய ஆகனமொன்று கொடுத்து, அந்நி பொருந்தவும்,
முன் பிரகாசித்த பூமியையாண்ட மன்னனாகிய சோமகாந்தன தன தேகத்தைபுமொவ
வாத பேரொளியைப் பெற்றனன் - று (கூச)

கண்ட யாரும்வி யரது ளாகவ லேபபெ ருங்கடன மூழ்கிய
தொண்டை வாய்க துனமை யுமபொருள் குழ மைசரும் வானமிழ்
துண்டு ளாரினு வரது சாத்தையொ ருங்கு கேட்பவி ரும்பினா
மிண்டு நோயமுனி வேந்த னிற்பிரி வித்த வண்ணமி தாகுமே

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்க்க வொல்லோருரு சந்தோஷத்தாக்கள் பெரிய
துன்பசாகரத்திலமிழ்ந்த வொவகைக்கனிப்பான்ற வாய்புடைய கதனமை (யென
னும அவன் மனைவி) யும், உண்மைப்பொருளை யாலோசிக்கும் மந்திரிகளும், தேவாமிர
த்ததைப் புசித்தவர்களைப்போல ஒன்றாகக் களித்து விநாயக்கடவுள் சரிதையைக்
கேட்க அவாவினாக்கள் (சோமகாந்தனை) நெருங்கிய நோயின முனிசிரேஷ்டரான
பிருகுமுனிவா ப்ரியச்செய்தவனை இதுகேயாகும் - று. (கூச)

என்று சாலமொ ழிந்த சூதனவி யாத நென்னுமி ருந்தவற்
கன்று வேற்று வாதந வரற்றி வாதெ னபரிரு குப்பெய
தொன்று மாமுனி சோம காந்தனு வபப வேதகிய வண்ணமே
நன்று அமவர லாற்றி னேதுந னாடி னுன்ற ஸிடினான்

(இ - ள்) என்று மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாத
முனிவருக்குப் பூவம் பிரமதேவாகூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு
முனிவா சோமகாந்தராசன் சந்தோஷக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைப்பொருந்திய வரன்
முறையாக விநாயக மானமியத்தைச் சொல்லவேனென்று நிருவருளமிகவராய
ஆரம்பித்தனா. - று (கூச)

சோமகாந்தனையதிரந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆந்த திருவிருந்தம் - ௮௨௭

வியாசர்பிரமதேவவநயதித்தபடலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபபெயர்
நண்ணிய முனிவர நயக்கு மைந்தனாபு,
திண்ணிய விண்மீனே சிறப்பத தோனயினான்
விண்ணவா விபத்தகு வியாத நென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தவனும் பராசரனெனனும் பெயாபெற்றவனுமாகிய முனிவரனுக்குப் புதலவனாக, வலிமைவாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத்தக்க வியாதமுனிவனெனனும் பெயருடன சிறப்புற்றுப் பிறந்தனன். எ - று.

பூவம் மச்சகெந்தியெனபவன் கவகையில் ஓடஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவா அவனைக்காழுற்று அவனுக்குக் காப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துன்மணத்தைவிலக்கிப் பரிமளகெந்தியெனப் பெயர் வழங்குமபடி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற புணர்த்தனா அதனால் வியாதமுனிவா தோன்றினரெனபது சரிதமாதலாலும், துவாபரயுகங்கடோறும் திருமாலே வியாதனாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாருப்பதெதுவெனபது நூலாழகாதலாலும் “பராசரப் பெயா முனிவன மைந்தனா விண்மீன வியாதனெனத் தோன்றினான்” — எனறா.

சுருதியை வரமடிந்த தெராகுதலா நெயநனை
சுருதியின பொருளகளை மிருதி போலவே
பொருளபட விளக்கிய புராண முந்மொகுத
தருளொடு மொழிவதற் காரம் பித்தனன்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கச்செய்தபிறகு, வேதத்தின் பொருள்களை மிருதிபோலவே பொருளபடிமபடி விளக்கச்செய்த புராணநாயுடி தொகைபடுத்திக் கிருபையுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று (2)

மருக்கமமு கொன்றையார் மணிப்பொற் றோமுரித
திருக்கவம் யாருமுன் னிறைஞ்சி யேததவ
முருக்கிள னைங்கரத் தெருவன ரேவடி
தருக்கிப் சித்தையாற் றுமுதற் றோமுறிவன

(இ - ள்) மணமவீசுவ கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய நவமணிமயமான அழகியதேனா (தன்னையணிவாயமையால்) முரியச்செய்திருந்தும், எல்லோரும் முற்பட வணங்கித் துதிசெய்துங்கூட, அருவிளங்கும் ஐந்துதிருக்கரங்களைபுடைய விநாயகப்பெருமானது செவ்விய நிருபடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற்புணிந்து போற்றினாலென எ - று. (3)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ தெத்திடுஞ்
செழிப்பொருட் கேற்புடைத்தாய தெய்வமு
மழிவினுக் கழிவுசெய்தருளு மாமதம்
பொழிமுகத் தவனென்ப புநதி தோநிலை.

(இ - ள்) வழிபடத்தக்கதேவனும், மதித்தெடுத்திக்கொண்ட சிறந்த பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளும், தன்னையணிவாயமைக்குத் தீமைசெய்தருளும் மும்மத்தி

களைச் சொரியும் யானை முதலதையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி வன் தன்) மனத்திற் றெளிந்தானிலன் ஏ - று (ச)

ஆகையா நெருமருள் பைங்கை வராசெவி
பேகநா யகனரு ளெயது மா,நில
தோகையா லெடுத்தவொலா பொருளிற சிந்தனை
முக்கையாத தளாந்தன்ன முடிவு தோந்திலன்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், ஒற்றைக்கொம்பையும் ஐந்து திருக்கறங்களையும் நெடியதிருச்செவியையுமுடைய ஏகநாயகஞ்சிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை யடையும்வகை பெருதவனாய், (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிந்தை பொருளிலே, ஊமைபோல முடிவையறியாது மனதள்ளாச்செயுற்றனன் ஏ - று (இ)

வேறு

சிந்தா நின்ற செமமணி நாகஞ் செனதேற
நீந்தா நின்ற மந்திரம் வல்லே நிலையதாநா
கேந்தா நின்ற வேரூல வைக்கோ னினியாமே
காந்தா நின்ற காரண முள்ளங் கடிசெய்ய

(இ - ள்) (யாவரும்) விருமபுகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய சாப்பவேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழுமபடி (மந்திரம் வல்லாநெருவன்) மந்திரத் தை வினாவாக நிலைந்துதலியதுபோல, ஏகதுகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுள் கோபிக்கின்ற காரணமானது வியாதமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய. ஏ - று (ச)

மடியோ பித்தோ வனடுவன துள்ள மயலசெய்த
படியா தெனறே யையமுழுந்தான பருவந்தான
படியா தொன்றுங் கண்டிலன் வல்லே பெயாவுற்றுங்
கடியா கஞ்சப் பூவனை யானபொற் கழல்வாராதான

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது என்மனதை மயல்கியவகை எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம் பிக்கையுங்காணாது வினாநது அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைப்பொருளிய தாமரை மலாபீடத்தைதையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தான். ஏ - று

அனபு துருமபத் தண்டென வீழந்தா ணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற் கடாங்கிறப்
முன்புற விட்ட வாதனம் வைகி முனிவேந்த
னென்பெற் வந்தாய சொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அனபானது துள்ளுமபடி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழி களாற்றுகிறது வருந்தமிக்குடைய மனமானது முகத்தினால் நன்குவிளங்க, தனக்கு முன்னா இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தன? அதனைச் சொல்ல வேண்டிய (பிரமதேவக்) முனிவா தலைவனான வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இதனைக் கூறினான். ஏ - று (அ)

நாத்திக ரேயாய் நானமறை நிறதை நவிலவாரா
யாததனு னாதத தததமொ முக்கா சாரங்க
ணீதவ ரேயாய் நீல கத்தேரா நிறையினறிப்
போததுறி றைநதா ரனனது தீரகுகும பொருணடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுகததிலுள்ளவாகள நாததிகாகளாய், நான்குவேதங்
களையும் நிறதிப்பவாகளாய், கடவுளருளிய தங்கடங்களுஞ்சூரிய ஒழுக்காசாரங்களை
யொழித்தவாகளாய்க் குற்றமிருந்தவாகள. அதனைத்தீரக்கும் பொருளைத்தேடி எ - று

இதுமுதலிரணபொடலகன குளகம்

நிறை - ஆணமைக்குணம் நான்கனுளொன்று அவை அறிவு நிறை ஒப்பு
கடைப்பிடி யெனப்படும (கூ)

செயவன செயயா தொழிவன வனனோ தெரிமெய்தி
யுயவன நாடி யோங்கு கதிக்க னுறுமாறே
பொயவகை தீராத புராண மனைத றம் புறையிலேய
கைவளா நெலலி போமெளி தாக்குங் கடனபூண்டேன.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவனே! செயயத்தருவனவும் செயயத்தகாது
விலக்குவனவும் (இவையென) அவாகள தெரிந்தகொண்டு உச்சிவிக்கும் வழிகளைத்
தேடி உயாபதவியை யடையும்வகையே, பொயமாகக்கொழிந்த புராணங்களையெல்
லாம், கையில் உயாந்த நெலலிக்கனிபோல எளிதாக (விளங்க) சசெய்யுங் கடமையை
மேற்கொண்டேன எ - று

செயவனவெனறது விதித்தனவெனவும், செயயாதொழிவனவெனறது
விலக்கியன வெனவுவகொளக (க௦)

நித்திய மேரை மித்தியம் யாக நிகழ்மனற
வித்தகு கனமம் யாவுறி றைநத வெழிவவேதக
கொத்தினுண மேனமேற கைவளா புத்தி குழைவுறுறு
பித்தின னானே நெனனினி செயகை பிழைகாணேன

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் - யாகம் - செயயத்தக்கதிருமணம் இந்தத்
தருதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்தள்ள அழகிய வேதத்தின கூட்டத்தில்
மேன்மேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனானேன இனி யாது செய்குவேன் ?
தவறினைக் காண்கிலேன். எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செயயக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்களை, நைமித்தியம் -
ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (க௧)

புராண மான வெனன்றி யாமை பொடிசெய்யுங்
காரண மோது வேறெவா வல்லா கருதென்று
நாரண னான வியாத னுரைப்ப நன்றுளளி
யாரண னானே புனனகை கொணட தறைகொழுவா

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீதெய்யும் வகையை
யோதுக. வேறே (அவகாரேத) வல்லவர் யாவர் ? (உள்ளத்திற்) கருதுகவென்று,
விண்ணின் அபராவதாரமாகிய வியாதமுனிவன கூற, பிரமதேவனானவன் கன்றாக
போகித்துப் புன்னிரிப்புடன பகல்கின்றனன். எ - று (க௨)

வேறு

ஐதேயியால் பாகியழிவினுசு கழிவு செய்யும்
விநாயக நுருளின நுயினை மெல்லிய கரும் மேனும்
களுநுநக கூட லினயிக காராகுவன புத்தி கூமை
மனுகிரிள வலிமிச குளள வரம்பெறு கலை நேனும்

(இ - ள்) அநாதியாகவே நீனமலர் சி, தமமைப் பூசியாதவாகட்டு இடுககண்
வீளைகரும் விநாயகக்கடவுளுடைப நிருகருளிலையாயின, புத்தி உட்பமும் மனவாக
ருக்காயங்குளின வலிமையும் மிகுளள மேனமைபெற்ற ஒருவருயினுஞ் சாமானிய
காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுகலிலலாது மனஞ்சாம்புவான ள் - று,

மனுகிரியென்கால வாகவ கயுநு காயக்கையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கக)

பறவைசட கரசன மேன பனிவிசும் பமுதக கொணமா
செறவமிது வல்யா லைங்கைச செமடலை வனங்கா தேகி
பறவுமிழ் துளபத தண்டா நாயசன மொழியால் வெல்ல
வறவினை தூரநி யானு வசரிதை தருகருசு கொண்டு

(இ - ள்) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிப் கருடன முற்காலத்திற் குளிராசரி
பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று கேகாமித்தகைக் கொண்டெருமபடி, பகைஞரை
வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து இருக்கறங்களுடைய விநாயகக்கடவுளைப் பணி
யாது சென்ற, கேகைசொரியுந் தணைய துளவமாலையணிநக விஷ்ணுமாத்நி
தன் மொழிய ல வெல்ல, சருமத்தைக்கருதி (அருகரு) வாகனமாயின ள் - று

பறவைகடகரசன துளபததண்டா நாயகனவாகனமானெனெனது—பூவம்
காசிபமுனிவா மனையியா பதினமூவரில் கத்தரு விறதைஎனனும் இருமரும் தமதழ
காற்றருக்கி அழகிலலாள் ஸிற யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபமா
வினவ, காசிட கத்தருவ் சிறநதவனென னுடாப வினகை சிறைபட்டு, தனைச
சிறைதவிரகருமபடி கத்தருவைவேண்ட, அள்ள விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்த்ததை
வருவித்துக்கொடுப்பீன நீசிறைநீங்குடைவென, விறதை காசிபரருளாற் கருடனைமக்
கைப்பெற்று அவனுக்குமுறையிட, கருடன விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந் காவ
லனாவென அமுதங்கொண்டு திருமுழையெல, திருமால் அவ்னையெரித்தது இருபத்
தொருநினைகள் போர்புரிந்தும் அவன கோலவியடையாமையினவஞ்சனையாலவெல்ல
வேண்டுமென்றுடனொண்டு, புள்ளரசு உனவலிசுருவியுநதேன, நீவேண்டுமெரத்தைக்
கேட்டிக்கொள என, கருடன விண்டுவே! உனவலிமைக்கு மனங்கனித்தேன நீ விரும்
பியவரத்தைப் பெறுகவென்றன திருமால் இதுவேசமயமென்றுடனொண்டு, நீ காசி
பனமதலையாயச சொலபிசகாதவனென நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடன
முகூடத்தகாலம் யோசித்து, வாரத்தைபிசகாமல் அவனமையாகுகவென்று விடை
கொண்டு விறதையையடைந்து அமுதாயளித்து அவனசிறையை யகற்றி விண்டு
வருகுவாகனமாயினென்பதாய் [விறதைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்] இதனை

காசிபபுராணம்

சுனபுன வேளாசன வீர மகிழ்ச்சன
செனப்பு னடவரங் கொள்ளென வீங்குங்
னுனபெ ருநதிற குணமகிழந் தேனமற்றென
றனபு னடைங் கொள்ளெனச் சாற்றிஞ்

மாய மைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 ஞாயை யோதிய சொற்றவ ருவெனி
 வீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூதியா
 யேயு மிவவரம யானகொள நல்கெனரூன்

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
 மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
 வாரத்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருக்கெனச

சோதி யாளன விடைபெற்றத சசென்றனன் — என்பதனுறிக (கச)

உருத்திரக் குரிசில பாங்கு நுற்றவீ ரியத்திற றேனயிக
 கருத்தினுங் கடந்தன முற்றக் கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
 செருத்தகு மனுமான மணிமேற் சிலையிரா கவீனத் தாங்கிட்
 பெருத்தவுட டருக்கி னுலே பிழைநோய பல்கா லுற்றன

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினற்றேனறி, மன
 தினுந் தாண்டிதல் முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும போவலிமையு
 முடைய அதுமான விசேடித்த மனகாவத்தால் (ஐங்கரக்குரிசில யடிபரவாது) பூயி
 யினமேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சமந்து பலமுறை துன்பநோயை
 யடைந்தான். எ - று (கடு)

திருமறு மாப னை திரண்டவா சிலையி ராமன
 பொருவலி வாலி முனனாப போர்த்திறத் தெளிய னை
 னிருநிலத் தனைக ரின்னு மிலகிய வெற்றைக் கோட்டுத்
 தருவினை யடுத்த லினயித் தருக்கிறை நெருமந் தாரே.

(இ - ள்) திருமறுமாபனை திரட்சுவாயந்த கோதண்டமேந்திய இராம
 மூர்த்தி (விராயகபூசை செய்யாது) போபுரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும்
 வானரவீரன்) முன்னே போர்வல்லபத்திற றேல்வியடைந்தனன் பெரிய பூமியில்
 இன்னும் எண்ணிறந்தவாகன ஒற்றைக்கொப்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த
 கணபதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றாகள். எ - று (கசு)

திருமறுமாபன் - திருமகளையும் சீவதசமென்னும் மறுவையுமுடைய மார்
 பையுடையவன்

பிரணவ முன்னா வைகும பெருமறை தொகுத்த காலே
 பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத் தின்மை யாலே
 பிரணவ மொழியாற் றனனைப் பேசினே யெனவுட கொண்டு
 பிரணவப் பொருளா யுள்ளான பேரிடா காததா னன்றே

(இ - ள்) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை
 செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால்,
 பிரணவசபத்தால் தன்னைத்துதிசெய்தனையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண
 வத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்)
 காத்தான். எ - று. (கௌ)

கருதிக னுலகுக் கோதத் துணிரிந்தரான் மயேசன் றுணங்
 கருதுகன முறையு விக்ருங்க காரணங் குறித்தன றேகொற்

சுருதியின் முன்ன ரந்தத் தொனமனு வைத்தான போலு
முருவமு மிடாதிப பானுக கோமெனு மொழியே யாமால்.

(இ - ள்) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானுள் தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்ததுதானே வேதாரம்பத்தில் அந்தப்பழமையான பிரணவத்தை அமரத்தினுன்போலும் விக்கினங் களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஒமென்று சொல்லப்படும அபிரணவமேயாகும். எ - று (கௌ)

எதக்கு தொழிறகு முன்னா யாவரு மிறைஞ்ச நிற்கு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
யுத்தம் வோங்கா ரத்தை யுரைக்குமந் திரங்க டோறும்
வைத்தனா முன்னாத தொன னுன் மரபறிந் தோக ளெல்லாம்.

(இ - ள்) எவ்வகைய தகுதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முற்பட, எவ லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தகுதிபாடடினையுடைய தேவதேவனாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய தூனமரபினை யுணர்ந்த பெரியோராகளாயவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங் களிலெல்லாம் முதலிற் பொருத்தினாகன. எ - று (கக)

அவ்வவ ளதுவாய் நினறே யனைதையு முடிககின் றுனு
மவரவா தியானித தேதத வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனாதி கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னுனு
மவிரமறை யினனு மன்மை மொழியினு ளளக்கின றுனும

(இ - ள்) அவன் அவள் அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவ ரவர்களுக்குத் திருவருளசெய்யவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கத்தீத் மான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அனமைச சொல்லினால் அளவிடப்படுவனும் எ - று

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்

அவன் அவள் அது எனப்பவற்றில் முதலிரகூறியவிரண்டால் ஆண்பெண் ணென்றும் உயாதினையென்றும், பின்னாககூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ்சுட்டினா

அனமைமொழியினு ளளக்கின்றனென்றதை, “திருவிளையாடற்புராணத்தில் “அம்லை யலலை” தெனமறை கருமனமைச சொல்லி னுற்றுதித் திளைக்குமிச சுந தரன்”—எனவருவதனுமுணாக (உ௦)

இந்திர னன்ன லூதியிலககுமி மாபபன கீற்றுச
சுந்திரன் முடியில வேயந்த தமுலுமிழ சூலத் தினகை
யந்தண னேனைத் தேவ ரனைவரு மாணை நீவா
சுந்தர மலாததாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னுனும

(இ - ள்) இந்திரனும், அனனவாகனாகிய பிரமனும், திருமகளைத் திரு மார்பிலுடைய திருமாலும், சுந்திரதுண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த தீயைச்சொரியுஞ் சூலப்படையேந்திய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும் எல்லோ

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்துவணங்ரும முதற்கடவுளானவனும். ஏ - று.

அந் தணன் - பிராமணன் - ாணபிராமணனென்றது தேவர்கட்கெல்லாம் அந் தணனான சிவபெருமானே இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“பிராமண னீயே கடவுளா தமமுட பிஞ்ஞகா வேனையோ தமமுட் பிராமணன யானே பிராமணன நனக்குப் பிராமணன கதியுனை யிகழுவோன் பிராமண னல்லன நனஞல தெய்வம் விண்டுபின் னொன்றனைத் தொழுமப் பிராமணற கிரணமெ பயப்படா நிரயம் புகுவனென றுயாமறை பேசும்.”—என பத்ருனறித் (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின றுனு மொன்றனை யொழிக்கின றுனு மொன்றனை விடுத்தது வேறே யொன்றனை முடிக்கின றுனு மன்றினாக கிடாசெய வானு மைக்தொழிற் கரனா போலத் துன்றினாக கிடாக டாபபத தோன்றிய கணைச் னென்ப.

(இ - ள்) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கரு மத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாக்கு இடா விளைப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவ பெருமானைப்போல, தமமை யடைந்தவாகட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவ தாரஞ் செய்த கணைசமுத்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார்கள். ஏ - று (உஉ)

அன்னவன பாதப் போதை யாகக்கையே மொழியே நெஞ்சே யினனவற றெனறி னுனு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லை தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கிறுற் சுயம்பர வித்த வுன்னவ மதிப்பி னுலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள்) அவ்வகைய கணைசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைக் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றுள்ளொன்றினுலேனும் இதமுண்டாகும்படி பணிந்தாயல்லை தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகாவத்தாற் சுயம்பர்வித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினுலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய். ஏ - று. (உஉ)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மாவமோ தேக்க னுலும் பாயிரங் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ராணைப் போயிரங் தருளும் வண்ணம் பூனை புரிந்தி டாயேயல்.

(இ - ள்.) பெரிய விசாலமான உலகினா துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்த யாசித்தது திருவருள்புரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில (விநாயகர் திருவருளினறி) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரமும் முற்றச்செய்தல் (உன்னுற்) கூடாததாகும். ஏ - று (உச)

வே று

சுமுகரே யேக தந்தரே சுபிலா சூழகெசு கன்னரே நாக மிழித்தரு மிலம்போ தாரெழில விகட ரீலகிய விககின ராச

ரமைவாகுழர் தேததுங் கணுதிபா தூம கேதுநா நருங்கணுத் திபக் கருமிழொளிப பால சந்திரா தான முறயிருந தெழுங்கரா னனரே.

(இ - ள) சுமகா - ஏகதந்தர் - கபிலர் - அடிபவர்கா) சூழ்கின்ற செக்கனனா - நாசமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - அழகிய வீகடா - விளங்கிய வீககினராசா - ஞானிகள் சூழ்ந்து துரிசெய்யுங் கணுதிபா - தூமகேது - நன்றாகத் திருவருள் செய்யுங் கணுதிபம்மா - ஆயிரிசுந்தம பாலசந்திரா - மதப்பெருக்கானது ஊற்றெடுத்தொழுகுங் கசானனா - ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர்

(உரு)

வககிர துண்டா வயங்கிய ரூபப கனனரே ரமபாவான வரங்கடொக்கருள் கந்த பூவரச ரெனவே சொல்லிப் பெயர்பதி னுறுமிகஞ்ஞாத திடினுங் கேட்டினும் விததை விவாகம'வெட டெழும'ரே வேசநிக்கம மடுபேரா யாகமா திகஞ் நினைக்குமுன் முறறுறும பிள்ளாய

(இ - ள) வககிர துண்டா - விளங்கிய ரூபபகனனா - ரமபா - சிறந்த வரங்களைத் தொகுதியாகவருளுங் கந்தபூவரசா என்று சொல்லப்பட்ட பதினாறு திருநாமங்களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறா சொல்லக்) கேட்டாலும், விததை விவாகம விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம மோதுகின்ற போா யாகம முதலியனவும் என்னுவதன முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய! - ஏ - று

ந்கமமெனது நிகமமென விரிந்தது

(உசு)

ஆதலா லவணைப் பூசனை யாற்றி யறிவினை யழித்திடு மையலேதநீத் தெண்ண மினிதுற முடியா னிருமடிக முயதுந வென்றான்லேதநீத் தோத வுள்ளதே பென்று வியாதமா தவனுள் மகிழ்ந்துபோதமே வடிவாய் கணை ரணைப் பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான்.

(இ - ள.) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக் கெடுக்கும் அறிவினமையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உண்கருத்தை இனிப்பாக முடிந்தபுப்பெரிய கீர்த்தியைப்படைவென்று (பிரமதேவன்) கடறினன பிரமதேவன் ஐந்தனைச்சொல்ல, பெருநகவமுடைய வியாதமுனிவன் உணமைதானென்று மனமகிழ்ந்து, ஞானமே சுருபமாகிய விநாயகக்கடவுள் பெய்வகைடாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்தனன் - ஏ - று

முடியா - முடிசுது இது செய்யாவென்றும் வாய்பாட்டிற்குதலா வினைபெச்சம்

(உஎ)

இதுமலாத தவ்வினை விற்றிருந் தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்கதுமென வடுத்த வரவினிச சோம கார்த்தின யயனமுனி தனக்கு விதுவணி சடிவத கங்கரப் பெருமான வியத்தகு மந்திரஞ் செவியினவதிரபடிகுன்ற மரடிகே வென்று வழங்குவன டிருகுமா தவனே.

(இ - ள) தாமரைமலாபீடத்தினமேல் எழுந்தருளியிருக்கும்பிரமதேவனை, பெருமைதங்கிய வியாதமுனிவன் முற்காலத்தில் விரைந்து அடுத்தவகை யிதுவாரும், சோமகார்த்தாசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு, சந்திரனையணிந்த சுடைமையுடைய ஐந்துகரங்களமைந்த விநாயகப்பெருமானுடைய துணிககத்தந்த மந்திரத்தைச்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தகைகைய இனிக் கேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிரகுமுனிவன் கூறலாயினன் எ - று (உஅ)

வியாசா பிரமதேசவையதேதாபட்டலம் முறையிற்று

ஆகத் திருவிருந்தம் - அந்ரு

வியாசரூபதேசம்பெற்றபட்டலம்.

புயரசலந்தரவ மாலே பூண்டபுனை வியனப்போ றேற்ற
கயாகர னாவி யுண்ட கணனுதற பெருமா னீன்ற
தபாமிரு க்கேனைச னென்னுஞ் சாமியா கமத்திற அபா
வியாதனை சத்த கோடி வியனமனு விளமப்ப பட்ட

(இ - ள்) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! படிமாகிய மலையின்கேற சாப்ப மாலையணிந்த புண்ணியசூரபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த கயாகரனுயிடைப்பருகிய நெற்றிகண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான தந்தருளிய நயையமிருந்த நனைசமூத்தி பென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில், எழுக்கோடி மகாமந்திரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன எ - று

சிவபிரான் அரவமாலேபூண்டது

கருடறுடைய தொந்தரவைரசுகிபாத சாப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து அவர் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்கள்போல அவ்வெம்பெருமானுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் வசிக்கலாயின பின்னொருகாலத்தில் வினாடுவோ டங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாக விலாவினவென்பதாம் இதனை,

காஞ்சிப்பராணம்

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமாலவிடைக்கொடிப்பெருமாளின்
புதிப்பூங்கழலருச்சனைப்பேற்றிறுறபுள்ளிறைமிடவெய்தி
யதிராவுறுததெமையிலைத்திடவெனீஇயினமடைக்கலம்புருந்தேயயாக
கதியெ டகருவேறிவையென்றிறத்தலங்கண்ணுதலருங் கூடது

பன்னகங்கோ பணி பெனத்தாங்கின நபன்னகாபரணன்ற
னின்னருடபெறுமதுகையானமற்றவையெனசபாலரிபோடு
துன்னவெம்பவைக்காமலுழைக்கலுழைக்கங்கொலென்றஞ்சாமே
பன்னுமேன்மையினவியினவிமமொழிபாடொலாமெடுத்தோதார — எனப்பாறாநரிசு.

அன்றியும், சிவபெருமான பிஷாடனராகவும் திருமால் மோவெரியாகவும் தாருவனமுற்று அமூனி மங்கையா கற்பையும் அமமுனிவா தீவதலையு மழித்தனையின, அவர்கள் சினந்து அவிசாரவேளவி செய்து அஞ்றேனறிய புவி மான முதலிய வற்றை விடுத்த, அவைகள் எம்பெருமானைத் துன்புடையாயாமையின அதினின்று கோன்றிய எண்ணிந்த சாப்பங்களை இறைவாமேல் விதிப்ப, இறைவா அவற்றைப் பற்றிக் கருடனுக்கஞ்சி கம்பாலிருக்குங் கட்டுசெவிகளோடிருக்கவென்று அணிந்து கொண்டதும் ஓர் காரணமாம் இதனை,

கந்தபுராணம்.

“ஏந்திய பின்னா வேளவி யெரியதற கிடையே யெண்ணில
பாரசனங் கொழுநது தீயோர் பணியினூ சிறநங் கொண்டு
போந்தன வவற்றை மாயோன புள்ளிலுக் கஞ்சித் தன்பால்
சோந்ததோர் பணிக ளோடுஞ் செவவிதிற புனைநதா னெங்கோன ”—என்
பதனனுமுணர்க

கயாசுரனுவிபுடைது

யானை வடிவுடைய கயாசுரனென்னும் தானவெனருவன் சங்கரனை வழி
பட்டு வலிமிக்கோளுபத தேவா முனிவர்களைத் துன்புறுத்த ஆவாகள சிவபெருமானை
யடைக்கலம்புகுநது நிற்ப, கயாசுரன அவர்களிருந்த மணிகனனிகையென்னு மிடத்
தையடைநது ஆபப்பரிதது அவர்களை லிளிக்க, இறைவா உகிரப்பெருங்குடிசெற்று
ஆவ்யானையசத்தளரி அதன தோலையுரிதது ஆடையாக வணிந்தனெனபது சரிசம
இதனை,

கந்தபுராணம்

“மதித்த வேழமாந தானவன் வருதலும் வடவ
யுச்சித் தவனையு மசுசுற வெரிவிழிச் சொருகன
கரிசுக் தாளகொடு தளனவே கயாசுரன கலிபூத
பதைத்தது வீழ்தலு மிதித்தனன சிரத்தையோர் பத்ததால்.

ஒருப தத்தினைக் கவாணுறு சிருக்கமத் துகிரால்
வெரிநி டைப்பிளந தீரிரு தாளபுடை மேவக்
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணாதங் குலத்தக்
கரியு ரித்தனன கண்டுந் தமமையுங் கலங்க

ஆளு நாயக னந்தறிந் தயிந்ததொகை யனைத்தும்
வானி லாதுகண் ணயாவது மன்றதன மதித்தது
மீனி ருங்கரி யுரித்திடு மதவினை நிம்லன

ரோனின மேற்கொடு போர்த்தன னருளபுரி தொடர்பால் ”—என்பதன

னுணர்க

(க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாரு மாநெழுந் ததனுண் மேலாந
தவற்றினை யறுகரு மேகாக் கரமிது நனைந் தினனைக்
கவறயிய மமமா தீரக் கரைகுதும் வாசத் தீர்த்தோ
றுவற்றுபூந் தடந்தது ளாடித் துணைந் திவன வந்தி யென்றன.

(இ - ள்) அவ்வெழுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆநெழுந் துக்களாகிய)
ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறத்தாரும் அவ்வாநெழுந் துக்களிலும் குற்றத்தினையொழிக்கும்
ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உணர்வமூடிய மயக்கமொழியச்சொல்ல
வோம் வாசம்பொருத்திப் பதூரமாகிய தேனைச்சிறக்கும் மலர்கள் பொருத்தியதடாகத்
தில மூழித் திணை விணைந் தவருகவென்ப பிரயத்தேவன கூறினவை எ - று. (உ)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன காத்தி
றுதிப்பவாக கென்ப நலஞ்ந் தோடவிழ் மலரான கங்கை
நதிப்புனல் வேணி வைத்த நானறவாய்க் களிற்றின் பாதம்
பதிப்புறு முளத்தாற நீர்க்கை பண்ணிமந் திரத்தையா சொன்னான்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி நல்லகீரில மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில, தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரினுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சண்டயிலமாத்நிய தொங்மே வாயையுடைய யானைமுக விராயகமூடதியின் நிருவடியிற பதித்தமனதுடன் தீக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தைப் புத்தேசித்தனன் ௭ - று.

(க்)

சந்திய வதிக்கு மைந்த சாற்றும் திரத்தை யெண்ணு
மத்தகு முறைபுங் கைமோ வாடரிட ரியாது மெய்தா
வுத்தம தலத்தை கண்ணி புறுமனுப புளல் ரோககித
தொத்திமெ புர சந்தி யாதிக ள்றழிற செய்து.

(இ - ள்) சந்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தகுதியாகிய முறைமையைப் புக கேட்பாயாக நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான விடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோகித்துக்கொண்டு புத்தேகத்தி முதலியவற்றைத் தொனமை முறைப்படி செய்து ௭-று.

புத்திசெய் புளத்தின கண்ணும புத்தினு ரியாசம பண்ணி
மைந்துறு பிராண யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெண்ணி
மந்திரஞ் சித்தி யெயகு வள்ளலா ருருவ முறுறுஞ்
சித்தையிற பியானஞ் செய்து செய்கவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைசெய்யும் மனதிலும் புறத்திலும் நியாசஞ்செய்து, வலிமைதங்கிய பிராணயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும் அந்த மந்திரசித்தி யுண்டாகும்படி விராயக்கடவுளுடைய நிருவுருவமுழுவதையும் மனதிறியானித்து அதநியாகத்தைச் செய்கக்கடவாய் ௭ - று

அந்நியாகம் - உட்பூசை பிராணயாமம் - இது என்வகையோகங்களிலொன்று இதனை, இவ்வேச பூசகங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதக்கிநாற்பது ஒரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தவேன்பா

(இ)

நித்தலா மிவவா ருக் கிண்ணுடைர சத்திக் கேற்ப
வுத்தம மனுவை யெண்ணி லொருமருப பிரும தங்கொள்
வீத்தக நெதிரே கோடு வெய்யவ ருதய மெனப்ப
பொத்திய வெள்ளியிற வேற்றும புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன சத்திக்குத்தக்கபடி இவ்வத் தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒறைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களுையுடொண்ட ஞானசொருபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிருரியாகள் உதயமானற்போல இருவிழிகளுள் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதினோ பிரசன்னமாவா. ௭ - று.

(க்)

வந்தனன சாமி யென்றே மதித்துளத னுறுநி யோடு
வந்தனை புரிந்ந ராயேன மதியிடை வதிக வெண்ணின
வந்திதான ருந்தி யின்ற மகவினுக் கிரங்கு மாபேரல்
வந்துவந் துல்லிங் கி தின வள்ளலெவ் வாழ நல்லும.

(இ - எ) கடவுள் வந்நனனொன்று மகித்து, மனவறுதிப்பாட்டின் தண்டஞ் செய்து, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவன் தான் வருந்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள் அடக்கடி பிச்சனனராய் எல்லா வறங்களைபும் (சீ விநாமபிவங்கையே) கொடுப்பா - ளு

வகிக என்றும் வினைமுற்று எவ்வுசண்ணைத் வியங்கோள்

(எ)

இவ்வகை மடங்க லுந் மேமப்பன பூசை யாழ்மிற செவ்விய சித்தி ரொட்டுஞ் ரெங்கையி நெல்லி யாகுங் கவனை சீர்பா பல்லி நீங்குங் கருதிய கரும் முற்று மயவிய மகனறு சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யவயி

(இ - எ) இவ்வண்ணமாகச் சிங்கவாகனமேறிக் செலுத்தும் ஏரம்பலூத்தி யாகிய கண்ணெப்பெருமானது பூசையைச்செய்தால், செவ்விய அட்டமாசித்திக்குஞ் செவந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிடோலக் கைகூட்டும் ; துன்பநோய்களெல்லா மெழியும், எண்ணியகாரியங்களு முடிவுபெறும், மனத்திற் பொருமை விலகி தருமங் குடி கொள்ளும், அவ்வளவோடல்லாமல் - ளு.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராபதி - பிராகாமி யம் - ஈசத்தவம் - வசித்தவம் அவற்றில் ஆனமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்தவமா தல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிடபிசுராயக் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவெல்லத்தை கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டிவந்தடைதல் பிராபதி, நின்றபுள்ளத்தை பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளதல் ஈசத்தவம், எல்லாத் தன்வசமாகக் கல்லத்தை வசித்த வுமென்பபம்

(அ)

தங்கிய மலங்கால் சித்திப் பார்த்திப் பருளி னவறே முங்கியொன் றுகுடி விலா முத்தபாம பெருமபே ரெய்திப் புங்கவ வணங்க மேலாயப் பெருவிலாகவ பூசை செய்பாரக் கெங்குள் விட்டுஞ் சூழ்வுப் பின்னலே புரியா நிறுகும

(இ - எ) தூண்டைந்த மலங்கையொழிந்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக்கொத்து, சீவன் முச்சராகிய பெரிய பேற்றனை யடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேலொடியுற்று விளங்குவார்கள் (வநாயக்ககடவு னைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுக்கு சூழ்ந்துகொ னை நீமையே சம்பவிக்கும் - ளு

காலச்சுறு எனபதில், கால உபசாரகம்

(ஈ)

கணபதி பூசை யாற்றுகு காதலா தாமதம் கண்டோ குணமெடுத் துரைப்பேரா பண்பிற கூடுவோ ருவப்பேரா ரெல்லா மணவுறு முமையப் பேறு மடை குவ ரதுசெய யாத பிணமெதி கண்டோ தாமதம் பெறுகுவா நீமை யெல்லாம்.

(இ - எ) கண்ணெப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யும் காதலர்களைத் தரிசித்த வார்களும், (அவ்வகையு) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்ணிங் கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய பாவரும் பொருந்திப் பூண்டு பவர்களுக்கும் பெருவார்கள் அவ்விநாயகபூசை செய

டாத (நடைப) பிணங்களை யெதிரிற்சண்டவாசனம் எல்லாததுன்பங்களையும் அடை
வாராகள எ -று.

மூமமை - இமமை மறுமை வீடு என்பன

பிணம் நடவாழையாலும், அது நடக்கையில் எதிராகணுதலிலலாமையாலும்
நடைப்பிணமென்றும், (கடு)

நாததிக ரொழுக்கம் விட்டோர் வைபிதாக குரைப்போர் சோர்

நாததிக ரொழுக்கம் மிலலாத துடைய லாதி யோரக

நேத்தினா சரணஞ் சாராத விடத்துமிம் மனுனோ தாமை

நீத்திடல வேண்டுஞ் சொல்லி நெடுநர கணைத்துங் தேநாயவார.

(இ - ள்) நாததிகாசன் - ஆசாரங்களைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்குக் குற்றங்கூறு
வோர் - திருடர்கள்-புனிதமான மனமில்லாத துணமாகாக்கள் முதலானவர்கள், துதி
த்தவர்களாகி (தமமை) சச்சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இல்லநாயக
மந்திரத்தை யுபதேசியாமல் நீக்கிவிடலவேண்டி (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால்
மிக்க நரசங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள் எ -று

நாததிகா - செயலமும், இமமைமறுமையும், சுவாச நரசங்களுமில்லை யெ
னபோர், இவா ஆஸ்திகரல்லாதவர் (கடு)

வணக்கமன் படுமா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ

ரிணக்கமந் திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடைமீயாக காரிற

பிணக்கறு நீக்கை யாற்றிப் பேசுக விருவ தாமுங்

கணக்கிலேப ரின்ப வீடுங் கைக்கொள்வா காணி யாக

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைதிகநெறியினடந்
தல் - நல்லோ சகவாசம் - மந்திரத்தில் இச்சை, இவை முதலிய குணங்களையுடைய
வார்களுக்காயின, குற்றமற்ற நீக்கெசெய்து உபதேசிக்கக்கூடவை (அவ்வாறாயின, உப
தேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருடோ) இருவரும் எல்லையிலாத
பேரினப்பிடாகிய மோகத்ததைத் தமது வாசத்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ-று.

சந்திரன் முடியில் வேயந்த தம்பிரான் கருணை கூர்ந்து

முந்நெனக் கருளிச் செய்க முறையுனக் குறாதீதெ னென்ன

வெந்துயா முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுடிக் தேனா

யெந்தையீக் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்று தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) சந்திரன் முடியிலணிந்த எம்பெருமான கிருபையிருந்து முறக்
லத்தில், எனக்குத் திருவாயமலந்தருளிப் முறைப்படியுனக்குக் கூற்றேனென்று
பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவா (தனக்குற்றகொடிய துன்பமுழுது மொழிந்த, எந்
தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை யந்நடித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்)
நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ -று

தம்பிரான் - தனக்குமேற் நிலவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே
பிரானென்றும் பொருளபடி. (கடு)

கொற்றவெண் குடையி னீழ்ப் குவல்ப முழுதுங் காந்த

வெற்றிவேன மன்ன லெனது வியாதனக் ரூபதே சித்த

திற்தென லாகு மூவ ரினிதுபா சிதத வா று
தெறதெனத தெளிக வென்று செபபுவன பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில உலகமுழுவதையுங் காத்த வெற்றிப் பொருந்திய வேறபடையேந்திய சோமகாரத ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும் முபமூகதிகள் இனிதாக உபாசித்தவகையையும் நனராகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று (கசு)

வியாசருபதேசமபெற்றபடலம் முற்பிறந்நு.

ஆகந் திருநிந்நம் - அகந்.

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பித் தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கியே
யரும்பி விண்டல ரம்புயர சேககையான
கருமபுந தேனுங் கலந்தெனக் கல்லொடு
மிருமபு முண்ணெக கிளக வுரைப்பனூல

(இ - ள்) அருமபுகள் வாயவிண்டலாந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் தனனை விரும்புதிற்ப பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கருமபிரசத்தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இருமபும் உள்ளம்மெனக்கு விட்டினரும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று

கருமபுதேனுமெனத்தாழ்வைபடவெனக் கொளக் கலனும் இரும்பும்
போன்றவனெனஞ்சுரும உள்ளமுருக் வென்பார “கல்லொடு மிருமபு முண்ணெக்
கிளக” என்றார் (க)

தேவர தானவர சித்தா முனிவர
மோவி லாத வுரக ரிபககாகன
மேவு சாரணா விஞ்சையா கின்னரா
பாவு மானிடா பல்வகை யோராகநம்

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவர்கள் - கெடுதலில
லாத நாகர்கள் - இயக்காட்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதர்கள் - கின்ன
ரர்கள் - பரவியமணிதர்கள் - (இன்னும்) பல்வகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின்
தொகுதியில்) எ - று.

உரகம்--பாம்பு உரக - மாம்பு - கம் - நடத்தல். இது மாரபாண்டப்ப
தென்னுந் தாதுப பொருளுடையதோர் சொல். (உ)

வேறு

விவகரண பூசனை யன்பி னுறந்நு

பங்கயில் கதிகுகிறித படாந்நு மேலாபல

ரங்கவா தம்மில்லா னறிந்த வாறறின
வினாருத சிலாதமை யியம்பக கேடடியால்.

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுத்தெல்லாத உயரத்திலே சென்றிருப்போ எண்ணிநீர் தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக எ - று.

பண்டொரு பிரளயம் படாந்த செவ்வியி
னண்டரு மழிவரு மமல நாயகன்
கொண்டது, துவங்களைக் குறித்தொடுக்கினான்
மண்டிய வுயிரினைப் பாறும வண்ணமே.

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிந்தநரிய சீமலங்கிய கணேசப்பெருமான் மூன னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாக தத்ததுவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன் எ - று

உயிரினைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற புருஷனும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முகதியடைதல்.

நீடிய பிரளய நீங்க முனடிபோற
கூடிய முத்தொழில் குயிறு வெண்ணு
நாடிய வயிவரு நயந்தெடுத்தின
நீடியன முககுணத் தெமமை நல்கினான்

(இ - ள்) மிக்கபிரளய மொழிய, பண்ணெளதுபோலவேயியல் முத்தொழில் களை நடத்தக்கூதி, (அன்பாக) நாடியறியத்தக்க திருவருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமாமான இயல்பினையுடைய முககுணவிசேடங்களான எங்களைப் படைத்தனா. எ - று

எங்களை யெனந்து பிரம் விண்டு உருத்திராக் கொ முககுணங்கள்—இர சோகுணம் - தமோகுணம் - சத்துவகுணமென்பபடு

இகலறு மறைகளு மிருளி நீங்கிய
தகலறு பெரியவா தாழ் மெங்களைத்
தொகலுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகளறு வககிர துண்ட னென்பரே

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினி னொழிந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும், எங்கள் மூவரையுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வககிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள் எ - று

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரமபிள னதுவென்ப பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றுறப்
பரவினா, கேடினம் பயன்பெற்றே மலம்

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றாகிய நாங்கனும் பரப்பிரமப் பொருள் இன்னதென்று விருமயிக் காணும்படி, பொருந்திய வெறுவெளியின் பரப்பு முழுவதும் பரவினோம் தேடினோம் ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் பயனடைந்துலோம் எ - று

காணிய செயயிடுவெனனும் வாய்பாட்டு எதிரகாலவினையெச்சம் (எ)

அருந்தவந தேவாக ளாணடி னாயிரம்
புரிநதனம் புரிதலும் பொற்பத தோன்றினு
திருதிய வடியவா சென்று தெயய்தொறும்
விருந்துறப் பெருஞ்சுகம் வினைக்கு மெயிரான

(இ - ள்) (நாங்கனமூவரும்) ஆயிரங் தேவருடங்களுள் வரையில், அரிய தவததைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியாக்கள சென்று பணியுந்தோறும் விருந்தாக்கக்கொள்ளும்படி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசபெருமான அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ - று (அ)

வேறு

கோடி சூரிய வுதையமுங் குருட்டிரு னென
நிடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரித் தொளிர்
சூடு மாமணி முடியுங்குள டமுநதோள வையும
பிடு சோதரு பேரணி கலமுநா புரமும

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங் குருட்டெனமை பொருந்தியுள்ள இரு னென்று சொல்லும்படி, மிகப் பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் சிறைந்து பிரகாசிக்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாகுலவயமும் பெருமைநகைய பெரிய ஆபரணங்களும் பாசசரமும் எ - று

இது முதல்முன்று பாடல்கள் ஒருதொடர். (க)

பெருந்து வாடிழைக்க காமுமேந் தியரிறை மருப்பும்
விருத்து மாமுரண மதம்பொழி வேழத்தின முகமுரு
செருகது ழாவுவாள கேடக மால்கிலை செறிந்த
தருகது ழாவிய கரங்களுந் தாணமலாத துணையும்.

(இ - ள்) பூரித்துநீண்ட துளையொருந்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கிய பிறைச் சத்திரானபோன்ற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருந்தாகத்தோன்றும் பெருமைபொருந்திய வலிமைவாய்ந்த மதஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், போரில் துழாவுகின்ற வாள பலகை வேல வில இவை பொருந்திய கற்பகத்தருவையொத்த கரங்களும் உபய திருவடித்தாமரையும் எ - று

கேடகம் - வட்டவடிவானதோர் ஆபதம். இது வாளால் வெட்டுங்கால் தடைசெய்ய வுபயோகமாகுவது. விருத்து - விருந்தென்பதின் வலித்தல. விருந்தென்பதை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்க. (க)

கேறு வானமதிக்க கண்ணியுங் கேழ்க்கிள ரகலத்
தூற்று தேமலாக கொன்றையு முலகெலா ரொடியி

வீற்று தீவிழிப பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந
தோற்றி நேரெநிர் நின்றவசு சுருபனை க கண்டாம.

(இ - ள்) கீற்றுகிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நீரமவீன்கும் மாபில ஒழுக்குகின்ற தேனப்பொருந்திய மலராகிய கொணைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் அக்கினிக் கணப்பொருந்திய நெறியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுநீரோனைச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகின்ற ஆந்த (பிரணவ) சுருபனாத தரிசித்தோம் எ - று. (கஉ)

அரசு மோடெழு மன்பினு லகந்தடு மாற
வுச்சி மேலிரு கரங்குவித தொய்யென வெழுந்திட
டிசைச் யாற்றினிற் பனமுறை யிறைஞ்சினஞ் சூழந்நு
நச்சி யாடினம் பாடின நயந்தரு துதிகள்.

(இ - ள்) அரசத்தானுள் தோன்றிய அன்பினால் மனந்தடுமாற, இருகைகளையும் சிரசினமேலே கூப்பி, வினாவாகவெழுந்தது, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிந்தோம், பிரதக் கணஞ்செய்து விருமபி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விருமபத்தக்க (பலவிதமாகத்) துதிக்கப்பாடினோம் எ - று. (கஉ)

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தவா னந்தந்ந ரணமாய
நிருவி காரமாய நிராகுண மாயத்த துவமாய
நிருவி சேடமாய நிரஞ்சன மாகியொன றுந்நு
நிருமி தப்படாக கணைசநினை லீனகமுற நெழுந்தாம்

(இ - ள்) நிர்வகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமாகியும், நிராகுண தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றனும் அளவிடப்படாத கணைசமூகதியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிந்தோம் எ - று

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவரும் கணைசனாத துதிசெய்தமை கூறுகின்றார்

விகற்பம் - சாளுசலியம் விகாரம்-அவஸ்தை நாககுணம்-தூககுணரகிதம், சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமென்றது தன்னையன்றியோர் பொருளில்லாதது. (கங்)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாயப் பெரிதாயத்
தரணி யாதித்த துவமெலாக கடந்தத்த துவமாய
வரமெ லாந்தரும வளவல்லா யேகமாய வதியும்
பரம னாகிய கணைசநினை பதமலா தொழுந்தாம்.

(இ - ள்) பிரமமாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவ் முதலிய தத்துவங்களையெல்லாக் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவாக வேண்டிய) வரங்களையெல்லா மருள்செய்யும் வளவலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணைசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையை (யாங்கு) பணிந்தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம், வள்ளல் - வளையாது கொடுப்போன.

(கச)

என்று நீங்குறது திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி தீன்றுணர் திடுமயி வானைத் துருவாயத்
துன்றி யோகினா தியானிக்கப் படுஞ்சுக் கிடிகு
சென்று சேர்தராக கணேசரின் திருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) எககாலதது மகலாத திருவுருவதையுடையதாகி, எல்லாவிடத்துங்
கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவானைகள் தியானிக்
கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியா) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே!
தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (கரு)

உலக காரண காரண மாயியிர க (யுயிரா
யிலுரு ஞானியா தமையிழந் தெயுநந் பேராய்ப்
பலவு மாய்ப்பாப பிரமமாயப் போசமாயப் பரமாயத்
திலக மாகிய கணேசரின் திருவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயிரகளுக்கெல்லாம் உயிராகி
விளங்குகின்ற ஞானிகள் தம்மை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேராகி, பலபொருள்
களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த சக்தத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று

தமையிழந்து எனபதற்குத் தற்போதமொழிந்து எனபது பொருள் பரம -
தனக்குமேல் நாயகமில்லாதது. (கக)

சுகல லோகமும படைத்தளித் தழிகஞ், நந் பரமா
யகில 'மீலாததும் புகலிடந் தனக்கிலா வமைவாயப்
புகறு லோகங்க ளீனை, ததுகமும புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேசரின் பதமலா தொழுதாம்

(இ - ள்) எல்லாவுலகங்களை யுரு சீருட்டிசெய்து காததுத் துடைக்கின்ற
தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந்தனக்கிலாது
சொல்லுகின்ற உலகங்களுலாவாறுக்கும் புகலிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமலாயைப் பணிந்தோம் எ - று

பகவன - அறகுணசரேலவன். அவை சாவஞ்ஞாதுவம் சாவேசுவாததுவம்
சாவநியந்திருத்தவம் சாவாந்தாயாமித்தவம் சாவகற்பித்ததுவம் சாவசக்தித்ததுவமென்ப
புடம் அன்றியும், தன்வயத்தினுதல முதலிலனாதல உடம்பிலனாதல எல்லாநலனுருள்
னாதல் எங்கும்வியாபகனாதல எவற்றிற்குங்காரணனாதல எனபது முண்டு. (கக)

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியா யுலவா
சுகத்துக் காதியாயச் சராகளுக் கீராயச் சுடந்
மகத்துக் கீசராயக் கணங்களுக் கீராய் மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசரின் னடிபீணை தொழுதாம்

(இ - ள்) உகத்துக்கு முதலாகி, சேவாகளுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு
முதற்பொருளாகி, தேவாகட்டுக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி,
கணங்கட்கெல்லாம் பிரபுலாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெ
ருமானே! தேவரீருடைய உபயபரதங்களைப் பணிந்தோம். எ - று. (கக)

இராச தததொழி லாகிய சிரு' - டியை யிபற்ற
 வீராவி ராசாத துருக்கொடு பிரமனைய மேலாயப்
 பராவு விதைதக ள்ளைத்திறகும் பயிலிடுறப் பிடமா
 யொராது நின்றருள கணைசரின் னெளிபடந் தொழுதாம்

(இ - ள்) இராசதநாரியமாகிய படைத்தலைசெய்ய, இராசதங்கலந் உருவதைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் விதைகளெல்லாவற்றகஞ்ஞ சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்கங் கணைசர்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடிையைப் பணிந்தோம் எ - று (உக)

சேராவி லாதசாத துவிதந்ற டெழிலெனா திதிக்குச
 சார்வ தானதா மதந் தனி லுருவுகொண்ட ரியாயத்
 தீரவி லாப்பகை யசுரனா செகுத்திருந் தேவாக
 காவ மேயருள கணைசரின் னருட்பதந் தொழுதாம்

(இ - ள்) குறைதலிலலாத நல்ல சாததுவிதகாரிய மென்று சொல்லப்படும இரட்சித்தலைசெய்தற்கு, பொருத்தியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலிலலாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற, பெருமைவாயந்த தேவாகளுக்கு ஆசையையே யருளசெய்கின்ற கணைசர்பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உஉ)

தாம் தததொழி லானநங் காரமாற றுத்தற்குத்
 தோம கற றுசாத துவிதத்திற றேன றுருத் திரை
 யேம முறழிமை யோமுனி வொடொலா மிறைஞ்சு
 சேம வைப்பதாங் கணைசரின் செவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) தாமததொழிலாகிய சங்காரகிருத்தியத்தைச் செய்வதற்கு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் மேனறிய உருத்திரனாகி, இன்பமடைந்து தேவாகளும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமந்நியாகிய கணைசர்பெருமானே! தேவரீருடைய செவவிய்திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உக)

கிரண பந்நியாற பயிராயுங் கிளாகுதைப் பெருங்காற
 பரவு தேவாக டமமையு மெழுகித்துப் பாபப்பாக
 கரச னாயுல கந்ருவெப்ப றுத்திடுந் திங்கட
 சொருவ மாகிய கணைசரின் றுணைபடி தொழுதாம்

(இ - ள்) கிரணவரிசையிறை பயிராகியும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருக்கிறை றுதிசெய்கின்ற தேவாகளையும் விருப்பறுசெய்து, வேதியாக்களுக்கு மனனவனாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுந் சங்கிரசொருபியாகிய கணைசர்பெருமானே! தேவரீருடைய உபயகிருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உஉ)

ஒளிப்பி முமபதாய மேகவா யுவினுரு வாகி
 விளிப்பில காலங்க டெரிப்பதாய்த் தொழிலெல்லாம் விளைத்துக்
 களிப்ப தாய்பல சத்திய தானசெங்க கிராய்த்
 தெளிப்ப நின்றருள கணைசரின் சேவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) பேரொளிபிழம்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில்லாத காலங்களைக் (கண்ககிட்டுக்) கட்டுவாப்பதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருத்தியங்களை யெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாக, உண்மையாக விளங்கியருளுங் கணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய சிவந்ததிருவடியை யாங்கள் பணிந்தோம் ஏ - று. (௨௩)

நிரப்பி நனமமாய்த் துறககமாய நிரந்ததத் துவமாயத்
தரைசரோ ரூபமாயச சமுத்திர மாயத்திசைச சுரராயச
கரபபி லாவுல கனைத்துமாயச கலந்துநிந நருளும்
பரபபி ராமாந கணேசநிந பாதங்க டொழுதாம

(இ - ள்) 'சூறையில்லாத தருமமாய, மோக்ஷமாய, நிறைந்த தத்துவங்களாய், பிருதிவியின் சொரூபமாய, சமுத்திரமாய, திருகுப்பாலங்களாய், கெடுதவில்லாத வுலகத்தில் எல்லாம் (சூனாக் ஆவற்றிட) கலந்து விளங்கியருளும் பரப்பிரமமாகியகணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம். ௨ - று' (௨௪)

சாமி நினைந்ரு தாணமலா சாரந்தவ ரெல்லா
நாம வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசக மடைவ
ராமி தைத்தெரிந் தியாங்களு முனைசசர ணடைநதே
மேம மலகுறக காததியென நேத்தின மிரந்தேம.

(இ - ள்) கடவுளே! தேவீருடைய உபயபாத்தாமரைகளை யடைந்தவர்கள் யாவரும், அச்சந்தருங் கொடிய பிணித்துப்பை நீங்கி நலவசகதையடைவார்கள், ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவீரைச் சரணமடைந்தோம் நன்மையுதிநரிகுமுபடி (அடியேங்களுயுந் தேவீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம்! யாசித்தோம் ஏ - று (௨௫)

என்று மூவரு முபாசித்த வியலபிது வாடுமென
றன்று நானமுகன வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தோந்தனை யினியவா பெற்றநல வரமு
நின்று கேளென நிகழ்த்துவன பிருகுமா தவனே.

(இ - ள்) எனறிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகுமென்று, அக்காலத்திற் பிரமத்தேவன் வியாதமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகநன்றாக வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நலவரங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை நிறுத்தி) னன்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் (சோமகாந்தமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன ஏ - று. (௨௬)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முறவிறு.

புத்த கிருதிநிந்தம் - அகநு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமையோதலு
மேவிய காதலின வியாத மாமுனி
தேவதுங் களுக்கிற செயத நனமியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே

(இ - ள்) திரிமூர்த்திகளும் விநாயகோபாசனையெய்த முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே ! உங்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசபெருமானையெய்த நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்ப பொருள்தய விரும்புடனே கேட்டீர், பிரமதேவன் சொல்லலாயின்ன ' எ - று

செயத நனமியென்று னண்டு அருளியவரத்தை

(க்)

துதித்திரந் தெதிருறத் தொழுது நிறநலுங்க
கதித்தலைங் கரப்பிரான கருணை காநதுநுந்
துதிக்கிரந் கினமிது துதிககிள முருககு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கெனமுன.

(இ - ள்) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற் கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசபெருமான கிருபைமிகுந்து, உங் கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகினோம். இத்தோத்திரத்தால் துதிசெய்கின்றவர்க ளுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டியவரத்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்களாக வென்றனா ' எ - று

(உ)

இரங்குமொன னுபுரப் பத்ததி நெம்பிரா
னுங்கொளும் பத்திமை யுதவிக்கா பபிசே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ முங்கினுரு
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினும்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பொன்னுலாகிய பாசரத்தை யணிந்த திருவடியை யுடைய எமதுபெருமானே ! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யதுக்கிர கித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) உரமாகும் திருக்கடைக்கணுக்களுசெய்து ஓர் தொழி லைக் கட்டினாயிட்டாலும் (அதனைத்) தலையாறசெய்வோமென்று கூறினோம் ' எ - று

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாகக்கொண்டு செய்தலென்பதாம். (க்)

முககுணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விககிள பின்மைபு மிதப்ப நல்கினுந்
சுருநடம் பணிகளுந் தருதுங் கேணமினென
றக்கண முக்கனெம் மடிகள் சாற்றுமே.

(இ - ள்) மூன்றுவீழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள் முககுணவசத்த ராகப்பிறந்தவாகளே ! அழிவிலலாத பத்தியும் இடையூறிலலாமையும் மிகுதியாக அதுக்கிரகித்தோம். சுருதியாகிய மமுடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப் போம் கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றா ' எ - று. ( )

வேறு

இராம தத்தூரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காக்கசாத துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மரானு டைக்கதா மதததுரு வாயுருத திரனென
றராவ ணைதகபூங் குழையினு னைறநினை யளித்தான்.

(இ - ள்) பிரமன இராசத்தருவமாய எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானாக.
பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனாகிய திருமால் சாததுவிகருபியாய் (அவற்றையெல்
லாம்) நீங்காமற் காக்கக்கடவன உருத்திரன் தாமத்தருவாய் அழிக்கக்கடவன என்ற,
சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிநக விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின்
வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனா எ - று (இ)

வேத சாத்திர புராணங்கீண் மிகுதலை சிருட்டிக்
தேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல யோகத்தின் வேண்டுகருக கைக்கொள்ளு சத்தி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள்) வேதங்கன சாதிரங்கன புராணங்கன மிக்கலைஞானங்கள் (அகிய
இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன் எனக்கு நன்ற
க்கொடுத்து, விருமபத்தக்க யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்
கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழிலசெய்யும் வல்லபமும் விண்டு
மூர்த்திகளுக் கொடுத்து. எ - று

மாயன் - மாயையெய்வோன

(சு)

ஏக மாகிய வகசுர சடசுசுர மனுவ
மேக னாயுல கணைததையு மிறுத்திடும் வலியு
மேக நாயக னுருத்திரற் சுருளின் னென்ன
வேக மாகிய பூவினன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள்) ஏகாட்சரமந்திரமும், சட்டசரமந்திரமும், ஏகனுகி உலகங்களை
யெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனாகிய கணேசபெருமான உருத்திரமூர்த்
திகளுக்கொடுத் தருளினரென்று, ஒப்பிலலாததாகிய தாமமாமலரிவெழுந்தருளியுள்ள
பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன. எ - று (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென் றெறிவேன்
மன்னா மன்னவன் மகிழ்கொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு ளையுல கணைததையுங் காட்டுதன் மையையு
முன்னி யோதுத றொடங்களுன முநிராகழ்ப் பிருகு

(இ - ள்) மிக்ககோத்தியுடைய பிருகுமுனிவன் மூவரும் வரம்பெற்றது இன்ன
வகை யென்று, எழிகின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனாகிய சோமகாந்தன்
களிடப்பெய்தக்கூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் காட்
டிய வலையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன எ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன.

(அ)

மூவரும் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

பூநத் திருவிருத்தம் - ௯௦௩.

விசுவரூபங்காட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப் பரற்கடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள சக்கர வானவ னாகிய வியாத
வுறங்க வின்றின றுணர்மதி யெனமது பொழுது
நிறங்கொ ளம்புயசு சேககையா னிதுநிகழ, தினனூல.

(இ - ள்) சதநிககின்ற வெள்ளிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே துயிலுபுரியும், கொலைதொழிலைக் கொண்ட சக்கராயுதத்தை யேந்திய திருமாலின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நன்றாகமகித்துக் கேட்பாயாக வென்று, தேன்கிந்தனா செந்நிறம்பொருந்திய தாடிமாமலப் பீடத்தையுடைய பிரம தேவன் இதனைக் கூறுவாளுயினான் எ - று

திருமாலின் சக்கரம் சுதரிசனமெனப்படும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வீனைப்பின்
மேவு மாவமோ டடுத்திடு வியாத நானிறைஞ்சி
மூவு ருதவ வுலகினைப் படையென மொழிந்தா
யாவ தாகருமா றிதனைப் பியம்பென விரந்தேன்

(இ - ள்) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவர்களும் அறிதற்கரிய பெருங் தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாசிரயித்த வியாதமுனிவனே! நான் (கணேசபிரானைப்) பணிந்த, அழிவில்லாதவனே! தேவரீர் உலகங்களைப் படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டீர் செய்ந்தசக்கது யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று யாசித்தேன். எ - று.

மூவுருதவவுலகினை யென்றும் பாடம். (உ)

கருணை நாயகன் கடைக்கணித தெனையெதிர் நோக்கிப்
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புருந் துல கனைத்து
மொருவு ருவைக் கோக்கவென றுயிரென வெண்ணை
யுருவ வாகரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுத்தான்.

(இ - ள்) கிருபாநாயகராகிய விராயக்கடவுள் கடைக்கணைக்களு செயது என்னையெதிரேப்பாத்து, சமாமனிலலாத எனவயிறறினுள்ளே பிரவேசித்து உலகங்களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிரைப்போல என்னை அழகுபொருந்திய நெடிய துதிகையின் துளைவழியே உட்கொல்லவிரித்தனா எ - று.

நடங்கை யுள்ளுற யானபுகும பொழுதுதான் வணங்கிக்
கடங்க விழுகுமா னைப்பிரான கண்ணொள வாய்நி
யுடங்கு நின்றமற றிருவரு முள்ளுறப் புருந்தா
ரடங்கு நோக்கின மவனவயிறு றகிலலோ கமுமே

(இ - ள்) விசாலமான துதிகையுள்ளே யான பிரவேசிக் கும பொழுது, சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத் திராகளாகிய) ஏனையவருடும், மதசலத்தை யொழுக கும (யானை) முகத்தையுடைய விராயக்க கடவுளுடைய திருவடி யையப்பணிந்து அகரு

டைய திருவழியருளையடைந்தது, (துதிகக்கயின்) உளளேயடையப் புகுந்தாக்கள்.
(நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பாரத்
தோம். ௭ - று. (ச)

வேறு

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறங்கிடந்த
பகட்டுழில்சே ரவற்றெனற னுட்புகுந்து பார்ப்பளவிற
றகட்டுவரா லுக்காகடல்குழ ததாரடுவு மதன்கிழமேன
முகட்டளவும் பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிரந்தனவாஸ

(இ - ள்) (அவ்விநாயகக் கட்டுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங்
கள் பொருந்த விருந்தன. பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுள்ளொன்றிற்
பிரவேசித்துப்பாக்கையில், அச்சகூடிவாகிய வராலமீன்கள் புரளுகின்ற கட்டல்கூழ்ந்த
ததாரடுவிலும் அதன்கீழும மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து
வரிசையாயிருந்தன. ௭ - று. (இ)

நாதங்க ளோரிரண்டாய நலமருளுஞ் சதாசிவமாயப்
பாதங்க ளொருநாளாகும் பதநாளாகும் பயிலலித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகாத் திருவருளாற
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையினறி யெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) நாதங்களோரிரண்டாகி, நன்மை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு
பாதங்களும் நான்குபாதங்களும் பயிலலித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிட்டறியாத
கணைப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே
பாாததோம். ௭ - று.

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களென்னினுமொக்கும்.

(சு)

பண்டையு ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபே ருலகளைத்தும் வருத்தமற்ற துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டிபே ரானந்தக் கட்டுமுழுக வெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாரு சிருட்டிசெய்தவர்களும் காத்
தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களையெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவாக்க
ளும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்தது,
திருவருளையே தரிசித்து, பேரானந்தக் கட்டுவின மூழ்கியிருக்க (அவர்களையும்) எதி
ரிற பாாததோம் ௭ - று (எ)

அதிகாரம் புரிகின்ற வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாபகனு மெண்டிசையின
வதிவோரு மருக்கருந்து திராவச்சுக்கண மருத்தவருங்
கன்கிசேரு நவகோளுங் காத்தலிப்ப வெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி
பாய்கின்ற சடைமூடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திருப்ப

பாலர்களும் சூரியாகளும், உருத்திராகளும், வசுகளும், மருத்துக்களும், உயாகதி
யையடைந்த நவகந்தர்களும், ஆகையுற எவ்வுருண்டோம் ௭ - று

எண்ணிக்கையின் வந்திவோ - இவ்விதின் அங்கினி லுயமன ந்ருதி வருணன்
வாயு குபேரனாசானை அருககா பன்னிருவா - தாத்துரு சக்கரன் ியமன் மித்
திரன் வருணன் அஞ்சுமான் இரணியன் பகவான் திவச்சுவான் பூடன் சவிந்தரு துவட
டன் உருத்திரா பதினெருவா - மாத்தவன் அரன் உருத்திரன் சங்குன் ியலாகி
தன் ஈசானன் விசுபன் வீமதேவன் பவோற்பவன் கரடாலி சென்மியன் வசுகன் எண்
மா - அனலன் அணிலன் அபசகைவன் சோமன் தரன் துருவன் பிரததியுசன் பிரபர
சன் மருத்துக்கள் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயிர்
கவலோள-சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சங்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கினனராநந ந்ருவாக்ரு டாகரியககி கிமபுருடா
தநநிகாவிரு சையாசித்தர சரத்தியாபன் னகருநக
துன்னியமப நமரையுந தொகுமகர ரகநநாயு
மனனியவன் னவாக்ருரி ப மாதநாயு மெதிரகண்டாம்

(இ - ள்) கினனரர்கள் கந்தாறாகள் கருடாகள் இயக்காகள் கிடபுருடாகள்
தமகருத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதரர்கள் சித்தாகள் சாத்தியாகள் பன்னகர்கள் உர
காகள் நெருங்கிய மறைத தேவசாகியனாயும், தொகுத்யாகிய ஆசுரனாயும், அரக்க
னாயும், பொருநதிய அவ்வவாக்ருரிய மனைவிரனாயும் எதிபோபாததோம் ௭ - று.

ஒனிலருட சனநாதி யோகியாக்ரு ரத்தாதி
தேவாமுனி வராவரிடா முகலாக்ரு செபபுலும
பரவுபுகழ பிரமமுனி வராவரினமா னிடாதமையு
காவின்மலை கடலாறு சூடமியவாயு மெதிரகண்டாம்

(இ - ள்) குறைவிலாக அருள்வாயநத சநகாதியோகிகளும் நாரதா முதலி
யவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், சிவந்தா முதலாக்சொல்லத்தக்க
திரவியுக்கழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மணிதார்களும் ஆகியவ்வார்களையும், கெடுதலில்
லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிபோபாததோம் ௭ - று

சங்கமுதன் மிருகங்க டிகழுகுழை முதநபநவை
தங்கிகழ பகமாதி தருகம் வல்லிமுதல்
கொங்கினாபபூம் பகங்கொடியம் புபமாதி பலமலரும
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிரகண்டாம்.

(இ - ள்) சங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறனை
கள், பொருநதிய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரத் தமனைநத மலாக
கொத்தினைபுடைய அழகிய பசுவகொடிகள், தாமரை முதலியபலபூப்பங்கள், குற்ற
மற்ற சரம் அசுரமாகிய பலகழுமுதலையும் எதிபோபாததோம் ௭ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறப்பி னெழுவகைத்தோற நததென பத்து நான்கு நூறு
யிரமாம் யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளு மண்டந தோறு மின்
வகையே பெதிரோகுகி பெண்ணில கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரம

னந்த நொண்டருந்திப் புறத்தேக நொக்கி னேமங், காற்றில மாதலின
டுலன்ன செய்கே மவனுடியே பரநிமமா லளவில் வேதம்.

(இ - ள்.) நாவகைப்பிறப்பினாலையான எழுவகைத் தோற்றத்தைபுனைய
எண்பதநான்கிலட்சம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி
லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேபார்த்து, எண்ணிலவாத காலமவரையில், நோற்பவா
களும் அடைதற்கரிய பேராணந்தத்தை மொண்டொருகிப்புறத்தேசெவலப்பார்த்தோம்.
அப்பொழுது வலப்படைந்திலோமண்படியால், யாதசெய்வோம் அளவிலவாத வேத
மொழிகளால் அவ்விநாயகருடைய திருவடியைத் துதித்தோம். எ - று. (௧௨)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம். சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம், அவற்றான முட்
டையினின்று தோன்றுவன அண்டசம், வியாவினின்று தோன்றுவன சுவேதசம்,
கருப்பையினின்று தோன்றுவன உற்பீசம், பூமியினின்று தோன்றுவன சராயுசமெ
னப்படும.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவா, மனிதா, விவங்கு, புள நீரவாழ்வன, ஊராவன
தாவரம் எனப்பனவாம்

எண்பதநான்கு தூருயிரம் யோனிபேத மெனப்பதை,

“ஊரவபதினெனரு மொனபது மாணுடம்

நோப்பற்றவை நாத்காலோ பப்பதது—சீரிய

பந்தமாந தேவா பதினென கயனப்படைத்த

அந்தமில் சோத்தா வரநா லோது.”—எண்பதனுதிக (௧௩)

கறங்குதிபாப பெருங்கடல்குழ நெடிய வேலைக கதுவுமண லளவி
டினு மளவு காணாத, திறங்குலவு மடைமெலா மட்டிற நேற்றறந தே
வாகடந தேவேச கணேச நினபொற, பிறங்குபத மடுத்தோரகண முத்தி
யெய்திற் பேணுமடி யேங்களுக்குப் பேறா காத, வறங்குலவு பொருள
காம முளவோ வென்னு மருந்துதிக்கேட டருள்கூரதங் கமல ராதன

(இ - ள்) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற்
களையைக் கலங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி
மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவாக
ளுக்கெல்லாத் தேவேசனே! கணேசப்பெருமானே! தேவாரூடைய அழகிய திருவடி
யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேங்களுக்
குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ” என்று, யாங்கள் கூறிய
அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணேசப்பெருமான (எங்கள்பேரில்) திரு
வருள மிகுந்து. எ - று (௧௪)

புகுந்தவழி யேயெனனைப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே
மிருகாதின வழியே பைந்தேன, நெகிழ்ந்தொழுகு மலாததுளவ விதழி
மாலைத் தேவரையும் புறமவிடுததா னென்றுவேத, நெகிழ்ந்தவுள வியா
தனுக்குப் புகன்ற னென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சோம காந்த, நக
ந்தனையு வுனாததயனா டுலக மீன வருந்தவஞ்செய தாக்கியது மறையப்
புக்காவ.

(இ - ள்) உளளேபிரவேசித்த வழியாகவே யெனனைப்புறஞ்செல்லவிடுத்த அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின வழியாக, பசியதேனனது துளித்தொழுருகின்ற மலாகள் பொருந்திய துளவதையும் கொன்றையையும் (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப் புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்று, பிரமதேவன உருகிய மனதையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினெனறு, பெருந்தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவா சோமகாந்தனுடைய மனங்களிப்பவுரைத்து, மீண்டுமே பிரமதேவன அரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையுங் கூறத் தொடங்கினன். ௭ - று (௧௫)

விசுவரூபங்காடடிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருந்தம் - ௯௯௩

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுகுங் கவுணமா முகன
னுதரத் திடுழிநி தடின் புரியு
மதனைப் புகலவா யெனவங் கைகுவித்
திதமிங் கவியா தனிரந தனனே

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுகின்ற காணததையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பினனா, நீ செய்த அவற்றைச் சொல்லவாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நனமை மிகுந்த வியாத முனிவன (பிரமதேவனை) யாசித்தனன். ௭ - று. (௧)

முருகா லுமலாப் பிரமன் முரல்வன
டருகா லுமதக கவுனா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சீயிரும பிறவி
யொருகா லுமுருக் கதையோ துவனல்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினாள் பிரமதேவன், ஒலிகின்ற வண்கள அருகே யாடாநிறை மதப்பெருக்கமைந்த கவுனையுடைய யானைமுக விராய க்ககடவுளது உபய திருவடியைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடையாத சரிதத்தை உரைக்கத் தொடங்கினான். ௭ - று.

கடவுள்-யானைமதஞ் சொரியுமிடம் இருமபிறவியென்றது நீங்கமைபற்றி.

இருக்கா தியினை லயியா லிறைவ
னுருக்கா தலினை னினையா துளமார
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக கின்பே.

(இ - ள்.) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணை சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆகையோடு தியானஞ் செய்யாது மனதிற்பொரு

நதியா இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்குமபடி எத்தனிக்க, இடையூருனது அச்ச முண்டாருமபடி தோன்றியது. எ - று (௧)

முடியொன் றிருநீண் முகமுன் றுளிழி
கடியொன் றியநாடு சினைகா துகளோடு
தடியா றுகையே முாடுமச சமுற
நெடிதாக கையினினை றனாற லவே

(இ - ள்.) ஒரு சிமமும், இரண்டு நீண்ட முகங்களும, மூன்று கண்களும், மண் மொருந்திய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆறு கால்களும், ஏழு கைகளுக்கொண்டு அசச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பறபல உருவங்கள் தோன்றின எ - று (௨)

இவ்வா றெழிலின் றிபுறுப பெனையு
மொவ்வா தனவா யெந்ருற றவைதாங்
துவ்வா னமிழகந் தொடாதே வரினென்
னைவா யறிவுந் தெடவாறத் தனவே.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அழகிலலாது அவயவங்கள் யாவும் (ஒன்றாகொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிரத்தத்தைப் பின்னொடந் சேவணப்போல என்னுடைய ஐவகைத்தான அறிவுந் கெடுமபடி ஆப்பரித்தன எ - று

துவ்வான் எனபதில் - து - புனிதமெனினுமொக்கும் (௩)

எள்ளுஞ் சிலமெவ றெவெழு ஓர் சிலைய
வீளாளுஞ் சிலவெய் துறுபா லைவிழிந்
கொள்ளுஞ் சிலக் கடியிலைத் துவிழிந்
தள்ளுஞ் சிலதா ககின்ற சிலவே

(இ - ள்.) (அவ்விவர ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாயுதிற்றுபேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கடபாவையைச் செய்யும்; சில ஒன்றுகூடியிலைத் துவிழும்படி தன்னும் சிறசில மோதின (இவ்விதமாக வெண்ணிறத் துன்புகள் செய்யுதன) எ - று. (௪)

இவ்வித கினைமென கொலெழுந் துறபை
கவலிக் கய்கின றென்கை கவலுஞ்
செவ்விக் கெணமுந் தெதாசந் லையெனக்
கவலிக் கினரா சனருட டிற்றல்

(இ - ள்.) இவ்விடையூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவலிக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்ற, மனம் வருந்துஞ் சமயத்திலே, அந்த விக்கின்றாசப் பெருமானுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட் புகழ்தினிலே எனக்கோர் எண்ண முதிர்ந்த எ - று (௫)

முக்கி கவியா னைமுக்கி கழல்க
சைவமுந் கனிமொடு கட்டிந் முக்கி

மிக்குப் படைபுக குவிழைந் தமையாற்
நெருக்குத் துயர்செய் ததுகுழந் திடமோ

(இ - ன்) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைக்கையிலுள்ள கணியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாத, உயேச் சை மிருந்து படைத்தற்றெழில் செய்வதற்கு விருமயினமையால், தூங்கண்குழந்து செருங்கித் துன்புலிளைத் து - ன்று

(அ)

இனிமென புனலாடி யெழுந் துநிகர
புனிதங் கொடுபூழ் கைமுதன மணுவை
நனியெண் ணினிலா துநமைத் தொடருந்
துணிதீர் வரிதென றுதுணிந் திருநான

(இ - ன்) (இது கிரவேணசெலின்) இனி மெல்லிய புதலின் மூழ்கியெழு ந்து மிகவும் பரிசுத்தனாகி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது மகதிரச்சை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நமமைத் தொடருந் துள்ள துன்ப மொழித் வருமையென்று துணிவுற்ற யான - ன்று

(ஆ)

வேறு

விதியுள்மென புனலாடி வெண்ணீறு மொப்பணிந் து
கதியருளு மேம்பண் காமாகிரு வுருவீனத் து
மதியின்றுத் தியானித்து வளா யோகந் துணிதிருந் தென
பொதிந்ருமவ வியோகந் துப போகந் தெனக் கொருகாட்சி

(இ - ன்) விதிப்படி மெல்லிய நீரின மூழ்கி, உடலில் திருவெண்ணீற்றினை மணிந்து, உயா பதவியை யாதுக்கிரகிக்கும் ஏரம்ப மூாதசியின் அழகிய திருவருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செயது, உயாகின்ற யோகமாகக்கத் தில் இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தென பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று - ன்று

(க)

எழுகடலும் வரம்புகடந் தெற்குதிமிர் புனலிடையேரா
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலெனொரு வன்றுயிலக்
கழுமலற் வடுதருவனைக் கையெயிந்து துயிலெடுத்தே
நெழுக்குமத் முகத்தொடுதென னுருவுதெரித் தருவினான

(இ - ன்) சுத்த சாகரங்களும் எல்லாதாண்டி யெங்கும் அதிகரித்துள்ள நீரி லே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலொரு கொண் டொருவன யோக நித் திரை செய்ய, (யான) துன்பம்கல அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றாடி நீத்திரை விழிக்கச் செயதேன (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விநாயகக்) கடவு ளுடைய திருவருவத்தைத் தரிவித்தருவினான - ன்று

பழுமரம் - ஆலமரம்

யோகத்திற் காட்சியென்றது ஓர் சொப்பனமெனக்

(ங)

ஆங்கவனை யடி வணங்க யடியேறஞர் சிருட்டிமுநர்
துங்குகவென ந்ருளாபுரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்கி

பாங்குபெற முயலவுற்றேன பலவிடரு மலைப்பவது
நீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென தேனெனலும்.

(இ - ள்) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுள்த திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுகுஞ்ச் சிருட்டித தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்தீர், எளியேனும் அக்கட்டினையை மோகொண்டு தகுதியாக முயற்சி செய்தேன. பல துன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அசனையொழிந்தேன இனிச சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கூறினேன் (அப்படியான) சொல்லவும் எ - று.

என்னருளா லாவதென லெண்ணுது நின்வலியா
வுன்னியிட ருழந்தனைமற அாநினி முடிவெய்தப
பன்னுதுமா ரககரத்தைப பத்திலக்கக கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென மமமலுவை மொழிந்தருளி னுனிற்றவன.

(இ - ள்) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உந்து வல்லமையா லாவதென்று கருதித் துன்பமடைந்தனை, இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (நீயதனைப்) பத்திலட்சந்தரம் சபிக்கக் கடவாய். இறுதியில் யாம் பிரச்சன மாமோமென்று திருவாய மலாந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அமமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர் எ - று (௧௯)

யோகத்தி னருளசெய்த வுறுதிபிடித்த தேவனன
வேகத்தி னுமனுவை யிராறுவரு டத்தெவ்வை
தாக்கத்திற் கமலத்தோ தானுனறி நினதெண்ண
நாகத்தை வயிறிறைசைத்த நமபெருமா னெதிரினருள்.

(இ - ள்) யோகருகையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றாகக் கொண்டு, ஏகாட்சரத்தாலான அமமந்திரத்தைப் பண்ணி வருட காலம் வரையில நீரினுள் தாமரை மலரில் ஓர் காலியூனறி நினது சபிக்க, சாப்பத்தை (கச்சாக) வயிறறிற் கட்டிய நமது கணைசப்பெருமான் பிரச்சன மாயினா எ - று. (௧௯)

ஒருகரத்திற் மழுப்பபடையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு
மிருகரத்தி னபயவர தமுந்தாகுகி யெதிரினற
பொருவிலியை வேதங்கட கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ள்) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுவாயு தமும, ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில (முறையே) அபயவரதமுங் கொண்டு எதிரோ தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணைசப் பெருமானும், வேதங்கடக்கு அதிதனாகிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (தனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௨௦)

தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியளி யாதளித்துப்
பாற்றாமே பாற்றியிடும பண்ணவரின பதம்போற்றி
தேற்றாமே யுயிரனைத்தாந் தேற்றிமல மாயைகனம
நீற்றாமே நீற்றியரு னின மலரின பதம்போற்றி.

(இ - ள்) உலகங்களை பெலலாம படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, அழியாமலே யழித்துவிடுகின்ற தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகளாகக்க. தேற்ற மலே உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கனமங்களை நீக்கியருள்கின்ற மலரகிதனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனைக்) காக்க ஏ - று

இச்செய்யுளால் சிருஷ்டியாகி காரியங்கள் இறைவனுடைய இச்சை மாதறி யாயாய நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று (கக)

உரையானு முணாவானு முடலானு மறிவரியாய்
வரைமாபுந திணிகிதாளு மதிமுடியு மலாபபதமும
விரையாருக குமககலவை மெய்யணிநத கோலமுமாயக்
கரையாடுநரு சமுங்ககாயக கண்ணெதிரின நனைபோற்றி

(இ - ள்) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மாற்பும வலிதங்கிய புயமும சநதிரினையணிந்த திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிந்த தேகப்பொலிவு மாக, உருகாத மனமுருகுமபடி என கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி. ஏ - று.

இன்னவா நெத்தெடுதேற கேரமப நருளகூநதே
யுனனிநீ கொளவரங்க ஞ்ஞாயெனன வெதிராவணங்கி
நினனதாண் மறவாத நிலையருளி விககினங்க
மென்னுரு வகையுலகந தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ - ள்) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரமபமூர்த்தி திருவருள் மிகுந்து, நீ விருமபிக கொளளுமபடி (கருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று வினவ, (யான அப்பெருமானே) எதிரே பணிந்து, தேவரீருடைய திருவடியை (ஏப்பொழு தும்) மறவாததன்மை யருளசெய்து, இடைபூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவென்று யாசித்தேன். ஏ - று (கஅ)

வரமருளி யேரமபன மகிழுகூநது நகதமக்குப
பரவலுறுஞ் சத்திகளும் பலவவற்றுண ஞ்ஞானமென
விரவலுறுங் கிரியையென மிகுஞ்சுத திகடமமைக
கரவிலுளங் கொண்கிலகங் காண்கவென மறைந்தனனாவ.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுள் (அவவாரே) வரமதுககிரகித்து, களிப்புமிருந்து நமக்குத் துதிககத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுள். அச்சத்திகளில ஞ்ஞானமென்றும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சமில்லாத (உன்) மனசிறகொண்டு, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மொந்தருளி அநதாத தானமாயினா. ஏ - று (கக)

கொடுதவரஞ் சிரமீது கொண்டுததிற நியானித்தேன
மடுததவிரு சத்திகளு மறருருவா நிகரினயித
தொடுததபெரு வனப்பினராயத தொலலுலக மந்திரமா
வெடுததுறாகும பெயாசித்தி புத்தியென வெதிரபோந்தா.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள்) பிரசாதித்த வரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன தில நியானஞ்செய்தேன். நிறைவாகிய (அருளையுடைய) அவவிரு சத்திகளும், பிற

செருவா (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் செருங்கிய பேரமுத்துடையவாகளாய், பழமையாகிய
உலகினாக்கு மந்திரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளைப் பெயர்கொண்டு
எதிரே தோன்றினார்கள் எ - று (உ௦)

எதிரேபோந்த மாதரைநா னினிதிறைஞ்சித் தவம்வாளா
துதிராமை யெனக்காப்ப வழற்றாளு மனனீட்டி
முதிரகாத லெடுமெனக்கு மூவாத மன்றிரகராயி
புதிராத வரமருளிப் பேணுகவென ஸ்ரீரத்திடேவ்

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என
தவமானது வீணை கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாய்மார்
களே! மிகக் ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரத்தையுதவிக்க காப்பீர்க
ளாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன. எ - று

மூவாத - கெடாத. (உ௧)

சத்தியிரு வரும் தற்குத் தாரிசைநது வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின் முகமலாந்து விராயகனை
சித்தியொடு புத்தியொடு சோந்திருக்குங் காடகிதகப்
பத்தியிதத் தியானிததுப் படைத்திடும் நொடங்கினேன்.

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வெண்கோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே
யாருகவென்று) வரமுதவ, இலேசாக் கோடசத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலா
ச்சிக்கொண்டு, விராயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சந்திசுருடன் சோந்து விளங்
கும் பாவனையாக மிகப் பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) சிருட்டியைச் செய்யும்
படி ஆரம்பித்தேன. எ - று (உ௨)

வேறு

வழுவின நியென துமனத தொழிலா
லெழுமைத் தரைமுந் துறவீன நவரை
பழுதின லுபடைத் திடுவீ ரெனலுக
தொழுதங் கவரே கிராசுமு துறவில்

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல் என மனோசிருட்டியால் முன்பு எழு புத்தவா
களைப் படைத்து (புத்திரர்களை! அவசலக்ஷணம்) குறைவின்றிச் சிருட்டியைச் செய்
யுங்களென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கட்டுதுறவிகளாய்ச் சென்
றார்கள் எ - று (உ௩)

இசையா தவரே கியிருத் தவமுற
றசையா வருளா லருளவீ நெறு
நசையாற பினுநா னெழுமைத் தாதமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே

(இ - ள்) அவர்கள் (என மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச் செய்து
நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் (மீண்டும் சிருட்டித்தொழில்
பெருகுமாபடி) பெருவிரும்பினோடு பின்னும் எழு புத்திரர்களைக் குற்றமற்றபெற்று
(அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (உ௪)

ஆன மீது முழுது மீது நினகன தீடதும

பின்னா ஈனகா துபாபேய நாளமீதா

நன்னிலை சந்திரமலைபுரம் முதலி

பெனஞ்சு கையினபா வைபுரின் தனமே

(இ - ன்) அங்காளும் தம் முன்னோரைப்போலவே (தறிய்களாய்) சென்று
வீடவும், நான் அன்பினனா சகந்தியபாடியும், மிகும் அருள்பொருந்திய நாரதாதி
யனாயும் நனாருகப்படைத்து, என் சீர்தந்தினின்றும் (மறநுள்ளி) எல்லாவற்றையும்
படைத்தனன். எ - று.

சுந்தராதியா--சங்குன - சநந்தினன் - சநாதனன்-சநத குமார நெனப்படுவோர்.

நாரதநாதியா—சததவிடிகள் - கீததமா - நாரதா - தக்ஷா எனப்படுவோர்.

உவறு.

ஆக, தனா குலமு மங்கிய முதத்தி லாநாராட்டியதிலவா துடையிற்
சுந்தர வணிகர குலத்தினைப் பத்தத்திற் சூத்திரா தமைமுன படைத்துச்
சந்திரன் மனத்திற் றழங்கதிர விதியிற் சாமயிற் முத்தத்தினிற் றினை
மந்தனா மாகுளு செவியினிற் பிராரண மந்தத்துக ளந்தியில லாரணம்,

(இ - ள) வேதியா குலத்தையும் அக்ஷினியையும் முகத்தினின்றும், அரசா களைத் தொள்ளினதும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துண்டினின்றும், சூத்திரா களோப பாதத்தினின்றும் முரப்பச் சிருட்டியெய்து, சந்நிறை மனத்தினின்றும், சூரி யான விழியினின்றும், சொல்லுகின்ற இவ்விதனை முகத்தினின்றும், பிராணதி வாயுக் களோ மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உந்தியினின்றும். ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர்.

$$(2\mathfrak{A})$$

முடியினிற் றுறங்க மாதிரி முடைய மொய்ததுவாற் பதங்கனமுன் மொ
வடியினிற் றூயி யனைந்நி கொதி லாநசீயோ ரெடையடி மாகி [ழிந்த
நெடியகுன் றுதி சாரசா மனைதது நிலைபெற வளித்தன னெனன்ப
படியறு துதது வியாததுக குரைத்தரன பங்கய நாணமலாப பிரமன.

(இ - ள்) மோட்ச முகலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாழும் பதவிகளை முடியுளின்றும், பூமியை மேற்கூறிய பாதத்தினின்றும், திசைகளெட்டையும் (முன்) சொல்லிய காதலினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலப்பெறமபடி சிசுட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலாந்த தாமரைமலரி வெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச்செய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினான் என்று

நாண்மலா எனபதற்கு நாள் ததையுடைய மலரெனினு மொகநும.

நாள் - அம் - நாளம்   அம் - சாரியை

(2.6)

உருத்திரவர் மரபு வாய்க்கரை வீரமண ஹூதரிவரவர் காரியைப்
பரலா, திருத்துறு மனுக்கரை முனிகளெனை வசுக்கள் செழிந்திடு மிய,
காகக் கணங்கள், கருத்துறு திசைக் கணிதட ருக்கள் கஞ்சிய பறன்.
கள் பசுக்கள், பெருத்துயிர் வருக்க மொன்று பந்தே! புருக்கமா!
பொலிந்ததுங் வல்லம்

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - ப்ராமன் - அக்கினி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திருகுப்பாலகர்கள் - திருத்தம் பொருந்திய மதுக்கள் - முனிவர்கள் - அட்டவசுகள் - நெருங்கிய இயக்கங்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க திருக்கள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பரிவைகள் - பசுக்கள் [காறகாலிகள்] பொருந்திய உயிர்க்கொருமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விளங்கியது எ - று. (உஅ)

எழிறனாக தருநதி வண்டுக்குழ கமலக் திருநதவன் வையகம் படைத்த, தழிந்தவா புரணா மனலிவா நடுங்க வழலுயிர் வேறகாதரச, செழித்தபூங் கூந்தற் சித்திபூதி திகடந் திருபணஞ் செப்பதும் வீணைகள், பழிந்துபாழாகக் கேணமதி யென்று பன்னுவன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) பகைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கசுக்கும் வேலாயுத நேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மன்னனே! வண்டிகள் அடித்து மகரந்தப் பொடியை யுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைச் செரிந்தவனாய்த் சொன்னோம் நெருங்கிய மலாமாயணிகத் தூள் பாரதையுடைய சித்திபூதிகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம் வீணைகள் கெட்டொழிய மதித்தாக் கேடாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினான் எ - று. (உஆ)

பிரமசிருட்டிப்படலம் முற்றிற்று

அகக் கிருவிருந்தம் - கூசுக.

திருமணப்படலம்.

தொழுதுல மாகி முன்னாத தோன்றிய மகவிர பிணை
பாழகறு தேவ யாங்குப் படாத்தனா தெரிகக வென்ன
விழுமிய வியாதன கேடப வேதனுண மகிழ்ந்தன னோதஞ்
செழுளிய திருக்கல யானாத நிறத்தினைச் செப்ப வுற்றன

(இ - ள்) வணங்கத்தக்க சிவோட்டமாகிப் பூவர்த்திலே தோன்றிய (சித்திபூதிகளென்னும்) மாதர்கள் அன்ன பிணை எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவெனச் சிரப்படுடைய வியாத முனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் மனங்களித்து, அம்மாந்தர்களுடைய நெப்பமைந்த திருமணச் செயலைச் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. (உ)

உலகெல்லாம் படைத்த பிணை யுயிர்த்தொகை பலவு மோங்கி
நிலவ்வாழ் கின்ற நாளி னினமலக கணைசன பாத
நலமெல்லா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றிக்
குலவுமா தரன்ற செவமுன் கோதறு கயிலா யத்தில

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, பலவகைப் பிராணசோடிகளும் வீருத்திய உடத்து வளங்கி வாழுகாலத்தில், மலரகிதராகிய கணைசப்பெருமானை நன்மை முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவா துதிசெய்யும்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குறமமற்ற திருக் கயிலாயகிரிக்குச் சென்றான். எ - று. (உ)

அரியனை மீது வைகு மைங்கரன பாகம் போறயிப்
புரிநரம் புளாந்து விணைபட்டதழு தினிது தேகங்
விரிபுகழ் பாடிச் சால மெய்யருள் பெற்றுப் பினை.
தெரிவதொன னுண்டு நாயேன செப்புக்கேன் கேட்க வென்றான்.

(இ - ள்) சிவகாசனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருக்கரங்
களையுடைய விகாயக மூர்த்தியின் திருவடியைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரம்புக
ளோத்தவைவத்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுத்ததைப்பெருங்கி, (அவருடைய)
பரந்தகோத்தியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிறகு
நாயினை யொத்த அடியேன யோசிப்ப தொன்றண்கு, சொல்கின்றேன், கேட்பீரக
ளாகவென்று கூறலாயினன் எ - று

(௩)

முள்ளகை கமலா சேசகை முன்னவன் நியானிக் திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து போதகா லோரிரு மாதார்த
வள்ளெழின் மாதா மனற லாறயினின் பாலார்தத்
தெள்ளிய மனநதி லெண்ணஞ் செய்தன் னனைய செல்வன்

(இ - ள்) முடவா பொருந்திப் அரையைமுடைய தாமரை மலரில் வசிகுரு
முனனோனாகிய பிரமதேவன் நியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கண்
ளையாகத் தோன்றினாள் அளவிகொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மங்கையாள்
மணவினையாற்றால் தேவரீரை யடையதக்கவராக ளென்று அந்தப் பிரமதேவன்
தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றனன் எ - று

(௪)

இலக்கண மான்ற மைந்தாக் கினிற்ற வமைக்குங் காலே
மலக்குறும் பகற்று நின்மெய் வடிவீனை யெனாஹும் வேதன்
விலக்கறு மடவராக் காயின் வீளமபுமம் மடவரா தங்கள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென சொல்கேன்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சிறந்த ஆணமக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை
இனிதூக் வமைக்குங் காலத்திலு, மலக்குறும்பை யகற்றுத் தேவரீருடைய திருவருவத்
தின் சொரூபத்தைத் தியானிப்பான் நீக்குதலற்ற மாதாகட்கு (இலக்கணங்களுையமை
ப்பது) ஆனால், (முனசொல்லிய அம்மங்கையாள்) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதை
யுந் தியானஞ் செய்வான் (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்லு
கேன்? எ-று

(௫)

பெருத்திடல் சுருங்க வினயிப் பொய்தமெல் லனிநாம் பூசே
லிருத்தினுங் குணமுருங் வெம்மை யெய்துவார கொடியின் னேயு
முருத்தஞ் கவினை சங்க முறழவொ பல்வுந் தாங்கித்
திருத்தஞ் கமலம் வென்று சீவந்தவுள வடிக்கை மாடேதா.

(இ - ள்.) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொரு
ந்தி, சிறப்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சயித்து சிவப்பற்ற (அவர்கள்) உள்ளங்
கால்கள் பூரித்தல் மெல்தல் (முதவிய தோடவர்கள்) இல்லாமல், இரைத்த மெல்லிய
அணிச்ச மலரினபோன்ற பொருத்தினும வடிக்கன்றிப்போகுங் பெரிய பொடி மின்
னலை யொத்திருக்கும் எ - று

(௬)

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வனாமே னேனாகு
மிடுவிர லொன்றென நினைமே லேறுறு வறவு நீங்கா
நெடுகுத லகறகி யினறிப பொருவி மிரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா நீற்று விரனிலத தமாநது வைகும.

(இ - ள்) ஈடுவீரலி னெல்லையும் நேராக ஒரிகோகை தோன்றி மேனேனாகி
நிறமும் பொருந்திய விரல்கள ஓன்றினமே லொன்று ஏறமுலும், மிகவும் விலகாம
லும், நீளுதலும் பரவுதலும் நிலலாமலும், பெருவீரல உருட்சி பெற்றுமிருக்கும் நெடு
விரல்கள நீட்சி பெறா கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிற்கும் எ - று (எ)

ஈறுகடை விரல்கள பாவந றுறறிமெல விரல்க னீளா
குறுகி - ஈ நோந்து நிலலா கூறிய விரல்க னீளதும்
பெறுமிலக சணதத வாகிப பிறங்கொளிப பளவத துண்டரு
சிறுமைபுற றழிய்த தேசு திசமுநதன தெவ தேவே

(இ - ள்) தேவ தேவாகிய கணேசப்பெருமானே ! பொருந்திய கடைவிரல
களின பகலிலுள்ள விரல்கள நீளாமலும் குறுகாமலும், மெலிந்திலலாமலும், சொல
விய ஐந்து விரல்களும் (உக்தம்) இலகரணம் பொருந்தியனவாகி வீளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய பளவததுண்டமுந தோலவியுற்று நாணமடைய ஒளிவீளவங்கன எ - று

பொங்கொளி யுமிழ்ந்து ஸட்ட மாயாபுரா யினறிப சறதே
தங்கிய சிவபிரி நுகித தயங்குநா னகதநிவ கூட்டஞ்
செங்கழு நீரா முதனைத திபாநீர சிறந்து வென்று
பங்கமுற ிழைய நுக பம்மபுகப பணிக்கு மனதே

(இ - ள்) அநிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிந்தி ஸட்டவழவாகிச் சமான்மில்லாது
சிறிது செந்நிறம் வாயந்ததாய வீளங்குநா ஶாலகங்குகளின கூட்டமானது செங்கழு
நீரையும் முதனையும் சுகநினைபுக கொடுத்தது வென்று, நாணமடைந்து இடமவிட
பொழியாமல அபயமடையக ஸட்டவாய்மே எ - று (சு)

அளவீனிற பருதது மெல்லென றணிநரம புரோமங்கு கோலபோல
வளாதனமிக குயாதல கோடல லமுவிவரப புறநதா னேனுகிக
களிவளா தமட்ட தனைக கறந்திடுங் கலங் சானறே
ரொளிவளா புதந கங்க னுறுததுவா சேமந தனனிவ.

(இ - ள்) அளவீனைக காட்டிலும் புரிதது அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம
பும் உரோமமுங் கொண்டு கோலப்போல வளாதலும் மிகவு குயாதலும் கோடுதலு
மாகிய குற்றமில்லாத புறநதாபாபாதது, சந்தோஷிதது வளாகின்ற ஆமையானது
(நீரில் முழுகி) தன்னுருவை ஒளிக்கும் தூறகலவியின் மேம்பட்டவாகள கோத்திபெரு
டும் புத்தகங்களைச் சேமநதில வைப்பார்கள எ - று. (சு)

பிசுபாரநத திடுதன பிசு வுபாசரிமென நிவறறி நீங்கிது
தகபாரநத தெழுது மெனமை தங்கிய குதிரின வண்ண
பிசுபாரநத தவததேநா றாறு தாரதது மெய்த வாயு
யகபாரநத திடுமெனிற பருதா மழுகனகைய பருது மாகும்.

(இ - ள்) மிகப் பூரித்திருந்தவ மிக உயர்வுநிறுத்தலென்று சொல்லுவ குற்றங்களின்கி, தகுதியாகிய அளவுடன பருத்துத் தோன்றி மெனமைத் தன்மை பொருந்திய குதிகாலின அழகு அளவிலலாத தவகதையுடையவர்கள் ஆறுதாரத்தி லும் அடைய வாடி அகப்படுத்தகின்ற அழகிய பந்தினைப்போலும் எம்பெருமானாகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்தினையும்போலும் விளங்கும் எ - று (கக)

நரம்பெழு லுயராத லீன்றி நலத்தகத் தகைநது செம்பொன வரம்புசெய சிறுத ராசின வட்டமாய் பரட்டின எண்ண நரம்பொடு மயிர்தோற றுத நறுந துடை கணைநகா னேனோ யரம்பையும் வருந்தச் செய்க லாவுநா முகையுட போலும்

(இ - ள்) பரட்டின அழகானது நரம்பெழுதலும் உயரதலுமில்லாத நன்மை பெறத் தடைபட்டியுற்று, செம்பொனின் யளவில்கின்ற சிறு தராகின வட்டவடிவாம், நரம்பும் மயிருந தோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நோக்க அரம்பையும் வருந் தச்செய்து அவாவுகின்ற நாழிகை வட்டிலையும் போலும் எ - று (கஉ)

வற்றுத லினறித தாள வட்டமாயத் தகைநது நெண்ணடை முற்றவுங் கமயா நிறகு மொய்யெழின முழநதான் முன்னர்ச் சொற்றமென குறங்கு தோறது துணைசெயிந் திருநா லாறென றுற்றமும் விரலி நெல்லை யுறுவது நிதமப் மனதே

(இ - ள்) ஏற்றதலிலலாமல் தாளவட்ட முற்றத் தகைகொண்டு நன்னைய முழுதும் மெல்லும் அழகு மிகக் முழங்காலானது முக்கூறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும் நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையி னளவு பொருந்தியது நிதமமாகும் எ - று (கங)

பொருகிய மதமால ராணைப் பிடரொடு கமடம் வென்று மருவிய நிதமபத் தலகுன மாநிருந் சதுர மாகா வருவமிக் குறா நீளா தாழ்தரா வுயராத போதிக் தருவள ரிலைசிற றுல வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்

(இ - ள்) பொருகிய மசமயக்கதையுடைய யாணைப் பிடனாயும் ஆமையை யும் வென்று பொருங்கிய நிதமபத் தலகுலானது மயிருருதம், சதுரமாகாதம் உருவம் பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயராத அரச்சமரத்தில வளர்கின்ற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுத்திவைக்கும் எ - று (கச)

வாரிச மரானின மானின குளம்படி மருட்டித் தேசரயா சீரெலி மயிரோ போலச செயிந்துமென மயிரு னோங்கி யாரொழின் மணிகொரை டாகா மடிப்புமித ககறகி வாமத தேருறு பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய

(இ - ள்) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய தாமரை இதழையும், பாம்பிப்பட த்தையும், மாண்குளம்புமையையும் மயங்கச்செய்து ஒளிமிகுந்து, சிறந்த எலியின்மயிர் போல மெல்லிய மயிர்கள் நெருங்கி, உள்ளேயுயர்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, விலக்கத்தக்க மடிபுழை மிக்கவிரிவும் இடப்படுத்தப் பள்ளமும் பொருக் திய சுழியும் (ஆகிய) இதனாறங்களிலலாதகாகும் எ - று (கங)

பருத்துயாந் கறவு மென்மை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
||ருதகக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழிக் துயரு ரோமஞ்
செருத்தகு நரமடி நீங்கிக் திகழ்ந்தொளி பரிலா நிற்கும்

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்துயாநது மிகவுமென்மைதன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தும்படி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்து கொப்பழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று உலகசுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போசெய்யும் நரம்புகளுமொழிநது பிரகாசித்து ஒளிவிளங்காந்ற்கும் எ - று

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பெனந்து பின்னிகொண்டிருத்தலின் (க௬)
||லலகைச சுழியு ரோமம் பருகதுநீண மடிபடி மின்று
நலவரை மூன்று தாங்கு நறியவா ஸிலைபோல வாயந்து
சொலவரை கடந்த தேசிற றுலங்கிய வயிறு நரப்ப
ணலவரை தொழுகிற நெனை வணிந்தகா லுரோம வல்லி

(இ - ள்.) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருகது நீண்டமடிப்புக ளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வரைகனப்பொருந்தி, நல்ல ஆலிலைபோலமைந்து, சொல வத்தக எலையிலவாத அழகுடன விளங்கிய வயிற்றினமத்தியிலு, இருளானது அள வுகொண்டொழுக்கிறபோல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது எ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமாரிசை. வல்லி - கொடி (க௭)

என்பொடு நரமடி ரோம மிவைகடோற் றுதுமெலலென
நினை||றத் தசைந்து சீர்கொண டிருத்தன விலாபடி நறக
ளன்புறு மிதைய மாழா தங்குல மறுமுன ருகி
மின்படைத் தசைந்து ரோமம் வீரவரு திருந்த தனதே.

(இ - ள்) விலாபுறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல், மென்மையாய், இன்பமுறச்சுசைப்பொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன ஆசைப்பொருந்திய இசையானது ஆழாமற பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுறுத்த தசைப்பிடிக்கொண்டு உரோமங்களினறி யிருந்தது எ - று (க௮)

||டைபரந் தெழுந்து நீலம் ||ணாதகிய தெனக்கண் வாயந்து
மிடையற மிடையறு மாபின் வியணித முற்று மாயந்து
தடையறப் பிணைத்து விமரிச தமமுனே யிரண்டு மொத்திட
டிடையினை வருத்தி யண்ணுந் திருந்தன முலை எம்மா

(இ - ள்) ருசங்கள் பக்கத்திற பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித் தாற்போலச் ருசகம்பெற்று, நெருக்கற நெருங்கி, மாபின் விசாலமான இடமு முவது மராயந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறுமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரண்டுஞ் சமானமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணந்திருந்தன எ - று.

முலைகண்களைச் ருசகமென்றும் சிலீமுகமெனறுஞ் சொலவா அண்ண ததல் - மேனோங்கி யிருத்தல் (க௯)

கண்ணினை பருத்த னீடல் கவினுதி யாழ்தல் கொங்கை
திண்ணிய திரிகை யேபோற் பச்சுநதடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு நோத னீங்க னலமற் றெலவவா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ண லீவையடுத் தீதாராகு மெய்தா

(இ - ள்) முலைகண்ணை எரிணமெ ஈனத்தல் நீருதல் அழகிய முனையாழந்
திருத்தல், கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே
லே பொருந்திய உருவமினை கதல் விலகியிருத்தல் அழகிலலாதிருத்தல் (ஒன்றற்கொ
ன்று) ஒத்திராதிருத்தல் நீண்ககத்தகக் காடினயறிதையடைதல் (என்று சொல்லப்
படும) இக்குற்றங்கள் அடாக்கையெடுத்தவர்களுக்கும் வரபாட்டா எ - று

திரிகை - இடக்கைமேளம் இயந்திரம் - குலால் சங்கீரம் (20)

கழுத்தடி யெழுந றாழ்தல் கவினற் றெனபு தோற்றன்
முழுத்தங்கி குற்ற மினறி மொய்யழ கெழிக்குங் தோள்கள்
பழுத்தபத் திரண்டு வையோற் றணைத்தன் பெருத்த லெனபு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கடினோ தோடகு மெய்தா.

(இ - ள்) கழுத்தானது அடி கனத்தல் தாழ்ந்திருத்தல் அழகு கெடுமபடி
யெனபுகள் தோன்றுதல் (அகிய) நிறைத்த இக்குற்றங்களிலலமற் றெருங்கிய அழ
கைவீகம் தோள்களானவை குற்றமற்றத் திரட்சியுற்று மூங்கிலபோலக் கிளைத்திருந்
தன் பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவர்க
ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா. எ - று (21)

சந்துக டைசூறு தோன்று வாயின தடவு முனைக்
மைத்துறு மகமம் போன்று வராநாம புரோமந் தோற்று
செந்தளி ரங்கை கானிற் செறிமுயல் வயிறுமின மெல்லென்
றுநதெழிற் கவினை யாமை யூர்வளை வரையின வாயநத

(இ - ள்) சந்துகள் தகையுற்றுத் தோன்றுதனவாயின தடவுகின்ற முன
கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும்
தோன்றுவாயின. செவ்விய தளிர்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில நெருங்கிய
முயலின் வயிறைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமை நகாகின்ற சங்கு
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகள் பொருந்தின எ - று

தடவுதல் - வீணவாசித்தற் றெழிலினோற்ற (22)

செங்கயல் கமலஞ் சோசொத் திகமலம் புரிது லாகதோ
றங்கிய துகமே வரயந் தகடுறழ வளகைத் தாங்கிக்
துங்கநால் வருணத் துளஞந் துலைவிலசெல் வகைத் தானோ
றங்கலா தமைமுன பூசை யாறியி யவததேகா போலும்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய சொத்தகமும்,
வலம்புரியும், துலாக்கோலும், பொருந்திய துகமும், அழகு அமைந்த சக்கரமும் போ
ன்ற இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று, புனிதமான நாற்குலத்திலும் அழ்விலலாத செல்
வத்தை யுடையவர்களா யிருப்போர் அம்மாதாக்கைப் பூர்வத்திற் பூசைசெய்தகால
தம முடையவர்கள் போலும் எ - று

சுயல - மச்சகோகை கமலய - பத்மகோகை சோததிகம் - ஓரடையாளம்
வலம்புரி - சங்ககோகை சகதி - சககிரகோகை மதறவைவெளி (௨௬)

விடைகரி பரிமா தோட்டி வீசுசா மனாயே நேயி
வடுவிலவச சிரமபேற கீற்று மருவீமன னவாபா லாஸூ
ரகதை குலம் வேலவா ளவைபொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதைபா கரங்கும பிடடோ.

(இ - ள) இடபம் - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீசுகின்ற சாமரை - சக்
கிரம்-குற்றமில்லாத வசசிரம் இவற்றைப்போல இனோகைகள் பொருந்தி அரசாக்களைக்
கூடி வாழ்வோர்களும், பேராசெய்யத்தக்க குலம் வேல வாள் முதலிய அவ்வாயுதங்
களைத் தாங்கியுக்கையுடையவர்களாய் பெருங்கொடை கொடுப்பவர்களும் அம்மா
தாக்குடைய கைகளைப் பணிநதவாகளாவார்கள். எ - று. (௨௭)

நிரந்துபல வரைக டமமு னெருங்குத லறவுநீங்கல
பரந்தெழு நரம்பு வீங்கல பத்மநே ரங்கை மாட்டு
மரந்தசெய நரம்பு றோம மாருதல புறங்கை மாட்டும்
வரந்தரு மனனோ செங்கை வணங்கினோ தமங்கு மெய்தா.

(இ - ள) (தமமைப்பணிவோர்க்குவேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் அவர்க
ளுடைய சிவந்த கையைப்பணிந்தவர்களுக்கும், வரிசையுற்றுப் பலரேகைகள் தம்மில்
நெருங்கியிருத்தல - இனோகையினி யிருத்தல - பரவமெழுந்த நரம்புகள்தோன்றல
முதலியன தாமதாமலாபோன்ற உளவங்கையிலும், துன்புசெய்கின்ற நரம்புகளும்
உரோமமும் பொருந்தல புறங்கையிலும், உண்டாகமாட்டா. எ - று, (௨௮)

ஒட்டகந தவளை செநநா புரகந்தேள் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுததிடும வரைகை யுற்று
முட்டுற வருந்து வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற தவரு மந்தக கோதையா கரந்தா ழாதோ.

(இ - ள) ஒட்டகம் தவளை செநநாய பாம்பு தேள் கழுகு பூனை கழுதை நரி
இவற்றைப்போன்ற இனோகைகளைக் கையிற்பெற்று (செய்தொழில்களில்) இடையூறு
பொருந்த வருதுகின்றவர்களும், நெருங்கிய மூங்கிலாட்டி இவைபோல அங்குட்ட
முண்டைவர்களும் அந்தக்கன்னியாக்களது கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். எ - று.

கயிரவ மனைப செவ்வாயக கன்னிய ரங்கை நெற்றிப
பயிலபெரு விரல்கள வென்ற பங்கய முகையை நீலச
செயிரறு முகையை வென்று சிவந்தநல வரைகள் வாயந்த
வுயரினு ஞாயிராய நினறோ பொழிந்தபல விரலு மாதோ.

(இ - ள) உயிரார்களுள்ளே யுயிராக நின்றவிநாயக கட்டினே! செவ்வாய்
பன மலாபோலச் சிவந்த வாயையுடைய அக்கன்னியாக்களது அழகிய கையிலுள்ள
பெருவிரல்கள் தாமதாமொட்டினவென்றனவாம் (பெருவிரல) நீலங்குய பலவிரல
களும் நீலேற்பலமொட்டின வென்று செந்திறமுற்று நல்லோகைகள் பொருந்தியுள்
ளனவாம் எ - று (௨௯)

வினோதமு தெய்க்கு மங்கை விரலினஞ் சிவதத வினமி
வினோதிட விடையி லீங்ககா மயிராம பணித னோத
லனோதிடு மெனமையி லீயி யறவுமலல் லென்ற லடிகத
தனோதமெய வனபமி னுரைச சாரதவா தாமுங காணா.

(இ - ள்) அழகுமிருந்து விளங்குங் கைவிரலாள சிவததவிலலாமல், வினோ
வுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும் நரம்பும் பெற்றிருத்தல் இனோதிருத்தல் கலந்த
மெனமைத தனமையினறி மிகவுங் கடினமாயிருத்தல் முசலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக
வழகுமிக்குள்ளமங்கையாகாச சாரதவாகுருங் கண்ணாட்டார்கள் ஏ - று (௨௮)

வள்ளுகிர் கிளியின வாய்போல் வாராதுதேந தொளிரந்த சொன்ன
வொளவிறை மகளிராக் கனனோ ரொளங்கிர் கண்டு னாராகும்
பள்ளமாய விடலவென னென்றல் பண்பற ரரசு ரத்தல்
புள்ளியாய வெணமை தேற்றல் பொற்கெனல் புணராத ராவே.

(இ - ள்) மேற்கூறிய ஔளரிய ஆபரணமணிந்த மாதர்களுக்கு, கூடாமையான
நகங்கள் கிளியினவாய்ப்போல் வினோது சொந்தமுற்றுப் பிரகாசித்தன அவர்களு
டைய ஒளிவாயந்த நகங்களைப் பாரதவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய விடுதல்
வெணமையாயிருத்தல் அழகு நீங்கரசுமரத்தல் புள்ளியுடையதாய வெண்ணிறங்
காண்டால் பொற்கெனல் முசலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (௨௯)

வெரிந்தலைக டிடந்த வென்பு மென்றை மூட்டாட்டிடு
வரிந்திடுற கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லாகருத
தெரிந்திட னரம்பு னோமஞ் சோநதுதாழந் துயாருது கூனி
யிருந்திட லவரைத் தாழந்த விட்டிடையவாகு நண்ணு

(இ - ள்) நல்ல அழகமைந்த அவவிளமாதர்களுக்கு முதுகிலிருந்த வென்பு
மெலவியதசையான மறைக்கப்பட்டிரு சித்திரிகதற்கரியன (என்பு) தெரிதல் நரம்பும்
உனோமஞ் சோநது தாழந்தாவது உயாந்தாவது கூண்டநதாவதிருத்தல் முதலிய
குற்றங்கள் அமமங்கையாகளைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு
முண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (௩௦)

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குருடியிர் கிளைத்த லீளல்
மானற வற்ற வினமி வணசவல் வனப்பு வாயந்த
பேணுமங் குலங்க னுனகிற பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வரைகண் மூன்று நண்ணிய தெழிலிரோ களாடம்.

(இ - ள்) கோணுதலும் நரம்புகாண்ப படுதலும் நீறமைந்த மயிர்கள்
கிளைத்தலும் நீறதலும் மாடசிலையொழிய வாடுதலுமில்லாது வணம்பொருந்திய
முத்குகள் அழகுற்றன அழகுறையந்த சமுத்தானது விருப்பத்தாக் காணக் குலங்க
ளில் விளங்கித் திரட்டியாகிக் கழுமரமும நாணம் படும்படி மூன்றுகைகள் பொ
ருந்தின. ஏ - று.

பிறங்குபு - செய்புன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (௩௧)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக் கொழுங்களம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிரக் கழுத்து நோந்த வொண்கள மடி பபுக் கண்டம்
பெறுமட வாரக் கௌலராம பிரமனா மகனி ரான
சிறுதுதன மாதா கண்டந தியானஞ் செய யாத தீயேரா.

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மசூத்த நெட்டைக்கழுத்து - கணத்த கழுத்து -
மயிரபொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொளளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து
ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதாகள யாவரும், பிரமதேவனபெற்ற புத்திரிகளான
சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவாக
ளாவார்கள். எ - று (௩௨)

இருபகுப பாதல் பள்ள மியைநதிட வரமபு ரோம
மருவுதல் குறுக னீளல் வளைதல்வற றுதலு மினமி
யிருவிர் ளைவின வட்ட மாயத்தசைந தெழில்கொண டின்பந
தருவன பிரம னீன்ற தையலார சுபுக மாதோ.

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற அமமங்கையாகளது மோவாயகன் இருபிள
வாதல் - பள்ளம்பொருந்தல் - நரமபும மயிரும் பொருந்தல் - நீண்டிருத்தல் - வளை
திருத்தல் - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றங்கவிலலாமல், இருவீரல்களி னளவுடையன
வாய வட்டவடிவினவாயத்தசையுற்று அழகுபெற்று இன்பநதருவனவாயிருந்தன எ - று.

செநதுகிகக் கழிகை போலத் திரணபுரு புடையுங் கூம்பிச
கந்தர வரைபொன றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிற்ப
வந்தினமே லதரஞ் சறறே யுயாந்தழ் கெழிக்கு மென்ப
பைநதொடி முன்கைச் செவ்வாயப் பணிமொழிப் பாவை மார்க்கே.

(இ - ள்) பசிய வளைமலையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும்
பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையாக்குக்கு, செவ்விய
பவளத்துண்டோலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுஞ் சிறுது அழகிய ஓரிரேகை
யுற்றுக் கீழுதலிவ்வங்க, மேலுதலிசிறிதுயாநது அழகைவீசார் நருமளனறு (மேலோர்)
சொல்லுவா எ - று (௩௩)

இதழிர்ண டெனன நரபப் பணிரேகையாழந் திருத்தல் வீங்கன
மதரற்க் கருகல் வெணமை மாடுவன லுதல்கீழ் வாயநத்
வதரமே லிதழு ரோம மணிந்தகன றிடலு மெய்தா
பதமரு ளீனைய மாதா பவளவாய தெரிந்த தோர்க்கே.

(இ - ள்) இதழ்கள இரண்டெனறு (கண்டோர்) சொல்லுமபடிநடுவே இரோ
கைபதிர்திருத்தல் - பருத்தல் - மதாப்பொழியக் கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் -
தொங்குதல் - கீழேபொருந்திய அதரமமேலிதழ் (இவை) மயிரள விரவப்பெற்று
அகலமாதலும், நற்பதலியைக் கொடுக்கும் அமமங்கையாகளது பவளம்போன்ற இதழ்
களைத் தரிசித்தவாக்குக்கு உண்டாகமாட்டா எ - று (௩௪)

முருந்துவெண முந்த முல்லை முகையினென ணுன்கு வெணபற்
யிருநதிரண டொழுங்கு மொத்த சேயரிந் கண்ணி னாகக்குப

பரந்துயர் தகன்று நீண்டு பசுமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதுன புறுத்து மூரல் கண்டவா தமக்கு மெய்தா

(இ - ள்) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அமமங்கையர்களுக்கு மயி
லிறகின அடியும் வெள்ளியமுத்தம் மூல்லையருமபுமபோல வெணமைந்தம் வாயநத
முப்பத்திரண்டு பறகளும், திருத்தமாகிய இரண்டுவிருகைகளு மொத்திருநூசன விசால்
மாகி உயாநது விலகி நெடுகிட பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிந்த (இவ்வகைய
குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பறகள் (அமமங்கையா பற்களை) தரிசித்தோருக்கும்
உண்டாகமாட்டா. எ - று

(௩௬)

திண்ணிய கற்புச சான்ற சித்திபுத் திகடஞ்ச செயய
வண்ணமாய மெனமை யாகி வயங்கின மணிநா வனமை
வெண்ணிறங் கருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வனனோ செநநா நாடினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) வவியமைநத கர்பினறனமை மிக்க அநதச சித்தி புத்திகளுக்குச்
செந்நிறமாகியும் மெனமைத தன்மையாகியும் அழகியநாகுகள் விளங்கின கடினத்
தன்மை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற
றங்களைப் பொருந்திய நாகுகள் அமமங்கையர்களது செந்நிறம்மைநத நாகுகளை நீனைத்
தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று.

(௩௭)

இழுதென மெனமை மெய்தி யிங்குலி கத்திற சோநத
செழுவி யவுணை வந்தத தேவியாக கமைநத வெணமை
யொழுதுதல் கருமை வன்மை யோங்குத லுற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வனனோ மருங்குளா தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) இழுதபோல மெனமைத்தன்மையுற்று திங்குலிகத்தைப்போலப்
பொருந்திய செழுமைத்தங்கிய உண்ணுகள் அமமங்கையர்களுக்குப் பொருந்தின
வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள் பெறுதல் உயாதல்பொருந்தல் முதலிய
குற்றம் பொருந்திய உண்ணுகள் அமமங்கையர்களது சமீபத்தி லிருப்பவர்களுக்கும்
உண்டாகமாட்டா எ - று

இழுது = நிணம்

(௩௮)

கண்ணினை யிடுகல் செல்லா கவுட்டுணை கரித்தல் செல்லா
வண்ணவெண் பறக டோற்ற வந்தனறி கூகையி னாது
புண்ணிய நிலத்தி னானகு பொருள்களு மெழுந்த பூப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நங்கைமாரா நகைக்குங் காலே.

(இ - ள்) அமமாதர்கள் சிரிக்குங்காலில் இருவழிகளுந் சிறுகாமலும்,
இருகணங்களுந் சுருங்காமலும் அழகிய வெள்ளிடபர்கள் வெளியே தெரியாமலும்
புன்சிரிப்புண்டாவதெறிப் பெருகையண்டாகாது புண்ணியகரமாகிய காலவகை
நிலங்களினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி
யினையெயொக்கும். எ - று

(௩௯)

ஹேரிறுத் திரண்டு பாவுந் தொகுபுடரு சற்றே யோங்கி
வளாகொடி நாதி யெள்ளின் மலாபொரு மாந் ராக்கு

வலோதலே கருமை செமமை நுனியினமற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற குறுக லாதி யடுததுளோர மூக்கு மெய்கா.

(இ - ள்) அம்மங்கையாசனக்கு, தவாரங்கள் சிறுகி றுருபிறங்களிலும் நெருங்
கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளாகின்ற கொடிபோன்ற நர்சிபானதுள்ளின மலரை
யொத்திருக்கும் வளைதலும், கருமை செமமை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும்
பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவாக
ளை) சமீபித்தோர மூக்குகளும் பெறமாட்டா - று (௪௦)

மெல்லென விருதான முக்கால் வியப்புறத் தூமம் லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றுமமல் கண்டி லேன கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன மாநீற்ற லினமி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசைந தமைந்த மாதோ

(இ - ள்) மென்மைச்சன்மையாக இருமுறையும் மூமுறையும் களிப்பெய்
தத்துமலன்றி, சல்லென்று (உரத்திப்) பலமுறை (அவாகள்) துமமல் கண்டிலன்
கண்ணத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல்
(முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணடியையன்றி (ப்பிறிதொன்றையும்) நிகரா
காது வட்டவடிவமாயத் தசையுற்றுப் பொருந்தின - ள் - று (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற ரேந்த வேடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர கறுப்ப வாயந்த
வளியிலா முருக்கொன டன்ன வணங்கனாக கிமைகண் மாதோ

(இ - ள்) (அம்மங்கையாருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான விழிகளின்
தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலம் போலச் சிறப்புற்றும், நடுவே நரத்தும், வெள்
ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்லவா
கள் கிருபைமுழுதும் கடிவெடுத்த வந்தார்போன்ற அம்மாதாக்கு இமைகள்
நடுவேசந்திகளபொருந்துதலிலலாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்
தியுள்ளன - ள் - று (௪௨)

முதிரைவக தேனின் வண்ண மொய்ததக ணைக ணொத்து
வதிதரு கணக் ஞாற்று வரம்பிலா நிதிபெற றேரும
பொதிதரு காபர செவ்விப் புந்திய நாகின றேரும
விதிதரு கணனி மார்தம் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோ

(இ - ள்) முநிரந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின்
கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்கள் பெற்றது எல்லையிலாத் செல்வதையடை
ந்தவாகளும், மிகுதியாகிய விருமபந்தக் க அழகிய அறிவெடையாகளும் ஆகிய இவாக
ளும், பிரமன்பெற்ற அக்கண்ணிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களா
வாகள் - ள் - று (௪௩)

கறையடி மேட மேதிக் கண்பொரு கண்கள வட்டம்
பெறுவிழி புயநந நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செய் பாரவை மாறுகண் புறவின வண்ண
முறுநய னகுக ளனனோ ரூரினாற் றவாககு மிலலை,

(இ - ள்) யானே ஆகி ஏறுமை இவற்றினகண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயாந்துள்ள கண்களும் (கட்பாராவ) பிறழும்படிகாணுவ கண்களும் குற்றம்பொருத்த வலப்புறஞ் செல்லும் பாரவையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்களும் புறாவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையா வசிக கும நகரத்திலுள்ளவாக்கு மிலலயாகும் எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோன்ற அடியையுடைய யானே. (சச)

வாரிமை யிரண்டு மாராத மயிரிடை நீங்கி நிறறல்
சீரிய பொனமை யெய்த மிணைநிதிற் பருத்தல் சாலை
நேரிய தாத லினன நிகழ்தரா பிரம நீன்ற
வேரியங் கூந்தன மாதா விழியிமை நோககு லோரக்கே

(இ - ள்) பிரமகேவனபெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூடதலையுடைய அவ்விருமங்கையா கண்ணிமைபோல கண்டவாசஞ்சுரு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிரகள நடுவே விலகிநிறறலும் சிந்தா பொன்னிறமாசலும் வலியுறறுத்தடித்தலும் மிகவுமஇளைத்திருத்தலும் இவ்வையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா எ-று.

ஒணமணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுற தடுளிற் போன்று
தணமயிர்ப் பருத்த னீட றமனிய நிறத்த தாதல்
வணமையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யறந்த மனனா
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெறுமபையாம் பருவத் தாரக்கே.

(இ - ள்) பெண்டாணமையின் மேம்பட்ட அரூப பெதுமபையப்பருவமாகிய மாதாசுருக்கு, ஒளிவாயு, அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போபுரியும் விலலையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிரகள பருத்தலும் நீளதலும் பொன்னிறமாசலும் வணமையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிறறலும் பொருந்தமாட்டா எ - று

பெதுமபை - பெண்கட்குரியதோ பருவம் அது எழுவகை பேதை பெதுமபை மங்கை மடநலச் சிறிவை செரிவை பேரினம்பெண்ணென்பபடி. அவற்றின் எட்டுவையுமுதல் பதினொருவது வரையிற் பெதுமபை (சக)

வள்ளையின் வரையு தாழ்ந்து மடறகுழி நலத்து முன்னாத
தள்ளிய எழுத மனனா தடஞ்செளி முரிப்பி நீங்கி
யெளவிய நமம் ரோம மெழுநகமேல் வளைந்து யாந்து
நள்ளிய காதினோர நங்கையாப் பணியா தோரே

(இ - ள்) தேவாமிரதம்போன்ற அம்மங்கையாகளது விசாலமான செய்கள வானைக்கொடிபோல நெடுகித்தாழ்ந்து மடலுற்று நனைபெற்று முன்னாத தள்ளியன முரிதலிலலாது இழிந்துக் கூறத்தக்க நமமும் மயிருநீதானறி மேலே வளைவுற்று உயாச்சிக்கொண்டு நடபுகொள்ளத்தக்க காத்களையுடையவாகள் அம்மங்கையா களை வணங்காதவர்கள் எ - று (சஎ)

முறிய வகைம் வாயாந்து முழுமதி றிடைப்போற்ற கொள்ள
மேவிய வுவு மாகி மிவிரநம் ரோம நக்த

தூவியன னததை யொத்தோர சுடாநுதல சுவததி கம்போற்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவதை தாழ்ந்தோர.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவாகளது பிரகாசித்த
ன்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற் பிளந்தாற
போற பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரபும உரோமமுமொழித
தன, சுவத்திரந்ததைப்போல இரேகைப்பொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்
மங்கையாக்ளைப் பணிந்தவர்கள் எ - று

தூவி - மயிர இஹ அன்னததூவி மயிற்றூவி யெனப்பன வழக்கு அன்னத
தையொத்தோரென வுவமித்தது அவர நடையைக்குறித்த உளமமெனக (சஅ)

மதியென வொளிராநது சீத மருவிவான கங்கை பூதந
பொதியவீழ புதிய கஞ்சம போனமென மலாநத மாதா
கதிருமிழ முகஞ்சீ மநத் விரேகைகள் கவின்று வாராநது
துதிசெய வொளிராந வெனப் தொழுதவா தாமு முடிய.

(இ - ள்) அம்மங்கையாகளது கிரணங்களைச்சிந்திக்கும் முகங்கள் பூரணசந்திரன்
போலப் பிரகாசித்த, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புட்பித்த முறுக்கவிழ்
நத புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லுமபடி மலாநதன வணங்கினவர்கள்
கடைத்தேறும்படி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்
தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று (சக)

கட்டழ தெய்க்கும் வேதனை கன்னியா தமைச்சாரா தோரக்கு
மொட்டுசீ மநத ரேகை யொருத்தனமத தகனோ செனனி
முட்டற வுயாநது வட்ட மாயெழின் மொய்க்குந 'தேச
விட்டற வீங்க னீளல விரிதலன னவையெய தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியாக்ளை யணு
கினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தத்தையையே சிரமும் தடை
யற வுயாநது வட்டவடிவமாகி அழகுமிக்கும் பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல
பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களுடைய எ - று. (இஓ)

வண்டினந தொடாநதா லென்ன னைகொடு தூற்றா லென்னக
கொண்டலகளை படுத்தா லென்னக கூந்தலங் கழுக்கார நென்னக்
கண்டவா வியப்ப வாராநது கமழரதுநெய்த் திருண்டு தாழ்வுற
றுண்டொரு கறுப்பு மிக்கென றுகொடா விணாமென கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள்
வண்டிகூட்டங்கள் நெருங்கினற்போலவும், மையினிலெழுதினற்போலவும், மேகமா
னது துயிலசெய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற கழுக்குப்பொருந்தினற்போலவும், பார்
தந்தவர்கள் ஆச்சரியமுற்ப பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைக்கொண்டு கருமை
யுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லப்படா
தன (ஆயிருந்தன) எ - று. (இக)

இடையிடை வெளிக் கோற்ற விறப்பவங் குறுக னீளல்
கடைபிளந் திருத்தல் செம்மை காஞ்சுன நிறத்த வாந்

திருமணப்படலம்

௩௨௭

லடைவற வுலறல் வனமை யணுகுதல் குழைத் தலினைமை
சடைபட லிணைய கூந்தல் சாராதவா தமக்குந்ஞ சாரா

(இ - ள்) இடையிடையே சந்துகள காணுநல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருந்ததல் - செம்மை பொன் மயங்கிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாததல் - வலிமையாயிருந்ததல் - மென்மையாயிருந்ததல் - சிக் குப்படுத்தல் இவ்வகைய சூற்றமுடைய கூந்தல்கள் (அம்மங்கையாக்களை) அடைந்தவா கட்கும உண்டாகமாட்டா - ள் - று (௩௨)

சுடாறுதற் புருவ நாப்பண் மீண்டததி னுதியிற சோந்த
விடலறு மீறுபபெற றேரும விழுத்தக விடப்பாற புள்ளி
வடிவின் தாகிச ரேந்த மறுவினா தாமுஞ் செம்பொற
குடநிகர வலப்பாற கொங்கை யமமறுக கூடி றேரும.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற நெறியும், புருவத்தையும், மூக்கு முனையும்மாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குதலற்ற மறுபெற்றவாக்களும், இடப்புறத்தில் மேனமை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச் சிவந்த மறுவினையுடையவாக்களும், செம்பொன்னாலாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுபெற்றவாக்களும் - ள் - று

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர் (௩௩)

கடிப்புறத் தலாமென கையிற கழுத்திலஞ் செவியிற காமா
கொடிற்றயினின் மறுபபெற றேருங் குவவுவா ணுதலி னீனது
வடித்தமுத் தலைய சூல வரையுறப் பெற்றேரா தாமுந்
தடக்கைமார புருகி தன்னிற சராலலஞ் சுழியி றேரும

(இ - ள்) கடித்தத்க்கின் புறத்திலும், மலாபோன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விருமபத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவா களும், பெருமைபொருந்திய ஒளியிற் முத்தலில் அழகுற வடித்த முத்தல்களையுடைய சூலம்போன்ற இரேக்கைய யடையப்பெற்றவாக்களும், விசாலமான கையிலும் மா பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவாக்களும் - ள் - று (௩௪)

வலஞ்சுழி முதுகி னெனறு வலம்படக் கிடக்கின் றேரும
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிந்தலை வதிக் கின் றேரும
வலஞ்சுழி யகன்ற வலஞ் வடிப்புற மருவி லேரு
நலஞ்செழி பாண்டில் மீபாளு நன்குழி யாங்குற றேரும

(இ - ள்) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினோ வெறுநியுடாகுமபடி பெற்றவா களும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவாக்களும், பரந்த அலகுவினையில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவாக்களும், அடவலகுவினையையிடுக சக்கரம்போலும் நல்ல சுழியை யுடையவாக்களும் - ள் - று (௩௫)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வொண்டொடி யோரு மேனைக்
கருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற றேரு
மருமலாப பொருட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளாகக் லுற்ற
விருவர்தம் பாதுப போது மிறைஞ்சிமுன் வருளபெற் றேரே.

(இ - ள்.) நாசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மகனையாகளும் ஏனைய நீளைக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாஃபொருந்திய தாமரைமலர்களிடையில வரமுகையையுடைய பிரமதேவன வளர்த்த அவயிருமங் கைபாகளது நிருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூவத்தில (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களாவாகள எ - று (௫௪)

கருநிற மறுவாரா மூக்கி னுதிபுறக் கலந்தது னோருங்
கருதுமொ - கொக்கே போலும் வடுபுற்றுங் காலைப் பறமிப
பெருகிய வலகு லந்தம் பிறங்குறிக் திகழுகின்ற றேருரு
மொருசுழி கடிதொட டலகு லளவுமுற நெளிகின்றேரும.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் முனையிற பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருத்தக்கக் எளிப்போலும் கொக்கைப்போலும் வடுவானது புறங்காணமுதற் பறந்த அலகுலவனாயிற பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியா னது கடிமுதல் அலகுலவனாயிற பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்
கொசுரு - மசகம் (௫௫)

கடிமுதல் வயிறறின காறு மொருசுழி கதுவி னேருங்
கடிமுதல் வயிறறின காறு மிருசுழி கதுவி னேரும
வடிபொரு குவளைக் கண்ணின் மருளிய சுழியி னேரு
நெடியவொண னுதனமேற சால நிகழவலஞ் சுழியி னேரும.

(இ - ள்.) கடிமுதல் வயிறறினெல்லையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிறறினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூமைவாய்ந்து போபுரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒளளிய நெற்றியினபேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவா களும் எ - று (௫௬)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவளாபிடாக் கதுவி னேரு
மழகிய வளையி னுப்ப டையொழிற் செவிகண் மீதிற
குழல்வளாச சயினு ரகிகுட கூடிய சுழியி னேரும
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற கழிக்கின்றேரும.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரினபேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநிலிவேயும் அளளிக்கொள்ளத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளினட்பரிலேயும், கூந்தல் வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நீத்தினைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பறக் ளாக் கறிக்கின்றவர்களும் எ - று (௫௭)

இலககண் நெடியி னீங்கு மினையன பிறவும பெற்றுங்
கலகதஞ் ருறுத லாதிச கரிசீனைப் பெற்றேரு நெல்லா
கலக துராண மலரின மெலோ னற்றவப் பெருய்த நோனறி
யலககனையை யகத்தி னீங்கு மநல்லா வடிவு காணா.

(இ - ள்.) (உத்தம்) இலககண்மராககத்தினினின்று விலகிய இத்தனைமையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருந்தத்தக்க துன்பமடைதல் முசலியகுற்றங்களை மடைந்

தவாகள் யாவரும் நன்மைபுரியும் அன்றலாகத் தாமசாரலரினமேற பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல சுவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிரகத் துன்பத்தை விலக்கும் அவ விருமங்கையாக்ளது வழுவதனைக் காணாதவர்களாயினாள். எ - ள். (௬௦)

மனமொழி வடிவுக கெட்டா வரமபிலின பதனைக் கற்றோர
மனமொழி வடிவுக கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச ரொற்றுக
கனகனே நிகரின மாத ராரெழி லிப்பிற நெனறே
நினதுமுன னுனாதமே நுனா வாறெவா நிகழ்ந்த வல்லார

(இ - ள்) மனவாக்குக் காயங்கட்கீதப்பட்ட எல்லையிலலாத சுதந்தைக்கற் றவாகள் மனவாக்குக் காயங்கட கெட்டுஞ் சுவையுடன மாட்சியுறச் சொன்னுமேபோல, ஒப்பிலலாத அமமங்கையரமுரு இதத்தைமைதசென்று தேவரீரமுனனே (ஒருவாறு) கூறினேன் கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவாதா மெடுத்தசொல்லவல்லவா? (ஒருவருமில்லா) எ - று (௬௧)

வேறு

என்று விரிணைக யேந்திய நாரதன்
மன்ற லோதியா வணைமையு னாதது
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தாந் ணலகிணை
கொன்றை வேணித் குழகன சூமாரனே.

(இ - ள்) என்று (இவங்கையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து) சொல்ல வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சந்தையையுடைய சிவபெருமானாறுது புத்திர ராகிய விராயக்கடவுள் நன்றாகக் கேட்கக்களித்ததுத் திருவருளசெய்தனா எ - று

நாரதரவீணையை மகிழ் மெனப்படும

(௬௨)

பீயன மெய்ப்புள் கொண்டி. தாமரநுபேயம்
தையில வீணை சுதுவிய மாதவ
ணையு நுண்ணிடை நங்கைய ரினப்புற
வைய முயய மடுத்ததே தோதினை

(இ - ள்) கையிலே மகிழ்வீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவையுடைய நாரதமுனி வன் விராயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளாப்பெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இலோகத்தை துட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில்) இதனைக்கூறினான் எ - று (௬௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையி
பின்ற யங்கு விராயகன் மென்பக
மொன்று மணி னுளவது பணிந்தன
வின்று நங்கைய வன்படி நிகழ்ந்ததீவன.

(இ - ள்) பொன்னுற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தணங்கையுடைய நங்கையாகனே! விராயக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடிபைப்பொருந்திய அனபுடன் களித்து வணங்கி (அவாமுன்) நீன்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுடைத்தேன் ஏ - று (௬௪)

வினாவி னிரிந்த விநாயக நெம்பிரான்
பதும நோமுகப பாலையிர நங்குரை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக கின்றன
வினாவி கழந்த படியென பியம்பினுன

(இ - ன்) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சீரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகசுந்தரன் உங்களைத் திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றனா இது நடந்தசக்தியெனது (அவர்களுடன்) கூறினன ஏ - று

பாடல - பதுமை இது உவமவாகுபெயர் (௬௫)

வேறு

இன்னமு நிரித்தலை நேர்த்தி யாபய
கன்னிபரு மன்றாபிரி காதலினி ருத்தா
நன்னாவரை வால்வரை நாயகனம் முருகு
மன்னுவது செய்திடம் தித்தனென முந்தின

(இ - ன்) முனிவாதலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூறி, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகை நன்ம (விநாயக சக்திவரை) திருமணஞ்செய்யும் விருப்போடிருந்தாள் (வியாசமுனிவனை) யான் அங்களை நல்ல மணியினையால் ஐங்கரக்கடவுள்பற்றிப் பொருந்துதலுசெய்ய யோசித்தெழுந்தேன் ஏ - று (௬௬)

முககணமுக மைத்துடைய முன்னவனை முவாது
தககமைக மீறுபிரி சங்கரனை வினாணோ
தொககனாதொ முங்சயில ஆனனின்ன வைககூட
புககவுவ னாகுபுபு கழந்தினிது நின்றேன

(இ - ன்) திரிநேத்திரங்களைப்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத சககன்செய்த யுகத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, சேவகளைக்கூடப் பணிகின்ற திருக்கலையையுடையதான சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகநின்றேன் ஏ - று

தொககனா துன்னின்ன என்ற வினேமுற்றுகள் வினையெசசப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செப்பு என்னும் வாய்பாட்டிற்கந்தகால் வினையெசசம் (௬௭)

வந்தவர வென கொலெனு மங்கையுமை பங்காத
கெந்தைநின் தினனருளி னெங்குபோய் பிரதீதாற
கந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையரை யீதற
கந்தனநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன்.

(இ - ன்) நீ வந்தவருகையாதெனவினவிய உபாதேவி பாசராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையோ! அந்தணரோ! சேவரீருடைய திருவருளால், எங்களைத் தந்தருளிய கண்ணப்பெருமானுக்கு இந்நிலையும நான்மடையத்தக்க அழகையந்த சித்தி

புத்திசேவிகளை மணஞ்செயல்க்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யுணர்த்துகென்று கூறினேன் எ - று

இந்திரை - சீதேவி

(௬௮)

திங்கணமுடி வேயந்தசுவ னாகருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெலை நோபு
யைங்கரன யக்குமருண மலறலனை னோராகரு
மங்கலம் தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்

(இ - ள்) சந்திரனை ருடிமேலணிந்த சுவபெருமானா பொருந்திய கிருபை மிருந்து உமாசேவியின் திருமுத்ததைப்பார்க்க, உமாசேவியா என்னைப்பார்த்து, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசனுக்கு விருப்புண்டாசுரு திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) வினாவிறசெய்க வென்றாள் எ - று

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக லேழ
வரதனைப் பிசுடுகநூல வணங்கியடி சேனமுன
பரவவிரு தததாளப னித்தனையன றேயவ
விரவுமல ரோதிபரை வேட்டருளக் கொன்றேன.

(இ - ள்) குரவர்களை சமமகித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விராயக்கடவுளைச் சரீபித்தது எளிதாபணிந்து, சுராமிகளை முன்னேயான தஞ்செய்ய இருசக்திகளை யுதவின்றனோ? அமரலாளை பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருளவிராகவெனக் கூறினேன் எ - று

குரவா - தாயதந்தையா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன உல்லது சிறந்தவன். (௭0)

நின்னுள்ளியாது சிந்தி கின்றதது வானி
மனனுகில வேறுதிக முாமநி னால
கன்னியரை நீவதுவை காணினல தின்ப
துன்னதது நுதுலக் மெனயிருவுஞ் சொன்னேன்

(இ - ள்) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுத்தொழிலால், அச்சித்திபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா தென்று இதனையு முரைத்தேன் எ - று (௭௧)

நிலைக மாணகொடு பெண்கனினை லொத்துக
கடினது வென்றெழினைய கொதறவ னாததுப
பிடுதர லாலலனாவு பேணுதல்பு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருளக் கொன்றுநி லுற்றேன.

(இ - ள்) தொனமையாகிய வுலகத்தில் ஆணமக்களோடு பெணமக்கள் மன மிசைந்து சோந்தால், அச்செயல் என படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி கனமையைத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியினையாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு

அட்டமூத்தி யதற்கிரை வுறறுநீ
பெட்ட மனறல பிறக்குமு யறச்செ
யிட்ட மாகிய யாவாக னோடுநாளு
சட்ட வெயதுது தாழ்ககலை யேடுகெனாளு

(இ - ள்) எணவகைமூத்தவர்களாகவிலங்கும் விநாயகக்கடவுள் ஆவெண்டு
கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சி
யைச் செய்யாயாக நாம் இவ்வுடமாகிய எல்லாறோடும் திருத்தமாக வருவோம் காலந்
தாழ்க்காது செலகவென்றனா எ - று

அட்டமூத்தி யென்றதை, திருவாசகம் “நீலநீ நெருப்புயிர் நீளவிசம்பு
நீலாப்பகலோன, புலனாய மைத்தினு டெண்டகையாப் புணாந்து நீனாளு, உலகே
மெனத்தினை பத்தெனத்தா நெருவெனுமே, யலவாகி நீன்றவா தோடுணைக்க மா
டாமோ” என்பசனாலறிக (எக)

கருணை நாயகன கண்ணாளு கொண்டுபோயத
திருவி னாயகன் சேவடி தாழ்ந்துநான்
மருவின வாகுமு லாமண மோதிபாடு
பொருவில சத்திய லோகம் புகுநதனை

(இ - ள்) நான் கிருபாமூத்தியாகிய கணேசப்பெருமான சடாட்சம் பெற
றுச் சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியையப்பணிந்து, வாசம்
பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப்
பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன் எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடி கொள் வேந்தரைப்
புனிதவினா ணவர்களைப் புலவா மனனனை
கனிமொழி யவரொடுங் கடுக வமமினை
நினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுத்தனை

(இ - ள்) சங்க விருடியனாயும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான்
தேவர்களையும், தேவராசனாகிய திருநிறையும, சத்தம் மனை விமாமனோடும் வினாந்து
வாருங்கொன்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்களால்)
அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன் எ - று

முனிவர ரெழுவா—அத்திரி ஆங்கீரசன் கௌதமன் சமதங்கினி பரத்துவா
சன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்பபவொ அன்றியும், அத்ததியன் ஆங்கீரசன்
கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனைப்பதம் வழக்கு. (எடு)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வதத்தருந்
சிதரன் முத்திய தேவா கூட்டமும
பாதலத் தவருடபாத திரும யாவருங்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினா.

(இ - ள்) (பிரமன செலுத்திய சித்திபுத்திரனின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய ரெட்டை முச்சலாகிய சிர்ந்த தவகிசனும், திருமால முத லாகிய தேவாகுட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரகாசனும், மறமெல்லோரும் (தாதம்) மனைவிமாரகனோடும் விருப்புற்று நெதாராகுள எ - று

சேதரன - சேதேவியை மார்பிலணிந்தவன், திருமால் (எசு)

நிதிமணித தருககளு நீடு தேனுவுங்

சுதிமணி யிழைகளுங் கருத்தின லோட்டவு

முதிர்வை யுண்டியு முணனி னுறொடு

பதியினா கைககொளப பணிப்பச செய்தனென

(இ - ள்) நிதிக்கும் மணிகளும் தருககளும் பெருமை மிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவிலை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும், மனநில வீருமய்யனவும், சுவை முகிராத வுணவும், (ஆகியவிலை) நெருங்கின்வார்களுடன் அநநகரவாசிகள கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன எ - று

நிதி—சங்கந்தி பதுமநிதியென்றிரண்டு இவை முறையே சங்கரூபமும் பதுமரூபமும் முடைபனவாய்த் தமமிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குநரோற்றுங் குறையாதுகொடுக்கு மியலபின

மணி—சிறதாமணி - ரூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாமென பன் இவை வீருமய்யவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (எஎ)

நசரிய மயன்றிரு நகரங் கோட்டின

யிரணசயி விய பழின் வியபுறு மனநுயிக்

கசுசெழு மண்டப மகத்தி னுக்கினுன

விரகவ கனமெனெ றுணாகுது சேதைபாற

(இ - ள்) (யாவரும்) வீருமய்ய மயனென்பவன் திருநகரத்தத்தன் விருப பின்படி அழகுசெய்தனன் செய்பதற்க்க திருமணத்திறநாகிய அந்சச செழிய மண்ட பத்தை விசகவகனமெனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் திரு பித்தனன் எ - று

மயன் - அசுரகமய்யெனென்றும், விசுவகனமன்—தேவகமய்யெனென்றுஞ் சொல்லப்படுவா இவர்களை சிறப்பூல வல்லவர்களாம் (எஅ)

வனப்பினை முழுவுதும் வடிந்து நலமுக்கன

மனப்பெரு முபற்றியின் வருத்த மாநகர

கனப்பெரு மயன்கடி மனத்துக் காககிய

வினப்படு மெழிலெவ ரியமப வல்லவா

(இ - ள்) நான்கு திருமுகங்களைமுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும், வடிவத்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினுற சிருட்டிசெய்த சிறந்த அநநகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனானவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவா தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவா? எ - று. (எசு)

வேறு

முத்தின றேரணப பத்தியு முதிர்குலை வரழைக்
கொத்தும பூகமுங் குளிர்மணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குலே திகையின
வைத்த பூரண குமாபுமம் வயினவயின விளங்கும்

(இ - ள்.) முததாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலையையுடைய வர்
ழைமரக்கட்டங்களும, கழுமரங்களுமா, குளிர்ச்சிவாயநத முத்துப்பந்தாரும, துவ
சங்களும, சுவாததலர்தெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையின்பேரி
லமாததிய பூரணகுமபங்களும இடங்கடோறும் விளங்கின ஏ - று.

பூரணகுமபம் - நிறைகுடம்

(௮௦)

வடாது மாலவரை மருட்டிய மாற்றையா பொன்னுற
முடாத பேரொளி மணிகளாற் சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரொழி னோகங் கிண காவல னளவிற
படாத வாள்விழி படைத்திலே நெனப்பரி வழந்தான.

(இ - ள்.) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயங்கச்செய்த மாற்றையர்
ந்த பொன்னாலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளியாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்
யப்பட்ட அச்சிறந்த நகரத்தினை நீங்காத பேரழகைப் பாரக்ருமபடி எண்ணிக்கையி
லடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவநக
ருக்கிறைவான இந்திரன் துன்பமிருந்தான ஏ - று.

இந்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங்க கண்டுமுடியாமையின் 'அளவிற்ப் படாத
வாள்விழி படைத்திலே நெனப்பரி வுறாண்' என்றா

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற பல மலைகளிருப்பினும் அது பொன்
மலையாதலாலும் சிவிரானுக்கு விலலானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அதனைச்சுமத்தலா
லுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழங்கு. (௮௧)

இந்தி ராதிபா வேறொரு துறக்கமெய் தினார்போ
லந்தி லேர்கையி லழுந்தின ரநக ரவரு
மெந்தை யாரகடி க் கிபற்றிபுத் தெழில்வளா களிப்பான்
முந்து நோக்குற வ்யாகுதி முறப்பி னை யனையா.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய இமையவர்கள் வேறொரு சுவிர்க்கலோகமடைந்
தவாக்ளைப்போல, அவ்விடத்திற் சந்தோட (சாகர) ததில மூழ்கினார்கள் அநகரவாசி
களும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய
அலங்காரத்தினுற் பெருகிய களிப்பால், முறப்படுக்காணாத உயர்ந்த பதவியை யடைந்
தவாக்களை யொத்தார்கள் ஏ - று

அந்தில - அவ்விடம், அஞ்ச. "அந்திலாங் கணைநிலை யிடப்பொரு ளாகும்"-
என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில்-புதுமை - எழில்

(௮௨)

ஆயி ரட்டிய கோடியென றா முமம் புவிபுங்
கூறு ந்துதிருண முழுதுங் கூடவந் நகரம்

வினு பெற்றவந் நாளினும் வினங்குநா லத்தால்
வேறு படடில தவையெலா மொருங்கிய வினைவால்

(இ - ள்) பணிருகோடி சூரியாகளும், சந்திராகளும் சொல்லுகின்ற நகரத் திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அகநாட்சத்திலும், அநந்தர மானது வினங்குகின்ற காலத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைநத்திலலை (ஏனெனில்) அநையாவுந் தமமி - தவதொருங்குள்ள தன்மையால் ஏ - று (அந்)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத்திழையும்
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
ருமெ லாமுரு வெத்தலிற் தமமுள்ளே லிலலை
நாம மாத்நிரம் வேறுபாடுகணவிற னுவன

(இ - ள்) காமதேனுவினா கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி னா கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிநத் தாதாங்களும் ஆடவாங்களும் பெறுவதால், தாங்கள யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாட்டிலலாமல், பெயர்கள மாத்நிரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா நின்றன ஏ - று (அந்)

பாரி சாதமந் தாரங்குற் பகம்பகந் தேவ
நார மேவுந் தானமென லிவையெலாந் ததைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விமலிதம் பற்பல விளைப
ஆரு நோக்கின ரவவயி நவவயி வகலா

(இ - ள்) பாரிசாதம் - மந்தாரம் + கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெடுங்கிய சேனையாயுஞ் சோலை கள் எண்ணிறந்த விமலிதங்களை யுண்டிசெய்ய, (ஆங்கடைந்தன) எல்லாரும அவ் விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாராம் ஏ - று (அந்)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாநிதன வீச
வேட்டை நீதந் வேறுபிற் மகளிரு மில்குரு
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திருவிளை யாட்டு
கோட்டி மேயினா குரு மலாப பொதுமபரு நகரும்

(இ - ள்) விருமபிய பொருள்களை விருமபியவகையே கற்பகத்தரு முதலி யன வீசத்தால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடா களும், நிறமமைந்த மலாக்கையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினாள். ஏ - று

ஏட்டை - ஆகச் சூழ - கடைகுறைந்த ஆ என நின்றது. (அந்)

வாச மெனென் லாடியு மலாந்நபூம பொழிவி
ஹாச லமமனை கந்துக் மாடியு முவரது
நேர மலகிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட
காச லம்பிய முலையினா சில்குளங் களித்தநா

(இ - ள்) மணமெய்திய மெல்லிய நீவினையாடல் செயதும், விகசித்த மலாச சோலையில், ஊசல் அமரனை கந்துகம் துவவாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிருத்த கணவரிடத்திலமனநாடியும், நெடியகணகையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதாகளிற் சிலா மனங்கனித்தார்களெ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல் அமமனை இஃதிகைலசது எழங்காமெனப்படும கந்து
கம - பந்து காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓவகை மாதரணியிடம், (அஎ)

கிளளை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைச் சீழ்நதுங்

கிளளை மெனசொலைப் பூவையின கிளவியாற சீழ்நது

நளனு மென பிடி யாடலை யனந்ததா னலிருதுங்

கலளுன கோதைபா நமமுளை சிலருளங் களித்ததா

(இ - ள) கிளிகளின் மெல்லிய கொற்களால் நாகணவாயப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாயப்பறவைகளின் சொற்களாற கீழ்ப்படச்செய்தும், விருமபத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நடையை அண்ப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேனப்பொருந்திய அளகத்தை யுடைப் மங்கையார்களிலே சிலர் மனமுந்நதார்களெ - று (அஉ)

களிசெய் வெழுகதின வெவையிங் கவனவாம பரியின

விளிவில வெவையி மெழுகரு சிவலகவு தாரி

பொளிற் றுருட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுதது

வெளியில வெவையிமும் வெருதருட் சிலாகொடு வியந்தார.

(இ - ள) மச்சுகளியிடைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடையுடன் தாவிச்சொல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவுதாரி - பிரகாசிக்கின்ற உச்சிகொண்டையையுடைய சேஷர்கோழி ஆகிய விவற்றின சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்ற தத்னமையற்ற வெற்றியுட்கொண்டு மன்னவருட் சிலா மனங்கனித்தார்களெ - று

கவரணம் - குதிரைநடை

சிவலஎன்றங் கவுதாரியென்னுமொக்கும் ஈண்டி அவ்விண்ணையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களுனக்கொள்க (அக)

கருதி யாதிச கேவற வுணாநதுகுழ் வினையை

யொருவு மாதவ வசிபட்டா தியாறு வராக

டரும வாதமு மருத்தவா தமுந்தது காமப

பொருளின் வாதமு முத்திவா தமுமுகுன யிருந்தார

(இ - ள) வேதமுநலியவற்றை (ஐயத்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்க ளொழியச்சுற்று, தம்மைச்சூழ்ந்த வினைச்சொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிபட்டாமுதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோனான தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் சகுதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செய்குகொண்டிருந்தார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிபட்டாமுதலியோ சதாவித புருஷாததங்க ளைப்பற்றி ஒருவரோடொருவா வாதித்துக்கொண்டிருந்தார்களென்றா. (கூ0)

சனக ராதிபாம யோகியா தத்துவன மொழிந்த

வனக மாகிப் வாகமந் தளவையா லுள்ளாற

புனித மாகிய பூரணப் பொருளிய லுயிராசீர்
நனிவி ராவுபா சத்திய னவினறன நிருந்தாரா.

(இ - ள்.) சகாமுதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொருபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் வசத்தினுற் பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியலடும், உயிராகின சீரத்தியும், மிகுதியாகக் கலந்த பாசத்தினியலடும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக் கொணடிருந்தார்கள் - எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி உயிர் - பசு பாசத்தினியல் - பாச வியறகை, எனவே திரிபதாரத்தங்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணையெய்துகொண்டிருந்தார்களென்பதாம். (கூக)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்தாக டமமு
ளொத்தி டாகுளே வணக்கின ருவந்தன நிருந்தாரா
சுத்த வானவ ரினத்தவா தமமொடு நொக்குத
தத்த மாற்றலைத் தோற்றுபு தருக்கின நிருந்தாரா

(இ - ள்.) சித்தங்கள் எணவகைச்சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மினத்தாருடனகூடித் தங்கடங்கு பராக்கிரமங்களை (ஒருவாக்கொருவா) காட்டிக் கொண்டிருந்திருந்தார்கள். - எ - று

தம்முளொத்திடாரெனறது தங்கள் பக்கத்தவராகாது மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினா - உவந்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கள். தருக்கினா என்பதும் முற்றெச்சம் “வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே” எனறது சூத்திரம் (கூஉ)

பதம் மாந்தித் தொங்கலும் பனிலமா நிதியிற்
புதுவ தாமணித் தொட்டையும் பொறப்பமா கற்ப
மதுவ ருமலாத தொட்டையலு மார்டையு மற்றுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுரைக் கடங்கா.

(இ - ள்.) சிறப்பதம்நிதியாலாகியதொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமால்களும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவினதேன்சொரித் தொழியாத மலாமால்களும், ஆடைகளும் பிறப்பொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்லத்தகு அடங்கமாட்டா - எ - று

பதம்நிதி - இருவகைநிதிகளுளொன்று அல்லது பதம் - ராயம். நிதி - குப்பல், எனவே பதம்நிதியென்பதை இரச குணங்களெனலு மொசகுமென்பா ரொருசாராரா. பணிலம் - சங்கு; ாண்டுமுத்துகள். தொட்டை - மலை பொறப் என்ற தில் அகரம் ஆறனுருபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமென்றன்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுசலியனவெனக். (கூங்)

மணிப்பொற் றாண்டொறு நடடிய மயகத் வாழை
தணிப்பு ருத்தி சுதந்தகு கன்னலுந் தலையா

வணிபபொற பூண்டுக் லமுதுசிற னுண்டிக ள்னைத்துங்
கணிபபி லாத்ந வுழங்குவ கண்டவா வியப்ப.

(இ - ள) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய துண்களிலெல்லாம் நிறத்
தியவாழைமரங்களும், எண்ணிலலாத கமுகமரங்களும், தருகியாகிய கருப்பங்கழிகளுந்
சுழைத்து, (தமமை) பார்த்தவர்கள் ஆசசரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த
ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெவலா
வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாந்நன்றன் எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்த வாழந்த, சனமையாலும், கணைப்பெருமானு
டைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவா கிருபா நாககுமுதறவமையாலும், அவற
நிற கவகைய ஆற்றலவந்ததென்க (கூச)

விண்ணின் வேறுவேறுகிய வுலகின்விம மிதமு
மண்ணின் வேறுவேறுகிய நிலினவான பொருளுந்
திண்ண மாகிய மித்தியிற் சித்திர மாபு
நண்ணு வராககெலாத தொழிலெனாடு நற்பயன விரோகமும்

(இ - ள) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறுகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும்,
பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறுகிய நிலங்களின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய
சுவாததவங்களிலெழுதிய சிவ இரங்குள், தமமை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்
கள் மரபுக்கேற்பத் தொழிலசெய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாந்நன்றன் எ - று

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெயகா வணத்து
சேம மாமுரு வுகளபல ரெழிப்பாதே யனமித்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறை கானறங்
கேம மாகிய விமமித மெண்ணில் புரிவ

(இ - ள) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தாளிலுள்ள
சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயல்லாமல், காமதேனு முதலிய
வறையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவவிடத்து இன்பமாகிய எண்ணி
றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாந்நன்றன் எ - று. (கூச)

அழல்செய பலகதிர்ச ரூரிய ரளிரொளி மழுங்க
நிழல்செய பலகதிர் நிதிமணி யிழைந்நமன டபத்து
னுழல்செய தேவாக னிழல்செயா கொளிராத் துருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டனி தென்னெனக் கடுததார.

(இ - ள) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களுடைய சூரியாகாது பிரகாசிக
கின்ற ஒளியானதுகுன்றும்படி நிழல்செய்கின்ற பல கிரணங்களுடைய நவமணிக
ளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே ஈருசரிகின்ற தேவர்கள், நிழல்செய்
யாது பிரகாசிகமும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தமமை) விட்டுப் பிரியாத
நிழல்செய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குறறாகுள் எ - று (கூச)

வரைவு வேடகையின் மண்டப மாதிமுற மியபின்
விரைய ராரதன வெள்ளிமால வரைபுருந திறைவ

வரையா தேவாக ள்னைவரு மடுதகன ரொழுதென்
றுராசெய தானது கேட்டுமை பாக்கு ருவந்து

(இ - ள்) திருமணமகிழ்ச்சியால், மணடபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடி
ந்தபின்னா, நாரதமுனிவன் வினாந்த, பெரிய வெள்ளியிலையாகிய திருகசயிலாயகிரி
யை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசாக்கும்
தேவாகளும் மற்றுமுள்ளவாகளும் (திருமண, சைந்த தரிசிக்க) வந்தவனாகள் எழுந
தருள்கவென்று கூறினன உமாதேவியாரா யோபாகமாகவுடைய சிவபெருமான
அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (கூஅ)

அததி வந்திறந் தமலனை யழைந்தயன் வளாதத
சித்தி புத்தியைக திருமணஞ் செயநிடல வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென அனாததனா கேட்ட
கத்த தந்துவன றாபநீர தேயநதணி யணிவான

(இ - ள்) யானேமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விரி
தது, நீ பிரமதேவன் வளாதத சித்திபுத்தியைத் திருமணம் புரியப்பெணமொதலின்,
அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கெனக் கூறினா அதனைக்கேட்ட சந்தத்ததுவ
சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவா
ராயினா எ - று (கூக)

வேறு

உம்பாக ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பச செயயும்
பம்பிய வனப்பின் மேனிப படரொளி தணிததா லெனனா
செம்பொனம் பரங்கை வாகங்கி திருவனா ரிசையச சாததி
வம்பவீழ் கலவொ ரொசை மருமர்தோவ பூசி னானே

(இ - ள்) தேவாகளுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமை
கொட்டுமபடி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளி
யைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னாட்டையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்த, திரு
வையிற பொருநகவணிந்து வரசனைவீசங் கலவைச்செசையைத் திருமார்பிலுந்
திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனா எ - று

இமைபாநாட்டம் தேவாகட்குரியது இதுபற்றியே யவாகள் இமையவாக
னெனப்பட்டனா செசை - செஞ்சநன்குழம்பு (கூடு)

திங்களை முடியில் வையந்த செய்திறைய யறிந்து தாபு
மங்கனி தேற வெண்கலி யருந்தவ மாற்ற வானிற
றங்கிப் போளு நானு மொருங்குறத தரித்த தேயப்பா
பொங்கொளி மணிகால யாதத பொன்முடி சூட்டினானே

(இ - ள்) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செயறியையுணர்ந்து, தாங்களும
அவவிடத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செயதலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற)
கிரகங்களையும் நகத்திறங்களுமும் ஒன்று சேர்த்திருக்குமபடி (விநாயகக்கடவுள் சமது
சடையில) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கொடும் இரத்தினங்கள் பதித்த
பொன்னாறுசெய்த கிரீடத்தை யணிந்தனா எ - று

சூரியன முதலிய கிரகங்களும், அசுவினி முதலிய நக்சத்திரங்களும் ஒருவரு சோமனனபோல விளங்கு மிதத்தினங்களபதித்த பொன் கிரீடமணிநதன ரென்பது கருத்து (௧௦௬)

அருந்தவத தூரிய தெனறே யவாசடை மறைத்தது நின்ற திருநதுபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யின்மேல வருநதுமென நெண்ணி னுனபோல வளாசடை மதிவெண் டிங்கள் பொருநதுற வலரிநது கொன்றை மாலிகை பொற்பச சூழ்ந்தான.

(இ - ள்) வளாகின்ற சடாடவியிற் பொருந்திய இளம்பிறைச்சந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் வருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தார்போல, அரியசுவதொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடையைமூடி நின்ற திருத்தமாகிய பொன்னாலாகிய கிரீடத்தினபோலிற் பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன் எ - று.

“வளாசடை மதிவெண்ணிங்கள் திருமணக்காட்சியின்மேல (விரும்பி) வருநதுமென நெண்ணினுனபோல, அருந்தவததூரியதெனறே யவாசடைமறைத்தது நின்ற திருநதுபொன் முடியின்மீது, பொருந்தி வணிந்து” எனநடவயங்கொள்க

திங்கடோ முடிமீதணிந்து கொன்றைமலை புனைந்தானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டிகளோ யெல்லா மரைக்கணத் தழற்றி நீற்று மணிசூழ ரழற்கண மனநன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி மிண்டலுங் கூடு மென்று வெயதுமுன் காததா லென்னக் கண்டவா விப்பப் நெற்றிக் கதிராமணி யோடை சோததான.

(இ - ள்) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்கலையும் அரைவிநாயியில் எரித்துச் சாமபராசுரம் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணுனது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன்னலக்கடந்து (மத்தால்) அடாத்தலுங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்பட்டுத் தடைசெய்தாற்போல, தரிசித்தவாகன களிப்பெய்துமபடி திருநெற்றியில் பிரகாசிக்கின்ற நலமணிகளபதித்த ஓட்டையணிந்தனன் எ - று.

ஒடை - நெற்றிப்பட்டம் இறைவருடைய சூரிய சோமாகினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண் இயற்கையாகச் சாவதையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அவநமன் நீகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தனன் னென்றகவித்தனா. (௧௦௭)

ஏறிய மணிப்பொன் மோலி யிடத்தினி தணியப் பட்ட சிறியந் திங்கள கானற் கேழ்க்கொ நிலவோ வென்ன நீற்றொளி பழுத்த நெற்றி நிகரரு வாசஞ் சாலத் திறிய நயனாசிர தூரத் திலகமும பொறித்து வைத்தான.

(இ - ள்) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிழைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சந்திரன் சந்திய நிறமவிளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோ) கொல்லுமபடி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந் திருநெற்றியில், ஒப்புக் கூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசங்கலந்த நல்ல சிந்தூரமாகிய திலகத்தையு மெழுதினா, எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவென்று சொல்லுமபடி வெண்ணீர்
றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்தில்த மிட்டனொப்பது கருக்து (௩௬௪)

காமவே ளளிப வன்னுன கைத்தலக கொடியின மீனுஞ்
சேமவான கொடியின மீனுந் திருமுகக கருணை வெள்ளத
தேமமார திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாங்கு
வாமமார மணியிற் செய்த மகரகுண டலங்கா திட்டான.

(இ - ள்) மனமதன் வருந்தும்படி அஹுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவ
சத்திலுள்ள மகரமும், சிந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமா
னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இப்பெழுற்றிருக்கக்
கருசி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தாபோல, அழகுபொருத்திய இரத்தினங்களை
லாக்கிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனா எ - று

வேளைப்பது மனமதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவே
ளைன்றா காமனாகியவேளை விரியும் இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
மனமதன்கொடிமகரம் அமமகரமும் அவனசேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்
தில் களித்துவாழும் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள
ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலும் மென்றா வான்கொடியினமீன் என்ற
தற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றாவது, கொடிபோலும் விளங்கும்
அருந்தமீன் [மீன் - நக்தததிரம்] என்றாவது பொருளகூறினும் பொருந்தும்

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன றொன்பதாம் (௧௦௫)

முகந்திக கமலங் கண்ட மெணுந்தி மூரிச சங்க
தகவுமிழ் மணிக ளென்னத தரளமா லிகைபொற பூனக
ளுகுத்திக கடக மாழி புதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே

(இ - ள்) முகமாகிய கமலந்தியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய
சங்கந்தியும் தகுதியுற்சரிந்திய மணிகளென்று சொல்லுமபடி முததுமாலைகளும்,
பொறப்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும்,
உதரபந்தமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆப
ரணங்களும் நனமைபொருந்த அணிந்தனா எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்க ளாத
லின் “முகந்திககமலங் கண்டமெணுந்தி மூரிச்சங்கம்” என்றா நிதிக்கமலம் என
பது நிதியாகிய கமலமென விரியும் உடுக்திர - வினைத்தொகை இத்தனைக திரா உடு
என மற்றுதலுமொக்கும் உதரபந்தனம் - அரைபட்டிகை கேயூரம் - தோளணி

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதம்
பொருவிடை யிவந்தான கார்போற பொழிமதக களிநல யானே
யிருவருக கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங்
கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாக்கக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்
தை (அவருக்கு வாக்கனமாக) க் கொடுத்தது, போசெய்யும் இடப்பலாகனத்தில தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர் பிரமவிஷ்ணுகளுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய எமது கணேசப்பெருமானே, மேகம்போலப் பொழிகின்ற மத்தையுங் களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராணத்தில ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அயிராவணம் எனபது திருச்சயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோர் வெள்ளாளை இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ராயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும், இதுவே அயிராதென்னும் இந்நிரைவாகனமாகிய கீழ்த்திசையானையென்றும் பலதிறப்பட்டுநிற்பா அச்செங்குணமாயினும் இந்நூலாசிரியர் சுருத்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய யானையெனபதேயாம் இதனை இவரியற்றிய,

பேரூர்ப்புராணம்.

“கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனாருருக்கலுத்த நனக்கே யல்லால் துங்கமணிக் கோடிநாடா யிரம்படைநீக கியெமாகருங் தூண்டன முற்று தங்கனெடும புவனத்தென றமனநதன்ன போற் பாசமொடங் குசங்கை யேநது மங்கலமிக் கருளபேரூர் மரத்தவல வியினிருநாள வனசம் போற்றி” - எனபதனுந்நிக அலைவளா புனரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிகுருகு தேட னுலைவுற் றுககிற் சொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மருநுநை கலைவளர மலரப் செலவன கரிசுநீர்த் துபதே சித்தந விலைவள ரயிலவேற் செங்கை யெம்பிரா னேழ்ச சாரநதான

(இ - ள்) அலைகளவளாகின்ற கடலசூழ்ந்த பூமியைச் சமகரும ஆதிசேடன் துன்பமுற்றுப்படி மூக்கினார்கொத்தி வினாவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாசனத்திலு, கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமானையடறி யுபதேசஞ்செய்த அசுவடிவாகிய கூடமைவாய்த வேற்படைதாங்கிய சிவநகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அசுரபூமுனிவா தமிழகலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியாசலத்திருப்பவராதலாலும் “கலைவளமலையச்செலவன்” என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்குபதேசித்தமையின் “கரிசுநீர்த் துபதேசித்த” என்றும் கூறினார் (௧௦௮)

சுசுரத்தது வந்து மிருநதரு ளளந்த ராதி யேசுறும் வித்தி யேர மெனமரு மெவரு முன்னாப பேசுறு முதனமைத் தானா பிரணவ மனுவுந் தத்தந தேசுறு முறுபதி மெடுந் திரண்டனா மருங்கு ருமுநதா

(இ - ள்) ஈசுவரத்ததுவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தாமுதலிய குற்றமற்ற அடடவித்தியேசுராகளும், எல்லோரும் முதலிறகுகள்கின்ற சிறுத்ததாகிய பிரணவமந திரமும், தங்கடங்குள் ஒளிபொருந்திய அலப்பவ [பரிசனய] களோடும் (கணேசப்பெருமானே) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள எ - று

அநந்தராகியெனமா அநந்தன் - சூகருமேசன் - சிவோத்தமன் - வகநேந்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - கீகண்டன் - சீகண்டசன் எனப்படுவார். (௧௦௯)

வேறு

சுத்தவித் தையிலொழு நந்திமுன னான தொல்கண நாதசெனா மரகரு முத்தம் மான விந்தி னுதி யுலகபா லருமவா கரத்திலு

வைததவச சிரமுன னுனெனை படைபு மந்திரஞ் சத்தகோ டிசுனம்
பத்திரட டியினெட டித்தவா கமமும் பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) சுததவித்தியாததுவதில வாமுகினை நககிமுசலிய பழமையாகிய
எட்டுக்கணநாயகானும், உத்தமாகளாகிய இரத்திரன முதலிய உலகபாலகர்கள் எண்
மாகளும், அவவித்திராதியா கரங்கலிலமர்த்திய வசசிரமுதலிய எட்டு ஆயுசங்களும்,
ஏழுகோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் சேவ வடி
வுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச் சூழ்ந்தார்கள். எ - று (கக0)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத தகத்திலவா மெணமா மிதுபிர கிருந்திதது துவததில
வாழ்ந்திடு மெணமா பஞ்சபென திகமாய வதிபிர மானடங்க ள்னைததுந
தாழ்ந்திடா தனிக்கு நூற்றுலா குணத்த துவததிலவாழ் கெடை ரவரோ
டேயந்ததுவாழ வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரெனைவருஞ் சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) கலைமததகத்தில வாழ்கினை எண்மாகளும், மிக்கபிரகிருதி தத்து
வததில வாழ்கினை எண்மாகளும், பஞ்சபூதசமடந்தமாக வளங்கும் பிரமாண்டங்க
ளெல்லாவற்றையுங் குறைவின்றிக்காகும் நூற்றுவருந் ததிராகளும், குணத்ததுவத்
தில வாழ்கினை சேகண்டா (ஆகியரும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கினை வீரபத்திர
ரென்னுமுருத்திராகளும் மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தார்கள். எ - று

பிரிதிவித்ததுவததில ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு திசைக்கடந்த அப்பு
தத்துவம் பதினமடங்கு விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அப்புத்ததுவத்
தைப்பற்ற, தேயுமுற்ற பிரகிருதியிருக அண்டங்களை பதினமடங் குவிரிப் முயாசசியு
மிருத்திருக்கும் முன்னிய பிரகிருதியுபபற்ற, இமாகம் நூறுபாகம் விரிவுமுயாசசியு
மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அவவிராகத்தைப்பற்ற, வித்யாததயம் நூறுமடங் குவிரிவு
முயாசசியுங்கொண்டிருக்கும் அவவித்யைப்பற்ற நிதித்ததுவம் நூறுமடங்கு
விரிவுமுயாசசியுங் கொண்டிருக்கும் அநநியதியுபபற்ற, காலதத்துவம் நூறுமடங்கு
விரிவுமுயாசசியுங்கொண்டிருக்கும் முகைய காலத்தைப்பற்றக் கலாத்ததுவம் நூறு
மெரு பதினாயிரம் விரிவுமுயாசசியுங் கடும் அதனமேல மாயை - சுததவித்தைத்
தாசுரம்-சாதாகயம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடி
யே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - நூரண்டிலக்ஷம் - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அடிகப்
பட்டு நிற்கும்

இங்ஙனமிருக்கு மண்டலினில, பிரிதிவித்ததுவமாகிய நிவிரத்திகலையின் ஒரு
தட்டில், தேங்காய் விளங்காய் பரப்பினதபோல ஆயிரகோடியுண்டமுண்டு அவை
பொன்மயமாய் அருக்கா பதினாயிரா உதயமானாற்போல, குக்குடாண்டம போலிருக்
கிற அண்டகடாகப்புறம்பே இருத்திரதிக்குமுதல் பத்தத்திக்கிணுமுள்ள நூறுபுவனத்
தினும் நூறுபுருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல, காலாக்ஷினி யுருத்திரமுதலி
யோ புவனமாறும், அவற்றினமே விரண்டிமாக, அக்கலையில நூற்றெட்டுப் புவனங்க
ளுண்டு குணத்ததுவத்திலுள்ள எண்மா - சேகண்டா ஓளமா கெளமார வைணவா
பிராமா பைரவா கிருதா சகிருதரெனப்படுவா

இருத்திரதிக்கில கபாலீசன, அசன, புத்தன, வசசிரகேதன, பிரமததனன,
வியூகி, அவயியன, சாததா, பிணகி, திரிசோதியன என்ற உருத்திரர்கள் ௧0 அக்கினி
திக்கில உருத்திரன, உதாசனன, பிங்கலன, காதகன, அயன, சுவலன, சகனன, வெப்பரு,

பிரமாந்தகன, க்ஷயாந்தகன், என்ற உருத்திராகள் ௧௦ எமதித்திகில் யாமியன், மிருத்தியு
அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தனமன், சுமயோத்தா, வியோககிருதன்
என்ற வருத்திராகள் ௧௦. நிருத்திகில் நிருதி, மாறணன், அரந்தா, குருத்திருட்டி,
பயாந்தகன், ஊாததுவகாயன், விருபாக்ஷன், தாமிரு, லோகிதன், தெவகிருட்டிருணன்
என்ற வருத்திராகள் ௧௦ வருணத்திகில் பலன், ஆதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன்,
சுவேதா, செயபத்திரன், திராக்வாகு, செலாந்தகன், உடவாமுகன், தீமான என்ற வருத்
திராகள் ௧௦. வாயுத்திகில் சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குக்குமன், க்ஷயாந்
தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபாத்தி, மேகவாகனன், என்ற வருத்திராகள் ௧௦.
குபேரத்திகில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், செளமியன், செளமியதேகன், பிரமத்
தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலகருமிவரன், சோமேசன், என்ற வருத்திராகள் ௧௦.
ஈசானத்திகில் வியாததியாதீபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்நிருவிருத்
தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வருத்திரா
கள் ௧௦ அண்டகடாக வேடாடுகருக்கிழே விட்டுணுத்திகில் அனந்தன், பாலகன்,
வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சரு
வன் என்ற வருத்திராகள் ௧௦. அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமத்திகில் சமபு, விபு,
கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாதகன், சனவாகன், விவாகன், நபன், லீபசு,
விலக்ஷணன் என்ற வருத்திராகள் ௧௦ ஆகிய வீரந தூற்றுவரும் இரத்திராதியரான
வுலோக பாலா, பலத்தையுமடக்கி யவாகளவாகளாற் பூசிக்கப்பட்டுகொண்டிருப்பார
கள். இவர்கள் புவனம் ௩ காலாககினி, கூமாண்டா, ஆடகேசுரா, பிரமன், விட்டுணு,
உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் ௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே குக்குமப் பிருதிவியில
பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவனம் ௨ ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம்
தூற்றெட்டெனக் (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் குழ
மாதவா மறைக் ளோத மாகதா வீருது கூறச்
சீதவெண் கவிகை மொய்ப்பச் சேணவெளி கொடிக் கோபப்
மேதகு கவரி துள்ள வியனமுர சிம்மபச சென்றா

(இ - ள்) பூதர்களும், பிறபூதநாதர்களும் (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்ந்தவர
வும், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் வீருதுகூறவும், குளிந்த
வெண்கொற்றகருடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்களமறைக்கவும்,
மேம்பாடுடைய சாமவாகன் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (வீணவழியா
கச்) சென்றார்கள். ஏ - று

மாகதா - அரசமாதாக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்து ஒருவா வீரமுதலியவற்
றைப் புகழ்வோ (௧௧௨)

விண்ணெறி நீந்தி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடுபப் நோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கக்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போந்து
வண்ணமென மலாக லேவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ள்) ஐந்துதிருக்கரங்களுையுடைய கணைச்சப்பெருமானுடன், எட்டுத்
திருக்கரங்களுைய சிவபெருமான ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன்
எழுந்தருள், திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மிக்கூர

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானரசசித்த, தாமமாமலாபோன்ற
(அவவிருவா) திருவழியையும் பணிந்து துதித்து எ - று (கக௭)

மணிநக ரரச வீதி வலமுது கொண்டு போகி
யணிவளா மண்ட பததை யடுத்தன மடுத்த லோடும
பிணிமலாக கூந்தல் வரணி பிறங்குபொற் கலரீ வராபாபா
பணிவொடுகு கண்ணீர பாது பங்கயம் விளக்கி னேனா

(இ - ள்) அழகிய நகரத்தின இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு
சென்று, அழகுளமிடது விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம் (அவ
வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலாமலை யயணிந்த அளகதையுடைய சரசவதி
யானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னுற் செய்யத் தாத்திரத்தினின்று நீரச்சொரிய,
(யான) வணக்கத்தோடும வீநாயக்கடவுளுடைய திருவழியை (கையாற்) சுத்தி
செய்தேன எ - று (கக௮)

அண்டுகள் பொருமான மரீதா டாதனத் திருநக பிணை
மண்டப நாபா லிட்ட மணித்தவி சிறுநது மஞ்ஞ
கொண்டவ னுதி யோரகள் குருமணித் தனிசின் வைக
விண்டருள் கண்ணை பாட லாடலின் விழைந்து நின்றன

(இ - ள்) தேவசேவராகிப் சிவபெருமானா உமாசேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி
லிருந்தபிறகு, அண்டக்கருளும் முர்த்திபுனையா திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட
இரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட இளையபிள்ளை
யா முதலானவர்களுசகு நீரமனையத் அழகிய பீடங்களிலிருப்ப (அவரவாக்கேறபக்)
கூறி, பாடல ஆடல முதலியவற்றில் விருப்புறது நின்றனா எ - று (கக௯)

கவளிவா கொன்றை மாலைக் கணைசனவிற மிருந்த விப்பால
வெள்ளிலை பாகு வரழை விழும்கனி நாளி கேதந
தொலொரளி ந வரவது மரீத நிகழிப பட்டு மறநுங்
கொள்ளுந வணமத்த ரெம்பொற் படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்) தேன சொரிபுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணைசம்பெருமாண்
(இவ்வகையாக) எருநகருளியிருந்தபின்னர், தாமபுலம் நிறைத் தகலிக்கனிகள் தேங்
காய்கள் செளவிய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலாமலைகள் சித்திரமான பட்
டாடைகா முதலிய பிறவுங் கொள்ளுபடி பொருந்திய செம்பொன்னாலுளகிய படலி
கையை உள்ளங்கையிற்ருகி எ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு படலிகை - பூதட்டி (கக௯)

பல்லிய மிப்பொ சொத்தி வாசகம் பட்டாந்து விமம்
மெல்லியவ மகளீர பல்லிலை வீடுகுழ போது நணை
மல்லலம் வேதியுடட மங்கலத் தோடு முவனா
சொல்லிய பொருளை வெல்லிக் கொடுப்பத வைத்த, பின்னா.

(இ - ள்) பல்லாசுபங்குகொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங்
கவும், மென்மைத்தனையுடைய பல்லாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னா அமைத்த மேடையின்பேரில் வளம்பொருந்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் குமபலாக வைத்தபிறகு எ - று

அட்டமங்கலங்கள் சாமரை - பூரணகுமபம் - கண்ணடி-தோட்டி - முரசு-விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல எனப்படும் (கக௯)

செம்பொனான தனமுன னிடமு சித்திபுத்த திகளை யேற்றி யும்பரரா வியப்ப வெனகை யுறுபலம் வழங்கி யெனபா னமபுரி நிரைவு பெற்று நல்லிழை மடவரா மூவா பம்பொளிக் கலனுந் தூசும் பாவையாக் கணிதல செப்தரா

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாகிய ஆசனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்துமபடி என்கையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்தது, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மும்) மூன்றுமாதங்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கன்னிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள் எ - று. (ககஅ)

முன்னுற விருந்தாந் தூசு முத்திரொளிக் கலனு மற்றுங் கன்னியாக் கினிது வீசிக் கனியும்பா கடையு மாங்குத் துன்னின ரெவாக்கும வேறு தொடிக்கர மிதப்ப நல்கு யன்னமென னடையி னுரை யருமபுன லாட்டப் புககார

(இ - ள்) முன்னதாக அமாத்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிகு ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தது, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தல்களெல்லோருக்கும் வளையலணிந்த கைநிரம்பக்கொடுத்தது, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரிமநீரினில் மங்கலாபிடேக்குசெய்யப் புகுந்தார்களா எ - று (ககக)

வேறு

புழுஞ்சட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக காசசுயிலேகமவிலா யிச்சம, பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில பச்சிலைச்ச சோலமதி மதுராதத கோலம், வழைமலநன னிரிதீம் பூவெண்ணெய் கணுடல வகுப்பபூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திககாய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட டரத்ததந்நும பிசினதநரக குக்குல.

(இ - ள்) புழுஞ்சட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம்-நாகப்பூ-முத்தக்காசு-சுயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குதறமில்லாத ஓருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில - பச்சிலை - சச்சோலம் - அந்நிதூரம் - தக்கோலம் - சுரபுண்ணைமலா - வாசம்பொருந்திய நன்னிரிமலா - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டுத் துலங்கொண்ட மகிழ்மலா - தாவரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - சண்பக மொக்கு - அரத்தை - சாமபிராணி - தகரம் - கருங்குங்குலியம் எ - று (கக௦)

கூடியவோ மாலிகையெண்ணுன்கொடுக்கத் தூரி குங்குமங்கற பூரமகில சரதனமை விரையும், வீரியபான மரநானகு திரிபலைமா நாவன மிக்ககருங் காலியெனுந் துவாபதது நல்லோரா, தேறுவெள்ளி லோத்தி

ரப்பூம பொருக்ககாதத சாநதுரு சோததுறு நெய்ப்பூதித் திமிர்நருவி போல, ஓயியமா மதக்கனிற்றுப் பிடரிவைரு கங்கை யுவநதாட்டித் திரு மேனி மொற்றுடை புரிந்தா.

(இ - ள்) வெட்டிவெராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தாரி-சூங்கு மப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-அகிற்கட்டை - சந்தனத்துள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும், மேம்பாடுற்ற நான்கு பானமரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரி பிலைகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்கரவியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவார்களும், நவ லவாகள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அரைத்த சந்தனவண்டலுங்கூட்டி (நலகிட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல ஐந்தெடுக்கும் மதப்பெருக்கைடிடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரிலவந்த கங்காசலத் தாற் களிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவா திருமேனிகளிலும் ஒற்றுடையால ஈரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று.

முப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேளுகவுங் கூறுவா. அதனை,

கலிவெண்பா

“இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலங்
சூலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத
கத்தாரி வேரி விலாமிச்சை கண்டிலவெண்ணெ
யொத்த கடுநெலவி யுயாதானறி - கொத்தவரும்
வண்ணக்கச்ச சோம ரேணுக் மாஞ்சிபுட்
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுஞ் - கன்னியினம்
புனனை நறுநதாறு புலியுகி பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும்
பத்மமுக துண்ணேலம் பைங்கோடு வேரி
கதிநகையா யோமாவி கை.”—என்பதனும்,

ஐவகை விரையென நதை,

“கொட்டந் தருக்கந் தாசா மலிரா
மொட்டிய வைந்தும் விரா’—என்பதனும்,

பத்துத்துவரென நதை,

“^௧ பூவந் திரிபிலை புணாவன கருங்காவி
நாவலொடு நானமரமாம்”—என்பதனும் முணாக (௧௨௧)

வேறு

பெண்ணைப் பிறக்கும் போதே பேசுடை யாள மாகி
நண்ணுறுப் பிணுகு முன்னா நயத்தகு திறப்புச் செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செய்த தங்க தென்று
திண்ணிய முலைக்குஞ் சாங்குஞ் செங்கையாற் கொட்டி னை”.

* பூவம் - மா திரிபிலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய் நானமாம் -
ஆல் அரசு அதி தீத்தி.

(இ - ள்) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்ற சொல்லத்தக்க அடையாளமா கிப்பொருந்திய அவயத்திற்கு முதலிலே விருமபத்தக்க சிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒளவியிற் பிறந்தவகிய பட்டாடையை யுத்தி, (அதற்கிணடாவதாந்) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியவமநச தனங்களுக்கும் சந்தனைக்குழம்பைத் தமது சொவந்த கரங்களால் அப்பிஞ்சுகள் ௭ - று (௧௨௨)

இபற்கையாற் றணமை வெமமை பெய்திய முல்கருத் தாமுரு
செயற்கையாற் றணமை வெமமை மேயநதுவா சாநதுங் கொட்டிப்
பாரிதபுரச் செய்த மாதா பலவீனா புகைப்ப வந்தா
சயப்படு தூம மேருத் தமமுழகி லென்பபேராத் கனதே

(இ - ள்) நுயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுரு சடுகையும் பொருந்திய குயங்க ளுக்கு, செயற்கையாச் சுகுளிராச்சி சுடுகைகளோச் சீர்ப்பிப்பவாள்போல, சந்தனைக் குழம்பப்பிப் பழக்கசெய்த மாசாகள் (அகனை யுலத்தம்படி) பல வாசனைத்திரவியங்களைப் புலகயிட அந்தக் கூட்டமாகிய புனையானது, மேருபர்வத்ததில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது ௭ - று

அமமாதாகள் பூசிய சந்தனைக்குழம்பினார்ந்தைப் புலாத் துமபடி யுட்டிய அகின முதலியவற்றின் புனக் அவாகள் குயங்களை மறைத்ததென்றா இந்நில அவா கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புனை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன (௧௨௩)

நெருங்கலா பூத்த காள நிகாபாபு நினைட வானி
நெருங்குடுப பூத்த கங்கு லொப்பயுரு பீபின வாரிக
கருங்குழற் பரபரிற் பூத்தாச் சதிமணித் தாபொற் றுரு
மிருங்குனி நெறிப்பச் சோததேத நமிமெனக் கொண்டை செயதார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுரு வதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பாருந்நிற இருளோப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலாமலைகளும் கிரணங்களோச்சிந்தும் இரத்தினமாலையுடைய பொன்மாலையுடைய மிக்க அழகுச்சுமபடி யணிந்து வருகின்ற முசுடபைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள் ௭ - று

கொண்டை-பக்கவின முடித்தல் இஃதைமபாலினென்று அவை முடி
கொண்டை சுருள முழல் பணிசையெனவுடி, அவற்றள மலினா யுச்சியின் முடித்தல்
முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுரு
ன்னென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிவிடுதல் பணிசையென்றுரு
சொல்லப்படும் உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பா (௧௨௪)

மதமபொழி களிநல யானை மருபபுகை குழந்தா லென்ன
மதமபொழி முச்சி முலகை மாளிகை வலையுரு குழந்திட
மதமபொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு காரமேற்
கதமபொழி முச்சி யுச்சி கதிமுத்தந் தூக்கி ளுறோ

(இ - ள்) மத்ததைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கலையச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தூரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியி னிடத்தில் முலையாலைய வலையமாகச்சுற்றி, நன்னையுரியும் மேகமானது மழைத்

தனிகளைச் சந்திறைபோல உச்சியினிடத்தில் முதலுமலையைத் தொங்கவிட்டார்
கள். ஏ - று (கஉடு)

அந்தராக கரரன றளகை யடுதிலை வைப்ப ஷூதிக
கந்தர தனிரின றளன வருங்குபுன மருங்கு குழந்த
கந்தர நுதனமே ஸந்தத் தொடுதிலை தொடுத்த தார்போ
விரதிரா முத்திலோ நான விடம்பகந் குட்டி னுமே.

(டு - ள) தேவாசன்ககரதனிய இநதிரன தன கையிலுள்ள போசெய்தற்
சூரிய விற்படையவைக்க, (அது) அவன வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக
நிறைபோல, உரியகூ நசலானது பகதகிற் குழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில்
ஆந்தச சொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) விலலிதரு தெச கிண்கிணிமாலேபோல, திரு
மகள் முதலிய மாசாகள் வெட்கமடையுபடி நுதலணிமாலே யணிந்தார்கள ஏ - று.

இநதிரனாதி - மேகம் மேகம் குழலுக்கூட, சிலை புருவத்துக்கும் தா -
இலம்பகத்துக்கும் உவாழ்க்கப்பட்டன

தா - கிண்கிணிமாலே இலம்பகம் - றுகலணிமாலே (கஉசு)

ஊறறிருந் தொழுகுந் தானத் தொவிரா முகத் திறைவன செனனி
யேறறிய பிறையுங் கையி னேறதுவாரா கொடியின மருளுந்
தோற்றமு மனைவி மாருளு சுப்பபது முறையா மெனறே
கிறமிளந் திங்கனா மருளுந் கிளாமணி முடியின வேயந்தார.

(இ - ள) ஊறறெடுத்த பாயும் மத்தத்தன விளங்கும் யானைமுகத்தை
யுடைய விராயக்கடவுள் சிதமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனையம், திருக்கரத்தி லேந
திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலிடை நூற்றத்தையும், அவா மனைவிமார்களு மணி
வது முறையாகுமென ஏ கருதியே, இளமயிறைச சாந்திரனையும் மயிலணியையும் பிர
காசிக்கின்ற அழகிய முடியினமே லணிந்தார்கள் ஏ - று (கஉஎ)

கருமுகிற் படலை யன்னு காமாரை லலமே கூந்த
மிருமுகந் திகை ளன்னு தேமலாய பதும் மேயென
அருவளா நாகந் தீர வெண்மணி மகாப் பேபுவாய
குருமலி நுதலிற் றழநுந் கோமனா கொழிப்பா சோத்தார

(இ - ள) இக்கூந்தல கரிய மேகப்படலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும்.
அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தகிய தாமரைமலையோமென்று கருதி, உருவளா
கின்ற இராகுவானது விலகுமபடி மகரத்தின பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய
மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகுமபடி நெற்றியிலணிந்தார்
கள் ஏ - று

இராகு - சந்திரனை விழுகுமோர் கோள இவ்வாறே சூரியனை விழுகுங்
கோள கேதுவெனப்படும் நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந
தலைச சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிறென்றா இவை
யாவும் நீர்வாழ பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (கஉஅ)

அத்திரம் படைகண மாபை யனைத்தினும் வல்லோ ரானு
மெத்திறத் தானுந் தாழ்கப் படாதவே ரம்பன றனை

வைத்தவம் பொடுநா ணினறி வணாக்ருவா னுதலவிற் பாங்காப்
பொத்திய பிரதா பம்போற் பொறித்தனா திகெஞ் சேசப.

(இ - ள்) அததிர சத்திரங்கள் மாயைமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவர்கள்
லும் எவ்வகையினாலும் வெல்லப்படாத ஏரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அடபும நாணு
யிலலாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய விலவின் பக்கலிற் பொத்தி
வைத்த கோத்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்களே எ - று. (௨௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன றிகழ்மணி மதாக்கண டம்பாற்
பவ்வமந தரமென கொங்கை பணிப்பதி யலகு லென்றே
யிவ்வன மமுதுண போக ளேககரு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே.

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி
யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாவென்றும், மதர்த்த கண்
களை மதுரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அல்
குலேச சாப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது
காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைத்தீட்டினார்கள். எ - று. (௨௩௦)

சுரந்தவா லாலத் தோடு சுதையுமி முருகக் கணனு
பரந்தபாற் கடலே யாங்குப் பரவுமரு சனமுங் காரொன
றரந்தைநீர் சான்று கூற வககடற் பணில மீனற்
வரந்தவா முத்தம் வாரந்த நாகியின் வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களில் ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவமாரி
தச்சுநீர்ந்திய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம். ஆங்கெழுதின அஞ்சனமும் (அஞ
சனமென்று அதில் நீர் பருகலாத) மேகமேமென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லுமபடி,
அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைஞ்ஞாத முத்தத்
தை நீண்ட நாகி (முனை) யில் அணிந்தார்கள் எ - று.

முத்தம் - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென
இக்காலத்து வழங்குவா. (௨௩௧)

திங்கனென றமுத முண்ணச் சோந்தொளிர சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணி லோறப் பத்ததுத
தங்கிய வனப்பை வவவச் சாரந்திடம் பிடித்த தென்னப்
பொங்கொளிரச் செவியி னீலப் புத்தல ரேற்றி னாரே

(இ - ள்) சுந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சோந்து பிரகாசிக்
கின்ற சகோரப்ப்சிகளைப்போல, செந்நாமராமலாபோன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட்
படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ
ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக்க காதுகளில் அனறலாத நீலமலர்களை
யணிந்தார்கள் எ - று

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சுந்திரனிடத் தழுதுண்ண விருந்தன
வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி
யிற் குடிக்கொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினா. (௨௩௨)

தந்தைதாய் வளராத வென்னர சாராநதுவாழ தூவி யன்ன
மந்தணங் காதிற் கூற மருங்குத் திருப்ப தேபோற
கொந்தொளி மணிகால யாதுக குயிறறிய வன்னக கொப்புசு
கந்தமென குழலி னாமேற காதுறத் தூக்கி னோ.

(இ - ள்) தந்தைதாயாபோலவும், (அமமங்கையர்) வளராத நெருங்கிவாழும் தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியமபேச இருப்புமுஞ் சமீபித்திருந்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ள வன்னக்கொப்புசுளை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அமமங்கையர் காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

மந்தணம் - இரகசியம் காலயாதது - இதில் கால உபசாகம் (ககக)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொளவிய திங்க ளென்று
களியொடு முரோணி யோபாற காதலி னடுதத் தேபோற
குளிர்மணி முத்திற் செயத் கோலமர மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண வைக்கும் வயிற்றுறத் திருத்தி னோ.

(இ - ள்) ஒளிவளர்கின்ற (அமமங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன் உரோகணி நகத்திரமானது ஒருபக்கலில் ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சியாய்ந்த முத்துமணியாற் செயத் அழகமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமரத்து மிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கன்னப்பூ - காணப்பூவென்றும் வழங்கும் (ககச)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலராதமிர் தொழுககுஞ்சீத
விதுவெனக் குளிராநது நம்போல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சுவர தடுக்கத் தேபோற
பதுமர கத்திற் செயத் பைங்குழைத் தோடு சோத்தார.

(இ - ள்) இமமங்கையர் முகங்கள் தென்செவிரியுந் தாமரைமலர்போல மலரந்து, அமுதகிரணங்களைச் சிந்துஞ் சந்திரனபோலக் குளிர்ச்சியுற்று, நமமைப்போல வெயிலொளியை வீசாநின்றது என்று (மதிதன்) வெப்பமாரிய கிரணங்களை யுடைய சூரியன் வணங்கும்படி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிந்தார்கள் ஏ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள் (ககரு)

பூவிரி யாத பாளை பொதுநதைங் கழுகின் வணமை
மேவிய கண்டங் காண்போ விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காப்பே யென்னப் பலகதிர் மணிரிற் செயத்
மாவியல் வனப்பின கட்டு வடத்தினை வணைதல் செய்தார.

(இ - ள்) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கழுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தன்னைப் பாரப்பவர்கள் கண்களால் துன்படையாமைக்

காகச்செய்த காபரினைப்போல, பல கிரணங்களை யுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கடவுடததை (அகக்முத்தில) அணிந்தார்கள ஏ - று

பூவிரியாத பாளைப்போதிந்த பைங்கமுக - கன்னிககமுகு விழியூறு - கண்ணெச்சில, திருட்டிதோடம் காப்பு - காவல (௧௬௪)

மனறலின மகிழ்வாற கொங்கை வாராததோள வீங்கின வையத் தொன்றிட மினற மென்றே யுறுதடையியறறு வாராபோற னுன்றொளி முலைக்கச சாரத்துத தோளிலங் கதங்கண முனகைக கன்றுவார வீரலி னாழி கவினசெயவ பலவுஞ் சோததார.

(இ - ள்) திருமணகளிப்பால, கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக் குமாயின பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய்வார்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சினையிறுககி, தோள்களில் வாகு வலயங்கனையும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்கனையும், அழகு செய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள ஏ - று (௧௬௫)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிற்ப பளிப்பார போல மருங்கெலாங் கிரணம் வீச மாணிக்கம் பவள முத்துத் தருங்கதிர் வயிரங் கோமே நகமுத்த கோத்த கோவை யொருங்குபே ரணிபூ மலை யொடுமழ் கெழிப்பப் பூண்டார்.

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிற்பவைச் செய்பவர்களைபோல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்கனையுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலாமாலையையும் அழகுமிகுமபடி அணிந்தார்கள் ஏ - று. (௧௬௬)

நதம்பெரு நதியிற கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு நிதம்பமா கடற்குந் காக நிருமிப்பார போலப் பறபல விதம்படத் தெரிந்து சோத்த விரிசிகை கலாப மாதி யிதம்பட முறையிற சூழந்தார நினவண்டிற புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கையாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமால்கள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிரமிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நனமையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகளபோலொலிக்கவணிந்தார்கள் ஏ - று

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி கலாபம் பதினாறு கோவையணி கொங்கை - மலைகளும், மலைகள் நதிநதங்களும, கடிதடம் கடலுமாக வுவுமிக்கப் பட்டன நதம் - புருஷந், சிவபெணப்பயிம் இது மேரடிலும் வடக்கிலும் சங்கம் முடையது (௧௬௭)

ஊடகந் தாங்கார வேத மெட்டுத்த கரிய பாதம் பீடக்கு சிறப்பத் தாங்கு பிடித்திட வடையா ளம்போற

பாடகளு சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத ரால

மாடகத் திழைத்த வட்டி யலத்தகம் பலவுஞ் சோததார

(இ - ள்) எழுதாக்களவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற களிபடாந்து அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடக மூம் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னுற செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள் எ - று

எடகந் தாங்காவேசம் எட்டில எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம் பனாயாக வுபதேசக் கிரமமாக ஒதுவிக் வழங்கலினெனக் இப்பற்றியே எழுதாக கிளவி யெனப்படும (௧௪௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தகரை தொடுத்ததுத் தோணமேற

புலலுற விசைத்தாராடை புல்லியும் பொலங்க வங்க

ளெல்லொளி விரித்த வெமமை யேற்றற ரிவரே னோறிற்

சொல்லுருக கொளினுந் தாழார தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந் தாலும், பழையையாகிய இயற்கையழகிற்றானே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லு வோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோ ளினமேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் எ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த துண னிய வஸ்திரம் (௧௪௧)

திருமக ளதிதி போகந் திகழிய ராணி மூவா

பொருவிலசித் திருக்கும் வீணோரோ புகழன சூயை கற்பிற்

பெருமித் சாலி கோத்திப் பிறங்கிய வீரதி மூவா

மருவுபுத் திருகு மிங்கன மன்றலங் கவினசெய தாரால.

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை நுகரும் இரத்திராணி யென்னு மங்கையா மூவாக்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியமமையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அருகூயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கோத்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதாக்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியமமையாருக்கும் அழகிய திருமணங்கோவளு செய்தார்கள் எ - று

சாலி - அருந்ததி திருமகள் - இலக்குமி அதிதி - காசிபா மனைவியரு ளொருத்தி இரத்திராணி - இரத்திரன் மனைவி அருகூயை - அத்திரிமூர்வா பாரியை சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி இரதி - மனமதன் தேவி (௧௪௨)

தலாணருட கடைக்க னோய்ச்ச நாசிவப் பெருமா னோடு

நண்ணிய மனோனம் னிப்போ நங்கைநன் றேவப் படபே

பண்ணுமுற் றவத்தா னுங்கன பணியிடை புரிந்தாம் யாமென

றெண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னுரை.

(இ - ள்) குளிராத கிருபைதங்கிய திருக்கடைக்கணைகஞ்செய்து சதா சிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோனமணியென்னும் பெயரைட்டைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செயத சனமாந்தரதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதார்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிநதாராகள் ஏ - று

மனோனமணியை மனோனமனியென்பதும் வழக்கு இஃது உனமனியென னுஞ் சத்தியாம், கமலை - கமலத்தில் வசிப்போள், (௧௪௬)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி ன்ணங்கினா பலரு நீங்கப் பாவகியா பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ வேங்கவெண் கங்கை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யமபத தீங்கு நங்கை மராக டிருமண்க கோலஞ் சென்றா

(இ - ள்) அப்பொழுது அமமங்கையருடன ஆகாயத்தில் வசிக்ருந தேவமா தாகள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்பட்ட பிற பரி சனங்களும் புடைசூழ்ந்து வருமபடி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாததியங்கள் முழங்கவும், குற்ற மற்ற சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமண்ககோலஞ்சென்றாகள் ஏ - று (௧௪௭)

புனிதமென் மடவா வீதிப் போதனு மாரா னாகி முனியிலங் குரமுன னுன முறையெலாந தொடுத்தாச் செய்த சனகமன் டபத்துட புகருத தருப்பைவெண் பொரியு மறறை யினியபல் பொருளு மீட்டி யேலவைபாராத திருநதா னன்றே

(இ - ள்) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமண்ககோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முனை முசுவிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேக ரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மறறைப் பலபொருள்களுஞ் சோத்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்நனை ஏ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம் புரு - பகுதி பகுதி யொற்றிரட்டி இறந்தகாலவகாட்டிது புருந்து என்பது பொருள் ஏவலை - சமயம் (௧௪௮)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தனறிலே ரெருவா ரொவ்வா விருவரும் வீதி சூழபோந தெய்திமண டபத்து நாப்பட குருமணித் தவிடுன வைகுந் கோமளக் கணைசா பாங்கிற் றருவிறு புடைசோ காம வல்லியிற் றங்கி னுறே

(இ - ள்) (தமமுன்) ஒருளையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவ்விரு கணியரும் திருவீதியைப் பிரதங்கணம்செய்து திருமணமண்டபத் தில் வந்து, அரணிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழ கிய கணேசமூர்த்தியினருக்கி, கற்பகத்தருவின இருபுறத்திலுஞ் சோகதுளங் காம வல்லியைப்போலப் பொருந்நினாகா ஏ - று

காமவல்லி - இஃதோ பாட கொடி கற்பகத்தருவினமேற்படாவது (௧௪௯)

மணனிடை வழங்கி வீழ்ந்த வானவா மீட்டுந் தாமவாழ னிணனிடை புகுநதா லென்ன வியோசத்தான மெலிந்த நீலக்

கண்ணியா கணேசா பாங்கிற கலத்தலும் விளாத்த பண்டை
வண்ணமும வேற தாகி வடிவெல்லா மலிந்தா ரனேற

(இ - ள்) பூமியின மேலே நழுவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவ
லோகத்திலே மீளவுரு சென்றறப்போல, பிரிதலால மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலாபோ
ன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பகலிற (பண்டுடோற)
கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதும் சிறந்துவிளங்கி
னார்கள். எ - று (௧௪௭)

துங்கவா கமத்தி னற்றாற ஸித்தவச சனக நெனப்போன
சங்கற்பம புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்திட
டங்குறு பொருள்க யேமை யாகுகியா ரணமு ழங்க
மங்கல வருவி னறகு மதுபருக கத்தை நல்கி.

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற புனிதமான தவததையுடைய சனக்
முனிவனென்போன சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹ்வாசனமும் விசேடமாகச்
செய்து, அவவிடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாகி, வேதமுழுகத்துடன் மங்கல
சொருபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபர்க்கத்தைக் கொடுத்தி ள - று

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி முன்றும் பன்னுமந் திரத்தோ டநது
பூகந்தொரு குழவி னாக்குப் பூநதுகில கலனக ணலகிச
சாததின ரணியச் செய்து தகவெனை நோக்கி நின்ற
னேத்தினா முனிவ ரெல்லா வியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையுந்
தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குகு கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறை
யும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணித்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து,
தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன் எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தி
யங்களு முழங்காநின்றன எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—ஆசகியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (௧௪௮)

அனாதியே யடிமை யான வாலியு முடைமை யான
மனாதிபும பொருளும் பின்னா வரதனபால் வழங்கு மாபோ
லனாதியே நங்காச சத்தி யாகிய கன்னி மாறாப
பிஸுதிபா வீரிற ரென்மை பேசுபு கொடுத்திட டேனும்.

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன
முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிறசாலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெரு
மானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி
புத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழனமையப்
பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன் எ - று (௧௪௯)

மடுபபரும பொருளக நெல்லாம வயக்குநல வினைகட கேற்பக்
கொடுப்பவன் றுன வேறகுங் கோளின வுயிரக ளாக

வடுபபதிற் பிறழ்நது பெணக ளளிப்பவ னுககி யெனனைத்
தொடுபபுறு விழைவி னேற்குந் தொழினமையைத் தானுற் றானால்.

(இ - ள்) அதுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நலவினை கட்டேற்றபடி கொடுப்பவா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேறும் சீவர்களாக வடைவதிற் பிறழ்வாறு, அடியேனைப் பெண்கள் கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிறன்மையை யடைந்தனா எ - று. (கடுக)

பாகடை சிறுபுகள கையிற் பரிபதித்து வாயின் வவளி
யோகைசெய் குரவா போல வெண்டொடி மாரை யெனபா
லீகவென் றேற்றுச் சால் விரங்கியன றெனையு மாண்ட
லேகன தருளை யாரே யிறறெனக் கிளக்கு நீரா

(இ - ள்) சாமபூலத்தொச் சிறுபுகள கையிற் கொள்ளச்செய்து வாயினுற் கிரகித்துச் சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒளளிய வளையலையணிந்த சித்தி புத்தி தேவிகளை யெனவிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிகுதியும் மன மிரங்கி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியி னுடைய திருவருளை யெவா தாம் இத்தன்மைத்தனைக் கூறவல்லவாகன்? எ - று

உலகவர் பொருள்க ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும பாககினவ் வாரே யாகு,
மலர்புகழ் விபாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவாக ளறியி னல்லா னைவையின் ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ள்) உலகினா (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுகொண்டு (அவர்கட்கு அவற்றின்) பலங் களைக் கொடுக்கும் வகையும் பாரங்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும் பரந்த கோத்தி யையுடைய விநாயகமூர்த்தியே¹ கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆண்மலத்தி னின்றகன்ற நலவாக ள் அநிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள் அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று (கடுக)

நீரொடுங் கன்னி மாரா நிருமல னேற்ற பிணை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச் சனக் கெனப்போன
சீரொடு குண்ட மாத் திதழ்தரு சத்தி செய்தங்
கேரொடுந் தெய்வச் சொந்தி யெழுதர வோமருந் செய்தான.

(இ - ள்) (தானாயயொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை களை மலரகித்தாகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் கசிகத் தன்மையுடைய நலவ தவளுசெய்த சனக்மூர்த்தினை, சிறப்புடன் ஒமகுண்ட முதலிய வற்றை விளங்கத்தக்க சுரதிசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய அசுரகினியானது அநிந்தித்தெழுமபடி ஒமஞ்செய்தனன் எ - று (கடுக)

விமமொளிக் கலனக் ளாபப விநாயக னெழுநது மாத்
தமமடி தூக்கித் தூக்கித் தலத்தினிட டேசு யிறு
னமமியி னிருத்தி ரீண்டங் காகுதி வளாதது
முமமுனைப் பொரிகள வினை முனியிட வட்டு வித்தான.

(௫ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக், விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மலைவிமாநுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியினமேல வைத்து, பின்னர் ஓமரு செய்கு சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (௧௫௫)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துமின னாக்ருச செயதற்
சூரியன் பலவு முற்ற வொயயென் வெழுந்து தாதை
விரிமலாப பதத்திற் றுழந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட டடங்குட செவ்வாய்க் காத்தலி மாக ளோடும்

(இ - ள்) அக்கினியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னா அச்சமயத்திற் செயதற்சூரியனொகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, வினாந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாயந்த வாள்போன்ற பாரத் கண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மலைவிமாகளோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலாந்த தாமரைமலாபோன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பாவதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனா எ - று

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள்

(௧௫௬)

இருமுது குரவா பூரித் தெழுபெருங் கருணை நலகிக்
குருமணித் தவிசின் வைக்க கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மாபன றுழந்து தேவாகோ னெடுத்த நீட்டப்
பொருவீரம் பூல மாதி முறையிறை பொறப் வீந்தான்.

(இ - ள்) தாய் தந்தையர்களாகிய பாவதி பரமேசாகள் மனம்பூரித்துத் தேவநிய பேரருளைத்தந்து, நிம்மமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டினையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவா (அவா கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இரத்திரன் எடுத்தக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாமபூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனா எ - று

திருமறுமாபன - திருமகளையும் சீவந்தமென்னும் மறவையும் பொருந்திய மாப்பையுடையவன், திருமால் (௧௫௭)

வத்திற் கலனகண் மறு மலகிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணம் றுகப்
பத்தியின் விண்டு நலகப் பரமன ருளாற தேவக்
கொத்துறு முனிவா யாக்குங் கொடுத்தனா கற்ப காதி

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அந்தாமுதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணம்றாக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானா தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மறநெல்லோருக்குங் கொடுத்தரு, ளினா. எ - று.

அநந்தராதி எனந்து அட்டவித்தியேசராகளை.

(௧௫௮)

குறைவறப் பொருள்க ளனழிக குறித்தபல வரமும் யார்க்கு
நிறைதா வருளிச செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனங் ககன்று வேறே ரிடத்தினி திருநதா னை
வறைகழற பெருமான வீதி யடுத்திடும விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள்) குறைவின்றிப் பொருள்களையல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களை யும் எல்லோருக்கும் (மனமானது) நிறையும்படி யறுக்கிரகித்தது, உமாதேவியாருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானா அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறே ரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரக்கூழலணிக்த விநாயகக்கடவுள் திரு வீதியிற் செல்லும் திருப்பவளி வீழவை மேற்கொண்டனா. எ - று. (௧௫௯)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேழினா விநாயகப் பண்ணவ நெழுநது
மருப்பி ராயிர மேந்தாயி ராவண மென்னும்
பொருப்பி னேழினை பொழிந்தன ரமரா பூமாரி.

(இ - ள்) கோங்கருமப்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சித்திப் புத்தி தேவிகள் அழகிய இரத்தினசசிவிகையில் அனப்புடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்த இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளாணியில் ஆரோகணித்தனா தேவர்கள் மலாமழை சொரிந்தார்கள் எ - று.

அருமபு - அருப்பு; இது வலித்தல் விகாரம், பொருப்பு - மலை, ஈண்டு மலைபோன்ற பேருருவையுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (௧௬௦)

அடைநெடு மங்கட லுடைந்தென வாழத்தபல வியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட நெழுநத
குடைக வித்தன மிடைந்தன கொடிநிரா கவரி
புடைய ரடின் வசந்தன பொருவில்சார தாறழி.

(இ - ள்) அடைந்தள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாததியங்களு முழங்கின (அக்கடலினை) மலையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த தொல்கள் உடனே யெழுந்தன குடைகள் கவித்தன துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமணர்கள் இருப்புநங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாறறிகள் அசைந்தன. எ - று

கவரி - கவரிமான மயிரினுற் செய்தது சாந்தாறறி - சாந்தபூசியதை நர மூலரசெய்வது, இக்கூனை விசிறியென்றும், சிவிறியென்றாகு சொல்லுவா. (௧௬௧)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினா கின்னர ரெதிரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினா பிரம்பிற
றுன்னி ருஞ்சனம் விலக்கினன றுகளறு நந்தி
யெனனை யாளுடை நாயக நெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள்) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்டியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார்கள். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள் நடித்தார்கள், குற்றமற்ற திருநந்திதேவா (பொற்) பிரம்பினால் நெருங்

கிய பெரிய சனத்தொருதியை 'விலக்கினா (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னையாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினா. எ - று.

கின்னரம் - ஓவகைப்பற்றை இது ஆனும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழ்மியறகைப்பற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரக்கு நாயக னாகியோர் போற்றிட மதகீர்

பரக்கு மானனக் தெமரிரான பைப்பயக் கடவுங்

கரக்குன றேகிய வீதியிற கன்னியா பலரு

மரக்கு நீர்கொடு முநதுறச் சமுற்றின் ரகனாரா

(இ - ள்) திதிகடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோ துதிசெய்ய, மதகீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமமலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியிலுள்ள பல கன்னியார்களும் ஆலங்கைக்கொண்டு முற்படச் சமுற்றிச்சென்றார்கள் எ - று

ஆனனம் - முகம் கரக்குன்று - இது இரண்டாமவேற்றமை யுருபும் பயனுமுடன் ரொக்கதொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லினசெழுங் கடிக்கையுங் கதலிமுன னான

வன்ன மென்கனித் திளகளு மலாகளும் பொரியு

மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன் மடவார

முன்னர் வீசினா வணங்கினா மோகமுற றனரால்

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத் துண்டுகளையும் வாழை முதலியனளாகிய அழகிய மெல்லிய பழக்குயில்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியையுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகக்கொண்டார்கள் எ - று

வீசினா - வணங்கினா என்பன முற்றொசைகள்

(௧௬௪)

இரத்தக் காலையை யொப்பவ ரில்லையென ரொருத்தி

மந்தக் காலினு லசையிள வல்லியிற னுவண்டானா

முந்தக் கேட்டொரு மாதான முயங்குமா நினைந்த

வந்தக் காலோகூ ருக்கோக கீண்கொடுவன றழனாரா

(இ - ள்) இரத்தகாலையை யொப்பானவர்களிலொன்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலையம் இளங்கொடிபோலத் துண்டான அதை முற்பட்டிக் கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் ஞான கூடமொடி கருதிய அந்தக்காலே, கரு ணை கப்பாத்தனையோ ' என்று கூறி, (அவளீது) கோபங்கொண்டனா எ - று

மந்தக் கால - இளமையாகிய காதறு, வல்லி - கொடி கால - இளம்பருவமுடையவன் ஊறு - இடைபூறு (௧௬௫)

ஐது நாயக னணிகளா லணிகளபே ரமுரு

செய்த வாலென வெருந்திமற ரொருத்தினோ சீறி

யுய்தல் வேண்டுமே லொருதனை நிறைபொழி முன்னை
வெய்து தூதுபோய நின்றதென மனமென விதித்தாள

(இ - ள்) அழகிய இந்நாயகன் அணிதலால் ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச்
செய்தனவென்று ஒருபெண் மறறொருபெண்ணென்கிறோ கோபித்து, நீபிழைக்கவேண்டு
மாயின் இவ்வொப்பநறவனை யெண்ணுதலை யொழிக (ஏனெனில்) எனமனமா
னது முன்னரே விடாநது (அவனிடத்திற்குச்) துது சென்றிருக்கின்றது என்று கட்
டனையிட்டனள் எ - று (௧௬௬)

சித்திபுக்திதக திருமுக நோக்கிய முலை
ளத்த னங்கையா லணைக்குமா நருந்தவம் புரிந்தார
முத்த மெனமுலை காளவா முலையினென முகம்பாராத
தொத்து மெனபயன் நவமிலே மென்றன் னொருத்தி.

(இ - ள்) சித்திபுக்திதேவிகள் தமமுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள
முலைகளை இப்புனிதமானவன் தன்னுடைய அழகிய திருக்கரங்களாற் புல்லுமவகை
யாக அரியதவத்தைச்செய்தார்கள முத்துமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ
விருவா முலைகளைப்போல என் முகத்தைப்பார்த்தும் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது
பயன்? நாம் தவமுடையேமல்லாமென்று வேறொருத்தி கூறினாள் எ - று

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாதுள்ள அல்லது மேனோக்கிய
கொங்கைகள் முததமெனமுலைகள் என்றதை முததாணிந்த என் முலைகளையென
ருவது முததமணிந்த மெல்லிய முலைகளையெனருவது பதப்பிரிவுசெய்க முலையி
ன்னெந்தில இன் ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளது தவமிலே மென்றது முலையையுந
தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்ற (௧௬௭)

அருவி பாயமதா விழிகளா லமார்து நோக கிடந்தோ
றுருவந் தோற்றவி னுபாமதக களிற்றினமேல் வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென லொழிதரா வைய
மருவி னொகலை சோரவது மதித்திலா னொருத்தி.

(இ - ள்) அருவியாறு பெருகுகின்ற களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப்
பார்க்கு மிடங்கடோறும், திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருக
கையுடைய யானையினப்பெரி பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலாதாமோ? என்று
மறறொருத்தி நீங்காத கூந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோதலை
மதித்தாளிலா. எ - று

காமமயக்குறறவன் தான் கருதிநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்
குங் காண்டலின் “அருவிபாயமதா * * * ஒருவரோ பலரோ
வென வொழிதராவைய மருவினா” என்றா (௧௬௮)

தொழுதுயின் தவா கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுக்கொம் பின்மியே குழையினங் தொடியென விற்றஞ்சி
பெழுத லிலலவா நிதமபரீம கலையொடு மிருந்த
விழும் மையல்கொண்ட டுத்திடு மெல்லியா குழாந்துள்.

(இ - ள்) மிகக் காமமயக்கமுற்ற (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதா கூட்
டத்திலே (எமர்ந்தவனைப்) பணிந்த, நின்றவாக்குடைய கரங்களே வளைகளோடு

சிறந்து விளங்கின. கொழுமொம்பில்லாமல் தளர்கின்ற இளங்கொடியைப்போல நமஸ்கரித்து எழாதவர்களுடைய நீதம்பங்களே ஆடைகளோடுமிருந்தன. எ-று. (ககக)

அண்ணன் மார்க்க மனைக்கமாட டாகைத் துணையி
னண்ணி லேமென நகைவடிகை நழுவின சிலாக்கு
வண்ண வராகுழை மனநெகிழ்ந் தமைதெரிப பறுபோற
யின்னென் யாபபினிற் றீரந்த நெகிழ்நதன சிலாக்கு.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பினைச் சூழவமாட்டாததைகளிற் பொருந்தியிரோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின சிலாக்கு அழகிய நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமையி விளக்குவதுபோல வலிய கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ் சோர்ந்தன. எ - று (ககக)

ஆடி ஞாசில ரவியைத் தாலகந் தெரித்துப்
பாடி ஞாசிலர் பரிவொடு குறிஞ்சிப்பண் ணமைத்து
நீடி ஞாசிலர் நிமலனைக் கூடுபா வனையி
வாடி ஞாசில ருனையி பாவனைக் கலப்பின.

(இ - ள்.) சிலமாதங்கள் (காமவெறியால் தமமைமறந்து) ஆடிஞர்கள். அவர் நயமுறையுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டோ சில பெண்கள் பாடிஞர்கள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருத்திச் சிலநகையாடல் நிலைத்தார்கள். எண்ணத் தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று.

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனதெரியாது ஆடலபாடல் முதலியவற் றைச் செய்தாகவென்பது கருத்து (ககக)

இனைய வாறுபன மாதரு மேத்தினா மயங்க
வினையே லாருது வித்தகன வினாமத சலத்தா
னையு மாமுதத் தொருதலை நலத்தந் வந்திப்
புணியு மீதிகள் வலவருது கோயிலுட டுருந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பலமக்கையாளுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும் படி, வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிக்கும் ஞானசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் மணமமைந்த மதப்பெருக்கிலுலே நனைகின்ற பெரிய முத்தையுடைய அயிராவண மென்னும் வெள்ளாளையை நனைமைபெறச் செலுத்தி, அவருகிரித்திருக்கரு திருவீதி களை வலமாக (ப்பவனி)வருது திருக்கோயிலினுள்ளே ப்ரவீகசித்தனா எ-று. (ககக)

தருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருநீ னீடுகிந் தாமணிந் திரள்களுந் வெவ்வே
றுருவு தாங்குகின் றவ்வ ருவகமுமா வீருநு
பருவ மாமதைப் போனமெனப் பண்பொடும பகாந்த.

(இ - ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வ மிருத்த சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களெடுத்துநின்ற சூலத்திற் சொரியும் பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவருவர்கள் களிப்பெய்தும் பழிசிந்தத் திருந்தினைத் தருதியுண்ணுதலான. எ - று (ககக)

வனாந்த நாடொறு மன்றனமங் கலவினை சாலப்
புரிந்துகாறுமுற் றியவழி நாடடொலந் தவிதே
றெறிந்த புணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரகதை தீர்தர வனைவரு மடுததினைஞ் சினரால்.

(இ - ள்) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிக் கத மறையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எவலோரும் ஒருங்குசேர்ந் துணைகிடனாகள் எ - று

சாறு - திருவிழா ாண்டெத்திருமணம்

(௧௪௪)

மாயன மாதிரத தலைவாகள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணா கினனரா மேதகு சித்நா
தூய மாதவா தொலபுளி யரசாக னெவரு
மேயு மாறருள் கொண்டுதம மூலகமெய தினராக.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிகுப்பாலாகள் - மூப்பத் துமுன்று சேலகை யினர் - பொருந்திய சாரணாகள் - கினனராகள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனித ஶாகிய பெருந்தவர்கள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள் - முதலிய செல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருந்தமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள் எ - று

பதினொருமூவரென்றது மூப்பத்தமூவர் அவர்கள் ஆகித் தா பன்னிருவர்; அச்சுவினிகள் இருவர், உருத்திரா பதினொருவர், வசுகன் எனமொனக. (௧௪௫)

கந்த ராகிமுன் னுடனவருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிரகருங்
கொந்து லாமலாக் குழன்மனை மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுக் தருளினு ரிருங்கயிலாயம்.

(இ - ள்) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகங்கடவுள் முதலாக முன்னே உடனவந்த முக்கியமானவர்கள் யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்கரும், மலக்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும் உடனருமுந்தவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினா எ - று.

(௧௪௬)

அங்கு விழமிருந் தைமமுந் தைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணாயக னாகிய வேரமப னிருபாற
றங்கு மாதரா ரோடுதன னுலகினை யடுததுப்
பொங்கு கர்தவி னளவளாயப் போகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுவகினைச்சார்ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐமமுகன்—ராசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்
ஐம் ஐந்து திருமுகங்கையுடையவன் ஐநசொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோ
பவம் அதுக்கிரகமென்பன். (கௌ)

அன்று மனறலி னுடனிருந் துயந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முயந்தன னெனவியா தனுநகு
மனறன் மென்மலர் வாழ்க்கையான வகுத்தன னென்னு
நன்று னாததனன் பிருகுமா தவனரா திபறகு.

(இ - ள்) அக்காலத்தில், திருமணத்தினுடனிருந் துசேவித்தேன் அதனை
யிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உசேவித்தேனென்று, வியாதமுனிவனுக்கு
மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறின
னென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவா சோமகாரதமன்னவனுக்கு நன்றாக (எடுத்து)க் கூறி
யருளினா எ - று. (கௌ)

சித்தி புத்திக டிருமணநு செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான் கணோசனைய பரவி
மெத்து வண்டி றன் மதுகாரி டவருயிர் வித்த
வத்தி நத்தினைக் கேளென வறைருவன் மலரோன்.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை
யெடுத்துச் சொன்னேம். (இனி) படத்தை யுடைய ஆதிசேஷன் சடானமாகவுடைய
திருமால் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வணமைதங்கிய வலியமைந்த மது
கயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போடிய அத்திறத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று
பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (கௌ)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௬௨

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிப் பாரதகட லடவப் பாவரி
விண்டுண டியிலும் போதவ விண்டுள்ள காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சானற் மதுபி டவர்க ளென்ன
வண்டாக ளிடக்க ணுட வசமாக டோனயி னாரே

(இ - ள்.) முன்னொரு காலத்திலே, திருப்பாறட்டிற் சேவையுடையதிலே திரு
மால் (யோக) நித்திரை புரிகையில, அத்திருமாலின் காதுக்குறுமயிலிருந்து றொருங்
கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களாடும்படி இராக்கதா
கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது
அமராக்கு அல்தாடிற்றென்பார “அண்டாகனிடக்கணுட” என்றார். (க)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடி கருரலும் வெருக்கொ ள்ருவும பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருளு ரெங்குளு சிபுரன றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறவரு நெடுமாயனறனையு நிந்தித் தருநதவத்தி
விருக்கு முனிவா பெரியவாக ளெல்லா தமையு மலமதித்தார்.

(இ - ள்) புனையின் கணபோனற கணகனும், இடியொலிபோன்ற குரலும்,
(கண்டோ) அசுரங்கொள்ளு, அசுர சேகமுடி, பிறைச்சந்திரனபோனற (வளைவாகிய)
தந்தங்களும், முருகிவிட்ட முகமயிரும, சிவந தலையிரும, (ஆகியவிவற்றை) நன
றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வரசராக) இடமாத் தாயிலபுரியும நெடிய திருமா
லையு நிந்தித்து, ஆரிய தவசுசெய்விந் பெருநதியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள்
முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள் எ - று.

வெருகு - புனை பிறையெயிறு - வகிரதந்தம் குஞ்சி - ஆணமகன் தலை
மயிர் நெடுமாயன - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (உ)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புவிநி னுயிரிலேதது
முடிக்கு முடி வைத் துபருலகின் முடியா தமரு மிமைபாரை
யடிக்க நினைந்தன விந்நொரு மலார் நிருக்கு மெனைமுனாந்
பிடிக்க வடுததா ரவாககஞ்சிப் பேதுற றுருவங் கமரதேனல.

(இ - ள்) தெனளிய வைதிகமாகக்கூறல் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகி
லுள்ள பிரணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்தாக முடிநீடி, உயாவாகிய (தேவ) லோ
கத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யாக்கருதி, அங்க (மதுகயிடவா
கள்) இருவரும் முதலிலே சாமமாமலினபேரில் வசிக்கும் எண்ணைப் பிடிக்குமபடி
நெருங்கினார்கள் (யான) அவர்களுக்குப்பயந்த மதியமக்கமடைந்து என வடிவை
மறைத்தேன எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல்

(ங)

உருமுக் குரலவேங் கையினகமபோ லுருக்கொள் பகன்றை மலாத்தொ
மருமக குரிசின மதக்களிறு வானப் பெருமா டிருவருளாற [டையன்
கருமைக் கடலபோ னிறத்தவரைக் கமலத் தடங்கட புயலவண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற கடலடுத்தேன.

(இ - ள்) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புவிவினகமபோலுமுருக்கொ
ண்டுள்ள கொன்றைமலாமாலையையுடைய திருமாபையுடைய தலைவராகிய மதம்பொ
ழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடலபோலும்
நிறமமைந்த மதுகயிடவர்களை, பரந்த தாமமாமலபோலுங் கண்களையுடைய மேக்
வண்ணனாகிய திருமால் (அவர்களு) இருமைப்பயனுங் கெடுமபடி யழிப்பாரென்று
திருப்பாறக்கடலை யடைந்தேன் எ - று.

உருமுக்குரல் வேங்கையினகமபோ லுருக்கொள்பகன்றையென்றது புவி
நகக்கொன்றை இது புல்கொன்றை யென்றும், கிலுகிலுப்பையென்றும் வழங்கும்.
உருமுக்குரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடனம். (ச)

உறவரு மவரை யிடையெழுப்ப வுயாமா மறையோ தாமையினு
மறங்கொப் பளிக்கு மரவணியின் மலாக்கண படுக்கு நெடுமாயன

பிறங்கொப் பனிக்கு நித்திரையாந தேவ் யவனை விட்டொழிய
வறங்கொண் மனத்து வியாதனெனு மநத னுள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை
செய்யும் அததிருமாவே துயிலுணராத உயாவாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை
யினால், வனமையிருந்த சேடையனத்தில தாமனாபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா
லின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவன் அவனாவிட்டு விலகும்படி (அவனைநான்)
துதிசெய்தேன எ - று (௫)

சாவித திரியாய்க் சந்தியாய்த் தந்த சுவாகா சுவதாவாயப
பாவித துடுமுத தொழிலாகிப் பண்ணு லோராய்ப் பாடப்பதியாய்
மேவுற திடுநற கலையாதி வெவ்வெ ழுள காலமா
யாவிததயரும பரிதாச மாகிப் பரையா மாமாயி

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், தந்த சுவாகாகியும், சுவதாவா
கியும், வழங்குகின்ற முதலொழிவுகளாகியும், (ஒருநாளை) செப்பவர்களாகியும், பாடப்
பதியாகியும், பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும்,
கொட்டாவிவிட்டு இளைப்பாடையசெய்யும் பரிதாசமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா
மாயியே! எ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திர
விசேடங்கள் கலையாதி வெவ்வேறு நகாலமென்றது பரமானுந் தரணம்கொண்டது அ
ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு அதுமூன்றுகொண்டது ஏழ் அது மூன்று
கொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம அதுமூன்றுகொண்டது நீயிஷம்.
அதுமூன்றுகொண்டது கலை அது மூன்றுகொண்டது காடடை அது பதினைந்து
கொண்டது வரு. அது பதினைந்துகொண்டது கன்னல அல்லதுகடிக்கை அதுஇரண்டு
கொண்டது முகூர்த்தம் அதுபதினைந்துகொண்டது பொழுது அது இரண்டுகொண்
டது நாள அது பதினைந்துகொண்டது படசம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள்
அது இரண்டுகொண்டது இருது. அதுமூன்றுகொண்டது அயநம் அது இரண்டு
கொண்டது ஆண்டு என்றுசொல்லப்படுப. ஆண்டு அல்லதுவருடம் நூறுகொண்டது
மாதுடா ஆயுள்சாலம் மேற்கூறிய மாதுடநாள் முப்பதுகொண்டது தென்புலத்
தோர்க்கு ஒருநாள் அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்க்கு ஒரு
நாள். அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னிராயிரங் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோ
ஊழியாம். நால்கைசுழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக்கொருபகல். இவை முதலி
யன காலவிசேடங்கள். (௬)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மரையாதி
மருவுமலகி லுயிரகடொ றும வளராத திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய நினசீ பகாவாரியா
பொருவி லாதாய்க் கினிதடியேன புகலப் படுவ தொன னுளதால்.

(இ - ள்.) இருளமிருளத்தக இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய
வேதங்களாயிருக்கின்றனை பொருந்திய எண்ணில்லாத உயர்களிடத்திலெல்லாம் வளா
கின்ற பல சக்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற்
பதுமைபொலப்பவனே! உன்னுடைய சிறப்பைப் பெடுத்துச்சொல்லுவார்கள யாவருளா?

சமனாநிலவாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றென (அஃதென னெனில்.) எ - று.

(எ)

அரக்கர் ஈவுணர் முதலான வரட்டா முடிசெங் களத்துருட்டிப் புரக்கும் பெருமா ளுலகளந் புலவா பெருமா ளனபாகவி துரக்கும் பெருமா ளுவ்வயததாயத துயில்கின றுளமற றவன்விழிப்ப விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெறறுந் கெனினீங் குணப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் ஈவுணர் முதலாகிய அரட்டாருடைய முடிகளைச் செவ்விய போகங்களத்கிச் உருளச்செய்து (அடியேங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால மூவுடமண யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பததாருடைய துன்பங்களை யொழிக்கவுங் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதலின, அவவிதையவன் கணவிழிக்கும் படி தையபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதுகடுகெனின இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பாயாக. எ - று

அரக்கர் - இராட்சதர். ஈவுணர் - அசுரர் அரட்டா - குறுநிலமன்னர்கள்; என்னெ கொடியோரையுணர்ததியது

(அ)

தொக்க தவத்தான முற்றிறப்பிற நேரூலா வரமென பாறபெற்றா மிக்க மதுகை யுடையவராய விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின மக்க ணடுங்கச சராநடுங்க வந்தாராயன கரத்தனறித் தக்க வுயிரசாம பாரொனனைத் தாக்க முயன்ற ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனைத்தில தோலவியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்நக்சனைத்தில, திருமாலின் சாதுகளில் மாதுடா நடுங்கவும தேவாணடுங்கவும பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுமூத்ததியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தருதியாகிய உயிரகழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள்] என்ன யெதிராக முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) எண்ணிப் போந்தேன் எ - று

(க)

அதனா திருமால் கண்படைநீத தவுண ராவி தமைரசெருப்பக கதமார் திகிரிப் படையாணை கழுவறு நீங்க வேண்டுமென விதமார் மொழியாற நேரத்திரித்த வெண்ககன தீரங்கி நித்திரையற புதமார் தரவே விலகிவது புருடோத தமணு மெழூநிருந்தான.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வவுணர்களுயிரைக் கொல்லுமபடி, கோபம் பொருங்கிய சுதரிசனமெனனுஞ் சக்கராயுதமேனிய திருமாலையிடுந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இடவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெணக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று புருடோதத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனா எ - று.

புருஷ உத்தமன = புருஷோத்தமன. புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள்.

(கௌ)

ஆய பதத்தி னவுணாகளா லலைப்புன டமரு மந்தரூந
தூய திருப்பாற கடலடுத்துத தொழுது முறையிட டாரெடி யோன்
மேய வெணைப்பாற திங்கடுப விறைத சுருமம யாதெனனப்
பாய பரவைத திருப்பாயற பகவ கேளென லுதொனனேன.

(இ - ள்) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்
துள்ளதேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாறகடலையடைந்தது (திருமலைப்) பணிந்தது
(தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள் திருமால் (ஆங்குப்) பொருந்திய
எனனைப்பாறது நீ யிங்குவருதற்குண்டாய காரியம் யாது? எனின்னவ, பரவிய பாற
கடலிற் சிறந்த சேடசயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச்
சொன்னேன. எ - று

பாயல - படுக்கை. பகவன - ஆறருணச்செலவன (௧௧)

வேறு

மாயை மிக்கவா மதுகயி டவரென விருவா
தூயை நினரெவி யழுகுகினிற் றேனயின வவாகருந
தாயை நநகையை யெனநினைப் பிறாகளசாற ருது
சேயை யென்னுமா நவாகளைச் செருத்திடா யென்றேன.

(இ - ள்) பரிசுத்தனே! மாயாசுத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென
றிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறுய்பியிற் பிறந்தார்கள் அவர்களுக்குத்
தாயுந் தந்தையுமென்று தேவரீரைப் பிறாகூறவொட்டாமல், அனையினென்று
சொல்லும்வசையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமலைநோக்கிக்) கூறி
னேன. எ - று.

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரவசன சாரியைகள் “வண்டமா
கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையென்றான்” என்றறபோல சேயை - தூரத்தி
லுள்ளவன். (௧௨)

நஞ்சு மனனதா னவா திற முழுவது நாடி
யஞ்சு லீரென விமரஞ்சு குரைத்தம ராக
னெஞ்சு துன்னெனு நெடுமபடை பலவுங்கொன் டெழுந்த
கஞ்சம வென்றகை வலம்புரி சேரத்தினன கனிவாய்.

(இ - ள்) விடம்போன்ற அவ்வசார வல்லபமுழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்க
ளெனத் தேவர்களுக்கூறி, பகைவர்கள் மனதனுண்ணெனத்தக்க பெரியபலபடை
களையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலராவென்ற திருக்காதிலேநிதிட வலம்
புரிச்சங்கத்தை (கொவை) ககனிகஞ்சு சமானமான திருவாயிலைவந்து எ - று,

இசுசெய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சசனியம் (௧௩)

ஊழி நாளை யி லாழிபோ லுரபதிய சங்கம
வாழி வாராசெவி நுழைதது மதுகயி டவாசு
டாழி லாதவிவ வளையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல் பாழியென் றெதித்ததா.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங்கொலியானது சிறாத நெடிய செவித்துணையில துழையவும், மதுகயிடவாகன் குறைதலிலலாத விசசுகொலி யெழுப்பியவன் தருகியானே மேம்பாடுடையவன் அவனுடன் போர்செய்தல மேம்பாடுடனது (திருமாளுடன் பொறுபுரிய) எதிர்த்தார்கள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபொ
யுற்ற தாமென வுலணவரா கொடியனை யடுத்தது
கொற்ற மேவிய தானவா குவவுத்கோட டினவு
முற்றி னேமது தீருமா முன்னினை யென்றா.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிரென்று உயர்ந்த இரண்டெலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருட்குரிய மதுகயிடவாண் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள்களின் திணவு தீர்த்தோம் அஃதெல்லாறு கருதினையென்று சொன்னார்கள், எ - று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங் குவலய முண்டோ
நெடிவ துணமையே நுங்கடோட டினவொரு காறு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி ரென்றான
படைவ முங்கினா பாவமே யுருக்கொண்ட பதகா.

(இ - ள்) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலகமுண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூர்த்தியானவா, உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதிர்களுநெனா பாவமேவடிவாகக்கொண்ட கீழ்க்கள் ஆயுதங்களையுபயோகித்தார்கள். எ - று

(௧௬)

கூளி வரன்படைக் கொற்றவை யெழுந்தகூத் தாட
வாளி தூரப்பாகண மாறறுவா வசகிர மெழிவா
ராளி யேறென வாரப்பாக ளயிலெதிர விடுப்பா
தூளி போரத்தெழுந் சுற்றுவா வாளமா தொடங்கி

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூக்காதேவி (களித்து) எழுந்த நடிக்குமபடி அததிரவுணைச் சொரிவார்கள், (பாண்டகளை) விலக்குவார்கள், வசகிரத்தை வீசுவார்கள், ஆணையாளியப்போல ஆரவாரிப்பார்கள், வேற்படைகளை யெதிர்த்த செலுத்துவார்கள், வரப்போசெய்யத் தொடங்கித் தூளிபோரத்தெழுந்தபடி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள் எ - று.

கூளி - கழுஞ், பூதம்

(௧௭)

அண்டம் வாயவிட வடுக்கலக் ளகநெகிழந் துடையந்
கொண்ட னீருக்க குறாசுடல் வரம்பினைக் கடப்பவந்
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதிர தாக்குபு பாசங்
கண்டு நேருற விசுவா கடிவாகைப் படையால.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிப்படவும், மலைகள் உளஞ்ருகியுடைப்படவும், மேகங்கள் (சூலகொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லையைக்

கடக்கவும், தண்டாயுதமேநதினவாகளாய் எதிர்நிறே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்களாகையினால் ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள் என்று.

முடியை யன்னதான மொயமபமா தேரளினை யதனா
கடிக்கொண் மாரபினை யன்னதாற கவாளைமற ததனா
லடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற முக்கிப
படியி லாதமற போரையும் பனமுறை புரிந்தாரா.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண் மறைந்த (மலாமாலையணிந்த) மாப்பை மாப்பாலும், துடையைத் துடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலும் கடித்து, எல்லையல்லாத மறபோரையும் பலமுறை செய்தார்கள் என்று.

கடிகொள் மாப்பு - அழகிய மாப்பெண்ணுமாம் அங்கை = அகமகை இது "அகமுநாசசெவிகை வரிளிடைமெயன கெடும" என்னுஞ் சூத்திரத்தாயெது (கக)

இன்ன வரதமா பன்னெடுங் காலமேற மியறழிப
பொனனை மாரபசுத திருந்திய பொன்னுடைப பெருமா
ன்னன தானவாக காறழில் னுடைநதுகந தருவ
ன்னென வேகரந தெய்தினு னிருங்கயி லாயம

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்த்துப் போர்செய்து, திருமகளை மாரபிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அமமதுகயிடவர்களுக்கு ஆற்றுவதவராக யுடைந்தோடி கந்தருவனென்று சொல்லுமபடி மறைந்து, பெரிய கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனா. என்று.

பொன உடை - மீதாமபரய கந்தருவா மாயாவிதையில் வலவவராதலின் அவையொப்ப மறைந்தனவென வுவமித்தார் (உஉ)

வெள்ளி யங்கிரிச சாரலின விரிமலாப பொதுமப
ருளளி ருந்திடந தழுநியா முறுநரம புளாந்தான
தெளஞ் மின்னிசைத் திவன்பாழாத தலைவருக கிடமாய்
நளளி ருஞ்செவி யேறலு நாநனா ரழிந்தது

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விகசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரம்புகளை யிடம் வகை முசலியன வுணர்ந்ததைவந்தனா தெளளிய இனிய இசையையுடைய சடவந்தக்க யாழவல்லோருக்கு இடமாகிக்குளிர்ந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் துழையவும் சிவபெருமானா அதனை யுணர்ந்தா என்று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ருளகம் (உக).

பிருட்டி தந்தனை நிரும்பனை யழைத்திரும் பிசச
மருட்டு மெல்லிசை யாழெழுஉம வானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுததுவ மாரபின நென்னா
தெருட்டி மறதவற கொணாகெனச செப்பினா விடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிருட்டித்தனையும் நிரும்பனையும் விளித்தது, பெரிய தேனமணத்தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்குத் தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிந்தருத் செய்விய கவுததுவாபரணமணிந்த மாநபயுடைய திருமாலே
ன்றுணாததி, அத்திருமாலே யழைத்துவருகவேன்று கூறியனுபவீனா. எ - று

பிரசமருடயி மெல்லிசையெனறுது வினைவாசிகுமிடத்தில எழுகரமபும்
எழிசையுமுகிய ர ரி ச ம ப த நீ என்பவை இவையே குரலதுதம் கைக்கிளைஉழை
இனி விளி ரி தாரபெனப்படும இறைநாமிடர ருர குரல நாவின் றுத்தம் அண்ணத
தாற கைக்கிளை சிரச தாலுழை நெறியா விளி நெஞ்சால் விளி மூககாற்றரமெனப்
பிதசுகம் இவற்றிறேகோசை யுவமை முறையே மயில ருடபம் ஆடு கொகரு குயில
குதினா யானையென்றும், கவை யுவமை பாசு தேன கிழான நெய ஏலம் வானை
மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மெளவை மூலலை கடம்பு வஞ்சி நெய்சல
பொன்னுவிரை புண்ண பெண்புக கூறுவதுமுககு ப்றமினை றுலுட்சணடுகளாக

கிருத்தி டத,கலை மொரது கேட்கிட னோக
மருத்த பைநாழாய மாபமுப புரிநாடி வாராயி
ஹருத்த மொரிநான விளித்தன மெனவன நுநாது
கருத்தின முந்நின நெடியவன காமிரு கோயில

(இ - று) பூசகணத்தலைவன அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங்
கோண்ட பசிய ரளவமாலையணிந்த திருமாரபயுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி
புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிர சினக்கெரித்த எம்மா சிவபெருமான உன்னை வரும்
படி) அழைத்தனனென்றாக (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனநிலை
முறப்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தனன் எ - று (உரு)

காவ னாதிலைய கைதொழி திறைநுதியுட பருத்த
தேவா நமரிநான மிருமுனபு பொறு நவநாதி
மோனில ராணருவ பொறான நெருமருந் திருத்த
தானில ரைத்தலாத திருத்தயாழ தனைத்தொடங் கினனா

(இ - ளு) காவலாகவுள்ள திருநந்திசுவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருந
கோயிலின்) உடனேபுகுத்த, தேவசீசனாகிய சிவபெருமான திருச்சந்தியிறசென்று
திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலிலலாத கிருபாசோகம் (அருளப்) பெற்ற, ஒருபக்
கலிலிருந்து, ஸுரிலிலலாத சைத்தலநில (எந்தி) திருத்த வினையை (மீண்டும்)
வாசிக்கத்தொடங்கின எ - று. (உரு)

வேறு.

பிள்ளை மதியணிந்த பெயர்மான மிரவியை
யுள்ள மவாகட குருதபொரு ளுநாடே
மொன நறுநெம் விழைந்து வினக்குநதுங்
கள்ள மெவியுங் கட்டிலைங் காத்தநீத

(இ - ளு) இளஞ்சாநிறான யணிந்த தலைவா (அழகிய தேவரூடைய) திருவடி
யைக் கருதப்புகளுக்கும் கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக)
விருமபி மெல்ல விளக்கைத் தூண்டிய கள்ள தன்மையுடைய எவியும் (மாபவிச்சக்கர
வாதியாக) கட்டலுருந்த உலகத்தை யிரட்சித்தே. எ - று.

கள்ளமெவியுப் கட்டிலைங் காத்த சாவது—திருமயோ நிரபளளியெனக் கேட்க
திரத்திலே சிவநந்தியி வெலிந்துகொண்டிருந் நெய்விளக்கு இருணடிருந்தசமயத்

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிசருமபடி ஒரேவி சாவாயை யதிலவைக்க அதிநி தூண்டப்பெற்று ஒளிபிடுகதக அத்தனற சிவபெருமான களித்து அதனை யரசுறமாற்றன, அது மாவச்சக்கரவாதியாயதென்பதாய் (உரு)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் திருவடியை
பேத்து பவாகட கிசையாப பொருளுண்டே.
சாத்திய விலவந தனக்குத் தளாமுகவு
முத்த வயிவின முக்குந்த ஸுபதே.

(இ - ள்.) ஆத்திமலா மாலையணிந்த மலரகிதா (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியைத் துதிசெய்யவாக்குக்குக் கூடாத பொருளும் உள்ளதோ? (அறியாமற்) சாத்திய விலவகிளைகளுக்காகத் தளாரடையுடைய ஓர் முகவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய முக்குந்தனைனுஞ் சக்கரவாதியாயதே எ - று.

முக - ஓவகைச்சுரங்கு

விலவகைச்சுருமுகவுமுக்குந்தனையது என்று—ஓராவதறித கைலாயகிரியில் ஓசோலையிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியோடு மெழுந்தருளி யிருக்கையிலொரு ஆணமுகவானது பரமசிவன் மேலும் பாவதிதேவியாரா மேலும் விலவப்பத்திரத்தைப் பறித்துப்போட, சிவபெருமான அது தனைப்புகிச்சத்தற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவாதியரகுமபடி வரமளிக்க, சோழவழிசத்திலு முகமுகந்தன கருளுவா இராசதானியாக்ககொண்டு முக்குந்த சக்கரவாதியாகியது என்பதாம் (உரு)

பேயினதேநா டாடும பொருமான திருவடியை
காயமுறத் தாழ்வோடுக காண்ப பொருளுண்டே
வாயிழையாத கோயில் வகுத்த சிலம்பியுடைய
நாயகுலச ரோமுயிசு நொலுலகங் காந்ததே

(இ - ள்.) பேயகூட்டங்களுடனேகடிக்கும் இறைவா (ஆசியதேவரீருடைய) திருவடியை உடல் (புறியிற்) பொருந்தப் பணிபவாகள பாராத பொருளிருக்கின்றதோ? (சுன்பற்) பொருந்திய இலையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூசியும் ஓர் புனிதமான குலத்திற் றேன்றிய ரோழராசசூயட பழமையாகிய பூமியை யிரட்சித்ததே எ - று

இடையூற கோயிலொருத் சிலப்பி சோழனாய்த் என்றது - திருவானைகாவற் சிலங்குப்பெருபாளெழுந்தருளியிருக்க விடாசில, ஓர் சிலப்பிப்பூசிக் தனநூலாற் கோயிலொழிந்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான திருவருட புரிய அது கோசெங்கடசோழனாகி அரசுபுரிக்கென்பதாம் (உரு)

வேறு

எனவே, தருமெனப் பொருமா
னினைதா வறிகமுற தடுகன
வனமா ஸ்மனங் குளிதா
தனமுள் றுறைதாறு அவலுலி

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீண யொலியால்) அதிசெய்யவும், எமது தலைவராகிய சிவபெருமான, (விண்ணிலே) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென வினவு, வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாராயினா எ - று

வனமாவி - துளவமாலையணிந்தோன

குளிரா - செயயாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௨௮)

ஒருவா வொருவென செவியி

விருதா நவரெய நிமிசப

பொருதா ரவாமோ ரிடைநான

வெருவா மையைவிட டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வென் காதுக குறம்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பொய்யாடிடைய) திரண்டசுராகள (யாதகாரணத தாலோ) சோனறி, (பலனாயும் வதைத்து நிறுதியில் என்பால வந்து) மிகுதியும் போசெய்தாகக் அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நிலலாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன [பயந்தேன] ஏ - று

முததா முனையா செருவி

லததா நவரா வியுண

வைத்தேன மனமான் டவெ

யைததா வெனவேத தினனே

(இ - ள்.) முததனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டுகூற) துணிவு பொருக திய போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவவிரண்டசுராகளுடைய உயி ணைப் பருகும்படி (எனனுள்ளதிற) சருத்தகொண்டேன (அஃதவநனமே நிறை வேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்பட்டாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனா. ஏ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலாலேயந்த கொற்றவ ருளசெய்வார

மன்றலந துளவோயநீ வனாசமாந் குறுநாலே

வெனறியங் குரமேநதும் விராயகன வழிபாட்டி.

தெனறியை யலையதன லொன்னலாக குடைந்தனையால.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருநதிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றா மணம்பொருநதிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வணமைதவகிய பொருகஞ்செல்லுகையில், வெற்றிபொருநதிய அங்குசத்தை (திரு ககரத்துத்) தாங்கிய விராயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதுவனாயினே அக்குற்றத்திறை சத்தருகளுக்கருந் தோலவியடைந்தனே ஏ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேநதும் பண்ணவெ வழிபாட்டி.

னேசமுற றினியந்த நேரலா தமைவெனறு

மாசறு மொளியோடு வாழ்குதி மனிவண்ண

தேசனா வழிபாடுஞ் செபபுறு முறக்கேளாய.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருககரத்தில்) எந்நிய விராயகக்கடவுளை வழி படுதலில் விருப்புவதைது, இஃது அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞரைச்சயித்து, குற்றமற்ற கோத்தியோடு வாழக்கடவாய மணிவண்ணனாகிய விண்ணிலே! ஒளிவிளங் கும் (அவ்விராயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக ஏ - று. (௩௨)

சிறுதர மொளிமேனிச சிறுதர முகசெமமன்
மந்திரம பலவுளரு மாயவ நினகொருத
மந்திர மெழுததாராய வருமனு வாமதனைச
சிறுதையின மகிழுகொளச செப்புது நினசெவியில்.

(இ - ள்) மாயனை ! சிறுதரமேபோற (சிவநு) பிராசெருக திருமேனி யையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உரைசூத தகுதி யான மந்திரம் ஆநெழுததுகளாய வரும மந்திரமாரும் அதனை நீ மனநிறு களிகொள றுமபடி உன செவியி லுபதேசசிபபோம் எ - று

எழுததாராயவரு மனு - சடக்கரமந்திரம்

(௩௯)

வேறு

கங்கையிறு படிந்து மாயன கங்கைம மெனறுகூறி
யங்கவன ரேயநது நனை வாகம முறையாற புகைக
மங்கலக தழையச செயது வககர துண்டற கோகை
தங்குமா நெழுததை யோதி யனுடடிபுரு சாறறி னுனை.

(இ - ள்) மாயையையுடைய விண்டுவே ! சிவகங்கையில் மூழ்கி விளாவில் வருகவேனறு திருவாய மலாநதருளி, திருமால் அவவகையே ஸநானஞ்செய்துவர, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிகுமபடி நீக்கையியாறி, வககரதுண்டராகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருந்திய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்தது அதனை யநுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாயமலாநதருளினா எ - று

மாயன - அணமைவிளியாதலி னியலபாயிற்று

(௪௦)

அண்ணலா ரருளிசெய்த வருடலைக கொண்டு தாழ்நது
மண்ணெலாம வாரி யுடை மாதவன விடைபெற நேகித
திண்ணமா ரனபி னேடு சித்திசேத திரததை வல்லே
நண்ணியாக கருநது நாளநு நனமனுக் கணிததல் செயதான்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புகித்த திருமால் சிவபெருமானா திரு வாய்மலாநதருளிய திருவருட்டிறத்தைச சிவமிசைக்கொண்டு பணிநது, (இறைவா பால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திசேதநிரமெனனு மிடத் தை வினாவாக வடைநது அவயிடத்திற்பொருந்தி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப் பாராயினா எ - று

(௪௧)

பூமபுனல் படிநது பூதி திருவுருப பொலியப் பூதி
யோமபுமந திரததைச கொல்லி யுறையிடஞ் சுத்தி யாகச
தேமபுன லங்கை தனறா புரோககணஞ் சிறப்பச செயது
சாப்பிய வேங்கைத் தோனமேற றவளவத திரமு மிடடு.

(இ - ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறுமபடி திருவெண் ளிறறை யுத்தாளானஞ்செய்து, காக்கத்தக மந்திரத்தைச சபித்து, வசிகரு மிடஞ் சுத்தியாகுமபடி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையிறை சிறப்பாகப் புரோககணஞ் செய்து, குவிர்த புவித்தோலின்மேரில் வெள்ளைய ஆடையை விரித்து எ - று.

புரோககணம் - தெளிந்தல்

(௪௨)

வடகிழக கென்னுந் திகழ வதநிர னாகைவகிச
கடகரிப பாகன போலக் கதழ்பொழி யைநது மோம்பி
யிடவிய புறம்பு முளளு மிருபது முப்பத தென்று
மடைவுற ரிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்) வடகிழக்காகிய ராசானதிகிலே முகமவைத்தவராக் விருந்து,
மத்ததையுடைய யானைப்பாகன (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொழி
களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்
களே நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலிடவற்றைச் சுத்திசெய்து எ - று (௩௭)

முல்மா மணுவையுன்னி முறுறுப்பிராண யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைநூத நியானிந் தின்பு
சீலமார கணேரன றனனைத் தேவாகட கிறையை யன்பாடு
கோவிய வாக ஹதி பந்நினுங் கொளப்படு சிந்து.

(இ - ள்) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முழுவாகப் பிராணயாமத்
தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது தழைநூம்படி தியானஞ்செய்து, (தமமைப்
பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமுமொருங்கிய கணேசப்பெருமானாகிய தேவா
களுக்குத் தலைவனா அழகியவாகனமுதலிய பந்நினுங் கொளருமபடி பூசித்து எ - று

மந்திர மான வாறு வன்னமும வருட நூறு
பிந்துறக் கணிதக் லோடும் பிறைமருப பொழுருநானா
சிறுந் முகவன றேனறித தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா ருமுந்ரு குமுநதுகை தொழுது நின்றன.

(இ - ள்) மந்திரமான சடகரங்கோயும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருட
காலங்கணித்தவுடனே பிறைசுந்திரனபோன்றதந்ததையும் ஒழுங்குகின்ற மத்ததையு
முடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆவகெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழிய
விண்பெகவான (அவனாக கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி
நின்றனா எ - று. (௩௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிறுமல னருளு முனகே
யொன்றம் பூசை யாற்றி லென்னல ரெதிநூத போரின
வன்றிற் றுடைவ தின்றே மறந்து கிடங்க மாய
னினதுனக் கெய்த வேண்டிற் றியமபுதி நருநு மென்றன.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாவின் முகத்தைப்பாசுத்து 'அமலராகிய
கணேசப் பெருமான அருளிச்செய்திஎன்றா பொருந்த நமமுடைய பூசையை முன
னரே செய்திருந்தால் சீ சத்தருக்கோ யெனிரத்த யுத்தத்தில வலியவல்லபங் கழிவ
திலையே? அஃதிருக்க விண்டுவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைக்
கூறுக (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினா எ - று (௪௦)

சிறுமதி யொளிரந்த வேணிந் சிந்தூரக் கடவுள் கூற
மறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலரக்கைவாய புதைத்துச் சொல்லா
னறுவிரைக் கறப் பதத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விறைவனை யெதிநீர கண்ட வெனக்கொரு குறைபு முண்டோ.

(இ - ள்) இளஞ்சுநிரன் பிரகாசிக்ஞன் சடையையுடைய யானைமுக விராயக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூத்தி மீண்டும் ஆரோபபணிக்ந்து சாமமாணப்போன்ற கையால் லாயப்பொத்திச் செல்லுகிலஞர் நல்லமணம்பொருந்திய தற்பக்கச்சுநவை (ஒருவர்) அடைநதால் அங்குத் தரிசிப்பமுமுள்ளதோ? (இலலை? அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருகுறைபாடு மிருக்கின்றதோ? (இலலை) எ - று (௪௧)

ஆயினு மடியேன ஹஞ்சு மளவிலென ரெவிரிவ வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகயி டவகைக கொல்ல
மீயுயர மதுகை வேண்டும் விளம்பிய விவரே யனறித
நியாமற நெறவே யெனு மெவையைய நிகழ வேண்டும்

(இ - ள்) ஆயினும், அடியேன நீர் நினைசெய்யும்பொழுதானெனவென்ற ஹ பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகுமுழுவுது மஞ்சுக்கடி மதுகயிடவகைகொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லபமேவெனும் (ரண்டு) கூறிய இவ்வுக்களையல்லாமல் கொடியோர் எவர்களுளும் (எனனைமெதித்தால்) என்னையா லிதக்கவேண்டும் எ - று (௪௨)

கடையனேற குனபா லென்றுங் கையக லாத புகழி
யடைவதும வேண்டுங் குறா மாறறினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான கேட்ட வுடபனமா முகந்து வள
றெடைசெய்பல வரமு நல்கிப் பூழநதுமே விதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (எனனையடிமையாக) > கடையவரே! கீழ்மைப்பட்ட வெனக்குத் தேவரிடத்தில எப்பொழுதும் நீங்காத பரிசுபுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும் (அறி யாமையாற) குறந்தருசெய்தாலு (சேவரிருவள்ளம்) பொறுத்துக்கொள்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனா (அதனைத்) நிறுச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கண்ணப்பெருமான தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவநகரையும் மருவி மேலே யோசித்து இதுவையுஞ் சொல்லினா எ - று (௪௩)

வலிபுகழ் தேச நெஞ்சின மதித்தவா முடித்தன மாறு
நலிவற நினக்குத் தரதா நாமவே லவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு ளுருநகர நிருக்கின றாரநங்
கலிகெழு மரத்தி ரத்தைக் கருதிசெல லவனாக காண்பை

(இ - ள்) வலிமையும் புகழுங் கோத்தியும் மனநிற கருதியவர்களைக்கோற்றும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுக்குக்கொடுத்தோம் அசத்தைத்தரும் வேறபடையேந்திய அசாரகன இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினால், தமதுருவ மறைந்திருக்கின்றார்கள் நமமுடைய ஒலியிடுக மந்திரத்தாத நியாளிசு வுக்கொண்டு செல்க (அசனல்) அவரைக்காண்பை எ - று

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயைய விசேடிக்காரம் (௪௪)

எனநிவை யனைத்துங் கூறி பெய்பிரான மறைய மாராய்
வென்றனம் பகையை யென்று விராயகன கபூனை போற்றி
நன்றொளிர் பரிசுகா னானகு வாயிலக் ளுடைய கோயி
லொன்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கடை டகியி னாகிய.

(இ - ள்.) என்பதிலையாவது மருளிச்செய்து, எழுது கணேசப்பெருமான் அந் தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிப்) பகைவரை வென்றோமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருவபயைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிப்பினற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக் கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விநாயகக்கடவு ளருவைக் கண்டகியினுற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து) எ - று

கண்டகி - ஓர் நதி. எண்டு அரணுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (சுடு)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட்டகலர சித்தி யீநலா நமமுாத திகுரு
வெவவினை திராகுரு சித்தி விநாயக நெனப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுரு சித்தி கேந்திர மாமந தானம்.

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிறகொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெ ய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமா ளுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குரு சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினா. அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். எ - று (சுசு)

நாயக நெனத்தான கொண்ட நாரணன் நனக்கு மேலா
நாயக னுகி வேட்ட நலவாய கொடுத்த மாண்பான
மேயவங் குசத்தி னாகரு விநாயக நென்னு நாமந
தூயவிண ணவாக ளெல்லார தொடுத்தெதிரா ஆதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (திதி)நாயகனென்பபெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலா கிய நாயகனுகி, அவர் விருமபிய நலவ வரங்களை யுத்ககிரித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திரு நாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருரு சோத்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள் எ - று

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல தலைவனிலலாதவன் இதில், வி - எதிராமறைப்பொருடருவதோர் வடமொழி யுபசாககம். (சௌ)

கடங்கவீழ முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செமமல வெளிசுகொடு சென்ற னுக
வடங்கலா ரான வந்த வுணாகண் டடுபோரா போனாடி,
யுடங்குவந் தெதிரே ின்று நகைத்திஓ னாகக ளுற்றார்

(இ - ள்) மதம்பொழியும்(யானை)முகந்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதி லெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுந் சுகராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்சுச் சென்றனராக, சத்தருக்களான அந்த மதுகயிடவாகனென னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோத்தத்தக் போரினை விருமபி, ஒன்றாகவநது கேரேரின்று சிரித்து இதனைச் சொல்லவாயினாகவ் எ - று. (சஅ)

சோரதுமுன பொருந் போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீரந்தீன் நாணி லாமற் றிரும்பிலை தனைவர் தாய்க்குவ
கோரந்திம பெரிய முத்தி யுதவுதுக கொள்க வென்றா
பேர்ந்தெதிர தகரென் றெண்ணிர் பேதையீ ரென்றான மாயன்.

(இ - ள்) முன்னாக்கடிப போர், ரிந்தகாலத்தில், சிறுமுதலியைக்கொடுக்கக் கொண்டுபோயினீ! மீண்டும் நாணமின்றி (எதிராகவாசனையே) ஆவாறு வந்தவுனைக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முதலியைக்கொடுப்போம்! அதனை யு கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஒடியெடுக்கின்ற ஆடுகடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்று திருமால் கூறினான் எ - று

முதலி - திசை நாண்டு ஒடுதலைக்குறித்தது. (௪௯)

அவ்வனா கேட்ட லோடு மழுலென வெகுண்டு மாயோய செவ்விய நானகு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முகரு மிவவிரு தோளே யற்றா லிருவாமற் றெருவ லோடு தெவவின ரெனனல வேண்டா செருசசெயக வென்று நோந்தார்.

(இ - ள்) அவ்வாக்கைகளைக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயலனே! செவ்வையாய் நானகுதோள்களோடு விளங்குகின்றனை எவசளிருருக்கும இவவிருதோள்களையான்படியால் இருவா ஒருவனுடன் பகையினா (போர்செய்தார்கள்) என்று சொல்லலேண்டுவிதிலலை போர்புரிகவென்றிசைந்தார்கள். (மதுகயிடவாகள்) எ - று

இவ்விருதோள் = இரண்டு இரண்டு தோள் “ஒன்ப தொழித்தவெண்ணென்பது மிரட்டின - முன்னதின முன்னல வோட வுயிரின-வவவு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி” எனப்பது சூத்திரம், (௫௦)

எற்றுலா கதையால வேலா லெறிவரோச சுவாவை வாளாற் பற்றுவா பாசம் விட்டுப் பாற்றுவ ரதனை யெஃகாற் புறற் றவனை வாளி புதைபடத் கொடுப்பா வீழ்ப்பா முற்றுவா மலலுப் போரின் முழக்குவா வீர வாரத்தை.

(இ - ள்) (அவ்விருவருட) கதையாலடிப்பார்கள், வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுத்ததாலறுப்பார்கள்; புறறினின்ற புறப்பட்ட சாப்பங்களைப்போன்ற பாணங்களை (உடல்) மறைபடுமபடி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மறபோர்போல முடிப்பார்கள், வீரச் சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று (௫௧)

இன்னன நெடுமபோ ராற்று மேலவையி லெழுந்த செங்கேழ்க் கன்னலை துணித்தா லெனனக் கதழெரி நேமி தூணடி யன்னதா னவாக ளாவி யராவினைப் பெருமா னுண்டான மின்னவி விகம்பிற றேவா விராமலா மாரி தூரத்தார.

(இ - ள்) இவ்வகையாகப் பெருப்போ செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மமைந்த கருமைப் துண்டித்தாற்போல, சேட்சயன்முடைய பெருமானாகிய திருமால் கோபத்தோடெரிசினற் சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வகராகளுடைய உயிர்களைப் பருகினான். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்ற தெவாகள் வாசந்தவகிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௫௨)

பங்கயத் தவிசின் வாழ்க்கைப் பண்ணவ னென்பப் டேனு மங்கவ னடியிற முழந்தே னவனெனக் குரைக்க லுற்றான

றுங்கல லவுண ரோடு தொககேபரா நெடுநா ளாற்றிப்
பங்கமுற நகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சாரந்து தாழ்ந்து.

(இ - ள்) தாமமாலாபீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்
லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியினை பாதங்களிற் பணிந்தேன்.
அத்கிருமால் எனக்கும் கூறத்தொடங்கினா நலவலியமைந்த மதுகயிடவார்களுடன்
நெடுநாள் பெருமேபா செய்து (ஆதிஸ்) அவமானடைந்து (அவ்விடமவிட்டி) நீங்கி
வெள்ளிமலை (யாகிப் திருநகரியிலே) யை யடைந்து பணிந்து ௭ - று (௫௧)

மாடகத் திவவு நலயாழ வாரநரம பமிழ்நந தேங்கிப்
பாடகத் தளிர்மென பாதப் பாவையை முதலா னோக
ணுடகத் தலைவ னோடு நயந்துள மகிழ்நத பின்பை
யேடகத் கொன்றை யானசொ லேரம்பன மனுவுட் கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக நலவ வீணையினுடைய நெ
டிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்த்ததை மிச்சுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற
மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியாரா முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரு
மபி மனமகிழ்நதபிறகு, அகவிதழ்கா பொருந்திய கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெரு
மான உபதேசித்தருளிய விராயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு ௭ - று. (௫௨)

சித்திகேத திரத்தி னனணிந திதறு மறுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன றோனயி யருளிய வரதகாண் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாயத்தனெ வந்தல் லந்த
வுத்தமன நனைப் பூசை யுளுநறுநி நீயு மென்றான்.

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற் சென்று, குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகியதுக
கிரகித்த வரத்தினுல, திருப்பிக் கூடாமவாயந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவாக
ளென்னும் அசுரர்களையின யழித்தேன ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்
பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவேன்று கூறினா ௭ - று (௫௩)

செங்கணமால் கூற யானுஞ் சித்திகேத திரத்தை யெய்தி
வெங்கணவா ளரவங் கொண்டு வீசிய வுத்தத் தானைப்
பொங்குரா தலிற்ற பூசை புரிந்தனெ னமரா தாழ்
மங்கனா கணேசா மாய னம்பிகை யெனைபுந் தாழ்ந்தா.

(இ - ள்) செயலிய (தாமமாலாபோலும்) கணகையுடைய திருமாலுரைத்
தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திகேத திரமடைந்து, கொடுங்கணகையுடைய கொள
ளிய நாகத்தாறசட்டிட (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணே
சப்பெருமானை மிகக் ஆசையுடன் பூசினசெய்தேன். தேவர்களும் சிவபெருமானும்
கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கட்
வுளைப்) பணிந்தார்களா. ௭ - று (௫௪)

இக்கதை கேட்டோரக் கெந்த விடாகளு மகலு நன்மை
தொககுறும் வியாத வென்று தோடவிழ் மலரோன சொன்ன
னுக்கிர வேலோய காணென் றுணரத்தினன் பிருகு வென்போன
கைக்கொடை சிறந்த றோம காந்தனென் றரசற் கப்மா.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனை¹ இச்சரித்ததைக் கேட்டவாகருக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும் நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இப்புத்தகங்களிலிருந்து தாமதமாக விலகிவரும் பிரமதேவா கூறினா உகிரமான வேறபடையேந்திய சேரமகாநத மன்னனே² அறியென்று பிருகுமூர்வா கையினு கொடுத்தலில் மேயப்பட்ட சேரம காந்தனென்னும் அரசனாகுதல் சொல்லினா. எ - று.

அமமா - அசை

(௩௯)

ஆறெழுத் தாழி யேந்தி யனுடிக் க வாறு தோந்தே
னீறிவி காதை யினனு மியம்பென விராதன³ 'சீவன்ட
வீறுயா விசுக வாமித திரணைவேல வீமன ராநது
பேறுபெற ததனை முறறப் பேசுவன வாசக கருநன்.

(இ - ள்) சுகராயுதமேந்தியதிருமால் சடகசுர மனுவை யறுஷ்டித்தவகை யையுணர்ந்தேன் நித்தியனுன் அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யினனுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேனமைமிகக் விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைதாங்கிய வீமராசன் சாநது (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்தவரலாற்றைப் பிரம தேவா முழுவதுங் கூறலாயினா எ - று.

(௪௦)

வினா சடகசுரமனுடிக் ததப்படலம் முற்றிற்று.

ஆநந்த கிருநீருந்தும் - ௩௪௮௩

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருடடி னரிதேறிக் கமஞ்சுல வளை யின் நெளிநாமுதது
மஞ்ச முயிராதத் தனசீனையு மயியா திரண்டும விரிசிறையுட
மஞ்சப் பொதிநிதி டடைகிடகஞ் சூறையுந நறுமபூந தடமருதம்
விஞ்ச வளநதந் துயாநாடு விதாபப் நாடென னுளதாமால்

(இ - ள்) அன்னவசம் தாமதமாகவொட்டையில அருமையாகவேறி, சூல் நிறைந்த சங்குகளானது பிரகாசிக்கின்ற முத்தங்களையும், தாம் பெற்ற முட்டை களையும் (சேறுபாடி) தெரியாமல், இரண்டினையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாப்கும் நீர்த்தறை சூழந் தலால் மலாததடங்கலையுடைய மஞ்சநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்தயாவற்றாடு விதாபப்பாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று.

(௧)

வள்ளைச் செவியின் மடமாநா வள்ளைக் குறங்கு மலாப்பொழிற்பைங்
கள்ளைப் பறழை யெழுலாளை கெண்டைக் குகைக் கியிலெடுப்ப
வள்ளைச் செவியு மணித்தரங்க வகழி புடைசூழ நகாபுரிசை
களாப் பொயியாற பகைகடகருங் கவுண்டின வியமென நேருங்கியதால்.

(இ - ள்) வள்ளைக்கொடிபோலுந் செவியினையுடைய இளமாதாள் வள னைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிக்ஞஞ்சுநனை, எழுகின்றவாளை மீன்களுங் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்களை தயிலெடுக்கும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள் பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிவானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்திருக்களை வெல்லத் தக்க கவுண்டினனிய மென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மஹிபொறி, சூத்திரங்கள், எந்திரங்கள் (உ)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன நவசீலன சந்த மறையின முறைபிறழான ஞானஞ் சொரியு மலாககரத்தான் மைந்து மிகுந்த திணிதோளான மாறாத தரும சிந்தனையான வெந்த மதவே னெழுந்தனைய விளங்கு வனப்பி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அந்தக்கவுண்டினனிய நகரத்திலிருந்து உலகக்ககாக்கும் மன்ன வன தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியுங் கமலமலாபோன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த திண்ணிய தோலையுடையவ னும், நீங்காத தருமசிந்தனையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன மதன உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவீனையுடைய வனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டுசொயுகள் ஒருசொடர். (ங)

ஓராயிரம் மறையவரு மொருபான கோடிச் சேனைகளுந் தீரா துடனசூழ் தரவெங்குஞ் செலுளுஞ் சூரன் ஞாநியரும் பாராள் வேற்று மன்னவரும் பணியும் பத்தத்தான் பணியாரா வேரோ டறுக்குஞ் சிறத்ததான் வீம னென்னு மியற்பெயரான.

(இ - ள்) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல் (தன்னை) புடைசூழமுதலா வலவிடப் பாரா செலுளுஞ் சூரனும், ஞாநிக ளும் புலியைக்கடக்கும் பிறமன்னர்களும் வணங்குந் பாசுகளை யுடையவனும், தன்னை வணங்காசுகளை முதலாகக்கோயுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று

ஞாநியா - தாயபாகமுடையா (ச)

வேறு

விரவேன மனைவன் விழையுந் கற்பிடுவா முரேழுற றாவகை முறுவல் செய்நலாற் சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா னோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்) வீரம்பொருந்திய வெலேந்நிய வீமராசன் வீரம்பத்தக்க கற்பீன யுடையவன், தந்தபந்திகள் தெரியாதவகையாகப் புனரடைகசெய்யுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லுமபெயரையுடையவன், அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைமுழு வதும் ஒன்றுசோந்த வுள்ளத்தையுடையவன். எ - று

சாருகாசினி - சாருஹாசினியென்பதன் திரிபு சந்தரமான சிரிப்பையுடையவ னென்பதுபொருள். (ஊ)

முதுங்குறை வாளாகண் மொழிதப் பாதுகோன பொறுகையுந் திருநிலம் புயத்தி னேரதுபு

விதுக்குறை வாணுதல் விளங்கு வெண்ணைக
மதுக்குண மனைவியின் வாழு நாடாயில்.

(இ - ள்) வீமராசன் பேரறிவுடையவாகள் சொற்றவற்றை பொதுத்தன்
மையகற்றிப் பெரியபூமியைத் தோளிறழங்கி, சந்சிரதண்டமபோன்ற லௌளிய
நெறியையும் பிரகாசிக்கின்ற லௌளிய பலவரிசையையுந் 'தனித்தந்' கூட
தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்நீருக்குக் காலத்திலுள் - று

முதுக்குறைவாளாகவென்றது மந்திரி புரோகிதா முதலானோரை பொதுக்
கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாகக் கல (சு)

புத்திர னினமையாற புலாநத நெடுநிலை
பத்தியிற தேவர்கள் பனிக ளாறழிஞ்
மெத்திய தானங்கள் விதியிற செய்தன
தெத்திறத் தருமமு மினிதி யறழிஞ்

(இ - ள்) புத்திரபேறில்லாமையால் ஒருநறிய மனமுடையவனாகிப் பத்தி
யுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனை மிகுந்த தானங்
களை விதிப்படி (சிற்பாது) ராகநீருக்குக் கொடுத்தனை எவ்வகைப்பட்ட தருமங்
களையும் இனிதாகச் செய்தனை - று (சு)

செவ்விய வேளவிகள் சிறப்பா ரெய்கள்
னிவ்வகை நலவினை யெவையு மீடையு
மெவ்வமில் புத்திர நெய்தப் பெறழினை
கொவ்வைவாய மனைவியை யழைந்துக் கூறுவான்

(இ - ள்) செம்மையாகிய மாகங்களைச் சிறப்பா டுடைய நிறனை இவ்விசுவாச
வல்லா நற்காரியங்களுக்கேயுரிய செய்ம, தருமமில்லா புத்திரனை மனையுடைய பெற்ற
னிலை (ஆகலின் மனமெவற்றது) கொல்குக்கலிப்பொன்ற வையையுடைய மனைவி
யாகிய சாருகாசினியை விவரித்து (இயல்புகையா) ச சொல்கின்றான் - று

புத்திரன் - மகன் சூதைதாயரைப் புத்திரனது நற்கினின்று விடுவிப்பவ
னென்பது தாறுப்பொருள் புத்திரனது பிள்ளைப்பேறில்லா பெற்றநற்கினை பெயர்

கொமமைமெம் முடையினையு கோதில் புத்திரா
தமமையெய தாதலா தரலி யா னினு
மிமமையு மறுமையு மெய்தி டா லெரி
மைமுடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பால்கிதா.

(இ - ள்) குவிவாகிய வலியமுடையோர் புடையாளே! குறுமில்லாத புத்திரா
களையடையப்பெறாதவர்கள் உலகனை, யற்குச்செய்யாது, மெம்பபலனையும் மறு
மைபலனையும் அடையமாட்டார்களென்ற (சாந்திரி) 16) கூற்றால், நமமுடைய
உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாருமம் (புத்திர) - று, (சு)

வேறு

அமராமுத்திரத் தேவரிவ ரவ்வியகங் வியமேலார
கமலமுத்த தாயநமது கட்ட முத்தம் பெருநதீருமம்

விமலமுறுங் குடிப் பிறப்பும் வியனிலவாட சீயுமவளியுந்
தமமறுநூற் பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமவீ னுயினலே

(இ - ள்) தாமரைபோலும் முகமுடையவனே! தேவாகளும் பிதிர்த்தேவர்களும் பாகிய இராகன் அவ்வியகவவியங்களினமேல் விருப்புந் திருப்பகாசன் நமதுபேரழகும், பெருஞ்செலவடும், பரிசுததமாகிய (உயா) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இலவாழ்க்கையும், வலலபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராயச்சிகளும் யாவும் வீணுயின ஏ - று.

தேவாக்குககொடுப்பதை அவ்வியமெனறும், பிதிராக்குக் கொடுப்பதைக் கல்வியமெனறும் கூறுதலழாகு (௧௦)

நெடி படுகா னகத்தேகி னேரிழையா யொருவாற்றும்
குடிவளாகான முனைவநது கூடலுமா மதுவீனிறேற
படிபறுவான கதிசேரும் பயப்பாடடி லையமீலை
முடிவீதுலே யாருமென மொழிந்தமைச்சாக் கதுசொன்னான்.

(இ - ள்) சிளபண்களென பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேறுவநது கைகூடலுமாகும் அஃதுமின்றாயின், ஞாநமற்ற சிறந்த கதியிறசேரும் அச்சத்திற் சந்தேகமிலலை. இதுவே தீர்மானமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இத்தனைக் கூறினான். ஏ - று (௧௧)

சூழ்சிமிது மந்திரிகா டொலபவததில யானசெய்த
ஆழ்செய்யய னேமனைனி யுஞறறியதீ வினைப்பயனே
வாழ்ச்சிதனக் கீதமபுரியு மாகுடபே நெமககின்மை
தாழ்ச்சியித னுனமனைனி தன்னெடுகொன புகுகின்றான்.

(இ - ள்) ஆலோசனைமிருந்த மந்திரிகளே! இலவாழககைக்கு நன்மையை யுண்டெய்யும் மககட்பேறு எனவகிலலாமை பழய சனநங்களில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையினபயனோ? (அறிகவேன) தாழ்வாகிய விதனால யான சாருகாசினியுடன் வனத்திற் செலகின்றேன் ஏ - று

சனடுபொருளு நீலமனைதது மிருவீரும் பகுத்தாளாக
மீனடுவரி வெனபாலை விடுததிக மீனேனேற
காண்டருந்நம் வழிவழியுங் கைக்கொளக் வெனசெய்பி
மூண்டபெருங் காதலினான் மொயகுழலா ளொடுமெழுந்தான.

(இ - ள்) மிகப் பொருளும் நீலமமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாகித்தககொண்டு ஆளக்கடவீசன் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திருமயிவந்தேனாகி என்னிடத்திலேயே சொடுத்தவிக திருமயிவரேனாயின், வரத்தக்க உமமுடைய பறமபரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீசகெனன்று சொல்லி, வீமராசன் மிக்க பெருவிருப்புடன் நெருங்கிய கூடல்வையுடைய மனைவியோ டெழுந்திருந்தான் ஏ - று (௧௨)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சி மனின ரஞ்சிதனு
மமைதவுளத திருலோரு மமையாத துயாவிழிநீ
ருநிழிந்தனராய் மிகவாடி யுயிரணையா னுணையின
விமிழுதிடப்பாட டிருந்தனாக ளிறைவன்வனத தேசினான்.

(இ - ள்) சுமந்தவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்பட்டமனமுடைய வீரவாசனும் அடங்காத துயரத்தாடன கண்ணீர்சொரிந்தவாகளாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கியையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தார்கள். வீமராசன் (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான் என்று (௧௪)

தொகைவனத் தலமருங்காற் நெல்லையினை நலையுட்ட

மிகுத்தவ விசுவாமித்திரனவா மாசசிரமம்

புககனனமா ணுககருக்குப் பொருவினமறைப் பொருளவிரிகஞ்சு

தகமுனி வரனபததததத சாராநுமலை யொடுந்தாழ்ந்தாவ

(இ - ள்) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புறுத்துவதில், நல்லாழானது கைகூட்ட மிகத் தவறையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவா வாழ்வினது ஆசிரமத்திற் புகுந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பிலலாத வேதத்தின் பொருள் விளக்குகின்ற தருதியாகிய அமுனி சிரேட்டருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிந்தனன். எ - று

தொகைவனத்து மிருகங்கணெருங்கிய அல்லது மரங்கணெருங்கியவெனக் கொள்க (௧௫)

வணங்குமணி வேற்கரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ

னிணங்குறவா சோவதிப்பா நெசசமுனக் காக்கெனப்

பிணங்குதலில் லாவுளத்திற் பேசியெழுந் திருவெனன

வணங்கினெடு மனங்குளிப்ப வரசனெழு தெத்திரினருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) பணியும் தமிழிய வேறப்படைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசிரமிப்பவராகி, சந்தி பெருகுவதாகவென்று குற்ற விலலாதமனதுடனகூறி யெழுந்திருக்கவேன, வீமராசன் மனைவியுடன் மனக்குளிரச்சியுற்று எழுந்து அவர் எழிறேர்நன்னன் என்று.

ஆசிரமிப்பான் - ஆசிரமிப்பானாகி யெனப்பொருள்.

(௧௬)

வேந்தாகளே நேரியா விளங்கியவெம மாசசிரமம்

போந்தவருட் பயனினறிப் போனவாக டாமிலலை

யாயந்தநின் துளந்ததாவ மறைகுதியேற் றருதுமென

வாயந்தவ விசுவாமித்திரனா மகிழ்ந்துனாததார்.

(இ - ள்) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகளுக்கு) சிங்கமபோலப்பவனே! நீயாவன? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற் பயனிலலாமல் (வந்தே) சென்றவர்களிலா. எண்ணிய உன் மனைவிரூப்பத்தைக் கூறுவையாயின, (அத்தனை) கொடுப்போ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர்களித்துக் கூறினா. எ - று

அறைகுதி எனபதில் கு சாரியை

(௧௭)

விசுவாமித்திரனா விளம்பியசொல் லமுதருந்தி

யெச்சுமின தவனபோல விதயமெட்டு முகமலாந்து

நச்சுமா தரவோடு நராதிபனொல வானடியேன

மெச்சியசோக கவுண்டினிய விபனகாவாழ் தருமவீமன்.

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (கனிப்படைவது) போலமனமும முகமும் மலாச்சி யுறறு, விருமபத்தக ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத் தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டினனிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன் எ - று.

இவளசாரு காசினியென பாலெனக்ரு மனைமாது
தவமாதி பலபுரிந்துத் தனையனுந் தமையினவருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறதறுறந்தா ரணியததுக
கவலவெறந்துத் தவமயாதேநா கைகூட னினைககண்டேன்.

(இ - ள்.) இவள் அடியோனாகரு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயரு டையாள தவமுதவியபலவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்த முற்றுப் பலன்றி வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும ளாகரு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரினாத தரிசித்தேன எ - று.

தவமாதி - எனந்து தானயாகமுதவியன (௧௯)

கனகவரை யடுத்தோர்கருங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்கரு
மனவியைவழவு முறந்து மாபுளனேநா வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேன மருமகவுண் டெனத் துணிந்தேன
புனிதநின் தருளுரையாற புத்திரனின் தேபயந்தேன.

(இ - ள்.) புந்தமானவரே! இப்பூரியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவாருக்குங் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவாருக்குமனவ்ருப்பமுடிவுபெறாத வழக்கமுண்டோ? தேவரினா யாடநகவனம் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனத்துணிவுற்றேன பரிசுத்தமானவரே! தேவரிருடைய திருவருளாற் புத்திரனை யிப்பொழுதே பெற்றேன எ - று (௨௦)

தகத்தவத் தாலலேத ராததிரவி சாரணையான
மிககதய வாறபொறுமை விரத்ததால வேளவியிறை
பொககமறும் வித்தையிறை புகமுதான தருமதகா
லொகருநரில் லாயுரைத்த வுயாமொழிவீ னாகாதே.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின் விசாரணையின லும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாகரத்தினாலும், விரத்தத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உ ண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீர்த்தியினாலும், சானதருமங்களாலும், சமான்மானவா ளருவருநிலலாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயாவாகிய வாரத்தை (ஒருகாலத்தம்) வீணாகமாட்டாது. எ - று (௨௧)

எனவழுத்தி யடியேனமு னியற்றியதீ வினைதெரிந்து
பனவுரைத் ததுநீர், நதுப் பரிசுத்த னாருமவகை
யினிபவுபா யமுதியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற குறாசெய்வான்.

(இ - ள்.) எனது துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாநரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நல்ல வுபாயத்தை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யோசித்து முடியுமிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றோ. எ - று. (௨௨)

நினகுலத்தீதார விநாயகரை நிதததுமபூ சனைபுரிந்து
நனகுமிதப பெறமுாக னைபதிபனை பாயந
மினகொடிபொ லிடைமனை வி வினைவினை விநிததகலி
லினகுலை மழலைமொழி யொசயிழந தாயமமா

(இ - ள்) அரசனே! உனகுலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயககடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நனமைகளே மிதுதியாக அடைந்தார்கள் நீயோ இந்த மின்னற்கொடிப்போலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினாலஅதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையை (பெருந்து) இழந்திருக்கின்றனை - ௭ - று

விதாபபமெனு நாடாளும வீமவீணி விநாயகரை
மதாபபினவிழி மாதேதாடு மகிழ்வீமந வெனுமணியைக
கதிாபபவுயிர்ப பாயறுமநகுக் கனைசாசுல தெயவதமர
யதாபபுளத்திற றுயரகழி யாண்டதுங்கிக் கெனமொழிவான.

(இ - ள்) விதாபபமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதாதத கண்களையுடைய வுண்மையையுடைய விநாயககடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக புத்திரரத்தினத்தை வினாவிற்பெறுவாய் உங்கட்குக் கணைசப் பெருமானே பயமமைந்த மனத்தையா யொழித்துக் குலதெயவமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாடுவென்று விசுவாமித்திரமுனிவா கூறலாயினா - ௭ - று

விசுவாமித்திரனை வீமனநித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக: கிருவிருந்தம் - ௧௨௦௮.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து னோரசனுமுன
வழிவழி யரசுசெய் மறுவீ லாததேம
பொழிமறை மகிகொறும புகரு மாட்சியாற
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) தென்னிய கிரந்தியையுடைய வீமராசனே! உமருடைய குலத் தோர்கள் பூவதில வழிபடுதியாக அரசுசெய்துநெத குறாமிலலாத இடமானது மாதகதோறும் பொழிவெற பழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க கன்பு பைத்தருங் கருந்தேசமாகும் - ௭ - று

வழிவழியாக - பரமபாயாக

(௧)

கடவுளா புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலா திறையிட வவாகள வாழ்பதி
படாபுகழ்ப் பொருடரும பாணு மாநக
ரிடாகெட வாகசெய் திருநக காலத்தில்.

(இ - ள்) தேவர்களும்கு புகழ்ச்சைக்க கருநடதேசத்திலே, சத்தருக்கள கப் பங்கொடுக்க அவாகள் வாழ்ந்த நகரமாகிய படாநத புகழையுஞ் செல்வதையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுமாநகரத்தல், தனபமொழிய இராசரிகஞ் செயதுவந்த காலத்திலே எ - று

தினா - அரணுக்குக் கொடுக்குமவரி இதனை இரையெனறுஞ் சொலவது வழக்கு. கடவுளாரொன்றுஞ் சொல்லிந் தியில உயாவு சிறப்புமை தொக்கிது (உ)

வழுவிவ்வல லவனெனு மன்ன வின் மனசு
கெழுதலை முறையிலாவந் துறைமை செய்யுநாட
கழுமிய கற்பினள் கமலை யென்பவள
பழுதுறு மொருமகப் பயங்கு தீராதிருள்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத வல்லெனெனும் அரசன் உண்கு ஏழாநதலை முறையினாக்கத்து அரசுசெலுத்துங்காலத்தில (அவனையெனவியாகிய) மிக்க குற்றினையுடைய கமலையென்று சொல்பவள் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்)ப் பார்த்தனள் எ - று

கழுமுதல் = நிறைந்திருத்தல் (௩)

விழியிலவ ரெவியிலவ விளமாபும வாகுமிலவ
கழியமெய விரவிய கறைசெய புண்ணுள்ள
பழிதருவ குறளனென பாலன பாலென
றழிதய ருமுட்கன எவல நீங்கிலாள்

(இ - ள்) கண்ணிலலாதவனும், கருநிலலாதவனும், பேசுமொயிலலாதவனும், தேகத்திற்கலங்க கறைசெய்யாததக்க மிகக் புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன் எனபுத்திரன் புத்திரனென்று, பெருநதயரடைந்தான் கிவ்லசம நீங்கினுளிலவ. எ - று (சு)

மறுபுல மன்னவா வரைகல கூறுபு
முறுவலசெய் திடவரு முடைகொண மைந்தனைப்
பெறுதலி னிமைமையே பெரிதின் பாமொ
வுறுவிழி நெடுமபுன னுகுத்து மாழகினை

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நினைதசசொந்தனைச் சொல்லி நகைசெய்தி மேம்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலுக்காட்டிலும், பெறுதிருத்தலே மிகநலவதாமென்று, பொருந்திய கண்களினினும் மிகக் நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றான் எ - று

கூறுபு = செய்பு எனும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (௫)

பாவமிப் பிள்ளையின் பரிவு பாரத்திடப்
பூவின் நெளறலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேன்ய பிணியினுள் மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்த்திற் றக்க தெனறனள்.

(இ - ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமதமல்ல ரில்வாரும்பிரமேசேனை என்கிரசிலெழுதிய சென்னபாகமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயிர் பிழைத்திருத்தலிலுரு இறந்தலே தகுதியாயுள்ளது என்று கூறினன எ - று.

(சு)

விலலெதிரா நுதலினாவு லெனுமபி னைதலும்

வலலவ னடுததுறு மகனை நோக்கிவு

னலலது நலலதெ னைற வபபயன

சொல்லுவ தனதெனத் தானுஞ் சொராதனன

(இ - ள்) விலலைபோன்ற புருவதையுடைய நமலையென்பவர் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வலலவனென்னுமரசன அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்போல தான் என் உத்தமமாகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சொல்வடைந்தனன எ - று

(எ)

ஊழினால் வசத்தற் றோநதென் னாவகென

ரூழிமா லணையவ வாகத்திற மேறினா

வீழிவாயக சமலேநீ லெனுமப லென்றுதன்

வாழிமா மணையையும் வருட்டித் தேற்றவான

(இ - ள்) ஊழவியையால் நேரிட்டகற்குத் துன்பமடைந்து ஆவத்தக்கன யாது? என்று, சக்கரமேந்திய திருமலையொத்த வலலா ராசன மனத்திற்றணிவுகொண்டான வீழிககனிபோலும் இத்தையுடைய கமலையே! நீ துன்புற்றதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மணவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி

(அ)

துன்பொரு காலத்துத் துணைநது ளாகநீள

யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெயதுவார

நனபொயி யிழந் தனிந நனைகொள பிள்ளையே

யன்புறு நனமக வாரு மாதராய்

(இ - ள்) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களை (பின்பு) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள் (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொயி களையிழந்த இக்கொருநாடொருநதிய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாரு, எ - று

(க)

மணிகனாமந திரமருந் திவற்றின மாறுவொரு

தனிவில தாயிபுற நவநக டாவங்க

ளணிகிர் தங்கொள திகளி லீ மதுவாம

பிணிமலாக குழலீடீ பேணு கெனதனன.

(இ - ள்) மணிகனாமந திரமருந் திவற்றினால் (ஒருகாலத்திலே) ஒழிப் போம், தீரவியில் தவங்களை தானங்களை அழகிய பிரசங்களை முதலியவற்றினால் நீசகு லோம், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடையவீள (வருத்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகவென்று கூறினன. எ - று

(க)

அவலமென கடலிடை யமுநது மாதராள

கவலையிற் சிறிதுகையகன்று கண்ணொலுங்

குவலய நீரோடு குளிராத நீரினாறு
றவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினாள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலிலமிழ்ந்த கமலையென்பவள் கவலையினின்
றுஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவலையினின்று வருகின்ற நீருடன்
குளிராத நீரினாறு கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுகுகளுள். எ - று.

குவலயம் - குவளைமலர் இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது கண்ணீராலுந்
தண்ணீராலு முழுகாட்டினொன்பது கருத்து (க௯)

போதக மனையவன பொருவி னூலவழிச
சாதக மாநிச டழையச செயதுபின
மேதரு கணிதனா வினவித தக்கனென
றோதக வனமுதன நொரும கனறனை

(இ - ள்.) யானைக்கன்றை யொத்த வலவவராசன ஒப்பிலலாத நூலகளிற்
கூறியவகையே சாதகரும் முதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித
நூற்புவவகைகேட்குத தக்கனென்று சொல்லுமபடி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்ட
னன். எ - று.

கணிதா - சோதிடா.

காதகன்மாமாவது அததிரமந்திரத்தால நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தாற் புத்திரன முகத்தை யெகிரோக்கிப் பஞ்சபிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச
சியைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காறிற் செலுத்தல ஆதிகளெனந்து உத்தாபன
முதலியன உத்தூபனமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த
வடத்திற் குழந்தையைச் சோடபிசுருங்கரியை உத்தாபனத்தின பின் செய்யவேண
டியது நாமநிபுணமாசுவீர, தக்கனென்றழைத்தனென்றோ அது பெயரிடுதலிற்
செய்யுங்கிரியை அதன்பின்னா நான்காமாத்திற சந்திமித்தத்தலும், ஆறாமாதத்தில
அணன்பிராசனமும், பதினொன்றாமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாமருடத்தில உப
நயனமுமுதலியனவாய பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல
உபநயனம் - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங்
கிரியை. (௧௨)

வெள்ளணி யணிந்தநாட டொடங்கி வேந்தாகோன
பிள்ளையைக் குறித்தற மாதி பேணியும்
விளளுதல சுண்டி லன விழும வெம்பினி
தெள்ளிய வாண்டுபன னிரண்டு பென்றிவ.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வலவவன்
தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தரும்முதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங்
கொடியநோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன் (இவகையாகத்) தெளிந்த பணவிரண்டு
வருடங்கள் சென்றன எ - று.

வெள்ளணியணிதல - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது.
இது முனவிளக்கப்பட்டது (௧௩)

வலவவன மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா
வெல்லையில் பொருளெல்லா மிழந்து மெய்னுட

வல்லலாடு பகலருந் தவகதின வரடியுரு
செவல்லசெய மநன்பிணி தீரக கண்டிலை.

(இ - ள்) வல்லலாசன தன மனைவியை விவரித் துச்சொல்கின்றான கணக
கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தானசருமங்களுந்) போகக்கடித்தும், இரவுமபக
லும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமிளைத்தும், துன்புசெய்கிற மகனுடைய
பிணிகள் போகக்காண்கிலேன (இனியாதுசெயவது?) எ - று (கசு)

மற்றுள பொருள்களு மாயு முனமக
ஹறிருந் தன்னெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறமினித தாழ்க்கலை யெனனத் தையலாள
பெற்றவத தினத்தினும் பெருநதுன பெயதினா.

(இ - ள்) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியுமுன்னர், மகன (உன்பால்
அன்பு) உற்றிருந்தானாயின (அவனை யிவகிருந்து) அகலக்கொண்டுபோவாயாக. சிறி
தும் இனிகநாலாதாழ்க்கலெண்டாமென்று வல்லலாசன கூற, கமலையென்பவுள் (அப்
புதலவனை) றன்ற அககாலத்தைக்காட்டிலும் சிக்க வருத்தமடைதான் எ - று (கங்)

வேறு

அன்னே வன்னே மன்னவ் நெஞ்சத் தழலாகி
யென்னே வானே லென்னினிச செயவே நெனநொந்து
கொன்னேய் கொண்ட மைந்தனை வல்லே கொண்டாவா
மின்னே யன்ன ஹண்ணிடை வாட வெளிககொண்டாள்.

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனமிற கோபக்கிளிகொண்டு என்னை
நோவானாகில் இனி யாது செய்குவேன்? என்று வருந்தி அசமம்பொருந்திய நோ
யைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஒசிகின்ற சாகிய மிஷ்னலையே நிகர்த்த
நுண்ணிய இடையானது ஒசியுமபடி (கமலையென்பவள் அந்தப்புரத்தினின்று) வெ
ளிக்கொண்டு சென்றாள். எ - று

ஆவுதல - வளைதல, ஒசிதலென்றாம்

(கசு)

பற்றா யாரே பனிடெய நல்லாழ படாகலை
யுற்றா யாரே யோங்கிய தீயு முறுகலை
யெற்றே வெனை விரங்கலி நெனைய மிடாரைப
பெற்றே வல்லாற காப்பிலை யென்றே பெயாகுறாள்

(இ - ள்) பூவத்திறசெயத் தல்லாழின்பயன் வளருககாலத்திற் சத்தருக்க
ளாயுள்ளோர் யாவா? மிகுதியாகிய தீயுழின்பயன் வருங்காலத்தில் நடபாயுள்ளோர்
யாவா? ஏற்றேவென்று கவலவதினால என்னவரும்? வாய்பாகத்தில் உமாதேவியாரை
யுடைய சிவபெருமானையல்லாமல் ஆதரவின்மென்று கருதிச் சென்றனன். எ - று.

வெள்ளிடை நீந்திக் கல்லத ரத்த மிகுபேயத்தோ
துள்ளுறு மானின் கனமென வோயுச் சுரநீர்தக
எள்ளாகள சூழ்நது நிலென வாத்தாக கலன்கொளரீ
கொள்ளவுள வாடி மெனமெல வோரா குறுகுறாள்.

(இ - ள்) வெளியைக்கடந்து கலவழியுங் காணலும் மிகுந்த அருநெறியில் தள்ளிச்செலலும் மான்னனாற்போல ஒடிப்பாலை நிலத்தைநீத்த, திருடர்கள் சுற்றிக் கொண்டு நிலவென்றாபபரிசுது, ஆபரணங்களைக் கொள்ளுகொள்ள, மனம்வருந்திப் பையப்பைய ஒருரையடைந்தனள். ஏ - று. (௧௮)

பொருளினை யேநற பொருளென லெட்டுப் புவிகாப்போ
னருளினை யிலலா ன்யம்மனை மைந்த னவாதமமை
யொருவின னென்னி னெண்கலம் வவ்வா தொழிவாரோ
கருவினை மாகக ளென்றொ ருக்கோர கரைகாணாள்.

(இ - ள்) செல்வத்தையே உத்தமப்பொருளென்று விருப்பி உலகினை யரசு செய்யும் அரசன (சிறிதும்) கிருபையையுடையதாயிலலாதவனாய் மனைவியும் புத்திர னுடையவர்களை நீக்கினென்று சொன்னால், நீச்செயல்பரிபவாகன் [கள்ளர்கள்] பிர காசிக்கின்ற ஆபரணங்களைக் களவாடா தொழிவார்களோ? என்று (தன்னுடைய மா னிதது) துன்பத்திற்கோ எல்லகாணாதவளாகி ஏ - று. (௧௯)

கரை - தீர்வு, பரிகாரம்
வனபசி தாக மலகி வருத்த மகினை
முனபசி தாகங் கண்டறி யாதான முகமவாடித்
தனபழ வாழவும் வந்தவெ றுபபுர தகநாடி
யென்புரி வானா மென்புரி வாமென மிதுதோநதாள்.

(இ - ள்) முனபைசியையுந் தாகத்தையும் பாததறியாத கமலையென்பவள் வலியபசியுந் தாகமும் மிகுருத்தத தனபுதல்வனுடன் முகமாட்டமுற்று, தன்னு டைய பழைமையாகிய வாழ்க்கையும் (இப்பொழுது) வந்தவெறுக்கத்தக்க நிலையுந் தகுதியாகயோசித்தது, நாமயாதசெய்வோம்? நாம யாதசெய்வோம்? என்று, இதனைத் துணிந்தாள் ஏ - று. (௨௦)

மைத்தனை நாடி வாழ்க்கையை விட்டே வனமவந்தாம்
வந்துழி யாவி மாயநதன மாயின மகனுயத
லெந்தவு பாயந தன்னிணு மிலலை யிரந்தேனு
நைந்துயிர போகா தோரமபுது மென்ற ணவையிலலாள்.

(இ - ள்) சூற்றமில்லாத கமலையென்பவள் புதல்வனைவிருப்பி (இராச)சுகத் தைத் தைவிட்டு வனசத்திருநகரேதாம் (அவ்வாறு) வந்தவிடத்தில் உயிர்விடுவோமா னால் (நமமுடைய) புதலவன் பிழைப்பது எவ்வயயத்தாலுமில்லை (பிறரிடம்) வருந்தி யாசித்தானாலும் உயிர்போகாமல் (அவனை) காப்போமென்று சொன்னாள் ஏ - று.

குறுகிய சிறுநா ரதனிடையோபாற குளிராகங்கை
நிறுவிய வேணி நினமலா கோயி னிலையெய்திச
சிறுவனை வைத்துச் சேரணி மைக்கட டிகழ்ச்சின
வுறுநக ரெய்திப் பலிகொடு மீண்டே டினுந்நட்டாள்

(இ - ள்.) தாமடைந்த சிறிய ஊரினொருபக்கிலு, குளிரந்த கங்காசலத்தை நிறுத்திய சடையையுடைய அமலராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் நிலைத்துச் சிறுவனையிருக்கச்செய்து, பொருந்திய சமீபமாகவுள்ள நகரத்தையடைந்து பிச்சை கொண்டு திரும்பி (அவனை) உண்பித்தது (த்தானும்) உண்டனள். ஏ - று. (௨௨)

வேறு

அண்டாகள் பெருமான கோயிலுமாநதூபக கடுப்ப வைஞங்
குண்டின புத்ததை நாளுங் குறுகினை பவிதோந தாடடி
யுண்டனள வசுக்கு நாள் லொருநின் மகனோடு வயோப
பண்டைநல் வினைவந் தெய்தப பட்டாந்தனை பவிதீபு

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலொருநதய
அசுசிறுமாருககு அடுத்தள்ள குண்டினபுரத்தை நாடோறும்படைக்க, லணைபொருந
திய பிச்சையெடுத்தவனா (அவனை) உண்பித்த, (தானும்) உண்டவாருங்காலத்திலே,
ஒருநாள தன மகனோடு அவவூறிய பிச்சையெடுக்கச்சுனனன (அடபொழுது) அவ
னது பூவசனன புண்ணியம் வகையதலால் எ - று

“பண்டைநல் வினைவநதெய்த” என்றது மேலவருகு செய்யுளில் “முற்கல
ரெதிரே போந்தா” எனபதைக்கொண்டு முடிசுன்றது (உரு)

வீதியிற ரெல்லும் போது வியனகாக கடுத்த காளிற
சாதியின் வயிர் மிளறித் தனகநதுபல் லுயிரும வாழும்
போதியல் சோலை ரூழ்ந்த பொருவிளாச சிவமம் வைகு
மூதியல் சுவமே நடு முக்கல ரெதிரே போந்தா

(இ - ள்.) வீதியிற செல்லுங்காலத்தில, பெரிய அந்நகரத்திற்கடுத்த வனத்
திலே சாதிப்பகைமையிலலாமற் பல பிராணிகளும் நெடுங்க வாழும் மலர்கள் பொ
ருந்திய சோலைரூழ்ந்த ஓடபிலலாத ஆசிரமத்திலே வசிக்கும் பழமைத்தன்மையுடைய
சிவத்தையே விருமபும முற்கலமுனிவா (அவர்களுக்கு) எதிரே வந்தனா. எ - று

சாதியின் வயிரமினமையென்றது பாம்புங் கருடனும், எலியும் பாம்பும்,
எருதும் பசுவமாகிய இவைவீராலவன பய நிலையலும் பகைமையிலலாமலும் ஒன்று
கூடி வாழ்தல் முதலியன இது அருளாதலவிச்சேடம் மூத்தவிச்சேடம் பெரியோ
மகிமையெனனு மிவற்றுகொன்றெனயதப்பெறும் (உசு)

முனிவகல் கணேச பத்தி முக்கல முனிமெயக காற்று
நனியுடம் பெங்குந் தோய நலிபிணி நீர்ந்து தக்க
னினியன மொழிந்தான கேட்டான யாவையுங் கண்டா லீண்டான
புனிதனய நடந்தா னந்தப பூசுர னியலபென ரொலவேன

(இ - ள்.) கணேசபெருமானுடைய பத்தியுடையவரும் கோபமொழிந்தவரு
மாகிய முற்கலமுனிவருடைய தேகத்திற் படிந்த காற்றானது நன்றாக அவனுடம்புமுழு
வதும்படிய, துன்புசெய்கின்ற நோயவிலகி, தக்கனானவன் இனிய வார்த்தைகளை (வா
யால்) உரைத்தான, (பிறா சொல்வதைச் செய்வால்) கேட்டான, எல்லாவற்றையுங்
(கண்ணா) கண்டான, (உடல்) நீண்டான, (ஒருகுறைபாடுமில்லா) பரிசுத்தனாகநட்
தான அந்த முனிவரனுடைய இயற்கையை யென்னென்று சொல்லுவேன்? எ - று.

பூசுரன - பூலோகதேவன்; வேதியன்; முற்கலன (உரு)

முருகனோ காம வேலோ முருகனோ வெனைத் தக்கன
பெருகொளி யழக னாகிய யுறுப்பெலாம் பிறங்க நறநு
யிருவிழி களிப்ப நோக்கி யெடுத்தனைத் துரசி மோநது
ஒருகிய லாரவுக் கண்ணி ரொழுக்கமெய பூரித் தானே.

(இ - ள்) (ஊட்டார இவன் அழகினான்) செவவேளோ! மழவேளோ! திருமாலோ! என்ற சொல்லுடைய தகவலையுண்டிக்கும்படியாக அழகுடையவனாகி அவயவங்களெல்லாம் வளங்குந், நல்ல தாயாகிய தமகெப்பனபவன் இருகண்களும் ஆனந்தக்குழம்படி (அண்ணைப் பழம்) பாடி (அருகருகுகளாலுயவாரி) எடுத்து (மாப்பு - ன் அண்ணைக்கொண்டு) சிவமாத, மனமுருகிய ஆசையாலாசிய இனபக கண்ணீரொழுகுமபடி உடலுரிதனை என்ற

காமனெரினும் வேளென்றிவ் கொடுமாதவன் அஃகிறுபெயரொடபெ பண்புக்தொகை முருகன் - சூரமரன், செவவேளென்படுவோன் காமன் - மாணமகன், கருவ்வென்பபடுவோன் (உக)

நாயகன் முனிவா னெனே நாயக குப போகப் பெற உக
தூயவ னெந்நான் மெய்யிற ஸ்ரீமதிய காமமுன பைந்தன்
நீயான் பிரியி வீரன் நிறுநன் நெனையுபுது
மேயகல் விதைபாலனை தத வெறுப்புவிட மிய திட டானே

(ரு - ள்) என கண்டருடைய கோபத்தாலல்லவா நாயகனையப்பெற்று புனிதமானவென்றவனுடைய கோபத்தினால் தனதாற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றான் என்ற சமகையனபவன் பொருகிய கணவ சிவசரஸ்வதத்தெறுபையொழி துகக்கிடுகனன் என்ற (உஎ)

அசெய்வான் நிறுளா தகவருமயி யானு
நாயகியைப் புகி வரடை நாயகெய் நிரூபி
சீர்தர விரித வெனவேடா சைனாநு பூநாயாற்றம்
பொசாநின் மறைபோன பாதநிருந்ரும பொறுந் லுரே

(இ - ள்) அக்காரியானதே நாயகனைய வரமுணாந்து தினைசோறம் வீருமபி இளிய அன்னமும் ஆடையுக்கொடுக்க (அகாறை) பெற்று (உணங்குகதி) வாழ்கிறகுந் தாசாலகதி, கசாக்கடா பீணைணாசெடிகி சிவபுருஷன்சையுடைய செறிக்கண்ணாநாகி சிவபெருமானாகுப பூசெய்யும் டொயபுருஷன்லாத (ஆகிசை) வேதியருடைய பாசனை இருகரும் வளங்கினாகள் என்ப

கண்ணுதல் - அனமம் மிதகை நகக் காரணபெயர் சிவபிரான யுணாத் திபு, சிவபெருமா எப்புகி கும சிவனெனவே ஆந்கசெவதிடெனெருப (உஅ)
குருபன கரன் சாயுநீரகற் திசைட்டிற்
சீநமர் சநீரை நகைம நிரூ நடுமெ டெ மாகையோது
மருவருக் கனிரது பாபப வகுக்கலன் வகுச்சவாநீ
யிநுரும யுநா மெய்யெயி நிரூ தவ மிணிப செயகா

(இ - ள்) குருசீரட்டன் கிருமை மிகுநது குருமற்ற சிவநீரகைசெய்து, மருகிசராகிய கண்ணெப்பெருமானுடைய உணமையைக் கூறும் எட்டெருதாலா ன்ப மநிரசமக் யுபசேசுகது, (அத்யை) பொருததுமாறு கணிகருமவகையையுக் கூற்றன் (உஎ) கநியாதையே அவிருகரும் அமரநிரததைக் கணிகருப பெருசை சீர்தாசெய்காசன் என்ப (உக)

லருதவியாய் வரநின்று வரவர வரக ரெண்ணி
முருகியுந் முயலும் மாது முன்னுற முன்னாந் தீநாணயித

திருந்திய வரங்க ணல்கிச சிநதைரிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னாப் பொற்புறத் தோலயி நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மைதவமுடைய அவாகட்குக் கணேசபெரு
மான் வரமருளுமபடி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருட்டையொத்த பலவரிசையையுடைய
கமலையென்பவருக்கு முனனே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்தது திருத்த
மாகிய வரங்களைக்கொடுத்தது, மனதில அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு
முன்னே அழகுபெறப் (பிணர்ப்) பிரசன்னமாயினான். எ - று

முருந்து - மயிவிற்கினஅடி.

(கூ0)

ஒருமுழந் தாளிற செங்கே பூரூபதம வைதக கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முககணு நான்கு தோளும்
பொருவிலபொன னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுத் தோனற
விருவருக் கரியா னிறப் விணைவிழி மலரக கண்டான.

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாத்ததைப்பொ
ருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று விழிகளும்
நான்கு தோள்களும் ஒப்பிலலாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந்
தோன்றும்படி, (பிரமன திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப
பெருமான நிறக், (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனை எ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம்.

(கூக)

அச்சமு மன்புந் தோனற வபு யிணை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற கரங்க னேற வெளிவிழி யருவி தாழ்
விச்சவ ரூப னை விநாயகப் பெருமான றனனை
முச்சக முழுதம் போற்று முதலவனைத் துதிக்கின றானை

(இ - ள்.) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திரு
வடிகளை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசையேறவும், பிரகாசிக்கின்ற
கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சவரூபராகிய விநாயகப்பெருமா
னென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெவ்வேறான துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வரு
மாறு) துதிசெய்யலாயினான் எ - று

விச்சவரூபன் - உலகரூபி முச்சகம் - சுவாகமத்திய பாதலமென்னும்
மூன்றுலகங்கள். முதலவன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற பணியத்தக்கவன்

வேறு.

வேதகாரணானுரீ வேதமோர நானகுரீ
பாத்தமோர நானகுரீ பத்தங்கனோர நானகுரீ
போதலை மலையமா புவனகாரணானுரீ
நாததின் பெருமையை நவிலவல்லாரெவார்.

(இ - ள்.) வேதகாரணானுர தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுந் தேவ
ரீரே! நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலம் கடல்
மலை பொருந்திய பூமியாகிய வீவற்றிற்குக் காரணானுர தேவரீரே! நாதனே! தேவரீ
ருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவார் எ - று.

பாதநான்கு - சுரியை கிரியை யோகம் ஞானம் மற்றவை வெளி. (கூக)

புராதனப் பொருளுநீ புறமடின் முள்ளினும்
விராவுமெயக் கரியுநீ மிகுமுப நிதநீ
சராசர வருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந் தேவரீரே! புறத்தினும் அகத்தினுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந் தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநீடதங்களுந் தேவரீரே! சராசரங் களினுந் தவமுந் தேவரீரே! தத்துவங்களை யாவுக்தேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று.

உபநீடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றுள் ஈசாவாகியமுதல் முக்திகோபநீடத மிறுதியாக நூற்றொடசெ சிரந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையாரா தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள் (௧௬)

மூவாகா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச சடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல லாரெவர்

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந் தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீ ரே! மூவகை யுலகங்களுந் தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முச்சடர்களுந் தேவரீரே! மூவ கை யுயிரகளுந் தேவரீரே! மூவகை யுருவமுந் தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத் தெளியவல்லவா யாவா? எ - று

மூவா - பிரமன் விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச் சடா சூரியன் சோமன் அக்ஷிணி. மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானசுலா பிரளயாகலர் சகலா. இவ்ருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவா விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவா பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யெனனு மும் மலங்களை யுடையவா சகலருமாவா. மூவகையுரு - தூலவுரு சூகருமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்கனி னிசையதி தெய்வநீ
யிந்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவரீர்
யந்திரன் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைதின் னுருவினை யியம்பவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அறிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பால்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகலுந் தேவ ரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவா யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கா கூ திர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முது வேனிலென்பன (௧௭)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகநீ யோகநீ புலவருல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ தடவரைக குலமுநீ
மாகனின் னடிமலா மருவவல லாரெவா.

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருஞ்
தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே!
தேவாகன் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களுமுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத்
தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயநுபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையைப்
பொருந்த வல்லவா யாவா? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன் சாகரமேழு இவை உவாரீர் நன்னீர் பால் தயிர்
நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் எனபவற்றை யுடையவை (௬௭)

அறைபிர மேபநீ யபபிர மேயநீ
பறையுமபா வணையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைநூநீ
யிறைவரின் னருளினை யெய்தவல லாரெவா.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அபிரமேயமுந் தேவரீரே!
சொல்லத்தக்க பாவணையுந் தேவரீரே! பாவனாதிசமுந் தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரம
முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந் தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய
திருவருளையுடைய வல்லவா யாவா? எ - று.

நிலமுதலென்று மண்ணீர் தீ காற்று ஆகாயம் பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல கலையுநீ
வருணமோர் நானகுநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துககணி
பொருவரின் நன்னிய லுணர்வல லாரெவா

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப்
பட்ட பலகலைகளுந் தேவரீரே! வருணங்கள் நானகுந் தேவரீரே! வனங்களுந் உப
வனங்களுந்தேவரீரே! மரங்களுந் கொடிகளுந் துறவரீரே! சகலசெந் துககளுந் தேவரீ
ரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவா? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு அனையாக்கினோ பெயரானவிலங்கும்.
அவை மறு அதிதிரி ஒளிர்தம் விடமினு யாளுஞ் சூதலியன புராணங்கள் -
மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்தாநான்கு
வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமண அர்சன் கசியன சூத்திரன் (௬௯)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமநித திரையுநீ நகுவினே துககணி
யேமமார் பொறையுநீ யினபநீ துன்பநீ
வாமனே நினகமுன மதிக்கவல லாரெவா.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந்
தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! கிரிக்கத்தக்க அர்புதங்களுந்தேவரீரே!
இன்பம்பொருந்திய சாதமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! தன்பமுந்தேவரீரே!
நாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமமாதிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாந்தரியம், வாமன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (௪௦)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணங்களைக் குறிக்கவல் லாரெவர.

(இ - ள்) அறுக்கிரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவரீரே! வேடுவையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றுந் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவா யாவா? எ - று (௪௧)

புண்ணிய தலங்கண் பொருவிநீர்த் தங்கண்
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வராதரும வள்ளன்
பண்ணியம் பலவுநீ பரமகப பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லறியவல் லாரெவா.

(இ - ள்) புண்ணியஸ்தலங்கள் தேவரீரே! ஒப்பிலலாத தீர்த்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும் வள்ளல் தேவரீரே! பல்பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மத்ததின பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய வல்லவா யாவா? எ - று (௪௨)

செய்வினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்யரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதூயல் விளக்கவல் லாரெவா.

(இ - ள்) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைத்தொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவா) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவாக உய்வகையாகக் கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உண்மையியல்பை விளக்கவல்லவா யாவா? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள் வினைத்தொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (௪௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாரெயனி
னணிமலா மணபென வாக்கையி றுயிரெனப்
பணியுயி ரறிவெனப் பயிலுமத துவிதமாந்
கணபதி நினதூயல் காணவல் லாரெவா.

(இ - ள்) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், பணிக்கின்ற உயிருமுணாவும் போலவும் விளங்குகின்ற அத்துவிதமாகிய கணநாதப் பெருமானே! தேவரீர் குணமும் குறியும் பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயல்பைக்காண வல்லவா யாவா? எ - று.

அத்துவிதம் - இரண்டன்மை

(௪௪)

என்றுதோத் திரம்பல வியம்பிய தககன்மு
 னன்றுதன் னுருவமே நானமறை யாளனு
 மன்றேநர் காட்டுபு மதமழைக் கயமுக
 னென்றுநின் றுதிகளுக் குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனெனபவனுக்குமுன்னே,
 மதநீரைச்சொரியுங் குளிர்தத் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகசடவுள் நனைமபொ
 ருநதிய தமதுருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முறகல முனிவராகப் பொருந்தக்
 காட்டி, நீயுடாத உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமெனனா எ - று.

காட்டுபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டி
 யெனப்பொருள். (சுரு)

தம்பிரா னருளலுந் தககன மீட்டுமபணிந
 தெம்பிரா னடியனே னிலலினென டிருவுமுற
 றுமபாரா புகழ்தர வோங்குகான் வாழுமா
 நம்பிரான றருகென நாதனு ரோதுவார.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயகக்கடவுள் அருள்புரியவுந் தக்கன் மற
 படியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகத்தில் அடடலட்சுமிகளும்
 பொருந்தித் தேவர்களும் புகழும்படி மேம்பட்டு யான வாழும் வகையாக வரந்தருந்
 நம்பிரானே! எனவேண்டி விநாயகக்கடவுள் திருவாய்மலாந்தருளுகினரா எ - று.

வேறு

முக்கல நெனுமபெயா முன்னெம மாறபெறுந்
 தககவ னவனுருச ராரநத் கூமுடை
 மிக்கவில வுருவுகான் விளம்பு மன்னவன்
 பொககமற் றெமதடி போற்றும் பத்தியான்.

(இ - ள்) முற்கலனென்னும் பெயரைப் பூர்வத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கவ
 னாகிய அவனுடைய உருவத்தைச்சாரநத் நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவனைக்
 காண்பாயாக சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொயமமையினறி எமமுடைய திரு
 வடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். எ - று. (சுஎ)

பொககம் - பொயமமை.

அவனுயிர நமக்குரு வான பெற்றியா
 லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றுவா
 னவனுரு வாகியு மரிததுங் காட்சியை
 பவனுருக் காற்றினின் னரிட்டந் தீர்த்தனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால்,
 அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவனவடிவமாகியுந் காட்சி
 யைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய
 துயரத்தை விலக்கினோம் எ - று. (சுஅ)

அன்னவன் றனைச்சர ணடைதி தககனே
 நின்னுள விழைவேலா நிரப்பு வானுயா

பொன்னக ரரசெனப் பொலிவை போகென

முனனவன் மறைந்தனன் முடிசொள விமனே.

(இ - ள்.) தக்கனே! அமழற்கலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவனே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களுமெல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அதனால்) உயராகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இததிரனைப்போல விளங்குவை. செல்வவென்று திருவாய்மலாநதருளரி முறப்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அநதாத் தான மாயினா கிரீடமணிந்த வீரரசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவா அவனுடன கூறினா) ஏ - று.

தக்கன்பிணிரீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆரத் திருநந்தம் - கடருக

முக்கலர்தக்கனாக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடித்த தேரமபன காட்சி கொடுத்தது மறைதலொடும் பெற்றம் பிரிந்த கனறெனவும் பெறுதாய் பிரிந்த மகனெனவும் பற்றும பொருளாகப் பெற்றிழந்த படாகூ வறுமை யானெனவுஞ் சற்றுந் தரியா துளங்ககாயத் தக்க னிலமேல வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்.) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தக்கன பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்பமிக்க வறுமையானபோலவும், சிறிதுபொழுதுந் தாளாமல மனங்ககாயப் பூமியின் மேல்வீழ்ந்து (புரண்டமுது) எழுந்தான் ஏ - று (க)

சென்ற திசையை யெதிரோக்குந் திசைக் டோறுந் தூரீஇச செல்லுநின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு மனறல் கமழ்ந்த முடி மிலைந் மாலை யெனவே மலாநததுணாக் கொன்றை மரத்தை யெதிராவனங்குங் குறுகித் தழுவி நனிமோகஞ்.

(இ - ள்.) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோப்பாப்பான், திசைகளிலெல்லாந் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான நின்று அதுக்கிரகஞ்செய்த வீடத்தில் வீழ்ந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனைவீசுந் திருமுடியிற்கட்டிய திருமாலையுட்போல மலாநத் மலர்க்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே பணிவான், நெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். ஏ - று.

காளைச் சுருமபு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே வாளைக் கயமே யகன் றில்களே மாட நினாயே கபோதகமே பாளைக் கழுகே மடறபனையே பயிலு மன்றிற குருகினமே தாளைக் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுந் கண்டிரே.

(இ - ள்.) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தர்மரைத்தடாகமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள பொருந்திய கயங்களே! பொருந்திய

ஆணன்றில்களே ! வரிசையாகிய மாடங்களே ! கபோதகங்களே ! பாளைகளையுடைய கமுகமரங்களே ! மடலையுடையபனைமரங்களே ! ஈஞ்சரிக்கும் அனற்ற பறவையினங்களே ! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாசுவாசங்களுக்கு அருளபுரியாத சாமியாகிய கணேசபெருமான எழுந்தருளவுத் தரிசித்தீர்களா ? எ - று.

கபோதகம் - கருமபுற அகனறில் - ஆணனறில்

‘வாளைக்கயமே மகனறில்களே’ எனப்பாடங்கொண்டு, ‘வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயத்தினமேவும் அகனறில்களே’ எனப் பொருளுரைப்பாரு முனா (௩)

ஐயன மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகம்பெற நீரொன்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாமும விளங்கு முருகி னிறத்ததெனச்
செய்ய தளிராக கரங்குப்புந் தேவ னடிபோன மலாந்ததெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்

(இ - ன்) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த கிருபாமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்களென்று, கொடியயானைகளின் காலகளைப் பணிவான, பிரகாசிக்கின்ற (இறைவா) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்தென்று சிவந்ததளிராக கைகூப்புவான்: கணேசருடைய திருவடிபோல மலாந்துள்ளதென்று தேனசொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான் எ - று (௪)

மெழுகா ரதலுற நெனவிளகி மெயவே ருகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மந்தாத்தா லிஸ்கு மருளா ழியைநகல்ககி
முழுதா னந்தச் சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணுககா
குழுவா தரிக்கு முகசுலனா கோதி லிருக்கை நென்றிடுதான.

(இ - ன்) மெழுகானது பொருந்திய தீயிறப்பட்டாற்போல (மணம்) இளகி, உடல் வேறுபாடு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடைத்து] கலக்கி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பாணஞ்செய்து, மாணுககா கூட்டத்தைக் காக்கும் முற்கலமுனிவனுருடைய குற்றமில்லாத ஆச்சிரமத்திற்போய்ச் சோந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று (௫)

தாவில வேத முதலான சுகல பொருளு மிகத்தெளிரது
தேவ தேவன திருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வநுந் தவத்தான
மேவி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொள்ததக்கான்
பூவில வேறு கதிரவன்போற பொலிமுக கலனை யெதுகண்டான்.

(இ - ன்) கெடுதல்லிலாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படக்கெற்றத, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வருகைகளைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுசூரியனைப்போல விளங்கும் முற்கலமுனிவனாயெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று (௬)

மன்னுங் கருணை விழிமூன்று மலாக்கை நான்கும் பேரழகு
துன்னு மேனை யவயவமுந் துலங்கச் சிறப்ப தாமாமை
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
ளன்னர் மலாச்சே வடித்துணையு நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நீலபெறங் கிருபையையுடைய திருவிழிகள்கூறும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நானகும், மிக்க அழகும், நெருங்கிய பிற அய்யவர்களும் விளங்க, சிற்பவிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்க ளும் வீருமபத தரிசித்து எதிரோ வணங்கினன எ - று (எ)

தண்ட மெனவே விழுந்தபடி தளையி னெழுது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின விழிபொழிபக கோடையெனநெட் டியிர்ப்பெறி
தொண்டி புரிந்து பரவசனயத தொழுது நிற்ப வவனையெதிரா
கண்டு பெருகன பினைவியந்து கருணை கூர்ந்து முனிசெல்வன்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியினமேலே நெடுநேர
மிருந்து (பின்னா) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொ
ரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகப் பணி
ந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிசெல்வராகிய முற்கலமுனிவர அவனை யெதிரேபார்த்து
மிக்க அன்பினைவியந்து கிருபைமிகுந்து. எ - று. (அ)

வேறு.

பெயாநினக கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனதகின் வேட்ட நனபொரு ளெதுசொல் லென்றான்
நயவுறு முனிவன் செஞ்சொற நண்ணமிழ் துணடு தக்க
னயாவுதிர தங்கை கூப்பி யனைத்தையுரு செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிள்ளாய்! உணக்குப்பெயாயாது? விருமபிவசிக்ரு நகரம்யாது?
நன்மைபெற மனதிற்கருதிய நற்பொருள யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றனர்.
கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்த்த அமிர்தத்
தைப்பருகி, தக்கன் சோர்வகனறு அழகியகைகளைக்கருவித்து (அவர்வினுவியவற்றிற்கு
விடையாக) எல்லாவற்றையுரு சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (க)

வேறு.

தென்னெழுது சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பாணுபுரம் வாழ்பதிற திகக்கரை சாளம்
வானுயாசி நயபுடைய வல்லவனென நறதை
காடுநெழுது கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்.

(இ - ள்.) தேன்னெழுது சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாதேயம் - அதில்
யான் ஊழுகரம் பாணுபுரம் - அப்பாதுபுரத்தில அரசுபுரியும் மிக உயர்ந்த சிறப்
புக்களையுடைய வல்லவரரசன் எனபிதா - தேனசொரியும் அளகத்தைபுடைய கமலை
யென்பவன் எனனுடைய நற்றாய். எ - று.

நற்றாய் - நறதாப

(க)

கரட்சியொடு கணனுமுரை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறள னாகி
மூட்சிசெய்பெ ரும்பிணியின் மூழ்கிமுடை நார
மாட்சியெய் மாம்பொழுதே நாயகியே னுற்றேன்.

(இ - ள்) பாரையுடனாக மயலிழியுமா, சொல்லெதற்குக் கீதட்டலுடனாக மயலி
செவியுமா, மாட்சியைச் சொல்லுதற் பெருதலுடையாராயினால் கொடிய குள்ளனாகும்,
மூளச்சொலினை மெய்யியலியரெயிலும் அழியுமா, முடைகாற்றம் வீசுமபடி, தூவத்திற,
செய்த பாவங்களை அழியுமா பிரகாரம் பேரேயுடையது எ - று

குறியெனச் செவியும் முடைத்தகனாய்கு குறையுடையாராயினும் தூவத்திறம் உடைய
வனையிருக்கின்ற என்பது கருத்து (கக)

பன்னிருபி ராயமனவை பலவகை திறந்து
மின்னலொழி விப்பலென விவகதைமுடிவ வுறுந்து
பிணைமுனி வறையுடைய பிபரவையென வறையுறு
கொன்னகலி வண்பலிவன கொள்ளுமொரு பரிசின்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டிவபதவையிலுள்ளவை நாமாக்கொன்றாக (எனமுள்ள)
தூயத்தை யொழியச்செய்யவேண்டுமென்று, எனத்தகையதாய் வல்லாரதொரு முடிவி
செய்து, (அவை பயனற்றவைமயின்) பிணைக்கொப்பக்கொள்ளவும், என்னுடைய தூய
வை வண்ணைக்கொண்டிருந்து இரகசாத்நினைவெனமுடிவொரு பரிசைவாய்விடு (பண
னைக்காதது) வரும் ஒருதினத்தாய் எ - று

பலவகைத்திறமென்றது பண்புநிற ஓண்டதாய்க்கொள் (கஉ.)

விதியிடை நீயிரவா மெய்யிரவா முடிபுறு
லேதமுறு நாமபலிவி விவகுறுவ னுமென
பேரகநென (நுத்தனமுறு) பேரகநெனமனு வெண்ண
சொறுபெறுவிதே தாவலிபெறுவித தாவலினை யுறுமென.

(இ - ள்) வீடுவழியே தெனீர வறையகயில, (தேவீரமுடைய) தேவதிறனை
முந்த காற்றினால் (அழியுமா) பண்பமுறுதலெய்முறு, இவ்வாறுவாயுடையவருளின
குறக்கொருவருடைய திறவுகோலிலுடையதே பகவதானதே கணிகை, (தேவதாவர
பியாகிய கணைப்பெருமான பிரதானவாழி எண்ணத்தண்டலால் தேவீரமுடைய
தேன எ - று

மனு வன்றது அகந்தாகுர மருதிரம் (கக)

மமுதகமல மாலேமலி மொருகமுதகமகதி
வமுதகமுத னுருருவின வகதவினா பிவா
முமுதகமுத திவகுருவின முறுயிபெறு பிவா
கொமுதகமுத மலிமகதவின வமுதகமுத மலிவா

(இ - ள்) மதுபபட்டையம் தாமசம் என பார்ப்புமலி தமேகாருகதக
குற்றமற்ற கண்ணுருவடைய வமுதகமுதிய கபீரபாபெருமான தாமசம் என, தேவ
ருடைய இவகுரு முறுயி முறுயிவாழி வகதவினா (கருகல்) கவலொ
முதகமுடைய தேவீரமுதம் இறைவராகிய விதாயபட்டையமுதகமுத திருவுருவ
மொனதீராய எ - று

கருவ இவ்வாறு ஆற்றுகுறு ஆற்ற முறுயி துறுயி வகம - பண
மைக கவவு முருபாம" என்பது குத்திரம் (கச)

அதததையா நாமமுறுயி இவ்வென விரது
மெததவினா வுறுயிவாழி பிவகதருவிலா கவகை

பத்தியும் ளித்தருளக வென்று பணிந தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயா பூசுரனவி ளம்பும்

(இ - ள்.) அத்தனமையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவரு
ளால் உலக வாழ்க்கையையுடைய விருமடின்னே திருவிழிகளாற் கிருபைபதந்து பத்
திமையையுங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கன) வணங்கினான். அச்சிறுவரு
கிய தக்கனைச்சிறந்த முக்கலமுனிவா பார்த்துக்கூறுகின்றான் எ - று

விழிககருணை - கிருபானோக்கம் பூசுரன - பூலோகதேவன , அரதனை, ()
வேறு

நீயே பெருமபாக கியமுடைபை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றோப்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முக்கண் விநாயகனபா னிகரி லாத வனமுடையை
நீயே முற்றத் துற்றத்தோனு நீயே சீவன முத்தனுமே.

(இ - ள்.) நீயேமிகச் செல்வத்தைப்பெற்றவன். நீயே (மாதுட) தேகத்தா
லாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து
முடித்துக்கொண்ட நிறைந்த தவதையுடையவன்; நீயே திரிநீந்ததிரங்குளையுடைய
விநாயகக் கடவுளிடத்தில ஒப்பிலலாத அன்புடையவன் நீயே முற்றத்தற்றதவனும
நீயே சீவன முத்தனுமாயினே எ - று. (கசு)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தா
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வே ருன பணிபுரிந்து
மேவ வெனசூது தெரிசனந்தா னீந்தா னிலலை யிமிசுருப்புப
பூவ ரிதழித தொடைவேயந்த பொலம்பூளு அடிவத் தேரம்பன.

(இ - ள்.) ஆயிரச் தேவவருடங்கன கழிபத்தக்க அருந்தவஞ்செய்து முடிந
தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பணிவிடைகளைச்
செய்தும், சீங்காரஞ்செய்யும் வண்டுள்ளபொருந்திய அழகிய கொணைமலாமலை
யணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் எனக்
குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானின் எ - று

மாதுடவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதூரகட்கோ தினமென்றும் அவ்வகைய
தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவாகட்கோ தினமென்றுஞ் சொல்லப்
படும். அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவவருடமென்பா (கஎ)

வேறு

மூவாக ளுலகத் தாகத் து முத்தொழில் புரிய மாபோன
மூவாக டமக்குத் தானே முத்தொழில் புரியா நின்ற
மூவாகன முதல்வனுன முதலீலா முதல்வன பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கனை நினையா ரொப்பா.

(இ - ள்.) (பிரமனாகி) மூர்த்திகள் மூவரும் உலகத்தாருக்கு (சுருட்டிமுதலிய)
முத்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாகி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சுருட்
டியாகி) முத்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளையுடைய ஆதியில்லாத முதற்
கடவுளாய் கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு சாயமென்னுந்) திரி

கரணங்களாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனை. உனக்குச் சமான மாவார் யாவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

மூவர்கள் - பிரமன் விண்ணெருத்திரன். முத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல். மூவனக்கரணம் - மனம் வாக்கு காயம் (சுரு)

அந்தணாக கழலின் வண்ண மாகியோ குழப்போச கெல்லா
மந்திர வண்ண மான வளவென கணனுற ருங்குன
முந்தறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுகவுங் கைமமா
தெர்தெனத் தழுவித் கொண்டங் கிலகுட னைவந் திட்டான

(இ - ள்) வேதிமாதந்தரு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோசஞ்செய்வார யாவாக்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான என கண்ணெதிரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதை முழுவதுவகற்றினை. (உனக்குயான) செய யத்தக்க பிரதி யுபகாரயாது 'என்று, (முககலமுனிவாக்கனுடைய) விளங்குகின்ற உடலைத்தடவினா எ - று

வளவல் - வரையாது கொடுப்போன எதது - எது எனதனை விகாரமென ருவது, தெலுங்குபாடல் யிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லெனராவது கொள்க (சுரு)

அளவளா யிருந்த பினறை யககர மொன்றே யாகி
வளமெல்லா மருளே ரம்பன மந்திரத் தக்கன காதிரு
கொளவுப் பேசுத் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா
விளவலைக் காணா னுடி யெய்தினா கமலை தானும்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாயிருந்த பிறகு, (முககலமுனிவா) எழுத தொன்றையாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க விராயகப்பெருமாண்டைய மந்திரத்தை, தக்கனசெவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்து, அதனைக்கண்ணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனா. கமலையென்பவன் தன் புத்திரனைக் காணாதவனாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனன் எ - று

அளவளாவல் - உலகுபேசல் முதலியன. "மந்திரம்" எனததை "அககர மொன்றையாகி" எனததால் ஏகாட்சாமந்திரமென்க. (சுரு)

வணங்கினா முனிவன் பாதம் வழத்தின ளிருடி. நோக்கி
யணங்கு விலனு நீடி மருமறை யளந்து மெட்டாக
குணங்குமி கடந்த நாதன கொழியருட கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல் வினையும் வென்றீர் பெறுவதென வினிமே வென்றான்.

(இ - ள்) முககலமுனிவருடைய திருவடிபைப்பணிந்து துதிசெய்தனன். முககலமுனிவா (கமலையைய) பாதத்து, பெண்ணே! இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய விருவரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விராயககடவு ளுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இலக்கானீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவீனகளையு மொழித்தீர்கள்; இனிப்பெறவேண்டியது யாது. எ - று.

வணங்கினென்பது முற்றெச்சம்

(சுரு)

மந்திர மான வேக வனனின் மகற்குச் சொன்னோரு
கிந்தையிற் கணிந்து முற்றிற் றிகிரியொன றுருட்டி மண்டி

விநதிரன் முகலே ரொண்ண விருககர சாளும வாழ்க்கை
தருகிடு மிறைவ னென்று சாற்றின னிதுவு மேலோன.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உனது தல்வனுக்குபதே
சித்தோம் அவன் மனதாறக்கணித்து முடிப்பானாயின, பூமியின் மேலே ஒரே சக்கரத்
தைச்செலுத்தி, இந்நிரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி
வீற்றிருந்தரசாளவான் தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான நலவாழ்வுதருவான் என்று,
மேலோனாகிய முக்கலமுனிவன் இதனையுங்கூறினான் எ - று (உஉ)

என்றுரை யாடும வேலை யிலங்குலேல வீமன ருமுநது
கன்றுலேராய முனிவன மெய்யிற காற்றினுனை முழுநூந் தீர
வன்றுவல் விடைந்தே ரம்ப வவனெதிர் தோன்ற வனனு
றென்றுசெய தவம்பா தென்னச சொல்லுவான காதி மைந்தன்.

(இ - ள்) எனறிவவாறு சொல்லுகாலத்தில, பிரகாசிக்கின்ற வேம்படை
தாங்கிய வீமராசன்பணிந்து, துன்புசெய்கின்ற நேரயானது முக்கலமுனிவனுடைய
உடற்காற்றினுனை முழுதுமொழியவும், அக்காலத்தில விநாயகக்குரிசில அறனுக்கெதிரே
மிக்கவும் வினாந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்
ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவரை) கருக்க, விநாயகன் புதல்வராகிய
விசுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றான். எ - று. (உங)

முக்கலாதககனுக்குபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று

ஆநந் திருவிருத்தம் - கஉஎக

வல்லாளன்வேதவிரநிங்குபடலம்.

மந்தியுகள மலாசரெழுந்தேன மழையிற பொழியும் பொழிவிடுதத
சிறது தேயந தனிலவளத்தாற சிறந்த டாலலி யெனுமாபுரத்தில
வந்த வசியன் கலியாண னென்னும் பெயரான மனைகற்பி
னிரது மதியோ டறமாலவு மியற்றி யின்று வாழநாளில்.

(இ - ள்) மந்திகள பாயதலாற பூக்களிலுள்ள செழியத்தேனானது மழையைப்
போலச் சொரிவதை சோலைக்குந் சிறதுதேசத்தில, பவ்வளவகளாற சிறப்புற
பல்லிப்புரத்திலே பிறந்த கலியாணனென்னும் பெயரையுடைய வசியன் கனமனைவி
யாகிய, கற்பினையுடைய இரதமதியென்பாளுடன் பலதருமங்களையுஞ்செய்து இனி
தாகவாழ்வகாலத்தில எ - று. (க)

இரது மதியென பாள்வயிறறி வீட்டுந் தொல்லேக தவக்குறையான்
டைந்த னொருவன் வந்துதித்தான் வணிகன் சால வினைபலவுரு
சிறதை மகிழ் வினிதாற்றிச் செமடொன முதலாம் பலபொருளு
மந்த னுளாக குளத்தழைப்ப வளித்து நாளும் விளைபுரிந்தான்.

(இ - ள்) இந்த மதியென்பவன் வயிற்றில, தான சேடிய பழையகவக்குறை
வினையுடைய புல்லாருவன் உக்ததோன்றினன். (அதனால்) கலியாணவசியன்

மிக்க பலசெயல்களையும் மனங்கனிகருமபடி இனிதாகச்செய்து, செம்பொன்முதலாகிய பலபொருள்களையும் வேதியாகளுக்கு மனமடங்குமபடி தானஞ்செய்து தினந்தோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனன். எ - று (உ)

நன்று மனையி னலங்கரித்து நாணமுன றுந நற்றினத்தி
லொன்றுங் கணிதா வல்லவெனெ றுரைப்பக் கேட்டு வல்லான
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருநது தவழநது நடந்தழிவு
துன்ற வெழில்சோ வல்லாளன் சுடாவெண் மதிபோல வளாகாளில்.

(இ - ள்) அவ்வைசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன் றுநதினமாகிய நாளில், பொருந்திய சோதிடர்கள் வல்லவெனென்று சொல்லக்கேட்டு (அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான (முறையே) உட்காந்து தவழநது நடந்து அறிவடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவளயமான சந்திரன் போல வளருங்காலத்தில் எ - று (ங)

வேறு.

புருவின் மலகிய பொன்னணி மாடஞ்
சிறுருட னாட்டயா செவ்வியி னீங்கிச
சுருமலி பூந்தடந் துன்ன வெழுந்த
விருமலி சோலையி லெய்தின னோநாள.

(இ - ள்) புருவின் தொகுதிமிக பொன்னைச்செய்த அழகிய மாளிகையி னின்றது சிறுயாக்களுடன் நீங்கி ஒருநாள் விளையாடலசெய்யுங்காலத்தில் மகரீன கள் மிக்க மலாததாக்கங்கள் பொருந்த வளாத தேனக்டுகள் மலிந்த சோலையி ல் அடைந்தனன். எ - று

செவவி - காலம் சரு - ஓமீன இரூல - தேனக்டு (சு)

நலங்கிளா முனவீனை நண்ணு மாங்கோ
ருலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பின னென்றே
யலங்கிய தீமபுன லாட்டி நறுந்தே
னிலங்கலா தூய்ப்பணிந் தேத்தி யகன்றன்.

(இ - ள்) நனமை விளங்கும் பூர்வ புண்ணியமடையவும், அவவிடத்திருந்த ஓர் உருண்டகல்லைக் கொண்டுவந்து வைத்து ஏகந்தனாகிய விநாயக்கடவுளையென்று (அதனை) அசைக்கின்ற மதுரமாகிய நீராலபிடுகித்து, நலவதேனுடன் பிரகாசிக்ரும மலர்களாலருச்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன் எ - று

ஒருகொம்பினனென்றது விநாயக்கடவுள் கயமுக்களுடு போர்புரிகையில் அவன் எவ்வகையாயுத்ததாலு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் தமதுவலக் கொம்பைமுரித்தெரிந்தனரென்பது சரிதமாதலின். (ரு)

மற்றைய நானு மகாருட னேகிப
பற்றின் மலாபபசும பந்தரு மிட்டு
முற்றின் மெனன முடித்தன னண்ணை
கற்றமி லாவீனை யாட்டரும பூசை.

(இ - ள்) (அதனபின்னிட்டு) மறறைத்தினைத்துஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலர்களாற் பந்தருமிட்டி முன்னாற்றசெய்ததுபோலவே விளை யாட்டாலாகிய ஆரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித் தனன். எ - று.

வேறு.

இன்ன வாறுவல லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோதினந தன்னை நேரும காரின் வாழவுத் தங்கி நுமபதி நின றுபோ யன்ன மாமும் லாதத் தங்கள் ணிரது சீதன் மாரநதுகா ர மினன் ளாவிய சோலை பெய்திழி குஞ்சி ரூர்களை யேவினான்.

(இ - ள்) இந்தவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருநாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வானதங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறஞ்சென்று அன்னங்கள் மூழ்கும் பூந்தடாகங்கள் அழகுற்றக குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மினன் லுங்கலந்த சோலையையடைநது, மிக்கசிறுவர்களை (தொழிலசெய்ய) ஏவினான் எ - று.

பலாகள் காவண நாட்டி னாபலா பலலி யங்கனி யம்பினா சிலாசெ முங்கனி யீட்டி னாசிலா தேம லாததொடை யாககினு ரலாசெ மும்புன னலகி னாசில ரானி னைநதுமுபத் தாரசில ரிலகு சாந்தமு ரிஞ்ஞி னாசில ரினன் ராயினா யாவரும்

(இ - ள்) பலாபந்தவிட்டனா, பலாபலவகை வாத்திடங்களை முழக்கினர். சிலா செழுமனதங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா தேனை சொரியும் மலாமாலைகள் தொடுத்தனா; சிலா மலாகளும் செழிய நீருங்கொண்டெனது கொடுத்தனா சிலா பஞ்ச கவியங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா விளங்குகின்ற சந்தனமொத்தனா; எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய் பவரானாள் எ - று

(அ)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யிலவெண்ணீறு பூர்வல லாளனு நறைம லாததழை யால யத்தினை நண்ணி நாநனை யன்பினுன் முறையின் மென்புன லாட்டி வண்டுமு முங்கு மாலைய ணிரதுபின் குறைவி லுண்டிக னலகி யங்கைகு வித்தி னைஞ்சியி ருந்தனன்.

(இ - ள்) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரினமூழ்கி, உடம்பிறற்றிருவெண் ணீற்றினை (உத்தாளனமாக)ப்பூசி, தேனெழுகும் மலாக்கால மிகுவிளங்குந் திரு வாலயத்தை யடைநது விநாயகக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீரால்பி டேகித்து வண்டிகளொலிசுரு மலாமாலையைச் சாத்திப்பின்னா மிகுதியாகிய நிவேத னஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ - று.

வல்லாளன் ஸநானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலய மடைநது அபிடேகித்து மலாமால்கூட்டி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து

(க)

காலை யுண்டி யொடுசசி யுண்டிக டிருநது வெங்கநிா சாயந்திடும வேலை யுங்கிர சத்தின் மைந்தாகண் மேவு ருமையி லீன்றவ ரால மென்னவ முன்று போயககலி யாண் லுககறை வாராகணின் சீல மைந்தனெம மைந்த தாககொடு சென்று மீண்டில னினனமும்.

(இ - ள்) காலையுண்ட உசுககாலவுணவுமொழித்து, வெவலிய கிரணங்கலையுடைய சூரியன் (பிறகடலிற) சாயகின்ற(மாலை) சாலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டிலவராமையால், பெற்றோர்கள் விஷத்தைப்போலக் கோபித்தசென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள் உண்ணுடைய நல்லபுத்திரன் எங்களுடைய பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவரையில் வந்தானிலன். எ - று (40)

உனக்கு மைந்தனை நீயொறுத்தியொறுத்தி டாயெனில் யாங்களே நினக்கு மின்னனு நபரிடித்துஞ் சேலெனத்தென்று வாமல்தனபுகொழுமபடை மன்ன வறதகி வித்து நினனைய கன்பதி தனக்க யறபுலத தோட்டு வாமிது சரத மெனறுக வாய்ந்தனா

(இ - ள்) உன் மகனாகிய வல்லாளனை நீ கண்டபடாயாக (அவ்வாறு நீ) தன்மக்காவின் நாங்களே உனக்கு நனபமுண்டாகுமபடி (அப்படி) பிடித்து வினாந்து தெறுவோம் அல்லது தியைச்சிந்தும் வெவலியுடையதநாகிய அரசனுக்குரைத்தி, உன்னை இவ்விசாலமான நகரத்திற்குப் புறத்திலேயோடடிவீடுவோம். இது நீசசயமென்று வருத்தினார்கள். எ - று (41)

நகரு ளாரனை வோரு மின்னண நைய வோதது மொய்யென வகனி லாவிப கோப பூளவ் முன்று கண்களசி வபபெழு மிகவு நீளொரு தண்ட மேந்துபு வேக மோடுந டருதுபாயப புகரி லானிறை பூசை யாறறுபு லத்தை முட்டின டெட்டியே

(இ - ள்) நகரவாசிகளெல்லோரும் இவ்வளகயாக வருந்துமபடி சொல்லும் வினாவில் மனதிலுண்டான கோடமானது பற்றியெரியக் கண்கள் செப்புண்டாக, மிகவும் நீண்டதோர் கோலத்தாகி வினாவாக நடந்துசென்று, குற்றமில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பத்திரிதைந்த விசாயக) பூசையையும் இடத்தைபடைந்து சோநதனை எ - று (42)

விண்டு தேனவழி மெனம் லாதகழை மேயந்த பந்தரை வீட்டினு னண்ட ராலறி யாவி நாயக வானை லாரமா முரத்தியை மிண்டி னோடுமெடுகதெ றிருவெருக்கொன மைந்தனை யன்பறக தண்டி னுறகறை சோர மொத்தினன் சண்ட னோடுரு காட்சியான

(இ - ள்) இயமனையோத்த சோறந்தையுடைய கலியாணனென்போன வாயவிண்டுதேன சொரியும் மெல்லியமலாகளாலுந தழுகளாலும் மேயட்டுற பந்தலை வீழ்த்தினு, தேவர்களாலறியப்படாத வீராயகப்பெருமான பொருந்தியுள்ள மூத்தியை மத்ததாலெடுத்தெறிந்து, பயங்கொண்ட மகனாகிய வல்லாளனை ஆகச் சகலத்தண்டத்தினால் உதிரமொழுகுமபடி புடைத்தான எ - று (43)

அடித்தும வெப்பம் முமை யாறகளி யாண னொடுமவல் லாளனைப் பிடித்தி றுக்கிம் ரத்தி னோடுபி ணிதந னவரிழை தீரமகன ஷ்டுதி டெருதையெ னப்ப ணிதனை வெப்ப பாவியி ரங்கின மடித்து வாயிதழ் தினறு நினறு மலங்க வன்சொனி கழ்த்தினு.

(இ - ள்) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்துக் கோபமொழியாமையால், பயப்படுகின்ற வல்லாளன்பிடித்து இறுக்கி மரத்துடனகடமுன்ன குற்றமில்லாத வல்லாளன் என பிதாவே! என்னைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணங்கினு கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்நன்று வருந்தும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான். எ - று. (கசு)

முட்டி லாமலனி நாய கன்பணி முறழி னுய்ககவ னேயினிக
கட்ட விழ்ததிடுஞ் சோறு நீருங் கீர்த்தின வேட்டவு நீல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிர காகரு மிலலினு ருதொழிந்திடி னுய்ந்தனை
மெட்டின மாண்டனை யென்று கூறின னேதி லானின கனறனன்.

(இ - ள்.) இடையூறிலலாமல விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு ஆவ்விநாயகனை இனிககட்டவிழ்ப்பான, சோறும் நீரும் விரும்பியனவுங் கையிற்கொடுப்பான்; தொடர்ந்து உன்னுயிரைக்காப்பான் வீட்டிறகு வராதொழிந்தாற பிழைச்சாய், (அவ்வாறினநி) வந்தால் இறந்தாய் என்று கூறி அயலாணைப்போல நீங்கிச்சென்றான் எ-று.

முககண யானைமு கத்த வாநினை முற்று நம்பிய நாயினேன
றுகக மாரந்திடின விககி னங்கடு ரகரு நாதனே னுமபெயா
தகக தோகடா கால மாறினுஞ் சாராத வன்பாத மககெலாந
தோகக பேரருண மாழி லாயெனச சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ள்.) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுகமவாயந்த விநாயககந்தவுளே! தேவரீரை முழுவதும் நம்பிய அடியேன துககமனுபவித்தால் (தேவரீருக்கு) விககினங்களை யொழிக்கும் விககினராசப்பெருமானென்னும் பெயர் தருதியுடைய தோ? சுடாகாலமாறினனும் (தேவரீரைச்) சாராத அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரருள் புரிதலில் மாறுபடுதெல்லாதவரே! என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச் சொல்கின்றான். எ - று

உத்தரகாண்டம்

“சுடாகால மாறினும்” என்றதற்கு, இரு சுடாக்கள் தூலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றவது, சுடாக்களுங் காலமும் நிலைமாறினனும் என்றவது பொருள்கொள்ளலாம் (கசு)

வேறு.

யாவ நெருவ னுலயத்தை யிறுத்தான கணேசா திருவுருவை
யாவ நெருவ நெடுத்தெழிறதா நெளியே னுடனெயத தோரபெருக
யாவ நெருவன பிணித்திட்டா னிறைவன நனக்கு நிரந்தனைகள்
யாவ நெருவ நெண்ணும் லிசைத்தா நந்தக கொடுமபாவி

(இ - ள்.) எவ்நெருவன் (யானைகணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை யறித்தனனே, எவ்நெருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறிந்தனனே, எவ்நெருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகுமபடி கட்டிவிட்டனனே, எவ்நெருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நீந்தனைசொல்லினனே அந்தக் கொடிய பாவியானவன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

இசெய்யுளினுள்ள கொடுமபாவியெனனு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளினுள்ள பீழையுறுகவென்பதைப் பயனிலையாகக்கொண்டது. (கௌ)

சூருடாய் மூகை யாய்வெதிராய்க் குறளா யுருவீற் கதைசீயும்
பெருகா நிழ்கும் புண்ணனுமாயப் பீழை யுறுக பெருகுமதத

தொருதே வனுக்கு நானடிமை புணமை மாமே லெனச்சபித்திட்.
ஒருகா நின்ற தனதுளத்தி லுலவை வேரதை யுறப்பினித்தான்.

(இ - ள்.) மதமபெரும விராயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட தன்மையாகில், அங்ன் குருடனாயும் மூகையாயும் வெதிராயும் குளன்னாயும் தேகத்தில் உதிரமுஞ்சீயும் பெருக்கொடும் புண்ணுடையலனுமாகிச் சூனபடையகடவன் என்று சாபமிட்டு, உருகுகின்ற தன் மனதில் உலவை [கிலுகிலுப்பை] மாலையனிக்த விராயகப்பெருமானைப் பொருந்சப்பதித்தனன் எ - று (கஅ)

உலவை - புலிக்ககொன்ற அலலது விலக்கின் கொம்பெனினுமாம்

உடலே கயிறிறுற் கடடுடை துளத்திற் கதுளின் நேயத்தற
படாதி ரமரா பெருமானைப் பற்றிப் பிணிப்பா மெனவெனின்
மிடலாற் பிணித்தது தனதுயிரை விளிப்ப முயன்ற சிறுவனென
கடமா முகவன் நரியாதேநா காமா மறையோ நென்பபேராதான்.

(இ - ள்.) தேக்கமே கயிறிறுற் கடடுப்பட்டது மனதுக்கு அச்சுளையிலையே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவா கலைவரான கணேசப்பெருமானையிடித்து (மனதுறுக்கடுவாமென்று, அன்பிற் வலிமையாற் பிணித்தது தன் பிராணனைவிட முயற்சி செய்த சிறுவனாகிய வல்லாளனுக்கெதிரிற், மகஞ்சொரியும் யானைமுக விராயகக்கடவுள் மனந்தாளாது அழகிய ஓர் வேதிபராக எழுந்தருளினான் எ - று. (கக)

பருதி யெழுவும் வல்லிறுந்நம் பனியு முடைந்தா லெனமுநதூன்
மருமம் புரள வரும்மறையோன் வடிவு நோக்கி வல்லாள
னிருக்கப் பிளிப்பி முடற்புண்ணு மிமைநகு மனவின விடடகல்ப்
பொருளிலினையேயிவெனன்று பொருக்கென நிறைஞ்சி விதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) சூரியன் உசயஞ்செய்யவும் மிகவுருந்நம் பனியுமொழிந்தாற் போல, உபவீதமானது மாப்பிறப்பா ஒருகின்ற யெங்குனுடைய உருவத்தைப்பாத்தது, வல்லாளன் தன் இருகரங்களைக் கடடியகட்டிமே தேகத்திலுள்ள புண்ணும் விராடிப் பொழுதில் விடொழிய, இவ்நகரணனே சமானமில்லாத விராயகக்கடவுளென்று விரைந்துபணிந்து இத்தனைச் சொல்லினன் எ - று

வல - வலிமை பாணமிகு, சிலைய புணர், திமது.

(உ0)

உ - று.

தந்தை நாய சுற்ற முற்றுக் கம்பியினையுக் கள்ளனறி
யிராதவை யாததில் வேறே யிலையென்ப தின்று கண்டேன
முத்துல கணேந்தூர் தோற்றி முடித்தருவா முகலவ மூவா
வந்தன வென்றான் மைந்த னாக, தன்ன றமுக்கிச் சொல்லான்.

(இ - ள்.) ஓர்நேயனுக்கு நுவவுலகத்திலே பிதாமாதா உறவினா முதலிய யாவும் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமிலா என்பதை யிப்பொழுதுணர்ந் தேன முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தழித்தருளும் முதலவனே! அழியாத அந்தணனே! என்று வல்லாளன் கூறினான் அந்தணா (உடிவாக வந்த கணேசப்பெருமான) தழுவிக் சொல்லுகின்றான் எ - று

தோற்றி முடித்தருள எனத்தை “ஒருபொழி யொழித்தன, னின்னகொன்ற குறித்தே” என்பதனால் “காத்து” எனவும் பொருள் உட்கொள்ளுக

(உக)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவமினா நமக்குப பதநா
தமக்கப ராதஞ் செய்த நறுகண ரிவாக னௌலலாந
குமைக்குமவெந ரிவாயத துன்பங கூர்வாகுனா மறுமையிமமை
யிமைக்குமுன முடிவு காணு விடுமபைபேநா யுழப்ப ரதமுல.

(இ - ள்.) நமக்கு அபராசம் விளைதத குற்றமுடையவாகநும், நமக்கு அன்
பராயுள்ளவார்களுக்கு அபராத்தசெய்த அஞ்சாமைக் குணமுடையவார்களுமாகிய இவா
கள் யாவரும் குவிக்கின்ற கொடிய நரகவாதனையை மிக்கடைவார்கள, மறுமையிலும்
இமமையிலும் வினாவில் ஒழிதல்லாத துன்ப பேராவல வருநதுவார்கள எ - று

இருவாக விட்டத்துய குற்ற மிழை நுகநல யாணற் கினனே
வெருவர விட்ட சாப மெய்ப்பயயன் விளைத்து மைந்தா
பொருமுத லொழிந்து நீயும் பேராகது வரங்கள் கேளாய
தருகுது மெனமுன் கேட்டித நழைந்துவல உள்ளன சொல்லவான்.

(இ - ள்.) (யாணம் என அனபனுமாகிய இருவார்களிடத்துய குற்றஞ்செய்த
(உன தனையாகிய) வல்லாளனுக்கு இப்பொழுதே அச்சமுண்டாகும்படி (நீ) கொடு
தத சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கினும் மகனே! நீயும் துன்படைத
லொழிந்து அழியாத வரங்களைக் கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்பேரெனன்று
(விநயக்கடவுள்) கூறினா. வல்லாளன் (அவ்வாசனையைக்) கேட்டு மனங்களிக்
துச சொல்கின்றான் எ - று (உரு)

தாமரை பழித்த நெய்பொற் முனிவோ நீங்கா வாய்பே
யேழுறு மடியேற் சிக மொழிவா சொந்த நான்கு
தோமற் விங்கே வைத தொழுவவாக தெல்லாம வேவாடுங்
காமமு மளிக்க வெனமுன் கருணியின் மறநீயோன் சொல்லவான்

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலராவென்ற சேவரீருடைய அழகிய உபயபாத்தங்
களிற் பிரியாத அன்பினையே மயங்குந்நற அடியேனாகமுருநக எம்பெருமானே! எந்
தக்காலத்துங் குற்றமற் இவ்விடச் சிவிரூபநாக (சேவரீரை) வணங்குபவாகடெல்ல
லாம் வேண்டிய நீட்டிச்சித்திராக கொடுத்திருக்கவென் (வல்லாளன்) கூறினான்.
வேதியாக வந்த விநாயகருளில் சிருபைபுடன சொல்லினாரா எ - று. (உசு)

உனக்குநம் பாநப போதி லொழிதரா வாய் நுகநா
மென சூசின பெயாமுன் னாகப் பெயரிட்ட வ வுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளத் தங்கியிங் கிருந்துங் கண்டாய
மனசுகளிப் பொடுமனை வினாணும் வந்தெய்மைப் பூசை செய்க.

(இ - ள்.) உனக்கு நமமுடைய நிருவடித்தாமரையில் (ஒருபொழுதும்) அக்
லாத அன்பினையளித்தோம் எமக்கு உன்னுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாள
கணேசசென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது துதித்தத தளவுகுவேண்டிய வரங்
களைப்பெற இவ்ருத தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோக
மும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று (உரு)

இவ்ருறு நமது மூர்த்தி யாவிரே தெரிசித் தாலு
மங்கவா தமக்கு மீயட்ட வருமபொரு ளொளிநுண் டாக

திங்கணல விழாவே யாடடை விழாதின் விழாவு மீங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைந்தனே யய்யென றேறுதி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நமசிஷாத்தியை எவாதாந தரிசித்தபோதி
லும், அவர்களுக்கு விருப்பமுற்ற அரிய பொருள்கள் சுலபமாக உண்டாகுதல் நல்ல மா
சோதசங்மும் வருடோதசங்மும் நித்தியாந்சவ்மும் இவ்விடத்தில் மங்கலகரமாக
உண்டாகும் மகனே ! அறிகவென (விநாயக்கபட்சுள்) உஷாந்சுளரி எ-று. (உசு)

வேதிய னாகப் போநக விநாயகா முந்நி யாகி
முதுவ கணைத்தும் போற்ற முக்தபெருங் கருணை யோடு
மேதக விருந்தா ரங்கு விளம்புநிக காகை கேட்டோ
கோதற்ப படித்தேர ரெல்லாந் குறைவில்செல் வதத ராவா

(இ - ள்) பிராமணவடிவாக எருந்தருளிய விராயக்கருளிகில மூத்தியாகி,
பழமையாகிய உலகமுழுதும் துதிசெய்ய அருமபுகின்ற பெருந் கிருபையுடன் அங்கு
மேம்பட வெழாந்ருளி யிருந்தனா கடறிய இச்சரித்ததைக் கேட்டவாகளும், குற்ற
மறப படித்தவாகளும் கிய யாவருங் குறைவில்லாத செல்வத்தைமுடையவாகளாவா
கள் எ - று. (உஎ)

வெற்றிலை விம தககன் மேவுமுற பிறவி சொற்ற
முற்றவா பிறப்பின் மைந்த னோளுமவல் லான நென்போன்
முற்றிய கணேசா தமமான முத்திசோந் ததுவுங் கேளென
றறழில் விடா வாமித திரைவற கற்றய னுற்றான்.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய வேறபடையெந்திய வீமராசனே ! தக்கன
டைய பொருந்திய பூர்வசன்னத்தைச் சொன்னும் பொருந்திய அபயிற்றியில் இளை
யோனாகிய வல்லாளனைப்பவன் (அஃது) முந்நித் கணேசமூத்தியால் முத்தியடைந்
ததையுங் கேட்கவென்று, சோலில்லாத (தலைதையுடைய) விசகவாமித்திர முனிவா
வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினா எ - று (உஅ)

வல்லாளன் வேதனைநிகருட்டலம் முற்றிற்று.

சூகந் திருவிருத்தம் - கங்கா

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லா நிரிஞற றெடரொ னுதா
னெல்லே பொருந்தி திகொடி ருபா
வல்லா னன்மகிழ்ந் அமுனை மேபோ
வல்லா தரவாற பணிர யந்தான.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றிற்ற பற்றமுடியாத கணேசப்பெருமான்
அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளி யிருப்ப, வல்லாளன் மணக்களிப்புந்
றுப் பண்டுபோலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை வீருமயினான் எ - று.

சொல்லாதி எனறது வாக்கு மனம் காயமெனநூந் திரிகரணங்களை. (க)

பூமபு தாபுதக் கியழன் மூழ்கிக்
தேமபைய புனரீங் கனிந றுங்சா
யாமபன மலரா திபல் வீட்டி
யாமபன முகனாச சீனெதொ டுததான.

(இ - ள்) ஆழ்கிய பந்தரைப் புதிதாக்கி நீரில் மூழ்கி, வாசந்தங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காய்களும், அல்லீமலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களையே சேகரித்தது, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன். எ - று

முனசெய்த பந்தரை அவன் தந்தையாகிய கலியாணன் அழித்தமையின அதனை மீண்டும் சரியாக்கினனென்பாரா “பூமபந்தா புதுக்கி” என்றார் (உ)

இவ்வா றவன்பு சைசெய்தி ருப்ப
வவ்வா றிடாசெய தகலு நாயகன்
றுவ்வா தகலா தசுடு சாபத
தெவ்வா லுறுநோய கொடுதி கைத்தான.

(இ - ள்) இவ்வலையாக அவன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவ்வலையாக (வல்லாளனை முன்பு) துன்புசெய்தகன்ற கலியாணன் வையின, அதுபலியா தொழியாத சுடுசொப்பகையாற பொருந்திய நோயினைக்கொண்டு (செய்வதுணராதது) நிகைப்பற்றினான். எ - று

சுடுசொப்பம் - சுடுகின்ற சாபம், அதாவது சொடிய சாபமென்பது பொருள்.

உ - று

மைந்தனுட னாடியம் காரிரிய லுறறு
நிரதமுதி கேள்வானிக னெய்தியலை செயது
பந்தமுற விதகிமக ணைப்பரிவி லாறைய
வந்தனனெ னைரொலவுண் மாபுஞ்முனை யாணமுன்

(இ - ள்) சிறுங்ஞகிய, வல்லாளனுடன் விரோதமுடைய பிள்ளைகள் ஓடி, மனம் வருந்தும் இரத்தமதியின் முனசென்று, இரத்தமதியே ! உட்கடையாக (நினைகனவருகிய) கலியாணன் உணமகனை யடைந்தது துன்புறுத்திப் பந்தப்படுமபடி கடடி மனமிரங்காதவருய் வருத்தனெனந்து சொல்ல. எ - று (ச)

கண்ணறிவு வாககறிவு காத்தறிவு நீங்கிப்
புண்ணுருவ னாகவொ டுத்தியுமுண னாகி
நண்ணின்ன வைக்கடன யந்தவரிழு நாயகன்
பண்ணின்மொழி யிரந்துய்தி பார்த்துமிக வாடி

(இ - ள்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி விழுந்த கலியாணனென்னும் கைசியன் கட்டிலுலாகிய அறிவும் வாக்கினுலறியும் அறிவும் காசாலாகிய அறிவுமொழிந்தது, புண்ணுடைய வடிவின்ருகி, வளர்கின்ற மனமும புண்பட்டுப் பொருத்தினன். பண்ணெலிப்பா லுஞ் சொல்லையுடைய இரத்தமதி யென்பாள (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்தது. எ - று.

“கண்ணறிவு வாககறிவு காத்தறிவு நீங்கி” என்றது, குருடும் மூகையுஞ் செவிமொகி யென்பதாம். (ரு)

என்னையிது வந்தபடி யெனனிதைவ னுககென
 னுனனியுள ரைநதுருகி யுணகணறல சோர
 வனனிமிசை வனனிவளை யப்படுநா நெந்நேரய
 துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொத்தாள.

(இ - ள்) என கணவனுக்கு இத்தானபம் நோத்த கையாது காரணம் என்று கருதி, மனம் வருந்தியருகி, மையூட்டிய கணகவினினும் நீ சொரிய, நெருப்பினமேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவாகையும, கொடிய நோயினமேற பொருந்திய வேறு நோய சோந்தவாகையு மொத்தனை எ - று.

வன்னியாவது நோயாவது பெற்றோர் அதனால துன்படைவராகலின் அவாகட்கு அதனமேல வேறோர் வன்னியு, பணியு நேரின அவர்கள் துயாசகிப்பதருமையாதலபோல, மைந்தன அடியுண்டு கட்டப்பட்டனென்க கேள்வியுற்ற துயரத்தான கணவன் குருடு செவிடு ஊமை தொழுநோய முசலிய துன்பங்களை யடைந்தது கண்டதுயரத்தால் அவ்விந்தமதியை “வன்னிமிசைவன்னி வளையப்படுநா, நெந்நோய துன்னுமிசை வேறு பணிதன்னு நருமொத்தாள” எனறா. (க)

செலவமொடு நல்லினமை சேரத்தமொழுநாறு
 மிலவனாயி ரத்தகலி யாதவியல மானைப்
 பல்லகைய நங்குளபரி லோடுபுரி வானைப்
 புலவனையி லாவ்வனைப் புலனாவது பீகோ

(இ - ள்) செலவமும் நல்ல மவவனமும் கூடிய காலத்திலும் இல்லங்கடந்த புறஞ்செல்வதறியாந் இயல்புடையவனும், பவவகைப்பட்ட தருமங்களை அனபுடன் செய்பவனும், சேரத்தக்க தீவினைகள் (சிறிதும்) இல்லாதவனுமாகிய இவனை, இவ்வகைத் துன்பமோ அடைவது? எ - று.

பண்டுபுரி தீவினைப் பார்த்ததில் தெனமேகா
 மிண்டினமக னைப்பட்டரி - ன வீழத்திடு தெனமேகா
 தண்டமக னைப்படுத்த றக்கதிடு நெயென
 நெண்டொடி புலம்பிமக னுற்றுழிந டப்பாள

(இ - ள்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையால் வந்தது இறுவெனச் சொல்லவோ. கொடுமையால் மைக்களைத் துன்பு, நல வீழத்திய பலன் இறுவெனச் சொல்லவோ. புத்திரனை (தவறி நடக்கையில்) தண்டனைசெய்தல் தக்ககாரியமே யென்று, ஒளியியவனையே மணித்த இந்நுமதி யென்பதன் புலம்பிக்கொண்டு புத்திரனிருந்த விடத்திற்கு நடந்தாள எ - று.

வேறு

இடவிய வயனமனை யேழை மாசில
 ருடனவர நகரப்பிறத தொயமொன் றேகியாங்
 கடலிப முகப்பிரா னடிகுள புசலை
 நடவுதன் மைந்தனை நயப்ப நோக்கினுள்

(இ - ள்) இடங்கொண்ட அயலவீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடேவர நகரின் புறத்திலே வினாந்துசென்று, அங்கே வலிய யானைமுகத்தையுடைய வீராயக

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைநடத்துந் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப் பாத்நன். எ - று (க)

கட்டப்பட்ட டிருகையுங் காதப் பட்டுல
சொட்டப்பிண ணீரமகன றுயருற ருனென
விட்டப்பட்ட டிளருநு ரியமபிற றுணமையி
னெட்டப்பட்ட டில்தென வுழையாக் கோதினா.

(இ - ள்) இருகரங்களுங் கட்டப்பட்டு, அடிகப்பட்டு, உடலினின்று உதி ரஞ் சொட்டப்பட்டு மகன துன்படைந்தன்னென்று, இளம்பிள்ளைகள் இஷ்டத்து டன சொல்லிவது உண்மையிற் சேர்ந்ததினென்று அருகிலிருந்த மங்கையர்களுக்கு (இரதமதி) கூறினாள் எ - று (க0)

உழைவரு மாதரு முவப்ப ரோககியிம
மழைமதக் களிற்மினை வணக்கஞ் செய்திவன
விழைவொடு பூசனை விளைக்கும் பேற்றிழை
ருழைவில னுடலமென தோதுக கூறினா

(இ - ள்) பக்கவில் வந்த மங்கையர்களும் கவிடபுண்டாடக் கண்டு, இவன் இக்குளிர்த் மதநீரைச் சொரியும் யானைமுகமுடைய கணநாதனைப் பணிச்செய்து ஆசையுடன் பூசைசெய்யும் பேற்றினால், உடலமெவ்விந்தானிலன் என்று (அதற்குக்) காரணஞ் சொன்னார்கள் எ - று. (கக)

கையணி முகவோக் கருணை யாளனை
செய்யதனை சாரநணி திகழ்ந்த தேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
னையனாக் கிணையிலை யகிலத் தெனறனா

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமவாயந்தவனும், கிருபாமூர்த் தியும், குளிராத் செஞ்சாரதணிந்த ஒளியாயந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாய க்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வுல கத்தில நீகரானவரிலொன்றுசொன்னார்கள். எ - று (கஉ)

வேறு

சந்திரனபெய ரிரண்டின றரித்துவாழ் நற்றய்
மைந்த னைங்குரன் பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிறதை நின்றெழு மனபொடு திலைமென முலையின்
வந்த தனபயம் பாயத்தத் தழீஇகொடு வகுப்பாள்

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாழும் நல்ல தாயாகிய இரதமதி, சனபுதலவன் (வல்லாளன்) ஐந்து கிருக்கரங்களுடைய கணேசபெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பாத்து, மனத்தினின்றுண்டான அன்புடன், பசிலபூதத் மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயும் படி (மகனைத்) தழுவிகொண்டு சொல்கின்றாள் எ - று

இரதுவெனபதும், மதியெனபதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாத லின் இரதமதியைச் “சந்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நற்றய்” என்றார். (கக)

பிள்ளை மைப்பரு வதனூர் பெருமதக கலிறறு
வள்ளலைப்பணி வாய்க்கைகக கோடலின் மைந்தா
துள்ளலைப்பெருங் கடலுடை புடுத்ததொல லுலகி
னனளு டறபயன பெருநன் நிறுபந தையுமே

(இ - ள்) மகனே 'மிக மதஞ்சொரியும் யானைமுக்கூடவுளை வணங்கும்
விரதத்தை நீ குழுகதைப்பருவதிலே கைக்கொண்டபடியால், தள்ளுகின்ற அலைகளை
யுடைய கடலுடைக்கும்துள்ள பழலமயாகிய உலகத்தில் நன்மைதரும் உடலாலா
கிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமே யடைந்தோம்' எ - று

“மகனறந்தைக காற்றுமுதவி யிவனறந்தை - யெனனேற்றன சொல்லென
னுஞ் சொல்” என்றது கிருக்குறளாதலின, சிறப்புற்றனன எனனைப்பற்ற நாம்கள்
உடலின் பயனை யடைந்தோமென்பது கருத்து (கசு)

கால மொன்றிடைக கணபதி கருநனை யாற்றி
ஞால மொப்பற விலலிடை நண்ணலா காத்தா
கோல விலலிடைப பூநனை குயிறறலா காத்தா
சால விட்டெமைப புறந்த சேயுறத தருமா

(இ - ள்) குறித்த ஒருகாலத்தில், கண்ணப்பெருமாள்குட பூசைசெய்து,
உலகினா ஒப்பவிட்டிறகு வரக்கூடாதோ? (அல்லது) அழகிய விட்டிலும் (அப்பெரு
மானுக்குப்) பூசை செய்யக்கூடாதோ? எமமை மிகவும் பரிந்து ஊங்குப் புறமே
பொருத்தல தருமோ? எ - று (கஈ)

காற னாகளுங் கண்டிலேம விபதக்கு நுகதை
பூறு சேருடற பண்ணை பூமைப்பாயக குருடாயக
கூறு வாரததைகே விடெய்தி ராய்வங் குறைந்தா
வீறு காணருந் துபரினை விபமபவந் தருந்தேன

(இ - ள்) களிக்கத்தக்க உன் பிதா ஊன்புறமாத தொரு நோயாளனாயும்
ஊனையாயும் குருடனாயும் சொல்லுகின்ற சொல்லாக கோளாத செவிடனாயும் மனம்
வருநிறுன (இதற்குக்) காரணங்களுங் காண்கிலாம முடிவு காண்டற்கரிய துன்ப
முடையவளாய் (அவற்றை உனக்குச்) சொல்ல (இங்கு) கருது கோளேன எ - று

காரணம் எதுகைகேநாக்கிக் காறன் மென் நன்றது (கசு)

கோத சாததிரம யானையு பின்பவா வெருவரி
மோதி நீதியின் மைந்தரை நிறுவுநல மொழியு
மாந்த லாஹை நுகதைதனை டித்தது மறமே
யேது தாந்தசெய யினும்கன காப்பது மியலப்ப

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்களை யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள்
தவறிப்பிடாததில்) கோபித்து அடித்து நிதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை
யென்று) கூறுநிறகுமாதலின, உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயாம்.
தந்தை யெதனைச்செய்தாலும் மகன் (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரதரும்) இயற்
கையே எ - று. (கங்)

மைந்த புத்திர தருமநீ மதித்துவெப பகன்று
 றுநதை வெம்பிணி தீருமா றுவலுமந திரவகன
 சந்த மாமணி மருந்திவை தமமுளையா கியைவ
 தந்த நல்லுபா யதகினை யாற்றுவதல வேண்டுமே

(இ - ள்) மகனே! நீ புத்திர தருமனை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து,
 உன பிதாவின் தீபபிணியகலும் வகையாக, செல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைத்
 தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில ஏது பொருந்தவதோ அந்த நல்ல உபா
 யத்தை நீ செயதலவேண்டுமே எ - று (கஅ)

கேணமை மைந்தாக டருந்தைய வராததைகீழாத
 வரணமை யேயுற வென்பரா ரணமுத லுணர்நதோ
 காணமை யாததவென முந்தவ தியென கட்டுனா கேடுளெ
 றுணமை யாததவ எய்யமபவல லானபாந திசைசுகுமே.

(இ - ள்) ஆசைப்புதலவாகன தந்தை தாய் இவர்கள் கூறும் வார்த்தையைத்
 தாழ்ப்புடித்தாத ஆட்சியே உகதம் தருமென்று வேதமுதலியவற்றை யுணர்ந்தவர்
 கூறுவா மைதீட்டிய வெழுத்துதைப்பார், என் உறுதிமொழியைக் கேள் என்று,
 மெலியையுடைய இருதமதி யென்பான கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பாந்திச
 சொல்லுகின்றான் எ - று (கக)

வேறு.

கருவாய விளாதரு காலு மகட்டிற் கழன்றுபுறத்
 துருவாய வளாரு காலு முயிரகருயி ராயெவையுந்
 தருவாயு மாயாதகதை தாயரு மாமொரு தந்தனலா
 லிருமா நிலகினை வாழேர வெனக்கப்ப னனையுமே.

(இ - ள்) (நாயவியற்றிற்) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், வயிறினின்றும்
 நீங்கிப் புறச்சே உருவாகி வளருங்காலத்திலும், உயிருக்குரியாகி பெல்லாவற்றையுந்
 தருபவனுமாய், தந்தை தாயாருமாகிய ஏகதாக விராயக்ககடவுளல்லாமல், பெரிய
 பெருமைதங்கியவலட்சத்தில் ஒருந்துபவாகனோ எனக்குத் தந்தைபுக தாயுமாவா? எ-று

இருமாந்லதகினைவாரோ வெனவத இருமாந்லதது இவ்வாரோவெனறு
 வது, இருமாந்லத்தில் வாரோவெனறுவது பிரிக்க இனைய ஸந்தல் இவ்விரண்
 டும் ஒருந்துதலெனும் பொருளுடையன (உ0)

ஆமே யொருவ ரொருவா கிடனா யகற்றுவது
 மாமே யொருவ ரொருவா கிடனனமை யாகருவதுந்
 தாமேது ரெயகன ளன்னது தாமே புசிப்பதவழிப்
 போமே தலையிற் பொறுத்தான பிழந்து நினைப்பினுமே.

(இ - ள்) ஒருருக்குற்ற துன்பத்தை லிலகருவது ஒருவருக்கு (சாததியம்)
 ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டி செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாததியம்) ஆமோ?
 தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதலது, தலையில் எழுதிய பிரய
 தேவனே மீண்டும் கருதினதும் (அது அவரை) விட்டுப்போமோ? எ - று. (உக்)

கொற்றவா காரியந் தமயிசை வினற்கு குமார செய்தங்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல் லாகொ லுயிர்த்தவாகண்
மற்றவா தமமை பொறுத்துயிர் வாழினு மன்னர்பணிக
கற்றமெ லாமபுரிந் தாலுயிர் கூடுங்கொ லாரணங்கே

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியத்தைத் தமமுடைய அதுமதியிலலாமல், புதல்
வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத்
தண்டித்து உயிர் வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைக்குப் பலவித இடையூறுகள்
செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! ஏ - று. (உஉ)

வெந்தவெண் ணீறணி வானும் விழிக்கடை நோக்கிநிறு
மந்த விராயக ராலைய தளளி யதுக்கியெனை
யெந்தை பிரானுரு வதையுங் கையா லெடுத்தெழிந்தான
வந்தது காணாத னுலவமு வாததோ வனபிணியே.

(இ - ள்.) நீறிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும், கட்கடை
யினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விராயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத்
தளளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவுருவத்தையுங் கையினெலெடுத்தெழிந்தன்ன அச்சொல், கெடாததோ
வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது. ஏ - று. (உங)

இமமையின் மாததிர மேயனநி யிந்நோ யுழப்பன்கண்டாய்
செமமைசெய் கோலுடை வல்லவன கற்பிற நிருந்திழையா
யும்பையி னீயுங் கமலையென றுகுவை யுனவயிறந்
னமமகல யாணனென பானற்கக னென்னவந் தல்லலுற்றே

(இ - ள்.) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமன்றி, (மறுமையிலும்) இக்கோயாற்
றுன்புறுவான் செமமையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன கற்பிற்
சூரியமனைவியாய் நீயுந் கமலையெனனும் பெயருற்று வருவை உன் வயிறநில இக்கலி
யாணன் தக்கனெனும்பெயருடன் பிறந்து (இக்கோயால்) துன்பமடைந்து. ஏ - று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோய்தொலை யாமையி னொறுனி கூரதுயிர்த்த
மன்னவ னினனெடு நீக்கிட முக்கல மாதவனொ
பினனவ மெய்துவிர செல்லினி யென்று பெயர்த்தனனே.

(இ - ள்.) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச்
செய்தும், பொருந்திய கோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய லெவராசன
துன்பமிருந்து உன்னுடன் (அவன்)விலக்க, சிறந்த சுவசியாகிய முக்கலமுனிவரால்,
பின்னே நன்மையடைவீர்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசன வழியாகத்)
நீக்கினான் ஏ - று. (உக)

நற்றூ யகல வுரைத்தவன் மீட்டுந் புசையிடை
வற்றாத வனபி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்ந்
தற்றாகட கற்ற வமல விராயக னுங்களுள்
வுற்றார் கணத்தா விமானங்கைக் கொண்டவ னுற்றுழியே.

(இ - ள்) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லுமபடி கூறி, அவ்வல்லாளன் மீளவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அனுபுடனிருக்க, அஃனுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபைமிருந்து, அற்றாகளுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் உப்பொழுது திருவருள் புரிய, கணநாதான விமானத்தைக் கையிறுகொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள. ஏ - று. (உசு)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம் தென்து
கண்ணெதிர நின்னு கதிருத்தலு நோக்கி
யண்ணல ருடகடி யேனபொரு ளோவென
நெண்ணி யிறைஞ்சி பெழுந்துகும் பிட்டான

(இ - ள்) ஆகாயத்தினின்று மிறங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுகெதிரேநின்ற பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருகரங்க ளாலு) கும்பிட்டன. ஏ - று (உஎ)

இரது மிலைந்தவ ரேவ விமான
தந்தன மன்பத ழீஇயிவா சென்று
வந்தவா கூறவல் லாளனி லாந்தா
நந்தர துந்துபி யாத்தன வனிறே

(இ - ள்) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான கட்டளை யிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டெந்தாம் அனபனை ! அதனைத் தழுவி வேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, லல்லாளை (அத்தேயவ விமானத் தில்) ஏறினன. (அப்பொழுது) தேவ துந்தபிகள் முழங்கின ஏ - று. (உஅ)

திருகளி ருங்குடை சென்னிநி முற்ற
மங்கையா சாமரை லாங்கியி ரட்டப
பொங்கொளி யாலவட டம்புடை நண்ண
வெங்கணும வெவையோ முந்துத பங்கு.

(இ - ள்) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வீசுததுவீசவும், மிகவொளியையுடைய ஆலவட்டங் கள் பக்கலிலவரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறமவாய்ந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ளங்கி பொலிக்கவும் ஏ - று. (உக)

வானவா பூமழை வாரியி றைப்பத
தேனலா கோதையா ரோந்தெதி ராட
வேனவா வீராவீ ராயப்புடை நிற்பத
கானமெ முப்பினா கந்திரு வத்தேதோ.

(இ - ள்) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச சொரியவும், தேனசொரியும் (பூக்கன்பொருந்திய) கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிரூத்தஞ்செய்ய வும், வேலையும் வாளையுமேந்திய வீரர்கள் தம்மிறகலுத்து பக்கலில் நிற்கவும், கந்திரு வர்கள் கானவொசையை முழப்பினார்கள். ஏ - று. (க௦)

வரிசைக ளின்னணை வந்தவா செய்யப

பரிசனா சூழந்திரு பாலுநெருங்க

வீரசிய மெனமைவி மானமொ டேகிப

புரிசெய்க னேசாபு ரத்தில மாரதான.

(இ - ள்) வந்தவர்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபக்கலிலு நெருங்கவும், மெனமைமிகக் விமானத்தடன சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன [வல்லாளன்] எ - று (கக)

இரத்திரன மண்ணை ினபமவெ றுத்தாங்

கிரத்திர னின்பமெ னைக நுமவெ றுகரு

மந்தமில் போகம் முந்திவ ருந்தா

தெந்தையி ருங்கமு லெய்தியொ ன றுணை.

(இ - ள்) இரத்திரனானவன் உலகினருடைய சுகத்தை வெறத்தாற்போல இத்திரபோக முழுவதையும் (அறப்பென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையிலாத போகத்தை நுகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தனன் எ - று.

போகமருந்தி வருந்தாதவரவா சுக முற்றவாங்குச செருக்கு முதலியவற்றால் துன்புவிளையுமாவின். (கஉ)

வேறு

அதிரயம் பலவு நோக்கி யநந்த ரத்தோரா யாரும்

விதுவணி சடித்த தெந்தை விராயகா தமக்குக கோயின

முத்திழ் கெழிப்ப வாக்கி முறைபுளி பூசை யாற்றிக

கதிவளா விழாவு மறநுக கடைப்பிடித்த தியற்றி னாரே.

(இ - ள்) அநந்தர் வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விராயக்கருகிலுக்குத் திருக்கோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம்) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந்திருவிழாவு மறநுகள்ளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் எ - று (கக)

மேதகு வரங்களை சான்ற விராயக சதூத்தி தோறு

மூதல கணைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக

காதலிற் பணியுஞ் செயலு கருதிய வரங்களை முற்றிப்

போதவா கருளா ின்றான புகாமுகக் களிற்றுப் பெம்மான.

(இ - ள்) மேனமைத்தகிய வரங்களமிகக் விராயக சதூத்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினா யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்ந்த மாணமுக்கதையுடைய விராயக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றவர, அவ்விடத்திலே திருவருள் புரிபின்னா எ - று. (கச)

வேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளன் கனமே

கோதறு முத்தியீந்த குஞ்சர முகவ னாகரு

மாதவா முதலோரா போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந தனனை யுரைத்தவாக கிடுமபை யினேறே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) வேசனை முழு
வகையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முததியைக்கொடுத்த யானைமுக விநா
யக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவிகள முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச
ரெனறு பெயரிட்டார்கள் அததிருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்கு துன்ப மெனபது
(சிறிதும்) இல்லை எ - று (௩௫)

பெருமபிணி கொண்ட நாய்கன் பேரிட ருழந்தே யந்த
வருமபவ மறவல் லாள னன்றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தது மகனறா னாக
வருமபவத் துறறுத் தக்க நெனுமபெயா வழங்கப் பட்டான்

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்
துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாப
மிட்ட வகையே வீருமபிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும்,
வரும் பிறவியிற் பொருந்தத் தக்கனெனனும பெயா வழங்கப்பட்டனை எ - று (௩௬)

அருந்தவந் தான மாதிரி யப்பவத் தியற்ற லானாக
திருந்தமெயஞ் ஞானம் பிள்ளை கணேசனாற் சோத லானும்
வருந்தனோய மறையோன காற்றான மாயந்தது வளர்பே ரனப்
பொருந்தலிற் கணேசா காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ள்) அரிய தவந் தான முசுவியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும்,
திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கணநாதப்பெருமானால்
அடைதலானும், வருந்திய பணியாட முக்கலமுனிவா (தேவ) காற்றினாலொழிந்
தது. வளர்கின்ற மிக்க உண்பானது பெருந்தவலிஞற் கணேசப்பெருமான வினா
வாகத் தரிசனத் தர்க்குமினா. எ - று (௩௭)

அவாபெருங் கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க நென்பாடா
றவநிறை முனிவன் பாதஞ் சாரந்து பல பவமுந் தீர்த்துஞ்
சிவமலி மனுவும் பெற்றான் நெவவடு வேலோ யனப்
னவனிகா வல்லாய வாழ்த வடைவுமீங் குரைத்துங் கேண்மோ

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிரந்த கிருபாபவனல், அந்தத்
தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவந் தையுடைய (முக்கல்) முனிவா திருவடி
யையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும் மங்கலம்க்க (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும்
பெற்றனன் பகைஞரைக் கொல்லும் வேற்படை யேந்திய வீமராசனே! அதக்க
னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனாய் வந்தவகையையும் இப்பொழுது சொல்லு
கின்றேனே கேட்பாயாக (என்று வி. சுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றார்) எ - று (௩௮)

வல்லாளன்முத்தியடைந்தபட்டலம்முற்றிறம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௩௪௫

தக்கனாசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிககருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லனபாற பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டொ யோடு
தக்கனங் ககன்று தக்கவா வாழ்த்தத் தருகவுண டினனிய நகரபாற
ரெுக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவலுந்மோரூழலை யடுத்தான்.

(இ - ள்) பேரருள் தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்
திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையிலலாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடை
கொண்டு, தன் தாயாகிய கமலேபுடன் தக்களுனவன் அவ்விடமவிட்டுச் சென்று, தருந்
தவர்கள் வாழ்த்தக் கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கவிறச்சேரத் அப்புறவத்தில் எவ்
வகைப்பட்ட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடுத்தான். எ - று.

புறவம் - ஈண்டுகுறிஞ்சி நீலம்

தக்கன தன் மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனென்பார் “புற
விடைகொண்டு” எனரா. (க)

அளிந்ததீங் கணியினை நேறலவாரந் தொழுகி யசம்புமச் சூழலி னி
டையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச் செழுமணிக் கரையிற நிப்பியமாய்ப்பு
றா தனமாய்க், குளிரந், தவான றிங்கன மிலைந்தருள் கணைரா கோயிலொ
ன றிருப்பனோ கண்டு, முளிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுற்றி
யாங் கிருந்தனன கணித்தான்

(இ - ள்) கணிந்தமதுரமான பழங்களின் தேனானது வழிந்தொழுகி (ககாலே)
வழுகுகுறிந் அவ்விடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின் செழுமை
தங்கிய அழகிய கரையிலே, நிவ்வியமாகவும் பழமையாகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய
சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணைப்பெருமானுடைய திருக்கோயி
லொன்றிருக்க னேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன ஆசையுடன் அந்
திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவ்விடத்திருந்து (அமமந்திர) ஸமரித்தனன். எ - று.

திப்பியம் - தெய்வீகம்

(உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட டானம் பண்ணியே காககர மனுவைத்
தன்னிக ரில்லான ருளியை நினைந்து தாவுறக் கணித்தனன பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விராயகா தமமை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல பொருளுஞ் சோவறக் கொண்டு தூயபூசனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அதுட்டானத்தை முடித்து
(முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விராயக்ககட
வுளைத் தியானித்துத் தருகியுடன் ஜபித்தனன் அதன்பின்னா அங்குநிலைபெற்றிருந்த
விராயக்ககடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்கன்வரையில், நெருங்கிய பல
பொருள்களையு மிகுதியாகக் கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்த
னன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வென்றும்.

(ஈ)

இருபதின் மேலா மொருதினத தியாம பிறந்திடு வைகறைப் பொழுதி, நெருகரத் திருகோட மொழுஞ்ஞம மதத்தி னொளிராதசுந தூர மத தகத்தின், வருமொரு வேழ மரதன மால் வயங்குதன கழுத்திலிட டெடுத்தபு, பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற போதரக கணவு கண்டனனே.

(இ - ள்.) இருபத்தோராக தினத்தின் யாமங்கழிந்த விடியற்காலத்திலு, ஒரு கரத்தையும், இருகொம்பினையும், ஒழுஞ்சுநிற முமமத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்தாமெழுதிய மதக்கத்தினையும் கொண்டுவரும் ஓர் யாலையானது இரத்தினமாலையைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிகது தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன ஈ - று

யாமம் வைகறையெனப்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்று அவை மால் யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் ஏற்பாடு எனப்படும் (சு)

விடியற்கதின நெழுந்த நாடகடன முடித்து விருப்பிற்றை கமலையை வணங்கி, முடிந்தவென கணவைக கேளென மொழிந்தான முகமலாந தன்னையுங் கேளாக, கடிந்தன நந்தங் கலியையின் நேமண காவல னாகு வை யென்று, நொடிந்தன எரிவவா நளவளா யிவாக ணோற்றனா முன்பு போ லிருப்ப.

(இ - ள்) பொழுதுபுலாத பின்னா, நீத்தினாநீங்கி நீத்திய கரும்முடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, நிகழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்டா யாகவென்று (தக்கன) கூறினன. கமலையும் முகமலாச்செயுற்றுக் கேட்டு நமமுடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனுவாயென்று நொடிந்தன. இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுங் கமலையும் அளவளாவி முகபோலக் கணேசமூர்த்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க ஈ - று.

நொடிந்தன - கைநொடி கொட்டினனெனேனேனும், கொங்கையிற பால் கரத்தன னெனேறும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவெனனும் வாய்பாட் டுந்ததகால் வினையெச்சம். ஆகுவை இதிலு கு - சாரியை (இ)

வேறு

கற்றாபுனை புகழ்மலகிய கவுண்டினிய நகரிற
செற்றாதினை யிடுசந்திர சேனனெனு நீங்கி
யுற்றானகதி யுற்றொடு முரிமைத்திரு பணியாள
பொற்றாரினன சலபைப்பெயா பூண்டாளவ லித்தாள்.

(இ - ள்) கலவிவடிவவாகாள அலங்கரிகப்பட்ட புகழ்மிஞ்சுந்த கவுண்டினிய நகரத்திலே, சத்தருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்தினு சந்திரசேனராசன் உடல் வீட்டு நந்தியடைந்தனன் அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவியும் பொன்மால் யணிந்தவளுமாகிய சலபையெனும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனா ஈ - று.

செற்றார் நிறையிடுமெனந்து அவனதாற்றல் விளக்கியதாம்.

(சு)

என்னுயிரி ரணையாயொளி நிருகண்மணி யனையாய்
மனனுபுவி தாங்குமபொறை மாறமிசகர ருலகம்
பொன்னாதிணி தோளவெஃகிய புககாயெனை நீத்தா
யனனுவிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய

(இ - ள்.) என அரிய உயிர்போனறவனே ! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி
னுள்ள கருமணிபோனறவனே ! அரசனே ! உலகினைச் சமசுக்கு சமையை யகற்றித்
தேவலோகத்தை அழகுபொருந்திய தோளிற்சமக்கக்கருதி (அகநே) செனரனையோ?
எனனைப் பிரிந்தாய் ! என தாய்போலவனே ! தேவாமிரதம் போனறவனே ! இது
தகுமோ ? இதுதகுமோ ? எ - று

வெஃகியவென்பது செயரியவென்னும் வாய்பாட்டி நந்தகால வினையெச்ச
மாகவின விரும்பியெனப் பொருளபடும (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோனமிகு குளிரநீரறு கயலிபா
லிழுதங்கறு கடாபோலொளி மெல்லையறு நாள்போன
முழுதரதுயா பெருகுங்கடன முழுதமபடி யெனைநீக
தொழுதுகுழ லரமாதரை யுறமுயிது தகுமோ

(இ - ள்.) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிக்க குளிர்சரிவாய்ந்த தண்
ணீரற்ற சேற்கெண்டை போலவும், நெய்மற்ற தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற குரிய
னற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுதந் துன்பம்பெருகுங் கடலில் அமிழுமபடி
யெனனைவிலக்கித் தேனெழுதுங் கூந்தலையுடைய தேவமாதர்களை யடைக்தனை. இது
தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொடியு.

வேழவிததழ லெதிரோம்படை மெய்யேயிது காறும்
வாழவிததனை யிப்போதுநல வழிபாட்டினுள் யாது
தாழவிததனெ னடியேனது தகவுண்டெனி ளுரையாய
ருழவிததக வெனபாலிடா சூழவிததனை தகுமோ.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியின முன்னே என்னை மணவுசெய்தது முதல உண்
மையாகவே யெனனை யிதுவரையில் (குறவின்நிகராதது) வாழ்ச்செய்தனை இப்
பொழுது அடியெனசெய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன ? அப்படி
யுளதாயின (வாயவிண்டு) கூறுவாய் நிறைந்தனான சொரூபியே ! எனக்குப் பல
துன்பங்கள் சூழ்வித்ததனையே ! இது உனக்குத் தகுமோ ? எ - று.

தாழ்விததெனன இதில் என் விருதி தனமையொருமையை யுணர்த்தியது

அந்நாளு மனபோடலா மனதோவகல வுறற
திநநாளது போலேயய லெகுறழிலை நினற
யென்னெதுயா வேனென்னுட லினபாரதர வருடா
யொன்னுரிடை யுறுபாவனை யுறறுயுரு சாமே.

(இ - ள்.) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அனபோடு கூடிய
மனதோ விலகியது இதுவரையில் அதபோலவே பிறவிடத்திலே சென்ற யில்லை
டாக ந்நன. என்னென்று துன்புறுவேன் ? என் தேக்கமானது இன்ப மடையும்படி.

(எனனைக் கரசத்தாற்) பரிசியாய் (என விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றாய் எ - று

வருடாய் என்றதில் வருடல தடவல். அருந்தாவெனப் பிரிக்கின ஒன்று ரென உயிர்முதலாகக் கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, கொன்னுரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி பெனசெய்குது மநதோவென விவ்வா
ரோவாதுரை மொழிவாள்விழி யுறைசிற்திட வருகித்
தீவாய்விழு தளிரபோலொளி தீரததனு வேறாய்க்
காவாதுள மானம்படு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள்.) ஆ ! ஆ ! இனியாது செய்வோம்? ஐயோ! என்றிவ்வகையாக விடாமலமுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிற்த மனமுருகி, தீயில்விழுந்த தளிரபோலப் பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக் காகக்முடியாமல் மனதில் மானமுண்டாகிக் கணவன (இறந்தவுடல்) மேலவிழுவாள எ - று.

உறை-நீர்த்துளி.

(கக)

முகமெறறுவ டலையெறறுவண முருகாரகர மலராத
றகவெறறுவள கனிவாயிரு தனமுங்குழை வெய்த
மிகவெற்றுவள் வயிறெறறுவன் மின்னைப்பொதி முகிவி
னுக்குமைக்குமல பொதியததளி ருருவந்துவ னுறறாள்.

(இ - ள்) முகத்தின மோதிகொளவாள; தலையிலடித்துக்கொளவாள, வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தருதியாக அறைந்துகொள்வாள், (கொவகை) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுங் குழம்புமபடி மிகுதியும் அடித்துக்கொள்வாள், வயிறறைப்பிசைந்துகொளவாள. ; மின்னலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழுக் கரிய கூடதலானது பொதியுந் தளிரபோன்ற உருவந் துவண்டனள் எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன் மனையாரொடு மினைவோகளு மிணைய
வொவவாதவ ரலலாலவய மொப்பாருல கிலலா
வவ்வாண்மையி னரசனபடி யகலுற்றன னெனனாத்
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேக்கித்தெரு மநதார.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைபவர்களுந் துன்பமடைய, சமானமலலாதவர்களல்லாமல் வெறறியிற் சமான மானவாகன உலகத்திலில்லாத அவ்வகைய ஆண்டன்மையுடைய சந்திரசேனராசன் உலகினை நீக்கினுனென்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேறபடையேந்திய மந்திரிக ளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினாகள் எ - று.

அவ்வரசனுக்கு ஒத்த பலமுடையார ஒருவருயிலலை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைந்த பலமுடையாராதலாலும், “ஒவ்வாதவரலலாலவய மொப்பாருல கிலலா அவ்வாண்மையி னரசன்” எனறா.

(கங)

வேறு.

கலங்கனிழ்தத நாயகன்போற் கையற்று மிகத்தளராதது
புலம்புநகா யெதிரோகுகிப புரோகிதனமற் றிதுசொன்னான
புலம்புலதெல் லாறுமக்குப புணாசுசுததைக் குறித்ததனறே
யுலந்தவனுக் குறுசுததை யுன்னலோ புலம்பொழிமின்.

(இ - ள்.) கப்பலைக்கவிழ்த்த வைசியனைப்போலச் செயலற்று மிசவுந் தளர்ச்
செய்துப் புலம்புகின்றவாருளைப் புரோகிதன நேரே பாத்து இத்னைச் சொல்லுகின்
றான (நீங்கள்) புலம்புகெல்லாம் உங்களுக்குள்தான் சுகத்தைக்குறித்தல்லவா?
(அஃதிருக்கட்டி) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுகத்தை (உண்டுசெய்ய) நீனைத்தீர்
களல்லீர். (இனிப்) புலம்புதலை விவோகனாக எ - று

புலம்புநா - இதில நகரம் நிகழ்கால முணாததியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

(கச)

காவலனுக்க கிளிச்செய்யுந் காரியத்தைப் புரிமின்கள

பூவுலகிற் பிறந்தவருட பொன்றாதா ருளரேயோ

வாஸியிறந் தவருடனே யாஸியிறந் தவாயாரே

மேலியவா னுஞ்ஞலப்பின விண்ணவரும் வீடுநரே.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு இனிச்செய்யவேண்டிய (ராமக்) கடனைச்செய்யுந
கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இறந்தவார்களிருக்கிறார்களோ? உயிரொழிந்
தவருடனே உயிரொழிந்தவாரசன யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால மொழியின்
தேவார்களும் இறப்பவார்களேயாவா! எ - று.

(கரு)

செய்தகக காரியத்தைச் செயதுதனு விற்றதவனா

புய்தகக நற்கதியி லுறுத்தநரே யவாக்காதா

பொய்தக்க பொருட்கிரங்கிப் புலம்புநாக ளெஞ்ஞானது

மெய்தகக பொருளறியா வீணரென விளம்புதலும்.

(இ - ள்.) செய்தத்தக கருமங்களைச் செயது, உடலொழிந்தவனா யுச்சி
லிக்கச் செய்யத்தக நல்லபதவியிற் செலுத்துபவர்களே (இறந்தவார்களுக்கு) ஆப்தர்
கள். பொய்மையாகிய (உடலென்னும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்
கள் எந்தக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணாக
ளென்று சொல்லவும் எ - று

(கசு)

சூழாமனோ ரஞ்சிதனை சுமந்துவென வனறவன்பால்

வாழனாச்ச ரிருவருளு மனவவனோ சுமந்துவெனும்

பாழியமைச் சன்னிறைக்குப் பாலனில் னாகையின

லாழினுறு காரியங்க ளுறையின னுலகேத்த

(இ - ள்.) ஆலோசிக்கும் மனோஞ்சிதனும் சுமந்துவுமென்று அப்பொழுதவ
னிடத்திருந்து வாழ்ந்த இருவா மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்துவென்னும்
பெருமைச்சங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனிலை யாகலின் பழைமைப்படி
செய்கருமங்களை உலகினா துதிகருமபடி செய்துமுடித்தனன் எ - று

மனவனோ சுமந்துவெனறதால் அச்சுமந்து வெனபான் அரசகுலத்தவ
னென்றும், கோத்தியில் மனைனை நிகாத்தவென்றும் கொள்க (கள்)

சுலபைரீ படிந்தாடித் துணாவேமபி நிலைதினு

சூலயுமனை யுட்புருந்தாள கோத்திருப பனமாறழிப்

பலருமவி டிடம்புருந்தா பதினமூன்று நாளளவு

மிலதுகிரி பைகளபலவு மியறழிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவன் நீரினமூழ்கி ஸ்நானஞ் செயது, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக்குள்ளே சென்றனர் குற்றமில்லாக தருபவனுஞ்செயது பலரும் அவ்வருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதினமூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன ௭ - று

வேம்பினிலே, தினனல-சுக ததைவெறுதச் "கைமபெண்ணின் துசகக்குறிகளு ளொன்று (கஅ)

அமைச்சரூபிரோ கிதா கணிதீர நகுணாக ணுகரிகா
தமைச்சரூபி விந துயாசுலபை சாப நுவா விநிநிவா
சுமைச்சரூபி புநிகாவருந கோளனைத் தோந திடுமினக
ணமைச்செலுநா நலியாத வரென்று நவிறுமினளால்

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர்கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயாவாகிய நடைபய்யுடைய சுலபை யென்பவன் சொல்லுவான் இனி நமமைச சத்துருக்கள் தனபுசெய்யா வகையாக, சுலபமாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சமக்குந தோனையுடைய அரசனைத் தோந்தெடுவான் எனக் கூறினான் ௭ - று (கக)

தொககவாக ளனாவோருஞ் சூழந்திருக்கு மமையக்தின்
முககலாவந் துடைசெயவார முழங்குமத மாலகறிற்றை
பிரககணமே யலங்கரித்திட டிலகுமர தனத்திழைத்த
செககமல மலாமலை தினகரத்திற கொளககொடுதது.

(இ - ள்) அவர்கள் பாவருநெருங்கிச் சூழந்திருக்கு சமயத்திலே, முகால் முனிவா அவகெருநருளிச் சொல்லுகின்றனா முழங்குகின்ற மததையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இநத விநாடியிலேயே அமுஞ்செய்த, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய தாமரை மலாமலையை வலிய கரத்திற்கொள்ளும் படி கொடுத்தது ௭ - று. (௨௦)

தனைளிடுதது விடுமினக ளாரகதெவனை யதுவெடுகதது
தினைமகழ்மின வருமநதா செமமலையே மாபிடுநெடு
வளைகடனமண னுலகளிக்கு மன்னவனாக குகவென்று
களைகண்மொழிந தனாபாரதா ரெலவோடுங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தனையலிழ்தது விட்டுவிடுங்கன் ; அது எவ்வை யடுத்தெடுத்த மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையனையே, வளைந்த கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொளகவென்று ஆசரவாகக் கூற்றான். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள் ௭ - று

தனை - கட்டுதல். (௨௧)

சுகனமெனும் பெயருடைய களிற்றறசை யலங்கரிப்பித
திகலயிலேவிற நனகனவ னினிதுமருந மகத்தனிகத
புகரிலா செணுக்குரிய பெரனமலாததா மனா துதொடையன்
மகிழுவதன் கைகொடுத்தது மன்னனைக்கொள கெனரசலைய.

(இ - ள்) சுலபையெனனும பட்டமகிஷி, சகனமெனனும பெயராயுடைய அரச யானையை அவங்காளுசெயலித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூடாமையாய்ந்த வேலாயுத மேந்திய தன் கணவனான சந்திரசேனராசன இடரிதாக மார்க்கத்துப் பூண்ட குற்றமில்லாத அரசாட்சிகுகுரிய பொன்னாலாகிய தாமரைமலர் மலையைக் களிப்புறுமபடி அதன் கையிற்கொடுத்தனன் என்று

அரச யானையெனறத நிலக்கணத்தை,

“காலோ நாந்ருந் சனிகையுங் கோசமும
வாலு ருப்போ டேழு மாநிலந் தேரயப
பாலுஞ் சங்குங் சாலுமபோ லுசிரது
காலினு ஞானந் லொருதனிக கையினும
வாலினும வாயினு மருப்பினுங் கோதல
வல்லது மதினமுன்று முழச்சுற்றுடைச்சாய
எழு முழமுயாக் தொன்பதுமுழ நீண்டது
தீயுமிழ் சிறுகண்ணுஞ் செப்புக்ரு முடைச்சாய
முனப்புபாத்து பின்பணிந்த தாயின
அவவியல் யானையை யரசுவா வென்ப” — என்பதனுதற்க (உஉ)

இந்தநக ரினிதாளு மியல்புடைய னைமாறுந்
சிறுதைதனக் கிசைந்தவொரு செம்மலைக்கொண்டு வருகவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு தறுகணமக மாலவெழுந்
கந்தாவெற பொனறெழுநது துணைவதுபோ னடந்தனறே.

(இ - ள்) இந்த நகரத்தை யினிதாக அரசாடரியும் இயல்புடையவனும், மனநிறகிசைந்தவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டு வருவாயாகவென்று கூறிய சொல்லை மனநிறகொண்டு, அஞ்சாமையையுடைய மகம்பொருந்திய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொன்று எழுந்தது விரைந்து நட நகரப்போல நடந்தது. என்று

துணைதல - விரைதல நடந்தது அன்று - நடந்ததன்று. இது “தொட்டனைத்து, கற்றனைத்து” என்பனபோலத் தொகுத்தல. (உஉ)

அன்றுமல ரோனவிடுதக வாழியினபின முனிவராக
னொன்றுதலம டுரிதான முரிமைகொளர சென்றுதுபோ
னன்றமைரரர் முதலானோ நடக்குமத வேழம்பின
றுனறினாசென றனாதமருகுத் தோனநிலைக்கொள வானவிழைந்தே

(இ - ள்) அக்காலத்திற் பிரமதேவன் செலுத்திய (தருப்பைச்) சக்கரத்தின் பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய சுவஞ்செய்யத்தக்க இடத்தை உரிமையாகக்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோ நடந்து செல்லும் மதயானையின்பின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விரும்புற்றசு சென்றார்கள் என்று

“அன்று மலரோன விடுதக * * * சென்று” என்றது—பூர்வம் முனிவர்பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடுத்த, சுவாமி அடியேங்கன தவம்புரிதற்குத் தகுதியான விடமெதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஓர் தருப்பையைச் சக்கரிகாரமாக விளைத்து அதனை யுருட்டி வங்கன இதனபின் சென்று இது

பொருந்துமிடமே உததமமானவிடமென றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப அவர்களும் அவ்வாதே யதனைப் பின்றொடாந்து அது தங்கியவிடத்தில தவஞ்செய்து பலன்களை யடைந்தார்கள். இதில நேமி விழுந்தவிடம் நைமிசவனமென்றாயது எனபது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த வாழி கசனமெனனுங் களிறென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள் யானைபின் சென்ற மந்திரி முதலாளுரென்றும், தவம் புரி தானம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றய உவமிககப்பட்டன

கொள்வான்—வான் எதிகாலவீனையெச்ச ல்குதி (உ.ச)

சுத்புடைய மடமாதா கணவனையே யல்லாது
பொற்புடையா ரிரந்துறினும புல்லாத வாறேபோற
பறபலருந் தொழினீங்கிப பரிவினெடு மெகிரோபோதச
சுத்புடைய சீமியவா தமைவிலக்கித் துயராவெழும்

(இ - ள்) சுத்புடைய இளம்பெண்கள் தமமுடைய நாயகனாயல்லாமல், அழகுடையவாக யாசித்து வேண்டினாலும் அவர்களைத் தழுவாதவகையோல, பல பேருந் தத்தவகாரியங்களை விடுத்து ஆசையோடு (தாம் மனைவனாகக்கருதி) எதிர செல்லவும், உயர்வாகிய குணமுடைய கணமெனனும் யானையானது பாம்புபோலச் சீறி அவர்களை விலக்கிறது. எ - று

மடமாதா - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களென்னுமையும் மடமை - மகளிராண நான்கனுள்ளொன்று அவை அசசம் மடம்நாணம் பயிப்பது என்ப படிம. சாபபம் - எதுகைநோக்கிச் சுத்புடைய நின்றது

“சுத்புடைய * * * புல்லாதவாறு” என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

“சுத்புறு சிந்தை மாதா கணவனையன்றி வேறோ

இறப்புத தவனா நாடா * * * ” என்பதனுணாக (உரு)

வேறு.

வனாசெய் மணிதேதோன் மனைவனை வல்லே துருவிப புணாதருமிப
புனாசெய வயமெவ களிறென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத
திராசெய கடலபோற திரண்டெவருந் தேமொய புனலாற துகளவித்து
வினாசெய மலாதேதா ரணமாதிரி விதி தேதாறு மலங்கரித்தாா.

(இ - ள்) மேனமையைச் செய்யும் இக்கணமெனனும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தேரியுடைய அரசனை விராவில தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யுடையவாக, அல்லையாலியெய்யுங் கடலபோல யாவருநதிரண்டு, மதரமாகிய நீர் பெய்தலாற் பழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலாதேதோரண முசலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். எ - று

தோரணமாதிரி என்றதில, ஆகியெனதலால் பூப்பந்தா முதலியனவும் கொள்க

உருவிற சிறந்த பொலங்கையி லோங்கு மணிவாய் தலினீங்கித்
தெருவி னடந்து நகாகடந்து சென்ற வேழம் வனம்புருந்து
பொருவி தவத்து முக்கலனா பொருந்தாச சிரமம் கணித்தாத
மருங் யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்) அழகின மேம்பாட்டுற்ற பொற்கோயிலின் [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினினதும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்த சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பிலலாத தவதையுடைய முக்கலமுனிவா எழுந்தருளிய ஆசிரமத்திற்குச் சமீபமாக அமர்திருந்த தக்கனென்பவனுக்குப் பொற்றாமரமாலையைச் சூட்டியது. எ - று

கோயில் - இராசக்கிருகம் ஆசிரமக்கு - மாடங்குன்றறபேல அத்துச் சாரியையினறி யுருபேற்றது இது ஆசிரமத்திற்கு என்பது (உஎ)

புலா பெருமா நெணையாண்ட முககட பெருமா னரியாதி
தேவா பெருமா நெருகோடஞ்ச செலவா பெருமா னடியாகட
கயாவை வரிய விருந்தாங்கே யிருந்து தக்க னரசரிமை
மேவு மெனினவேல கரத்தேநதும் வீம மேலும் விளம்புதுங்கேள்.

(இ - ள்) தக்கனென்பவன் இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூர்த்தநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேத திரங்கனையுடைய தலைவனும், திருமாலமுதலிய தேவர்களுக்கிறவனும், ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய செலவ நாயகனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எனை கிடைத்ததற்கரியவை? (ஒன்றமிழலை) வேலாயுத்ததைக் கையிற்றுகிய வீம ராசனே! இன்னுஞ் சொல்லவேன் கேட்பாயாக. எ - று (உ௯)

வேறு.

பஞ்ச தூதுபி முழங்கின பண்ணவா பசுந்தேன்
விஞ்ச பொன்மலா பொழிந்தனா வேழம்பின் னடுதேதார்
நெஞ்சின் மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய
மஞ்ச னுக்கணி யாதிக்கள் வழங்கினா மரபால்

(இ - ள்) பஞ்சதூதுபிகள் முழங்கின. தேவர்கள் பசிய தேனெரிதும் பொன்மலாமாரி செரிந்தார்கள் (கனமென்னும் அரச) யானையின் பின்னே சென்ற வாகன மனதில்நிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சுந்தோஷ சித்தமுடையவாகனாய், (சிறுவனாகிய) தக்கராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசரிமைக்கேற்ற) முறைப்படி கொடுத்தார்கள் எ - று

தூதுபி - ஓவாகை வாத்தியம். இது தும் என்றும் தூப் என்றும் ஒலிப்ப தாதவினிப்பெயரத்தென்பா (உ௯)

வாச மென்மலா வத்திர மணியணிந்தனா
ஞ்சியுதன ரறைந்தன ரொருபுடைய மார்தார
கூச மைச்சாக ளாதினோ குரைகழல் வணங்கித்
தேசின் மன்னவ னேவலாற றிருத்தக விருந்தார்.

(இ - ள்) வாசனைபொருந்திய மிருதுவாகிய மலாமலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களும்ணிந்து, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆகிவசனங்களூறி ஒருபக்கவிற் பொருந்தினார்கள் மனம் பயப்படும மந்திரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலணிந்த அவன் பாத்ததைப்பணிந்து குற்றமில்லாத அரசன் கட்டளைப்படி திருத்தமாக விருந்தார்கள். எ - று. (௯௦)

தக்கனகணந தந்திமா முகனடி தாழ்நது
தொகக வந்தனாக காடக மாதுக டீவி
மிகக வண்ணைய விததகு சிவிகையி லேற்றிச்
கைகக ளிற்றினமே லீவாநநன காலைவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள்) தக்கன அநதக்கணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாய கக்கடவுளுடைய திருவடிமையப்பணிநது, கூட்டமாகிய தேதியருக்குப் பொழுத லியவற்றை (பபூரியாக) ககொடுத்தது, (அனபு) மிருந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பல்லகிலேற்றசெய்தது, காலப்பொழுதிலுதிக்கும் பாலஞரியனபோலத் துதிக்கையை யுடைய அவயானையினபேரி லேறினன எ - று

ஆடகம் - நாலவகைப்பொன்னிலொன்று அவை - ஆடகம் கிளிச்சிறை சாத்ரபம் சாமபூநத் மெனப்படும் (கக)

கவன வாமபரி யமைச்சராக ளிவாநநனா கடவக
குவின வாளவிழி மாதராச குழுமெவ்நிர நடிப்ப
வுவவு வாரிதி முழககென வெலிமுர சாரப்ப
வவனி காவல னுனவ னடுகளி றுகைத்தான.

(இ - ள்) மந்திரிகள தாலிச்செலுட்டம் நடனையுடைய குதிகைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலமலாபோலும் ஒளிவாயந்த விழிகளையுடைய நடனமாத்கள கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாககால சமுத்திரகோஷமபோலச் சத் திக்கின்ற பேரிகைக்கொளிக்கவும், பூலோநராசனாகிய தக்கனென்பவன(பகைஞரை) கொல்லும் யானையிலிவாநநன எ - று.

உவாவெண்ணுஞ்சொல “குறியதன கீழாக குறுகலு மதனே - கெர மேற றலு மியல்புமாந ஆக்கின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உவவு என்றாயது உவா பூரண அமாவாசியை யென்னு மிரண்மொமாயினும் கடன முழக்கு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழக்கு (கஉ)

மலையின மேலெழு மதியென வாரமத யானைத
தலையின மேலெழு வெண்குடை நீழலிற தங்கு
முலைவ் லாவரத் தொருவ றுரா முருநதுலாப போநது
கலைவ லாரொடுங் கதிராமணி கோயிலுட புருநதான

(இ - ள்) மலையினமேலுதித்த பூரணசுந்திரனபோல, ஒழுக்குவிற மத்த தையுடைய யானையின சிரமிகச் செய்நுநத் வெண்கொற்றக் குடைநீழலிற பொருந திய கெடுத்தலிலாத வரத்தையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன (கவுண்டின னிய) நகரினுட பிரவேசித்தது, (திருவீதி) உலாவநது நூலவல்ல பண்டிதர்களுடன அழகிய மாளிகையினுட பிரவேசித்தனன எ - று

உவாவென்றனிலக்கணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாடடியல்

சூழமக னைக்கவி வெண்பாக கொண்கி
விழைதொல குடிமுதல விளக்க வுரைத்தாங்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின
மற்றவன பவலி வரவுவழ் பருவ

முற்றமா னாகொழப போத துலாவாம
ஐந்து முதலே மாணமும் பேதை
எட்டு முதனான காரணமும் பெதுமபை
ஆறிரண்டொன்றே யாகு மங்கை
பதினான்காதிபத கொண்பான காறு
மெதிரதரு மடநதைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதின மேலோ
ராறுந தெரிவையெண்ணெக நுபே ரிளிமபெண்ண
ரோரும் டருவத தோக்குரைத் தனரே

(கக)

போத தாணியிற பிறழெயிற றரியனை பொலிய
வாரத தாமுவட மகனுரந துயலவர வமாரநது
வாரத தாலுறு மந்திரத தலைவரை நோக்கி
யீரத தீருசொலி னிரைத்தன னிருமடிகழத் தககன.

(இ - ள) பெரும் புகழையுடைய தக்கன பெரிய அததாணிமணடபதில,
விளங்குந தநதங்கனையுடைய சிங்காரனானது விளங்க, முததாலாகிய தாழ்வட
மானது இடம்பரந்த மார்பிலையைவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரததலைவாக
னைப்பாதது, குளிர்ச்சிவாயந்த மதுரமாகிய சொல்லிற்ற சொல்லலாயினன எ - று.

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மணடபம்

வாரததாழ்வடமென்றதை வார அ தாழ்வடமென்றாவது, வ - உடம்படு
மெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழ்வடமென்றாவது சொல்வகையெய்க. ஆரமத்தாழ்வடம-
தமாததொடராகிய மூன்றாமேற்றமைப்புணர்ச்சி

(கச)

எனனை யானுடை முககல முனிவனாக இருந்தா
னனன மாதவன றலைப்பல வரிசையி னைழைத்தென
முன்ன ரேவிடு மின்களென னுரைத்தனன முடிசாயத்
துன்னு சூழ்சரிய ரன்னதே யுருநமினா கடிதின்.

(இ - ள) எனனை யாளாகவுடைய முககலமுனிவா அங்கேயிருக்கின்றனர்,
அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுட னைழைத்துவந்து எனமுன
னை விடுககளெனது தக்கன கூறினன சிரமசைத்து யோசிக்கருந தன்மையுடைய
மந்திரிகள் அவ்வகையே வினாந்து செய்தாக்கள எ - று

(கரு)

மணணி ருந்தவம் வடிவெடுத்த தனையமா தவனும
விண்ணு ரிருசிய கூவிரத தோமிசை மேனிப
பண்ண மைத்தெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நணணி னனபெருங் கோயிலி வகாகளி சிறப்ப

(இ - ள) உலகினாசெய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந
தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிசையா
ரோகணித்து, பண்ணிசைபொருந்த வெழுதினற தீதமும் நீருத்தமும் நிகழும்படி
அரசனுடைய மாளிகையில், ஆந நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனா. எ - று.

கூவிரம் - தோகொடிஞ்சி. இஃதோருறுப்பு

மண் - நகர—இடவாருபெயர்கள்

(கசு)

விலகி விலலுமிழ் பூணினுன் விநாநதெழுந தெத்திபோர
தலகி னனபொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள கொண்டுபூ சனையுறப பயிற்றி
யிலகு பூண்டுவிட கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துணை
வெண்து (சிவகாசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அனபுடனே
அமரமுகமுனிவனை ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு
பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவாக்கங்
களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனன் எ - று.

அறவன - தருமசொரூபி

(க௭)

முடிக்கொண மன்னவா புடையெலா மொயப்பமுன் வைக
யடிக ளேறின தருளினு லரசினைப் பெற்றேன
கடவு ளாதொழுங் கணபதி யெனக்குநீ யல்லாற
படியின் வேறிலை பாணியென சிரத்தலை யென்றான்.

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த அரசாசன பக்கங்களிலெல்லா நெருங்க, அவாகட்டு
முன்னிருந்து, சுவாமிகளே ! தேவரீருடைய திருவருளால் இராசசிய பாரத்தை
யடைந்தேன். தேவார்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான அடியேனாகுத தேவரீரே
யல்லாமல் உலகத்தின் வேறிலை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென சிர
மிசை யமாததுகவென்றனன் எ - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல ஆசுவாதவகையி லொன்று.

(க௮)

கனிவி னினனென கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமூ தழிவோய்
துனிவு றுமபகை யுனக்கிலை பொருளொலாந் துவனது
மினிதின வாழ்த்தியென றிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்) மனக்களியுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிர
மேல, முக்கலமுனிவா தம் துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையருமபி, பேரறிவா
ளனே ! துன்புசெய்யும் பகைவா உனக்கிலர் எல்லாப் பாக்கியமுமுண்டாகும் இன்ப
மாக உயிவாழ்க்கடையென்று தருமரீதியையு மெடுத்துக் கூறினான் எ - று

அங்கை - உள்ளங்கை அகம் கையென்னும் இருசொற்களுக்கூடிய வழி
“அகமுநாச செவிகை வரினிடையனக்கெம்” எனனுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்து

கனன் லஞ்செழுங் காடருத் தணணடை யாதி
முன்னா முக்கல முனிவனுக் களித்துமூ தழிவின்
மன்னு மந்தனா பெரியவா மறறையா தமக்குந்
துன்னி ருமபொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தூர் முதலியவற்றை
முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்தது, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியா பெரி
யோர் வேறுள்ளோர் முதலானவாருக்கும் நெருங்கிய பெருமபொருள் நிலம் இவை
போல்வவைற்றை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தனன். எ - று.

பொருள நிலிமை சொரிந்தானென்றது சொன்னதான பூதானங்கள் செய
தனெனப்பதாம். தண்ணை - மருதநிலத்தூர் (சு1)

வேத னிரதிரன் வினாமேவ முதலிய விண்ணோ
மாதா மெனகள் மங்கிலி யததொடு வயங்கச
சாத னஞ்சொடு தயங்கிய கண்டனா கோயி
லாதி சைவாகு மறிததனை பூசையா திகழே

(இ - ள்) பிரமன இரதிரன் திருமால்முதலிய தேவமாதர்களுடைய மெல
லிய கழுத்துகள் திருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொலவத்தக்க விஷத்தடன் விளங்
கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானாரது திருக்காயிலிவாசசிக்கும் ஆதிசைவ
வேதியருக்கும் பூசை முதலியவற்றைச் செய்தனன் ஏ - று

திருமால்முதலியோர் ஒருங்குகூடிப் பற்றகடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற்
ரோன்றிய கொடுவிடம் யாவனாயுங் கொலை யத்தனித்தபொழுது, தேவா வேண்டு
கோளினபடி சிவபெருமான அதனைப் பானஞ்செய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப
படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தில் அமிகுறியாக எஞ்ஞான்றும் பொருந்த அமாத
தினமெனப்பது சரிதம்.

“வேதனிரதிரன் வினாமேவமுதலிய விண்ணோ மாதாமெனகள் மங்கிலி
யததொடு வயங்கச சாதனஞ்சொடுதயங்கிய கண்டனா” — என்றதை, கந்தபுராணம்
“செற்றால் முயிரனைத்து முண்டிடவே நிமிர்ந்தெழுந்நு சிந்தை மேற்கொள் - பற்றூ
லங் கதுதுகாந்து காணமுக்கேன முதலோதம் பாவை மார்கள் - பொற்றூலிதனை யளித்
தோன்” — எனவருவதன னுணர்க (சுக)

சேனை காவலா திருந்திய வமைச்சாக ளிவாகு
யானை வாமபரி யிருநில மாதிக ளிசைத்துத்
தேனை மாரியி னித்தழியான் றிருப்பணி பலவு
முனை யேந்திய வேலின னுருதமிடப் பணித்தான்.

(இ - ள்) சேனத்தலைவர்கள் திருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கு
யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெரிய பூமிகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தது,
தேனை மழைபோலச் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய பல
வகைத் திருப்பணிகளையும், உணைத் தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன செய்யுமபடி
கட்டளையிட்டனன் ஏ - று

உணையேந்திய வேல என்றது சத்துருக்களை வெககாலமுஞ் சங்கரிப்பவ
னெனனுங் குறிப்புடையாற் கூறியது (சுக)

பொளிர்து திண்சில பொடிபுறு கோயிலொன ருக்கி
யளிந்த வனபிறை கணைக்கா யாங்குற விருத்தித்
தெளிந்த முககனன செப்பிய விதிப்படி திமை
விளிந்து வெருகிட நிக்நலம் பூசனை விளைத்தான்

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிர்து அழிய கோயிலொன்று கட்டுவித்து,
மிக்க ஆசையாற் கணைப்பெருமானை அதில எழுந்தருளப் பிரதிட்டையெய்து,
தெளிவமைந்த முககலமுனிவா உட்கொண்டு விதிமுறையே (தன்) பாவங்கள் குறை
ந்து நீருக நாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான் ஏ - று. (சுக)

பெருது பெற்றதா யாகிய சுலபை பதமு
மருத காதலெய கமலேதன பதமுபவை கலுநகாழ்ந
துருரி லாவகை யொருகுடை நீழலி லுலக
மருத நீதியி னனிதத்தை மமராகா வலன போல

(இ - ள்) பெருமறபெற்ற தாயாகிய சுலபை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீங்காத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களை யும் நாடோறும் நமஸ்கரித்து, சூது நுகுகளில்லாத கைப்பாக ஒரு குடையின நீழலிலே உலகமானது நீங்காத நீதியுடன் தேவராசனாகிய இத்திரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன் - ளு.

சுலபையென்பான் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி.

(சச)

தேவ நீடிய வானிகள் முழுகந் நாட
தேய மாண்டொழ வல்லவன சிறுவனைய திரந்து
மேய சோதநியின் விதாபநாடா டாளவது வினளிப
பாய சோப்பரி சனத்தொடும படாநதுவந் தடுத்தான

(இ - ள்) திரானது மிகளுள்ள தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்வினது வல்லவராசன் தன் மனைகிய தக்கன் நோயொழிந்த பொருந் திய சிறப்புடன் விதாபநாட்டை யரசாளவதைக் கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பை யுடைய பரிசனங்களோடும் விலாந்தவா னு சோதனை - ளு. (சசு)

வாச மாயனை வீராகளு மளவளாய வாழ்நாள
வீர சேனனென நிற்பெயா மேவுமன னவற்குப
போ வான்ய புகாமுக்க களிநெனும பெருமான
காச னாவிய விரவுந் கனவிலி துரைக்கும்

(இ - ள்) நீதியோடு அவாகள யாவரும் ஒன்றுகூடி வாழ்நாளில், வீரசேன னென்று இயற்பெயா பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை விருப்பிய புள்ளிவாய் நத யானைமுடிமுடைய விநாயகக்குரிசில், கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில் இதனைச் சொல்லுவான் - ளு. (சசு)

பென்மை முற்றிய நின்மகள் பெருகிய தவத்தால்
வணமை முற்றிய தக்கனான மனைத்தடப் படுவ
டிணமை முற்றிய மன்னவ தெளிடுகளைச் செப்ப
வுணமை முற்றிய வவனுபவ வாறுத வினனல்.

(இ - ள்) பெண்ணவர்களிந்த உன் புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந் தவத்தினால் வளமிக்குந் தக்கவனென்று மரசனலை மணஞ்செய்யப்படுவான் வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே ! செளரிவாயகென்று திருவாய்மலாந்தருள, சத்திய மிகுந்த அவவரசனும் அவவகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். - ளு. (சசு)

வேறு

பேம வடிவேற நகக னுகுடப் பிபகற பாணு வளவ நனகருத்
தோமில் கடக " நவற்குசு சுபால வவற்குக் தெநகரனே

பாமவ வினநகரு வபுத்திரதத விவநகா ஸுரநித நிரசேனன
வீம வவறகு நீயிநகரப விவநகா கணேசா நிருவருவால்.

(இ - ள்) விவநகருவா கணேசருடைய திருவருளிதலால், அச்சமுடைய வேற
படையேந்திய தக்கனாகுப (புரண) பிரகற்பாணுடைய பவந அட பிரகற்பாணுவுக்
குக் குற்றமில்லாத கடவுதந அக்கடவுர்தனுக்குச் சடாலன அச்சபாலனுக்குக் கெ
தாரகன அக்கெதாரகராசனுக்கு உபத்திரவகன அவவபுத்திரததனுக்குப் புத்திரன
சித்திரசேனனுனான். வீமராசனே! அச்சித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாகப்) பிறந
தாய. எ - று (சஅ)

வடிவேற நககன முதலாக மவனு நுநதை ஸீருகக
கடியா தனபி வினேவோருங் கணேசா மலாநகராள பூசிதநா
மொடியா வினழவி வினியீய முருநறு பூசை புனகருதது
முடியா நிறகு மெனவிளம்பி முனிவி வினதுவம் புரிந்திடடாவ

(இ - ள்) அரசனே! வடிதத வேறப்படையேந்திய தக்கன முதலாக உன தந
தையாகிய சித்திரசேனனே ஸீருக யாவரும் நீநகர அனபுடன கணேசப்பெருமானு
டைய திருவடித்தாமமாயைப் பூசித்தாரகன. இனி நீயும் நீநகர அனபுடன (கணேச
மூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க. உன கருதது பிறநவேறமெனது விசகவாமித்திர முனி
வா கூறி இதனையுஞ் செயல்வாயினா எ - று (சக)

தக்கனரசாடடுப்படலம் முடிபிறநறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கங்குசு

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசகவா பித்திரன விமனை நேரகுகிவின
நிசகசயா ஸுரைசெயவா மொநிநதிவ வ கெஃகனுய
மசசமா னுடுகுடி மலரயன கானாகுல
வசசனுண மலரடி கனாசெய மரபுகெள

(இ - ள்) விசகவாமித்திர முனிவா வீமராசனைப் பாடிது கொண்டு ஸீருப்
பத்துடன் சொல்லுகின்றா கானுவிட்டப் பிரசாசிக்கும் வேல்லநியவனே, மசசா
வதாரஞ்செய்த திருமாலுடன் தாமமாமலரில் விசகும் பிரமமே, வனா காணமுடியாத
தநதையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மலாபாசற நிருவடிக்குப் பசுநிசெய்யு
முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று

அச்சன - தந்தை இது திசைச்சொல் என்க. “செமநமிழ் நிலநுசேர்
பனனிரு நிலத்தினு - மொனபதிற நிரணடினிற நம்முழாழி நிலத்தினு - தங்கருத
தினவே திசைச்சொல் வெனப்” என்றது சூத்திரம் (க)

எம்பிரான கருணைக நேகவக கரமறுப
பம்புபா வங்ககோப பாறறுவ நெனையி
திமபமோ நலகுவ நீகுந மெய்நிறா
வம்புநீ பாடு வருகவிங் கெனறவன

(இ - ள்) எமது கணேசபெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமா னதுமிக்க பாவனகளை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவவுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம் ஏறிகின்ற அலையை யுடைய வாசநதங்கிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினா எ - று

ஆடுபு - ஆடி இதுசெய்யு எனனும் வாடபாடடிநத காலவினை யெச்சம்
நாமவேன மன்னவ னுனஞ்செய தனமினா
காமவே னெரியெழுத கண்டவன சேவடிக
கேமமா ரன்புசெய யிருடியே காக்கர
மோமமா திகளபுரிந தொண்டெவி யோதினா

(இ - ள்) அச்சநதரும் வேலேந்திய வீமராசன (அவவாரே) நீரினமூழ்கி வந்தனன மனமதினச சாமபராக விழித்த சிவபெருமானுடைய செவவிய திருநடி களுக்கும்மிக்க அன்பினைச்செய்யும் விசுவாமித்திரமுனிவா ஓமமுதவியவற்றைச்செய்து ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஒளியி செவியிலுபதேசித்தனா எ - று

நானம் - ஸநானமெனனும் ஆரியத்திரிபு. காமவேன - இருபெயரொட்டிப பண்புத்தொகை. வேனென்றது முருகனுக்கும் மதனற்குமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேனென முனையது சிறப்பும் பினையது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமைபு பியம்பிதும் பதிபுருந
தண்ணலந தககனமுன னாகிய வாலைய
நண்ணிலை குபுகின நனமனாக கணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னேனாதின முனிவனே

(இ - ள்) (அதினைக்) கணிக்முறைமையையுங் கூறி, உம்முடைய நகரத் தையடைந்து, பெருமைவாய்ந்த அழகிய தககராசன முறகாலத்திற் செய்த கோயிலை யடைந்து வகித்து, நாடோறும் (இந்த) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விசுவாமித்திரமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகி—செய்யு எனனும் வாய்பாடடிநத காலவினை யெச்சம் (ச)
வீமனும் விசுவா மிகதின விடைகொடு
காமரு பூணமுலை காத்தி யுடனவன
வாமறி மானபயில வனங்கடந தெயதினா
ருமமா யோடைசூழ தன்பதி யெல்லையின.

(இ - ள்) வீமராசனும் விசுவாமித்திரமுனிவாபால் விடை பெற்றுக்கொ ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்களை புடைசூழ்ந்த தன நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு மறையென்றது மானில ஞ்வகை.
மந்திரத் தலைவாகள வரவுகேட டெதூரகொடு
தந்திமால் வேழமுந தமனியச சிங்கையு
முதுறு வுயத்தன! முடிபடி நீட்டினா
தந்திதாய காணின தனையி ப்பா வாயினா.

(இ - ள்) மகசிரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (களித்து) எதிர்ப்பெற்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையும் முற்படச் செலுத்தி (தம்முடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயாக்கணட இளஞ்சிறுவர்களைப் பேராலக் களிக்கொண்டவர்களானார்கள். எ - று (சு)

இருவரு முாதிபூந தியமுதல் வரிசையோ

டுருகெழு நகரினு னோங்குதவ கோயிலை

மருவிவண் பொருளபல் மறையவாக குதவினா

ரருளிற்ற பலரோடு மளவளாய் வைக்கொ.

(இ - ள்) (வீமராசனும் மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல லகருமிவந்தது, வரத்தியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிக்க நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியுருக்குக் கொடுத்தது, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (எ)

பண்டுபோ லமைச்சரைப் பராபுரி யப்பணித

தொண்டிற நககனமு னுஞறயிய வாலையம்

விண்டவாக கேறனான மேவியே காககரந

துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழநதுளத தெண்ணினுன.

(இ - ள்) முன்போலவே மகதிரிகளை இராசசியபரஞ்செய்யக் கட்டின யீட்டு, ஒளளிய வலியாயந்த தக்கன முற்காலத்திற்செய்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆணசிவகம்போன்ற வீமராசன பொருந்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயக்கடவுளைத் தியானித்து மன திற கணித்தனன. எ - று. (அ)

வேறு

விராயகர் தமையும் பூரை விதியுளி யியற்றி யெல்லாம

விராயக ருருவ மென்றே மெய்யுறக கண்டோ வாமல

விராயகா மனுவை யெண்ணி வீமனோற ஸ்ருக்கு நாளில்

விராயகா கருணை கூரது விழியெதிர தோனறி நினறா.

(இ - ள்) விநாயக்கடவுளையும் வீதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விராயகர் வடிவமெய்ன்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், விநாயக்கருகிசில் கிருபாபரிக்கு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரச்சனமாயினா எ - று (க)

வணங்கலாக கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன் ஸ்ரூந்து

கணங்களுக் கதிப னுன கணேசநின் பாதத் தாரவ

மிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமுடொன நெய்தல் வேண்டு

முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்

(இ - ள்) சத்தருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெற்றித்தங்கிய ஆயுதமேந் திய வீமராசன (விநாயக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக் கரசனான கணேசப்பெரு மானே! தேவரீருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும் நல்ல புத்திரப் பேறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும் கெடுதலில்லாத முத்தியை யதுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான் எ - று

கணம+ரசன - கணேசன. இது வடமொழிக் குணசந்தி.

(சு)

பூரண ரவணை நோக்கிப் பொருவினம் பாதத தன்! |
மேரணி கனக மேனி யெசசமு நிகைகுத் தந்தாரு
சீரணி முததி பின்னாச சோததுது மிலலிற் செலகென
ரூரண முறாதத வாயா லறைந்தனா மறைந்து போந்தாரா.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவவீமராசனைப் பாதத்து, ஒப் பில்லாத நமமுடைய திருவடியில் அனபும, அழகுமிக்க பொனமேனியுடைய புத்திர பாக்கியமும் உணக்குத் திருவருள் செய்தோம் (உணனைச) சிறப்புடைய முததியிற் சோப்போம். வீட்டிறஞ்ச செலகவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால பின் னே உரைத்தருளி அந்தாததானமாயினா. எ - று

அறைந்தனா - முற்றெசசம்.

(கக)

விறறமும் பிலங்கு மங்கை வீமனில லகத்திற சென்று
செற்றலா புரமுன றட்ட தேவனைக் கணைச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தனாக காலையாதி
முற்றுறக் கொடுத்தது வந்தான முகிறகுழாம விளாப்ப நானி

(இ - ள்) விறறமும்பானது விளங்குகின்ற வீமராசன தன் மாளிகையிற் போய, பகைஞர்களுது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணைசப்பெருமா னுடன் குற்றமில்லாத பூசையெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசால் மும நாணமுற்று (உடல்) விளாக்குமபடி ஆசையடங்கக் கொடுத்தது வந்தனன். எ - று

விளாததல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லென்றபடி

(கஉ)

வேறு.

யாரு நோவரி யானரு னெய்தலாற்
சாரு காசினி நனவயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டித்த தாலெனப்
பாரு மேத்தவோர பாலன்வந தானரோ.

(இ - ள்) (தனக்கு) யாவருளு சமானங்கூற அரியவருகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன மனைவியிடத்தில, பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டித்ததாற்போல உலக முழுதூ துகியெய்யும்படி ஓர பாலனை பிறந்தனன் எ - று. (கக)

திருக்கி லாதவன் டெய்வன் செய்துபின்
நருக்கி லாரணா நமமைவி னுயாடுபய
ருருக்கு மாங்குத் தொளிர்நரு மைந்தனுந்
குருக்கு மாங்குத் தன்னெறுவாத தானரோ.

(இ - ள்) வருசகமில்லாத வீமராசன செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்து, பின்னாக குற்றமில்லாத வேதியாகவானவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தேக்க தையுடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கத்தென்று பெயரிட்டனன். எ - று.

உருக்குமம் - பொன். உருக்குமம்+அங்குதன்=உருக்குமாங்குதன். (கச)

பிள்ளை மைபரு வமபொயி காலைநிற
சுள்ள வைமபொழி காறறுங் கரிலாபாற
தெள்ளு மைந்தனைரேசர விதேதனை
எள்ளி லைப்படை யங்கையின் வீமனே

(இ - ள்) கூடாமையாய்ந்த சகடவெடிவான வேறப்படையை அழகிய கையிற் றாங்கிய வீமராசன் கள்ளத்தனமையுடைய ஐம்பொறிக்கோயுங் கோபிக்குங் கபில முனிவரிடத்தில, தனதெளிந்த (அறிவையுடைய உருசுருமாங்கத் தன்னனும்) மக னேப பிள்ளைமைப்பருவ மகலங்காலத்திலே ப்சுருமபடி விதேதனை எ - று. (கடு)

புகலு மாதவன பொன்னடி பத்தியாற
சகல விததையுந் தாங்கியப புத்திர
னுசலி லாத வுவப்பரு டருதைபா
லகலி ருமபுவி பாடசியுந் தாங்கினுன.

(இ - ள்) மேறசொல்லிய பெருந் தவமுடைய அக்கபிலமுனிவனது பொற் பாதத்தில வைத்த பத்தியினுலே, எல்லா விததைகளைபு முணராத, அப்பதலவன கெதெல்லிலாத களிப்பைத்தருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத தையும் பரிதநனை எ - று (கசு)

வீமன பின்பு விராயகன மந்திர
மேம மலக வியம்பின நென்னுபு
காம நனைவக காளைபி தாவினுரு
சேம வனபு செலுத்தினன நேவனபால.

(இ - ள்) வீமராசன் பிறகு விராயக மந்திரத்தை (தன புதலவனாகிய உருக்கு மாங்கத்தனாகு) நனைம மிகுமபடி உபதேசித்தனை மனமத்தையொத்த இளம் பருவமுடைய அவயுருக்குமாங்கத்தன் தன் தந்தையைக் காட்டிலும் விராயகக்கடவு ளிடத்திற சேமந்தரும் அன்பை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன எ - று. (கன)

இன்ன வாழிவ நேரமப நனபுசெய
தெரனை லாரை புருட்டித் திசைதொறுந்
தனை தாணைச் சகட முருட்டினை
பொன்னும வானியும பூவுங் களிககவே.

(இ - ள்) இவவுருக்குமாங்கத்தன் இத்தவகையாக விராயகக்கடவுள் பக்தி யைச்செய்து, சத்திருக்களைத் துவமசாஞ்செய்து, திருமகனும் கலைமகனும் பூமிதேவி யுங் களிப்பெய்தும்படி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன் ஆக்கினு சக்கரத்தைச் செலுத்தினுன எ - று (கஅ)

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருந்தம் - சுருக

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன வேறுமண ணிருந்தென வவிரோளி யாதனத தினிலேறி யுருக்கு மாங்கத னுலகுயிரக குளத்திரு னுருவகை முறைசெய்தக கிருக்கு நாணியின மிருகங்கள் வனத்திடை யீண்டிவன பூயிராதி முருக்கு கின்றன வெனச்சில ரடுதெத்திர முடிபணிந துரைசெய்தார.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சூரியனன்றி) வேறே சூரியன் பூமியிலிருந்தாற்போல, உருக்குமாங்கத ராசன ஒளிவிளங்குஞ் சிங்காசனத்திலேறி உலகிலுள்ள உயர்களுக்கு மனதில் அஞ்ஞான விருஞ்ஞடாகாவகையாக அரசுசெலுத்தி வாழுகாலத்தில், மிருகங்கள் வனத்தில் நெருங்கி வளமமைந்த பயிர் முதலியவற்றையழிக்கின்றவென்று, சிவா வந்து அரசனுக்கெதிரே சிரமவணக்கிச் செப்பினா எ-று.

ஏட்டை தீர்மதை துருக்குமாங் கதனவ ரியம்பிய மொழிகௌரவேட்டை யாடுது மெனவெழுந் திருந்தனன வெயய்ப்பாராப படைத்தாணே கேட்டு மேயின வலைஞாக ளீண்டினா கிளாபரி சனத்தோடுங் காட்டை மேயினன கரியரி குயவரி கரடியா திகளகொன்றன.

(இ - ள்.) தளர்வொழிந்த மனதையுடைய உருக்குமாங்கத ராசன அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, (அப்படியாயின்) வேட்டையாடுவோ மெனநெழுந்திருந்தான கொடுமையோ புரியும் ஆபத்தமேந்திய சேனைகள் (அதனைக்)கேட்டு வந்தன. வலைஞர்கள் நெருங்கினார்கள். விளங்குகின்ற பரிசனங்களுடன் (அரசன்) காட்டையடைந்தான் யானை சிங்கம் புலி கரடி முதலியவற்றைக் கொன்றன. எ - று.

ஆடுதும் - உள்பாட்டுத தன்மைப பன்மை வினைமுற்று (உ)

கைவ ளாநதிடும வேட்டையிற் கத்திகெழுங் கருத்தொடுங் கலைசெந்நா ரெய்வ ளாநதிடு மிடம்பல துரீஇததுரீஇ யெதிராபடு மானகொன்று மொய்வ ளாநதிடு முழுமயருந் தண்பபுற முன்னுவான றளாவெயதி மெய்வ ளாநதிடு கவியெனு மாதவன மேவுகா னகருஞ்சோந்தான்.

(இ - ள்.) அதிகரிகின்ற வேட்டையாடுதலில் உண்டாகிய எண்ணத்துடன் கலைமானையுஞ் செந்நாய்களையும் அவை பொருந் திவாழும் பலவிடங்களில் தேடித் தேடி எதிரே வரும் மான்களைக் கொன்று, வலிமைமிகக் அருகுள்ளோரும் சேராவடைய உருக்குமாங்கதனைப்புற்று, உண்மைமிகக் கவியென்றும் பெருந்தவமுடைய முனிவன் வாசஞ்செய்யும் வனத்தை யடைந்தன. எ - று. (ங)

விழியெ திராபடு மாச்சிர மரத்தை மிகுந்தெழு நீர்வேடகையழிவு செய்தலி னடுததருந் தவனபுன லாடுலான செலவாங்கே கழிம் கிழ்ச்சியிற் றனியிருந் திட்டவக கவிமுனி மனையாபோப பழியை யஞ்சுவா னன்னைநீர் தருகெபை பணிவொடு மிரந்தானால்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகத்தோன்றிய தாகவிடாய துன்புசெய்தலின், (உருக்கு மாங்கதன் தன்) கண்ணெதிரேதோன்றிய ஆச்சிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய அம்முனிவன் நீராடச் செல்லுதலால், அவவிடத்திற் பெருங்காப்பிடன் ஒன்றியாக

விருத்த அந்தக் கவிமுனி மனைவியை, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கத ராசன், தாயே! நீர் தருகவென்று அடக்கத்துடன் யாசித்தான். எ - று (ச)

புருந்த மன்னவன் றிருவுரு வெழிலினைப் பொள்ளென வெகிரோக்கி
முருந்தை பென்பவன முரிசிலைக் காமவேண டொய்க்கண நிறைபோழ்
மிகுந்த நீரரசை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே
நெருந்த னுள்ளமுங் காதுலுந் தோன்றமு னினமிது மொழிகுறறாள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) நெத உருக்குமாங்கத ராசனுடைய
சிறந்த தேக வழகை முருந்தை யென்பவன் உடனே நேரிறகண்டு, வளைந்த (கருப்பு)
விலையுடைய மதன்னுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கற்பினையுடைக்க, அந்
கரித்த சாக்விடாயால் வருந்திய களையையும் அறியாமல், இளகிய தன் மனமும் ஆசை
யும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேறினது இவ்வாறாதைகள் சொல்
லுகின்றன எ - று. (இ)

வேறு

காவல நினனைப் போலுங் காமரு வடிவி னனைத்
கேவாகள குழாததி னுள்ளுரு சிறியனேன் கண்ட திலலை
மேவின விலக்க ணங்கண் முழுதுறின மெய்யி லென்றாற்
பாவையா யாவ ரேறின படிவங்கண் டெனாரு சோரரா.

(இ - ள்.) அரசனே! உன்னைப்போல அழகுவாயந்த தேகமுடையவனைத்
தேவா தொகுதியிலேயும் அடியாள கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக)
விலக்கணங்களை யாவும் உன தேகத்தில் (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்
தது எந்த மாதாக்கள்தாம் மனமயங்காதவர்கள்? (யாவரு மயங்குகா) எ - று (சு)

பேரினை முழுகு நுத பெருங்கடை வாய்தன் மனது
சாரிகை மொழியி னல்லா தங்களுக் கிளமை மைந்தா
காரிகை கண்டா லனனோ கலவியிற் றிளைப்பி னல்லா
வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தினதே.

(இ - ள்.) முரசுவாததியத்தின ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய
அரசனே! காகணவாயப் புள்ளினமொழியைப்போன்ற மொழியையுடைய மாதாக்களு
க்கு, இஃம் புருடாக்குடைய அழகைப் பாததால் அவாக்குடைய புணர்ச்சியிற் கூடி
ஒலனறி, கட்டுடித்தாற்போன்ற மிகக் மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - காகணவாயப்புள்.

(எ)

வாதையவல விடமுன கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச
சுனையமிழ் துமிழ்து தேபோற ரோனறனின் வனப்பிற் ரோன்றிக்
துதைதரு காமத் தீயுன ரோளிலென முலைகள் பாய்ந்து
புதைதரு கலப்பி னல்லாற போக்கிலெ யென்று கூறி.

(இ - ள்.) இறக்குப்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரமா
னது மறுபடியும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிரதத்தைச் சிங்கியதுபோல்
அரசனே! உன்னுடைய அழகினின்று தோன்றி யென்னைநெருக்கிய காமத்தியர்ந்து
உன் புயத்தில் என் முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (நாமிருவருங்), கலந்தாவல்வீரீமீ
போவதில்லையென்று சொல்லி. எ - று. (சு)

கலைநல நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல குலைந்து சாய
முலைவளர் முத்த நீற முன்கையிற் றெழிமண் வீழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிநு வனப்பின மூழக
விலையினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுந்தை நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஆடையானது தன்னலத்தினின்று துவிழ்ந்துசோரவும்கரிட ஆள்க
பாரமானது சிர்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும் முத்துகள் பொடிபட
வும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள பூமிமேல விழவும், அலைகினை கண் உண்ணுவது
போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழகவும், இனி பிழைக்கும் வழியில்லை யென
ஹும் இயல்புடன் முகுந்தையெனபவள நின்றனள் ஏ - று.

ஆடைசோதலும், கூந்தலவிழ்தலும், வீணைமுறையு முதலியன காமக்குறி.
முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற் சுடப்பட்டிச சாமபராயினவெனக் (க)

திருமகள் பெண்மை நோக்கித் தெருமர வனப்பிற் சானற்
வுருவினள் காமச செவ்வி யூறறெழ வலிந்து தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவன கலங்கா னாகி
முருகுக்கொப் பனிகுருங் கோதை முகுந்தையை நோக்கிச் சொல்லாள்.

(இ - ள்.) திருமகளே (அவளது) பெண்டன்மையைக்கண்டு மயங்குமபடி
அழகின்மேம்பட்ட முகுந்தையென்பவள காமவிருப்பமேலிட்டெழுதலால், தானே
(உருக்குமாங்கதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன (சிறிதும் மனங்) கலக்க
முறாதவனாகி, தேனொழுகும் மலர் யாலையணிந்த முகுந்தை யென்பவளைப் பாதுகா
சொல்லலாயினன் ஏ - று. (க)

அந்தணர் குலத்து னோற்றகு மருந்தவன பாலை நீயும்
வெந்திறல வேந்தன மனயான மேதினி முறையிற் காப்பேன
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுழுகாதா ளின்றொரு மனபன்
சினதவேற றணங்க ஞாபாற நெருமநதுஞ் செல்லா தனன்ற

(இ - ள்.) நீ வேதியாகுலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவத்தையு
டைய முனிவன் வசத்துள்ளவள யானோடுவெவ்விய வலிமைவாய்ந்த அரசன் யான
நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன் சுந்தரமுடையவளே ! அமமட்டே
யல்லாது, அழகியருக்கத்தையுடைய கணைப்பெருமானாளுது திருவடியை கணங்கும
அன்புடையவன், (ஆகையால்) என் மனமானது பிரமங்கையரிடத்தில மயக்குற்றொரு
செல்லமாட்டாது ஏ - று

நீ வேதியாகுலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவனா
தலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயாவுதாழ்வுகளிது வெனக்காட்டி, அரசசிறியும
யான்முறைப்படி அரசசெலுத்தவோளுதலாலும் விராயக்கடவுளுக்கன்பளுதலாலும்
என் மனமானது பிறமாதரை விருமபாசென்றா (க)

அரைக்கணத் தளவையின்பா மலரவா துணையிற் கூடின
வினாக்குமுன் முகுந்தாய வேறு துணையொடு மேவப் பெற்றாற்
றரைக்கணமுற் றதுவு மின்ற மசகமே சாரு நீரா
அரைக்கடங் காத வளள் லுறுதுய ஓராழியின ருமே.

(இ - ள்) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முருந்தை யென்பாளே! அவ்வரவா தமது துணைவருடன் கலந்தால் (இக்காமசுகமானது) அனாவிநாடிக் காலம்விளங்கும் (அற்ப)சுகமாகும் வேறு துணைவருடன் பொருந்தப்பண்ணின இப்பூமியில் அவ் (அநாகண) வினபுமியிலையாய் (அதனால) அச்சமேயுள்ளதாகுமாதலால், சொல்லுக கடங்காத தலைவன் பெறுகதுபைமொழிவிலலாததாகும் எ - று.

வேறு துணையொடு மேவப்பெற்ற லச்சமே சாருமெனறதை,

திருக்குறள்

“பகைபாவ மச்சம பழியென நானகு
மிகவாவா மிலவிறப்பான கண்”—என்றும்,

நாலடியார்.

“அற்புதழ கேணமை பெருமையிற் நானகும்
பிறனார நச்சவாச சேரா—பிறனார
நச்சவாச சேரும் பகைபழி பாவமென
நச்சத்தோ டிநாற பொருள்”—என்றும் வருவனவற்றானுணர் (கஉ)

வேறு.

ஆன்று காண்குது நரகெனி லணைகேள பிழைத்த
வின்று நீமொழி பெய்கணு கிமிருமே திலாழு
என்று சோபெரு மிதமுமுன னாயகன றனக்கும்
பொன்று மாதலிற் போற்றுநின் மனத்தினி லெனறான்.

(இ - ள்) தாயே! கேட்பாயாக நரகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று சொன்னாலு, நாம் பிழைப்பதெலாகிய நீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும் பகைஞாமுனை நணமைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும் ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கத்தன்) கூறினன் எ - று (கக)

கற்பனை துணிகேதான மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மின்றிக
கற்பனா யுளதத னாகிக் கடிந்துரைத்த துதித லோடுங்
கற்பனை நீங்கி நின்ற கவிமனை யிதுகே ளென்று
கற்பக மனையான் முன்கைக் கதுமெனப் பற்றிச் சொல்லாள்.

(இ - ள்) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கத்தரசன் சிறிதும் மனங்கலங்குதலிலலாதவனாய், முருந்தையெனப்பவருக்கு) கற்பினன்மையை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிந்தையுடையவனாய், (அவள் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்புத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனையாகிய முருந்தை கற்பகத் தருவையொத்த உருக்குமாங்கத்தனுடைய முன்கையை வினாவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இதனைக் கேட்கவென்று சொல்லாளாயினள் எ - று (கச)

முள்ளாகக் கமலத்தனணை முதலாக மிரண்டன் மாட்டுந்
துள்ளுமீன் விழியி லாகருச் சத்தந்திரம் வைத்தா னற்றால்
வள்ளலே பிறன்றிப் புட்ட மாதிரே யானுந் தாமே
நன்றாந் தினைநது கூடி னவைபுமின றழிவு மினைந்.

(இ - ள்) முட்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலர்ல வசிக்ரும பிரம் தேவன முதல் யுகங்கிரண்மலும், குதிககினை சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளை யுடைய மங்கையாகளுக்குச் சுதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலினை, வளவற்றனமை யுடைய அரசனே ! யானும் பிறனிற்பட்டமாதாகும் தாம் சிநேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக் கலவகாற ருற்றமுமிலலை கெடுதியுமிலலை - எ - று

தனகொள்கையை யவனபாற்றெற விரும்பினவளாதலின் வளவென விளிக்தனனெனக் எனனை "வளையாது கொடுபோன வளவெனப்" என்றது குத்திரமாதலின் (௬௫)

மைந்தராக வலித்திற் பற்றின மறுமைபு மின்று மாற
வெந்துயர் நரகு முண்டு வேந்தபான விழைந்தே நற்றாறு
சிரவையிற் கவலை வேண்டா சோந்தியுற் றவங்கு கவலி
யுந்திரும் புகழ்க் ளாதி யொழியுமென நெண்ணிற் கேளாய

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பலனு முண்டாகாது ஒழியாத வெவ்விய துயாவினையும், நரகுமுமுண்டாகும் அரசன் ! யானவிரும்பினேனாதலால் மனதிற கவலைகொள்ள வேண்டாம் (எனனைக்) கலவ தால், தவங்களுங் கவலியும் பெரிய கீர்த்தியும் முதலியன வொழியுமென்று நினைப் பாயாயின, இன்னுங்கேட்பாயாக - எ - று (௬௬)

சோதரர் தொழிந்த போதற்குத் தெவவடு மன்னு நினைப்ப
பாத்தனின்று செய்வே னன்றெனிய படிவம் வேறு
யாத்தரு தேய நீங்கி யரியகா னடுகதுக் கொடப்
ஞாத்தருஞ் சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி யென்று பின்னா

(இ - ள்) பகைஞர்க்கொல்லும் பாத்தப்பினை (எனனைக்) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உண்பைப் பூமியிலே சாமபரக்குவேன அல்லாவிடின உருவம் வேறு கிப்பொருந்திய தேயத்தையொழிந்து அரியவனத்திலையும்படி துன்பத்தருஞ் சாபங் கொடுப்பேன அறிவாயாகவென்று பின்னும் - எ - று.

ஊர்தரு - திரியத்தக்க, மதி - அசை. (௬௭)

வெள்ளமு மணையி னிறதும் வெந் கழ லரவ மாதி
பொள்ளெனத் தடையி னிறதும் புலனிலாகக் கெழுந்த காமம்
பள்ளமென மடையில வெள்ளம் பாயவதே போலும் மந்தக்
கள்ளியக் காளை மாபங் கதுமெனத் தழுவி னாளே.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்த வந்த) வெள்ளமும் அணைக்கு அடங்கிநிற்கும் வெவ்விய அககினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் வினாந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும் (ஆலும்) அறிவிலாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாயவதுசெவ்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வஞ்சகி யாகிய முருகையெனப்பவன் அக் காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கத்தன்னனை மா பைவினாந்து ஆலிவகனஞ் செய்தனன் - எ - று (௬௮)

கொல்லிய வெருடுபேய லந்து கொமமெனத் தழுவி லோடு
மெல்லிய வெருடுபேய லந்து கொமமெனத் தழுவி லோடு

நல்லிழை மாது செய்தி நனுகுநன நெனை நகருந

நெருவெனை திணிநத தோளா லுகைததுமன் னிலத்தில வீழ்த்தான.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லுபபடி நெது விளைது தழுவவும், (அச சப்படும) மங்கையா மனமடோல உருக்குமாங்கதன் (மனதில) அசசமடைநது, நல்ல பணிகளை யணிநத இமமங்கையின் செயல நனுகுநனதது நனுகுநனததெனது நகைசெயது, வினாவாகத் தனது வலிய தோளாலுகைதது மட்டனாயினமேல, (அவளை) விழ்செயதனன் எ - று

கொல்லிய - செய்யியவெனனும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் (கக்)

காலபொரு கொழுமிகாம பறந காமரு கொடிபோல வீழ்நத

வேலபொரு விழியி னுடகு வெற்றிவீற குமரன் கூறுநு

சாலபொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன னயிந்தே னாயிந

பாலபொரு மொழியா வீங்குபட்டாத்ரேன படாக ரேனே.

(இ - ள்) காலகொளத்த கொழுகொம்பறந அழகிய பூங்கொடிபோல வீழ்நத வேறபடைபோலுங் கண்களையுடைய முகுநதைக்கு வெற்றிப்பொருநதிய வேடேந் திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன் மேம்பாட்டற உன செயலேசு சிறிது முன னரே தெரிந்நிருப்பேனுகில, பாலபோலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே 'இருகு வரமாட்டேன, வரமாட்டேன' எ - று (உ௦)

மாதவ முனிவ னிலலின் மாதரா னென்று நினபற

சீதன் நறுநீர் வேண்டிச சோநதிடு மெனக்கிஞ ஞானது

பாதக நியாயத் தாமும பரிசீனை விளைத்தாய வாவான

மோதுவ லஞ்சி னேனன் முனிவனை யென்று மீண்டான்.

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவனஞ்சசிரமத்திலிருக்கும் முனி பத்தினி யென்று உன்னிடத்திலே குளிரநத நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாக்கவிடாமல்) இங் குறற வெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிகத் தாழ்வான தன்மையைத்தந்தனை. (உனனை யென) வாளால் வெட்டுவேன ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயந்தேனென்று (அவ விடம் விட்டுத்) திருமயிஞன் எ - று (உ௧)

மீண்டவன் தன்னை நோக்கி வெய்தென முகுநதை சீழித

நீண்டுதற் கரிய தாமென லிருத்தரு கற்புஞ் சிந்த

விண்டுபே ரழகிற போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யில்லை

மாண்டபின் னுடலிற குட்ட மருவுக வல்லெ யென்றாள்.

(இ - ள்) முகுநதை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை வினாவாகக் கோபித்து, கொடுத்தற்கரியதாகிய என சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடுமபடி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை எனக்குச் சுக்ரமுங் கொடுத்தாயில்லை. (ஆதலின்) மாட்சிமைப பட்ட உன்னுடலிற குட்டநோய் விளைவினுண்டாகுவென்று சபித்தனை எ - று.

வேட்டது பெறுது சால வெதுமபின் ளாத லாலே

கோட்டபின் முகித நீடிவு கூறுதல செய்யா ளன்னி

யோட்டடைநெஞ் சுண்டய மாதி னெணமுதம் பாரே னென்று

நீட்டிய டுட்டாய வான சென்றென லிருமபிப பாரான.

(இ - ள்.) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனாள்படியால், தளர்ச்சியில்லாமல், சாபத்தீர்ப்பு சொல்லமாட்டாள். அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம் முகுந்தையின் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேனென்ற, மிகக் புகழையுடைய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனை எ - று

வாளா - சமமா.

(உரு)

பெண்ணிற்குக் கொலையே போலப் பெண்ணிடுஞ் சாபநதானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதல் எரிசுர பததால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரவிய தரச னேககிக
கண்ணிய கருததுண் மாழ்க்கிக கணைசகா நின்ற கதுச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலா கொடுத்த சாபமுங் கொடிதுபோலும் பெருநகவமுடைய அம்முருந்தை யிட்ட சாபநதாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை உருக்குமாங்கதன் கண்டு எண்ணங்கொண்டு மனதில் வருந்திக் கணைசப்பெருமானைத் தியானித்துச் சொல்கின்றான். எ - று

(உசு)

அறிந்துகின் றெழுமபிற சற்று மடியனை பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையா மாடுகெ றிருவரு டாவ தில்லை
சிறந்தகின் னருளுண் டாயிற் றீடுதனை யடாவ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத தருளல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய பணிவீடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தலறினதில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பததர்களிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை. சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமாயின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்ற முண்டாயிருப்பின அதனை மனம்பொறுத்தருளலவேண்டும், எ - று.

(உரு)

சிட்டரைக் காப்பா யென்றுந் துட்டரைத் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யானற
பெட்டவம் முகுந்தை மாழகப் பிரிந்ததுந் தரும மாக
விட்டவன் சாபத் தாலே யெனகருநோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்.) சிட்டரைக் காப்பவனென்றும், துட்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்களெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முருந்தையென்பவன் துன்புறும்படி (யான்) பிரிந்து சென்றதுந் தருமமாயிருக்க, (அவன்) கொடுத்த சாபத்தினால் எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா ' எ - று

(உசு)

தாயவிஞ் சையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனப்பு நிககித்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சாந்தவென னுடலை யிறந்தக்
காயமுற் கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீறிற்
போயர் சாட்சி செயயென புனிதனே யென்று ஸந்தான.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான விநாயகக்கடவுளே ' புனிதமான வித்தியாதராகளும் நாணத்தக்க சூரியகாந்திபோன்ற (என) அழகொழிந்தது, (பெற்ற) தாயமாரும இகழும்படி குட்டநோய் பொருந்திய என தேகத்தை இரத்தக் கொடுக்கின்ற தீமையான

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுக் றியபடலம்

வனத்திலேயே யொழிபபதலலது, உடன்கொண்டு ஊரிரசென்று அரகசெய்யமாட்
டேன என்று வருந்தினான் எ - று (உஎ)

காவல னிவ்வா றெண்ணிந் காட்டிடைத செவ்வா னகடுகா
பாவிய வாலகை தண்டு பாட்டித்த னிழலனை முற்றின
மேவிய வேட்டைக் கானின வேந்தனைத் தேடிந் காணு
தேவிய சரதை யோடு முடனவந்தா நகரக்குச் சென்றா

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன இவ்வகையாகக் கருதி, வனத்தினவழியே
செல்பவனாகி, அங்கே யோர்படாந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அசனநிழலிலே
தங்கினான் பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடனவந்த (பந்தரி முத்தவான்) வாக்க
அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்தோடே சமத்தநகர
நிறகுச் சென்றார்கள எ - று

படாந்த+அசன=படாந்தன, அகரம் தொகுத்தல் (உஅ)

உருக்குமாங்கதன சாபம்பெற்றது முற்றிற்று

ஆகத் திருவிந்தம் - ௧௪௪

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச்

சாபத்தீர்வுக் றியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினல்
வட்ட வானில வழங்கி விழுகடுதன
வட்டு பேரொளி யாதவ ன்டுதோ
பட்ட தன்று பனிகுட்ட வேலையின.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குராத்
தினல், (எல்லாவற்றையுள்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேரானது, வட்ட
மாகிய ஆகாயத்தினின்று வழக்கிலிருந்தாற்போல, சூரியன் மேற்கடலில் விழுந்
தது [சூரியன் அத்தமாயின] எ - று (௧)

குட்டடி னுள்ளவா காணும் னுண்ணான்
வாட்டு வேறபடை மன்னவ னென்றெருரு
கோட்டு மாழகன சுட்டிய பாம்பரி
வீட்ட மென்ன விருன்பாந் திட்டதே

(இ - ள்) நாட்டினுள்ளவர்கள் இவன் சேகப்பொலிவிழந்து குட்டநோயுந்
றதைக் கண்டால், (சத்தருக்கரை) அழிகும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன
நாணமடைவானென்று, ஏற்றைக்கொம்பையுடைய விராயக்கடவுள் உணங்குசெய்த
மாயையின றொருதியைப்போல இருள்பரவியது. எ - று. (உ)

இவ லாள ரிடத்தி லிராவகைக்
கரவு செய்யுமிக்கொலைய யின்றுநாய

வீரவு வாமென வீழ்பசி தாகமும

பரவு சோகமும பற்றன் நுநதனை.

(இ - ள்) யாசகாஸிடத்தில (தமனை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்கா னைப்பருவமுடைய உருககுமாங்கதனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்று, மிகக் பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும பற்ற (வருநதி) இருந்தனை எ - று.

இரவிலாகரு விசேடமாகத் தன்னவொடுததவதைவின அவ்வுருக்குமாங் கதனைப் பதைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பற்றினவென்றா

உரைடி. சின்னி யுறங்குத வினனிமுன

கொலாடி டாதுயா கொணாடி மனைவன்

மனாடி மின்னலை மாற்றவந் தானெனத்

தெனாடி ராககடற் றெங்கதி புத்தகே.

(இ - ள்) ஆகாரமில்லாமல் நித்திரையற்று, முன (ஒருகாலத்தும்) பெருந் துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருக்குமாங்கதனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொழிக் கந்தவெனன்று சொல்லுமபடி, தெனளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ விய கிரணங்களுையுடைய சூரியனுதிசகனை எ - று

கதிர் வன்றதற்கேற்பப் புத்ததென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக் கூற்றினரெனக்.

(சு)

காலை முற்றுங் கடனமுடித் துள்ளமென

ஞலை பத்தி னருட்கண நாதனை

மாலை யனாின் மதித்து வழிபடும

சேலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினுன

(இ - ள்) (உருக்குமாங்கதமனை) காலைப்பொழுதிற செய்யும் நித்திய கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானை அன்பாகிய மாலையாற் பணித்து வழிபாடு செய்யுங்காலத்தில், ஆகாயவீதியில் நாரதமுனிவா பொருந்தினா எ - று

(சு)

அருக்கன வேற்கன வானியங் குற்றெனப்

பொருக்கெ ன்சசெலுத்த தேவிரா முனிவனை

யுருக்கு மாங்கத னெய்யென நோக்கின

ஹருக்க மேடுமெங் கோலிடு வானரோ.

(இ - ள்) வேறோர் குரியன பரந்த ஆகாயத்திற சஞ்சரிப்பதுபோல விரைந்து செல்கின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன் விரைந்து தரிசித்து மனவுருக்கத்தடன ஒலமிடுவானாயின எ - று

நோக்கின - முற்றெச்சம்.

(சு)

வேறு

அடிகளே யோல மோல மமரர்கண முனிவா வேலம

வடியிசை யமுதந் தேக்கு மகதியாழ்த தலைவ வேல

நெடியவன் முதலோ துன்ப நீக்குவா யோல மோலம

படியிசை யடியேன னுனடிம பற்றுலா யோலமோலம.

நாரதா உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தி்வுகூறியபடலம்.சசக

(இ - ள்.) சுவாமிகளே 'ஓலம் ஓலம் தேவாக்குமுனிவரே' ஓலம். வடிதத் துஞ்சாயகிப அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய தலைவரே 'ஓலம். நிருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே' ஓலம். ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம் ஓலம். எ - று.

நாரதமுனிவா கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவீணையென்பது வழக்கு (எ)

அருடபெருங் கடலே யுனற் றடைக்கல் நாயேன கண்டாய்
மருட்கடல் கடந்தோய் வீமன மகனடி யேனென னும
முருகுமாங்கதனைக் கெய்தி யுன்னருள வழங்கு கெனன
வெருக்கொளு மமமா நிககி விளிந்தகெதிர் கொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன தேவரீருடைய அடைக் கல்ல மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன வீமராசன் மகன் என் பெயர் உருக்குமாங்கதன் தேவரீரிங்கடையது உமது திருநெரு புரியவேண்டுமென்று, பயங் கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனை எ - று (அ)

களைத்தகன கன்றை நோக்கிக் கனாநறுமொல புனிற்றப போல
வளைதலையு முணாந்த மேலோ னவனவிளி கேளா முன்ன
நீனைகதுறு வினையி னீங்கி நெடுரேலென வெதிரே போந்தான்
நனைச்சுண வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) களைத்த தன்னுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கனாந்து செல்கின்ற தலைநிற்ப பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அந்நை கூப்பிடுவதைக் கேட்குமுன்னரே, தாம் நீனைத்துக்கொண்டிருந்த செயலி னின்றம விலகி வினாந்து எதிரேசென்றான் உருக்குமாங்கத ராசன் அவா திருவடி ஸம்பப்பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கஹற்றனை எ - று. (க)

வேறு

வெட்டையின் வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
வாட்டையின் வந்ததிடை வந்ததை நாயே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொடப்புற நெய்தினை
முட்டிய வினையின் முகுந்தை வாழிடம்.

(இ - ள்.) வேட்டையின் விருப்பால் (வந்ததிற்கு) வந்த அடியேன மிகக் தாகநோய் தன்புசெய்தலின் வந்ததில் வந்ததைத்தேடி, கோணுதலில்லாத மனத துடன் வருத்தி, மூண்டசெய்த தீவினைப்பல்லால் முகுந்தையென்பான் வாழும் (கவிமுனி, வன்) ஆசாமத்தை யடைந்தேன் எ - று.

வனமிண்டலுள்ள முன்னையது காடும, பின்னையது நீருமாம் (அ)

உடலுழி தாகநோய்க் குருகம் வேண்டி னீன
கடலுழி யுயிரிழி காம தாகநோய்
படிகு வென்னிடைப் பறவி லாமைகன
டடருயிர் நோய்ச் சிந்தைவித் தாவிரே

(இ - ள்.) தேகத்தை உருத்துந் தாகநோய்க்காக நீலாக்கேட்டை கடல் போலும் கிழியையுடைய ஆரமுக்குள் உயிராருத்தந் சாயத் கயகிட உ - று

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினாள்) என்னிடத்தில் (அவ்வகையி) பற்றில்லாமையைப் பார்த்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்து அடையச்செய்தனள். ஏ - று (கக)

பயிலபதி யினிசுசெலப பற்று வைத்தில
னுயிரினை விடுபபதே யுளநது ணிநதுளேன
செயிரறு தவமபல காலஞ் செய்தெனை
யயாவறத் தநதவாக காகத தாங்கிலேன.

(இ - ள்) யான்வசிக்கும் பதிகு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனலவேன உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன். (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அநேககாலஞ்செய்து வெறுப்பற என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையார்களுக்காக (இன்னும் உடலைத்) தாங்கி யிருக்கின்றேன். ஏ - று (கஉ)

வழிமது வெனவிசை வடிகும வினையோய
செழிமலா சேவடி சோத்தி நாளுநான
வழிபடு கணபதி யருளின வண்மையால
விழியெதிர் காணுமா விசுப்பிற ரோற்றினை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிகும மகதிவீனையை யேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலாக்கைச் செவ்வியதிருவடியிற் சோத்தித் தினைத் தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள வளத்தினால் என் கண்ணெதிரே காணுமபடி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்படமா ஏ - று (கக)

நாரத முனிவரின் னளினா சேவடி
சாரநான பெறுதலிற றளருங் குட்டநோய
தீரவே பெற்றுளேன செமமல வீமனிவ
வாரமே மலடடினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலாபோன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் தீரவே பெற்றேன் செமமலே! (எனபிதாவாகிய) வீமராசன தன் மலட்டுத்தன்மையைய மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். ஏ - று (கச)

இனையன பலவுமங் கியமபி யெம்பிரான
வீனையிது நீருமா விளமபு கெனறன்ன
முனைவளா வேளாண முகத்தை நோக்கு!
தனைகிகா நாரதன சரதறன் மேயினுன

(இ - ள்) இவ்வகைய வாரத்தைகள் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வீனையை நீருமா வழியைக்கூறியருள்கவென்றனை தன்னைத் தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர போனாவளாககின்ற முருகக்கட வுளப்போலும் அழகுறவாய்ந்த உருக்குமாங்கத்தனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினா. ஏ - று

நீருமா இ:தில ஆ எனபது ஆறு எனபதன் தொகுத்தல்.

யேயென உதை முனைவள ரெனனும் அடைமொழியால் முருகனைன்றாம்.

நாதி உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திடுவுகூறியபடலம். சநி

வேறு

குதம்பையான் நெருத்திற் றுயலவருங் காதிற் கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப தேயமென் றோங்கு மிரதநாட டினு றுநான வருங்காற்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தென்னின
மதம்பொழி களிநல யாணைமா முகவன மந்திர முள்ளதற் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கிப் பிடரியினமேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நனைமபெற்றுவிளங்கும் விதற்ப
தேயமென்று உயர்ந்த இரதநாட்டிலே இன்று நான வருமபொழுது, சிற்றத கதம்ப
நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பாததேன. அஃதியாதெனின, பொழிகின்ற நலமதச்
செருக்கையுடைய சிற்றையானைமுக விராயக்கடவுள் திருக்கோயிலொன்று அந்நகரத்தி
லுள்ளது. எ - று. (கக)

மந்திர மதனு ளமாந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விரா பகரை
முந்திற் வணங்கி யவரவா வேட்ட முனிவிரா வரம்பெறு கின்றா [தக
கொந்தொளிக கோயின முன்புறக் கணைச குண்டமென மெருபெருந தீ
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாக கதனில்.

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி
யுள்ள சிந்தாமணியெனும் பெயரையுடைய விராயக்கடவுளை முற்பட்டபணிந்து,
அவரவாலிரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்களா கொருதியாகிய ஒளி
யையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணைசகுண்டமெனனும்
பெயர்கொண்டு ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடு
நிருக்கின்றது எ - று

கொத்து - கொந்து, இதுமெலித்தல்

(கங)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லலசோ சூத்திர நெருவ
னிடங்காக ளுலவுந தீமபுனற் றிரத்த யாததினாக கேக்குவா னம்தது
மடங்கரு மகிழ்வி னுடன நெழுந்தான வலவினை யொடுமபிணி தீ
விடங்கமெய் யினனாய் விராயக னுருவு மேவினன் விண்ணுமேக கற்றே.

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்த
னும், துன்பமறந்த சூத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதரமாகிய
நீரையுடைய தீர்த்த யாததினாக்குச் செலவச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன்
(அக்கணைசகுண்டலத்தில்) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுங் குட்டநோ
யொழிய விடங்கதேகமுடையவனாய், தேவர்களும் அங்கலாய்க்கும்படி விராயகர் திரு
வுருவையடைந்தனன். எ - று

இடங்கா - முதலை ஏகுவான் - வினையெச்சம் ; இதில் வான வினையெச்ச
விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்பட்டாத்து எனவே திவ்வியமெனக். (கடி)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுழ்க் கணங்கண்முன் னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விராயக ருலக மேவின னனையவ னதனு
விமாசல மனைய தோளிரிய நீயு மெய்திநீ ராடியோ ரம்பர்
தமாதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுந் சமைமதி தனைக் குமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிலபெருமான ஈனற மூசதபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுள் கிருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீதத்தியையுடைய சிவகணகன முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவாங்கு விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான். அசுருகிரிதைவின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசனே! நீயும் அவகடைந்து அதிலு முழுகி ஏரமபமூர்த்தியின் பூஞ்சயுத தருமமுதவியனவுரு செய்க இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விவரும்.

மதி - முன்னிலை யசையிடைச்சொல

(கக)

முரிதிரை சுருட்டும் விரிடற் பரப்பின் மொய்த்துறு மருந்தெலாளு செயி னு கரிபரி யிரத மாதிக டானங் காதலித தியல்புளி செயி னுந [க]
தரியலாக் கிடியே ற்ணையலேற கரத்தாய தாங்குந்ந சாபநோய் கதம்ப புரிவளா சிந்தா மணிவிநா பகரா லல்லது பொன்றுறு தெனமுன

(இ - ள்.) பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலெடுத்தி உருக்குமாங்கதராசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரந்த கடல்கூழ்ந்த பூரியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களுயெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குகினை சேர்முதவிய தானவனை ஆசையோடு விசுப்படிசெய்தாலும், ஏற்றுள்ள உணராமையானது தம்ப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது எனது (காரந முனிவா) கூறினா

(உ௦)

நாரதா உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திாவுகூறியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம் - கச்சுக

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு றுககயிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை நாடியுறை செய்கலும் கிழந்துகமுன மனனவன யந்து பணியாட கூடியாகல் லன்பிணிது கூறுவன ருந்தகை தம்ப நகரிற் பீடுறவி ருந்தபெரு மாணியெவா பூசனைகவ பேணி னாகனே

(இ - ள்.) தந்திரிக்ள முறுக்கி இசைப்பாடபொடும் ராரதமுனிகன, ருட்ட வியாதியை யொழிக்கச்சக முறைமையை யொகித்தக கூறவும், வீரகமுலணிந்த உருக்குமாங்கத மனனை கூறிப்பிறறு அன்புடன் பணிந்து, ஆசையாடிநிராகச் சொல்கின்றனன அருந்தமையுடைய முனிவரே! சுமப நகரத்திலு பெருமை பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன முன்னே) எவாதாம பூசனைசெய்தனா? எ - று

மாடகம் - தந்திரி . முறுக்காணி

(ச)

வினுமறை வெயயசுடா விசுவனி யெனறிவதை மககு தவுலகம் மாறுமுள தோடபுலியின மன்னுயிக ளுயயவரு மாத வரிகனக் கேறிடுகைம் மாறுமடி யேனபுரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருளாக சிறியாந னேவெனவி ருத்திடம் கிழந்துமுனி செப்ப னுறுவான.

(இ - ள்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற காற்றுமென்று சொல்லப்படுங் இவைகட்குச் செய்யு வகைமமாறு ஒன்றுள்ளதோ?

(இலலை, அதபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வியாகன உச்சவிற்குப்படி வந்த நாரத முனிவரே! தேவர்களுக்கு எதிராக அடியேன செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிரும்பு கின்றது? மனமிரங்கியருளவேண்டுமே கோபஞ்செய்கருளவேண்டாமென்று யாசிக்க, நாரதமுனிவா மகிழ்ந்துசொல்லலாயினா எ - று (உ)

முந்தையொரு காலமுடி வானவரி நைஞ்சமுதி லூர்தி சுதனமைர லந்தமணி யாதனமி ருந்தாசு செய்தொளித னைக்கு மளவி சந்திலுறு மெனனையெதிர வந்தடிப விரிந்துதொழு தாத நடைநிக தெந்தவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேவதீச யமபு கவென

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில், மேகவாகனனாகிய இந்திரன் சுதனமை மண்டபத்திலே, அழதிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செயது கோத்தி நின்றதிருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை எதிராகக் கூடியிரு பணிந்து நமஸ்கரித்து ஆதனமொன்று கொடுத்த (அதிலிருக்கச்செய்து) எல்லாவுல கங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுனதாயிர கூறுசுவெனவெனினா எ - று

சுதனமை - இந்திரன் கொலுவிருந்த மண்டபத்தின் பெயர் (ங)

இந்திரனை நோக்கியது கூறுதலி னாதனனி லங்கு குவிச வெந்திறலி னுயவளரு மேதினிய நெதனமை மேதி னியரிடை யந்தனாக னேற்றரிய மாதவமி யறியருள சோக வுதபன மந்திரவ முறகடவுண் முனவதுவை செய்தமட மாத கலினை

(இ - ள்) இந்திரனை நோக்கி இதனைச்சொல்ல விகசந்தனை பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுத்ததாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளாகின்ற பூர்வாகத்தையாடாந் தேன. அப்பூர்வாகத்திலே வேதியாகன செய்கற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்து திருவரு ளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்கனி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கல யாகிய அகலிகையென்பவன் ஒருத்தியுள்ளா எ - று. (ச)

அன்னவட னாகமுதி னுலகி னெப்பவாகள யாவ ருமில் பொன்னுடையி னுனமரும மாதுகலை மாதசசி பொற்றி னிதி நன்னரது சூயைதிதி நாடியதி லோதகமைர லங்கொ ளத்தி றினவரும் வெந்திடுத லனயியவண் முன்னரெதிர் வாக விலரே

(இ - ள்) அவளுக்கு அழகிற சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருரு மிலா பீதாமபரமணிகத் திருமாலின் மாரபகத்துள்ள திருமகன்-சரசுவதி-இந்திரன் - அழகிறசிறாத இந்திரி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அநுருபை-திதி-திலோத்தமை - நன்மைகொண்ட அநிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதருக்கட்டுதலன்றி (அழகில்) அவளுக்குமுன்னே எதிர்ப்போரினா எ - று

திதி - காசிபன் மீனவியா பதினமூவரினொருத்தி இவள் மக்களே தைத் தியா. திலோத்தமை - தேவதாசிகளிலொருத்தி அநிதி-காசிபன் மீனவியரில் தேவ னைப்பெற்றவன்

பொன்னுடை - பொன் வஸ்திரம் இதுபீதாமபரமென்ப வெந் - முதரு

இருமபிரச தங்கநக மென்னும்தின் மூன்றுமெரி மூள முறுவ லருமபியபி ரானசரண மல்லதும் தித்தலசி யாவென மனமும

விருமபியது கண்டவுட னென்னிலவ டன்னைவிர வாத நகரம்
பெருமபுலவ ராறபுகழவ தனறெனமொ ழிந்தபெயா குறறொ ருவினை.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதின்களும் பற்றியெரி யுமபடி புன்னகைசெய்த சிவபிராணுடைய திருவடியையனறி, (பொருளாக) மதிப்ப தறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென றால, அவ்ளபுடைத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகளாற புகழ்ச்சைக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் விட்டுச் சென்றேன் எ - று.

இருமபிரசுதங்கனகம் என்பதை இரும்பு இரஜதம் கருகமென்று பதம்பிரித் துக்கொள்க (க)

வேறு

சுந்தர வகலிகை தொருமிசை நுவல
விந்திர னிணாவிடு மெரிபடு மெழுகின
சிறந்தபு ளுருகினன் செயிதய ரகலக
கருதென மருவினன் கவுதம் னுருவம்.

(இ - ள்) அழகியுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிறப்பைச்சொல்ல, இந் திரணுவன் கொழுநதுவிட்டெரியும்அக்கினியிற்பட்டமெழுகுபோலத்தன்மமெருகி, மிகத்தனபமானது விலகுமபடி விராநது கவுதம்முனிவா வடிவேற்றனன். எ - று.

கந்த - வேகம்

(எ)

பொய்கழி கவுதமா பூமின லாட
வைகறை நிகுகொ மறந்து போழ்தின
மெய்கழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெய்கனி கூந்தனமு னினறிது மொழிவான

(இ - ள்) பொய்மொழியகனற [சத்திய சீலராகிய] கவுதம்முனிவா அழ கிய நீரிலமுதக, விடியற்காலத்து (ஆரோமத்தினின்று) சென்றனா அந்தக்காலத்தில் மெய்மையொழிந்த மனதுடனபொருந்திய இந்திரன் நெய்ப்பசைமிகக் அளகத்தை யுடைய அகலிகைமுன்னே நன்று இதனைச் சொல்வான எ - று

மகவான் - இந்திரன் இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொரு ளில் வந்தது மகமயாகம் (அ)

சுடாவிடு மிளங்கைத் துவரிதழ்க கனிவாயக
குடநிகா வனமுலை கொடிபுரை யிடையின
மடவரல கலவியின மருவுதற் கமளி
யிடுகடி தெனவவ னெதிரு மொழிவாள.

(இ - ள்) ஒளிவீசும் சிறிய தந்த பந்தியும், பவளம்போன்ற உதமும், ஆ தொண்டைக்கனிபோன்றவாயும், குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும், (பூங்) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணை 'உடனபொருதுதற்கு விணாவிற படுக கையிடுக வெனக்கூற, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருகி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனள். எ - று.

மடவரல் - மடமைக்குணம் வருதலையுடையாள்.

(க)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வொழிக்கமருந தவ்வென்னே யொழுகப் புக்காய்
முருகாரு மலாப்பொய்கைப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னுற்றிப்
பெருகாவத தொடுங்கடவுட பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாலத்
தருகாமப் பொருளவிறுதற் கேதுறுமக கென்னென்னச் சாற்றி னுளால்.

(இ - ள்) அரியதவதையுடைய முனிவரே! ஒருகாலத்தும் நடவாத நடக்
கையை நடக்கப்புகுந்தீர். அது யாது காரணம்? வாசம்பொருந்திய மலையுடைய தடா
கத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிகக் ஆசை
யோடு சிவபூசையைச் செய்பவர்காலத்திலே மிகக்குற்றத்தையே கொடுக்கத்தக்க
காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணமயாது? என்று கூறினான் எ - று. ()

பட்டிமையிற கவுதமனா வடிவெடுத்துப் படாந்தபெரும பாவி செய்கை
கட்டழகி யறியாது தனகணவ நென்னிதனைக் கரைந்த வெல்லைச்
சட்டமக வரனமொழிவான றையலாய நீராட்ச சாராதே னாகு
வட்டமுலை யொருமாது துகிலினி நிராடும வனப்புக் கண்டேன.

(இ - ள்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவா வடிவேற்றுவதற்காபாவியாகிய இர
திரன் செயலைப் பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாகத் தன கணவரென்று இவ
வாறு சொல்லியகாலத்தில, விரைந்து இரதிரன் சொல்லுவான பெண்ணே! நீரா
ட்சசென்ற நான் அவகே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓமங்கை சேலையின்றி
நீரினமூழ்கும் அழகைக்கண்டேன. எ - று (கக)

உள்ளமழிந தெழுந்தபெருக காமததா லுளுற்றலு லுங் கருமந் தன்னி
லெள்ளாவு மனஞ்செல்ல வில்லையினி டுயிரவாழவு மெய்தா தாகுந
களெளாமுரு மலாக்கோதாய கலவிதரல வேண்டிமது கடிந்தா யாகிந
பொள்ளெனநின் னுயிரமாமுக்கச் சபிப்பனென் றுன்கேட்ட பூவை யனளுள்.

(இ - ள்) மனமழிந்து தோன்றிய பெருவகாமத்தினால், செய்ததக் கருமத்
தில், சிறிதும் மனஞ்செல்லவில்லை. இனி உயிரிழைத்தலும் அடையாததாகும்.
தேனசிந்தும் மலாக்காயணிந்த கூந்தலையுடையாளே! புணர்ச்சிக்கொடுக்க வேண்டும்.
அதனை விலக்குவாயாகில விரைவாக உன்னுயிரிற்ககச் சபிப்பேனென்றான் அதனைக்
கேட்ட திருமகன்போன்ற அகலிகை எ - று (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கனல்லவீரந்த காத்தனமிருங் கணவாமனங் களிக்குமராகக்
மெப்படியே வப்படியே யிசைந்திடுத் லேழையாக்கா மியலபையெண்ணி
யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தனையடுதநா ளமரா கோமான [ஈ.
மைப்படி நினைவிழிக் கலையாலுயந்தெனெ னுடனுவந்து மருங்கு சாராதா

(இ - ள்) கையைப்பற்றி அக்கினிவலஞ்செய்த ஆசைமிகக் காதலருடைய
மனமானது களிப்படையும் வகை மெப்படியோ அப்படியே யிணங்கியிருத்தல்
மாதாக்குந் கியல்பாதலைக்கருதி, அவ்வாறே யாருகவென்று இணங்கி, சயனத்தைச்
சமீபித்தனா தேவராசனாகிய இரதிரன் மைப்படிந்துள்ள உன் கட்டடையினுலே
உயிரிழைத்தேனென்று நந்தோஷித்து உடனே அவளடக்கவிந் சோந்தனை எ - று.

வேறு

செம்பொன் மணிகட டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவன் முகத்தருமப்ப
பம்பு மணிமே கலைகதிப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்துடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளாந்து விமம் விடைநடங்க
கொம்பின் மருங்கு நின்றோக குடங்கை பற்று யிருத்தினை.

(இ - ன்.) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இருதிரன்) இனிதாகவிருந்து,
சிறிய புன்னகையானது முகத்திலருமப், பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலா
பரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கசுகிழி
படவும், தேமல்படந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், துடைதவளவும்,
பூங்கொம்புபோலப் பக்கவினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்)
இருக்கச்செய்தனன. எ - று

மேகலை - இவ்வோரணி, முனவிளக்கப்பட்டது வம்பு - முலைகசுகிழி
திக்காலத்து இரலிகளையென வழங்கும் திதலை - தேமல், பவளக்கனிவாயித் தொன
றதை பவளவாயென்றுக் கனியிதழென்றங்கூட்டிப் பொருள்கொள்ளுமையும் கனி
வாய பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும் (கசு)
அங்கைத் தலத்தான முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடமவருடிப் புகலுங் கரலீ லையுட்பிரிந்து
தொங்க லொடுமவரா குழலசோரசு கடாவா னுத்து நனிநீய்த்
திங்கண் முகத்தின முத்தாடித் திகழ்தா டனமும பலசெய்தான

(இ - ன்.) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை
யலிழ்த்துப் புறத்தேவீழ்த்தி, பொங்கிய கடித்ததைவருடி, (காமதூலிற் கூறிய கரிகர
லீலையுஞ்செய்து, மலாமாலையுடன் நெடிய ஊகபாரஞ் சோருமபடி, ஒளிவிளங்கும்
ஒளவிய நெற்றியையும் கன்றாகத்தடவி, (பூரண) சந்திரனபோன்ற முகத்தில முத்த
மிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்களுஞ் செய்தனன. எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி கரலீலை-கையாற் செயவதோரலீலை இது கரிகர
மெனப்படும யானைத்துநிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின் தாடனம்பல
என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரசுரிதகம் - மூவுடி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்
கிசம் - விதையெனனு மெட்டையுங்கொள்க (கதி)

கோலத் துடைபாற் றுடைநெரிக்கிக் கூனகை பெருகத் முறச்சாயத்துச்
சாலக்க னிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குழியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத் நிலவுமிடங்கா பலசுவைத்துச்
சீலக் குழிமு டிக்மாதி பலவுந் திகழ்ச் செறித்திட்டான.

(இ - ன்.) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, விளைந்தகையைப்
பிடரியிற் பொருந்தச்சாயத்து, கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச்
சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமரத்தி, நீல நிறப்பொருந்திய விசாலமான
கண்முதலிய அமுதம் சிறகுந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்லமுடிச் சூத்
லிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன. எ - று

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோற்குறி மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம்-
அதுசருகம் - பிரவாளமணி - பிரிந்து - மணிப்பந்துமலை - கேடவராயித்தெனனு மா

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம்.

சுருது

றுவகொளக அனவ முறையே உதட்டிற சிவப்புறப்பதித்தல - கபோலத்தம் அத ரத்தம் வடுவின்றிப்பதித்தல - கபோலத்திற பலலு மிதமும் படாது பதித்தல - அத ரத்திற பலதைக்கப் பதித்தல - கைமமூலம் நெற்றி மாபு துடைகளி லமுந்தப்பதித்தல - தனங்கனி லொழுங்காகப்பதித்தல எனப் சாமனா லுடையா அமுதநிலவு மிடஙகள் - பெருவிரல் புறந்தாள பரடு முழந்தாள குயம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வவ் விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின முதலியவற்றை இனபநூலுட்கண்டு தெளிக (கக)

கொங்கை நெருங்க விரகரத்தாற குவவு மனிதேதா னுறவிற்றுக்கொ சங்க நெரியச் சிலம்பொலிப்பத தடங்கண் சிவப்ப விதமுள்ளாப்பத திங்க ணுதலின் வியாவருப்பத திகழாட்ட குரல்கண் மிடறநெல்ப்ப மங்கை யவளங் கற்பகஞ்சூழ வல்லிக் கொடிபோன முயங்கினுள்.

(இ - ள்) முலைகளுமுதமுபடி இருகரங்களுந் குவிவாகிய அழகிய தோள்கள் பொருத்தவிறுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாத்தசிலம்புகளொலிக்கவும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அத்ரம் வெளுக்கவும், சந்திரனபோன்ற நெற்றியில (குறு)வியா வருமபவும், விளங்குகின்ற (எணவகைப்) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலி செய்யவும், அவ்வகலிகையுங் கற்பகத்தருவைசூழந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனள் எ - று

தடங்கண் சிவப்பவிதம் விளப்பவென்றது, ஐயங்கொண்டான் பாணி 'வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத - தோயுங் குடிரி விடியளவுங் தொங்குங் கபாடந் திறம்' எனற்படி, மங்கையாக்குக் காமவின்பம் விளையுங்கால கண்சிவத்தலும் வாயவெடுத்தலுங்குறியாமெனக்.

புட்குரல எணவகை---அவை மயில் - புற - அனனம் - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து எனபன இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இனம் விளைவுழி அம்மங்கையின் கண்டத்ததுதிக்குமென்பா.

கற்பகஞ்சூழ வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிரகத்திற படாவது ஓர்கொடி காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவமித்தனா இதனை, "கற்பக மருங்கிற பூத்த காமருவல்லி" யென்னும் பரஞ்சோதி முனிவர் வாககாணுணாக (கக)

கருது நிலையே பன்னகமே காத லருமபுகு குக்குடமே பிறதும் வெருகே யிலையாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச் சிறந்த களைய வுடல்களையச் செறியு முயிராகக் கலந்தொன்றாய் முந்தையறியாப் பெருமபோக முழுக்கி கருத்து முற்றினுள்.

(இ - ள்) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கருதுகநிலையும், சர்ப்பமுட, ஆசை மிருக கோழியும், பிறபடுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டியாக் கரு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுத்தநிலை யமிழ்ந்து மனக் கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) எ - று

சரணங்கள் ஐவகையின் - அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆனந்தம் ஆனமிதம் எனப்படும் அவற்றின, உத்தானிதம் - மலலாததல, திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல, ஸ்திதம் - உட்காத்தல, ஆனந்தம்-நிறைவு, ஆனமிதம்-குன்றித்

லென்பா. அன்றியும், குதிரை பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பல்பேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசு கரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணர்ச்சிகாலத்திற பின்னேநிற்கும் ஆண பூனையென்றவது, பெண்பூனையின் குறியிலோர மறவிற்குந்து அதனைப் புணர்ச்சிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின புணர்ச்சிக்கு அத்துயரற்றது தாமதிகரும் பூனையெனறுவது கொள்க. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசுவதிசுமாதலின குறிப்பாணுணர்த்தினம். இவற்றின விரிவெல்லாம் காமநூற்கடலுட் காண்க (கஅ)

கடலிற் பிறவாச சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக கொழும்பாகே மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுளு செழுந்தேனே யுடல மிரண்டே யலதெனக்கு முனக்கு முயிரோன நேயனநே [தான். யடாமெய்த் தவத்தா லுண்பபெற்றேற் காவ தினியென நெனப்புக்கந்

(இ - ள்) பாதகடலிற் பிறவாத சுவையையுடைய அமிாதமே! கருப்பிர சத்திற் பிறவாத செழியகற்கண்டே! இதழ்களையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணம்வீசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலீரண்டேயல்லாமல் உயிரோனநேயல்லவா? நெருங்கிய உணமைத்தவத்தினுலே உன்னையடைந்த வெனக்கு இனியாகவேணவெது யாதிருக்கின்றது" (ஒன்றுமின்ற) என்று புகழ்ந்தனன (இந் திரன்.) ஏ - று (கஅ)

நனனர் முறுவல் வறிதருமப நயனஞ் சிறிதே முகிழ்ப்புப்
மன்னு மமளி மிசையினப வசமாங்க கிடந்த மடமாது
மின்னி னுடங்கி யிடைதளர மெல்ல வெழுந்து துகிலுடுத்திட
டன்ன மலாரீத தெனக்கடடி. லகன்றங் கிதனைத் துணிநதுரைத்தாள்.

(இ - ள்) நல்ல புணைகையானது மிக்கரும்பவும், விழிகள் சிறிது கூடபவும், பொருந்திய படுக்கையினமேலே இன்பமயமாகிக்கிடந்த இளமபருவமுடைய அகலிகை, மின்னல்போலும் இடையானது ஒசிறத்தளர மிருதுவாகவெழுந்து சேலையையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்ற லீங்கியதுபோலக்கட்டிலினின்ற மிறங்கி இதனைத் தீர்த்தோடு சொல்லினன ஏ - று

புணைகையரும்பலும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னைமறத்தலும் புணர்ச்சி நிகழ்வழியுளருநிகளாமாதலின "நன்னாமுறுவல் வறிதருமப நயனஞ்சிறிதே முகிழ்ப்பு, மன்னுமமளி மிசையினப வசமாய்க்கிடந்தமடமாது" என்றா (உ௦)

வடிவே முனிவன போன்றதிலன வடிவிற கமழு மியனமணமுங்
கடியா வினபக கலைத்தொழிலுங் கருதின வேறே யிவன்களள
முடிவா சவனே யெனததுணிந்து முனிபோ லீடுத்தோய நீயாரே
நொடியாய் திறவா விடிற்சபிப்பே நெனாளுள் புருவ நுதலேற.

(இ - ள்) உருவமோ கவுதம முனிவனைப்போன்றனளது. இவனதேகத நில வீசும் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்களும் என்னுமையில இவன் வேறேயாவன. (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியணிந்த இந்திரனெயென்று தீர்மானித்து, (என்கணவராகிய) கவுதமமுனிவரைப்போல வந்தவனே! நீ யாவனே? ஒருவிநாடியில் வாய்திறந்து (உண்மை) உரையாவிட்டாற் சபிப்பேனென்று, புருவங் கள் நெறியிலேறுமபடி (கெருண்டு) கூறினன ஏ - று.

இன்பக்கலை தொழிலெனந்து புறத்தொழில பறகுறி நகக்குறி சம்பளம்
தாடனமுதலியனவற்றை. (உக)

மாதா வினவிக் கேட்டலினுள் மறமும் பெறலா மின்பமெனது
தீது விளைவ தறியாதே திகழ்தன் னுருவ மெகூதோற்றிப்
போது செருகு நறுகூடதற் புணர்பூண முலையா யானறுறக
யீது பொலம்பூத தவிசிருக்கும் வேந்த னெனவின னதும்புகலவான்.

(இ - ள்) அகலிகையானவள் (இவ்வாறு) வினவிக் கேட்டபடியால், இன்னும்
(இவளிடத்திற்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனக்கு)த் துன்பம் வருதலை
புணராமல் விளங்குந் தன் வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலாகளையணிந்த நல்ல கூட
தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே 'நான் தேவலோகத்திலே
அழகிய (கற்பக) மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் இந்திரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுஞ்
சொல்கின்றான் எ - று (உஉ)

அனபை பெடையே நினதெழில்கேட டயிரா னியைநற் பொன்னுலகுந்
துன்னங் கலைமா தினைச்செல்வச் சடாபபூண மாதையிருமலந்
மன்னும வெறுத்து நினைத்தாகக் மதியாநின்ற மறயியானு
நன்னா மனத்தா மனாயிருத்தி நயந்தாட செய்ய நினையடுதேதன்.

(இ - ள்) அனபைப்பெடேபாலவளே ' (நானும் பிரம்ம விஷ்ணுநரும்) உன்
னழகைக் கேள்விப்பட்டு இந்திராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு
மிகக் கலைமகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந்
திய) இருமலர்களையும் மிகவுமவெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம், யானும்
நல்ல இதயதாமரையி் விருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யறித்
தேன். எ - று. (உங்)

இன்று பொருந் மதவீர னினனும் பகழி விடுந் தோறும்
பொன்னுஞ் சியத்தை களபமுலை பூவாய் நினது விழிக்கருனை
மறை வழங்கி யெனைத்தாங்கு மனமு முயிரு மொன்றான்
பிள்ளை வேறு நினைவதெலாம் பிழையே யன்றோ வெனவிரந்தான்.

(இ - ள்) இப்பொழுது போசெய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன்
(மலாப்) பாணங்களைச் செலுத்துந்தோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச்
சாந்து பூசிய அகலிகையே ' உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து
என்னைக்காகக் மனமும் உயிரும் ஒன்றானபிறகு வேறுவகையாகக் கருதுவனவெல
லாக் குதறமேயல்லவோவென்று யாசித்தான் எ - று. (உச)

பதியி னடுத்த கொடுமபாவி பகரக் கேட்ட மாதமுன்று
மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறாக் களங்க மெனகுலத்துப்
பொதிவித் தெனது கற்பினையும் பொதித்தாய முனிவன் றிருவுள்ளங்
கொதிவித் தெனையுங் கெடுத்தாயநீ கோவே யென்னு மமையத்தில.

(இ - ள்) தன் கணவரைப்போலவந்த கொடுமபாவியாகிய இந்திரன் (இவ்
வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கோபித்து, சந்திரனிடத்திலுள்ள களங்கத்தைப்
போல எகராலத்து மகலாப் களங்கத்தை என்னுலத்திற்ருச் சேர்ச்செய்து, என்கற்பு

நிலையையுங் கெடுத்தாய்' முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமுடடி என்ணையுங் கெடுத்தாய். நீ தேவராசனா' என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே எ - று.

நீகோலே எனறதில் ஏகாரம் வீறப்பொருள். இவ்விழுக்கிணையுடையோன அரகசுருத்தக்கவனல்லென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா (உடு)

வேறு.

புலரியின மனையகல் கவுதமனும பொழிமது மலாநறும் புனலாடிக் குலவிய செபமுத வியவாற்றிக் கோதறு விடியலின மீண்டெயதி நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவளபுனல கொணாகென்ற னிலவிய முகலிகை புனலேந்தி யீர்தனள் பண்டுறு மியல்பினறி.

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில் ஆசிரமத்தினின்றகனற கவுதமுனிவரும், தேனெசொரியும் மலாகளபொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிகஜபமுதவியவற றைச்செயது, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுமவந்து, விளங்குகின்ற கடை வாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்குழவ) நீகொண்டுவருக வென்றனா இவ்வா கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையினி நீரைக கொணவிரது கொடுத்தனள் எ - று.

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோ பரியாயநாமம் பண்டுமியல்பாவது நீராடி ஆசிரமத்தைச் சுத்திச்செயது முனிவர் வருகையை யெதிரோக்கிப் பீடமிடு தல முதவியன. (உசு)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகமவேறு கொண்டதெ னாதன மிடவிலலை கொமமென வறல்கொடு வரவிலலை மண்டிச்சை வசனமுந் தரவிலலை மறுநினை னுடலமுஞ் சுசியிலலை பண்டைய ளலையுள துனாடுயெனான பனிமொழி மடவர விதுசெய்தாள

(இ - ள்) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பார்த்ததும், இள மான் சாலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சுக்திரனபோன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடமபோடவிலலை விரைந்து (கால்குழவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவிலலை. மிக இசையையுடைய வாய்மொழியுங் கொடுக்கவிலலை. அன்றியும் உனதேக்குஞ் சுசியாகவிலலை நீமுன (இருந்தவகை) இருந்தவனலலை. உள்ளதைச் சொல்கவென்றனர் குளிரந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று.

காலகமுவு நீண்ப பாதப்பிரக்ஷான ஜலமெனபா.

(உஎ)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுங்க வுயிர்துணை நாயகன் கழறாழ்ந்து வெள்ளுறு நாணினன் முகங்கோடடி மென்மொழி குழறிட நிலங்கிளையா வாளானின் வடிவுகொண்ட மையவராகோன வந்தென தணிநல மருவுண்டா னெள்ளள்ள வடியன்முன்ன ிகலலேனெனவுறுசெயனமுமுதுனாசெய்தாள.

(இ - ள்) மனமுந் தேகமுந் நடுநடுங்கவும், உயிர்துணைவராகிய கவுதம முனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறுமபடி பூமிமைக்கினைத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இக்திரன் (தேவரீருடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருந்தினான் (இதனை) அடியேன எள்ளவும் அறியேனென்று பொருந்திய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினான் எ - று

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம் நலங்கிளைத்தல் - மாதாநாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற பூமியைத் தோண்டித் தல கிளையா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிற்கத்தாலப் பெயரெச்சம் (உஅ)

உருகிய மனமொடு மனைநல்லா னுரைசெயு முனமுனி கதமுள விருப்புரு வமுநனி துதலேற விணாபடு மெரியென விழிசெப்பக கருவியு முடல்மு மெனவெனறுங் கலவிய நமதுள மறியாயா வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சீலையுரு வாகெனறான.

(இ - ள) மனைவியாகிய அகலிகை கணந்தமனத்துடன் (இவ்வாறு) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் நெற்றியின் மேலேறவும், கொழுநதுவிடும் அக்கிளிபோலக் கண்கள் செவககவும், கரணங்களுந் தேகமுமபோலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்தில்லையா? அசபபிதெய்ன்றி யொருவனிடத்தில் இன்பமதுபவித்தனை. (ஆதலின்) கலலுருவாகுக வென்று சபித்தனா. எ - று

கதம் - கோபம். புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலுங் கோபக்குறி. கருவி - அநதக்கரண புறக்கரணங்கள் (உக)

வனமவளா தழுவென வளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமலகு [தே புனலொடு கணவனை யெதிரோககிப புணாபிழை யொருவுதல் செயவன பினமொரு வருமுரை செயமுனம் பெருமநினை செவியுற வறிவித்தே[ன். னுனதருள் கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுடையெனமுனிசொல்வா

(இ - ள) காட்டில் வளாகின்ற அக்கினியம்போல, முனிவரிட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவன் கண்களில்மிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பாதது, எம்பெருமானே! செயத குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டானேரே வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமஞ் சாபமுமொழியும் வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவா சொல்கின்றா எ-று.

வேறு

இக்கு வாக்குவின குலத்திடை யிராமனென றணங்கே

யக்க ராசலங் காதகவ னவதரித் திடுமத

தக்க காவலன் றுளபடும பொழுதுவெளு சாபத

துக்க நீங்கிமுன் போலெனைத் தோயவையென் றெழித்தான

(இ - ள்) பெண்ணே! இஃகாவாகு வமிச்சத்தில் இராமனென்னும் பெயருறது, அவலிஷணுரத்தி யவதரிப்பான அநதத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவவிய சாபத்துன்பமொழிந்து முன்போல வெண்ணைக்கலப்பையென்று கூறிவிடுத்தனா கவுதமமுனிவா எ - று

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காதத்து—பூவந் திரிகூடப்பாவதச்சாரவீல ஓர் யானைவேநது அநேகம் பிடியானைக்ருட்டன ஓர் மலாபெயரையகையில் நீர்விளையாடல் செயகையில் ஓர்

முதலையதன்காலப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாக்கடியவளவு முயற்சியெய்தும் தப்பித்
துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிக்க,
அவர் கருடவாகன மிவந்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச் சங்கரித்து யானையை
உயிரகாததனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள்] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்.

“வேதநு லொருங்கு ணாந்து விரியுமெய் யறிஞ் றுள்ளப்
போதுசோ சோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெங்குந்
தீதுறா தருளின் யாகஞ்சுத் தெரிவுறாதுறைந்து நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிக்கவென் றழைத்ததனதே.
கூப்பிடு குரல்கேட் டோடிக் கொழுமணிச் சடிகை நெற்றிப்
பாப்பிண யசற்றி வெயய படாசிறைக் கலுழ ணாந்து
தீப்பொழிந் திவங்கு கூவாய்த் திகிரிகைத் தாங்கி பாவுங்
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டிக் களிற்றுமுன னெய்துற றுனா”-எனவும்,

“எறிகுடா விரிக்குநேமி யெறிந்தன நெறித் லோடும்
பிறைபுறா யெயிற்றுப் பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடங்கா துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்ன லடைந்தவங் வருவு நீத்து
விறலுடை யூக வென்னும் விஞ்சைய னாயிற் றனதே ”-எனவும்,

“விழுமிய விசைநா நேர்ந்த விஞ்சைய னைய வனனோன
பழமறை முதலி பாதம் பழிச்சினன் பதியிற் போயான்
அழிவறு தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் சாபநதீங்கு
மழைமதக் களிற் றுமாயன வரம்பிலவீ டிறந் தமமா ”-எனவும் வருவனவற்றா
றுணர்க் (கக)

அங்கு வன்சிலை யாயின ளகலிகை யந்த
நங்கை தனசெயல் கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டவாதமைப் பிழைக்கு
மங்கை யர்க்குநன் றுரைத்துமென னாகுமவனை பயனே

* சிலா ஆதிமூலமே யென்ற யானையை அதுககிரகித்தவன் சிவனா? விஷ்
ணுவா? விஷ்ணுவையாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசுவகைசெய்து
வைணவத்திற் கிடிலேற்றற் கற்பிக்கின்றனர் உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணு
பக்தன் இவன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இந்திரத்துயமமென்னும் பாண்டியன். இவன்
பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்
அகஸ்தியபகவான் ஆவகெழுந்தருள், இந்திரத்தயம்மன அம்முனிபுந்கவகாக் கன
டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவர் சினந்துசபிக்க யானைவடி
வேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தாளுகலின் அவன
வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காககப்பட்டனென்பது சமாதானமென்றுணாக.
இதனையும் ஷே புராணம் - ஷே அத்தியாயம்.

“இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா நெழுந்தில னிருந்தா நெனனாது
தமிழ்வினா தண்ணஞ் சாரந் தடவரை முனிச பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி துங்குங் கருங்கவுள வேழ மாதி
உமிழ்கனற் றிகிரி மாய னுலவிலவீ டிறந் தனதே.”-என்பதனாணாக.

(இ - ள்) அப்பொழுது அக்வினை வலிய சிலைவடிவாயினன். அந்த அக்வினையின் வித்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியினுள்ளே அக்கினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதார்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வன்மைதங்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - பெய்தலென்பன (கஉ)

அடம்பு வேயந்தலாக கன்பனா மருந்தவன் மனையை
யிடுமபை மூழ்குமா சபித்தமை யிலலிருந் தறிந்த
கடம்பெய வாரணன் செவ்வீனை கருத்தினை யாப்பக
குடம்பை யாப்புறு முலண்டென்ப புகலிடங் காணான்.

(இ - ள்) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய ஆருந்தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவா தம் மனைவியாகிய அக்வினையை (இவ்விதமாக)த் துன்பத்தில மூழ்கும்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதனீசாச சொரியும் (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தானசெய்தகுற்றம் மனதைப்பந்திக்க, கூட்டைக்கட்டி உலண்டுபோலப் புசுலிடம் (எங்குங்) காணாதவனாய் எ - று.

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிலந்தியெனக் (கக)

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காம
முடலவி ராயுயிர சுடுவதே போலுமவன் சினைமு
மடலை யாககுமே யெனவழி கின்றவ னாகு
முடலை யாகக்கையின் பூனொயய வெளிக்கொள முயன்றான்.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலுங் காமமானது உடலிற்கவந்து உயிரைச் சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாம்பா செய்யுமேயென்று நெஞ்சழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டித் தேக்கத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல யத்தனித்தானே எ - று
பூனா - பூனை.

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நாலடியாரி - பிறர்மனை நயவாரணம்

‘ஊரு னெழுந்த வுருகெழு செந்தீசுரு

நீருட குளித்து முயலாகு—நீருட

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன நேறி

யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும’—என்பதனுணராக்.

(கச)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும விலாளத்தைப் பார்த்தித்
தோற்ற மானவ னிரந்திர னெனத்தனினிந் தியாரி
சாற்று போகலை யென்றலுந் தன்னுருக் காட்டி
யேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனனால.

(இ - ள்) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவா வருந்துகின்ற பூனையைப்பார்த்து, இவ்வடிவாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யாவன்? சொல்! போகாதே! எனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயாவாகிய வலிமைமுற்றும் போக்கி [எளியனாய் அடங்கி] நின்றான் எ - று (கரு)

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுநதவ னோக்கி
யின்று சாமபாசெய திடுகு வனிந்திர னான
யொன்று வேட்டுவந தாய்க்குடன முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட டினனா.

(இ - ள்) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்நிரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுண்ணைச் சாமபராகருவேன் இந்நிரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகமபாழாகுமேயென்று விடுத்தேன்) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனா. எ - று (நக)

அளிந்த தீங்கனி வளிபொர வவனிவீழந் தாககுத்
தெளிந்த மாதவன செப்பிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாலியன விளைவினை நினைதொறு நெஞ்சு
நெளிந்து தாககுருத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுத்தமதுரமான பழமானது காற்றுவீசதலால் நல்லிசை வீழ்ந்தார்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவா கூறிய சாபமொழிவதது பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவனபோன்று நகழந்ததை நினைக்குநதோறும் மனநடுங்கித் தாகமுடியாத துன்பத்துடன் அவவிடமவிட்டுப் பிரிந்த இந்நிரன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்.

இந்நிரனை வலாரி யென்றது,

பூவம் வலவென்னுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவராலு மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின, தனதேகம் நவரத்தினங்கனாதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்நிரன் அவனுடன் போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றல்லலாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செயிக்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள், கொடுப்பேனென, வலன் இந்நிரா! ராச்சனரித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெற வேண்டிலேன் நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க எரிருப்பின் கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் றேற றேடிய பழியை யடைவேனென, இந்நிரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாதவனாயின், யான் லேயவங்கிரிசுசாரவில யாக்குச்செய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின் உடம்பும் பெறதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்நிரன் கொன்றனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கமவீற்றற்படலம்.

“அறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நினபால்
வேறியான பெறுவ துண்டோ வேண்டிவ நினக்கியா தென்பாற
கூறுதி விழுவலி னின்னே கொடுக்கல னாகி னினபோற
பாறுவீழ் களத்திற பட்ட பழிப்புதும் பெறுவ னெனரான்” — எனவும்,

“மாதண்ட வவுண்ண மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடுமபுரம் பொடித்தான வெள்ளி

வேணட மெய்தி யாகுகோ வெளியான புரிவ ளீயப
போதண்டாக கூட்ட வாவாயப போதுவா யெனன நோந்தானி" — எனவும்,

"யாததனா தருப்பைத் தாமரை லுரானையால் யாதத் திங்கட
போததென நன்னுன வாயைய புதைத்துயிர்ப்பட்டவக விட்டி
மாயத்தனா மாயகத் வள்ளல் லெனுமந தாம மாரி
தூர்த்திட விமான யேறித் தொலவிதி புலகரு சாந்தால்" — எனவும்,

"அதத்தை யாவில சோரி மாணிக்க மாம்பன முததப
பித்தமவை சிய மென்பு வசகிராம பித்தம பச்சை
கெயத்தலென ணினடகோ மேதந தைசுலகா நெடுங்க ணீல்
மெய்த்தவை புட்ட நாக மிலைநவி மணியின மெற்றம" — எனவும் வருவன
வற்றூணாக (௭௭)

கற்ற கலவிபு மலிவார்கள சந்ருகிலை யருடமர்
மெற்ற செவ்வமும விலாண சாட்சுபும நெய்வு
முற்ற காமத்தி மெற்ற நற்ற மொழியே லுரானையால்
கற்ற மோவென வழிந்தவென கலாந்தன் னமுதான.

(இ - ள) யானகற்ற கலவிகளும், அகரகலுடைய வலிய சிவமகளிக் கொ
யது உருடியடைந்த பாகவியமும், தேவலோக ராசரிமும், பிறசெல்வங்களும்
(அறியாமற்) பொருந்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்பப்பொறியால் ஊரழிந்தாற்
பொல நீங்கினவோவென்று இழந்து (மனங்)கலாந்து புலம்பினான் எ - று

அழிந்தனன் கலாந்தன் - முற்றெச்சங்கள்

திற்பொறியைப் புரிந்துமென்பா

(௭௮)

ஒற்றை யோனிய ருடுக்துமேவெற ருடவ ருழையே
நிற நொணுவ ரதுபல வாகுகிக் கற்றே
முற்று மாகையைய முழுவதுங் காப்பதே முறையென
முற்று மாமடுத் தாமரை நாளத்தி லொளித்தான்

(இ - ள) ஒரே யோனியையுடைய மாதர்கள் (உடவிற் செல்) உடுத்திருப
பினும், வேற்றுப்புருடருகலுடைய நிறத்தற்கும் வெட்கமடைவார்கள் அவ்வகை
யோனி யெண்ணிறத்தனவாகி நீகமினறி, நிரம்பியுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங்
காப்பதே கிரமமென்று (மனத்திற்)கொண்டு, (மகமேருவிஷாள்) மகாமருவினே ஓர்
தாமரை நாளத்திலொளித்தது கொண்டிருந்தான் எ - று (௭௯)

அளவில் பாதகத் தாலொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காக்குபா தகமே
யளவில் காதலற் பிறன்மனை யணிநல நுகாத
லளவில் யோனிமெய் யமராகோ னிடுததலி மைமா

(இ - ள) எல்லையிலாத பாதங்களால் ஒருபெண்ணுருவானதாகும். எண்
னில்லாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் பெறுதலின்,
ஐயோ! அளவில்லாத ஆகையோடு அனலியமான அழகிய நலத்தை துரக்கலவலையிலாத
பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏதுவாகச்) செயத் பாதகமேயாம் எ - று

இதுமுதல் மூன்ற செயபுளகன் கவிகூடறு

(௮௦)

பொற்ற நல்லெழிற புலோமசையா தியோ ரிதரபக
கற்றை மென்குழ லொருகதிரை காவலன் காக்கான
பெற்றை தைச்சிறி தாககிய பெருத்தி லிசனை
முற்று விக்குமா ணவாவி பாவலோ மொழிவா

(இ - ள்) நல்ல அழகைத்தாங்கிய இரகிராணி முதலிய மங்கையா (எண்ணி
றந்தோ புணர்ச்சியின்பத்தி) இருக்கவும், சற்றையாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய
ஒரு பெண்ணை இரகிரை (சாபமற்று உடல் நணி) ஒளி, தனை பெற்ற பெரு
ளைச் சிறிதாக்கித்துப் பெருத பொருளில் விருப்பமுடிகும ஆணவவலமையை
வவாதாம நீங்கவல்லவா? 6 - று.

புலோமசையாதியோ என்றதில் ஆதியோ என்றது அமரபை முதலிய
எண்ணிறத்தேவதாசிகளை

பெற்றதைச் சிறிதாகக்கிய பெருத்தி லிசனை முற்றுவித்தென்றதும்,
நீதிநெறிவினாக்கள்

“பெற்ற சிறுப பெருத பெரிதுள்ளன
சிறுயிர்க் காகக் கரிதமமா” — என்பதனானாக (சு +)

இன்ப மாதார போகமென நியமபுல நியபு
துன்ப மாககுமோ வினபமுஞ் சாபிரா நெருமா
தன்பி னுலழி யாததுய ருழந்தன்ன கணைசல
றன்ப தாமபுய மலதுவி வினபெனத் தகுமோ.

(இ - ள்) சுகமென்பது மாதா சம்போகமென்று (உணமை) செரியாதவா
கன சொல்லாக்கள் (அப்படியாயின) இன்பமுத துன்பத்தை யுணங்கெய்யுமோ? (செய
யப்படாதாகவின அவினபமென அதற்குச் சாட்சியாக) தேவாகட கிளவென இந்
திரை ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாதது என்பதை யடைந்தான் (ஆனால் உண
மையாக) கணைசப்பெருமானுடைய திருமடித்தாமளாயலாமல வேருென்ற இன்ப
மென்று சொல்லத்தகுமோ (சொல்லத்தகாது) 6 - று (சஉ)

இரகிரை சாபமபெற்றபடலம் முதலிய

ஆகத் திருநீர்த்தர் 3002

கடவுளா குருவிக்குக்

கவுதமருபதேசித்தபடலம்.

இரகிரை நெய்திய செயலிது

யந் தர ரவனடி விழிபட

முதலையி னரசனை முற்றினா

கந்தனை கரியனை ககண்டலா.

(இ - ள்) இத்திறை (கவுதம சாபத்தாற் பெண்குறிகள்) அடைந்த செயல்
இதுவாகும். (அதனையுணராச்) தேவர்கள் இரகிரனுடைய பாத்தங்களைப் பணியுடைய

கடவுள் குருவுக்கும் கவுகாமருபுகேசித்தபடலம் சுகன்

முன்பு ல ஆசசையை யடைந்தாரக டடத்தநிமையுடைய ஐராவத்தனை
பாகனமாகக்கொண்ட இவ்வினைக கண்டாரிலா எ - று

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரம் - ஆகாயவாசிகள் (க)

தவளவெள்ளை கைமுக்கு சசியொளி
முயவக முயறபவ னுமெனத
இவ்வைவ தெழுதமா தேவாக
வவவவ விலையென வஞ்சினா

(இ - ள்) காவையமான வெள்ளிய புனணை யருட்பும இவ்வினைபடல
அந்தப்புரத்தில் இருக்கின்றனனுமெனத, நெருங்கிய சபையிற் பொருந்திய தேவாகவ
யினைய, அவ்வந்திராணி அவ்வை யிலையெனவு கூறப்படந்தாரகவி. எ - று

உவளகம் - ஆசப்புரம் (உ)

படிநில முழுந்தும் பரவையு
கடவளை நீள்களுஞ் சுகமு
நெடியா னுலகமு மீதுறா
கடவளை நெய்வளை கனையு

(இ - ள்) உலகமுமவதம், அமுதநிரமு, விசாலமான மலைவரிசைகளுந்,
பிரமண விஷத்தனு இவாக எல்லகங்களும் (ஆகிய) விடங்கனில், தேவராசனாகிய இவ்நீர்
நெய்தேயு கண்டாரிலா எ - று

நெயரை - முறநெய்ச்சம் (ங)

இவ்வை மமராக விரிவெழுதி
பொன்னுல கொருதினா புகனம்
பொன்னெரி நமதடி பொருயினா
மன்னவை மறுவி னுயினா

(இ - ள்) இவ்வைகயாகத தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்கலததில்(நாம்)
சுவாகக்கலோகத்தை யொருநாளடைந்தோம் தேவர்கள் (அமது குருவாகிய) பிரகற்பதி
பகவானுடன் நமமுடைய பாதங்களைப்பண்ணித் தமதரசன மாஸபக்கேட்டார்கள் எ - று

நாதர திரிலாகசுருசாரியாகவின் இவ்வினை மரபையவற்றிவெனக்கருதித்
தாம் சென்றபொழுது வினுவின்வென்றா (ச)

வேறு.

வினவிய வமராக தெரிந்து தெழுப்பி குறவிடி யுயரிய
சிவமுமிழ குவிசியி னுறுதுயா செப்பின் மனைவரு மேராகதன்
நினியெவ ரசரர களை முதுகுக்கன தெழினிது சசியுயி ரோமபுனா
நனைவரும் வழிபடு மித்திற கதுக்கு மோவென மாழ்க்கினா.

(இ - ள்) (நமமை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுமபடி,
(அண்டமுக்கும்) வெடிபடத்தகக் குரலையுடைய இடியை (கொடியாக) உயாததிய,
கோபாககினியைச்சித்தம் வச்சிராயுதமேந்திய இவ்வினைக்கு நேரத் துன்பத்தைச்
சொன்னேனம். (அவர்கள்) யாவரும் உணர்ந்தார்கள் இவ்வாறு அகராபுன் (வெள்ளு)

முதலாக, அழகுமிக்க இந்திராணியின் உயிரைப்பாப்பா? எல்லோரும் ஒழி
பாடுசெய்யும் இந்திரனுக்கு அசெய்வ தருந்ததோ? என்ற மயங்கினார்கள். 6 - று

குவிசி - இந்திரன் குவிசம் - வசகிரம். (7)

இந்திரன் செய்திய சாபநோ செய்வதை செய்வதென முயலினான்
தந்தையர் கருணையி னல்லது தாழ்த்திட லரிதுதம் மனையையுங்
கந்துறு கலலென வாககினா காற்றுத லிசைகல ராயினும்
வந்தனை முனசெய் திரததுநாம் வமமென வெனையு மழைதனா

(இ - ள்) இந்திரனைடந்த சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவ்வெவா(ரீகக்)
முயற்சியெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதம்முனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற்
குறைத்தலரிதாகும். தம்மனைவியாகிய அகலிகையையும் வலியநல்லாகச்சபித்தனா. அவர்
இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம் யாவரும் வந்தனைசெய்து வெண்டிக்
கொளவேம வராமென்று எமமையு மழைத்தார்கள் 6 - று (8)

நானும் கலரொடு நண்ணினே னவையறு மதிமிகு குரவனும்
தேனிலா கற்பக மாலிகைத் தேவாக ளீனவருங் கவுதமா
காணிலா மலரடி முறைமுறை கடி மலா தூவிவ ணங்கிரினை
நாடுநாடு மனமு நெகிழ்த்துக் கொலிகெழு துதிபல வுரைசெய்வாரா

(இ - ள்) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சொன்னேன். குறையற்ற
அறிவுமிக்க பிரகற்பதி முனிவனும், வண்டுகள் பொருந்திய கற்பகமலா மாலையினாக
தேவர்கள் யாவரும் கவுதம்முனிவருடைய மணந்தங்கிய மலாபோன்ற பாத்தங்களை
முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலர்களானாச்சித்துப் பணிந்த (எனின) நின்ற,
எல்லமும் மனமும் நெகிழ்த்தருமபடி ஒசைமிக்க பல தோத்திரங்களைப் (பின் வரு
மாறு) சொல்வார்கள் 6 - று (9)

வேறு

செம்பொன் மாலலரை மிமயமென சிலம் புடைக் கலமு
மமபு ராசியி னடைக்கரை மணலுமலா னுய்யும்
மமபு லானமழைத் தாராயும் பாராததன் விடினும்
வமபி லாயகுணப் பெருமையா ரளவிட வல்லா

(இ - ள்) பெரிய செம்பொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், திமயமலையும்,
அஷ்டகுலவர்வந்தங்களும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைக்கலாய்
லுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள நகத்திரங்களையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத்
தாரைகளையும் (ஒருவா) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசபயியமில்லாத தேவருடைய
நற்குணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவா யாவருள்? (ஒருவருமில்லா) 6 - று

எங்கும் வறகட மெய்திப் பொழுதிளங் காலைத்
தங்க வித்திய துச்சிமுன விளைதெவா தமக்கும்
பொங்கி நுஞ்சுவ வடிசிலக ணிததமும் பொழிந்த
செங்கை யாள்வின பெருமையார் தெரிக்கவல லுநரே.

(இ - ள்.) எவ்விடத்திலும் கூாமமெய்திய நாட்களில், சிறுகாலைப்பொழுதிற்
பொருந்த விதைத்ததை உச்சிக்காலத்திற்குமுன்னே விளைவித்து (ஆககுற்ற) முனிவா

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம். சூசக.

னெவலாருக்கும் அனிகரித்த பெருஞ்சுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தேவரீருடைய பெருமையை யாவாதாரு சொல்லவல்லவாகன? எ - று (க)

வேலை யுண்டனை குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விசுவா மிதநிரை சமைதனை எ ிவனா
கோல விநித னேசசிய கொலை முத் தொழுநு
சில வசரித் கோடுகைத் தம்பனாரு செயதா

(இ - ன்) அகத்தியமுனிவா சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்தனை வசுவா மித்திரமுனிவா வேறே யுலகத்தையும் மிகுதியாகப்படைத்தனா சிவனமுனிவா அழிய இந்நிரை தனமேலோசசிய கொலைதொழின மிகு விரைகுரு சிறந்த வசிராயு தத்துடன் சாகையுந் தம்பனஞ்செய்தனா எ - று

இந்நிரைக்குத்தோற்ற விருத்திராக்ரன கடவிலொளிக், அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இந்நிரை வெண்கொளுக்கிய அகத்தியமுனிவா கடலைப்பருத் அவனை வெளியே காட்டினராகவின “கோல புண்டனை குறுமுனி” என்றா இதனை,

கீதளி பாபா. பிபுராணம்.

“கைதவன கரந்து வைகுங் கடலைவெற்புட்கருங் கைபிர
பெயதுமுல் கதலைத் தாக்கிப் பருங்நுன் பிறைசோ கென
மையன தருளைப் பெற்றாக் கதசய மித்தன்கொன மூன்ற
வையமுத் தொழிலுந் செய்ய வல்லவ ரிவரே யனரு” — என்பதனானா

“உலகமும் வேறே சால விசுவா மிதநிரை சமைதனை” என்றது—உசிட டரிடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திரமுனிவா தமமைச சரணடைந்த சிரிசவரு என்னும் மன்னனுக்குத் கமது தவவலியால் நூதன சுவாகம் படைத்த பொழுது, அதைசகுழ மஹம் பல உலகங்களையும் படைத்தனனென்பது இது பல குலங்களிலும் பிரசித்தம்

சையாதி யரசன மகள் மலர்கையது வினையாடி வனத்திறசென ஹவவுகை யில், ஆங்குப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி நின்ற சிவனமுனிவரை யறியாது துன்புவினைக்க, அசனையறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிராரத்தித்துத் தன் மகன் செயத் குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன் சிவனமுனிவா அம்மங்கையுடன் வாழ்கையில், அவனைக் காழற்று வந்த அசுவினி தேவர்களால் இன்னமப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு வீசேடத் தையுமறிந்து, அதற்குப் பிரதியுதவியாக அவ்வசுவீனிதேவர்க்கு யாகத்தில் அலிப் பாகமளிக்க, அதனைப்பொழுது இந்நிரை போர்க்கோலங்கொண்டேவிய வசிராயுதத் தைத் தப்பிக்கச்செய்தனா என்பது சரிதமாதலின் “கோல விநித னேசசிய கொலை பழுத் தொழுநு - சில வசரித் கோடுகைத் தம்பனாரு செயதா” என்றா இதனை இந்நூலாசிரியரறிந்திய

புவாளுப்பிராணம்

“பாழி நற்றவ வல்ல வனபகா பாக மன்றநி றுத்தலு
மூழி யங்கியெ னைக்கி ளாந்துரு மேறு யர்த்தவன வேளவியைப்
பூழி செயதிவ னாவி யுண்டுபின் போவ தன்றிவி டேனெனச
சூழி வெண்களி நூநி வசசிரகு சுற்றி யோச்சின னாததரோ

கண்டி மாநில மதுசூத யாசிக ஸாந்த ஸாந்த ஸாந்தகலன்
மண்டி 'வெளவியின முனனி ருந்திடு மாற்ற வாகருரு மேற்றான்
மிண்டி மேலவிழும வசகி ரத்தினை வெயது நோசகின் னப்படை
அண்ட ன்னந்து கற்பி ஞாவிழிக் கஞ்ச காழுசா வெஞ்சென் "-----எனவருரு
செய்யுட்களாணுணாக (க0)

வால விலலியா வாலாரியை வேற்று வசூததா
வேலு முததகம் வாகையா வேருதவ மிகுதக
சில மலகுநுந கொரிசனம் பரிசனம் வரன
ஞால வைப்பிடை பாவங்க னலிவன் வன்றே

(இ - ன்) பொருந்திய உதந்தமேரே! வாலகிலலிய முனனிகளா இத்திரனை
வேறுகச சிருட்டிசெய்தாரகன ஆனையால, பெருந்தவங்களை மிகுதியாகவுடைய
நல்லொழுக்கமிக்க தேவாரூடைய தெரிசனமும் பரிசனமும் வசனம் முதலியவற்றால்
உலகத்திலே பாவங்கா அழிவனவல்லவா? எ - று

வாலகிலலியாகன ஒருகாலத்தில் இந் திரனை வேறுகச செய்தாரகனென்பது
புராண சரித்திரம். தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றை தரிசனம் - பாரதசல,
பரிசனம் - தொதிசல, வசனம் - சொல்லல "ஆனம் மீன பறவைப்பால்" என்றா
பிறமும் மீன முட்டையைப்பாராததும், பறவை முட்டையை அடைகாததும், ஆனம்
வசனித்துவ காகருமென்பது இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணை பாராததும் கையாற
பரிசித்தும் வாயால் ஆசாவதித்ததும் தன்னை யடைந்தவனைக் கிருதாரத்தற்குவு
னென்பது (கச)

பராத மகசூப காரமே செய்வது பரிசனரி
சரண டைந்தவா தமைமிகத தாகுருங் கொன்று
புரவ ஸ்னொருட்டி மைமசரண டைந்தமை புகல் சேவ
கொருவா ரிலனென் வுப்பபுறு மினொவா ஸாந்ததா

(இ - ன்) நல்லவாகுதவியெயவதையே பழகிவதேரே! அடைக்கலம் புகக்
வாகளை மிகவும் ஆகரிப்பவரே! எமமரசனஞ்சிய இந் திரணுகாகத்த தேவாரிசாச சரண
மடைந்தோம் அடைக்கலம் புகுதற்கு வேகொருவருமில்லென்று, 'கவுதம்முனி
வா' கனிப்புறத்தக்க இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள் எ - று (கஉ)

இரந்த வானவா முத்ததினை நோக்கினை மிருடி
பரந்த ஞானநேத திரங்கனாற பாரத்திடப் பமவீர
சுரந்த வாட்டமோ டெதிருநப போந்தனிர சுராகள
கரந்தி டாறுமக் காவன கணமினிக னென்றான்

(இ - ன்) கவுதம்முனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முதததைப் பாரத
துக்கொனடி, விசாலித்த ஞானவழிகளாற் பாககப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிகக்
மனவருத்தத்துடன் என்னெதிரிற் பொருந்த வந்தார்கள் ஒளிகளால் உங்களுக்கு
(எனனால்) ஆகவேணடுவனவற்றைச் சொல்லுவங்களென்றா எ - று (கங)

உறுவ ரன்றிரு வாரத்ததேகேட மெபரார பருந
முறுகு வெந்தயா முழுவது முருக்கினு மெனனா

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம். சுக

புறவில் சிந்தைகண் மதியெரி கடலென மகிழ்ந்து

சிறுமை புண்டுகொல் சோந்தவாக கென்றுசெய புறவால்

(இ - ள்) சிரேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் கூறிய திருவாததை
 னையகேட்டு, தேவாகளெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழிந்ததோ
 மென்று குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகளை (பூண்) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப்
 (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவார்களுக்கூட தாமழிநுக்கவாசோ ' (இலலை)
 என்று சொல்வார்கள் எ - று

(கசு)

சீதறு மேனியா மாறீன நீதறினாற போல

வாறறன் மாதவா ஒருமபிழை புரிந்தவா சவீனக

கூறறம் வாயமடுத துணைக்கொழுநு சாமபராக காது

போற்றி வைத்ததும் புண்ணியா வெம்பொருட டனதே.

(இ - ள்) வலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே ' திருநீற்றையணிந்த திரு
 மேனியையுடைய சிவபெருமான மனமதனைச் சாமபா செய்தார்போல, செய்தவரீய
 குற்றத்தைச்செய்த இந்நிரை, 'மேயன வாயமடுத துணையுமபடி மிகக் சாமபராக
 செய்பாமல் உயிரகாததுவைத்ததும் வங்களை நிமித்தமாகவல்லவா ' புண்ணிய கருபி
 யாகிய கவுதமமுனிவர் ' எ - று

(கசு)

அடிகள் சிந்தையி னினைக்கவா போயெமக் காந்

முடிக்கொள் வாசவன் முதிர்வழிப் பொன்னக் கிரிந்து

வடிக்கொள் வாளவு ண்குறும் பறுத்தவ சியற்றப்

படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றா

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவையே யெங்களுக்காக, கிரீட்
 மணிந்த இந்நிரை மிகக் அழகுறாயந்த (அமராவதியெனும்) பொன்னகரத்திலிரு
 நது, கூடமைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணர்களாகிய குறும்புகோய்கற்றி அரசு
 நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருளபுரியவேண்டு
 மென்றார்கள் எ - று

(கசு)

அழியி லாதவன் வஞ்சுகன் றாட்டை ஏறக்

குழியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிரிற்ற வுயிரகருந்

செயிபு மாகந் வீரகநில வாதவன் செய்புந்

தறுக ணுனைச் சாற்றலு நினைத்தலு மாகா.

(இ - ள்) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், தவத்தொடும், கல்லொழுக்கத்
 தின் அபாயாளியல்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி
 ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்சாமையுண
 முடையவனுமாகிய அவனை (வாயாற) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலுங்
 கூடாது எ - று

(கசு)

தீய ணுவ நெருங்குனமேற பலாருள் செலுத்திற்

அய ணுதுவ லீனீரகன் தெக்கருள் செயலாப்

பாய பாக்கக் குளிசீபுடம் பறவீனன் புனித

மாய தாலவற் கருந்து மெனமுனி யறையுட

(இ - ள்) கொடியவனை ஒருவன்பேரிற் பலர் கிருவை வைப்பார்களாயின் அவன் புனிதனாவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடிக் கருணைசெய்வதால், பரவிப் பாத க்கையுடைய வசிராயுதமேந்திய இரத்திரனும புனிதமாயினான். ஆனபடியால் அவ னுக்கருள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவா கூறுகின்றான். ௭ - ௩ (௧௮)

தமனி யப்பெயாக் குரவனைத் தனித்தூற வொழிபா
லாமல முதலொழி னைவுற மூவராய்மாந்த
விமல மலகிய விநாயகன் சடககர நிககருச
சமல வலவினை விடைகொளச் சாறறுதூந் தனித்தூ

(இ - ள்) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முதலொழிபுள்ள நடைபெறும்படி (பிர மன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விராயக்கக் கவுருடைய சடககர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையானது விடை பெற்றுக்கொள்ளும்படித் தனித்துச் சொல்லுவோம். ௭ - ௪ (௧௯)

தடித்தி ருமபய லுரத்தியான் றனக்கிருந் தீக்கை
முடித்து னாததியிம முதிர்மண முற்றிய சாப
மிடித்தி ரையாரியெ லாமவிழி யெனச்செயும் பவமும்
பொடித்தி ருமபதந் தருமென வருளொடும புகன்று.

(இ - ள்) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாக்ககொண்ட இங்ங்னாகுப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்க அது மிக்க சாபத்தை யொழித்து (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல லாம் விழிகளாக மாரசெய்யும் பிறவியையு மொழிக்கும். திருவடியைக் கொடுக்கு மென்று, கிருபையுடன் (அதனை) உபதேசித்து. ௭ - ௫. (௨௦)

சிவமெ லாந்தருளு சட ககர தீக்கையோ டுதவி
யவமெ லாந்தெறு மனுட டுக்கு முறைமையு மறைந்தான்
யவமெ லாந்தெற்க கேட்டவன் பண்ணவ ரோடுந்
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்ந்தன்ன பேரந்தான்

(இ - ள்) மங்கலங்களை யெல்லாவ கொடுக்குஞ் சடககர மந்திரத்தைத் தீக் கை விதியுடன் உபதேசித்து, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுட் டான முறையையுங் கூறினா பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவாக்களோடும், எல்லாததவங்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றான். ௭ - ௬ (௨௧)

வேட்டு ளாரகெல்லாம் வாமருள் விண்ணவா கெடும்
னீட்டு தீவினை யிமைமயவ டெனைவரு முயன்று
வாட்டு வாரெனின் மணமிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வாராக்கு நீங்குமோ வெழுமையு நிருபா.

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசனே! விருமபியவாக்குக்கெல்லாம் (அவர்கள் விருமபிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவநிறன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவாக

மௌலீலாரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பாக்களைஞ்ஞெ, பூரியிலாநோலுமடாவஞ்ஞெ
சம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகஸ்சாரா' (அகலாது) எ - று -

கடவுளா குருவுக்குக் கீவுதமருபதேசிக்கப்படலம் முறையிற்று.

ஆந்த் கிருஷ்ணந்தீம் - 5025

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதமனருளபெறுங் கடவுளார்களுஞ்
சவ்ஸயின மதிமிகு தமனி யப்பெய
ரவனுமென மொழிப்படி யடுக்கு மேருவைத்
தவழ்தினா மாமகிச சாராது கூவுவாரா

(இ - ள்) கவுதமமுனிவா கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமீல
லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயாவாயந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் எனசொற்படி
மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமகிவைச்சாராது (பின்வரு
மாறு) கூப்பிடுவார்கள் எ - று

(க)

ஒஓச தக்கிருது வேயுமபா வேந்தனே
யோலு வயிராணி யினனுயிரகருத் தோழனே
யோலு தயித்தியர் குலமொறு கரும விரனே
யோலு மகவான வெளியுறுதல வேண்டுமே

(இ - ள்) ஒஓசதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஒஓ இந்நிராணியின்
இனிய உயிர்தோழனே! ஒஓ தயித்தியாகுலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடை
யவனே! ஒஓமகவானே! (நீ) வெளியேவருதல (எங்களுக்கு) வேண்டியது எ - று

சதக்கிருது - னூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன, சதம் - நூறு, கிருது - யாகம்
மகவான என்பதில் மகம் - யாகம்

(உ)

வெசெனச சபித்துனை வீடுதத மாதவன
பொசசமில் கழனமலா போற்றி நினனுளத்
தச்சம தறுமவ னருளொ டெய்தினு
நசசிய நாரதா தாழு நண்ணினா

(இ - ள்) கோபித்து உன்னேச்சாபமிட்டனுபயி பெருந்தவசியாகிய கவு
தமமுனிவருடைய பொயமையிலலாத திருவடிசதாமனையைத் துதித்து, உனமனநி
லுள்ள பயமொழியும்படி அவருள்பெற்றடைத்தோம். (யாவரும்) வீருமயிய நாரத
முனிவரும் வந்திருக்கின்றனா எ - று

(ங)

அவரவா புரிபிழை யகத்தி ராவகைத்
தவவெளியுரைத்திடிற்றங்க மேகையோரா
கவலையு முடனறக கழுவு வாரலீ
துவவுவ துணாததிடா தொளிப்பின மனைனே.

(இ - ள்) அவரவாசெய்த குற்றங்களை மனதிலிவிராவஸ்யாக அமியுமபடி வெளியிட சென்னாலை, தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தன்மையுடைய அந்நலனை) துன்பத்தையும் உடனே விலகுமபடி யொழிப்பார்கள் அரகனை 'அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும்' - று (சு)

புரிநரம புளாந்திசை பொழியும் வீணையின்
விசிபுகழ் நாரக முனிவர லெழுந்நாம
பெரியவ ரிராமுனம் பேசு நினைநிழை
பிரிவது ரெயலெரிபு பேணாத கந்தரீத

(இ - ள்) முறக்கமடைந்த நரமபுகளைத் துணை நுகை (மழை) நையப்பெய்யும் வீணை (யாகிய மேசுத்தின்) உடைய பரகச்சீர்த்திவரயந்த நாரகமுனிவர லெருகவரும் பெரியவா (அதவின்) துவாமுனனே உன்னுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிதலெயவது துணைசெய்யத்தக்கது - று (சு)

உருத்திரன் மனநலி னுடைந்தன தோடு
யுருத்தகு பெருநீர லுவந்து நானமுத
னுருக்கெழு பாவமு நாணு மோமபிழை
னுருத்திரன் திருவரு ளுதவப் பட்டரோ

(இ - ள்) சிவபிராண்டைய திருமண மகோதசவத்திலு, உமா தேவியின் சா பொருநதிய திருவடியிலுள்ள அழகுறையந்த பெருவிரலை நானகு முகங்களை யுடைய பிரமதேவனவருமபிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்று, சிந்து செழுந்த பாவத்தையும் நாணத்தையும் காத்தனன். - று (சு)

ஆதலா ஸீயுமின தகத்தி னீங்கிடப்
போதுவா யீங்கெவை புலவா கூறுவாந்
தேவரீத தாமரைச் செறிமுட டாளினின்
தேதமோ டிருந்திர் னிமமென தெய்தினை

(இ - ள்) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகுமபடி இங்கேவருவாயாகவேனத் தேவர்கள் சொல்லவும், குளிரச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்களெருங்கிய தாளினின்று தன குற்றத்துடனே இருந்திரன் விரா நதுவந்தனன் - று (சு)

விண்குடி வாழுகையா வேந்தன் முந்தறப்
பெண்குடி நோக்குதல் பிழையென தேறிவா
கண்களைப் புதைத்தனா களி முத்திட டாசில
ரொண்கர நாடியி னுறுவித் தாசிலா.

(இ - ள்) விண்ணுலகிற குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனாகிய இருந்திரன் (தமக்கு) தேரிலவர (க்கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்பது குற்றமென்று சிலா கண்களைமூடிக்கொண்டனர் சிலா தலைகுனித்துக்கொண்டனா சிலா ஞானியகையை மூக்கினமேலே வைத்துக்கொண்டனா - று

இருந்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளடைந்தான் எனமை கண்ட தேவர்கள் செயலே இச்செய்யுளாற் கூறினா. (அ)

வலரிபுரு தொயிழை வசு, கது மசுதிரு
துலாவுமெலி கயிவிரு அனாதசு மசுதிரு
கலாநிதி கலா கோ கயிர மமபொரு
குலாநிய விதிபுளி கொண்டு வசு கலா

(இ - ள்) இந்நிரலுந் தானசெய்த குற்றத்தை (கொடையாக) கருநி, மந்
திரசுதாலுலாவுகின்ற எல்காயுதர்போன்ற அநிகஞ்சிய பிரகாபதிமுன்கொ சொல
லிய மந்நிரலுந், தசுநிரலுந் கண்டுகொ ஆபணமலாபொல (கலாநிதி)சு சொல்லிய
விதிமுறையாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றன எ - று

கலாநிதி - கலைநுட்கிருப்பிடம், சந்நிரன (க)

திருக்கரு மசுதிரு ரொநியி னேறலும
வருத்திய ராபமுன மருநி னுலெனப
பொருத்திய பயனகாப்ப புறாயி னெலையிடு
அருத்தக ம யோனிக ரொநியி கன னுயிடுவன.

(இ - ள்) கிருத்தமாயிய சடககரமா திரமானவ தனசெய்யிற் புருசுவும்
தன்னுந் துன்புசெய்யபவமானது முன்னே (கவுத்தமகருநிய உடனே) வசுந் போல,
கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி வினாவில் குற்றத்தினின்று விலகி, உருவமைந்த
பெணகுறிகளெல்லாம் பிரசுசுகுகின்ற கண்டளாக மாறப்பெற்றனன எ - று

கவுத்தமரிட்ட சாபம் உடனே தொடங்குதற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ் சடக
கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அசுகுறிகளெல்லாம் கண்களாயினவெனபத கருத்தது

அருக்கவ றென்னெடு மயில்கொள் வெலனே
கிருக்கப வாசுகள் தொபி னினனவா
தொநிடுகனா மலாகடுந் துபிழு முகுகின
வரமனையா நினாநிரா யாபி யாடினா.

(இ - ள்) கூடமைபொருநதிய றேற்படைதாங்கிய அருக்குமாங்கதராதனே
என்னுடன் அரியதவருசெய்த முனிவர்கள் (பலா) திருத்தமாயிய ஆகிமொழிகளகந்,
தேவர்கள் மலாமாரி பெய்தனா தேவதருதுமி முழுகின தேவதாசுகள் வரிசை வரி
சையாகி நடனஞ்செய்தார்கள் எ - று (க)

கின்னரா பாடினா கினாந் தமாசுத
ரினனினைச புகழுகள் ரிதைஞ்சி யேனையோ
நினையில லாதயா நிலவி லாவி
வனையி லாமக வாயி னேமெனறா

(இ - ள்) கின்னராகன் பாடினார்கள் சொல்லிய மாததர்கள் இவரிய காததி
யைப புகழ்கதர்கள் பிறா இந்நிரலுந் பண்ணிநது. ஐயனே ' உன்னையிலாமல, சந்நிர
வொளியிலாத இரவும, தாயிலாத சூழநதையுமாறே மென்று சொல்லார்கள் எ - று
மாதா - அரசனுக்கு மலையியமாதுக்கும் பிறந்து பிறி வீரசுதப்பாடுவொ,

அவைய மகனறெஞ் சமீவா தங்களை
யொவ்வொரு முனிவரே யுலபா லுயப்பா
ரெவ்வைசப் பெருமையு மியைநது ளீரெனது
தெவ்வவி வரசிரன தெப்பித தாமுருகன.

(A, B)

மேவுகைம மாறுமக கிலலை விண்ணினும

 $(\mathcal{E}, \mathcal{F})$

கொண்டன னலமெலாங் குளிராத வானுளீர்.

(27)

முன்னாநான பேணுதன முன்னி லேனகேரா

(६४)

முயிரம் விழியினு னவரைப் பீடாகுகினுன

(56)

ஆகத் திருவிருத்தம் - கருசுக.

இந்திரன்புசித்தபடலம்.

இதமபுரியுந் தேவாகளு மிருடியரு நீங்கியரின
கதம்பலவநத் திடையேகிகு காவலபுரி னின்னவாடுகோ
னதம்பலவுந் தீபலவு மொன்றாற்றை டோனவையின்
சிதம்புதெறு மொருநீர்ததந் திகழ்தரககண டனையடுகதாவ.

(இ - ள்) (அமரருலகை)காவலபுரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், நன்னமை பைச்செடயுந் தேவாகளும் இருடியர்களும்தண்ணைவிட்டுநீங்கிச்சென்றபிறகு, கதம்ப வனத்திற சென்று, நதிக்களபலவுந் தீக்கள பலவும் ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல, குற்றக தினனெருகுதியை யொழிகுகும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச்சமீபித் தன்ன ள - று

சிதம்புதல - குணமினமை (க)

அத்தடகதி லமராதரு மாகாப கங்கையுஞ்சோத
துத்தமனத் தடகுகரையி னொளிபளிககா லையிருமித்
தத்தனையைங் கைக்களிற்றை யாகமத்தின வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறபபூ சைகளாறறி

(இ - ள்) புனிதனான இந்திரன் அந்தத் தடாசத்திலே, தேவர்கள் கொண்டு வந்த ஆகாயகங்கையையுங்கூட்டி, அத்தீர்த்தக் கரையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக் கல்லால் திருவாலயநியமித்தது. (யாவாகருந்) தந்தையும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானை முக்கடவுளுமாகிய விராயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாகப் பூசைகளசெய்து. ள - று.

இதுமுத விரண்டு பாடல்கள குளகம் (உ)

வாயிலினிந் தியமவமுங்கா வகையடக்கி நாசுருனி
காயொளிககட கடைநிறுவிந் கவின்றருமா தனமவைகி
யாயிரமாண் டாறெழுத்தை யனுடடிபபி னொடுங்கணித்தான
மாயிருமா மறையறியா மதக்கைமுத னடிநினைந்தே

(இ - ள்) சிறந்தபெரிய மகாவேதவகளுறியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுக் முடைய விராயகக்கடவுள் திருவடியைச் சிறுத்தது, வாயிலினி வழியே இதையங்களைப் புறஞ்செல்லாதககி, நாசுருனையிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்கடையை நிறுத்தி, அழகுசெய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருட்காலஞ் சடசக்கரமந்திரத் தை அதுட்டிப்புக கிரமமாகக் கணித்தன ள - று.

(ங)

நித்தலும்பூ சனையிபறறி நிராகாரத் தொடுவைகிப
பத்தியிறை றியானிந்துப் பயன்றருமந் திரங்கணித்தாசு
கத்தவுளத் தினனாகிச சுரராசன் றவமபுரிய
வத்திமுகன பேரருள்கார தவனெதிராதோன மின்னமாதோ.

(இ - ள்) தேவராசனாகிய இந்திரன் நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை செய்து, ஆகாரமில்லாமலிருந்து பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, பயன்தரத்தக்க மந்திர

ரததைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனாகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவலிந்திரனுக் கெதிரே தரிசனநகர் தருளினர் எ - று. (ச)

தவளமதி புனாநிறமும் தசகிசைபாராத தொளிரேதகங்
கவளமக கரிமுகமுங் கதிர்மணிமா லிகைவளைகதுக
துவளநெமாநு புழைக்காமுந் தோணுன்கு மணிகதண்டைத்
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற் சேவடியு மனாநூணும.

(இ - ள்) வெள்ளியசக்திரையொத்த நிறமும், பத்ததகிசைகளைய மடிப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவளங்கொளரும் மசயானையின் முகமும், பிரகாசிக்கின்ற முத்தமாலையை வளைத்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிகையும, நான்குதோள்களும், இரத்தினத்தண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாத்தசமுமணிந்த அழகிய திருவடியும், (பொன்) அனாநூணும எ - று

கவளம் - யானைகொளருமுணவு அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுத விரண்டொடல்கள் ஒருதொடர் (நி)

அங்கதமும் வரைமாரி னனிதருமுப் புரிநூலும
பொங்கொளிர்த் தில்லாடமும பொலிந்தவர கனத்தொடையுஞ்
செங்கதிர் னிருளரிநகுக குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்குருவி னெதிரினை தலைவளைவா சவன்கண்டான

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மாப்பிலணிந்த உபவீசமும், ளளிமிக்க முத்தமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும் செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப் போல இருளையதற்குக் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது சூருவாகிய பிரஹபகிமுனிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இத்திரன் தரிசித்தனன். எ - று

அங்கதம் - தோளணி (சு)

மிககடுபருங் கருதகனபும வெள்ளுகலு முடனேறாநறக
கொக்கிருகை சிரமேறக் துணனெனவா தனக்தெழுந்து
தககமுறை யால்வணங்கித் தண்டமுமிட தெதிராநடித்துப்
பொங்குமற் வலமவந்து புகழ்முதித்துப் பாடினான்

(இ - ள்) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருசரங்களுக்குச் சார்ந்து சிரமியசையேறத்தகுணுக்குற்று ஆசனத்தினின்றெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்து (சாவுகடாங்க) தண்டனசெய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலிட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக்கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பின்வருமாறு) பாடினான் எ - று. (எ)

வேறு

அவிவாய் ளிளங்கு மொளிபாகி யெங்கு மசைவற்று நின்ற நிறைவாயக
சூழியாதி யின்ப முதலீ மிலாத சூறைவற்ற ளின்ப மயமாயச
செயிவான நீரி னிழல்போல நின்ற, திறலோயை யானும வளைவேன
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டென ளிழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்) அறிவாகி விளங்குதல் தேஜோரூபியாய், எவ்விடத்திலுஞ் சுவன நின்றனர ஓரணமாட, குறி முதலிய இனப்புகழ் முடிவிலாத ருரைவற்ற இனப் பம்பாநி, நெருங்கிப் சீரிலாடிவடபாட னை வல்லமுடைய தேவரீரோ, சுத்தஞான மான திருமேனியோடு என்கண்கள் காணும்படி முனைய யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரதக்ஷணஞ் செய்வன எ - று (௨)

இருணமுழுது கணானின் மல்கேவ லகதி னிகமினம் பின்ற வுரிசுட குருவாதி மூன்று முனமுயக்க வறழி னுளகாம வீகாப னையா லிருவேறு கனம் மிசைவித நருகது மிற்றையாபையாறு மெய்யிவ்வ வெருணமாபை நீக்க திருமேனி கொண்டென விழிகாணமுனவா வாலவா

(இ - ள்) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளினமூழ்கிய கண்களின் மல்கேவல் னினிதமில்லாமல் னின்ற உயிர்களுக்கு உருவமுசவிய முனறையுமுன்னிதது அவா மு லுளதாகிய விகாரவகையுடல், வேறுகிய இருவகை கனமங்களை யுமிசைவிதது உக ரச செபகின்ற தலைவராகிய கணேசப்பெரும லை மயக்கம் பொருட்குட மாணைய யொழித்த திருமேனியோடு என்கண்கள் காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவரைக்) கூறுவேனெ - று (௧)

வாதக கடந்த பல்மாயை கனம் வகையுடல் கடந்த வைவெரபு மேகங் கடந்து பொருளொன்று மின்னி மெழுண்ட மாமய முயிரிள போதக கடந்து துரிபங் கடந்த பொருளையையாறு முணர்வென வேதங் கடந்த திருமேனி கொண்டென விழிகாண முனவா வாலவா

(இ - ள்) வாதஞ்செய்தலைக் கடந்து, பலவகைப்பட்ட மாயாகனமகைகளை யுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களை யுங்கடந்து, ஒருபொருளமல்லாமல் தேச னறுகின்ற மயக்கம்பொருந்தய உயிரின் தற்போதமுங்கடந்து, துரியத்தவமுங் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீரோ, வேதங்கடக்கப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்கண்கள் காணும்படி எனமுன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ் வகையினரென்று) அறிவேனெ - று (௨)

வெவ்விட களிறழின் மயவான றுதிக்கு விழிநீ ருக்குது னுருச - சிங்கஞ் செலுக்கதி பெகிவருது பின்ற திகழுமுதகண லெழ முகவ னிககுற்று நீரெப செபமாதி யான மிகயங் களிதக னமிளிர் பொங்குற்ற காதல் வரமவேட்ட தின்று புகலென்ன வோது மவனெ.

(இ - ள்) கோபகண்களையுடைய (ஐராவதமென்னும்) யானையை வாகன மாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தேவத்திரஞ்செய்த, கண்ணாசீகதி மனமுருக, சிங்கவாகனமூரது அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருந்தய திரி நீந்திரங்களை யுடைய விராயக்கடவுள் நீயிகேவருது செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த கியானத்திற்கும் மனங்களித்தோம இனி அதிகரித்த காதலையுடைய நீ விருமய விரததை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவவந்திரன் கூறுவானெ - று (௧)

யோகத்தி னுறு முணரப் படாமையுயாளுன யோக நிலையோ டாகத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதமவ கெடாது புரியும யாகத்தி னுன பயனா துறக்க மெளியேற களித்தி யதுவும் போகத்தின் மலக் விடரினம் பின்று புகழோடு மாளும் வகையில.

(இ - ள்) யோசக்கினாலும் அறியப்படாமல் உயர்ச்சுரூபையோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகத்தினாலே ஓனாறுபடுகிற பாத்தாமனா, நீங்காதுசெய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய சுவாககலோகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தின் மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கோத்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (உறுக்கிரகிக்கவேண்டும்.) எ - று. (கஉ)

முன்னையெனக் கு மறையோனு மிகுத மொழியா நெழுத்து மனுவைத் தன்னு தரத்தி னுனாரசெய்து நீயித தனிமந கிரததை யொழியின் மன்னாது விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறுத்து மதனைப் பின்னே மறந்து பிழையிற் படர்ந்து பெரிதான துன்ப னவீனேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுகிற இந்தச் சடக்கரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னையெனக்குத் தன்னாசையாலுபதேசித்து, நீ இந்த ஓபபற்ற மந்திரத்தை விடுத்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருந்தாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன எ - று.

பெரிந்தே னுனாபப விடாமுற நகன்று புகழாயி ரங்க னுடையே னின்ன நெழுத்தை யுனாசெய்து பூசை நெடிதூற்றி வந்த பரிசா னுன்னாக தாகி யுனாயாத தாகி யுறலிற் படாத பொருணி யன்னாகி நின்ற வருளா லெனக்கு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ - ள்.) (எனருருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவது மிகன்று, புகழ்தக்க ஆயிரங்கண்ணையடைந்த அடியேன தேவரீருடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகசெய்துவந்த தன்மையால், நீனைக் கப்பலாத்தாகியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்னுனாகி யெழுந்தருளிய திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யா தொன்றிருக்கின்றது' எ - று. (கச)

கோடா மெவைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய பதத்தி னிறையன பாடாமை யாகு மதனு லெனக்கு னடிவாரி சத்தி லுழுவல் வீடாமை வேண்டு மதுவனறி யுள்ள விழைவுபகரு மிகுன வடிவுக கோடாத சிந்தா மனியென்னு நாம முறலவேண்டு முாககு முறுக.

(இ - ள்.) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய காரணங்கள், யாவு முடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அனபைச செலுத்தாமையாகும் ஆனதால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமனாயிற் பகதி அழியாமல் (கொடுத்தருள்) வேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச் சிந்தாமணிவிராயகரென்னுந் திருநாமமுண்டாக வேண்டும். அப்பெயரே (சிந்தாமணிகரமென்று) இந்நகரத்திற்கு முண்டாகுக. எ-று. தீர்த்த தனக்கு மிடுபேர் சிறக்க திகழூர் கதனறி யெவரு மோர்க்கும் கதமப நகரென்ற பேரு முறுகிறக ஆரில் வதிவோ ரார்க்குந் தடத்தி ன்றலாடு வோருன னடியிங் கிறைஞ்ச லுறுவோர் பார்க்கட் சிறந்த பயனூன்கு மாக பகவானெ னப்ப காதும.

(இ - ள்.) இத்தீர்த்தத்திற்கும் (சிந்தாமணி) தீர்த்தமென்று இட்டென்கின்றனவர்க்கு. அதுவல்லாமல் நகரத்திற்கு என்னும் விரும்பத்தக்க சதம்.

மென்றபெயரும் பொருந்தச்செயக. இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிகளை இத்தீர்த் தத்தின் நீரில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாசங்களைப் பணிவோரும் (ஆகியவீர் கள்) உலகிற்சிறந்த புருஷாததங்களுடையும், பொருந்தக். பகவானே ! என இந் தீரன்கூறவும் எ - று. (கக)

இறையன புகன்ற வரமுந் துறக்க மிடரின்றி யானும் வரமு நிறையக் கொடுத்த மறையக் கதிரைகு நெடுவச சிவசை மகவான குறையற்று மீட்டு முயாபூசை யாந் குலனிப் புரிந்து னிடபெறு நறையுந் துறக்க நகரெயதி மனபொ டாசாட்சி செய்த ருளினன்.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமான (இந்திரன்)கேட்டவரங்களுடைய,சுவாககலோ கத்தை யிடைபூறினறி அரகசெய்யு வரததையும் பூரணமாகக் கொடுத்த அநாத தானமாக, ஒளிவீடும நெடியவ சசிராயுதநடைக் கையிலெந்திப் இந்திரன் (யாதொரு) குறையுமினறி மீண்டும் சிவநத பூசைமுதலியவற்றை அன்புறதுசெய்து விடைகொ ண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுஞ் சுவாகக் நகர்ததையடைந்து ஆசையோடு அருசாட்சி செய்திருந்தனன் எ - று (கக)

அவ்வாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட வமனை பதங்கவ சரணு வெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி னிடரான தீர வாழுந் தெவ்வாயமை யோடு பெறுகிற மெய் திறவுற வினை முனிவன் நெவ்வாடு வேசை யரசற்கு நனகு கொரிவித்த கன்ற னன்றோ.

(இ - ள்) அவ்வகையாகப் பூசையைத் திருநாமத்துடனகொண்ட மலரகித் தாகிய சிவநாமணி விநாயகா திருமடியைச் சரணு எவ்வகையுஞ்சென்று வழிபாடு செய்தால் துன்பகலரமும, செவ்விய சத்யியத்தடன பெறுவையென்று, தடவு கின்ற வீணையையேந்திய நாதமுனிவர், பகைஞர்களுடையம வேதபடைதாங்கியகை னையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நனகு கவுணாதகி (அவ்விடத்தினின்ற) நீங கிசென்றனர். எ - று

பெறுகிறி எனறதல், கி - ல - ஆறறவிணாததம் விருதி. (கஅ)

இந்திரன் பூசித்தபடலம் முறறிற்று

கூடத் தீரவந்தும் - கருநுக

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்

திருக்க லாமுனி செல்லுமுன

றருக்கி வாழகம் ராயினா

துருக்க மாதிதரீ இதுதரீஇ

யுருக்கு மாங்களை புறறனா

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் ஏகுமுன்னரே,களித்தவாழ்மியற் கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினாரயுள்ளார துருக்கமுதலியவிடங்களி லெவ்வுருக்மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதன்பால்வந்து சேர்ந்தனா. எ - று.

தரீஇ - தருவி, தேடி, தரீஇத் தரீஇ - மிகுதிபற்றிவந்த அருக்கு. (க)

கவட்டுக சானிற கதழ்தமாண்
கவட்டுத தாரிது நீஇயது
சவட்டி னுயக்கிது சாரநடுன
சுவட்டுத தோளவ கடுறெனரா

(இ - ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் விநாநதோடிய மானின கவட்டு வழியே (தொடர்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வனுக்கு இத்திமைவிளைந்தது யாதுகாரணம்? மலையையொச்ச தோளையுடைய உருக்குமாவந்த ராகனே! கூறுக வென்றாகள எ - று

கவடு - மரக்கொம்பு - சவடு - சாலடி - குவடு - மலை (உ)

வெற்றி வீமன விற்றைமந
ஹற்ற துறறவாச சோதின
வைற மிலபொரு ளாகுறப
பற்றி யேகனை பானமையால

(இ - ள்) வெற்றிவாபந்த வீமராசனுடைய வலிதங்கியமங்குகிய உருக்குமா வகதராசன் நடத்த விராத்தாந்தத்தை சன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக் கூறினான் குற்ற மிலவாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைபிடித்துச் சென்றனன் எ - று (ங)

பொதுமபு முழந்தபு கைநடுநி
வெதுமபு வெங்கடம் விணடுதேன
றதுமபு பூம்பொழில் சாரந்தவக
கதுமபு மாநகர கண்டனன்.

(இ - ள்.) பொதுமபுமுழந்தபு புகைந்து தீயானது கடுகின்ற கொடிய காட்டைக்கடந்து தேனறுளிக்கும் மலாச்சோலை சோந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பகரத்தைத் தரிசித்தனன் (உருக்குமாவகதன்) எ - று

பொதுமபு - மரப்பொந்து (ஈ)

தீரககா பேரற்றுஞ்சிற தாமணித
தீரககனைகதெரி சித்துரோய
தீரதகல செயபுஞ்சிற தாமணி
தீரதத நீரபடிந தாடினன்

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவிநாயகனாத தரிசித்து, (எல்லா) நோயையுமொழித்தருளசெய்யுஞ் சிந்தாமணி தீரத்தரீரிலே மூழ்கி ஸ்நானஞ்செய்தனன் (உருக்குமாவகதராசன்) எ - று (இ)

கருக்கி வெண்ணிறம் காட்டி மெய்
முருக்கு நோய்கெட முன்பெய
ரிருக்க நலலெழி லெய்தின
ஹருசகு மடிங்குத வுத்தினன்.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். ௪௮௩

(இ - ள்) கருகச்செயது வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்தனபு செய்யுந் தொழுநோய் செடவுமு[உருக்குமாங்கதனென்னும்] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன நல்ல அழகை யடைந்தனன் எ - று. (௬)

செயிர றுகஞ்சுக தாமணிப
பெயாவி நாயகா பெயநழய
கயாவி லாதமெய யன்பனாய
மயரி ல பூசைவ யககினுன.

(இ - ள்) குற்றத்தை பொறிக்குஞ் சித்தாமணியெனவும் பெயராயுடைய விகாயகுகடவுளுடைய விரகசூலணிந்த பாத்தங்களில், மயக்கமில்லாத பூசையைச் செய்தனை சோவிலலாத பன்னமயபலியையுடைய வீமராசனை ' எ - று (௭)

அருத னுளாகக் குமபொருள
சிறதி னுனது ரெவவியின்
வரது ளாநகவீ மானமோ
கெடுதெழிறகனைத மேநாசிலா

(இ - ள்) வேதியாகருககு அருமபொருளடிகை (சதானமாரியாக) ச் சொரிந்தனை அந்நகாலத்தில் மிக்க அழகினையுடைய கணநாதாகுள் சிலா விமானத்தூடன (அவவிடம்) வந்தாக்கள் எ - று (௮)

வேறு

அதலை நின்ற வேந்தற கருங்கணத்தலைவா சொலவா
ரித்தலைக கணைச குண்டத திருமடன றேயநந்து முககண
வித்தகக் களிற்றின் பூசை விளக்கினை யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேனமை பொருவாககு முனாககொ ணுதே.

(இ - ள்) அரிய கணநாதாகள் அவவிடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றாக்கள் உத்தமனே! இவவிடத்தில், கணைசநீரத்தத்திலே மிக்க நீரினமூழ்கி, கிரீரத்திரங்கனையுடைய ஞானசொருபியாகிய சிந்ராமணிவிநாயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று (௯)

கொங்கவி மாலைத தெயவக கோலமார் விமானமேறி
யைவக னுலக மெமமோ டடைமதி யென்றாகேடடுசு
சிககவல லேற்றி னுனரை செருக்கள முழகருநதினை டோடா
பைங்கழ லரற்று நோன்றாட பாததிபன பணிந்து சொலவான்.

(இ - ள்) மகரந்தத்தோடு விகசித்த (கற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கோங்கனையுடைய கணைசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவென்றனா. வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பைகளுக்களது போகங்களத்தைக் கலககுகின்ற வலியதோளையும் பரியகீரக்கழலொலிகரும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமனனன் அந்நைக்கேட்டு (அக்கணநாதாகளோடு) பணிந்து தோல்கின்றான். எ - று,

மதி - அணைச்சொல “மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியமாளவீ
யாழமுன்னிலையசை” என்றது சூத்திரம் (க0)

•வேற

சின்மயசிற குணவகண்டா காரசச்சி தானந்தன சேர்ந்தோர தமமைத்
தன்மயமாக கிருமுதலவன காரண நிதனவன றலைமை சானற
நன்மைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நானுரிந்த தவங்க ளெங்கே
பென்மனமெங்கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பதநி யெங்கே.

(இ - ள்) சின்மயனும், சிரகுணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா
னந்தருபியும், தன்னையடைந்தவாகனாத தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், கார
ணநீதனுமாகிய அககணைசப்பெருமானுடைய முடினமை மிக்க நன்மைபொருந்திய
திருவருளெங்கே அடியெனெங்கே அடியெனரெய்ச தவங்களெங்கே அடியென்
மனமெங்கே அடியென பிழவியெங்கே அடியென பகதியெங்கே எ - று.

சின்மயம் சிறகுணமென்பவற்றில், சிதஞானம் அகண்டம் = கண்டமில்
லாதது ஆகாரம் - தேகம் சமசிடானநம் - சதக்சித்தது + ஆனாதம் கணைசப்பெரு
மானுடைய உபாயவைக்குறிக் “அவன தலைமைசானற நன்மைதருமருளெங்கே” என்
றும், தானும், தன்மை மனம் பிறப்பு பகதிமுதலியவற்றின தாழவுகுறிக் “நானெங்
கே” எனனுடைய பகதியெங்கே” என்றவகூறினா (கக)

பண்டிபிரி தவ, நானு மிதகடதநி னீராடும பலதநி னுனு
மண்டிதொழும் பெருங்கணத்திர நாயகடெரி சன்மடியேற்காரிற் றெவனை
மண்டிபெருங் தவமாத்விச சாருகா சினியோடு மருவி யிம் [னென்றான்.
னெண்டாயி லுயிர்ததனனிலே றிலையவரை யொழிந்ததெவ்வா றுறுவே

(இ - ள்) பூவந்திறெய்த தவத்தினும், இக்கணை தீர்த்தத்தில முழுகிய
பலத்தினும் உங்களுடைய சரிசுனமெனக்குக கிடைத்தது. தேவர்களும் வணங்
கத்தக்க பெருந்தமருடையவர்களே! (எனதாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன்
பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவருடையது என்னெப்படியில் (மகனாகப்) பெற்றனா.
(அவர்கட்குத் துணை) வேறொருவருமில்லா அவர்களை பெய்வாறு விலக்கிவிட்டுவருவே
னென்று (உருக்குமாகத்தன்) கூறினான். எ - று (கஉ)

அறங்கினரும் பெருங்கணத்தோர துமிகட்டித் திருவுள்ளத் தவாசகிகாடிக்
கருங்குதிரைப் பெருங்கடலருழ கண்களென ஞாலமபுரக்குங்காவலோய்கே
ணிற்றகிளாபன மலர்ணிந்த வீதநீர்த்தத் தவாதமமை நினைந்து தோயந்து
பிறவகுதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரென்ப பேசி னாரால்.

(இ - ள்) தரும விளங்கும் பெருமைவாயந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச்
செவியேற்றுத் தமது நன்மனத்தினுள் மகிழ்வனை வெளிப்படுத்தி, மறிகின்ற அலைகளே
யுடைய பெரியகடல்குழந்த இடம்கனற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாகத் தன்மை
னே! கேட்பாயாக நாம் விளங்கும் பலமலர்களையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்திலே அவா
களக்கரு நிதநானனுடையது, விளங்குகின்ற தருப்பணுடையதால் அவர்களும் உன்
னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள். எ - று.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சஅரு

கணங்களுநாத் தமைக்கேட்டுக காவலனு முடிநதபகந தருப்பவை வைகதிட்
டிணங்குதருப் பையுமாயு தருப்பைமக னுய்மிருக கினறய வேத
னணங்குறுப்பப் படைத்திடப்பட டாயாணாக குறித்துண்கை யாடடி னுலும
பிணங்குறுநன் பயனவாகருக கொடுக்கினு யென்ப்பேசிப பெருநீ ராடடி.

(இ - ள்) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடி
யிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாய்வே, சருப்பைமகனுய்
மிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனை எவ்வாறென
தது உனனை நீராடடினாலும் அவாகட்குக் குற்றமற்ற நலலபலனைக் கொடுக்கின்றனை
யென்றுகூறி, மிக்க நீராலபிடேகிதது எ - று.

“தருப்பையு மாயு தருப்பை மகனுய் மிருக்கின்றாய்” — என்றது நீயே
மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றறப்போலும் (கச)

தருத்தாய் முதலோரைக குறித்ததும் புறநீர்த்த தாணு மாடிச
சுருத்தயறு மகிழ்வோடுக கரையேயி யருளசெய்த திவவு நலயா
முநதனு ள்ளையியந்து திரத்ததைச மிகப்போற்றி யமல முற்றான
வந்துளா தாமுமதி னுடனுடித தெயவவுரு மருவி னரால்.

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதனும் தாதைய முதலானவர்களைக் கருகி நல்ல
கணைசதீர்த்ததிலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழியாத கவிபு டன கரையிலேயி, சனக்கு
அதுககிரகித்த தடவுகின்ற கலல மகதிவீணையையெகிய நாரதமுனிவரைத் தியா
னித்து, கணைசதீர்த்ததைத் துதிசெய்து புனிதமாயினன் உடன கந்துள்ள தேனை
காவலா முதலியவாகளும் அசதீர்த்தததில் (அவவுருக்குமாங்கதன்) உடனமூழ்கித்
தெயவவடிவத்தை யடைந்தார்கள் எ - று. (கர)

மறுவலுமங் கினிதிருநத கணைசாதிரு வடிபுருசை வயங்கித் தேச
முறு குவிமா னததடுதத சேனையோடு மொருங்கேயி முடிநகாண பன்ன
னுறுதியோடு கவுணடினிய நகாசாரத்து தானபல னுயிர்த்தோ ராதித்தாரா.
பெறுமுறையிற் கொள்ககொடுத்தான சேனைகளு மவரவா கருப பேணியிற்

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டும் அவ்விடத்தில்
இனிதாக விருந்த சித்திவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைசெய்து,
தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒரீவீசும தெய்வவிமானத்தில் ஒன்றாகேறி, உறுதி
யோடு கவுணடினனிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தான்
பலனைப்பெறுமுறையோடு பெறுமட்டி கொடுத்தனன் சேனை காவலர்களும் (தங்கடங்
கட்குரிய) அவரவர்களுக்கு விருமபிக்கொடுத்தார்கள் எ - று. (கச)

எம்பெருமான திருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த நதப
பம்புரக ரசாநாம் வீமனமுத லோரெவரும் பணிந்தங் கெய்தி
யுமபாகொழ வுருக்குமாங் கதனோடு கணைசாதிரு வுலகஞ்சேரநதார
நம்பியசா வியாதமுனி யழிவாயென் றலரிருந்தோ னவ்நிமி னுலை.

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்
வேறாகிய விமானங்க ளவந்தடைய, அந்த வளநெருங்கிய கவுணடினனியநகரத்தை
யரசுசெய்யும் வீமராசன முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அங்கடைந்து, தேவா

கள் பணிபுமபடி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தார்கள். மிகக் கோத்தியையுடைய வியாசமுனிவனே ! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உணாததருளினன. எ - று. (க௭)

அருந்தவதது விசசுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத் திருந்துமக் னெழுமுகதி சோரத்தித லீராகத் திகழா நின்ற பொருநதுபல சரிதமுங்கேட்டனைசோமகாநதவினிப புகலக் கேளாய் [ன். பெருந்தவத்துக்கிருச்சமதனுபாசனையென றுறாசெயவான் பிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய விசசுவாமித்திர முனிவனை வீமராசன் அடு ததுமுதலாகத் திருத்திய தன மனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முத்தி யடைந்ததீராக விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்கனையுங் கேட்டனை, சோமகாநத ராசனே இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொல்வானுயினன எ - று.

சோமகாநதன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல யாவும் பிருகுமுனிவரா லேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுகொள்க. (க௮)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநந்தி - ௩௫௭

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருககொண் மாமலரி னுனைமுக நோக்கி மடமை
முருக்கி மேதகுவி யாதமுனி முன்ன வனமுன
முருக்கு மாங்கதனெ ழிந்தபினமு குநதையு றுறோய்ப்
பெருக்க மெவ்வன்மொ ழிந்ததது பேசு கவென.

(இ - ள்) வாசம்பொருத்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்து மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது)சென்ற பிறகு, முருகதையென பவன் பொருந்திய காமநோயப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது ? சொல்வாயாகவெனக் கேட்க எ - று

முருகதையு றுறோயப் பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாப்பெற்ற பட லத்திற் கூறப்பட்டுளது. ஆங்குக் கண்டுகொள்க. (க)

முள்ள ரைக்கமல நாணமலரி னுனமொ ழிகுவான
றள்ள மெல்லிடைமு குநதையவள சாப மரசன
கொள்ள வுய்த்தபினு மமமாகுடி கொண்டெ ழுமெழு
கொள்ள ரிக்கதுவி யாங்குளநெ கிழந்து ருகினா.

(இ - ள்.) முட்பொருத்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந் தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான் தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருகதை

யானவன் உருக்குமார்க்கதமன்னவன் சாபத்தெக்கொவ்ளும்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குழிகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற் பட்டாறபோல மனங்கசுந்து வருந்தினான். எ - று.

அனா - அடி நாணமலா - அனநலாநத மலா, புதியமலரெனக். தன்னு மெல்லிடை யெனறது—“உபயதனமசையிலொடியுமிடை” என்றும், “ராககாற்றக் காற்றுவிடை” என்றும், ‘மருங்கோரிலகணம் [நன்னில]’ என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சுமையிற்காது துவளுமிடையென்பதாம் (உ)

வண்டி னாககுமலா நந்தனவ நதது லவுவா
டனாடி னாககுவி1 த டாகமுறு வானபி னேபுறங்
கொண்டி னாககுவினா மானகலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி னாககுமணி வேயங்குழலப் பப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்) வண்டிகளொலி முதல் மலர்கள் பொருந்திய நந்தனவன் தீதுலாவா வாள தடமாகிய அலைகளையுடைய குளிரந்த தடாகத்தை யடைவாள். தமது பிணை யையுடன்கொண்டு இனாககாக வினாந்துசெல்லும் மானகலைகளைக் கண்டு உருகுவாள். பண்டினொலி யெழுப்பும் அழகிய வேயங்குழலொலியெழுப்ப மனமழ்வாள் எ - று

வேய - மூங்கில வேயங்குழல் - புள்ளாநகுழல் (ங)

மந்த மாருதம் ருங்கசைய வன்னி வீரவி
வந்த தென்கொலவரி யேயெனம் ருண்டு முனிவா
ளந்தி லானமணித முங்கவடு கால னொலியோ
கிந்து கின்றதுயி ரென்றுதெரு மந்து கவலவாள்.

(இ - ள்) இளந்தென்றற்காற்றானது பங்கத்திலாவா, காற்றே ! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னகாரணமென்று மயங்கிக்கோப்பபாள் அவ்விடத்தில், பசு வின (சுழத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுழன்று துன்புறுவாள் எ - று

அநதில் என்றதை “அநதிலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்” என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம். அவ்விடத்திலென்றும். (சு)

சிறுமை யாளர்கள் பிறாக்குவினா தீவகு பெருமை
யுறுநா செய்கலரோ லீககடனம் ணிககு முலென
முறுகு வெந்துயர் மூட்டுவது நககு முறையோ
குறுமு ணிககுரிசில குன்றுளனெ நககு முறுவாள்.

(இ - ள்) கீழ்மக்கள் பிறாக்குண்டாககுந தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய் யமாட்டார்கள் ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய குழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவவிய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெரு மான் பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாயகுழறி கூறுவாள். எ - று (இ)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ரிருந்துக ரத்தி னீணையு
மொட்டி ளங்கதிரா மு லைத்துணைமு யங்கும் வதனந
தொட்டி முததமிடு மாலையென வேது வருறும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருகுமாத்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுமுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவான். கோங்கருமபுபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமூலைகளால் முயங்குவான். மூகத்தைத்தொட்டுமுத்தமிழிவான். மலாமூலையப்போலத் துவளவான். ஏ - று. (சு)

நெட்டு யிரப்பெறியு நோதளிர்ந்து வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயா கொப்புள பரவக்
கட்டு ணைப்புனலக விழ்க்குமுரு வெமமை வெருவி
விட்ட கனற்தென மேகலையொ துங்க விழுமால்.

(இ - ள்.) பெருமூசகலிவொள தளிரகள துவண்டு கருகுமபடி அவைபட்ட வீடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவான். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்த விடுதலுச் சென்றதுபோல மேகலா பரணமானது உதுங்குமபடி விழுவான் ஏ - று

கோதளிரெனபதற்கு அழகிய தளிரென்றாவது, அவன் மேனியையொத்த தளிரென்றாவது பொருளாகுதக (எ)

உற்று முந்தவவ டனன்னுமு னாகுக வரிநாய
முற்றும் வெந்துயரின் முழ்கிநில மீது முடிசாய்த
தற்ற முற்றவச மாயினள ணைத்து மயியாப்
பொற்ற விரதிரனவி மைததுமயல பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருந்தியவளைக்கட்டினும் சொல்லமுடியாத துயராய் முழுதும் பெருநதுனத்தில முழுகி, பூமியின்மேல் சிரசைச் சாயத்துப் பரவசமானாள் அவற்றையெல்லா முணாந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இரத்திரன் (அவளை) விருமபிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருவானாயினன் ஏ - று (அ)

வேறு

கழல்படுத துறுக்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி ரெயுங்கணைக காவு நெஞ்செலாங்
கழல்வேள் சரங்களிற் கதுளி மாதராள
கழலிளங் காயபொரக கவினசெய கசகமே.

(இ - ள்.) வீரக்கழலைத்ததுக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஓசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலுமபடி மனம்த பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முருகதையின காலிலணிந்த இளங்காயபோல அழகு செய்புங் கச்சும். ஏ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இரத்திரன் முருகதையால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனா. (சு)

வீரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறுந் நாண்டு சிலையு மார்பத
மிரைத்துமென் மலர்த்தொடையிசைந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்பதாத நிலவு தோள்களும்.

(இ - ள்) வீரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலித்
கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய விலலும், வண்டுகளொலித்து மெல்லிய மலா
மலை பொருந்திய மாபும, வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் சோள்
களும் எ - று. (க0)

பொற்புரி யாறபுறஞ் சூழ்கு குஞ்சியும்
பொறபவே யுருக்குமாங் சுதன்மெய்ப புலவிய
பொறபெலாந் தழிஇக்கொடு புலமபிச சோர்ந்தவப
பொறபினன் மருங்குறப பொருகுகென நெய்தினுன.

(இ - ள்) பொற்புரியினுலே புறத்திசுக்கடிய குன்றியும் அழகு செய்யும்படி
உருமாங்கதராசன தேசத்திற்பொருந்திய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்
பிச சோராதன்ன அவ்வழகியாகிய முருகையின் சமீபத்திற பொருந்தவினானது
சோந்தன்ன எ - று.

ருஞ்சி - ஆணமகன தலையிற் பெண தலையினாக் குழுவென்றும் அளக
மென்றஞ் சொல்லுவா (கக)

மருககுழை மா காரா மறுத்துப் போந்தவன்
வுருக்குமாங் சுதனுபின் நிறு ளானெனப்
பொருகுகென லெழுந்தனை புக்க லுந்தனும்
தருக்கறு நயமொழி தழுவிக்க றுவான.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய கடந்தலையுடைய முருகையெனப்பவன் (தன்கருத்
தைத்) தடுத்தச்சென்ற அவவுருக்குமாங்கத் மனைநிலம் நிரம்பி (தன்பாலவிருப்
புகொண்டு) வந்தடைந்தன்னென்ற, வினாந்து எழா தன்ன (உருக்குமாங்கதன்போல
வேடங்கொண்டு)வந்த வருசுக்கையி இந்நிறனும் அகங்காரமற்ற நயவாத்ததைகளோடு
தழுவிச்சொல்கின்றான். எ - று. (கஉ)

எந்திள வனமுலை ஈரணடும டாயாதுதனை
சாந்தகங் கிழிந்தந் தழுவிக்க கைகளான
மோந்தன்ன புட்குரன முழக்கங் கேட்டனன்
மாந்தின் னிதமுநற மருவிப் புல்லினுன.

(இ - ள்) அண்ணந்த இளமைவாயந்த அழகிய முலைகளிரண்டும பாயந்து
குறிந்த சாந்தப்பூச்சானது கிழிட்டுமபடி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தன்ன,
(எனவாகப்) புட்குரல்களின (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழங்கக்கேட்டனன் இத்
முரலாகிய தேனடபருகினன், அவனைத் தழுவிக்கடினன் எ - று.

புட்குரலெடும முன விளக்கப்பட்டன (கங)

வாட்டங் கணசியு மறித்தன் னுணரங்
கோட்டிளங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
முட்டிய காதலின் முயங்கிச செய்யவா
யோட்டமும் பருகினு ளுப்பிற றுளரோ.

(இ - ள்) வாட்டபைபோலும் பரந்த கண்களையுடைய முருந்தையும் மீண்
டும் அவனமாப்பிலே வட்டமாகிய இளமைதங்கிய குவிந்தமுலையானது கோட்டுமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச் செய்த ஆசையுடன் முயக்குற்று, சிவந்தவாய்தழையும் பருகினன். சந்தோஷமுற்றான். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, மூலயாகிய யானையும் அவன் மாப்பிற் குத்திக் கோட்டுமண கொள்வென்றான் (சுருதி)

தூடககின னிரதிர னென்று சூர்த்ததேவன
முடககிய தடககையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின னிமித்தத்தை வரிவிற முத்ததின
னடககின முருந்தையோ டமாந்த போரினை.

(இ - ள்) இரதிரன் முயங்கினுனென்று, அரசங்கொடுத்த மனமான் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லா மடககினன். தூக்கிய கையிற்றுகிப வரிககட்டமைந்த விலலைத் தாழ்த்தினன் முருந்தையோடு செய்த காமப்போரா படககினன் எ - று

இச்செய்யுளால் முருந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி. (சுருதி)

சுருந்தனிக கலவியாற நழைத்த நெஞ்சொடு
முருந்தைதன் முனிபபணி முடிபபச சென்றன
புருந்தைத் தவவுருப போககிப போந்தன
னருந்தழல் வயிரவே னுதன விண்ணமே.

(இ - ள்) தகுதியாகிய ஓபபற புணர்ச்சியைக்கதால நிராபிய மனத்தடன் முருந்தையானவன் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றான். பிரகாசிக்கின்ற தீயைச் சொரியும் வசசிரவே லைத்தாகிய ஆருருற தேவராசனாகிய இம் ஓரன் தான்வந்த வஞ்சகவடிவத்தை யொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன். எ - று (சுருதி)

முற்றிழை முருந்தைகன மோட்டி னிரதிர
சுருந்தைநாட சுருத்தரித தையி ரண்டெனச
சொற்றகு மதியிடைத் தேனற லீன்றன
பற்றிய சுருங்கடல் பரிதி கானறென.

(இ - ள்) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முருந்தையென்பவன் தனவயிற்றில இந் திரனுக்கு அத்தினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருநம்பொருளிய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றறற்போல ஓடிதவலனைப் பெற்றனன் எ - று

ஓயிரண்டெனச்சொற்றகுமதி - பத்தாமாதம் (சுருதி)

அண்டமு நடுக்குற வாரத்து வரலுவிழ்
தொண்டரை கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டலார தவனுக்கங் குரித்த தேராகலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெடுத்தனை.

(இ - ள்) அண்டமும் நடுக்குப்படி ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனனாகிய இரதிரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புறறெடுத்தனன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக கருணை மாதவன்
சவிமணி மைநதற்குச் சாத காதிக
ள யிசொரிந் தமரருக் கன்பு செய்திரும
புயியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்தனன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவனெ றறு சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைவா ம்ந்த பெருந் தவமுடையவன் நிறமமைந்த மாணிகம போன்ற புதலவனுக்கு, தேவாருக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தாரா புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன் எ - று.

அவி - தேவருணவு

(கக)

வேறு.

குருசசந திரணை வென்றமுகக் கோல முகுரதை தனிமைநத
னுருசசந தவரி சாவிழுதும பிறவுந் திமிர்தொண் டினலாட்டித்
தருசசந தொடுகா ரகிலபுகைத்துத் தனப்பா லாட்டப் பன்னிருநாள்
கிருச்ச மதனென றெருநா மவ கிளர்தான மகமருக கிளர்தவத்தோன்.

(இ - ள்) நிர்ணயகிய (பூரண) சந்திரனை வெற்றிகொண்டமுதலையுடைய அழகிய முகுரதைபென்பவா ஒப்பற்ற புத்திரனுடைய சந்தனமும் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒளிய நீரால் முருககாட்டி, தேவதாரு சந்தனக் கட்டை காரகிந்தை முதலியவற்றின் பொடியாற்புகையீட்டு, முலைப்பாலாட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தலத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில் கிருச்சமதனெனனும் ஒருபெயராக கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன். எ - று. (உ௦)

கருப்ப நிலைகா முமாண்டிற் கரிசின முறையா லுபநயனம்
விருப்பி வியழி டறையாதி விளங்கு தெரிநதான கவிபெயரான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதூர தெரிநதுணர்நது
வெருசெய் பவத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப்படைபோ லாயினன்

(இ - ள்) கவிமுனிவன் கிருச்சமரன் ஜனித்ததற்கு ஆறாம் வருடத்தில், குற் றமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவற்றை விளங் குமபடி யுணர்த்தினான் கிருச்சமதனும் ஒரேதரங்கேட்டு (ஐயந் திரிபு அபியாமையோ யிய) முற்றம் ஆராய்ந்திநது அச்சத்தைச் செய்யும் பிறவியின் வேலையறுக்கும்படிப் படைபோலாயினன். எ - று.

(உ௧)

ஒழுக்க முதலா கியநெய்யி னுறழா தொழுகக் கனிமகிழ்ந்து
வழுகி லாத கண்ணுந்து வாவென மனுவை யுபதேசித்
தழுகி லாதா யிமமனுவை யனுட்டிப் போடுங் கனிவிழைவு
முழுக வருள்வர் கணைசரென மொழிந்தா னவனு மதுவேற்றான்.

(இ - ள்) ஒழுக்கமுதலாசிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப் புற்று, குற்றமில்லாத “கண்ணுதுவா” என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்க மில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக் கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை. (அத னால்) கணைப்பெருமான் உன்விருப்பம் முற்றுப்பெற அதுக்கிரகிப்பாரென்று கூறி னன். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றான் எ - று.

(உ௨)

நாளு நியதிச் கடன்முடித்து நாம வினைக றெந்தென்னை
யாளு மைங்கைக் கணைசர்திரு வடித்தா மகாக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவரம்னுவை புறையி னனுட்டிப் பெடுங்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நித்தியகருமத்தை முடித்து, அசுசத்தைத்தரும் வினை
களையொழித்து என்னை உணுகிரகிக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைசர்பெரு
மான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவரு
டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அறுட்டிப்படினை கணித்து, உரவினரும் பின்
னென்ற சொல்ல உலகமுழுவதும் நடபுகொள்ளுமபடி விளங்குங் காலத்தில், ௧ - ௫.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாலுத துடுமென றிறங்கி யிளநாரு
வள்ளி குதட்டுந தடமுடுதத மகத் நாட்டிற கோனெவாகருந
தள்ளி யணையான பெருங்கொடையான றுள் குர னெனுமபெயரான
றெள்ளி யகனற வுள்ளகத்துத தொடுதத தருமச நுதனையான.

(இ - ள்.) சேறகெண்டைகன துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்று
கள் விளைந்திறங்கி வளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடஞ்குழந்த மகதநாட்ட ரகன
ஏலலோருக்கு நாயைப்போன்றவன், மிக்க நகைத்தனமையுடையவன், தானொரு
ன்னும பெயருடையவன், துன்பமகனற மனத்திலே பொருந்திய தருமசுந்தனையை
யுடையவன். ௭ - ௫. (௨௪)

அன்ன மருட்டு நடைக்கற்பி னுன்ற மனைவி யம்பிகையும
பொன்னை வெள்ளி தண்மருட்டி புத்தியமைந்த வமைசராகளுந்
தன்ன துடனு முயிருமெனத் தக்க பரபால் வழிபொழுத
வின்ன லறச்செங் கோலோசு யிருபு மகிழ்வ காலத்தில்.

(இ - ள்.) அனந்தை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்
டையுடைய மனைவியாகிய அம்பிகைபெண்பவரும், பொன்னையும் வெள்ளியையு
மயக்கிய மனமமைந்த மந்திரிகளும், சன்னுடைய உடலும் உயிருமெனது சொல்லத்
தக்க முறைப்படி நீதிவழியையொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல் செலுத்திக்
கொண்டு களிப்புற இருக்கருங்காலத்தில். ௭ - ௫. (௨௫)

பெற்ற குரவன றனைக்குறுகுப் பித்திராக் கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்த வசிட்டையு முழுகத் தவலத் திரிதனையு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருகித் தானமற நவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன கலந்து கலைப்போ ராறவினான்.

(இ - ள்.) பெற்றதருதை நிமித்தமாகப் பித்திராக் கூட்டு நாளெய்த
தநாள் வரவும், முழுவதுமுணர்த வசிட்டமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தை
யுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயரந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்
தன்ன. அவர்களுடன் (துலகபோச) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் தளவளா
விச் சாத்திரப்போர் செய்தன்ன ௭ - ௫. (௨௬)

வாதி னேற்ற வத்திரிடவ ளாதின் வெல்ல மாட்டாது
சாத லையை கொடுங்கோபத் தழல்கொப புளிக் கொடுக்கப்

பேதை நினது சிறப்பினையும் பெருமையனைத்துஞ் சுருகுகிறீ
யோது முனிவன் மகனலில் யுருக்கு மாங்கன மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தாலெகிர்த்த அதிநிமுனிகா அலவாதிடெகெல்ல
வல்லபயிலலாமல, இறப்பினிகாத கொடிய கோபாகினியானது கொடபுளிக்
எதிரேபாத்தது, அறியில்லாதவனே! உன் பிறவியையும் உன் பிரதாவகையையும்
சுருகி, நீ சொல்லிய பவிமுனிகா புதலவனல்ல. உருக்குமாகத்தனெனனும்
மன்னவன மகனெனறுகறினா எ - று. (உஎ)

இருதர சபையி னுடங்கிருத்த லெலா தெங்க னோடொப்பரச
சுருத்தக கினிய பூசனையுஞ் செயயத கூடா தெழுந்தொலலை
யருதப புடையே குறுயெனறே யழன்றதி நிரிகை மறிததுரைப்பரச
சுருதப பொடியி னெனிராமேனித தவஞ்சால் கிருதர மகனென்குணம்.

(இ - ள்) நீ இருதர சபையினிலிருத்தல கூடாது, எங்கனோடு சமான
மாக மனத்திற்கினிய பூசனையுஞ் செயயகூடாது வினாவில அருதப்பகத்திற்
செல்லக்கடவையென்று கோபித்தது, அந்நிரிமுனிகை கையை மறிதது சொல்ல, சுரு
தனப்பொடியாற பிரகாசிக்கின்ற கிருமேலியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமசமுனி
வன கோபித்தது எ - று. (உஅ)

விழிவன சிவப்ப விருதுதுடிப்ப விளங்கு புருநா நதிலேற
வழிவு மருவிற நெனாசிலரவ கஞ்சி யகல முன்னுலெரும
பொழிதட டழலா லயிப்பாவிப்பாற பொங்கி பெழுது சபையன்னிற்
குழிய வசிடடன முதலான குழுவி லோமு விதுதொனனன.

(இ - ள்) கண்கள் சிவகவும், உதடு (படபடெனத்) துடிக்கவும், பிரகாசிக்
கின்ற புருவமானது நெற்றியிலறவும், அழிவுகாலஞ் சம்பவித, தென்று அவருள்ள
சிலா பயந்தோடவும், திரிலோகங்களுடைய சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக்
கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்த சபையிறகடியுள்ள வசிடாமுத்
லிய முனிவாகூடத்தின முன்னினது இக்கனச சொல்கின்றன எ - று (உக)

அரசன மகனயா னலவீபி ரவமா நத்தா லவமதிதிரீ
பாவு தவததுக் கவியென்பான பால னானேன யானககால்
விரவியிருந்த நுமமைபெலாம விழித்துப் பார்க்கு முனயவிறதுச்
சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணுகென றேகினன.

(இ - ள்) யான (உருக்குமாகத்த) அரசன புத்திரனல்லேன, நீங்கள் அவ
மானத்தால (எனின்) அவமதித்துரைத்தீர்கள் துதிக்கத்தாக தலத்தையுடைய கவி
முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய் பிறந்தேன யான் பிறசாலத்தில், கூடியிருந்த
உங்கனையெல்லாம் கணதிறந்து பார்க்குமுன்னரே யழித்தது தேவகனகவிக்கக் கோத்
திபை நிலைநிறுத்துவேனென்று வினாகது சென்றனன எ - று. (க௦)

மிகுந்த கோபந் தனியாமை வேகத் தொடுமேபா யின்றானை
முருந்தாய் மிகுந்த தூரத்தாயென முன்னே வாவென சிதாயாரே
நிகழ்ந்த துள்ள படியிங்கே நிகழ்ந்து வாயென றுனமுருந்தை
நெகிழ்ந்து நெஞ்ச நடுகடுங்கி நிகழ்ந்த படியே ஈனாசெய்தான்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கோபமடங்காமல் வினாவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நோக்கி) முகுந்தாய் ! மிக்ககாமமுடையவனே ! எனமுனைவருக எனக்குத் தந்தையாவன் ? நடந்ததை உன்னபடியே கூறுவாயாகவென்றனன். முகுந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனத்தளர்ந்து நடுகுங்கி நடந்த விருத்தாந்தத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினன். எ - று.

கூராததை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவன். (கக)

வேறு.

மிருக வேடடையின மேவிய வருககுமான் கதனீர
பருக வந்தனன் படிபிலா வழுகுண டவனுக்
குருகி யுன்றனை யுயிர்ததனே னுணகணாக கார்வம்
பெருந் திரைசையா நொழுநூல் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருகுமாங்குராசன் (இவ்வாசிரமம் தீர்த்து) நீர் பருகுமபடி வந்தனை (அவனுடைய) ஒப்பிலாத தேகப்பொலிவைப்பார்ந்து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதாளுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்சென்றவழி நடக்க நீதிதூதரளிற் சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உனை பண்புபெற்றேனன். எ - று. (கஉ)

விருப்பின மைந்தனை யுள்ளவா றிதுவென விளம்ப
நெருப்பின மேலொரு நெருப்பினை நெருதுபெய தாங்குப்
பொருப்பு நோதவன் யுகைந்துள்ள விரிந்துக ராத
வருப்ப மாவனத் திலநதையா குகவெனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே ! உள்ளவகையிடுவெனறு (முகுந்தை) கூறவும், நெருப்பினமேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாறபோல, மலைபோன்ற (பெருந்) தவந்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து, பறவைகூட்டங்களுண்ணாத துன்பமடைந்த வனத்தில் இலநதையாகுவென்று சாபமிட்டனன். எ - று. (கங)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைத்தமை கேட்டு
நெடுங்கு ணாதவ தாயென நினைந்திலை யெனனை
நடுங்குச் செயதனை யாதலி னீயுமுன் னடுங்குக
கொடுங்கு ணசிறுந் கூடுக நின்கடுகனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) அடங்கிநின்ற முகுந்தையெனனுந் சாயானவன் ஒப்பற்ற தன்மைத்தன்கூறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே ! என்னைத் தாயெனறு கருதினாயிலலை நடுக்கமடையச் செயதனை யானபடியால், நீயும் உள்ள நடுங்குபடி, உனக்குக் கொடுமைமாயிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருகவென்று பிரதிசாபம் தந்தனன். எ - று. (கச)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவள் கடுகுசா பத்தா
விலந்தை வந்தெழு வனத்திடை யிலந்தையா யிருந்தாள்
வலந்தை வந்ததோண் மன்னவன் மகன்மையைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமா தவனுள் நாணிபங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்குளியுடைய முகுந்தை யெனபவன் சன்னையனுசிய சாபத்தால், இலந்தைகள் முளைத்தவனத்திலே இலந்தைமரமாயிருந்தன வெற்றிபொருந்திய சோளகன் பொருந்திய உருகருமாங்கதனுடைய புதல்வனுணமையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன், எ - று (கூடு)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்கவி னாகையை யொறுத்துக்
கழிந்தது போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளினவா னவாகுபு
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தான மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்.) அழித்த மானத் துண்ட வாய்வனக்காட்டிலும் உடலெவற்றத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய கிருவருளால், தேவர்களுக்குச் சொரிந்த தேனமாரி போல, இந்நிறன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன் எ - று. (கூ)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின வையாதி ரெய்த
வுறுவ ராதியோ டனைவரு முற்றடி னானாக
மறுவி னைவாழ் மொறுகுறு மொனமதித் தருதக
குறுவ னகதினை விடுததொரு கொடுவன் மடுததான

(இ - ள்.) மனைதச் சிறிதுதேர்த்துச் செய்து அவ்மதித்த முனிவர் முதலான வாகவெல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்களைப் பணியும்படி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை மடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (கிருச்சமதமுனிவன்) எ - று

கொடுவனமெனறதால் புலி சிங்க முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம்

(கூ)

இதுமு குருநதையின் சரிதமென் றி, நழ்முருந் கனிழ்ந்த
பதம் மென்மலாச சேககையான பாரதனை செயய
மதம் லாததிரு மாபினின றதழிமண போரது
முதத வம்புரி வியாதன முனிவான் மகிழ்

(இ - ள்.) இதுவே முருநதையெனப்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனெழுகுந் தாமரைமலரில் சிசுக்குத் திருமகளை மாப்பினின்று விலக்கிப் பூமியில வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலாச சேககையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன் எ - று.

(கூ)

எந்தை யைங்கற கினியமந திரவுப் தேசந்
தந்தை தந்திட முருநதைதன் மகனபெற்ற துணைத்தா
மந்த மெய்ததவன் வரம்பெற ஸிறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ன்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன் தந்தையாகிய கவிமுனிவனார் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம். அந்த உண்மைத்தவதையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றந்தையும் அறிவாயாவென்று மிருகு முனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமகாந்திரானுக்கு உரைசெய்வார் எ - று.

கிருச்சமதருபதோமபெற்றபடலம் முறறிது.

சூ. 3 திருவிநீதம் - 45555

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து நொடியும் குமுன முண்டாகியவென பெருபானிறைநால், பலவுந் தெளிகின் திருச்சமதன் படருந் தவனுந் தவரத் திணைபு, மிலகும படிசொல லுக்கென அதுவ வெழிலா ருமலியா தனவினா வனுமம், மலாமெல லணையான மகிழ்நாந் தவன்முன் வரம்பெற்றதுமோ தவலித் தனனே.

(இ - ன்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் நொடியும் குமுனனாகியபடைத்த எம் பெருமானுளையிய தலைமையான பலதூலங்களையுந் தெள்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன் (தவனானு)சென்று, அவனபெற்ற வரதையுமினிங்குமபடி சொல்லவேண்டுமென்று, சுவர்தின் அழகுவிளங்கும் வியாசமுனிவர வினாவுந், அபமெலலிய தாமரைமலனை யையுடைய சதுமுகன்களிமிருந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுந் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று.

(க)

பழிமல னெகா னமொழிந் தபலே படுகா னமதித் தகிருச சமதன், வழிதண் மதுமல் விகைமுல லையின மயிலைக் கொடியா தனிபந் தரிமெ, பொழிலும புதுமா மலரோ டைகளுந் பொரும புலவரா வியுமவேள விரைந், மொழியும் படிசெய யுமுனிக் கணமு முடிவா னவாவாழ்க கையுநே'க் கினனே.

(இ - ள்.) பழிமிருந் தவனத்தை லிசெது, சமீபநிலே பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குளிராத தேனசொரியும் மலலிகையும் முலையும இன்மைதக்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்டபொழிலும், அனந்தநாத பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும், யானைகளை வேதவசூறிய வகையாகசொய்யும் முனிவரகூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன். எ - று.

(உ)

அங்குந் தமர்மா தவாதமமையடுத்தவாதா டொழுவாங் கவர்நல் வாவேற, மிகுந் திருவென் னமகிழ்ந் துதின மெழிலார புனியின் வலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல் விரலுந் தியொரு தநதப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொழியைந் துமடக் கிமனு மொழிகின் தனன்முந் துதவத் திடுகெடும்.

(இ - ள்) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்த்த பெருந்தவசிகளை யடுத்து அவர்கள் பாதங்களிற் பணிய, அப்பொழுது அவர்கள் நல்வரவாகக்கொண்டு இவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கவென்று கூறக்களித்து, நாடோறும் வலப்பாதத்திற் பொருந்தியமெல்லிய பெருவிரலெப்பூயியிலானறி, எகத்தராகிய கணைசப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தை மனதில் தியானித்து, துன்புசெய்யும் ஐம்பொறிகளையும் மடக்கி முதிர்ந்த தவத்துடன் மகசிரத்தைக் கணிக்கின்றனன் எ - று. (க)

ஓர யிரதே வாகளாண் தெமக கொருகால விழிவிட டவனிங் கனமை, யிர யிரமோ மெயா யிரமாண் டெவகுந தவவங் கியெழுந துகடத், தாரா முலைவா னரமங் கையரு தனிவா னவருந தகுலோ ரெவரு, நீரா குளிரகங் கைநெடும பொழிலு நிலவங் தவமாற மியிருந தளவில.

(இ - ள்) ஆயிரதேவவருடங்களுக் கொருமுறை கண்ணிமைத்து, அக்கிருச்சமதமுனிவன் இவ்வகையாடப் பதினையாயிர வருடங்கா எவ்விடத்திலுந் தவாக்கினியானது எழுந்த, மலைபொருந்திய குசங்கையுடைய தேவலோகத்துள்ள அரமபாஸ்திரீகனும் ஒப்பற்ற தேவாகனும் அசுராகனும் யாவரும் நீர்பொருந்திய குளிரசகியாய்ந்த கங்கையும், பெரிய (கற்பக்ச) சோலையும் விளங்கிச் சுமெப்படி, தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில். எ - று

விழிவிடுதலென்பது கண்ணிவிட்டு இமை விடுகல (ச)

மனவாக குறுகா யமுமெட டரிய வளாபே ரொளியாயப் பரிபூரணமா, மீனமா மலா தூ வியிறைஞ் சியென தியானென னுமகந தையிரித தெனதூந், தனதே யெனுமெய யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தவிராயகனார், நனவே யவனுக் குவரம புரிய நகுடீப ரருளா லெதிரா நன னினரே.

(இ - ள்) மனமும் வாங்கும் பொருந்தியகாபும மெட்டுத்தகரிய வளாகின்ற பெரொளிப் பிழம்பாய், எங்கும் நிறைவாய், கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா னருசகித்துப் பணிந்து, எனது யானென னும் அகநதையெழுதித்து, (பரிபூரணவியாபகத்தால்) என்னுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும் உண்மையடியவாகளே தாமாகி விளங்கும் விநாயகப்பெருமான, அக்கிருச்சமதமுனிவனுக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள, களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினா எ - று. (ஞ)

காலேக கதிரேகா டியுதிந் தனைய கதிரெய் திருமே னியுமவா ரிசமென், மலைக் குவனப் பாரமா புமவினா மலிகுரு குமமா திமட்டித் துமிரு, சிலப் பணிநீ ரினரைத் தந்றுந் தேவாப் பியதே ரொருபுத் துமிரு, பாறுந் ரெளரிசுத் தியுமபுத் தியுமவென பாலொத் திடுகிகு கநலவா கனமும.

(இ - ள்) காலையுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருகோடிய ருதயமானுற் பேரல ஒளிவீசு திருமேனியும், தாமரையாகிய மெல்லிய மலாமலைக்கு அழகுபெருந்திய திருமார்பும், வாசமிக்க குவருமபுமுதலியன சோததுமிசுபுனிதமாகிய பணிநீரிலரைத்த வாசந்தவகிய தேயவினையுடைய ஒருபுது திருத்தோள்களும், இருபக்கங்களிலும் பொருந்திய பிரகாசகின்ற சித்திதேவியாரும் புத்திதேவியாரும், வெள்ளியாலினை நிகர்த்த நலல சிங்கவாக்கனும் எ - று. (சு)

அலைகா துமதம் பொழியா னனமு மணியா ரொருகோ ம்விளங் கியிட
நிலமா திரமெங் குகிமிர் தொளிந நிகழுந திருமே னியொளிச் சுணுமி
மலையா மதியின் னெனிகு ரியனின் மாயநதா லெனவை குகிருச சமத
னுலையா ததனல் லொளிமா யவெதி ருற்றா னைவிழித் துறநீநாக கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருசெவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இரு
மதக்கதைச்சொரியுந் திருமுதமும், அழகுபொருந்திய திருவேகத்தழும் வன்னகும்படி
பூமியும் திசையுமெங்கு நிமிர்ந்து பிரகாசித்து விளங்குந் திருமேனியின் கர்த்தியில், நட
சத்திரம் சுகதிரன் டுவற்றின் பிம்காசமாசுது சூரிய கொளியால நகித்தாற்போல, விள
ங்கும் கிருசமதமு னின்ன அழியாத தன்னுடைய சுவல காந்தியானது நகிக்கும்படி,
எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்டவ் விழுத்தப பொருதப்பாராதத
ன்ன. எ - று.

(எ)

ஒளியா லிறைவான திருமே னியெழில் யாதுந் தெரியா விழிக
சவுளந், தெளியா திதுவென னெனம மாகொடு தியானித் தவுளந் துளி
நா யகரை, யளிப்பா டெதுரோடு கியொளிக கினமிந் கணுமுற றதுளிர்
த் ததுரெய தவமு, பெரியேன வயினமுற றநிருந் கருணா யிரைவித்
தருளெம பெருமா னெனலும்.

(இ - ள்) பிரகாசகிலால், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமே
னியின் அழகுமுழுதந் தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனத்தெளியாமல், இம்மேன
னென்று மனம்பகங்கொண்டு, தியானஞ்செய்துள்ளபதிலே விநாயகருடவுளை
அனபுடனெதிரே ரெளிரித்த, துரிடையுந் இப்பொழுது சம்பவித்தது அச்சனை யொ
ழித்தது, அடியேனெய்தத் தவமுற என்னிடம் முற்றுமயன்பெறப் பெருங்கருணை
யைக் கிருபைச்செய்தருள வாய்பெருமானே! என்று திருச்சமன யாசிக்கவும் எ - று.

வெளிகலா வினைந் தவெழுந் தபரான மிமுபே ரருளகூந் துமெ
ய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிககத் தளவுற றசுரீர ராக னைமேலா ம்மெழுந் துப
ணிக் துமறை, கொளிகருந் திமுட்ப லிபென்கரை னெதிரே யொளிரித்
தனனென றுந்நெந் குருகிக், அளிக் கும விழிநீ களபரந் துலித் துகரை
மாற றிடநிவ் றியுமெ டில வாவல

(இ - ள்) பகிரமுதமிலே தீயிற்சமபநத் மகவெழுந்நாளிய கணேசப்
பெருமான மிர்பெருங்கருணை மிகுந், உண்மையாகிய ஞானதேவிரங்கொடுத்த
ருள, மனத்தளவியடைந் திருச்சமதமு னின்ன அசையு டெ பெழுநதுவனங்கி,
தேவாசுருக்குற காணமுடியாத் திருமேனியை என்கண்ணுக்கெதிரே விளங்கச்செய்
தனனென்று, மனம் கிடைப்பது களிக்கின்ற கணவிர்த்ததுளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள
அசின்ன யகற்ற, (எ சி) நின்று இக்கருணைகளைநனை. எ - று

ஊனகருணை நர்சிகக் குடியாறு ருந்நிய கிருசமதன கணேசப்பெரு
மாணற் கொசுசுப ட ஞானகண்ணுல அறா திருமேனியைத் தரிசித்து மனக்கிந்
து துதிப்பானுயிற்றெனவது கருகூர.

(சு)

வேறு

நித்தியமாய் நினமலமாய் நிரஞ்ஞமாய் நீடொளியாய்த்
தததுவாய்த் தந்துவததுந் தப்பாலா யப்பாறு

மத்துவித மான வரும்பொருளை நீயடியேன்
சித்த முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும், நினமலமாகியும், நீர்க்குணமாகியும், மிக்வொளி
யாகியும், தத்துவமாகியும், தத்துவத்துக்கப்பரலாகியும், அசற்கப்பாலும் அத்தவிதயா
கியபொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிக்குமபடி திருக்காட்சி கொடுத்த
தருளினீரே! ஏ - று.

நித்தியம் - எக்காலமுமுண்மை. நினமலம் - மலரகிதம் நீக்குணம் - குண
மிகுதம் (க0)

சுண்ணா மதியை நபங்குஞ் சடாநரி
புண்ணு ரமுதே நல்லாய் அக்கடலே
விண்ணு ரமியாத வித்தகா ப்யடியேன்
சுண்ணாக காணுமா காட்சி கொடுத்தனீரே

(இ - ள்.) குளிராசிபொருளாகிய சுகந்திரை பிரதிபிஷ்டு சடையைத் தரித்தவ
னே! சுண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுடமே! அப்யாத நிதியிற் கூகராகமே!
தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்கொருபடியே! தேவரீர் அடியேன் தரிசுகரும் வகை
யாகக் காட்சிக்கொடுத்தீரே! ஏ - று.

ஜடாநாரி வன்ற ரவடமொழி பிரபோகம்
காணுமாறு என்றது காணுமா வெனதொக்கது

(கச)

ஆகநாமே யாகிய யரிபு தனித்தெனையும
போகநாமே போகமெனப் பொன்னுநிதனு மொன்னுநு
தாமகாறு நின்ற தனிமுதலே நீயடியேன்
வாகநாத சுறுமா வந்தெனீரே நின்றனையே.

(இ - ள்.) படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, எவற்றையும் அழி
யாமலே யழித்து, மலசமயத்ததைப் போக்கித்தனும், ஒன்றொன்றைத் தொடர்படாமல்
[அதிதப்படடு] பன்ற ஒப்பற்றமுதலவனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாகக் கூறும்வகை
யாகவெழுந்தருளி என்ருே நின்றருளினீரே! ஏ - று.

“ஆகநாமேயாகிய யரியாதனித்தெனையும் போகநாமே போகி” என்றது, சிந்
தனை மாதநினையானே சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்வவெனவும் கூறியதாய்.

என்று கிருச்சமத நேததெடுப்பத் தேனெழுந்
கொன்றை யலங்குற குழந்தை முடி அளக்கி
யொன்று தவநுத குவந்தே மின்னவங்க
ணன்று களத்தி நனிநருது மென்றனவால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகக் கிருச்சமதமுனிவன் தோதிரஞ்செய்ய, தேன்
சொரியுங் கொன்றைமலா மாலைபணிந்த வீநாயக்கடவுள் சிரமனைத்து, பொருந்திய
உன தவநிக்கு மனங்களித்தேதாம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக, மிகுதி
யாகக் கொடுப்போமென்றனா. ஏ - று

(கக)

சிவச முதுகிற சிறந்த மகளிரெயடு
மங்க கொட்டித் தவமல னருள் சேனாப்

பொங்கு முழுவத புணரிப் புணையானு

செங்கை குவித்துத் திருநதவிது கூறுவான்.

(இ - ள்) சிங்கத்தினு முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னுந்) தேவி மாருடன் அவிவீடத்திலெழுந்தருளிய மலர்திரைநாகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவருளின் நிறத்தைக்கேட்டு, அதிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான கிருசாமதன் செவ்வியகையைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொலவானாய் னுன். ஏ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல் உழுவலன்பு எனபன வாதியிற்காண்க.

கேளா - செய்யாடுவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையேசசம் (கசு)

காண்டல கருத லுளாயிலற்றா காணையைக

காண்டல கருத லுளாயினுங் கண்டேறகு

வேண்டும பொருளினனு முண்டே விமலா

வேண்டுகே னுமமருளைத் தள்ளாது வேண்டு கன.

(இ - ள்) தரிசித்தல சிந்தித்தல கூறுதலெனனு மிவற்றா தரிசிக்கமுடியாத தேவரீரைத் தரிசித்தலானும் சிந்தித்தலானும் தரிசித்தலானும் தரிசித்த அடியேனுக்கு விரும்பும் பொருள் பின்னுமொறையுள்ளதே நினால் சொருபியே! தேவரீராவேன டெகேன தேவரீர் திருவருளைத் தள்ளாமல் வேண்டுகேன ஏ - று

வேண்டுகேன் இதில் குசாரியை வேண்டுகேவெனப்பது பொருள் (கரு)

என்பதது நானகுநா நாயிரமா யியல்பிறப்பிற்

பண்புற்ற மாண்ட மாம பவமரிது மாண்டதது

மென்பெற்ற நாலவருணத கியைநடுகேல் தரிதவற்ற

ண்புற்ற வந்தனாராய நண்ணுவது மரிதாமால்

(இ - ள்) எண்பததுநானகு வட்சமாக விடல்கின்ற பிறவியில அழகுபெருந் திய மாண்டமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மாண்டப்பிறவியிலும், எண்ணுதல் பெற்ற (பிராமணாதி உத்தம) நான்குலத்திற் பொருந்தது லரிது. அவற்றுள்ளும் யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும் ஏ - று

எண்பததுநானகு நாயிரமா பிறப்பி என்றதை,

“ஊவ பதினென்ற மொண்பது மாணுடம

நீர்ப்பறவை நாட்காலோர பப்பத்து—சீரிய

பந்தமாந தேவா பதினான கயனப்படைத்த

அந்தமில்லாத தாவரநா லைந்து” —என்பதனுதிக.

என்பெற்ற நாலவருணமென்றது, அதுவேலாம் பிறதிலோம் அந்தராள விராத்தி யொருன்னு மித்திறத்தோரை விலக்கி உயாகுடியாகிய பிராமண ஷத்திரிய வைசிய குத்திர வருணங்களை யுணரத்தியதென்க. (கசு)

அந்தணரு ள்விவருடைய ராதலி தறிவருளுரு

சிறதைமகி முனுட்டானகு செய்குநரா குவதரிது

சிறதைமகி முனுட்டானகு செய்பவருட டிரிவிதமா

பந்தமறச் சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியாகுளோ.

(இ - ள்) வேதியர்களிலும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர் களிலும் மனமழித்தக அதுட்டானை செய்பவராதலுமை மனமகிழ்த்தக அதுட் டானஞ்செய்பவருளளும் மூவகைதரகிய பங்குகளற்றபடி சிவஞானப் பற்றுடைய வர்கள் ஆரியர்கள் எ - று (கல)

அநகநாகிய சிவஞான மடிசுரு வடியி லுழை ம
பததியினு வதையவையி பயில லெவளி தகைதான
மெத்திறகது முயற்சியினு மெயதுவில லானமயினுல
வித்தகின் மலாபபதத்தில் வீடாத வலாபருகக.

(இ - ள்) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானதரக தேவரீர நிருவடியிற பொருந் தும் பததியினு வடை வதலாமடை, செடகினறி யாசம - ஸம - தானம் எவ்வகைமுயற்சி முதலியவற்றாலும் அடைவதிலாதலாலு, ஞானசொருப்யே¹ தேவரீருடைய தாம் ாமலாபோன்ற திருவடியில் உழியாத அன்பனை அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண் டும். எ - று.

திருவடிப்பகியினுலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமு²லிய பலமுயற்சி யானும் அலட்செயதாதென்பா “சிவஞானம்³ ௧ ௧ எதிறிற் உருயறசியினு மெயதுவ திலாமையினுல⁴” எனறா. (க௧)

எமபெருமா னிததலகநி லெழுகருவி யெஞ்ஞானு
முடவாமுத லீனாவோங்கு முடபபவம வழங்குக
நமபியபுட பவனமும புடபகமா நகருமென
விமபரினிவ வன⁵தனக்கு மிநககாகும் பெயருறுக.

(இ - ள்) எமபெருமானே¹ தேவரீர எககாலமும இவ்விடத்திலெழுந்தருளி யிருந்து தேவாமுதலிய வெவ்வேருக்குற களிப்பெயத (வேண்டிய) வறங்களை (வேண் டியவகையே) கொடுத்தருள் புரித மேனாநகசிய புடபவனமும சிநக புடபக நகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இநககரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெய ருண்டாகுக எ - று (க௨)

தேவாமுனி வராசார சித்தாகளசாத திபாமுதலா
யாவாகளு மெனவழியி னெனதானை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டுகென விழைந்திரப்பப பொலஞ்ஞாழற
பூவலங்கன மணிமாபிற புணையனமற மிதுபுகலும.

(இ - ள்) தேவர்கள் முனிவர்கள் அகரங்கள் சித்தங்கள் சாததியங்கள் முதலிய வெவ்வேரும, எவ்வழியில என்கட்டளை யைக் கடவாமற்பொருந் தவதும் வேண்டுகெ ன்று விருப்பி யாகுக, பொற்கொன்றைமலனாமலையாகவணி¹த அழகிய மாபையு டைய புண்ணிய சொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் இவ்விதஞ்சொல்கின்றனா எ - று.

ஞாழல் - குருகுமமலாசுருங் கொன்றை மலாக்கும் பெயராயிருப்பினும் பொன்ஞாழலென்றதனால, பொற்கொன்றை பெனறும் இது சரககொன்றை (உ௦)

இக்கிரே தாபுகத்தி னிநககரம் புடபகமா
மிககதிரே தாபுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமாந
தொககதுவா பரபுகத்திற றுரிசகற்றும் பாணகமாம
பககவெழிற கலியுகத்திற பத்திரக மாருமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்த நகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்டதிரேதாயுகத்தில் வினங்குகின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கியதுவாபரயுகத்தில் சூற்றமொழிக்கும் பாணகநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரகநகரமாம். எ - று. (உக)

நற்றயநீ விழைந்தவெலா நல்கினமுன் பாறநிறுவ
 நறறமிலா மிதுவலியோ டரனெருவா ளியினனபி
 மறறையரா லழியாத வரத்தினைய நமத்தடியன
 புற்றவனு யொருவனு மோங்குநம தினனருளால.

(இ - ள்.) நல்லததைதையுடைய திருசசமசமுனிவனே! நீ விரும்பியஉறையெல்லாக கொடுத்தோ உன்னிடத்திலேனுகிறவன் அறறமிலாசபெருவியுடன், சிவபெருமானுடைய திருபாணத்தாலல்லாமற் பிற்றால் நிறவாத வரமுடையவனாய், நமமுடைய திருவடிப் பகையுடையமனும், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒப்பற்றவனுடையபிற்பாண எ - று

அறறம் - தனபம் - அறறமிலாவலி யெனபதற்கு மிக்க வலியெனக. (உஉ)

வேறு

பெருந்திறன் மகனா மந்தப பெலிநிறு நினகருக கிததி
 திருந்தழ வுலகந் அண்டாந் திருந்தகு புனினி நமமைப
 பொருந்துகா ரியங்க டமமின் முத்தா ந லினைந்து புரி
 வருந்துத லிவாழி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாத்தோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியமைந்த அந்தப்பெலியென்றும் உனமகனைக் காட்டிலும் உனக்குக் கீததியானவ திருந்தமுத்த திரி லாகா கள் ளு முண்டாகும். சிறப்பமைந்த திருசசமசமுனிவனே! பொருதிய காரியங்களுடையெல்லாம் நமமை முதலிலே தீமாளித்துப் பூசைபுகி, வருந்தமி லாமல் விருட்டியவாங்களை யெல்லாபெறுவாய் எ - று.

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசைசெய்வோர் நிர்வகிப்பதாக உதனை முடித்துப் பலனுறுவாராசலின் “நமமைப் பொருந்து காரியங்கடமமின் முத்தா நினைத்துப் புகி - வருந்து தலினறி கேட்டவரெல்லாம் பெறுவை” என்றா (உக)

நினைத்தெமைப் பூசை யாவா நிசமுத்தினு மவாகருப் பொல்லா
 வினைத்தெரடா பனைத்து நீங்கி விழுத்தவ கினைந்த நனமை
 யனைத்தையு மெளிதின வலிலே யடைஞுவ ரெமைந்தொழாரே
 லெனைத்தன விடரும பொல்லா வினைகளு மெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தைதையுடையனே! எமமை எவர்கள் கருகிப் பூசை செய்தாலும், அவர்கள் தங்கட்குறும் பொல்லாவினைத் தொடக்குமுழுவதையுமொழிந்து நினைந்த நனமைமுழுவதையும் இலேசாகவே விரைவிலடைவார்கள. எமமைப் பணியாகாவிட, உள்ளனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள. எ - று

வலிலே - விரைவாகுறிக்கும் இடைச்சொல் (உச)

அருமறை யளந்துங் காணு மெல்லா வரங்க ணல்கி
 யிருவினை மலவுகண் மூன்று மிரித்தவ ருளாக கோயின்

மருவுவான மறைநது போந்தார வரம்பெறு முனிவ னுங்கோ
குருமணிக் கோயி லொன்று குயிறையக கோயி லுள்ளால்.

(இ - ள்) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான (இவ்வகையாக) உரங்களுக்கொத்த, இருவினையு மும்மலங்களை யுமொழித்த பரம பதங்களுடைய இசையையுடைய யுடையபடி உந்தாததானமாயினா. வரங்களைப்பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அங்கே ஒப்பற்ற நிர்மலநத மனிகளாற் செயத திருக்கோயிலொன்று செயல்சது, அத்திருக்கோயிலினுள்ளோ எ - று (உரு)

வேறு

சரதம் பி பதநிதினா சாரதவருள் ளகவரங்குற
பரதமிசப புரிவாணைப் பரானந புரணனை
வரதகண பதிரெயன்று வைதகொருநித தமுநதொடடி
விசகமொடப புனலாடடி மதகப்பூ நிறதருநதான.

(இ - ள்) உணமாமிக பதசியுடைய பெருநரியவாளுடைய மனமாகிய சபையிலே, நடந்ததை மிகு நியாகச செய்வனும் பரானந புரணனுமாகியகணேசப்பெருமானை வரகணபதி பென்று நிகுநாமமிட பெ பிறதொடையத, (உருக்கே) ஒரு சீரதசமுமெடுத்த விசகமுடன அரதர லயிடேகி, உரு மேமபாநிறப பூசையதரு நடனன எ - று (உரு)

வேறு

கணேசா மேனியி லாட்டுமத காமரு நிரதரங்
கணேச சிந்ததென ரெருபெயா கலந, தரந நகருங்
கணேசா பேரரு ளாறநலந திருநதகா ரணததாற
கணேச மாரந ரெனுமபெயா கலவிய தமமா.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய தீரத்தமானது கணேச தீரத்தமென்று ஒருபெயராப்பெற்றது அந்த நகரமும் கணேசப்பெருமானுடைய பேரருளோடு டட்டியிருந்த காரணத்தினால், திறந்த கணேச நகரமென்னும் பெயரை யடைந்தது எ - று

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

(உள)

சித்தி யாவையும் யாவாகுளு செறித்தநிற திறத்தாற்
சித்தி மாரந ரெனைவுளு சிறந்தந நகரரு
சித்தா மாரவா கேவாகண முத்தப் போர தமமுட
சித்தி மேனின் ரளவிலா திறநதவந நகரில.

(இ - ள்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் மிகுதியாகக் கொடுக்கும் ஆற்றலால், அநகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்று ஒரு சிறப்புற்றது சித்தாகன்பெருந்தவரிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அநகரத்திலே (தமதுஇஷ்ட) சித்திகளை யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் எ - று (உள)

கவியு யிரத்தருள் காமரு கிருச்சம தன்முன
புவி யத்தகப புகாபுகக களிதழிதை யருளா

லகீர்வ ரம்பெற லிதுபட ராணவ வலியிற்
றலீர்வி யாதலென் றுரைத்தனன் சதுமுகப் பிரமன்.

(இ - ள்.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதமுனிவன முன்னே உலகமானது களிப்பெய்தத்தக்க, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், பிரகாசிக்கின்ற வரம்பெற்ற வகையிலுமாகும் படர்ந்த ஆணவமவலிமையினின்று நீங்கிய வியாதமுனிவனே ! என்று நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன கூறினான். எ - று. (2க)

சேரம காரதனை தூததரு கவிமகன் பெற்ற
சேம வானவர மயிரதனை யினியவன சிறுவன
வாம மாரொரு மருப்பினன் மந்திரங் கணிதத
தேம மாராத வந்தியென ஸியமபுவன பிருரு.

(இ - ள்.) சோமகாரத ராசனே ! தகை புனிதமான கவிமுனிவர மகனான கிருச்சமதமுனிவன பெற்ற சேமமாகிய சிரந்த வரததை யுணர்ந்தனை இனி அவன மகனாகிய பெலி அழகுபொருளிய கௌந்தராகிய கண்ணசப்பெருமானுடைய திருமந் திரந்ததைக் கணித்தவகையே அழகுபொருந்த உணரக்கடவெயென்று பிருகு முனிவர சொல்லுத்தொடங்கினர். எ - று. (3க)

கிருச்சமதா வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

உகந்த் திருவிருந்தம் - ௩௬௪௪

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணினாநிரையாயக கவிமுகத நெடிய தடஞ்சிலம்பி
லருங் கெனமும மகாபொழியு மாணை முகல னருளவாததாற
பொருள் மமரா முனிவரெலாம போரது வணங்கிப் பணிபுரிய
மருவு மவிலேள விககிறையாய் வந்திரதா னையை கிருச்சமதன்.

(இ - ள்.) (உலகுக்கு) காரணபுதமான மேகங்கள் வரிசைவரிசையாகநீளாக் கவிழ்த் தீண்ட விசாலமான மலையில், அருவியாற்போல முமமதங்களைச் சிந்தும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தினால், அத்தகைய கிருச்சமதமுனிவன் ஒயிலலாத தேவர்களுமுனிவர்களும யாவரும் வந்து பணிந்து ஏவல செய்ய, அவிபொருந்திய யாகத்திறகுத தலைவனாய் கித்தனை. எ - று. (க)

மடங்க் ளுகைக்குற களிற்றுமுக வரதன பாத மலாததுணையின
முடங்கு மறுகாற கருப்பினங்கண் முரலும் பனிமென மலராதி
குடங்கை கொடுபூ சித்தவனெமய்க கோல மனுவுக கணிததுள்ள
மடங்கத் தவளுந்செய பவனொருநா ளமாந்தா னரிய யோகத்தில

(இ - ள்.) சிங்கத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் யானைமுகத்தையுடையகிரேட் டமான விநாயகக்கடவுளுடைய உபயபாததாமரைகளில், முடங்கிய ஆறுகளையுடைய வண்டு கூட்டங்கள் ஒலிக்குங் குளினத மெல்லிய மலர்கள் முதலியவற்றைக் குடம்

போன்ற ஓகயிரகொண்ட புனைசெய்து, அங்ஙனமொருமாதைய உண்மையாயி
அழிய மந்திரத்தை யுட்கணித்து, மனமடங்கச் சுவஞ்செய்து கிருச்சமதமுனிவன்,
ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தான் எ - று (உ)

நெடிய யோக முழந்தனி நிசரி நவதனாக கிருச்சமதன்
நெடிய விழித்துப் பார்த்தானாக நெடிய பாவை தனிவினையும்
படியும் விசுமம் பாசலமும் பறமா நடுங்கக் கடைநாவி
நிடியும் வணங்க மிகவாரத்திட டெழுந்தாவ வலியி னொருமைந்தன்

(இ - ள) ஒப்பில்லாத தவத்தை யுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடி யோக
மிருந்து, கொடிமையோடு கணவிழித்துப் பார்த்தான் அங்ககொடிய பாவையி
னின்று, பூமியும் ஆகாயமும் பாசலமும் மலையும் நடுக்கமெய்தவும், அழிகாலத்தின்
இடியும் கீழ்ப்படவும், மிகவும் ஆரப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனைழுந்
தான் எ - று

யோகமுழந்தன - யோகிருத்தல (க)

செய்ய நிறமும் போழ்துந் திவன முடியுந் துடைமும்
பெய்யுந் திரிநீதா வங்கதமும் பிறங்கு மனாநூண முதற்பலவும்
வெய்ய ககிரி னெனியழங்க விளங்கு மொளியு முடையானைப்
பொயரி நவதனாக கிருச்சமதன் பொற்ப நோகுகி நடுங்கினான்.

(இ - ள) செவ்விய நிறமும், மிக்க அழகும், துவன்கின்ற முடியும், குண
டலமும், வலிய நீதாள்களிற பூட்டிய அங்கதமும், விளங்குகின்ற அனாநூண முதலிய
பலவும், சூரியவொளியு முழுங்குமபடி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண
மைபாகிய தவத்தை யுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பார்த்து அச்சமெய்தினான் எ - று.

அங்கதம் - தோளணி வெய்யகதிர் - சடுகின்ற கிரணங்களை யுடையவன் ;
சூரியன் பொய்யில் - பொய்யமையிலலாத, உண்மையாகிய வெள்ளம் (ச)

யாவ னி னென நலமநீ க யிறைவ னெனவ னெனவ னெனவ
னவ னெனப்பின் நெய்யிதுமுனி யாரநீ யெனவ பவிரொ ள்வான
மேவு தவநீதா யயியாமை விப்படுந் தோநீ விழிபார்த்து
வோவில பாவை யிடையுதிநீத னுனக்கு மனன னெனப்பா.

(இ - ள) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனென்று துடிபடைந்து, பின்னா,
இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான திருநாளுள்ளவா தருநிறை புதலவனொன்னு
தெளிவுற்ற, நீ யாவன் ' எனவினவி, பலிசொலிந்நான். பொருங்கிய தவத்தை
யுடைய எத்தையே ' என்னையறியாமை ஆச்சரியமுடையதே. உன்கண் ஓர்பார்த்த
கெடுதலிலலாத பாவையினிடத்திற பிறந்தேன உனக்கு மகனானேன் எ - று (இ)

அனை நீயே திரிநீதா யென்கது நீயே யென்க சிலநாண்
மன்ன ளொப்பன் யானமுமமை வைய மொருங்கு தாடப்படுபேன்
பின்ன ரறிதி யெனவலியை யென்று பேசப் பொருமுனிவன்
நன்னு ணடுங்கி யதுமறைத்துத் தனையற கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, பாலுநீயே, என்னைச் சிலநினைக்க
பொருந்தவளாததால் யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர என்காறகி டுட்குவேன.

என்வலிமையைப் பின்னறியக்கடவாய் எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமசமுனிவன் தன் மன நடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிகுரு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இஃதிடவாகுபெயர்

(சு)

ஆதி யந்த நடுவினறி யகண்டா கார மாயொன்றஞ்
சோதி யான விநாயகாதந் தொன்மை மனுநா னெஞ்ஞானு
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்கென
நீதி லாது கணியுனக்கு சித்தி யனைத்தும் வருமெனத்.

(இ - ன்) முதலும் இடையுங் கட்டையிலலாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொருபுரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழையையான மந்திரம் நான் என்காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பிலலாதது அதனை உனக்கும் கூறுவேனென்ற நிலைமையிற் சனிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தா'னை மகனாகிச் சாரூ மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா னுள்ளசெய்த வியலபி னுண்க கிருச்சமதன்
மைந்தன் தனக்குக் கண்ணாதுவர வென்னு மனுவை யுபதேசித்
தந்தை மறை நால் விதியானே யனுட்டிப பனைத்தும் புகுனெழுந்ததான்.

(இ - ன்) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னு முறைமையாலும், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமான அனுககிரகித்த வியலபினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியெனப்பவனுக்கு “கண்ணாதுவா” என்னுமந்திரத்தை யுபதேசஞ் செய்து அழகிய வேதனால் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்புமுதலிய வெவ்வேறையுபகூற்றி விடுத்தான் எ - று

கண்ணாதுவா வென்னுமா திரா ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்த அத்தனையே கிருச்சமசமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனை (அ)
நீற்று மேனிக் கிருச்சமத னெடிய மலித்தாள் பணிந்தேத்ததி
யாறறல் சான்ற பலியெனபா னுங்கோர பாகரா தந்தையைப்போற
போற்றி யொருதா ணிலத்தூனறிப பொழிக ளடக்கி யுணவாதி
பாறழிக் தவருசெய்தனைவருடம் பதினா யிரத்தேதா டதிறபாதி

(இ - ன்) வலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவவிடத்தோ பக்கலில், திருவெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலாபோன்ற திருவடிப்பைப்பணிந்து துரிசெய்து தனபின்பைப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நீலத்தினாலி ன்றப்பொழிக்கோயடக்கி ஆராரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பத்தினையாய் வருடகாலம் தவருசெய்தான் எ - று

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீற்சண்ணித்த திருமேனியெனினுமாம். (1)

கொடிய தவத்தி னெழுந்தருளாத கொழுந்த பரந்து மிகச்சுடலு
நெடிய விசும்பி னமாரெலா நெடியு னைடுங்கி முறையிட்டார
படியில கருணை விநாயகனா பரிந்து பலனுக் கருனகொடுப்ப
வியுயற் கதிரா பிரகோடி விரவி யெனமுன றேறையினா. .

(இ - ன்) தீக்கொழுந்தானது (அவனசெய்யுங்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுடுதலும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனங்கெட்டு முறையிட்டார்கள். எல்லையிலாத திருபாழாத்தியாகிய வீராயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தலப்பலனுக்கு அருளபுகியும்படி, விடியற்காலத் துதிக்கும் ஆயிரக்கோடி சூரியரோனறுகட்டி வந்தாற்போல (பலியிழமுன்னே) காட்சித்தருளினார். எ - று (௧௦)

அழல்கொப புளிகுதுங் கதிப்பரிதி யமரன விழிப்பு மொளிமழுங்கக் கழல்கொப புளிகுதுங் பேரவங்கு காமா மலாததவ விநயமலா நிழல்கொப புளிகுதுங் திருமேனி சிகழந்து பரந்த வொளிக்குஞ்சான றழல்கொப புளிகுதுங் கொடுந்தவத்துத் தகைகால் பல்சுணை மலாததினான்.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களை யுடைய சூரியபகவான் கண்களும் ஒளிமழுங்கும்படி, வீரக்கழலானது சிகழ்வதைப் பேரொளியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை யுடைய வீராயகக்குள்ளில், நிழலவிசை சிருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புக்கு அஞ்சாமல், தீயைச் சித்தங்கொடுத் தவத்தைச் செய்த கருசினான கிருச்சமதமுனிவன் கண்களைத் திறந்துபார்த்தவன் எ - று

பரிதியமரன - இருபெயரொட்டுப் பண்புகற்றானை

அஞ்சான் - எதிர்மறைக் குறிப்புவினை யெச்சம்

(௧௧)

திணிச்சித் திரத்தோ நொருநாள்குநொருநா மலாயுங் கழுமுள்ளும் கணிச்சிப் படையு மோதகமுங் கணை நுருவ முழுவதும்பாது தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யுற மயமீபா லெதிரிழந்து பணிச்சித் திரநா கத்தொடையுற் பரமா வருளென் றுடைசெய்வான்.

(இ - ள்) வலிமைவாயந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந் தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணைசப்பெருமனுடைய கிருவுருவமுழுவதும் தரிசித்து, அழகிய சித்திரப்பதமைப்பால் (அசைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்பேலத் திருமுனைப்பணிக்கு மாடபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணித்த பரமனே! அருளபுகியெனறு எ - று

கழுமுன—கூலாயுதம் மோதாம=உருண்டை பரமன=சித்தரட்டன் (௧௨)

இமைக்கு மளவிற பேரண்ட மென்ததும் புருவா னிறுநெழிப்பாற குமைக்கும் பெருமா னடியென்பாற கோப மிழைப்ப பெருங்கருணை யமைக்க வேண்டு மதுவானி யடிபேன் பிழைத்தே லுயிணுநீ கமைக்க வேண்டு மெனவிறதான கணைநா கருணை கூந்தருளவார.

(இ - ள்) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்கோயெல்லாம் புருவத் தினசிறிய நெறிப்பிலை அழிகின்ற ஐங்கரக்குரிசில்! அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளலவேண்டும் அதுவல்லாமல், அடியேன் தவற்றுறேனானுத் தேவரீர் பொறுத்தருளல வேண்டுமென்று யாசித்தான் கணைசப் பெருமான கிருபைமிகுந்து திருவாய்மலாந்தருளுவா எ - று

கமைத்தல் - கூமித்தலென்னும் வடமொழிச் சொத்து

(௧௩)

தண்டா மரைக்க ணமரிருவா தம்மாற றழற்குத்திரனா பண்டா ரணத்தா லளத்தழியப் படாத வொருநாம பேரன்பு

கொண்டீர்த் திடீர் புரிந்ததவக கோணைக கயிறுறு விறுகுறக்கட்
மென்மக் கடுத்தாம வரங்கேனென் றுணைப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ன்) தண்ணிய தாமலாமலாபோன்ற கண்களும், சண்ணியதாமலா மலரிருக்கையும் பொருந்திய (கிருமால் பிரமனென்னும்) இருவராலும், தீ விழியை யுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத வொப்பற்ற நாம், பெரிய அணைக்கொண்டாகக், நீ செய்த தவமாகிய வலியகயிரால் இறுகுறக்கட்டுண்டு ஈங்குவந்தனம் வரங்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரங்கொள் வானாயினான் எ - று

தண்டாமரைக்கணமரிருரென்றதை, “தண தாமலாயாகிய கண அயர் விண்டு” என்றும், “தண தாமரைக்கண அயரும் பிரமன” என்றும் சொல்வதை செய்க. இரண்டாவதில், கண - ஏழ்றுகுடி. (கசு)

மருள்கால விளைகள் காலதீதது வளாமெய் ஞாநப் பேரொளியே
யருள்கா னினது திருமேனி யலங்கு மொளியி னிரேணுவினு
லிருள்கால தீதது வையகத்தி லிலகா நின்றா மழையாதிப்
பொருள்கால பரிதி மதிபங்கி டென்பபோ ழுண்ட புலவாகனே.

(இ - ள்) மயக்கத்தைச் செய்யும் விளைகளை யடியோடுகளைந்து வளாகின்ற உணமைஞான மயமாகிய பேரொளியே ! தேவரீருடைய திருமேனி யருளவடிவே யாம். விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுவொன்றால், மழைமுதலிய பொருள் களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அகுகின்றயுமென்ப போகொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோ டொழித்துப் பூமியில் விளங்குகின்றோர்கள் எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால னைந்ததகு மழைமுதலிய பொருள்கோததரும்
என்ப பொருளுணைப்பினுமமையும் (கசு)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயில் வைப முழுது மறந்து
லினாயாக கலியா னடக்கின்ற தனதே வேத சாதிர்பு
முரையா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொருப் மெனவநக
வரையா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேறதே.

(இ - ள்) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே ! இவ் வுலகமுழுவதும் தேவரீரது கட்டையால் நடக்கின்றதல்லவா ? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற லெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொருபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியினுக்கு எல்லாவரங்களாயும் எ - று (கசு)

மூவா முதல்வன பிருககாட் முகிழ்த்த கருணை யாலயானே
தாவாப் பெருமேப் றுடையேமென றுதை யவ னுமே பெறுடையா
னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாச் சிறியேனிய
காவா நினசீர யாதறிந்திட டறையே நன்றைய மாட்டேனே.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அருப்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெருமபாக்கியமுடையவனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினேன், (என்னுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதமுணராத சிறியேன இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறவேன ஆ! ஆ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்
டேன. ஏ - று.

ஒன்று எனபது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது (கஎ)

மெய்யா பெனக்குவரந்தருதன் மெய்யே யானு மூன்றுலகும
பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணாக வலாரி முகநிறைவா
சையாப் புடைய மரபினராயக கடைகாத தடியே னிடீமவ
ணையா தாறயி செவிகளுக்கூ நவைநீர் கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு உரததைத் தருதலுண்மையே
யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்தக் வலாரியாகிய
இகநிறைமுதலிய சேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலையா மரபிசவுழி வருப
வர்களாய், கடைவாயிலிற் சாத்திருந்த, அடியேன் கொடுக்குகட்டினையைக் கெடா
மற் செய்யது, காதுக்குக் குற்றமொழிந்தவெழி என்னையடைக ஏ - று (கங)

எந்தப் பொருளை யெனநிகரத் வேல்லை பெயிரியை விழுகதா லு
ம்கடப் பொருளை யந்தந்த வமயத் தளிர்நீயற் கெளிதுறுக
சரகப் பனம் மலர்புனாநின் முளி லை! மிகவுறுக
பந்தப் பவளிடடநகந்திற் பந்தா னுறுக வென்றிந்ததான்

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யொவெககாலக களில் அடியேன் விருப்பினு
று, அந்தப்பொருளை அவ்வசாமயங்களில் அடியேனுக்கு ஐடுசாகப் பொருந்து
அழகிய தாமரைமலையொசுத சேவரீருடைய திருவடியில் மிகுதியும் அடண்டா
ருக இதறதியில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரத்தினையடைக
வென்று யாசித்தனை ஏ - று. (கக)

ஆர வமுகா யுகினைப் மடியா நள்ளக தலந்நிறம்
பேரா நைதப் பெருக்கான பெரிய பெருமா நானொசெய்வா
வாராய் சிறுவா நீவிழுக வரங்கள் கொடுத்தா நின்னீதவ
தீரா தியற்றி முவுல்களு சேவை புரியு மெனாநானுறு

(இ - ள்) ஆராவமுதமாய், சிருஷ்டியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவா மனத்
தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேராணாத வெள்ளமும் பெரிய பெருமனுமாய் கணேசப்
பெருமான அருள்புரிவா சிறுவா! வநவாயாக நீ விருமய்ய வரங்களைக் கொடு
தோம் மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்கல்மும் உணனைச்
சேவை செய்வா ஏ - று.

ஆராவமுது - தேவிட்டவமுதம்

மூவுலகம் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபுத்தந்தன்.

இரும்பு வெள்ளி யிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புமுனக்கு
விருமபிக் கொடுத்தா மவற்றினுக்கு விளம்பு நாமக் திரிபுரமே
யருமபு புகழோயக் குலகனைத்து மறைபு நாமக் திரிபுரனை
கருமப் பெரிய விழித்தவனோ கணையா லையி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பினும் வெள்ளியினும் பொன்னினும் அமைந்த மூன்
றுபுரங்களை உனக்கு விருப்பபுற்றுக் கொடுத்தோம், அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம் அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழு வதஞ் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரனென்பதேயாம் மனமதனை யெரியுமபடி விழித் தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா எ - று

திரிபுரன - மூன்று நகரங்களுையுடையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவில்லையேந்தியவன், மனமதன். (உக)

நினைத்த விடத்திற நிபுரமு நினைக்கு மூனனஞ் செலும்வனமி கனைத்து மதுவுண டெதிரெடுக்குங் கடுககைச்சடையா நொருகணையா லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞானிற யழியா முத்தி யுறுவைபென வெனைத்து மருளி யேரமப னிமமென றுங்கு மறைநதனனா

(இ - ள்) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுக்கு செல் லும். வணிகனொலித்துத் தேனைப்பருகிக்குமட்டுகின்ற கொன்றமாலையணிந்த சிவ பெருமான ஒரேகணையால் அவையெல்லாவற்றையுமழிக்கும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விராபகக்கடவுள் விவானது அந்தாத்தானமாயினா. எ - று

தேவானளிந்த மலாமலைகள வாடாமையும், அவற்றில் வணிகள மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், “வணிகனைத்து மதுவுணடெதி ரெடுக்குங்கடுகை” எனந்து உலகிலுள்ள கொன்றைமலாக்கூரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமெனக் (உஉ)

பமர மடுக்குங் கரடமதப பனைக்கைம முகவ னஞ்ஞவரங்கெட் டமரா நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிநதா திரிபுரனும விமல தவத்துங் கிருரசுமதன் வினாதகா விறைமுசிப பேறுனாத்தூர சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னுனாட்ட பவனத்தில.

(இ - ள்) வணிகன் மொய்க்குங் கன்னமச்சுதையும் பனையைப்போற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருளபுரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட் டபயநது பெரிய துன்பக்கடலை மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தை யுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைப்போன்ற) நிருவடியைப் பணிந்து (தானபெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் விளங்கும் எண்ணத்தடன புட்பக வனத்திலே பெருநதினை. எ - று

ஆதி - ஆழமுடையது, வட்டமாயுள்ளது, கடல (உக)

புள்ளு நியியா விதழ்பரந்து பொருட்டு வாயந்த தெய்வமணக் கள்ளு நியகா மகாககடவுள் கணேசா நமலத் தான்மலாததே னள்ளு றுளத்து வியாதனைனு மறவோய பவியே திரிபுரனாக் தெள்ளு நியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மென்பார்கள்.

(இ - ள்) பற்கைகளின் துன்பமறியாத இதழ்களபாந்து, பொருட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேனசிக்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாசதாமரையின் தேனானது உண்ணற்கெடும் உள்ளத்தை யுடைய வியாதமுனிவனே! பவியெனப்பவனே திரிபுரனாகத் தெளிவமைந்த உண்மை யாகிய வரத்தைபெற்ற செய்தி இஃதாகுமெனக்கூறினன் எ - று, (உச)

அன்று பலிமா தவமாறவி யமல னருள்சோ புட்பகத்தை
யின்று புலியோ வாகாள மெனப் ரவனகொள் வரமுரைப்ப
நன்று தெரிந்தா யினிச்சோம காந்த வவன்கோ னடத்தியது
மன்ற வயிவா யெனக்கிளப்பாமை மறுவில் பிடுகு மாதவனே.

(இ - ள்) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியெனப்பவன் பெருங்
தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகனைத்தையே,
இக்காலத்தில் உலகினா வாகாளமெனக் கூருநிறடா. அவனபெற்ற வரத்தை (யான்)
சொல்ல நன்குணராதனை. இனி அத்திரிபுரன அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணா
லாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவா சொல்வாராய்னா எ - று (உரு)

திரிபுரன வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிந்தம் - ககூ௩

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுக்கை தருளு நால்வா யைங்கையா றினைய தானக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தாடு னிறைவ சான்ற
திரிபுரன யாது ரெய்தான ரெப்பென வியாதனை கேட்பப்
பெரியகுண டிக்கைரே ரங்கைப் பிரமனமே லுரைக்கப் புகுகான

(இ - ள்) வல்லமைமிக்க திரிபுரன, சிங்ககொனத்தைச் செலுத்தியருளும்
தொங்கிய வரையையும் ஐந்துகரங்களையும் ஆறுபேரன்ற மதப்பெருக்கையுமுடைய
யானைமுக விராயக்கடவன் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாதுபுரிந்தன?
சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவி, பெரிய சுமண்டலம்பொருந்திய
அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று (க)

கண்டவா வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லெனான்
கண்டகச சிலையாற கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணற்
கண்டதெவ வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச முரத்தி
கண்டகச சிலையாற செயது காதலாற பதிட்டை ரெய்தான.

(இ - ள்.) கண்டவாகள களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே,
அந்தப் பெலியெனப்பவன், வயிரக்கறாளால் திருக்கோயிலமைத்து அழகுசெய்து, தான
கண்ணற்றரிசித்த தெவவண்ணமோ அவண்ணமே கணேசப்பெருமானே வயிரக்
கல்லாறசெய்து ஆசையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன் எ - று

கண்டகம் - வயிரம்.

(உ)

ரித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக் னீங்கிப் பின்னாப்
பைத்தவா ருதிசூழ் மண்ணிற பாரத்திபா தமமோ டேற்றப்
பத்தியி னிறைஞ்சி னார்க்குப் பணிகொடுத்த திறைஞ்சா தானைச்
செற்றுவேற றுருவி னோடும் விண்கொள்ச ரெலுத்தி னானே.

(இ - ன்.) நாடோறும் பூசைசெய்ந்து சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்த்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்துப் பக்தியோடு டணிந்தவர்களுக்குப் பணி கொடுத்தது, பணியாதவர்களைக்கொண்டு வேற்றுமடிவுடன ஆசாயத்தை (இடமாகக்) கொள்ளுமபடி அனுப்பினான் எ - று.

(க)

இடங்கொள்வா தலத்தினைக் கெயரிமணிந்நூட்டுப் பெழ்வாப் விடங்கொள்வா லெயிறிற் றீனோகள் விடங்களி லவாக ளாகி மடங்கவன் போரில் வென்று மணிமுத லான செல்வ மடங்கலும் கவாந்நு கைககொண்டவனியின் மீண்டு போந்தான்.

(இ - ன்.) இடங்கொண்ட பாதலத்திறசென்று, பிரகாசிக்கின்ற மாணிகம் பொருந்திய உச்சிகொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பல்லையுமுடையவர்கள், விஷநிலலாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிடேவென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்களை முழுவதையுங் கிரகித்து உடன கொண்டு பூமியில் திருமபவும் வந்தனன் எ - று.

(ச)

திக்கினும் பாத லத்தொரு சிறந்தவா னிலத்தஞ் சாலத் தொக்கதா னவாக ளெல்லாந் துணைனா வனக்கிப் போற்ற மிக்கருட பாவை நல்கி வேண்டிய சிறப்புச் செயது தக்கதன பதாதி யாகங்க கொண்டன றறுநா னவீன

(இ - ன்.) நிசைகளிலும், பாசலத்திலும், சிறந்த ஆசாயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிக்க கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத் தந்தது, சகுதியாகிய தன் சீசனயாக்கசெய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அத்திரிபுரன் எ - று.

பதாதி - காலாட்சேனை தற்குண - அஞ்சாமை.

(ரு)

விசிமுற சியமப் லேலும் விசிகமு மழுவந் துனாநி மசியுமற் றெவையு மீமந்தி யவுணாக யுங்க ளிலலா நிசியென மருங்கு மொய்பப் ஞெரேலென்ப டிவிநிந் தேகிப் பசியபொன வாகிற கற்பப் பனிமலாச சோலை புகுகான்.

(இ - ன்.) இழுத்துக்கட்டிப் பேரிசை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், அம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மற்றெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அசுரர்கள் அபரபக்கத் திரவுபோலப் பக்கலில் நெருங்கிவரவும், வினாவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னைகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகம்லாசசோலையிற் புகுந்தனன். எ - று.

திவகளிலலா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இவ்விருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக் குரேல - வினாவுகுறிப்படுத்தா ரிடைச்சொல். பொன்னகர் - தேவநகரம்.

(சு)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத் தோடு நந்தன வனத்தையச் சாட நவையு தேவ தூத ரித்திரற் கோடிச் சொன்னா ரெய்திய வவுணா கோணு முநதினன் னாதா தமமை யவருமபோ யுரைக்க ஹுற்றா.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரர்கள் அங்கேயிருந்த சிலதரோடு நந்தன வனத்தை யலைப்ப, குற்றமற்ற தேவதூதர்கள் இந்நிரனுக்கு வினாந்துசென்று (விட யத்தை) கூறினார்கள். ஆங்கடைந்த அவுணர் சலைவனான திரிபுரனும் தூதுவர்களைச் செலுத்தினன். அத்தூதுவருஞ்சென்று (இந்நிரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள். எ - று.

மைநது - வலிமை சிலதா - ஏவலாளர்.

(எ)

எரிபுமிழ் குவிச வேறகை யிரதிர வெங்கள் கோமான
*திரிபுர நீங்குப போர்தான நெரிசனஞ் செய்ய வமமோ
புரிவொடும லாரா யாகிற பொன்னுல காட்சி நீக்கிப்
பரிவுறத் தரும லோகம் புதுதுவான படாநது நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வசகிரவேலையேந்திய இந்நிரனே ! எங்கள் தலைவனான திரிபுரன இங்கேவருதான. அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்கனம்) வராதிருப்பையாயின, (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராசரி கத்தை யொழித்து, துன்பமடையுமபடி இயமதருமலோகத்திற் புதுதும்படி உரு திருக்கின்றான். எ - று

(அ)

அல்லலாட மடுபொ ராற்று மாற்றலுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல படைபி னோடும வருகவென றுரைத்தான யாது
சொல்லுவ தென்றா கேட்டுத் தொழுககர தூணிற் ருக்கி
நல்லதென யிலங்க நகரு நாமவேற குவிச வேறகை.

(இ - ள்) அன்றியும், (எமமிறைவனோடு) கொல்லுகின்ற போர்புரியும் உல் லபமுண்டாயிருக்குமாயின, வினாவில் வலியமைந்த பலபடைகளோடும (போர்க் கோலமாய்) வருகவெனக்கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதாயாதெனக் கேட்டனா. அச்சத்தைச்செய்யுங் குவிசவேலேந்திய இந்நிரன்கேட்டு, தொழிபணிநத கையைத் துணிவுடத்து நல்லது ! எனறுவிளங்கச் சிரித்து எ - று.

(க)

கடிமலாக் கமலம் பூத்த காடுனக கண்கள சேப்ப
முடிவது தேரா னாகி முற்றுபோக கடுகதே நென்னு
வீடியிடித் தெனவன சொல்லா வியமபிமற் றவரைப் போக்கிக்
கொடி நகா முரசிற் ராற்றிக் கொழுமபடை யெழுக் வென்றான்.

(இ - ள்) வாசநதங்கிய தாமரைமலாவிக்கித்தகாடுபோலக் கண்கள சிவக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவந்தேனென்று, தீடியிடித்தார்போலக் கொடுஞ்சொல்லாறகூறி, அத்தூதுவரை யனுப்பிவிட்டு, துவ சங்கட்டிய நகரத்தில முரசனைவித்து, செழியப்படையெழுக் வெனக்கூறினன் எ - று.

போககடுபேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடித்தேனெனது துணிவு
பற்றிவந்த காலமுழுவமைதி

(கௌ)

விடுத்திடுந் தூதா மீண்டு விண்ணவா கோமான போரககிங்
கடுகதலே கருதி நின்ற னையவென யிறைஞ்சிச் சொன்னா
தொடுத்தபூங் கழற்கால வீரன் றுணர்படு மெரியி னெய்யை
மடுத்தென வெகுளி பொங்க வரவினை நோக்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) விடுத்த தூதர்கள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலே நினைத்திருக்கின்றனென்று பணிந்துசொன்னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கிளைக்கின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபம்திகரிக. (இந்திரனே போருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். ஏ - று

துணர்-பூங்கொத்து, துணாபடுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பென்க.

படையொடு படைக ணனகும் பாகருற மணிப்பொற கோயிற
கடைகழன் றமரா கோமான களிற்றர சிவாநது கொற்றக
குடைகொடி மிடைய வாராத குருமயிற கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன லொலிமுர சியமபசு செனறன.

(இ - ள்.) நாலவகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடும் பகர்த்திர்பொறுந்த, அழகிய பொன்னாலாகிய அரணமனைவாயிலின் கடைபையிட்டு, யானை வீரநாகிய ஐரா உத்தத்திலாரோகணித்து, வெற்றிகுடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருந்திய நிற மமைந்த மயிற்பீயிரு சாமரையுடனளவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென்றனன். ஏ - று (கஉ)

கரணங்க ளூரிராகு வாயந்த காட்சியிற நன்குது வாய்ந்த
வரணங்கள் விசித்த வாககைய மராகன மருவது சூழ
விரணங்கொள் வயிர வொளவே லிந்திர நெய்த லோடு
திரணங்கடைய னுகித் திரிபுர னமரி னேற்றன்.

(இ - ள்.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காலுக்கோக்கட்டிய உடையுடைய சேலாகள பக்கலிற்சூழ, இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒள்ளியவயிரவேலைநெய்திய இந்திரன் (போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாறபோனறவனாகிப் போசெய்யும் கருத்திலெதிர்த்தனன். ஏ - று

“கரணங்க * * * இந் திரன் எய்தலோடும்” எனறது உயிராக அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்து துணைவரவுமென்பதாம் (கங)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணர் சேனை
விண்ணவ ரொடு பாராந்நி மிடலசிறி கொழிய நோக்கிப்
புண்ணிகட லெலிட டெனைய பொருதெழு மனத் தனுகித்
திண்ணிய வாமா ளூரநது திரிபுர னாழில் செய்தான.

(இ - ள்.) புண்ணியத்தான் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போசெய்து, சிறிது வலிமையொழியத் திரிபுரன் பார்த்து, புண்ணில் வேற்படையைச் செருகின்றபோல, பொருதெழுந்த மனமுடையவனாகி, வலியதாகிய குதிகையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனைய) கொல்வானாயினன். ஏ - று

தாழில் என்பதற்கு தாழிலாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்புதைந்த படை யைப்பறித்து மாற்றுவா யிரித்தலெனக் கூறினுமாம். (கச)

அற்றன படையோ டங்கை யறுநகன தாரோ டாக
மிற்றன கழலோ டொண்டா ளிறநகன முடியோ டுரசி
செறயின சூடரோ டுரல சிநதின வலியோ டுகக
முறயிய வமரா சேனை முரிநதன வவுன்ன முகக.

(இ - ள்) அவுன்னுகிய திரிபுரன தாககுதலால், ஆயுதகதோடு அழகிய
கைகன்றன. மாலையோடு மராபுகள அறந்தன. வீமகண்ட ருணியோடு ஒள்ளிய
காலகன இறுபட்டன கிரீடத்துடன் சிரங்கன் அழிந்தன சூடலுடன் ருரல்கள்
விழுந்தன வலலையுடன் விடாமுயரசிகள் சிந்தின. சேவா சேனைகள் (இவ்வகை
யாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முரிந்தோடின எ - று. (௧௫)

மந்தரங் கலககப பட்ட வாரூதி யனைப சேனை
யிரதிர னேககி நோனு லெரியெழு விழிந்துக சிறிக
கந்தகி களிரல யானை காலெனக் கடுக வுநதி
வெந்திற வவுண னேடு லெயயபோர் வினோதகா னனறே.

(இ ள்) மந்தரங்கிரியாற கலககப்பட்ட பாரசுடலைப்போன்ற (தேவர்) சேனை
யை இந்நிரன்கண்டு மனையொருதவனாகி, (கண்களில்) நிசொரியக் கோபித்து, கட்
டுதநிறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமத்ச செருசருடைய ஐராவதமென்றும் பட்டத்து
யானையைக் காற்றற்போல வினாந்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன்
கொடும்போ புரிந்தன எ - று. (௧௬)

தொடுததபல வாளி ஷிட்ட தோமரங் குந்த நேமி
விடுததும பரச மோசுகம லெய்வாண முசலந தண்டந
தடுததுறு மத்தி ரங்க டமையுரோ விடுததுத களளி
புடுததிரள் சிரத வாராதிட டுகதினன பரியைத தியோன

(இ ள்) பல்பாணங்களைத் தொடுத்தன இரப்புககை நாடி சக்கரம்
இவற்றைவிட்டன பரசத்தை வீசினன கொடியவரன் முசலம் தண்டம் இவற்
றைச் செலுத்துவான் கொடிபாடுகிற திரிபுரன நட்சத்திரத்தொருதி சிந்தும்படி
ஆர்ப்பரித்து, இந்நிரனேவிய அலகிரங்களைத்தடுத்தது அலநிரங்களையு நேரேவிடுத்
துச சாய்த்து, குதினையைத் தூண்டின எ - று. (௧௭)

பாய்பரி தனது முனகால பனைககைமால யானை நெறயித
தோய்தர நாட்ட லோடுந னுன்னென வவுணா கோமான
காய்கதிர வாளா லோசசிக் கடவுளா கோமான செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில விழுககான.

(இ - ள்) பாய்ந்துசெல்லுங் குதினையானது தன்னுடைய முனகால, பனை
போன்ற துதிகையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெறியிரபடும்படி வைத்தவுட
னே, அவுனர்தலைவனை திரிபுரன காய்கின்ற கிரணுதையுடைய வாடபடையால்
வெட்டி, தேவராசனுகிய இந்நிரனுடைய செவந்தகையிலுள்ள வச்சிரவேலையும்
மானத்தையும் நிலத்தில வீழ்த்தினன. எ - று. (௧௮)

கருதுகங் கடுக மீட்டக் கருதுக நெளிகது தாழ
வுந்திரீ னிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பளிா சூலிசங் கைக்கொண்

உந்தின்மேல் வந்த வேழ மத்தகத் தடித்து யிரஞ்
சீர்தினன் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை வினாந்து திருட்டி அக் குதிரையை நெளித்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்கு கின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மேலுற்றவந்த ஐராவதமென னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தனன். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் பூமியிற் குதித்தனன் எ - று.

சூலம் - வச்சிராபுதம்

(கக)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுழு நெழுந்து தாவிச்
கொழுந்துகொள யிரக் தோடுங் குதிராமே லிருந்தான றனனைச்
செழுந்தனிக் கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைத்தான தோலா
விழுந்துவர தனைசெய நோனருள வேந்தனமுாச சித்தான றீயோன்.

(இ - ள்.) சேவர்கள் பணிந்து வணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்கோயுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியின்பேரிலே உருளுதற்கும முறட்ட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிருந்தவெறியோடும புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற்ற கடகமணிந்த கையினாலே தலைவிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூச்சித்தனன் எ - று

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுமுன னென்றது நிச்ச்சியின் வினா
வினை விளக்ககூறியதாம்.

(உ௦)

மூர்ச்சைவிட டொழிந்த டின்னா முடி கெழு மமார வேந்தன்
மூர்ச்சிறை மாரபத தோடித் தாக்கின வவனு மூாசசித்
தோாசசியுற மூனியென லோடு மொண்படை யொழித்து மல்லுப
போாசசெயல் வினாகக் வெனருள பொருக்கென வவுணன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன்) மூாசசைதெளிந்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீட மணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மாரபிதபாயந்து மோதினான அவவந் திரனு மூாச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசித்து ே பெனனோடும ஆயுதப்போரா யொழித்து மற்போற்புரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அசற்குவிடை யாக) வினாந்து கூறுகின்றான். எ - று.

(உக)

பதங்கமோ வடவைத தீயைப் படாசிறைக் காலை சிந்துவ
கதங்கடாஅ மெனக்கு நீமண் கருத்தினு ளழிந்தா யஞ்சே
விதங்கடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கை யீந்தேன்
மதங்கொளா தாங்குச சென்று வாழ்கநின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ள்.) உடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீச்சின்ற சிற கின் காற்றினாலழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தும் எனக்கு நீ மிகவும் மனதில் வருந்தி னுப அஞ்சவேண்டாம். நன்மையழியாதிருக்க வேண்டுமாயின், பெரியபூமியில் (உன க்கு) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தேன். கொள்வப்படாமல் அங்கேபோய் உன் உறவின ரோடு வாழ்க்கடவையென்று கூறினன். எ - று.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

நுகள

பதங்கம் - வீட்டில் ; விளக்கவிக்கும் ஓர் சிறுபூச்சி

வடவைதீ - பெண்குதிரை மூகம்போல வடிவுள்ள பெருநெருப்பு. இது கடலானது எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால் ஆங்கு நியமிக்கப்பட்டது. (உஉ)

கூறுதா னவனை வரணிற் கொற்றவ ினோடு புன்னை
வேறுபொருள் கழைத்தல் பற்றி மெலிதாயின னாகக் கொண்டிவ்
வாறுநீ புரைத்தா புன்றன வடிவெல்லா மீர்ந்து சுறுசுறு
பாறுண வளிப்பே நென்று பகரத்துதோள் புடைக்காரத் திட்டான.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பாத்து, உன்னை வேறுகைப்பட்டுப் போருக்கு அழைத்ததுபற்றி (என்னை) க் தளராதவ ளாகக்கொண்டு இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினை. உனதேக முழுவதையுமறிந்து, சுற்றிலும் பருந்துக ளுண்ணுமபடி (இரையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித் தன்ன எ - று. (உ௩)

செருவினிற் கிளருந் திண்டோட டிரிபுரன மலறு ினோடு
குருதிகொப் புளிப்பத நானுங் கோவமா கோவைத் தாகுகி
பொருதுழித் தாளைப் பற்றிப் பொருதகெனக் கருகாற் றாகுகி
யிருவிசும பிடைவட டித்து விட்டன னிமைக்கு முன்னா.

(இ-ள) போரிற் பொருகும் வலியதோளையுடைய திரிபுரன் மற்போர் செய்ய விணங்கித் தானும் உதிரங்கொப்புளிகுமபடி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய் கையில், அவன்காலைப்பிடித்து இமைப்பொழுதின முன்னரே விளைத்துகையினு லெடுத்தது, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனை ௬ - று

கோவமகோவெனத்து தேவலோகத் தலைவன் , இந்திரன்

செருவினிற் கிளருந் திண்டோள் - போரென்றது பூரிகுருத்தோள். (உ௪)

அந்தர நிவந்த சோலை யலர்புகங் கோட்டி றுலகண்
மருதிக ளுருளுந் தோறுங் கிழிந்துவரா மதுரீர் பாயந்து
செருதினை விளைக்குஞ் சாரற் சிலம்புரு ழிமையப் பாங்கு
ரித்திரன் வீழ்ந்து மூர்ச்சித் திறந்தவன் போற்றி டுந்தான்.

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள தேன்கூடுகள் குரங்குகள் புரளுந்தோறும் கிழிபட்டு, ஒழுக்குகின்ற தேனொழுக்கா னது பாயந்து செவ்விய தினைப்பயிரை விளைக்கும் சாலைபுடைய மலைகள் சூழ்ந்த இமயமலையின் டக்கலில், இந்திரன்விழுந்து மூர்ச்சையுற்றுச் செத்தவன்போலக் கிடந்தனை ௭ - று

இரூல - தேன்கூடு

(உ௫)

தெம்முனை சாய்க்குந் தன்கோள் றிரிபுரற் குடைதல் கேட்டுப்
பொம்மனமென குழல்கள சோரப் புலோமசை நிலத்தில் வீழா
வமமலோ வமம லோவென றழுதுயா ழாந்து தேவா
தமமொடு மிரியல் போனா டமனிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்) பணகவரைப் போரில் வெல்லுந் தன்கணவனாகிய இந்திரன் திரி புரனுக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கேள்விப்பட்டு, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மலோ! அம்மலோ! என்று புலம் பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்தது (அவன்வீழ்ந்த விடத் துக்கு) ஒடிப்போயினன். ஏ - று (உக)

நிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச சசிதன் னோடு மிலைப்புடன் களைததுப் போஷ யிரதிரன் கிடப்பக் கண்டு தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளர்வுதீர்த தவனோ டந்த மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகனா கரநது மாதோ.

(இ - ள்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இந்நிராணி தேவியோ டும்சென்று, இந்நிரன் இளைப்புடன் களைததுக்கிடக்க கண்டு, தலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்து, அவவிர்திரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழ்ந்தார்கள். ஏ - று. (.)

செங்கள நீங்கி யந்தத் திரிபுர னான்கு கோட்டு வெங்கயத் திவாரது வெற்றி முரொடு * வளைகள் விம்மப் பொங்கெழின மாட மேடைப பொன்னகா புதநது வேந்தன் தங்கிய கோயில சாரநது தவிசினயிற் றிருந்தா னனதே.

(இ - ள்.) அந்தத் திரிபுரன் போக்களத்தையொழிந்து, வெவ்விய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதத்தினமேலேறிககொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிச) சங்கமும் ஒலிக்க, மிகை அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்து, இந்நிரனவசிகுந் கோயிலையடைந்து, சிங்காசனத் தில் வீற்றிருந்தனன். ஏ - று. (உஅ)

நிரம்பிய களிய னாகி நீடுவான குடிக ளெல்லாம் பரம்புதன னீணை குளனே பயிலுமா முரசிற சாறயி யரம்பையா நடனஞ் செயய வமைததுககின னராகள் வீணை நரம்புளந் திசைக டேக்க நலககக வரசு ரெயதான்.

(இ - ள்.) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மையாய்த் சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தனகட்டளைக்குட்பட்டு வாழுமபடி பேரிகையறைந்து, அரம்பா ஸ்தி ரீகன் நடனஞ்செய்யவும், கினனராகள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப் பாட்டுகளை யெழுப்பவும் கட்டளையிட்டு, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். ஏ - று.

களியன் - களிப்புடையவன். (உக)

சிலபகல கழிந்த பின்னாத் திசைமுக னுலகஞ் சாரநதா னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புககான மலரவன் றனைக் கொண்டு மாலுமவை குந்த நீங்கிப் புலவாகள் கரநது வாகும் பொன்னிம யத்தைச சாரநதான்.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கராயுத

* முரசொடுவனாகள் விம்மவென்றும் பாடம் வளைகள் - மலைகள் தம்மைச் சிரகரித்த இந்நிராணிமையின் தாம சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென் புத்தாம்.

மேந்திய விண்ணோர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (௧௦)

சார்தவன் பிரம நிலலாச சததிப வுலகை நோக்கி யாரந்ததன் னானை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி யூர்ந்திடு மணையி னுனு மொழிந்தமை யணாரதிட் டாங்குங் கூர்ததன் னானை வைத்துக் குவலயத் திறங்கினனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனிலாத சத்தியலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய சன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்குமபடி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்துங் கூடாமையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிகுருவந்தனன். எ - று.

ஊர்ந்திடுமணையினுன - நகரத்துசெலலும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால் (௧௧)

வரமபல கொடுத்த வைவகை வள்ளலைப் பூரண யாழ்நிப பரமபர வரமுன் நறந பாழியம் புரிசை மூன்று முரமபெற வின்று நாயேற குதவுக லென்று நின்றான புரமபல வளத்தி னோடும் பூததன விசுமரி னமமா

(இ - ள்.) பலவரங்களை யருளிய ஐக்கா திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரத்துக்குமபரமானவனை முன்னே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதிலங்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருளபுரிகலென்று நின்றனன் (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரங்களினுள் சென்றனன் எ - று. (௧௨)

வேறு

கற்பகப பொதுமபருங் காம தேனுவும்
பொறபமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல
லறபுதப பொருள்களு மளவில் செல்வமு
முறபவித் தனவுறு புரங்கண மூன்றுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும், அழகுபொருந்திய (சங்கந்தி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அற்புதப்பொருள்களும், எல்லையில்லாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களினும் உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறும் குறைபடாதது (௧௩)

இந்நிர னுலகமு மெனைத்து மாககிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேந்திய
சந்தர னுலகமுந் துணையு றுவெனின்
பிந்தொரு புரநிகா பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்நிரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குச்) சமானமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்பாகச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அநதண்ண - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையோன். (௯௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சார வல்லவா
யுடையவன் முததியை யுறுமப போகலா
லிதையழி வினமையி னெயிலக்ண் மூன்றுமுன்
னடைதரு சூகும வாககை போன்றேவ.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையினறிச் செல்லவல்லமையுடையனாகிய திரிபுரன் முததியையுடைய அக்காலத்திலல்லாமல், இடையிலே அழிவல்லாமையால், முமதிலுள்ளும் முன்னையடைந்த சூகும தேகத்தை யொத்தன எ - று.

வாய - வழி வல்லவாயென்றால் வல்லமையென்றும் (௯௫)

கருமபொனின் வெண்பொனிற காமா செம்பொனிற
றருமபெரு முப்புர முயிராத மககெலாம்
விரும்பிய போகவங் லீததது நல்லித
மருமபுதல செய்யுமுன் றுககை யுமபொருடம்

(இ - ள்) கருமபொன்னிலுந், வெண்பொன்னிலுந், அழகிய செம்பொன்னிலுந் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிரகட்கெல்லாம் இச்சித்த போகவங் லீததது யுண்டுசெய்த, நல்ல இத்ததையும் உண்டாகருகின்ற மூலகைத் தேகத்தையும் ஒத்திருக்கும் எ - று

கருமபொன் வெண்பொன் செம்பொன் எனப்பட முறையே இரும்பு வெள்ளி பொன் என்பனவாம். மூன்றாகக்கள் - ஆலதேகம் சூகுமதேகம் காரணதேகமென்பன. (௯௬)

திண்டிற லுடையவன் றிரிபு ரப்பெயர்
கொண்டவன் றிரிபுர வ குலவி நின்றமை
கண்டான் களையறு களிப்பி லீடின
ண்டாகள் பிரானிறு வருளவ முகத்தின

(இ - ள்) மிகவுல்லபமுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைந்து நின்றமையாக் கண்டான், எல்லையற்ற ஆசையறிகரித்தான், தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்தான். எ - று (௯௭)

தனையாகண் மூவரைத் தனம் எத்தின
வினையுமுன் றேறறின் னவாககு நீடிய
வனையமுப புரமுமுன் றுக வைகிய
வண்புக முலதமும வழங்கி னுனரோ.

(இ - ள்) மூன்று புகதிரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமுன்னே படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவீருந்த புகழ்பொருளாகிய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று

மூன்றாக வைகிய வுலகமென்றது சுவாக்க மத்திய பாதகமென்னுந் திரிலோகங்களை. (௯௮)

ஊச்சிர கமிட்டிரன் மருவ லாகமை
வெச்செனக காச்சுமெ வீம காயனே
கச்சமில் பெருவகை காள் கூட்டுனன்
தரசிது மைந்தருக கறைவா நாமமே

(இ - ள்) வச்சிரகமிட்டிரன் - சததுருக்களைக் கொண்டு வரா தோளும் வீம காயன் - எல்லையிலாத மிக்கூலியையுடைய கானகூடன் என்ற, ஊச்சி சிறுவர் களாகிய புதலகாளுக்குப் பெரியோர் பெயராகக் கூடும். எ -

(நக)

மானமிக குடையதன் மைக்கா மூவாகும
வானவா முகலிய மற்றை பாவாக்கு
தானெரு முதலவனாய்ச் சாதி மாமுகற
சானபூச சோபிரிச கமாந்த வாமுந்தனன்

(இ - ள்) மிக்கமானமுடைய தன் புத்திரா மூவருக்கும் சேவாகளமுதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரனகானே யொருசிலைவாளை, சிறந்த யானை முகமுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு (ஆகமோகசமாந) சரித்தான பூசைஸ்தசெய்து கொண்டு பொருந்தி வாழ்ந்தனன் எ - று

(ச0)

சகிலமே சபிலமே சவிரகதி யேயெவை
பகாவாகண் முறையினப பாழி ரொச்சியை
சகிலமண சுபிலமந தரஞ்ச விரகதிரி
மிகுதுறக கததினு மேவி வைகின்

(இ - ள்) சகிலமும் சுபிலமும் சவிரசகியுமென்று அப்பெரிய மிலகளை முறையே சொல்வார்கள் (அம்மசிலகன் மூன்றாள்) சகில பூமியிலும், சபிலமாதரத்திலும், சவிரத்தி சோத்திமிருத்த சுவர்க்ககிலமாகப் பொருந்தியிருந்தன எ - று (சச)

வேறு

காமெரு வாகுருளவச சிரதமிட்டிரன் வீம காயன் காள்
கூடனிவா முறையானே சகிலமுகன் முப பாக பாக வாமுந்து
நீடுமர சாடசு புரிச திரு கன்னக டிரிபுரனசொன் னெயிபா வென்றும்
பாடியனமுப புரமொருசா ராயிரமாண டி னுசொருசாற பண்டிற் கூடுப

(இ - ள்) சததுருக்களுக்கு இலகாட்டைக் கொடுத்தும் வச்சிரகமிட்டிரன் வீமகாயன் கானகூட னாகிய இவர்கள் முறைப்படி சகில முத்தாகிப் முபபுரங்களிலுங் கூடிவாழ்ந்து, நெடிய அரசரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் திரிபுரன் சொல்லியவழியால் எப்பொழுதும் பெருமையோடிப்பன்ற திரிபுரங்கள் ஜயிரவருடங்கட கொருமுறை ஓரிடத்தில் அழகு பொருத்தச்சேரும் எ - று (சஉ)

முபபுரமுந் தனித்தனியே நாமியோ சனையுயர மொழிநி ரால
மப்படியே யமைந்துதன்பா லமானகரச புரிவோக ளசத்தின் வேண்டு
மெப்பொருளும் வழங்கியவ ரேக்கினை னுழியேக யிருந்து மாறாக
துப்பினர்கள் குலத்தோடு மழியவழித திருநகன்வான் கராக ளஞ்சு.

(இ - ள்) புரங்கண்மூன்றும் தனித்தனியே நூறுயோசனை யுயரமும்சொல்லுகின்ற நூறுயோசனை விசாலமுமைநது, தன்னிடத்திற் பொருந்தியிருந்து அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விரும்பியவகையே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வகையாக) இருந்து, நீங்காத பகைஞர்களைக் குலத்தோடும் அழியுமபடி யழித்து, ஆகாயத்திலிருக்குந் தேவர்களைஞ்சுமபடி யிருந்தன. எ - று (சுசு)

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன பிரதண்ட னெனமனத்தின் வேறுண்டாகுகிக் கோட்டமிலசண் டனைப்பிரம் வுலகத்து மாதவனைவ குந்தந தன்னி லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன ற்ணையுமவா போலிருப்ப வேகிப் பின்னா மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடனகடி யொருமகனை முகிழ்ததா னன்றே.

(இ - ள்) சண்டன பிரசண்டனென்று மீட்டும் வேறிருவரை மனதாற்படைத்து, கோணுதலிலலாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், சேடிய பிரதாபத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிரும் வைகுந்தலோகத்திலும், அவாளைப்போன்றிருக்கக் கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன் சோந்தி ஓடிதலனைப் பெற்றனன். எ - று.

பிரசண்டனறையு மென்பதிலுள்ள உமமையைப்பிரித்த எவருந்தநன்னி லென்பதோடு கூட்டிக்கொள்க. (சுசு)

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதற்குப் படுதலாமிரு ரெலவ மலக வரிமதாசுகண் மடமாதா பெருமேபாகக் கடலமுர்தி யறங்கள் பேணி விரிபுகழென் டிசைபோர்ப்ப விராபகாபு சனையோடு விமலை பாக ருரிமைகொளுளு சிவலிங்க பூரணாயும புரிபுதுலப்பில காலமவாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமிகரிக், அரிபரந்த மதாத்த கண்களையுடைய இளமை வாய்த மங்கையர்களது மிகந் போகசாகரத்தின் மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாற்றையுங்) காத்து, பரந்த கோத்தியானது எட்டுத்திசைகளையு மறைக்குமாபடிவிராபகக்கடவுளபுளையுடன், விமலையாகிய உமாதேவியாளைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாக்க கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசனையுஞ் செய்தகொண்டு, எல்லையிலாத (நெடுங்) கால மவாழ்ந்திருந்தனன். எ - று. (சுசு)

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரனமுன னரராட்சி புரிந்ததிது தெனிக நீயென் ழுமாக்கமிசு வியாதமுனிசு குரை கனனென முகந்தனை யுனக ருச சொன்னே விகியபூய கமுறசோம காரதானி விண்ணு கள விமலற போற்றிப் பாககிபஞ்சோ வரமபெற்ற தமிகவென்ப பிரகுமுனி பகர லுற்றான்.

(இ - ள்) தேககிய கோத்தியையுடைய திரிபுரன முற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்தவகை இதுவாகும் நீயறிக்கவென்று மனஞ்சோராமை மிகுந்த வியாதமுனிவருக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமலோகன் கூறினன அதனை யுனக்குக் கூறினோம் (காலிற்) கட்டிய அழகிய வீரகமுலையுடைய சோமகார்தாசனே! இனி, தேவர்கள் கணேசப்பெருமானைத் துதிசெய்து பாக்கியம்பொருந்திய வரதையைடைந்த வகையையும் அறிவாயாகென்று பிரகுமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று

திரிபுரனராட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆந் திருவிநந்தம் - காநா

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மாலினாக் கருதாது செய்திய
வமார் யாதுசெய்தாரந் தாயென
திமில மாமறை செய்தகி யாகனாக
கிமிழு மாவாத தியமபுவ னுனமுான்.

(இ - ள்) பெரிய இராமலீல குறையில் லடைநா தேவர்கள் யாது செய்தனா? அருளவாயாகவென்று வினவுந், திமிலமாகிய சேவதாதை யருளிச்செய்த வியாதமுனி வருககு, பிரமத்தவன அருப்பிய ஆசனையோடு சொலவாடையினான். எ - று

திமிலம் - பேரொலி.

(க)

புகலி டமபிழி தின்றிப பொருபபினு
ளநனு டைநதழி வெய்து மமராமுன
மநதி யாழ்முான மாதவ னன்னினான்
முநம் லாநதவா தாழநது மொழிகுவார.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்ககிந்து தனபுறம் ானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணையை வாசிக்கும் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனி வாவதனா, (அவரைக்கண்ட) அதசேவர்கள் முகமலாசகிகொண்டு பணிந்து சொல் பவர்களானார்கள். எ - று

புகல - அடைக்கலம் அகன் - அகம் எனபதன் போலி

(உ)

வெயய முபபுரன வெறழிமி குருதனை
வைய முனறுருநன னுனைவ யககினு
னைப னேயவ னுலை புண்டியா
நையு நெருசொடு நானுமி னைந்துளேம.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய கிரிபுரன வெறழியில் மிருகதிருக்கினறன்ன, மூவுலகங்களிலுந் தன்னுக்கிணையைச் செலுத்தினான் யாவர்கள் அத்திரிபுரனால் அலை புண்டு வருந்திய மனத்துடன் நாடோறந்தனபுறுகின்றோம் எ - று.

(ங)

யாவ னுலவர மெய்தின னன்னவன
யாவ னுலிறும யாவ்களி னிசரெயல்
யாவ தோதுக வெனறனா நாரதன
யாவ துறதெரிந தேயினி தோதுவான்.

(இ - ள்) அந்தத்திரிபுரன யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான்? யாவர்கள் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிவாக வெங்கட்டுக்) கூறுகவென்று கேட்டனா. நாரதமுனிவா எல்லாவற்றையு (ஞானகோகால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனா எ - று.

(ஈ)

மோக்குங் கையுடை முனைவன பூரையா
லாகக்க கொண்டன னுறறலொ டியாவையு

மூங்க மிக்கவன னுனையோ ரம்பினுற
முக்க வல்லவன சங்கர னேயரோ.

(இ - ள்) (தேவர்களே ! அத்திரிபுரன) தொங்குகின்ற கையையுடைய மூன் னோனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அாசசனைப்பலனால் வலலமையுடன் எல்லாவற்றை யுந் தேடிக்கொண்டனன் செய்தொழிலில மனச்சோவின்மையை மிகுதியாகவுடைய அத்திரிபுரனை ஒரேகணையால் அழிக்கவல்லவா சங்கரபகவானேயாகா எ - று.

மோகும் - முகந்துகொள்ளும், இந்நினைத்தொங்குமென்றும் (௫)

அந்த விச னவனெடு முப்புரளு
சிறது தற்குந் திருநகர மைந்துடை
மைந்தன ரு - சியும் வேண்டும் நகரகிற
மெந்தை பைரசர னெயதுக நீயிரே.

(இ - ள்) அந்தச் சிவபெருமான திரிபுரனுடன் முப்புரங்களை யழித்தந்தும் ஐந்து திருநகரங்களையுடைய மூர்த்தியினையாருடைய யோசனையும் வேண்டும் (ஆன படியால்) நீங்களும் மந்திரப்பொழியும் யானை முக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையுங் கள் எ - று.

(க)

சேடடைத தேவாதந தேவாபி ரானகழ்
லோடடை நெருநடை போமுறல யாதென
வேடடை மெய்தியி ரங்கலிா மந்திரங்
கேட்டு நனகுதி ளாதனுட டிககவே

(இ - ள்) சேட்டை தங்கிய தேவாக்கெல்லாத தேவராய்களாகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடிநய ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல யாங்குன மென்று ச்ளாசகியுற்று வருந்தாதீர்கள் (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத தைக கேட்டுணராத நன்றாக உச்சரித்து அறுட்டிக்கக்கடவீர்கள் எ - று

சேடடை - குணசகேடு ஓட்டை நெருந் - நிலையிலலாதமனம் ஏட்டை - ச்ளாசகி (எ)

வாச நீபடிந தாடி வருகெனப்
பேசி னுனபெருந் தேவாகள் யாவரும்
யிசு நெண்டினை மென்புன லாடினா
பூரி வெனப்பாடி போநதுவ னங்கினர்.

(இ - ள்) மணமமைந்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீர்களென்று கூறினர். (அத னைக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவாக்களெல்லோரும், ஏறிகின்ற தெளரிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில் மூழ்கினவாகளாய், வெளளிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்) வந்து பணிந்தார்கள் எ - று.

(அ)

வணங்கு தேவாகு மாதவ னாத
னிணங்க லோரெழுத் தாலியை மந்திர
மணங்கு திராத வருசெவி யோதினான்
குணங்கொண்டனனவா கூறவிட டேகினான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் ஏகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள் செவியிற் பொருந்தக்கூறினன் (அதன அதுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன் அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். எ - று. (க)

ஒற்றைத் தாளினின் றுமபாக ளன்பினால்
வெற்றி யானை முகத்து விநாயகன்
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் துத, தவ
முற்று மாமனு லோதினா பல்பகல.

(இ - ள்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவாந்திரவடிவில் மனதைச் செலுத்திப் பலகாலந்தவஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணிதாராகன. எ - று.

ஒன்றுத்தாள=ஒற்றைத்தாள. (க0)

அன்பி னாகவா தமயினு மன்பின
னென்ப னிக்கு மிரங்கும பராபரன்
வென்பு நெடுகடை யாக்கொரு வைகலு
முன்பு றுதவன முன்புநின் றுனரோ.

(இ - ள்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தமமைக்காட்டிலும் அன்புடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும் (சிறவுள்ளம்) இரங்கும் பராபரனும், கடின சித்தமுடையவர்களுக்கு ஒருநாளாக காட்சியளிக்காதவருமாகிய கண்ணப்பபெருமான (அதேவர்களுக்குக்) காட்சிதந்தருளினா எ - று.

என்பணிக்குமென்றை பத்திமுதிராகியில்லாத என்னுடையவென்று குறித்ததுடன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உமமை இழிவு சிறப்புக்குறிப்பதாய் (சக)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண் விளமதியும்
பாணமணிசெய்ய குண்டலமும் பிணைத்தோளி னககதமு
மிளமயியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மாராநாணும்
வனமருப்பி னிடைசகற்றும் வாராதுதிரள் புழக்கரமும்.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடச்சருகே கிரணங்களைச் சிந்தும் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களா விழுகத் குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாசுவலயமும், மின்னலைத் தோறக்கசெய்யுந் திருமேனியின் விளங்குகின்ற பிரகாசமும், அரைநாணும், வலிய தகத்தினிடையே சுற்றிலும் ஷெந்து திரண்ட துதிக்கையும். எ - று.

துதிக்கை இருத்தங்கட்கிடையிலுள்ள உற்பாகலானும், அஃது திரண்டிருப்பதொன்றாகலானும், 'வனமருப்பினிடை * * * திரள்புழக்கரமும்' என்றா.

பாசத்தை மிகப்பயிக்கும் பாசமுநதூ னியும்முவும
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி நரற்கரமுந்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகந் திகழ்வெய்த
நேசத்தி னெதிரின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாசபந்ததை அடியோடு பறிகளும் பாசக்கயிறும், தூணியும், மழுப் படையும், வாசத்துடன் கூடிய நல்ல தாமனாமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உலகத்திலிலலாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அனபோடு எந்நேரவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோருந் தரிசித்தார்களென - று. (க௯)

பருதியெதிர வரமலாந்த பங்கயமபோன முகமலர்ந்து
வெருவுகலோ டன்புளத்தில விவவம ராகள்வலலே
திருவடியி னெதிரவீழ்ந்து சென்னியிரு கரமேற
வருவிழித் துணைகாட்ட வள்ளுறப பழிச்சுவார.

(இ - ள்.) சூரியன எந்நேரே தோன்றலால் விசுத்த தாமனாமலர்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, அசசத்துடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகாத சேவாகள் விலாந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிசையிருகரங்களும் ஏறவும், திருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பகதியுதிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கலானார்கள் என - று. (க௯)

வேற.

தததுரா தீத போற்றி தததுவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ ரொருப போற்றி
தததுவத் தியன்ற தாதது விதங்களு மானுப் போற்றி
தத்துவ வறிவுக கெட்டாத தயங்குபே ரயிலே போற்றி

(இ - ள்.) சந்தவாதிதனே! போற்றி தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தத்துவங்கட்கு ஆகியே! போற்றி தத்துவங்கங்களின் சொரூபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அத்துவிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுணர்ச்சிக் கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி என - று.

திருமுலா திருமுத்திரம்.

“அறிவு சிவமிரண டென்பாறிவிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்

அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப பானே” — எனற்படி, இதைவான் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி “பேரறிவே” என விளிக்கலாயிற்றென. (க௯)

உடலினுக் குாரிரே போல வுயிரக்குயி ரானுப் போற்றி
யுடலுயிரக கழிவு நலகி யுடலினு கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி னீங்கா வொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிரக கு மெட்டா வொளிர்பெருகு சோதி போற்றி.

(இ - ள்.) சேகத்திற்குச் சேவையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைகொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னாநீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி உடலுறைகின்ற உயிரகட்கும் அநீதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொரூபனே! போற்றி. என - று. (க௯)

விரவுதத் துவகதி நீங்கி மேலென நின்ற வரவி
வாழ்ந வுருவு கொண்டு வந்தருள ரூரவ போற்றி
பாவுமைக் கொழிலை நீக்க யுயிரினைப் பலரிப்பாய் போற்றி
துரியத்தி னுயிரை வாங்குரு சுடாமயமான பெருங்கட
லே! போற்றி. எ - று.

(இ - ள்) கலந்த சத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டித் தத்துவத் தூட்டி நின்ற, விருப்புறறு வரங்களைப் பெறுமபடி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே! போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சிருட்டி முதலிய) பூததொழில்களையு மகற்றி உயிரைக் கட்டினயிடுபவனே! போற்றி. துரியத்தின்னுயிரை வாங்குரு சுடாமயமான பெருங்கட லே! போற்றி. எ - று. (கஎ)

பததர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தாக்ககுப் புணர்த்தருள போகி போற்றி
முத்தியை யோகத் தாக்ககு முடித்தருள போகி போற்றி
யெத்தொழி லவாக்கு மந்தப் பயனரு ளினைப் போற்றி

(இ - ள்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களை யுங்கைக்கொள்பவனே! போற்றி. போகத்தை விருமபினவர்களுக்குப் புத்தியோக்கட டி யுள்ளும் போகியே! போற்றி. யோகங்களுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோக்கருப்பே! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்சூர்ய) அபயகடன் யளித்தருளுந்தலவ னே! போற்றி. எ - று. (கஅ)

வேண்டிய வடியாரக் கெல்லாம் னிகினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவந் தனைசெய யாக்ககு னிகினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவா வேண்டி நெல்லாம் விளைத்தருள விமல போற்றி
மாண்டதுட டாக்கோக் கொல்லு மறமிடு மள்ள போற்றி.

(இ - ள்) (திருவடியைப்) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாப் பிண்டயூறுகளைத் தவிப்பவனே! போற்றி. விருமபி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக் கொடுப்பவனே! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலர்கித்தனே! போற்றி. மாட்சிமைப்பட்ட கொடியோர்களைக் கொல்லும் பாவத்தொழின் மிக்க மன்னனே! போற்றி. எ - று. (கக)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வளவலரா சுரரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புத் தருது மென்றான்
பழுத்தவன் புடைபராய பணைவா பணிபுது சொலவா
தொழுத்தையேந் துயர மெல்லாக் தோன்றல்கா ன்ருத் தவறே. '

(இ - ள்) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வளவலராகிய கணேசப் பெருமானா கேட்டுத் தேவாகளா நோக்கி, (நீங்கள் விருமபிய) மேன்மையாகிய வரங் கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள் (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினர் பழு தத் அனபுடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்கின் றார்கள்: அடியேங்கள் துன்பமுடையதத் தேவரீரறியாததல்லவோ? எ - று. (உ௦)

செம்மனின் வரத்தான மாறுத நீங்கெமக் கிழைத்து வை
மும்மையுந் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல சானற

கொம்மைமுப் புரத்தி னுனைக் கொமமெனக் கொன்று பின்னர்
விமமனே யெமக்குத் தீராக வேண்டுமென றிரந்த நினறார்.

(இ - ள்) சுலாமீ! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தை டெங்
கட்கு விளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன சகாதினைஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையிலாத
வல்லபமிருந்த வலிய திரிபுரனை விளாவிற்றொன்ற, (அதன்) பிறகு அடியேங்கட்
குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நீன
றார்கள். எ - று.

(உக)

அந்நிய தேவா நுங்க ளல்லலோ டழிவி லாறறல்
ளிஞ்முப புரத்தி னுனை வினித்திடுஞ் சூழ்ச்சி செயது
மருதாவி மிடறறி னுன் னைவினாந் தடைமி நென்று
செஞ்சொலி வியமபி யையகைச டொமமலா ரிதுவுஞ் சொலவா.

(இ - ள்) அச்சமடைந்த தேவர்களே! உங்களு துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வல்லபமிடிக் கிரிபுரனையும் அறிவுசெய்யும் ஆலாசனையைச் செய்து, அழகிய
நீலகண்டதையுடைய சிவபெருமானே அங்கவிலாவித் தோங்குகளென்ற, ஐந்தது திருக
கூரவாயுடைய கண்ணப்பபெருமான் செவ்விய செந்தவாறகந் (மேலே) இரனை
யுஞ்சொலிசொலா எ - று.

(உஉ)

அந்தாது நமரா நியி ரறைந்திதா த நிததை முமமைச
சுநியி வியமபு வாகுருச சகலவிச கினமுந திருஞ்
சிறந்தரின் விழைந்த வெல்லாரு சேருமென நருளி வல்லே
வெந்தி லவுணா கோமான மேவுபவங் காளஞ் சராவா.

(இ - ள்) ஆராயத்தில் வசிக்குந் தெவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்
தை மூன்று சாநியாகாலங்களிலுஞ் சொலபவர்களுக்குவல்லா இடைபூறுகளும்
மனதில் விருப்பிய யாவுங்கைகூட்டுமென்றருளிச்செய்து வெவ்விய வலியமைந்த ஆவு
ணா தலைகூடிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளங்கரத்தை விளவாகச் சாந
தனை எ - று.

(உச)

இருபிறப் பாளா தமமு ளிலகொரு திலக மெனனத்
திருவுரு வுடைய ராகெ தேவியு மருங்கு நணை
வருமமை முனிவா குழ வடுததுவங் காள மெனனுந்
திருநகா வீதி யூடு சென்றவன கோயில புககா.

(இ - ள்) வேதியர்களுக்களே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பக்கல்ல வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனி
வர்கள் புடைசூழவும் வந்து வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தின்கிவே
சென்ற, அத் திரிபுரன் மாளிகையை யடுத்தனா. எ - று.

(உச)

அரிபனை டொலிய வைகி யரசவீற றிருக்கு மாண்மைத்
திரிபுர னோகியனபு தினைத்தெழ வெதிரே சென்று
தரியலா பலனாத தேயத்துத் தழுமபிய தாளி னுரை
யுரிமையின வணங்கிப் போதந் தொளிராதவி சிருத்திச சொல்வான்.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்து கொலுக்கொண்டுள்ள ஆண் தன்
மையுடைய திரிபுரன்சுண்டு, அன்பானது அதிகரித்தெழுதலால் எதுகொண்டுசென்

று, சக்திருக்கள் எண்ணிறந்தவர்களைத் தேய்துத் தழுப்பேறிய திருவடிபுடைய (விநாயக்கடவுளாகிய) அந்தணனா உரிமைப்பாலு பணிதல் வந்து பிரகாசிக்கின்ற பத்திவெருகருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். ௪ - று (உரு)

இயரே நீயி யாவ ரடுத்ததெக சுற்றம் வேண்டி
செய்வாய மலாததல வேண்டி திரிபுரன் ஸாகடைய தாத
வெய்யதாம பொருளோன் றிலலை விழைந்தது நன்றி முமமை
வைபமு மெனது மெங்கோல மருவிய வதைய வெல்லு வ

(ரு - ள) இயரே ! சேலோ யாவா ' எத்தகாரிய கதை விருமயி றண்டடைந்
தது ? செம்மைமாங்கிய திருவாமலாததல கூறல்வேண்டி திரிபுரந்நிய வனையு இல
வாத வெவவிதங்கிய பொருளொன்ற மிலலை திரிபுரந்நிகளினும் எனது செருகோல
பொருந்தியது அத்தல விரும்பியதைக் கொழிப்பாமென்று கூறினான் ௪ - று ( )

திரிபுர னுணர்வாய் கேட்டுத் தெளவிய மலா'யோ ரொலவா
கரிசறு மெமமை பாருந் கலாத ரென்று சொல்வா
ரரிவன ஸுலக மா'த பனைததுவ கெழிந்து சீராத
வரிசையிற் றிரிய நிறகு மா'தது முனி'யேரயாம.

(ரு - ள) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்லுகேட்டு, தெளவியவேதியா (வடி
வாகவந்த கணேசப்பெருமான) சொல்லுஞ் சூறையற்ற வெல்லோரும் எம்மைக்
கலாதரென்று சொல்லுகளா, பாருந் திருவால் வந்திகளின்ற வைகுந்திலாகமுதலிய
எல்லாவுலகங்களின் அழையுப கண்டு வரிசையாகச் சஞ்சரிக்கும் பெருந்தவமுடைய
முனிவர்கள் ௪ - று (உ௭)

கொடையிறு புதழாது சிறுத கோமள வனப்பால் விரப
படையிலை வலியாற் தோது பலவகைப் பொருளா லைவகை
புடையவன் பாதப் பூசை புருடறுபத் திமைமறி னுறு
மடையலா பணிகரு லோ'நக ஸாகடைய வரிசை மீங்கு.

(ரு - ள) ஈதாத்நனைமையாலும், ஸாகடையாலும், சிறப்பாலும், இளமைவாய்
ந்த அழகாலும், நெற்றிவாய்த ஆபுதல்களாலும், மலம் மாலாலும், தோளாலும், பல
வகைப் பொருள்களாலும், இவ்வுலக ஸாகடையாலும் ஈதாபெருமானுடைய
திருவடியிற் பூசையைச் செய்யும் பாதபூசையினும், பாதபூசை வல்கொள்ளும் உண
வுககாணும்படி இங்கேவந்தாம் ௪ - று (உ௮)

மூவாக ஸுலகம் வேண்டின முறைரெயுள் ளரகம் வேண்டின
காவல விரந்த தீர்து கடப்பாடு நிலையுண்டா மேறு
பூவையை மருங்கு வைத்த புண்பாப்பன் கயிலை யைவகைத்
தேவன துருவுஞ் சிறந்த மணியெனத் திகழ்ந்து வையும்.

(ரு - ள) அரசனே ! திரிமூர்த்திகளின் உலகக் களையுமவிருப்பிலேன் முறை
பபடி செய்யும் உன் அரசரினமையும் மெண்டிலேன் யாசித்ததைக் கொடுக்குங் கட
மைப்பாடு உனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாசேவியானாப் பாக்கமாக வராசிய புண
ணியசொருபியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலாபிரியில், இவ்வு திருக்கலா
களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிவராசரி கொண்டும் பெயராத
பிரகாசித்து விளங்கும் ௪ - று (௨௯)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முறைபுளி வழிபா டாற்ற
நிகதலும் பூசை கொண்டு நினமலக கணைசர் வைகு
மத்தகு முராததி தன்னை யளித்தீதிடல வேண்டு மென்றங்
குத்தம மறைமீயான சொல்ல வுநதவ னுரைக்க டுற்றான்.

(இ - ள்) முத்தலைவாயநத சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நீராமலராகிய கணேசப்பெருமானை எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுதியாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தமயேதியாக கூற, அதிநிரிபுரண களிப்புச் சொல்லினான். எ - று. (௧௦)

அங்கநான மறைக டோருந வந்தன வந்த முராததி
சங்கரன் பால் தென்று தளரலை யதனை யநதச
சங்கரன் வினாடு வாநி ரதலவினா ணவாக வேளாடு
மிககுநீன் முன்ன ருயபகிப வெனவலி யழிக வென்று.

(இ - ள்) ஆறு அங்கங்களும, நான்குவேதங்களுந் தோகத்தேவதையறே ' (நீரொடியும் சிந்தாமணியெனனுய) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத் துள்ளத்தென்று மனநன்றாக, அம்மூர்த்தியை அநந்த சிவபிரான் திருமாலமுதலிய எல்லாதேவையுமோடும் இவ்விடத்தில் உன்முன்னே வருவிடவேண்டும் வல்லமையை யறியக்கடவாயென்று எ - று

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நீகண்டு - சந்தோபிதம் - நீருத்தம் - டோதிடமெனப்படும (௧௧)

தண்ணடை பந்தர முகம் தமனியக குவைபு மென்று
மண்ணுதல புரியாத தேச வளாமணி பலவு நலக
யண்ணலை சிலநாட குளனோ யழைபரித்ததுத தருது மிகவே
நண்ணிவாழந் திருக்க வென்று நயநறுக்க குவித்து வினான்.

(இ - ள்) பந்துத் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குவியலும், எக்காலத் துந்தகடாத ஒளிவளரும் பலரத்திங்குகளுக்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே ' (அதனைச்) சிலநினைங்கவிலை வருவித்துக்கொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி வசித்திருக்கவேண்டுகமென்று கூறிய, நைகடப்பிரிசுரன் எ - று.

தண்ணடை - வயல (௧௨)

முப்புரன் மொழிய க கேட்டு முகமலிந் தந்தணா
னிபாழந் தனக்குப பாங்க ரிலகிய வனத்து வாழது
மொப்பிலா மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனாத தருக வென்று
செப்பினு னுவா வாநரு பெய்தன நெழுநது போநதான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அநானன்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியா முகமலர்ச்சியுற்று, நுகந்தத்தின் பக்கிற் பிரார்த்தனை நனந்தியிருக்கின்றோம். சமணமில்லாத அந்த நிகதாமலர்மூர்த்தியை அரைவிறசொற்ப்பாயாக வெந்துசொல்லி, ஆசை உடம்புசெய்த முத்தேயியுள் எ - று (௧௩)

திருத்திசும் தூதர தமனமத திரிபு னனழந்து நயி
 மறுத்திசும்பலா ய நதை யதேநதான பாதம் தாழ்ந்து
 சிறந்திருந் தினை நேதா மனியெனும் தேவன யெய்கன
 மறந்திசும் மனன னுமபா ல வாகுகெத் திரு வெனமுன்.

(இ - ள்) வலிமை யினக்கு, தூதர்களைத் திரிபு ன்ளித்தது, நீவான தரு
 மம் யினக்குத் திருக்கைலாயகிரிபை யடைநா, சிவபெருமானுடைய சிறுவடிக்களிற்
 பணிந்து, சிறப்புற்றுவிளங்குஞ் சித்தாமணியெனவும் பெயராயுடைய மூர்த்தியை
 எங்கள் வயிற்சே அரத்தனாய் திரிபுரன தேவரிடத்திலிருந்து வாகுகெடுகவென்று
 கூறினான் - று. (கூ)

பலிபெனும் பெயர னன்றி பண்பொடு முதலா யாயின
 வலியினிற் கொள வன யினன் மலிதப ருழந்தி யென்று
 நலிவா வுரைத்து வாகுக நன்னுதிர் வலலை யென்றான்
 மெலிவறு தூதரனனா னேவலின் மெலி னாரே.

(இ - ள்) பவியெனவும் பெயராயுடையவல்லவா? நன்னடியாக (அத
 னை) ததூதரவிவையாயின, பலாதகரஞ்செய்து கொண்டெய்வான (அதனாலே)
 பிறகு பெருந்தயரமடைமையென்று கெடுதலாகுகூறி, யினாலின் (அதனை) வாகுகெடு
 வீர்களாகவென்று கூறினான் வலிதவசிய தூதரனும் அவர்கட்களையே மேற
 கொண்ட செனாரான். - று. (கூ)

கடவுளா கணைநா பாடும் கருத்தற விடுந்திப் போற்றி
 யிடாதபு வரங்கன பெற்ற துதுவென வியாதன தேடபக
 கடலினை யமிழ்த மென்னக கட்டுணாத திட்டான் றெயவ
 மடலகிழ் தமலச சேநகை மருவிய வெணச ணுனே.

(இ - ள்) தோவாகள் கணைசப்பெருமானுடைய சிறுவடியைமனத்திலிருத்தி,
 துதிசெய்த துன்பமற்ற வரங்களைபெற்ற திதுவாகுமென்ற, வியாதமுனிவா தேடமும்
 படி, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இராமரன் மலாந்த நாமமாகத் தவிசிற்பொருத்திய எட
 கெகண்களையுடைய பிரமத்தவன், பாறகடலிற் றேனறிய அமிராமபோல உறுதியா
 கக் கூறினான். - று. (கூ)

கருங்கழல் புனைந்த கோட காந்தனை வரங்கள் விண்ணை
 றொருங்குருட கணைராப பாங்கு றுறறமை யுணர்ந்தா யனனொ
 மருங்குரென லிரப்பர ருல வளன னும் வரங்கன பெற்ற
 பெருங்கதையினிகே கேளன்று போவன பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய விரமகழலணிகத் தோமகாதமன்னனே! தேவர்கள் யாவ்
 ரும் விராயகக்கடவுள் பக்கலில் வரங்களை பெற்றமையை யறிந்தனை. அவர்கள் சமீபித்
 துச் சென்ற யாசிக்க, குலப்படை யேந்திய சிவபெருமானும் (விராயகக் கடவுளிடத்
 தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருஞ் சரித்ததை இனிசகேடபாயாகவென்று பிருகுருனி
 வா சொல்லத்தொடங்கினர் - று. (கூ)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முடிபிறறு.

விமலன் விநாயகரஞ்சன்பெறுபடலம்.

வரங்கள் பெற்றபின் வானவ ரெனசெய்தா
 நிரங்கு கெனறுவி யாத நிரத்தலுங்
 கரங்க ளிறத்தாச குண்டுகை பாசநதி
 தரங்க ளேந்திய வாரண னேதுவான.

(இ - ள்) (அவநகைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்கள் ? சொல்லுகவென்று வியாதமுன்வன மெனாடவும், கரங்களில் ஒளிவீசுங்கமண்டலமும் பாசமுந் தீ வலங்களுமபடிதாயகிய பிரமதேவன கூறுவானெ - ன்.

ஆரணன - வேதங்களைச் சொன்னனெ, ஆரணம - வேதம் (க்)

ஐழந்த நெருநடை யுமபா கள யாவரும்
 போழந்த வெணமதிப பொதசடை யாரரும்
 விழந்தி ரங்கிட மேவுதம யாமென
 குழந்தா ளாகுந்த னுலகிநிதிது ரெயதனா.

(இ - ள்) எழுதினயால் தன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாம், பிளவுபட்ட வெள்ளியசாந்திரபாணிதர அழகிய சந்தையாடைய சிவபெருமானா திருவருள சொந்திரக் குமபடி யாரு செய்கொடுவென்று அலோசித்த மனத்திற்றுணிவுற்று, இத்தனை செய்கொடு - ன்.

பருதி வெணமதி பலநுந ளாகவு
 மிருத வறழி னிடெகதி ராகவு
 ராருவி கின்ற மதங்க ளுள்ளாகவு
 மருளு மாரென மார்பருட டாகவும.

(இ - ள்) சூரியனும் வெள்ளியசாந்திரனும் பரதிகரங்களாகவும், இருதுதுக்கள் அசக்கரங்களின் கிரணங்களாகவும், பொருத்திய மதங்கள் உடாகமாகவும், மயங்குகின்ற மக்துவுமெனது சொல்லுமமாயை டுட டாகவும் - ன்.

* இதுமுதல எடகிச ரெயயுட்களால் திரிபுரசங்காரத்திற்காகச் சேகரித்த தேரின வாணனை கூறுவெனது இருதுக்கள் - கார கூற மூனபரி பிண்பனி இளவேனில் முதுவேனி லெனமு - ன்.

காட்டை பூர்த்தமுன காலம் சாகவும்
 வாட்ட மிலாபி வைகுத டாகவு
 கோட்ட மிகுவிவ வானறுவி சாகவு
 மீட்டு பலகலை யோமுனை யாகவும.

(இ - ள்) காட்டை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் மச்சாகவும் கெடுதலில்லாத பூமியே வசிக்கின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குளிராத ஆகாயமானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அழகிய முனைகளாகவும். - ன்.

மந்த ராமச்சை வட்டம தாகவு
 மந்த ரந்தொடு மாண்மை யிடுகி

கொத்தொ ளிபபொற் கொடிஞ்சிக ளாகவு
முநது கூம்புத யாசல மாகவும.

(இ - ள்) மந்தரகீரிமேல வட்டமாகவும், ஆகாயமளவிய ஜனையுடைய இமயகிரி மிகக் ஒளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞ்சிக்கொடவும், உரையரி செலுத்து கின்ற கூம்பாகவும். எ - று

கொடிஞ்சி - டோமொட்டு

(ய)

வழுவீ லேனைய மால்வரை யானவழுவ
தழுவு தூணிரை யாகவுந் தஞ்ஞவங்
குழிசி யாகவுங் கொண்டா குழாமெலாக
கெழுமு கின்ற கிடுகுத ளாகவும

(இ - ள்) சுவறுதலிலலாக மறறையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய தூண்வரிசையாகவும், தத்துவங்கள் சூடமாகவும், மேல் வட்டங்கொல்லாம விளங்குகின்ற கிடுகுகளாகவும். எ - று

இடுகு - சுற்றமுறைய

(உ)

காம மாதியுங் கனமேற் திபவாநு
மேம மாரந்தனா நெய்திய மொண்டிவுஞ்
சேம வாபா னந்திர ளாகவும
வாம வண்டங் கன மாலேக் ளாகவும

(இ - ள்) காமமூகவியனவும் கனமேற்றியவர்களும் மேனமைகவியுடையோருந் தியங்களுளது சொல்லப்படுவனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், மழைய அண்டங்கள் மால்களாகவும். எ - று

(ஈ)

புராண மங்கும புணர்மணி யாகவும
விராவு டுகுகள விதானங்க ளாகவு
முராவு மேழநட லொண்டினை யாகவும
பராம ருததுவா நாமபடி யாகவும

(இ - ள்.) (பகினை) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும் கடடிய மணி களாகவும், கலந்துள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மேலதுகின்றசுந்த சமுத்திரங்கள் ஒளவிய திணைசீலைகளாகவும், துநிகந்ததக்க (அட்ட)மருத்துக்கள் படிக்கடிகொளாகவும். எ - று

(அ)

கங்கை யாதிசு கடவு ணதிபெயர்ம
பொங்கு சாமரை வீசிடும பூவைய
சங்க ணாகவு மறறைய வாரெல்லாம்
பங்க மிலலாப பதானைக் ளாகவும.

(இ - ள்.) கங்கைமுகவிய தேவநதிகள் யாவும் அம்விடத்தில உயர்கின்ற சாமரையைப் பணிமாறும் பெண்களாகவும், பிறநதிகள் யாவும் கெடுதலிலலாத கொடிகளாகவும். எ - று.

(க)

திதியும வாரமுஞ் சோந்தபன னுள்களுங்
கதுவு வேகக் கடுபெபன வாகவு

மதிமுடிச் சடை வள்ளலுச் சேர்ப்புற

வெதிரி லாத ஊரநமொன றுக்கனார்.

(இ - ள்.) (பதினேழு) திதிகளும், (௭௫) வாரங்களும் சோத்தள்ள பல நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடுப்புள்ளாகவுமாக, சந்திரனையணிந்த முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தருதியாக, சமானமில்லாத ஓரிடத்தை நிரூபித்தாராகள் எ - று (௧௦)

படரும் வேதம் பரியெனப் பணானிவ

சுடாவி சுககயி றுகக கொடுக்கனா

மடனி லாரண மாரககயி ரண்டுமே

தடவு வாணுக மாருத தோநநனா.

(இ - ள்.) வேகங்கள் நான்கும் படாந்துசெல்லும் நான்கு குகைகளாகவுஞ் செய்தாகள். பிரகாசிக்கின்ற வசுவைக்கயிற்றுக்கத் தொடுத்தாராகள் அறியாமையில லாத வைதிகமாமக்க மிரண்டையுமே ஒளளியருடிய நுகமாகக் கட்டினார்கள் எ - று.

ஆணமாகக் மிரண்டெனபன பிரவருத்தி நிவருத்திகளாம். (௧௧)

விடலி லாத விழுப்பரி கடருப

நிடதந தாரநிரா யாககிதி ரைக்கனா

குழலை மத்திகை யாமவகை கொண்டுநான

கடவு பாகனெ னககலித தேனெரா.

(இ - ள்.) விடுதலில்லாக் கிரந்த தேதப்பரிசுளுக்கு (ஈரமொட்டு) ௧ பந்த தாரன மாவேவரிசையாக் கிரிசைப்படுக்கினார்கள் பிரணவம் மத்திகையாகக்கொண்டு கானே அவவிரத்தத்தைச் செலுத்தும் தோப்பாகளுக்கு ஆயினென எ - று.

மந்நிந-புரவினாண்டிகேகால, சாட்டை நான்-சொல்லோனாகிய பிரமண

மேரு விவ்விதல வாககி நானகலை

சாரும் வினாடு வலகு சமனிற்

கூரு மொணாவலி யோங்கும் வடவையே

பரு மாயின கொற்றஞ் சிறப்பின.

(இ - ள்.) மேறமலை வில்லும் வெற்றிபொருத்திய வாசுகிநாணா, பொருத் தியகிருமால் பாணமும், இயமன் னிலகும், ஈராக் தசெல்லங்காற்ற இறகும், உயராத வடாசுனி அணசுருபாச வெற்றியிருமடியாயின எ - று.

ஈராக் - திசைபுரவுடர் லெனறு

(௧௧)

வேறு

கொய்த தேரோடு பனையோடு தேவர்கள் பலரும்

வெய்து வானொடுங் கயிலைமால் வரைதனை மேவித

கொய்த் மாமலா குடங்கையிற் கொண்டுநா யிறைஞ்சி

வைது போற்றினிந றமலனாக கனபாடு மொழிலார.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாகக்) செய்யாதேரோடு பனையோடு தேவர்கள் யாவரும் விணாதுசென்று ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய கிரியையடைந்து, கொய்த

சிந்தாமலானை அகலகையிலேகொண்டு ஆசசித்தபபணிநது அழகுநத் திதது
நீன்று மலீரகிதராகிய சிவபெருமானுக்கு அனுபடன (பிவருமாறு) சொல்கின்
ருகன் ஏ - று, (கசு)

ஊரு மூர்தியு மூககளை யாகிய வொருததம்
காரு மாழகினே மழுகளா நவனுயி ரடாபபர
சேரும வைபபிம வைபமாந தினிநிலே நிலையா
சாரு மாறுசெய நாமவை தழுவுந வெவருா.

(இ - ள்) ஏநிநடசதும் வாகனக்கரும உடாபபியாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரி
புரனுக்கு எல்லோருந் துன்பமடைந்தோம் சுவாமிகள அருன பிராணனைக் கொல்
லப்படி ஏறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், வலியவியல் (பேரு) பலியாகவும் பொருந்தும்
வகையாகச் செப்தோம் அவைக்கோ உடாபபியாகவுள்ள ஏ - று (கசு)

உரைத்த தேவாக னொளளிய வபபியாகவுள்ள
விரைத்த பூயகுழன் மாதொடும வபபியாகவுள்ள
நிரைத்த மாமணி நீடுதோ புரந்தலை நிககி
குரைத்த நாமணித தேவாவிழி முளிப்பபபியாகவுள்ள.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவாவிழி முளிப்பபபியாகவுள்ள
மணந்தகிய மலாமலையணிந்த கூடலையுடைய உடாபபியாகவுள்ள சிவபிரானு
ரெழுந்த, வரிசைபடந்தொழிந்த பெரியமணிவையுடைய உடாபபி கோபுரத்தலைவா
யிலே நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகளையுடைய தேவாவு கணகு, நிரும்படி
கண்டனா, ஏ - று, (கசு)

உவகை துத்தன ருமபபா முகத்தனை நோக்கி
கவலை நீரந்தினிக களிப்பபபி மிருமினே வுங்கு
கவல மாகருமுப புரந்தையு மனாககணத்த தவித்தது
சிவமெ லாநதரு வாமெனக் கோயிலுட சொல்லா.

(இ - ள்) திருவுள்ளங்களிததுத சேவாவு முகத்தன, ருமபபா, து, தினி மனக்
கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பார்களாக உவகைத் துத்தனையுடைய திரிபுரங்
களையும் அனாவிநாடியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையும் கொடுப்போமென்று,
நுநுககோயிலுடசென்றனா ஏ - று (கசு)

ஆய காலையிற் பரிபுரன விடு, ததவத நூநா
மேயி னாவன விளம்பிய வுரையெலாம விரிப்பா
சியி ராதவ நமாருநா செபபுகுன நவனா
மேயி னாபுர மிரிப்பத ந குபாயமென ணினறால்.

(இ - ள்) ஆகிய (அந்தச்) சமயதலி, திரிபுரன (நிந்தாமணிமூர்த்திகளாக)
அனுப்பிய அத்தனதுவர்கள் (கைலைக்கு) கந்தாக்கள் (சிவபெருமானைத் தரிசித்து)
அத்திரிபுரனக் கிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்ல, செவகமில்லாத அத்திரிபுரனைப்
பொருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவனாவிழித்த, முப்புரங்களே யழிப்பதற்கு உபா
யஞ்செய்யாராயினா, ஏ - று, (கசு)

தனித்திருந்தலா விழிகளஞ் சங்கணமுன் றெடுத்தும்
குறித்த விலலியைக் குழைத்தகணை பொரத்தியா நிதது
மனித்கர் தேவாகா ணுண்மனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த காத்தலா னெண்ணிமா தவஞ்செய்தீ தறைவாரா.

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்து, பரந்த இருவிழிகளும், (மூடப்)பாணங்களை முன
னே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுவிஸையுடைய மனமதனைப் பொடிபடுத்திய தீவிழி
யம் முகிழ்மபடி நியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணாதவனாகிய
கணேசப்பெருமானுடைய ஏகாதர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு நியானித்துப்
பெருந்தவஞ்செய்து இச்சேஷ சொல்கின்றார் எ - று (கக)

யயா ஸோரணே சகஸமு மழியுத்த துவனே
யயா வி லாபபடைபா பரிபபழிப பருளுங்கா ரணசோ
மபரி லாதவ வானவ ரணவா மரு பிறைவ
வுபரு நாத்தீ யாதலா னுணையா நிரககேன.

(இ - ள்) சாஸனே 'ஐய' எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த தத்துவ சுருபியே!
'சோலிலாத சிருட்டி சி' சங்கரமகாலே யாதகாங்குல காமனமானவனே! மபக
மிலாதவனே! தேவாஸுலோருக்குர தலைவனே! உயவாகிய தலைவன தீயே
யாசலின் உணனை யான் யாசிக்கின்றேன் எ - று (உக)

எமபி ராணுன தாபநையா கியகெழி னுருவ
நாமபி னேந்தெதி நாட்டுக் காணை முத்தலா
வுமப ராநிரி ப்ரணநனக குடைப் பசீபாயக நரகது
மெமபொன மேருவித மெருமந்தா ரிபறைநா காபும.

(இ - ள்) 'மெருமானே' தேவரீருடைய ஸ்வநையாகிய அழகிய திரு
வுருத்தூத, நம்பின்வென்கரு எநிரே காட்டியருளக திருமாலமுதலாகிய தேவா
கன நிரிபுறனுக்குத் தேற்றஞ்செனறு, செம்பொனமலையாகிய மேருபாவத்தில
ஒளிதங்குகொண்டு நின்றவனாயில வருந்துகின்றார்கள எ - று. (உக)

தெளிந்த தகதகவாப கருஞ்செயுத் தேவநினை நுருவா
லநிகக தககவ ரவரிட ரநனுபேபாயத் ததநன
கநிககத் தககவாபு பதவினா தைகடுகாப புரத்தந
விவிக்க நகநருதா விபுமெனக கருஞ்ஞகல வேண்டிம.

(இ - ள்) அநுபுண பணியத்தகவாகருக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே!
தேவரீருடைய திருவருளால் அருளபுரியாததகவாகன துன்பமகனதுசென்று தக
டவகன களிப்புறத்தக வாமுவிட மாகிய பதவிகளைக் கைககளனும்படி நிரிபுற
சலோ யதிகத்தகக் குழுகியாயும் எனக்கு அதுககிருக்கு செய்யவேண்டிம. எ - று (உ)

ஐந்து பூதமு மடி களா லையினரை நின்ற
விந்த வையக மில குகினை துநின் திடத்திற

சீரமைத்த பாரதிதாசன் கவிநாயகம், சென்னை, 1968

சான்றிதழ் - சட்டப்படிப்புக்குரியது.

[illegible]

மீதமுள்ள பக்கங்களில் உள்ளவற்றைப் பற்றி உறுதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.

தீப திசுரமு ரா மா கபடு டு' வன, து

(மேயரி) முற்பலாந் தனாதுதெநாறு மிகுதனாட னிய் ததுந்

[illegible]

(இ - ள்) மாயையாகிய பட்சுபதிருள் மலர்ப்புரறு, கொடியாரியிற் சமு
சுரமென்னும நெருங்கிய வந்நீதில், பொருநரூபவராக வல்லாராய், தனுகக்கோறும்
நிகக் கூதனதசெய்யது புனிதமான நுண்ணதீஞ்ஞல தேரார்வர்ப்புலி மெருடாராய் ஆவ
நதமனடவென, நகரென் - ௨

உரிய மதிப்பைப் பற்றி உத்தியோகத்திலுள்ளவர்கள் (நிர்வாகிகள்)

ଏ ମଧ୍ୟମ ଭାଗ ଦେଖି ମାୟାମୟ ଦିନାଦିପତି କହା ଶିଖର ଶ୍ରୀ

தெரிபு ஞானியாக கௌரவமாய் மேலதிகப்பொருளிடீய

யரிய ஸானித்யா, சீனியஸ்ப பரமாத்ம துந்நாந.

[illegible]

இங்கு நாயிர்ப்பன முரகதினி & நெயிர்ப்பன சேஷனழிய

[illegible]

உதற்கு உபயோகம் முன்புள்ள போது நடந்திருக்கிறது.

மத உணர்வுகளைத் தூண்டுதல் மூலமாகப் பணியாற்றும் மத உணர்வுகளைத் தூண்டுதல் மூலமாகப் பணியாற்றும்.

(3) - ஸ) (இ)யவநசயாக யாதிதகிவபெருமனா பூதநிதினெறும எமக
கணேசபெருமான அவநிதித, பறலிய சேசகர, பூதநிதிருமகங்கரும, திருபது
திருககருமாளும, நூற்றெழித தரிடக கொளிரயயபுடய குதநுமநிபுயம, பிர்காசிக
கினத ஆபதணமும, துணபதலதெயாழிக்குந திருவாருதகபொன்ன அபபிததநீல
எதிபா சேசாநிணா எ - று (25)

ஆதலால், தீண்டாமை நடுவழி மூலம், தீண்டாமை

பெங்களூர் நகரத்திலிருந்து திருவள்ளூர் சிணைப்பை மூலமாக

தவகு கின்றநற் பெயரெனை சாற்றுக னென்றா

பொங்கு கிணறு, புண்ணா கருணையின் விநாயகா புகலவா.

(இ - ள்) அங்ங்விடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப் பெருமானைச் சிவபெருமானு கண்டு, தலைவரோ! தேவரீர் எவ்விடத்திலிருந்து வருகிறார்களே? தேவரீர் எப்போது

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது ? கூறியருள்வென்றனா ஆதிபதிககூற்ற குளிராச்சி
யாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றா - ன்று (௨௭)

எமமை நாடி நீ வீருந்தமை பலபக லீழைத்தத
செமபை யாலுன தானனத திருமலர் நினது
முமமை வையத துயிரொலங்க காப்பமுன வாதா
மமம் நமபெயா கீணைசென தழிக் கூறாயினேரேய.

(௨ - ள) விடபாணஞ்செய்த சிவபிரானே ! எமமை வீருமயி நீ பலகாலப்
பெருந்தவஞ் செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிந்தை தாமஸா மலர்னி
ன்று, திரிபிலாகவாளிநுள்ள ஆணமாகுகளையெல்லாம் காக்கும்படி (உனக்கு) முனே
தோன்றினம். நமமுடைய திருநாமம் கணேசனைன்றிவாயாக - ன்று (௨௮)

முதகு ணத்திராய பதனமுழு வதுமனினையாடு
முகு ணத்தினை மருந்தவத தாலித தமையான
மிதகு ணத்தது விநாமவிவலாம் விநாததினை யுடுக
விவக ணத்தருவ வாமென வீரஞ் சூரைப்பார.

(௩ - ள) முககுணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் திருவிளையா
டலபுரியும் அங்குணமுண்டேபம் (உமமுடைய) ஆரிய தலத்தாற் பிரசன்னமாயினமை
யின, மனதிரபொருந்திய மிகக் வீருப்பங்குளையெல்லாம் விவாவிற்றேகடுகுகொள்க
இத்தகணத்திலேயே யருவபுரிவாமென்றகூற, சிவபெருமானு கூறுகின்றா - ன்று.

அல்ல லுறநிடு மமதாக்கன மகிழமுப புரனை,
கொல்லுஞ் சத்தியைக் கொடுக்கநான மறைக்குமுன லுக்
கொல்லும பீரத்தி னேடுமெனக் குணபெய ராயர்
கொல்லு முவபெயா மந்திரம் கொடுத்தருவ புரிக.

(௪ - ள) தனபுரற் தேவர்கள் களிப்பெய்தத் திரிபுரனைக் கொல்லுகின்ற
வல்லமையைக் கொடுத்தருள்க நான்கு தேவநகட்கும் முற்பட்டதாகப் பொருந்திய
பீஜாடசரத்துடன் துமபெயராகக் கொல்லுகின்ற மகவீரத்தை வனக்கு உபதேசித்த
ருள்க. - ன்று (௩௯)

அங்கு மந்திர வலியினு லாற்றல் முப புரமுப
கொந்தி டப்பரி னேமென விநாயக ருளவொர்
நந்தம் பீரதா வத்கினு வையிலா நாம
மைநது கொடைநில நனக்குள தாவது மதியாய

(௫ - ள) அங்கு மந்திரனை வல்லமையால் வலியமைந்த முபபுரத்தையும்
வெந்துவிடுமபடி செய்கின்றன (சிவபெருமானு) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்ற
ஞா நமமுடைய பீஜாடசரதான்சதினுவ குற்றமில்லாத ஐந்துகோண்ட திருநாமம்
உனக்குண்டாகுக - ன்று

உளதாவது - துவவீற்று வியங்கோள (௪௦)

அதனில் னேறுமோர் பீரத்தந்த கட்டியம் மணுவை
யுதிமொ நிகுவ வென்றுபின் விதனையுடு கொல்லொர்

கதிரெய பிரங்க டபகமுன கதுவிய பீச
மதுமி குருதுழிய வரசுதே வணைவழிங் குவதே.

(இ - ள்) அரணுடன் டேரோரீ ரீசாசுசேசேசுத ஆமமநகிரததை இதத
துடன் கொளவாயாகவென்று, மேலே இக்கோயுடு சொல்கின்றாரா நற்கதியை யுண
டுசெய்யும் பீசகருக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பீரமாநு, தேனமிக்குத துளவ
மாலையணிந்த திருமாலே கடவுள் தரும எ - று. (கஉ)

நிதி லாயமி செனகதிம பரணுமவ வாரீற
கேசிலாவிகை கொள்ளுதே நெனறனை கணைச
ராதி பசுதகை கணைசமந நிரகுகோடு மருளி
யோது நாமமு மரணனை சபாபாவ ராணா.

(இ - ள்) குற்றநிலாநாதி பிராநா ! ஆரியாட்டவையென்குறி, சிகம்ப
ரருகிய சிபிராணம் ஆவலகைய குற்றநிலாநா வையாபக கொளவேனென்று
கூறினா கணேசபெருமானு உதிப்பேசுதகை வாராம நிரததன கோத்து (சிவ
பிராணாகு) அதுகிரதி து, சொல்லுகின்ற பெயரும் முன்னேசெனென்று சிவபெரு
மானுக்கு சொல்லாந் திரா எ - று. (கக)

பேசு மாமனு லோபவராய பெருநாவி யீனயாயது
கேசு லாவிய தேவாகுள செமிகணை சஞ்சுரு
மீசாணைசபாந கணைசனென மீருமபெயா நினக்கு
மாரி லாயமிக வழங்கிடப பட்டது மாரீதா

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மகாமநிரததையை பெற்றலால, பெரிய வலிமை
யுடையவராய, தோத்திராவிய தேவாகளுக்கும் நெருங்கியகணங்களுக்கும் இறைவரா
கையால உமக்குங் கணேசனென்று பெரிய ிருமம் வழங்கிடப்பட்டது குற்றநில
லாதவரீ ! எ - று. (கச)

புரணு மானிடந் கணபபுபுங் கககண முகலாச
சகல மாகணங் சஞ்சுபும சந்தநிவ முனகரு
மிருத லாஷயப பபாபாவங் கியதென வரிப்ப
வகில விகு வவாகுசேதி வாமவழிங் குவால.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மணுதகணம் சாபகணம் முதலாகச நிறந்த சகல
கணங்களுக்கும் மாசத்தவ முனக்குமிகஞ்சுததலாணம் (கணேசனெனும்) ஆபெயா
விளங்கியதென்று கூறி, (சிவபெருமானு) சாங்கேசகருகிய கணேசபெருமானுக்கு
செவ்வாங்குகொடுக்கின்றனா எ - று. (கந)

வேத மூவறு புராணங்களை மிருதிபா பங்கு
னோது போதுமுன யாவரு முணையு சரிககத
நீதி லாதவை நிகரதிகழ ளைவென பிறதமுன
யாது யாதுசெய யினுமங்கு நிறைஞ்சிட பங்கு.

(இ - ள்) (காநகு) வேதங்களை - பதினெண்புராணங்களை - (பதினெண்) மிரு
திகளை - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்களை (முசலியவற நந) குறைகவிய, எல்லோரும் உம்
மை வழிபடுக டெதிதிலலா ளை நிகரமாக ம நைசமாக்கமென்று சொல்லப்பட
மிவற்றில னேசுதசெய்தாந் து மீருமபெயா து மூதிசெய்யப்படப்படுக எ - று. (கங)

வரிய மதிபாவுலகநாநியங்கொம்பு மெய்யை

நடுவி லாவகை யியழையு நாணா முதலாந

கடியு மாணிடை மதமாய்க் கவிதகவ மெவரு

நெடுகி லாகுபு சணையியழ மிதக வான முறைபாந

(2) - ன.) வசிய முதலாகிய மறநெல்லா உலாநாயி கருங்கு கொடுக்காந
வணையாகசெய்தாறும, சிறுமலபுருகாக புறகுவினற ம விதிறநியாகந தோன
நினவா கொடுவாரும், (3) கம்) ஓர மமுறையபடி அடியிலலாத (4) மசு) பூசையைச
செய்யசட்டொ. எ - று

(கஎ)

யாவ ராயி வு சீனைரி நைநத தி, நெரப கருமப

யாவ ச மி நும பயிநிபடி யி நு பாரண னைந

மீயி லாவநி னாவநி நய புறநய தாமும

பாவ காரிக ளாகுந் திளையலி பாதேல

(2) - ன.) எவராலும உமையப்பணியா ந செய்கின்றகாரிய ம் யாசகீனம
பல நிலாமலழித சிறந்தவசமெ செஞ்செல்லாத உணைம (ஆரிய) ஓயதகவந்
கொருந் தினவாநதரு உயகம வணை நாயகாநித பாவுகாரிகளாகக்கடவாந எ - னு.

வரங்க ளினனா மயேநதா வபுநதா மகபுநத

காங்க னை நடைந கணைரி கட திளைபபாந யராதம

புருகங் கொல்லநய புருகநய நு கணையிடத தாந

வரகந கொலுநுநு லதநித, ந தரகமந திரிகந.

(2) - ன.) சிவபெருமான இவ வஞ்சலாக ருறககா கொடுக்கவும், ஓசை நிருக
சரங்கையுடைய கணைசப்பெருயான பதிழவுறவு உருதியாக் கொழிநின்றா.
கொடியவரககண்டைய திரிபுரங்கையழக்க நாந கடறிய மாதிரிநதை கணையினி
டாதினும் உரவகையுந் குருகுலவதிநிடத, திவம அயிநுநிரிகக கடைவ, எ - று

(3)

விடுகருங் காலையித மகமுதை வினமபுந்

மடுகருங் காலையிந் முதை மடுகரித திடுகந

நெடுகரு மினனரு வரவியம புருகந் நரநா

நெடுகரு மனநிநு னனநெந் சகராதைய கவி.

(2) - ன.) செலுக்க வகாலகல நாறமுறை நுருசெயந் பிணங்கு நிரும
பப் பெருகையில அமுமுறையே [நாறஉரு] பந்நிரிககவென, மிகக இனியகருப
புடன கூறவும், சிவபெருமான அபிக்ரிகவெந் அனபுடன கலவதென, தோகலோ
வெளிதது எ - று

(ச0)

பாவணை நருமெட டாபாநி பூண கொந்து

பாவணைகெகரி காபாயின மிசு காவிருந் தினநுந்

பூவ லாககொடை யாகியாந புசனை புநிகந

மேவு மகநீர மாயிரம விநிததல மிடுமின.

(2) - ன.) பாவணை செயதரு மெட்டாத பரிபூரணாகிய விநாயககடவா
எம்புடைய பாவணைகரு வெளிதாக இடோ வினங்கு யிருக்கின்றா மலாகன் விசுதித
மாலே முதலியவற்றாந பூசைசெய்து பொருதிய மததிரிததை ஆயிரமுறை சயித்து
அர்ச்சிடுக்கடவா எ - று

(சக)

தாமது பீழைத் தோண்டித் துறா வறுமென நகுநக
கமல நேத்திவ லாதிசேப கவாணுக லாளுபெழ
தமல னாசிய கணை சணை யாகம விதியாழ
தாமமெ லாமறப் பூரி நேத்தா திவாசகத திமும்.

(இ - ள்) உமமுடைய தனபங்களை நொடிப்பொழுதின முன்னே யழிப்ப
னென்று (சிவபெருமான) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய சிவமுால் முத
விய தேவான நெதரிக் கணையுடைய சிவபெருமான திருவருளாப்பெற்று மலர்கள்த
தாங்கி கணைசப்பெருமானை ஆகமமுறைப்படி (தப 9) தாமசுணைமுமுடைய மந்தியும
படிபுசித்தர, ஆயிரமந்திர ஐபமுஞ் செடரனா 6 - று (சஉ)

முதந லோகதர முன்னனி வாவா டுரு மொய யாறாமிசய்
தகம் பரிமங்குல வாலவதம பெறுநிறி தெனாறு
புதக மெய்ததவி வியாதன முவ சேடடிக் பட்டினனான
நெருக பல்லிதழுக தாமரைத நொடிவீர தனத்தேதான.

(இ - ள்) மூன்று விழி மோபும சூரந் தாங்கியுருந்தாய விசாயக்கடவுள்
அவாகருநாரு மிசை நொறுவு புரிந்தா னைந்து வொடா வொடிரை வொடெறா
வகை யிதவாகுமொரு, உணைமத தந்தொழுகடைய விசாயமு லிவொ தன முன்னி
ருந்து சேடருமபடி, செருங்கிய பல தோழங்கோபு ராய மமலாமலவாப பழமையா
கிய ஆசனமாகுக்கொண்ட பிறமதொரு கூற்றின 6 - று (சங்)

படைபெ லாமபாபி பாரதபுருஷ பரமுதமந கதனபாற
படைகொள வானகதை கேட்டனை பாரதநிப னினிமீம
லடைய லாரபுர பவ்வா னழித்த நங் கேமென
நிதைய றுதுணாப பாரெழின மாதவப பிரருது

(இ - ள்) அஸ்கிதங்களை யெல்லாம் (ராமன) வணங்குபொருள், திருவருள்
புரியுந் சிவபெருமானும், விராயக்கடவுளிடத்திற் ஆபுரம்பெற்ற சரித்தத்தைக் கேட்
டனை சோமநாகத மன்னனை ! துனி அதசிவபெருமான பக்கை ஒருபுரங்களை
யழித்ததையுந் கேட்பாடாகவென்று அழகிப் பெருந்தாமமுடைய பிரகுமுனிவா விடா
து சொல்ல, தொடங்கினா 6 - று (சச)

விமலர விநாயகருளபெறுபடவெ முதநிறுது.

சூரந் திருவிருந்தம் - 315

திரிபுர தகனப்படைகள்.

அனபாக னுள்ளமே யால பக கொளும்
வனபாபிப பாரணா மறுமென ரொத்தனா
முனபக ராபெண முனிவி யாதனா
கொட்டி ரானமுத அபிமமனை ரொழிஞன்.

(இ - ள்) அடியவாக ஞானத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாப்பாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான பின்னா யாதசெய்தனர்? முற்பட்டக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன இன்பமுடிக் கூறத்தொடங்கினன் எ - று (க)

எம்பிரான மறுபடமீனை டேஞ்சுந ஞானாக
டம்பிரானாகிய தான வற்புணிக
கூம்பாநுந் முகத்திபையுதவி வானான
சிம்புளபேரல் வெருண்டனன ஸிருமயி னோமென்றா.

(இ - ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தாநாகள், தமது தலைநானாகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான தேவாகள தியானிக்கும் (சித்தாமணி) மூலாகதியாக கொடுத்திலா சரப்பபுடபோலக் கோபித்தனா நாங்கள் திருமயி வந்துவிட்டோமென்றனா எ - று (உ)

கேட்டனன வெளவொளி கிர நகநன
வீட்டிய கவப்பய னிறுநி யன்மலிற்
முட்டணிந் சிலகெடுநக தனானல்பாற்
கோட்டமுற் றமரொயக குழித்திட்டானவன்.

(இ - ள்) கிரிபுரன (அக்ஷை) கேட்டு, வெளவிய ஒளி விளங்குமபடி கிரித்து, தேடிய தவகரினப்பவன் முடிவுசோதலால், உசுக்கொண்டையுற்று விளங்கிய குலப்படையேனாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போபுரிய ஆலோசித்தனன் எ - று (ங)

பெருவளிர் சண்டனை நிராந டனமுதல்
வெருவருந் தானவ விரா யாவரும
பெருவறு வரத்தமுப புழுமிவவயின்
மருவுந் வெனவொ வருந் தெருகனா

(இ - ள்) மிகக் வலியையடைய சண்டனம் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச் செய்யுந் தானவவிராகவெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்புரங்களும், இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவாந்ளும் வந்து சேருதலாக ள - று (ச)

போருள தாயது புயகன டுதியைத்
திருமி னினியெசை செபபி விராகஞ்ச
சீருறு பவகைந் சிறப்பிஞ் செய்தனன்
காருடைந் கெட்டைப்பெருந் கரத்துந் தானவன்.

(இ - ள்) போருண்டாயிற்று இனிதே தோட்டினைவத திருங்கனென்றுகூறி, பொய்வீரர்களுக்குச் சிந்தங்கிய பவகைச் சிறப்புகளுக்குச் செய்தனன். மேகமும் பின்விட்டத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாயாத கையையுடைய திரிபுரன். எ - று (இ)

ஊருறு நாஸினு முவகை யெனமடங்
நாருந்ப பூங்குர லுத்த விராகன

போருறு நாளினைப் புதழுநது நின்றன

சேருறு திரிபுர நெழுநது லாக்கினுன.

(இ - ள்) நகரங்கள் பொருநதுங் காலத்தைக்கொட்டி ஸம் னன்மடங்கு களிப் புப்பொருநது வீரக்கழல்கட்டிய போவீரானை போ ஒருந் தினைதப புதழுநதுகொ ண்டிருநதாரகன அழகு பொருநதிய திரிபுரன படை யெழுநதுக்கு முடிய ந னன் ன - று

(௩)

திரிபுரன படையெழுநது செயதி யுனரியவ

வரியய னயியொனா வமலநாயக

ஹரியநக தியையழகு துலப்பி லாதநம்

மெரிசிப யடையெலா மெழுநது வென்றனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன (போப்புரியநகருதி) படையெழுநது செய்தியையநீன் சது, பிரமணுந திருமாலும் அறியாத மலர்கிதராகிய சிவபெருமானை பொருநது திரு நகதி தேவனா விளித்தது, கெடுதலிலலாத நமமுடைய மூர்த்தினை போபுரையுடைய சேனைமுழுதும் போருக்கெழுநது வென்றனா. ன - று

(௪)

காற்றயிர குடித்தநக குழகன போபுர

யேற்றன னுதலா லீனாடு நாழநடை

யாற்றலசரல பெருபபடையனை தனுநு ரோடுனா

சாழயினன முடிவிற நதநக நகதியே.

(இ - ள்) இயமனுயிராப்பருகிய நகது சிவபெருமானை போபுரையே று னுக்கொண்டனாநபடியால், இப்பொழுது நமமுடைய கலலபரிக்க பெரிய சேனை முழுதுநு சேருகவென்று திருநகதிதேவா பேரினையால் முழுகருவீரணா ன - று. (அ)

முரொரலி நீட்டலு மொயமரின் வீரான

பாரணி கரத்தினா பைம்பொறு கோயினமுன

வீரனா தேவானா வியுநக தவெனாடு

மரானு மவவுழி பந்தது நின்றனன்

(இ - ள்) போப்பேரினையி னெய்யைக்கொட்ட வுடனே, வலியுடைய வீர ாகள், மழுப்படையேறிய கையைபுடைய சிவபெருமானது டரிய பொன்னலங்கிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவானா வியுநககொண்டு நெருந தினைகா அரங்குநிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருநது நெருநகிவினா னன் ன - று

(௫)

வெறு

நகதி நாயக னன்னிய படையினை நீராகி

யநதி வண்ணாத நிருமுன்ன ரமீததடி வணங்கி

யெநகை தானைய நதலைநு மெறுமுடைய பாலும

வந்துவா நெழுந கோயிலவாய தனின மரு வீரரால்.

(இ - ள்) திருநகதிதேவா ஆங்கலடாத சேனையைக் கண்ணுற்று, அந்திவண ணராகிய சிவபெருமானா திருமுனையெடுத்தது, திருவடைய பணிந்து, எந்நையே

அழகிய சேனை தலைவரும், மிக்கவலியுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆநாயமனாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள். எ - று (௧௦)

பூண்ட வாமபரித தேரினைப் பூவனைக் குழவன்
தூண்டி யுபதனை நென்றலுஞ் சாரிடா நுமிப்ப
மூண்ட காதலின் முன்னவா முருத்தின முறவ
னீண்ட வாரகுழ வுமையொடு ஞெபென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாயிரசெல்லங் குறுகாசன பூண்டு தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமசேவன செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவ பெருமான, மயிலிறகின் அடியையொத்த ஞானைவாய்க்கத் தந்தபருதியையும் மிசுநீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடுமே சேவாகளுடைய துன்பதலைகளுக்குக் க்க அதிகரித்த ஆகையுடன் வினாவாக வெழுந்தனர். எ - று (௧௧)

அந்நிபெபாற பாதுகை யடிவல ரிணைடி னுந் தொடக்கிப்
பநி பபெபா பூணுந துபலவாப பலகடை கடநது
மணிபபெபா தேபா ர வாய்தனமுன வரதுவா னனகரு
மணிபபெபா தேரினை யிவாந தன னவறன் சுகமம்.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகைப்பை பாத்தாமராக விரண்டிலுந் தொடுத்தது, சாபமாய்க் குழங்கி ஆபரணமானது திருமார்பிலையைப் பலகடைமேல்கடந்து, நவமணிகளிகழ்த்தப் பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முனையென்று, ஆநாயமனாவிய அழகிப்பொற்றேரை யாரோசணித்தனா சங்கங்கள் முழங்கின எ - று

வெறயி வானவா முழுநாம வானங் குதே ருருவா
யுறா மாடநிமைந் தெய்யுற வெனினி கலை முழுது
முற்று நானெறி முடிதந்தி 'பீரானமென முடிமேறு
கறறை யோங்குதி கான்று களித றுவென் கயிலை.

(இ - ள்) வெனறி பொருந்திய தேவாகையாவரும் பிரகாசித்தேந்தேரினவடிவமாகப் பொருந்திய மாடசிலங்கு ஒப்புறுமபடி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முகிரடனான உவாத்நிகர்கோ முடிதாதுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியிலுபேரினை வெள்ளியருடையானது சுவித்த ககோணடு குளிராத சிறையாகிய கிரணங்களைக் கடியுற. எ - று

கலைமுழுதும் முற்றும் நாண மறி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரண நாடசுந்நிறன் (௧௧)

மான மாணினிபின் னேகிடந தலைநதநா மின்று
மான வானெதி மருவுதல் பெற்றன மேபென
முன வோகையா வெழுந்தெழுந் தாடுவ போனற
கான வாரகுமுன மாதரா ரிடடுவென கவரி.

(இ - ள்) வாசுதங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானதையுடைய மானின் பன்னே யிருந்து அலைந்த நாம இப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரோபொருந்தல் பெற்றேழுமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடுவோனான. எ - று. (௧௨)

அழுத்து பட்டவே முழியி னகன்றதன கருணை
கொழுத்து பட்டிக லவுணன்பாற கூடலு மாமென
மெழுத்து பட்டபுன சினவெரி யீட்டுவார போலச
செழுத்து பட்டசார தாறழிகள் சிலவெடுத தரைததார.

(இ - ள்.) ஆழத்தங்கிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது கிருபையானது மிகுந்து, வலிதங்கிய திரிபுரனிடத்திற் கூட்டுறுமுண்டாடுமென்று, சிறிது சிறிதாக எழத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புகார்கள் போல, செழுமைபொருத்திய விசிறிகளைச் சிலவெடுத்து அசைத்தார்களா ௭ - று

முளைத்தெழுந்ததே போன்றொளிர மொய்மணித் தேரின்
வளைத்த வாராதிரை யாகிய வாருதி நின்ற
தீளைத்தெழுந்திடு நிறைகளே யாமெனச் சிலரால்
விளைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் விசிடப் படுவா.

(இ - ள்.) முளைத்தது தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிறகட்டிய நெடிய திரைசலையாகிய கடலினின்றும் மேற்பட்டெழுந்த அலைகளையா மென்று சொல்லுமபடி, வெள்ளொளிதங்கிய வெண்பாலாடைகள் சிலகணங்களால் விசிடப்பட்டன ௭ - று.

வெண்படாம் வீசுதல ஓர் உபசாரமாம்.

(௧௬)

மிண்டு முப்புர நீறழி விலைவாசியே வுதலரற்
பண்டை நமபத நாமினிப படாருது மெனவுட்
கொண்ட வேராகைபின் வாளராக் குலங்கள் வெவோ
லண்டா போற்றநின் தவனைவன் வாலவட டங்கள்.

(இ - ள்.) மத்ததாற பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்திச் சிவபெருமான எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடைவோமென்று மனத்திடுகொண்ட ஆசையுடன், ஒளளியநாககூட்டங்கள் கூட்டிடுவன போல, தேவர்கள் துதிசெய்யுமபடி ஆலவட்டங்கள் அச்சந்தன ௭ - று

மிண்டு - மத்ததாற பிழைபடுதல

(௧௭)

உடைய நாயக நெருக்கணை யாலழித் திடுமு
னடைய லாடுயி லகத்தெழி னோகுது மெனனாந்
தொடைவி ராநதனிக கொடியிசைச் சாரகொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் தசைத்து விண்ணிடை வீளவக.

(இ - ள்.) (நமமை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான ஒரே கண்ணினால் அழித்துவிடுமுன்னரே, பகைஞரது முமமதில்களுள்ள அழகினைக் காண்போமென்று, மலாமாலையுடைய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவாருடைய துவசங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைத்தது. ௭ - று.

படக மாகுளி சல்லரி பணைகூணை கலல
வடமுழாக்குடப் பறைகர டிகைமணி முரசு

துடித டாரிதண் ணுமைகுளிர் துநதுமி தககை
கடிசெய் மொநதைதொண்டகமிடக் கைதகு ணிசரம்.

(இ - ள்.) படகம் - ஆகுளி - சல்லரி - பனை - கிண - கலவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - தடி - சடாரி - தண்ணுமை - குளிராத ஓசையையுடைய துநதுமி - சககை - காவலைச்செய்யும் மொநதை - தொண்டகம் - இடைக்கை - தகுணிச்சம். எ - று. (கக)

பம்பை தூரியம் பாண்டிலைப படலிகை பணிசர
துமடி தோநரம் புடைபயாழ் துளாபடு கருளி
கமபி யாதெழு வங்கியங் காகளம் லீலி
யிம்ப ராரபல வியங்களு மியம்பின கணங்கள்.

(இ - ள்.) பம்பை - தூரியம் - பாண்டில - சிறு படலிகை - பணிசரம் - முடியற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைக்கருவிகள் - அடங்காதெழும் ஒலியையுடைய வங்கியம் - காகளம் - லீலி - இன்னும் இவவுலகிற பொருந்தியபலவாததியங்கையுஞ் சிவகணங்கள் முழக்கின. எ - று. (உ௦)

கழுகுக் கடைப்படை முகனடி சக கரம்பிண்டி பால்
மெழுநகு யங்கதை முசலங்கப பணமிலை ஞாங்கா
- மழுக்கள் வசிரங் கேடகம் வாள்சிலை யம்பு
கொழுகுக் கடைப்படை தினங்கவண் குளிரி நீர் சலாகை.

(இ - ள்.) கழுகுக்கடை - முகனடி - சககரம் - பிண்டி - பால் - எழக்குயம் - கதை - முசலம் - கப்பணம் - அசரவடிவான வேல - மழுக்கள் - வசிரம் - கேடகம் - வாள் - வில - அம்பு - கொழு - கலப்பை - வேதினம் - கவண் - குளிரி - நெடிய சலாகை. எ - று. (உ௧)

பாச மங்குச முசலஞ்சு லம்பல சூதம்
பூசன மலகிய கரிகையா யுதம்புள்ள மீட்டி
வீச தண்டமென றுரைத்திடு வெயப்பல படையும
பேச ருந்திறற் பூசாக்கள் பிடித்தன ராததார.

(இ - ள்.) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - சூலம் - பலமுடைய சூதம் - போதத் தொழின்மிக்க சுரிகையாயுதம் - புள்ளம் - பாட்டி - வீசத்தக்க தண்டாயுதம் என்று சொல்லப்பட்ட கொடிய பலஆயுதங்களையும் சொல்லுதற்குரிய வல்லபமுடைய பூதகணத் தலைவர்கள் பிடித்த ஆரவாரித்தார்கள். எ - று.

பிடித்தனா - முற்றெச்சம். (உஉ) வேறு.

இலகிய வெழுபத தெணுந் வீரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதா சூழ வாசிலை யிலகக் கென்னு
மொலிகெழு வீரனைங்கை யொருவனா ளொருபெற் றுங்குப்
பலப்படை தமக்கு முன்னே படாநதனை கொடிஞ்சித் தேர்மேல.

(இ - ள்.) விளங்கிய எழுபததெண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுத் தொகையையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர, நெடியவில்லேநதியிலக்கென்னுங் கோத்தமிழ்நாத வீரனொருவன், ஐந்தா திருக்கரங்களையுடைய ஒப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருள புரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சி யுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றான் - எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுபுகளிலொன்று.

இலக்கன - கணபதியின் மூதகமகள். இளையவன் இலாபனைப்படுவன். ( )

ஏகமி லாத வெணநு யிமெனுங் கோடி வெள்ளப

பூகாகன மருங்கு நுழை பொறித்தழ ற மமா நிறகுங்

கோதைவண சிலைக்கை வீர பததின கோபமுள

மாதிர நடுங்க வாமான மணிப்பொலன் நேரிற் சென்றான்.

(இ - ள்) குறமில்லாத எண்ணுயிரங்ோடி வெள்ளசகோகையாகிய பூதா கள பக்கலிற் குழைப்படி அங்கினிப் பொறிக்கோடி க்கும் மாலையுடைய வளமமைந்த விலவேறிய கையையுடைய வீரபத்திரசூரியில், கோபமடிகரிக்கவும், திசைகள நடுங்கவும், காட்டுப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்படுத்த (வேறோ) தேரி லேறிச் சென்றான் - எ - று (உச)

கூரயி லேந்தி நாலா யிமெனுங் கோடி வெள்ளச

சாரதர் மருங்கு நுழை சைமுநப் பெருமா வீரப்

பாரச லதகின் மீது பருதிந தெழுகா வெண்பப

போதணி சிறகாப் பிழ்வாயப் பொறிமயி லீராகது சென்றான்.

(இ - ள்) கூடாமெபொருதிய வேலாயுதவேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள் ளத்தொகையாகிய பூதாள் புடைசூழ, சுப்பிரமணியக் கடவுள், லீலமாகிய பரபபை யுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து தோன்றிற்றதபோல, போததொழிலை யுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டொழையும், புளிகிளையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றான் - எ - று

சணமுகன் - அறுமுகக்கடவுள், முருகன்

(உரு)

வேறு

சிறந்த தேசின்முப் பததுழை கோடி தே வர்களும்

வீரந்த வேனைவா னவாகாலிஞ் சையாமுதற் பலரும்

புறந்தொட்டாநசெழுப் பூரண னருளகொழிந திரனு

மற்றந்தழைத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய நடந்தான்.

(இ - ள்) மேம்பட்ட தோததியையுடைய முப்பத்தமுன்றுகோடி தேவாக ளும். வலியமைந்த பிறதேவர்கள் விசதியாதரா முதலானோ பாரும் பகலிறறொ டாந்து வருமபடி, விராயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று இருநிரனுங் கொலைத் தொழிலமிக்க நாற்கொம்பினையுடைய (ஐராதமெனனும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றான். - எ - று (உச)

கண்ட னந்திமா காளானுண டோதரன் கொற்றங்

கொண்ட முண்டுகோ கன்னனே சுதகன்னன் முதலா

மண்டு வீராகண் மலிபெரும் பூகாக னோடு

மண்டா நாயக னணிமணித் தொப்புறஞ் சூழ்தார.

(இ - ள்.) கண்டவ - நந்தி - மகாசாஸன் - குணடோதரன் - வெற்றிபொருந் திய முண்டி - கோகன்னன் - சுதகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசந்யத்துடன், சேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆசிய நவ ரத்தினமயமான இரத்ததினபக்கலில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். ஏ - று. (உஎ)

உமைமணுளரொள் ளருளின லுறறுநான கடவ
விமைய வோங்கல்பல வனாயொடு மெழுதறொல வதுபோற
ரமைவி ராவுபலி றேரிடைத துனைநதுசென் றனற
லமையு மாமறைப் புரளிபூட டியவளிர் மணிததேர்

(இ - ள்) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான செலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும் எழுந்தருள்செல்வத போல சிறந்த வேதப் புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சமைப்பொருந்திய பலதோகளின நடுவே விளைந்துசென்றது ஏ - று.

நான என்றது கூறும்பிரமன சனை.

(உஅ)

புண்ணி யன்பொலந தோமணிக காலொடு புனித
நண்ணி ருங்குறட பூதாக னலததரு காலு
மண்ணு புணணியத தாலனு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொததது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்) விளைந்தெழுநின்ற புழுதியானது, புணணியசொருபியாகிய சிவ பெருமானுடைய பொறதேரின் அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூசகண த தலைவர்களது நலத்தங்கிய காலும்பொருந்திய புணணியவசத்தாலு, பூமியானது உணு வடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. ஏ - று. (உக)

தேவா யாவருந திரண்டொரு தேனொன நம்பான
மேவி னாவ ரீடங்கனு மேவலு மாமென
றோவி லாவிழை வாலவிழைந தெழுநதது மொகரும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்) சேவர்களெல்லாரை சேர்ந்து ஒரு தேவடிவாக நமமிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிக்ரும இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது செந்திலல்லாத வீருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதியமமாகி விளைந்து மேலே கிளம்பியசையு மொத்திருக்கும் ஏ - று. (உ௦)

குடையும் பிச்சுரம பேமைபா சடையெனக குலவ
மிடையும் வாள்கதிர வேலிவை மீனங்க ளாக
வடையும் கெடக மாமைக ளாகவாத தியவராப்
புடைப பேனைக ளொலிகட லேழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும் மயிறில்களும், துளையையும் பாசடையையும்போ ன்று விளங்க, நெருங்கியவாறும் ஒளிய கிரணதையுடைய வேலுமாகிய இவை மீனகளாகவும், பொருநதிய கேடகங்கள் ஆமைகளாகவுக்கொண்டு, வாச்சியமுழக்க முடைய சேனைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்களெழை மொத்திருந்தன. ஏ - று. (உ௧)

சேனை யம்பெருந கடலிடைத் திரைத்தெழு தினாபோன்
மான மலகிய பதாகைகள் வயினவயி னசைந்த

மேனி வந்தெழு தூளிரீர முகந்தெழு மேக
மான விண்ணவா சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்.) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுகின்ற
அலைகள்போல, மாடசினமமிக்க துவசங்கன இடங்கடோறு மனசந்தன. மேலே
யுயர்ந்தெழுகின்ற துளியாகிய நீராமொண்டுகொண்டெழுகின்ற மேகத்தைப்போல,
தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன. எ - று. (௬௨)

மேககு யாததய விழுதகொடி கூம்பதனயிது
தா ககு வலவிடை சாரதயீ காமனாப புறத்தி
னூக்க மிககெழு தோகனா தோளளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வளளறே ரோடிய தமமா.

(இ - ள்) மேலேயுயர்ந்த பெரிய கொடிகூம்பினமேலே தங்கிய வலி
யமைந்த இடமானது பொருந்திய மாஸரியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராம
யோடு மேம்பட்டெழுகின்ற தோகை நகரிகின்ற தெப்ப முலையவைகளாகவும் விள
ங்க, சிவபெருமான ஆரோகணித்த தோனது பெரிய மரக்கலத்தையுடைய (சேனை
யாகிய கடலினிடையே) ஒடியது. எ - று. (௬௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி விராகண மணிததே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென றடுபாக்
கனமும் பின்னிடங் களைகுறற றிரிபுர னறிநது
சனமும் பின்னிடத் தனிநெடுந் தோமிசையிவாநதான.

(இ - ள்.) மனவேகமும் பிறபடுமபடி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைச்சேவகா
னடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடமபடி, எமது சிவபெருமானுடைய
தேரானது (வினாந்து)சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிபடு குரலையுடைய
திரிபுரன் தெரிந்ததுகொண்டு, தன சைனியமும் பின்னிடமபடி ஒன்றியாகப் பெரிய
தேரினமேவெற்றினுன் எ - று. (௬௪)

வேறு வேறுசென றமரினை விளைமினக ளென்று
வீறு ரோதரு மைநதாகும விளங்குமுடா புராகருங்
கூறியேறுதன கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுந் தெநிநு விடுதன நிமைப்பில.

(இ - ள்) வலிதங்கிய புதலவாக்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும்
வெவ்வேறுசென்று போபுரியுங்கொண்டு கூறிலிடுதது, (திரிபுரன்) தன்னுடைய
கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான எறிய தோடுக்கெதிரே
பொருந்தச் செலுத்தினன். எ - று. (௬௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாணமை
கொண்ட தானவக குழாமபடை குடங்கைகொண்டாபபக
கண்டை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிசையா திகளு
மண்ட மண்டினுன் வரவினை வள்ளலா பாராததா

(இ - ள்) அண்டங்கையெல்லாம் அனாவிராதயில் அழிக்கும் ஆண்மை
யமைந்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆப

பரிகச, வீரகழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரண) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனா. எ - று. (௧௬)

நிணத்தின மூழ்குவே லேநதுதம வீரர்க ணெடுநதோண்
மணத்தல செய்ககண் டேதைய மாறறுதற பொருட்டோர்
கணத்தி னீற்றுறுய படைகர்த திருநதுங்கண் ணுதலார
குணத்தின மேம்படுந திரிபுர னேடுமபோர குறித்தார்.

(இ - ள) (எகிரதத பகைவாகளுடைய) நணத்திலே குளிக்கும் வேறபடையேந்திய தமது வீராதருடைய நெடிய சேரறிநபொருநதிய தினைவமாற்றதல காரணமாக, ஓர் விநாயக சம்பராகததக ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான, போரபுரியும் குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுர ணுடன போரெய்யாக கருதினா எ - று. (௧௭)

வாரமாகிய கணசை மதிதநம ரேசா
பார மேருவில் பங்கயர செங்கயிற பிடித்தார்
நீர னுனமுப புரணுமத தேவரைத் தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடங்கையி லெடுத்தான்.

(இ - ள) தேவதேவராகிய விபிராஸா தமக்குரிமையாகிய கணசப்பெருமானைத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய விலலைத் தாமநாமலா போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திறருங்கினா நீரவாணை திரிபுரஹம் அக்கணேசப பெருமானைப் பணிந்து, பயங்கரமாகிய தனவிலலை அங்கையிலெடுத்தனன். எ - று

விரைது கைநதவெண் டுமைபகு டினரிரு வேருந
குரைது கைநதவார சிவப்படு ராணெலி கொளுத்த
வரைது ளங்கின் னுளமுபின் வாருதி யேழூர்
தரைநு ழிறதன் கிழிர்நுசாய்ந தவவண்ட முகடு.

(இ - ள) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய தம்பைமாலையை இருவருஞ் சூழக் கொண்டு, ஒலிபொருநதிய நெடிய விலலினிடத்திற பொருந்த நாணெலியெழுப்ப [குணத்தொனியெய்ய]மலகருணைகின் கடல்களேழுவ கலங்கின் பூமிபிளவுறது அண்டத்துச்சி பொடிபட்டிச சாயநனை எ - று (௧௮)

தருக்கள வீழநதன் வீழநதன் தடருசி றைப்பறவை
கருக்க றைநதன் வுநிரநதன் கனனவா னுடுக்க
எருருகு மெண்டிசை யிருவகை நாநமு மினைநத
முருக்கு வணகிலை மூட்டிராண முழங்கிய வொலியால்.

(இ - ள) வணமைதங்கிய விலல்களை வளையுமபடி பூட்டிய நாணைது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் வீழநதன். பரந்த சிறையுடைய பறவைகள் வீழநதன் காப்பங்கள் கரைபட்டன ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிரநது) நிலமிசை உதிரநதன். எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுந் துண புறநன் எ - று.

இருவகைநாகம்—பாமபு - யானை. அஷ்டகஜங்கள் - ஐராவிதம் - புண்டரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புட்பதந்தம்-சாருவபூமம்-சுப்பிரதீபம் என்

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்குக முறையே நீற்றும் அந்தநாகங்கள் - வாசுகி - அந்தன்ன - தீக்கன - சுவபாலன் - குளிர்ண - பதுமன்-மகாபதுமன்-காரக கோடகன் எனபன இவையும் முறையே சூட்சுமுதலாக எணடிசைகளிற் பூமியைத்தாங்காநீற்றுகுமென்பா. (௪௦)

பின்கொ முததவார ஞானியிற் பெய்தபால் ஈணையு
முன்கொ முததிட முடங்கிய தொருகைமாற் றெருகை
முன்கொ முததவில் பின்கொடுத சிடமுனை நிமிடிகுத
வென்கொ தெனாமாற் றரியிப்பி றிருவரு மிழைக்காது.

(இ - ள்) பின்பக்கிலுள்ள நெடிய அம்புத ஞானியிற் பெய்தபால் பன அதிநாகங்களையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடங்கியதாகிய ஒருகையும், முன்பக்கிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிடிகுதியாகிய மற்றொருகையும்மாக, எதனாலும் நீக்க அரியப்போன இருவருஞ் செய்தாராள் எ - று (௪௧)

முருக னோடுவந தெதிர்ததனை முதிர்நீர சண்டன
பொருள் னநதியோ டமாந்தனை பொருதிற்றா ண்டன
செருவ லாரியோ டேறறனை ஹிரிபுர வமைநரன
வருசயநதனை முருகதனை மதனெ ஞு மைந்தன.

(இ - ள்) வலிமிகு பிரசண்டன முருகக்கடவுளுடன் வந்தெதிர்ததனை போசெய்யத்தக்க வல்லமுடைய சண்டன ஒப்பில்லாதநகதியோடுபோசெய்தனை திரிபுரனுடைய மகதிரி போசெய்யத்தக்க வலாரியாகிய ஓந்திரி ஹெடுதிர்ததனை மதனெனனும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்)மகன் சயந்தனோடுபதைத்தனை எ - று

சயந்தன - ஓந்திரன் மகன்

மதன - திரிபுரன் மகன்

(௪௨)

ஆல மேயென வழன்றுபொ ன் னிருநிபை யூராத
கால கூடனபுட புகந்தனை சுலந்தமா டுரிந்தன
நில வீரபத திரனோடு மிருப்பொலி லொலுத்திக
கோல வரசிர தமிட்டிரன் குறிப்பின லெடுமப்போ.

(இ - ள்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொகிதநூப பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புட்பதந்தனை யெதிர்த்துப் போசெய்தனை அழகிய செசிர தமிட்டிரனென்பவன் இருப்பும்மதிலைசெலுத்தி, வீரநாகிய வீரபததிரோடு பெரும் போசெய்தனை. எ - று

புஷ்பதந்தா - இவா வ்நோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாததிகம்பேசின பாவத்தைப் பரிசுரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவீத்துச் சிவாச சனைசெய்ய, அவா பத்திகிரங்கிய பரமபதி அவாக்குக் காட்சிதந்து புஷ்பதந்தரென நாமமும, இழந்த பற்களை மீண்டும பெறுகையும் அதுகிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம். (௪௩)

மள்ளர் போற்றிட வீமகா யப்பெயா மன்னன்

வெள்ளி மாமதி லூர்நதுபோய் வீராயகா மைந்தன

றள்ளு முயிற லிலகணைச் சாரதன னவன்பா
லுள்ள வீரருட புருசுண்டி புருததுமே லடாரதான.

(இ - ள்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமகாயனாகிய பெயராயுடையவன் பெரிய வெள்ளிமலைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று விநாயகக்கடவுள் குமார ஞ்சிய நீங்கப்படாத வல்லபமுடைய இலக்கணை யடைந்தனன். அவனிடத்துள்ள வீரர்களிலே புருசுண்டி யென்பவன் கோபித்துப் போருக்கு மேற்கொண்டான். எ - று.

கண்ட னுதியாக கண்ணுத லாரபடைத் தலைவா
பிண்டி தானவன் வீரரபடைத் தலைவரே டெதிர்த்தாரா
மணி பூகாகனா மதறவன் வயவாக னோடு
தண்ட மாநிக்ருத் தண்டமா நிகளோடு சமாததார.

(இ - ள்.) கண்டனமுதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மத்த சாற்பிறழ்படுங் கிரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரே டெதிர்த்தார்கள் நெருங்கிய பூதவீரர்கள் அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கின வாகளுகு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமான்ஸதர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். எ - று.

வேறு.

வாளோச்சுவா கணையுநதுவா வடிவேலபல வெழிவா
ராளோடற வேழத்தூ ளடுவாபரி தெறுவா
தாளோடற வீரத்ததொகை தடிவாரெதிர தானை
கேளோடற வெழிவாவினை கிளா பூதாக டலைவா

(இ - ள்.) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அத்திரங்களைச் செலுத்துவார்கள் கூடாமையாகிய பலவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆரூடன அறம்படி கொலவார்கள் குதிரைகளாக கால்களும்படி யழிப்பார்கள் இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்தருசேனை கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். எ - று.

(சுசு)

பாப்பாவிழி வெகுளித்தழல் படுவாரிமை தீயத
தீரப்பாபல நூநிபபபல தோப்பாகரை யடுவா
ரார்ப்பாபாசெழு முடிவாசிலை யறவானிக் குணடித
தூர்ப்பாபாசெழு மொழிவெஞ்செஞ் சொலவாரதயித தியரே

(இ - ள்.) அசுரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போனை) பாப்பார்கள்; கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கிணியைக் கக்கிப் பலருயிரை யழிப்பார்கள்; பலதோப்பாகளைக் கொலவார்கள், ஆரவாரிப்பார்கள், கொடியும் கிரீடமும் நெடியவிலலும் மறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தி எங்கும் நிறைப்பார்கள், வெஞ்சினமாகிய நெடிய மொழிகளைச் சொலவார்கள். எ - று.

வெஞ்சினம் - கோபாலேசத்தாற கூறுதல்

(சுஎ)

தாளற்றன ரனாயற்றனா சடங்குடா சொரிய
நாளற்றன ருரமற்றனா நகையற்றனா மதுகைத்

தேவதானை முடியுறவா சொல்லுறவா விநா

தேவதானை படைநிற்பு கொலைவெகைநிறைபார்.

(இ - ள்) ஆயுதங்களால் வீழ்ந்த கொலை, சொழிவெகையால் வெல்லிய யானை போன்ற வீரர்கள் காலநாட்கள் (சிலா) இடையொழுகாக்கள் வயிற்றிலுள்ள குடங்கள் சித்தநாட்கள், மார்புள்ளவாட்கள், பலவற்றாக்கள், வெகைகிப கோளறப்படாக்கள், முடியுறவாக்கள், சொல்லுறவாக்கள், வீரக்கொள்கை யொழுக நாக்கள் எ - று (சக)

நிணமுக்கண தடிப்புக்கண நீழ்முருக னுக்க

வண்ணமெனமுருக மாயிருக்கண மலியுமனிர னுக்க

வண்ணநகை தெரியுக்கண வழுதுமலிநி யுக்க

நிணமுக்கண கறையுக்கண பெரிநிற னுக்க.

(இ - ள்) (இரண்டாம் சிறிசில் போவீரர்களுது) கொழுப்புசுள சிந்தனை ; னான சிந்தனை, வினாநுதம் முடிவெழுத்துப் புகள் சிந்தனை, விரைவாகிய பெருவிய சமுத துக்க னொழுகுதனை, தலைமையி சிந்தனை, மிகக் விரைவாக சிந்தனை, சிழ்வாய்கள் சிந்தனை, நாறுகள் நுகுதனை, தீயையசொரியுக் கண்கள் விழுந்தனை, பிணங்களை சிந்தனை, உயிரெழுத்துகளை, மிகுதியாகிய நால்களுக்க சிந்தனை எ - று (சக)

ஆடுதனை யுடம்பல வாடுதனை பையக

வாடுதனை தேவவெகைய வாடுதனை நிரக

யோடுதனை கருதியுடம்பல வகுக்ககவ விநையை

தேடுதனை வாடுதனை நினைநெருகிமண நகரை

(இ - ள்) பல கவந்தகவனாடின தேய்கள் கூத்தாடின, பருந்தகளுக காதலர்களுக கூட்டங்கொண்டன நிரந்தர நாயகளுக கூடின உயிரெவ்வாழ்ந நினைசகீடாறும் கூடின ப'ஜயலட்சுமி பெருமையுறநனை. பூமிதேவி பிணங்களைச சுமந்து வருநனை எ - று

யுபம் - கவந்தம், தலைவற்றவுடல்

(௫௦)

இவ்வாறா பரிசாலைபி லெகாபூசாக்கள் படைபாற

தெவ்வாசிய வவுணவாபடை முழுதுகைகை வுற

வவ்வாபிநு கையோனமுத வாரி பார்ப்பி யமரின

செவ்வாயமையு மிதநவாபரி தெருவற்றது மினிககைகள்.

(இ - ள்) இவ்விதமாகப் போசெய்கையில், எவிரத்த பூசேனையாற பகை வளவிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுதுகை சித்தநகை ஆவகையாகப் பன்னி ரண்டு சித்தநகைகளுடைய சுபதிமணியகடவுள் முதலானவாள் செய்கின்ற யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான திரிபுரத்தை யழித்தகையையும் இனிக கேட்பாயாக எ - று. (௫௧)

வேறு

தார காகுரன் சிலகமா முகனறனிச குரன்

விரா முகரும வேறுமோர வடிவெகை டனையான

கோர னுடைய பிரதானன் குபாலை பாணகா

வார மாகிய படைமெலா முலைநா மலைநகை

(இ - ன்) தாரகாசுரன் - சிறந்ததிருக்கழுக்கன் - ஒப்பற்ற சூரபன் மனாகிய வீராகண் மூவரும் மற்றுமோர் வடிவங்கொண்டாற்போற்றவனாகிய பங்குசுரபான் தோற்றமுடைய பிரசண்டனென்பவன் குமாரகடவுள் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழுவது மழியுமபடி போசெய்தான் எ - று (௫௨)

சுண்டி கருத்திலிள கனுமெனக் கலந்தா டுநிலை
மண்ட வங்கொளத கடள்வரா சிலைக்கணை கடைநாட்
கொண்டல போற்றுகாரிந தரைக்கணக் களவையிற் கொடியோன
மண்டு றோனையை யழித்தவன் வகனநே ரடுததான்

(இ - ன்) முருகப்பெருமான சுண்டி தோளையையுடைய பெரிய மயில்நாகனத்தை மண்டவடிவமாக விராத்தசுசெலுத்தி நெடியவிலலில் அப்புகளை ஊழிக்காலமேகம்போலப் பெய்து அனாவிராமகாலத்திற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நெரேசென்றான் எ - று. (௫௩)

நோந்தி மெபிர சண்டனவா எரிகணிலக் தாகுகி
வாராத வில்லினைத் தேநினை வழங்குபல பட்டைய
யோந்து வானவா படைசுளு மிறுத்தவன் செயபுக
கூர்த்த மாயையோ டவீனையுங் கணையினுற் கொன்றான்.

(இ - ன்) போபுரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருத்திய வில்லையும், தேனையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் கெட்டி, சேவாத திருங்களையும் மழித்தது, அவன் புரிகின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே கொன்றான் எ - று. (௫௪)

சுண்ட மாருத மென்பொருளு சண்டனசேனைகளை
சுண்ட துண்டனக் களாகியோர கழகையி னநதி
கொண்ட கொண்டால் போரையுங் குமைகதுமுத கணையா
லண்ட ராகத்திட ரண்டை நுயிரையு மழிக்கான்.

(இ - ன்) பெருகுகாற்ற்போலப் போசெய்யுந் சண்டனுடைய சேனைகளை, நந்தியானவா ஓர் வீராடியில், ணை - துண்டனங்களாகச் செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போர்களையும் மழித்தது, மூன்று பாண்டகனாவ் அமரர்க்கு ஆப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையும் மழித்ததான் எ - று

சண்டமனவேகம்

(௫௫)

புட்ப றக்தென்ப பறக்குமபொன மதிவினோ துமணை
கட்டி சுந்தொடை கட்டி கட்டி விலக்கி
விட்டி வறகட்டி கொதிந் தரவிடுக தாமதது
புட்ப கருதனை கணையினு லவனுடல் பொடிதகான்.

(இ - ன்) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொனமதிலேறிய அழகிய தம்பையாகிய சேனையையும் பசிய மலாமாலையுணர்ந்த கால்கடனுடைய சேனைகளையகற்றி, ஆகாயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான சேனாத திரியச்செலுத்திப் போசெய்து அவனுடலைப் புட்பதந்தன இரத்து அத்திருங்கனாற் பொடிசெய்து கொன்றான் எ - று (௫௬)

வெள்ளி யிருநிலை டெதிர்ததிநிம விமகா பனைநோந
தெள்ள லிலபல போரெலா மிறறயிமெய யிராகதந
துள்ளி விழந்துவாரா தபபுரு சுண்டி.நா.ற கணையா
ள்ளி யுண்டன நைத்தகு மவுணனு முயிரை

(இ - ள்) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த விமகாயனை யடுத்தது, இசுழுவிலலாத
பலவகைப் போசைசெய்து, உடலினின்றுதிர்மானது குதித்தோடி மொழுகுமபடி,
புருசுணடியெனபவன நான்கு கணைகளால் அந்தத் தகுதியாகிய அசுரனுடைய அரிய
வயினையுள்ளிப் பருகினன் ஏ - று (௫௭)

இருபடி ரொசசியை டெதிர்ததவச சித்தமிட முரணை
பொருபடி நோபொலந தேரொடு பொருநாகுற கணையாற
செருபடி மோதென வவுணாக டெருமச செகுத்தான
விருப்பின வேளவியி னமரர முயிருடை விறன்.

(இ - ள்) (தக்கனுடைய) யாகத்தில ஆசையோடு தேவானுயிரைக்கொன்ற
வீரத்திரக்கடவுள், இருபடியும்திலோ டெதிர்த்த வசசிந்தமிடமுர நெனெபேரனை, மலை
யையொத்த தேருடன் போசெய்து, நான்கு பாணங்கொறு பின்னே போரேதென்று
சொல்லுமபடி, அவுணா அசுசுமடையக் கொன்றனன். ஏ - று (௫௮)

வசசி ரத்தினு விரதிர வவுணனமந திரியைக
கைசுரி ரத்தையோ டளவிலபோ கணபுள நொருவை
நசசிர கதநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரசசி ரத்தினை யிரிந்தன னணிந்தனை வாகை.

(இ - ள்) இரத்திரனுனவன் திரிபுரனுடையமந்திரியைவசசிராயுத்ததைக்கொ
ண்டுகைசிரத்தையுடன் அளவிலலாத போசெய்து, பறவைகளுங் கழுஞ்சுரும விரு
மபத்தக உதிரர்ரொழுகுமபடி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிந்த அவ
னுடைய சிரசையரிந்தனை, வெற்றிமாலையணிந்தனை. ஏ - று (௫௯)

சயநகல முபபுரன நனையினு டெதிர்ததவல சமரத்து
வயநகு பங்கிடக கைப்படை போக்கிடெய வடிவோல
புயந்து மேலவரும பொருநாகள சிவங்களும புரட்டி
வயந்து விண்ணவா டெதிறமிட வவனுயிர விளித்தான.

(இ - ள்) சயந்தன திரிபுரனமக்கேன டெதிர்த்தது அவனது போரவலபம
விளவருமபடி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செல்லுத்தி, அவர்களுடையும, கூடாமையாகிய
வேலையும, கோபித்த மேலவருகின்ற போரத்தொழுவாள்வள சிவங்கலையும் புரட்டி,
தேவாள்வள தளித்தத் ததிசெய்யுமபடி அவனுயிரை யழித்தனன். ஏ - று (௬௦)

சிலைவ னைத்தமா புரிதரு திரிபுர னேடு
மலைவ னைத்தவா வணசம ராடிமற றவனகைக
கொலைவ னைத்தவன கொடுமந துமித்ததுடன் குழுமு
மலைவ னைத்தவா ருதிபொருடஞ் சேய்யு மழித்தா.

(இ - ள்) விலைவளைத்தப போசெய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை
விலைவ விளத்த சிவபிரானுர் வணமைத்தகிய போசெய்து, அவன தையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவிலைத் துண்டித்தது, அவனுடன் கூடியிருக்கும் ஆலைகளபொருத்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனா எ - று.

வாருதி - நீர் உதித்தற்கிடம். (௬௪)

வேறு காரமுதம் வாங்கினன் வெடிபட வாராதது
நூறு வாளிக னூறுதா ராரிர நொடிபடி
னேறு மேறுமா லாக்கிய விதைவானா கடவுள்
கூறு தோமிசைத் தூண்டினன கொடியபா தகனே.

(இ - ள்) கொடியபாதகளுகிய திரிபுரன வேறு விலையெடுத்து வெடிபடும்படி யாரவாரித்தது, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுதா ராரிர நொடியிலே, ஏறத்தக்க இடமுந் திருமாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானா செலுத்தம் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரினமேலே செலுத்தினன எ - று. (௬௨)

விடுத்த பக்திர மிமைகருமுன விலக்கிவெங் கணைக
டொடுத்த நனமுடி கவயந்தூ ணிக்கொடா மானகீற
ரமித்த சேமத்தே தரணைதையு மறுத்தன நமலன
படுத்த வேணிலி னொதியென நின்றனன பதகன.

(இ - ள்) திரிபுரன செலுத்திய ஆஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமா னா இமைக்கொடு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - அம்பரஞ்ஞானிகள் - தொடங்குதலெல்லுங் குதிப்பூட்டிய தோ கள் - அடுத்திறன்ற சேமத்தோகளை முதலிய வெல்லாவற்றையுந் துண்டித்தனா (அத்தொலே அவன்) மிக்கவேன்ற்காலத்து ஒதியமரம்போல நின்றனன, எ - று.

சேமத்தோ - உதவித்தோ.

வேணிலினொதியெனந்து வேன்றிகாலத்து ஒடியமரம் இலைமுதலியன உதா ன்து மரமாக நின்றனன (௬௬)

முன்னா நாரணிய முப்புரன முகத்தினை நோக்கி
யெனனை யாளுடை யானினு மெச்சமா வல்லை
யனனதாறறுதி யகனறுவா வென்றருள புரியு
முன்னா மைந்தாக எண்ணெரு முடிந்தவா கேட்டான்

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான, தமமுன்னே நாண முற்றிநின்ற திரிபுரன முகத்தைப்பார்த்து, இன்னொருசெய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில் நீ வல்லவன் அதனை அப்பாறச்சென்று யோசித்து வினாவிலவந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாயமலர்ந்தருளுமுன்னா, தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன) எ - று. (௬௪)

வாராத தாலெழு மவலததை மாறமினன மாறா
வீரத தாலெழு முனத்தினுல வீழமுதின முன்னுஞ்
சாரத தானினை தானவை சாரதனை வவற்றிற்
கோரத தாலெரு முவராயக ருறுகின் றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்) (புதல்வரிடத்தூண்டாகிய) அனபினாலெழுந்த துன்பத்தை யொழித் தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுதின்ற மனத்தினால், சிறந்த மும்மதிவுகளை

யும் வரக்கருதினன். அவை (அருகனமே) வருதன அமமதில்களே பரந்தரபாரிய
வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனை எ - று (௬௩)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயில்களைச் செலுத்தி
விண்ணி பாயகுவன வேலையிற் பாயகுவன மிகையான
மண்ணி பாயகுவன பாதலம் பாயகுவன மாறறூர
கண்ணி பாயகுவன கருகதினுட் பாயந் தித திறீஸான

(இ - ள்) எல்லோர மனங்களிலும்பாயந் கொடிய வல்லாருந்நிட கிரி
புரன் வலிதாகிய போனாச்செய்து மூமமதில்களைச் செலுத்தி உடனாய்நிற பாய
வான; கடலின்பாயவான, திசைகளிலும் பூமியிலும் பாயவான, பாதலத்திற் பாய
வான, சத்தருகுகளேபிறிற் பாயவான எ - று (௬௪)

உலக நான்குனைத் தலைப்பெயும் பத்துமுள் ஞாநடத்த
வலகி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின மமர
வலன விநதன மாதிர்த திரணடுநா கமுமவான
குலவு மிஞ்சியோ டவுண்ணவன பீபாசுமிக துள்ளில்.

(இ - ள்) நெருங்கிய மூமமதில்களுடன திரிபுரன் வலியபோனாத தொடங்
கியபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உளஞ்ஞடங்கன கணங்கிலுந் அண்டங்களும்
நடுங்கின. தேவர்கள் நடுங்கினா திசைகளிலுள்ள (அவ்வுட்கஜங்களை அவ்வுட நாகங்க
ளென்னும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று

நான்கின்த தலைப்பெயும் பத்துஎனத்து பதினான்கெனக் கொள்க (௬௫)
எமபி ராணுமவண டோவல மிடமுற் வியக்கி
யுமபா மாதிரி முதலவ னுறறுழி யுறறுக
கமப மாகவன ஞாநபுரி மாயையுந் கடநது
பமபு போரினாற் பன்னெடுங் காலமபா ணித்தான.

(இ - ள்) எமது சிவபெருமானும் வணமைதற்கிய தேனா வலசாரி இடசாரி
யாகச் செலுத்தி, ஆராயந் திசைமுதலிய அவனசெனற் வீடங்குளிறசென்று, கமப
மாகுமபடி அததிரிபுரன்செய்த மாயையையுந் கடநது, பல நெடுங்காலம் மிகக்
போச்செய்தனா எ - று

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல் போரினாற் காலம் பாணித்தான என்றது
போததொழிலாற் காலம்போக்கினுரென்பதாம். (௬௬)

இவ்வு தாழ்ந்தவாக கிமைககுமுன நமமைபு மீட்புங்
கரத்தை சூடிய கடவுளார கழலபணிந் தவனுன
வந்தந் ராயென வாங்குளுஞ் செய்யுமென நஞ்சி
யரத்தை வானவ மமலாகுள் பணிந்நெழுந் தறைவார.

(இ - ள்) யாசித்தப் பணிந்தவாகட்கு இமைப்பொழுதின முன்னரே, நம்
மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரத்தைமலை சூடிய சிவபெருமானா திருவடிகளைப் பணிந்து
திரிபுரன் வரத்தை (எனக்குக்) கொடுப்பாயென்று வாங்குதலுமாகுமென்று, தன
புற்ற தேவர்கள் பயநடி, மலரகிதராகிய பரமேசுசுரது மலாபோன்ற பாதகை
ளைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள் எ - று. (௬௭)

நொடிக்கு முன்னுல கணைததைபு நுண்பொடி யாக
முடிக்கு நீயிரமுப புரெடு முணபிபல் காலம்
வடிகும வானபடை யாறசமா புரிமன வெழுசசி
பிடிக்கு மோவீன யாட்டலாற பேசினவே றினேறே.

(இ - ள்) நொடிப்பொழுதிற்கு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் நுண்ணிய
பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூரமையாகிய சிறந்தஆயுதங்
களாற் பலகாலம் பாபுரிசினற் திருவுள்ளமானது, கருத்தக்கத் தோர் திருவிளையாட்
டலலாமல், சொல்லுமிடத்தில் கேறினவே - று (௭௦)

எம்பி ரானவீன யாட்டின யாவிரே யநீவரா
எம்பி லாதபேர வுணர்ண் மாதவ முடையா
னுமபா தாதையின் சிறமத மைனிவ ருலைய
லெம்பி லிவ். வெநிா நின்னுபல போவீனேத தலினுல.

(இ - ள்) எம்பெருமானுடைய திருவிளையாட்டை எவாதாமறியவல்லவா
தேவரீரக்குப் பிதாவான பிரமசிவமும் மனமதனும் இயமனும் அழியுமபடி கோபித்த
தேவரீர்க்கெதிரே நின்று பலவிதமாகப் போபுரிந்த தன்மையால் அனபிலலாத போர
செய்யுந் திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனுயின. - று (௭௧)

யாங்க ணீபுரி போரினை நோக்கலு மாறறேற
தேவகொள கொன்றையாய் சிறுவரை யவுணர்ச்ச செருகுது
வீங்கு லாக்கைய மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார
பாங்கு நின்றவ டானுமப படிசெய்க வென்றாள்.

(இ - ள்) தேவரீர் செய்யுமபோரை அடியேன்கள் பார்க்கவுஞ் சகியோம்.
தேவனுமுகவ கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவனபுதலவளையுங்கொ
ன்று புரித்த வெற்றிமாலையை யணிந்தருளவேண்டுமென்று (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள்.
பக்கல்லி நின்ற உமாதேவியாரும் அங்கனமே செய்கவெனக் கூறினாள் - று.

வாதி னாலொரு காளி பேரற போரினா லவிய
கோதை வாகிலை முப்புரன கொற்றரீ காண்ப
போத வாரமா புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிபரா
மாது காணடிபென றுரைத்துவா ருதிவிட யயினேறாள்.

(இ - ள்) பார்க்கடலிற் றேனறிய விடமருந் தியசிலபிரான (நிருத்த) வாதின
ஓப்பற் காளியைப்போல, போரினாலே வலவெனுகிய மாலேக்கடியுந் திய வில்லேந்
திய திரிபுரன வலவமையை, நீ காணுமபடி பெருந்திய பெரும்போரைச் செய்தோம்
இனித் திரிபுரத்தைச் சாய்பா செய்வோம். டெண்ணே! பாப்பாயாகவென்று (உமா
தேவியாளைப் பாத்தாள்) கூறி - று. (௭௨)

மாய னாகியோர் மனததையு மளவையுங் கடநக
தூப னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முததலைச் சூலத்தை விடுததமை காணா
மேய முப்புரம் பலியொடும வெந்தமை கண்டாள்.

(இ - ள்) திருமால் முதலானவர்கள் மனததையும் அளவையுங் கடந்த
புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிகின்ற முததலை

வேலாகிய சூலாயுத்தகைச் செலுத்தினமையைக் காணாதவர்களாகி, பொருந்திய திரிபுரமானது பலியுடன் வெந்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய முதற்பெயர். (எசு)

ஆற்றல் சாற்றைவ ராயினுந் தமமினமே லான
வாற்ற லாளரோ டெதிராநதுமுய வாராகொலோ வமரா
‘மீதாற்ற வாணமையன புரத்தொடு சூலியன சினதகா
ன்றறப் பட்டன வென்றிடி னிலவுவை யகத்தே.

(இ - ள்) தேவர்கள் சோல்வியடைந்த ஆணைமதத்தனையுடையவனாகியதிரிபுரன்தன் முப்புரங்கொடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபத்தாலநீறுசெய்யப்பட்டவனெனினால், விளங்குகின்ற இவவுலகத்தில், வல்லபமிக்கவர்களாயினும், தமமைக் காட்டிலும் மேலானவல்லபமுடையவர்களோடு பகைத்தும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையாக்கள்) எ - று (எடு)

கணங்க ளாரத்தன கலித்தற விரை நெகொடி தோமென
மணங்கொள கற்பக மலாமழை சொரிந்தனா வாமோ
துணங்கை யாடின பேயினந தொருகளம பாடி
யணங்கு தீர்தன ரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்) கணங்கள் ஆரப்பரித்தன. இடபக்கொடி கலித்தது தேவர்கள் (சிவபெருமா னேறிய) தேரினமேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலாமழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொருகின துணங்கையாடின திருமால் முதலியவர்கள் யாவரும் நெருங்கிய யோர்கள் ததைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை மொத்தியாடும் ஓர் கூத்தது இசை, “பழுப்படை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்” —என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக

களம்பாடுதல பரணியெனப்படும. (எசு)

எரித்த சூலமீண டெயதுமுன முப்புர னிறைவன
வரித்த பூங்கழற பக்கதிடை வந்தொடுங் கினனா
வரித்த திக்குடை வீமலனாக கன்றுதொட் டெவருந்
தரித்த ளாரதிரி புராரியென நயாதவத் தனிப்போ.

(இ - ள்) (திரிபுரனுடன் முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பிச் (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழகிய வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியிலே திரிபுரன வந்தொடுக்கமாயினன். விரிந்த திக்காடையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்றுமுதல் எல்லாருந் திரிபுராரியென்று உயராகிய சிறந்த ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள் எ - று (எள)

யோகி யாயிருந் தீயோகமுத தியையினி துதரிப
போகி யாயப்பல போகமும் புரிந்தருள புனித
வேகன போரபுரிந் தறிவியா வென்றிலெவா போரின
பூசு மா திக ளறிந்து போ ருளுறவாரா முறையின்.

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களை யுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செய்து அறிவியாமற்போனால், போரிலே யூகமுதலியவற்றை எவாதாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவாக்கன்? எ - று (என)

விழுந்து சேராகவன் பூகாமேஸ் விழிநகடை வழங்கி
யெழுந்து வாகவா வணங்கிட வெம்பிரான மீண்டு
கொழுந்து கொண்டுடழு வெண்கதிக கயிலையைக் குறுகித்
தொழுந்தொ மங்கட வுளக்கருள் சுருதுவீர் நிருநகரா.

(இ - ள்.) (போரில்) விழுந்து சேர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக்கண்ணாக்குசெய்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான நிருமயி, கொழுந்துவிட்டெழுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களை யுடைய கயிலையங்கிரியை யடைந்து, சமமைப பணியுந்தீதாநுந தேவர்களுக்கு அநுககிரஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனா எ - று (என)

எரியிட கதுரின ருட்டய வெம்பிரான் நனக்குத்
திரிபுரத்தவ வணிகதவந நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு ரப்பிரிந தரிமுதற் பண்ணவா பலரு
முரிய தததம் திருங்கதியுறறுவாழ்ந தனரால

(இ - ள்.) தீயினிடத்து நன்று ஆனந்தத் திருநடனஞ் செய்தருளும் எம்பெருமானுக்கு, திரிபுரணழிந்த அக்கினத்தில்திருவிழாவும் அனபுடன்செய்து, விண்டு முதலிய தேவர்கள் பலருமெடாருந்திய தங்கடங்கள் பெரியபதவிகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தாக்கள் எ - று (அ)

கனனி மாமகிப பூரணைக காமாழிப் புரத்தேநான
மன்னு மாருயிர் மாயநதுவா வவரமிகு பயனைத்
ஆனை வலிவதைப் பாருளி யென்று சொல்கின்ற
ரன்ன ராணையில விழாசெய்வா ருருமபயன பெறுவாரா:

(இ - ள்.) புரட்டாசிமாசத்தப பூரணைத்தினம் அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அதனைத்தைப் பாருளியென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்திலே (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று (அ)

அந்த ராணையிற் தததம் தாற்றலுக் கேற்ப
வெந்தை யாதமங் கருநரணை யாதிக வியற்றிக்
கந்த மாராதநெய் தயிலமொன றுறத்தி விளக்கிட்
டுத்து மன்பினுற் போற்றுவாராக் குறறுதுதி வினையே.

(இ - ள்.) அந்தநாலில் தங்கடங்கள் சகதிக் கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சுணை முதலியவற்றைச் செய்து, வாசம்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபமவைத்து, தமமைச்செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்பவர்களுக்குத் தீயினையானது சமபந்தப்படாது எ - று. (அ)

அணைய கன்னிமா மதிவரு பூரணையதனிற்
கணையும் வாங்குந் கருவிட மயிலின்றுவன பூசை

செவ்வாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசகுலசேகர புலவ சிகரத்தினம்

ஆகிய

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிச்செ

கூர்மபுராண மூலமும்

புருவகாண்டம்.

முதலாஞ்சங்கியை.

விளம்பினால்.
புரட்டாதிரு.

சைவப்பிரசாரணமும், தமிழ்ப்பண்டிதமும்

ஆகிய,

யாழ்ப்பாணம்

நா - கதிவைவெற்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய வுரைமும்.

இவை

சென்னை

பிரமலர்ஞ்ஞாபபெட்டை.

வித்தியா ரதநாகரம் பிளவில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1878.

Registered Copy Right

உரைப்பிரகடனம்.

அகண்டாகார நித்தலியபக சச்சிதாநந்த வஸ்துவாய், சர்வ நித்தந்துவ சர்வாநுரோக முர்த்தியாய் வினங்காநின்றவென்றமாதே அதிபரமார்ப்பதி யென்று ஆன மாக்களைய நமஸெல்லாம் அறிந்து வழிபட்டியடிமாறு மெய்ஞ்ஞான சாதன திவ்வியாயிர் தக்கனைப் பொழியுந் சத்துவஞான சிவபுராணம் பத்தினுள்ளும் அதிசிறப் புடைத்தாய்பாந் கடல் கண்டத் தரலத்திலே, கமடவுரு வெடுத்த அமுதமளித்த பதமநரபுத் தவளால் ஆமரர் முனிவர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டதாய், இருகண்டக்களையும், களையும், களையும், ௬-000 கிரத்தக்களையுந் கொண்டு சகல வேதாகம சாரங்கனையெல்லாம் உள்ளடக்கிய தாய் விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தது ஸ்ரீ கீரீம மகாபுராணமேயாம். இதனை ஆரியதிரா விட பாலாவிற்பன புலவ சிகரத்தினம் ஆகிய நிதிவீரமபாண்டிய அரசரேறு சொன்ன யம் பொருணயங்கனோ டெல்லங்களுந் துலகிச் செந்தமிழிற் செய்யுள் ரூபமாகப் பெயர்த் தளித்தனர் அதன் பூர்வகாண்டத்திலே, புராணலக்கணம், பரிசுவத்துவம், வருணச்சிரம தருமம், பிரகிருதி யுற்பவம், பிரமகாலவளவை, வேதவராகதர்பம், தமோ ருணசிருட்டி, பாவதிதேவி திருவவதாரம, திருமணம், அரசபாரம்பரியம், அந்தகாசர வாணசா சாருப்பேறு, சிவலிங்கப் பிரதிட்டை, புலத்தியன்மரபு, இராமகிருஷ்ண லீலாவிபுதி, இராவணவம்சம், சத்திராம சகத்திர மந்திரம், யுகதர்மம், காசிமாபுரத் மியம், மனுமரபு, நவகிரக மண்டலவளவு, அட்டமூர்த்தி யியல், உலகநிலைமை, வான வர்வாழ்க்கை யாதியவும்; உத்தரகாண்டத்திலே, மாகேசுரபிரபாவம், கிரியை, பாச பத-சங்கிய - அட்டாங்கயோகங்கள், சிவஞானமகிமை, சிவசத்தியின்செயல், ஆசமன விதிசிராத்தியமம், நித்தியசர்மவிதி, பொதுவிதி, யாகம், தலாபுருடாதி தானபலம், பாரமேஸ்வரரூபம், விபூகிமகிமை, தத்துவதரிசனம், உசௌசகரிணயம், ஆச்சிரமலக் கணம், மகாபாதக பிராயச்சித்தம், சிவபுராணம், சலந்தராவதம், திரிபுரதகனம், உப மன்னியர்பேறு, திர்த்தமகிமை, பிரளயசப்பவம் ஆதியவுமாயி உலகர்க்கு இன்றி யமையா விசேட ஞானங்கனையெல்லாம் தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் இப்புராணப் பொரு னைச் செந்தமிழ்பயின்ற புலவர் தெரிந்து பபனுநதலபோல, ஏனைய அன்பர்களுந் இலகு விற் தெரிந்து பயனடைவாரென்றெண்ணி, அதன ஒவ்வோர் செய்யுட்களின் பதங்கட்கும் பிரதிபதங்கள் தோன்ற உரையும், வேண்டும் இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளுந், ஆசிரிய வசனங்களும், விசேடங்களும் பொருந் இயற்றிய பதவுரையை, வாங்குவோர்க ளும் எமக்கும் சலபரிமித்தம் ரூபம் ஆறுபார்க்கொண்ட சங்கியையாக உயர்ந்த கடிதந் தில் பதிப்பித்து, ஈனதமன் முதலாகப் பிரதிமாதந்தோறும் முதலாந்தேதியில் வெளியி படுத்தச் சித்தமாயிருக்கின்றேம்.

இந்நூல் சுமார் ௨௫ - சங்கியையிற் பூர்த்தியாகுமென் றுத்தேசிக்கின்றேம். சங் கியையொன்றன விலு அணு ச-ஆகவும், முற்பணஞ் செலுத்துவோர்க்கு வருடமொன றுக்கு ரூபா. ௨-௮-0 ஆகவும் சந்தா ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளியூரார் நியமிக்கப பட்ட சந்தாவோடு தபாற்செலவு அணு அறும் முற்பணமாக அனுப்புவாராயின், பற்று சிட்டோடு சங்கியைகளுந் கிரமமாக அனுப்பப்படும் ஒரேமுறையிற் பத்துப்பிரதி எடுப பவர்க்கு ஒரு சங்கியை அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும். சங்கியை பெறவிரும்பும் அன்பா கள் இடையில் விவரோல தமக்கும எமக்கும் கட்டப்படும். எனபதை ஆரம்பத்திலேயே யோசித்துக் கையொப்பக்காரராகும்படி வேண்டுகின்றேம். வேண்டிலோர் எமக்குந் செரி வித்துப் பெற்றுக்கொள்ள. இஃது இடையூறின்றி யளிதமுற்றச் சிவபெருமான நிரு வரண வேண்டுகோமாக

இங்ஙனம்.

நா - கதினாவேற்பிள்ளை.

21-உடைவொட்டம்மன்கோலிலிதி

ஞானப பட்டாளம்போலிட், சென்னை.

1898(௨௫)
அக்டோபர்மீ 1௨ }

பிறை திருத்தம்.

புத்தகம்.

உ.
எ.
௨௨.

வரி.
கசு.
௨௬.
௩௦.
௨௬.

பிறை.
பிரயோகவிவாக.
களித்.
கலங்.
அரிசந்தானம்.

திருத்தம்
பிரயோகவிவேக.
களித்த.
கலங்கி
அரிசந்தானம்.

கூர்ம புராணம்

மூலமுக உரையும்.

வெதாகம உபசிடத சித்தாந்த சாரங்கனையெல்லாம் உள்ளடக்கி, உலகத்தின் றோற நமொடுக்கம், மனுவந்தரம், முனிவராற்றல், அரசபாரம்பரியம், அவாகள்சரிதம் என்னும் புராணவிலககணை மைந்தும் வாய்ந்து, வடமொழிக் கடற்கண் விளங்கும் கூாமபுராணப் பொருளைத் தண்டமிழ்த் தெனமொழியார்க்கு நனகறிவுறுக்கப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளெனனும் பெருங்காப்பியத்திற பெயர்ந்து யாப்பானடிக்க ஆசிரியன், எடுத்தகுகொண்ட வுந்து அதிதவகம், அதியாசுமிகம், ஆதிபௌதிகம் எனனுமுவையிற் றானவரு மிடையூறியாவந்திராது இனி ய முடிந்தபொருட்டும், முடிந்தது நினது நிலவு தற்பொருட்டும் என்குணமமைந்த விமைவு, காத்தலை வேண்டியதாம்.

காப்பு.

வெண்ணிலாக் கற்றை காணறு விளங்குமோ பிறைககோ டின்றி
யெண்ணிலோ பாகவ கூந்தற் பிடியென விரும்ப வறற்றா
பெண்ணொரு பாகவ வைத்த பிடுஞ்சு னுருவு கிடமி
மண்ணல்ல களிரல் யானை படிமலா சென்னி வைப்பாரம்.

(இதன்பொருள்)

என்னில ஓர்டாகம்-ஒன்றனும் அளவுபடுத்தற்கரிய திருமேனியி னொருபகுதி, வெண்ணிலாக் கற்றை காணறு விளங்கும் வெள்ளிய சந்திரிகைத் தொகுதியைப் பொழிந்து பிரகாசிக்கின்ற, பிறைஓகோடுஇனறி-பிறைச்சந்திரனைப்போன்ற ஒப்பற்ற கொம்பொன்றையிலலாமல், கூந்தல் பிடிஎன இருந்த ஆரூல-பிடாகக் னுரோமங்கள் செறிதலையுடைய பிடியானேபோல விளங்கிய தன்மையானும், ஓராகம்-மறறை யொருபகுதி, கோடு இருந்த ஆரூல-களிற்றி யானேபோலக் கொம்பொன்றனை யுடைத்தார் தன்மையானும், பெண் ஒருபாகம் வைத்த பிடுஞ்சு உருவு காட்டும்-உமாதேவியானாத் திருவுருவி னோர்கூறாகக் கொண்ட சிவபிரானது திருவடிவத்தை யித்தன்மைத்தென்று காட்டியருளாநிற்கும், அண்ணல அம் களி நலயானை-பெருமைத்தன்மையும் அழகும மதக்களிப்புமுள்ள நல்லயானையாகிய விராயக்ககடவுளது, அடிமலா சென்னி வைப்பாரம் - திருவடிகளாகிய செந்தாமரை மலர்களைச் சிரமிது யாம குடுவாம் என்க

கருமத்தொடங்குவோர் யாவராயினும் முதலில் விக்கினகாத்தா வாகிய வ்வுளையே காப்பாக வைக்கவேண்டு மெனறும், வைக்கின அஃது முட்டினறி அனறேலாகாதென்றும் வரம்பெற்ற தலைமைபராகல்லை இவ்வுடும் விராயாடினன் என்க, உடாககூறும் உருமாறு—

கூர்ம புராணம்.

பார்க்கவதூணம்-திருவவதாரப்படலம்

முராரி யாதிய தேவர்கண் முதலுறு நூழ்துல கினிலுள்ளோர்
விராவி யாதொரு காரிய மாயினும் விளங்குநச் செய்வென்றே
பராவி யுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறு பானமைதந் தருளுன்னன்
பிராது செய்பவா காரிய மூறுசெய் திடுதியென் றிவைசொல்வான

சத்தி யொருகூறாகவும், சிவம் ஒருகூறாகவு மமைந்துள்ள அர்த்தநாசீசரீவடிவப்
போல, ஒருபாகக் கொம்பின் நிப் பிடியுருவாகவும், மறநோபாகந் கொம்பிருந்து களிற்
றுருவாகவுக காட்டும் வடிவமைந்த யானையாகிய விநாயகக் கடவுளது திருவடிப்போது
களை யாம சிரமேற மரிப்பாம் என்பது கருத்து

வெண்ணிலா-என்பது இனமினமையின் விசேடிககப் படாநாயினும் செய்யுட்கு அணி
பாய் நிறமலால் வழிது யமைதன் மரபாம் எனவே? “இனச்சுடழில்லாப் பண்புகொள்
பெயர்க்கொடை-வழக்காறல்ல செய்புளுள்ளே” என்றா நோல்காப்பியனாகலின், இது
போல்வருவனவற்றை யினமினநிச் செய்புள்ள வறவக கருமதாரயன் என்பா பரயோக
விவாகதூலாரும், பிறைஎன்பது கலைநிரம்பா மதியாகவும், கந்தை கான்று என்றது வளாந்
துறுத்துணிபினெனக் இன்றி-உகர மிகரமாது திரிந்த வீனையெச்சக குறிப்பு எண்ணின
என்பாடல்கொண்க, ரீனையும்கால என வீனையெச்சப் பொருட்டாகவும், வலம் இடமாகிய
எண்ணத்தில் என ஐந்தனுருபேற பெயாப்பொருட்டாகவும் உணாப்பாரு முளா இறை
வன்றிருவரு பசுபாசஞானகளை னறிவருந் தகைத்தாகலானும், ஞாபாகம் எனவே “எடு
த்தமொழியினஞ் செய்புழுமிநதே, என்னும் நோல்காப்பியவிதிப்படி இனமாகிய மற
மையபாகமும் குறிப்பா னுணரப்படு முரிந்தானு மவைசிறப்பன்றாம் “பிடியென பெண்
பெயர் யானேமேற்றே” எனப்ப விதியாகலிற் பிடி-என்பதற்கு யானையென்றாம் என
எனனு மூவம் உருபிடைச்சொலாணபிபுண்புணரத்தும் பொருட்டாய், இருந்த வெண்
பதன் முதனிலை வீனையென்கொண்டது.

“பெண்பாலெல்லாம் பெண்ணென்றருளிய,, என்றபடி பெண் என்னுச்சொல் இரு
திணைப் பெண்மைக்கும் பொதுவாயினும், அடைகொடுத்துரைக்கி னன்றிணைப் பொருளா
மென்றும், வாளாகுநின் உயாதிணைப் பொருளாமென்றும் உச்சிஞாகுகினிய ருரைத்தமை
யானும், “பெண்ணுப்பினவும் மககடருளிய” என்று நோல்காப்பியனும் பிணவிதந்தோ
துப வாசலானும், அஃதுயாதிணைப் பெண்மை மேற்றாய்க் கடபுலனாயதோர் அமைதித்
தன்மைப் பொருட்டாகாமே டெனபாலாய தன்மைப் பொருட்டாயப் பராசத்தியாகிய
உமையம்மையானா யுணரத்திரிந்தது பிட்டுருகன்-தலைக்கோலத்தை யுடையவன் யானே-
ஆகுபெயர். யாம் என்னும் எழுவாய வருவிககப்பட்டது

முக்குணத்தாலாய் மூவாகளுள் முதலிருவர்க்கு சத்துவராசதங்களை ஓராவழிப்பு
சரித்து, இறுதியின்றிமும் எம்பிரானுய உருத்திராக்குந் தாமதகுணத்தைச் சாற்றினும்
அவாசெயலியாவும் கருவிகொண்டதுதற்குக் காயப்புண்ணுறவத் தருமவைத்தியன் றன
மைபோலவும், புரல்கா தலுசொல்லைப் போற்றவிடத்து வளாரிலடித்துறுக்கிப் பத்தமு
மிடிக் தந்தைதாயர் தண்டம்போலவும், அழககெடுக்கும் வண்ணவெள் ளாவியிலேவைத்
துக் கல்லின் மழுக்கும் வண்மைபோலவும் புறத்துக் காணப்படினும், அகத்தவையெல்லாம்
அனாமாக்கட்குக் கண்மத்தையுட மலமுங்கழிஇ யந்தமிலினபத் தழிவிலீட்டை யளிப்
பான்செய்யும் பெருங்கருணைத் திறனுப் பிறக்கலான், வெண்ணிற விளக்கம் வாய்த் சத்
துவகுண ரூபசுதந்தான் சங்கரனையென்றும், அவனியல்பினையும், அடையு முபாயங்களை
யும் உண்மையிற்குடாறுச் சிவபுராணங்களே சத்துவகுண புராணமாம் என்றும், இப்புரா
ணமும் அவற்றொன்றாய்ச் சத்துவகுணத்த தூமென்று முணரத்துவான “வெண்மை”

என்ற வண்ணப் பண்புமொழியை முதலிலவரிடத்து, அப்பிராண மென்பெயர்த்தோ வென்பாககு, வெண்ணிறமுள்ள நிறுபாறகடவி லமுதங் கடைந்தகாலத்துக் கூர்மனநாமகிய விட்டுணுவிலை தாமமாமலரிலவாழு மிலககுமி கற்பவிருத்தாநதங்களை யெடுத்தனாக்கப் பட்டமையாற் கூடம்புராணம் எனனும் பெயாத்தெனக் குறிப்பிணாப்பான, பால, தவள முதலிய வெணமைப் பண்புகுரியவாய பரியாயச்சொறகோ யெடுக்காது, நீருக்குரிய எழுத் தாகிய விகரத்தை முடலாகவுள்ள மொழியையே வைத்துங் கூறினான் எனக் என்னே? வகரவெழுத்தால் நீரும், அதனால் அன்னதுரிமடாயீய் வெண்ணையும், ஸ்ரீயாகிய நாமனா யும், அதிதேவதையாகிய விட்டுணுவாய்தோற்றமும் உடையவையிளங்குந்நாற் பெறப்படுவ வாகலின்

இன்றவன் பொங்கியெழும்பு முரணெனமுநிகிப் கங்கையைக் குறைத்தடக்கிய இரு முடியிறாறே, மங்கியிழிந்து சரணெனச் சாரங்க சந்திரனை நிறைந்தடக்குந் தன்மை போல, அவனது மெய்மையைப் புகழ்மிகக் விபுராணப் பொருளை மேற்கொண்ட டடை வார் மேலாவளங்குவார் என்றும், “அலர்மதியு மெனக்கவியுங் களங்குறையும் கலெகுறையு மானக் காலும்-புலவொலா மிகமகிழ்நே யமுதினவோ பயனுநதது புகழா நிற்பா-நில வுமிழு மதிகரவு புரிபவா க்கு மவிரகியா க்கு நெருப்பாந் தோன்று-முலகினிலென கவியழுக் காறுடையவாக்கு ம்பேதையாக்கு முவப்பெய தாதே” என்றும், “மாயதலும் பிறத்தலும் வளாநது விங்கலுந-நேயதலுமுடைமைபந் தியகள் செப்புமால்” என்று சீந்தாமனியீர் கூறியாங்கு, இப்புராணமும் உலகத் தோற்ற மொடுக்கமுதலிய பஞ்சலகணங்களையும் உணர்த்து மெனதுங் குறிப்பா ழுணர்த்துவான “நிலாக் கதரை கானது விளங்கும்பிறை” எனவும், பிறைச்சந்திரன் வெள்ளியநாய வனென்று, இருளைப்போழ்து, அமுதவொளியை யளித்து, உடுக்கணத்தலைமைபுணடு, அசுவிலிமுதலிய நடசுத்திரங்களுள் கிராமதப்பாமே கலந்து அவைகளையளிக்கச் சூழ்ந்து, அருவு முருவும் அருவுருவுமுடைத்தாய், இரவினும், பகலினும், இராப்பகலினு நிலவி, உலகத்தானும், பதினென்கணங்களானும் பரவப்படுதன் மைத்தாய், வானிலியங்கும் நவககிரகங்களுள் ஏனைய கிரகங்களபோலக் காணப்படாத (இராளுகேதுக்களாகிய) பொருள்களைத் தனக்கடாட்டி, முகத்திறுநிற்று விளங்கி யொளிரும் பெருமைத்தாகலின் அவ்வொப்புமை கொண்ட கோடென்பான “நிறைக்கோடு” எனவுங் கூறினான்

இங்ஙனம் அடைமொழி புணர்த்திச் சந்திரனை முதலில்விசேஷத்தமை ஆசிரியர்தன் குலமுறை போற்றியுந்நறி, சந்திரன் சத்தியமச மாகலானும், சத்தியே நொடப்படும் பொருளாகவும், ஒலியாகவும், கேட்கப்படுவனவாகவும், அவற்றின்சுவையாகவும், வித்தையாகவும், அவற்றிற் கிறைவியாகவும் நின்றமை நோக்கியாம்

இவ்விங்குராணம்-அட்டமூர்த்த முரைத்த வந்தியாயம்.

மாயிரு ஞால மீன்றருள் வலலி கூறதாம் வயங்கு வெணமதியு மெய் தண்கலையால் விண்ணவா தமமை விழைந்துறை தென்புலத் தோனா யேயவற நிறைய ஓழட்டி நனகாய விரூந்தவப் பயிரகண் மறநெவையுந் தேய்வரு வாசி நாடொது மிருந்து தீதற வளாநதிடச் செய்யும்.

ஒ.. சிவன்விபூதியுந் தேவிவிபூதியு முரைத்த வந்தியாயம்.

ஒலியெ லாமொளி ரொண்ணுத லிறைவியவ் வொலியை மலைவின் றுகவே கேட்பவன மதிமுகி முணிகதோன் சொலவு றைநதிடு சுவையெலாம் தேவியச் சுவையை யுலைவின் றுகவே யறிபவ னொளிர்மழுப் படையோன்.

கூடர் ம பு ரா ண ம்.

சைவபுராணம்-சிவஞ்சித்தி யுந்விபூதி யுரைத்த வந்தியாயம்

ஆனெலா மிதவன் பெண்ணெலாந் தேவி யாகுமா லறிந்துநா முகாகித்
பேணுறு விடய முமையவ ளவற்றை நுகர்பவன் பிஞ்சுக் னுமார
பாணியா தியாவுந் கேட்பவன் சிவஞாந் தேவியே கேட்புடட பரிவ
வேணுறத் தொவொன் சிவன்ருடட பரிவ யாவையு மிதவியா மியம்பிள்

ஓர் கூறு கொம்புண்மையால் ஆண்போலவு, மடறோர்கூறு கொம்பின்மையால் பெண்போலவும், இரண்டுங் கூடியுமையால் அலிபோலவும் விளங்குவன அவன், அவள், அவ்வென்னும் ஆண்பெண் ணலியாகிச், சராசரங்களாகி, சத்தசத்தாய, சதசத்தாய, எல்லாமா யல்லவுமாய, யார்க்குந் கிளத்தற்குகிதாய விளங்கும் தற்பாசிவத்தி னிலக்கணத் தையும், அதுகொண்ட கேவலவடிவங்களு ளொன்றாய் அாத்தநாரீசுர மூர்த்தத்தின் மனமையடிந் தனவடிவாறகாட்டிம் யானையென்பான் “கோடினறி பெண்ணிலோபாகவ கூந்தற பிடியென் விருந்தவாறறும்-பெண்ணெருபாகம் வைத்த பிஞ்சுகளுருவகாட்டிம் யானே” என றுன. அரீத்தநாரீசுர மூர்த்தமாவது-முன்னோகாலத்துப் பிருநகிமுனிவா சிவபிரானேமாத் திரம் வணக்கிவர, இடப்பாகத்திருந்நருநு மிதவியாறறளாய வேறியிருந்தமையா லன் றே விதுநோந்தென்று தவங்கிடந்து, ஓர் கூறுப இறைவன் நிருமேனியின அமரப்பெற்ற வடிவாம். அதனை “உமையுந் தானும் வேறன்மை யுருவினிடத்துத் தெளிப்பானபோ-லிமை ய மயிலை யொருபாதி வடிவி னிறுவி நாரகரத்து-மமைய வன்சுப் திரீசுல மபய வரத் மிவை தாககி-நமையு முயயக் கொண்டருளு நாரி பாகன் நிருவுருவம்” எனனுங் காஞ்சிப் புரா ணச் செய்யுளானிக. களி-என மது முமமத்ததா லுண்டாகிப் களிப்பு மு மமதமாவனம்— கன்னமதம், கரமதம், பீசமதம் என்பனவா ம யானேயுறு புக் கழுத்தினமேலன்றி யின்மை யான முமமத்தத்துல யாங்கனமென்பார்க்கு, முமமதம் யானேக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல விநாயகப்பிரானுக்கு அடையாய நிறுத்தின யானேக்கன் மென் மறுத்து, இச்சாளுனக் கிரியைகளே மு மமதமென் றுருவிகக்கப் பட்டனவென்பா ரும், அவனையிற குமரவேளாதியோனாயு மக்கருத்துநோக்கி முமமத்தினானே மொழி யப்படாமையான அஃது மனமென் மறுப்பாரும், பஞ்சாகக் கரபேதமாகிய எட்டெழுத்து, ஆறெழுத்து, நாலெழுத்து முதலியனவும், டஞ்சாகக் கரமென் வழங்கப்படுமாறுபோல மும மத்தத்தினவகையான ஒருமத மிருமத முமமதமென் வழங்கப்படும என்பாரும் உளராக லின், இவ்வாசிரிய னவையிறை யெல்லாமறுத்துக் களிமறுநுக் கொண்டமையான் மும் மத்தத்தன் என்பான் “களிநல யானேமுகன்” எனது, “களிநலயானே” என்றான் இக் கருத்தைப் பற்றியன்றே தனிகைப்புராணத்தாரும், “முமம தத்தனென் றெருபெயர் தனக்கு மொய்கூந்தம் - கொடமை வெமமுலைக் கொற்றொடிக் கொடிச்சிவ யிலைவேற- கைமம் லாத்தனி யிளவற்குங் கஃமெனுக கானத் - தம்ம முநதுபுக குறுத்தவ னடிமலா பணிவாம்”, என்று பகர்ந்தாரெனக் கலலுயிர்களையும் பேணிணாயும் ஈலிந்து, தாழ்ம னலியப்பட்டிருந்தும் இருகோட்டு மண்ணிடத்து யானேகளையும், நாற்கோட்டு விண்ணி டத்து வேழத்தையும் போலாது, ஒருகோடு மறுகோடு முடைத்தாய, எண்ணிடத்துள்ள விககரியோ “சொல்லாரும், பாதாள மூடுருவிப் பாரோடும் விண்ணேழு - மாதார மாகி யகண்டநிறை-தேரத், வரிநா யெளிதா யருமறையா நககத்-துருவா யுயிரா யுணாவாய்ப்- பெரிதாய, வெய்யதுயாப் பாசமற வீசியே வெமபிறவித் - துயய கடலைத் துகளெழுப்பி- யையமுறும், காமக் குரோதமத் மாரசசரியங் காயநதபாத்துச் - சாமத் தொழிலின் மலை மிகித்துக் - காமத்தார், சுத்துஞ் சமயக் கண்ககின்விறத் கட்டழித்துத்-தத்தம் புயங்கொ லைக் ளாங்கழித்தே - தத்திவரும், பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்தம்-மாசைக் கருத்தை யுடவிசி நேசத்தா, லானவே கங்கொண்டருண் மும்மத்ததினு-லானையார் தத்து வங்க ளுள்புகுந்து - தேனைப் பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான் மருவித்

திக்குள்ளான வாயையாய்” அன்பரசு சுற்றிப் கட்டிப் படு, வேண்டுக களமுன்னடி, புல
பகைகழிந்து, அருணமதம்பொழிந்து ஒருபெரும்பொருளளிக்கும் உவாவெனப்பான் “மலயா
னை” என்றும் “புவினதியல்பெ பொருநககூறிய - மங்கலமாதுலு நிறுமுடைமையு
காலத்தின் மலர்ந்தலும் வண்டியுடு செறித்தலும்-கண்டோ ருவந்தலும் விழையப் பரித
லும்” என்றபடி அவையையாகிய இறைவனடியும் புவினகுணத்தைப் பொருத்தினிளங்க
லுண்மையானும், “அழிச்சுந் தமாலகண் டலாந்ந காட்டிவந் தாண்நிகொண்டென்-முடிச்
சுந் தாமல ராகுமுன்னே” எனத் திருக்கோவையாரிற் நிருவாப மலாந், நுவிநாகு,
சென்னிக்கண் யாவரானுந் டுடாருத்தகுதியானது பூவாநலாந், அவரணை மலா என்
றுங் கூறினான் எனக் அன்றியு மவன்றிறுவந் கிரியாசுத்தி, நூனசு தியாக விநிதனை மலர்
என்பபடி மெனப்பாருமுள்ள

வைப்பாழ்-என்றது, ஆசிரியனானவரே யுயர்த்துணாந்த வுபசாரமலறு மனறுவினெல
லா மண்ணை வேந்தன மன்னுமி னொன்று புகுதிய தாகலாந், ஆசிரியரு மனபதை புரங்
கு மாண்பின ராகலாந், இவனும் தன்னெடு மறையுமிருந் பயனைவான் சேர்த
துணத்த பன்மையைக் குறிக்கும் தன்மைச் சொல்லாம் அதுந், “அவைநதம், அபமா
மெம்மே மென்னு கிளவியு - முயடொடு வருந் கடந் வென்ந - மந்நாந் கிளவியோ
டாயென கிளவியு-பன்மை யுணாகுந் தன்மைச் சொல்லெ” என்றும் தொல்காப்பியர்
குத்திரத்தானிக வைப்பாம் என்ற காயத்தொண்டானே மறைய வாகுகின்றென்கு
மனத்தினென்கும பெறப்படும

யானையாகிய விநாயகக்கடவனது நிருவுருவம், பிறருளது நிருவுருவத்தை நினைப்பிடுகு
மென்றலால், இச்செய்யுள் மீருத்திமதாலங்காரம் என்றும் நீண்டபனியாம் இதுபுரப்
பொருளிற கைக்கிளைப்புறைய பாடாண்டினைப் பகுதியிற கடவுள்வாழ்பது என்றும் துறை

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆஃதாவது, நூலசெய்வோன் இம்மைப்பயனையாகல மறமைப்பயனையாகல, இரண்
டனையுமாதல பெறுவான நன்பொருட்டானும், பிறப்பொருட்டானும், இருவாபொருட்டா
னும் வேண்டித் தானவழிபடுகடவுளையாகல, எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கட
வுளையாகல வாழ்த்துதலாம் பாவனும் புகழ்ச்சியும் தலைவன் கண்ணவாய்பரிசில் பெறுதல
பாடுவோன் கண்ணு மாகலின், இஃது ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறனுயிற்று
ஆகவே யிவ்வாழ்த்து இகபரமீரண்கும வேண்டி யிருவர் பொருட்டானும் வாழ்த்திய இரு
வாழ்த்துமாம் எனனை காப்பியத்தலைவனும், வழிபடுகடவுளும் எவனையாகலான டண்
டுக கடவுள்வாழத் தெனாண் அடியவையுந் சோத்ததென்னெனில் “பாலையதல் பாடி
யதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங் காலனையன் தேவிக் கரங்கொண்ட - பாலன், மரணந்
தவித்ததுவு மறமவர்க்கு நகநக-கரணம்போ லல்லாமை காண்” எனத் திருந்களிறுப்ப
படியாரிற் நிருவாய் மலாந்நருளியுதனும் “அறிவாந் சிவனென்பது திண்ணமெனது”
ஆணையிட்டு னொத்தமையானும் கடவுள் எனமெனக் மறைய குருவணக்கமும், ஆசிரியன்
மன்குருவாகலானும், பணியெய்திடு குருவேசிவன் சிவனே குருப்பழிநீர் - துணிவாகிய
விஞ்சைச்சிவன் பூசை தொடர்ந்தாற்றின்” எனச் சைவபுராணம் கூறு மாற்றும் ஓகரு
மெனக்,

சிவபெருமாள்

சீர்த்துத் குழவிமதி யமுதிறைப்பக் கங்கைசெழும் திவலை தூற்ற
வார்த்துத் பொம்மனமுலைக் கெளரியிரு கண்களிப வானோ போற்ற
வோர்த்துத் மணிமனறத் தானந்த நடம்புரியு மெண்டோண முககட்
கார்த்துத் கறைமிடற்றோன் கமலமலர்ச் சேவடியெங் கருத்துள் வைப்பாம்,

(இ-ள்)¹² : இத் குழுவில் மதி அழகு இறைப்ப-சிறப்புமலிந்த இளஞ்சந்திரன் கிரணங்களாகிய அமிர்தத்தைப் பொழியவும், கங்கை செழுந்திவலை தூற்ற - கங்கையானது வளப்பமுள்ள நீர்ந்துளிகளைத் துமிக்கவும், வார் புத்த பொம்மல முலைகளரி - கச்சிணுள்விரிந்த பொலிவாகிய தனங்கையுடைய சிவகாமியம்மையார், இருகண்களிப்ப-இறுதிறுக்கண்களாலும் தரிசித் துவகைகளாளவும், வானோரே போற்ற-தேவர்கள் துதித்து நிறகவும், ஏர்பூத்த மணி மனறத்து அழகுநிறைந்த கண்கசையின்கண், ஆனந்த நடம புரியும்-ஆனந்த நிறுத்தாண்டவத்தைச் செயதருளுகின்ற, எண் தோள் முககண் - எட்டுப் புயங்களைமூன்று கண்களைமுடைய, கார புத்த கறைமிடறோன - மேகத்தைப்போல அருணிமைந்த நீல கண்டத்தை யுடைய நடேசப்பெருமானது, கமலம் மலர் சேவடி-நாமரை மலர்போன்ற செவ்விய நிருவடிக்கிளை, எம் கருதுள வைப்பாம்-எமமனத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

“சீர்பூத்த” எனமுதற் றொடங்கியது பாட்டுடைத்தலைவனது இயற்பெயர்க்கேற்ப மங்கல மொழிமுதல வகுத்தெடுத்த மாண்பாம் எனனை? “தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்-வகுத்தபா லுண்டிவருணம்-பகுத்தநாட, டபாக கதிகண்மென்றினர் தின மனை மயினைச் - செப்புதர முனமொழியின சீ” என வெண்பாப் பாட்டியல் விதித்தலின் அம்மொழிக்கண் முறையே சீ எனனு மங்கலமும், மூவகைச்சீச் சொல்லும், பஞ்சாக் கரமும், பாலந்தானமும், பெண்பாலும், அமிர்தவுணவும், அந்நனவருணமும், இரோ வதிநாளும், தேவகதியும், துறக்ககணமும் அமைந்திருத்தல கானக “அப்பிறை பதி னெண்கண்ணு மேத்தவுமட்டுமே” எனப் புறப்பாட்டிலும், “குறைபல மாமதி கொளினு மனனதா-லுறுபய னேகுகியே யுலகம் போற்றலப்போல” எனக் கந்தபுராணத்தும், “குழ வித் திங்க ளிமையவரோத்த-வழிகொடுமுடித்த வருமைத்து” எனச் சீலப்பதிக்காரத்தும், “அங்கண் விசமபி னிருளப்போழந் தகலவா னெழுந்த-திங்கண் மறுவுஞ் சீலாகைத்தொழச் செலனு மனறே” எனச் சூராமணியனும், “ஒண்கதிர் வானமதியஞ் சோதலா லோங்கிய-வங்கண் விசுப்பின முயலுந் தொழப்பேடம்” என நாலடியாரினும் விதந்தவாறே பதினெண்கண்களானன்றிப் பூவுலகிலுள்ள டெளத்த சமண சமயிகளாலும் பரவப்படலானும், பிரதமைமுதற் சதுரத்த்சியிரேவுள்ள பதினாளுக்கிலைகளி னமிரத்ததை அககிணிமுதலிய தேவர்களும், அமாவாசி தினத்துள்ள ஓகலையி னமுதந்தினை மூவகைப் பிதிராகளும் உண்டளிக்குமே மனமைத்தாய விளங்கலானும், மதியை “சீர்பூத்த” என்று விசேடித்தான குழவி இளமையுடையது, “மழவுக குழவு மிளமைப் பொருள்” என்றலின் மதி - மது வையுடையது, யாவராலும் மதிககப்படுவது என்றுமாம் “குழவிக்கோட டிளம்பிறையுந் குளிர்மதியுந் கூடினப்போல” எனச் சிந்தாமணியார் செபலான, அண்டிக் குழவி மதி என்றது குழவிப்பருவத்து ஒருகலையை யுடைத்தாம்ப பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை எனப் பொருள்கொளக் சந்திரன் தக்கனதுசாபத்தார் கலைகள் குன்றப்பெற்று இறைவன சரணடைந்தானாக, அவனான முடியேற்றி வளர்துந் தேயர்தும் வாக்கடவ தென்றானறி, தான்குறிககானின்ற வோகலை யெனறந் தேயாதிருக்க வரமுமிந்தான் என்றது புராணம் குடினப்பிறையிருகலை யுடைத்து என்றார் அடியார்க்குநல்லார். ஆகலின், குழவி என்றது குறிககானின்ற கலைப்பிறையும், மதி என்றது குழவிப்பருவமொழிந்ததன் மேறதுமாதலின் இறைபட-என்று பாடககொண்டு பொழிந்த எனப் பொருளுரைத்தாம்

இன்னுஞ் சந்திரனை ஆதிதைவிகசந்திரன், ஆதியாத்திகசந்திரன், ஆதிபௌதிக சந்திரன் எனமூவகைப்படுத்தி, மந்திராருபமாகிய ஆதிதைவிகமதியே மேலவைக்கப்பட்ட தென்றும், அத்தாமதியை மேற்கொண்டமை “தாமதி சடைமிசைச் சூடுத தூநெறி யாமதி யானென வமைத்த வாறே” என்ற திருவெண்காட்டடிக ளாள்வாக்கானே சன்மார்க்கத்தின் உழித்தாயுள்ள சிவஞானமயமாய நிற்பவா தாமேஎன்பதை ஆன்மாக்கள் கண்டும்

வான கொண்டந்தருநிபுமென்னல சாலுமெ. 47வா 70 “நின்று குழவி கன்றே போத் தெனக்-கொள்ளவ மமையு மோரறி வுயிர்க்கே” என்றன உமையை எச்சரிப்பிடுங்கு குழவிமதி என்றதை யமக்க “குழவிலென் டிங்கட்கொட்டி, குழவி வெண்மதிக கோழி” எனப் பிறருநகூறுப அமுது - அமிரதம் எனும் உட்சொல்லினிதிபு மரணத்தை பொழிப்பது என்று பொருள் அமுதுவைப்ப-என்பாடபேசுமுமுன் மதிஎன வித்தலானும், உறைத்தலும், உறறலும் ஒருபொருள்வாய்க் காணப் படலானும் அதுதிரிப பன்று. “செழுமை வளனும் கொழுப்பு மாசும்” என்றவிதிப்படி செழுந்திலை-என்பதற்குக் கொழுப்பாகிய துளி எனக்கோடல் இழக்காமெனக் என்று? வளமென்பது ஆகக் க எனலும், கொழுப்பென்பது னுனெருடக்கத்தன்வென்றும் நடுகிடுங்கினிய ருநாப்பா ராகலின்.

மதிஅமுதிதைப்ப - கவகைசெழுந்திலைமதி 70 என்பன இல்லமெழுதிற்று, சோ மட்டது என்றமபோல வினைமுதற் றெழிவதுவனவாழை வினைமுதலபோல அதனமொ படக்கூறிய கர்த்திருவர பாவமென்னும் கருமக்கருத்தா கணக்கரிப்ப என்றது, வானளறி யும் என்றமபோலக் கருவியைத் தானேசெயவாய்க்க கூறிய கருவிக் கருதநாவாய் இவ வழுவுமையி“செயப்படுபொருளைச் செய்கதுபோலத்-தொழிபுடக்கிளையிலும் வழக்கிப்பன் மார்பே” என்ற தோல்காப்பிய விதியினடங்கும் மாடக்குச் சி. திரமும், மாகாக்குக் கோபுரமும், அளப்பரிப் ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாய் திங்கள்வாயிற் போல இன்றி யமையாச் சிறப்பினவாய், பூனவார விரியப் பொருப்பென வெழுந்த, வல்லிள பொற்பெ னத் திரணரி, தெக்கிளரினென வழுதுட்கொண்டு, மருப்பெனக் கூற்து, மாரகரிட வனப் புறது, பிதிரணிந் தினைந்து பரந்தனவாய், ஆதி நாயகன் கருளையா யமல் போதிரே தாய், உலகெலா மீளறளிப்பினும் உணனப்படாதனவாய், சாயாதென்று மெருப்படித் தாய் விளங்குந் தனங்களைபுடைய களனிபாகலின் “வாாபுத்தொமமன முலைக்கெளி” என்றான். அதனை “சிவருச்சுதி தன்னையினறஞ் சந்திரன் சிவத்தை யீன்று - முவந்திரு வரும்புணர்திக குலகுபி ரெல்லாமீனும்-பவனபிரம சாரியாகும் பானமொழி களனி யாகுந்-தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைநான் மெரியுமெனே”என்னுந் சிவஞானசித் தியார்த்த திருவிருத்தத்தாமறெனிக் கெளரி-கிரியிற் பிறந்தவன் எனப்பொருள் படலாலுடை மைப்பொரு ளென்னும் விதிட்டதொவியுத்தினமே னிறஞ் சந்திதபிரத்தியபம் இதுனை யறியார் டத்தாட்டைப்பென் என்பா அது “பொமமன முலைக்கெளி” எனவும், அடுத்த செப்பினில் “புலவியிலுடைந்த. கெளரி” எனவும் கூடலாற பொருந்தாதெனக் கெளரிகளித் லாவது-தனது நெற்றிப்பகையாகிய பிறைமதியும், வாழ்க்கைப்பகையாகிய கவகையும் கலத் முறையே அமுதிதைக்கவும், திலைதூற்றவும், தனக்கு மகிழ்ச்சி பெருக்கவும் இறைவன் வினையி டனுவேசத்தால் எனக் இதுனை “அலகுந் பகையு நெற்றிப் பகையுமாஞ் - சித் மதியு மரவுமகிழ்ஞ் செயற்கு நுவனக் செயாமலிலை-மரதுபனியு மதற்குமன மகிழு முமையெ வனவருவாம்” எனப் பிரபுலிங்கலீலையிலும், “உணமையறி வானந்த வருவாகி யெவவுயிராகு முயிராய் கீரிள-மணமையனல் வெம்மையெனத் தீனையகலா திருந்துசரா சரங்கீனற - பெண்மைபுரு வாகியுதன் னுனந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி பெருந் யாக்கு-மண மையதா மட்டலத்து ளாடியருள பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம்,, எனத் திருவினை யாடற்புராணத்துங் கூறுமாறானறிக

அருட்காமக் கொடிப்பாகன் மன்னுனை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி - யொருக் காலு மிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துணமையீது” என்றபடி தரிசித்தமாத்திரத்து முத்திதத்து, விராட்டபுருடனாக் கிருதபகமலம்போல விளக்கி, கோயில் என்ற குறிமகி மையையுந் கொண்டு நிலவும் சிதம்பரத்தினகணுள்ள கனகசபையே மற்றைய சபை களி னின்றும் உயாவுடைத்தாய், தகவலித்தையிலே சிதாசாசம் என்று விதக்கப்பட்ட

சிற்சபையாய்த் திகழலான “ஏழுத்த மணிமனத்து” என்றும், “புரமெரித்தல் சூர்மார் துணைபித்தல் கஞ்ச - னுரனெரித்தல் வாணனைவா னுபத்தல்-பெரிய, வரனமுதலாகவே லன்முதன் மாயோ னமர்முத லாடிய வாறு” எனவும், கடையமயி ராணிமரக் கால- விற்தை கந்தன்-குடைதுடிமா லல்லியமற கு லஞ்சு-சடாவிழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப பாவையரன் பாண்டரங்கங் - கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து ” எனவும் நாடக நூலார் கூறிய பதினோர் கூட்டுப்போலாது, தாலகுகும் பஞ்சாககரமே திருமேனி யாகக்கொண்டு, மூன்று திருக்கரங்களும் இருதிருவடிகளாலும் பஞ்சகிருத்தியக்கலா யியற்றி ஆன்மாத்கட்கெல்லாம் டேரினபவீடளிப்பான் அனவரதமும் தாண்டவஞ் செய தருளலினை “ஆனந்தநடம்புரிப்பு” என்றும், அதுசெய்யும் பதியாவான் எண்குணங்க ளெனலும் எட்டுப்பயங்களையும், சோமஞ்சிறா ககிலிசனனுந் திரிநேத்திரங்கனையுந் கொண்டு நின்றான என்பான் “எனடோணமுககண” என்றும், மேகம் தளபயனோகத்து உவரி குழித்து, அமுத மூற்றி யுலகைநீலேபெறச்செய்தனமான, அவனும் கடலாலங்குழித்து அருள் சுரம் தமராகைகாகக் கிலகண்டகொண்டவன்மை பதியிலககணத்தை விளக்குமென பான் “கார்பூத்த கறைமிடறனோ” என்றும் கழறினான் என்க. கார ஆகுபெயர் கறை- நஞ்சு கறைமிடற்றின் பெருமையை “கறைமிடறனியலு மணிநதனறக்கமை-மறைநிலந் தணர் துயலவும்படுநே” என்ப பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரும், “மாயிருஞாலத்து மனனுயிரக கண்களிப்ப மன தூயிடு-நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்தே பொன்னுலகை மல கிற் தமம-நாயகன் கண்டங்கறாதே லநாட்டமரா - சேயிழை மாநர்க்குச் செங்கைகளுந் கொங்கைகளுந் சிவஞ்சுமபோலும்” என்க துமரதுர்பா சுவாமிகளுங் கூறுமாறா ளுணாக இறைவன்கெண்டோள் நாடகமாடுதற்கண வேண்டப்படும எனனை? உகிலையுந் அகிலியுந் குலமும் தாங்க மூன்று திருக்கரமும், அபயவாதாத்தங்க ளிரண்டும் ஆகிய வைந்தனோடு அக்கூந்திறஞ்சிய எழிறகை, தொழிறகை, பொருட்கையென்னு மூன்று திருக்கரமுந் சோகக் எட்டாதலகானக முககண்கொண்டமை “முககணெனப்பது முந் தீவோவியிற-நெருகக் கென்னிடை பெனப்போர சருககே” என்று பதினோந்திருமறை யீழ் கூறப்பட்டதன லுபய துணரப்படும மிடறனோன் னென்காரமாயத் திரிந்தது “ஆவோ வாரும் பெயருமாருளவே-யாயிடனறிதல செய்யுளுள்ளே” என்ற விதியினென்க

சேவடி என்றது செம்மையாகிய அடிஎனவிரித்துத் தேவாதி கணங்களின் வணக்கத் தில மூடிகள் உரிஞ்சுதலான சிவந்தபாதம் எனவும், செவவிய அடிஎனவிரித்துப் பக்கு வானமாகக்குத் திருவடித் திக்கைபுரிந்து பவந்தொலைத்த செவவியையுடைய பாதம் என வும் பொருள் கொள்ளப்படும் கருத்து - மறந்ததை நினைத்தல், ஆகுபெயராய் மனத்தை யுணர்த்திற்று சீமதானந்த நடராசப்பெருமானது திருவடியே பேரினடவீடாகலின், அந் னையார் திரிகரணங்களாலும் வணங்குவாம் எனடது கருத்து (க)

சி வ ச த் தி

புலவியி னுடைந்த சங்கம புரிசடைத் திங்கட கீற்றின
மலைவற வினைக்கு மேலவை மழுவலாண் குறித்து நோக்க
முலைமுகங் கோட்டி டோக்கி நாணெடு முறுவல பூத்துக்
கலைநிறை மதியிற் செய்யுங் கௌரிதாள செனனி சோபபாம.

(இ-ள்) புலவியில் உடைந்த சங்கு - பிணக்கின் முதாச்சியில் உடைபட்ட சங்குவளையற் றுண்டத்தை, அம் புரி சடை திங்களகீற்றின்-அழகிய முறகுதல்கொண்ட சடைமுடிக் கணுள்ள் சந்திரனாகிய பிறைத்துண்டத்தோடு, மலைவு அறஇணக்கும் ஏல்வை மழுவல்லான குறித்து நோக்காய்க்க நங்கப் பொருத்துஞ் சமயத்தில மழுவாயுதத்தைத் தரித்தநாயகன

குறிப்பாகப் பாக்க, முகம் முலை கோட்டி நோக்கி - தன்முகத்தினைக் கொங்கை வளாக் குக் குனித்துச் சிறப்புகொக்கஞ் செய்து, நாணெடு முறவலு புத்து-நாணத்தோடு நகைக் குறிப்பினையுங் காட்டி, கலை நிறை மதியினை செய்யுங் கௌரி தாள - கலைகள் நிறைந்த சந்திரன் போல இணைத்துச்செய்த உமாதேவியாரது நிறுவாங்கோ, சௌனி சேர்ப்பாம்-யாம் தலைமினமீது வைப்பாம்.

புலவி - சொழிற்பெயர் சங்கு-அன்னுலாய வாய்பலையுணர்ந்தலான் ஆகுபெயர் புரி சடை வினைத்தொகை திங்கள்-இத்திப்பாபிய மருவையுடையது மழுவில வல்லவன் என்னலுமாம் வல்லான் என்பது தொகுத்தல விகாரமாய நின்றது ஈராவது-செய்யத் தகா தனவற்றினக ணுள்ள மொடுங்குதல முறவல-மெல்ல நகுதல வெளிப்படாமற் சிரித்தல என்பர் பரிமேலழகர் ஈச்சினாக் கினியரும் முறவலி-அது நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலும் என மூவகைப்படுத்திவா மேய்ப்பாட்டியலில்

தன்னுபகனோடு ஊழிய காலத்து உடைபட்ட சங்குவனையுற் பாதிரைப் பிறையோ டிணைக்கத் தொடங்க, அந்நேயவன் குறித்துப் பார்த்தமையால் நாணமுற்றுத் தலை குனிந்து புன்னகை கொண்டாளாய் பின்னா இணைத்துப் புரணமதி போலச் செய்த இறைவியின் பாதங்களைத் தலையிற் சேர்ப்பாம் என்க

“கலவி யாகிய காமாதின பயன-புலவிபாதலாற் பொன்னங் கொம்பனா” எனச் சிந்தாமணியிற் கூறியங்கு, உண்ணவேண்டியனவற்றை யின்பசுவை யாகக்கரு உப்பு வேண்டிமளவிறுந்துல போலக் கலவிமின்ப நுகாவுக்கும் அளவிறாக வேண்டப்படுவது புலவியாம் அஃதாவது, இரவா நெஞ்சம் புணர்ச்சி விதும்பாது புலக்கக் கருதியவழி யொருவரோ பொருவா புலந்தலாம் அது பெரும்பான்மை கற்பொழுக்கினுஞ் சிறுபான்மை களவொழுக்கினும் வருமென்ப எனவே, “ஒழுக்கம் விழுப்பநதரும்” என்பதை யுயிர்க்குணர்த்து மெண்ணுனே தேவியானவள் தலைவனோடு புலமளிக் கணிநுதுழி யவன் மாட்டுப் புலத்தற்காரண மிலலைபாகவும், காதல கைமயிகுதலானும், குறிப்பறிதற் காரணமாகவும், தன்னெற்றிக் கெதிராய வெண்ணுட குழவிப் பிறையை முடியிலேற்றி வளர்த்து நிறுத்தலை யோகாரணமாகக் கொண்டு, அப்பகையை யவனமே லேற்றி நிழற்கணவைத்த நீர்போலத் தன்னன்புடையான மாட்டு துணுக்கமாய் பிணக்கினைவைத்தாள் எனபான் “புலவி” என்றும், வைத்துழி “நலத்தகை நல்லவாக் கேளா புலத்தகை - புவனன கண்ணு ரகத்து” என்றருளியவாதே தவறில்லாத நற்குணத் தலைவாக்குந் தம்பூவனன கண்ணு நெஞ்சினக் கணிகழும் புலவியிகுதியே நலத்ததாகலான், இறைவனும் அதனை நீக்காமே நீளப் புலந்தான் புலக்கவே “துனியும் புலவியு மிலலாயிற் காமங்-கனியுங் கருக்காயு மற்று ” என்ற தேவர் டெளித்தாகரு,முநிகலாமாய ஊடலதோன்றிற்று. தோன்றவே, தலைவி வளைமுதலிய அணிகளை உடைத்துங் கழற்றியும் வீசியும் நின்றாள் என்பான “உடைந்த சங்கு” என்றும், அங்ஙனம் இலவலியுறுத்துநின்ற வினைவி புருமுகம் புரிதல், நகுநயமறைத்த லாதி ய பொதுமெப்பபாடுற றளாய, கூழை விரித்தல, காதொன்று களைதல,உடைபெயர்த் துறித்த லிவைசெய்து, ஊழணி தைவருகின றளாய,தளபகைப் பிறைத் துண்டத்தை மாறதுவான அஃதொத்த சங்குவனையற் துண்டத்தை யெடுத்தது, பிறைகொல்லோ வளைத் துணிற் கொலோ வென்று கண்டா மருளாவனனம் இணைக்கவந்தாள் என்பான் “புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின-மலைவற் லிணைக்கு மேலவை” என்றும், தலைவியினுள்ளச் சிதைவறிந்த வழியனறித் தலைவன் அவளைக் கையுறகாலு மெய்யுறத் தீண்டிக் கண்ணுற ளுக்கலின, இறைவனுங் குறிப்புநோக்கக் கொண்டா நென்பான் “குறித்து நோக்க” என்றும், “யானோக்குங் காலே நிலனோக்கு நோக்கக்காற-றானோக்கி மெல்ல நகும்” என்ற படி இறைவனோக்குங் காற் றானேநிரோக்காது நாழுவது நிலத்தை நோக்கினார் என

பான் “முலைமுகக் கோட்டி” என்றும், நோக்காக்கால் தானிறைவனை ரோகித் தன்னுள் னே சிரித்து மகிழ்ச்சியாற பொருந்தத் குறிப்பை யினிது விளக்கினுள் என்பான “நோகி நாணெடு முறவல பூத்து” என்றும், விளக்கிய குறிப்பறிந்த தலைவன் “அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிககுப் போல-மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. மாதா முகம்போ லொளிவிட வலலை யேற் - காதலை வாழி மதி” என்று மதியை யிழித்து இறைவியி னலம்புனை துணைத் தலறிந்து, அவள் துண்டத்தை முன்போ லிணைத்துக் கலைநிறை மதியம்போ லாககித் தானும் அகமுக மிகமலர்ந்து, “ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமம்-கூடியாரா பெற்ற பயன். ” ஆகலின் தலைவர் சேர்ந்தான் என்பான “கலைநிறை மதியிற் செய்யுங் கௌரி” என்றும், அவள் நிருவடிநையத் தியானிக்கின்ற னன்ப மொருவப் பேரினப் மருவும் எனபான “தாள சென்னி சேர்ப்பாய்” என்றும் கழறினான் என்க இவையிற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட் களா னுய்த்துணர்க.

சைவபுராணம் - கூடவுள்வாழ்த்து

ஆடகப் பசும்பொ னணிபெற வணிந்த வலா மலர்ப் பூவனை யதனி
ஆடிய வுமையா னாடநீர்த் தருளவா லெளிதிகழ் பூஞ்சிலம் போரி
பாடக மணிந்த சீரழிப் பஞ்சி யொளியினா பனிமதி சிவப்பத்
தோடவிழ்கொன்றைமவுலிதாழ்த்திறைஞ்சூசூடாமமுவுண்ணலைத்தொழுவாய்

கட்டிழ குடைய முகத்திலுக் குடைந்த கதிராமி கண்டும் சாம்பு
மட்டவிழ கமல நினமுகத் தெழிலை வாயக்கவுப் பெறுங்கொலோ வென்று
விட்டவர் கடுக்கை நறுமலர்த் தொடையல புனைந்தவன வியந்தெழித் துணைப்
வட்டவான் முசஞ்சாயத் திளநகை புரிபு மலைமக டாள்வணக கிடுவாய்

இன்னும் “கலைநிறை மதியிற் செய்யுங் கௌரி” என்பதற்கு முன் ஊடலாறு புலர் நிரூபமுகம் அதுநீங்கியவிடத்துப் புரணசந்திரனைப்போல மலர்ச்சி காட்டிய கௌரி என னது மொன்று இவ்வொழுக்கம் “படைப்பாதி தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனைபு னாது - மிடப்பாக மாதராளோ டுமையந்துயிர்க் கின்ப மென்று - மடைப்பாறும்” என்ற சித்தியாள் முறைப்படி, கூடவுளாவான் படைப்புக்கு வா துளாகமத்தி னேதியவாறே உலகத் தினைத் தன்றிருமேனியில் ஒவ்வோ ருறுப்புக்களி னின்ற நோனறுமாறு செயதலும், சங்கராத்திற்குத் தோற்றவித்த முறையே யொடுக்குதலும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றதலும், அதுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டுதலும் உரிமையா மாறுபோலத் தித்தொழிற்கு மாதராளோடு இயையவேண்டுதலா லிவவாறு கைகோளாக் கூறப்பட டது அன்றியும், இதனால் உலகோடபத்தி நிமித்தமாகச் சிவத்தின் நிருகோக்குறுகாவை மாயையானது தன்னிலை கலங்கித் தொழிற் பதிதலை பொருவாறு குறிப்பித்த தென்க (2)

விநாயகக்கூடவுள்.

மற்றைய கூடவுட் போற்றி வரம்பெற விடைபூ, ரெய்தா
தொற்றைவெண கோட்டு வேழ முவப்பமுன வழத்து கின்றோ
முற்றுமக களிற்றை யேத்து முன்னிய யாவும வாளா
பெற்றிடா தயலாட போற்றும பேதைமை யெனகொன் மாதோ.

(இங்) மற்றைய கூடவுள் போற்றி - பிறகடவுளனைத் துதித்து, வரம்பெற இடை பூறு எய்தாது-அவராலளிக்கப்படும் வரத்தைப் பெறுவதற்கு விகினைங்களை புணடாககா மல, முன்-தொடககத்திற்குநே, வெள ஒற்றை கோட்டு வேழம் உவப்ப வழத்துகிள ரோ வெளியே முற்றைக் கொட்பினை புடைய யானையிடி விராயகக்கடவுளை மகிழ்விக்க

ருடபடி துதிக்கின்றோ, முற்றும் அக்ளிற்றை எந்தி முடிவுடனாகும் அவ்வேழக் கடவுளையே அதிசெய்து, முன்னிப் பாவம் வாளா பெற்றிடாது - தாம் நினைத்தவை யெவற்றையும் வருத்தமின்றிப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், அயலாரோ போற்றும் பேதைமை என் கொல்-அவையற நேவாகனைத் துதிக்கும் அறியாமை யாதென்றிருந்தது?

மாதா-ஓ அசைநிலைகள் விராயக்ககடவுளை வாழத்திய வாழத்திரண்டனாள், முன்னையது காப்பும், இஃது தந்தை, தாய், மைந்தர் எனனு முறைமை பற்றியது மாம். மறறைய என்னும் பெயரின முதனிலை யிடைச்சொல் வேழக்கடவுள் ஒழிந்த கடவுளாக குறித்து நின்றது அதனை “மறறைய தென்னு கிளவி தானே-சுட்டி நிலையொழிப வினாகுறித்தனறே” என்ற தொல்காப்பிய விதியானதிக கடவுள் என்பதனைச் செயுள் - பாய்த்துள் என்ப போலக் கட-உள் என்ப பிரித்துத் தொழிலாகு பெயராகிக் கடத்தலையுடைய பொருள் என்ப கருத்தாப் பொருள் விருதியாக கொண்டும், கடந்த உள்ளத்தை யுடையவர் என வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அளமொழித் தொகையாக் கொண்டும் பொருளுணர்ப்பாரு முளா கடத்தலாவது-பசுபாசு ஞானங்களா னறிவருந் தனமை. அநாதி மலமுத்த பதியாகிய வேழக்கடவுளே கடவுளென்ற குரியானென்றும், பிறந்திறம் துழுவும் மன்றையோனாக் கடவுளெனக் கரைதல், அயன், அமர், வெள்ளரி எனறிவை போல உபசாரமாமென்றுக் கொள்க் கடவுள்-சாதியொருமை, அது உயர்தினை யாகப் பொருள் படுதலை “கால மூலக் முயிரே யுடம்பே-பாலவரை தெய்வம் . ஆவயின் வருடம் கிளவியெல்லாம்-பாலபிரித் திசையா வுயாதினை மேன்” எனத் திணைவழக்காத் தந்திரத்தாற் றெளிக் எய்தாது என்றிற பிறவினை விருதி தொக்கு நின்றது ஒற்றை என்றது மென்றொடர் வன்றொடராகிப் ஐயீற் றுடைக் குறுகுகரம் வேழம்-மூங்கில் அது தான்வினையும் மலைக்குத் தானியாகு பெயராய், மலை தனனிடத்து வசிக்கும் யானையை யுணர்த்தலின் இரும்பு யாகுபெயர்

நாற்கோட்டி முருகோட்டி யானைகள் போலாது தேவ யானையாய், தன்னொரு கோட்டானே கயமுக்காய்ந்த விண்ணுலகைப் புரந்தும், பாரதம், செளந்தரியலகரி என்னு தூலகளை மாமேருக்கட் பொறித்து மண்ணுலகைப் புரந்தும் வருமாட்சி யுடைத்தாகலின் “ஒற்றை வெண்கோட்டு வேழம்” என்று விசேடிக் கப் பட்டது.

கத்தபுராணம்.

தடக்கையி லேவது கோட்டைத் தந்தியா மவுணன் மீது
விடுத்தது மனையன் மாபை வெய்தெனக் கிணடு போதி
யுடற்படி மிசையே வீழ்த்தி யொல்லையி லோடித் தெண்ணைக்
கடற்படித் தமலன் மைந்தன் கரத்திலவந் திருந்த ஊறே.

இலிங்கபுராணம்

பிறைதவழு மெழிறேன்றிப் பிறங்குகதா வெண்கோட்டாற்
செறிக்கதாசெய் தடககுமிச செம்பொன்மால் வணாவாய்ப்ப
மறைபுகழுஞ் செளந்தரிய லகரியினை வகுத் தெழுதும்
விறல்கெழுமு வேழமுகன் வினாமலாததா ளினைத்தொழுவாம்.

மகாபாரதம்.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாயமை முனிராசன் மாபார தஞ்சொன்னா
ளேடாக மாமேரு வெந்தாக வங்கு ரொழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும் பிராணைப் பணித்தன்பு கூர்வாமரோ.

வேழம் என்றதனானே நதிசரம், வனசரம், கிரிசரம் எனவும் யானைவகையுள் வனசரமும், கிரிசரமும் பெறப்படும பெறவே விநாயகப் பெருமான லீலாமாத்நிரை யாகக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்களாகிய “வக்கிர துண்டா வயந்திய சிந்தா மணிவளா கசானை ருள்செய்-விக்ஷிண ராசர்” விறனமபூ ரேசா விளங்கிய பாலசுந்திராசீர்-தொக்கது மிரகே துப்பெய ரிறைவர் துலங்கிய கணேசரென வினைதீர் - மெய்க்கண பதியே மகோத்தகடா துண்டி விநாயகர் வல்லபை கணேசர்” எனவும் பன்னிரு திருமூர்த்தம் களினுரு சிறப்புடைத்தாய், துணைவராய குமரவேடரு வள்ளியம்மையாகாக கூட்டி அவா கருத்தை மூற்றுவித்து, அவா காரணமாகக் களவு, கற்பெனனு மிருக்கைகோளு மியலச் செய்வான கொண்டருளிய சூரீசரமூர்த்தமே விசேடித்த தென்பான “வேழம்” என்றும் “களிறு” என்றும் கூறினான் களிற்றை என்பதன்கண் பிரிநிலைப் பொருளில் வந்த ஏகாரம் தொக்கது. மூற்றும்-மூழுவதும் என எஞ்சாப் பொருட்டு களிறு - மதக்களிப்பினே யுடையது, “வேழக் குரித்தே விநாதுகளி மெனல” என்பது மரபியந்தூர்தீரம் வாளா என்பது சும்மா என்ப பொருள் படுதலின் வருத்தமினேறி யென்றும் அயற்றேவாகளைத் துதிப்பதாம் பிரயோசன மிலலை யெனக் கொண்டு, வாளா போற்றும் பேதைமை என்றியைக் கினுமாம் எனது அயலா என்பது மணி யொளி போன்று அபேதமாய் விளங்குந் தந்தை, தாய், துணைவரொழிந்த மந்தைய தேவர்க்கையாம் பெற்றிடாது - இஃது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. என்-எவனெனனும் வினாப்பெயரின மருஉ கொல எனனு மிடைச்சொல் துணி வின்கண் ஐயஞ்சிறிது நினைத்தற பொருளில் வந்தது “அயலாப் போற்றும் பேதைமை யென் கொல்” என உலகா மாட்டுவைத்த அனடானே பிரங்கிக கூடலான, இதனை கண சூர்வம் எனனும் அலங்கார மிருத்தல் காண்க

(ங)

குமாரக்கடவுள்

கள்வாய் மடுத்திப் புளாயேறிக் களைத்துக் குமட்டி யெதிரொடுக்கும் புளவார் கடப்ப நறுநெறியல் புரளுந் துடந்தோள் வணையனைத்தும் வெள்ளே எனெய்குட குறத்திமுலை வேழ முழக்கக் களிகூரும் தள்ளா மதுகை முருகனிரு சரண மெமது தலைகொள்வாரம்

(இ-ள்) கள் வாய் மடுத்து புற ஏறி களைத்து குமட்டி எதிர் எடுக்கும்-தேனைபுனை புனாகேறிக் களைத்தல் செய்து புரட்டித் தேக்கெடுக்கின்ற, புள் வார கடப்பம் நறு தெரியல் புரளும் - பறவைகளாய் வணடுகள் மொய்க்கின்ற நோமையை யுடைய கடப்பமலராலாகிய நறிய மாலையானது புரளுகின்ற, தடம் தோள் வரை அனைத்தும் - பெரிய புயங்க ளாகிய மலைகளிப்பாயும், வெள வேல நெடு கண குறத்தி முலை வேழம் உழக்க களிகூரும்- வெள்ளிய வேறப்படை போன்ற நீண்டகண்களை யுடைய வள்ளியம்மையாரது தனங்களாகிய யானைகள் ஏறி யுழக்கும்தோறும் களி சிறக்கப் பெறுகின்ற, தள்ளாத மதுகை முருகன் இருசரணம்-ஒழியாத வெற்றிப் பாட்டினை யுடைய குமாரக்கடவுளது இருதிருவழக்கையும், எமது தலை கொள்வாரம்-எமது சிரமேற கொள்வாரம்.

புளாயேறல் - மடுத்தன துவரவழியி னுட்புகுதல் களைத்தல்-செருமுதல் (வண்டு களுக்கு ஒலித்தல்) குமட்டல் - உள்ளிருந்து வெளிவரத் தேக்கல் எதிரொடுதல்-வாந்தி பணணுதல் வார்-முருகனிலைத் தொழிற்பெயர் “வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று-நேர்பு செலிமையுஞ் செய்யும் பொருள்” எனனும் தொல்காப்பிய விதிப்படி நோமை என்று பொருள். புளவார் என்பதற்கு வண்டிகளாகிய புயல்கள் எனினும் பொருந்தும். அங்ஙனம் கொள்ளுமிடத்து, கள் என்பதனைத் தொழிலாகுபெயராய்க் கொண்டு, கள்வாய் மடுத்து-கூடலினீனாவாய்மடுத்தி, புளாயேறி-கருமைநிறம்கொண்டு, களைத்து-மூழங்கி, குமட்டி-

துமித்து, எதிராகவும் - எதிராகமழையைப் பொழிவன்றி என்ற மேகத்தின் ஒப்புமை காண்க. கடப்பம்-வலித்தல் விகாரத்தோடு அஃமூச சாரியை பெருமாள் என்று “இருள்படப் பொதுவிய பராண மராஅத் - துருளூர், ஊண்டாப் புரளு மாபிள்ளை” என்றார் பத்துப் பாட்டிலும் அளக்கலாகா வளவும் பொருளுந்-துளக்கலாகா நிலையு நோற்றமும் வறப் பினும் வளந்தரும் வண்மையு கொண்டு விளங்கலின், தோளின்வரை என்றன தோளுக்கு வளந்தரும் வண்மையாவது - “வலாழகந் தீர்த்து வசித்தவாகு நிரித்தோர் - வின செலன மரபி னையாக் கேந்திய தொருகை யுக்கஞ் சோழிய தொருகை-நலம்பெறு கலிக் கத்துக் குறங்கினமிசை-யசையு தொருகையாயுசக கடாவ வொருகை யிருகை-யையிரு வட்டமோ டெஃகுவுலந் திரிபப் பொருகை - மாப்பொடு விளகை - பொருகை - நாரொடு பொலிய வொருகை-கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்டி வொருகை, பாடிப் படுமணி யிரட்ட வொருகை-நீன்ற விசமபின் மலிதுளி பொழியுவொருகை - வாணவா மகனின் வதுவைகுட வாககப்-பன்னிரு கையும் பாறப்பட வியற்றும்” வளமெனக்

வரை என்னும் கணுவின் பெயர் சீனையாகு பெயராய் குறங்கிலை யுணர்ந்த, அது வினா தற்கிடமாய் மலையையுணர்ந்தி நிறவின் இருபுடியாகுபெயர் தோளின் வரையென நதர கேறப் முலைபை வேழம் என்றான், குறிஞ்சிக் கருப்பொருளுட் சிறந்ததாய் உரத் தொடு மதாத்துக் கூடாத்தலின். அனைத்துப் என்றது பன்னிரண்டு என்றும் எண்ணின் ரெகைபெற நீன்றது உழக்கலாவது தீர்ள் செழுங்குட புலங்குட கூட என்னும் உரிச் சொல் முன்கிறவா துள்ளதென்று சிந்தித்தலாகிய குறிப்புப் பொருட்டு துள்ளா என்னும் மறுகுறைந்த எதிராமறைப் பெயர்ச்சம், மதுகை என்றும் பெயர் கொண்டது “குள நக கொன்ற குளரூக் கொற்றத்து - வினப்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ” என்றார் நக்கீரரும், முருகன் - முருகையுடையவன் முருகு - தெய்வத்தன்மையும், இளமையும், அழகுமாம் மேலாய் வீட்டின்பத்தின் தன்மையைக் காரணவகையா முணர்ந்தது களவு கற்பென்னும் கைகோளிரண்டையும் உலகினியித்த மியுறிக் காட்டுவான் கொண்ட எககடவுளாய் குமரவேள், களவொழுகத்தை வள்ளிய மமையாரானும், கற்பொழுகத் தைத் தெய்வயாசையமமையாரானும் காட்டுதலானும், களவு முன்னையாக் கற்பு பின்ன தாய் நிகழலானும், தன்றினைக்கூரிய மகள் வள்ளியமமையாராகலானும், இச்சா ஞானக் கிரியா சத்திகளுள் முறப்பட்ட இச்சாசத்தியும் அவளையாகலானும், அவர்கிச்சை வள்ளியாய் கியே யென்பதை விளக்கல் காரணமாகவே நூலார் பெருமபாலும் குற மகளை விசேஷித்த லெனக் அச்சே “கள்ளுறைத் திடுபூந் தண்டார்க் கடம்பம் காலை பன்னாட்டின்னைமைத் தொழினமேற கொண்டு பெட்டபு னைமுகும் வண்ணம் வள்ளியைத் தலபால வைத்து” எனக் கந்தபுராணத்தும், “செம்மான் மகளைத் திருநெ் திருடன்” எனக் கந்தரானுபூதி யினும், “நீலச சிகண்டியி லேறும்பிரா நெந்த நேரத்தினுக் கோலக் குறத்தி யுடனவரு வான்” என அலங்காரத்தும் “மறுவில கற்பின் வானுதல் கணவன்” எனத் திருமுருகாய் நுப்படையினும் உரைத்தமைகொண்டியத்தானாக இரு சரணம் என்றதில் முறையமை விகாரத்தாற ரெககது

(ச)

திருநானசம்பந்த மூர்த்தியார்

வெள்ளாய் குருகி னிளம்பிளவீ விளையாட்டயர முகையவிழுவ கள்ளாய் கமலத்தடம்புடைசூழ் காழி நகரி னிடைத்தோன்றி நள்ளாய் சமயக் குறும்பெறிந்து நங்கை பாகன பதம்போற்றித் தெள்ளாய் ரமித்தக் கவிதைப்பொழி சிறுவன பாதந் தலைக்கொளவாம்.

(இ-ள்.) வெள் ஆம் குருகின் இளம்பின்னை விளையாட்டி அயர்-வெண்மையாகிய அன் னப் பறவைகளினது இளம்பருவப் பாப்பினங்கள் விளையாட்டைச் செய்தலால், முகை அவி ழும் கள் ஆர் கமலம் தடம் புடைசூழ் கடவுளிடப் பெறுகின்ற தேனிறைந்த நாமனாக்

நடாகங்கள் பக்கத்திற் சூழப்பட்ட, காழி நகரின் இடைதோன்றி-சீகாழிப் பதியினிடத்தே திருவடிகளால் செய்து, சமயமள்ளார குறும்பு எறிந்து-சமயிகளாகிய பகைவர்களது பொலலங்கை யழித்து, நகரைப் பகை பதம் போற்றி உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளையே மெய்ப்பொருளாய் புகழ்ந்து, தென் ஆர் அமர்தம் கவிதை பொழி - தெளிவும் அருமையுமமைந்த அமுதம்போன்ற தேவாரத் திருப் பதிகங்களைப் பொழிந்த, சிறுவன பாதம் தலை கொள்வா ம இளமைப் பருவத்தினராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனரது திருவடிகளைச் சிரமீது கரிப்பாய்.

குருகு என்றது பரவை பொதுப்பெயராயினும் வெள்ளம் என்றடைகொடுத் துரைத்தமைபாயினும், இடையிடையனமெனகு நிறையப் பரந்து கமலத்து வையும்” என வாயினுநீ திருவாய்மலர் நருளியபடி கமலத் தடத்தில விளையாடற்குச் சிறந்தன அன் னப்பறவை யாதலானும் அன்னங்களை என்றும் “மாற்றருகு சிறப்பின” என்னும் மர பியந்தத்திர்ப்படி பிள்ளை என்னும் இளமைப்பெயர் அடைமொழி புணர்த்தமையானும், “அவற்றன், பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற நினைமை” என்றதனானும் அனனப் பார்ப்பின பார்ப்பும் காரணமு முன்மையின் வெள்ளங்கருகு என்றது இனஞ்சுட்டின பண்பு அத்தனை “தோடார் கமலப்பள்ளி - மேயலகையிற் றஞ்சும வெள்ளையன்னக் காண்மின” எனத் துணையாயிரலம்பகத்தீய் கூறியவாற்றா னறிக

இளம்பிள்ளை விளையாட் டாதலின் “அபர” என்றன அபர என்னுஞ் செயவெனெச் சுக காரணப்பொருளில் வந்தது கமலத் தடம் எனச்சிறப்பித்தமை மருதநிலை கொண்டு, ஞானப்பா லாட்டிய நற்றானம் வாபந்த நகரெனக்காம் அத்தனை “பூவான மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் களாயினியம்-பாவான மலிஞானப் பாலுண்டு-நாவான், மறித்தஞ் செயியமுதா வார்த்திரான நன்னடை-வெறித்தண் கமலமே வீதி” என்றதன னறிக

காழி என்பது சோழநாடு, பவம, நவம என்றோ போலக் காளி எனத் சொல்லின் ளகரம், தமிழிற் சிறந்த முகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. அது அநாகரின் துவாதசநாமக் காரணக் குறியுள்ளென்று காரணமாவது— காளிதேவி சிவபிரானோடு எதிர்த்து நடனமா டித் தோற்றமையால், தேவர்களு முனிவர்களுக்கு சினந்து “துணையிறகை யாயுறால்கள் நூறுகோடி பழகினும்-பெண்ணியறகை போவதன்று பேதைநீ யகந்தையா - லண்ணலைப் பிழைத்தபாவ மகலுமாறு மறவன-கண்ணருட் கிடைக்கிவன களங்கமவிட டிக்ககுமால்” என்றுகூற, அவளின் நகர்க்கண் வந்து தோணியப்பபாப் பூசித்துத் தன்பாவ நீங்கப் பெற ததனானும், முன்னோர் காலத்து வைத்தேயன் பாம்பினங்களைக் கொன்று தின்று வரு தலைக் கண்ட காளிபன் என்னும் பாம்பானது, அக்கருடனோடு போர்புரிந்து ஆற்றமல, முறசாபநித்தம் அது அணுகப்பெறாத யமுனையாற்றின் மலிவிற்கு ளொளித்திருந்து வரு முயிற்களை யெல்லாம் தின்றிருந்தது அவவாற்றுகையில் ஆயனாப் நின்ற மாயவன் அம மடுவைக்கண்டு, கருநீர் பொருந்தக் காரண மெனனை யென்று காண்பான புக்கபோது காணிய நாகவகண்டு லைத்தது கண்ணமூர்த்தி யுடனே அணிமாவடிவுகொண்டு படங் களிப்பாபந்து உதைத்துப் பெளகிக் கூத்தாடச் சாப்பப் தளரந்து நல்லறிவுறமுக் காக்கு மாறு ஒலமிட்டது கண்ணனாக கருண் கூடாந்து தோணிபூந் தொழுகவெனன, வங்கனே வந்து பூசித்துக் கருடனாக குடையாத வலிமையையும், தனகினைகள் மதிக்குஞ் சீரினையும் பெற்றமையாலும் அதற்குக் காளிரக்கொன்று போகண்டது.

சீகாழிப்புராணம்.

இறைதவம் கொட்டமை வனமுலைக் காளி யிறைஞ்சலாற் காளியம் புரியென மழகிய வெருபேரிங்காக் குன்ற தனறியுங் காளித் தென்னுமோர் புழையெயிற றுறக் வேந்தனும் காளி புரமெனும் பேருமன றுளதெ ழுழையுட் போவை முனிவாகேட மிவப்ப வுதவச் சூதனன மோப்பான்.

நள்ளர் என்று செளத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்தியமிகன், வைபாழிகன் என னு மால்வகைப் பெளத்தாக்கையும், நிகண்டவாதி, ஐசீவகன் என னும் இருவகைச் சமணனாயும் எனக் ஐராத்மவாதம், அகத்திருவாதம், ஆகாசம், காலம், திக்கு, காரணம் பாவமு மில்லையென்றும், குணியும் அவயவியும் இல்லையென்றும் கொள்ளலாதி யநெறியல்லா நெறிகொண்டு, இடைத்தோனறி யுபிகட கீதமினமை செய்பதின் குறும்பென்றன

தன்னை நுகர்ந்தானா நரைதிரை பிணிமூடிப் சாககாடினறிப புண்ணிய முள்ளளவும் போகமூட்டிப் பிதிது நுகராமற் றடுக்குந் தன்மையுடைத்தாய், மறுமைபிற சென்றபெறும் அமுத்தத்தினும், நாயனா திருவாயமலாநதருளிய திருக்கவிதைகள் பதினாறாயிரம் மெய் யன்புடன் பாராயணஞ் செய்வானாக குறந்தக்கி, அழிதன் மாலையவாய் இகமுத்திராந்தி பலபோக விராகமுண்டாகி, பென்றுமொருபடித்தாய் நீற்றும் பேரின்பத்தை யளிக்கும் பெருமையாற் சிறந்ததாதலின் “தௌளாரமுதக் கவிதை” எனப் பட்டன

தோனறி, எறிந்து, போற்றி என னும் விசேயசகங்கள் பொழி என னு முதலியிலைப் பும், அது வினைத் தொகையாய்ச் சிறுவன என னும் பெயராயும் கொண்டு முசுந்தது (11)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

புல்ல ராய சமணபுலையா பொருந்த வீக்கிக் க ற்புருத்தாங்
கல்லே புணையாக கலாபேறிக கவாவாய புள்ளின் வாயகிழிந்த
கொல்லே னுகைக்குங் காமாரி குளிப்பொற் கமலத் தாளபழிச்சுரு
சொல்லே புணையாப் பங்ககடலுங் கடந்தோன் பாடும் துதித்திடுவாம்

(இ ள்) புல்லா ஆய சமண புலையா - அறிவீனராகிப் சமண நீசர்கள், பொருந்த வீக்கி கடல் புருத்தும் - பொருதுமாறு கட்டிச் சமுத்திரத்தி லாழும்படிவிட்ட, கல்லே புணையாக கலா ஏறி - கல்லினையே தெப்பமாகக் கொண்டு அச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கலா சென்ற தனறி, பவம் கடலும் - பிறவியாகிய சமுத்திரத்தையும், கலாவு ஆய புள்ளின் வாய கிழிந்த - தன்னைக் கவாந்து கொள்வதை யாராய்ந்துவந்த குக்குடத்தினது வாயைக் கிழித்துக் கொன்ற, கொல ஏறு உகைக்கும் காமாரி கோபக் குறிப்பினைபுடைய திருமாலாகிய இட பத்தை (வாகனமாகக்கொண்டு) செலுத்துகிறை சிவபெருமானது, குளிர் பொன் கமலய நூள் பழிச்சம் - குளிர்மையாகிய பொன்போன்ற நாமமாமலையொத்த திருவடிகளைத் துதிக்கும், சொல்லே புணையா கடந்தோன் - தேவாரத்திருமொழிகளையே தோணியாகக் கொண்டு நீந்தி முத்திககணசோந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரது, பாடும் துதித்திடுவாம் - திருவடிகளை (யாம்) வாழ்த்துவாம்

கல்லே தோணியாகக் கருங் கடலையும், காமாரி தாளதுதிக்குரு சொல்லே கலமாகப் பிறவிப் பெருங்கடலையும் நீந்தி முத்திககணையேறிய நாலினமுதலவரது திருவடிகளை யாய் துதிப்பாம் எனபது கருத்து

பாயுடைகுமுந்த அனாயினராய், மயிபறிப்புண்ட தலையினராய், அத்தி நாத்தி யென்னு மந்திரோச்சாரன வாயினராய், சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும், அத்தனைக் கொண்டொழு கும் மெய்யடியானாயும் கண்டக்காலுங் கேட்டக்காலும் கண்டுமுட்டு, கேட்டுமுட்டென நுழல் வாராய், பொய்யொழுக்க மேலீட்டால் உண்மையறிந்துங் கொலைபுறநுறும் குணத் தைக்கொண்டாராகலின் “புல்லராய சமணபுலையார்” என னாள். கடல் - எனபதனை கள் - தல் எனப் பிரித்துத் தோண்டப்பட்டது என்று பொருள் கொள்ப கல்லே, சொல்லே எனப் பலமுறிக் கணுள்ள ஏகரங்கள் பிரிவில் பொருளில் வந்தன. ஆய் புள - வினைத்தொகை.

கவர்வுகைக்கொள்ளல் “கொள்ளைமாத் ரின்னது கவரும் என்றறப்போல். அதனை “கூறிய கிளவி” எனபதனும் கொள்க.

புள்ளின வாய் கிழித்ததாவது—கண்ணன் ஆயர் பாடிச் சிறுவனோடும் ஆன்கன்று மெய்த்துத் தாமரைத் தட்டாக மொன்றில் வந்திருப்ப, வடமதுரை யரணை கஞ்சனேவ லால் ஓரசரன் குக்குடமெனும் புள்ளுருக் கொண்டு சென்று வாயாற கெளவி விழும் கினன் விழங்குவதறிந்த வாசுதேவன் அப்புள்ளின் வாயைக் கிழித்துத் தலையிற் புடைத் துக் கொன்றனன். அதனை இந்நூலிற் கண்ணனவதரித்த ஆந்தியாயத்திலு-அ0-அ௧, செய் யுட்களானும், பாகவத்புரானம் தூத்துடாகரன் வதைப்படலம் “அககிரம மேவுமது ரைக்கரசு நேவக்-குக்குடமெய யாபிசு ருன்குறிக மாயோன-சுககர மெடுத்தகையி னுற் றலை புடைபப-வகுகண் மரநிறியுவி மாண்டவுணன் வீழ்ந்தான்” எனஹுஞ் செய்யுளானும் அறிக கிழித்த கொல் என்புச்சே எச்சு திரிபாக கொண்டு, கிழித்துக்கொன்ற என்னுமாய். கொல்-காரணத்தைக் காரிய மாக உபசரித்தது

நிருமால் நந்தியல்லாமல், சருமநந்தி, அதிகாரந்தியென வேறும் ஏறண்மையால் “கிழித்த கொல் ஏறு” என்றான் அதனை உகைத்தமையாவது—திரிபுரசுகந்தரகாலத்தில் எம்மைக் கருவியாக கொண்டனரோ லிறைவன் புரமவை யழிக்கப் போந்தா னென்று அகங்கரித்த தேவர்களி னருநானத்தை நீக்குவான் ஊனநியமாத்தினையே அச்சொடித்து விழத் திருமால் இடபபுருவேறு எம்பிரானைத் தானி யவனு மறாக, அதனையறிந்து எம் பிரானோதருவினையாட டெண்ணலிற் றுங்கலாற்றது சரிந்து தளரந்து வீழ்ந்த திருமாலும் மறைய தேவர்களுந் குறையிரந்து அநிகக,அதற் கருள கூரந்து வாகனமாகும் வன்மை கொடுத்து ஊதியாக உகைத்தா னென்றது உபதேசகாண்டம் இன்னும் அதனை “கட கரியும் பரிமாவுந் தோமுமவ் தேருதேயிடபமுவத் தோரியவா மெனக்கறிய வியம்பேட- தடமதிலக னைவொன்றும் சமுலெரிந்த வநாளி - லிடபமதாயத் தாங்கினன் நிருமால் காண சாழலோ” எனஹு நீருவாசகத் திருவாக்கானுத் தெளிக, காமாரி - வடநூன் முடிபு. மன்மதனை யழித்தவன் என்பதுபொருள் கமலம் - ஆகுபெயர் பழிச்சல்-வழுத் துந் லெனைஹு சொல்லினது குறிப்புப் பொருளில் வந்தது “பரவும் பழிச்சம் வழுத் தின் பொருள்” என்றா நொல்காப்பியனரும் பவக்கடலும் எனறதன் உமமை இறந்தது தநீதிய எச்சவும்மை “புண்ணியா வுன்னடிககே போதுகின்றேன்” எனறருளிய வாற் றானே இறைவன் நிருவடிபெயற்பு பெற்றனராகலின் “பவக்கடலுந் கடந்தோன்” என் றான் பிறவிப் பெருங்கட லீர்துவர் நீந்தா-நிறைவெடி. சேரா தா” என்று நீர்க்குறளுந் செப்புமாறிக. துதித்திரிவாம் - இடி, பகுதிப்பொருள்விடுதி. நாவுக்கரையனை நாவாற் றதித்தலே அவனருளை யடைகற்குச் சிறந்ததாய உபாய மெனபதுதோன்ற “பாத்ரதுதித் திரிவாம்” என்று கூறப்பட்டது

இச்செய்யுளின் கருத்தமைத்தே “அறப்பெருந் செல்லி பாகத் தண்ண லஞ்செழுத்தா லஞ்சா-மறப்பெருந் செய்கை மாற வஞ்சக ரிடடலை - நிறப்பெருந் கடலும் யார்க்கு நீந் துதற் கரிய வேழு - பிறப்பெனுந் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம்” என்று பரஞ்சோதி முனிவரும் பகாதல் காண்க. (௬)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

உரவூரீத் தினாககடலேன் மலரயனே மிலகனைத்து முந்தி பூத்த கரியயால் வெணகேழ லுருவாகித் தனித்தேடி யினனாக காண முருகுலாந் தாமரைத்தாள் சிவப்பூர்ப புரமெரித்த முறுவ லானைப் பரவைபாற் றாதேகப் பணித்தநா வல்லமல்லாதாள் பணியில் செய்வாடின.

(இ-ள்.) புரம் எரித்த முறுவலானை-முப்புரங்கனையும் எரித்த இளநகைப்பிணையுடைய சீவபெருமானே, உரவு நீர் திகா கடலின் மலர் அயனோடு உலகு அனைத்தும்-வலியுரிசொடு அலைகள் செறிந்துள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தே தாமனாமலரி லிருக்கும் பிரமனையும் உலக முழுவதையும், உந்தி பூத்த கரிய மால்-திருநாயினின்றும் தோற்றுவித்த கருநிறமுடைய திருமால், வெண் கேழல் உரு ஆகி தனி தேடி-வெள்ளை நிறமுடைய வராகவடிவெடுத்துத் தனித்துப் பாதலங் கிணீர் தேடியும், இன்னும் காணா முறகு உலாவும் தாமனா தான் சிவப்பு ஊர - இதுகாறும் அறியப்படாத வாசனை பரந்த தாமனாமலர் போன்ற மென் மையாகிய திருவழிகள் கன்றிச் சிவப்பு நிறம் கொள்ள, பரவை பால் தூது ஏக பணித்த நாவலன் மலர் தான் - பரவையாரிடத்துத் தூதாகப் போய்வரத் தேவாரத் திருப்பதிகத் தானே விதித்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனரது சூவினையொத்த பாதங்களை, பணிதல் செய்வாம்- (யாம்) வணங்குவாம்

அயன-பிறத்தலில்லாதவன், அஃதுடசாரமாம் கடல் என்றது கைபித்திகப் பிரளய சலத்தினை. அதில் அயனோடு உலகின் ததையுந் தோற்றுவித்தமையை இவ்வூலில் பிரம விட்டினுக்களுக்குச் சிவனரோனறி வரங்கொடுத்த அத்தியாயத்திற் காண்க. “கரியமால் வெண்கேழல் உருவாகி” இதனுள் கருமை என்றும், வெண்மை என்றும் வந்தமையால் முரணலங்காரம். எனனை? “பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின்-முரணக் கூறுதன் முரனென மொழிப” என்றா வீரசோழியத் தாகலின் பெருமை, மயக்கம், விருப்பம் எனப் பொருள் படும மால் எனவருஞ்சொல் ஆகுபெயராய், அவற்றை யுடையவன்மேனி-எறது காணு எனனும் எதிர்மறைப் பெய்சொச்சம் தான் என்னும் பெயர் கொண்டது உலாம் என்பது “செய்யுமெ னெச்சவீர றுயிரமெய் சேறலும்” என்ற நன்னூல் விதிப்படி உயிரமெய் கெட்டு நின்றது தாமனா-ஆகுபெயர் பணிதலசெய்வாம்-இதனுள் செய் என்பது துணைவியை

பன்றி, தானேறி யடைதற் குரிய சடைக்காட்டினை நாடாது, அன்னந் தேடித் தருகிய பாதகமலத்தைத் தேடியமையாற் காணுநாயிற்று மலர்போன்ற மென்மையாகிய தான் வன்மைப்பூவிற பட்டமையிற்று சிவப் பூந்த தென்க முறுவல் - வீரத்தெழுந்த வெகுளிறை. இதனை எள்ளனகையி னடக்குவா பார்த்துவாசியாசிரியர் நாவலன்-திருநாவலூரிலவதரித்தவன், நாவிலவல்லவன் இறைவனைத் தூதாகச் சிவப்பூர்ப் பணித்த நாவின் வன்மையன் என்றதற்கு முறிப்பு தூதாவது ஒருவருழை பொருவரது மாற்றங்கொண்டு தகவுணக்குந் தன்மை அது தலை, இடை, கடையென மூன்றா மெனப் வடநூலார் “அவற்றன், ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோ மேன ” என்ற அகத்திணையியல் விதிப்படி தூதுசெல்வோன் உயர்வுடைத் தோழனாகலின், நாவலனும் பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பாணுரிலவிற நணிப்போக விறைவனைப் பணித்தமையால் தம்பிரான ரோமுன ஆனானென்க. அதனை யிவவழிக் கருளுமாற்ற னறிக.

நீருவாநீர்த் தேவாரம் (ஏழாந்திருமுறை)

ஏழிசையா யிசைப்பயனு யினனமுதா பென்னுடைய
தோழனுமா யானசெய்யுந் துரிசுகளுக்குக் குடனாகி
மாதையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானே மதியில்லா
வேழையேன் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு நிறைவனையே

(எ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

உரைத்தற் கரிய முதுக்குறைவி னுமை பேச வுரைபுகன்று
நினைத்தேற் றெதிரந்த சாக்கியாபுன சமயக் குறுமபி-நிலையெறிந்து

வணாத்தோள் வருதி தனைவிடுப்ப வையை யழைத்து மணிமன்றிற்
பரத்தா டமாந்த வாத்தலூப பரமன பாநம வணங்குவாம்.

(இ ள்) வணாதோள் வருதி தனை விடுப்ப வையை அழைத்து-மலையையொத்த புயங்
களையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியன தம்மை மந்திரித்தொழிலினின்றும் விடுக்கும்படி
வையை யாற்றை யழைப்பிததும், ஊமை முதுககுறைவின உணர்த்தற்கு அரிய பேசு-
ஊமைப் பெண்ணைது பேரறிவோடுஞ் சொல்லுதற் கரியனவாய் பொருள்களைச் சொல்
லும்படி, உரை புகன்று-வினாவுகளை மொழிந்தும், ரிணாத்து ஏற்று எதிர்ந்த சாக்கியர்-
கூட்டமகொண் டெதிர்த்து வாதித்த புத்தரது, புனசமயம் குறுமபின் நிலை எறிந்து-
இழிந்த மதமாயிடு பகைநிலையை அறுத்தும், மணி மன்றில் பரத்துநீடு அமர்ந்த வாத்தலூ பர
மன்-அழகிய கணகசபைபின்கண பரவெளியிற் கலந்த திருவாத்தலூரடிகளது,பாதம் பழிச்சு
வாம்-திருவடிகளை (யாம்) துதிப்பாம்.

அமைச்சியலினின்று நீக்குவ காரணமாக வையையாற்றை யழைப்பிததும், ஊமைப்
பெண் பேரறிவோடு பேசு வினாவுரை பகர்ந்தும், புத்தரை வாழில் வென்றும், கணகசபை
யிற் சென்று சுத்தசிவத்தோ முரண்டறக் கலந்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது திருவடி
களை யாம் துதிப்பாம் எனபது கருத்து.

ஊமை - அத்தனையுடைய பெண்மேல் நின்றது அவள் சோழராசன மகளாம் அரிய-
வினையாலணையும் பெயர் புத்தா கேட்ட வினாகுடக் கெல்லாம் அவனுமைப் பெண்ணையே
உத்தரம் கூற விதித்தார் எனபான “ஊமை பேசு வுரைபுகன்று” என்றான. அத்தனை”
“பற்றி நன்குண ராத புத்தா பகர்ந்த தர்க்க மதற்கெலாந்-கற்ற நிந்தவா போல மன்னிய
கன்னி முறுளை கூறினாண்-மற்று மக்கையா சாழ லாமலினை யாட லாக மகிழ்ச்சியா-ஹற்ற
தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதினா ” எனஹ நீருவாத்தலூரடிகள்புரா
ணகி செய்யுளாஹு மறிக சாக்கியா-நாலவகைப் பௌத்தா அவர்கள் சமயக்குறுமபி நிலை
களையும், அவை யெறியப் பதிதலையும் ஸை புராணத்துப் புத்தராவாழில் வென்ற சருககத்
தும், சிவஞானசித்தியார் பரபகர்த்துங் காணக் சிவபுத்தர்களாய் திரிபுரத் தசராகளை
மறுமத்தத்தவர்க ளாகிய யுழிபிழக்க நிலைந்த விட்டுணுமூர்த்தி யானவா குருவேடக கொண்டு
நாரததாச் சீடராக்கி, பெயம்மைகள் பொதிந்த பிடகாகமத்தை வருசமமாக உபதேசித்துப்
பரவச் செய்த சமயம் ஆகலின், “புனசமயம்” எனது புகலப்பட்டது. பிரமாணம் வரு
மாறு—

ஞானுவரண விளக்கம்

இப்படி யிறைவா தம்பா லெய்திய வரங்க ளாலே
முப்புரத் துள்ளோ றெல்லா மூவுல கழிககு மாற்றறு
றப்புதல் குறித்துக் கண்ணன சாரநூநா ரதந்தம மோடுஞ்
செப்பிய மதங்க ணுனகுந் தீரந்திட வுரைத்த வாறே

தனை விடுப்ப-என்றதற்குத் தண்டத் தொழிலி னின்றும் விடுவிக்க என்பது மொன்று
திருவாத லூரடிகள் தம்மை விடுவிக்குவ காரணத்தா எனறி, தாம் புத்தரது சமயக்குறும்பி
நிலை யெறிந்து, சைவசமய உண்மையைத் தாபித்தது போலப் பிற்காலத்துந் திருவேடிட்
டுச் சமணமதக் குறும்பெறிந்து, தாபித்தற் கேதுவாய் நிற்குந் காரணத்தானும் அழைப்
பித்தமை தோன்ற “வையை அழைத்து” என்றான். விடுப்ப, அழைத்து எனபவற்றில் பிற
வினைவிருதிகள் தொக்கு நின்றன வையை யாற்றின் பெருமையை “கார்க்கடலொலியில்...
உலகுபுரந் னுட்டி முயர்பே ரொழுக்கத்துப்-புலவர்நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி-வையை
யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி” எனப் புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதையிற் புகலப்பதிதல்
காண்க, பரத்துநீடு அமர்தலாவது-சுத்தசிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தல்,புகன்று, எறிந்து,

அழைத்து என்னும் வினையெச்சங்கள், அபாங்கு என்பதன் முதலிலே வினை கொள்ள, அது பரமன் என்னும் பெயர் கொண்டது (அ)

ஆசாரியர்.

பாழியங் குதிமிப பொலங்கி குழைத்துப் படிந்தபின் பாயிருள் செறிந்து காழ்ப்புறு தொழுநு மெமமனக் கரும்பு குழைந்தபுறம் கருணை நீரார் யாழ்கடற் பிறவித் துன்பமுற் றழுந்தா துமலாப புணையளித் தாண்ட சூழ்சுடா ஞானத் திருவுரு வமைந்த சுவாமிதே வனாதம் பணிவாம்.

(இ-ள்.) பாழி அம் குதிமி பொலம் கிர் குழைத்து படிந்தபின்-வலிய அழகாகிய சிகரங்களை யுடைய மேருமலைபை உழைத்துப் பழகிப் பின்பு, பாய இருள் செறிந்து காழ்ப்புறு ஒழுங்கும் - பரந்த மலவிருள ஆடாதலால் வைரமுதிராந்து விளங்கும், எம் மனக் கருங்கல் குழைத்து-எமது மனமெனனும் பெரிய கலலை யிளக்க செய்து, அருள் கருணை நீர் ஆட்டி-தமமால் அளிக்கப்படுகின்ற அருளவெள்ளத்துள் மூழ்குவித்து, துன்பம் பிறவி அழ் கடல் உற்று அழுந்தாது-துன்பங்கள் மிக்க பிறப்பெனனும் அழிந்த சமுத்திரத்திற் படிந்து மூழ்காவண்ணம், மலர் அடி புனை அளித்து உண்ட - பூவினை யொத்த திருவடி யாகிய தெப்புத்தை யிந்து காத்தருளிய, சுடா சூழ ஞானம் திரு உரு அமைந்த சுவாமி தேவன் - ஒளிகலிந்த சிவஞானமே லா திருவடிவாகக் கொண்ட டெழுந்தருளிய சுவாமி தேவன் என்னும் இயற்பெயர் வாயந்த ஆசாரியரது, பதம் பணிவாம் பாடங்களை (யாம்) வணங்குவாம்

மேருமலையானது, உலகம் நிலை பெற வனமையாக அதனடுவில் நாட்டப் பட்டதாதலின் பாழி என்றதற்கு வலிமை எனப் பொருள்கொள்ளப் பட்டது சிந்தாமணியில் “பாழி நம்படை” என்றதற்கு நச்சினாக்கினியரும் இங்ஙனானாத்தல் காண்க “உச்சிவாயத் திடு மேகலை யிநிதல சிகர மலகும” என்ற புராணப்படி பலசிகரங்கொள்ளலின்பருத்த எண்ணுமாம் பொன் என்னும் பெயர் ஈற்று நகரம் கெட்டு, லகர மகாரத் தோன்றப் பெற்று வருமொழிக் கிளமாய்த் திரிந்து, பொலம் - என நின்றது, “பொன்னென கிளவி யீடுகெட முறையின்-முன்னாத் தோன்றும் லகர மகாரஞ்-செய்யுண் மருங்கிற் றொடர்ப லான” என்ற தொல்பாப்பிய விதியா னெனக் வன்மையான ஒன்றைச் செய்து முடிக்கப் பழக்கம் வேண்டுமொகலின், பொலம் கிரியைக் குழைத்துப் பழகி, அந்நினும் வலிய கருங்கல் மனத்தைக் கரைத்தான் என்றபடி அந்நினை “தெவ்வரை மெய்யெரி காய்சிலை யான டெனனை யானடுகொண்ட-செவ்வரை மேனியன்” எனத் திருக்கோவையாரினும், “மேருவுந் தனுவாக வளைய விலையோ பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம் பண்ணுவ துணக்கருமையோ” எனத் தாயுமானசுவாமிகள் பாடலிலும், “நெடுசுக கன கல்லு நெகிழ்ந்தருக” எனக் கந்தரானுபூதி யினுள் கூறினமை காணக் தனகுலத்தானாய்ஞ் சேர்த்து “எம்” எனப் பன்மையாகக் கூறினன பின்-காலப்பொருளில் வந்த விடைச் சொல் பிறவித் துன்பமாவது-தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களுமாம். இத்தலை “மாணக் காட்டி. மாணபிடிப்பவாபோன-மானுடவடிவாய் வந்தனத் தெண்ணி-மீனது போல விழி யுந்நோக்கி - யானதோர் கமடம் போலக் துன்னி-பறவைபோலப் பரிசஞ்செய்து-திற மிகு முன்னூற நெளிவுரை பகாந்து-பக்குவத் தடைவே பாலித்தருணி-புககிட வேண்டிப் போந்ததென நினைத்தான” எனத் திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் கூறியபோல, ஆசாரியன் சட்டசதிக்கையினால் மனத்தை வளைத்து மாசுபோக்கித் திருவடித்திடுக்கையினால் அருளபுரிந் தமை பெறப்பட்டது.

சிறப்புப் பாயிரம்

கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக் கடவுண்மோட் டாமையெம் பெருமான், வடமொழி தொகுத்த தெய்வமாக கதையை வடித்தசெந் தமிழினம் செய்தான, பரிமதஞ் செருக்கிப் பாசுடல் பிளந்து பாடாசிறை மழலை வண் டோச்சு, மகிசினக் களிற்று மானவேல் வழுதி யடலதி வீரபூ பதியே.

(இ-ள்) பரிமதம் செருக்கி பாகு உடல் பிளந்து - சுரக்கின்ற மதத்தினாலே தருக் குற்றுத் தன்னைக் கடாவும் பாகனது உடலையுங் கிழித்து, பப்ர் சிறை மழலை வண்டு ஓச்சும் அரி சினம் களிற்று-பரந்த சிறகையுடைய மழலைச் சொறகள் போல ஒலிக்கின்ற வண்டு களை யோட்டுவ கொலைச் சிளமுடைய யானைச் சேனையையும், மான வேல் அடல் பூப்பதி அதிவீரவழுதி-பெருமைதகைய வேற்படையினையும் வெற்றிப் பாட்டினையு முடைய பூமிக் கதிப்பனாகிய அதிவீர ராமபாண்டியன் எனவன், கடல் அகம் முழுதும் பொதிந்த பேழ் வயிறு எம் கடவுள் மோடு ஆமைப் பெருமான-சமுத்திரத்தி னிடம் முழுவதையும் அடக் கிய பெரியவயிற்றினையுடைய எககடவுளாய உயாவுடைய கூர்மப் பிரான், வடமொழி தொகுத்த தெய்வம் மா கதையை வடமொழியிற் றெகுத்துணைத்த தெய்வத்தனமையுள்ள சிறந்த சரிதககளவாய்ந்த இப்புராணத்தை, வடித்த செந்தமிழினால் செய்தான்-தெள்ளிய செந்தமிழ்ப் பாககளால் செய்தான்.

அதிவீரராம பாண்டிய மகாராசன், வடமொழியில் வீட்டுணுவாகிய கூாமத்தினற் சொல்லப்பட்ட கூாமபுராணத்தைச் செந்தமிழ் யாப்பிற் றெளிவுச் செய்தான் எனபது கருத்து.

“முனைபுகு சேவகன் முனிந்தார்ப் பதுபோற்-கசடறக் கற்ற கல்வி யாற்றலாற், நன னைப் புகழ்தலுந் தஞ்முல் லவோக்கே” என்றபடி, இது ஆசிரியன் மன்னைப் பிழைபோ லும் நாந்தி கூறியதாகும். இங்ஙனமே ஓடைத் முதலிய நூல்களினுங் கூறினமை காண்க. இது வடமொழியார் வழக்கனறி, தெனமொழியினுந் தேவாரம், திருவாசகம், சிவஞான போதம், திருவுந்தியாரா, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், பதினென்கீழ்க் கணக்கு, பிரயோக விவேகம், திவாகரம் முதலிய நூலாரும் ஆண்ட வழக்காகலானும், ஆசிரியனும் இறை மாட்சி யுடையனும், கலவி கேளவி யறிவுநீஇக சூற்றக கடிந்து, பெரியோரைத் துணைக் கொண்டு, வெருவார வினைசெய்யுந் செங்கோன மன்ன னைகலானும் தானறம் புகழ்தல் தகுதியாய் மிகைபடாதெனக் மறறைய யாமைவடிவங்கள் போலாது, பாற்கடலின் ஆழம் அகலங்களுக்குத் தக்க வயிறு வாயத்த வடிவமுள்ள கூாமம் என்பான “கடலக முழுதும் பொதிந்த பேழ்வயிறுத் கடவுள் மோட்டாமை” எனறும், தன்ஞலத்திற் கண்ணன யவ தரித்த சிறப்பின காரணத்தானே “எம்பெருமான” என்றும் கூறினான் முழுதும் - என் பது எஞ்சாப்பொருடும் “முழுதென் னினவி யெஞ்சாப் பொருடே” என்றார் நொல் காப்பியனார் ஆகலின. “கதைபெனக் கருதல் செய்யான மெய்யெனத் தானுங் கொண் டான்” என்றமையானும், வழக்கினுள்ளும் “இது ஒரு கதை” யென்ப ஆகலானும், கதை எனவே பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது எனப்படலான, அதனை மறுப்பான “தெய்வமாக்கதை” என்று விசேடித்தான். “யானே யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே” என்று இனியவைநாற்பிதீர் கூறியபடி, நாம் சேனைகளுள் மதத்தார் கதஞ் சிறந்து தானும் போர்செய்யும் வனமையானும், விலக்கினுள் கைம்மா வா்கலானும், களிறு சிறந்த தாகலின் “பரிமதஞ் செருக்கிப் பாசுடல் பிளந்து பப்ர்சிறை மழலைவண் டோச்சு-மகிசினக் களிறு” என்றும், “வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற” என்று உழிஞையினும், “மாணாச் சுட்டிய வாண்மம் கலமும்” என்று பாடாண்டினையினும் கூறிய வாளினை வாகைத் திணையிற் கூறாது, “பெரும்பகை தார்க்கும் வேலி னானும்” என்று வேலிற்கே வாகை கூறியது.

காவற் றெழில் பூண்ட மாயோ னைமபடையும் போலது அழித்தப் றெழிலோர்க்கே யுரித் தாய முக்கட் கடவுளும் முருக நாடனுங் கூறறத்தேவனும் ஏகதி வெறுதி பெறுதற்குச் சிறந்த தென்பது பற்றி யெனப் புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், என்னும் வேலினை வியந்து “மானவேல் வழி” என்று கூறினான் “நீரோடு நெய்மயிதருது நினம் வாப்ப் பில்கி யழல்விம்மிப்-போரேகதிப் பூவணிகது புலவு நாமம் புகழ்வேலோன்” என முத்தி யீலம்பகத்துங் கூறினமை காண்க. செந்தமிழ் செவ்வியதமிழ் வடித்த செந்தமிழினுற செய்தான் எனவே, இது மொழிபெயர்த்த வகைத்தாய வழிநூலெனப் படும எனனை? “தொகுத்தல விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த் ததாபபட யாததலோ டனைமர பினவே” என்றார் நோல்காப்பியனார் ஆகலின்.

கடவுள் வாழ்த்து-முற்றிறறு.

ப தி க ம்.

பிரதிக மென்பது பதிகம் என நின்றது பதிகம் எனினும், பாயிரம் எனினும் ஒக் கும் “பாயிர நாந்தி பதிக மெனப் ” என்றார் பிரயோக விவேகத்தாரும் அஃதாவது தூலின் வரலாறுரைத்தல் எதனாலுணரப்பினும் அநுதற்குப் பாயிர முரைத்துகாக என பது இலககணம் தூல கேட்கின்றான வரலாறு கேட்கிற் கொழுச்சென்றவழித் துன்னாசி யினிது செலலுமாறு போல அநுதல இனிது விளங்குமாகலான எனக் எனனை? “பருப் பொருட் டாகிய பாயிரக் கேடடார்ககு-துண்பொருட் டாகிய தூலினிது விளங்கும்” என நலின் கேளாககால் குன்றின் முட்டிய ருரீஇப் போலவும், குறிச்சிபுக்க மான்போலவும் கேட்பான இடர்ப்படுமா கலின், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகனபோலவும், அளபடரிய ஆகாயத்திற்கு விளகமமைந்த சுடர்கள்போலவும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற மெனது நச்சினுட்க்கிய ருரைத்தலின், என்ன இவ்ஹை கூறினான் எனக.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரியவீர்த்தம்

சீரகெழு மாய நேதுளு சிறப்புடைக் காதை கேளா
வோருலாய்க் கிடந்த திண்டோ ளிந்திரத் துயம்ம னென்னும
பாபுகழ்ந் தினிதி நேதனும் பஞ்சவா குலத்திற் றேனனும்
வேரியந் தொடையன மார்பன வீட்டினப் படைந்த வானும்.

(இ-ள்.) பார் புகழ்ந்து இனிதின் ஏத்தும் பஞ்சவர் குலத்தில தோன்றும் - உலகத் தாரார் புகழ் சொல்லி நனகு துதிககப்படுகின்ற பாண்டியா மரபிற் பிறந்த, ஏர் ஞாய் கிடந்த தின் தோள இரதிர்த்துயம்மன் என்னும்-அழகு குடியிருக்கப் பெற்ற வலிய புயங் கழையுடைய இரதிர்த்துயம்மன் என்னும் பெயரைக் கொண்ட, வேரி அம் தொடையல் மார்பன்-வாசனையார் சிறந்த வேட்பமாலையைத் தரித்த மார்பினனாகிய அரசனாவன, சீர கெழு மாயன ஓதும் சிறப்பு உடை காதை கேளா-திருவை மருவிய(சுர்மமாகிய)வீட்டுணு வினாற் சொல்லப்பட்ட இப்புராணத்தைக் கேட்டறிந்து, வீடு இன்பம் அடைந்த ஆறும்- முத்தியின்பத்தைப் பெற்றபடியும் என்க.

இப்பதிகத்தின் முதல் தொடக்கி யீறவனாய் முள்ள கலிகள் குளக மெனப்படும். எனனை? “குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும். ” எனது தண்டி யலங்காரத்திற் கூறலான். ஸ்ரீ என்னும் வடமொழி, தமிழில சீ எனவும், சீர் எனவும் வருதலிற் சீர் என பதற்குத் திரு என்றும். கெழு என்பது “லனவென வருடம் புள்ளி யிறுதிமு - னும்முற

கெழுவு முளப்பப் பிறவு-மன்ன மரபின் வழியிடைத் தோன்றிச்-செய்யுட் டொடர்வயின் மெய் பெற நிலையும்-வேற்றமை குறித்த பொருளவயி னுள். ” எனனுந் தோல்காப்பிய விதிப்படி, காண்கெழுநாடு - என்றத் போலப் புள்ளியீறுவழிவந்த சாரியைச் சொல்லாம். சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்து செல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக் கோடாகச் சிறிது பொருள் பயந்தும் பயவாதுமாய் நிற்பது. அவற்றன், இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நின்றது பொருள்தல என்று பொருள்படும் “முடி கெழு வேந்தா” என்றா இளங் கோவடிகளும் சிறப்புடைமையாவது செய்யுளுறுப்பு முப்பத்துநான்கும் வாய்ந்து, முத னாலொடு மாறுகோடாமே மெல்லென்ற சொல்லான அறம், டொருள், இன்பம், வீடென் னும் விழுமியபொருள் பயத்துடைமையாம் காதை - கதையைபுடையது, காப்பியம். இதுனை அடியார்க்குநல்லார் உணர்ப்பாயிரத்துள் அறிக. கேளா உடன்பாட்டு வினையெச் சும். அது அடைந்த எனபுதன முதலிலேவினை கொண்டது இறந்திர்த்துயம்மன பூமாதும், கலைமாதும், சயமாதும், புகழ்மாதும் குடிக்கொண்டிருக்கப் பெற்ற குரிசில என்பான தோளினைபும், மாற்பத்தையும் வியந்தான எனக பார-பார்க்கப்படுவது, பருமையையுடையது, பூமி அது இடவாகு பெயராய் மக்களை யுணர்த்திற்று ஆறும் எனபதற்குச் சீவக சிந்தாமணிப் பதிகத்தில், படியும் எனறுதாததார நச்சினர்க்கினாய். (க)

வளிட நடவரினும் பாடு மகதியாழ முனிவ னோடு
தனிமதுப. பிவிற்று மென்பூ தருநிழ லரான கோடப்
வளியுடன கூடம் முன்ன மறைந்திடும வருண நானகின்
தெளிவுறு மொழுகக நானகாச சிரமமுந் தெரிந்த வாறும்.

(இ ள்) வளி நடவரினும் பாடு மகதியாழ முனிவனோடு-காற்றினியக்கம்டடினும் பாடுகின்ற மகதிஎன்னும் பெயரவாய்ந்த வீண்ககிறைவனுகிய நாரதமுனியோடும்,மது தனி பிவிற்றும் மெல் பூ தருநிழல் அரசர் கோடப் தேனாறிகளைச் சிந்துகின்ற மெல்லிய மலர் களைபுடைய பஞ்சாருவினீழலில் வீற்றிருக்கும் தேவராசனுகிய இறந்திரனாக கோட்க, கூர் மம் அளியுடன முன் அறைந்திடும-சடாமமாகிய விட்டுணுவினால் அளபுடனே முறகாலத் துச் சொல்லப் பட்ட, நான்கு வருணம் ஆச்சிரமத்தின தெளிவு உறும் ஒழுக்கும் - நால் வகைப்பட்ட வருணச்சிரமங்களின் தெளிவு பொருதிய ஒழுக்கத்தினையும், நான்கு ஆச்சிரமமும் தெரிந்த ஆறும்-நாலவகை யாச்சிரம முறையினையும் அறிவித்தபடியும்.

தடவரினும்-இதில், வா-துணைவினை “நாரதன் வீணையி னயந்தெரி பாடலும்” என றா சிலப்பதிகாரத்தும் பஞ்சதருக்களாவன-சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரி சாதம்,தற்பகம் என்பன ஒடு-எண்ணுப் பொருளது முன்னம்-இதில்,அம் சாரியை. காலப் பொருட்டு நாலவகை வருணமாவது-பிரம், சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரசாதிகளாம் ஆச் சிரமம்-நிலை அவையாவன:-பிரமசரியம், இருகத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்திரயாசம் என பனவாம். கூடம்-கு-பூமியில், னாம் - வேகமாய்ச்சரிப்பது, ஆமை இது விட்டுணுவின் தசாவதாரத்துள் இரண்டாம் அவதாரம். (உ)

எள்ளருளு சிறப்பு வாய்ந்த வியல்பிர கிருத்தித் தோற்றம்
தெள்ளிதி னுரைத்த வாறும் தேனாறளி மாரி சிந்தும்
வள்ளவாய்க் கமலப் புத்தேட் கினிதினின் வகுத்த காலம்
பள்ளநீ ருலகம் யாவு மறிந்திடப் பகாந்த வாறும்.

(இ-ள்) என் அரு சிறப்பு வாய்ந்த இயல் பிரகிருதி தோற்றம்-இகழ்தலில்லாத சிறப் புப் பொருந்திய தன்மையையுடைய பிரகிருதியினது தோற்றத்தை,தெள்ளிதின் உரைத்த ஆறும்-தெளிவாகச் சொல்லியபடியும், தேம் துளி மாரி சிந்தும் வள்ளம் வாய் கமலப் புத்

தேள் கு இனிதின் வகுத்த காலம்-தேனதுளி மழையைப் பொழுகின்ற சீரணம்போன்ற வாயினையுடைய தாமரைமலராசனனாகிய பிரமற்கு நயமாக விதித்த ஆயு-கால அளவையை, பள்ளம் நீர் உலகம் யாவும் அறிந்திட பகர்ந்த ஆதும்-ஆழமாகிய நீராகக்கொண்ட சமுத்திரத்தாற் குழைபட்ட உலகத்தவர்கள் எல்லாம் அறியுமாறு சொற்புபடியு.

பிரகிருதி என்பது தமிழிற் பகுதி எனது உரும, பிரகிருதி மாயை என்று பொருள் இனிதினின்-இன் - சாரியை உலகம் என்றது பல்பொருள் ஒருசொல் லாகலின், ஈண்டு உயர்ந்தோனா யுணர்த்திற்று, உலகம் அவனாயே கண்ணாக வுடைமையின் என்னே? “வழக கெனப் பரிவ துயாநதோர் மேறநே-நிகழ்ச்சி யவாகுட டாக லான ” என்று நோல்காப் பியம் விதித்தலின் இஃபகுதிப்பொருள் விசுதி (௩)

துறமயிர்க் குறுந்தாட - செங்கட டுணிகதி. நிலவு காலும்
பிறைநிக ரொயிற்றுப் பேழையாய்ப் பிறைகொளி வராக கம்பம்
பறைவுற் வறைந்த வாறும் பலவகை நோற்றத் தோயிரு
செறிதமோ குணச்சி ருட்டி ஏறபட்ட - துறா, ந வாறும்.

(இ-ள்) துற மயிர் குறு தாள்-ருங்கிய உரோமங்களை யுடைய குறுகிய காலகளை யும், செங்கண-விவந்த கண்களையும், துணி கதி நிலவு காலும் பிறை எயிற்று - கூறுபட்ட கிரணங்களாகிய சுருங்கிகையை வீசுகின்ற பிறையையொத்த பற்களையுட்பெழு வாய-பெரிய வாயினையு முடைகதாய, பிறங்கு ஒளி வராக கம்பம் பறைவு உற அமைந்த ஆதும் விளங்கிய சுவேதவராக கற்பத்தின் மனமையைத் தெரிவு பொருந்த கொற்றபடியும், பலவகை நோற்றம் ஒயிம்-பலவகைத் நோற்றமும், செறி நமோகுண சிருட்டி சிறப்படின உணர்த்த ஆதும்-பொருந்திய நமோகுண சிருட்டியுற் சிறப்போடு செப்பிய படியும்

அத்து - சாரியை குறுந்தாள் - வலித்தல் விகாரம் பிறங்கல் - விளங்குதல் ஒளி வெண்மை பறைதல் சொல்லுதல், தெரித்தல் நமோகுணம் - தாமதகுணம் நிலா என்ற பது “குறியாத னிறுதிச சினைகெட டுகா-மறிய வருதல் செய்யு ளுள்ளே ” என்ற உயிர் மயங்கியந் சூத்திரபட்டி. நிலவு என நின்றது. (சு)

தண்ணறுந் துளவி னேனூந் தாமரைப் பொகுட்டின் மேய
விண்ணவன் றானும் போற்ற விழைவொடு வரத்தை முன்னங்
கண்ணுந் லீந்த வாறுங் காலனைக் காலாற் செற்ற
வண்ணலன் பொழுத வட்ட மூர்த்தியா யமாந்த வாறும்.

(இ-ள்) முன-முற்காலத்திலு, தண நறு துளவினேனும் தாமரை பொகுட்டின் மேய விண்ணவனும் விழைவு ஒடு போற்ற-குளிராத நறிய துழாய்மலையை யணிந்த விட்டுணவும் தாமரைமலரி னடுவிலிருக்கும் பிரமனும் அனபோடு துதிக்க, கண் றுதல் வரத்தொர்ந்த ஆதும்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான அவர்க்கு வரங்களைக் கொடு தருளிப் படியும், காலனை காலின் செற்ற அண்ணல் - யடனைத் திருவடியா லுதைத் தொறுத்த பெருமான, அனபு ஒழுக அட்டமூர்த்தி ஆய அமாந்த ஆதும்-அனபு பெருக அட்டமூர்த்தியாகி யிருந்த படியும்.

அம்-தான - சாரியைகள் துளவினன் என்றது ஓகாரமாய்த் திரிந்தது, “ஆவோ வாகும் பெயருமா றுளவே-யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே ” என்ற நோல்காப்பிய விதியா னெனக். காலன்-காலத்தை முடிவுசெய்பவன் அண்ணல்-பெருமை, அதையுடையவனுக்கு ஆகுபெயர் அட்டமூர்த்தத்தை “எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி-லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை-யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை பெய்முளே-யெட்டுமூர்த்

தியு மெம்மு ளொடுங்குமே. ” எனற தேவாரத் திருப்பதிக்கத்தானும், “நிலநீர் நெருப் புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்-புலனா மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின் றான்” என்றருளிய திருவாசகத் திருவாக்கானுமறிக. (இ)

பொற்பிதி ரணிந்து வீங்கும் புணர்முலை யமுதத் திஞ்சொற் கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கௌரியைத் தவங்க ளாற்றி யற்பொடு மிமய வேந்த னரிதினிற் பயந்த வாறும் வெற்பிளங் கொடியை யீசன விழைவுடன வேட்ட வாறும்.

(இ-ள்) இமய வேந்தன் அன்பு ஓடும் தவங்கள் ஆற்றி-இமயமலையரசன் அன்புடனே தவங்களைச் செய்து, பொன் பிதிா அணிந்து வீங்கும் புணர் முலை-பொன்போன்ற தேம லைக்கொண்டு புரித்த நெருங்கிய தனங்களையும், அமுதம் தீம் சொல்-அமிர்த்தத்தினை யொத்த தித்திப்பாகிய மொழிகளையுமுடைய, கற்பகம் கொம்பர் போலும் கௌரியை அரிதின் பயந்த ஆறும்-கற்பகதருவின் இளங்கொம்பு போலும் வடிவமைந்த உமாதேவியாளைப் புதல்வியாக அருமையுமப் பெற்ற படியும், ஈசன வெறு இளம் கொடியை விழைவு உடன் வேட்ட ஆறும் சிவபிரான் மலையினகணுள்ள இளமைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பார்வதி தேவியானா அன்புடன் நிறுமணஞ் செய்தருளியபடியும்.

இன-சாரியை அன்பு-வலித்தல் விகாரம் “போகமும் பொருளு மீன்ற புணர் முலைத் தடங்கள்” என்றா பிறரும். உலகிலிலலாத மிகக் சுவையும் உறுதியுங் கொடுத்தலின் “அமு தத் திஞ்சொல்” என்றும், பூவுறுப்புற்று வாடாது என்று மொருபடித்தாய்ப் போகமுட் டும் பொற்பினளாகலின் “கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கௌரி” என்றும், உயர்த்தெழுந்த தோட் குன்றிற் படாநது குழைக்குந் தனமையால் “இளங்கொடி” என்றும் கூறினான். கொம்பா-போலி. இமயம்-இம்-பனி, ஜம்-தோற்றுதல், பனியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய மலை. மலைத்தெய்வமாகலின் “வேந்தன்” என்றான உலகமெல்லாம் பெற்ற கன்னியைப் பெற்றவற் றெருவன் மகளாப் பெறுதல் அருமை என்பது தோன்ற “அரிதினின்” என்று கூறப்பட்டது. (ஈ)

பிருகுவை முதலா வுள்ள முனிவரா பிறந்த வாறு மருவுமீ ராநது மனனாக் கொருத்தியவ வயிறறிற் றேனற வரிதுணா தககன றனனை யரனமுனிந் துரைத்த வாறும் வெருவுற வனனோன வேள்வி வீரனமுன னழித்த வாறும்.

(இ-ள்) பிருகுவை முதல் ஆக உள்ள முனிவரர் பிறந்த ஆறும்-பிருகுமுனிவரை முத லாகவுள்ள முனிசீரோட்டர்கள் தோன்றிய படியும், ஈனாநது மனனாககு மருவும் அ ஒருத்தி வயிற்றில்-பிரசேதச்ச முதலாய அரசாபதினமையுஞ் சோந்த அந்த மாரிடை யென்னும் பெண்ணொருத்தியின் வயிற்றில், அரிது உணர் தககனை தோன்ற அரன் முனிநது உரைத்த ஆறும்-பொய்ப் பொருளை யறிந்த தககனைப் பிறக்குமாறு சாபஞ் சொல்லியருளியபடியும், வீரன் அன்னோன் வெருவு உற வேள்வி அழித்த ஆறு-ம-வீரபத்திரககடவுள் அத்தகனும் பயப்பட அவனது யாகத்தை யழித்த படியும்.

இச்சரித விரிவுகளை யெல்லாம் அவ்வவ் வத்தியாயங்களிற் காண்க. முனிவரர் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முனிவர்-தருமங்களை யறிந்தவர், இறைவனை மனனஞ் செய் பவர். வரர்-சீரோட்டர் ஈனாநது-இரண்டாம்பெருக்கிய ஐந்து என மத்தியபத லோபகை வும், பத்து என வெருவிரீகிப் பொருளாகவும் விரிக்க. மனனர்க்கு-உருபுமயக்கம். “மனக் கவலை மாற்ற லரிது. உறப் பால தீண்டா வீடுத லரிது” என்பனபோல ஈண்டு அரிது என றது இன்மைப் பொருள்குறித்தது எண்ணே? தககன் விலக்கியகொண்டு சபிதகப்பட்டான்

ஆகலின் தன்-சாரியை அரசன் உலத்தை யழிப்பவன் “உயிர்க்குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு-஁யிர்க்கு மரனெனுப்பே ருண்டு ” என்று சைவசமயநெறியிற் சாற்றப் பட்டது அனனென என்றதன்கண் எதிரதுதீயிய எச்சவுண்மை விகாரத்தான் றெுக்கது, அவனெச்சார்ந்த விண்ணு முதலிய தேவர்களும் வெருவி ின்றமையின். (எ)

இரணிய னிரணி யாக்க னிறந்தபின் னமரி னேற்று
மருமலி துளவத் தண்டார் மாயவன் முதலி னோரைப்
பொருவருஞ் சமத்தில் வென்று காரிசு லத்திற் பொன்றி
யரனுடை யுருவ மந்த காசுரன் பெற்ற வாறும்.

(இன்) அந்தக் அசுரன்-அந்தகாசுரன் என்பவன், இரணியன் இரணிய அக்கன் இறந்த பின்-இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் அசுரர்கள் மடிந்தபின்பு, மரு மலி தன் துளவம் தார் மாயவன் முதலினோரை அமரின ஏற்று-வாசனை மிகுந்த குளிர்த் துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமுதலிய தேவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்து, பொரு அரு சமத் தில் வென்று - ஒப்பில்லாத அவயுத்தத்தில் அவர்களை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டு, காரி சூலத்தின் பொன்றி - (பின்னர்) வைரவக் கடவுளினது சூலாயுத்ததான் மடிந்து, அரன் உடைய உருவம் பெற்ற ஆறும்-சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைந்த படியும்.

இரணியன், இரணியாக்கன் என்பவர்கள் காதிபமுனிக்கு அதிதவியற்றிற் பிறந்தோர். இரணியன் - பொன்னிறமுடையவன் இரணிய அக்கன் - பொன்போன்ற கண்ணையுடையவன். மாயவன்-கருநிறம், வஞ்சம, மாயை, இவையிற்றை யுடையவன். காரி - கருநிற முடையவன் அந்தகாசுரன் ஏற்று, வென்று, பொன்றி, பெற்ற வாறும் என்றியையும். “இரணியன் பட்ட தெம்மிறை யெய்தினன். ” என்று கனகமாலையாரீலம்பகத்துநூல் கூறப் பட்டது தம்மை யிடிக்குகதுணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொரு தத்துவ மின் மென் றதனும் கேடுவினாந்த உதவியின்றி யழிந்தனர் என்றார்” பச்சைமாலையை நச்சினுக்கு கினியரும், உடைய-விகாரப்பட்டு நிறைது (அ)

மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்திப்
பாவடிப் படுத்தி முன்னம பண்பொடு கவாந்த வாறும்
தேவரும் புகழும் வாணன் சிவனுருப பெற்ற வாறு
மோவில சீர்ப் புலத்தி யன்றன் மரபுநன் குறைத்த வாறும்.

(இன்) முன்-முற்காலத்தில், மாயன் மாவலி ஞாலம் அளிப்ப பா அடி முழுவதும் படுத்தி பண்பொடு கவந்த ஆறும் வாமனனாகிய திருமால் மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி மூன்றடி மண் கொடுக்கத் தனது பரந்தஅடியினால் உலகமுழுவதையும் அளந்தககி நனகாகக் கவர்த்துகொண்ட படியும், தேவரும் புகழும் வாணன் சிவன் உரு பெற்ற ஆறும்-தேவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற வாணன் எனனும் அசுரன் சிவசாரூப முத்தியை யடைந்த படியும், ஓ இல சீர் புலத்தியன் மரபு நன்கு உரைத்த ஆறும்-ஒழிதலில்லாத சிறப்பினையுடைய புலத்திய முனிவரது வம்சவரலாற்றைச் செவ்வையாகச் செப்பியபடியும்.

மாவலி - பெரியபலத்தை யுடையவன், படுத்தி - அகப்படுத்தி தேவரும் என்றதின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருள் சிவன்-மங்கலமுடையவன். அவனுருவம் பெறுதலாவது-மான், மழு,சுதர்ப்புய முதலியகொண்டு அவன்போல இன்பத்தை யனுபவித்தல். இதனைச் சிவசாரூப முத்தி யென்ப. இப்பேறு சகமார்க்கமென்னும் யோகமார்க்கத்தி னின்றவரோ பெறுவர். “சகமார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவளி யிரண்டுஞ் சலிப்பற்று முச்சுதா

முதலா காரங்களுகமார்க்க மறிநிவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்த களைந்து டோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க வமுதுடல முடந் தேககி முழுச்சோதி ினைந்நிருத்தன் முதலாக வினைகளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று முழத்தலுழம் தவர் சிவனா னுருவத்தைப் பெறுவா” என்றருளப்பட்ட சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத் தாற நெளிக ஓ-ஓதல், ஒழிதல் எனப் பொருள் பதிதலினை முதனிலைத் தொழிற்பெயர் “ஒழுவிமைக்குஞ் சேன்விளம் கவிவொளி. ” என்றார் பதினோர்த்திருமுறையினும் ( )

இருட்ருதம பெறியும் வெய்யோன மரபினி திசைத்த வாறுப்
திருத்தகு குலத்தி ராமன சிறப்புட னுதிபுத் வாறு
மருத்தியி னானேனோ கான மடைதலு மணங்கை வெளவவ
வெருககொளவா ளாககர கோளை வேவொடு மறுத்த வாறும

(இ-ள்) இருள் குறுப்பு எறியும் வெய்யோன மரபு இனிது இசைத்த ஆறும் - இரு ளாகிய பகையை யோடடுகின்ற சூரியனது வாமச வுரபத்தியை நனுகுக் சொல்லியபடியும், திரு சகு குலத்த இராமன் சிரப்புடன உதித்த ஆறும் - செல்வத்தான மேம்பட்ட அச ஞ்ரியகுலத்தில் இராமபிரான மகிமையோ டவதரித்த படியும், அவனோன் அருத்தியின் கானம் அடைதலும் அவன் வீரப்பதோடுக காட்டினேச சோத்திருத்த படியும், அணங்கை வெளவு-தெய்வமகளாகிய சீதேவியைக் கவாந்து சென்ற, வெரு கொள் வான் அவ அரக்கர் கோனை-கண்டாக்கு அச்சுச்சைவினைகளும் வாளாயுதத்தை யுடைய அந்த இராக்கதாக்குத் தலைவனாகிய இராவணனை, வேவொடும் அறுத்த ஆறும் - (இராமபிரான்) மூலடல்தோடு மறித்தபடியும்

வெய்யோன்-வெய் மனைய உடைய வன், உய் ண்கிரணன் இனிதின் இசைத்தலாவது- பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்லென வாககினை ணிகழும் பாவச்சொன்னு மினறி, அறம்பொரு லின்பதடைப டயக்குஞ் சொற்களோடு வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், நல்லவாதல், விழுப்பயன்றதற்கு முதலியகுணையத்தோடு மிகாத்தலாய இரா மன்-விராமரீனா மனத்தை ரமிக்கசெயடவன், சற்குணங்கொல நிறைந்தவன் ஆதது- இடபொருளபட வந்த சாரியை யிடைச்சொல அணங்கு - அழகுடையவன் தீண்டவருக் ளுற பெயவம் என்பர் தோல்லாசிரியர் (க0)

சேதுவி விராம னெய்திச சிவலிங்க மமைததுப் தூய
தூய்னிழ மலாக் கேவித் தாழ்நருச சித்த வாறு
மேதமி லயோகதி யெய்தி பெரிமணி மெளலி சூடி
மாதவ ரோடுக தீயோர் வரளமுறை கேட்ட வாறும

(இ-ள்) இராமன சேதுவின் எய்தி சிவலிங்கம் அமைத்து - இராமபிரான சேது தீர்த்தக் கணசென்றடைந்து சிவலிங்கம் செய்து, தாது அவிழ் தூயமலர்கள தூவி தாழ்ந்து அருச்சித்த ஆறும்-மகாரத்ம் பாரதாள சத்தமாகிய புடபங்களைச் சொரிந்து வணங்கி யருச்சனை செய்த படியும், ஏதம் இல் அயோத்தி எய்தி எரி மணி மெளலி சூடி-குறையில ளாத அயோத்திரகரத்தை யடைந்து பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களா லிழைத்துச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தைப் புனைந்து (அரசாண்ட படியும்), மாதவா ஓடும் தீயோர் வரனமுறை கேட்ட ஆறும் அகத்திய முனிவர்பால் இராவணதி யரக்கரின் பிறப்பு முறையைக் கேட் டறிந்த படியும்.

சிவலிங்கம் - சிவமாகிய லிங்கம், இதனை உவமோத்தர பத கருமதாரயன் என்ப, இலிங்கம் - படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரித்தல், பிரகாசம் என்றும் பொருள இவற்றை “ஒலிமுதற் புலனக ளின்நி யுரையிறம் துணர்வுக் கெட்டா- தல்கில்பே றொளியா பொன்று யருவமா யமல் மாகி - மலைவறு குணங்க ளோடு வண்ண

மற நழிவி லாது, நிலைபெறு சிவமென றேற நிற்பதே மிவிவக மாமால்” என்று இலிங்க புராணத்தும், “பூதமிங் தியங்க னுரைத் தவவ வியதந் தனலிடைப் பொருந்தியே யொடுங்கு - மாதலாற் சிவனே யிலிவகத்தை யுடைபோ ணுங்கவ னுணையா லனறி-யோது மவ வியத்தஞ் சுகத்தினைப் படைக்க வல்லதன றுதித்திடு சகடாண்-தீதிலவ வியத்தத் தொடுக்கலா ளதனை யிலிவகமென நெடுநிற் துணைப்பார்” என்று வாயுசங்கிதையினும், “பொலிதரு மிலிவக மெனுமொழிக குணாகும் பொருளபிர காசக மெனபா - மலிதரு மறிஞ் ராதலாற் சிவமே மன்னிய விலிவகமாய” என்று சூதாங்கிதையினும் கூறு மாறா னறிக

குற்றமாவது மிகசெயல்,பெயலின்மை, எலி, விட்டில, கிளி, ஆரசன்மை என்னும் ஆறுவகைக் கேடுகளான வினையாமையும், அடிபிழையும் நீங்காநோயும், நீக்காந்து மிக்க குளிர் வெப்ப மூடைமையும், சங்கேதத்தான மாறுபட்டிக கூடுக கூட்டாற்றம், உடயகை ஆறலைப் பார கள்வர் குறளைகூறுவா ராதிய மக்களுந், பனறி புலி கரடி யாதிய மாககளுந் கொண டிருத்தல் இவையினறி, குணரூத் வினையுனைச் செய்யும் வேளாண சிறப்பினறும், அற வோ துறந்தோர் ஆந்தணா முதலிய தக்காரும், “நீரின வந்த நிமிர்ப்பிப புரலியுற-கல லின வந்த கருககறி மூடைய ம-வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும் குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலும் - தென்கடன முத்துங் குணகடற் றுகிருங் - கங்கை வாரியுற காவிரிப் பயனுமீழத் துணவும் காழகத் தாக்கமும்-அ ரியவும் பெரியவும்” என்று பட்டினப் பாலை யுள் பகாந்தாங்கு, கலத்தானுங் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய பெரும்பொரு ளைத் தரும் புதுமையை யுடைய தீவமுதலிய தேயங்க னொருங்கு தொக்காற போன்ற வளந்தராரின்ற செவ்வருளு சேரப்பெற்றிடு, இருபுனல வருபுனல மலை யாணமென்றிவை வாய்நது, ஏமமுதலிய வைந்துமுடைய முத்திரகொன்பான “ஏதமலியோகதி” என்று கூறினான் மாதவன என்பது உயாவுளோக்கிப் பன்மைப்பால் பெற்றதுகின்றது (கக)

வணமுதா யலங்குற் றேளான வைஞ்ருந்த மடைந்த வாறு
மண்டி பாற கடலை முன்னங்கடையலு மமுந்த தோடுங்
தெனடினா முகட்டிற் றேனறும் திங்கணை மரபினுற்ற
வொண்டிமல வேந்தா தூய மரபினை யுலாத்த வானும்.

(இ-ள்) வண துழாய் அலங்கல தோளான வைஞ்ருந்தம் அடைந்த ஆறும் - அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த புயங்களை யுடைய இராமமூர்த்தி வைஞ்ருதஞ் சோந்தபடியும், முன அண்டா பாறகடல கடைதலும் - முன்னாககாலத்தில் தேவர்கள் திருப்பாறகடலை மத்தித்தலும், அமுதம் ஒடு தென தினா முகடு இல தோன்றும் - அமிர்த்தத்துடன் தெளி வாகிய அலைகளையுடைய அக்கலின்மீது வெளிப்பட்ட, கல திங்கள் மரபின் உற்ற ஓள திறல் வேந்தர்-நன்காகிய சந்திரஞ்ருத்திற் றேன்றிய வெற்றியும் வலியும் அமைந்த அரசா களது, தூய மரபை உரைத்த ஆறும்-சுத்தமாகிய பிறப்பு முறைமையைக் கூறியபடியும்.

அத்து, அம், இன் சாரியைகள் ஒடு என்னு மூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். திரை-ஆகுபெயர் ஓள-வெற்றி “உணனு னெளிந்தின” என நாலடியாரிலுங் காண்க. “ககாகொன நிரங்கு திகாககடலவான் குழிசியாகக் கறையனலவா-ளரவங் கயிறு மதி தறியா வமர ரமுதங் கடைத்தெடுப்ப” என்றிவன் முன்னர்க் கூறியதனால், தறியா யிருந் தது சந்திர னென்பது பெறப்படவும், ஈண்டு திகா முகட்டிற் றேன்றிய தெனறது முர ணன்றே வெளிந்? “விழியி னெஞ்சின்வா னெருப்பினீ டித்தியின் விதிபடைப் பின்ற றேன்றிப்-பொழியும் வெண்கதி வைவகை மதியுமப் பொழுதுகித் தென்ன” என்று வில்லி புத்தூர் பாரதத்துக் கூறப்படலான மதிய மைவகைத்தாய விதியுமாகலின் முரணன றென்க.

வெண்மதி மரபிற் கண்ணன மேதக வுதித்து வெம்போர்
நண்ணிய கஞ்சன் தனனை நாமறக் கொன்று வீட்டிப்
பண்ணமை யமுதத தீஞ்சொற் பாவைநப் பினனை யாதி
யெண்ணறு மடவா ரின்ப மினிதினிற் றுய்த்த வாறும.

(இ-ள்.) வெள் மதி மரபின் கண்ணன் மேதக உதித்து - வெண்மையாகிய சந்திர சூலத்தில் விட்டுணுமூர்த்தி கண்ணனாக மேன்மைபொருந்த வவதரித்து, வெம்போர் நண்ணிய கஞ்சனை நாம் அற கொன்று வீட்டி-கொடிய யுத்தஞ் செயதற்காக வந்த கஞ்சன் என் பவனைப் பயம் நீங்கக் கொன்று, பண் அமை அமுதம் தீம சொல் பாவை நப்பின்னை ஆதி-பண்பொருந்தி யமுதினை யொத்த இனிய சொல்வையும் பாவைபோன்ற தன்மையையு முடைய நப்பின்னைமுதலாய், எண் அறு மடவார் போகம் - ஆளவில்லாத பெண்களது போகத்தை, இனிதின் துய்த்த ஆறும-மகிழ்வோடு அநுபவித்த படியும்.

கண்ணன் உதித்து, வீட்டி, துய்த்தவாறும் எனக்கூட்டுக. கண்ணன் - கரியவன், கிருஷ்ணன் என்னும் வடமொழித்திரிபு தன், இன் சாரியைகள். நாம என்பது அச்சப் பொருள் பயத்தலை “பேரா முருமென வருஉங் கிளவி-யாமுறை மூன்று மச்சப்பொருள் ” என்றதனு னறிக. கொன்றுவீட்டி என்பன, நிவந்தோக்கு பெருமலை என்றும்போல ஒரு பொருட் கிருபெயர் நின்றவெனக் அப்பனை “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிலிவ வளையார்” என்ற சூத்திரத்தை உயத்துக்கொண்ணாத லெல்லாம் தந்திர வுத்தியாற பொருள் கொண்டு அமைக்க. நெஞ்சு முதலிய பெருந்தானமெட்டினும், எடுத்தல் முதலிய கிரியைக ளெட்டானும் பண்ணிப் படுத்துதலாற பண்ணென்று பெயராயிற்று மூலாதாரத் தொடங்கி மெழுத்தினுதம் ஆளத்தியாய்ப பின்னிகை யென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம். என்னை? “பாவோ டண்த லிசையெனறா பண்ணென்றா - மோவார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவையெடுத்தன் முதலா விருநானகும பண்ணென்ப-படுத்தமையாற பண்ணென்று பார் ”, என்றார் இசைநாலார் ஆகலிலா நப்பின்னையை-நம்பின்னை, பின்னை, பிஞ்சை, சத்திய வுதி, நீளாதேவி எனவுங் கூறுப எண்ணறு மடவா ளொன்று உருக்குமணி, இலக்குமணை, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, காளிநதி, யித்திரவந்தை, பத்தினி என்பவர்களையும், பதினாறு யிரம் இடைச்சியாகணியுமாம்.

இன்ப மினிதினிற் றுய்த்தமையாவது “இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாக-கன பொடு புணர்ந்த வைத்தினை மருங்கிற்-காமக கூட்டாக காணும் காலே-மறையோர் தேத்து மன்ற லெட்டனுட-டுறையமை நல்யாழ்த் துணையோ ரியலபே.” என்ற நோல்காப்பிய விதிப்படி, இன்பத்தின் பகுதியாகிய ஐவகை யொழுக்கத்துள்ளும் காமககூட்டத்தானே எட்டு மணத்தினுள்ளும் “அதிராபிலபைம பூணுற மாடவரு தமமு-ளெதிர்ப்பட்டிக் கண் டியைத வென்ப-கதிர்ப்பொன்யாழ், முருதிருவர் கண்ட முனிவறு தன்காட்சிக-கந்தருவர் கண்ட கலப்பு” என்றாக்கு கந்தருவகுமாரருங் கன்னியருங் தம்முள் எதிர்ப்பட்டிப் புண ருங் காந்தருவமண வாயிலானும், ஏறுதழுவதன் முதலிய அதனபகுதியானும் தடுமறிக் கண்ணெதிர் மோக்கொத்த காரிகையாகக் கைகலர துண்ணெகிழச் சேர்ந்து துய்த்தமை யாம்.

(கஉ)

கண்ணனவென் பூதி பூசிக் கண்டிகை மாலே குடிப்
புண்ணியத் திங்கள வேணி யானிரு பாதம் போற்றித்
தண்ணாற் தாமத் திண்டோட் சாமபனைப் பயந்த வாறு
நண்ணரு மிலிங்க பூசை நயப்புடன புரிந்த வாறும.

(இ-ள்) கண்ணன் வெண் பூதி பூசிக்-கண்ணமூர்த்தி வெள்ளிய விபூதியை யணிந்து, கண்டிகை மாலேகூடி, உருத்திரர்க்கு மாலையுந்தரித்து, புண்ணியம் திங்கள் வேணியான

இருபாதம் போற்றி - ஈதிருந்தியங்ககையுடைய சந்திரசேகரனது இருதிருநாழிகையுள் அறித்து, தன் ஈது தாமம் திண தோள் சாய்பனை பயந்த ஆறும் - குளிரந்த ஈறிய மாலே பைத் தரித்த வலிய புயங்ககையுடைய சாய்பனை என்னும் புத்திரனைப் பெற்றபடியும், நன் அரு இலிங்க பூசை நயப்புடன் புரிந்த ஆறும் - (பின்பு) செய்தபுகரிய சிவசேவை புகையை அன்பொடுந் செய்தபடியும்.

பூதி-அழிவில்லாத செல்வத்தைக் கொடுப்பது “நீடலதும் தீவினை யனைத்து நீற்றி விடலா நீர்மெனதும்-வீழல் வெறுக்கை தருதலினால் விபூதி யென்று முயிர்நோதும் - ௩௩ மல மானைக் கழுவுங் குணத்தாற் சாரமென்றுமட - மோடவளா சோதியைத் தரலாற் பசித் மென்று முணாப்பா ,, என்றது பேரூப்பாணம்.

வேதமந்திர விதிவழுவாமல் விபூதியை முக்குறி பொருந்தத் தரிப்பதனால் சிவபெருமான, விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர் எனவரும் முமமரத்திற்குநக்கும் திருந்தியுண்டாம் என “சிவச்ய விஷ்ணோர் தேவானாம் பரமமணஸ்தருபதிகாரணம் பரமமா வேதமந்திரேண த்ரிபுண்டரஸயதா தாரணத் ,, எனவரும் சலோகங்களானே பாராசர்ஸ்மீநீதி பகர்வதனாலும், பூரி காசினேத்திரத்தி லிடத்தே மனவறுதி யுடையாரால் அகோராத்நிரம் பூசிககப்படுகின்றேன என்றியும் பங்ககரமவினைக்கும முகங்கனையு மயலவகைப்பட்ட நகங்கள், ஆபுதங்கள், வடிவங்கள், அடையாளங்களையுள் கொண்டனவாய பலகணங்களுள் விபூதி ருத்திராக்க தாரணஞ்செய்து கூப்பியகையுடன் அனவரதமு மிபாணித்திருக்கின்றன என்னும் கருத்தடக்கி, “காச்யாம்ப்ரயதரஹமம்வஹமம் பூர்யஸ்ததரகணுரளத்திரானது நானுநகா நானுசஸ்திரதானினே நானுரபுதரா நானுசமரிதாஸ்யதஸர்வே பஸமதிகதாங்காருத்திராசுஷாபரணே கிருதாஞ்ஜலயோநித்ய மபித்யாயந்தி,, எனவரும் சலோகங்களாலும், அங்ஙனமே விட்டுணு மூர்த்தியும் விபூதி ருத்திராகக் தாரண அஞ்சலியத்தராய்த் தெனறிசையின்கணிமுத்து உபாசிக்கின்றா என்பதுதோன்ற “தகநிணபாந்திசி விஷ்ணு,, எனவரும் சலோகத்தாலும் பஸமசாபால உபநித்யும், பிரமனாதி மும ஸுர்த்திகட்கும, அவா தேவியர்க்கும, தேவா முனிவர்களுக்கு சிவசின்னமாகிய சைவ தரும முண்டென “சிவேநவிஷ்ணுநாசைவ ப்ரமமணவஹினிததா - தேவதாபித்தருதம் பஸம் த்ரிபுண்டரோத்தாளனதுதமமா-உமா தேவ்யாசவானயா சத்ருதம் சாநயரபி ராதராத-ஸர்வஸ்திரீபித்தருதம் பஸமத்ரிபுண்டரோத் தாளனதம்” எனவரும் சலோகங்களானே சூதாங்கத்தையும், இங்ஙனம் விட்டுணுமூர்த்திக்கு விபூதிதாரணையிவற்றை விதித்தவாறே பூரி இராமமூர்த்திக்கும, “கரன என்னும் இராககதன், மிகுபேர்த்துடன் காலாக கிளிபோற் ஜொலித்தும், பொன்னிறமான மானறோல் போர்த்தும், உடலமுழுவதும் விபூதியை உத்தாளனமாகத் தரித்தும் விளங்காநின்ற இராமனை நனைத்துப் பாய்கொண்டினை என “த்யாப்த்வா ரகுபதியிக்குத்தம் காலானஸமிவாபரம-பீதிரிஷ்டுணுஜினதரம் பஸமோத்தாளன விக்ரஹம்,, எனவரும் சலோகத்தானே வான்மீகி இராமாயணமும், சூர்ப்பரணையானவன் பொன்னிறமாய சடாபாரணகொண்டு, மேனிபெரும் திருநீரணைந்த இராமச்சந்திரனைப் பாத்தகாலத்துச் சாடசாத்தகரமாய விளங்கும் பரமசிவனைப்போல நனைத்து மதனதாபமுற்றான் என, “தத்தாருஷ்டிவா ராமநாதம்,, என்று தொடங்கி, “ஸவர்ணவர்ண ஜடாபாரம் ஸாசுஷாத் நுத்தரிவாபரம் - பஸமோத்தாளித் ஸர்வாங்கம் த்ருஷ்டிவா காமவசங்கதா” என்றுமுடியுஞ் சலோகங்களானே அத்தியாத்ம ராமாயணமும், வெள்ளிடை மலைபோற் நெள்ளிதின விளக்கலானும், இராமகிருஷ்ணர்க்குச் சிவ சின்னதாரணமும், சிவபூசையாதியவும் பெறப்படுதல் காணக் கண்டுகை, இருபாதம் இவத்தின்முறையே எச்சவும்மையும், முறையுமையுமொருங்கு நின்றன. (௧௪)

உலகெலாம் விழுங்கு சோதி யுமிழுந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
கலைமதிக்கணணிப் புத்தேள் கழலினை சென்னி தேடி
யலா செழும் கமலத் தோனு மாயனு மறிந்தி டாத
மலையறு காதை கண்ணன் மார்க்கண்டாக குலாத்த வாறும்.

(இள) உலகு எல்லாம் விழுங்கு சோதி உமிழ்ந்து - உலக மெல்லாவதையும் தன்
ஊகப்படுத்திய ஒளியைக்காணது, அழல் பிழம்பு ஆய நின்ற கலை மதி கண்ணிபுத்தேள் -
அக்கினித் திரளாயநின்றருளிய கலையைபுடைய பிறையாகிய கொழுந்தைச்சூடிய சிவபெரு
மானது, இனை கழல் சென்னி - இருதிருவடிகளையும் முடியினையும், செழு கமலம் அல
ரோனும் மாயனும் தேடி. அறிந்திடாத - ஊட்பம் பொருந்திய தாமரை மலரினிலுக்கும்
பிரமணும் விட்டுணுவூர் தேடிக் காணாத, மலைவு அறுகாதை - மயக்கமில்லாத சரித்திரினை,
கண்ணன் மார்க்கண்டாக்கு உலாத்த ஆறும் - கண்ணமுந்தி மார்க்கண்டேயமுனிவாக்
குச் சொல்லியபடியும்

எல்லாம் - தொகுத்தல் விழுங்குசோதி - வினைத்தொகை மதிக்கண்ணி - இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை கழல்-காலணி, “ஆடவா கொடைவீ ரத்தா லணிவது கழலென்
றாமே. ,, என்றது நீக்கி அது ஆகுபெயராயப் பாத்ததை யுணர்த்திற்று. இனைகழலை
மாயனும், சென்னியைக் கமலஅலரோணுத் தேடினர் என எதிர் நிரிணிையாக கொள்க.
சூடியபிறை ஒருகலையுடைத்தாகலின் “கண்ணி,, என்றான். (கடு)

ஈனுல கத்தி னுள்ள விடா நணித் தாண்ட வாறும்
கானமா துளவ மாயன் னைகுந்தவ கலந்த வாறு
மூனமில் னிராத னெயதி யுகத்தியல் புணர்த்த வாறும்
வேனிலவேட் செற்றோன் காசி விமூரகிப பிசைத்த வாறும்.

(இ-ள்) கான அமா துளவும் மாயன்-வாசனை பொருந்திய துழாய்மலையை யுடைய
கண்ணமூர்த்தி, ஈனம் உலகத்தின் உள்ள இடா நணித்து ஆண்ட ஆறும்-சிறுமை யுற்ற
புமிக்கு நோந்த துன்பமாகிய பாரத்தை நீக்கிக் காத்த படியும், வைகுந்தம் கலந்த ஆறும்-
அவன் வைகுந்த பதவியைச் சேர்ந்த படியும், ஈனம இல் வியாதன் எய்தி-குற்றமில்லாத
வியாசமுனி தோன்றி, யுகத்து இயலபு உணர்த்த ஆறும் யுகத்தின்கணிகழந் தருமங்களைத்
தெரித்த படியும், வேனில வேள செற்றோன் விழு காசி சிறப்பு உணர்த்த ஆறும்-வசந்த
காலத்துக் கதிபனாகிய மனமத்தை யழித்த விசுவநாதப் பெருமான எழுந்தருளி யிருக்கின்ற
சிறந்த காசித்தலத்தினது மகிழையைக் கூறிய படியும்

ஈன்-ஈனம் என்பதன் விகாரம் விழு-அம் கெட்டு நின்றது “விழுமஞ் சீர்மையுஞ்
சிறப்பு மிடுமபையும் ,, என்பது உரிச்சொல்லியற் சூத்திரம் வியாதன் - வேதகலைப்
பிரித்தவன். வியாசம்-பிரித்தல் அதனை “களையறு வேதமாம் கடலை நான்கவாயப் பிரிசிலை
யாக்கியே நிறுவு பெற்றியாற-புணர்த்தவர் முனிவரன் புகழ்வி யாதனை-ஹேருபெயா பெற
மன னுலகம் போற்றவே ,, எனனு கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் மெளிக யுகத்து-
இதின் அத்து ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்தசாரியை. வேனில - வெய்யிற காலம், இள
வேனில் முதுவேனில் என்ற விரண்மொம் குன்ற மெறிந்த காலாதிதக் குமரவேளு முண்
மையால் “வேனில் வேள்” என்று அடைகொடுத்துப் பிரித்தோதினான்.

“மாசுற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்-பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க-
விசுறகு,நல்லோ நெறிசிலையோ ளன்னுதலா யொண்கருப்பு-விலோன் மலரோ விருப்பு. ”
படி கலரை நெறிந் சாக்கிய நாயனாரை மகிழ்ந்து, மலரை நெறிந் காண்க காயநதும்

பத்திவாய்ந்த படுத் தன்மையை யுணர்ந்திணை என்பான் “வேலில வேன்செற்றேன்,,என
றுத் கூறினான் இத்தனை “அரணடிக் கனபா செப்யுப் பாவமு மறம் தாகும்-பரணடிக் கனபி
லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும் ,,என்ற சிவஞானசித்தியாரிச் சுவபக்கச் செய்யுளா
னறிக. (கன்)

மனுமர புரைத்த வாறு மண்டலம் தாவை யாவு
மினிதினி னிசைத்த வாறும பனிகுறும பெறியும வெய்யோ
புனிதமா மியற்கை யாவும் புகரறப் புகன்ற வாறுப
கனையிருட் பிழம்பு சீகரும் கதிர்ச்சிறப் புரைத்த வாறும

(இ-ள்) மனுமரபு உணர்ந்த ஆறும்-சுவாயம்பு மனுவினது வம்ச முறையைப் பாரா
லிய படியும், மண்டலத்து அளவை யாவும் - சூரியன் முதலிய கிரகங்களினது மண்ட
லவெல்லாம், இனிதின இசைத்த ஆறும் - மனமையோடுசொத்த படியும், பனிகுறுமபு
எறியும் வெய்யோர்-பனியினமாகிய பகையை யழிகின்ற ஆதித்தர்களது, புனிதம் ஆரும்
இயற்கை யாவும் புகர் அற புகன்ற ஆறும் சுத்தமாகிய குணங்களை மெல்லாம குற்ற நீங்க
வுரைத்தபடியும், கனை இருள் பிழம்பு சீகரும் கதிர் சிறப்பு உரைத்த ஆறும் - நெருங்கிய
இருட் டொகுதியைத் தேய்கின்ற (சூரியர்களது) கிரணங்களின் சிறப்பைச் செப்பிய
படியும்.

இன்-சாரியை வெய்யோர் என்றது “காலமுகம்,, எனனுந் சொல்லநீராச் சூத
திரத்தன் ஞாயிறு திகள் என்பன உயர்ந்தினை மேலனவாய்ப் பால் பிரிந்திசையா வென
வும், “நின்றாகிசைத்தலிவணியல் பினதே ,,எனவே,நின்ற முறைமையானே ஈறு பெற்று
நின்று உயாதினையா யிசைத்தல இவணியல் பினமெனவுங் கூறிய சூசிரியர் “இசைத்
தலு முரிய வேறிடத்தான ” எனக் காலமுதலாகிய சொற்கள உயாதினையா யிசைத்தலு
முரிய என்றாகலின், உயாதினையா யீறு பெற்றிசைத்து நின்றது பனிக் குறுமபு - இரு
பெயரொடுபு பண்புத் தொகை “அதுகாற குறும் பெறிநது, புன்கணமாலேக் குறும்
பெறிநது,, என்றா பிறரும் .ஆதித்தா பனனிருவராகலின் வெய்யோர்-எனாளு. (கன்)

உரைத்திடு மூலக் கோழின் செய்தியோரந் துரைத்த வாறும
வரைத்தநா வலநீர் வுற்ற வண்மைக் டெரித்த வாறும
பரித்திடு மேரு வெற்பின சிறப்பினைப் பகர்ந்த வாறு
நிரைத்திடு நவகண டத்தோ ரியற்கைக் கணிகழ்த்து மாறும.

(இ-ள்) ராரேழின் உரைத்திடும் உலகு செய்தி ஓரநது இசைத்த ஆறும் - பதினான
கென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்களி னியற்கைகளை ஆராய்ந்து கூறிய படியும், வரைத்த
அம நாவல் நீவு உற்ற வண்மைகள் தெரித்த ஆறும் - எலலைப்படுத்திய அழகிய சம்புததிவி
னிடத்துப்பொருந்திய வளப்பங்களை யறிய வுரைத்த படியும், பரித்திடும் மேரு வெற்பு
சிறப்பை பகர்ந்த ஆறும்-உலகத்தைக் காக்கின்ற மேருமலையின் சிறப்பினைச் சொல்லிய படி
யும், நிரைத்திடு நவகணடத்தோர் இயற்கைகள் நிகழ்த்தும் ஆறும்-வரிசையா யுள்ள ஒன்
பது கண்டங்களினும் வசிக்கின்றவர்களது நிலைமையைக் கூறியபடியும்.

இடு என்பன தமக்களை வேறு பொருளினமையாற் பகுதிப்பொருள் விடுதி பதி
ணைஞலகம் ஆவது-சீமூலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழுமாம். நவகண்டம் “இடையுரி வட
சொலின்” என்ற நன்னூற் சூத்திரப்படி யில்பாயிற்று தன்னை யுண்டாணப் பதின்
மூவாயிரம் ஆண்டு வாழலிக்கும் நாவற்களியினது இரகம் சாமபூதம் என்னும் பெய
ரோடு மேருவை வலமாகவந்து அந்த நாவன்மூலத்தை படைய ஓடிச் செல்லுமிடமாயிருத்த

லால் சட்டியதீவு எனவும், நாவலந்தீவு எனவும் பெயர்பெற்றது “தோற்றிய நாவம் கனி யுணிற் பதிலோம வாயிர மாண்டுதன் னுவர்க-ஊற்றமமக் கனிநீர் மேருவைச் சூழ மோங்கு சாம் பூந்தப் பெயரின் , பொற்ற வந்நாவற சிறப்பின னுவர்நீர் போர்த்தமண் னாவலத் தீவென்-றுற்றது , என்றது தனிநைகப்புராணம் “ஓர்நதுரைத்த,,என்றான்,திருநறிந்து சொல்லுக சொல்லையறனும் - பொருளு மதனினாக்கில் ” எனவும், “ஆக்கமூக் கேடு மதனூல் வருதலாம்-காத்தோம்பல சொல்லினகட் சோர்வு , எனவும் மாதானுபங்கி ஓத லான என்க. (கடி)

மாலேவெள் ளருவிக்குனறின வானவர் வதிந்த வாறுஞ் சால்புறு மேனே, நீவி னியற்கைகள் சாற்று மாறும் பால்பட வெய்து மனவந் தரளிதி பகாந்த வாறுஞ் சிலநூல் வியாதன மூன்ற முகந்தொறுஞ் சேரு மாறும்.

(இ-ள்) ளானவர்-தேவர்கள், மாலே வெள் ளருவி குன்றின் வதிந்த ஆறும்-ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய ஆறவியையுடைய மலைகளில் இருந்த படியும், சால்பு உறும் ஏனைய தீவின் இயற்கைகள் சாற்றும் ஆறும்-தகுதிக்கொண்ட மற்றைய தீவுகளின் சிறப்புகளைச் சொல்லியபடியும், பால் பட எய்தும் மனவந்தர விதி பகர்ந்த ஆறும் - பலபிரிவாய் வரு கின்ற மனுவந்தரங்களின் நிலைமை கூறியபடியும், சிலம் நூல் வியாதன மூன்றும் உகந் தொறும் சேரும் ஆறும்-ஒழுக்கமும் வித்தைகளு முடைய வியாசமுனிவர் மூன்றாவது யுக மாகிய துவாபரயுகக்கடோறும் உற்பவிக்கும் படியும்.

“மாலேவெள் ளருவி சூழ மந்திர தோன்று கின்ற-சோலைசூழ வளையினெற்றிச் சூழ் களி சுமக்க லாநு-மாலேயந் தினேகள் , எனப் பதுமையாரிலம்பகத்தும் கூறப்பட்ட து ஏனைத்தீவு என்றது நாவலந்தீவு வெழித்து நின்றவற்றை தொறு என்பது, “நூன்று தொருடறு நின்றதன் பண்பே” எனத் தான்சார்ந்த மொழிக்குப் பன்மையு மிடமு முணர்ந்து மிடைச்சொல்லென் றுளையாசிரியர் கூறப வாகலின், ஈண்டுப் பன்மைப் பொருள்பட வந்தது நூல் போறலின் றாலென்றது உவமவாகுபெயர் வியாதன் மூன் றாவ துகந்தோறும் தோன்றுவதனை “முறையின் வந்தெயது மூன்ற முகந்தொறு முடிவி லாத-மறவறு தவத்து வேத வியாதன்வந் துதிப்பன். ” என்னும் இலங்கபுராணச் செய யுளா னறிக. ஏனைய-ஆ, தொகுத்தல் இனிவருவன உத்தரகாண்டத்தன வாகும். (கக)

வதரிகாச சிரமம் தன்னின் மகேச்சரன் மேய வாறுந் ததைமலாத துளவோன கேடபச் சாவகிய மறைந்த வாறுஞ் சிதைவிலசம் பிரதா யததைத் தெளிவுறப பகர்ந்த வாறும் பதமலா பணிந்து போற்றப பததிமை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) மகேச்சரன் வதரிகாச்சிரமத்தின் மேய ஆறும்-மகேசரமூர்த்தி வதரிகாச் சிரமத்தில் முனிவர் பொருட்டு எழுந்தருளிய படியும்,ததை துளவ மலரோன் கேடப சாங் கியம் அறைந்த ஆறும்-அவர் நெருங்கிய துழாய்மலர்மாலையை யணிந்த திருமால் கேட்கச் சாங்கிய யோகத்தை உபதேசித் தருளிய படியும், சிதைவு இல் சம்பிரதாயத்தை தெளிவு உற பகர்ந்த ஆறும்-(அவர்) அழிதலில்லாத சம்பிரதாயத்தைத் தெளிவுபொருத்தச் சொற்ற படியும், மலர் பதம் பணிந்து போற்ற பத்திமை உரைத்த ஆறும்-தாமாமலர் போன்ற திருவடிகளை (முனிவர்) வணங்கித் துதிக்க அவர்க்குப் பத்திமையைப் புகன்றருளிய படியும்.

மகேச்சரன்—மக ரச்சரன் = மகந்தாகிய ஐசுவரியமுடையவன். வழிகா ஆச்சிரமம் = இலந்தைகளையுடைய நிலைப் சம்பிரதாயம்-பாரம்பரியம். மலர் எனப்பது பூவின் பொதுப் பெயராகவும், என்டுத் தாமரைமலரெனத் தந்துரைத்து “புவென்ப பிவது பெறிவாழ் பூவே. ,, எனவும், “பூவிறஞத் தாமரையே,, எனவும், ஆனறோர் விதந்த வழியென்க. மகேச்சரன் என்னுஞ் சொல்லுத் தீவகமாகக்கொள்க ஆனடனமை, பெண்டன்மை என்பன ஆண்மை பெண்மை என நின்றபுலோலப் பகுதியின் தன்மை பகுதிமை என்கின்றது. பத்தி, அன்பு, சிரத்தை எனடன ஒருபொருட் சொற்கள் தொடாபுபற்றுகே நிகழ்வதாய் அருள் தொடாபுபற்றிச் செல்லு மனபு முதிர் துழி உளநாவ தாகலின் வேண்டுகறென்க. “அருளென்னு மனபீன குழவி,, என்றது மிக்கரு சதேயம் “பகுதிமைபு மும்மையையுற கைவிவான பாலிமே ,, என ஏதாந்திருமுறையில் அருளப்படடமையு மறிக்க. (உ௦)

விசுவ ரூபங் காட்டி விமலனமுன னின்ற வாறு
மிசையிற் சத்தி பண்ணு மியபினை மிசைத், வாறு
நசசர வணிகத் புத்தேள் விபுதியை நவின்ற வாறு
மெச்சகோப பிரபஞ் சமதின மிருதியை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) முன விமலன விசுவ ரூபங் காட்டி நின்ற ஆறும-முற்காலத்தில் மலரகித் தாகிய மகேச்சரமுத்தி தமது பாரமேச்சரநபுரைத் தரிசுகருமாறு காட்டியருளிய படியும், இச்சையின் சத்தி பண்ணும் இயலபினை இசைத்த ஆறும-பரசிவத்தி விசுவையினால் சிவசத்தி செய்யுந் தொழினமுறைமையைக் கூறியபடியும், நஞ்சு அரவு அணிந்த புத்தேள் விபுதியை நவின்ற ஆறும-விடத்தினையுடைய சாப்பத்தை யாபரணமாகக் கொண்ட சிவ பிரான தமது ஐசுவரியஞ்ஞத்தை யுரைத்தபடியும், மெச்சகோப பிரபஞ்சத்தின் மிருதியை உரைத்த ஆறும - யாவரானும் கொண்டாடப் படுகின்ற சிறப்பினையுடைய பிரபஞ்சத்தின் றேற்றத்தைக் கூறியபடியும்

விசுவம்-உலகம் விசுவம் என்றது விரித்தல் விகாரம் “ரூபபேதம் பொருந்தலொடு,, என்ற தொல்லாசிரியர்போல இவனும் உருவம் என்று கூறுது, வடமொழியிற் பிறந்தவனானமே ரூபம் என்று தற்சமமாகக் கூறினான் காட்டியது - நாரணமூர்த்திக்குந் தேவர் முனிவர்களுக்கும் விமலன்—வி-இனமை, மலம்-பாசம், பாசமில்லாதவன் சிவசத்தி யொன்றே கிரியாசத்தியாய்ப் படைத்தும், ஞானசத்தியாய்க் காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச் சங்கரித்தும், ஆதிசத்தியாயத் திரோபவித்தும், பராசத்தியாய் அறுக்கரித்தும் நிறகு மாகலின் “இச்சையிற் சத்திபலனனு மியலபு,, என்றான் அதனை “சிவமெனும் பொருளு மாகி சத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதா-மிவன்பி ரிந்திடி வியவகு தற்குமரி தரி தெனுமறை யினாகருமால் ,, எனவொரு சேனந்திரியலகரிச் செய்யுளானு முணர்க. நஞ்சு-நச்சு எனவலித்தல் விகாரம் “மென்றொடா மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற் - நம் மின் வனறொடா ராகா மன்னே ,, என்ற விதியினடங்கும் அரா என்னுஞ் சொல், “குறியத் தனித்சி சினைகெட வுகர-மறிய வருதல் செய்யு ளுள்ளே. ,,எனது தொல்காப்பியத் தீர் கூறியபடி அரவு என நின்றது. (உ௧)

மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வகுத்தெடுத் துரைத்த வாறு
மாயதத் துவத்தி னுற்ற தரிசன மறைந்த வாறும்
பாயநல யோகம் யாவும் பாற்பட விசைத்த வாறு
மேயந் கருமம் தன்னே யினிதினிற புகன்ற வாறும்.

(இ-ள்) மாயையின் புணர்ப்பை ஈன்கின் வகுத்து எடுத்துரைத்த ஆறும் - (மகேசுர முர்த்தி) மாயாசத்தியின் செயல்களை (விகாரகளை) தெளிவாகப் பிரித்துக் கூறியருளிய படியும், ஆய தத்துவத்தின் உற்ற தரிசனம் அரைந்த ஆறும்-மேலாய தத்துவப்பொருளின் காணப்படுகின்ற காட்சியைச் சொற்றபடியும், பாய நல யோகம் யாவும் பால்பட இசைத்த ஆறும் - நிறைந்த நன்மையைக் கொடுக்கின்ற யோகங்க ளெல்லாவற்றையும் பிரிவுபடச் சொல்லியபடியும், ஏய நல கருமத்தை இனிதின புகன்ற ஆறும்-உலகாக்கு இயைந்த சர கருமங்களைச் செவ்வையாகத் தெரித்தபடியும்.

மாயை-மயக்குந் தன்மையையுடையது அதாவது போகவேதனை விடய சூதுக்கண் களில் மோகிக்கச் செய்தல் இத்தனை மாயேய மலமெனப் மாயையாவது நெல்லிற்கு முனை தலிடு உமிழ்போல ஆனமாவோடு அநாதியே பந்தித்து அத்தனுணமை வடிவினை மறைத்துப் பொய்மை செய்து, போகம் பந்தம் போத்திருத்தவம் என்பவற்றை முறையே செய்யும் மும்மலங்களுள் ஒன்றும் அதனை மாயாகாரிப விசேடமே யென்று பாசுபதனும், பிரகிருதி காரிய விசேடமென்று சாக்ஷியனும், அஞ்ஞானமாம் என்று ஏகானம் வாதியுங் கூறாநிற பா. இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் அட்டாங்கயோகம், மந்திரயோகம், பரிசயோகம், பாவயோகம், மாபோகம், பாசுபதயோகம், கருமயோகம், ஞானயோகம் என, யோகம் பலவகைப் படலால் "பாய நல யோகம் யாவும்,, என்றான்.

(௨௨)

ஆசமனத்தின் செய்தி யரில்கெட வுரைத்த வாறும்
தேசடைப் பிரமசாரி யியற்கையைத் தெரித்த வாறு
மாசிலில் லறத்தின் செய்தி மாண்புட னுரைத்த வாறும்
பூசுரா மகிழ்ச்சி பூப்பப் பொதுவிதி யுரைத்த வாறும்

(இ-ள்) பூசுரர் மகிழ்ச்சி பூப்ப-வதரிகாசிரமத்துள்ள முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷம் அதிகரிக்க, ஆசமனத்தின் செய்தி அரில கெட உரைத்த ஆறும் - ஆசமனத்தினது விதியைக் குற்றநீக்கச் சொல்லியருளிய படியும், தேச உடைய பிரமசாரி இயற்கையை தெரித்த ஆறும்-அழகினைபுடைய பிரமசாரியி னிலக்கணங்களை யறிவித்த படியும், மாசு இல் இல்லறத்தோடு செய்தி மாண்பு உடன உரைத்த ஆறும் - குற்றமற்ற கிருகத்தாசிர மத்தாரது விதிகளை மாட்சிமைபொருந்தச் சொல்லியபடியும், பொதுவிதி உரைத்த ஆறும்-யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ள நியதங்களை யெடுத்துச் சொல்லியபடியும்.

இல்லறத்தோர்-மணையாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்பவர் அறமாவது அவர்க்குரிய ஒழுக்கம் அதனை யவ்வத்தியாயத்திற் காணக் இல-ஆகுபெயர் துறவறத்தோர் போல மனத்தையும் பொறிகளைப் பொறுத் தடக்கிக் கடுந்தவருஞ்செய்து பேறடைதல் போலினறி, உவற்றை பொறுக்கவேண்டாதே தவருசெய்வானாயுந் தத்தநெறியின்க ளொழுக்கப் பண்ணி, ஐம்புல வின்பங்க ளாரத்துயக்கும் மெனமையுடைய இலவாழ்க்கையோடுகூடிப்பழியஞ்சி, ஆற்றி னிழக்காது அறநெழுக்கலால் நோற்பாரி னொனமையுடையாராய் பேறறினை பில குவினடையும் பெருமையராகலின் "மாசிலில்லறத்தோர்,, என்றுயர்த்தி யுரைக்கப் பட்டார் பூசுரர்-பூ-பூமியில், சூரா தேவர், பூமியில் தேவராக விளங்குவோர், "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்,, என்று உத்தரவேதம் உரைத்தமை காண்க, பூசுராக்கு மகிழ்ச்சி பூப்ப வுரைத்தலாவது - பிறிதொரு வெல்லுஞ் சொல் இல்லாமை யறிந்து தாழ் சொல்லுஞ் சொல்லானது மறைத்துளிப்போல் வந்தீண்டி யெல்லா அறிவுகளைப் முளவாக்கவும், கேட்போரது திறனறிந்து, அவர் பினனுக் கேட்டலை விரும்புமறு வேறப்படாமற் பிணிக்குந் குணங்களை யவாவி, சுவையிசுதியும் பிற்பயத்தலு முளவாகவும் ஏறகும்வகை யியம்புதலாம். அதனை "வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரக்

தினிது - சொல்லுதல் வல்லார் பெறின, என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவராய்
ஐநத் தெளித்தமை காண்க. (உங்)

அல்லவை மொழிந்த வாறு நித்திய கரும மாய்தது
சொல்லிய வாறு தென்னம புலத்தினோ தெவிட்டத் துய்ப்பம்
நல்லன ஐட்டு மாறு நவையறு சிராத்தத் துண்ணப்
புலையோ தமமை நீக்கி நல்லவாப் புகாறு வாறும.

(இ-ள்) அல்லவை மொழிந்த ஆறும் - செய்யபத்தகாத கருமங்க எவையென்று சொல்லிய படியும், நித்திய கருமம் ஆய்ந்து சொல்லிய ஆறும் - நித்தியகரும விதியை ஆராய்ந்துணர்த்த படியும், தென அம் புலத்தினோ தெவிட்ட - தென்னிசைக்களை அழகிய இடத்திலிருக்கும் பிறா தேவதைகள் திருப்தியடையுமாறு, நல்லன துய்ப்ப ஊட்டும் ஆறும்-இனிமையாய் உணவுகளை உண்ணுமபடி யவையுண்பிக்கச் செய்யுந் சிராத்த விதியைச் சொல்லிய படியும், நவை அறு சிராத்தத்து உண்ண - குற்றமில்லாத சிராத்தத்தினத்துக் கூடவிரும்பு உண்ணுதற்கு, புலையோனா நீக்கி அருகரல்லாதானா இவ்வொன்று நீக்கி, நல்லவா புகன்ற ஆறும்-அருகராவா ரிவ்வொன்று கூறியபடியும்.

அல்லவை-அல் எனனும் பன்படியாகத் தோன்றிய குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர் நித்தியகருமம்-நாடோறுஞ் செய்யுந்நினை ஆய்நல் - பொருளையாராய்நல் அஃதாவது பேயத்தேரோ புனலோ கயிரோ அரவோ என்னும் பலதலையாயவுணர்விற்படாது கிண, பால், செய்யுள், நிலம், காலம்,வழங்குவழு, இடம் எனனும் என்னவகையானும் ஆராயந்து தெளிதலாம் தெற்குத் திசைக்களை எட்டுக்கோடி யோசனை தூரத்துள்ள சுனலோகத்து வசிக்கின்ற (அபஞற படைக்கப்பட்ட) ஓசாதியாரா எனபான் “தென அம்புலத்தோ,, என்றான். கறறேணி யேறியோன அதனுடன் ஆத்தலபோலவும், நறறேணி சென்றே னதனுடன் யக்ககா சோதலபோலவும், சிவஞானவானுதி செவவியாககளிக்கின் நறபல னுண்டாய் முத்தியும்,காமமுதலிய குற்றமுளரர்க்குக் கொடுத்தண்ணித் தீயவினைத்து அவ ரொடு நரகடைந்து முன்னமையால்“சிராத்தத்துணைப்ப-புல்லியோர்தமமை நீக்கி நல்லவாப் புகன்றவாறும்,, என்றான் அதனை “திலமத் தனையே சிவஞானிக கீநதாம்-பலமுத்தி சித்தி பரபோக முநதரும் - நிலமத் தனைப்பானனை நிரமூடாக கீநதாற் பலமுமற் நேரப் போக முந் குறையும,, எனவும்,, “கோல வரடடைக் குனித்து குனகிடபி - பாலக் கறந்து பருகுவதே யொகருஞ்-சீலமு நோன்பு மிலாதவாக கீநதது-காலம் கழிந்த பயிரதுவாமே,, எனவும்,, “மண்மலை யத்தனை மாநன் மீயினு-மண்ண விவனென் றஞ்சலி யத்தன-யெண்ணி யிறைஞ்சா தாககீநத் விருவரு நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே,, எனவும் திருமல நாயனார் திருமந்திரஞ் செபுமாறிக (உசு)

தெனபுலத் தோராகட் கூட்டு முறைநனி தெரித்த வாறு
மனபெருஞ் சூத கத்தோ டியலுமா செளச வுணமை
நன்கினி னுரைத்த வாறு நவையிறீக் கருமம் யாவு
மனபினில லறத்தோர தங்கா பகுதியு மறைந்த வாறும.

(இ-ள்) தெனபுலத்தோர்கள் கு ண்டமும் முறை நனி தெரித்த ஆறும்-பிரகாரகருக, சூப் பலிசெலுத்துக் கிரமத்தை மிகவுந் தெளிவாக அறிவித்தபடியும், மன பெரு சூதகம் ஒடு இயலும் - நிலையாய் நிற்கும் பெரிய சூதகத்துடனே கூடிய, ஆசௌசம் உண்ணை நன்கின உரைத்த ஆறும்-ஆசௌசவுண்மைகளைபுஞ் செவவனே சொல்லிய படியும், நவை இல் தீ கருமம் யாவும் (அறைந்த ஆறும்) - குற்றமில்லாத அக்கினிகாரிய விதியெல்லாவற றையுஞ் சொல்லிய படியும், அன்பின இல்லறத்தோர்கள் பகுதியும் அறைந்த ஆறும்- அன்பினோடு கூடி வாழுகின்ற கிருகத்தாச்சிரமிகளுடைய பிரிவுகளைச் சொல்லியபடியும்.

தென்புலம்-தெற்காகிய புலம் எனப் பண்புத்தொகை. புலன் என்பது விடமென் றும்,புலம் என்பது இடம் எனவும் கூறுபவாகலின்,சூன்மீப் புலமென்றதற்கு இடமெனப் பொருள் கொள்க. புலத்தார் எனறது ஆகாரம் ஓகாரமாயத் திரிந்து விசுதிமேல் விசுதி பெற்று நின்றது இல்லறத்தார் என்பது மஃதே “அவைதாம், உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று—மிசுதி செய்யும் பொருள வென்ப,, எனனுந் தோல்காப்பிய விதி யால், நனி என்பதற்கு மிசுதி என்றனாத்தாம் என்றும் பிறப்புந் கேடும் பிறங்கி வருத லுலகத் தியுறகையாகலின் “மனபெருஞ் சூதகம்,, என்றான். சூதகம் என்பது மாதர்கள் பிறத்தல இறத்தலால் வருவனவும், ருது மைதுனம் மகப்பெறுதல முதலியவற்றால்வரு வனவுமாகிய அசுத்தம் எனவும், ஆசெளசய ஆடவா பிறத்தல, இறத்தலால் வருவனவும், ஞாநியர்களால் வரும் அசுத்த மெனவுங் கோடல பெருவழக்கிற நெனைலான “சூதகத் தோடியிலு மாசெளசம்,, என்று கூறப்பட்டது சிலா, பிறப்பால் வருவது சூதகம் என வும், இறப்பினால் வருவது ஆசெளசமெனவுங் கொளப

ஆசெளசம்-சுத்தியில்லாமை இன் தம்-சாரியைகள் அமைந்தவாறும் என்பது அத்தி யாய முறைமையார் பின்னருங் கூட்டப்பட்டது தீக்கரும் - அக்கினிகொண்டு செய்யுந் கரும் என, மூன்றாம் வேறுதமை உறபும் பயனு முடனறொகக் தொகை யாவும்-மூற் றும்மை. அன்பாவது—துறந்தாப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியாராட டருளுடை மையும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், சமையற்றொழில் வன்மையும்,ஒப்பாவுசெய்தலுளாய நற்குண நறவெய்க்கைகள் வாய்ந்து,முத்தலையறிந்து அதற் கியைய வழிக்கும் மனைவிமேல் நாய்களும் அவனமீது அவரும ஒத்த அன்புடையராய் வாழுதல் “அன்பு மறனு முடைந்தாயி னிலவாழ்க்கை-பண்டம் பயனு மது,, எனச் செந் நாப்போதார் திருவாய மலாந்தருளியாங்கு இல்லாடருக கணவற்கு மன மொன்றாகா வழி இல்லறம் நடவாநாகலின் அன்பின பண்பு வேண்டப்படு மெனபான “அன்பினில லறத்தோ,, எனவிதந்தான அது நடவாமை “மருவிய காத்த மனையாளுந் தானும்- இறவரும் புணம்பாபி னல்லா - னொருவரா, விலவாழ்க்கை யெனனு மியல்புடைய வான சுகடஞ - செல்லாது தெய்றிந்து நினது,, என அறநெறிச் சாரத்திற் கூறுமாற்றனு மறிக (உரு)

எண்ணிரன் டாய தான முருலவா வியமட! கின்ற புண்ணிய தானம் யாவும் புகரம்ப புகன்ற வாறு நண்ணுமவா னப்பி ரத்தா செய்தியை நவின்ற வாறு மெண்ணரு ஞானம் வல்ல மெதுயொழுக் கிசைத்த வாறும்.

(இ-ள்) என் இரண்டு ஆய தானம் முதல ஆக-பதினாறுதானம் முதலாக, இயம்புபு கின்ற புண்ணிய தானம் யாவும் புகா அற புகன்றஆறும்-சொல்லப்படுகின்ற நலவினையாகிய தானங்க ளெல்லாவற்றையுங் குற்றநீங்கச் சொல்லியபடியும், நண்ணும வானப்பிரத்தர் செய்தியை நவின்ற ஆறும் - (ஞானப்பேறமை) யடையும் வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தாரது இலககணக்களைக் கூறியபடியும், என அரு ஞானம் வல்ல எதி ஒழுக்கு இசைத்த ஆறும்- ரினைத்தற்கரிய ஞானத்தைபுடைய சந்நியாச ஆச்சிரமத்தின் ஒழுக்கத்தைப் புகன்றபடியும்

தானம் பதினாறுவன - துலாபுருட தானம், இரணிய கருப்ப தானம், பிரமாண்ட தானம், இரணியகற்பகதானம், அட்டோ:தரசுகத்திரகோதானம், இரணியவிடபதானம், இரணியவசுவதானம், இரணியகன்னிகாதானம், திகழுப்பாலகதானம்,சொர்னரத்தானம், பஞ்சலாக்கலதானம்,சுவர்ணபூமிதானம், கற்பக லதாதானம், இரணியசுத்தசாகரதானம், இரத்தினத்தேனுதானம், பொற்கும்பதானம் என்பனவாம். இவையன்றி,சொர்னகணபதி தானம், வீட்டுணு விம்பதானம், திலபதுமதானம், திலருவததானம், திலதேனுதானம், இலக்ருமிதானம், அன்னதானம், சொர்னதானம், வீத்தியாதானம், திலதானம், சிவிகை

மஞ்சம், குடை, பாதாட்டை, முதலிய தானங்களும் உள்வா கலான் “எண்ணிரண்டாயதான் முதலவா வியம்புகின்ற-புண்ணிய தானம் யாவும், எனக் கூறப்பட்டது “புண்ணியங்கள் மேனோக்கும்,, எனற்படி இத்தானங்கள் புண்ணியத்தின் பாதப்பட்டஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்க அது “காசறு கரும்த் தாலுயர் முதலி யெய்திட லரிதியுல கரும் - மேசலில் ஞானத் தோமெங்கியுறறி நெய்தலா முத்திரம் மிமைப்பை புச்சுனை புரிந்து வணங்கியாக் கவன்றன் பொருவிலா வின்னரு டனனான்-மாசிலா யீனான் தானநன் களிக்கின் மருவிடு மழிவிலா ஞானம் ,,எனனும் இலிங்கபுராணச் செயுளா னுணாக. இவை நித்தியம், நைதித்திகம், காமிகம், நிராமலம் என நாலவகைப்படும் விரிவுகளை யெல்லா மிதனில் தான முரைத்தஅத்தியாயத்திற் காண்க ஞானம்—நாலவகை மாறக்க டுது ஞானாரூப சன் றார்க்கம் அஃதாவது பதி பசு பாசம் எனலுந் திரிபதார்த்தங்களை உள்ளவாறு அறிதலாம் இக் கருத்தானே, “அறைபதி பசுபா சத்தை யறிதலே ஞான மாகும் - முறையிலா மத்து வாவை முன்னுபு சுத்தி செய்தான் - மறுவது கிரியை யா நால் வருணவாப சிரம தன்மது- துறைதலே சரியை நமமை யுள்ளலே யோக மாமால் “எனறான் வாயு சங்கிதையினும்,, யந்திரம் எனனாரு சொல்லின யகரம் “எந்திர ளாதி யியறதுமி னெனறான் ,, என எகர மாய்த் திரிந்தார போல, யதி எனபதும் எதி எய்த் திரிந்தது யகரங் கெட்டு அகரம் எகர மாயித் தெனபாருமுளா (௨௧)

துறந்தவா தண்டம் செயதி தொகுத்திலி துறாத்த வாயு
மறயகெழும் பிரம கந்தி தண்டம் வகுத்த வாயு
நிறங்கொள கமலப புத்தே செங்கிதலை யுநிடுப கொயது
பிறங்குசிக காரி யையம் பெட்பொடு மேறற வாயும

(இ-ள்) துறந்தவர் தண்டம் செயதி தொகுத்து இனிது உரைத்த ஆறாம் - சந்திர யாசத்திற் பிரவேசித்திருப்பாரது பாவங்களுக்குப் பிராயசித்த விதியை தொகைப்படுத்தி நன்காகச் சொல்லிய படியும்,மறம் கெழு பிரமக்கதி தண்டத்தை வகுத்த ஆறாம்-கொலைப் பாவத்திற் சோந்த பிரமக்கதி தோடத்துக்குப் பிராயசித்தத்தை வகையெது உரைத்த படியும், பிறங்கு சிக காரி-விளங்காநின்ற சிறப்பினைபுடைய வைரவகைகடவுள், நிறம் கிளா கமலம் புத்தேனெ டெடு தலை உகினை கொயது—நிறம் விளங்கும் தாமமாமலா ஆசனஞ்சிய பிரமனது நீண்ட சிரமொன்றனைத் தமது விரனகத்தாற் கிளளி (அதனால்) , ஐயம் பெட்பு ஒடும் ஏறம் ஆறாம்-உதிர பலியை மகிழ்வோமெ இரந்தபடியும்

துறந்தவா-ஒழுக்கத்து நீத்தாராய நானகாம் ஆசிரமத்தாரா தமக்குரிய வொழுக்கத் தில் வருவா தொழுகி, அறம் வளாதலாற் பாவங் தேயப்பெறது, அஞ்ஞானம் நீங்க ரித் தியாரித்திய வஸது விவேக முண்டாய, இகமுத்திராபத்த பலபோக விராகம் பிறந்து மூழட்சுத்துவம் பெற்றதனால், வீட்டுக்குக் காரணமாகிய யோகமுபவனது மெய்யுணர்வுநீஇ, யான எனதெனனும் அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களைத் துறத்தலையுடையார ஆகலின் கார ணக்குறியாம் துறத்தல்-நீக்குதல் சந்திரியாசிகளும் பாரமேட்டி, யோகசந்திரியாசி, வேத சந்திரியாசி, கருமசந்திரியாசி, ஞானசந்திரியாசி, முறறத்துறந்த முனிவா என வகையுடையா ராகலின் தண்டம் கூறப்பட்டது அவருள்ளும் முறறத் துறவாதாரா அவிசைசை வயத்தானே மறந்து பொய்கூறல், அறியாதொன்றின் ஆலிபைக் கொலலுதல் முதலிய காம வெகுளி மயக்கங்களின் வாய்ப்பதி லொருதலை யாகலான அது வேண்டிறறென்க. பிரமக்கத்தியின் மண்டம் யாவார்க்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது அறம்—ஒழுக்கம், வழக்கு, தன் டம் எனமூவகைப்படும் இவற்றை முறையே ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் என பர் வடதுலார் ஒழுக்கத்தைக் கூறியவழி யதின்னது வருவினார்க்கும், சிவ்லாமே வருவி னார்க்கும், அதுபலித்தந்திரிய தண்டவகைசாற்றி யுணர வைத்தன் முறைமை யாகலின்

தண்டமுங் கூறியதாம். தொகுத்துரைத்தல்—முதலால் விரித்தவற்றைச் சுருக்கிச் சொல்வதால் வகுத்தலாவது—அது தொகுத்துரைத்தவற்றை விரித்துக் கூறுதல். நெடுநிலை என்றது, பிரமனது ஐந்தலைகளுள்ளொன்றாய் உச்சித்தலையைக் குறிப்பிக்க நின்றது. தரும்வொழுக்கத்தை யாம்புரிந்து காட்டினான் புலகர் புரியாராகலின், பிரமன நிலையைக் கின்றிய தோடும் பிடித்து போலப் பன்னிருவரும் உடிரபலி யெற்குவென்று தந்தையாகிய கருமிடற்றண்ணல் கழறினாக, காரிககடவுளும் அதுகொண்டு காட்டினான் எனக் அதனைப் பின்வரும் வைரவரவர்பலியீரந்த அத்தியாயத்தில் “தரும்வொழுக்கம் யாம்புரிந்த வாறே யன்றித் தகுமுறையின்—விரியும் புனத துள்ளோர்கள் புரிபார தனல் விரிதலையோட்டரி திற் பருவ மீராறு மைய மேற்றுப் பிரம கத்தி - வினாவி னெழித்தனை டடைதி பெனத் தரும் மோர்ந்து விளம்பினுள் ” என்று கூறப்பட டதனான, பிரமகத்தியாற் பிடிக்கப்பட்டோர் தமது தேசசு முதலிய சீலாலாறு குன்றப் பெருகுதனப் முழுவாராக, வைரவக கடவுளோ அவையொன்றமிவறி ராடகமாத்நியானே காட்டிமாறு தனசீர் குன்றப் பெறுது மகிழ்வோடேற்றான் என்று, (பிரமகத்தியால் வருக்தமுறையாசித்து அலைந்தான என்று கையாக சிலர் களையும் புனமொழியை மறுத்துறுத்துவான்) “பிறங்குசீர்க் காரியையம் பெட்பொடு மேற்றவாறும் , என்று கூறினான் (உள்)

புகலுமா பாத கத்தின் தண்டங்கள் புகன்ற வாறு
நிகழுறு பாத கத்தின் தண்டத்தை நிறுத்த வாறு
நிகழுறு புரங்களை மூன்று மெலுத்தற்கு கெரித்த வாறு
மகிழ்சிவ பூசை செய்யு மானபிய முரைத்த வாறும்.

(இ—ள்) புகலும் மாபாதகத்தின் தண்டங்கள் புகன்ற ஆறும்—தூல்களாற் சொல்லப் பட்ட மாபாதக பிராயச் சித்தகளைச் சொல்லியபடியும், நிகழ் உறு பாதகத்தின் தண்டத்தை நிறுத்த ஆறும் எவரிடத்தும் நிகழ்தலையுடைய (முறைய) பாதகங்களினது பிராயச் சித்தத்தை யளவுசெய் துரைத்தபடியும், எதை மூன்று புரங்களும் மக்கு எரித்த ஆறும்—எமதுகூற்தையாராகிய சிவபிரான் திரிபுரங்கையும் திருப்புன்முறுவல் கொண்டு எரித்தழித் தருளியபடியும், மகிழ் செய்யும் சிவபூசை மானபியம் உரைத்த ஆறும்—உவகையைக் கொடுக்கின்ற சிவபூசையின் மகிமையைச் சொல்லிய படியும்

ஆன்மாக்களாற் செய்யப்படும் பாதகங்கள் எல்லாம் தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என மூவகைப்படும் அவற்றின் தூலபாதகம் மானசிகம், வாசிகம், காயிகம் என மூவகைப் பட்டு, அவையொவ்வொன்றும் நகநான்காம், பிறன்மனையானே யிச்சித்தல், பிறாபொருட் குக்கேடெண்ணுதல், பொருளையிச்சித்தல், உயிர்க்குத் தீங்குநினைத்தல் என்ற நான்கும் மானசிகமாம். பிறாஏகமும்படி யழுதல், கோள்சொல்லல், பொய்கூறல், புறஞ்சொல்லல் இவைநான்கும் வாசிகங்களாம். பரதாரபோகம், உயிராகக்கொல்லுதல், புறநுண்ணல், அழுக்காறுகளாளுதல் இவைநான்கும் காயிகங்களாம். இவைகளும் ஒவ்வொன்று பலபல வகையாக விரியுமாயினும் அவையெல்லாம் அதிபாதகம், மாபாதகம், உபபாதகம் என்னு முத்திறத்துள்ளும் அடங்கும் ஆகவே, “மாபாதகத்தினறண்டம்,, என்று மாபாதகத்தின் பிராயச் சித்தமும், “நிகழுறுபாதகத்தின்றண்டம்,, என்று அதிபாதக உபபாதகங்களின் தண்டங்களுக் கூறப்பட்டன, மாபாதகம் இவையெனபதனை “ஐந்தெனப் பரிமா பாதக மவைதா மமுறை யாய்ந்தவற் தணைச்—சிறுது வடாத்த நேறல்வாய் மடுத்தல் செம் பொனைக் கரத்தனர் வெளவல்—கொந்தெழிற் குரவா மனைவியைக் கலத்தல் கோடுமில் வினை ஞாக்க கூட - லித்தவல் வினையின் மருகியல் வினைபு மிவற்றினு ளடங்குவ மாதோ ,, என்று தணிகைப்புராணம் அகத்தியனாள் பெறுபடலத்திற் கூறுதல்காண்க. மற்றைய அதிபாதகம், உபபாதகம் இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் ஷே படலத்தும், சிவதருமோத்

தீர்த்தும் காண்க எந்தை - எந்தை என்பது உலகம் “விளையுதிவேறுதலும் விதியே”, என்றவிதிப்படி கருளுள்ளும் பகுதி யிரட்டி நக்கு என வந்து விளையெச்சுப் பொருள்படந்தது. திரிபுரங்கள் இன்னொன்றும், அவற்றை யெய்ததனை உண்மை யிது வென்பதும் செய்யப் பலமைத் தீருமுலநாயனார் ஒருவாய் மலர்ந்தருளிய “ஆபவணி செஞ் சடையாதி புராதனை - முப்புர மெய்தனை னென்பார்கள் பாகவா - முப்புராவது மும்மல காரிய - மப்புர மெய்தமை யாறறிவாரே”, என்ற தீருமந்திரச் செய்யுளானதாக

(௨௮)

கறைமிடம் மெய்கை நாமம் கருதலன்னி வாளா
வறைதரு புளிஞ்ஞ பெற்ற பேற்றினை யடைந்த வாறு
மிறைவனோ பால னுண்ணாப பாதக லீந்த வாறு
முறுசலம் தரனை வெய்ய நேமியா லொறுத்த வாறும்.

(இங்) கறை மிடறு எந்தை நாமம் கருதலன் ஆகி - நஞ்சாந்த திருக்கண்டத்தை யுடைய சிவபிரானது திருநாமம் என்று அறிபாதவனாகி, வாளா அறைதரு புளிஞ்ஞ அன் பின்றிச் சொன்ன ஓரடேன, பெற்ற பேற்றினை அறைந்த ஆறும் அடைந்த செல்வத்தைச் சொற்றபடியும், ஓர் பாலன் உண்ண-ஒருகுழந்தையானது உண்ணுமபடி, இறைவன் பாற் கடலாந்த ஆறும்-தலைவராகிய சிவபெருநான் திருப்பாதகடலை அழைத்துக் கொடுத்தரு ளியபடியும், உறு சலந்தரனை வெய்ய நேமியால் ஒறுத்த ஆறும் - (தமமுடன் போசெய்தற்கு) வந்த சலந்தராசரனை வெப்பமுள்ள சக்கராயுத்தாற கொன்றருளிய படியும்.

அறைதரு-இதில் தா துணைவினை ரகர உகாம் விரிந்தல புளிஞ்ஞ என்பதில், ஞ்-பெயரிடைநிலை இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட கோதாவரிககணாயிறு பிறந்த வேடனே சிவநாமோச சாரணபலத்தினும் பாண்டியகுலத்தில இந்நிரந்தரமபுதலவனாகப்பிறந்து, சுந்தியமமன என்னும் பெயரோடு உலகத்தைப் பொதுவறப் புரந்தான் எனக் நாமத்தை அறைந்த தாவது - தன்றோழர்களோ டொருதினத்து “அரகரப் பிறகர, வென்று கோபித்துச் சொன்ன மொழியாம் ஓர்பாலன் என்றது, வியாக்கிரபாத முனிவரது குமாரராகிய உபமணியு முனிவரை. “பாலுக்குப் பாலகன் வேணடி யழுதிடப் பாதக லீந்த பிரான்,, என்றார் தீருப்பல்லாண்டினும் சலந்தரன்-சலம்-கோபம், தரன் - தரித்தவன், எனவே உருத்திரமூர்த்தியின் கோபத்தாற பிறந்தவன் சலத்திறு பிறந்தவன் என்றுபொருள் இதனைக் கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்படலத்திற் காண்க வெய்ய நேமி யெனது, சிவபிரான் மறு திருவடிவிரலா னெழுதிய சக்கரத்தினையாம்.

(௨௯)

கணமலர் பறித்துச் சாத்திக் கமழ்நறு துளவப் புத்தேசா
பெண்ணெரு பாகம் போற்றித் திகிரிமுன பெற்ற வாறும்
வண்ணவிற் சுவேத னீசன மலரடிக் கனபு பூண்டு
நண்ணிய மறலி சீர்த்தி நாமற் வென்ற வாறும்

(இங்) முன்-முற்காலத்து, கமழ் நறு துளவம் புத்தேன்-மணக்கின்ற நயிவாசனை யைக் கொண்ட துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமூர்த்தி, கண் மலர் பறித்து சாத்தி-தமது கண்ணென்றனை மலராகப் பிடுங்கி யணிந்து, பெண் ஒரு பாகன் போற்றி - உமா தேவியாரை யொருபாகமாக வுடைய பெருமானைத் துதித்துப் பூசித்து, திகிரி பெற்ற ஆறும்-சுதரிசனம் எனனூஞ் சக்கராயுத்தத்தைப் பெற்ற படியும், வண்ணம் வில் சுவேதன்-அழகிய வில்லினை யுடைய சுவேதன் என்னும் அரசன், ஈசன் மலர் அடிக்கு அன்பு பூண்டு-சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதங்களில் அன்பு வைத்து, நண்ணிய மறலி

சீர்த்தி நாம அற வென்ற ஆறும் - (உயிரகொள்ளுதற்காக) வந்த யமனை அவனதுபுகழும் பயமும் இல்லாமற் போக வெற்றி கொண்ட படியும்.

கண்மலர்-கண்ணகிய மலர் எனவுமாம் சலந்தரற் றடித்த சக்கராயுதத்தையே கண் மலர் சாத்திப்பெற்றான என்க அந்தணுந் சிலாதமுனி புத்திரராய திருநெல் தீவரும் மிருகண்டே விருடிசுமாரராய மார்க்கண்டேய முனிவரும் அரசருள், சுவேதராசனுங் கூற்றினைவென்றனர் என்க மலா அடி என்பதற்குப் பரந்த அடி என வினைத்தொகை யாக் கிப பொருளுககிலுமாம் புகழ்—யமனது புகழ் பயம்-அவனாவரும் அச்சம். மறலி- கொலைத்தொழிலுடையவன் நாமம் அற என்க கொண்டு சீர்த்தியின் பெயருயிலலாமற போக எனறுரைத்தலு மொனறு (௩௦)

உலகினிற் கடவுட் டூர்த்தம் யாவையு முரைத்த வாரறு
மிலவிதமு மாயை பொமம் விளமுலை வனப்பு நோககி
நிலவுநூற் றனன பித்தை நெடுநதவா மருள வையன
பலியிர நனனோ மாதா நாணபலி கொண்ட வாறும்.

(இ-ள்) உலகின் கடவுள் தீர்த்தம் யாவையும் உரைத்த ஆறும் - பூமிக்கண் உள்ள தெய்வத்தனமை வாய்ந்த தீர்த்தங்க ளெவற்றையுஞ் சொல்லியபடியும், நிலவு நூற்ற அன்ன பித்தை நெடு தவர்-சந்திரிகைத் தொகுதியை தூல்போல நூற்றற் போன்ற மயினாயுடைய மிக்க தவத்தினராகிய (தாருகவனத்து) இருடிகள், இலவு இதழ் மாயை - இலவம்பலுரை யொத்த அதரத்தினையுடைய திருமாலாகிய மோகினியினது, பொம்மல இளமுலை வனப்பு நோககி மருள-பொலிவாகிய இளமை பொருடைய கொகைகளையும் மோனியின் அழகினை யுங் குறிப்பாகப் பார்த்து மயக்கமடையவுமையுள்ள பலி இரந்த-சிவபிரானும் ஐய மேறறு, அன்னோர் மாதர் நாண் பலி கொண்ட ஆறும்-அவ முனிவர்களின் தேவிமாகனது நாணத் தையே பிசசையாகக் கொண்ட படியும்.

தூற்ற அன்ன-அகரத் தொகுத்தல் பித்தை-ஆண்மயிர். வெண்ணிறமுள்ள வுரோ மங்களுஞ் சடையும் நீண்டிலங்கப் பெற்றமையால “நிலவுநூற் றனன பித்தை,, என் றான. தூற்றல் நெரித்துருட்டல் “இழைநெகி றானெருடி மேழை யறிவேனோ-குழைநெக் கும் பிஞ்சுகன்றன கூத்து,, எனப் தேவர் ஆகலின் வெண்மையாகிய இலவம்பு இத முக்கு வாசனையால் ஒத்த தென்க இவ்வனமே ஆம்பன மலையாக கூறுப. சிலப்பதி காரம் “ஆம்பனாற் தேம்பொதி நறுவினா-தாமரைச் செவ்வாய்,, என்றதனுநிக முலை வனப்பு என்பவற்றை ஏழாவத னுருபும பயனு முடனறெக்க தொகையாக்கொண்டு, முலை யின்கணுள்ள வனப்பு எனினுமாம். வனப்பாவது-வீற்றுத் தெய்வம் குழுகொளப் பெறுதல் என்பா நீச்சினுக்கினியர். “ஆமணங்கு குடியிருந்தருச்சணங்கு பரந்தனவே,, எனச் சிந்தாமனியிற் கூறப்பட்டது மிஃதே மாதா-காதல்-அது ஆகுபெயராய் அதனையுடைய மகளினா யுணர்த்திற்று “மாதா காதல்,, என்னுஞ் சூத்திரத்தானநிக. மகளிர்க்கு எல்லா வற்றினுஞ்சிறந்த உயிரினுஞ் சிறந்தது நாணமாம் அதனினுஞ் சிறந்தது கற்புடைமையாமாக இவையிரண்டனையும் பதிவிரத்திற் கியாமே யென்றவிம மகளிருமழியப் பெற்றார் என்ற படி. நாணங் கற்புஞ் சிறந்த வென்பது “உயிரினு நாணுடைமை சிறந்தன்று நாணிணு-கற் புச் சிறந்தன்று,, எனப் பழமொழியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணிணுஞ் செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்றெனத் - தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,, எனத் தொல்காப்பியத்து முரைத்தமை காண்க. இறைவன் பிச்சாடன மூர்த்தியாய் இரந்ததன் உண்மையை, “பாந்தல கேழும் படைத்த பிரானே - யிரந்துணி யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு-நிரந்தர மாக நினைபு மடியா-நிரந்துணித் தன்கழ லெட்டச் செய்தானே,, என்று திருமுலதேவர் கூறியருளினர். (௩௧)

ப தி க ம்.

முனிவராக கையன் வேத மொழிநிதிட ஷமையாங் கெய்தி

யினிதருள் புரிந்த வாறு மெழினரு மதையின சீர்த்தி

வினைகெட ஷுனாத்த வாறு மெய்யுணர் நந்திக கீசன

மனதுபே ருருவும் யார்க்குந் தலைமையு மளித்த வாறும்.

(இங்.) ஐயன் முனிவர்க்கு வேதம் மொழிநிதிட-சிவபிரான் தாருகவனத்தின்க ணுள்ள முனிசொட்டர்களுக்கு வேதப்பொருளை யுபதேசித்தருள, உமை ஆங்கு எய்தி இனிது அருள் புரிந்த ஆறும் - உமையமையாரும் அவலிடத்திற் கெழுந்தருளி (அவா க கும், பத்தினிமார்க்கும்) நன்காகத் திருவருளைச் செய்தபடியும், வினைகெட எழில் நருமதை யின் சீர்த்தி உரைத்த ஆறும் - கேட்கின்றார்க்கு இருவினைகளும் நீங்கும்படி அழகிய நரு மதை யாற்றின சிறப்பினை யுரைத்த படியும், ரசன மெய் உணர் நந்திக்கு-சிவபிரான் உன மைப் பொருளை யறிந்த திருநீர்தி தேவருக்கு, தனது பெரு உருவும் - தமது பெருமை பொருந்திய வடிவத்தையும், யார்க்கும் தலைமையும் அளித்த ஆறும்-எவர்களுக்கும் முதன மையா யிருக்குந் தன்மையினையுந் கொடுத்தவற்றைச் சொற்ற படியும்.

“முனிவரர் தெருள வையன் முதுமறை யுரைத்த வாறும் - பனிவரை யணங்காங் கெய்தி யவாக்கருள் பயந்த வாறும் - வினையறு சிலாதன மைகதன மெய்த்தவ நோக்கி யெந்தை-தனதுபே ருருவும் யார்க்குந் தலைமையு மளித்த வாறும் ,, எனவும் பாடபேத முண்டு. அது ஆசிரியரை செய்யப்பட்டதனறெனக் என்னே? நருமதையின சிறப்புரைத்த ஆத்தியாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லாமையானும், ஒரே ஆத்தியாயத்தை இரு ஆத்தியாய மாகப் பிரித்தமையானும் அனறெனக் முனிவர் - அகப்பற்று, புறப்பற்றுக்களை வெறுத்து விட்டவர், இறைவனை மனனஞ் செய்பவர் வரா-மேலானவர் ஆரியன் என்னும் வடமொழி ஆரியன் எனநின்று, பின்னர் ஐயன் என மருடவிய தென்ப ஐயன் - வணங்கப்பட்டத் தக் கவன், பூசிக்கப்பட்டத் தக்கவன், எல்லா அழகுகளையும் உடையவன் வேதம்-அறிவை விளக்கு வது, அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என்று பொருள்.

கடவுளிலையெனறும் கனாமே முதலென்றுங் கொண்ட மீமாதசியராய அம்முனி வார்க்குப் பலபொருளபட நிற்கும் வேதத்தை யுபதேசிப்பினும் அவைபின்னரும் மயக்கித் தெளிவு வாராமற் செய்யு மாகலான, சித்தாந்தமும் வேண்டிற் றெனக் சிவபிரான் தக் கிண மூத்தியாகி “கல்லாலின் புடையிருந்து நான்மறையா நவகமுதற் கழறகேள்வி- வல்லார்க ளைவருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய மறைக்கப் பாலா யெல்லாமா யல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச் - சொல்லாமற் சொன்ன, வேதப்பொருளை நேராயுனாந்த சனகாதி முனிவர்களும் அதனால் தெளிவு வாராது சித்தாந்தப் பொருளைத் தெளிந்ததனால் ஞான கைவல்லிய முற்றனர் என்று கந்தபுராணங் கழறுதல் காண்க. உமை-உமா என்பது” ஆவிறையும்,, என்றதனால் திரிந்து நின்றது. உ=வேண்டாம், அமா= அம்மா, “அமமையே” தவஞ்செய்ய வேண்டாம்,, என்று மலையனாயன் மடுத்தமையால் வந்தபெயர். அதனை “அனனாகே னெம்மி னீங்கி யருந்தவ மாற்றற் கொத்த - தின்னதோர் பருவமன்ற லியாண்டுமோ நாந்தே சென்ற-நின்னுடல் பொருதா லீண்டிந் நிலைமையைத் தவிர்தி யெனனக்-கன்னிகை நகைத்துக் கேனமோ விஃதெனக் கழற லுற்றுள். ,, என பதனு னறிக. சிவபிரானால் “ஒல்லை யித்தவம் விடுவதே கடனினி யுமைககென்றான்,, என்று தடுக்கப்பட்டமையால் வந்த தென்பாரும், உ-ம்-அ-எனக்கொண்டு அகர உகர மகா ரம் என்னும் வியட்டிப் பிரணவமாயும், சமட்டிப் பிரணவமாயு முள்ளவன் ஆகலின் வந்த தெனபாருமுள் அங்கு என்னுமிடப்பொருள் உணர்த்து மிடைச்சொல் ஆங்கு என நீண்டி நின்றது. அது “கிளந்தவல்ல, என்னும் இடைச்சொற் புறனைடச் சூத்திரத்தானமையும். இருவினையும் கெட என்றது, பந்த முறுத்துதற்கண் இருப்பு விலங்கும் பொன் விலங்கும்

போல இருக்கியது நின்றவின் எனக் காண்டி ஈலவினை சரியையாதி நூர்க்கமன்ற, வெள்ளி முதலிபனவாம் மெய்யுணர்வாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரித்த வையங்களை எனநி உண்மையா னுணர்ந்தல் எனப் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும் தனது பேருருவ மாவது சிவசாரஸ்பிபத்தை தலைமை-கணங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் முதன்மையார் கன்மை அன்றி வேதாகம முதலிய வித்தைகளை உபதேசிக்கும் குரவத் தலைமையுமாம். (1)

நால்வகை யொடுக்கத் துள்ள பகுதிக ணனினற வாறும்
பாலபுனை நீற்றி மேனிய் பட்டர்சடைப் பவளக் குன்றை
மாலயன முதலோ ரேத்துங் கருணைவா நிதியைப் போற்றுந்
சீலமு முலகில் யாரும் தெருளுந் வருகக லுற்றாப.

(இ ள்) நால்வகை ஓடுககத்து உள்ள பகுதிகள் நனினற ஆறும்-நான்குவகைப்பட்டு உலகவொடுக்கினக் ணுள்ள பிரிவுகளையெல்லாந் சொல்லிய படியும், பாலபுனை நீறு மேனி-பால போன்ற ளெனிய விபுதியை யணிந்த திருமேனியையும், பட்டர் சடை பவளம் குன்ற ஆம்-பரந்த சடாமுழையுமுடைய பவளமையாகிய, மால் அயன முதலோ ருத் ஆம் கருணை வாரிதியை-திருமால் பிரமனாகிய தேவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற அருட் சடல் ஆகிய சிவபெருமானையே, போற்றும சீலமு-பரம்பொருளுள்ள கொணரி பேணும் மறைமை களையும், உலகில் யாரும் தெளிவுற உணாகல் உற்றும் - உலகிலகணுள்ளா ளெல்லாந் தெளிவாயறிந்து கொள்ளச் சொல்வான றொடங்குவாம்-எனக்

பாலபுனை யொடுக்கமாவன-நித்தியப்பிரளயம், நைமித்திகப்பிரளயம், பிராகிரு தப்பிரளயம், ஆத்தியந்தப்பிரளயம் என்பனவாம் “நீறணி பவளக் குன்றமே,, என்னும் அநுபா பெருமானார் விபுதியைத் தந்திருமேனியிற் றரித்தமை யழிசெல்லாத கடவுள் தாமே என்பதையும், தாமையப்போல ஆன்மாதிகள் யாவரும் தரித்த முத்திப்பெறனை யடையவேண்டும் என்பதையும் விளக்கற் கெனக் விபுதிதரிக்கின் மோககப் பேற்றும என்பதைப் பின்வருமாறுதனறிக் பாரதம் சார்த்திபரவம் “ஆயுட்காமோதவராஜம் பூதிகாமோதவராஜம், நித்யபவவதாரயோக பஸ்ம மோகக் காமீசவைஷ்டிஜ் ஆயுள் விரததி, ஐகவரிபா, மோகக் மன்னு மூன்றனையும் இச்சிக்கிறவன் நாடோறும் விபு தியை அனிய வேணமும்,, எனவுந், சங்கராங்கிதை “புதிதோ வெளவுதம் பும்லாய் முத்தியெனீர் வசய காமணி புருடாகருக்கு முத்தியெனனும பெண்ணை வசிய படுத்தற்கு விபுதி யென்பதே பரம ஓடைதம எனவும், மனுஸ்மிருதி “தரிபுண்டர தாரணங்க்ருதவா ஸந்தியாவந்தன் மாசரேத-சுரிபுண்டரம பரமம் புண்ணியம் பரமம் விஷ்ணு சிவாத்மகம். விபுதியை முக்குறி விஷுவாகசு தரித்துக்கொண்டே சூதியா வந்தனளுசெயக் மூன்றாறுகிற யாகத் தரித்து விபுதி, பிரம விஷ்ணு ருத்திரா எனனு மும்மூத்தி ருபமாகலின் அத னுற பரம்புண்ணியஞ் சித்திக்கும்,, எனவும் கூறப்பட்டுள்ள சிகை ஞானமென்னும் அறிஞரிக் குறித்தேனது பத்தாந்திருமுறை பகாவதால், இறைவன் சிகை கொண்டமை ஞானயாபாயிரப்பவன் தானேயென்பதை அறிவிக்க ஞாநியெனக் குன்று, வாரிதி என பன் ஆகுபெயர்கள் சீலமும என்பதன் உமமை எச்சப் பொருடே வாரிதியை என்றதன் கண் தேற்றப் பொருளிலவந்த ஏகாந் தொக்கது உணர்க்கலுற்றும்-உள்பாட்டித் தன்மை வினாமூறு தெருளுற வெஸ்பதற்குக் கடவுளும், மறுபிறப்பும், புண்ணிய பாவ மும், இன்ப துன்பமும் உளவோ இலவோ வெனத் துணிவு பிறவாது நின்றன் முதலிய சந்தேக விபித யயக்கவகளை நீக்கி, நல்லறிவினா முறகூறியவற்றோடு அறிவு வீடு என் பவற்றையும், அவற்றின் காரணங்களையும், காட்சிபுக கருத்துக் காட்டித் துணிவு பெற்றுத் தெளிவு கொண் டொழுக்கச் செய்தல் எனவுந் கொள்ளப்படும் (நக.)

பதிகம்-முற்றிதது

காப்பு முதற் பதிகமீடுகவுள்ள திருவிருத்தம்-சச.

பூருவகாண்டம்.

முதலாவது

இந்திரத்துயம்மன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

அஃதாவது இந்திரத்துயம்மன் எனவும் அரசன் (இப்புராணத்தை யாபடி - ஸ்கே
டமையால்) சிவசுபுட்சிய மெனவும் வீழ்பேறறை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுமாகையால்
ஒருதூல சொல்ல முன்னர் அதனால் வரும்படியே முதலாக கிளத்தன முறையா மாகவின,
இது முற கூறப்பட்டது அந்நிமிஷமே தழிவில் வீட்டை யடைந்ததை கூறவே, அதன்
காரணவகையவாய் அறம், பொருள், இன்பங்களும் பெறப்படும் எனவே காரணமில்
றிக காரியம் அமைந்தேன்ப வாகவிலா ஆகவே “அறம்பொரு ளின்பம் வீட்டை நூற
பயனே, என்றபடி நூற்பயன் விளங்குமாறறிக முக்தி என்னும் வடபொல முத்தி எனத்
திரிந்து நின்றது அத்தியாயம் நூறகூறுபாடி பொருந்த முகத்தானே கூட்டம் என
பொருள்படுகி காண்டம் எனவது, நூலில் பெருப்பாகத்தையும், அத்தியாயம் எனவது
அப்பெருப்பாகத்துடைய சிறிய பாகத்தையும் உணர்த்து மென்க

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிர்த்தம்.

திருவீர நிருக்கு மணிமாந் திணையோ ணாகு முகையிழந்து
மருவீர நிருக்கும் துறையமுடியுந வயங்குங் கதிர்க ளோடாண யு
மருனாந் நிருக்குந் தங்கமலக கணனு மாகி மோட்டாண
யுருவேந் நிருக்கே, தம போற்றிய னுணர்த்த காலை யுலாசெய்வாம்.

(இ-ள்) திருவீரநிருக்கும் மணி மாந் திணையோ ணாகு முகையிழந்து
தினய விளங்கும் மாந் திணையு, திணை நான்கு தோளும் - வலிய நான்கு புயங்களை யுமுமுனை
அவிழ்ந்து மருவீர ந் திருக்கும் துறைய முடியும் - அருப்பின கட்டவிழ்பெற்று வாச
னைமை வெளிப்படுத்தாநிற்கும் துறைய மலராலாகிய மாலைபயனளித்த மருடத்தையும்,
வயங்குங் கதிர்க ளோடாண யு மருனாந் நிருக்கும் விளங்குகின்ற ஒளியைக் கக்குகின்ற ஓரது ஆபுதங்களை
யும், அருள ன்றது இருக்கும் தடம் கமலம் கண்ணுந் ஆகி - அருளாகிய தேனசரபுள்ள
பெருமைவாய்ந்த நூ மலையாலாகிய கண்களையுந் கொண்டு, போடி ஆமை உரு ஏற்று இருந்
தோன் போற்றி - உயர்வாகிய கூடமவழிவெறித் திருந் திருப்பாலைத் துதித்து, அவன்
உரைத்த காலை உலாசெய்வாம் அம் முத்தியாத சொல்லப்பட்ட இப்புராணத்தை (யாம்)
சொல்லுவாம் என்க

பொன், பெருமை, உயர்ச்சி, அழகு, செல்வம் என்னும் பலபொருளைக் குறிக்கும் திரு
என்னு மொருசொல் “அவனாள், வினைவேறு டேயம் பலபொரு ளொரு சொல் - வேறு
படி வினையிது மினத்தினால் சார்பினுந் - தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நியேய ”, என்ற
தொல்காப்பிய விதிப்படி, வீரநிருக்கும் என்ற வினையானே தேவியை உணர்த்திற்று
திரு - என்பதற்குக் கண்டோரால் நிறும்பபபித தன்மை என்பது பாரத்துவாசி யாசிரி
யரும் திரு-என்னுஞ்சொல் பரி-என்னும் வடசொல்லின் மருடவெனப்பதனியே ஒரு தமிழ்ப
பெயருமாய். வீரநிருத்தல் - பெருமையோடுங் குழிகொண் டிருத்தல். “வேறுபடி திருவின

வீறபெறக்காண,, என்றதனானிக. “திருவுடை மன்னனாக் காணிற் றிருமலைக் கண் டேனே யென்னும்,, எனத் திருநாற்றந்தாதினும்,, “திருத் துயில் பெற்ற மாபபன் றிருந் துதாருமக்க,, எனக் கேமசரியா லிலம்பகத்தினும் கூறுமாற்றனும,,மன்னவர் மாப்பினு மாதா முலைமாரினும் திருவிருப்பன் என்று சாமுத்திரிகாலககணமுஞ் சாற்ற னானும், அவர் மாபபகத்து மருவினும் பிரிதலுன்மையானும், பொலிதலின்மையானும், மாலின் மாபபி லென்றும் பிரியாது வீரோயுருத்தல்தோன்ற “திரு வீற்றிருக்கும்,, என்று கூறினான்

அன்றியும் புண்ணிய மேலீட்டானே வைகுண்டஞ் சார்ந்து அவனுருவமுற்று சித்திய சூரியராய் வாழ்வாரும் மாலெனக் காணலால், அவாக்கும் இவாக்கும் உள்ள வேறுபாடு திருமார்ப் பின்மையும் உண்மையுமாய் எனக்காட்டுவான வித்தந்தர உமெனக் “திரு மறு மார்பன்,, என்று கூறலால், துருவாசமுனிவா கோபித்துத் தங்காலா லுதைத்ததனால் உண்டாகிய சீவதசம் எனனும் திருமறு விளங்கும் மாபபன் எனப் பொருள் கொள்ள லீன மிச் சிறப்பன்று மணி காரணப்பெயர். மண-பகுதி, இ வினேமுதற் பொருணமை விசுதி அலங்காரமுடையது என்று பொருள் அது பலபொருள் ஒருசொல்லாயினும் மாபபு என் னுஞ் சார்பானே அரதனம் என்றுபொருள் என்று என்பது, “மெனறொடா மொழிபுட் சில வேறுதமையிற் றம்பின் வனறொடராகா மனனே,, என்ற விதிபெட்டி றற்று எனலின் றது முழு==முடிக்கப் படுவது எனக் காரணப்பெயர் ஐயப்படையாவன் - சககரம், சங்கு, துண்டு, வில, வாள் என்பனவாய் இவற்றை முறையே சுதிரிசன ம, பாஞ்சசனனியய, கௌமோதகி, சாங்கம், நாந்தகம் என்ப படை=படுத்தற்குக் கருவியாவது படுத்தல்= அழித்தல், ஐ கருவிப்பொருள்விசுதி தடம் என்றும் சிசுவோல பெருமைப் பெருந் தியுத்தல் “நடவுடி காவு ளரியும பெருமை,, என்ற பஞ்சநிக் கப லம் பொருளாகுபெயர் முகலுக்கும சிசுவகும் பொதுவனாடாரு முள்ள கணனிசைக் கரல் மெனறத்த் கோபி அருளைத் தேனெனனாமையி னுது ஏகநேச வ்ருவரவணி போடு என்பதுபுட்பு புடை பாட்ட உயிறு என்றோ சிந்தாமணி யுரையாதிரியர்.

பாற்கடலைக் கடைந்து ஆயிர நூலைத் தோவாக்காத்தும, ஆசிராக் காங்கத்தும, திருவை டும மணியையும் துரிப்பித்து விளக்க முறுப்பியதலறி, கூடாதவழற்றுகு கூட்டிம் வலி யமைந்த புயங்கன என்பான் “தினேதோள்,, என்றும், திருமால் அரசவமச முடையராக் விள,அவலிலக்கணத்திற் சூரிய தாரமுடிகொண்டான் என்பான் “துழாயமுடி,, என்றும், மண்டமாக் கடந்து வெற்றி பெற்றது விளங்கும் ஐ மப்படையாகலின் “கதிர்கால் ஐ மபடை,, என்றும், தாமணா மலர்க்குத் தேன பொழிதல் இயற்கை போல அவாக்கண்களும் அருள் பொழிபு மியல்பினவாகலின் “அருருற்றிருக்குந் தடங்கமலக் கண்ணும்,, என்றும் கூறி னான். கமலக்கண் என்றைத் சிறப்புப் பெயராக் கொண்கி சிவபத்தி முநிதாசியால வரம் பெற்றது உலகு புரக்கும் வண்ணையான என்னலுமாய் அங்குனை இதனில் மாயவனேய் பெற்ற அத்தியாயத்தில் “வையம் பொதிந்த செங்கனிவாய் மாயோ னன்புகுளுன் மகிழ்வுந்-ரையன கையாற் புரர்விய யழியற் புனைந் மலாக்கண்ணு-மெய்தநல்கிச் சுதரிசன மெனனுஞ் சுடரா நியுபீந்த-துசெய் கமலக் கண்ணெனனும் பெயருஞ் சிறப்பி னெடுமணித் தான். ,, எனவும், திருவாசகத்தில் “சலமுடைய சலந்தரனற் றுடமடிந்த நல்லாழி-நல முடைய நாரணநகன் றருளியவா நென்னேடி - நலமுடைய நாரணனற் றன்பனமிடந் தர னடிக்கி-ழலராக் விடவாழி யருளினனகான் சாழலோ,, எனவும் விளக்கியமை காண்க. புராணஞ் செய்ய வந்த ஆசிரியன், குரவருட் சிறந்தவரும் இப்புராணத்தை முற்காலத் திரு கூர்ம ரூபமெடுத்த உபதேசித்தவரு மாகிய திருமலைத் துதித்தான் எனக், “மடந் தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனா வஞ்சம் - கடந்தானே துழ்ந்தவர்பா ண்ற்றிசையும போற்றத்-தொடங்கா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் துது-நடந்தானே யேத்தாத நாவென்ன நாவே-யிம் மயலுந் தென்னு நாவென்ன நாவோ,, என்றா ிறாரும்.

இந்திரத்துப்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சடு

சேறங் காம மயக்கமற வெறிந்து ஞானப் பொருடோந்து
மாறற வரிய புலனைது மடக்கு மறைகோ முனிவராகா
போலும பருவ மீடாது புரிய முயிசு திரயாக
மாற்று னைமி சாரணியத் தருளாகு சூத முனியலாடகரன

(இ-ள்) காமம் சேறம் மயக்கம் அற எறிந்து—விழைவு வெறுப்பு, அன்புப் பொருளும் இக்குற்றங்கள் ஞானமையும் நீங்கும்படி பொறுத்து, ஞானப் பொருள் போக்கு—(உண்மையறிவானே வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய்) திருவட பொருளை யறிந்து, மாறற அரிய ஐந்து புலனும் அடக்கும்—நீக்குதற்கரியனவாய் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி உறவு, மறை தேர் முனிவர்கள்—வேதப்பொருளை யறிந்த இருபுகளால், போற்றுப் பாராது பருவம் புரியும் உயா சத்திர யாகம்—புகழப்படுகின்ற பன்னிருவருடமளவும் ஒழியாமற் பெயர்ப்படுங் சத்திர யாகத்தை, ஆற்றும் நைமிச ஆரணியத்து—செய்யாரிசின்ற நைமிசவனங்கலை, அருள் கூர் சூதமுனி அடைந்தான்—கிருபை சிறந்துள்ள சூதமுனிவா சோமதார

சேறம் காமம் எனக் கொள்ளாது காமம் சேறம் எனக் கொண்டுரைத்தமை—தொடர்ச்சு சொற புணர்த்தலெனது முத்தி அங்கனே “காமம் வெகுளி மயக்க மிவ்வற்றை—ஞம கெட்கல்கி னோய், எனத் தெய்வப்புலவநீர் செப்புதலானைக் அநாயியாயுள்ள அவ்நீர்தையும், அவ்வறித்தை வயத்தானே யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அத்துளே எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் என்றும் அவாவும், அந்நூல் அப்பொருட்கட செல்லும் ஆசையும், அது பெறுதலுறி அதன் மறுதல்க்க ணுடைபுருங் சேறமும் எவறு குற்றம் ஐங்கும இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமெனப் இவற்றுள் அகங்காரம் அவிடையினும், அவா காமத்தினும் அடக்கி குற மூன்றாக நிகழலின் “சேறம் காம மயக்கம், என்றான் அவ்வித்தை யெனப்படும் மயக்கமே என்னவற்றிற்குங் காரணமாக ஹடைமையின் அதனே விதிவியினும், காமநிகழ்வதழிப் சேறம் நிகழலாற் பின்னும் வைத்தானெனது கொளப் இவை பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகலானும், உணர்மைய யறியவொட்டாது தடைபாய நிற்பவாகலானும், அவைகள் கெட ஞானப்பொருளை யறிதல் மாண்பாகலின் “அற வெறிந்து ஞானப்பொருடோந்து, என்றான் நித்தியமாய், மகந்தாய், கூண்டையொன்றும் கலந்த லினமையாற் பரிசுத்தமாய் வியாபித்து நிற்கின்ற முத்தப்பொருள் விகாரமின்றி யென்று மொருபடித்தாய் விளங்கலின் “ஞானப் பொருள், என்பபட்டது ஐம்புல னுவன—கவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம், என்பனவாய் வடநூலார் சத்தம், பரிசம், நுபம், இரசம், கந்தம் என்பா அவற்றை யடக்குதலாவது, சத்தம் புலனவழிப் போகாமே தடுத்தல் மறை—மறைந்த பொருளுடையது என்றா நச்சின்று மகிளியா, மறை—பகுதி, இ—வினைமுதற் பொருள்வினா புணர்த்து கெட்டது சிலா, மறு—பகுதி, இ—செயப்படுபொருள் வினாக்கொண்டே, சூத்திரரும் ஞானகுலருணைத்துப் பெண்களும், ஓதல் கேட்டல் கூடா தென்று மறுக்கப்பட்டது என்று பொருள் செய்வார் மறை என்றமையானே தைத்திரியம், தலவகாரம், பௌடிகம் சராம் என்னு ஞானகு வேதங்களும், அவற்றின் அந்தங்க னாய உபநிதத்தங்களும, அவற்றின் றெளிவாகிய சித்தாந்தங்களுங் கொள்ளப்படும் எனனை? “வேதாந்தத் தெளிவாகு சைவ சித்தாந்தத் திறன், என்ன சிவப்பிரகாசத்தும், “ஐரம் வேதாந்தமென் றுச்சிவிற் பழுத்த—வாரா வினபத் தருங்கலி பிழிந்து—சாரங் கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்—தேனமு தருந்தினா சிலோ, எனப் பண்டாரமும் மணக்கோவையினும் கூறியதனால் என்க சத்திர யாகமாவது - இம்மை பயனையாதல் மறுமைப் பயனையாதல் வேண்டிப் பன்னிரு வருடக்காறுத் திண்டுதோறும் ஒழிவினிசிச் செய்யப்படும் யாகம், நைமிசம்—நைமிசமபந்தம். பிரமதேவரால் விடப்பட்ட சககரம் ஒய்ந்த காடாதலின் அதற்கு நைமிசாரணியம் எனக் காரணசுகுறி, நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிவா சென்றா என்க.

வயதழ்முனியன நனைப்போற்றி வயங்கு மணியா சனமளித்துப்
புத்தி மகிழ்ந்தாங் கருக்கியமே முதல பூசை புரிந்ததம்பி
எல்லா வியாதமுனி புராண நினக்கு நவிலீபோதும்
சிந்தை மகிழ்ந்து மயிபொடிப்ப வதன்போ நினக்குச் சேர்த்தினனல்.

(இங்) ஆங்கு வந்த முனிவனை போற்றி-அவ்விடத்து வந்த சூதமுனிவனா யங்குள்ள
வீரடிகள் யாவரும் துதித்து, மணி வயங்கும் ஆசனம் அளித்து - அழகு விளங்காநின்ற
வோட்டமிட மிருத்தி, புத்தி மகிழ்ந்து அருக்கியம் ஏ முதல பூசை புரிந்து-மனக்களிப்ப
புற்று அருக்கிய முதலாய உபசாரங்களோடு பூசையினைபுற செய்து, அநபின்-பூசைசெய்
ததன் பின்னா, நந்தல் இல்லாத வியாத முனி - (அடிகளே) கெடுதலிலலாத வியாசமுனி
வர், நினக்கு புராணம் நல்ல போழ்தில்-சேவீரருக்குப் புராணங்களின் உண்மைப்பொருள்
களை யுபதேசிக்கவுங் காலத்தில், சிந்தை மகிழ்ந்து மயி பொடிப்ப - (அவற்றைக் கேட்டு)
மனமசிழ்ச்சியுற்று உரோமங்கள் சிலிந்தமையால், அதன்போ நினக்கு சேர்த்தினுள்-
அதன்பொருள்கொண்ட நாமத்தைச் சிறப்புப் பெயராகத் தேவீரருக்குச் சூட்டினார்.

ஆல்-தன் சாரியைகள் அங்கு எனனும் இடப்பொருளுணர் நின்ற விடைச்சொல்
ஆங்கு என நனைத்து அருக்கியமே-இதன்கண் ஏகாரம் பிரிவினப் பொருட்டு பின் என்
னும் இடைச்சொல் காலப்பொருளோ யுணர்த்திற்று இல்லாத என்பது நறுகெட்டு நின்ற
பெயரொச்சம் அது வியாதன எனனும் பெயரொகண்டு முடிபுது போழ்து - பொழுது
என்பதன் மரூஉ, போது எனவும் வரும் புராணம-சாதியொருமை, பதினெண்புராணங்
களையுங் குறிக்கப்படுதலின் வியாசமுனிவர் வேதங்களைப் பயிலா, வைசம்பாயனா-சயிமினி,
சாமந்தா என்னும் முனிவர் நாலவாக்கும, பதினெண்புராணங்களைச் சூதமுனிவர்க்கும் உட
தேசி, தார் என்ன அநனை “மயலறு பயில்க வைசம் பாயனா-சயிமினி சமந்தவார தவத்
தா நாலவர்க்கு-வியலிருக் காதியாம வேத நானையு முபாவுறு தவத்தினுள் முறையி
னோடுனான். அனனதோ முனிவர் னத்தமுப் பின்னனோ - பன்னரு தொகையினுற் பதி
னெண் பானமையாய-முன்னுறு புராணநான் முழுது முற்றிய - வினனரு னிலைமையா
லெனக்கு நல்கினான் , எனனும் கந்த புராணத் திருவிருத்தங்களாற் றெனிக் அருக்கியமே
முதல பூசை என்றதனால் எதிர்கொண்டு செல்லுதல் தென்னன்செய்தல் பாதசுத்தி செய்
தல் விசனித்தல் நீராட்டல் ஆடைசாத்தல் மலாத்தரிப்பித்தல் தேயவைசாத்துதல் அமு
சுருத்துதல் சூபங்கொடுத்தல் தீபங்காட்டல் மந்திரமலரார னருச் சித்தன் முதலியன கொள
ளபடும்

கனையினி விளங்கிய மறையெனனும் தாக்கக் கட்டை, அறிஞர் அதன்கணுள்ள
பொருள்களைப் பெற்றதுயுமாறு நாமறுறை செய்தும், அவைகளிலும் அளவுபடாதென்று
பலவகைச் சூத்திரங்களாகியும், புராணங்களைப் புகளும், வேதங்களை பெல்லாம் சிவ
பெருமானது திருவருளினால் ஓதாதுணர்தலும் விளங்கிய அறிவினை யுடையராய்ப் புக
ழுடைய நீதியு பெரியராகலின் “நந்த லிலலா வியாதமுனி, என்றான் சூதமுனிவர் புரா
ணங்களைக் கேட்பொழுது மகிழ்விலால் மயிசிலித் திருந்தமை கூட்டவியாதா அக்
காரணத்தினால் உரோமகடனா என்று பெயா சூட்டினா என்க.

நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அங்குவந்த சூதமுனிவனா யிருத்தி, பூசைசெய்து அதன்
பின் அவனாரோக்கி அடிகளே! தேவீர புராணங்கெட்ட பொழுதில் உரோமஞ் சிலிர்க்க
அதனைக்கண்ட வியாசமுனிவர் உரோமகட்டனர் (ரோமநாஷணா) எனக் காரணப்பெயா
சூட்டினா எனக் புகழ்ந்தார், இதுகருத்து.

இந்திரத்துப்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௭

கமலப் பொருட்டி வட்டவண்ணக் கடவுள் வேண்டி யியற்றுகலுந்
தமரத் திணைப்பாற் கடறறுயிலு முருகுநன் றானே சின்னருவா
யமாக்கும் நன்னற் புராணமுற்று மறைப வேண்டி யாணவாணி
திமிரக் கடற்குப் புணைகினது மொழிபெயர் நெய்நஞ் செப்புவாதி.

(இ-ள்) கமலம் பொருட்டி வட்டம் அனை கடவுள் - காமனா லலரிடின் நலிவிட மாகிய வட்டமுள்ள தவிசினமேலிருக்கும் பிரமதேவனைக் குறித்து, வேளவி இயற்றுகலுந் - (வென என்னும் அரசுணாவன்) யாகமொன்றைச் செப்குதலும், நல பராணம் முற்றும் அறைய வேண்டி - உண்மையை; தருகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டாயிரம் உபதேசிக்க விரும்பி, தமரத் திணை பால்கடல் துயிலும் முருகுநன் ஏ ஒலிக்கின்ற அலைகளிடையே திருப்பாற சமுத்திரத்தினிடத்து யோக நீர்த்திணை செய்கின்ற திருமாலே, சின்ன ருவா ஆம் உயர்நான் - நமவழுவின்னக் கொண்டு சோனறி உபதேசிக்கலாம் ஆகலின், எவரும் நினைது மொழி-உண்மையறிந்தார் யாவரும் தமது வாயடைசெய்யலே, ஒன்வம் ஆம் திமிரம் கடல்கு புனை எனது செப்புவார லுலாமலமாகிய இருள் செயிற் சமுத்திரத்தை நீக்குதற்குத் தெய்வமாகும் எனது சொல்கின்றார்கள்

வென் என்பவனது யாகசாலையிற் புராணங்களை யெல்லாம் உபதேசிக்குநாறு திருமாலுந் தேவாரது வடிவினையே கொண்டு தோன்றி யுபதேசிக்கலாம் எனினும், நம்பெருநாயகவின் பால்தோர் ஆகலின் உலகர் யாவரும், ஆணவ லிருக்க லாக கடப்பிடுக்த முத்தியகளைச் சோப்பிக்குத் தெய்வமாயுள்ளது நஞ்சொல்லே என.

வினேமுதல் வருவிக்கப்பட்டது பொருட்டி - தாமரைப் புன்கொட்டை பிரமன் விட்டுணுவின் உலகிகமலப் பொருட்டி னுறைதல் நோக்கி “கமலப் பொருட்டி வட்டவண்ணக் கடவுள், எனருள் இயற்றுகலும்—இதன்கண்பிறவினைவிடுகி தெராகரு நின்றது, ஏதுகருந் தாப் பொருட்பயத்தலின் “ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வண்பா, என வினேப்பெயரோடு முனதுகாலமும் மயங்குதலை நீக்கது கொள்க வென்று ஸலகாப் பெரும்புகழ் நோல் காப்பியனார் விதித்தலின், முனதுவகைப்பட்ட நிலைமையினையுடைய காலத்தும் உளதாம் இயல்பையுடைய “செபுகின்றா, எனபது செப்புவார என எதிர்காலத்தொடு மயங்கக் கூறினான் வேள்விசெய்தது—ஆகன என்னும் அரசுமுறாரகுதிய வென எனபவன் புத்திரப்பேற்றி விமித்தற்குச் செய்தான் எனக் அவ யாகசாலையில் திருமாலானவர் குதமுனிவரது வடிவுற்று வந்து புராணம் போதித்தனர் அதனை, இந்நாலில் தந்தனைநீக்கியிற் அத்தியாயத்தில், “அனனோன வேளவிச் சாலை தன்னிற் காதை நலிலவா னமுனேயி-முனனோன சூத முனியாகப் போந்தா னெனப; முதுகருறைந்தோ, எனததனும் நெடிக யாகமுடிவிற்பிருது என்னும் புத்திரன் அவனாகையினின்று தோன்றினன் அவனே பூமிபைப் பசவாககி, இவ்விதரன் சாதிரனதுயினைக் கனருகிக் யுதன்பால் கொண்டு வளை களைபெல்லாம் விருத்திபண்ணி, தனபெயரானே பூமியைப் பிறுவிவிபெனது வழங்குமபடியுஞ் செய்தான் எனக். “அதனை லெ அத்தியாயத்தில் “அரச விழுங்கி வாழ்காய்க் வயில்வே லுழவன வெனனெனபேயை-கணாகொன நிரங்கு கடலவைய முழுது மகவான கன்றாக-வுயிப்பொருள்க எனைத்தினையும் பாலாய்க் கறவின் னுயிர்புராத-பிருது வென்னு மணிமொளவிப் பெரியோன நன்னிப் பெற்றனனா, எனததன லறிக. அதன் விரிவு களைபெல்லாம் விண்டுபுராணம் முதலாம் அம்சத்திற் பதினமூன்றாம் அத்தியாயத்திற் காண்க சூதர் என்னும்பொய் இம்முனிவருக்கனறித் துதிசொல்வோகரும், தேர்ப்பாகர்க்கும் வழங்கப்படும் அவருள், வேள்வியிற் செய்யப்படுஞ் சுததியை எனனாஞ் சடங்கின காலத்திற் பிறந்து, அரசர் முன்னிலையி னின்று, அவரை லளிக்கப்படுக கவசமுதலியன பெற்று, அவர்க்கு வீரமும் வெற்றியும் விருத்தியாக முதமொழி கொண்டு புகழ்வோரே துதிசொல்வோர் எனக்கூறா மாகத் தி எனதுக கூறுப.

புராணம்=பழமை. பழைய வரலாற்றின் மேனிற்றலாற் பண்பாடுபெயரும், அவ்வரலாறு தலையே யறிவித்ததற்குக் காரணமாய் தூல்மேனிற்றலாற் காரியவாகு பெயருமாகவின இரும்பியாகுபெயர். முகுந்தன்=பத்தனா மோகிப்பவன். அன்றி, இகபர வின்பங்களைத் தருபவன் என்றும் கொள்வாரு முளர் அமர்கு-இகிற் குச்சாரியை ஆணவம் என்பதற்கு, ஆண்மாவிலே யணுருப முடைத்தென்று கொள்ளும் பாருச்சராத்திரர் அணுசம்பந்த முள்ளது எனப் பொருளுரைப்பர் ஆணவாமலம் எனிலும், மூலமலம் எனிலும் ஓக்கும். அது ஏகமாய், சேதனமாய், அநந்த சாமாதிய முடைத்தாய், செம்பினிற் களிம்பு போல ஆண்மாவோடு அநாதியே உடனகலந்து நிற்பதாய், அதோநியாமிகா சத்தியினுற் போத்திருத்தவம் (அநுபவத்துவம்) என்னும் போகியசாத்தியைப் பண்ணி, ஆவாரகசத்தியினுலே அதனறிவுக் தொழிலுமாகிய சிவத்துவத்தை மறைத்து, அஞ்ஞான விருளாய் நின்று பிறவியினுழச் செய்தலின் “ஆணவமா திரிககடலு, என்று கூறியதாம அதனை” “ஒன்றதாய் கெட்கெடுத்தி யுடையதா யுடனாயி யன்றதா யானமா வினற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து - நின்றபோத் திருந்துவதை நிகழ்த்திச் செம்பினிற் களி பேயந தென்றுமட்டு ஞானம் காட்டு மாணவ மிசைந்து நின்றே” எனச் சிவஞானசித்தியாரினும், “மண்ணிய பாசத்தி னுன்னெ லானவம்-பண்ணிய மாயையி லூட்டற் பரிந்தனன்” எனத் திருமந்திரத்தும் அருளப்பட்டமையா னறிக அககடலை நீங்குநற்கு மெய்யமைச் சொல்லாகிய புனை வேண்டு மென்பான் “புனைநின்று மொழிவனப்பான்” என்றுரைத்தான் சூத முனிவா சிவஞான சாந்நமாய புராணங்களி னுணைமைப்பொருளை யறிந்துரைக்கும் தன்மை யராகலின் அவர்மொழி புனையெனப்பட்டது புராணப்பொருள் ஞானசாத்தன மென்பதனை “அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு - மஞ்செழுத்தே யாதி புராண மனைத் தும் “என உண்மைவிளக்கத்தினும், “சனமார்க்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து” எனவும், “ஞானத்தால் வீடென்றே நானமறைகள் புராண மல்ல வாகமஞ் சொல்ல வல்லவா மென்னு - மனைத்தா ரெனகடவா” எனவும், “சிறப்புடைய புராணக ஞானாந்தம வேசச் சிறப்பொருளை மிகத்தெளிந்து சென்றற சைவத் திறத்தடைவர் ” எனச் சிவப்பிரகாசத்தும், “ இவ்னமோ மறைபுள் திதுவுங் கேண்மதி எனபெய ரத்தெனினி லினிது தோகதுளோ-துணபம தகூற்றிக் தொப்புராணமாம், எனக் கந்தபுராணத்தும் பிறவற்றினுற் கூறப்பட டவற்றானறிக (5)

கேட்டோர் மமமர்க் கிழங்குகழுங் கூடம புராணம் கிளத்துகென
மோட்டா மையின்ன லுருவொழிந்த முதலவ னுலக முழுதளநத
தாட்டா மரைத்தா ளினிதேத்தி வியாதன பாதம் தலைக்கொணடு
வேட்டோ ருள்ளங் கணிக்குருக வதனை விரித்து விளம்புவான.

(இ-ள்) கேட்டார் மம்மா கிழங்கு அகமும்-(அகலால் முனிவரோ!) கேட்டவர்களது மயக்கமாகிய வேரிலே யறுக்கவல்ல, கூடமபுராணம் கிளத்துக் கெட-கூடமபுராணப் பொருளைச் சிறியேகைஞர்க்கு உபதேசித்தருள்க வென்று பிரகாத்திக, நல மோடு ஆமையின் உரு எடுத்த முதல்வன் - (சூதமுனிவர்) நன்மையாகிய புனப்பட்ட வயிற்றினையுடைய கூர்மருபத்தைக் கொண்ட திருமாலினது, உலகம் முழுதும் அளந்த தான் தாமரை தான் இனிது ஏத்தி - உலகமுழுவதையும் அளந்தக்கிய நானத்தையுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அன்போடு துதித்து, வியாதன் பாதம் தலை கொண்டு-(தமது ஆசிரியராகிய) வாதராயண முனிவரது பாதங்களைபுஞ் சிரமேல் வைத்துத் தியானித்து, வேட்டார் உள்ளம் கணிந்து உருக கேட்டலை விரும்பிய கைமிகாரணிய முனிவரகனது மன மிளகி யுருகும்வண்ணம், அதனைவிரித்து விளம்புவான்-அப்புராணத்தை விரிவுபடுத்தி மொழிவாராயினார்.

இந்திரத்துய்யம் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௬

கேட்டார், வேட்டார் என்பன தெரிநிலை வினையாலையும் பெயர் அவை “ஆவோ வாகும் பெயருமா றுளவே,, என்ற விதிப்படி கேட்டோர் வேட்டோர் எனத் திரிந்துகின் றன. மமமர் என்றது அவாவிற்குக் காரணமா யுள்ள அவிச்சையினையாம். அது பிறவிக்கு வித்தாய் நிற்கலின் கிழங்கெனப் பட்டது சிவபுராணப் பொருளைக் கேட்கும் மெய்யன்ப ரது செவிப்புலத்துள் சிவபெருநான் திருவருளிரங்கி உமர்வராகலின், இச்சிவபுராண மாகிய கூர்மபுராணத்தின் பொருளையும் மெய்யன்புடன் கேட்டொழுகுவோர் மயக்கநீங்கிச் சிவநான்முற்று முத்தியடைவார் என்றது ௩௩ ஆகிய “ஓது நாவின்னக் கேட்பவர் செவிப்புலத் துள்ளுந்-தீதில சிந்தையோ சிந்தினுந் திருவரு ளிரங்கி - மாது டாகனும் றுறைகுவன் மாதவத் துறைய-ராத லாறுகதி யடைந்தன கேட்டவை யனைத்து,, என உபதேசகாண்டத்தும், “சோகெழு கூர்ம புராணமுற றுணாகதோர் சிவனடி நீழலி னுறைவா - ரோர்ப்பதங் கற்றோர் விண்ணிவி னுலகி றுறைகுவ ரோரொழுத் துணாகதோர்- பார்முழு தான்நிலைமக் கயிர்ந்துப் பரிவொடு மிளிதுவீர் நிருந்தாங்-கேர்கெழு கமலப் பொருட்டிலீர் நிருக்கு மிறையொடு முத்தியிட்டடைவாரா ,, என இருநூற்கணங் கூறிய வாற்றா னறிக. கிளந்துக ளன்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று ாண்டு வேண்டிக் கோடற் றொருண்மைக்கண் வந்தது, அகரந தொகுத்தல் என என்னும் இடைச்சொல் வினை யெச்சப் பொருட்டு ஒன்றனைச் சொல்லுங்கால அதனைக் கேட்டவர் ஆமென்று ஒப்புமை கொன்றிருக்கச் சொல்லுதலே குறையிலலா ர்க்கு இலக்கணமாகலின சூதமுனிவரும் “வேட் பத்தாந் சொல்லிப் பிறாசொற் பபனகோடன-மாட்சியி ள மாசுற்றா கோள ,, என்ற படி முனிவருள்ளம் இளகி யுருகி வேட்குமாறு சொல்வான றெடங்கினா எனக. “எத லியல்பே யிப்படிந் காலை - காலமு மிடனும் வாலிதி னேககிச் - சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி,, என்றபடி தூல சொல்வோன றெய்வம் வாழ்த்தல் முறையாகலின் உரோமகாவுடனரும் இப்புராணத்தை முன்னாகக் கூறிய திருமாலினையும், பின்னாப் புகன்ற வியாசமுனிவரையுந் துதித்தார் எனக் கொள்க (௫)

மறுமையிலதென் றுரைத்திடீவோர்க் குரைப்போர் தவம்வா னெனியகண்ணு ரிறுமென மருங்குல் போற்றேயு மிகழா வுண்மை யறிவினாகட் கறிய வுரைப்பி னவா செய்யுந் தவங்கண் மேன்மே லளவினறிப் பிறைவெண் முத்தங் கிடந்தொளிரு முலைபோ னுளும் பெருககுமால்.

(இ-ள்) மறுமை இலது என்று உரைத்திடீவோர்க்கு = முனிவர்களே! மறுமைப் பொருள் இல்லையென்று சொல்லுகின்ற கீழோர்க்கு, உரைப்போர் தவம் = (புராணப் பொருளை) உபதேசிக கின்றவரது தவங்கள், வாள் நெடு கண்ணர் இது மெல் மருங்குல் போல் தேயும்=வாளாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களது ஓழுகின்ற இடையினைப்போலத் தேய்ந்தழியும், இகழாத உண்மை அறிவினர்க்கு = (மறுமைப் பொருளை) நிந்திக்காத உண்மையறிவினை யுடையவர்களுக்கு, அறிப் உரைப்பின்=தெரியும் படி உபதேசிக்கின், அவர் செய்யும் தவங்கள்=உபதேசிகின்றவா செய்யுந் தவங்கள் எல் லாம், பிறை வெள் முத்தம் கிடந்து ஒளிரும் முலைபோல = பிறைச்சந்திரனையொத்த வெள்ளிய முத்துமலை தங்கி விளங்குந் தனக்கிளை போல, நாளும்=நாடோறும், மேல் மேல் அளவு இன்றி பெருக்கும் = பின்னும் பின்னும் அளவிலலாமல் வளரா நிற்கும்.

ஆல் - அசைநிலை அறிவினர்கள்-இதில் கள், விருதிமேல் விருதி வாள் உயிரா வாட்டலானும், நீண்டவடிவானும் கண்ணினை யொத்தது. மேல்மேல் என்ற அடுக்குக் காலமிருத்தியை யுணர்த்திற்று. மறுமைப் பொருள் என்றது - கடவுளும், ஆன்மாவும்,

புண்ணிய டாவங்களும், சுவர்க்க நரக முத்திகளும் மறுபிறப்புமாம். இவை யில்லை யென் போரா மந்திகா எனப்படுவா. உடைப்போர் எனப் பன்னையாற் கூறினமையால் கள் ளுண்கி களிப்பவன், சோம்பேறி, அகங்காரமுடையவன், காமி, திருடன், மாறுபாடுடையவன், கோபி, மிகத்துக்குவோன், புத்திறுட மில்லாதவன், தரிமாறுமுளத்தான், தறு கணன், பொய்யன் முதலிய தீயொழுக்கமுடையாருள் சேர்த்தெண்ணப்படுவார். இக் கீழோர்க்கு எவ்வித வுண்மைப் பொருளை விளக்க வுடையதினும் கோழிபோலத் தம்மனைய டோனவாறு புரிந்து, குரங்கு போலக் கொண்டதுவிடாக் குணமுடையராய்ச் சொல்லவர்க் ளுங் கேடுபுரிவா ராகலின், புராணப் பொருளை யு தேசிக்கிற தவறு கெடும் என்றதாம். அதனை “கடபி கடவதாக் காலேத்தன் வாயப்பெயிற்றை - குப்பை கிளைபோவாக் கோழி போன் - மிக்க, கனையப்பொ திருத நூலவிரித்துக் காட்டி நூறு சீழ்தன்-மனம்புரிந்த வாறே மிகும். சக்கரச் செல்வம் பெறிலும் விழுமியோ - ரெக்கா லுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொ- லெக்காலு, முந்திரிபோற் காணி மிகுவதேற சீழ்தனை - யிந்திரா வெண்ணி விடும் ,, என்று பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் பகர்ந்ததனால் அதிக மறமைப் பொருளை யுண்டென போர் ஆத்திகா எனப்படுவர் தவத் தேயலிரகும் டெருக்கிற்கும் இடைபையும் முலை பையும் எடுத்துக் காட்டினமையின் இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி (சு)

தோற்ற முலக மீண்டொடுங்க துகடா மவ்வா தரமுனிவ
ராற்ற லரசா மரபவா தஞ் சரித மெனனு மோனாநதுரு
சாற்று புராண விலககணமென தறிஞ் ருணாப்பா தவறினறிப்
போற்று புராணம் பதினெட்டின் பெயரு முறையும் புகலுதுமால்.

(இ ள்) ஆறிரா = கலவி கேள்விகளா லறிவுடைமோர், உலகம் தோற்றம் = உலக வுறாத்தி, மீண்பி ஒடுங்கல் = அவுவுலகம் தானறோன்றியலாறே பின்னா ஒடுங்கப்பெறுதல், துகள் தீர் மவ்வாதரம் = குறற்றங்கிப மறுக்களின் காலவளவு, ஆற்றல் முனிவா அரசர் மரபு = வலிமைப் புடைய இறந்திகளும் அரசர்களும் வமிசமுறை, அவாதம் சரிதம் = அவயிற்றுலகையாறு சரித்திரங்கள், எனனும் லா ன்ருதம் = என்கின்ற ஐந்துபொருள்களை யுடே, சாற்று புராணம் இலக்கணம் என்று உடைப்பா = சொல்லப்படுகின்ற புராணத் தின் இலக்கணம் என்று சொல்லார்கள, (ஆதலால்) தவறு இனறி போற்று புராணம் பதினெட்டு = அவவிலக்கணங்களறி சிறிதும் வழுவுதல் இல்லாமல் பாவராணு கொண் டாடப் படுகின்ற புராணக்கா பதினெட்டுள்ளன, பெயரு முறையும் புகலுதம் = அவற தின் பெயர்க்கையும் முறைபினைபுஞ் சொல்லுவேம்.

புராணத்தைப் போல இதிகாசமும் பழைப்பவராலாற்றையுணாதது மாகலின், இவை யிண்டற்றும் வேறுபாடெனனை யெனிலே புராணம் உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மறுவந் தாம், முனிவா அரசா மரபு, அவர்கள் சரித்திரம் எனனும் ஐந்தையும் கூறு மிலக்கண முடையது இதிகாசம் அற்றன்று உலகம் என்றது, சிவத்துவ முதற் சுத்தவித்தியா தத் துவ மீறியி சுத்தாத்துவப் பொருள்களும், காலத்தத்துவ முதற் பிரகிருதி தத்துவமீறியி சுத்தாசுத்தாத்துவப் பொருள்களும், குணத்தத்துவமுதற் பிரகிருதி தத்துவ மீறியி அசுத் தாத்துவப் பொருள்களு மாகிய ஓருவன் ஒருத்தி பொன்றென்று சுட்டி யுணரப்படுந் தேதன அசேதனப் பிரபஞ்சகைகையாம். மந்-அந்தரம் என்பது “விணவத்துக் கொட கும்,, என்றும் போலப் புள்ளியிற்றில் வகர வுடமபி மெய்பெற்று மந்வந்தரம் என முடிந்தது. அதனை “எல்லா மொழிக்கு முயிவரு வழியே - யுடமபி மெய்யி னுருவு கொளல் வனாயார். ,, என்ற தோல்காப்பிய விதியா னமைக்க. ஆற்றல் என்றதைத் தீவகமாகக் கொண்டு முனிவர்க்குத் தவவலிபு, வேந்தர்க்கு ஆளு மலிபும் என்க.

இந்திரத்துபம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௫௯

தவறில்லாமை யாவது - வேதாகமப் பொருட்டு யாறுபடாடையும், இலக்கணங்களின் குறைவு படாமையும். சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், மதுவந்தரம், வமிசம், வமிசாதுசரிதம் என்னும் ஐந்தும் புராணத்தி னிலக்கணமெனவுங் கூறப்பட்டு மற்சபுராணம் நைமிசாரணியச்சிறப்பு. “நிலவிப சர்க்கம் பிரதிசர்க்க கஞ்சீர் நீங்கிடா வங்கிச மன்றி-யலகிலா மல்வத் தரம்வந்தி சானு சரிதமிவ வைந்துமே புராணந-இலகிலக் கணமாம் என்று கூறியதனானிக இவையன்றி சர்க்கம், விசர்க்கம், விருத்தி, ரட்சை, மதுவந்தரம், வமிசம், வமிசாதுசரிதம், சங்கிதை, ஏது, ஆசிரயம் எனனும் புத்தது இலக்கணங்களை யுடையது மகாபுராணமென்றும், ஐந்தும், அதிற் குறைந்தவுடைய இலக்கணங்கலையுடையது உப புராணமென்றும் சிலர் கூறுவர். இன-சாரியை முறைப்பாவது-புராணங்களுள் இது முன்னும இதுபின்னுமாகக் கொள்ளவேண்டிய என்னுமுறை. இது தொகுத்துச் சட்டல என்னும் உத்தி (௭)

எழுதீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவிரந்தம்.

பிரமநம் பதுமம் வைணவஞ் சைவம் பேரூல கேததுபா கவந்
மருடரு நார தீயமாரக கணம் - மாககினே யமபவி டியமே
கருதரும் பொருளசோ பிரமகை வந்த நலிவாகமவ ராகமெயக் காந்த
மருவுவா மனஞ்சொற் கூாமநீண மறசய காரு - ஞ சிறந்தவா யவியம்.

(இ-ள்) நல பிரமம் பதுமம் வைணவம்=நனைவாகிய பிரமபுராணமும் பதுமம் புராணமும் வைணவபுராணமும், போ உலகு ஏத்து சைவம் பாகவதம்=பெரிய உலகத் தவாகளாறு மூதிககப் படுகின்ற சைவபுராணமும் பாகவத புராணமும், அருள் தரும் நார தீயம் மார்க்கண்டய ஆக்கினேயம் பவிடியம்=கருணையை யளிக்கும் நாரதீயபுராணமும் மார்க்கண்டேய புராணமும் ஆக்கினேய புராணமும் பவிடியபுராணமும், கருத அரும பொருள் சோ பிரமகைவந்தம்=நினைத்தற்கரிய பொருள்களைக் கொண்டுள்ள பிரம கைவந்த புராணமும், இலக்கம் உராகம்=இலங்கபுராணமும் வராகபுராணமும்,மெய காந்தம்=உண்மையறிவினைக் (கொடுக்கும்) காந்தபுராணமும், மருவு வாமனம்= (பெருமை) பொருந்திய வாமனபுராணமும், சொல கூாமம்=சொல்லப்படுகின்ற கூாமபுராணமும், நீன மற்சம் காருடம்=மேம்பட்ட மறசபுராணமும் காருடபுராணமும், சிறந்த வாயவியம்=சிறப்புடைத்தாய வாயவிய புராணமும்.

ஏ - என்னுன்பொருளிலவந்தது இது பின்வருஞ் செய்யுட்கணுள்ள “என விரோன் பான் புராணமுள், எனபவற்றைக் கொண்டு முடிதலின குளக மெனப்பயி இச்செய்யுட்கண் புராணங்களின் பெயரும் முறையும் வந்தமை காணக் பாகவதமானது - இதிகாச பாகவதம், புராணபாகவதம், சங்கிதா பாகவதம், உபசங்கிதா பாகவதம், விடினு ரக சிப பாகவதம், விடினுயாமள பாகவதம், கௌதம சங்கிதா பாகவதம், தேவிபாகவதம் என என்பகுப்பினதா யிருத்தலானும், அவற்றுள் புராணமாகவதமே (சுகாபாகவதம்) கொண்டாடப்பட்டு சிறப்பிற் குகலானும் அதனை வேறுபிரித்துக் காட்டுவான் ”பேரூல கேத்து பாகவதம், என்று கூறப்பட்டது சைவம், மார்க்கண்டேயம், பவிடியம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மறசம், வாயவியம் இப்பத்துஞ் சத்துவ குண சிவபுராணங்களாம். வைணவம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் இந்நான்குத் தாமதகுண விடினுபுராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் இரண்டும் இராசதகுண பிரம புராணங்களாம். ஆக்கினேயம், பிரமகைவந்தம் இரண்டும் முறையே திரிகுணபுத்த முள்ள ஆக்கிணிபுராணமுஞ் சூரியபுராணமுமாம். இவற்றினமுறையும், பெயரும், கிரந்த அளவும், கூறப்பட்டுப் புராணமும் வருமாறு:-

முதலாவது பிரமபுராணம். பிராமியம் என்று சொல்லவும் படும். பதினாயிரம் கிரந்தங்களை யுடையது. பிரமதேவரால் மரிசி முனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. உலக சிருட்டி, மறுவந்தரம், சிருட்டிணமூர்த்தி வளைக்கு மிருந்த சூரிய சந்திரகுல வரசர் மரபு, சூரியாலயம், சிவாலயம், சுகநாதர் ஆலயம், திருநந்தனவனம், சுகநாதம் என்னும் தலமான்மியம் முதலிய பிராமியகற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறுமிற்கும். **மற்சபுராணம்** “அருந்தவத்தின் மரிசினைக் கயனுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறிய - கிரந்தமபு தத் தளவை,, என்றதனனு மறிக.

இரண்டாவது பதுமபுராணம். பாத்மம் எனவும் பெயர் ஐம்பத் தையாயிரம் கிரந்த முடையது சிருட்டி. காண்ட ம, பூமி காண்டம், சுவர்க்க காண்டம், பாதல காண்டம், உத்தர காண்டம் எனும் ஐந்து காண்டங்களாற் புனையப்பட்டுளது. பிரம தேவர் சிருட்டி நிமித்தம் ஓர் பது மத்திலே தோற்றிய சரித்திரங்கள், தீர்த்த ஆலயங்களின் விசேடங்கள், அண்டவளவு, இலக்குமி நாராயண மந்திரங்கள், திலீப ராசனுக்கும் வசிட்ட முனிவருக்கும் நடந்த சமவாதங்கள் முதலிய பதுமகற்ப விருத்தாந்தங்களைப் பகருவதாம் “கேரிரண்டா யுறுபாதம் பைய பததை யாயிரமாம் பாத் ம கற்பத் துபாச்சி கூறும் ,, என மதனனும், அறிக.

மூன்றாவது வைணவபுராணம். விஷ்ணு புராணம், விண்டு புராணம் எனவும் பெயர். ஆறுபிரம் கிரந்தங்களை யுடையது ஆறு அம்சங்களாற் புனையப்பட்டுளது. அண்டநிலைமை, வேத சாகைகளின் பிரிவு, தருமாதருமம், ஆச்சிரம முதலியவற்றோடு விஷ்ணுமூர்த்தியின் பிரபாவங்கள் முதலாய சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறு வதாம் இது நாராயண முனிவராத பிரமதேவருக்கும், ஆவரால் தக்கா முதலிய முனி வர்களுக்கும், அவாகளால் புருசுச்ச ராசனுக்கும், அவனால் சாரசவதமுனிவாக்கும், அவரால் பராசர விருடிகுக்கும், அவரால் மைத்தியோய முனிவாக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது “மூன் மெனவே வைணவப்போ சார்புராண - டேலிவரும் வராககற்ப விருத்தாந்தம் பராசரர் முன விளக்கக் கூறு-மூனமிலெண் னாயிரமாவ கிரந்தம்,, என மற்ச புராணத்தில் எண் னாயிரம் கிரந்த முடையதென்று கூறப்பட்டது

நான்காவது சைவபுராணம். வாயுபுராணம் எனவும் பெயர்பெறும். இருபத்தாலாயிரம் கிரந்தமுடையது வித்தியேசர சங்கிதை, உருத்திர சங்கிதை, விநாயக சங்கிதை, உமாசங்கிதை, மாதிர சங்கிதை, ஏகாதசருத்திர சங்கிதை, கைலாய சங்கிதை, சதருத்திர சங்கிதை, கோடிருத்திர சங்கிதை, சகத்திர கோடிருத்திர சங்கிதை, வாயுசங்கிதை, தரும சங்கிதை எனப் பன்னிரண்டு சங்கிதைகளை யுடையது. இலக்கம் கிரந்த முடைய தெனவுக கூறும் மற்ச புராணத்திற் பன்னிராயிரம் கிரந்தமுடையது என்று பகரப்பட்டது. இது பிரமன், வாயுதேவன், உபமனனிபு முனிவர் எனப்பவர்களால் நார தாசிய முனிவர்களுக்கும், சிருட்டிண மூர்த்திகுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது சிவலிங்கத்தி னின்ற யாவும் உற்பத்தியாதல, சிவலிங்க வழிபாடு, புண்ணிய காலம், புண்ணிய சேஷத் திர தீர்த்தங்கள், சரியை முதலிய பாதங்கள், உருத்திராகளின் இலக்கணங்கள், விநாயக, உமை, கந்தக்கடவுள் இவர்களின் மாகாத்மியம், விதிவிலக்கு முதலிய சுவேத கற்ப விருத் தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஐந்தாவது பாகவதபுராணம். சுகர் பாகவதம் எனவும் பெயர்பெறும் சிவர் தேவிபாகவதமே புராண பாகவதம் என்று கூறுவர். பதினெண்ணாயிரம் கிரந்த முடையது. பன்னிரு கந்தங்களா லும், இருநூறு அத்தியாயங்களாலும், சுருதிசை முத

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௫௩

விய பன்னிரு கிதைகளானும் புனைப்பட்டுளது எழு தினங்களுக்குட் சர்ப்பந் தீண்டப் பெற்று இறக்குமாறு சாபம் பெற்ற வின்றோதன என்னும் பீடசித்து அரசன், அவ வாத்தனையை பொழிக்குமாறு கங்காதீரத்திருந்த சுகமுனிவனா யடுத்து வேண்ட, அவரால் உடதேசிக்கப்பட்டதாம். விட்டுணுவின் நான்கு அவதாரங்களையும், நான்கு பத்தர்களின் சரிதங்களையும் விரிவாகவும், காயத்திரியகமை, தியானம், முனிவர்சரித முதலியன வற்றைத் தொகைபாகவும் உணர்த்துஞ் சராச்சுவத கற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கொண்டுள்ளது.

ஆருவது நாரதியபுராணம். இறுத்தையாவிரத் கிரந்த முடையது. நாரத முனிவரால் உடதேசிக்கப்பட்டது விட்டுணு நோத்திரங்கள், அவரைப் பூசித்தற குரிய காலவிதிகள், துருவ பிரகலாத சரிதம், உருக்கு மாகத்தன புதலவியாபிப மோகினி யின் வரலாறு, நானாவித தருமங்கள் முதலிய பிரகற்பதிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஏழாவது மார்க்கண்டேயபுராணம். முடபத்திராயிரத்திரந்தமுடையது மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு உணக்கப்பட்டது பின்னா விபட்சமுனிவரின் சீடராகிய சைமினி முனியை, பிராமணகுலத்திற் பிறந்து பழுவையாகியபடி சார்பப் பெற்ற சகுனியெனனு மிருபறவைகளுந் அடுத்த, முனிவர் பெருமானே ! விட்டுணுமூர்த்தி மாண்ட சீராய் எடுத்தற்கும், பாண்டவா ஐவருக்குந் திரௌபதி பொருத்தியை மனைவியாய் உதற்கும், பலராமா மதுவெண்டதற்கும், அதனமயக்கினுற் கொலைசெய்து பிரமகப்தி பிடித்து வருந்தியதற்கும், அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்ததற்கும், கிருட்டிணஞ்ச்சுனா இருவருக்கும் அகால மரணம் எய்தற்குங் காரணம் யாது என்று வினாவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் உத்தரமாக வுரைத்த விரணங்கள் முதலிய சகுனிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம் “ஏழெழு மார்க்கண்டேய புராணத்தை யோதின சகுனியெனும் பக்கிகளை யடிகரித்துத் தனமமுடன தன்மந் தன்னை - வெகுவிதமா விரித்துரைக்கு மொன்பதின யிரங்கிரந்தம் ” என்ற மந்திரபுராணச் செய்யுளினிட ஓனபதினாயிரங் கிரந்த முடைத்தாதலுங் காண்க.

எட்டாவது ஆக்கினேயபுராணம். எண்ணாயிரங் கிரந்த முடையது. அக்கினி பகவான வசிட்ட முனிவருக்கு உபதேசித்தது யாகம், அக்கினியின் பெருமை, விஷ்ணு அவதாரங்கள், சிவனெழுந்தருள்கொண்டிருக்கின்ற பூசை, பிரபஞ்ச லக்கணம் அரசரிறை முதலாய் ஈசானகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஒன்பதாவது பவிடியபுராணம். பவிஷ்யத் என்றும் பெயர் முட்பத்திராயிரங் கிரந்த முடையது பிரம தேவா மணுவரசன்கு உபதேசித்ததாம். சர்வபூத லக்கணம், உலகரீதி, ஆதித்திய மானமியம், அகோர கற்பத்தில் உலகமுளதா முறை, கிருட்டிணேதம் முதலிய ஆதித்தகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பத்தாவது பிரமகைவர்த்தபுராணம். பன்னீராயிரங் கிரந்தமுடையது. சாவாணி மனுவென்பவா நாரதமுனிவருக்கு உபதேசித்த கிருட்டிண சரிதம், பிரம வராகமானமியம், ஆதித்தர்களின் வரலாறு, இதரசரித்திரங்கள் முதலிய பராதத்தரகற்ப விருத்தாந்தங்களை யறிவிப்பதாம். மந்திரபுராணம் ஐம்பத்துநாலாவது அத்தியாயம். “பத்தெனும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பண்பி னேனகு-மொத்தபரா தத்தாகப் பத்தியவடோ டிதரகதை யொளிரிஞ் கண்ணன்-வித்தகமாரு சரித்திர மஞ்சீர்ப் பிரமவரா

கக்கையையும் விளக்க முன்னாள் - புத்திபெறு நாரதர்க்குப் பொருவருஞ்சா வர்னிமனுப் புகன்ற தாமால். புகழ்மவட மொழிபதினெண் னுயிரமரம் ,, என்று கூறியதனால் பதினெண்ணுயிரம் கிரந்த முடைத்தாதலும் காண்க.

பதினொன்றாவது இலிங்கபுராணம். பதினொன்றாயிரம் கிரந்தமுடையது. சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினின்றும் தோன்றி யான மாக்களடையும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனவும் புருடாத்தங்களை யுணர்த்தருளியதையும், சிவலிங்கமகிமை, துருவன் ஆதித்தர் முதலியவர்களின் நிலை, அரச பாடமடரியம், விரத தியான நித்தியகர்ம கிராந்த விதிகள், திரிபதார்த்த உண்மை, தானங்களிலிலக்கண மாதிரி அக்கினிகற்ப விருத்தாந்தங்களை அறிவிப்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது வராகபுராணம். இருபத்து நாலாயிரம் கிரந்த முடையது வராக வுருவெடுத்த திருமாலினு மூமிதேவிகு உபதேசிக்கப்பட்டது. மான வகப்பத்தின றனமை நீதிகளுள், திருமாலின் வாயின் காவலாளராகிய சய விசயா என்னு மிருவருஞ் சாபமேற்றும், இரணியக்கிபு இரணியாக்களுபத் திதி வயிறறிற் றேன்றியதும், இரணியாக்களை வராக மூத்தியால வதைக்கப்பட்டதும், திதிகுறும் விடெண்ணுவுக்குப் பிகழ்ந்த யுத்தமும், விடெண்ணு வராக ரூபத்தைப் படிப்படியே நீக்கிக் கொண்ட தன்மையும் ஆகிய இவை முதலாய் சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம்.

பதினமூன்றாவது சுந்தரபுராணம். ஒரிலக்கம் கிரந்த முடையது ஐம் பது கண்டம் காண்டமும், சனந்தமுடா சங்கிதை, சூத் சங்கிதை, பிரம் சங்கிதை, விடெண்ணு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை, சூரபங்கிதை எனவும் ஆறு சங்கிதைகளாலும் புனையப்பட்டுள்ளது. “புது வயி ளுடாமன புராணத் துறறிடாக் கதையிலே யன்னது கணித மின்றரோ ,, என றுருளிபதனும், எம்மாலிலுங் காணப்படாத டொருள்களையெல்லாம் கந்தபுராணத்திற் காணலாம் என்றாக் கருத்துப்பட, இந்தப் பொருள் கந்தத்திலு மிலை, என உலகா வழங் கும் பழமொழியானும் இதன் பெருமை விளங்கும், இது தற்புருடகற்ப விருத்தாந்தங் களையெல்லாம் உணர்த்தும். “எண்ணுபதின மூன்றான புராணமதா மெழிற்காகத் தமதைக் கேத்திரவண்ணியதற் புருடகற்ப வுண்மைசிவ தரும் டெபொன் னுட்டை நாட்டும- புண்ணியசன் முகக்கடவுள் புகரறவே யதுக்கிரகம் புரிந்த தாகும் - பண்ணமரும வட மொழியோ ரிலக்கம் ,, என்றதனால் எந்தையாகிய குமாரககடவுளாற் றிருவாய்மலர்ந்தரு ளப் பட்டதெனத் தெரியக்கிடத்த டென்க.

பதினான்காவது வாமனபுராணம். பதினாலாயிரம் கிரந்தமுடையது. வாமனனாகிய திருமாலினு உபதேசிக்கப்பட்டு, பின்னர் பிரம் தேவராற் சொல்லப்பட்டது. தக்கன் யாகம், திருமாலின் வாமனவதாரம், திரிவிக்கிரமாவதாரம், திரிமூர்த்திக ளின் மகிமை, அவர்களருளுமபலன், கேதாரேசுவர புரதனின் சிவலிங்கப் பெருமானின் தும வதரிகாசசிரமத்தினதும் பெருமைகளை விளக்கவந்த காம தகனம், சரோ மாகாத்தி யம், உமாமகேசுர திருமணம், தானு கோதவரி தீர்த்தங்களின் சிறப்பு, முருகக்கடவுள் திருவவதாரம், சுவாரோசுவதனுவந்தாதிருந்த மாவலிச் சக்கிரவாத்தியின் அரசியல், அவன் டேறு முதலிய சைவகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பதினைந்தாவது கூர்மபுராணம். கௌரம் எனவும் பெயர். ஆறு யிரக்கிரந்தங்களை யுடையது. புருவ காண்டம், உத்தர காண்டம் என்னும் இருகாண்டங் களாலும் கூள்-அத்தியாயங்களாலும் புனையப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சித்தாந்த சாரங்களை

அறுசீர்க் கழநெடி லடி யாசிரிய விநீதம்.

எனவீ ரொன்பான் புராணமுள பிரமாண் டப்பே ரியைந்தோங்கும்
பனிதோய் விசும்பு தனிபுரக்கும் புத்தேன் முதலோர் பயினோறுத்
தனியோர் புராண முளதிவற்றின சார்பின முனிவா வகுத்தினிதிற்
புணையும் புராண மீரொன்பா னுளவா மவற்றின பெயாபுகலவாம.

(இ ள்.) என புராணம் ஈர் ஒன்பான் உள்=என்று பெயர் முறைகளை யுடைத்தாய்
புராணங்கள் பறினெட்டுள்ளன, பனி தோய் விசும்பு தனிபுரக்கும்=குளிர்ச்சிடொருத்திய
விண்ணுலகத்தைப் டொது வில்லாமல் காக்கின்ற, புத்தேன் முதலோர் பயின்று ஓதும்=
இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் ஆராய்ந்து டடிக்கப் படுகின்ற, பிரமாண்டம் டேர்
இயைந்து ஓங்கும் ஓர் தனி புராணம் உளது=பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரைக்
கொண்டு உயர்வாய் விளங்கும் ஒரு தனிமையாகிய புராணமும் உண்டு, இவற்றின் சார்
பில்=இவ்விரு புராணங்களின் வழித்தாக, முனிவர் இனிதின வகுத்து புணையும் புராணம்
ஈர் ஒன்பான் உள் =சுனற் குமாரர் முதலிய இருபுகள் நனமையாக வகைப்படுத்திச்
செய்த புராணங்களும் உள்ளன, ஆம் அவற்றின் பெயர் புகலவாய்=சிறப்பாகிய அவை
களின் பெயர்களை யுஞ் சொல்லுவாம்.

புத்தேன்=புதுமையை புடையவன், அதாவது அமிர்த முண்டமையால் நனா, தினா,
மூட்டி, பிணி, பசி, துயில் முதலியன யினறி, இளமை அழகு முதலியன வாய்க்கப் பெற்
றப் புதுமையாக விளங்குவான் அறிவுடையவன் எனலுமாம். பிரமம் முதலிய பதி
னெண் புராணங்களுள் ஒன்றாய் வாயியியம் எனப் பேர்பெற்ற பிரமாண்ட புராணம்
என்பதன்றி வேறொரு பிரமாண்ட புராணமு முளது. அது இந்திரன் முதலிய தேவா
களாலும் படனம் டண்ணட்டிவது அயமுதற் புராணத்தையும், பதினெண் புராணங்களை
யும் ஆதரவாகக் கொண்டு முனிவர்கள் தத்தம் பெயராலே யொவ்வோ ருபுராணங்
களைச் செய்தார்கள் என்பதாம்.

நூறுகோடி கிரந்த முடைந்தாய் பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரோடு அதி
பரமாப்த பதியாகிய சதாசிவ ராயனாரை நிருவாய மலாந்தருளப்பட்ட ஓர் புராணமே
முன்னுளது. அதனை யுலகா ணனகுணர்தல் அரிதென்று கருதிக் கிருத யுகத்திலே பிரம
தேவர் நூற்றுப் பதினொரு சங்கிதைகள் கொண்ட பதினெண் கண்டமாக ளாகவும், ஒரு
கோடி கிரந்த முடைய தாகவுஞ் சுருக்கிச் செய்தனா அதுவும் அறிதல் மிக அருமையா
மென்று துவாபர யுகத்திலே வியாச முனிவா நாலிலக்கத் தெண்ணியார் கிரந்தமாக ளுள்
ளன்னாகச் சுருக்கி, ஆக்கியானங்களும், உபாக்கியானங்களும், சுவேத வராக கற்பம்,
இலக்குமி கற்பம், பிரமாண்ட கற்ப முதலிய கற்ப நினைவ சரிதங்களும், சிருட்டி முத
லிய பஞ்ச லகணங்களும், சரிடையாதி நார்பாதங்களும், தருமாதருமங்களும் விளங்கப்
பதினெண் புராணமாகப் பகுத்துத் தம் மாணுக்கரான உரோமகருடன முனிவருக்கு
உடதேசித்தனர். அவர் தமது மாணுக்கர்களாகிய சுமதி, அக்ஷிவிருச்சன், மித்திராயு,
சாம்சபாயன், அகிருத விரணன், சாவாணி என்னும் அறுவருக்கும், மற்றை முனிவர்
களுக்கும் உபதேசித்தனா. அவர்களுள் வசிட்டர், சாம்சபாயனா முதலிய முனிவர்கள் அவ
ற்றின் சாரங்களைத் திரட்டி, யொவ்வோ ருபுராணங்களைச் செய்தனர். இவ்வாறு
வைணவம், இலிங்கம், சைவம், பராசர முதலிய புராணங்களின் கூறப்படுதல் காண்க. ()

நவையிச்சுனற் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம் புகழ்நந்தி துருவா சஞ்சொற்
சிவ தரும மியனா தியங்கா பிலந்திகழ்மா னவஞ்சீர் வாய்ந்த

இத்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.   ௫௭

வவுசனம்வா சிட்டலைங்கம் வாருணங்கா எகமுலகிற கருள்சாம் பேசஞ் சவுமியந் சவுரமுயர் பராசரமா ரீசம்பாரம் கவமாஞ் சாற்றின்.

(இ-ள்.) சாற்றின் = (உயர்கோள்) சொல்லுமிடத்து, நவை இல் சனற்குமாரம் = குற்றமற்ற சனற்குமார புராணமும், உள் நாரிங்க = பெருக்கமுடைய நாரிங்க புராணமும், புகழ் நந்தி துருவாசம் = துதிக்க. இன்ன நந்தி புராணமும் துருவாச புராணமும், சொல் சிவதருமம் = சொல்லுதற்குரிய சிவ தரும புராணமும், இயல் நாரதீயம் காயிலம் = சிறப்பினைபுடைய நாரதீய புராணமும் கயில புராணமும், திகழ் மானவம் = விளங்காவின்ற மானவ புராணமும், சீர் வாயநக ஆவுசன் = சீர்த்தி பொருத்திய ஆவுசன் புராணமும், வாசிட்டலைங்க வாருணம் காளிகம் = வாசிட்டலைங்க புராணமும் வாருண புராணமும், காளிக புராணமும், உலகிமகு அருள் சாம்பேசம் சவுமியம் = உலகத்தாரீர்க்கு அருளிக்கொடுக்கின்ற சாம்பேச புராணமும் செளமிய புராணமும், நல சவுரம் = நன்மை யாகிய சவுர புராணமும், உயர் பராசரம் = ரீசம்பாரம் நர்க்கவம் ஆம் = உயர் வாகிய பராசர புராணமும் மரீச புராணமும் பாககவ புராணமும் ஆகும்.

உப புராணங்களுள்ளும் திருநந்தி தேவரிடம் உபதேசம் பெற்ற சனற்குமார விருடியாம செய்யப்பட்ட சனற்குமார புராணஞ் சிறந்ததாகவின அதனை “நவையில் சனற்குமாரம், என விதந்து முன் வைத்தாரா எனக் இவை பொவவொன்றும் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், என்றும் போலக் கருத்தாவின் பெயரினையே வறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் நந்திபுராணம் நந்திகேச்சரம் நந்தம் எனவும், சாய்பேச புராணம் சாய்பம் எனவும், செளமிய புராணம் சோமம் எனவும், சவுர புராணம் ஆதித்தியம் எனவும், பராசர புராணம் பராசரீயம் எனவும், பாககவ புராணம் விராயக மான்மியம் எனவும் பெயர்பெறும் எனக். நாரசிங்கம் பதுமமகா புராணத்திற்கும், நந்தி கார்த்தமகா புராணத்திற்கும், சாய்பேசம் பவிடிய மகாபுராணத்திற்கும் மிக்கசார்பு உள்ளவைகளாம். இவ்வுப புராணங்கள் பதினெட்டிற்குள் சிறந்தத் தொகை ஒரிலக்கம் அதனை “இத்தகு புராண சிறந்தத்தின் றெகையோ ரிலக்கமாம், என்னுஞ் சூதகங்கிதைச் செய்யுளா எனிக. (௧0)

செஞ்சே றாட்டுஞ் சிற்றறுவை முனிவீர் கூாமம் தெளிர்மோக
 னெஞ்சா துரைகயின் மூவைந்தாம புராண மென்பா மறந்து
 நஞ்சார் மிடற்றுப் புத்தேளின் சீர்த்தி புகல்வ திறனைகயின்
 றஞ்சார் பலராய கிதனளவை யாறா யிரமென றுரைப்பாரால்.

(இ-ள்.) செம் சேறு ஊட்டிம் சிறு அறுவை முனிவீர் = செந்நிறக் குழம்பு தோய்க்கப் பட்ட சிறிய உடையினையுடைய முனிவர்களே! , எஞ்சாது உரைக்கின் = (புராணமுறையை) குறைவின்றிச் சொல்லுங்கால், தெளிந்தோர்கள் கூர்மம் மூவைந்தாம புராணம் என்பர் = தெளிந்த ஞானத்தை யுடையவர்கள் கூர்மபுராணத்தைப் பதினைந்தாவது புராணம் என்று சொல்வார்கள், ஈது = இக்கூமாபுராணம், நஞ்ச ஆர் மிடறு புத்தேளின் சீர்த்தி நவிலவது = நஞ்ச பொருத்திய திருக்கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானது (மெய்ப் பொருள் சேர்த்த) புகழை விளக்கக் கூறுவதாகும், இதன் அளவை ஆறுயிரம் என்று உரைப்பர் = இப்புராண சிறந்தத்தின் தொகை ஆறுயிரம் என்று கூறுவார்கள்.

மற்று ஆக்கு ஆல் என்பன அசைகள். முனிவீர் - அன்மைவிளி. செந்நிறக் குழம்பு ஊட்டப்பட்ட உடையாவது - காவியஸ்திரம், சிற்றறுவை யெனவே சிவயோகிபர்க்குரிய

விழித்தி, உருத்திராக்கம், கடாலம், பிரம்பு, சங்கு, கப்பலா, டாதுகை முதலிய மற்றைய பொன்பது வேடங்களுக்கும் பெறப்படும். மற்றது - இதில் இது என்பது, ஈது எனநீண்டது உஞ்சார் போலி. இறைவனது மெய்மைசேர்ந்த புகழைவிரித்துக் கூறுங் சுர்ம புராணத்தை யோதியுங் கேட்டும் உயந்தார் பலா என்றார், அவரிடத்துப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய இருவினையுஞ் சேரா வாகலின். அதனை “இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா வினைவன் - பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. , எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவராய் திருவாய்மலர்ந்தருளியதனையும் அறிக ஒரு கிரகமாவது வடமொழியின் மெய்யெழுத்துக்களை விடுத்து எண்ணடபிசின்ற உயிரும் உயிரமையுமாகிய முப்பத்திரண் டெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஓர்தொடராம் இதுமுதல புராணவரலாறு றுரைத்தல். (கக)

கனாகொன நிரங்கு திராககடல்வான குழிசி யாகக் கறையனல்லவா
யரவங் கயிரா மதி, திறியா வமர ரமுதங் கடைந்தெடுப்ப
வனாமுன னிடலும் தாழாது மாயோன வளர்குன புறத்தாமை
யுருவிற் றுங்கிக் கடனமதித்து வானோக கமுத முதவினான.

(இ ள்) முன்=முற்காலத்திலே, அமரர அமுதங் கடைந்து எடுப்ப = தேவர்களுள் அமிரத்தத்தைக் கடைந்தெடுக்கும் பொருட்டு, கனா கொன்று இரங்கு திராக கடல் வான் குழிசி ஆக=கனையை யழித்து முழுவகாநின்ற அலைபோலுடைய திருப்பாற் கடலைப் பாற குடமாகவும், அனல் கறை வாய் அரவங் கயிறு ஆக = (வடவைத்) தீபைப்போன்ற நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய வாசகியெனனான சாப்பத்தினைக் கயிறாகவும், மதி தறி ஆக = சந்திரனைக் கடைதறியாகவும் கொண்டு, வனா இடலும்=மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டு தலும், மாயோன=திருமாலானவா, தாழாது வளர் கூன் புறத்து ஆமை உருவின் தாங்கி = அம்மலையைக் கீழே பாழாகுதலோ கா வண்ணம் உயர்ந்து வளைந்த முதுகினை யுடைய ஆமை வடிவுகொண்டு தாங்கி, கடல் மடுத்த வானோக்கு அமுதம் உதவினான் = சமுத்திரத்தைக் கடைந்து தேவர்களுக்கே தோன்றிய அமிரத்தத்தை யளித்தனா.

கனையைக் கொன்று அதனால் இரங்குகின்ற என்று குறிப்புப்பொருள் பயத்தலுங் காண்க. சாவாது அமிரத முன்னுதலை வேண்டிக் கடைந்தார்க்குச் சாகும்படி நஞ்சைக் கொடுத்தலின் “கறையனல் வாயரவம்,, என்றதாம் அரவம்-இதில் அம்சாரியை வாசகி என்றது அட்டநாகங்களு ளொன்றாய்க் கீழ்த்திசைக்கணுள்ள கடவுட்பாமபாம் அமரர = மரித்த லிலலாதவர் அதன்கண் எச்சவுடமை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்னே? அசுரர்களுக்கடிக் கடைத்ததனாலாக.

திருமால் கடல்கடைந்து அமிர்தமளித்த சரிதமாவது—துருவாச முனிவர் சிவலிங்கப் பெருமானது திருமுடியினின்றும் விழ் பெற்ற பரிமளத்தாமரை மலரொன்றை யிறதிரன் பவனி வருப்போது அவனுக்குக் கொடுக்க, அவன அதனை யகஞ்சுத்தால் வாங்கி யானையின் மத்தகத்தில் வைத்தனன் யானை அம்மலரினைக் கீழேவிழுத்திக் காலாற் றேய்த்தது. முனிவர் சினந்து சுவாக்க லோகத்தினகணுள்ள தருக்கள், நிதிகள், தேனு முதலிய திரு வெல்லாம் நீங்குமாறு சபிக்க, அவையெல்லாம் பாறகடற்க் கெணித்தன. ஒளிக்கவே சுவர்க்க லோகமானது நீறில்லா ஹேறிபோலவும், சிவாலயங்களிலாத திருவிஜயம்போலவும், உயிரிவாத வுடல்போலவும் வறிதாக இத்திராதி தேவர்கள் யாவரும் பெருந்தன் புற்று வானொராயினர். அதுகண்டு அசுரர்கள் எதிர்க்க இருபாலார்க்கும் யுத்தத் தோன்றியது. தேவர்களும் இத்திரனும், வலியிழந்து எதிர் நிற்கமாட்டாது ஒடிப் பிரமனோடு திருமால் இடஞ் சென்று முறையிட்டார்கள் அவர் பாற்கடற்க் கணுள்ள அமிரத்தத்தைக்

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௫௧.

கடைத் தெழித் துண்டால் சாவமாட்டீர் என்றுரைத்து அசுரனாயுஞ் சாமோபாயத்தால் அழைப்பித்துச் சென்று, சந்திரனை அடைதானாக்கி, ஸ்ரீமலைக்குக் கீழ்த்திசைக்க ணுள்ள வெண்ணிற மந்தர மலையை மத்தாக நட்டு, காசிட முனிக்குக் கத்தூறு வயிற்றிற் பிறந்த வாசகிப் பாம்பினைக் கயிறாகச் சுற்றி, தேவர்களை யதன வாலிலும் அசுரர்களைத் தலை யிலும் பிடிப்பித்துக் கடைவித்தனர். மந்தரமலை நாய்குவோ ரினமையால் சரிந்து ஆழ, மாரணக் கடவுள் பாற்கடலின் அகலத்திற்கும் ஆழத்திற்கும் மந்தரமலையின் அகலம் நீளம் டாரங்களுக்குத் தக்கபடியே ஓர் கூடம் (ஆமை) ஸ்ரீமெடுத்து அது ஆழந்து போகாமல் தம்முதுகில் வைத்து, மேறடோகாமலும் பக்கத்திற் சரிபாடலும் ஆயிரங் கைகள் கொண்டு உச்சியிலுறுத்தியும், பக்கத்திற் பற்றியும், வாசகியின் உடல் அறுவண்ணுஞ் சத்தியைக் கொடுத்தும், அதன் பெருமூச்சினாலுஞ் சுவாசத்தினாலும் இஃத்பற்றித் துச்சராதேவர்கட்கு அவைகளை மாற்றியுங் கடைவித்தனர் பின்னருட் சோகமுறத் தாமவேறு உருவெடுத்துக் கடைத்தனர் அங்ஙனமாக முதலில், முகடி (முடிதவி) தோனறினர். அவளை வேதசிவாகம் வொழுக்கமில்லாத பாஷுண்டாகனித்துப் பாத்தகரிடத்தும் மறைய சகத்தமுள்ள விடங்களினும் அமாவாபென அவள் கமுதையிலேறி, காகக்கொடிபிடித்துத் துடைப்பமாயிப்படைதாங்கி, துப்பிராயன் என்னும் கலிபுருஷனைக் கணவனாக கொண்டு சொல்லியவா றுற்றனர். உச்சைச்சிரவம் என்னும் குதியாயும், சந்தானம் அரிசந்தனம் மந்தரம் பாரிசாதம் கந்தகம் என்னும் பஞ்சசுருகுகளும், காந்தேஷு, சிந்தாமணி, சங்கிதி, பதுமரிதிகளுந் தோனறின அவைகளைச் சுவாககந்தில் வைக்குமாறு இந்திரா குதவினர். பின்னாக்கொத்துவ ரத்தினர் தோன்றிற்று அதனைத் தம்மார்பிற் பூண்டனர். அதன்பின்னர் அறுபதுகோடி யார்ப்பையர் பிறக்கச் சுவாககந்தில் வசிக்ஞ்ஞாறு வீடுத்தனர். வாருணி பெண்ணுஞ் சராதோன்ற அதனை வருணம் குதவினர் அதன் பின்னர்ச் சந்திரனரோன்ற அண்டத்தி லமுதற் விருத்தினா அதன்பின்னர்க் கண்டவர் யாவரானும் விருமடப்படுங் தன்மையுடையளாய், அந்ருபசுந்தரியாய்த் தாமரைப் புட்பங்களைக் கையிற் றாங்கிக்கொண்டு செந்தாமரை யாசனியாய்த் திருவெனகின்ற சிதேவி வெளிப்பட டாள் அவ்வம்மையானத் தம்மார்பினிடத்து இருத்திப் பொலிவுற வைத்தனர் அதன் பின்னாப் பலசுஞ்சிவனிகளும், கொடிகளுந் தோன்ற, நான்கு புயங்கனையுடைய சிவயுயாரிதி யாகிய தன்வந்திரிமுனிவர் கையின்கண் அபிராத நாய்கி வெளிப்பட்டார் அவ்வபிரித்ததை வாங்கித் திருமால் மோகினி ரூபங்கொண்டு அசுரரை யிறகருப்படி செய்து தேவர்களுக் கீந்தனர் என்பதாய்.

(கட.)

அன்னோன் மாயைப் படாம்புதைப்ப வண்ண லயிரா வதப்பாகன்
றனனோ டமரா நாரதனே முதல முனிவர் தாமரைக்கண்
முனனோன மருங்கி னினிதிருக்கு முளரித் திருவை யுணராம
லினனோள் யாவ னெனவுலக மயின்றோ னிதனை யியம்புவான.

(இ-ள்.) அண்ணல அயிராவதம் பாகன் ஓடி அமரர்=பெருமையிற் சிறந்த ஐராவத மென்னும் யானையி லேறெகின்ற இந்திரனும் தேவர்களும், நாரதனே முதல முனிவர்= நாரதரை முதலாகவுள்ள இருடிகளும், அன்னோன் மாயை படாம்புதைப்ப=அத் திருமா லின் மாயா சத்தியாகிய தியானது மறைக்க அதனால், தாமரை கண் முன்னோன் மருங்கின்=தாமரை மலராகிய விழியினைபுடைய விட்டினுவின் மாற்பிலே, இனிது இருக் கும் முளரி திருவை உணராமல்=சிறப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற செந்தாமரை யாசனியாகிய திருமகள் இவள் என்று அறியாதவர்களாய், இன்னோன் யாவள் என=ஐயனே! இத் தேவி யாவள் என்று கேட்குதலும், உலகம் அயின்றோன் இதனை இயம்புவான் = உல கத்தை யுண்ட திருமால் பின்னொன்று சொல்வா ராயினா.

தன்-சாரியை விட்டுனுமூர்த்தி மாயையினைப் புரிபுக் காரணத்தால் மாயன் எனப் பெயர் கொண்டமை காண்க. ஆன்மாவாகிய தன்னையும், பதியையும் அறிப்பவொட்டாது துரித்து மறைத்தற்கண் திரைச்சேலை போலுதலின் மாயையினைப் படாம் என்றான். அதனை “தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்—மாயப் படலக் கீழ்த் தூய-ஞான கடனம் பெற்றனன்,, எனப் பதினோர்த்திருமுறையினும், “குன்றாத மூவுருவா யருவாய் ஞானக் கொழுந்தாகி யறுசமயக் கூத்துமாடி - நின்றாயே மாயையெனும் தினையை நீக்கி நின்னை யாற்றியவல்லார,, எனத் தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினால் கூறப்பட்டமை யார் காண்க. நாரதன் - பிரம புத்திரர். பஞ்சபாரசீதம் என்னும் இசைத்தமிழ் துணை யியற்றினவர் இவரே நாரம்=தத்துவ ஞானத்தை, தன்=உபதேசிபடவன் எனப்பொருள் காண்க. ஏகாரம் பிரிவினை இரீதியின் தேவர்களுக்கும் தலைவனு யிருத்தலானும், முனிவர்க ளுள் நாரதர் தாம் அறிந்த ஒவ்வோர் விசேடங் களையும் உலகர்களுக்கு ஆங்காங்குச் சென்று அறிவித்தார் கண் வல்லவர் ஆதலானும், அளவில்லாத தேவ முனிவ கூட்டங்க ளுள் இரீதியினையும் நாரதனையும் எடுத்து விதந்ததெனக் வரும் அத்தியாயங்க் டோறும் கூறப்பட்ட வற்றிற்கு இதுவே கருத்தாம். (கூ)

சங்கொடு நேமி கிள்ளை நாதவிழ் கமலத் தண்போ
தங்கையோ நானகி னேந்தியாயிரம பகடபொற் றோடுப்
பங்கய மலரின வைகும் பைந்தொடி யேவனே பார்க்கி
னங்கணமா ஞால மாதி யுலகெலா மடைவி னீன்றாள்.

(இ-ள்) இவள்—இடேவியை வைத்துக் காண்க. அங்கையின்=நான்காகிய கைகளின் கண்ணும், சங்கொடு நேமி கிள்ளை தாது அவிழ்தனை கமலப்போது ஏகதி=சங்கு சக்கரம் கிளி மகரந்தம் பரவப்பெற்று விரிந்துள்ள குளிர்மையாகிய தாமரை யு என்னு நான் கணைய நூங்கி, பசு பொன் ஆயிரம் நோடு பங்கபம மலரினவையும் = பசிய பொன் போன்ற ஆயிர மிழ்க்கையுடைய செந்தாமரை மலர் அசனத்தி இருக்கின்ற, பை தொடி=சிய வண்ணையணிந்த இலகருமி தேவியேயாம், பார்க்கின்=இன்னும், ஆராய் மிட்டு, அந் கண் மா ஞாலம் ஆதி உலகு எல்லாம்= இடம்கனம் பெரிபுழி மூலிய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும், அடைவின னன்றான் இவளே=முறைமுறையாகத் தோன்று வித்த சிவசத்தியின் கூறும் நிற்பவனும் இவளேயாம்

தேவர்களே! முனிவர்களே! இவள் நான்கு கைகளினுள் சங்கு முதலிய நான்கையுந் தாங்கி, சகத்திர விதழ்க் கமலாசனத்தில வீற்றிருக்கின்ற இலகருமி தேவியேயாகும் இன்னும் ஆராய்ந் துணக்கின்ற உலக மாதாவாகிய சிவசத்தியின் கூறும் நிற்பவளுமாம்.

இலக்குமிதேவி சிவசத்தியின் கூறுமொன் றென்பதனை இப்புராணம் பார்க்கித் தோற்ற முறைத் தவந்தியாயத்தின் “பெண்ணொரு பாகியாய் பிரித்த கூற்றினை—பெண்ணு சத்தியா வியற்றி னுணவர்—கண்டமுக குறுமெழிற கமலோதிபா—மொண்ணுதன் மகளிரொன் றுணாக லாயினா,, என்று கூறப்பட்டதனால் பெண்பாதியை அநேக சத்திக ளாகச் செய்தனா எனவும், அவற்றுள் இலக்குமி தேவியும் ஒருசத்தி பெண்மையானும், பராசத்தி யொன்றே சத்திசுவசோதி மந்திய நிஷ்கள நிருத்திவம் அதிகக்காரந்த விந்துக அநதிக்கிராந்த விந்துக பாசிவமாய் நின்ற காலத்து, அதிககிராந்த அநதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்திக ளாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனேன்மனியாகியும், மகேசார்க்கு மகேசுவரி யாகியும், உருத்திராய காலத்து உமையாகவும், திருமாலாய் நின்ற காலத்து மகாலக்குமி யாகியும் நிற்குமென “சத்தியாய் விந்துச் சத்தியாய் மனேன்மனி தானி - யொத்துறு முகேசையாகி யுமைதிரு வானி யாகி னை, துறுந் சிவா திக் கிங்ஙன ஒருசத்திபொருத்தி

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௯௧

யாகு மெத்திற நின்ற லீச னத்திற மவளு நிற்பள். ,, என்ற சிவஞான சித்தியாரீச் செய்யுளானுக் காண்க ஈண்டுக் கூறிய இலக்குமி சத்தி சிவசுத்தியின் காற்பனிக் பேத தேகியாய சத்தியெனக் கூறுவாரு முள். இவளுக மீன்றதை நவபேத முறைமையாற் காண்க. (௧௬)

பொறிவரிச் சுரும்புண் டாடுந் தாமரைப் பொருட்டின் மேய
விழைவனே முதல தேவ ரீங்கிவள் புணர்கு மாயையச்
சிறையிடைப் படுக ரல்லாம் தீர்குந ரில்லை யெனன
வுறிதட வந்து வெணனென யுண்டசெங் கமலம் விண்டாள்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் மாயை சிறை இடை=இவ்விடத்துள்ள இத்தேவியாற் செய்யப்படுகின்ற மாயையாகிய 'மந்தத்தினிடத்து, பொறி வரி சுரும்பு உணரி ஆகும்= புள்ளிகளையுடைய இசைபாடும் வண்டுகள் தேனைப் பருகிக் களிப்பா லாடுகின்ற, தாமரைப் பொருட்டில் மேய இரைவன் ஏ முதல தேவா=தாமரைக் கொட்டையாகிய வீட்டினக ணிருக்கும் பிரதனை முதலாகவுள்ள தேவா களும், படுகா அலலால் = அகபாட்டுமெலுவா ரல்லாமல், தீர்குந் இல்லை எனன=அதினின்றும் விடுபட்டவாகள் இல்லையென்று, உறி தடவந்து வெண்ணெய் உண்ட=இடைச்சியாகிய உறியை யெட்டிப் பிடித்து நவரித்ததை யள்ளியுண்ட, செங் கமலம் விண்டான்=சிவந்த தாமரை பலாபோ லுந் திருவாய் மலர்ந் துரைத்தான்.

தேவரும் எனபுனைகண் உயர்வு சிறப்பும்கை தொகது சுரும்பு = பொறிவண்டு வண்டிகள், தேன் சுரும்பு வண்டு ஞிமிறு என நால்கு வகைபட்டும் அவற்றுள், முன ணிரு சாதி நறகந்தத்தினும், பின்னிரு சாதி நறகந்தம் தூக்கத்தம் எனனு மிரண்டி னும் மொய்க்கும் என்பது நச்சினுக்கினிபா வண்டு நாலவகைப் படுதலை, நைடதம் - நாட்டுப்பலத்தில் "தூங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுருப்பொடு ஞிமிடும் பாடத்- தேக்கமும் சோலை தோறுந் சிறைவரிந் தாடு மாதோ ,, என்று இர்தூண்சிரியன் கூறினமையானும், அவற்றுள் சுரும்பு சிறந்தது என்பதனை, சீவகசிந்தாமணி காந் தருவதத்தையா ரிலம்பகத்தில் "மக்கை கலவள் கண்ணு மனமுப்போன் - நெங்கு நாடி யிடறுந் சுருப்புகள் - வண்டு காண்மகிழ் தேனினம் காண்மது - வண்டு தேக் கிடு மொண்ணிமி நீட்டகாள் ,, என்று திருத்தக்கதேவர் கூறலானுக் காண்க, செங்கம லம் என்பது பொருளாகுபெயராய் மலரை புணர்த்த, அது வாயினே புணர்த்தி நிற்மலின் இருமடி யாகுபெயர் படுகா தீர்குந் இவற்றின்கண், நம்பையிடைநிலை தீர்குந் என்பது தீர் எனனுந் தன்வினை பிறவினைகட்குப் பொதுவாய் வந்த உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர் தீர்தல்=விட்டுநீங்குதல், விடுவித்தலுமாம் "தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடறபொருட் டாகும். ,, என்றான் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். (௧௭)

ஈங்கிவள் புணர்க்கு மாயைக் கடல்கடந் தேறி னோகன்
யாங்குள ரிசைத்தி யென்ன வினானந் காதை முனனந்
தீங்கற வென்பாந் கேட்டோர் மறையவா திலகன யார்கு
நீங்கரு மாயை நீங்கிச் சிவனடி நீழல் சோநடான்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் = (கூர்ம ரூபமாகிய அண்ணலே) இவ்விடத்து விளங்கும் இத்தேவியாற் செய்யப் படுகின்ற, மாயை கடல் கடந்து ஏறினோர்கள் யாங்கு உள்=மாயையாகிய சமுத்திரத்தை நீந்திக் கதியாகிய களையேறினோர் எவ்விடத் தாயினு

மிருத்தின்மனரோ, இசைத்தி என்ன=அவரைக் கூறுவீராக என்று (இந்திரன் முதலி னோ) பிரார்த்திக்க, ஓர் மறையவர் திலகன்=ஒரு வேதியர் குலதிலக னுனவன், முன் னை இன்ன நல் காதை=முன்னாக்காலத்திலே இந்த நன்மையைக் கொடுக்கும் புராண காதையை, தீங்குமுடி எனபால் கேட்டு=சூற்ற மில்லாமல் என்னிடத்தி னின்றும் கேட் டறிந்து, சிவன் அடி நீழல சேர்ந்தான் = சிவபெருமானது திருவடி நீழலாகிய முத்திக் களையை யடைந்தான்

இத்தேவியின் மாயைக் கடலைக் கடந்து முத்திக்கரை சேர்ந்தா றுளரோம் கூற வேண்டு மென்று இந்திராதி தேவரும் முனிவர்களும் பிரார்த்திக்க, கூர்மாய் நின்றருளிய திருமா லானவர் முற்காலத்தில் ஓர் பிராமணன் என்னிடத்து இக்கூர்ம புராணத்தைக் கேட்டு இவனது மாயைக் கடலைக் கடந்து சிவனடியாகிய முத்திக் கரைசேர்ந்தான் என்றார் என் பதாம். மாயை ஆயிரஞ் சத்திகளை யடைந்ததாலால் கடல எனப்பட்டது.

முன்னர்க் காலம் என்றது ஏழாவது மதுவாகிய வைவச்சுதமதுவின் அரசாட்சிக் காலத்தின் மத்தியில் எனக் புராணத்தினைத் தீங்கறக் கேட்டலாவது சந்தேக விபரீத மாயக்க மினறி யன்புடன கேட்டல் அதனை உபதேச காண்டம் பிரமோத்தர காண்டம் களிறு காண்க.

(கசு)

ஆயநான் மறையோன முனைப் பவத்தினி லாழி சூழ்ந்த மாயிரு ஞாலம் காகும வழுதியா குலத்திற் றேனநல் பாயொளிப பரிதி வைவே லிந்திரத் துய்மமன பைந்தாரச் சேயானு னெனது தொண்டிற் சிமிழ்ப்புறு மனந்த னுனன்.

(இ-ள்.) ஆய நான் மறையோன=ஆவ்வாறாய நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்த அந் தணன் (யாவனெனில்), முனை பவத்தினில்=முற்பிறப்பில், ஆழி சூழ்ந்த மா இருஞாலம் காக்கும = கடலாற சூழப்பட்டுள்ள சிறப்பாகிய பெரிய நிலவுலகத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்த, வழுதியார் குலத்தின் தோன்றல்=பாண்டியா குலத் தோன்றலும், பை தார் சேய் அன்னுள்=பசிய கட்டப் பலர்மால்லைப் பணிந்த குமாரககடவுளை யொத்தவனும் ஆகிய பாய் ஒளி பரிதிவை வேல் இந்திரத் துய்மமன்=பரந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போன்ற கூர்மை கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரத் துய்மமன் எனனும் அரசனேயாம், எனது தொண்டில் சிமிழ்ப்பு உறும் மனத்தன் ஆனான்=(அவ்வரசன்) எனது பணிகளினுற் கட்டுப்பட்ட மனத்தை யுடையவனுயினான்

முன்ன ஐ, சாரியை, ஆழி=ஆழத்தை யுடையது மாயிரு எனபது “வந்திருந்த வண் ணமே யண்ணல் கோயில் வண்ணமே,, எனறதில், கோயில் போல நின்றது. அம்மனம் ஆகார ஈறுயகர உடம்படுமெய் பெறுதலை “இளந்த வல்ல செயயுளுட் டிரிகவும்-வழங்கி யன் மருங்கின் மருவொடு திரிகவும் - விளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்- வழங்கியன் மருங்கி னுணர்ந்தன ரொழுக்க-என்மதி காட்டத் தென்மரை புலவர்., என்ற தோல்காப்பியப் புறனைவிதியாற் கொள்க. இந்திரத் துய்மமன் என்னும் பாண்டிய அரசன் பதுமகற்பத்து முதலாவது மதுவாகிய சுவாயம்புவின் எட்டாவது வழித்தோன் னென்றிக. தோன்றல் = மனிதர்கள் யாவரினும் பெருமையாகத் தோன்றுதலை யுடையவன், சேய்=சென்றிற் முடையவன். அன்னுள்-தொகுத்தல் விகாரம். கட்டிப்பட்ட முன மாவது விடயங்களி லுழலாது நன்னெறி யுற்ற வுள்ளம், இவ்வரசனை இந்திரத்தியுட்கள் என்றும் கூறுவர்.

(கசு)

இந்திரத்துய்யம் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௯௩

அத்தகை வழுதி யெனபா லடைவினிப புராணங் கேட்டு
முத்தக முரிஞ்சு கொமமை முகிழமுலைக் கிடப்பா னங்கு
தத்துவங் கடந்த ஞான, தனிப்பொருள் பதந்திற் சோவான்
சித்தமா லுற்ற தெனனத் தெருளுற வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ-ள்) அ தகை வழுதி=அந்தத் தகுதியையுடைய இந்திரத்துய்யம் ௦ பா னடியான வன், இ புராணம் என் டால அடைவின கேட்டு=இகஃபம் புராணத்தை யெனவிடத்தில முறையாகக் கேட்டறிந்தமையால், தெருள் உற = ஞானத் தெளிவுபொருந்த, முத்த உரிஞ்சு அகம் முகிழ் கொம்மை முலைக்கு = முத்து மாலைபட புணுசலால் உரோஞ்சப் பெற்ற உள்ளிடத்தைக் கொண்ட அருப்பு போன்ற இளமையாகிய தனக்கையுடைய உமா தேவிக்கு, இடம் பால நல்கும = இடப் பாகத்தைக் கொடுத்தருளிப், தத்துவங் கடந்த ஞானம் தனி பொருள் பதந்தில்=தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்த ஞான மயமாகிப் ஒர் பற்ற சிவ பெருமானது திருவழக்கண, சோவான சிவமால் உறந்து என்ன=ஆடை தற் சூரிய னாகும்படி எனமனம் மோகிக்கின்றது என்று, வணங்கிச் சொன்னான்=அணிந்து சொன்னான்.

அடைவாவது - சிவனும், மனமும், நிதித்தியாசனமும். சிவனடைவது கேட்டல் மனனமாவது கேட்டவற்றைச் சிந்தித்தல் நிதித்தியாசனமாவது சிந்தித்தவற்றைத் தெளிதலாம் முகிழ் முலை=உவமத் தொகை புறத்துப் பிறந்த அள மொழித் தொகை. மனமுதற் சிவமீற வள்ள தத்துவக் குழாங்க னெல்லாம் சூழப் பொருளாய் டங்க லானும், சூழப் சட்டா கலானும் அவையல்லவாகிக் கடந்த பொருள் என்பான் “தத்துவங் கடந்த,, என்றும், ஆனமாவது சிந்து ருதியாயினும் தன்னேத் தானறியாக் கடபுலன போலத் தன்னேத் தானறியாயையானும், அறிவிக்க அறியுந் சிந்தாகலானும், அப்பரம் பொருளே முறமுனர் வுடையது என்பான் “ஞானம்,, என்றும், அதுவே யொப்புப் பின்னி விளங்குவது என்பான் “தனிப்பொருள்,, என்றும் கூறினான் (௧௮)

வருபிறப் பதனி லீம்மைப் பெயரொடு மம்மா நீங்கி
தெருளினமுற் பவங்க ளங்கை நெல்லியிற் நெளிபுங் தோன்ற
விருபிறப் பாளனாகி யெனனுழைப் போந்தி யார்க்குப்
கருநரு ஞானம யாவுந் துகளறக கற்ற பினை.

(இ-ள்) இம்மை பெயரொடு மம்மா நீங்கி=அரசனே இப்பிறப்பி லடைந்த நாம ரூபத்துடனே அருஞானமும் அகலப் பெற்று, வரு பிறப்பு அதனில்=அடுத்த பிறப்பிலே, இருபிறப்பாளன் ஆகி=பிராமணனும் பிறந்து, தெருளில்=ஞானத் தெளிவிலை, முன பவங்கள் அங்கை நெல்லியினை தெளிந்து தோன்ற=பூவ சனைக்களின் தன்மைகள் உள் ளங்கையி னெல்லிக் கனிபோலத் தெளிவாக விளங்க, என் உழை போகது=என்னிடத் தில் வந்து, யார்க்கும் கருந் அரு ஞானம்=வாகருக்கும் நினைத்தற்கும் அரிய ஞானப் பொரு ணுல்களை யெல்லாம், துகள் அற கற பினை=சூற நீக்கக் கறப்பினது.

இதுமுதல் இரு செய்யுள் ஞாகம், உம்மை என்பது கழிந்த பிறப்பிற்கும், அம்மை என்பது வருபிறப்பிற்கும் பெயராகலால், இம்மை என்பதற்கு இடபிறப்பு என்று பொருள், பிராமணாக்கு இருபிறப்பாவது உபநயனத்தினமுன் ஒருபிறப்பும் பின் ஒரு பிறப்பும், அங்கை என்பது அங்கையென விகாரப்பட்டு நின்றது. (௧௯)

கலிவிரூத்தம்.

வைவச்சுதம் உறவந்தர மகலவுற்றுழி மன்னு
யெவவககட ஸீமியாணவ மகலத்துவ நிலவய்
கொய்வைக்கனி கிக்வாயுமை பங்கிற்றிகழ குழகன
றெய்வக்கம லச்சேவடி சென்றெய்துவை யன்றே.

(இ-ள்.) மன்னு=அரசனே, வைவச்சுதம் அந்தரம் அகல் உற்றுழி=வைவச்சுதம்
வரசனின் ஆயுட்காலம் நீங்கும் அப்பொழுதே, எவ்வம் கடல் இடம் ஆணவம் அகல்=பிற
வித்துன்பயாபிப சமுத்திரத்தில் விழுந்துகின்ற மூலமலத்தின் வலியானது நின்னை
விட்டுக்கெட, துவர் இலவம் கொவ்வை கலி நிகா வாய்=பவளத் துண்டினையும் இலவ
மலையுய் கோவைப் பழத்தைப் போன்ற வாயினையுடைய, உமை மங்கின திகழ் குழ
கன்=உமாதேவியை யொரு பாகாகவுடைய சிவபெருமானது, தெய்வக கமலம் சே
அடி சென்று எய்துவை=தெய்வத்தன்மை யுள்ள தாமரைமலர் போன்ற செவ்விய கிரு
வடியிற் பெருந்தக் கடவாய்.

அரசனே! வைவச்சுதம் உறவந்தரம் முடிந்த பின்னா நின்னை அநாதியே பந்தித்த
ஆணவ பலத்தின் வன்மை கெட, சிவபெருமானது நிறுவாடியின் கீழ் இனிது அமர்த
லாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவாய் என்பதாய்.

அன்று ஏ-அசை நிலைகள் வைவச்சுதம் எனவன் கன்னிமாத் ரவிபெனப் படும்
விவச்சுவான் என்னுந் சூரியனது குயிரானும் சிராத்த தேவன் எனவும் பெயர் பெறு
வன். பதினாளுக்கு பிறகுள்ள இவன் ஏழாவது ஒரு மதுவரசனின் அந்தரமாவது
எழுபத்தொரு மகாயுகம் கொண்ட காலம் அஃதாவது தேவவருடம் எட்டிலக்கத்
தைம்பத்திராயிரமும், மாணுட வருடம் முப்பது கோடிப்பெயறுபத்தேழிலக்கத் திருபதி
னாயிரமும். ஆணவ மலமென்பது ஒன்றே யாகலின் அதுவே மறைத்து நீங்கு மென்
னின், ஒருவன் முத்தனது காலத்து எல்லோரும் முத்தராக வேண்டு மாதலால் அவ
ரவரை மறைத்து முறைமையிற் றரிபக்கும்வர நீங்கிக் கெடுவது அம்மலத்தின் சத்தி
களே யெவ்வாறுணர்க முத்தியினும் மும்முதலு முண்டென்று கூறலான் ஆணவமலம்
அக்காலத்து வறுத்த வித்துப் போலுளதாம் என்பது சித்தாந்தம். குழகன்=இளமை
யுடையவன், அழகுடையவன் பவளம் செந்நிறத்திற்கும், கோவைக் கனி அத்தோடு
மென்மைக்கும், இலவம்பூ வாயினின்று வரும் வாசனைக்கும் ஒத்த வெண்க. (உ0)

அந்நான்வரு காறுஞ்சுட ரவிர்வெவனமதி மரபிற்
றெனனாமணி முடிமன்னவா திறைத்தமிழ் பரவப்
பைந்நாக மிசைத்தய்கிய பாடோழு மளிப்பா
யென்னாவுரை செய்யத்தொழு தெழினமாநகா புக்கான்.

(இ-ள்.) கூடர் அவர் வெள் மதி மரபின் தென்னு=ஒளி விளங்கா நின்ற வெள்ளிய
சந்திர குலத்துதித்த இந்திரத்துயம்ம பாண்டியனே, அநான் வருகாறும்=மேற் கூறிய
நான்முடிவு வரும் வரையும், மணி முடி மன்னவர்=இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்
பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்கள், திறை தந்த அடி பரவ=இறை கொடுத்த நிற்பாதக்
களை வணங்கித்துதிக்க, பை நாகம் மிசை தங்கிய பார் ஏழும் = பனமுடியை யுடைய
ஆகிசேடனிற்பொறுத்த பூமியேழினையும், அளிப்பார் என்னு உரைசெய்ய=உயர்பு

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூடு

படி காக்கக்கடவாய் என்று யான் கூற, நெருகுது எழில் மா நகர் புக்கால் = (அவரை எனனை) வணக்கி அழகிய டெரிய தன்னகத்தை யடைகதான்.

புரர் = பார்க்கப்படுவது, முருகையை யுடையது படரேமும் எனவது, சம்பந்திவு, சாகந்திவு, குசைந்திவு, கிரவுஞ்சத் தீவு, கோமேதகம் தீவு, புடகரத்த தீவு, சான்மலித் தீவு என்பனவாம். மேலேழலகம் கீழேழலகம் பெணின இவ்வரசுக்கும், மா என்பது முதல பிரயோகத்திற்கும் பொருந்தாமை யறித “மன்னவா திறை நூது அடி பரவ,, மறைதனல், புகைஞர் டொருநூல் திறை பொருநூறு குறாநூல் செயதோனா பொறுக்கும் பொருளும் ஆகிய மறநிலை பொருளியலும், இத்தகையபாய அறநிலைப்பொருளியலும், கிராமீட்டல் டகைவெல்ல லாதிப மறநிலை யறத்தினியலும், “அனிராயம்,, என்றதனல், நால்வகை வருணத்தாரும் ஆச்சிராமத்தாரும் சங்கம் ஒழுககவகனி லிளாறுத் தவறாது நிலைபெறப் பாகுகாத்தலாய அறநிலை யறத்தி லியலுமாகிய நால் வகை யாசியலுங் கொள்

(௨௧)

உலகம்பொது வறநான்முறை யோராழி செலுத்தி
பலகில்லன பரிமாடக மறையின்வழி யாற்றி
நிலவுமபுக முலகேழினெ டே முஞ்செல சிறுவகி
கலையின்கடல் ககாகண்டவன வாழ்நார்கரை கண்டான்.

(இ-ள்) கலையின் கடல் ககா கண்டவன் = வித்தைகளாகிய சமுத்திரத்திளகனாண்ட கண்டவனாகிய இந்திரத்துயம்மன் எனவன், உலகம் பொது அற = உலகத்தைப் பொது வில்லாமல், தால் முறை ஓர் ஆழி செலுத்தி = சமுத்திராலின்படி ஏக சக்கிராதிபத்துவந் செய்து, அலகு இல்லன பரிமா மகம் = அளவிலாதன வாகிய அசுவமேத யாகத்தை, மறையின் வழி ஆறறி = வேதவிதிப்படி செய்த முடித்து, நிலவுமபுகம் ஏழினெடு ஏழு உலகும் செல சிறுவி = அழியாது விளங்கும் ஓரத்தினைப் பதினாஞ்சுலகமும் பரவுமபுகம் சிறுத்தி, வாழ்நாள் ககா கண்டான் = தன் ஆயுளாகிய கடைபையுற கண்டான்

இந்திரத்துயம்மன் உலகத்தைத் தனியாக ஆண்டு, யாகங்களையுஞ் செய்து, புதும் நிறுவிப் பூதவுடயைப் விட்டான் எனபதாம். அலகில்லன = வினைமுறது வினைபெச்சமாய் சின்றது. பதினாஞ்சுலக மாவது கீழ் ஏழுலகமும் மேல் ஏழுலகமுமாகும். (௨௨)

தோலாவிறன் முடியோனாயி ர தொலைவுற்றடி நெறிநீர்ப்
பாலாழி யுடுததோங்கிய படாநீவினி லெயதி
மாலோனென வைகுண்ட நகர்ப்போக மகிழ்ந்தே
மேலாமரு மறையோரூல மேம்பாடுற வுதித்தான்.

(இ-ள்) தோலாத விறல் முடியோன் = தோல்வி யடையாத வீரத்தை யுடைய கிரீடாதிபதி யாகிய இந்திரத்துயம்மன் எனவன், உயிர் தொலைவு உற்றபின் = உயிர் நீங்கிய பின்பு, எறி நீர் பால் ஆழி உடுத்து ஓங்கிய = திகைனை வீசுகின்ற நீரமிக்க பாற்கடலாற் சூழப்பட்டுயிர்த்தபடந்திவினில் எய்தி = பரந்த சுவேதத் தீவினிடத்துச் சென்று, மாலோன என = திருமலைப் போல, வைகுண்டம் நகர் போகம் மகிழ்ந்து = வைகுண்ட நகரின் கண் அதுபவிக்கும் போகங்கள் போல எல்லாவற்றையும் அதுபவித்து, (அதன் பின்னர்) மேல் ஆம் அரு மறையோர் குலம் மேம்பாடு உற உதித்தான் = மேன்மை யாகிய அரிய வேதா கமங்களில் வல்ல பிராமணகுலமானது பெருமையுறுமபடி பிறந்தான்.

இவ்விதத்துயுட்பன இறந்தபின், சுவேதத் தீவினகண் சென்று திருமாலி னுருவம் பெற்று அங்குள்ள போகங்களை பெல்லாம் அறுபவித்து முடிந்தவுடன், மீட்டிப் உலகத்தில் வந்து பிராமணனாய் பிறந்தான் என்பதாம்.

சுவேதத் தீவானது அசுவமேதம் இராசரூபம் விச்சுவதித்து பிராமமேதம் பிராமமேதம் பவுத்திரமேதம் பசுபாத முதலிய யாகங்களும், திருமால் வழிபாடு, சிவசம்பந்தத்தை யடைய வேண்டுமெனனும் இச்சை முதலியவும் ஆகிய புண்ணியங்களை யுள்ளவர்கள் இவ்விதத்தை யறுபவித்தற்கு இடம்புள்ளது அது சமீபிரன் டோனற வெண்ணிற மயமாய், ஆதியரிவந்தம் முசலிய போகபுரி யாறினும் சுவர்க்கலோகம் மனோவதி முதலிய பதவிகளினூஞ் சிறு அளவு, கோகமீ, டொருள்கள அளவின்றி நிறைப்ப பெற்று, சூரியரெனினி மயமான பலதானங்களையு முடையது இதன்கண் இருப்பார யாருஞ் சந்திரன் டோனற வெண்ணிற பதராய, கோய், துண்டம், மூடி, துயில், நகை, திசைமுதலிய வினறி, குற்ற நீங்கிய மனத்தராய், வேதாகம் உபரிடநங்களை யாராய்ந்து சிவமே டெய்யொருள என்ககொண்டு அவரை பகோராததிரக வியாணிப்பவர்கள். அன்றியும் சீதரமூர்த்தி போலப் பஞ்சாயுதங்களை நூநறி, கௌத்தவ ரத்தினம் பூண்டு, சிவற்சம் எனனும் மறுபொருதியு மாப்போடி அவர் உருவம் பெற்றுப் போகங்களை நுகாவார் ஆகலின் இவனும் அவவாறு நுகாந்தான் எனக. வைகுண்ட நகாப் போகம் மகிழ்ந்து = சுவேதத் தீவினகணுள்ள நாராயணபுரம் எனனும் நகரினுள்ள போகங்களை பெல்லாம் நுகாந்து, என்று பெருள கொளனினுமாய் இவற்றின் விரிவுகளை இதனில், பில்க்குநலிய தீவுகளினியற்கை யுனாதத அத்தியாயத்திற் காண்க தத்துவஞ்ஞானஞ் சாரும் ஓர்பினனை பிறகஞாமயின் அக்குலத்துதிகஞ் இருபத்தொரு தலைமுறைச் சந்ததியாரும் முததி யடைவார என்பது ஆனஞோ வாககாகலின், எனமே இவ்விதத் துய்மனனும் சிவஞானபடைநது சிவபாயுத்குடி முடிபையாடை தற்குத் தவருசெய சாதிமகிய பிராமண குலத்திற பிதந்தானாகலின் அகருலத்தார்க்குப் பெருமை வந்ததென்பான் “மேலாமரு மறையோருல மேற்படுற வுதிததான், என்று கூறினான் ஆனே “மூவேழ் சுற்றமு முரணுறு நாகிடை-யாழா மேயுரு ளரசே போற்றி”, என்று நீருவாசகத்திற் திருவாய் மலார்புருளி யதனு னறிக

(உ௬)

அருமாமக முறுநற்பலன விழையாதினி தாற்றி
வருநாளிலென னுருவாமொரு கலைவந்தெதிர் மனன
விருதானமலா பணியாமகிற வெய்தா வடையாளந்
திருமாலது நீயானாகொ லெனமாதான செயவான்.

(இ-ள்) அருமாமகம் = (ஆருனம் உட்படவித்த பிராமணன்) அருமையாகிய பெரிய யாகத்தை, உறு பல பலன் விழையாது = அத்தனாவருகின்ற நன்மையாகிய பலனைப் பெற விரும்பாது, இனிது ஆற்றி வரும நாளில் = இனிமையாகச் செய்து வருகின்ற காலத்தில் ஒருநாள், என உருபும் ஒரு கலை = எனது வடிவாகிய சத்திகளுள் ஒரு சத்தியானது, எதிர்வந்து மனன = அவனுக்கு எதிரே போய்ப் பிரசன்னமாக, மகிழ்வு எய்தா = அவன களிப்படைந்து, மலர் இருதாள பணியா = செந்தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, அடையாளம் திருமாலது = (அனனையே நினது அடையாளங்கள் யாவும்) விட்டிணு பகவானது அடையாளங்களபோலிருக்கின்றன, நீ யார் கொல் என = நீ யாவனோ எனக்கு உணர்த்துள்வாய் நீன்று கூற, மாது உணர்செய்வான் - அச் சத்தியானவன் சொல்வாளாயினான்.

கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது யானா - இதில், ஐ சாரியை எய்தா என்பது ஆகார வீற்று உடன்பாட்டு வினையெச்சம். அந்தணாக்கு யாகஞ் சிறந்ததாகலின் ஒழுகக் தவ

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுஎ

ருது செய்தான் என்றும், அவ் யாகத்தை யிப்பற்றிப் பிட்டுத் தும் அதற்குரிய பலனை விரும்புபவன் திடீர்காமியமாக இயற்றினான் என்றும் கொள்க. “வேண்டுகூல வேண்டும்” என்ற வாமை மஹத்து - வேண்டாமை வேண்ட வரும்,, என்று நாயனா அருளியதும் இக் கருத்தேயாம் (உச)

மனதற்றுள வந்தாராபுனை மாயனமணி மாயை
யெனதற்புது மொடுநீயெனை நினைவாயிதை யாழியிற்
சென்றுமறவா மருளுமபடி செய்யே னுயர்ஞானக
தொனறிற்சிவ னருளாலவ னாடி நீழ்வி னுறையாப.

(இ-ள்) நீ என்னே = அந்தணனே நீ என்னே, மன்றல னுளவம் தாராபுனை மாயை வாகனை பொருந்திய துழாய் மாலையை பணிந்த திருபாலினது, தனி மாயை என்று = ஒப்பற்ற மாயா சத்தி பென்று, அற்புதம் ஒடு நீனவாய் = ஆச்சரிபத் தோழி ம எண்ணக் கூடவாய், இறை அடியில் சென்று உறவார் = சிவபெருமானது திருவடிநா னத்திற் பொருத்தி நிலைத்துள்ளான், மருளுமபடி செய்யேன் = மயங்கு படி. செய்பவரட்டேன, (ஆகலால்) சிவன அருளால் = சிவபெருமானது திருவருளினாலே, உயர் ஞானத்து ஒன்றின = மேலாகிய அச்சிவஞானத்தில நீயுட் பொருந்தி நிலைத்தால், அவன் அடி நீழலில் உறை வாய் = சிவபெருமானது திருவடி நிழலில் உற்று வாழ்வாய்.

திருவடி ஞானம் எனினும், சிவஞானம், அருண்ஞானம், பரஞானம், அத்துவித ஞானம், சன்மார்க்கம், மெய்ஞ்ஞானம் எனினும் ஒன்று பரப்பாச ஞானங்களால் இறைவனை யறிதல் கூடாமையானும், மெய்ஞ்ஞானத்துள்ளும் அபர ஞானங்களாலும் சாயுச்சியுஞ் சார்தல் கூடாமையாலும், உயர்ந்த ஞானமாகிய திருவடி ஞானத்தினால் முத்தியடைவாயாக என்றதாம் அககினித்தமட்டு செய்ய வல்லாதுக்கு அககினி கூடாமையும், ஓளடத மங்கிர முள்ளர்க்கு விடமேறாமையும் உண்மையாமாது போலத் திருவடி ஞானம் அடைந்தார்க்குச் சஞ்சித ஆகாமிய வினைகளோடு, சுபத்தம் மத்தம் தீவிரம் என்றும் மூலகைத்தாய பிராரத்தவினையும் வாதிக்க மாட்டாவாக, பாணையும் வாதியாது எனதுணாக (உரு)

எனனுமபுவி புனறிவளி வெளியாயிவை யெய்தாத்
தனியோபொரு டனையானறி வகைசாறறுநி யெனன
நினையுமபடி யுலகுண்டரு ணெடுமால்சொலு மெனன
வனையோனுட றடவந்தலா மயிலன்பி னாகனருள்.

(இ-ள்.) எனலும் = என்று மாயாசத்தி கூறுதலும், புவி புனல் தீவளி வெளி ஆப = பிருதிவி அப்பு தேடி வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களாகியும், இவை எய்தாத் = இவை யாகவும் பெறாத, தனி ஓர் பொருள் தனை = ஒப்பற்ற ஏகமாயுள்ள பதிபொருளை, யான அறிவகை சாற்றிது என்ன = ஏறியேனாகிய யான தெரிந் தடையும் உபாயத்தை யுணர்த்துள்ள வேண்டும் என்று அந்தணன கேட்ப, அலர் மயில் = தாமரை மலரில் வாழும் மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாயாசத்தி யானவன், நினையும் படி = (நீ யப்பொருளை யறிந்து) தியானிகின்ற வழியை, உலகு உண்டு அருள் றெடு மால் = உலகத்தினை விழுங்கி மீளவும் வெளிப்படுத்தி யருளும் றெடிய திருமால், சொல்லும் என்ன = உபதேசிக்கும் என்று கூறி, அனபின் அனையோன் உடல் தடவந்து = அன்பினாலே யம்மறையவனது சரிசரத்தினைத் தழுவி, அகனருள் = மறைநது சென்றான்.

பிருதிவி முதலாய புதங்கனாகியும், அவை யல்லவாகியும் இருக்கும் ஓர் தனிப்பொருள் என்றதனை “உல்கெலா மாகிவெறா யுடனுமா பொளியா யோங்கி, என்ற சீவஞான சித்தியாரிச் செய்யுளால் அதிக சாயலால் மயில் உவமான மாயிற்று, சாயல்=மென்மை. ()

புருவத்திடை யிருகண்கள் புருத்திப்புல னேந்தும்
வெருவுற்றிடு விடயங்களி னெய்தாது விலக்கி
யருவத்துறு மான்மாவினை யான்மாவி னெடுக்கி
மருவுற்றிடு துளவோனடி மனனித்திடு போழ்தின.

(இ-ள்.) இருகண்கள் புருவத்து இடை புருத்தி=(இந்திரத்துப்பம் மனுகிய வேதியன்) தன் இருகண்களையும் புருவங்களினை நடுவே செலுத்தி, ஐந்து புலனும் = பஞ்ச புலன்களையும், வெருவு உற்றிடு விடயங்களின் எய்தாது விலக்கி = பயப்படாத தக்க விடயங்களிலே போகாமற் றடுத்து, ஆன்மாவினை—சீவான்மாவை, அருவத்து உறும ஆன்மாவின் ஒடுக்கி = அந்தரியாமியாய் நிலவும் பரமானமாவோடு ம ஓரண்டற வொடுக்கி, மரு உற்றிடு துளவோன் அடி=வாசனைபொருநுகிய துழாய மாலைப்படிபட நாரணக கடவுளின் திருவடிகளை, மனனித்திடு போழ்தின்=தியானித்த அககாலத்தே.

இதுமுதல் இருசெய்யுட்கள் ஞானம். ஐம்புலன்களாவன—சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிம்குவை, ஆக்கிராணய என்பன இவற்றின் விடயங்களாவன—சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்பனவாம். ஒற்றுமை நயத்தாற் பதிப்பொருளுக்கு ஆனம் சத்தத்தினை வேதாகமாதிகளின் சிலவிடத்துக் கூறப்படுதலால், ஈண்டும பதினாய் ஆன்மா என்றதாம். ஏகானமவாதிகள் ஆகிய மாயாவாதிகள் ஆன்மசத்தம் பிரமம் ஒன்றற்கே யுரிய நென்று கூறலின், அதனை மறுத்து+ சைவசித்தாந்தப்படி பசுவர்க்கத்திற்கும் உரிய நென்று காட்டியதாய் என்க (உள்)

செந்தாமரை மலாமாதிரு முலையானே தினைக்கு
மலநாசக லத்தோனுயா மறையோனெதி ரணுக
கொந்தாமலா தாவாமொழி குழறவிழி களியா
வெந்தாயென நிருதாணமலா மெழுவண்ண லிசைப்பான.

(இ-ள்) செம் தாமரை மலர் மாதா=செந்தாமரைப் பூவின்கணிற்றுக்குந் திருமகளினது, இரு முலையானே தினைக்கும=இரண்டு கொக்கைகளாகிய யானைகளும் உழைக்கப் பெறுகின்ற, அம தார் அகலதோன=அழகிய மாலைபூனைத் தார்பிளையுடைய திருமால், உயர் மறையோன் எதி அணுக=பேனையை யுடைய வேதியனுக்கு முன்னேதோன்றி நிற்க, எந்தாய என—எமது தந்தையை பொத்த கடவுளே எழுந்தருளியேயோ என்று, மொழி குழற=உண்கள் திமொறத் (துதித்து) விழி களியா=கண்களாற் கண்டி களிய புறம், மலர் இரு தாள் = தாமரை மலர்போன்ற இரு திருவடிகளினும், கொத்து ஆர் மலர் தாவா தொழ = கொத்துகளாக நிறைந்துள்ள புட்டகளைச் சொரிந்து வணங்கிநிற்க, அண்ணல் இசைப்பான்=திருமால் உபதேசிப்பா ராயினார்.

இச்சரித்திரத்தை இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நாரதர் முதலிய முனிவர்களும் கேட்பச் சொல்லுகின்ற திருமாலே, தம்மைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாக வைத்துக் கூறிப்பது என்னெனின் மூர்த்தி பேதத்தா லென்க. தாவா குழற களியா என்பன தூவி, குழறி, களித்து எடை பொருள்படுதலால் செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு இறந்தகால வினை பெச்சங்களாம். கொத்து-மெலித்தல் விகாரம்.

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௬

கருதரு தத்துவம் விபூதி காரிய
மருவுகா ரணமபிர விடத்தி மற்றவை
தெருளிஞோர் துயாடுநி செல்ல வேண்டி
ரானடிப் பூசனை யாற்றல் வேண்டுமால்.

(இ-ள்) ஸ்ரீயர் நெறி செல்ல வேண்டி = (அந்தணனே!) உயர்வாகிய முத்தி நெறியையடைய விரும்புவோர், கருத அரு தத்துவம் = நிலைத்தற்கரிய பதி பொருளின் இலக்கணங்களையும், விபூதி = அதனது ஐசுவரியத்தையும், காரியம் = அந்நாற் காரியப்படுகின்ற உலகத்தையும், மருவு காரணம் = அக்காரியத்திற்கு வேண்டிய காரணங்களையும், பிரவிர்த்தி = அக்காரணங்களால் தொழிற்பட்டு வரும் விதத்தினையும், மற்றவை = ஆறிய வேண்டிய மற்றவைகளையும், தெருளின ஓர்ந்து = குருமுகத்திற் செளிவாக அறிந்து, (அதன்பின்னரே) அரசன் அடி பூசனை ஆதரஸ் வேண்டுமே - எவ்வெருமானது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டுமே.

அந்தணனே! மூமுட்சத்துவ முள்ளோர் தத்துவம், விபூதி, காரியம், காரணம், பிரவிர்த்தி யென்னுய ஐந்தினையும் முகையாக அறிந்து எவ்வெருமானது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டுமே என்பதாம்.

கருத-அக்கருதொருத்தல். தத்துவம் = உண்மை. பொருள் பதிப்பொருளின் இலக்கணங்கள் ஆவன-சொருபலககணம் தடத்தலககணம் என்பனவாய் மற்றவைகளாவன- வருணபேதம், ஆசிரம முறை, சமய நினைபயம், காலப்பிரமாணம், விதிவிலக்கு, பிரளயக் கூறுபாடு, நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், சமய சட்கசமயாதிருதலியனவாய் (2-6)

ஓதிய வருணால் லொழுக்கம் பூண்டு
காதலில் வருகிமிழ்ப பனைத்துங் கையொரீஇ
மாதாக்கா சுகத்தினே மாயை யென்று
ராதியம் பரஞ்சுட ராகப் பாவிப்பாய்.

(இ-ள்) ஓதிய வருணம் நல ஒழுக்கம் பூண்டு = சொல்லப் படுகின்ற வருணத்திற் குரிய நலலொழுக்கங்களாக கைக்கொண்டு, உறு காதலின் வரு கிமிழ்படி அனைத்தும் = அவ்விசை வயத்தாற்பொருதிய அவாவினாலே யுண்டாகின்ற பந்தங்கள் எல்லாவற்றையும், கை ஒருவி = கைவிட்டு, மாதர் கூர் சுகத்தினே மாயை என்று = ஆசையை வினைவிக கின்ற சுகத்தினே மாயாசமபந்தமுள்ளது என்றும், உயிர் ஆதியம் = ஆன்மாவுக்கு முதன்மையாய் உள்ளது, அம் பரஞ்சுடர் ஆக பாவிப்பாய் = அழகிய பரஞ்சோதி வடிவாகிய பதிப் பொருளே என்றும் அறிந்து பாவனை செய்யக் கடவாய்

ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரு மாதலின் முற்கூறப்பட்டது அவ்வொழுக்க மாவது “அறு வகைப்பட்ட பாபபண்ப் பக்கமும்,, என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி ஒதல் ஒதுவித் தல் முதலாய் அறுவகைத் தொழில்களையாம். அவற்றை வரும் அத்தியாயத்திற் காண்க. அவாவினால் உண்டாகின்ற பந்தமாவது, மண் பெண் பொன் எனது மூவாசை. மாயை என்றதற்கு மித்தை என்றும், உயிர் ஆதியம் பரஞ்சுடர் ஆகப்பாவிப்பாய் என்றதற்கு உன்னேப் பரப்பிரமமாகப் பாவனை செய்வாய் என்றும் பொருளுரைப்பார் ஓர் சாரார் (1)

பாவனை தானுமுப் பகுதி யென்னுரு
யோவிற வுணர்வதொன தவ்வி யத்தமேற்
ருவற் வுணர்வதொன றெனறு தற்பர
மேவரும் பாவனை யென்பா மேலையோ.

(இ-ள்) பாவனை தானும் பகுதி=தியானமும் மூன்று வகைப்படும், ஒன்று என் உரு உணர்வது ஒன்று=நீங்குத லிலலாமல் எனது சொருபத்தை யுள்ளவாறு அறிந்து தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேல அவ்வியத்தம் தா அற உணர்வது ஒன்று = என்னை மேலான அருவமாகக் குற்றமின்றி யறிந்த தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேலு அரு தற்பரம் பாவனை ஒன்று=இவை பிரண்டனையு பொருந்துதல் இல்லாத தற்பரமாகக் கண்டு தியானிப்பது ஒன்றாகும் எனது, மேலையோர் எனபா=பெரியோர் கூறுவர்.

நான் சாரியை=உயமை-6௪௪ வுயமை ஒ-முதலிலைத் தொழிற்பெயர் உருவ தியா னத்தை அக்கரப்பாவனை யெனவுப், அருவ தியானத்தை மகைஸ்வரிய பாவனை யெனவும், தற்பர தியானத்தைப் பிராமி பாவனையெனவும் கூறுவா உருவமாவது—அர்த்த நாரீ சுரர், சோமாஸ்கந்தர், சடாபதி, பிஷாடனா முதலிய இருபத்தேறது கேவல வடிவங்க ளும், விநாயகர், உமை, சுப்பிரமணியா முதலிய யோகபோக மூர்த்தங்களும். அவ் வியத்தம்=வெளிப்படாதது, ரூகமும் உரு அது சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்னு நான்கு மாய தற்பரமாவது இத் தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்து ஒரு குணம் இது செயன் முத லிய கற்பனைகளின்றி விளங்கும் பொருள் அதனை “பலகலையாகம வேதம், நீன்னுத் திவப்பிரகாசத் திருவிருத்தாநாம அறிக (நக)

முடிவிலினை மொழிந்தருள பிரம மாலயத்
கடிமுடி தேடுதற் கரிய தாகுமச்
சுடரினை நறுமலா தூவிக் கைதொழி
நெடுவறு முத்திவீ டதனி லொனறுவாய்.

(இ-ள்) முடிவிலில் மொழிந்திடு பிரமம்=இறுதியிற் கூறப்பட்ட தற்பரமாகிய பிரமம் பொருளானது, மால் அயன் கு அடி முடி தேடுதற்கு அரியது ஆகும்=திருமால் பிரமன் எனபவர்களுக்கும் அடியையும் முடியினையுந்தேடி யறிதற்கும் அருமையா யுள் ளது, அ சுடரினை=அந்த ஒளிவடிவாயுள்ள பரமசிவத்தை, நறு மலர் தூவி கை தொழின்= மல்ல புட்டங்களால் அருச்சித்துக் கைகூட்டி வணங்குவையாயின, ஒடிவு அறு முத்திவீடு அதனில் ஒன்றுவாய்=நிங்குதலிலலாத சிவசாயுச்சிய முத்தியிற் சேர்வாய்.

இதனும் சிவோகம் பாவனை செய்யின் முத்தியுண்டாம் என்றதாம் ஆன்மாவானது வேத சாத்திரமுதல் நாத தத்துவ பீறுவுள்ள பாசஞானங்களாற் சிவனைத் தேடிக்கிழாக நாடலால் அதனைத் திருமால் எனவும், பாசஞானத்தால் நானே பிரம மென்று மேற் கொண்டதனைப் பிரமன எனவும் உருவகித்ததாகவும் உய்த்துணரப்படும் ஆகவே பாச பாச ஞானங்களான் அறிவருந்தகைபது சிவமென்க. (நஉ)

எனத்தொழு திந்திரத் துயம்ம நேத்துறத்
தனிப்பர தத்துவம் விபுதி காரிய
நினைப்பில்கா ரணம்பிர விருத்தி நீயெவன
மனகருவு வுளாயென மகிழ்ந்து கூறுவான்.

இந்திரத்துய்யம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௭௧

(இ-ள்) என=எனநிவ்வாறு திருமால் கூற, இத்திரத்துய்யம்மன் ஏத்து உறு=அந்த னனுயிருந்த இந்திரத்துய்யம்மன் என்பவன் அபிதது, அபி பரதத்துவம் எவன் = ஒப் பற்ற பரதத்துவ மாவது யாது, விபூதி காரியம் எவன்=விபூதிபெண்டிது காரிய மென் தம் யாது, நினைப்பு இல காரணம் எவன்=நினைத்தற்குரிய காரணம் எனவது யாது, பிர விருத்தி எவன் = பிரவிருத்தி யெனவது யாது, நீ எவன் = நீ எதன்னை யான் (என்னு மிவற்றை) மனக்கு உற உனை என=எனமனத்திற்குப் படியுமடிக உடையே சித்தமுளவேண் டம் என்றுகேட்க, மகிழ்ந்து கூறுவான்-திருமால் மகிழ்ச்சி கூறுது சொல்லு ராயினார்.

“எவனென் விருவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்,, எனா விதிபா, எவா என்னு) விருவினைக் குறிப்பு முற்று இருவினைக்கும் பொதுவாய் வரவது அப்போதிலு க்கு கொள்க. மன உரு டனக்கு எனப புணர்ந்தது. அ-சாரியை (௩௧)

நித்தியா னந்தமாய் நிமல மாயருஞ்
சித்ததா யேகமாம பிரமம் சோபா
தத்துவ மகனயிசு சரியம், ராவிலசி
விர்த்தக முஸிவா விபூதி யாகுமால்

(இ-ள்) வித்தகம் முன்வர = சுதரா பாட்டியுடைய வேதுவர் நிரேட்டனே ! நேர் பரதத்துவம்-நீ ஆராயந்த பரதத்துவ மாவது, நித்தியா ஆனந்தம் ஆம் -- என்றும் ஆனந்த மய ராகியும், நிமலமாய்=மலமில்லா சாய், அரு சித்தது ஆம் - அறிதற்கரிய நுரையாய் ராகியும், ஏகம் ஆம் பிரமம்=ஒன்றாகியும் விளங்குகின்ற சிவராகிய பிரமப் பொருளே யாகும், தா இலசீர் விபூதி=சூற்றிறந்த விரப்பினையுடைய விபூதியாவது, அதன் அயிச்சரியம் = அந் தற்பரசிவத்தினது ஐசுவரியம்களையாம்

ஆல-அசை, வித்தகம் எனட்டனை வித்=அறிவு, அகர = மனம் எனக் கொள்ளிற்று மா ம பரதத்துவ மாவது பிரமம், அதாவது சிவம் அதனை “ஆகிய ரேவு மற்றை யந்தமு மினி யொன்றாய்ச் - சோதியாம் பிரமம் தானே தாமதிக கணணி யெந்தை - வேரமு மவனை யின்னும் விளங்குற வறியா தென்றம்-பேதைமை மறுட ரேயோ வவனிலை பேச வல்லா. ,, என்று இந்நூலை முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட செய யுளானுணாக. விபூதி யிவைபெனபதனை இதனில், விபூதி யுரைத்த அத்தியாயத்திற் காண்க நித்தியானந்தம் - வடநான முடிபு ஐஸ்வரியம் எனவது அயிச்சோரியம் என நின்றது விபூதி=அழிவற்ற செல்வம். (௩௨)

காரியஞ் சுகமதன காரணந்தனித்
தேருமவ வியத்தமவ் விறைவன் செய்தொழி
னோபெறப் படைத்தவை யளித்து நீக்குத
லோரில் யானதற் குயிராகு மொணசுடர்.

(இ-ள்) ஒரில்=ஆராயுமிடத்து, காரியம் சுகம்=காரியமாவது பிரபஞ்சமாம், காரணம் தேரும தனி அவ்வியத்தம்=அதன் காரணமாவது ஆராயப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அவ வியத்தமாகும், அ இறைவன் செய் தொழில்=அப் பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானால் இயற்றப்படுகின்ற பிரவிர்த்தியாவது, நேர் பெற படைத்து=முறைமை பொருந்தச் சீருட் டித்து, அவை அளித்து நீக்குதல்=அவ்வாறு படைத்தவைகளை யெல்லாம் காத்தும் அழிக் தும் வருதலாம், யான அதற்கு உயிர் ஒண் சுடர் ஆகும்=நான் அப்பிரபஞ்சங்களுக்குப் பிராணமயமா யிருக்கின்ற அழகிய சோதிப்பொருளாம்.

அவ்வியத்தமாவது அசுத்தமாஸாயி என்னும் தோன்றிய மூலபூரி கிருதியாய் பகேசுர மூர்த்தியின் சத்தியாம். அது சாத்துவிகம் இராசத்ம் தாமதம் என்னும் முக் குண சமத்துவமாக ரின்ற விடத்துப் பிரதானம் எனவும், பிரகிருதி எனவும் பெயர் பெறும். இப்பிரகிருதி மாயையும் புருட தத்துவமுஞ் சேர்ந்த விடத்துச் சகமுற்பத்தி யாகின்றது. ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு முற்காரணம் மாயை, துணைக்காரணம் சிவசத்தி, நிமித்தகாரணம் சிவமாம சிலர் முதற்காரண மென்னாது, அவாந்தர காரணமாயுள்ளது இப்பூலப் பிரகிருதி யென்றும் கொள்வர், பிரவிர்த்தி=முபந்தி. பிரகிருதியி னின்றும் தோன்றிய முக்குண தத்துவமுதற பிருதியி யிறுபுள்ள பிரபஞ்சங்கள் தோறும் விட்டுண வின் சத்தி யுயிர்போல வியாபித்து நின்றலின “யானதற குவிராகு மொணசுடர்,, என்று கூறியதாம். (௩௫)

என்பவை யரிதப் வினிதி'னோர்துயர்
வன்புல னடகிய யோக மாட்சியாற்
றென்புலக் கூற்றுயிர் குடித்த சேவடிக்
கன்புபூண் டிடுதியென மறையக் கூறுவான.

(இங்) என்பவை அரில் து இனிதின் ஓர்ந்து=என்று சொல்லப்பட்டவைகளைக் குற்றமறச் செவ்வனே ஆராய்ந்தறிந்து, வன்புலன் அடக்கிய=வலிய ஐம்புலன்களையும் ஒழிக்கிச் செய்தினை, உயர் யோகம் மாட்சியால்=மேலான யோகசாதன மாண்பினால், தென் புலம் கூற்று உயிர் குடித்த=தெனநிசைக்கணுள்ள யமனது உயிரையுண்ட, சே அடிக்கு=சிவபெருமானது செவ்வையாகிய திருப்பாதங்களின பீது, அன்பு பூண்டிடுதி என்று அறைய = இடையறுத அன்பினை வைக்கக்கடவாய என்று திருமால் சொல்ல, கூறுவான்=(பிராமணனாகிய இவ்விதரத் துயமமன) சொல்லுவான

என்பவை இதில படுவிருதி தொக்கது “அறங்கா காலி னுன்மறை முற்றிய-வநங் கோட்டாசாற் கறிபத் தெரிந்து,, எனப் பனம்பாராஜர் பகர்த்தாகு அறிப என்றான. திருவடியில் இடையறு தனபு பூண்டொழுதிய மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு வந்த மா ணத்தை நீக்கி அழியாபட்டவியில் வைத்தகடவுள் நினைபும வைப்பான் ஆகலின், அன்பு பூணதி யென்றதாம். அனவின விசேடத்தை “அனபுரு சிவமுயிரன் டென்ப ரதிவிலா-ரனபே சிவமாவ தாரு மறிவிலா-ரனபே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி-னன்டே சிவமா யமாந் திருப பாரே,, என்ற நீருமீதீர்த்தானும் அநிக சேவடிக்கு-உருபு மயக்கம். (௩௬)

உத்தம வருணநல் லொழுக்கஞ் சார்த்துவம்
பைத்தலை யரவணி பவள வராசடை
யத்தனைப் போறறுகென மருளிம்கூறினே
யுத்தம வருணமயா தொழுககம் யாதரோ.

(இங்.) உத்தம = புருடோத்தமனாகிய திருமாலே! , வருணம் நல் ஒழுக்கம் சார்ந்து=வருணங்களுக்கு உரிய நல்லொழுக்கத்தில் நின்று, வெம் பை தலை அரவு அணி= வெவ்வி ய படத்தைக் கொண்ட தலையை யுடைய சார்பங்களை யாபரணமாகத் தரித்த, பவ ளம் வார் சடை அத்தனை=பவளத்தைப்போன்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெரு மானை, போற்றுக என்று அருளில் கூறினே=துதித்துப் பூசிக்கக் கடவாய் என்று கிருபை யோமும் உடதேசித்தருளினே, உத்தம வருணம் யாது = முதன்மை யாகிய சூலம் யாது, ஒழுக்கம் யாது=அதற்குரிய நல்லொழுக்கம் யாது.

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எக

அரோ - அசைகிலே, புருடாகளுக்குட் சிறந்தவனுதலின் திருமாலுக்குப் புருடோத் தமன் என்று பெயர் டவனம் கிறத்தினும் சடையினை பொத்தது சடையின் பெயர் கடாத்தாமம். திருமால் கூறினதாவது “ஒதிய வருணல லொழுககம் பூண்டு, என்று முன்னாக் கூறியதாம். மத்திம அதம வருணகளுமா இருத்தலின், உத்தம வருணம் யாது என்றதாம். “தத்தம வருணல லொழுககஞ் சாரந்துவெட,, எனவும் பாடம். (௩௭)

மூன்றுபா வளையுடைத் தெனமொழிந்தேநா
ரானறமெயலு ரூரானமே தளபப ருஞ்சகம்
தோன்றிய வாறெது தோற்ற மெத்துணை
யேன்றகன மரபின தியலபி யாவையால்

(இ-ள்) மூன்று பாவனை உடைத்து என = மூலகைப் பாவனை யுள்ளதென்று, மொழிக் கூறு ஓர் ஆனற பெய் ஞானம் ஏது = சொல்லிப் பூட்டிற்ற சிறந்த மெய்ஞ்ஞான மென பது யாது, அளபப அரு சகம் டோன்றிய ஆறு எது = அளவை செய்ய இயலாத உலகம் கள உண்டாய விடும் எய்யாடி, தோற்றம எதுணை = சிறுத்திப்பின் வகை பொத்தனை, ஏன்ற லல மரபினது இயல்பு யாவை = ஒரு து முள்ள லல வமிசமாகளது பரம்பரை பெவை.

மொழிகூறு - மூறெச்சமாய நின்றது சகம் தோன்றியவாறு என்றது பிரபஞ்சத் தோற்றத்தை தோற்றம் என்றதனால் பிரகிருதித் தோற்றம்; பலவகைத் தோற்றம், தயோ குண சிறுத்தி, பாவதி தேவியார் தோற்றங்களும் கொள்ளப்படும் நனமரபு என்றதனால் பிருகு முதலிய முனிவர்களும், சுவாயம்பு முதலிய மதுவரசர்களும், சூரிய சக்திர குல மன்னர்களும் வமிச முறையினையு கொள்க. ஆல்-அசை. (௩௮)

அறையும் வந்தரத் தளவை யாதுகொல்
பெறலரும விரதமா சாரம யாவையின
னிறைபுனத் தீர்த்துமெது துணைய நீள்கட
ரெறிகுதி முதலகோ ணிலைக ளெனகொலாம.

(இ-ள்) அறையும் மவந்தரத்து அளவை யாது = சொல்லப் பட்ட மதுவரசரான ஆயுளின் வரையறையாது, பெறல் அரும் விரதம் ஆசாரம் யாவை = அடைதற் கருவிய யாகிய விரதங்களும் ஆசாரங்களும் எவை, பின் கிற புனல் தீர்த்தம் எதுணை - ஆயு ளும நிறைந்த சலத்தினையுடைய தீர்த்தங்கள் எவ்வளவு, நீள்கடா எறி கதிர முதல கோள் நிலைகள் என் = மிருகத் ஒளியைப் பரப்புகின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களின் மலை டலங்கள் எத்தன்மைய.

கொல் இரண்டும் ஆம் ஒன்றும் அசைகள் விரதம் என்றதனால் விவூசை, கிரசரம், சாந்திராயணம், அக்கினிகாரியம், சிராதத்தம், யோகம், தானம் முதலியன கொள்ளப்படும். ஆசாரம் என்றதனால் நித்தியகர்மம், பொதுவிதி, கல்லொழுக்கம், அல்லவை பொழிந்தல், சூதகாசெளசம், பிராயச்சித்தம், பிரமசுரிய முதலிய ஆச்சரியங்களும் பெறப்படும் தீர்த்தம் என்றதனால் பிரமம், சூருக்கள், கோகன்னம், சித்தவாசம், கன்னி, கங்கை, சோமம், விசுவம், காலிரி, விரசை, கருமதை, மகாகாளம், வையை, வைதரணி சித்திரம், சுவாமி, சுமூருணை, குபேரதுங்கம், பஞ்சநதம், மானசம், பாவநாசம், தேசாச்சவமேதம், மாதங்க பத்திரை, கேதாரம், கிடமிணவேணி, யமுணை, சாளக்கிராமம் முதலிய தீர்த்தங்கள் பெறப் படும். கோள் = கொளருதல், காலக்களை டளந்து கொளவது எனக் கிரகங்களுக்குக் கார

ணப்பெயர். அதனை முதனிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயராக வாவது, வினைமுதற்பொருள் புணர்ந்த கெட்டு முதனீண்ட பெயரொன்றாவது கொள்க. (௩௧)

நீணிலப் பரப்பத னீள மெத்தனை

காண்வரு தீபமால் வரைத டங்கடல்

யாணர்வெண் டிணைநதி நதங்க ளெத்தனை

மாணுற வினிதினின் வழங்கென றேறுதினான்.

(இ-ள்) நீள் நிலம் பரப்பு = நிலைத்தலையுடைய பூமண்டலத்தின் அகலமும், நீளம் எதுணை=நீளமும் எவ்வளவு, காண்வரு தீபம் மால் வரை = காணப்படுகின்ற தீவுகளும் பெரிய மலைகளும், தடம் கடல் = விசாலமான சமுத்திரங்களும், யாணர் வெள் தினா நதி நதங்கள் எதுணை = புதுமையாகிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய நதிகளும் நதங்களும் எவ்வளவு உள்ளன, மாண் உற இனிதின் வழங்கு என்று = மாட்சிமை பொருந்த நன் மையோடும் உபதேசித்தருள்வாயாக என்று, ஒதினான்=சொன்னான்.

பூமண்டலம் தீவு மலை கடல் நதி நதம் இவை யெவ்வளவு உள்ளனவென்றும், அவை களின் அகலநீளங்கள் இவ்வள வென்றும் உணர்த்தி யருள்வீராக என்று இந்திரத்துயம்ம மனைய பிராமணன் கேடான் எனபதாம். நதியாவது மேற்றிசையினின்றுவ கீழ்த்திசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப்படும் ஆறு. நதமாவது கீழ்த்திசையி னின்றும் மேற் றிசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப் படும் ஆறுகும. இனிவருவன தொகுத்தும் வகுத்தும் முனனர்க் காட்டியவற்றையெல்லாம் விரித்துக் கூறுவனவாம். (௪௦)

கோட்டமில் குணத்தினான் குடந்தம் பட்டவன

கேட்டவை முழுவதும் கிளத்தி யனபினால்

வேட்டிடு வரம்பல வீந்து விண்ணவா

தாடடுணை பரவவை குந்தஞ் சார்ந்தனன்.

(இ-ள்) கோட்டம் இல குணத்தினான் = கோணுதல் இல்லாத குணத்தை யுடைய திருமாலானவர், குடந்தம் பட்டவன கேட்டவை முழுவதும்=மிக்க வணக்கமுடையனாய் நின்ற இரத்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன் கேடப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அன்பி லால் கிளத்தி = அனபுடனே இவை யிவையெனத் தெரித்து, வேட்டிடு பல வரம் ஈந்து = அவன் விரும்பிய பலவரங்களையுங் கொடுத்து, விண்ணவர் துணை தான் பரவ=தேவர்கள் இருபாதங்களையும் வணங்கித் துதியாரிடுக, வைகுந்தம் சார்ந்தனன் = வைகுந்த பதவியை யடைந்தனா.

திருமாலானவர், இந்திரத்துயம்மனாகிய வேதியன கேட்டவைகளை யெல்லாம் தெரி யக் கூறி வரங்களும் கொடுத்துத் தேவர்கள் துதிக்க வைகுண்டஞ் சென்றார் என்பதாம்.

கோட்டம் = கோணல் அதனை “பொல்லா மரத்தின், கணக்கோட்டம் தீர்க்குநா லுத்தேபோன் மாந்தர் - மனக்கோட்டம் தீர்க்குநான் மாண்பு, என்றதனும் அறிக. குடந்த மாவது இரண்டிகையுந் துவசம்போல மாப்பிணைந்நம்படி கூப்பி, களிப்பினால் மெய்யிற்கொட்டி வணக்கி நிற்கும் ஓர்வகைக் கூத்து. அதனை “குடந்த மெய்கொட்டிக் கைகுவித்த லென்ப. ,, என்ற பிங்கலத்தைச் சூத்திரத்தால் அறிக. “குடந்தம் படமிக் கொழுமலர் சிதறி,, என்றார் கிருமுருகாற்றுப் படையினும். (௪௧)

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எதி

எழுகீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியலிருத்தம்.

ஆங்கவன றானும் துயிலுண வறந்த ஸ்ருமபெறற் குமரர்மே லாசை
கோங்கெழில் கவற்றிச சணங்குபூத் தலர்ந்த குவிமுலை மகளிரின புறுத
லீங்கிவை முதல யாவையு நீத்திட் டியானென தென்பவை நீக்கி
யோங்குசீ வான்மா வினைப்பர மான்மாத் தலையோடும் பிறிதற வொடுக்கி.

(இ-ள்) ஆங்கு அவனும் = அப்பொழுது இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன், துயில் உணவு அருந்தல்=நித்திரா செய்தல் ஆகாரங் கொள்ளுதல், பெறல் அரு குமரர்மேல் ஆசை = பெறுதற்குரிய புத்திரர் மீது வைக்கும் ஆசை, கோங்கு எழில் கவற்றி சணங்கு பூத்து ஒளிரும்=கோவகம் அருமபினது அழகினையும் வறந்தித் தேமல்படர்ந்து விளங்காநின்ற, குவி முலை மகளிர் இனபு உறுதல்=திரண்ட தனங்களை யுடைய பெண்களோடு போகஞ் செய்தல், இவை முதல யாவையும் நீத்திட்டி=இவைகள் முதலாய் விடப்புகுந் தினை யெல்லாம் வெறுத்து, யான் எனது என்பவை நீக்கி = யான் எனது என்று சொல்லப்படுகின்ற அகங்கார மாகாரங்களையும் தவிர்த்து, ஒங்கு சீவான்மாவின்=உயர்ந்த சீவான்மாவை, பரம ஆனமா ஓடும் பிறிது அற ஒடுக்கி = பரமான்மாவோடும் பேதமில்லாமல் ஒடுக்கச்செய்து.

தான் - ஈங்கு-தன் என்ன சாரிபா. இதுமுதன் முன்னும் குளகம் அந்தணன் தன் வீட்டை, தாரவீட்டை, புத்திரவீட்டை யென்னும் சஷுணத் திரயங்களைப் நீக்கித் தத்துவ சுத்திசெய்தான் என்பது போதும்.

நன்மக்களைப் பெறுதல் அருமை யாகலால் “பெறலரும் குமரர்”, என்றான். அதனை “விரிகட லமிழதமும் வேலை ஞாலமுந் - செருமுகத் தழலுமிழ சிறுகண்யானையு மெரிமணிக்குப்பையு மெளிதி னெய்தலா-மருமகப் பெறுதனமற் றரிய தென்பவே”, என்று இந்துலாசிரியன் கூறியதன னுணர்க. (சுஉ)

தன்னுள் மதனிற் சகமெலா நோக்கித் தானதிற் புகுந்திதா தொழுகி முன்னதின முன்ன யுனாயுணர் விறந்த முழுமுத லாகியொன றாகிப் பின்னமற் றினறிக் குணங்குறி கடந்த பிரமபா வனையினி லடையா வுன்னரு மியோகத துறங்கிந் சீவன் முத்தன யொழுங்கி னாளில.

(இ-ள்) தன் உள்ளம் அதனின் சகம் எல்லாம் நோக்கி=தன்மனத்தின் இடத்தே உலகமெல்லாவற்றையும் பார்த்து, தான் அதில் புகுந்திதாது ஒழுக்கி = அறிவுருவாகிய தான் சடப்பொருளாகிய அச்சகத்திற் கலக்காது சாட்சிமாத்திரமாக நின்றும், முன்னதின் முன்னம்=முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகியும், உரை உணர்வு இறந்த முழுமுதல் ஆகி=வாக்கு மனங்களுக்கெட்டாது நின்ற முழுமுதற் கடவுளாகியும், ஒன்று ஆகி=ஏகமாகியும், பின்னம் அற்று=பேதமில்லாமல், குணம் குறி இன்றி கடந்த பிரம பாவனையில்=குணமும் நாமரூப முதலிய குறிகளுமில்லாது அகோசரப்பட்டி விளங்கும் பிரமதியானத்தில், அடையா=சேர்ந்து, உன்ன அரும் யோகத்து உறங்கி=நினைத்தற்கு அரிய பாவயோகத்தில் நிலைத்து, நல் சீவன் முத்தனம் ஒழுங்கி னாளில = நல்ல சீவன் முத்தனம் இருக்கின்ற காலத்தில்.

இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன் தன்னுள்ளே உலகங்களைக்கண்டு அதனோடு கலக்காது சொல்லுதற்கரிய பிரமதியானத்தைக் கைக்கொண்டு பாவயோகத்தில் நிலைத்திருக்கும் காலத்தில் என்பதாம்.

சூருவி ஓபதேசமின்றித் தியானமும், தியானமின்றி ஞானமும், ஞானம் இன்றி மூர்த்தியும் கைகூடாதாகலின் இவனுங் சூருமொழிப்படி பிரமதியானல் செய்தான் எனக பிரம தியான மாவது தியானிக்கப்படுகின்ற சிவமும், தியானிக்கின்ற தானும், தியான மும் வேறல்ல வாகக்கண்டு தெளிதலாம். “வீறுசே ரிறையும் தானும் தியானமும் வேறென் னொது-தேறுத லழிவிலாத பிரமநத நியான மாறும்,, என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யு ளால் அதிக. பாவயோக மாவது உலக மெல்லாவற்றையும் புறத்துக் கண்டவாறே தன் னகத்துக் கண்டு அதனின் வேறாய் நிற்குநிலை (சாந)

பரிதியுஞ் செல்வ னுன்றாகக் கடவுள் பதியினி லேகெனப் பணிப்ப மருவிய யோக மாட்வியிற் பணிதோய வானிடைப் படர்ந்துசெல் போதின் விரிகதிர் விமான மெய்தலு மதன்மே லெவந்துயா விண்ணவர் முதலோ ரிருபுடை நடப்ப மானசோத் தரமால் வரைமிசை யினிதுசென நிறுத்தான்.

(இ-ள்) பரிதி அம் செல்வன் = சுதரிசன சக்கரத்தையுடைய அழகிய விட்டுணு மூர்த்தி (பிரசன்னமாகி) நானமுகம் கடவுள் பதியினில ஏகு என டணிப்ப=நான்குமுகம் களையுடைய சூரிய மண்டலத்திற்குச் செல்லக்கடவாய் எனக் கட்டளைவிட்ட,மருவிய யோகம் மாட்வியின் = தானகொண்ட யோகத்தின் பெருமையால், பணி தோய் வான இடை படர்ந்து=சூளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாய வழியாக விரைந்து, செல் போதின் = போகும் போது, விரிகதிர் விமானம் எய்தலும்=பரந்த ஒளியையுடைய தேவ விமானமொன்று வந்து எதிர்படதெலும், அதன் மேல் இவர்குது=அவ்விமானத்தின்கண் ஏறி, உயர் விண் ணவர் முதலோர் இரு புடை நடப்ப = பேலாகிய தேவர்கள் முதலிய கணங்களா யுள்ளார் இருபக்கத்தும் (உபசாரஞ்செய்து) போகாநிற்க, இனிது சென்று=சிறப்புடன் சென்று, மால் மானசோத்தரம் வரை மிசை இறுத்தான்=பெரிய மானசோத்தர மலையின் கண் வந்து தங்கினுன

நான்கு முகங்களையுடைய சூரியன் சிவசூரியன் ஆதலால் பின்னரக் காண்க சிவயோகி யர் தாரணை பன்னிரண்டனையு, தியானம் பன்னிரண்டனையுஞ் செய்து முடிப்பாராயின், அவர்களு ஐடபூத சித்திகளு முண்டாகும் அவற்றை இவ்விருபங்களாற பிறா காணு மலுத்தல், நிழலின்றி நிறமல், அருவாகி நிறமல், வெளியிடத்துச் செல்லல், அந்தரத்தைக் கடத்தல் என்பன ஆகாயசித்திக ளாகலின் இவனு ல வெளியிடத்துச் சென்றான் எனக் மானசோத்தர மாவது புட்கரத் தீவினக் ணுளளதாய், தேர் உருளைபோல வட்ட வடி வுடைத்தாய் ஐம்பதினாயிரம் பேரணை ஆளவுடைத்தாய் நிற்கும் ஓர் மலைபாட சூரியதேவ னே அமரங்கெழு, அதனைக் கொண்ட தீவின்குடி கடவுளா யிருத்தலால் ஆங்குச் சென்று தங்கினுன எனக் (சச)

ஆயிர கோடி வெங்கடாச செல்வ ரள்ளிருட் பிழம்பெடுத்த தருந்தும் பாயொளி மழுங்கப் புதுவெயி லெறிக்கும் பணிவரை முகட்டினுட் புருந்து தாயென வுலக முழுவதும் பூதத் தனிசகட ரதனைமுன னுதலு மேய்பே ரொளியா யருவுரு வாகு மெப்பப்பொரு ளுருவினெய் தியதே.

(இ-ள்) அள் இருள் பிழம்பு எடுத்து அருந்தும் = கெருங்கிய இருட்டொகுதியை யள்ளி விழங்காநின்ற, வெம்.கதிர் ஆயிரகோடி செல்வர்=வெப்பமாகிய கிரணங்களை யுடைய ஆயிரகோடி சூரியர்களது, பாய் ஒளி மழுங்க புது வெயில் எறிக்கும்=பரந்த ஒளி கள் எல்லாம் குன்றுமாறு புதுமையாகிய கிரணங்களை வீசுகின்ற, பணிவரை முகட்டின்

இந்திரத்துப்பம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௭௭

உள் புகுத்து=பனி பொருத்திய மலையின் உச்சியினுள்ளே பிரவேசித்து, உலகம் முழுவதும் தாய் என பூத்த = உலகமெல்லாவற்றையும் தாயினைப்போலப் பெற்று, தனிசுடர் அதனை மூன்றுதலும் = ஒப்பற்ற சிவபரஞ் சுடரைத் தியானித்தலும், மேயப் போன ஐயம் = பொருத்திய பெரியசோதி வடிவமாய், அரு உருத்திரம் மெய் பொருள் - அருவுருவுடைத் தாய் விளங்கும் உண்மைப் பொருளாகிய தட்டரச்சுவை, உருவின் எய்தியது = சுகளருபத் துடன் பிரசன்ன மாயிற்று.

இந்திரத்துப்பம்மனுடைய மறைபவன் மானசோத்தர மலையிலுடைய புகுத்து பரம சிவனைத் தியானித்தலும், அவர் சோதிவடிவமாய்த் தோன்றினான் என்பதும் மெய்யப் பொருள் எனனுஞ் சொல் சிவன் என்னும் உயர்நிலைப் பொருளை யுணர்ந்திருந்தேனும் அது அஃறிணைவாகக் காதலின், அத்தகைய எய்தியது என அஃறிணைமுறையிற் பெற்று நின்றது இதனைத் தோல்காப்பியம் சொல்லத்தகரம் “காலமுலகம், என்னுஞ் சூத் திரத்தால் அமைக்க (சு. ௭)

எய்தியதுவொளியிற் றேனறிய வருவையிருகனும் கனிப்புக நோக்கிக் கையினை முகிழ்ப்ப வுளவகனித் துருகக் கனிப்பொடு மெய்யமயிற் பொடிபா வையன தடியிற் பணிந்து மெழுகென தனபினிற் தழுமா மறையோன மெய்யினிற் தந்த கோடி சூரியரின விரிகுதிப் பிறுமபெழும் தருவே

(இ-ள்) எய்திய ஒளியில் தோன்றிய உருவை=அங்கனம் தோன்றிய சோதிவடிவாகிய பரசிவத்தை, இரு கண்ணும் கனி பு உற நோக்கி=இரண்டு கண்களாலும் ஆனந்தம் பொருத்தத் தரிசித்து, இனை கை முகிழ்ப்பு=என்ற கனிந்து உருக=இரண்டு கைகளுக்கும் அஞ்சலிப்பவும் மனம் இளையிருகாநிறகவும், கனிப்பு ஒடு மெய் மயிற் பொடியை=உவகை மிகுதலால் உடலின்களுள்ள விரோமங்கள் சிலிர்ப்பவும், ஐயம் அது அடியில் பணிதலும்=அட்டரசிவத்தினது திருப்பா தங்களில் (வீழ்ந்து) வணங்குதலும், எழுக என்று அன்பின் தழுவு=(அன்பனே) எழுகதிருப்பாயாக என்று அன்பின் மிகுதியினால் அவனுடலத்தைத் தழுவுதலும், மறையோன மெய்யில் மிதந்து=பிரம்மனைத் தீர்த்துவின்றும், அருத் கோடி சூரியரின=அளவில்லாத கோடிசூரியர்கள் ஒருங்கு நோக்காதமோல, விரிகுதிப் பிறுபு எழுகது=பரம தோனனுஞ் சோதிப் பிறுமடனது தோன்றிற்று

கண்ணம்-உள்ளம்-எழுக என்பன விகாரபாட்டு நின்றன கை முகிழ்த்தலாவது கையினை பொன்றே டொன்று புகாக்கபோல விரல் நீண்டிருக்க மாப்பிண்டத்துப் பொருந்த வைத்தல் இதனை அஞ்சலிக் கை எனத் “அஞ்சலி யெனப் தறிவுறக் கிளப்பி-னெஞ்சலி வனநி யிருகையும் புகாக்கபாய - வந்தகம் பெருந்து மாடசித் தென்றன் - ரந்த மில காட்சி யறிந்திசினோ 3, என்றார் நாடகநூலாரும். (சு. ௭)

எழுந்தநற் சோதி யிரணிய கருப்ப னுழையுளா யாவரும் யாவும் தொழந்தரு முத்தா புகுமவழி யாகுஞ் சுடரவன் மண்டலத் தடைந்து செழுங்கனம் பிறுமபா முககணைம பெருமான் நிருவருளா பெற்றுவே நின்றி யழங்கலில் சிவமாந தன்னுருத் தானா யமார்த்து யரினபழம் தருவே.

(இ-ள்) எழுந்த நல் சோதி=அவ்வாறு தோன்றிய ஒளிப் பிறுமபானது, இரணிய கருப்பன் உழையுள் ஆய்=இரணிய கருப்பன் என்னுஞ் சிவசூரியன் எழுந்தருளி யிருக்கும் தானமாகியாவரும் யாவும் தொழும் தரு முத்தர் புகும் வழி ஆகும்=யாவராலும் எவையளாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவன் முத்தர்கள் போகின்ற வழிபாடும் இருக்கின்ற, சுட-

ரவன் மண்டலத்த அடைந்து = சூரியமண்டலத்திற் பிரவேசித்து, செழு கனல் பிழம்பு ஆம் முக்கண் எம்பெருமான் திரு அருள் பெற்று=கொழுமையாகிய அக்கினிப் பிழம்பா யுள்ள திரிநேத்திரங்களை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளே உரு வாசி, வேறு இன்றி = இரண்டற்று, அழகில் இல் சிவம் ஆம் தன் உரு = கெடுத்தலில் லாத அநாதி சிவரூபமாகிய தன்வடிவே, தான் ஆய் அமர்த்து=தன்வடிவாகச் சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் விளக்கி, உயா இன்பம் உறந்து=மேலாய் அந்தமில்லின்பத்தையடைந்தது.

இந்திரத்துயம்மனாகிய சீவன் முத்தனது மெய்யில் நின்றும் எழுந்த சோதிப் பிழம் பானது சூரியமண்டலத்திற் புருந்து, சிவனது திருவரு ளருவாய் விளங்கி, அதனோடு அத்துவிதப்பட்டு இன்பமுறந்து என்பதாம்.

இரணிய கருப்பன் என்றது காண்டிச் சிவசூரியனை பெனக டர்க்கன் என்று காயத் திரியிற் காணப்பட்டு இரணிய கருப்பன் = இச்சாஸ்திரானக் கிரியைகளை யுடையவன். சிவ பெருமானுக்கு இத்திருநாம முன்மை “உறை விராட் டிரணிய கருப்ப னுறற்று ..குறை விலா விச்சுவ நென்றும் கூறுவாரா. ,, என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளால் அறிக.அண்ட ஆதித்தன், பிண்ட ஆதித்தன், மன ஆதித்தன், ஞான ஆதித்தன், சிவ ஆதித்தன் என ஆதித்தனை ஐவகைப்படுத்தித் தெய்வபுலனைத் தீருழல நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தரு ளியபடி, இவன உடலினின்ற மெழுந்த சோதியை ஞானுதித்தன் எனவும், சடரவன மண்டலத்தை அண்ட ஆதித்தன் எனவும், அங்குத் தோன்றி யுள்ளதைச் சிவ ஆதித்தன் எனவும் கொள்ளினு மமையும், சிவசூரிய பகவானுளவர் மேற்குநோக்கி வெண்ணிறமாய் விளங்குஞ் சத்தியோ சாத்முகமும், வடக்கு நோக்கிய செந்நிற வாமதேவ முகமும், கிழக் கிற பொன்போன்ற தமபுருடமுகமும், தெற்கில கருநிற அகோரமுகமும் ஆகிய நான்கு முகங்களும், எட்டிப் புயவகளும், பன்னிருகண்ணும், சடாமுடியும், சிவப்பு வஸ்திரதாரண மும் உடையராய், நூலானகு முகங்களை யுடைய பாற்கரனும் பானாவும ஆதித்தனும் முறையே வலப்பக்கம் பிறபக்கம் இடப்பக்கங்களிலும், வித்தானா, சுதானா, போதினி, ஆபி யாபினி, தீத்தை, சூககுமை, சேபை, விபூதி, விமலை, அமோகை, வித்துதை, சருவ தோமுகி, பத்திகா என்னுஞ் சத்திகள் நாற்பாலினும் விளங்க, தைவிகமதியாகிய தேவி யுடனே வீற்றிருப்பார் என்க.

சிவசூரிய மூர்த்தியின் பக்கத்திற் பிரமதேவர் இருத்தலானும், சிவசாலோகாதி மூர்த்தியடைவோர் அவாவழியே போகவேண்டி மாகலானும் இரணிய கருப்பன் என மதம்குப் பிரமதேவர் எனப் பொருள் கொள்ளு மொன்று அது சிறப்பன் மென்க. யோகிகள் சகல கிரேசங்களும் விடுபட்டுப் போகுக காலத்தில தேவயானமாய் இருப்பவன் சூரியன் ஆகலானும், அவர்கள் போகும்வழி, முறையே அக்கினி, பகல, பூர்வபக்ஷம், உத்த ராயனம் வருடம், காற்று, சூரியன், சந்திரன், மிளனல், வருணன், இந்திரன், பிரமன் என்பவர்களின் எல்லை யாகலானும், இவ்விந்திரத் துயம்மனுஞ் சோதிப்பிழம்பாய் எழுந்து சூரியமண்டலம் புருந்து அருள்பெற்றீடு முத்தியுற்றான் என்க. ஆனமா அநாதி சிவரூபம் என்பதனை “அனுதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்-தனுதி மலத்தாற் றடைப்பட்டு நினைது-தனுதி மலமும் தடையற்ற டோதே-யனுதி சிவரூப மாகியவாதே,, எனனுந் தீரு மந்திரத் திருச்செய்யுளார் காண்க.

(சஎ)

இன்னணங் குழந்தை மதிதவழ் குடுமி யீறைவனை யேத்தந ரல்லான் மன்னுதற் கரிதா முத்திவீ டதனின் மருவுதற் கரிதென வழங்க வன்னவற் குறாத்த காதையை யெமக்கு விரித்துரை யெனவரு மறையோவ் பொன்னகாக்கிறைவனகேட்டலுமூலகம் பொதிந்தசேவடியினோன்புகல்வான்.

இந்திரத்துய்ப்பம் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௯

(இ.ள்.) இன்னம்=இக்கனல் கூறப்பட்ட விதமே, குழைத மதி தவழ் குழிமி இறைவனை=இளம்பிறைச் சந்திரன் பயிலுகின்ற சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானே, ஏத்துவர் அல்லால் = துகித்து வழிபடுகின்றவர்களே யல்லாமல், மன்னுதற்கு உரித்து ஆம் முத்தியீடு அதனில் = நிலைபெறுதற்கு உரித்தாயுள்ளது சிவசாட்சிபு முத்தியின்கண், மருவுதற்கு அரிது=(மற்றையோர்) அடைந்திருத்தல் இல்லையே யாகும், என வழங்க=என்றில்வாறு (கூர்மமாய்நின்ற) திருமால் கூற, அரு மறையோன் = அரிப வேதங்களை யறிந்த நாரதமுனிவரும், பொன் நகர்க்கு இறைவன்=சுவர்க்க லோக அதி னாகிய இரத்திரானும், அன்னவன் கு உணர்த்த கதையை=அவலீர்த்திரத்துய் மனையிருந்த அந்தணனுக்குச் சொல்லி யருளிய புராணசரித்ததை, எமக்கு விரித்து உரை என கேட்டலும் = எங்களுக்கு விரிவு படுத்திக் கூறிபருள்வீராக என்று பிரார்த்தித்தலும், உலகம் பொருந்த சே அடியி னேன் புகல்வான் = மூவுலகங்களைப் புகழ் செய்விய பாதங்களை யுடைய திருமால் சொல்வாராயினார்.

இக்கனமே இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டுணர்ந்து சிவபிரானது திருவடிப் பூசையைச் செய்து முத்தியடைந்த இரத்திரத்துய் மனைப் போல்வார்க்கு அல்லாமல், மற்றையோர்க்கு முத்தி கிடைத்தல் அருமையாம் என்று கூற, நாரதரும் இந்திரனும் மற்றையோர்களும் அபுராண சரித்திரத்தை விரிவாகக் கூறும்படி கேட்டலும், கூர்மமாய் நின்ற திருமால் உணர்த்தத் தொடங்கினான் என்பதாம் இன்ன வண்ணம் என்பது இன்னம் என மரு உமொழியாயிற்று எமக்கும்-என்றதன்கண் இறந்தது புதிது இய எசசவும்மை விகாரத்தாற் குறுகுகது முத்தியீடு-இருபெயரொடையுடைய பண்புத்தொகை, விடுதல் என்றுபொருள், வீடு-முதலிலேயிருந்த தொழிலாகுடையா (சுஅ)

என்றருந் தயத்துச் சூதமா முனிநன் முனிவராக கிணிதினி னிசைத்தான மன்றவிக காலை கேட்டுளோர் பயின்றோர் மற்றதி னோரொழுந் துணாந்தோ ரொன்றிய செல்வத் தமர்ந்துவின கிணிக்கார் சிறுவனா யினிதினி னுயிர்த்துக் கொள்ளாதேன றுளிகக் மன்றுணரின ருடுங் கூத்தன் தழநிற வுறைவார்.

(இ.ள்.) என்று=என்றிவ்வாறு, மா சூதமுனி=பெருமையையுடைய சூதமுனிவர், நல் முனிவராகு இனிதின் இசைத்தான்=நன்மையாகிய நைமிசாரணியத் திருநத முனி சிவோட்டர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொன்னார், மன்ற இ காலை கேட்டு உள்ளோர்=உறுதியாக இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பயின்றோர் = பாராயணஞ் செய்பவர்களும், இதின் ஓர் எழுத்து உணராதோர் = இதன் கணுள்ள ஓர் எழுத்தின் பொருளை அறிந்தவர்களும், ஒன்றிய செல்வத்து அமர்ந்து=(இம்மையில்) தகுதியாகிய செல்வமுடையராய் இருந்து, நயம் பட கிண்கிணி கால சிறுவரை உயர்த்து = நன்மையுண்டாகும்படி கிண்கிணி மென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த காலகளை யுடைய சம்புரத்திரர்களைப் பெற்று (வாழ்த்து மறுமையில்) கொள்ளுதேன றுளிடப=கொன்றைப் பூமாலையினின்றும் தேன றுளி சிந்தாநிற்க, மனது உள் நினது ஆடுங் கூத்தன் அது=சபைகளின் இடங்கடோறும் நின்ற திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற, சிவபெருமானது, அடியிழல் உறைவார் = திருவடி நீழலின்கண் கூடியிருப்பாரா எனக்

கூர்மபுரமாய் நின்ற திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், நாரதர் முதலிப் முனிவர்களுக்கும் இவ்வாறு கூறினர் என்று சூதமுனிவர் சொல்லினார். அவ்வாறே இப்புராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பாராயணம் பண்ணுவோரும் இதனில் ஓர் அக்ஷரத்தை யறிந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள், இம்மையில் செல்வத்தோடு குறைவின்றி

வாழ்ந்து சிறந்தேறைய புத்திரபபேற்றையும் அடைந்து மாறுமையிற் சிவகதிசேர்வர் எனப்படும்.

மன்ற என்னுஞ் சொல் நிச்சயப் பொருளை யுணர்த்துவதாம். அதனை “மன்ற வென் றெனவி தேற்றஞ் செய்யும், என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தால் அறிக எழுத் துணர்வார் முத்தியடைவார் எனபதனை “எழுத்தறிபத் திரு மிழிதகைமை தீர்த்தான்- மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னொழுத்திறத்தின், முட்டறுத்த மல்லோன் முத னூற் பொருளுணர்ந்து-கட்டறுத்து வீடு பெறும்,, என்றதனால்விளங்கும். புத்திரப்பேறு இய்மைவீற் சிறந்தது என்று “பெறு உவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த-மக்கட் டேற்றல்ல பிற,, எனவும், “உந்து ரோக்கட லுழித்தபா முழுவது மொருங்கே-வந்து தாபொழு மரசி யல்வனனெலாம் பெறினு-யிறதி ரா தியர் பெரு மாதத் திருக்கை பெற்றிடினு-மைந்த ரின் றியே வாழ்வது வாழ்வுயற் றனறே,, எனவும் பெரியோர் கூறினர். செலவம் எனவே அது கொண்டு நடப்ப படமும் அறமும், அதன் பண்பாயுள்ள அன்பு பொறுமைகளும், அத னால் அறுபலிக்கப்படும் இன்பமும், அவற்றின் பயனுள்ள புகழ், மதிப்பு என்னும் எழு களைப் பெற்றியுட்கொள்க சிவபெருமான றிருநடனஞ் செய்யுந் சபைகளாவன - திரு காலங்காட்டில் இரத்தினசனையும், சிதம்பரத்திற் கணகசனையும், மதுரையில் வெள்ளிச் சனையும், திருநெல்வேலியில் தாமிரசனையும், திருக்குற்றாலத்திற் சித்திரசனையும் ஆகிய ஹந்துமாம். (௪௯)

இரத்திரத்தாய்மன முத்தியடைந்த அத்திரபாயம்.

முத் திற னு.

ஆகப் பிறுவிருத்தி-கூர்.

இர ண் டா வ து

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உயிர்க்கு இனறியமையா உறுதிப்பொருள், நான்கனுள் மேலாய வீட் டினபத்திற்குக் காரணமாய் அறத்தை நிறுத்த முறையானே கூறுவான் டெருட்க்கி, அவ வறம் பலவகைப்பட்டு கிறறலின் இல்லறம் துவறம் என இருவகைப்படுத்தி, அவற்றுள் காலவகைப்பட்ட வருணத்தினதும் ஆசிரமத்தினதும் தருமங்களைக் கூறும் பாசுமாம். நருமதை-நனமதை, கருமம்-கணமப என்றோடோல, தருமம் என்றது தன்மம் எனப் பட்டது அத்தருமம் ஒழுகும் வழக்கு தண்டமென மூவகைப்படுத்தலின், ராண்கே கூறப் படுவது ஒழுக்குமும், அதிணையறத் தவறினாக்குரிய தண்டமும் என்க. அத்தியாயம் எனினும், பட்டலம்-சுருக்கம்-இலப்பகட்டி ரிச்சேதம் எனினும் ஒகரும.

அறுகீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிரூத்தம்

பொன்னகாக கிறைவ னாதி யாமரரும் புலனாக னேந்துந் தன்னுழை யடக்கும் வீணை முனிவனுந் தாழ்ந்து கேட்ப மினனாரு நேமி சங்கம வெங்கதை சிலைவா னோடுதி மானிய கூடம் ரூப மாணமுக மலாந்து சொல்லான.

(இ-ள்) பொன் கசுக்கு இறைவன் ஆதி அமரரும் = பொன்மயமாகிய சுவர்க்க லோகத்திற்கு அரசனான இந்திரன் முதலாய தேவர்களும், ஐந்து புலன்களும் தன் உழை அடக்கும் வீணை முனிவனும் = பஞ்சேந்திரியங்களையும் தன்வசப் படுத்துகின்ற யாழினை யுடைய காரதமுனிவரும், தாழ்ந்து கேட்பவனாகி நின்று கேட்க, மின் கரு கேமி சக் கம் = ஒளியைக் காலுகின்ற சககரம் சக்கு, வெட்டு கடைசிலை வான் ஏறடி = கொடு தொழிலை யுடைய தண்டம் வில் வான் என்னும் பஞ்சாயுதங்களையும் தாங்கி, மணனிப் கூடம் ரூப மால் = வீற்றிருந்த கூடம் ரூபமாகிய திருமாலானவா, முகம் மலாகது சொல்வான் = முகமலர்ச்சி யுடன் சொல்லத் தொடங்கினர்.

நாரதரது மகதியென்னும் வீணைபானது, தன்னிசையைக் கேட்டார உணவு பரிசும் கத்தமுதலிய மற்றென்றையும் காடாது, அதனைப் பயன்றி வேறென்றையும் கேட்காது தன்வசமுற இனிமை கொடுத்து நின்றலானும், விசுவாவச வென்னும் கத்தருவனது பிருகதிபென்னும் வீணையினும், துப்புருவினது களாவதியென்னும் வீணையினும், சரச வசியினது கச்சபியென்னும் வீணையினும், சிறந்து விளங்கலானும் “புலனைந்துத் தன் னுழை யடக்கும்வீணை,, என்று சிறப்பித்ததாம். (க)

சித்திய மாகி யொன்றாய் நிமலமா பெங்கு மாகித்
தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சரன் தன்னு ணீங்காச்
சித்துரு வாகி யானமுற் றேனறினேன் சிறந்த வென்பே
ருய்த்தினி னுணரி னாரா யணனென வுணர்ப்பர் மேலோர்.

(இ-ள்) இனிது உய்த்து உணரின = (அனடர்களே) மன்றாக யோசித் தறியுமிடத்து, யான் முன் = நான் முன்னர்க்காலத்தே, சித்தியம் ஆகி = அழிவில்லாத தாகியும், ஒன்று ஆய் = ஏகமாகியும், நிமலம் ஆய் = இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கியதாயும், எங் கும் ஆகி = எவ்விடத்தும் வியாபியாகியும், தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சரன் தன்னுள் = தத்துவங்களையும் கடந்து விளங்குகின்ற மகேசுர மூர்த்தியினிடத் திருந்து, நீங்காத சித்து உரு ஆகி தோற்றினேன் = பிரிதலில்லாத அறிவுருவமாக உற்பவித்தேன, சிறந்த என் பேர் = சிறப்பிையுடைய எனக்கு நாமம் யாதெனில, மேலோர் நாராயணன் என உணர்ப்பர் = பெரியோர்கள் நாராயணன் என்று சொல்வார்கள்.

சதாசிவ தத்துவத்திற் கிரியை யேறி ஞானம் குறைந்து இச்சாசத்தி ரூபியாயிருக்கின் அதனை மாகேசுர தத்துவம் என்ப. அது நசுரத்தவம், அதிகாரத்தவம், சுகளத்தது வம், பிரவிர்த்தி தத்துவம் எனவும் பெயர்பெறும். இம்மகேசுர மூர்த்தியின் இடப்பக் கத்தில் நின்று விட்டுணுமூர்த்தி தோன்றினார் எனப் பின்னாக் கூறப்பட்டுள்ளது. நாரா யணன் - நார = நீர், அயன = இடம் எனவே, சலத்தினை யிடமாகக் கொண்டவன் எனப் பொருள். “நாரத்தி லமர்ந்த வாறறு ஞானன்,, எனப் பின்னர்க் கூறுமாற் றுணும் விளங்கும் தன் - சாரியை. (உ)

பாய்தினா சுருட்டிற் தெணனீர்ப் பனிக்கடன முகட்டிற் செங்க
ணயிரஞ் சூட்ட ராவி னறிதுயி லமாந்து பின்னாக்
காய்கதிர் தோன்று மேல்வைக கண்மதர் நீந்தி யாங்கு
மீயுய ருலக மூனறும் படைத்திட விழைவுற் றேனல்.

(இ-ள்.) பாய் தினா சுருட்டிம் தென் நீர் = பார்த்த அலைகளை மடக்குகின்ற தெளிந்த நீரினை யுடைய, பனி கடல் முகப்பின் = குளிர்த்த பார் கடலின் மீது, செம் கண் ஆயிரம் சூட்டி அராவின் = சிவந்த கண்களையும் ஆயிரம் தலைபையு முடைய ஆதிசேட னுடைய சயனத்தின்மேல், அறி துயில் அமர்ந்து = யோகசித்தினா செய்து, பின்னர் = பின்பு, காய் கதிர் தோன்றும் ஏல்லை = எரிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உதிக்கின்ற அவ்வள வினைக்கொண்ட காலத்திலே, கண் மதர் நீந்தி = கண்மயக்கத் தெளிந்து, ஆங்கு = அப பொழுது, மீ உயர் மூன்று உலகமும் படைத்திட விழைவு உற்றேன் = டேலாக உயர்ந்த திரி லோ கண்களையுஞ் சிருட்டிக்கொண்டு விரும்பக் கொண்டேன்

அறிதுயிலாவது தம்மையும் மற்றைய பொருள்களையும் அறிந்துகொண்டு தூங்குவ தாம். அதனைத் தூங்காமற் தூங்குவது எனபர் ஆன்றோர்கள். “தூங்காமற் தூங்கிச் சுகம் பெறுவ தெக்காலம். ,, என்றார் நாயுமான சுவாமிகளும். நாராயணமூர்த்தி அறிதுயில் செய்யுங் காலமாவது—மானுட வறடும் முப்பது சென்றால் தேவர்களுக்கு ஒரு மாதமாகும். இப்படித் தேவவருடம் பத்துச் சென்றால் சத்தவிருடிகளுக்கு ஒருவருட மாகும். அங்ஙனம் மூனாவ் வருடம் பத்துக் கொண்டது துருவனுக்கு ஒருவருடம் ஆகும் இங்ஙனம் பன்னீ ராயிரத் தேவவருடம் கொண்டது ஓர் சதுர யுகமாம். இச்சதுர யுகம் எழுபத்தொன்று முடிந்தால் ஒருமனு வந்தமாம். இம்மனுவந்தமம் பதினான்கு கழிந்தார் பிரமதேவருக்கு ஒருபகலாகும். இங்ஙனம் துருவருடங்கழிந்தார் பிரமாவுக்கு ஆயுள்முடியும். பிரமதேவ ரது பகலொன்றிலே சுவாயம்புமுதல் பௌதியன் ஈறுகவுள்ள பதினான்கு மறுக்களும், அரிமுதல் சசியீறுவுள்ள பதினான்கு இந்திரர்களும் அரசாண்டு இறப்பார்கள். ஒரு மாதத்துள் ஈனாந்நிறுபது இந்திரா மரிப்பா ஒருவருடத்துள் ஐயாயிரத்து நாற்பது இந்திரர் இறப்பார்கள். ஒரு பிரமதேவரது ஆயுளுள் ஐங்கிலக்கத்து நாற்பதினாயிரம் இந் திரர் இறப்பார். இங்ஙனமுள்ள பிரமதேவரது ஆயுள் முடியுது இறப்பாராயின நாராயண மூர்த்திக்கு ஒரு பகல் கழியும். இவ்வாறுள்ள பகல் கழிந்தவுடன் விஷ்ணு ஆயிரக்கைகள், ஆயிரக் கால்கள், ஆயிரமுடியோடு அறிதுயில் செய்துருளுவா எனபதாம். சூரியன் உதிக் குங்கால மாவது மிடியமுன் ஐந்து நாழிகை யளவிறதாய காலம். இதனைப் பிரமீ முகூர்த்தம் என்றும் கூறுப.

(௩)

ஆயிடை யெனது நெஞ்சத் துருளொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
மாயிரு ஞாலம் போர்த்து மல்கிருட் பிழம்பு சேக்கும
பாயொளிப் பரிநி கோடி யெழுவதெனப் பசுந்தேன் பிஸ்குரு
சேயிதழ்க் கமலப் போதிற் செல்வனமுன றேனறக கண்டேன்

(இ-ள்.) ஆ இடை = அவ்வெல்லையிலே, எனது நெஞ்சத்து அருள் ஓடு மகிழ்ச்சி பூப்ப = என்னுள்ளத்திற் கருணையும் சுகதோஷமும் விளையும்படி, மா இரு ஞாலம் போர்த்து மல்கு = சிறந்த பெரிய உலகத்தை முடி நிறைந்த, இருள் பிழம்பு சேக்கும் = இருட் கூட்டத்தை நீக்குகின்ற, பாய ஒளி கோடி பரிநி = பாரந்த ஒளியை யுடைய கோடி சூரியர் கள், எழுந்தது என = உதயஞ் செய்தார்போல, பசு தேன் பிஸ்கும் சே இதழ் கமலம் போதில் = பசுமையாகிய தேனைப் பொழிகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய (எமது உந்தி யாகிய) தாமரைப் பூவில், மூன் செல்வன் தோன்ற கண்டேன் = முதலில் பிரமன் உதிக்கக் கண்டேன்.

ஆயிடை என்றது “வடவேங்கடம் தென்குமரி-யாயிடைத்தமிழ்,, என்று தோல்காப் பியப்பாயிரஞ் சொற்றார் போல நின்றது, அ என்னும் முதல் நீண்டு எழுத்ததிகாரப்

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம். ௮௩

புறனடையால் யகர வுடம்புமெய் பெற்று முடிந்தது. சிறுட்டிக்க கிணத்த அளவிலே எனக்கு அருளுந் உவகையும் உண்டாகும்படி, என் நாபிகமலத்துக் கோடிஞ்சுரிடர் உதயஞ்செய்தார் டோலப் பிரமண முதலில் உதித்தான் எனபதாம். (சு)

அவ்வழி குழவித் துங்க ளுஞ்சிலை வடிவேற் செங்கேழ்க்
கொவ்வையங் கனிவெண் முத்தங் குலவுமோர் கமலம் பூத்துக்
தெய்வமென் கொம்பி ரணமி செவவிள நீரும் தாங்கிப்
பௌவவா ரிதியிற் பொன்னம பங்கயத் துதித்த தன்மே.

(இ-ள்) அ வழி=அதன் பின்பு, பௌவம் வாரிதியில் = சூழிழிகளையுடைய அந்தக் கடலில், பொன அம் பங்கயத்து=பொன்போன்ற அழகிப் (எனதுநாபிக்) கமலத்தினின்றும், மென தெய்வக் கொம்பு=மிருதுவாகிய தெய்வத் தன்மை யினை யுடைய ஒரு பூங்கொம்பானது, குழவி திங்கள் = பிறைச் சந்திரனும், அரிசிலை = கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வீரர்களும், வடிவேல்=கூடையாகிய வேற்படைகளும், செம் கேழ் அம் கொவ்வை கனி=சிவந்த நிறமுள்ள அழகாகிய கோவைப் பழமும், வென் முத்தம்=வெள்ளிப் முத்துக்களும் (ஆகிய இவைகள்) குலவும ஓர் கமலம் பூத்து = விளங்குகின்ற ஓர் தாமரைப்பூ மலரப்பெற்று, இரண்டு செம் இளநீரும் தாங்கி=இரண்டு செவ்விறீர்க் குருமபைகளையுந் சுமந்துகொண்டு, உதித்தது=தோன்றியது.

அன்று ஏ அசைகள். டாங்கடலி னிடத்துள்ள எனது நாபிக் கமலத்தினின்றும் ஒரு பூங்கொம்பானது பிறைச்சந்திரன், வில், வேலாயுதங்கள், கோவைப்பழம், முத்துக்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டுள்ள ஓர் தாமரைப்பூ மலரப்பெற்று, செவ்விறீர்க் குருமபைகள் இரண்டையுந் சுமந்து தோன்றிற்று எனபதாம் இவை உருவ கமாகும். ஒரு பூங்கொம்பு என்றது இலகசூழி தேவி யெனவும், பிறைச்சந்திரன் என்றது நெற்றி எனவும், வில் என்றது இருபுருவம் எனவும், வேலாயுதங்கள் எ-து, இருகண்கள் எனவும், கோவைப்பழம் என்பது, உதி என்னவும், முத்துக்கள் என்றது பற்கள் எனவும், கமலம் என்றது, முகம் எனவும் கொள்க. முகம் இவ்வுறுப்புக்களைக் கொண்டிருந்தலால் “குலவுமோர் கமலம் பூத்து,, என்றதாம். செவ்விறீர் என்றது தனக்கிணையாம். அதுபோலச் செந்நிற முடைத்தாய்த் திரண்டு அமுதத்தை உள்ளிற் கொண்டிருந்தலால் என்க. இது இலகசூழி தேவியின் அங்கம் பலவற்றையும் உருவகப் படுத்தினையெயால் அநேகாங்கவருவக் வலங்காரமும், அவளை மறைத்துக் கூறினமையால் உருவகவயர்வு நவீற்சீயனியுமாம். (டு)

மங்கலை யாகி யாவடி மயக்குறு பொருளா யென்றுந்
தங்குமா மாயை யாகித் தனிப்பிர கிருதி யாகுந்
செங்கய னெடுங்கட் செவ்வாய்த் திருவினைக் கண்டு வேதன்
பொங்கிய வுலகை யோடு மெமக்கிவை புகல லுற்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலை ஆகி=மங்கல ரூபமுடையவளாய், யாவும் மயக்கு உறு பொருள் ஆய்=எல்லாவற்றையும் தன்னிடத்து மயக்கஞ்செய்யும் பொருளாகியும், என்றும் தங்கும் மா மாயை ஆகி=எவ்விடத்தும் இருக்கின்ற பெரிய மாயாசத்தி யாகியும், தனி பிரகிருதி ஆகும்=ஒப்பற்ற பிரகிருதி மாயையும் ஆகிய, செம் கயல் கெடுகண் செம் வாய்=செவ்விய கபல் மீள்போன்ற கண்களையுந் சிவந்த வாயினையுமுடைய, திருவினை வேதன் கண்டு=இலகசூழி தேவியைப் பிரமன் பார்த்து, பொங்கிய உலகை ஓடும்=நிறைந்த சந்தோஷத்

தடனே, எமக்கு இவை புகலல் உற்றான் = எமக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவா னாயினான். மங்கலை = சகரூப முடையவன். பிரகிருதி = பகுதி.

பிரமன் இலக்குமி தேவியைக் கண்டு, எம்முடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான் என்றதாம். எமக்கு என்று தனித் தன்மைப்பன்மை. (சு)

யான்படைப் பவைக ளெல்லா மலிதல்கா ரணமா வென்றும்
வான்படு பூதம் யாவு மருளுறு பந்த மெய்தத்
தேன்றெளித் தமிழ்தினேடுங் குலவிய கனிவாய்த் திருசொற்
கான்படு நறுமென கூறத் கமலையைப் பணித்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) யான் படைப்பவைகள் எல்லாம் = (எனது தந்தையே) என்னும் படைக்கப் படுகின்ற சராசர தோற்றங்கள் யாவும், மலிதல் காரணம் ஆ = பெருகுதல் காரணமாகவும், என்றும் வான் படு பூதம் யாவும் = எக்காலத்தும் ஆகாயமும் அதனிற்பொருந்திய நாத பூதங்களும், மருள் உறு பந்தம் எய்த = ஒன்றோடொன்று கலக்கப் பெறுதல் காரணமாகவும் (மாயையினைச் செய்யுமாறு) தேன் தெளித்து அமிர்தின ஒய் குலவிய = தேனைத் துளித்து அமுத்தத்தோடும் விளங்குகின்ற, கனிவாய தீம சொல் = கோவைப் பழத்தினை நிகர்த்த வாயினையும் தித்திப்பாகிய சொற்களையும், காண படு நறு மென் கூறதல் = வாசனை பொருந்திய நல்ல மிருதுவாகிய அளகத்தினையும் உடைய, கமலையை பணித்தி என்றான் = இவ்விடக்குமி தேவிகளுக்குக் கட்டினையிடவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான்.

வான் படு பூதம் என்றதற்கு ஆகாயமும், அதினின்றும் தோற்றுவித்த ஒவ்வொரு பூதங்களும் என்று கொள்வார சிலர். அவர் ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவும், வாயுவினின்றும் தேயுவும், தேயுவினின்றும் அப்புவும், அப்புவினின்றும் பிருதிவியுந் தோன்று மென்னும மதமுடையாராம். கமலை = தாமரைமலர் வசப்பவன், தாமரையிற பிறந்தவன். கமலை ஐ-உருபு மயக்கம். (எ)

என்றலுங் கமல வீட்டி லிளங்கொடி வதன நோக்கி
நின்றபல் லுயிரகள் யாவுகு சகத்தினி னீங்கா வாடி
புன்றிறற் குயவ னானம வனைகலத் திகிரி போலச்
சென்றியல் கருமத் தாமபிற் றிரிதரப் புரிதி யனறே.

(இ-ள்.) என்றலும் = என்று பிரமன் வேண்டிதலும், கமலம் வீட்டில் இளம் கொடி வதனம் நோக்கி = (யான்) தாமரை மலராகிய வீட்டினகண்ணுள்ள இளமை வாய்ந்த பூக் கொடி போன்ற இலக்குமி தேவியின் முகத்தைப் பார்த்து, நின்ற பல் உயிர்கள் யாவும் = தோன்றி நிற்கின்ற பலவகைப்பட்ட ஆன்மாக்க ளெல்லாம், சகத்தினில் நீங்கா ஆகி = உலகத்தினின்றும் பிரிந்து ஒழியா தனவாய், வன் திறல் குயவன் = மிகுந்த வலிமையை யுடைய குயவனாவன், நானும் கலம் வனை திகிரி போல = நாடோறும் பாத்திரங்களை வனைதற்குக் கருவியாய் தண்டசக்கரம்போல, சென்று இயல் கருமம் தாம் பின் = கழிந்து கழிந்து உண்டாகின்ற கன்மம் எனகின்ற கயிற்றும் (கட்டி) திரிதர புரிதி = திரிந்து உழலுமடபு செய்யக்கடவாய், அன்று ஏ - அசைகள்.

பல் உயிர்களாவன = எல்லாவகைத் தோற்றமும், எழுவகைப் பிறப்பும் என்பதது நான்கு லக்கம் யோனிபேதங்களையு முடைய உயிர்களாம் சகத்தினில் நீங்காமை யாவது மீட்டும் மீட்டும் உடம்போடி காணப்பட்டு வருதல், அவை திகிரிடோற் சமூகநாவது

நாகம் சுவர்க்கம் பூதம் என்னும் மூன்றிடத்தஞ் சென்ற சென்றததல். இவற்றிற்குக் கண்டமே காரணமாகவின் அதனைத் தாப்பு என்றதாம். (௬)

தத்தம வருணத் தோது மொழுகினிற் சார்ந்து நானுஞ் சித்தமா செறிந்து பொய்யிற் தீர்ந்துநான மறையும் தோது மைத்திரு மிடற்றுப புத்தேனை மலாடி போற்றி னோபா லுய்த்திடேன மாயை யெனன வந்நெறி யொழுகல செய்தாள்.

(இ-ள்.) தம் தம வருணத்து=தங்கள் தங்களது வருணங்களிலும், ஒதும் ஒழுக் கினில்=சொல்லப்பட்ட ஒழுகுகங்களிலும், நானும் சார்ந்து=நினம்தோறும் நின்றொழுதி, சித்தம் மாசு எறிந்து=மனத்தினக ணிகமுக குறறங்களை யெல்லாம் கழந்து, பொய்யில் தீர்ந்து=பொய்யைப் பயன்றரு டவைகளை யெல்லாம் விடுத்து, நால் மறையும் தோந்து= நான்கு வேதங்களையுங் கசுடறத் தெளிந்து, மை திரு மிடறு புத்தேள் = மேகம்போன்ற அழகிய காளகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானது, மலர் அடி போற்றினோ பால்=தாமரை மலர்போலும் திருப்பாதங்களைத் துதித்து வழிபடுவோ ரிடத்து மாத்திரம், மாபையுத்தி டேல் என்ன=நினது மாயாபாசத்தைச் செலுத்தா திருப்பாயாக எனது கூற, அ நெறி ஒழுகல செய்தாள்=(அவளும்) அயமொழிப்படியே செய்து வந்தாள்.

தத்தம-தம் தம என்பன “மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிரீ ரெட்டவும்-வனமைக கினமாத் திரிபவு மாரும,, என்றதனால், வல்லெழுத்துக்கு இனமாகத் திரிந்து, வலித்தல் விகாரம் டெற்ற முடிந்தன. அ-ஆறும் வேற்றமையுருபு. ஒளி சிதிராகிய விடத்தும் இருள் வந்து மூழிதலுடைய ஒழுக்கஞ் சிலகணம் இல்லாவிடினும மாபை வாதிக்கும் ஆகலின் நாடோறும் ஒழுக்கத்தில் நிறகவேண்டும் என்பது பெற “ஒழுக்கினிற் சார்ந்து நானும்,, என்றதாம் சாரந்து, எறிந்து, தீர்ந்து, தோந்து எனனும் வினையெச்சங்கள் போற்றினோர் என்னும் வினையாலானையும் பெயரின் முதனிலை கொண்டுமுடிந்தன. (௭)

ஆங்கதன் பினம ரீசியங்கிராப் பிருகு தக்க னெங்குமத் திரிவ சிட்டன் புலத்தியன புலக னுற்ற திவகெறி கிருது வெனனு மொன்பது திறத்தி னோனாப் பாங்கினில் வேதன் யோக மாயையிற் படைத்தல செய்தான்.

(இ-ள்) அதன் பின=அதன் பின்னர், வேதன்=பிரமணனவன், மரீசி அங்கிரா மரீசி அங்கிரா, பிருகு தக்கன்=பிருகு தக்கன், ஒங்கும் அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புல கன்=உயர்வுள்ள அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புலகன், உறற தீங்கு எறி கிருது என னும்=பொருந்திய தீமைகளை யொழித்தகிருது என்றான் சொல்லப்படுகின்ற, ஒன்பது திறத்தினோ = ஒன்பது வகைப்பட்ட முனிவர்களை, பாங்கினில் யோகம் மாயையில் படைத்தல செய்தான்=தகுதியாகத் தனது யோகமாயியினு கிருட்டித்தான்.

இவ்வொன்பது முனிவர்களையும் பிரமன் யோகவலியினால் தன் மனத்தினின்றும் கிருட்டித்தனன். அதனால் இவா மானச புத்திரா என்று சொல்லப்படுவோ. இவர்கள் பிரம னைப்போலப் படைக்குந் தொழிலுள்ளாராகவின் நவபிரம ரென்றது கூறப்படலாம். தக்க னுக்குச் சிறுகிதி என்றும் பெயர். ஆங்கு-உரையசை யிடைச்சொல். (௧௦)

வேதியர் முகத்தில் வேந்தர் விழல்கெழு துணைத்தோள் வெற்பிற் நீதறு வணிகா செம்பொற் குறங்கினிற் சதூர்த்தா செய்ய

பாதபங் கயத்தி லீனறூன பதுமன்முன படைத்த மூவ
ரோதிய மகங்கா யாவு மாற்றுதற் றூரிய ராவார்.

(இ ள்) பதுமன்=தாமரை மலர் ஆசனனாகிய பிரமன், முகத்தில் வேதியர்=தனது முகத்திலிருந்து பிராமணர்களுக்கும், வெற்பு விறல் கெழு துணை தோளின்=மலையைப் போன்ற வலிமை டொருந்திய இரு புயங்களினின்றும், வேந்தர்=அரசர்களுக்கும், செம் பொன் குறங்கினில்=சிவந்த பொன்போன்ற தனது தொடைகளினின்றும், தீது அறு வணிகர்=சூற்றற்றை வைசியரையும், செய்ய பங்கயம் டாதத்தில் = சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களினின்றும், சதூதர் = நான்காம் வருணத்தராகிய சூத்திரனாயும், ஈன்றான்=சிருட்டித்தனன் (அவருள்) முன் படைத்த மூவர்=முதலிற் சிருட்டித்த மூவர் களும், ஓதிய மகங்கள் யாவும் ஆற்றுதற்கு உரிபர் ஆவார்=சொல்லப்பட்ட யாக்கங்கள் எல் லாவற்றையுந் செய்தற்கு அருகராவா

பிரமதேவர் தமது முகத்தினின்றும் பிராமணனாயும், தோளினின்றும் சூத்திரியனா யும், தொடையினின்றும் வைசியனாயும், பாதங்களினின்றும் சூத்திரனாயுந் சிருட்டித்தனர். அவருள் முன் மூவரே யாகங்களைச் செய்தற்கு உரிபராவர் இவர் முறையே நான்கு வருணத் தார் எனப்படுவர். “ஓதியமகங்கள்,, என்றதனால் சோதிடமோம்-அங்கிட்டோம்-உத்தி யம்-சோட்டி-வாசபேயம் - அத்திராத்திரம் - சோமயாகம் - சாதூர்மாசியம் - பெளத்திர மேதம்-சௌத்திராமணி-புண்டரீகம் - அங்கிசயன் - இராசசூயம் - அச்சவமேதம் - விச்ச வதித்த-பிரயமேதம்-பிரணவமேதம்-டசபந்தம் எனனும் பதினெனையாக்கங்களும், தேவ யாகம்-பிரயாகம் - பூதயாகம் - மானுடயாகம் - பிதிர்யாகம் எனனும் ஐவகை யாக்கங் களும், நுதாசங்கமனயம்-கருடாநாதனம் - பும்சவனம் - சீமந்தம் - விட்டுணு டலி - சாதகர் மம்-உத்தாபனயம்-காமகரணம் - அனனப்பிராசனம்-உபநயனம் உபக்கிரமணம் - காண்ட மோசனம்-சமாவர்த்தனம்-விவாகம் முதலிய கிரியைகளுந் தகுதியாகக் கொள்ளப்படும். இவருள் பிராமணன் சர்மா எனவுட, சூத்திரியன் வாமா எனவுட, வைசியன் சூத்தன் எனவுட, சூத்திரன் தாசன எனவுட அழைக்கப்படுவர். பலாபால் விசுதி புணர்த்தி யுரைத்தமையால் அவ்வவ் வருணத்து ஆடவர்களோடும் அவர், மனஞ்செய்தற் றூரிய மக ளிருந் தோன்றினர் எனக் கொள்க அதனை “மதுமடை யுடைககுஞ் செந்தா மரைமலர்ப பீட மேலோன-விதுமுகத் தினிளமுன் றேற்ற விளங்கு வாசனையான் முன்னோர் - கது மென மடவாரோடு முதித்தனர் கவிஞ்செய் தோளின்-வதுவைசெய மடவாரோடு மன் லாவ நுதித்தா ரனறே ஊருவி னுயகா மாத ருடனுதி தனராத் பின்னோர்-சாருமா மடவா ரோடு தாளிடை யுதித்தார் ,, எனனுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுட்களா னுணர்க. (கக)

வேதமோர் நான்கு மாதியந்தமவே நிலவாய் முன்ன
ரோதிய வாக்க் சூரூ முணாத்தவிம மறையிற் சாரந்த
வேதமி னூல்கள் யாவும் விழுமிய விவற்றிற் தீரந்த
திதுதா லவற்றி னினறோர் செவ்விய ரல்ல ரனறே.

(இ-ள்) ஓர் நான்கு வேதமும்=ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும், ஆதி அந்தம் வேறு இல்ல ஆய்=ஓர்காலத்துத் தோனறுதலும் அழிதலும் ஆகிய வேறுபாடுகள் இல்லாதன வாய், முன்னர் ஓதிய வாக்கது ஆகும்=அநாதியே சிவபசரம்பொருளாகத் திருவாய் மலர்ந் தருளப்பட்ட பிரபல வாக்கியங்களே யாகும், உணர்த்த இ மறையின் சார்ந்த = சொல்லப் பட்ட இவ்வேதங்களைச் சார்ந்தவைகளா யுள்ள, ஏதம் இல் னூல்கள் யாவும் = சூற்ற மிஸ் லாத னூல்கள் எல்லாம், விழுமியம்=சிறந்தனவே யாகும், இவற்றின் தீர்த்த தூல் தீது=

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம். அள

இவைகளி னின்றும் வேறுபட்ட தூல்கள் தியனவே யாகும், அவற்றில் நின்றோர் = அவ் வேறுபட்ட தூலின்வழியே பொழுதுவோர், செய்வியர் அல்லர் = நன்னையினை யுடையர் அல்லர். அன்று-ஏ அசைகள்

வேதங்கள் அநாதியே சிவவெருமானார் நிறுவாய் மலாந்தருளப் பட்டன அவை களைச் சார்ந்த தூல்களெல்லாந் சிறுபுண வாகும். சாராத முல்லையிழி நிறுவா திப்பராவர் என்பதாம். சிலவிடத்து விசேட சுருதி ஆகமம் எனமுகம்பட்டது.

வேதங்கள் அநாதியே யுள்ளன என்பது தோன்றப் பிரகதாரணீ யேயுபநிடதம் “இருக்காதி வேதங்கள் பிரமத்தினது சுவாசமாம், என்று கூறிற்று. ஆயினும் அனை டஞ்சப் பிரம மந்திர சரீரியாய் உள்ள சதாசிவநாயனாரும் பிரதம மகாசிருட்டி யாரமபத் திலே தம்புருடம் முதலிய நான்கு முகவகளினின்றும் தோற்றுவிக்கப் பட்டும். உண்மைய பொருளைக் கேட்டற்குக் கருவியாதலும் சுருதி பெனவும், ஆதிருகுநிலின்றும் தொடங் கிப் பாரம் பரிபமாகப் பயிஸப் பிடுதலினாலும் கறகப் பிழலானும் ஆயிராயம் எனவும், முதலும் முடிவு மில்லாமையாற் சபம்பு, ஆதிநூல, எழுதாக்கேள்வி எனவும் பெயர் பெயர். பிரளயங்க டோறுஞ் சிருட்டித் தொழிற் குரிபராய் வரும் ஒவ்வோர் பிரமர்க ளாலும் உதார்த்தம் அநுநாத்தும், சுவரிதம் என்னுஞ் சுரங்கள் பொருந்த அத்தியயனஞ் செய்து வெளிப்படுத்தப் படுதலின் பிரமருலும் அருளப் பட்டனவெனச் சிலபுராணங்கள் பேசாநிற்கும் வேதங்கள் அநாதியில் நான்கு பாதங்களோடும் கூடியவனோ வேதமாயிருந்து பின்னாற் துவாபாயுகத்திற் றேனநிய வியாச முனிவரால் இருக்கு யசா சாமம் அதர் வணம் என காண்காகப் பருககப்படடு, முதலாம் வேதத்தைப் பைலமுனிவர்க் குபதேசிக்க, அவர்வழியால் இந்திரப் பிரமிதிபாஷுகளா, போத்தியா, அக்கினிமாடகர் முதலினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் இருபத்தொரு சாகைகளாகவும், இரண்டாம் வேதத்தை வைசம்பாயன முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர்வழியாக யாககிபவந்தியர், வாசனேயர் முத லாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்ட முறைமையினால் நூற்றொன்பது சாகைகளாகவும், மூன்றாம் வேதத்தைச் சைமினி முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகச் சுமந்த, சுத்துவா, சுகர்மா, இரணியநாபர், பவுஷ்பிபுச்சி, லோகாக்கி, கௌமுதி, லங்கலி முனிவர் முதலாயினோர்க்குப் பலவகைப்பட மொழியப்பட்டமையால் ஆயிரஞ் சாகைகளாகவும், நான்காம் வேதத்தினைச் சுமந்த முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகக் கடந்தர், தேவதரிசர், பத்தியர், மேதன், பிரமபலி, சவுல்காயனி, பிபலாதன், சாபாலி, குமுதாதி, செளனகர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் ஐமது சாகைகளாவும் பிரிக்கப் பட்டுப் பற்பல வாயின

வேதங்களைச் சார்ந்த தூல்களாவன—இருக்கு வேதத்திற்கு உரிய ஐதரேயம் முதற் செளபாககியம் ஈறாகவுள்ள பத்து உபநிடதங்களும், யசா வேதத்திற்கு உரிய கடலல்லி முதல் முத்திகம் ஈறாக வுள்ள ஐமபத்தோ ருபநிடதங்களும், சாம வேதத்திற்கு உரிய கேனம் முதற் சாபாலம் ஈறாகவுள்ள பதினாறு உபநிடதங்களும், அதர்வண வேதத்திற்கு உரிய பிரச்சினம் முதல் காருடம் ஈறாகவுள்ள முப்பத்தோ ருபநிடதங்களும் ஆகிய நூற் றெட்டு உபநிடதங்களும், சினை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோ விசிதி என்னும் ஆறு வேதாங்கங்களும், ஆயுவேதம், தனுவேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தவேதம் என்னும் நான்கு உபவேதங்களும், காமிகம், யோகசம், சித்தியம், காரணம், அதிதம், தீபதம், குஞ்சுமம், சகச்சிரம், அஞ்சமான, சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்ச வாகம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மருடம், மிமலம், சந்திரஞானம், முகலிம்பு, புரோந்தீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோகதம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் இருபத் தெட்டுச் சிவாகமங்களும், விசுவானமகம் முதலு

ஊரெங்கும் இறுதியாகவுள்ள இருதூற்று காற்பத்தேழு உபாகமங்களுக்கும், மதுஸ்மிருதி முதல் ஹாரீதஸ் மிருதி யீறாக வுள்ள பதினெண் மீருதிகளும், சொல்லப்பட்ட பிரமபுராணம் முதல் பிரமாண்டம் ஈறவுள்ள பதினெண் மகாபுராணங்களும், சனஞ்சுமாரம் முதல் பார்வக்கவம் இறுதியாக வுள்ள பதினெட்டு உபபுராணங்களும், பிரமமீமாஞ்சை, நியாயம் என்பவைகளுமாம். சாராத நூல்களாவன—சௌத்திராந்தகன், போகாசாரன், மாந்தியமிகன், வைபாடிகன், ஆசுவகன், நிகண்டவாதி, தார்க்கிகன் முதலிய சமயிகளது பிடகம், மதனசாத்திரம் முதலிய நூல்களேயாம். (௧௨)

தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவு மறிவினறித் தோற்றுந் தத்த
மாற்றுநல் லொழுக்கந் தன்ன லறிவுறு மவைக்கு நானு
மேற்றதோர் காலந் தன்னில் விருப்பொடு வெறுப்பாந் கெய்திப்
போற்றுறு தரும நீகிகித் தீவினை புகுது மனமே.

(இ ள்) உயிர்கள் யாவும் தோற்றுழி=ஆன்மாக்கள் எல்லாந் தோன்றும் காலத்தில், அறிவு இன்றி தோற்றுந் = நல்லறிவு இல்லாமல் தோன்றவனவாகும், ஆற்றும் தம் தம் நல் குழுக்கத்தால்=செய்யப்படுகின்ற தமது தமது தருமச் செய்கைகளினாலே, அவைக்கு நானும் அறிவு உறும்=அவ்வுயிர்களுக்கு நாடோறும் நல்லறிவு வளராரிந்தும், ஏற்றது ஓர் காலத்தில்=இவையந் தாகிய ஒருகாலத்தில், விருப்பு ஒடு வெறுப்பு எய்தி=அவாவின்ையும் வெறுப்பையும் அனடவது, போற்று உறு தருமம் நீக்கி = (எவர்களாவும்) கொண் டாடப் படுகின்ற நல்லொழுக்கத்தை விடுத்து, தீ வினை புகுதும் = பாவச் செய்கை களிற் பிரவேசுகளும், தன் இரண்டும், அனறு ஏ எனபவும் அசைகள்.

உயிர்கள் பிறவி பெரிக்குங்கால் சந்திரனை விட்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து,வாயுவோடும் பார்த்து, புகை நிறத்தனவாய் மேக ரூபத்தோடு கலந்து, மழைத் தண்ணீராகக் கீழே விழுந்து,வித்து வேர் கொடுகளிற் பொருந்தியாவது,சுலத்திற் சேர்ந்தாவது,தந்தையாய் விதிக்கப்பட்டு இருப்பவனது உடற்குள்ளே ஆகார வழியாய்ச் சென்று,இரத்தமாய் விந்துவின கண் இருமாதந் தங்கிப் போக காலத்தில் மாதா வுதரத்தின் கருவிற் சென்று தங்கி,கருப்பா சயப்பை யுறுத்துதல், சலயபூரித்தல், உதராககிணி சுடுதல், பிராணவாயு முரித்துத் தள்ளுதல், யோனித் துவாரத்தால் நெருக்குண்ணுதல் ஆகிய பலவகைப் பெருநனுப்பங்கலால் மொத்தனெடு வாடி, அதனால் அறிவுகெட்டுப் பிறத்தலின் “தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவும் வின்றித் தோற்றுய், எனநதாம் பிறந்து தத்தமக்குரிய வருணச்சும தருமங்களை வழு வறடத்தலால் ஏனை யுயிர்களின் கண்ணும் இறைவ னிடத்தும் அன்பு தோன்றும்; அது தோன்றவே அருளும்,அவ்வருள் வந்தவழித் தவமாடசியும்,அஃதுற்ற விடத்துச் சிவஞான மும் எய்தப்பெற்றுச் சிவகதி சேரும் ஆகலின் “தந்த மாற்று நல்லொழுக்கத் தன்னொறிவுறும்,என்றும், இருவினைகளும் அவற்றிறமியைய முக்குணங்களும் மாறி மாறித் தோன்றலின் தீவினையிலும் புரும் என்பான் “அவைக்குநாளும்...தீவினை புகுது மனமே, எனவுக் கூறியதாம். அது “தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு - மருனெனும் குழுவியு மணையு மாக்கவை - வருவழித் தவமெனு மாட்சி பெய்து மேற்-மெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்,, எனக் கநீதபுராணத்தும், நல்வினை திறம்பித் தீயவாய்த் தீய நல்லவாய் வருபவு முளவே-வல்வினை மெலிய வினைகளாய் மெலிய வலியவாய் வருபவு முளவே-நல்வினை செய்யப்போ ததன்பயன் போலத் தீயவு நணுகது முளவே- புல்வினை செய்யப்போ ததன்பயன் போல நல்லவும் புணர்தது முளவே,, எனத் தணிகைப் புராணத்தும் கூறியருளிய வாற்றன் அறியப்படும். (௧௩)

உரைத்திடு மணிமா வாதி சித்திக ளுறா வாய்நு
 னினாத்தந் பொருள்கள் வாளா புருத்திடா நெறியிற் றீர்ந்து
 வருத்துதா மதத்தி னுய சித்திவப் தெயு மீதும்
 பொருத்துகா லங்க டமமிற் பொன்றிடு மென்ப மாநோ.

(இ-ள்) உரைத்திடும் அணி மா ஆதி சித்திகள் = (அவ்வாறு திவினாயிற் புருத்திமக்கள் யாவரும்) தூல்களில் கூறடபடுகின்ற அணி மா முதலிய என்வகைச் சித்திகளும், உறாத ஆற்றல் = பொருந்தப் பெறாத தன்மையினும், திராத்தல் பல பொருள்கள் = வரிசையாகிய கல்ல பொருள்கள் யாவும், வாளா புருத்திடு நெறியிற் றீர்ந்து = வருத்தமில்லாது வரப் பெறுகின்ற யோக மாரககத்தினின்றும் விலகி (வேறு மாரககத்தி னிறமலல்) வருத்து தாமதத்தின் ஆய சித்தி வந்து எய்தும் = துயருறுக்குறின்ற தாமத குணத்தனவாய் பிற சித்திகள் வந்து கைகூடப் பெறுவாராதும் = இக்காமக் குண சித்திகளால் வரும் பொருள் யாவும், பொருத்து காலங்கள தமமில் பொன்றிடும் எனப் = வருகின்ற காலங்களிலே அழிந்துவிடும் என்று சொல்வார் பெரிபோர் புருத்திடா-நூ, சாரிபை

அணி மா ஆதி சித்திகளாவன—அணி பா, மகிபா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிரா காமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எட்டுமாம் இவற்றின் அணுக்கள் தோறும் மிகவும் துண்ணிய அணுநுமமாகச் சென்றிருத்தல் அணி மா பிருதிவி தத்துவ முதற் சிவ தத்துவ மீறாக வுள்ள தத்துவங்கடோறும் உள்ளும் புறமும் அகலாது வியாபித்திருத்தல் மகிமா, மேரு பாரம்போல இருக்கும் யோகிபை எடுத்தால், பரமரணுப்போல எடுத்தற்கு மிகவும் இலகுவாய் இருத்தல் இலகிமா பரம அணுப்போல இருக்கும் யோகியைக் கையாற் றாக்கின மகாமேரு மலையைப்போல எடுத்தற்குக் கனமா யிருத்தல் கரிமா, பாதுலத்தில இருந்தோன பிரம லோகத்திற்குச் செல்லுதலும், அங்கிருந்தோன பாதுலத்திற்குப் போத லும் பிராத்தியாம், பரகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், விண்ணிலிற் சஞ்சரித்தலும், விரும் பிய போக்கியப் பொருள்களை எய்தப் பெறுதலும், சூரியன போலத் தன்சாரி விளக்கத்தார் கண்களுக்கு எப்பொருள்களையும் காணச் செய்தலும் பிராகாமியமாம், உருத்திரமூர்த்தி பைப்போல முத்தொழிலையுஞ் செய்து சூரியன முதலிய பிரகங்களுட் மற்றவைகளுங் தன் பணிதேட்டு நடக்க விளங்குதல் ஈசத்துவம் அவுணர், பறவை, மிருகம், பூதம், மனிதர், திகடூப்பாலக் முதலாயினோரைத் தன்வசமாக கொண்டு ஐனுகை வசித்துவமாம் இவை யட்டாங்க யோகத்தை வியற்றினோர்க்கே சித்திக்கும அவர்கள் இவைகளை விரும்பாராயி னும் அவரது நேகச் சாயல்போல இவைகள் அடைந்து அவரது பெருமைகளை விளக்குமு எனக, சத்துவகுண சித்தி இராசதகுண சித்திகளும் உளவாம் அவற்றை வைணவ புராணத்திற் காண்க

தாமதகுண சித்திகளாவன—ஆகருடணம், அதிரிசிபம், அஞ்சனம், வசியம், இரச் வாத்தம், வயத்தம்பம், தம்பனம், மோகனம் என்னும் எட்டுமாம் தூரத்திலிருக்கும் பொருளைச் சம்பித்தில வருவிப்பது ஆகருடணம். காணப்படும் பொருள்களைக் காணும் செய்விப்பது அதிரிசிபம் காணப்படாமல் இருக்கும் பொருள்களை கெரே காணும்படி காட்டுவிப்பது அஞ்சனம் பகைவரையும் உறவராகிக் கொள்வது வசியம். செம்பு, பித் தனை முதலிய தாழ்த்த லோகங்களை மாறறுயர்ந்த லோகமாகச் செய்வது இரசவாதம். பாஸிபை விருத்தாகள் ஆகவும், விருத்தாகளைப் பாலியாகள் ஆகவுஞ் செய்வது வயத்தம் பம். கட்டுப் பதாவற்றையுங் கட்டுக்குள் அகப்படுத்துவது தம்பனமாம் தன்னை யாங் கும் மோகிக்கச் செய்வது மோகனமாம். இவற்றை “அகர மாதிரும் ருகிய வாகரு டணமே-புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்-வகர மாதிரும் ருகிய வசியமே வாத- மிக்வி லா வயத் தட்டமென் றினனவை செய்தும். ” எனவருஞ் செய்யுட்களான் அறிக. ( )

உடுப்பு முகத்த கூர்ங்கொழுவி னுழுதம் செயலா னைநா
மடுத்து முயன்ற வாணிகத்தா லடைவர் பயன்மற் தவர்புரிவான்
றொடுத்த கருமத் தொடர்பனைத்துத் தொகுத்தான் வேதன் சுவாயம்பு
விடுத்தற் கரிய கருமங்க ளனைதது முறையின் விளம்பினுன.

(இ-ள்.) உடுப்பு முகத்த கூர் கொழுவின=உடுப்பினைப் போன்ற முகத்தினை யுடைய
கூர்மையாகிய கொழுவேற்றிய கலப்பை கொண்டு, உழும் ஈல் செயலால் = நிலத்
தைக் கிளைக்கின்ற உத்தம மான உழவுத் தொழிலினாலும், நான் நானும் அடுத்த முயன்ற
வாணிகத்தால் = நாடோறும் இடைவிடாது செய்கின்ற வியாபாரத் தொழிலினாலும்,
பயன் அடைவர்=ஈஸ் பிரயோசனத்தை யடைவார்கள், மற்றவர் புரிவான் தொடுத்த கரு
மம் தொடர்பு அனைத்தும்=அங்கனமா வுள்ள அவா செய்யத்தொடங்கும் கரும சம்பந்தம்
கள் எல்லாவற்றையும், வேதன் தொகுத்தான்=பிரமதேவர் தொகைபடக் கூறினர், விடுத்
தற்கு அரிய கருமங்கள் அனைத்தும் = நீக்குதற்கு முடியாத கிரிபைகள் முழுவதனையும்,
சுவாயம்பு முறையின் விரித்து விளம்பினுன்=சுவாயம்பு என்னும் மதுவரசன கிரமமாக
விரிவுபடுத்தி யுரைத்தான்.

உடுப்பு உடுப்பு என வலிந்தல விகாரம். கொழுவேற்றுதற்கு இடனுள்ள கலப்பை
யினைக் கொழு என்றது அகுபெயர். உழவுத்தொழிலே யுத்தமமான தொழில் என்பது
“சுழன்றுபேர்ப் பின்ன துலக மதனா-லுழந்து முழுவே தல்”, எனத் திருத்தரவணும்,
அலகிலா மறைவிளங்கு மந்தனரா குதிவிளங்கும் - டலகலையாந் தொகைவிளங்கும் பாவ
லந்தம் பாவிலங்கு-மலா குலாந் திருவிளங்கு மழைவிளங்கு மனுவிளங்கு-மலகலாமொளி
விளங்கு முழுவருமு முழுவாலே,, என ஏழுபதிலும் உரைத்தமையாற் பெறப்படும்.
பிரமதேவர் தொகுத்துரைத்த தூலிற்குக் கருமபாகை யென்று பெயர் சுவாயம்பு மது
விரித்து உரைத்ததற்கு மதுவருமதால் என்று பெயர் நான் நானும் என்ற அடுக்குப் பன்
மைப் பொருளில் வந்தது. மற்று-பிறிது பொருள்பட நின்றது. (கடு)

மனுவாண் டொத்த கருமத்தின் வழியே பிறகு முதலான
முனிவோர் யாரும் தெளிவுறமுன் மொழிந்தா ரன்னோ மொழிந்தநெறி
யினிதி னோத லோதுவித்த சீயல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல்
புனிதர்க் கீத றாமேற்றன் மறையோ புரியுந் தொழிலன்றே.

(இ-ள்.) ஆண்டு மது உரைத்த கருமத்தின் வழியே=அக்காலத்திற் சுவாயம்பு மது
சொல்லிய தருமசாத்திரத்திற்கு வழிநூலாக, பிறகு முதல் ஆன் முனிவோர் யாரும்=
பிறகு முதலாகிய முனிவர்கள் பலரும், முன் = முற்காலத்தில், தெருள் உறமொழிந்
தார்=தெளிவு பொருந்த நூல்களைச் சொன்னார்கள், அன்னோர் மொழிந்தபடி=அம்முனி
வர் செய்த சாத்திரங்களிற் சொல்லிய விதிபடி, மறையோர் புரியுந் தொழில்=பிராமண
வருணத்தவர் செய்யுந் தொழில்களாவன, இனிதின் ஓதல் ஓதுவித்தல் = தவறில்லாமல்
வேதங்களை ஓதலும் ஓதுவித்தலும், இயல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல் = முறைப்படி
யாகஞ் செய்தலும் யாகஞ் செய்வித்தலும், புனிதர்க்கு தாது=சம்பாத்திரர்களுக்குத்தானல்
கொடுத்தலும், தாம் ஏற்றல்=நம்பொருள்களைத் தானமாகத் தாம் வாங்குதலும்ஆகும்.

அன்று-ஏ அசைகள். மதுதரும் தூற்படி பிறகு முதலிய முனிவரார் செய்யப்பட்ட
தூல்கள் ஸ்மிருதிகளாம். அவைகளிற் கூறியபடி பிராமண வருணத்தார்க்கு ஓதல் முத
லாய அமலகைத் தொழிவு முரிய. இவை யொவ்வொன்றும் மும்மூன்றாய் பதினெட்
டாகும். இருக்கு யசர் சாமம் என்னு மூன்றும், திரவிடத்து இறையனரும் அகத்திய

ஞரும் மார்க்கண்டேயனரும் உன்மீகனரும் கௌதமனரும் தொல்காப்பியனரும் போல்
வார் செய்தவுமாகியதையைய தூல்களும், அதர்வணமும் ஆறங்கமும் தருமதூலும் இடைச்
சங்கத்தார் செய்தவுமாகிய இடையாய தூல்களும், புராண இனிகாசங்களும் கடைச்சங்கத்
தார் செய்தவுமான கடையாய தூல்களும் ஆகிய முப்பகுதியிலுல, ஒதலும் ஒதுவித்தலும்
அறுவகைப்பட்டன யாகஞ் செய்தலாவது ஐந்திபாயினும் முத்திபாயினும் உலகியற் நியாவி
னும் ஒன்று கொண்டு அவி முதலியவற்றை டாநிர விதியாற கொடுத்தச் செய்யுங் கிரியை.
வேட்டித்தலாவது மாணக்கற்கு அவன் செய்த யாகங்களாற் பெறும்பயனைத் தர வல்லமை
யுடைமை. இவை ஆறு டகுதிய வாதல் போதாயனியம் முதலியவற்று ணணர்க. ஈத
லாவது வேள்வி யாசானும், அதற்குத் துணையாயினொட, ஆண்டு வந்தோரும் இன்புறுமாறு
கொடுத்தலின் மூவகைத்தாம் ஏறறலாவது கொள்ளத்தகும் பொருளையறிந்து கொள்ளுதல்.
உலகினை யளிப்பினும் உணவினை யளிப்பினும் ஒப்ப ிகமும் உள்ளம பற்றியும், தாஞ்செய்
வித்த யாகம் பற்றியும், கொடுக்கின்றனா உவகை பற்றியும், கொள்பொருளின் ஏற்றிழிவு
பற்றியும் மூவகைத்தாதல் காண்க ஆத்தியயனஞ் செய்தல் செய்வித்தல் வேட்டல் வேட்
பித்தலான வரும் பொருள்களே யன்றி, தாயமின்றி இறந்தவாறு பொருளைக் கொள்ளுந
லும், அரசு கொள்ளுதலும், துரோணசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலங் காட்டிக் கொள்
ளுதலும் உரிய வென்ப இவற்றை “அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்,, என்ற புறத்
திணையியற் சூத்திரத்திற் காண்க “அவறமுள், ஒதலும் தூது முடாந்தோர் மேன. ,,
என்ற அகத் திணையியற் சூத்திரப்படி, தூது முரிய தெனக அந்நணன் தூதுசென்றமை
“விருந்தின்மன்னர்,, என்ற அக நானூற்றுச் செய்யுளாற் பெறப்படும். (௧௬)

ஒதல் புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்ற லமருடற்ற
லீத லரசா தொழிலியல்பிற் கொடுத்த லோதன மகபியற்றல்
திதி லுழவு வாணிகமா னளித்தல் வணிகா செயலிடுதல
கோது லேவல செயல்பாக வெச்சம பின்னோர்க கெனக்குறித்தார்.

(இ ள்) அரசர் தொழில் = சத்திரியரது தொழில்களாவன, ஒதல் = வேதமுதலிய
தூல்களை யோதுதலும், புரவி மகம் முதல வேள்வி ஆறறல் = அசுவமேத யாக முதலிய
வேள்விகளைச் செய்தலும், அமர் உடறறல் = எதிர்த்தவருடன யுத்தஞ் செய்தலும், ஈதல் =
கொடுத்தலுமாம், வணிகர் செயல் = வைசியரது தொழில்களாவன, இயல்பின் கொடுத்
தல் = விதிப்படி தானஞ் செய்தலும், ஒதல் = (வேதாதி தூல்களை) ஒதுதலும், மகம்
இயற்றல் = யாகஞ் செய்தலும், தீது இல உழவு = கொடுமை யிலலாத உழவு செய்தலும்,
வாணிகம் ஆன் அளித்தல் = வியாபாரஞ் செய்தலும் பசக காத்தலுமாம், பின்னோர்க்கு =
சூத்திரர்களுக்கு (உரிய தொழில்களாவன) இடுதல் = தானஞ் செய்தலும், கோது இல்
ஏவல் செயல் = சூற்ற மிலலாத ஏவலை செய்தலும், எச்சம் பாகம் என குறித்தா = யாகாதி
களுக்குத் தாஞ்செய்தறசூரிய டாகங்களைச் செய்து கொடுத்தலும் என்று (முனிவர்) விதித்
தனர்.

அந்தணர்க் சூரிபவாக விதிக்கப்பட்ட வேள்விகளைச் செய்யாது தூரங்கவேள்வி
இராசசூயம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தலே விதிபாம் எனபான “புரவி மகமுதல
வேள்வி யாற்றல்,, என்று கூறினான் “ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்,, என்று ஆசிரி
யர் தொல்காப்பியனார் கூறியாங்கு ஒதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ் செய்தல்
என்னும் ஐவகைத் தொழில்களுந் கொள்ளப்படும். அரசர் தானம் கொடுத்த லாவது முற்
கூறிய பதினெண்வகைத் தானம் பண்ணுதலே யன்றி, கலிக்கத்தைக் கழுத்து யாத்துக்
சூளம்பினுங் கொம்பினும் பொன் அணிந்து விளங்கும் பசுக்களும், கழுகு முதலியசோலை
சூழ்ந்த மனையும், கன்னியரும் பிறவுங் கொடுத்தலும், பரசுராமன் ஒப்பப் பூமி கொடுத்

தலும் போல்வனவாம். காக்கப் படுங் உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யும் மக்களை யாயினும், விலங்குகளை யாயினும், பகைத் திறத்தை யாயினும், அறஞ் செய்யா அரசனா யாயினும் ஒறத்து விதிவழி செய்ய வேண்டுமென்பான் “அமருடற்றல்”, எனப் பொது வாகக் கூறினான். களவு செய்தோர் இருக்கையிற் பொருள் கொள்ளுதலும், இறைப் பொருள் கொள்ளலும், அரசரிடத்துத் திறைப்பொருள் ஏற்றலும், தருமம் பொருளாகப் பகைவர் நாடு கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரும் அந்தணரும் இல்லாவழிப் பிறன்றாய் கொள்ளலும் ஆகிய இவை போன்றனவு முனவாகலின் கோடற் றொழிவா முரிய வென்பர் ஆசிரியர் நீச்சீனார்க் கினியரும். “இரு மூன்று மரபி னேனோ பக்கமும், என்று விதந்த வாற்றினே வைசியர்க்கு ஒதல், வேட்டல், ராதல், உழவு, ரினாயோட்டல் வாணிகம் ஆகிய அறு வகைத் தொழில்களும், சூத்திரர்க்கு வேதம் ஒழிந்த மந்தரால்களை ஒதலும், ஈதலும், உழவும், பசுக்காத்தலும், வாணிகமும், வழிபாடும் ஆகிய அறுவகைத் தொழில்களும் உரிய வென்க. இனி வேளாளர்க்கு ஏவலைக் கூறுது பெண் கொள்ளுதல் பற்றி வேட்டல் உள தென்று வேட்டலைக் கூட்டி ஆமெனபாரு மூளர் ஏவல் உரியதாயினும் அதுவும் அரச ராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்க்கே யுரித்தெனக் ஏவல்-ஆகுபெயர் (கௌ)

இனைய வாறு தொழிலமைத்தாங் கியலாச் சிரம நிறுவினா ரனைய யாவை யெனிற்பிரம சரிய மமைந்த விலவாழ்க்கை புனைபொற் சடைவள னாகிரகுமையா வானப் பிரத்தம் புலன்வாட்டி மனமுற் றடக்கி யெவற்றினையு மறுககுஞ் சந்நி யாசமனமே.

(இ ள்) இனைய ஆறு தொழில அமைத்தாங்கு=இந்த விதமாக நால்வகை வருணத் தாருக்குத் தொழில விதித்தார்போல, இயல் ஆச்சிரமம் நிறுவினா = ஒழுக்கவேண்டிய ஆச்சிரம ஒழுக்கங்களையும் நிலைபெறச் செயதனா, அனைய யாவை எனில்=அவை யெவை யென்னில், பிரமசரியம்=பிரமசரியமும, அமைந்த இல வாழ்க்கை=பொருத்திய கிருகத் தமும், புனை பொன் சடை வள உகிர குமையா = தரித்த பொன்னோன்ற சடையினையும் கூர்மை யாகிய நகத்தையும் பின்னப் படுத்தாது (வைத்திருக்கும்) வானப் பிரத்தம் = வானப் பிரத்தமும், புலன் வாட்டி மனம் முறறு அடக்கி=பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒடுக்கி மனச்செயல்கள் முழுவுதனையும் ஒருமைப்படுத்தி, எவற்றினையும் அறக்கும சந்நியாசம்= எப்பொருட் பற்றுக்களையும் ஒழித்துவிடுகின்ற சந்நியாச ஆச்சிரமமும ஆம்

நால்வகை வருணங்களையும் அவற்றிற் சூரிய தொழில்களையும் நிலைநிறுத்தினா போல நால்வகை யாச்சிரமங்களையும் விதித்தனா. அவை பிரமசரியம் கிருகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசம் என்பனவாம் இயல் ஆச்சிரமம் - வினைத்தொகை. கிருகத்தம் இல்லறம் எனவும், சந்நியாசம் துறவறம் எனவும் படும. ஆங்கு எனபது “கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாங்கு, என்றாற் போல வந்த வினையும உருபிடைச்சொல், அது “அனை வர்க்க மாள் விறப்ப-வெனன ஐறழத் தகைய லோக்கொடு-கணணிய வெட்டி வினையா லுவமம். ,, என்ற தொல்காப்பிய உவமவியற்புத்திரத்தாற பெறப்படும. (கௌ)

இவ்வாழ் வற்றோர் தருமமழற் கரும் மதிதி பூசையெச்சங் கொல்லேற் றணை லடிபணிதல கொடுத்தல் வானப் பிரத்தர்செய ரெல்லா ரணங்கள் பயிறழற் கரும் மூல மடகுதாய்த்த னல்லோ ரெதிரிற் பகுத்தருந்த னையே றுயாததோ னடிபோற்றல்.

(இள.) இவ் வாழ்வு உற்றோர் தருமம்=கிருகத் தாச்சிரமத்தவரது ஒழுக்கமாவது, அழல் கருமம்=அகவினி காரியஞ் செய்தலும், அதிதி பூசை=விருந்தினரை உபசரித்தலும்

எச்சம்=யாகஞ் செய்தலும், கொல் ஏறு அண்ணல் அடி பணிதல்=கொல்லல் தொழிலைக் கொண்ட இடபவாகனத்தை யுடைய சிவஞ் சூரனாகு திருவடிப் பூசனை செய்தலும், கொடுத்தல் = தானஞ் செய்தலுமாம், வானப்பிரத்தா செயல்=வானப்பிரத்தாது ஒழுக்க மாவது, தொல் ஆரணங்கள் டயிறல் = பழமைப் பி.பி வேதங்களை யுத்தியனஞ் செய்த லும், அழல் கருமம்=அகினிகாரிபஞ் செய்தலும், லூலம் அடகு துய்த்தல் = கிழங்கு இலைக்கறி முதலியன புசித்தலும், நல்லோர் எதிரின் புகுத்து அருத்தல்=சம்பாத்திரர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கும் பங்கு செய்து கொடுத்துத் தாமத உண்ணதலும், நனா ஏறு உயர்த்தோன் அடி போற்றல் = வெள்ளிய இடபத்தைக் கொடியாகத் தூக்கிப் சிவபெரு மானது திருவடிகளைத் துதித்து வழிபடுதலுமாம்

இவ்வாழ்வாக்க ளுரிய அழகருமம் ஆவது, ளுரியன் உச்சியில் வருங்காலத்துச் செய் யப்பெண் கிரியை, புதிய செந்நெலவரின் பூரணைக்கோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அன்றியும் மார்கழி தை மாசி மாதங்களிலே அபரபக்கத்தில் அடக்கிராத்தஞ் செய்தலுமாம் இவ் வக்கினிகாரியம் சுவதம் என்றும், சமாதம் என்றும் இருவகைப் பட்டிம். வானப்பிரத் தார்க்கு அகினி காரியமாவது பஞ்ச மகாயுருநகளைச் செய்தலாம். அதிதி=திதியில்லாதவன், எனவே நிலைத்தல்லாதவன் அவன் ஓரிடத்தில் ஒருபுள்ள இருந்தாற்றான அதிதி யெனப் பெரிவான் எனக் இவ்வாசசிரமத்தாகுரிய விசேடதருமங்களைப் பின்வரும் இல் லம், இல்லற பேதம் உணாதத் தத்தியாயங்களுமாம், வானப்பிரத்த முரைத்த அத்தி யாயத்தின் கண்ணுக் காண்க கொல் ஏறு எனவது திருமால் ஸ்தியாகவுடம், நனா ஏறு என்றது தரும நமஸ்தியாகவுக் கொள்க (௧௧)

முற்றத் துறக்கு முதுககுறைந்தோர் தரும மைய மேற்றுண்டல் பற்றற நிருந்து தவமாற்றன மௌனம் பரபா வனைபுரிதன மற்றைப் பிரம சரியத்தோர் தருமம் வளர்த்தித் தொழிலசந்தி யற்ற நோக்கிச் செயல்பலியேற் றுண்டல் குரவ னடிபணிதல்.

(இ-ள்) முற்ற துறக்கும் முதுக்கு உறைந்தோர் தருமம்=பற்றுக்கள் எல்லாவற்றை யும் விடுக்கின்ற பேரறிவுடையாராகிய சந்தியாச ஆச்சிரமத்தாரது அறமாவதுஈடுபட ஏற்று உண்டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணதலும், பற்று அற்று இருந்து தவம் ஆற்றல் = இரு வகைப் பற்றுக்களும் இல்லாமலிருந்து தவத்தைச் செய்தலும், மௌனம் = மோனநிலை யெய்தலும், பரபாவனை புரிதல்=பிரமபிடை கூடுதலும் ஆகும், பற்றை பிரமசரியத் தோர் தருமம் = எஞ்சியின்ற பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தாரின் தருமமாவது, வளர் தி தொழில்=பெருக்கத்தைத் தருகின்ற அகினி காரியஞ் செய்தலும், அற்றம் நோக்கி சந்தி செயல்=விதித்த காலங்களை யாராய்ந்து சந்தியாவந்தனஞ் செய்தலும், பலி ஏற்று உண் டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணதலும், குரவன அடி பணிதல்=ஆசாரியனது பாதங்களை வணங்கி வழிபடுதலுமாம்.

முதுக்கு=பேரறிவு, உறைந்தோர்=இருக்கப் பெற்றவா அதனை "முதுணர் வுடைமை தன்னுள் முதுக்குறை வினன,, எனப் பின்னர்க் கூறு மாறா னறிக. பேரறிவாவது மெய்ஞ்ஞானம். சந்தியாச ஆச்சிரமத்தார் ஏழுவிட்டும் சென்று பசுக்கறக்கு நேரநின்றேற்று, எட்டிக் கவளமுள்ள அன்னம் புசித்தல் வேண்டும். இவர்களுள் அந்தணர் பிச்சை யேற்குங்கால் பிச்சார் தேகி யென்றும், அரசராயின் பிச்சாம்பவதி தேகி யென்றும், வணிகர் வேளாளர்களாயின் பிச்சார் தேகி பவதி யென்றும் கூறி யேற்றல் வேண்டும். அது "அந்தணர் பவதி பிச்சார் தேகியென் றறைந்து மன்றி - பைந்தொண்ட யரசர் பிச்சாப் பவதிநற் தேகி யென்று-மெந்திர வணிகர் பிச்சார் தேகிநற் பவதி யென்று • ஸந்தலி லைபு

மேற்ற னுன்மை வழக்க மாமால் ,, எனக் கருமுழாந்த வந்தியாயத்திற் கூறப் பட்டது சம்=செவ்வே, தியா=திபானிக்கின்ற, வந்தனம்=வழிபாடு. இருவகைப் பற்று- அகவகாச மமகாரங்கள். இவ்விருவகை யாச்சிரமத்தவரின் விசேடதருமங்களைப் பின் வரும் சந்தியாசமுறைத் தவந்தியாயத்தினும், பிரமசாரிய முறைத் தவந்தியாயத்தினும் கண்டு கொள்க. (௨௦)

நீத்த பருவ மோனாந்து நீக்கித் தனது மனைகிழத்தி
பூத்து நீரா டியரூட்டொட் ினாத்த நாளிற் புணாகிப்போன்
வாய்த்த வில்வாழ் பலனெனினும் வானப் பிரத்த னைத்துந்தோ
னேத்தும் பிரம சாரியினும் பிரம சாரி யெனபரால்.

(இ-ள்.) நீத்த ஓர் ஐந்து பருவமும் நீக்கி = (புணர்ச்சிக்கு) விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவ காலங்களையும் ஒழித்து, தனது மனைகிழத்தி = தனது மனைவியானவள், பூத்து நீர்ஔுடிய நாள் தொடரு=மூத்தரு வந்து முழுதிய தினர் தொடங்கி, உரைத்த நாளில் புணர் கிம்போன்=விதிககப்பட்ட தினங்களிற் கூடுவோன், வாய்த்த இல்வாழ்பவன் எனினும்= பொருந்திய கிருகத்த நென்றாலும் (அவன்) வானப்பிரத்தன் அற துறந்தோன்=வானப் பிரத்தனினுஞ் சந்தியாசிபிலும், ஏத்தும் பிரம சாரியினும் = புகழ்ப்படுகின்ற பிரமசாரி யினும் பிரமசாரி என்ட்ர் = (மேலான) பிரமசாரி யென்று கூறுவார்கள்.

புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தினங்களிலே தன்மனையாளோடு கூடுவோன் இல்வாழ்வா னெனினும், வானப்பிரத்தன் சந்தியாசி பிரமசாரி யெனனு மூவர்களினின்றும் மேலாய பிரமசாரி யெனப்படுவான். புணாச்சிகு விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவமாவது-நட்சத்திரங்க ளுள் மூலம், மகம், திருவாதினா, திருவோணம், செனமத்திரயம் என்னும் ஐந்தும், திதிக ளுள் அட்டமி, ஏகாதிசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பொள்ளிடை என்னும் ஐந்துமாம் இவை யன்றி சஷ்டி, திரயோதிசி, விதிநா தியோகம், மாசப்பிறப்பு, விரததினம், சிராத்ததினம், சந்தியா காலங்கள், அர்த்த ராத்திரி, பகற் காலம், என்பவைகளும், வீட்டுக்கு விலக்கான வன் முதலா நாட் சண்டாளிக்கு ம, இரண்டாநாட் பிரமககோலை செய்தவளுக்கும், மூன்றா நாள் வண்ணத்திக்கும் ஒப்பாளாதலின அந்நாட்களும் விலக்கப்பட்டன. இக்காலங்களில் ஒருவன் புணாவானாயின் அவன் பாவம் வறுமை நோய் அற்பாயுள் எனபவற்றை யடைத லன்றி, கருச்சிதைத் த பாவத்தையும் அடைவான் அவன் செய்யுஞ் சந்தியா வந்தனம் பூசை முதலிய சற்கருமங்களும் பலனைக் கொடுக்காவாம். இறப்பினும் நரகத்திற் சேர் வன் பிள்ளை பிறக்கினுங் கபரோக முதலிய நோய்களை யடைந்து வருந்தும் வீட்டுக்கு விலக்கான நாலாநாள் முதற் டன்னிரண்டு நாள்வரைக்கும் உள்ள காலமே விதிக்கப்பட்ட காலமாம் அவற்றுள்ளும் முறகூறிய காலங்களை நீக்கிச் சேரக்கடவன். அதனை, “பூத்த காலப் புனியிழை மனைவியை நீரா டியபின் வீராறு நாளும் கருவழிற் துறாஉக் காலமாத லிற்-பிரிப்பு பெறுஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன் ,, என நான்கவிராசநம்பியகப்போரு ளினும், “திண்டாநான் முன்னாளு கோக்கார்நீ ராடியபின்- வீராறு நாளு மிகவறக் க வென்பதே-பேரறி வாளர் துணிபு ,, என ஆசாரக்கோவைவிறுங் கூறுமாற்ற னறிக். அவ்வாறு சேர்வானாயின் சீர்சகம், செல்வம், சம்புத்திரப்பேறு, தருமவிறுத்தி முதலிய புண்ணியங்களை யடைவான். பிறக்கும் பிள்ளையும் பலமும், அழகும், அறிவும், நோயின்மை யும், தீர்க்காயுற முடைத்தாகப் பிறக்கும் என்க கில்-ஆறறவிடைநிலை. (௨௧)

அருப்பு முலையார் பூப்பெய்தி நீராட் டயரு நான்முதலாத்
தெரித்த நாட்க வீராறிற் றிக்க டோறு மகிழ்சிறப்பக்
கருப்ப மிளிதி னுறுமளவுக் கலவா னாயிற் கருவழித்தோ
னுருப்ப நரக மிவற்காகு மென்ன மறைக ளோதுமால்.

(இ-ள்) அருப்பு முலையாப்புப்பு எய்தி = பூவருப்பினை யொத்த தனங்களை யுடைய மனை வியர்கள் மாதருது வாசி, நீர் ஆட்டு அபரும் நான் முதல்கு = நீரிலே முழுதல் செய்த (காலா) நான் முதலாக, தெரித்த காள்கள் நா ஆதின = விதித்துச் சொல்லிய பன்னிரு தினங்களினுள்ளும், இனிதின் கருப்பம் உறும் அளவு = நனை யுடன் கருப்பம் தரிக்கும் வளையும், திங்கள் தோறும் மகிழ் சிவப்ப கலவரன் ஆயின = மாத தோறும் உவகை பொங்கப் புணராத விடுவனென, கரு அழித்தோன் = கருவினைச் சிதைத்த பாவத்தை யடைவான், இவன் கு = இவனுக்கு, உருபம் நாகம் ஆகும் என்ன = வெப்பமுள்ள நாகத்தன்பம் வருமென்று, மறைகள் ஓதும் = வேதங்கள் கூறாமென்று

அருப்பு = அருப்பு என வலித்தல் விகாரம் கலவானுயின என ஆண்டவர்க்கத்தை ஒரு மையாக்கூறி, அருப்பு முலையார் எனப் பெண வருககத்தைப் பணமையாது கூறிபது ஒரு வர்க்கே இல்லக் கிழத்தியோடு காடக் கிழத்தியரும் உளராகலின எனக் இல்லவாழ்வான் என்பான் சம்புத்திராப பேற்றினிமித்தம் மாதத்தில ஒருநாளே புணர வேண்டு மென்று ஆகமக் கூறலின, பன்னிரு தினங்களும் என்றுமாககாது, பன்னிரு தினங்களினுள் எனப் பிரிவுபட வுரைத்தாம் அவனனம் புணராதவிடின் செயபவேண்டிய தருமங்களைச் செய்தற்குரிய சம்புத்திராப பெறுதற்கு இடமில்லாமை யாகிய பாவஞ் சித்தித்தலால் நாகத்தை யடைவர் என்றதாம். புணரக் கூடாக அகாலத்திற புணர்நாவன் லவணம் என்னும் நாகத்தையும், கருவை யழித்தோன உரோதம் என்னும் நாகநையும் அடைவன் என்று முன்றும் புராணத்திற் கூறப்பட்டது ருதுவந்த காலநான் முதல் இரட்டித்த தினங்களிற சேர்ந்தால் ஆண்டின்னையும், ஒத்தித்த காடகளிற சேர்ந்தாற பெண்பின்னையும் பிறக்கு மென்ப அதனை “விதித்த காடகளினுந் தம்மனை யலது பிறாநலம் விழைத்திட லாகா-மதுக்குமுன மகளி பூத்த நாளகழிப்பின மதநவீ ராறு காடகளினு-முதித்திடும் புதல்வ னிரட்டையா நாளி நெறநைநா னிகைகளின மணப்பிற புதுத்தளி ரமுகு கவர் னுமா மேனிட புதல்வியை யினிதிறி பெறுவா ”, என்று காசிகாண்டத்திற் கூறியத னுணம் அறிக.

(உஉ)

நெற்றித் தனிககண வானவனை வழுத்த லவுபா சனநெறியின்
முற்றத் தமாந்த விருந்தினருக் கருத்தல வேத முறையுணர் தல்
சொற்ற நெறியிற் மெனபுலத்தோர் துய்ப்ப வினிதி னுணவளித்தல்
கற்றோ ரெவரு மில்வாழ்வோர் கடனென றுலகிற் கழறுவரால்.

(இ-ள்) தனி நெற்றி கண் வானவனை வழுத்தல் = ஒப்பற்ற நெற்றிக் கண்ணினை யுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தலும், அவுபாசனம் நெறியின் = ஒளபாசன வழியாக, முற் றத்து அமாந்த விருந்தினருக்கு அருத்தல் = தமது வீட்டு முற்றத்தினகண வந்திருந்த விருந் தாளருக்கு உணவூட்டுதலும், வேதம் முறை உணர்தல் = வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிலிக்குகளை யறிதலும், சொற்ற நெறியின் = அவற்றிற சொல்லப்பட்ட முறையே, தென் புலத்தோர் துய்ப்ப இனிதின் உணவு அளித்தல் = பிரிற் அருளுதமாறு அன்போடு சிராத்தஞ் செய்தலும் (ஆகிய விவை) இல வாழ்வாரா கடன என்று = கிருகத்தாச் சிரமத் தவராத தொழிலென்று, கற்றோர் எவரும் இனிதின் கழறுவாரா = கற்க வேண்டிய நூல் களைக் கற்றவர் யாவரும் தெளிவாகக் கூறுவாரா.

ஒளபாசனம் என்பது அவுபாசனம் எனப் போலியாய் நின்றது அஃதாவது விவாக காலத்திலே ஓமகுண்டத்தி னின்றும் எழுத்த அக்கிணியை யவியாது வளர்த்து வருதற்குப் பிராமண வருணத்தவரார் செய்யப்படும் ஓர்கிரியை, குறித்து வந்தோரும், குறியாது வந் தோருமென விருந்தினர் இருவகைப் படுவர், இல் = மனை, அது ஆகுபெயராய் மனைவியை

யுணர்ந்திற்று. இதனால் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தோக்க றுனென்றும் - கைம் புலத்தா ரோம்ப றலை. ,, என்ற தருமங்கள் கூறப்பட்டன. (உங)

வேற்றோர் புலத்தி னெய்தினுந் தன் மனைவி வீந்தா ளானாலும்
போற்று மவுபா சனமொழிதல் புலவோர் புரியா ரிலவாழ்வோன்
மாற்ற வரிய மூவாக்கும் வருந்துப் புரவு வழங்குதலா
லேற்ற மாகு முலகநெறி யல்லா வொழுகக மியல்பாகா.

(இ-ள்) இல் வாழ்வோன்=மனைபாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்த வாழ்வோன், வேறு ஓர் புலத்தின் எய்தினும்=மறறோர் தேசத்திற் சென்றிருக்கினும், தன் மனைவி வீந்தாள் ஆனாலும் = தனது இல்லாள் இறந்தனளாயினும், போற்றும் அவுபாசனம் ஒழிதல்=என்றும் காப்பாற்றத் தக்க ஒளபாசனஞ் செய்யாது ஒழிதலை, புலவோர் புரியார்=அறிவுடையோர் (நியதமாகக்) கூறமாட்டார், மாற அரிய மூவாக்கும்=நீக்குதற்கு அரிபராய மூவகைப் பட்டவர்க்கும், வரும் துப்புரவு வழங்குதலால்=வேண்டிய உணவு முதலியவற்றைக் கொடுத்து (ஆதரித்தலால்) உலகம் நெறி ஏற்றம் ஆகும் = உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும் இல்லறமே உயர் வுடைந்தாலும், அல்லாத ஒழுக்கம் இயல்பு ஆகா=இல்லற மல்லாத ஏனைய ஒழுக்கங்கள் இத்துணைச் சிறப்புடையன வாகாவாம்.

கிருகத்தன வேறு தேசத்திற் போயிருப்பினும், தன்றேயத்திலே வாழ்க்கைத் துணையாகிய மனைவி யிறந்துவிடினும் ஒளபாசனத்தை வீதில கூடாது. மன்றைய மூன்று ஆச்சிரமியர்க்கும் ஆதரவா யிருத்தலால் அவனே உயாந்தவன். மன்றைய அறங்கள் இதுபோற் சிறத்தன வல்ல வெனடதாம்.

எய்தினும் - ஆனாலும் என்பவற்றின் உம்மைகள் எச்சப் பொருட்டில் வந்தன. புரிதல்=சொல்லுதல் இப்பொருள் படுதலை “இறைவன் பொருள்சே புழம்புரிந்தார் மாடிக் ,, என்றதனால் காண்க மூவா என்றது மன்றைய ஆச்சிரமத் தவரான பிரமசாரி கிருகத்தன் சந்நியாசியென்னும் மூவருமாம் அன்றி, துறந்தார துவவாதார் இறந்தார் என்னு மூவராக் கொள்ளினுஞ் சாவு மென்க அது “துறந்தார்க்கு தவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை ,, எனத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய் மலாந்தருளியதனால் பெறப்படும். துப்புர வென்றதனானே குளிர் வெயில் தாங்கக் குடை, தொடுதோல, வத்திர முதலவனும், நோய் நீக்கத்திற்கு மருந்து கொடுத்தனும், இன்னும் ஒழுக்கத்திற்கு வேண்டிய உபகரித்தனும், இறந்தககால் அபரக கிரியை முதலிய சடங்குகளைச் செய்தனும் கொள்க. இல்லற முயாந்த தெனபது “எய்து சவுபரிககன நீளமக ளானாமனஞ்-செய்யவர சீந்தான் சிவசிவா-துய்யதவத், தாற்றி நெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை-நோற்பாரி னென்மை யுடைத்து. ,, எனச் சிவசிவ வேண்பாவிலும், “மன்னிய தங்கடங்க ணிலையினே மறத்த லின்றி-யின்னண மாணும் பெண்ணு மிருப்பரே விதற்கு மேலா-வுன்னலாம் பதலியுண்டோ வுரைப்பிர்செந் தமிழ்வல் லீர்கா - ளென்னதான் முயன்றீர் நீவி றெடுத்துவே நியம்பொ னுதே ,, எனப் பிள்ளையார் புராணத்துங் கூறுமாற்றானறிக. (உச)

மருவற் கரிதா முயாவீடு சீர்த்தி மல்லற் பெருஞ்செல்வற்
தருமத் தளவின வந்தடைந்த வாற்றாற் மருமம் விடறிது
பெருஞ் தருமம் பொருள்காம மிவைகள் பேசிற் சாத்துவிகங்
கருதற் கரிய ராசதந்தா மதத்தின் வழியே கலந்திடுமாள்.

(இ ள்.) மருவற்கு அரிது ஆம் உயர் வீடு=பொருத்ததற்கு அருமையுடைத்தாய் மேலான வீட்டின்பமும், சீர்த்தி பெரு மல்லல் செலவம்=புகழும் மிக்க வளமுடைய ஐசுவரியமும், தருமத்து அளவின் வந்து அடைந்த ஆறல்=செய்யப்பட்ட தருமம் எவ் வளவோ அவ்வளவினபடி வந்து சேரும் தன்மையால், தருமம் விடல் தீது=நல்லொழுக்க மாகிய வதனைச் செய்யாது விடுதல் கோரும், பெருகும் தருமம் பொருள் காமம் இவை கள்=வளர்கின்ற அறம் பொருள் இனபம் என்று மிம்முன்றும், பேசின = (வந்தடையும் விதத்தைக்) கூறுமிடத்து, கருதற்கு அரிய சாதுவிகம் இராசதம் தாமதத்தின் = நினைத் தற்கரிய சாத்துவிகம் இராசதம் தாமத மெனனு முக்குணங்களின், வழியே கலந்திரும்= வழித்தாகவே பொருவரை வந்தடையும், ஆல - அசை.

தரும் மொன்றே மறைய பொருள் இன்பம் வீடுக்குக் காரணமாய் நிற்கலின் அதனைச் செய்யாது விடுதல் தீது என்பான் “மருவற் கரிதாபுரம் விடந்தீது” என்றான். அது “எளிதென விகழா வரிதென வரையாது - அமருநீர் நலகுதி ராயின மனத்திடை- நனைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும் - தொழிப்பிற தனைவிடேப் பயக்கு முணர் த்தி-னிவனு முப்பரும் துனையே யதனா - துறைதொழும் துறைதொறு நோக்கி - யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே” என ஆசிரியமாலையீழ் கூறுவதனால் அமையும். வழி யென்றது தொழில் சத்துவ குணத்தொழில்க ளாவன - ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறை, புலனடக்கல் என்னும் எட்டுமாம். இராசதகுணத் தொழில்களாவன—தானம், தவம், தருமம், பேணல், ஞானம், கல்வி, நலன், கேள்வி என்னும் எட்டுமாம் தாமதகுணத் தொழில்களாவன—பேருணடி, நிதிகேடு, உறக்கம், மறதி, பொய், சோம்பு, ஒழுக்கம் வருஷதல், கொலை, வருசம் எனது மொன்பதுமாம். “ஞானம் தவமேனமை நலனாண் மோனம்-வாய்மை பொறைபுல னடக்கலசாத் துவிதம். தானம் தவமே தருமம் பேணல் - ஞானம் கல்வி நலனாவை தெரித - லீன மில்லா விராசத் குணமே நிறைபே ருண்டி நிதிகேடுமகக்-மறதி பொய்சோம் பொழுக்கம் வருஷதல்- கொலையே வருச மிவைதா மதகுணம்.” என்பது பிங்கலநீதைச் சூத்திரம் (உரு)

ஆசின றுயர்ந்த சாத்துவிகத் தமார்தோர் மேலாய் கதியடைவர்
பேச வருரா சதகுணத்திற் பொருந்தி னோகள பெட்டிபெனு
தேசி னுறுமத் திமகதியிற் சோவா வளாதா மதகுணத்தோர்
மாசு பூத்த விழிகதியி னுலக மிகழ மன்னுவாரா.

(இ ள்.) ஆச இன்று உயர்ந்த சாத்துவிகத்து அமார்தோர்=சூற்றின்னி யுயர்ந்த சாத்துவிக குணத்தைக் கொண்டு நின்றவா, மேல ஆம் கதி அடைவா=மேலாகிய உத்தம கதியைச் சோவார், பேச அரு ராசத குணத்தின் பொருந்தினோர்கள் = சொல்லுதற்கரிய இராசத குணத்தி னினோர், பெட்டின் ஒடு தேசின உறு மத்திம் கதியில் சோவா=விருப் பத்துடனே விளக்க மமைந்த மத்திம் கதியிற் பொருந்தி வாழ்வார், வளா தாமத குணத் தோர்=(பாவம்) வளர்த்த சூரிய தாமத குணத்தி னின்றவர், மாசு பூத்த இழி கதியின்= சூற்றம் மிகுந்த தாழ்வள்ள அதம் கதியின்கண், உலகம் இகழ மன்னுவாரா=உலகத்தவர் நித்திக்க நிலத்திருப்பார்.

இன்றி என்னும் வினைபெச்சம் இன்று எனத் திரிந்து நின்றது “ராசமாபுரி, ரவிலு திலகன், ரூப்பேதம்” என்ற தொல்லாசிரியர் போல இவனும் ராசதகுணம் என்று வடமொழியிற் பிறந்தாங்கு உரைத்தனன் உலகம் - ஆகுபெயர். உத்தமகதியாவது—சிவ சாலோக்கியம், சிவசாமிப்பியம், சிவசாரூப்பியம், சிவசாயுச்சியம் என்னு னானகுமாம். மத்திமகதி—விட்டுணு முதலினோரது தெய்வ பதங்களும, ஆதியரி வஞ்சம், நல்லரி வஞ்

சம், ஏமதலஞ்சம், இரணவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமிகளுமாம். அதம கதியாவது—இருபத்தெட்டுக் கோடி நாகங்களாம். அவற்றை “வேவ்வினைப் பிலகா லேழு விளம்புமில் விருபத் தெட்டு-மொவ்வொரு கோடி யாக வுமுறு நாலை முன்னர் - தெவவினை முதன்மை யெய்தி எய்வவைத்து செறிந்து நிற்கு-மில்வெலாம் பலகா லணமி யினைபவா லொழிவு காறும்” என்று விரித்தது தணிகைப் புராணம். (உசு)

அறந்திறம் பாது நானு மருமபொருள காமம் துய்ப்போர்
சிறந்தவிவ வுலக நன்னி ளளபபருளு செலவ மெய்தி
மறங்கிளா வடிவே லுணகண வானவா மகளி ரோடு
முறங்கிடா தினப நாய்க்கு முலகினி லினிது வாழ்வார்.

(இங்) நானும் அறம் திறமபாது=நாடோறும் தருமவழியினின்றும் தவறாது, அரு பொருள் காமம் துய்ப்போர் = அரிய பொருளைக் கொண்டு இனபத்தை யறுபவிப் போர், சிறந்த இ உலகம் தன்னில் = பெருமையிற் சிறந்த இந்நில வுலகின்கண், அளப்ப அரு செலவம் எய்தி=அளவு படுத்தி கிபலாத் செலவத்தை யடைந்து வாழ்ந்து (மறு மைக்கண்) மறம் கிளர் வடிவே லுண கண=கொலைத் தொழின மிக்க கூடாமையாகிய வேலாயுத்தைய போன்ற மையுண்ட விழிகளை யுடைய, வானவர் மகளிர் ஓடு = தேவப் பெண்களோடு, உறங்கிடாது இனபம் துய்க்கும=ஓயாமற் போகத்தை யறுபவிக்கின்ற, உலகில் இனிது வாழ்வார்=தேவப பதவியின்கண் இன்புறும் வாழ்வார்.

இம்மைக்கண் தருமவழியி னின்றும் பொருள் சம்பாதித்து இன்பத்தை யறுபவிப் போர் மறுமைக்கணும் போகபதவியிற் சென்று அறுபவிடபா என்பதாம் போக பூமியிற் சென்று போகம் துருமாததை “பதினா றுடடைக் குமரனும் விதிவழிப் - பன்னீ ராட் டைக் குமரியு மாகி-மொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினு - கற்பக நனமர நற்பய னுதவ-வாகிய செய்தவத் தளவு மவவழிப்-போக றுகாவது போகபூமி” என்ற தீவாகாச்சுக் திரத் தானிக ஓயாமற் போகத்தை யறுபவிக்கின்ற தேவபதகளினும் இந்நிலவுலகு சிறப்புடைத் தென்பான “சிறந்த விவவுலக நன்னில்” என்றான் அதனை “வானிடத்தவ ரும் மணமேல் வந்தரன மனையாச் சிப்பார்” என்று சிவஞானசித்தியாரினும், “வின ணறுத்து மேக்கி வாந்தா வியனறுமக்கநர் தவாமகன் - ரணணனமுலை முயக்கனறி யறி யாமை யெதிரோகக்கிப் - பண்ணரிய தவந்தானப் பப்பபாட்டி. னெடுமவிளங்கு - மண ணகலா ரறிஞரென வல்லையவ னுறுதிழிவார்” என்று தணிகைப்புராணத்தினும் கூறிய வாற்றா னறிக். உம-இன சாரியை யிடைச்சொற்கள் (உஎ)

அறம்புரிந் தனறி யோங்கு துறக்கத்தி னடைந லாகா
சிறந்தநம் பொருளசெய தல்லாற நிகழ்தரு மினபரு சேரா
வறைந்தகா ரணத்தி னனறிக் காரிய மாகா வோடு
கறங்குபோற் பிறவி ஞானத் தல்லது கடக்க லாகா.

(இ-ங்) காரியம்=எக்காரியங்களும், அறைந்த காரணத்தின் அன்றி ஆகா = சொல் லப்பட்ட காரணங்களால் அல்லாமல் ஆகாவாம், (ஆதலால்) ஓங்கு துறக்கத்தின் அடை தல்=உயர்ந்த சுவர்க்க லோகத்தை யடைதல், அறம் புரிந்து அன்றி ஆகா = தருமத்தைச் செய்தாலன்றிக் கூடாதாம், திகழ் தரும் இன்பம் = விளங்கு மிவவுலக வின்பமானது, சிறந்த நல பொருள் செய்து அல்லால் சேரா=சிறப்பாய் நல்ல பொருளைச் சம்பாதித்தன திக் கூடாது, ஒடு கறங்கு போல் பிறவி=ஒடுகின்ற காற்றாகு போன்ற பிறவிக் (கடலையும்)

ஞானத்து அல்லது கடக்கல ஆகா = சிவஞானமாகிப் (புணியினால்) அன்றிக் கடத்த லிய வாகு

காரண மின்றிக் காரியமும், தரும் மின்றிச் சவாககமும், பொருளின்றி இன்பமும் ஆகாவாம். அங்ஙனமே சிவஞானத்தா னனறிப் பிறவி யொழித லில்லையாம் அச்சிவஞான வேட்கை உத்தமம் மத்திமம் அதமம் என மூவகையடிகம் எனறும், அவற்றின் அதம் வேட்கையர் மூன்று சன்னம் பிறந்து பின்னாப் பரமாசாரியரின் திருவருள் பெற்று முத்தி யடைவாரா என்றும், மத்திம வேட்கையா இரண்டாவது பிறப்பிலே முத்தியடைவாரா என்றும், உத்தம வேட்கையா பிறிதோர் சன்னம் மெடுத்த எடுத்த சரீரத்திலேயே நிராமல ஞானவெளியினே யுணராத அங்வுடலை விடுத்த தமமை நீங்காது நிறைந்து நிற்கும் பர சிவநாதனது திருவடி நிலைப்பாரா என்றும் சர்வோத்தமகமத்தின் மூன்றாவது உபபேதத் திற கூறப்படுதலால் “பிறவி ஞானத் தலலது கடக்கல ஆகா” என்று கூறியதாம் (உஅ)

தாமரைப் பொருட்டின மேய சதாமுகக கிழவ னாதி
தேமலாது தருக்க ளீரரச செறியுநல லுலகம் யாவு
நாமதூற் றருமந் தாங்கி ரினறன நல்லோர் யாருங்
காமுறல வேண்டு மென்றுங் களைகணுந் தரும் மொன்றே.

(இ-ள்) தாமரை பொருட்டில் மேய=தாமரைக் கொட்டையாகிய ஆசனத்தினக ணிருக்கின்ற, சதாமுகக கிழவன ஆதி = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமன முதலாக, தேம் மலர் தருக்கள ஈறு ஆக செறியும்=தேன பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய தாவரம் இறுதியாக வுள்ள, நல உலகம் யாவும்=நன்மையாகிய உயிர்வர்க்கங்கள் எல்லாம், நாமம் தூல் தருமம் தாங்கி ரினறன=அச்சத்தை வினைக்குற ஹலகளிலே விதிக்கப்பட்ட ஒருக் கத்தையே கைக்கொண் டுள்ளன (ஆகலால்) நல்லோர் யாரும = நல்லவா என்று சொல் லப்படுவோர் எனரும், களைகண ஆம் தருமம் ஒன்றே = (தமக்குப்) பற்றுக் கோடாகிய அத்தரும் ஒன்றையே, என்றும் காமம் உறல வேண்டும்=எவரானும் விருமபி பொழு குதல் வேண்டும்.

கிழவன்=உரிபவன்-மூத்தோன் எனலுமாம் உலகம் என்பது உயிர்களைக் குறித்து நிற்குமின இடவாகுபெயர் விதித்தவைகளையே செயப்பவேண்டும் எனவும், லிலக்கியவை களைச் செயயின நரக வாத்தனைய யடைதல தப்பாதென்றும் பயமுறுத்தி நிறுத்தி “நாம தூல்” என்றன. “நாம நல்லாராக் கதிப்பட வழிநட” என்றா போல நாம என்னுந் சொல் நாமம் எனத் திரிந்தும் நிற்கும் என்பா நஞ்சினுக்கினியரும். தூல் - வேதசிவா கமங்களும் அவற்றின் சார்பு தூலகளுமாம் தருமமாவது - வருணச்சிரம வொழுக்க மாம பிரமன முதற் றுவரமீறு வுள்ளவைகள் பசுக்கள எனபதனை “மறையவன் முதலா நம்ப தீரதா மெவையு மன்னி - யுறைதரு பசுக்க ளாகு முறநிறி பசுக்கட் கெல்லா- நிறை தரு பதியா யென்று நிலவியே யுறைதலாலே-யிறைவனை வேத நான்குப் பசுபதி யென்று கூறும்.” என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளாலும் அறிக (உக)

வைதிகத் தருமம் வாய்ந்த பிரவிாத்தி ரிவிாத்தி யென்ன
வெய்துமந் ரிவிாத்தி ஞானத் தொழுகனமற றையதெஞ் ஞான்றுங்
கைதவத் தெவையு மாற்ற லாங்கது கடிந்து முனனைச்
செய்தவ ஞானந தமமி னிற்பதே செவவி தாமால்.

(இ-ள்) வைதிகம் தருமம்=வேதசம்பந்தமாகிய தருமங்கள், வாய்ந்த பிரவிாத்தி ரிவிாத்தி என்ன ஏயதும்=வாய்ப்பாகிய பிரவிாத்தி என்று ரிவிாத்தி யெனறுமிருவகைப்

படும், அநிவிர்த்தி = (அவற்றன்) அந்த நிவிர்த்தி தருமமாவது, ஞானத்து ஒருகல் = சன் மார்க்கத்தி னிறறலாம், மற்றை அது = மற்றையபிரவிர்த்தி தருமமாவது, எ ஞானமும் கைதவத்து எவையும் ஆற்றல் = எந்நாளும் பொய்யாயுள்ளவைகளை வற்றையும மெய்யெனக் கொண் டொழுதுதலாம், அது கடிந்து = அந்தப் பிரவிர்த்தியை விடுத்து, முன்னே செய் தவம் ஞானம் தமயில் நிற்றதே = முன்னர்க் கூறிய யாவராணுஞ் செய்தற்குரிய தவ மார்க்கத்தும் நன்னெறியினும் நிற்றலே, செவவிது ஆம் = நன்மைபதாகும். ஆங்கு ஆல் அசைகள்.

வேத சிவாகமாதிகளின் கூறப்பட்ட தருமங்கள் பிரவிர்த்தி தருமம், நிவிர்த்தி தருமம் என இருவகைப்படும், அவற்றன், பிரவிர்த்தியாவது மீட்பும் பிறவி யெடுத்தும் கேதுவாய் நலவின்களாம், அவை அசுவமேதம் இராசசூயமுதலியன. அவற்றை விடுத்து அழியா வின்பத்தை யளிக்குந் தவஞான மார்க்கத்தி னிறறலாய் நிவிர்த்தி தருமத்தி னிறறலே நன்மையாகும் தவமாவது - சரியை கிரியை யோக்களாம் ஞானமாவது சிவ ஞானம் (ந.0)

பொறைகொடை கருணை தானம் பொய்ம்மொழி யழுக்கா நின்மை
யுறையுமுட கரணங் காத்தல் பயிலபுறக் கரண மோமபல்
குறையெனச் சொல் லாமை நாளு முனிவினமை புயிரெனச் சொல் லாமை
பிறம்மனை நயத்த லினமை நன்மொழி பிறழா வாய்மை.

(இ-ள்.) பொறை கொடை கருணை தானம் = சாந்தம் நாகை இரக்கம் தானம், பொய்ம்மொழி அழுக்காறு இனமை = பொய்ச்சொல்லும் பொருளையும் இல்லாதிருத்தல், உறையும் உள் கரணம் காத்தல் = பொருதியு அக்க கரணங்களை யடக்கல், பயில புறக்கரணம் ஒம்பல் = விடயங்களிற் சேர்கின்ற புறக்கரணங்களை யடக்குதல், குறையெனச் சொல் லாமை = கோடசொல்லாமை, நாளு முனிவு இனமை = எக்காலத்தும் கோபங்கொள்ளாமை, உயிர் கொல்லாமை = சீவர்களைக் கொலை செய்பா திருத்தல், பிறர்யனை நயத்தல் இனமை = பரதாரங்களை விருப்பாமை, நல் மொழி = இனிய சொல், பிறழாத வாய்மை = தவறுபடாத உண்மையே

இதுமுதல் லிருசெய்யுள் ஞானம், கொடையாவது ஒருபொருளைப் புகழ்விரும்பிக் கொடுப்பது தானம் புண்ணியத்தை விரும்பியும், ஒன்றனை விரும்பாமலும் அளித்தல் எனப் உட்கரணமாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம். புறக்கரணமாவன—வாகுபாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் எனவும் கருமநிதியங்களும், மெய் வாய் கண மூக்குச் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களும். இவற்றைக் காத்தலாவது விடயவழிப் போகாமே தடுத்தல் பொய்ம்மொழி யினமை மெனவே வாய்மையும் பெறப்படுவதாக, பின்னரும் பிறழா வாய்மை யெனது “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த—நன்மை பயக்கு மெனின்” எனற்படி. நன்மைப் பயன கொடுக்குமெனிற பொய்யும் மெய்யெனப் படுமொகலானும், “மெய்தருந் சொல்லுமொய் நயம்பயக்கிலா விடத்து” என்றற்கு நீமைப்பயன கொடுக்கு மெனின் மெய்ச்சொல்லும் பொய்ம்மொழியாகும் ஆகலானும், இக்குற்றங்க ளில்லவாய் வாய்மையென்று அறிவித்தற் கென்க. (ந.க)

புண்ணிய நளனீ ராடல் கடவுளா பூசையாற்ற
லுண்ணிறை மகிழ்ச்சி வேத பாரகர்க் கூட்ட நீய்
கண்ணய வாமை கள்ளா தொழுதுதல் கடுஞ்சொ லின்மை
யெண்ணிய விவைந ணங்கு குலத்திற்கு மியைத்த வாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் நல நீர் ஆடல்=பாவங்களை விமோசனம் பண்ணும் நன்மை யாகிய தீர்த்தங்களிலே மூழ்குதல், கடவுளர் பூசை ஆற்றல் = தேவபூசை செய்தல், உள் நிறை மகிழ்ச்சி = அகத்தில் நிறைந்த சந்தோஷ முடைமை, வேத பாரகர்க்கு ஊட்டல் = வேதாத்தியயனஞ் செய்யுமா பிராமணாககு அமுதளித்தல், தீய கள நயவாமை = கொடிய மதுவினை யுண்ணாமை, கள்ளாது ஒழுக்குதல் = களவு செய்பா திருத்தல், கடு சொல் இன்மை = கொடுஞ் சொற் சொல்லாமை, எண்ணிய இவைகள் = எண்ணியபட்ட இவ்விரு பத்தொன்றும், நான்கு குலத்திற்கும் இயைந்த ஆயு = நான்கு வருணத்தவர்க்குப் உரியன வாகும்

“நான்கு குலத்திற்கும்” என்றதன்கண் உட்கையைப் பெறப்பெற்றதின் சங்கரா சாதியார்க்கும் இவை உரியன வெனக் கொள்க சங்கரா சாதியாராவார் “தாபிய குல நாலா தாழ்த்தவறு லோமமே-மூப்பிரதி லோமமா றும். ஆகவறு லாமந்த ராளபிரண டாறுமறு-மிகஞ்ஞாவி ராத்தியமீ தினது.” எனப்பட பெருவகைப்பட்ட அநுலோ ம ரும், அறுவகைப்பட்ட பிரதிலோமரும், பன்னிருவகைப்பட்ட அந்தராளரும், ஐம்பத் தாறு வகைப்பட்ட விராத்தியருமாம். அவர்களின் பெயர்களாவன—குண்டகா, கோள கர், சவ்ரணர், நக்ஷத்திர சீவகா, அம்பட்டா, குமபகாரர், பாரசவா, நிபாதர், போசா, நாவிதர், சூதா, கூவிதர், மாகிடயா, விசனமா, உகிரா, சூலிக்ஷிபா, மணிகாரர், புளிந தர், ஸூத்தா, மிலேச்சர், மாகதா, அர்த்தா, தெளட்டியாதர், கடகாரா, மாலாசுதர், உற டலா, சண்டாளர், பாசூதாயா, வைதேகா, பலதர், அயோகவா, சத்திரியா, ஆவந்தியா, மலலர், சதன்வர், மைத்திரா, பலகண்டர், இரசகர், புபநர், தக்ககா, சுவபசா, சூகபர், கரணர், சருமகாரர், பாரகர், வேணுகர், கனகா, அநதிகர், வாத்தனசாலிகா, கருமகாரர், தண்டகபோலர், மாககவர், சல்லா, வந்திகா, வாடதானா, கண்டகா, சந்தர், சவுண டிகா, சாத்தவதா, ததியவர், பைரவா, ஆசிரயிகா, கரண்டா, சாழ்த்திரர், மாலாகாரா, கைவர்ந்தர், நீலகாரர், வருணகாரா, பிககாரா, நாத்தகா, மாதங்கர், நடர், திரமினர், சாம சீவியா, நீலாதி வாணவிக்ஷிரேதர், சுவபாகர், சூகசூடர், வேணர், புலகசா, ஆவிரதர், அபீ ரா, திகசூவணா, கசா, சைரந்திரியா, மைத்திரேயா, பார்க்கவர், காரகாரா, பாண்டி சோபாகர், ஆகண்டிகா, சோபாகா, அந்தியாவசாயிகர் முதலினோராம் இப்பெயர்களெல லாம் இக்காலத்து வெவ்வேறு பெயர்களாக வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் சுடபிர பேதாகமம், பிரமபுராணம், வைகாசம, மாதவியம், சாதிவிகக முதலிய நூல்களின் கண்டு தெளிக இவையனறி “பனயீன விலேஞா வெள்ளுப்புப் பகரு நா-கண்ணோடையாடடியர் காழியர் கூவியா - பைநரின விலேஞா பாசவா வாசவ-ரென ஹா மறுகு மிருங்கோ வேடகளுஞ்-செம்பு செய்நருநா கஞ்ச காரரும் - பைம்பொன செய்நருநா பொனசெய கொல்லரு - மரநு கொறச்சுரு மண்ணீட் டாளரு - வநந்தர வெழுதிய வோவிய மாககருந-தோலின துன்னரு துன்ன விலேஞரு - மாலேக காரருந காலக் கணிதரும” என மணிமேகலையினுங் கூறியவாற்றனநிக (௩௨)

தம்மொழுக்கியனற பாரப்பா சாசுவா பிரம லோகந்
தெமமுனைப் பட்ட வேந்தர் கற்பக நீழல் சோவா
மெயமமைய வணிகா வாயு புவனததின மேவு வாக
ளிமமையிற் றுறந்தோர சோவ ரிரணிய கருப்ப லோகம்.

(இ-ள்.) இம்மையில் தம் ஒழுக்கு இயன்ற பாரப்பார்=இப்பிறப்பில் தமது ஒழுக் கத்தில் வழுவாது ஒழுகிய அந்தனர், பிரம லோகம் சார்குவர் = பிரமலோகத்தை யடை வார்கள், தெவ் முனை பட்ட வேந்தர்=பகைமுனையை யறித்து வெற்றி கொண்ட அரசர் கள், கற்பகம் நீழல் சோவர் = கற்பக தருநிழற்கண் வீற்றிருக்கும் இந்திரபதத்தை யடைந்து

வாழ்வார்கள், மெய்யை வணிகர்=உண்மையுள்ள வைசியர்கள், வாயு புவனத்தில் மேவு வர்கள்=வாயுலோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள், துறந்தோர்=துறவொழுக்க வழிநின்ற விரத்தர்கள், இரணிய கருப லோகம் சேர்வா=இரணிய கருப லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள்

“தம்மொழுக்கியனற - இம்மை என்பவற்றை மற்றையோர்க்கும் ஒட்டுக. பார்ப் பார் = சிவத்தை யுள்ளபடி ஞானக கண்ணிலுல நோக்குவோர், வேதாந்தத்தை மேற் கொண்டு பார்ப்பவர் என்றும் பொருள் “ஏனை வகரந தொழிற்பெய ரியறறே ” என்ற தோல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் உரையிற் கோடலால், தெவ முனை என்பது தெமமுனை யெனத் திரிந்து நின்றது மொழிநத பொருளோ டொன்ற வவவயின மொழியாததனை யும் முட்டினது முடித்தல் என்னுமுத்யால, யோகியர் ஆனந்தம் ஐஸ்வரியம் வியோமம் காஷ்டை பரமாத்மரம் என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட அமிரத்த தானததையும், ஊர்த்தவ வீரியம் வாயக்கப் பெற்றார் இரணியகருப லோகத்தையும், தமக்குரிய ஒழுகத்தில் நின்ற சூத்திரா மறுமையில் கந்தருவலோகத்தையும் மடைந்து ஆமகுள்ள போககளை யறப்பித்து வாழ்வா எனக் கொள்க வாயுபுவனம்=வாயுமண்டலம் அஃதாவது கெர்த்தவதியென்னும் பட்டினம். அன்றி, ஆதித்த பதவிக்குக் கீழேயுள்ள விதன்னுவான், பிரசேதகன அககின்ப பிரசேதகன, செசனி, அவுத்தன, வசசிமாநகதன், வுத்திபுத்தன, இரைவதன, சகவாத் தன, விசுவர்த்தன என்னும் தசவாயுகுகளுள் இறுதிபாய விசுவ வாததன என்னும் வாயு புவனத்தைக் கொள்ளினு மீழுககா இரணிய கருப லோகமாவது பதுமபுரி, மனோவதி, சத்தியலோகம் என்னும் பிரமலோகம் மூன்றனுள் மேலாய சத்தியலோகமாம். (௩௩)

காழ்த்தவைம புலனுஞ் செற்றுக் கரணங்க ளடக்கி நானு
மூழ்த்தமென் சருகு மாநுதி யோகினி லுறவகு கினறோ
சூழ்த்துநான முகனும் விண்ணோ தொகுதியுஞ் சருகி நானகும்
வாழ்த்துதற் குரிய முததி வீட்டினப் மருவி வாழ்வார்.

(இன்) காழ்த்த ஐம்புலனும் செற்று=வைரமுள்ள ஐம்புலன்களையும் ஒழித்து, கரணங்கள் அடக்கி=அந்தக்கரணங்களை யொடுக்கி, ஊழ்த்த மென் சருகு மாந்தி = உதிராத மிருதுவாகிய சருகுகளை யுண்டு, நானும் யோகினில் உறவகு கினறோ = நாடோறும் சிவ ஞானயோகத்தில் சிடை கூடினோ, நான்முகனும் விண்ணோ தொகுதியும் நான்கு சுருதியும்=பிரமஹ தேவகணங்களும் நான்கு வேதங்களும், சூழ்த்து வாழ்த்துதற்கு உரிய=வலஞ்செய்து துதித்தற்கு உரிய, முததி வீட்டினபம் மருவி வாழ்வார் = சிவசாயுச் சிய முத்தியாகிய பேரினப்பத்தை யடைந்துவாழ்வார்

அந்தக் கரணங்களாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னு நான்குமாம். மென் சருகு என்றதனால் உலர்ந்த இலை யெனபது பெறப்படும பசிய இலைகளைப் பறித் துப் புசிப்பின அவை வழியாகச் சீவன றேறமுதற்கு வழிபினி ராசமுறலானும், இலைச் சாரத்தால் இரத்த மதிகரித்து விடயங்களி லழுத்து மாகலானும் விலக்கப்பட்டது சூழ்த்து வலித்தல் விகாரம் முத்தி வீடு எனபன “ஆடகச் செம்பொற் கிணைம்” என்புழிப் போல ஒருபொருட் கிருபெயர் பிரியாது நின்றவழுவமைதி யென்க அது “ஒரு பொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார். ” எனற தோல்காப்பிய விதியா லமைக்கப்படும. (௩௪)

என்னலு மகதி வீணை நாரதன் முதலோ யானு
மன்னுமாச் சிரம நானகா வகுத்தினி துரைக்கு மேல்வைப்
பின்னுமோர் யோகி தனமை பேசினை யைந்துண் டாங்கொல்
பன்னுமாச் சிரம மென்னப் பைந்துழாய் முகுதன் சொல்வான்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்றிவ்வாறு (கூர்மர்) சொல்லுதலும், மகதி வீணை நார தன் முதலோர் யாரும் = மகதி யென்னும யாழிணையுடைய நாரதமுனிவர் முதலிய முனிவர் களுந் தேவர்களுந் (கூர்மரைநோக்கி) மனனும் ஆச்சிரமம் நானக வகுத்து = (ஐயனே) நிலைபெற்ற ஆச்சிரமங்களை லான்காகப் பிரித்து, இனிது உரைக்கும் ஏலவை = தெளிவு பட்ட சொல்லியருளும் பொழுது, பின்னும் ஓர் யோகி தன்மை பேசினே = வேறும் ஒரு யோகியினது தன்மையைக் கூறியருளினீர் (ஆகலால்) பன்னும் ஆச்சிரமம் = சொல்லப் பட்ட ஆச்சிரமமானது (நான்கேயனறி) ஐந்து உண்டு கொல எனன = ஐந்தாவது ஆச்சிர மும் இருக்கின்றதோ வென்றுகேட்க, பை துழாய் முகுத்தன சொலவா என = பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலாகிய கூர்மா கூறுவாராயினா ஐம் = சாரிபை கொல-ஐயப் பொருளின்கண் வந்தது. (௩௫)

உரைத்தவாச் சிரம நான்கே யொவ்வொன்றே யிரண்ட தாகும்
வரைத்தவை யுரைத்தும் கேண்மி னுவகுரு வாண னெனறும்
திருத்தகு நெறிவ முாத னைட்டிக னெனறுந் செவவன
விரி ததநுந் பிரம சாரி யொழுகுகிரண டாக மேவும்

(இ-ள்) கேண்மின் = (அனபர்களை) கேளுங்கள், உரைத்த ஆச்சிரமம் நான்கே = சொல்லப்பட்ட ஆச்சிரமம் நான்கே யன்றி (ஐந்திலலை) ஒவ்வொன்றே இரண்டது ஆகும் = அவை யொவ்வொன்றும் இவ்விரண்டு வகையாகும், அவை வரைத்து உரைத்தும் = அவை களை அளவுசெய்து கூறுகின்றேம், தூல செவவன விரித்த பிரமசாரி ஒழுகு = வேதசிவா கம் தூலகளால் நனமையா விரித்துச் சொல்லப்பட்ட பிரமசாரிய ஒழுக்கமானது, உவகுரு வாணன் என்றும் = உவகுருவாண னென்றும், திரு தகு நெறி வழாத னைட்டிகள் என றும் = சத்தமாகிய தகுந் அவவாச்சிரமத்தி னின்றும் நீங்காத னைட்டிக னென்றும், இரண்டு ஆக மேவும் = இருவிதமாகப் பொருந்தா நிற்கும்.

அனபர்களை! ஆச்சிரமம் நான்கே யன்றி ஐந்திலலை அந்நான்கும் ஒவ்வொன்றும் இவ்விரண்டாகி யெட்டு வகையாகும். அவற்றுள் பிரமசாரிகள் உவகுருவாணன் என்றும், னைட்டிகள் என்றும் இருவகைப் படுவர் நான்கே என்றதன்கண் ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. இரண்டது - அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி. உவகுருவாணன் பென்திகப் பிரமசாரி யெனவும் பெயர் பெறுவன (௩௬)

உவகுரு வாண னெனபோன மறைமுழு துணாந்த பின்னர்
நவையறு மகளிர் தம்மை வேட்டுளோ னைட்டி கனசீத
தவலருங் கேள்வி முற்றித் தன்னுயி ருலகருங் காறுந்
துவரிதழ் மடவா ரினபந் துய்த்திடா தொழுகு வோனே.

(இ-ள்.) உவகுருவாணன் எனபோன் = உவகுருவாணப் பிரமசாரி யென்று சொல் லப்படுவோன், மறை முழுது உணர்ந்த பின்னர் = வேதங்களி னுட்பொருளை முழுவதை யுங் கற்றநித்த பின்பு, நவை அறு மகளிர் தம்மை வேட்டு உளளோன் = குற்றமில்லாத இலகண முள்ள பெண்களை விவாகஞ்செய்து இல்லறத்தி னிறப்பவனும், னைட்டிகள் = மற் றைய னைட்டிகப் பிரமசாரி யென்பான், தவல அரு சோ கேள்வி முற்றி = நீங்குதலின்றிச் சிறப்பாகிய வேதாக்கமாத் துல்களை யாராய்ந்து அறிவின் முதிர்ந்து, தன் உயிர் உலகமும் காறும் = தனதுயிர் நீங்கும் அளவும், துவா இத்தம் மடவார் இனபம் = பவளம்போனற அதரங்கையுடைய பெண்கள் போகத்தை, துய்த்திடாது ஒழுகுவோன் = அதுபவிக்காமல னிட்டிடாது யிருப்பவனாகும்.

பென்திகட பிரமசாரி விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துக் குற்றமுள்ள மகளிரை நீக்கி நல்லிலக்கணம் வாய்ந்த பெண்களையே விவாகஞ் செய்யவேண்டும். குற்றமுள்ள மகளி ராவார்-நற்குடியிற் பிறவாதவர், நோயுள்ள தாய் தந்தைக்குப் பிறந்தவர், சிவஞ் சத்தி, சுப்பிரமணியர் முதலிய தேவர் தேவிகளின் நிறுநாமக்களைத் தம்பெயராகக் கொள்ளாதவர், மனிதர் பேய் முதலிய இழிந்தவர் பெயர்களை வகித்தவர், இழிந்த சமயத்தவர், கோய், ஊமை, மூடம், செவிடு முதலிய குறைவுள்ளவா, பிறர்மனை போவோர், வேசிகள் போலப் பார்ப்பவர், பலமுறையுங் காணையர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து முன்வாயிலில் நிம்பவர், தம்மை யழகுற அலங்கரிப்பவர், பேருண்டி, அதிசூயில், தம்மினு மூப்பு, ஒருமையாய் கோத்திரம், மரபு இவற்றை யுடையவர், நெடியவர், குறஞ்ரு வுள்ளவர், மிகப்பருத்தாஞ் சிறுத்து மிருக்கும் வடிவிலினர், கரியவர், பொன்னிறமுடையவர், கபிலநிறம், இரத்தநிறம், வெண்ணிற முள்ளவர், நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு இல்லாதவர், ஆடவர் கூட்டத்திற் சென்று சென்று சிரித்து நிம்பவர், மானமில்லாதவா, உலிமையுள்ளவர், பிதா மாதாவின் ஆணை கடந்து நடப்பவர், கோபம், பகை, கொலை, அழக்காறு, புலா லுண்ணல, கட்டுமுத்தல, களவு, பொய் முதலிய பாவங்களைச் செய்பவர், கூத்து முதலிய வேடிக்கைகளைப் பார்க்க விரும்புவோர், கடவுட் பத்தி யில்லாதவர், பெரியோரை நிகழிப்பவர், மதனதாப முள்ளவர், சேவகருணை குலவொழுக்கம் கம்பு மனக்காவல் என்பன இல்லாதவா, இரண்டாவது பூப்புந்மவர், விவாகஞ் செய்து கொடுத்தற்கு முன வேறொருவரோடு புணர முயன்றவர், பெருமியு முள்ளவர், கல்வி யறிவு இல்லாதவர், குருமி, மறுப்பொருந்தியகண், மாலைக்கண், சாய் நயனம், பூனைக்கண், செங்கண், தூறுசென்னி, நகா முதிர்ந்ததும், பெருத்ததும், விரித்ததும், பூமியில் இறங்கியதுமாய் கூந்தலை யுடையவர், செம்மயிருள்ளவர், ஊறுபட்ட கூந்தலையுடையவர், இடிபோலப் பேசுகின்றவா, மிருகம் போன்ற குரலையுடையவர், சிறுகண், நீண்ட நாசி, சோந்த புருவம், குறியகாது, உயர்ந்தபல, வளைந்த கழுத்து, மறுக்கலந்த மூகம், விற்போன்ற வயிறு என்னு மிவற்றை யுடையவர், தனத்திலும் மார்பினும் தேமலில்லாதவர், பெருத்த இடையினை யுடையவர், காயதூறபடி நிறமபயில்லாதவர், வாய் உள்ளங்கை, நகம், உள்ளங்கால் இவை சிவப்பு நிறமில்லாதவர், அன்ன நடையிலலாதவர், விரல பூமியிற் றேயாது நடப்பவா என்னு மிவர்களாமெனது தொல்லோர் கூறினா. ஒத்த கோத்திரத்தானாய் நார்ப்த்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காத்தவனுக்குப் பன்னிராட்டைப் பருவத்தாளாய்ப் பூப்பு எய்திடவளைப் பெயாத்து இரண்டாம் பூப்பு எய்தாமை அணிதலன் அணிந்து தானமாக கொடுத்தல் முதன மண மென்றர் நச்சிவிடுக்கியரும். நைட்டிகப் பிரமசாரி சூத்திரஸூயினுஞ் சகலவேதாசுமங்கலையும் மந்திரங்களையும் ஒதுதற்குக் கேட்டற்கும் அதிகாரியாவான் என்று புரோந்தீதத்தும், அமிரத்தாஞ் சொல்லப்பட்டமையால் “தவருங்கேள்வி” என்றான் எனக. இதனா பிரமசரியம் இருவகைத்தெனது கூறப்பட்டது.

(௩௭)

ஓதாமில் லறததி னினறோ ருயருதா சீனன மிக்க

சாதக னெனவி ரண்டாந தனமைய ரவரின் முன்னே

னேதமில் கடன்கண் மூன்றுங் கழித்தபின னில்லிற் தீர்த்தோன்

நீதிற்சா தகனசாங் காறு மில்லொழுக் கதனிற் சோவோன்.

(இ-ள்) ஓதாமில்லறத்தில நின்றோர்=சொல்லப்பட்ட இருகத்தாச்சிரமத்தில் நிம்பவர், உயர் உதாசீனன என=உயர்வுடைய உதாசீனன் என்றும், மிக்க சாதகன் என=மேலாய் சாதகன் என்றும், இரண்டு ஆம் தன்மையா, இருவகைப்படுவர், அவரின் முன்னேன்=அவர்களுள் முதலாயுள்ள உதாசீன இருகத்தன் என்பவன், ஏதம் இல் மூன்று கடன்களும் கழித்த பின்=குற்ற மில்லாத மூவகைக் கடன்களை யுஞ் செய்து முடித்த பின்பு, இல்லில் தீர்த்தோன்=இல்லறத்தை வீடுத்துப் பரகதியில் விருப்பம் கொள்பவனும், தீது

இல் சாதகன்=தீகம் இல்லாத சாதககிருகத்தன் என்பவன், சாப் காலம் இல் ஒழுக்கு அதனில் சேர்வோன்=மாணந்தம் வளையும் இல்லற பொழுக்கத்தில் சிற்பவனும்.

கடன்கள் மூன்றாவன - தேவர்கடன், முனிவர்கடன், பிதிரர்கடன் என்பவரம். தேவர் கடனை வேள்வியினாலும், முனிவர் கடனைக் கேள்வியினாலும், பிதிரர்கடனைச் சம்புத்திரப் பேற்றினாலும் செய்து திருப்பதி யுண்டாக்குதலாம். இவ்வூறு இவ்வறம் இரு வகைத்தென்று கூறப்பட்டது சாகும் என்பது சாம் எனத் தொகுத்தல் (4.அ.)

வான்ப் பிரத்தா சகயாசி வளாதா வசியேன றிருவகையாய்த் தான்த் துறவ ர்விருவா தம்மின் முன்னேன மனைநீத்துக் காந்த துறையோன மன்றையவன கன்னிக் கறபின் மனைவியெய்தி மோனத் திருந்து தீககரும முறையி னுற்று முரவோனே.

(இ-ள்) வான்ப்பிரத்தா=வான்ப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தி னிற்பவரர், 'சக்யாசி வளாதா' என்பது சந்திரபாசுவான்ப்பிரத்தன் என்றும் தாவசிவான்ப்பிரத்தன் என்றும், இரு வகை ஆய் தான்த்து உறவர்=இருவகையாய் எண்ணின் பார்ப்பதென, அ இருவர் தம்மின் முன்னேன் = அவர்களுட் சந்திரபாச வான்ப்பிரத்தன் என்பான், மனை நீத்து காந்தது உறையோன்=இல்லறா வீழ்த்து வனத்தின்கட் சென்று தவஞ் செய்திருப்பவனாவன், மன்றையவன் கன்னி கம்பின் மனைவி ஓடு=நற்றைய தாவசிவான்ப்பிரத்தன் என்பான் அபியாத கம்பினை யுடைய மனைவியுடனே, மோனத்து இருந்து=(காட்டி, மசனது) மௌன நிலைக்கணிந்து, தீ கருமம் முறையின் ஆற்றும் உரவோன் = அககிளி காரியத்தை வேத விதிப்படி செய்யும் அறிவானனும்.

மனைவியு விடுத்துத் தான் மனியே வனத்திற்குச் சென்று தவஞ் செய்திருப்பவன் சந்திரபாச வான் பிரத்தனும் மனைவியுடனே சென்று மௌனமாயிருந்து அக்கிளி காரியஞ் செய்யும் அறிவாளன் தாவசிவான்த்தப பிரத்தனாகும் இவர் தம் ஆயுளில் நாலாவ் கூற்றிலே, உத்தரபாணத்திற் பூர்வபக்க காலத்திற்குள் வனத்திற்குப் போகவேண்டுமென வந்த விதி அககிளி காரியம் எனவே ஐவகையாகக்கருந் அமையும். அவையாவன—கன்மயாகம், தவயாகம், செயயாகம், தியானயாகம் ஞானயாகம் என்பனவாகும். இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாஞ் சேவநமோத்தரத்து ஐவகையாக வியலில் கண்டு தெளிக (1)

பரவுஞ் சந்தி யாசியறித் பாரமே டி யோகியென விருவ ரூராரும் மவரின்முன்னே னிகளும் புலனக னுள்ளடக்கி யிருவும் யோகத் திருந்துமுத்தி யடைப ரூயல்வோன் மன்றையவன கருது மெவையுத் தானாகிக் கைவல் லியத்திற் களிப்போனே.

(இ-ள்) பரவும் சந்தியாசியறித் = புகழப் படுகின்ற சந்திரபாச ஆச்சிரமத்தாரான், பாரமேட்டி என யோகி என இருவர் உள் = பாரமேட்டி யென்றும் யோகி பெருமும் இருவகையார் இருக்கின்றனர், அவரின் = அவ்விருவகையாரான், முன்னேன்=முறப்பட்டவ னாகிய பாரமேட்டி சந்திரபாசியானவன், இவரும் புலன்கள் உள் அடக்கி = புகைசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் உள்ளடக்கச் செய்து, மருவும் யோகத்து இருந்து=தனக்குப் பொருந் திய யோகத்தைச் செய்து, மூத்தி அடைய ரூயல்வோன்=விட்டின்பத்தை யடைவித்தற்கு விரும்புவோன், மன்றையவன் அவன்=யோக சந்திரபாசியானவன், கருதும் எனவையும் தான் ஆகி = எண்ணியபுகின்று எய்தியாரான்களையும் தானாகக் கண்டு, கைவல்லியத்தில் களிப்போன் = தனித்த சேவன் மூத்த நல்லியின்று ஆனந்த மடைந்திருப்பவனே யாம்.

யோகசுந்திராசுக்கு நிச்சய யோகி பென்றுப பெயர் சுவகருமங்கோபுர வீழ்த் துர ஸன் மில்லாத சமாதி யை யுற்று எவன் நிச்சலமா யிருக்கின்றனோ அவனே நிச்சல யோகி யென்று வடமொழிப் புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இச்சகலியாச ஆச்சிரமத் தார துவவேட முதலியவற்றுளே ஆஹருஷகர், பசுதகா, அமசர், பரமஹம்சர், துரியா தீதர், அவதூதகர் என்று அறுவகைப் பரிவரென்று நாரதபரிவிராசோபநிடதங் கூறு கின்றது “யோகி சத்ரிவிதோ ஞேயோபௌதிகி சங்க்ப ரவச | த்ருதி யோதயா ச்ரமீ பரோக்தோ யோக முத்தம மாச்சரித | ப்ரதமா பாவநா பூவே சாங்க்பே த்வகூடா பாவநா | த்ருதியே சாந்திமா ப்ரோக்தா பாவநா பாரமேசவரி ||” என்று வடமொழிக டுட்பொருணத்திற் கூறப்பட்டபடி, யோகிகள் பெளதிக யோகி, சாங்க்ப யோகி, அதி தாச்சிரமயோகி, அல்லது பிராமியோகி என மூவகையாகிய அவருள் பெளதிகயோக சந்தி யாசி சகுணபாவனையாகிய பெளதிகாவனையில் நிற்பவன் இதனையே இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அததியாயத்தில் “பாவனே தாஹருப ப்ருதி பெளதிக, வேவற வுணர்த லொன்று” என்று கூறிப்பதாம் சாங்க்ப யோக சந்தியாகி நிக்ஞன பாவனையாகிய சாங்க் கிய பாவனையில் நிற்பவன் இசனையே “வுவ்ரியததமேற் றுவற வுணாவதொன்று” என்று கூறிப்பதாம். அத்தியாசிரம யோக சந்தியாகி பாரமேசவரி பாவனையில் நிற்பவன் இப் பாவனையையே “ஒன்றுதற்பர மேவரும் பாவனை யொளர்” என்றதாம் பாரமேடடி சந்தியாசமும் கருமசந்தியாசம், வேதசந்தியாசம், ஞானசந்தியாசம் என மூவகையாகிய என்பதனைப் பின்வரும் சந்தியாசமுரைத்த அததியாயத்திற் காண்க. (சு0)

இனைய ளாங்காச் சிரமமொவ்வொன் றிரண்டா யியன்ற வாமன்றி நினையி னஞ்சன் ருச்சிரம நிகழ்ந்தாச சிரமம் படைத்ததற்பின் களைவண் டமிருந் தாமரைமேற் கூடவு டுக்கன முதலோரைத் துனைவி னோக்கி யனைத்துயிரும் படைத்தி ரெனைச் சொற்றனலை.

(இன்) நினையின்=(யாட) ஆராயுமிடத்து, இனைய காங்கு ஆச்சிரமம்=இவ்வித மாகிய காங்கு ஆச்சிரமங்களே, ஒவ்வொன்று இரண்டாய் இயன்ற ஆறு அனறி = ஒவ் வொன்றும் இவ்விரண்டாய் பிரிந்த வழியினால் (நிச்சலயோகி எனஹுஞ் சந்தியாச வகை யொன்றி) கூறினதே யல்லாமல், ஆச்சிரமம் அஞ்ச ஆறு=ஆச்சிரமம் ஹந்தலம் (அது நிறக) ஊன் வண்டு இமிரும் தாமரை மேல் கடவுள்=ஒலிக்கின்ற வண்டிகள் வடாய்க்கின்ற தாமரை மலரின மீது இருக்கும் பிரபஞ்சவன், நிகழ்ந்து ஆச்சிரமம் படைத்து அதன் பின்=சொல்லா டுட ஆச்சிரமங்கள் காண்களையுஞ் சிருட்டித்து அதற்குப் பின்னாடிககன் முதலோரை துனைவின கோக்கி=தனது போகமாயையி னின்றும் தோன்றிய தககன் முத லிய புத்திரனாப் பார்த்து, உயிர் அனைத்துப் படைத்தி ளான் சொற்றான் = மற்றைய உயிர்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டி செய்வீராக என்று கூறினன் ஆல் அசை - அஞ்ச- போலி. (சு க)

புனை மலைத்து மாங்கவரும் படைத்தார கமலப் பொருட் டிறைவோ னாவையில் சிருட்டி யிவ்வாறு புரியு நானமற் றவையளிப்பேன் கவர்முத் தலைவேற் படைக்கடவு ளவற்றைக கருனை யொடுந்துடைக்கும் தவனி லொருமு வருமொன்றே யென்ன மறைகள் சாற்றாமல்.

(இன்) ஆங்கு அவரும்=அப்பொழுது தக்கன் முதலாய ஒன்பது புத்திரர்களுட், புலமை அனைத்தும் படைத்தார் = உலகக்களையும் உயிர்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித் தனர், கமலம் பொருட்டி உறைவோன் = தாமரைப்பொருட்டாசனத்தி லிருக்கும் பிரம னாவன், இ அறு கவை இல் சிருட்டி புரிபும்=இவ்வழியே சூற்றமறை படைத்தற் றொழி லைச் செய்வான், ளான் = யான், முதறவை அளி டேன = அவரை மொல்லாக் காத்திடு

வென், ஊர் முத்தலை வேல் படை கடவுள் = பிளபாசிய மூன்று தலைகளை யுடைய சூலா யுத்தத்தை தாங்கிய ஸ்ரீகண்ட ருத்திரா, அவற்றை சுருணை ஓடி துடைக்கும் = அவைகளை யெல்லாம் காருணிய மேலிட்டானே பொருக்குவா (ஆதலால்) தவல் இல் ஒரு மூவரும் = சுவறுதலில்லாத மூர் முத்திகளுள், ஒன்றே என்ன மறைகள் சாறுதலா = ஏக வஸ்துவே பென்று வேதா கமங்கள் சொற்றன.

சீகண்டருத்திரர் சங்கராத்தொழிலைச் செவ்வது ஆன்மாக்களின் மலராயா கன் மங்களைப் போய்க் கீட்டுகின்ற ரிமித்த மாகவின் சுருணையின்பாடுமேயாம் இவனை “நிக்கிர கங்க டாண்டேசத்தா லீசன செப்வ-நம்சிர மத்தாற சூற்ற மடித்துத்தீர்த்தி, தச்சாப் பண்ணி- விகிர மத்தி ருலே பீண்டற மிபற்றி டென்ப-னெகிர மத்தி ருலே பிறையெய லருளே பெனறும” எனவருந் சிவஞானசித்தியாஸிச் செய்யுளான மூன்றக சீகண்டருத்திராக ளுப் பிரதிருதி கிருத்தியம் ஐந்தாம் கடக்கிலுஞ் சங்கரா கிருத்தியமே பிரதான மாகலானும், சூனலிய விரட்டுணவுக்கும், பிரமாண்ட நிலய விரட்டுணவுக்கும் பிரதிருதிக்குள் ளால் சீரீர போக்கிப் பொருள்களைக் காக்கும் தொழிலே பிரதான மாகலானும், சூனலிய பிர மத்தும், பிரமாண்டநிலய பிரமதருக் ளாலசீரீர போக்கிப் பொருள்களைச் சிருட்டிக்குங் தொழிலே பிரதான மாகலானும், பிரமாண்ட நிலயப் பிரமர் முதல் அணுசதாசிவ ரீறவுள் ளாரைத் தற்பமசிவமே தனது ஆரணி, சென்னி, உரோகயித்திரி யென்னுஞ் சத்திகளை யதிட்டித்து வின்று கிருத்தியங்களைச் செய்வித்தலானும், முக்குண வருவெனச் சொல்லப் படலானும் மூவரும் ஒன்றென பொழிந்ததென்க. (௪௨)

நிக்கிர குமுளி கிடந்துகங்குல் செம்பொற் சடையெம் பெருநாற்குத் தங்கும் பிராமி மகேச்சரிய முருவபா வனையாங் தனிமூன்று தங்க முறுபா வனையுளவா மவற்றி லெனக்குச் சொல்லுங்கா லெங்கும் விளங்கு முருவபா வனையொன றென்றே யியம்புவாரா.

(௭-ள்) நிக்கன் குமுளி கிடந்து உறங்கும் செம்பொன் சடை எம் பெருநாற்கு- பிறைச்சந்திரன் கிடந்து வளரப்பெற்ற சிவந்த மொனபோன்ற திருச்சடாமுடியை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபிரானுக்கு, தங்கும் பிராமி மகேச்சரியம் உருவபாவனை ஜம- நிலைபெறைய பிராமிபாவனை மகேச்சரிய பாவனை உருபாவனை பெனறு, தனி தங்கம் உறு மூன்று பாவனை உள = ஒடபற்ற மேன்மை பொருந்திய மூன்று பாவனைகள் உள்ளன, அவற்றில் = அவைகளுள், எனக்கு சொல்லுங்கால் = எனக்கும் (உரிபாவனையைக்) கூறு மிடத்து, எவரும் விளங்கும் உருவபாவனை ஒன்றே = எவ்விடத்தும் விளங்கப் படுகின்ற உருவபாவனை யொன்றேயாம், என்று இயம்புவார் = என்றிவ்வாறு (மேலோர்) கூறுவா

சிவபெருமானைத் தியானித்தற்கு மூவகைப் பாவனை யுளவாய். எனது தியானத் திறகு உருபாவனை யொன்றே யுரியவாய் என்பது கருத்து.

“தீரிவிதாம் பாவநாம பரமம் ப்ரோச்யமானாம் நிபோதமே |
ஏகாமத் விஷயா ததீர்த்விதீயா வத்த சம்சரயா |
அந்யாச-பாவநா ப்ராமியீ விஞ்ஞேபா சாக்ஷுதினா ||

பாவனை மூன்றாகும் ஒன்று என் விஷயம் இரண்டாவது அவ்வியத்தம் பற்றியது மூன் றாவது பாவனை பிராமி பாவனையாம்.” என்று வடமொழிக் கூடம்புராணத்தீர் கூறப்பட்டன. பிராமிபாவனையைத் தற்பபாவனை, அத்தியாசிரமபாவனை, பாரமேச விரிபாவனை எனவுங் கூறுப பிராமிபாவனை பாவது சிவபெருமானே ஆன்மாவுக்குப் பர மானாமாவாய் அகிலினியற் ருடுபோதுள்ள பராசத்தி சமேதமாய் விளங்கும் பரசிவா பிரம னென்று திபாணித்து வழிபடுதலாய். மகேச்சரிய பாவனையை நிகருண்டாவனை, நிபாசீச

பாவனை நிராகாரபாவனை, அக்ஷர்பாவனை, அவ்வியத்தபாவனை சரங்கபாவனை யெனவுங் கூறுப. இது சிவப்பொருளை அவ்வியத்த வஸ்துவாகத் தியானித்தலாம். உருவபாவனை பைச் சகுண்டபாவனை; சபிசபாவனை, சாகாரபாவனை, பெளதிகபாவனை யெனவுங் கூறுப. இது சூரியப் பொருளாகாத மூர்த்திகளைத் தியானித்து வழிபடுதலாம். அவராவா உருத் திரர் விட்டுணு பிரமன் மூர்த்தியோராம், உருத்திரனாயும் வழிபடுதற் காரணத்தால் “எய் பெருமாற்கு-மூன்று பாவனையுள்,” எனைய, தப மையுய வழிபடுதற் காரணத்தால் “எனக் குச் சொல்லுககால்—என்கும் விளங்கு முருவபா வனையொன நென்றே யிப்படிவார்” என் றும்-கூர்மா கூற்றினுள் எனக. (சுந.)

கமலம் பொருட்டுப் புரதேருங் காயா மேனித் திருமாலு
மிமிபுத்தென கட லின விடருகாகத் தேவு மொருவ ரீங்கியரி
லலாமவுத் திருருவா தமைப்பூசை யானபிற் புரியி னொருமூவர்
தமைமுற் றுணாகது வமுத துவோர் பெறுபே ததனிற் சாராவார்.

(இ-ள்) கமலம் பொருட்டு புரதேருங் காரணத்திற் பொருட்டின்கணிக்குங் பிரமணம், காயா மேனி திருமாலும்=காயாமழை போன்ற கரிய போலிபையுடைய திரு மாலும், இமிற் தென கட லின் விடம் நுகர்ந்த தேவும்=ஒலிக்கின்ற பாற்கடலிற் றோன் திய மஞ்சையுண்டருளிய உருத்திரமூர்த்தியும், ஒருவர் = ஒருவரோம், எங்கு இவரில் ஒருவர் தம்மை அடைவதும்=இங்ஙனம் கூறப்பட்ட மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை விகற்ப மின்றி, அனபின பூசை புரியின்=பெய்யன்பேயும் பூசை செய்தால், ஒரு மூவா தம்மை மூர்து உணர்ந்த வமுத்துவோர் = அந்த மும்மூர்த்திகளையும் அவ்வவாகு சொருபங்கள் முழுவதையும் உள்ளபடி யறிந்து தியானிக்கிறவர், பெறு பேறு அதனில் சாராவார்= அடையும் பேற்றினை யடைவார்கள்.

மும்மூர்த்திகளு மொருவரே யாகலின், அவருள் ஒருவரை பெய்யன்புடன் விட்டு வேர் மூவுரையும் வழிபட்டவர் அடையுமலனை யடைவார என்பதாம் பேறதனில்— உருபுமயக்கம் மூவரும் ஒன்றென்பதனை “இருவரோ டொருவனுவி மிதனை” எனவரும் திருவாகுகளா னுபததுணர்க. (ப.ப.)

இனைய மூவர் தமைநாளு மலா தூஉய்ப் பழிச்சி கீதறஞ்சுவோ
ரனைய கடவு ளுடையாளந் தரிகக துமளி லயனடியார
வனை திலக மாலடியா ரீதமுற் சாந்தம் சூலமபோத்
புனை திரிபுணர் ாரீதமுற் புராரி யடியா வனைத்திக.

(இ-ள்) இனைய மூவர் தம்மை=இவ்வாறாய் மும்மூர்த்திகளையும், நாளு மலா தூய் பழிச்சி இறைஞ்சுகவோ=நாடோறும் புட்பங்களைத் தூவித் துதித்து வழிபடுவோர், அனைய கட வள் அடையாளம் துறவில் தரிகக=அவவுக் கடவுளாக அடையாளங்களைத் தத தம் நெற்றியிற் தரிககக்கடவா, அபன் அடியா திலகம் வனைக=பிரமனை வழிபடும் அடியார்கள் திருநீற்றினாலேஹு சந்தனத்தினாலேஹு திலகமாகத் தரிககக்கடவர், மால அடியார்=விட்டுணுவை வழிபடுகின்ற அடியவர்கள், நீதமுற் சாந்தம் சூலம் போல புனைக= திருநீற்றினாலையினுற் சந்தனத்தினாலையினுஞ் சூலாயுத்ததைப் போலத் தரிககக்கட வா, புராரி அடியார்=சிவனடியார்கள், நீதமுற் திரிபுண்டாம் வனைத்திக=திருநீற்றினாலே திரிபுண் டாமாகத் தரிககக் கடவா.

பிரமனை வழிபடுவோர் நெற்றியில் திருநீறு சந்தனம் என்பவற்றால் திலகம்தோல வுட, விட்டுணு, திலக வழிபடு அடியவர்களுட தோலவா, சிவனடியார் திருநீற்றால்

திரிபுண்டரமாகவுரு குறியிடல வேண்டிய என்பதாம். ஆலம போல எனவே ஊர்த்துல புண்டரம என்பதும், திரிபுண்டரம எனவே இடம வலம நோக்கித் தரித்தல என்பது. டெறப்படும் ஊர்த்துவம் உமேல மேக்கிய, புண்டரம-சூழி திரிபுண்டரம் உமேல துருளி

அருளி னோடு மவரவாதஞ் சின்னம் புணையி னத்தேவைத் தெருளித் தரித்த வறாருங் திரிபுண டரமவா ணுதநாநீடிற கருத வரிய முததேவுந் தரித்த தாருங் கலைமதிக்கீடு அருவச் சடையோற் றெழுமவறே முத்தியடைவ றொனவுரைத்தான்.

(இ-ள்) அவர் அவாதம் சின்னம் = அவ்வத் தேவர்களது குறிகளை, அருள்ள ஓடு புணையின் = (அவ்வ வடியாக்கள்) அனல்போலத் தரிட்டாரானால், அ தேவை தெருளின தரித்த ஆறு ஆரும் = அவ்வத் தேவர்களை நூனப் பிரகாசம் விளங்குந் தானத்தில் அமை வுத்த நடியாருங் (அவைகளுள்ளும்) வாள நுதல திரிபுண்டரம் நீட்டின = ஒளிபொருதவிப நெறியின்கண் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பாராயின், கருத அரிய முததேவுத் தரித்தது ஆரும் = நீனைத்தற்கரிய முடிமுடிந்திகளையும் புனைந்த பாவனையாகும், கலைமதி நீடு உரு வம் சடையோன தொழும் அவரே = கலைகள் வளராரிற்கும் பிறைச்சுந்திரனைத் தரித்த அமு கிய சடாமுடிமை யுடைய சிவபெருமானே (அவாக்குரிய சினைமீட்டு) வழிபடுகின்ற அடியவர்களே, முத்தி அடைவா என உரைத்தான் = சிவசாயுச்சிய முடிவிடைய யடைவார்கள் என்று (கூடமுடிந்தி) கூறினா என்க

குறிகளுள் திரிபுண்டரமே விசேடித்த தென்றும், அதற்குரிய கடவுளாய சிவபெருமானே தேவதேவனென்றும், மூன்று குறியும் முக்குணங்களால் முற்றாததியாகி, சிருடமு முதலிய முத்தொழிலும் நடத்தி, மேல கீழ் மத்தியென்னும் மூவகை யுலகங்களிலும் பிரார்த்துவம் சஞ்சிதம் ஆகாமியம் என்றும் மூவினை வயத்தாற பிறந்திறந்தமுதலும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலா சகலா என்னும் மூவகை யானமாக்களினது முகசூற்றங்களையும், முக் குணங்களையும், அவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ள மும்மலங்களையும் நீக்கித் திருவடி முதறி பெறுதற்காக உயர்த்திய மூன்று கொடிபோல விளங்கலானும், மூவர்க்கும் முழுமுதலாய சிவபெருமானது திருவுருவாகத் தோன்றலானும், “திரிபுண்டரம் வாணுத நீட்டி-கருத வரிய முததேவுந் தரித்ததாரு” என்று கூறப்பட்டது அங்னை “உற்ற நேரென வருந் திரி பதகை றோலொளி-நெறறி மேலவ நிகழ்நிரி புண்டர நீறு-சூற்ற மூன்றையுங் குண மொரு மூன்றையுங் குலைத்து - வெற்றி யாகவே யுயர்த்தமு : பதாகைபோல விளங்கும்” என்றதனும் அதிக இக்கருத் தமையுடாறு நீர்ம மானிக்கவாசக சுவாமிகள் “நீற்றுக் கோடி நியிர்ந்து காட்டியுட” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனும் “றோதி மகரக் குழை செறிசூர் தரத்தோ வீரா முடையாணை - சுருதி யிரைக்கு தன்னையநதாட மீனைபென முடியிற் பொறுத்தானை மாது வளருந் சமரபுரி வாழ்வை வானோர் சிகாமணியை-வழுவே லரசை மயிலரசை வந்து புகழ்காத் தளித்திமோ லாதி பகவை ஞானவடி வழலிற் புத்து நித்தியமா - யணிந்தோர் தமக்கு வசிகரமா யருகினோர்கட காரமுதாய் - நீதி யுறியு பசு மலந்தை நீக்கு மொருந் குறிகாட்டி - நிகழ்மே ரின்பக கடலுட்பு. நின்ற புகழ்வெண முருநீதே” எனச் சநிதிமுறை கூறுவதனும் முணர்க. (ச ௧)

வருணச் சிரம தன்மமுரைத்த அநதியாயம் முற்றிற்று.

மு ன ரு வ து ஆச்சிரம முறையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆச்சாவது போல் அத்தியாயத்தின்க ணுரைக்கப்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத் தைக் கூறும் பாகமாகும். கூர்மஸ்ரீத்தி வருணங்களின் முறையையும் அவற்றின் தருமங் களையும், ஆச்சிரமங்களின் தருமத்தையு முறைத்து ஆச்சிரம முறை கூறும்பொழுது, ௩௪௩ தேவநிராக்ஷியர் கேட்க அவருறை விரித்துக் கூறினமையின் இது வேறாக வைக்கப்பட வேண்டும்.

க லி லீ நு த் த ம்,

ஓதவரு ணுச்சிரமம் யாவையு முறைத்தாய்
நீதிநய வாற்றின்முறை செப்டுகென நல்யாழ்
மாதவன் முத்தங்கட வுள் வானவ ணுரைப்பத்
தாதவிழ நறுந்துளவ மாணினிது சாற்றும்.

(இ-ள்) ௩௪௩ யாழ் மாதவன் கூடவுள் முதல வானவன்=நல்ல (மகதியென்றும்) யாழினி யுடைய நாரதநூ தேவர்க்கு முதல்வனாகிய இரத்திரனும், தாது அவிழ் கறு துள வம் மால்=மகரநதம் பார்த்துள்ள நதிய துழாய் மாலையை பணிந்த முர்த்தியே,ஓது வருண ஆச்சிரமம் யாவையும் உரைத்தாய் = வேதமுதலிய நூல்களாற் கூறப்பட்ட வருணங்கள் னதும் ஆச்சிரமங்களினதும் (தருமங்கள்) எல்லாவற்றையும் கூறியருளினே, தீது இல தவம் ஆற்றின் முறை=சூறற மில்லாத தவவொழுக்கத்தின பார்ப்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத்தை, செப்புக என உரைப்பது=சொல்ல வேண்டு மென்று கேட்க,இனிது சாற்றும் = (அக் கூர்மக்கடவுள்) உவகையோடு கூறும் எனக்.

துளவமால் என்பது அன்மை விளியாகலின் இயல்பாயிற்று அதனை “அன்மைச் சொல்லே மியற்கை யாகும்” என்னும் வினியரபுதி சூத்திரத்தாற் கொளிக இவ்வன் விளி வேற்றமை பெண்பதன்றி முதல வேற்றமை பெனக் கொள்ளுதலு மாய். (க)

பிரமசரி யங்கருணை பெற்றுமனை வாழ்நாள்
மருவரிய கானினிடை மாதவ மியற்ற
லொருவியெவை யுந்தினமு மொலவொரு நகாககட்
முரிதலென வோதுமுறை யேருறை தெரிககின்

(இ-ள்) தெரிககின்=(அனபர்களே அவ்வாச்சிரமங்களின் கிரமங்களை)அறிபுமாறு சொல்லப் புகுந்தால், பிரமசரியம் = பிரமசரியமும், கருணை பெற்று, மனை வாழ்தல்= (ஆசாரியனது) கிருபையைப் பெற்று(அவனுத்தரவின்படி)இல்லென முக்கத்தி னுற்று வாழ தலும், மருவ அரிய கானின் இடை மாதவம் இயற்றல்=போதற்குக் கூடாத வனத்தின் கணிருந்து பெரிய தவத்தைச் செய்தலும், எவையும் ஒருவி = எவ்வகைப் பற்றுக்களையும் விடுத்தி, தினமும் ஒவ்வொரு நகர்க்குத் திரிதல = நாடோறும் ஒவ்வொரு நகரங்களிற் சென்று (நிடை முயவனு) வருதலும், என ஒதும் முறையே முறை=என்று சொல்லப் பட்ட கிரமமே அவற்றின் கிரமமாகும்.

எனவே முதலாம் ஆச்சிரமம் பிரமசரியம்; இரண்டாவது கிருகத்தம்; மூன்றாவது வானபிரகந்தம், நான்காவது சந்தியாசம் எனப்படும், கருணை பெற்று மனை வாழ்தலாவது அசாரியனை பதித்து வேதமுதலிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, இல்லறவேட்கை யுளதேனும் அவனது அனுமதி மில்லாமல் அக்கிருகத்தாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல் கூடாதாகலின்,

அது உத்யு வ பிரவேசிக்க வேண்டு மென்பது ல் கானி லினைமாதவம் இயற்றல் எனப் பெறுபட்டக் கூறினானெனும், ஆது வானு பிரமஸ்கருச் சிறப்புவகைபாற் கொள்ளப் படுக எனனை? வானபிரத்தா கோடைகாலத்தில் வெயிலிலும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், பாரிகாலத்தில் வெளியிலும், பஸிககாலத்தில் நீரிலும் நின்று நவஞ்செய்தல் வேண்டு மென்பது விதியாகலின். சந்தியாசி யோரிடத்தில் ஒருநாட்டு மேல இருட்டாளுயின் புற் றுண்டாகு மாகலின், தினமும ஒவ்வோர் நகர்க்கண திரிதல கூறப்பட்டது (உ)

சங்கிவைபி மழந்துவரும் யாவையவை யென்னிற்
கோங்குமுலை மாதரோடு கூடுவதன் முன்ன
மோங்கியசந் யாசியென வுற்றிட லு மாகுந்
நிகுகெறிமெய்ஞ் ஞானனெறி சிந்தைநிலை பெற்றால.

(இ-ள்) நங்கு இவை பிறழ்ந்த வரும=இவ்வனக் கூறப்பட்ட ஆச்சிரம முறைகள் மாறுபட்டும் வரும், அவை யாவை என்னில=அவை பெவை பென்று கேட்கின், கோங்கு முலை மாதர் ஒடு கூடுவதன் முன்னம்=கோங்கும் அருமடொத்த தனக்கிளையுடைய பெண்க ளோடு கோத்தருகு முன்னுள்ள பிரமசரியத்திலேயே,நிங்கு ஏறி மெய ஞானம் நெறிசிக்கை, நிலைபெறுதல் = திமைக ளெவற்றையும் போக்குகின்ற தத்துவ ஞானமாகிப் சன்மார்க்கம் இருதயத்த வுர்பெற்று நிலைக்குமானால், ஒக்கிப் சந்தியாசி என=நான்காம் ஆச்சிரமமாக மேறப்பட்ட சந்தியாசி யென்று, உற்றிடலும் ஆகும் = பொருத்தியிருத்தலும் விதியாகும்.

பிரமசரியத்தைக் கிரமமாக அடைந்தவன், ஞானவின் ஆஞ்ஞை பெற்றுக்கிருகத் தாச்சிரமத்தையும், அதை யடைந்தது விரந்தி தோன்றியவுழி வானபிரத்தாச்சிரமத்தையும், அநிலின்று சந்தியாசி ஆச்சிரமத்தையும் அடைய வேண்டுமென்னும் முறையிறழ்ந்து வருதலுமுண்டு. எகங்கனெனில், பிரமசரியத்தில் நின்றவன் சந்தியாசித்திற்குரிய பெய்ஞ் ஞானம் நிலைத்தவுழிச் சந்தியாசிகூவான் என்பதாம் (உ)

இல்லறமு யன்றுகூடன் மூனறுமினி தீடற
ரலலற மேவுமெதி யாகியமா கிறபா
முல்லைகை மாடர்கடி முற்றிய தினத்தி
னெல்லையெதி யாகியுணா வுற்றிடலு மாமால

(இ-ள்) இல்லறம் முயன்று = கிருகத்தாச்சிரமத்தினகன் ஒழுக்கி, முன்று கட னும் இனிது காந்தா=தேவர் முனிவர் பிதிரர் என்னு மூவகைபாறு கூடன்களையுந் குறை வின்றித் தீர்த்துவிட்டோர், அல்லல் அற மேவும் எதி ஆகி அமகிறபார்=பிறவித் துன்பங் கள் நீங்கும்படி விரும்புகின்ற சந்தியாசியாகி இருத்தற் குரிய,முல்லை நகை மாதர்=முல்லை யரும்பு போன்ற பற்களையுடைய பெண்களை, கடி முற்றிய தினத்தில = விவாகஞ் செய்த அத்தினத்திற்குனே, ஒல்லை எதி ஆகி=அதிதீவிர பகசுவ முள்ள சந்தியாசி பாகி,உணர்வு உற்றிடலும் ஆய்=செவ்ஞானம் வாய்க்கப் பெறுதலுமாம்.

பிறவித்துன்பம் மூவகைத் தென்பதனை “ஆதி தைவிக மாதி பெனதிகமாதியபத்தி யான்மிக மென்ன - வோதிய துக்கமுன் நிலத்தி யான்மிக - மெய்பின் மனத்தி லையி லிரண்டே - வளியிழ பித்தில் வினையும் வினையி - லாஹு தொழுநோயி னுதிப்பிற் கொட பில - வெப்பிற் குழியின மக்களில் விவககி - லலகையிற் கள்வரிற் பற்றையி னிருதரின- மைந்தரின மகளிரின் மனத்திடைத் தணப்பிற - பேரறம் வளர்ப்பிற் பெருந்திரு நகர் விர-சீரிய யாக்கை மாதுபர் மாசுமனந்துது துயர நனைப்பருஞ் சோக - மறிவுரு வாக்க மடைவனல் பொறுமை யான மாக்கலம் பூனது மறுத்தல-இச்சையை நினைத் திருஞ்சின

யிருக்கிறோமவை முடலா ஸ்ணெரு* திரைவாதி பெளதிகஞ் ச த யாபதை - ஐயு பவீர்
 பவனி லுக்குவரு கங்கா-லிருள் ளிழிபின பெருவிற் லசனி-மன்னுயிர்க் குறுகண னெ
 னிய வுருத்தலாதி யாய லீவருத திறத்த - வாதி தைவிகட பேதை யாள்வயின் - கருக்குபி
 யுருககல் பிறப்புறுப போது திரைவருத் திமை வணவில பேதைமை - மடங்க லாருயிர்
 தொடங்கின வவழிபி-யாவ்ரும் விழையாக கோள்வாய் நிரபந்த-யீழ்த்தன வெழாஅ வான்
 கழி துன்ப-மினப மாயை” என்னும் ஞானமீதித் செய்புளானறிக. அமாதபா-லில்
 ஆறற லிடைநிலை. (ச)

சங்கதினு யாந்தநிலை மெய்திடுவ தல்லா
 லாங்கதினி பிறந்தநிலை மெய்திடுத லாகா
 மூங்கைமுட - வாசெவிடா முற்றுகிதி யற்றோர்
 விங்கதிறி லாரெனினு பேவுமெதி யாவா.

(இ-ள்) ஈங்கு இதன் உயர்ந்த நிலை எய்திடுவது அல்லால்-ரண்டுக் கூறப்பட்ட
 ஆச்சிரமங்களுள் - (ஒவ்வொராச்சிரமத்தாகுந் தத்தமக்கு) மேலாவுள்ள ஆச்சிரமங்களை
 படைதலே யன்றி, ஆங்கு அந்நே இழிந்த நிலையிடுதல ஆகா-தாம் நிற்கும் ஆச்சிர
 மத்தினின்றிவழிபாடுவுள்ள ஆச்சிரமங்களை படைதல் முறையாகாவாம், மூங்கை = ஊய
 லும், முடவர் செவிடர்-முடவருந் செவிடரும், முறைய நிதி-அற்றோர் = (எககாரியத்தை
 யும்) முடித்தற்குக் கருவியாகுள்ள திரவியிலலாகவாகும, வீங்கு அறிவு இல்லார் எனி
 னும்-பேரறிவைதவராயினும், மேவும் எதி ஆவா-மோஷத்தை விருட்டினை கந்தி
 யூச ஆச்சிரமிகளாய வருதலு முறியர்

பிரமசாரி தனக்கு மேலான முன்றாச்சிரமத்தையும், இருகத்தன் தனக்கு மேலான
 இரண்டாச்சிரமத்தையும், வானப்பிரத்தன் தனக்கு மேலாவுள்ள சந்தியாச ஆச்சிரமத்தைபு
 மடைதலே முறை. மேலாய ஆச்சிரமத்தான கிழாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல நுகுதியனை
 முற்றும் நிதி என்பதனை “வறியா ரிருமை யறிபார, முனிவரு மனைரு முன்னு வொரு
 ஈ ன் முடியும் ” எனத் தீர்த்தோவையாற்றும், அமன்னு மின்பமு மீனும் நிறனநிமது-
 திதின்றி வந்த பொருள்,, எனவுந், தருளென்னு மன்பனை குழவி பொருளென்னும்-செல
 வச் செவிவியா லுன்னடி,, எனவுந் தீருவள்ளு வர்துளினும் கூறினமையானுங் காண்க ( )

முதுக்குறைவின் ஞானநெறி முற்றியபி வல்லா
 லெதித்திறம் நாடநிடி னிமுககுறு மிவற்றின
 மதித்தொரு கல் லாச்சிரம மன்னிவிளி காறும்
 விதித்தநெறி நிற்பினுயர் வீடடைவ என்றே.

(இ-ள்) முதுக்குறைவின் ஞானம் நெறி முற்றிய பின் அல்லால்-பேரறிவுடனே
 தத்துவஞான யோக்கமுந் வந்து கைகூடப் பெற்ற பின்ன ரன்றி, எதித்திறம் அடைந்
 திமுன்-சந்தியாச-வேடத்தைக் கைக்கொண்டால, இமூக்கு உறும = (அஃது நிலை பெறு
 மையாற்) குறையங்கள் வந்து நேருட (ஆதலால்) இவற்றின் மதித்து-இவைகளைமெல்லாம்
 ஆலோசித்து, கல ஒரு ஆச்சிரமம் மனனி- (தமக்குத்) தரமாயுள்ள ஒரு ஆச்சிரமத்தைக்
 கைக்கொண்டு, விளி காறும்-இறக்கும் வரையும், விதித்த நெறி நியபின் = (அவ்வாச்சிர
 மக்கண் அதற்கு) விதிக்கப்பட்ட ஒழுகவழியில் நிற்பின், உயர் வீடு அடைவா-மேலாய
 முத்தி பின்பத்தைப் பெறுவா

அன்று, ஏ - அ சைகள், முதுக்குறைவு = பேரறிவு அஃதாவது கலவி கேள்விக
 ளானுபசெயுமதக யறிவு ஞானம்-இயற்கை யறிவு இவை தொருத்தப் பெற்ற பின்னரே

துறவு மரக்கத்தை (செயிபாசத்தை) ஆனக என்பார் “மாணநக கிளப்பி எ மனைபுற
நிர பி-முறமுணர் கோவியின் மதுக்குறை வெய்தி - பொருளு மினபமு மொரீஇ யுரு
னொடு-பொறையு மாற்றது சீனையே சொழுகரும் - வாயனையு சவழந் அபமையு
சுழிஇ யோரறி வியாகு முறுதுப ரோ பிக-காலையு லடப குறித் தோலுந் - கெள்
டெழு மிபாகையு னுனபுறத் துளங்கு து-வரையு காறு மெய்திச-சருகொடு-கான் தருந்
திக கயிட-னிக காலதது-மாநீ ரமுவு + சமுநி வேனிலி - னைவகை யழவின் மெய்முருந்
வருநி - யிவகை பொழுது மிபலபிற னனறே” எனச் சிதம்பரமுநிமணித் தோவை
யிலும், இவை யிலலாத வழிகைக்கொண்ட துறவு பயனிலலாமையோடு குமாறமு முறு
விகுது என்பதனை, ‘கெஞ்ச புற யாத துறநதார சுவரீ ராவை - கஞ்சக பஞ்சிப ரிதி
மொன்றே - கஞ்சக, மெய்புலமுங் காவாமே மெய புலவ காக்குற - நிபுலமுங் காவா
திது” என நீதிநெறிவிளக்கத்துங் கூறுதலா லுணர்க

(11)

கொடுப்பவா கொடுத்தபொருள் கொள்பவர்கள் யாரு
மெடுத்ததுமன்ற சொலபிரம மெனறுநனி யீவோ
ரதி தவிர தங்கனினி தாறுபலன் யாவும்
விடுத்தவாமெய்ஞ் ஞானநெறி வீட்டை வ ரனறே

(இ-ள்) கொடுப்பவா=(சமபாத்திரக கருதி) தானஞ் செய்வோரும், கொடுக்க
பொருள் கொள்பவர்கள் = அவ்வாறு தானஞ் செய்த பொருளை யேற்பவர்களுந், யாரும்
மறை எடுத்து சொல் பிரமம் என்று=(எத்தனையதானாலும் அவர்கள்)யாவரும் வேதன
ளால் வியந்து கூறப்படுகின்ற பிரமமாயி சிவவியாபக முடையவா என்று (பாத்திர
அபாத்திரகருதாது) நனி ரவோர் = (நிரவியங்களை) மிகுதியாகக் கொடுப வாகளுந்,
அடுத்த விரதங்கள் இனிது ஆறறு = தமக்கு உரிபவாய் கொண்புகளை விடுபடி யதுட்
டித்து, பலன் யாவும் விடுத்தவர்=(அவற்றால் வரும்) பயன்களை யெல்லாஞ் (நிதிநாயினம்)
விரும்பாது நிலைவாகளுந், மெய்ஞ்ஞானம் செறி வீடு அடைவா = சிவஞானம் வாய்க்கப்
பெற்று அதன் வழித்தாய சிவசாயுச்சிய முத்தியையும் அடைவார்கள்

இங்ஙன, கொடுப்பவா என்பது சமபாத்திரக கருதிக் காமியதானஞ் செய்வாரா
யுந், சீவோ என்பது அங்ஙன மின்றி யெவா வந்தபோதினும் அவா பாத்திரபாததிரக
கருதாதும், பலன் கருதாதும், அவர்களைச் சிவமெனக் கருதிக் கொடுக்கின்ற நிடகாமிய
தானமுள்ளாரையு குறிக்க மின்றன இக்கருத்தமைய “ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன்
மின-பாத்திரு துண்மின் டமுய்பொருள் போற்றனமின் - வேட்கை யுடையோ விரைந்
தொல்லே யுண்ணமின்-காக்கை கரைந்துண்ணும் கால மறிமினே” என்ப திருமந்திரந்
துங் கூறியருளப்பட்டன

(12)

போக்குவழி கண்டடை புகாது முலண்ட
மாக்கியிடு கூடநனை யாத்திடுதல போல
நீக்குகரு மமபல நினைந்துபுரி வோரை
வீக்கியிடு மககருமம் வேதனை யுறுத்தே.

(இ-ள்) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு = கோற புழுவானது தன்ஞா கட்டப்பட்ட
கூட்டி னின்றும், போக்கு வழி கண்டு=வெளியே செல்கின்ற வழிபைத் தெரிந்து, புகாது
இடை உறும=செல்ல முடியாமல் அககூட்டி னிடத்திலேயே கட்டுப்பட்ட டிறக்கும், (இவ
கனடே) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு அனை யாத்திடுதல போல=கோற புழுவா கட்டப்

111 : சண்டே - யுட்கைக் கடழி நிற்றல் போல, நீக்கு கருமம் பல = (பிறவியை) பொழிக்கச் செய்கின்ற தருமங்கள் பலவழ்நையும், நினைந்து புரிவோரை = (அவற்றிற் குரிய டலக் களை யறுடவிக்க) எண்ணிச் செய்கின்றவர்களை, அ கருமம் = அவர் செய்த கருமங்களே, வேதனை உறுத்து வீக்கி யிடும் = துன்பங்களைக் கொடுத்து (மேன்மேலும்) பாத முறுத்தும

“உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு” என்பது பொருள் மூறைபாற் பின்னருக கூட்டப் பட்டது கோற்புழுவானது தன் பாகுகாப்பினை யெண்ணிக்கடழிப கூடே தன்னை வெளியில் வரவொட்டாமற் படுத்தி வேதனை யுறுத்த அதனகட்டங்கி யிறந்தாற்போல, இன பரம் அநுபலிப்பேம என்னும் எண்ணத்தாற் தருமங்களைச் செய்வோர் அவற்றான மீட்ட மீட்டும் பிறவி யெடுத்து வருந்துவ ரனநிக் கதிகேரார் இதனா டலன் விழைந்து அருளு செய்வார் பாடி கூறப்பட்டது (அ)

ஆதலி னைமபலன் விழைந்திடுத லின்று
மேதக வியற்றுகா கள விஞ்சையில ரேனுஞ்
சாதலபிற் வித்துயா தவிர்துவிட முண்டோன்
பாதநிழ லுற்றினிது வாழ்வாதின மனதே.

(இ-ள்) ஆதலின் = (மேற்கூறிய) காரணத்தினால், அறம் = தருமங்களை, பலன் விழைந்திடுதல இவ்வி = பலனை விரும்பாமல், மேதக இயற்றுகர்கள் = மிகவுங் தகுதி யாகச் செய்பவர்கள், விஞ்சை இலர் ஏனும் = வித்தை யறிவு இல்லாதவராயினும், சாதல ஆயா பிறவி துயா தவிர்து = மரணத் துன்பம் பிறவித் துன்பம் பிறவற்றி லின்றும் நீங்கி, விடம் உண்டோன் பாதம் நிழல உறுது = நஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடி நீழலை படைத்து, வாழ்வா = வாழுவார், திண்ணம் = இது சத்தியமே. அன்றே - அசைகள்.

தருமங்களைப் பலன் விரும்பாது செய்வோர் முத்தி யடைவர். இது சத்தியமே என்றதால் விஞ்சையாவது சத்த வித்தையாம் அவ்வித்தை “அங்கமாறு மறைநான்கு மீமால் கியமென் நருள்கொழித்தது - தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொன்று தவமெறிந்த - பொருகு தரும நூலொன்று புகன்ற வீரேழ் விஞ்சையினை” எனது பின் வருந்திருக் கல்யாண அந்தியாயச் செய்யுளின் கூறியபடி பதினாள் காகும்

இப்பதினாள்களுே ஆயுள் வேதம், அருத்த வேதம், தனுர்வேதம், காரதருவ வேதம் என்னும் உபவேதம் காண்களையுங் கூட்டி விஞ்சை பதினெட்டென்று சைவபுராணங் கூறிற்று அது “பொன்னவிர சடையோ என்னவா களைப் படைத்துமுன் புரையற வகுத்த-மன்னிடு பதினெண் விஞ்சையு மறிய வழங்கினன்” என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளானு மறித்த பாலது. பிறவித் துன்பம் ஜெத்தினும் மரணத் துன்பமே யஞ்சத் தக் கது ம்பெரிது மாகலின் முற்றெறப்பட்டது அதனை “வாழிடு மரணத் துன்ப மறித்துரை செய்யப் போமோ-வுந்திமே லையும் பித்து முணாவொடு பொறிகலங்கி—நந்திதா விருளே மூடி நாவுலர் தலமர் தென்னே - யிர்தமா விதப்பிற் துன்பம் பவத்துன்பத் தென் மடங்கே” என்றதனாலும், “யானேதும் பிறுபஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன” எனத் திருவாசகத் தொருவாசகத்தானும் அறிக வாழ்வார் பல கற்பம்—எனவும் பாடம் சிவபெருமானது திருவடி யழிவிலா முத்தி யாதனை அபபாட்டேத்தை நீக்கினும், ஏனை மூன்றடி போல ஈற்றடியுப மோனை பெற்று வாராமையிற் செந்தொடை யெனக். (க்)

பலன்விழை வுறுதுகரு மமபல வியற்றி
னலகறு பவத்தினுள் பாவமறு மற்ற
னிலவிய மனமபுனித மாமது நிகழ்ந்தான
மலைவிலுயா ஞானமவரும வரினலடவா விடே.

(இ-ள்.) பலன் விழைவு உறது = பிரமோசனத்தை விரும்பாமல், பல தருமம் இயற்றின = பல தருமங்களைப்பூர்த்தி செய்தின, அலகு அறு டவத்தின் உள்ள பாவம் அறும = அளவில்லாத பிறவிக டோறும் ஈட்டப்பட்டுள்ள தீவினைக ளெல்லாம் ஒழியும், அந்நால் = அதனால், நிலவிய மனம் புனிதம் ஆம் = (ஆகாமிய வினைகளுக் காரணமாக) விளங்கும் மனஞ் சுத்தமாகும், அது நிகழ்ந்தால் = அவ்வகச் சுத்தி வருமாயின், மலைவு இல் உயா ஞானம் வரும் = ஐயமில்லாத பரம ஞானமாகிய சிவஞானங் கைகூடும், வரின = அது நிகழ்ந்தால், வீடு அடைவா = சிவ சாயுச்சிய முத்தியை யடைவார்கள்

ஒன்றனையும் விரும்பாது செய்யின் அகச்சுத்தி வரும். அது வறித சூட்சிரமம் ஆகாமியமும் கெடும். அவை கெடவே சிவஞானம் தோன்ற. பிரார்த்தனையுடைய கெடுதலான வீடு அடைவர் என்பதாம். “அகச் சுத்தி யுடையார் களறுத்திவா பிறப்பினையும்” என்று சிவஞானமோத்தரம் உரைத்தலானும், ஐயத்தி நீங்கித் தெளிந்தாரை வையுத்தின-வான லணிய துடைத்து” எனத் தீர்த்துள்ள உரைத்தலானும் இவை யுணரப்படும். (க1)

பிஞ்சுமதியிஞ்சுடை நிலைந்தபெருமானை
நெஞ்சுற நினைந்துபுலனைதையு நிறுத்தி
வஞ்சமுறு மாணவ மெறிந்தமதி வல்லோர்
நுஞ்சிடுவ ரென்பதனை யாவருணர் கலலாரா.

(இ-ள்.) பிஞ்சு மதி அம் சடை நிலைந்த பெருமானை = இளஞ் சூதிரனை யழகிய திருச் சடாமுடியின் கண் தரித்தருளிய சிவபெருமானை, நெஞ்சு உற நினைந்து = மனத்தி லிடத்து நிலைபெறத் தியானித்து, ஐந்து புலனையும் நிறுத்தி = ஐம்புலன்களையும் மடக்கி வஞ்சம் உறும் ஆணவம் = வஞ்சகமுள்ள ஆணவ மாகிய மூலமலத்தை, எறிந்த மதி வல் லோர் = அகழ்ந் தெறிந்த மெய்யறிவில் வல்லவர், உஞ்சிடுவா என்பதனை = முத்தி யடை வா என்று சொல்லப் படுவதனை, உணர்கலலாரா யாவர் = அறியாதவா எவரிருக்கின்றனா, (ஒருவரு மில்லை யென்றபடி) உஞ்சிடுவாரா - பேரே உணர்கலலாரா - கு-சாரியை, அல - எதிர்மறை யிடை நிலை பிஞ்சு-ஆகுபொய் (கக)

நான்னெறியி னுச்சிரம நான்குமுறை செய்தே
னின்நெறியி னினறவாக னினபமடை கிற்பா
நநெறி திறம்பின ரமுனறுதழல ககசும்
வெந்நரகில் வீழ்வரென விண்பிடுவா செய்தான்.

(இ-ள்.) நல் நெறியின் ஆச்சிரமம் நான்குமுறை = நல்ல முறையோடும் ஆச்சிரமங்கள் நான்களையும், உரை செய்தேன் = விரித்துக் கூறினேன், இ நெறியில் நின்றவாக் கன் = இறந்த ஒழுக்க வழியில் நின்றவாக் கன், இனபம் அடைகிற்பார் = முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவாரா, அ நெறி திறம்பினர் = அந்த மாரககத்தி னின்றும் வழுவினோர், அமுனறு தழல ககசும் = உருபப் பிஞ்சுது அககிண்பைக் கொடபுளிக்கின்ற, வெம் நரகில் வீழ்வா என = கொடிய நர கத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர் என்று, விண்பிடு உரை செய்தான் = திருமாலாகிய கூர்மர் கூறி னா

விண்ணை செய்தான் என வரம் பாலது செய்யு ளேக்கிப் பொது விதியால் வகர வுடம்படு மெய் பெற்று முடிந்தது விண்டு-விஷ்ணு என்னும் வடமொழித்திரிபு. வியாபக முடையவன் என்பது பொருள். தமக்குரிய தரும் நெறியி னின்றும் வழுவினரை பமதுதா கள ஆயுதங்களாற் குத்தியும், அககினியிற் காய்ச்சிய இருபடிச் சங்கிலியிறை பிணித்துப், அதனை பேரதச் செயலிழையும், தாறு இருபடிக் குணங்களை பவா காலிற கட்டியும் தூர்த்து

வார்கள் அகிலினியைக் கிருஷ்ணசையினுற நசையீற அடிப்பார்கள் இருப்புலகையாளே முத்திர குத்துவார்கள் புண்ணை அவா தேகத்தில் உப்பு முதலிய காரநீரையும், அகிலினிக்கு மும்பையும் வாப்பார்கள் இரத்த வெள்ளம் திறந்தோட வாள கொண்டதுத்து உறுப்புக்களைச் சின்னஞ் சின்னமாகி வெவ் வெவ் குடத்தில் வேக வைப்பார்கள் மலக பத்து, ஊனுஞ் சீயும் நிறைந்த நரகங்களிலும் விழுந்தி வருத்துவா என்னுப் போல அரைத்து, கருப்புபோல மசுகியும், அகிலினி பெனதுஞ் சீர மெனதும தெரியாது வண்ணம் எரிகவிற அகிலினிச் சுவாலை கொங்கு கொடிய குப்பிபாக முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்துவர் அவா டம துண்ப மறைந்த கரிதரிதே பெனச் சீவோந்தம் என்று பாகர தின் பூவறவது உப பேதம் உள்ள சீவநருமோததரந் செ புகினறது (கூ)

ஆச்சிரா முறையுரைத்த வததியாய முறழிபது.

ஆகம் நிருவிருதம்—கருக

நான்காவது

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்றாவது உலகத்திற்கு முந்தகாரணமாயுள்ள பூவகை மாணாகருள் ஓர் குதியாவிய அசுத்த மாயைக்கட பிறந்த பிரகிருதி மாயையி னின்றும் தோற்றவன கிவை பெனக் கூறும் பாகமாம் சூனமுதற் பிரதிவி யீறவுள்ள இருபத்து நான்கு பத்துவ குறாக்களுக்கும் முறலாதல் பற்றிப் பிரதானம் எனவுடமுக்குண சம்முணைப்பின் பிரகிருதி பெனவுப், பகுதி பெனவுக கூறா பிடி இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் இவை பென்பவற்றை “புனமபுத்தி யாங்காமம் வருபஞ்ச பூ நிக - தீனெந்திரொ நேமநியம் பின னிகுத்துகன லேவதியஞ்சொ டினைந்திரொ நேமநியமின விட பங்கள் புகலரிதா முனமபுகனும் பிரகிருதி சம்பந்த பெனமொழிவர்” என்று பின்னாக கூறினையுடையுந் தெளிக

எழுகாக் கடிநேடிவடி யாசிரியவிர்த்தம்

இன்னனம வருணை சிரமநல ஸொழுக்கம் யாவையும் வருவற்கு மேடிக் கணியம் பட்டை துறாய்துயல் வருதோட கருமகில வண்ணனை நொக்கிப் பொன்னிப திதுலை முலைசும தொலகும் புலோமசை நகைவிந்ம் தயரு மனனவா திலகன மகதியாழ முனிவன மகிழ்சிறந நீங்கிவை புகலவார.

(இ-ள்) பொன அவர் திதுலை முலை சுமந்து ஓலகும்=பொன்போலப் பிரகாசிகின்ற தேமலை யுடைய தனபாசங்களிசை எமந்து வருந்துகிற, புலோமசை நகை வருவது அயருப் = இருதிராணியினது நகை முகமாகிய (அவிரதத்தைப்), பருதி மதனலீலைப்பப் புரி கிற, பன்னவா திலகன்=நிலைத்துல யுடைய தேவா களுக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய இவ்விரண்டி, மகதி யாழ முனிவன்=மகதி பெனனும் வீணயின யுடைய நாரத் முனி வரும், இன்னனம்=இவ்விதமாக (உரைத்த) வருண ஆச்சிரமயநல ஒழுக்கம் யாவையும்=வருணைசிரமங்களினது நல தருமங்கலையும் அவற்றின் முறைகளையும், வரு அற கேட்டு=குற நீங்கக் கேட்டுணர்ந்து, மகிழ் சிறந்து = சுந்தோஷப் பெருக்குடையாய், கன்னி அப துறாய் பட்டை துயலவரு தோள்=புதுமையும் அழகு முடைய துறாயமலை புடவந்து அசைகின்ற புயங்களை யுடைய, கரு முகில வண்ணனை நொக்கி = கரிய மேக டண்ணை மிப்புகிப் பழுத்தினைப் பார்த்து, இவை புகலவார = பிளவறு மிவற்றைச் சொல்லவார திறு உளக

முகை பகம் பரங்கு வன்மீடு ரலத் தீயவியரை கைகரகம் பரங்கு ம் ஆர்
 உடைமை கா மட்டிக்கு ஏதுவாகலின் “புலோடசை நகை விருத்தாறு” என்ற கூறு
 டது “நிகலில ரொண்டையா த் மட்ட குழி இரகலி டிளி நாய்க் காண்பா” என்றவுறு
 டிக நகை மகளிர் ஆடலும் பாடலும் கணமிகு கே மிக் காம மகருட இன வினா பாடல்
 ஹட் டோனறும் முப ப்திரைணி மெருட்டம் இனையொ டைய இயலிசிலன் வலவுள்ள
 த், மரு மெய்யா டெட்டலுள் விவாய் டிப பொரு டலிப நகைகை முனைவை புது
 சிறப்பி தரா ஆசிரியா நோல்குப்பியனறும் இயல் “நகையே பழமை” என்பதற்கு
 திரை புற காலக “செல்லம் புலனே புலனடி விவாய் டென் - நல்லன் - புலனக
 டலாகே” எனனு மெய்யா டியயி குத்திரப்படி, நல்லி டிப திரை புற காலக
 போன்றிய பிழ்ச்சி நல்லவை பிழச்சியுட புலனிய ரா டிப புலனின பி கலவிப
 டபுலகிய அறிவுடைமையா இன்னனம் - பட்டி யெனவு விறிக்கு முன் நரை நாகு
 டரைகக வேரை பன்னவா என்றது, புலணிப டேலி டாரே யாநிப நலகி து
 னதிகிபது அமரா என்ககும் யுழக்கின கொனக அல மிப டுவேந்த திலகன எ
 னதுமாம் எனபே சதவேளவி முந்நிய விபுருகலின்.

(க)

அளகுகரும் புலன மொருங்களிப பவளயா நாககவை யாருறை புதுகுகு
 துளககுற யாமா ட டொடுங்கு மெவவாறு நியமிக்கப பரிமையை டொகுத்து
 விளகுகுற முணாவி னியமனகு செய்வா வெவவினை விவாபுறி யெனனக
 கனககனி யமேய திருமறு யார்பன் கருணைகூட நாககவை புதலவான்.

(இன்) அளக்க அரு புலனம் = அளவு செய்தற்கரிய உலகமகீர, ஒருங்கு அளிப
 பவள யா = ஒருசேரக் காக்குங் கடவுள் யாவன, அவகவை யார் உழை உதிக்கு = அவ
 லுலகங்கள் எல்லாம் எவரிட தினின்றும் தோன்றும், துளக்கு அர யா மாடு குடுக்கும் =
 (அவை பின்னா) அழிவிலலாயல் பாவரிடத்துச் சென்று அடங்கும், அவை எ அது
 தொகுது நியமிக்கப்படு = அவை யெவவிதம் விடை பொருளாகவிட தொழிப டித்
 தப படு, விளக்கு மற் ற உணர்வின = விளக்கல் போன்ற விளக்குத் த ஒருவருக்கு
 துவர்திறலு, சிவ பன் செய்காண் எவன் = இவ்வாறம் வற பா டி து தோன் யாவன்,
 இவை விளப்பி என் = இவைகளை யுபதேசித்தன வேண்டு மென்று கேட்க, கள கனி
 அனை திருந்து பார்ப்பன் = களா பழதை பொத்த சிவந்த என்னும் நுககொண்ட
 மாபினராகிய திருமால், கருணை கூர்ந்த ஆக்கு அவை புதலவான் - அருள சரங்கு அர்
 பொழுது அவுறை யெல்லாரு சொல்லத் தொடங்கினா.

விளக்கு = விளக்கத்தை யுடையது, விளக்குவது நியமன வ பொருளகீரபு
 விளக்குதல போல இவைவறும் உயிரகடோறு ப ினது அறிவிக்கு அறிவினதற்கலின்
 “விளக்குற முணாவின்” என்றதாம் அதனை “காண்பாரா கண்ணுதலீ கட்டாக
 காலே” என்ற திருவாககா லுற தெளிக் களா எனது கள எனக்குறுக்கல் விகாரா
 நிறைது

(ஈ)

சாதமுன விளகுகும் விட யமோரைநது நாயுறதிநிர் விடயமோரைந்துத்
 சிந்தயீ ருய கரணமோர் நான்குந் திரைநதநா நேருதிய மைந்து
 மொய்த்துதி கரும் விருதிய மைந்து மினறியே முழுமுத லாகி
 கித்தமா யொன்றா யசலமா யொளியாய் நிருமல மாயவெறு வெளியாய்.

(இன்) சந்தம் முன் விளக்கும் விடயம் ஓர் ஐ தும = சந்த முத்தாகச் சொல்லப
 படுகின்ற துடைப்பு நிறைகள் ஐது, தாழ்நிதி விடயம் ஓர் ஓர் துட = பணியைக்

கொடுக்கும வசனமுதலி விடயங்கள் ஐந்தாம், சித்தம் ஈறு ஆய காரணம் ஓர் காரணம் = சித்தத்தினை யிறுதியாக வுள்ள அந்தக்காரணங்களுனதும், சிறந்த ஞான இந்நியம் ஐந்து = சிறப்பினவாய நானேந்திரியங்க னைந்தும், மொயத்திடு கரும் இந்நியம் ஐந்தாம் இன்றி=பொருத்தினர் வாக்கு முதலிய கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தாம் இல்லாததாதி, முழு முதல் ஆதி=முதற் பொருளுக்கு முத்தம் பொருளாகி, நித்தமாய் = அநாதி நித்தியமாகி, ஒன்று ஆய அசலம் ஆய = எகமாகியும் சலனமற்ற தாகியும், ஒளி ஆய் நிருமலம் ஆய வெறு வெளி ஆய = சுயந்நேசோதி யாகியும் பரிசுத்தமாகியும் பரவெனியாகியும்

இடமுதல் நான்கு செயுட்சன் ஞானம் சுத்தமுன் கிளக்கும் விடயம் என்றது சோத்திரம் - துவக்கு-ரட்ச - சிவருவை - ஆகிராணம் என்னும் நானேந்திரியங்களின் விடயங்களை அவை முறையே சத்தம் - ரிசய ரூபம் - ரசம் - கந்தம் என்பவரம் இவற்றை முறையே ஓசை ஊறு ஒளி சுவை-நாதம் எனவும் கூறுப மறையை விடயம் கன்மேந்திரிய விடயங்களாம் அவை வசனம் - கமனம் - தானம் - விசர்க்கம் - ஆனந்தம் இவை முறையே வாக்கு பாநம்-பாணி - டாயுரு உபத்தம் எனவும் கன்மேந்திரியங்களுக்கு விடயங்களாம் ஆந்தக் கரணங்கள் மன டபுத்தி-அகங்காரம்-சித்தம் என்பவரம் பதிபொருளாகிய பிரமமானது முதற் காரணத்திற்கும் முதற் காரணமாய் நிறநலின முழுமுதல் எனவும், நோற்றக் கேட்கின்றி விளவகலான் நித்தமாய் எனவும், தன்னேட போன்ற வேறோர் பொருளினத்தி தானே தனக்கு நிகராய் நிறநலின ஒன்றாய் எனவும், வேறோர் பொருளா ஊடுசலிக்கப்படாது என்று மொருபடி-உதாயச சுவநந்திராக கொண்டு நிறநலின அசலமாய் எனவும், அஞ்ஞானமின்றி வேறுபடாத ஞானமே திருமேனியாக வுடைமை யின் ஒளியாய் எனவும், இயற்கையாகவே பாசங்களி னின்றும் நீங்கித் தாயதாய் நிறநலின நிருமலமாய் எனவும், கற்பனைக் கொன்று மின்றிக் கடந்த பொருளாய் விளவகலின் வெறு வெளி யொனவுக் கூறுபட்டது இவற்றை “ஊரி லான்குணம் குறியிலான செயலிலா ஹரைக்கும-பேரி லாஹேரு முனனிலான பின்னிலான பிறிதோ - சாரி லானவரல் போக்கிலான மேலிலான தனக்கு - நேரி லாஹயிர்க் கடவுளா யொனனுளே நின்றான ” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் மெளிக

(கூ)

தன்னுழைத் தானே யுறைவதாய்த் தன்னைத் தானபணி கொள்வதா யார்க்கு முன்னைய தாகிப் பிரமமாய்ச் சிவமாய் முதலொடு மந்தமில் லதுவாய் மன்னுமுக் குணமுக காலமில் லதுவாய் வாககொடு மனந்தொடா வரிதாய்த் தன்னுதற் கரிநா யெய்கணு நிறைந்த சோதியாம் பிரமமென பதுவும்.

(இ-ள்) தன் உழை தானே உறைவதாய் = தன்னிடத்திற் றானே யிருக்கின்ற தாகி, தன்னை தான் பணி கொள்வது ஆய = தன்னைத் தானே தொழிற் படுத்துவது ஆகி, முன்னையது ஆகி = முதற் றாத்திரியாகியும், பிரமமாய் = பிரம சொருபமாகியும், சிவமாய் = சிவமாய்பாகியும், முதல் ஒடு அந்தம் இல்லது ஆய = ஆதி யந்தமில்லதாகியும், மன்னும முக்குணம் முக்காலம் இல்லதுவாய் = நிலையாய் மூன்று குணங்களும் மூன்று காலங்களும் இல்லாத தாகியும், வாக்கு ஒடு மனம் தொடர்வு அரிதாய் = சொல்லுக்கு மனத் திறமும் அதிப்பப்பட்டதாகியும், தன்னுதற்கு அரிது ஆய = ஒருபொருளோடு தாக்குதல் இல்லதாகி, எவகணும் நிறைந்த சோதி ஆய = எவ்விடத்தும் வியாபியாய் விளவகும் பரஞ் சோதி மயமாகிய, பிரமம் என்பதுவும் = பதிப பொருளாகிய சிவம் என்று சொல்லப் படுவதும்

முகக்குணம் - சதுருவாதி முகக்குணங்கள். முககாலம் - இறு பு நிகழவு எதிவு இவற்றை உட நூலா முறையே பூத-உலகிய-வர-உதமானம் என்பா “அவனருளே கண்

ஐங்கக் காணி னல்லா-லிட்டடிய னிகிறத்த னிவ்வை னைந்த - னிவ்வனிதைவ னென்னொழுதிக்க் காட்டொண்தே. ” என்ற அருள் வாகவினாடி “வாகக்கொடு னென்தொடர் வரிதாய” என்றதாம். ஆகாயம் மறநா நாதபூதங்களைப் பற்றியும் பற்றாமலும் இருத்தலுடோல இதைவனுப் பிரடஞ்சங்க் டோறு நினைந்து நின்றனவும் அவை யாகாமையால் அவைக்குரிய உபாதினை புறமையானும் “துன்னிடுதலு கரிதாய ” என்று கூறப் பட்டது.

பொருளிலவ் வியத்த மாயழி வினறிப புனிதமா யனந்தமா யாகருஞ் தெரிவரி தாகி யெய்கனனு முகமாய்ச் சிறப்பு னெவற்றினு நினைந்த கருதரும் பொருளா மகேச்சுரன றுனுங் காரண மாய்ச்சுத சத்தாயாப் பெருகும்வ் வியத்த முயாபிர கிருதி பிரதான மெனறியம புலதம.

(இ-ள்) பொரு இல அவ்வியத்தம் ஆய் = தனக்கு நிகரிலாத குக்குமாயியம், அழிவு இனி புனிதம் ஆய்=நித்தியமாகியும் பரிசுத்த மாகியும், அநந்தமாய யாகருஞ் தெரிவு அரிது அகி=முடிவில்லாததாகி யெவர்களுக்கும் அறிதம் கரியதாகியும், எங்கனும் முகம் ஆய்=சர்வதோ முகமாகியும், சிறப்பு உடன் எவற்றினும் நினைந்து=சிறு புடனெயெப்பொருள்களினும் நீக்கமற நினது, கருத அரு பொருள் ஆம் மகேச்சுரனு ன்க்கினைததற்கும் அரிபபொருளாகி விளங்கும் மகேச்சுர மூர்த்தியும், காரணம் ஆய் = பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாகியும், சுதசத்து ஆய்=சுதசத்தாகியும், பெருகும் அவ்வியத்தம்=பெருக்கத்தை யுடைய அவ்வியத்தம் எனவும், உயா பிரகிருதி பிரதானம் என்று இயம்புவது=மேற்பட்ட பிரகிருதி யெனவும் பிரதானமெனவும் சொல்லப்படுகின்ற பகுதி மாயையும்.

சுதசத்து - சத்தின் பாற்பட்டுச் சத்தெனவும், அசத்தின் பாற்பட்டு அசத்தெனவும் நித்தமாய் சிலசாரார் இம்மனம் கூறுது பிரகிருதி மாயை அசத்தே யென்றுரைப்பா இம்மாயை முக்குணங்களுக்குச் சமமாய் நின்றவிடத்துப் பிரகிருதி யெனவும், பிரடஞ்ச உற்பத்திக்கு ஏதுவாய் நிற்கையால் பிரதானம் எனவும், காரணம் எனவும், தான் வளர்ந்தும் விரிந்தும் பூதங்களை வளர்த்தலாற் பிரமன எனவும், பரமன அந்நிலை அறிதலால் மிருதி யெனவும் பெயர்பெறும் அதனை “முக்குணத்தின் சமத்துவத்தை மொழிந்த பிரதான மென்தம் - தக்கபிர கிருதி யென்றுஞ் சாற்று வர்க்கன் மதிவல்லோ ” எனக் கூறினதனும், “தானவளர்ந்தும் விரிந்து நின்று-மருவுது பூதகடமமம் வளர்த்தலாற் பிரமனென்தும் வரம்பிவி யாவும் - பரமனத்தை லறித்தலா ல்தனை மிருதியென்தும் பகர்வா மாதோ ” என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளானு மறிக்க (10)

புருடனு மாக நானகும்வை குதலும் பிரகிரு திக்குமுன புகனற விரியுமுக் குணமும் தூக்குபொற் றுலைநா வெனச்சம மேயன சிறப்பின வருபிரா கிருதப் பிரளய மாகு மற்மிஃது யாமகேச சுரதகோ ரிரவுநற் கிருட்டி பகலிவை மாற்ற மலதவற் கிராபபக லிலையால்.

(இ-ள்) புருடனும் ஆக நானகும் = புருட தத்துவமும் ஆக நானகும், வைகுந்தம்=தத்தம் இயல்பின் படி வெவ்வேறாக அமைந்திருக்கையில், முன புகனற பிரகிருதிக்கு=முன் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதி மாயையி னிடத்து, விரியும் முக்குணமும் = விரிந்த சத்தவ முதலிய மூன்று குணங்களும், பொன தூக்கு துலைநா என சமம மேயன=பொன னிறுக்குந் தராசு நாக்குப் போலச் சமப்பட்டு நின்றன, சிறப்பின் வரு பிராகிருதப் பிரளயம் ஆகும்=(அவ வாறாய் காலமே) அருமையாக வருகின்ற பிராகிருதப் பிரளயமாகும், இஃது உயா மகேச்சுரன் கு லா இரவு = இவ்வொடுக்க காலம் மேலாய் மகே

சுரபு பற்றிய ஓரிரவு ஆறும், நல்லுருட்டி பகல் = நனையாகச் சூறடி தெட்டவருக் காலமே (அவர்க்கும்) பகலாகும், இவை மாற்றம் அல்லது=இவ்வளவு இரவு பகலெனது சொல்லாபரி விவை கொலையுதிருமே யல்லாமல், அவன்கு இரா பகல் இல்லை = அவன் வைவன்க்கு இரவென்பது பகலென்பது இல்லையெனவரும்.

பிராமமுமாமகேசர மூர்த்தியும், பிரகிருதி மாயையும், புருடனாகிய நான்கும் இயல்பின்படி யிருக்க, பிரகிருதி மாயையி னிடத்தி னின்றும் விரிந்த சாத்தவிகம் இரா சதம் தாமதம் எனலு முக்குணங்களும் துலோவைப் போலச் சம்பபட மின்றன ஆக காலமே பிராகிருதம் பிரளயம் அதுவே மகேசர மூர்த்திக்கு ஓர் இரவு அதனைப் பின் சிருட்டி ககத் தொடங்குவ காலமே பகல் இவ்வளவு சொல்லப்பட மருடியுள்ள இரவு பகல் என்பவற்றைக் கடந்து மின்ற ஆவர்க்கு உண்மையில் அவைகளிலேயே பெண்பதாம்.

புருட தத்துவ மாவது காலம்-ரியதி-கலை-வித்தை-இராகம் என்றும் பஞ்ச கர்சு கத்திலுள்ளே கூடி மின்ற சந்தாதி விஷயங்களை துகாவதாம், மறு-ஆல-அசைகள் பிரகிருதி மாயையி னிடத்து முக்குணங்களு ளொன்று முனைந்து நிமினை புத்தி தத்துவமும் அதன் வழித்தா கமற்றைய தத்துவங்களும் தோன்றும் சம்பபடம் நிர்வின் பிரளயமுண்டாகும் என்க. இப் பிரளய முண்டாகும் வகையாவது—நீரானது நிலத்தின் குணமாயிய கந்தத்தைக் கிரகிக்க, நிலமானது ஒழிங்கத் தக்கதாகிக் கந்த தனமாத்திரை யிலலாணையால் நீராதின்றது அந்த நீர் ளொந்து அலைக ளுள்ள பிரவாகத்துடன் அண்ட முக்தி வரையில் உயர்ந்து நீற்கும் அகன்று இரசதனமாத்திரையைச் சூரியன் கிரகிக்கச் சுவறி நேருட்பாகிக் கொழுந்து விட்டிப் பார்த்து நிற்கும் அவைகளினிமின தனமாத்திரை யாகிய ரூபத்தை வாயு கிரகிக்க, அவைகளினி பிரசண்ட மாருத மாகி வீசா நிற்கும் இச்சுலை எவ விடத்தும் ஒளியின்றிப் பேரினரசுலோமே வாயு மயமாய் நிற்க, அதன் குணமாகிப் பரிசுத் தை ஆகாயம் களிக்கும் அச்சுலை வாயு நாசமாகி ஆகாச மொன்றே யாவாண மின்றி யிருக்கும் இங்ஙனம் அவயவ மில்லாத ஆகாயத்தின் குணமாகிய சத்தத்தைப் பூரணி யகங்காரம் கிரகிக்கும். இந்தப் பூரணி யகங்காரத்தைப் புத்தியாகிய மக தத்துவம் கிரகிக்கும். அதை மகத்தத்துவத்தைப் பிரகிருதி மாயை கிரகிக்கும் அது முக்குணங்களும் சம்பபட்டு நிற்கு மாறுபிரேச ராகிய மகேசர மூர்த்தி யானவா புருட தத்துவத்தைக் கலக்கவொட்டாமல் வேறு பிரிபர் அதுவுச் அவ்வியத்ததுள் இலயித்தலால் இரூள் குழும் இதனையே பிராகிருதப் பிரளயம் என்றும், மகேசர மூர்த்திக்கு இரவெனவும், இவ்வொழிபச் சிருட்டி தொடங்குவ காலத்தினையே பகல் எனவரும் சொல்லாபரிம்

(சு)

அன்னதோர கயாகும் புலரியி லுலகுக் காதியா யநாதியா மகேசன கனனியா முலைமேற் புனிற்றிளத் தென்றம் கன்றுதை வருதலுங் காம, மனனியுள் கலங்கு மாறுபோற் புருடன் வளாபிர கிருதியை நோக்கத் தந்திலை கலங்கு மதனிடையுதித்த டயர்மக தத்துவத் தானே.

(இங்) அன்னது ஓர் கங்குல புலரியில் = அவவாராய ஒரு இரவு விடியுங்கலை, உலகுக்கு ஆதி ஆம் அநாதி ஆம் மகேசன=உலகிற்கு முதலவராய அநாதியாயுள்ள மகேசர மூர்த்தி யானவர், புருடன் வளர் பிரகிருதியை நோக்க = புருடனையும் பிரகிருதி மாயை யினையும் நோக்கி யுள்ள, புனிது இளம் தென்றல கன்று = புதிய இளமை யாகிய தென்றல் கன்றுனது, கனனியா முலை மேல் வைவருதலுய=கனனிப் பருவமுள்ள பெண்க ளது நல வ்களின் மீது பரிசுத்தலுய, காமம் மன்னி உள கலங்கும் ஆறு போல=புணாச்சி விருப்பம் தோன்றி மனங் கலங்குத் தனமை போல, தம் நிலை கலங்கும=தத்தம் நிலைகளி னின்றொரு சலனப்பட்டு, அதன் இடை மகத்ததுவம் உதித்தது = (சலனப்பட்டுமையால்

மூக்குணங்களும் ஏற்றம் தாழ்வுள்ளனவாகி அதலிடத்தினின்றும் மக தத்துவம் தோன்றிற்று. தான - ஏ - அசைகள்.

புருட தத்துவத்தையும், பிரகிருதி தத்துவத்தையும் பிரேரிப்பவர் மகேசுராகிய அனந்தேசுர ராகையால் அவர் புலரிக் காலம் வந்தபிறகு புருட தத்துவத்தையும் பிரகிருதி பையும் இணைத்தனர் அபடோது பிரகிருதி தன்னிலை கலங்க, அதலிட மது மக தத்துவம் தோன்றிற்று என்பதாம். அனனதுவினைமுறையு எச்சப பொருட்டி. (எ)

ஆனையன மகதம் துவத்தினைப் புத்தி மகான்மதி பிரகினை யானமா வனைதருங் காதி மேதையிச் சுரனென ஹரையபாமற் நிதனில்வை காரி யினியதை சதம்பூ தாதியாய் காரம் தோனறமற் நிவற்றினைக் கருத்தாப புனையி மானம் புற்கல னுன்மாச் சீவன்மம் தாவெனப் புகல்வார.

(இ-ள்) ஆனைய நல் மக தத்துவத்தினை = அவ் வாரூப நல்ல மக தத்துவத்தை, புத்தி மகான மதி பிரகினை ஆன்மா = புத்தி மகான மதி பிரகினை ஆன்மா வெனவும், வனை தரும் காதி மேதை எச்சுரன எனது உரைப்பர் = சிறப்புடைய காதி மேதை எச்சுரன எனதுஞ் சொல்லவார்கள், இதனிலை = இம்மக தத்துவத்தி னின்று, வைகாரி இனிய தைசதம் பூதாதி ஆகாரம் தோனறம் = வைகாரி ஆகாரம் தைசதாங்காரம் பூதாதி யாங்காரம் என்பன தோனறம், இவற்றினை = இம்முவித அகங்காரங்களையும், கருத்தா = கருத்தா வெனவும், புரா அபிமானம் = அழகிய அபிமான மெனவும், புற்கலன் ஆன்மா சீவன் மந்தா என புகல்வார் = புற்கலன் ஆன்மா சீவன் மந்தா வெனவும் (அறிவுடை யோர்) சொல்வார்கள்

என்று-என என்பவற்றின்கண் எச்ச உம்மைகள் தொக்கு நின்றன பிரகிருதிக்கண் இராசத குணிக்கமாய்த் தோன்றவது வைகாரிக அகங்காரம் தாமத குணிக்கமாய்த் தோன்றவது பூதாதி அகங்காரம். சத்துவ குணிக்கமாய்த் தோன்றவது தைசத அகங்காரம் ஆகலின் “இனிய தைசதம்” என அடைமொழி புனர்த்தி யோதப்பட்டது. (அ)

உரைத்தவாய் கார மூன்றினும் விளங்கு பஞ்சதன மாத்திரை யோங்கி நிரைத்திமம் பஞ்ச பூதயிற் தியங்க ணிகுழ்த்துமிந் தியத்தினுக் கியைய தூற வரைத்ததெய் வதங்க டோன்றுமவ் வியத்தற் தனிண்டனன் தோன்றுமம் மனத் திருத்தரு கருத்தா யானென தென்னும் விகாரத்திற் சேர்குவா னன்றே.

(இ-ள்) உரைத்த ஆகாரம் மூன்றினும் = சொல்லப்பட்ட மூவகை யாங்காரம் களி னின்றும், விளங்கு பஞ்ச தன் மாத்திரை = பிரகாசிக்கிற ஐந்து தன்மாத்திரை களும், ஓங்கி நிரைத்திமம் பஞ்ச பூதம் இத்தியங்கள் = வளர்ந்து வரிசையாக விரகுகும் பஞ்ச பூதங்களும் ஞானேந்திரிய கண்டோகிரியங்களும், நிகழ்த்தும் இத்தியத்தினுக்கு இப்பய வரைத்த தெய்வதங்கள் தோன்றும் = சொல்லப்பட்ட இத்திரியங்களுக்கு முரிய அகிட்டான தேவதைகளும் தோன்ற நிறகும், அவ்வியத்தம் தனில் மனம் தோன்றும் = அவ்வியத்தத்தி னின்றும் மனம் தோன்றும், அ மனத்தால் யான் எனது என்னும் விகாரத்திலு = அந்த மன தத்துவத்தினாலே யானென்றும் எனது என்றும் அபிமானிக்கிற விகார நிலையுடன், திரு தரு கருத்தா சேர்குவன் = சிறப்பின் மிக்க ஆன்மா வெளிப் படுவன. அன்று-ஏ அசைகள்.

தாமத அகங்காரமாகிய பூதாதிமிட் டருச தன் மாத்திரைகள் தோன்றும் சத்த குண மொன்றுடையது சத்த தன்மாத்திரை, சத்த பரிசு குண மிரண்டு முடையது பரிசு

சொன்னவாங் கார மூனறினவை காரி துலங்குமர சதவாங் கார
மனனதில் வருயிற் தியவதிட் டான தெய்வதங் கைசத மந்நின
மனனுயிற் தியங்க டோன்றிடு மனமு ஞானத்துந் கருமத்தும வழங்குந்
துணனுபு தாதி தன்னிலவான் முதலாம பூதத்தன மாத்திரை தோன்றும

(இ ள்) சொன்ன ஆங்காரம் மூன்றின் = சொல்லப்பட்ட அங்காரம் மூன்றின், ஆலங்கும ராசத ஆங்காரம் வைகாரி=விளங்காநின்ற இராசத சூண அங்காரம் வைகாரியாகும், அன்னலில் இந்திய அதிட்டான தெப்பதம் வரும்=அந்த வைகாரி தந்து வந்தினின்றும்(முறையிய)தசேந்திரிய முதலியவற்றின் அதிட்டான தேவர்கள் தோன்று வார்கள், தைசதம் அதனை = (சத்துவ அங்காரமாகிய) தைசதத்தில், மன்னும் இந்தியங்கள் தோன்றியே=நிலைகின்ற இந்தியங்கள் தோன்று நிற்கும், தன்னு பூதாதி தன ஸீல=நெருங்கிய-(தாமத அங்காரமாகிய) பூதாதி யின்றும், வான முதல் ஆம் பூதம் தன்மாத்திரை தோன்றும் = ஆகாய முதலிய பூதங்களுந் தன்மாதிரைகளுந் தோன்ற நிற்கும், மனமும் ஞானத்தும் கருமத்தும் வழங்கும் = மனோதத்துவமும் ஞானேந் திரியங்க ளோடும் கனமோதிரியங்க ளோடுந் சேர்ந்து நிற்கும் (க0).

கொச்சகக் கலிப்பா.

விளம்பரிய புகாதி யாங்காரம் விகாரமுறிற்
 னுளங்கலறுஞ் சத்ததனமாக திரைதோன்று மாங்குதணிற்

கனங்கமறு மாகாயத் தோன்றுமதன குணங்கருதி
னளந்தரிய வரிதாகுஞ் சத்ததன்மாத் திரையாமால்.

(இ-ள்) விளம்ப அரிப பூதாதி ஆகாரம்=சொல்லறகு அரிப பூதாதி பகவதார
யானது, விகாரம் உறில்=விகார மடைந்தால், துளங்கல அறும் சத்த தன்மாத் திரை
தோன்றும் = (அதினினதும்) அசைதல இல்லாத் சத்தம் எனனும் விடயம் உறபத்தி
யாகும், அதனில்=அவ்விடயத்தினினதும், கனங்கம் அறும் ஆகாயம் தோன்றும்=மாயில்
லாத ஆகாயம் எனனும் பூதம் தோன்றும், அதன் குணம் கருதின=அதனது குணத்தை
யாராய் மிடத்து, அளந்து அரிப அரித ஆகும் சத்த தன்மாத் திரை ஆம்=அளவை யிட்டு
அறிதற கிபலாத் சத்தகுண மொன்றேயாம் அங்கு ஆல் அசைகள்.

ஆகாயம் குக்கும குணமாக ஐந்தனையு முடையதாயினும் அதன் முக்கிய குணம்
சத்தமாம். “வெளியிட யொன்றாய் வினேந்தாய் போற்றி,” என்றாந் திருவாசகத்தி லரு
ளப்பட்டு, விளம்பு-என்பதற்குள் அகரம் தொகுத்தல விகாரம். (௧௧)

பனிவிசம்பு விகாரமுறிற் பரிசதன்மாத் திரைதோன்று
மனிதமத விடைத்தோன்று மதனகுணமு முறகுந
துணைவிண்வளி விகாரமுறி னுருவதனமாத் திரைதோன்றுங்
கனலதனிற் றேனறுமதன குணங்கருதி னுருவமாம.

(இ-ள்) பனி விசம்பு விகாரம் உறின=குளமையாகிய ஆகாயம் விகாரப்பட
டால், பரிச தன் மாத் திரை தோன்றும் = பரிச விடயம் பிறக்கும், அதனிட அனிலம்
தோன்றும் = அவ்விடயத்தி னின்றும் வாயு வெனனும் பூதம் பிறக்கும், அதன் குணம்
ஊறும் ஆகும்=அதனது குணங்கள் சத்தத்துடன் பரிசமுமாகும், துணைவிண் வளி விகா
ரம் உறின=விரைந் தெழுமின்ற வாயுபூதம் விகார மடைந்தால், உருவ தன்மாத் திரை
தோன்றும்=உருவ விடய முண்டாகும், அதனில்=அவவுருவ விடயத்தில, கனல் தோன்
றும்=தேயு (அக்கிவி) எனனும் பூந் முண்டாகும், அதன் குணம் கருதின உருவம் ஆம்=
அப்பூதத்தின் குணத்தை யாராய் மிடத்து (சத்த பரிசங்கனோடு) உருவமுமாகும்.

வாயுவுக்குச் சத்தகுண மிருப்பினும் முக்கிய குணம் பரிசமாம். “வெளியிட யிரண்
டாய் மகிழந்தாய் போற்றி” என்றருளிபதனனு மறிக அக்கினிக்கு உருவகுணம் முக்
கியம். எபரிசம் - ரூபம் எனனும், வடமொழிகள் பரிசம் உருவ மென்றாயின. (௧௨)

எய்துமழல் விகாரமுறி விரததனமாத் திரைதோன்று
மையபுன லதிற்றேனறு மதனகுணமு பிரதமாம்
பெயபுனலின் விகாரத்தாம் கந்ததனமாத் திரைபிறக்கும்
வையமதிற் றேனறுமதன குணத்தெரிககின் மணமாகும்.

(இ-ள்) எய்தும் அழல் விகாரம் உறின=தோன்றிய தேயு பூதம் விகாரப் படு
மாயின், இரத தன்மாத் திரை தோன்றும் = இரசவிடய முண்டாகும், அதில் = அவ்
விரச விடயத்தினினதும், ஐய புனல் தோன்றும்=அழகிய அப்பு (சலம்) என்னும் பூதம்
பிறக்கும், அதன் குணம் இரதமும் ஆம்=அதனது குணம் (சத்த பரிச ரூபங்களுடன்)
இரச குணமுமாகும், பெய் புனலின் விகாரத்தால் = சொரியப்படுகின்ற நீரின் விகாரப்
பாட்டால், கந்த தன்மாத் திரை பிறக்கும்=கந்த விடயம் தோன்றும், அதில்=அவ்விடயத்தி
னின்றும், வையம் தோன்றும் = பிருதிவி பிறக்கும், அதன் குணம் தெரிககின் மணம்
ஆகும்=அதனது குணத்தைச் சொல்லுகால (நான்குமே) கந்த குணமு மாகும்.

“தயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி-நீரினை - கான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி-
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி” என்றருளிய துணு மறிக. பூத உற்பத்திக் கிர
மத்தை “சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த மூனனாக - தோற்றமுவான வளிநீ நீர்
மண்டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்றங் - கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மிசைந்து
நிற்கு-மாற்றவே விடயம் பூத மங்காங்கிவாத் தாமே ” என்றுஞ் சிவஞானசித்தியாரீத்
திருவிருத்தத்தானறிக. (கங)

ஒலியுடைத்தா மாகாய் மூறுடைத்தாம வளியதனேச
சுலவுதலாம் றேனறுமவளி யிருகுணமா மிருகுணத்தி
னுலவைவயுரு வமைந்தவழல பொதிந்ததன லொழிவரிதா
நிலவுமொரு மூனறுகுணம் வெய்தாய் பெருபினுககே

(இ-ள்) ஆகாயம் ஒலி உடைத்து = ஆகாயஞ் சத்தகுண மொன்றே யுடையது,
ஊறு உடைத்து ஆம் வளி அதனை சுலவலால் = பரிசுருசைத்தினை யுடைய வாயுவைச்
சுழற்றி நிறைவால், தோன்றும் வளி இரு குணம் ஆம் = உண்டாய் வாயு இரு குணங்களை
யுடையதாகும், இரு குணத்தின் உலவை = இரு குணங்களை யுடைய வாயுவானது, உரு
அமைந்த அழல் பொதிந்ததனால் = உருவ குணத்தினை யுடைய அக்கினியைச் சூழ்ந்து
கொண் டிருத்தலால், வெய்து ஆய நெருப்பினுகு = வெப்பமுள்ள அக்கினிக்கு, ஒழிவு
அரிதா நிலவும் ஒரு மூன்று குணம் = நீங்குதற் கரியதாய் விளங்கும் மூன்று குணங்கள்
உளவாம். (கச)

முக்குணமா மழலிரச குணப்புனலை மூடியதான்
மிக்கபுனற் கொருநானகு குணவோவு நானகுகுணம்
தொக்கபுனன மணமுடைத்தாம் புவிதனைச சூழ்தரலாம்
புக்குண மோரைந்து முரியவாம் புவியினுக்கே.

(இ-ள்) முக்குணம் ஆம் அழல் = மூன்று குணங்களை யுடைய அக்கினி யானது,
இரச குணம் புனலை மூடியது ஆல் = இரசகுணத்தினை யுடைய அப்புவென்றும் பூதத்தைச்
சுற்றினையால், மிகப் புனல்கு = பெரும் தன்மையுள்ள அந்த நீருக்கு, ஒரு நான்கு
குணம் மேவும் = நான்கு குணங்கள் பொருந்தாநிற்கும், நான்கு குணம் தொக்க புனல் =
நான்கு குணங்கள் கூடப்பெற்ற நீரானது, மணம் உடைத்து ஆம் புவியதனை சூழ் தர
லால் = கந்த குணத்தினை யுடைத்தாய் பிருதிவினைச் சுற்றி நிறைவால், புக்க குணம் ஓர்
ஐந்தாம் = அதனால் வந்த ஐந்து குணங்களும், புவியினுக்கு உரிய ஆம் = பிருதிவிக்கு உரிய
வாகும். ஏ-ஆம்-அசை.

பூதங்கள் பஞ்சகிருத பூதம், அபஞ்சகிருத பூதம் என இருவகைப் படுதலின், என்
மறைக்கப்பட்ட பூதங்கள் பஞ்சகிருத பூதங்களாம் இதனை “உரைத்திடு பூதங்களோ
ரொன்று தன்ன லோர்பாதி நான்கதாகி - விரித்திடு பூதங்க ளொருநான்கி னுளு மேவு
மதைமெய்யும் வேதந் - தெரித்திடு மாமுனிவா பஞ்ச கிருதமென விரித்தறிவார் செப்பு
வாரான்-முருக்கிதழ்வா யுமைபுகன றென்னு ளு மிவவகையே மொழியு மனதே.” என
ஹம் இவ்விக்கபுராணச் செய்யுளா னறிக. (கரு)

கருதரிய வவ்வியத்தத் தருளாஹங் காண்வருசொப்
புருடனுளந் திடலாஹம் பொருவரிய ம்கத்தாதி
மருவியிடும விசேடாந்த மேமுமே வானபுனலி
ஹருவமுறு சூழிழிபொற் பிசமாணட மாயுநிக்கும.

(இ-ள்.) கருத அரிய அவலிபத்தத்த அருளாளும் = நினைத்தம் கரிய மகேசுர மூர்த்தியின் நிருவருளினதும், சீர் காண் வரு புருடன் உருந்திலானும் = சிறப்புக் காணப்பட்ட புருடத்துவப் முபநிந்து விகாரிகதலானும், பொரு அரிய மகத்து ஆதி மருவியும் விசேட அந்தம் = (உற்பவித்த) நிகரிலாத மகத்து முநலாகப் பொருந்தி யுள்ள விசேடபூத மிறுதியாக நினை, ஏழுமே=ஏழுவகைத் தத்துவங்களுமே (சேர்ந்த) வான புனலின் உருவம் உறு குமிழி போல = டெரிய பிரவாக நீரில் வடிவமுற்றத் தோன் றும் நீர்க் குமிழியைப் போல, பிரம அண்டம் ஆய உதிக்கும் = பிரமாண்ட மாகித் தோன்றா நிற்கும்

மகேசுர மூர்த்தியின் அருளாளும் புருடனது செய்கையானும் உற்பவித்து நினை எழுவகைத் தத்துவங்களுக்குச் சேர்ந்து வெள்ளத்திற் றோனது குமிழிபோலப் பிரமாண்ட மாகித் தோன்றும் என்பதாம். மறை யண்டங்களை அளவிடுதல் கூடா தென்பதாம். அவைகளையும் இப்பிரமாண்டத்தையும் நோக்கு மிடத்துப் பெரிய பிரவாகத்தில் ஓர் குமிழிபோன்ற அளவின தென்றதாம். அண்டங்கள் அளவில்லை யென்பதனை “எண்ணரிய வாருமிக் கண்டமு மிப்படி. தானே - யெண்ணரிய வெணுமமல னிப்பலெனியுமற் றோரியலி - ‘எண்ணியவ னளவித லெண்ணியெனில் வினைவி தத்தாம் - பண்ணியெ லண்ட விதஞ் சிருடமுதொது மிப்படியால்” என்றதனு னதிக. விசேடம் என்றது தூல பூதங்களையாம். எழுவகைத் தத்துவங்க ளாவன—மகத்தத்துவம் - ஆங்காரம் - ஆகாயம் - வாயு-தேயு-அப்பு-பிருதிவி என்பனவாம். (௧௬)

வடமேரு வுயர்கொப்பூழக் கொடியாக மஹதனை
யடைவாகும் வரையனைத்தும் பையாக வாழிநீர்
புடைமேவி வருகருப சலமாகப் பொருளின்மறை
நடையரவும் வருத்தருளு நளினத்தோ னுதித்தனலை.

(இ-ள்) வட மேரு உயர் கொப்பூழ் கொடி ஆக=வடதிசைக்கணுள்ள மேருமலையானது உயர்ந்த நாபிக் கமலத்தின் கொடியாகவும், அதனை அடைவு ஆகும் வரை அனைத்துப்=அந்த மேருமலையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மலைகள் யாவும், பை ஆக=கருப்பாசயப்பையாகவும், ஆழி நீர் புடைமேவி வரு கருப சலம் ஆக=சமுத்திர சலங்கள் அந்தப் பையினைச் சுற்றியுள்ள கருப்பசலமாகவும், பொரு இவ மறை நடை யாவும் வகுத்து அருளும=ஒப்பில்லாத வேத விதிப்படியே யெல்லாவற்றையுஞ் சிருடமுசெய்கின்ற, நளினத்தோன் உதித்தனன்=தாமரை யாசனனாகிய பிரமன் தோன்றினன்.

தாமரை மலர்போன்ற பூமியின் மத்தியிற் பொருட்டுடேபோல நிற்கலின் மேரு மலையினை நாபிக் கொடியாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது “விண்ணுயர் சம்புத்திவி னடு நினை மேருவரை செங்கமலப் பொருட்டுப் போல-நண்ணியும்” என்றதனுதிக அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளாவன—மந்தரம்-கந்தமாத்தனம்-நீலம்-சுடார்-சுவம்-மாலியவான்-நிசதம்-ஏமகூடம்-இமயம் எனனும் எட்டுமலைகளாம். ஆழிகளாவன-உப்பு-தால் - தயிர்-நெய்-கருப்பந்தாறு-மது-சுத்தசலம் என்னுஞ் சத்த சமுத்திரங்களாம். நளினத்தோன் என்றமையால் திருமாலது நாபிக் கமலத்தினின்றும் தோன்றினான் பெறப்படும். (௧௭)

முருகவிழுஞ் செழுங்கமலப் பொருட்டுறைபு முன்னவனே
யுருவுடையோ யாவரினு முந்தியநல் லுருவுடையோன்
புருடனிர ணியகருப்பன மறைக்கிழுவன புவனத்துக்
கொருமுதலவன சுஞ்செனை வவனையே யுரைத்திரிவாஃ.

(இன்) முருகு அவிழ்வு செழு கமலம் பொகுட்டு உறையும் = வாசனே டர், செழுமைபாயிய தாமரை டிய பொகுட்டினகன் இருக்குப, முன்னவனே = முதன் னுமைய யுடைய பிரமனே, உரு உடைபோர் யாவரினும் = சரீர மெடுத்தப பிறகினுள் தீவர்கள யாவரினும், முந்திய நல உரு உடைபோன = மேலநிய நல வடிவினை யுடை யவனுன, அவனையே = ஆ, பிரமனையே, புருடன் இரணியகருப்பன் = புருடனெனவும் இரணியகருப்பன் எனவும், மறைக்கிழவன் = வேத முதலவனெனவும், புவனத்துக்கு ஒரு முதல்வன் = மனைபொதுத் தந்தை யெனவும், கஞ்சன என = கஞ்சனஎனவும், உரைத்திழ வார் = டேலோர் கூறுவார்

புருடர்களுக்கு மேலானவன் ஆகலிற புருடன், பொன்மயமான கருப்பமுடை யவன், கருப்பத்திற் பொன் மயமான பூமியை யுடையவன் ஆகலின் இரணிய கருப்பன் பூமி டொன்னிற மென்பதனை “வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுபட்டாடி நாமம் வன்னம்” என்று மெய்கண்டசாத்திரங் கூறியதற்குற நெளிக மறை கிழவன் = வேதப களுக்கு முல்வன், உருத்திரமூர்த்தியானவா பிரமனே படைத்துப் பறினெட்டு வித்தை க்காயும் உபதேசித்தனா பிரமன் தனக்கு உபதேசித்த முறைபே கூறுதல் அறிதென்று விட்டுநூழாத்தியைச் சுருங்கச் சொல்லென உபதேசிக்க, அவா வியாசனு யவதரித்து அங்கனஞ் சொல்லுவாரா என்று புராணங்கள் கூறலால், வேதமுதலவன் என்றதாம், தாமரையிற் பிறந்தவன் ஆகலிற கஞ்சன

(க௃)

தோற்றியிடு மணடத்தின் பதினமடங்கு புனல்குழு
மேற்றபுனல பதினமடங்கு கெரிசுழு மலவெரியைக்
காற்றதுவும் பதினமடங்கு சூழ்மதிநிக காற்றதனைப்
போற்றரிய தனிவிசமபு சூழபோகப் புதைத்திடுமால்,

(இன்) தோற்றி இடம் அண்டத்தின் = இங்கனக தோன்றிய பிறதிலி யண்டத் தைச் சுழறி, பதினமடங்கு புனல குழம = பந்து மடங்கு அளவினதாகச் சுலம் நிற்கும், ஆங்கு = ஆதபோல, ஏற்ற புனல = மிகுந்த அப்புவைச் சுழறி, பதின மடங்கு எரி குழம = பந்துமடங்கு அதிகமாகத் தேடி முடி நிற்கும், அ எரியை = அந்த அகலினியை, பதின மடங்கு காற்றதுவும் சூழ்மதிடு = அந்நினதும் + பந்துமடங்கு அதிகமுள்ள வாய் சூழ்ந்து நிற்கும், அ காற்றதனை = அந்த வாயுவை, போற்ற அரிய பனி விசமபு = சொல்லுதற் சிய லாத குளிர்ச்சியினை யுடைய ஆகாய மானது, சூழ போக புதைத்திடும = சுற்றுப் பக்ககக வெவறறினஞ் சூழ்ந்து முடி நிற்கும்,

பூமியை அதனி னின்றும் பதினமடங்கு அளவுள்ள நீர்சுழறி நிற்கும், அந்தநீரை யதனினும் பதினமடங்கு அளவுள்ள அகலினியும், அதனைப் பந்துமடங்கு மேலாயுள்ள காற்றினஞ் சூழ்ந்து நிற்கும் அக்காற்றை யாகாயஞ் சூழ்ந்து நிற்கும் எனபதாம் மடங்கு = கிஞ். பந்து மடங்கு என்பன “நிறையு மளவும் வருகை காண்பு - குறைபா தாகு மின னென் ஞாரியை.” எனனக தோல்காப்பிய விதிப்படி பதினமடங்கு எனப் புணர்ந்தது()

அகலவிசமபு புதைக்குமுய ராங்கதனைப்
புகலுமக தத்துவமே புதைக்குமக தத்துவத்தைத்
துகளறுநல லவயியத்தஞ் சூழபோது மாங்கதனி
னிகலினுடன் விருப்பெறிந்த சிவசித்த ரினிதுழைவார்.

(இன்) அகல் விசம்பு = அகன்ற ஆகாயத்தை, உயர் ஆங்காரம் புதைக்கும் = மேலாய அகங்கார தத்துவங்கள் மூடாநிற்கும், ஆங்கு அகலனை = அங்குமனமுள்ள அகங்

கிரேக்கர், புத்தனும் மகத்தவனும் பறையகருமேயெனலால் மகத்தவனும் சமீப நீற்றும், பகத்தவனும்தான் ஆக மகத்தவனும்கிறோ, துகள் அறு நல் உலவிய பந்தம் குழப்போதும் குழப்பம் ஏற்ற உண்மையாகிய பிரகிருதி லொகநிற்கும், அகநு டுசனிலும் அகநுதன்முள்ள அப் பிரகிருதி தத்துவத்தினகண், இகலின் உடன விரி புறநி 5 கெதிர்தான் -- விநாபோடு வெறுப்பனாபுற கருதநீ கீகிப கெருநா சாதன முள்ளவர்கள், இந்நி 5 உணர்வார -- மகிம றோடு ப விறநிபு டர்கள் தத்துவபோ - என்மதன் கண் பகாரம் பிரிபெய் கொறுநின் கல் உவந்தது. (20)

(20)

எவ்வுயிர்களுக்கும் விடத்தாகு மீசனே மகேசு நரனுஞ்
செவ்விறநரு மவ்விரணா ா முருவனா ஓ செந்நிறத்தகணிபு
றிவ்விடத்தின் முடிவெதிநா தே கவனமுடா ன்ற முருய
மாவயினைநா ன மெகுமுறுந லங்ககயலுன காமுருவாந

(இங்) எ உயிர்க்குப் விடுத்து அரும் ஈசன் — சராசர தேவர்கள்கள் எவற்றினுக்
கூட மூதலவராய் நிற்கும் காவுள், மடேச்சரன் ஏ.ஆம் = மடேசுர மூர்த்தியே யாகும்,
செவவி ஈசனும் அவன் இரண்டாம் உருவம் = கண்ணடையக் கொடுக்கின்ற அவரது இரண்
டாவது உருவம், அண்டம் = பிரமஅண்டமாகும், மூன்று, ஆம் உருவம் = மூன்றாவது வடி
வம், அதனைச் செறித்து திவ்யபரிபுஷை மூதல உதித்த பேரவன் — அவ்வண்டத்தில் கரும
புறங்க திவ்யிய மகிமையோடு ம உயிர்களுள் மூதலவதாகக் கோன்றிய பிரபஞ்சம்,
ஆங்கு அவன் நான்கு ஆம் உருவம் = அந்த மடேச்சரரின் கண்களவு வடிவம், அ இது
கால ஸக ம உருதல் = அ பிரமதேவன் காண்குமக மூதலப்பவனல்லாம்

மகேசுரமூர்த்தியே விசுவகாரணரும், விசுவநாதரும், விசுவவேசிவராமரும், அவரது இரண்டாவது வடிவம் பிரமாண்டம் மூன்றுவது வடிவம் பிரமன் நான்காவது வடிவம் பிரமன் நான்குமுகக் கொண்டமை எனப்படுகிறது.

பிரமன் உதிகட்பெற்றமையால் இவ்வண்டம் பிரம்ம அண்டமென்பபிரம்ம அண்டம் நத்தவவுருவாடை அதாவது ப்ரம்மம் போன்றுள்ளது திவ்ய-என்பது தமிழில் திவ்யிய என வருந் திவ்யசுவர்க்கத்திலு, யம் பிரம்மபுத், அகநூல், தெய்வத்தன்மைபுடையது எனப் பொருள் கொள்ப “கூனமுதத் திவ்யக னெற்றிக் கோதையர் குழுவது கெல்லாந்-தாள்முத லிறையியாகத் தன்கையார் சகலகத் திட்ட-மானமுத னோகி முன்” னென் மலரயன மையலையதி - நானமுத மாளு நென்ப நாமுன ராத தன்மே” எனபத னால் திலோத்தம யெனனும் பெண்ணைப் படைத்து அவள் மீது மையல்கொண்ட காரணத்தானே ஓர் தலை யிழந்த நான்கு முகமானது என்று கத்தபுராணங் கழறலானும், மேருவரைக்க னிருந்த பிரமதேவரைச் சனகா முதலிய முனிவர்கள் நோக்கி ஐயனே! உலகம் யாவுக்குத் தலைவர் யாரென்று வினவ, அவர் நாமே பிரமம் என்று பேசி முடிக்க விட்டினு தோன்றி, எனவயிற பிறந்த குழவி நீயே யாகு பிரமமாதல் யாங்கு யமிகமும் என்று பேச, இருவர் மொழியைபுகுகேட் இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங் களும், குழலையு வந்து துரிய பொருள் பரசிவமே எனச் சாட்சி கூறவும், அவைகளைக் கோதாவதுனி மருடையாருக்சிவபிரன் அநந்தசோமுகுரீப் பிராருகக் கூடனும்போன்ற பிரகாசத்தினு யுடைய தமது திருவுருவங்க காட்டியருளவும் பின்னரும் இகழந்தா னுகலின், வைரவர்கடவுள் இகழ்ந்த உச்சித் தலையைக் கிள்ளியதனால் நான்குமுக மாளு தெனது இப்புராணத்து வைரவர்ப்பலியீர்த்த அக்ரீயாயத்திற் கூறலானும், இது முரணானறேவெனின், அந்நெனக், என்னே? ஆண்டிக் கூறப்பட்ட பிரமர்கள் வேறுபுள்ளார் என்றுணரப்படு, “தூறுகே டு. பிரமர்க ணெந்திரே ராறுகோடிந் ராயணரங்ஙனே” என

தருளிப் திருவாக்கானும் “மாயோன பகலி லோர்மறையோன மாய்வான் மாயோன மாயநிதிவன்” என்றமையாலும் அறிக நான்கு வேதமுதலிய பதினென்குத்தைக்கோபும் வெளிப்படுத்து முகங்களின் பெருகுமுகுறித்து “நான்காமுருவம்” என்று கூறியது போலும் (உக)

இரசத்தின் குணமெய்தி நான்முகனா புலக்கீனம்
பரவுற்ற சாததுவிகப் பண்பினமா லாயனிகரு
முரைபெற்ற தமோகுணத்தா வுருத்திரனாய்த் துடைத்தருளு
மருவுற்றும் விசசையினின மருவாமன மகேச்சரனே.

(இ-ள்.) மகேச்சரனே = மகேசர மூர்த்தியே, விசசையினில் மருவுற்றும் = மாயைக்கட் பொருத்தினைதும், மருவாமல - பொருந்தாம னின்று, இரசத்தின் குணம் எய்தி = இரசத்குணப் பிரதானராய, நான்குண ஆய் உலகு ானும் = நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமணியச் சராசரங்களைப் படைத்தருள்வார், பரவு உற்ற சாத்து விகம் பண்பின மால் ஆய் அளிகளும் = துதித்தலையுடைய சாத்துவிக குணங்கொண்டு விட்டுணுவாகிக சாத்தருளுவர், உரை பெற்ற தமோகுணத்தால் = சொல்லப்படுகின்ற தாமத குண முறந்தலால், உருத்திரன் ஆய் துடைத்து அருளும் = உருத்திர மூர்த்தியாகி அழித்தருளுவர்

இரசத்தம் - இரசத்தம் எனக் குறுக்கல விகாரம் பெற்றது நின்றது ஏகாரத் தேற்றப் பொருட்டி சாத்துவிகத்தில் சாத்துவிகம் திருமால், சாத்துவிகத்தில் இரசத்தம் பிரமன், சாத்துவிகத்திற மூர்த்தம் உருத்திரன் எனக் கொள்க (உஉ)

அறுசீர்த் கழிநெடிலடி யாசிரிய விரந்தம்

ஆதியி வுதித்த வாற்றா லாதியை பரமன மிகக
முதுணா வுடைமை தன்னுன முதுக்குறை வினனெஞ் ஞானனுஞ்
சாதலும் பிறப்புந் தேரயாத தனமையா லயுனமற றாக்கு
மேதகு விபுவா மாற்றால் விணடுவென றுரைப்பா மாநோ.

(இ-ள்.) ஆதியில் உதித்த ஆறால் = (மகேசரர்) உலகிறகு முதனன மயாகத் தோன்றிய காரணத்தினால், அம் ஆதி பரமன = அழகிய ஆதி பரமனெனப் பெயர்பெறுவா, மிக்க முது உணர்வு உடைமை தன்னால் - மேலாய பேரறி வுடையார யிருத்தலினால், முதுக்குறை வினன் - சருவஞ்ஞராம், எ ஞானமும் சாதலும் பிறப்பும் தேரயாத தனமையால் = எக் காலத்தும் பிறப்பு இறப்புகளிற் பொருந்தாத காரணத்தினால், அயன் - அயன் எனப்படுவா, யார்க்கும் மேதகு விபு ஆய் ஆறால் = எவ்வெவர்களுக்கும் மேறப்பட்ட தகுதியாகிய வியாபக முடைமையால், விணடு என்று உரைப்பா = விணடு என்று ம மேலோர் கூறுவர்

மகேசரர், ஆதிபரமன், முதுக்குறைவினன் (சருவஞ்ஞன்) அயன், விபு எனப் பெயர் பெறுவா எனக் அயன்-அ = இன்னம், ஜம் = பிறத்தல், பிறத்தல் லிலலாதவன் என்ற லால் இறப்பிலலாதவன் எனபதும் பெற்றும் என்னை? “பிறந்தன விதாகு பிறந்தன பிறக்கும்” என்ற திருவேண்காட்டிகள் அருளியதனுனென்க, விபு என்றதற்குத் தனக்கு நிகரில்லாதிருக்குய பிரபுத்துவமுடையவன் என வரைத்து மொன்று மாது ஒ-அசைகள் முது உணர்வு என்றது முதுணாவென நீனைபின்றது (உஉ)

நகரத்தி லமாந்த வாற்றா னாண னிமையோர தாமறித்
சீருற்று மகத்தா மாற்றான மகேச்சரன் சேர்ந்தோர மாயை
வோமுற்று மரித்த வாற்றா னிவனவினை யாட்ட தனனோ
நீமுற்று மணட மீன்று காத்தவை நீக்குப் பண்பே

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம். ௧௨௯

(இ-ள) நான் இது அம்மனம் கையாடல் விதமாகச் செய்து கண்ணைச் சரித்திருக்கும் காரணத்தால், உண்மை நிரந்தரமும், இது போன்ற மயில் சீர் உறவு-
 வேறாகப் பலமாயிற்று. சிறுநீர் கண்ணிலும், உடம்பு, ஆரம்பமாகத் துவக்கி உண்-
 டாக்ளம் காரணத்தால், மிகவும் நன்றாகக் காணப்படுகிறது, செட்டோ மாதம்
 மேல் முறையாக அறிந்த ஆரம்பம் உண்மையில் கருத்து பாயாரச் சூழல் கை முழுமையாக
 அறிகின்ற காரணத்தால், ஆரம்பம் உண்மையில் மிகவும், சீர் முறையாக அறிந்த
 திறமையாகப் பட்டிருக்கின்றது, எனது கருத்து ஆரம்பமும் பண்புபெற்றுத் துக்-
 காது அவைகளால் பின்புலம் சமன்பாடு உண்மையில் அது, இன்னும் பாயாதி அன்றை-
 (இ) மயக்கேசரக்கடவுளது இயல்புமாதல் உண்மையில்

நரசிங்க வாய்விட்டு என் நான் மாலி விட இவ்வுருத்த சூழ்ந்து கருக்கள் நான்
 காரணம் பிடி மென்றும், நான் என்முன் உட்கருக்கள் மாகக் கொண்டு மன்றையிரு-
 தி உருவாக்கப்பட்ட உண்மையில் இவ்வுருத்த சூழ்ந்து உண்மையில் உண்மையில்
 மென்றும் இவ்வுருத்த சூழ்ந்து, கண்ணில் பிடித்திருக்கின்ற மல்கூந்தல் எனவும், வீட்டி-
 லென்றும் மிலுந்தல் இவ்வுருத்த சூழ்ந்து, பிடித்திருக்கின்ற முறையின்போல் எனவும் கூறு-
 ன்றபோல, இவ்வுருத்த சூழ்ந்து மென்றும் மென்றும் இவ்வுருத்த சூழ்ந்து மென்றும்
 என்மையால் உண்மையில் உண்மையில் அறிகின்ற ஆரம்பம் முறையால் முறையால்

இன்னணம் பருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம் செயல்பட
 மனவிய புத்தி முறையால் மலையால் வருத்தம் பாய்வு
 உண்மையில் துரைப்பதன்மையால் நாயின் வண்ணம் பாய்வு
 கையாடல் துவை மாலே உருவியல் வண்ணம் சொல்லாள்

(இ-ள) இன்னணம் பருதித் தோற்றம் இவ்வண்ணம் பிரகிருதித் தோற்றத்தை,
 கருக்கி இயல்பால் செயல்படச் சொன்னேன், மனவிய புத்தி முறையால் நிலை
 பெற்ற புத்தித் துவைகை முறையாகக் கொண்டு, மலர் அபர் வருத்தம் பாய்வு-கெட்காசை
 மலையின்மேல் விருத்தம் பிரமன் இருத்தல் துவை கொல்லாவுற்றையால், கல் நயத்து உண்மையில்
 பன் எனது = (கேட்போகரு) உண்மையில் முறையால் முறையால் சொல்லேன் எனது,
 நாகு இவ்வுருத்த பாய்வு-மிக இன்னம் மொருந்திய வண்ணம் (கேணுமி) ஒலிப்பதில்
 செய்கின்ற, கையாடல் அம் துவை மாலே = புதுமையாகிய அரம்ப துவையால் உண்மையில் உண்மையில்,
 கார் முறையில் வண்ணம் கொல்லாள் = கரிய மேகம் போன்ற திருமால் கூறுமாயினால்
 எனது

மொறு-அகசரில் உணர்ப்பன் என்பதைத் தன்மையிடைத்திற் பட்டாகக் கை வந்த வரு-
 வமைதி மென்றால் கொண்டுள்ளார் ஆகிரியா தொல்குப்பியது "கடத்தெனது உண்மையில்
 நான் கூறத் குன்றிய வகையோ - மென்றேன் உண்மையில் வருத்தம் மேலும்-தாயின்மேல் உண்மையில்
 குன்றித் தன்மைச் சொல்லே" எனத் தன்மையில் உண்மையில் அன்றை விட்டி கூற்றம்
 யாறும், பிறகாலத் துள்ளார் "குறித்து வெள்ளம் குன்றிய வகையோ - உண்மையில் உண்மையில்
 எனது மீதம் - விருத்தித் துவைகை முறையால் தன்மை" என அன்றை விட்டி கூறி-
 ன்மைமையால், ஆகிரியன் "புதுமைய புருத்தும் - வருவல் கால வகையினை" என்பதில்
 கூறினான் எனக் காரின் வகையினை, துவைகை மீதம் என்றால் போல் பருத்தொருள்
 குறித்த இருசொற்களால் "நாகின் வரிவண் மென்ற நெருக்கடி புனிக்குவ கையால்" என
 ன்று நடைத்தும்

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம்—கரு

ஐந்தாவது

பிரமாயு ஞாந்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமசிந்தி கூற வந்த கூடம ஸூத்திரமானவா அப்பிரமனது வயதி ன்னைவக் கூறிய பாகமாய் என்னே? அந்த பிரமஞ்ஞாந்த சிந்திக்குப் பங்கிற்ற தேவா முத்த ன்னவரீராயுள்ள எழுவகைப்பட்ட உயிர் வாக்கங்களுக்குப் விதிக்கப்பட்ட ஆயுட்களினி னும் அவற்றுட் பேலாக் கிருத்தல் வேண்டு மாகலின் அதனை முச்சுற்றினா என்க

அறுதீர்க் கழிநேடி. லடி யாசிரிய விருத்தம்

தாதாவளி மணியணடு விளையாடுந் தாமரைமென நவிரிசுள மேலேற்ற
கோதுறுநா லவகணிப்பி னாப்பிரிஞா கழிநிறிந் னு முரைகக லாகா
தாமலிண லியகதனை மிகச்சுருகவி யுரைப்பனவா கறைபத கால
முதறிவி லேரெவரு மோரிசனடு பராந்தமென மொழிவ ரனறே

(இ-ள) மணி வண்டு = ஆழிய வண்டிகளானவை, தாது அளவி விளையாடுந் தாமரை மென நவிரிசுள மேலேனா குடகரந்தத்திற் றேயாது விளையாடுகின்ற தாமரை மலராகிய மெல்லிய ஆசன தினைக் கணிகுகின்ற (உயிர்களுக்குள்) மேலோடுகிய பிர மற்கு, ழுது உறு காலம் கணிப்பின் = வயதாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தைக் கணிக் கு மிடத்து, அது பு லுள ளான கழிநிறிந் னு உரைக்கல் ஆகாது-எண்ணிலா த தினைகள் சென்றனவு சொல்லு ல லுலாது, ஆதலினால்-அக்காரணத்தினால், இங்ங் அத்தீர்க் மிக சுருக்கி உரைப்பா- ழுவிடத்து அதனை மிகவுந் தாக்கிரமித்துச் சொல்லுவேன, அவன் கு அமைந் காலம்- அப்பிரமத்தை ஆயுளாகச் சொல்லப்பட்ட காலமாவது, முது அறி வினோ எவ்நா- பேரறிவின யுடையா யாவரும், ஞா இரண்டு பராந்தம் என மொழி வா-இரண்டு பராந்தம் என்று பொலவார்கள, என்க

பிரமனது ஆயுட்க் கணித்தல் சொல்லப்படுகின்ற முடியாது ஆகலால், அதனை மிக வுரு சுருக்கி யுரை பேன என்று கூடமஸூத்திர கூறினா என்க பிரமனது ஆயுளறிதற்கு முன்னா அஃதும் சிந்திக்குப் பங்கிற்ற தேவா முத்த ன்னவரீராயுள்ள உயிர்வாக்கங் களின் ஆயுட்களை யறிவா நறையா மாகலின், எண்ணித் தேவா ஆயுள தெரிவிக்கப் பட்டமையால் அனை விடு துமொழிபாடுபட்ட மறவறவற்றிற்றுட்களை மொழிகற்பொருளோ டொன்ற வவவின் மொழிபாடுகளைப் முடிவென்று முடித்தல் என்னும் உத்தியால் தொகுத்து, ஆகமா, மிகுதி முடிவிய தூலகணித கூறியாகு கூறுவாய் அவையாவன —

சராபுரோ ளாநங்களுக்கு வயது நூறும் அண்டசுத்திற் பிறிப்பவற்றிற்கு முப பது உறப்பிச- நிறு ழுது பதம் சுலேகச நோற்றங்களுக்கு ஒரு நாட மணி நாகு துறு நெகம், யாளி, யானே, காட்டுப்பனி, காட்டுபாச இவைகடும் துறுவருடம் குரங்குசுருக்கும் கரடிகளுக்கும் முகந்து வருடம் புலிகளுக்கு அறுபத்து நான்கு வரு டம் நாயகளுக்கு முப்பது வருடம் ஒட்டகங்களுக்கு எழுபத்திரண்டு வருடம் பசு, நாட்டுப்பனி, கரி, புனைகளுக்கு முப்பது வருடம் மானகளுக்கு இருபது வருடம் எரு மைகளுக்கு நாற்பது வருடம் குழிரைகளுக்கு முப்பத்திரண்டு வருடம் ஆடுகளுக்குப் பதினெட்டு சவரி மிருகங்களுக்கு இருபது நான்கு வருடம் கழுதைகளுக்கு இருபத் தைந்து வருடம் முயல்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடம், சருடப் பாவைக்கு முப்பத்

பார்த்தம்—பர ஆர்த்தம் எனப் பிரிக்க பரம்=பிரமனது ஆடின முடிவுகாலத் தின்பெயர் தாததம்=பாதி பாதியாயுள்ள காலம் பராபுதம் இரண்டு பராபுத காலத் தோகால அவ்வுள்ள முடிவாகும் ஒரு பராபுத காலமாவது ஐப்பது வயசு (உ)

மரொனபானமுதையிமைததலொருகா லைகாடடைமுப்பாணியைத் துசேபு லோககலையக கலைமுப்பா னெனநியதோர முகுபதமுயா முகுபத முப்பா ன சோதனமா னா ககொருநா னெநாணமு யையாது நுதல சிறுத்த பகக மாாவெமாடு மிரணடுபகக மியைநதொரு திககலோ வனதவா மாதோ

(இள) நா ஒன்பாற முறை இமைத்தல் = பதினெட்டு, பரக கண்ணிகைக்குக காலம், ஒரு காடடை—ஒரு காட்டையாகும், காட்டை முப்பா ன இமை து சோதல்=அக காட்டை முப்பது முறைகையாகப் பொருதுக காலம், ஓர் கலை=ஒரு கலை யென்பபெய், அகலை முப்பா ன பூனியது=அகல கலை மு பது கொண்பது, ஓர் முகுபதம் = ஒரு முகூர்த்த காலமாம், உயா முகுபதம் முப்பா ன சோதல் உயந்த முகூர்த்தம் முப்பது சோகதால், மரவாடாகு ஒருநாள் = மரவாடாகு ஒரு ஒரு தினமாகும், அநாள் முயாது உறுதல்=அந்த நாள் பதினெட்டுக் கூடினால், பெந்த பககம்=பிறப்பினையுடைய ஒரு பகக மாரும், ஆராய் ஒடு இரண்டு பககம் இமைபது = மறிழுவோடு அபகக மிரண்டு சோகத காலம், ஒரு திவசன் என அமைவா=ஒரு மாதம் என்று (மேலோகன்) கூறுவா கள்

மணிதா துயல்பாக இமைத்தலை யொரு மாததிரை பெனக் கூறு! மாததிரை, இமைப்பொருது, நிமிஷம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள் “உறுதி கிபிட மோபதி னைந்து காட்டையென துரைத்திட்ட படு நால்” என வாயுபுராணத்திற் கூறியது போல, சில தூலகனிர பதினெண் ந நிமிட ஒரு சோகத காலத்தை ஒரு காட்டை பெனக் கூறப்பட முருகுகின்றது முகூர்த்தம் எனப்படலது முகுபதம் எனக் குறுகல முகூர்த்தம் பாவது இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலம் அதுபகல் பதினெண் பககம், இராப பதினெண் பககம் வகுக்கப்பட ரிளந்து அகையாவன—இரண்டிரம் - சாராயம் - நெய்திரம் - பைத் திரம் வாசவம் - அபியம் - வைசரம் - பிரம்மம் - பிராசேசம்-ஐரம் - பூர்திராகணம்- நைருதம்-வாருண் ம-ஆரியம் பகி யென்பனவாம் இவற்றினையும் முமமொருகப் பிரா தககாலம், சங்ககாலம், மபுரியானம், அபரானம், சாயானம் என ஸ்ரது காலங்க ளாகப் பிரிக்கப்படும் (ங)

திங்கலோ ராறுகொண்ட தயனமுதந் தாயன்முத நிறப்பி னோடு தங்குதகி னாயன்மு மெனவிரண்டா மிரவயிரண்டிந் தரவ லோயாண் டி பங்குலாதந் துதரா யன்மபகலா மிருநிநாவி னுலையுந் தேவா கவருதகி னாயன்மா மிவைகூட நானொ னறாக கணிப்பா மாதோ

(இள) திங்கள் ஓர் ஆறு கொண்டது அயனம்=மாதம் ஆறுகொண்டது ஒரு அயனம், சிறப்பின ஒடு தககு உத தராயன்மு (அவையனம்) நிறப்புடனே விருகுகின்ற உததராயன் மெனவு, தககிண்பனம் எனவு இரண்டாம் = தககிண்பனம் எனவு மிரு வகைபட்டம், அவை இரண்டும் தமுல ஓர் யானடு=அவை யிரண்டுச் சோகதால் ஒரு வருடமாகும், இரு விச மபு உறையு தேவா=பெரிய வினணுலகத்தி விருகுகின்ற தேவர் களுக்கு, இங்கு உரைத்த உததராயன் பகல் ஆம் = இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட வறறள் உததராயன் பகலாகும், தககிண்பனம் கருகல் ஆம்=தககிண்பனம் இரவாகும், இவை கூட ஒன்று நாள் ஆ கணிப்பா=இந்த இரண்டயன்முக்கு சோகதால் (அததேவாக்கு) ஒரு நாளாக அளவு படுத்துவார்கள்

[illegible]

(52)

இன்னொரு சொந்தமுதலாக தற்போது நான் நினைக்கிறேன் வெளியீடு
பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்படும் தகவல் பராமுனை
நடைமுறைகளின் பராமுனைகளை உறுதிப்படுத்தும் முறைகளை மீதமுள்ளவர்களுக்கு
மேலும் தகவல் பராமுனைகளை மீதமுள்ளவர்களுக்கு கவனம் செலுத்தும் முறைகளை

[illegible]

என்று என்னும் ஏரணனைச் சொல் தீவகம் என்பா ளாராது பின்னாக கூட்டப்பட டது திவலியுயர்=தேவ சபாபதம் சபா யுகமென்பது மகா யுகமெனவும் பெயா பெறும் திவகம் தேவ வரடமகளால் அனவை செய்ப்பட்ட யுகங்களுக்கு மாணு வரடத்தைச் சொல்லும்கால், கிருத யுகத்திற்குப் பின்னால் கலைகூடா மாபதினியிரய வரடமும், திரேத யுகத்திற்குப் பந்து லங்கூது ஏரபதினியிரய ஆண்டு, துவாபரயுகத்திற்கு எட டிலககூது இருபதினியிரய பாண்டிய, கலியுகத்திற்கு நாலிலககூது அதுபதினியிரம் வரடமு மாய இந்த நான்கு யுகங் கொண்ட காலமே ஒரு சதுரயுகம் (ரு)

(15)

ஆதிபுகை தனிச்சந்தி நா னாறா னா யொசநி யஞ்ச நா னா
 றேறுதினோ தாயுக்ததச சந்திமுநா னயொசநி யஞ்ச முநா
 தேதினவா பாசநி யிருநாறே ரிருநா னா சநி யஞ்ச
 மாதாகலி யுகசநி னா னசநி யஞ்சநா மெனப மாதோ

(இங்) ஆகியும் தனிச் சந்தி நானாறு ஆண்டு = முந்லாவதாய் இருத புகத்தி
 னது சந்தி நானாறு தேவ வருடமாய், சந்தி அஞ்சம் நானாறு = சந்தியமசுமம் நானாறு
 வருடமே யாய், ஒது திரேதா யுகத்தி சந்தி முந்நாறு = (இரண்டாவது ௧௬) சொல
 லப்பட்ட திரேதா யுகத்தினது சந்தி முந்நாறு தேவ வருடமே யாய், சந்தி அஞ்சம் முந்
 நாறு = சந்தி அமசுமம் முந்நாறே யாய், ஏதம் இல துவாபர சந்தி இருநாறு = குறறு
 மில்லாத துவாபர யுகத்தினது சந்தி இருநாறு வருடமாய், சந்தி அஞ்சம் ஓர் இருநாறு =
 சந்தி யமசுமம் இருநாறே யாகுர், மாதா கலியுக சாதி நூறு = வீருமப பரிசுனை கலி
 யுகத்தினது சந்தி நூறு வருடமாய், சாதி அஞ்சம் நூறு என்ப = சந்தியமசுமம் நானாறு
 யாமென்று (மேலோர்) கூறுவார் ஏதம்—கடைக்குறறு மாறு ஓ அக்கள்.

சந்தி அமசும என்பது சாதி யஞ்சம் எனத் திரிந்தது சந்தியாவது யுகத்துக்கு
 முற்பட்ட காலம் சந்தியமசுமாவது யுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலம் யுகத்தின் கூறு சந்தி
 யும், சந்தியின் கூறு சந்தியம் எனக் கொள்க. ஆகவே தேவயாண்டம் இருதயுகத்
 திற்கு காலாயிர்த் து என்னாறு, திரேதா யுகத்திற்கு முவாயிர்து ஆறுநூறு, துவாபர
 யுகத்திற்கு நாயிர்து நானாறு, கலியுகத்திற்கு ஆயிர்து இருநூறு கலியுகமானது
 பாவ யுகமென்பபட்டிற் தருங்கேவையும ஒழைப்பாடிமுன்னி யுலாவா பெறுவாயி
 ளும, கூனார் கலைஞவார பெரிய காலத்து முனிவா யாவருங் கண்ணனை யடு து
 ஐப்பனே! கலியுக பட்டிபுது யாமென செயவேமென்று முறையிட்டவா அம்முனிவா யாக்க
 குய் திககலியுகத்தைப் பற்றிப் பிற்பாட்டியுக் கூறினா, ஆகலின் அனயிம் “மாதாகலி” எனக்
 கூறப்பட்டது அந்நே,

(புராணம்) சண்ணார் வைகுந்த மடைநீர் அந்தியாயம்

“காகேரூ முகங்குடபயிற் பலாக தலஞ்செய நானாறு - சாவாறு முந்தி யெய்தார்
 கலியுகம், லிற நுபுரோ ரோகணை தவந்தசெய நானாறு முத்தியி னுறுவ ரொன்றா-பாரி
 வில் யுகங்கு யாடே கலியுகி” என்பகவா நமமா — திகங்கு கண்ணார் புத்தேன தேவதிக்
 கமல முனை-கெங்குமீழ மலகு முனை குளிர் தரு பன்னு முனை - தங்குமஞ் செழுத்து
 முனை தவவென வரீது முனை - வெங்குமீழ குடைவ தெனார் வென்றிதறி வுடையா
 போல — ஆனவ மலகதையாழி மலங்குள்ள செயு மனதேற - காணவா லீனடி புகக
 கலியுகம் புரிமருனனே- மாணா கமல தேவை யெனனே முன வயிற் வாய்த்து-தானு
 வா யுலக மீனாரேன முனிவா புனதேன மனனே எனன்று செய்யுட்களா லறிக, (ங்)

ஆகவுயர் திவ்வியயாண டாறிசனா டா யிரஞ்சுதர யுகம் நாகும
 பாகுபடு சதுரபுக மெழுபாடுனை நிறத்தமை வந்தரமாம பணபிற்
 சேகிணமதுப பதினிலவ நிறந்திகா லுத்தனைவ திருமா லுந்திப
 போகுயாநா மரைப்பொகுட்டுப் புத்தேனின பகலெனனப் புகலவா மாதோ

(இங்) ஆக உயர் திவ்விய யானடி ஆறு இரண்டாயிரம் = இவ்வாறுக்க கூட்டி
 னால் தேவ வருட பன்னாயிரம் கொண்டது, சதுர யுகத்து ஆகும் = ஒருசதுர யுக
 மாகும், பாகு படு சதுர யுகம் எழுபான ஒன்று இறுதல — நான்கு யுகமாகப் படுக்கப்
 பரிசுனை இறுதச் சதுரயுகம் எழுபத தொன்று முடிந்தால், மல ஆந்தரமஜம் = ஒரு மதுவந்
 தரமாகும், சேகு பணபு இல மது பதினிலவா இறுத்தி காலத்து அளவை = பணக்க குண
 மில்லாத பதினாறு மதுவந்தரமம் முடிந்தொழிந்த காலத்தின் அளவையை, திருமால்
 உந்தி உயர் போகு தாமரை பொகுட்டு = விட்டுணு முந்தியினது நாபியாகிய உயாந்து
 உளாந்த தாமரைபலும் பொகுட்டின்கணுள்ள, புத்தேனின பகல எனன புகலவா = பிரம
 னது ஒரு புகை பொழு தெனது சொலவா (பெரியோர்)

மதுவரசர்களது ஆயுட்காலமும் இத்திரர்களது ஆயுட்காலமும் ஒன்றேயாம். ஒரு மதுவந்தராவது சேவனாபதினாலே எட்டிலக்கத்து ஐயுட்பு தீரசுவிராமாணவிய உன்னாடி முடிபது கோடியே அது ஆரேழிலக்கத்து திருபதி நுவிசாரம் பிரமாவின் ஒருபகலிலே பதினான்கு மதுக்களும், பதினான்கு இத்திரர்களும் அதிகாரமபண்ணி இறந்தாராகப் பதினான்கு மதுக்களின் பெயர்களாயின — சுவாமரப்பு, சுவாரோசிஷன், உதத்தன், தாபசன், இரைவன், சாகருஷன், வைபகரு, நிரிபசாவரணி, தகக சாவரணி, பிரம் சாவரணி, தரும் சாவரணி, உருத்திரசாவரணி, இவரளச்சியன், பெளதியன் என்பனவாய். பதினான்கு இத்திரர்கள பெயர்களாயின — ஆரி, விச்சித்ரது, சகாந்தி, சிவி, ஸிபு, மனோசுவன், புரத்தான், மாவலி, ஆரப்பு, சாந்தி, விரூடன், இருத்தாமன், இவரதி, கசி பெனபவாம் விபுவை, வச இரவி பெனவு, புரத்தானே ஓசுவி யெனவும் டாடமுண்டு (௭)

பகலளவெத துணைக்கால மதுநுணைய கங்கு வுக்கும் பகரந்த காலம் புகல்பிரமன் பகற்போதைக கற்பமென்ப புகல்பிரொரு கற்பம் தனனை வகைகருகா லத்தானவே கற்பமென்பு நினைக்குமொரு மதுவின் காலம் நிகழ்வதென என்பவனவே பதினான்கு மதுவின்னுகு நிகழத்தாங் காலம்

(இ-ள்) கங்குலுக்கு ம=இராப்பொழுதினும், பகரந்த காலம்=சொல்லப்பட்ட காலங்கள் (எவ்வளவெனில்) பகல் அளவு எது எ காலம்=பகற் காலத்திற்கு எவ்வளவு காலஞ் சொல்லப்பட்டதோ, அதுணை = அவ்வளவு காலமேயாம், புகல் பிரமன் = கல் போதை=முறக்கூடுபவன் பகற்காலனை, கற்பம் என்ப புகலவா=ஒரு கற்பம் என்று சொல்லாரகள், ஒரு கற்பம் தனனை வகை தரு காலத்து அளவே=ஒரு கற்பத்தை வகையித்திக கூறிய காலத்தின் அளவே, கற்பம் என்பதற்குக் = எல்லாக் கற்பம் களுக்கு, ஒரு மதுவின் காலம் நிகழவது என்ப=ஒரு மதுவரசனின் காலஞ் செலவது எவ்வளவோ, அ அளவே பதினான்கு மதுவின்னுகு ம=அவ்வளவு காலமே பதினான்கு மது வந்தாய்க்குக்கும், நிகழவது காலம்=சொல்லப்பட்டதென காலமாகும்

பிரமனது பகற் பொழுதுகளு எவ்வளவு காலம் வரைபது தக கூறப்பட்டதோ அவ்வளவே இரவுக்கு மாம் ஒரு கற்பத்துக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மறைய கற்பம் களுக்கு ஒரு மதுவந்தரத்திற்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மறைய மதுவந்தரங்களுக்கு மாம் பிரமனேவது பகல் முடிவிலே நைமித்திக பிரமன் உண்டாகும் அதனால் இரு பகலெடிக் கோடி தேவர்கள் இப்பவர்கள் மறுக்கரு ந இவ்விதமாகும் அதிகாரங்க ளொழிந்து மகலோகப் சேர்ந்து அங்குள்ளாரோடு கூடி சனலோகத் சேர்ந்து வரம் வாரகள் என்று இவ்விதப்பிராணங் கூறுகின்றது (4)

கற்பமுந் நாம் மறுபத்செல் காலமதைக கடவுளுக்கோ வருட மாகுஞ் சொற்றவாண் டொரு நூறு கழிதலபரம் பரமவருகத் தொகுத வாயுண் மறவியவா வருகுநூறு வருடமுநான் மறையோற்குச் சென்ற காலே யுற்றசரா சரமனைத்தும் பிரகிருதி யதனிடையோ யொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்) முகநூறு அறுபது கற்பம் செல் காலம்=முதலாம் அறுபது கற்பங் சென்ற காலமே, மறை கடவுளுக்கு ஓ வருடம் ஆகும்=பிரமனுக்கு ஒரு வருடமாகும், சொற்ற ஆண்டு ஒரு நூறு கழிதல் பரம்=அங்குஞ் சொல்லப்பட்ட வருடம் தாது சென்றால் பரம் எனலாக் காலமாம், பரம் அவன கு தொகுத ஆயுள் = அந்தப் பரம் எனலாக் காலமே பிரமனுக்குத் தெரந்தது சொல்லப்பட்ட ஆயுளாகும், நான்மறையோன கு இ

உறு ஒரு நூறுவருடமுதல் சென்ற காலம் = பிரமணுக்கு இவ்வண்ணமே நூறு வருடமுதல் கழிந்த பெருமுது, உதற சர அசரம் அனைத்து = கோளத்திய தாவர சங்கடம் பொருள்கள யாவும், பிரதிபுதி ஆதன இடை போய ஒடுங்கும = பிரதிபுதி மாயை விடைத்துச் சென்று இலங்கும

இரண்டாயிரநூறு சதுரயுகம் கொண்ட காலங்கடையே பிரமதகு பகல் எனவும், கற்பம் எனவும் பேசப்படுப முடிபுதுமது அறுபது பகல் கழிந்தது பிரமதகு ஒருவருடமுதல் இவ்வகை மனநி, ஆயிரம் கற்பம் கழிந்தால் ஒருவருடமுதல் அந்த வருடம் எனப்படும் சென்றால் ஒரு யுகம் அந்த யுகம் 100 பிரதிபுதி சென்றால் ஒருசுவை மாகும் அச்சுவைமே லுன பதினாயிரம் கழிந்தால் ஒரு பரமபுது மொன்று கூறப்பட்டது அப்போது “அது ஓரே ருரா மிரங்குடந்தர லன்னோ ள மனசக்கோ வறுடமா = பதினாயிர வருணத்தே யிரய்யண்ணமோ யுகமா பெயரன் ஒரு பரம - லுதுவா யிரமோ சென்ற மத்தொன் பதினாயிரம் கழிந்தால் - லெனிரா நீன்ற பரமபுது மாயிவ கறிய விவ பிழை” என்ற வாயுச்சங்கிதம் செய யுளானதிக சரம் = 100 சரிபுகம் பொருள்கள் அசரம் = 100 சரிபுகம் லெல்லாத பொருள்கள் இவை முறையே பூபந்தியம் பொருள், மீயியம் பொருள், சங்கடம், தாவரம் எனவும் பெயர் பெறும் இவற்றுல் தோன்றிய யாவும் இலங்கும முறை கூறப்பட்டது (க)

ஆதலினால் பிரளயத்தைப் பிரதிபுதிப் பிரளயமென மறைவாக நம்பரை போதுறைபுக தேனமுதலாம் மெத்தேவு பிரதிபுதி நுழைவா போற்ற முத்தருகா மகதருவாயக காலவரை கடந்தவென்று வெளியாய் பெறுவது சாநல்லிதம் பிலலாந் நுணியபிரம மகேசசுரனென்று னரைபட்ட தக்கோ.

(இ-ள) ஆதலின் = அக்காரணத்தினால், அ பிரளயம் = பிரதிபுதிப் பிரளயம் என்று அறைவா = ஆரம் பிரளயம் = பிரதிபுதிப் பிரளயம் என்று சொல்லுவார்கள, அம்மன்னோது உரைபுகமே மொழி ஆம் ஆமகிய குணங்க (காரணம்) பூவின் கணிகுக்குப் பிரளய முடிபு, மீயியம் இறாது பிரமதகு மொழி = மந்தக் கடவுளாற்று செரதுப் பிரமதகு வருவதுவா உரைபுகமொழி மொழி மொழி காலம் உருவாய்புகழ்ப் புகழ் காலம் சென்ற பாயிபுகம், காலம் வரை கடந்து வெறு வெளி ஆம் = அக்கால வெல்லியின் யுகம் கடந்து பரவெளியுமாயி, என்னும் சொல் பிழைபுது லலாத தனி பிரமம் = எக்காலத் துஞ் சாதலும் பிழைபுது லலாத ஒரு புகழ் பிரமம் பொருளானது, மகேசசுரன் என்று தக்கோ உரைபட்டம் = மகேசசுரனே யென்று அறிவுடையோர் கூறவா

இத்த பிரமனது அபுட்காலம் (பரம்) முடிபுது, நிறமாலுக்கு ஓர் காளாகி னது திருமாமல் புராண ஆசிரியராய் நின்றவையால் எத்தேவும என்று பொய்வாகக் கூறினர் கூறின ரேனும் திருமாலின் ஓர் பகலின் ஓர் பிரமன் இதுவரை உருபுதிரி எ பகலின் ஒருவால் ஒழிவா மகேசசுரன் பகலின் ஒரு உருபுதிரா இலயிபா எனக் கொள்க இவற்றின் விதிவுகளைப் பெல்லாம் மறச்சுராணம், சித்தாரத் சாராவளி யென லுநால்களிற் கணிகு தெளி

(க0)

படைத்தருளு மெனவுரைத்த கடவுடனாக காயுளினோ பரமாத்மம் போக நடப்பதென வெனிலிரண்டாம் பரமாத்மத்தின் முதற்கற்பம் நனினற கற்பம் தெடுத்த கேழாய்கற்பம் பாறமகற்பம் மினிதினீண் டியலுங் கற்ப மடுததுலகைக் கூரெயிறற்றிற் கிண்டெடுத்த வ்யாவெளனை வராக கற்பம்

(இ-ள) படைத்து அருளும் என உரைத்த கடவுள் தனக்கு = (உலகங்களைச்) சிருட்டி செய்பருளவா என்று கூறிய பிரமனுக்கு, ஆயுளின் நடப்பது எவன் எனில் =

அயுத் காலத்தினுள்ளே (இ) ிரது நடக்கின்ற கலையாறென்று (நீவி) வினவில் ஓர் பரா - ிடோக-மூலா பரா - றகூட, இரண்டி அபராஹ்மத்தின் முதல கலா = இரண்டாம் பராஹ்மத்தின் முடிவாகப் பரா - ிவினாகப் படுத்து எடுத்து அகல ஏழாம் கலா - சொல்லப்படக் கூடில் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட கலா, பாறம கலா = பதும கலாபரம, இனிதின் ஈண்டியுள்ள கலா - றண்டையுள் இப்போது நடக்கின்ற காலமாவது, உலக அழகு - பூமி யிருந்த நிலை - ிதோடு, கூட எயிறுநிலை - ினெடு எடுக்கையா வெள்ளை வராக கலா - ி கூரிய கொப்பிருந்து விட்டது படுத்துக் கலா (கலா - ிய) உயர்வாய் சுவேத வராக கலா மாகும

கலாபரம என்றது பிரமனது பக்கவிரும், திரைநிரும், வருட நிரும், பராஹ்ம நிரும் பெயராய் ிரவிலி, இரண்டின் முயற்சி உடனாகு, இரண்டாம் பராஹ்மத்தின் முயற்சிம வகுப்பெனவரும், ஏழாம் கலாபரம என்றது ஆவகருத்தின் எழுவாள் ஈண்டிப் பொருளாய் ஏழாவது பராஹ்ம கலா - ிதொன்றுணாக அது கழிந்து எட்டாவது கலாபரமாய் சுவேத வராக கலாபரம உட்கொண்டேனவே, விதோடுள்ள பிரமாவிற்கு இரண்டாம் பராஹ்ம நிலை, முயற்சி உடனாகுள்ளே முயற்சி உணமில்லாபடாந் தினது, அருவது மறுவா ருத்தல், இருப்பொட்டா ிதது யுகத்திற் கவிழ்வு முயற்சி பாதபா நடக்கின்ற தென்றுபத்துணாக பராஹ்ம - ிண்டிப் பராஹ்மம என்றயிறு (கக)

நாங்கிதனைத் தெருளுநாயன் விரிதிறுநைப்பான் சேட்டி ரென விவைய செவ்வா கோங்குரைக் கவறுறுமுலை யாவிராணி வரிநெய்யா - ி குவிலை பூகத யுக விவகு - ிட்டே நாடகாவுள் வானி - ிட்டே ிலாவா நாமிழாறு பாணி - ி தாங்கிசைய நுவவிபாறு முனிகேட்ட பணிவாணனை சொல்ல லுநாறு.

(இ-ஈ) பணி வண்ணன் = நீலரத்தினப் டோன்ற நிறத்தினே யுடைய நிருமா லானவா, நாஞ் = இரவிடையிலேயே, இக்கிள் தெருளுந = இசைவேத வராக கலாபரத்தின் றண்பை (நீவி) தெளிவ துணருமாறு, யான் விரித்து உரைப்பன் = நாந விரிவுபடுத்திக் கூறுவேன், கேட்டா என = (அதனைக்) கேட்பீராக வெனது, இலைய சொவாய = இலைய மலிவினெ யொத்த செவ்விய வாயிடுவாய், கோங்கு அம் முகை கலாபரம் முலை = கோங்கினது அழகிய அருபாபுர வருகுகின்ற தாங்ககோபுர உடைய, அவிராணி வரி நெய் கண குவிலை பூகத = இத்திராணியினது செவ்வரி பரந்த நீண்ட கண்களாகிய குவிலைப் புடவகளை மலாந், விவகு தட்டே நோள் கடவுள் - பெருத்து நீண்ட புராணங்களிய (மலைக்கிள்) யுடைய இரதிரதும், வளி ிட்ட வரதின் வாளா மிழாறு = காருப பரிபித்த மாந்திரதும் தாளுகவே யொலிவென, பாணி தாங்கு இசைய ிவையாறு முனிகேட்ட = தேவபாணி யாகிய இனிய இசைக்கோப பாங்கினைக் கட்டினக் கொண்ட மகதி யாழினை யுடைய நாரத்தமுனிவருந் கேட்குமபடி, சொல்லல் உற்றுநன் - சொல்லத் தொடங்கி னான் எனக

திருபாலானவா இரதிரதும் நாரத்த முனிவருந் கேட்டா சுவேத வராக கலாபரத்தின் றணமையைக் கூறத் தொடங்கினான் என்பதாம் கட்டுவோர் பென்றதற்கேப்பத் தோனை மலையென்றும் பாணி = பாட்டு தேவபாணி யென்றது தேவாப பராவுதல் யுடையது என்றே “ஏனை யொன்றே - தேவாப பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றார் தொல் காப்பியறு நாகலின் அது முத்தமிழுக்குப் பொதுவாகப் பெருந் = வபாணி, சிறுதேவ பாணி பென வீருவகைத்து அதனை “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா ின்றித் - ிதோப விரண்கி தேவ பாணியு” என்றதற்கு லதிக அவை இசைத் தமிழின் வருங்கால் இசைப்பா எனவும இசையளவுபா எனவும இருவகைத்து அவுதற “செவதுறை வெண்கிறை தேவபாணி

யிரண்டியம் - வாசன மூத்தகேமே வண்ணமே—கந்தருவம், தாமதுவரி கானல் விரிமுரண்
மனையுலமாந - தேரது மிகையிசையாநா சுடடு ” என இசைநுணுங்கு நூலாசிரியர்
இயம்பு வுணுந், “சொரிபா சூதது திரிடதை சோசுவே - து பொன்னு மிலலாச சம
பாச-மெய்பபடியுந், செநதுறை வெண்கிறை தேவடாணி வண்ணமென - பைந்தொடியா
யினையிசையிள பா,” எனப் பஞ்ச மரபுடைய அறிவற்ற எனது மாதிரியா கூறினமை
யானு டறிக (கஉ)

பிரமாயு னுரைத்த வத்தியாயம்-முதலிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்—கஅ

சூ ற வ து

சுவேத வராக கற்பமுரைத்த வத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமணது நிரண்டாவது பராகத்தது முகலா அஃதிலே நிசமும்
முந்நாமதுபது தின்கதபங்களுந், இஃது எட்டாவது நிரண்டாவது நடக்குந் கற்பமாம்
முந்நாவது பதுமகற்பம் பிரளய கதால் மூடப்பட்ட ப்ரிமியாக் திருமால் சுவேத வராக
மாயச சென்று எடுத்து நிறுத்தியதைக் கூறும் பராகமாகினை இப்பெயர்த்து சுவேதம்
வெள்ளை, வராகம்=பன்றி, கற்பம்=பிரமமுடினை முடிவுகளாகுந் கற்பம் எனவும் வ
மொழி கற்ப மெனத் திரிந்து வருதலை “பொதபம் செய்வா மொழிப்பாரு பாடும மொது
வெருத நாய - பறபல வாகித் திரிவதுஞ் சாற்றினா பண்ணோமதோ ” எனவும் பிர
யோகவிவேகச் செய்யு னுரையா னுணாக

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

மீயுயர்நங் கரைசுருதுமபு பட வெறிகது முவுலகும் விழுநகி மேலபோய்ப்
பாய்செருந் திரைககரத்தா லுயிரினைத் தெறித்தருந்நா பரவை நாப
ணுயிரங்கை யாயிரங்கா லாயிரனை முடிபுகொடு மயம்மா லாகித்
துயயலடிக் கணமுடிமுதுக கடவுளா யிரமபருவங் துயினு னனறே

(இ-ள்) நீ உயரும் கரைசுருதுமபு பட எறிகது = லோலோநகிய கரை பெனது ப
பகையானது அழியுமபடி வீசி, முருகுப் விழுநகி=முன்னு வகை யுலகங்கோயுந் தன
தக டுகித், மேல போய்=மேலுமாகது, பாய செருந் திரை சரத்தால் - பரகத் செழுணை
கொண்ட திரைகளாகிப் பகைகளினால், உயிர் அனைத்தும் எடுத்து அருத்துப் பரவை நாப
பணை=உயிரைக் கொல்லாவுமறையும் எடுத்து விழுங்கிய கைத்திடுகப் பிரளயசலத்தின் மடுவே,
அயன் = பிரமதேவரானவர், ஆயிரம் கை- இரண்டாயிரம் கைகளையும், ஆயிரம் காலம்
இரண்டாயிரம் காலகோயு, ஆயிரம் நீள முடியின் ஒளி=ஆயிரம் நீண்ட முடிக்களோடும
(அறிதுயில் செய்கின்ற) மால் ஆரி=திருமாலினைப் போன்றவராய், ஸய மலா கண முடி
முத்து=சுந்தரமாயிப் (நடந்து) மல்லோன்றி கண்களை மூடிக்கொண்டு,கடவுள் ஆயிரம் பரு
வம் துயினுளை=தேவரானபடியாயிரம் பருவம் அளவும் நித்திரை செய்தனா என்க.

கைமிட்டிகப் பிரளய சலத்தின் மடுதியிலே பிரமதேவரானவர் திருமலைபோல
ஆயிரம் பருவ காலம் வரையும் நித்திரை செய்தனா என்பதாம் ஆயிரம் பருவம் எனக்
கூறின னாயினும், இரண்டாயிரம் தூயுக் காலம் என்று கொள்க பரவை = பரத்தலை
யுடையது, சமுத்திரம் ஆயிரங்கால ஆயிரங்கை பெனக் கூறினும், ஆயிர நீளமுடியென
ததற் கேற்ப இரண்டாயிரம் கால கையென நுரைத்தாம் திருமால் ஆயிர நீள முடியான
என்பதனை “இவனே முகலா கீணியுடைய பிரமமுடி மெழில்வாய்த்து-நுவுனே யோரா

[illegible]

அன்று ஏ - அசைகள் பிரயதேவா விட்டுணுவைத் துதிகக், அவா சவேத வராக மாயசசென்று பூமிபைத் தமது மருப்பொன்றி னேந்தி வந்தனா திருமால் உரலேயி கட்டப்பட்டு மருத்தூ சாயத்தையையி பின்வருங் கண்ண னவநரித்த அந்நியாயத்தி ள்ச-ம், எடு-ம் செய்யுட்களா னறிக் கில புராணங்களிற் பிரயதேவோ சவேத வராக வுருவெடுத்துப் பூமிபை நிறுத்தினர் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது பேருமலையுங் காய சிலம்பின் பருக்கைக் கலலனவா நிறப், அத்துணை யுபாந்து பருத்த வராக வுருக் கொண் டாரா ஆகலின் கொம்பி ஞோ நுணியிற நுகள் டோகை கொடு வந்தனா என்பான் “பண ணுலக் முழுவதுமோர் கூனபிறைக்கோட முனிதேந்தி வந்தான்” எனக் கூறினன் (ங்)

சுறவமெறி கடலவலய முழுவதுமோர் துணைகளிற் றுலங்கு கோட்டி- னுறைவதனைத் துனிநோக்கிச் சன்னலோக முதலுலகத் துறைவோர் யாருங் கறையுடய புகழற்குத் கடவுகளிறுநி னிடத்திவாந்த காயா மேனி மறைமுதலே முழலையென னுளங்கனிய விழிப்பனிப்ப வாழ்ந்தல் செயதாரா.

(இ-ள்) சுறவம் எறி கடல வலயம் முழுவதும் = மகர மீனகளை விசைக்கின்ற சமுத் திரத்தார் சூழப்பட்ட வட்டமாமிப் நிலவுலக முழுவதும், ஓர் அனை துகளின் துலங்கு கோட்டின் உறைவுதனை = ஒரு அட்டமாமிய அணுவைப்போல விளங்காநின்ற கொம்பரி னிடத்து திருத்தலே, சன்னலோக முதல் உலகத்து உறைவோர் யாருங் = சன்னலோக முத லிய உலகங்களில் இருக்கின்றவர்கள் யாவரும், தனி நோக்கி = பராமுக மின்றிப் பார்த்து, கறை அடியு = உரல போன்ற அடக்கியும், புகா முகத்த = புளளி பொருந்திய முகத்தையும் உடையதும் களிறுநின் இடா தவித்த = மதம் பொருந்திய கயேந்திரன் என்னும் யானை யின்னது துண்புதற் நீக்கிக் காத்த, காயா மேனி மறை முதலே முதலே = காயாலலனை யொத்த திருமேனியை யுடைய வேந முதலவிரே முதலவிரே, என்று என்றாகுநி, உளம் கனிய விழி பணிப் = மனம் நெகிழவும் கண்கள் (ஆனந்த) பாடப்பட்டு சொரியவும், வாழத் தல் செயதாரா = துதித்தார்கள்

இந்நில வுலக மானது சவேத வராகத்தின் கொம்பரின் துனியிலே ஓர் அணுப் போல இருந்தலேக் கண்ட சன்னலோக முதலிய லோகங்களி லுள்ளார் யாருந் துதித்தார் என்பதாம்

பிரளயமானது பூலோகம், கணலோகம், சூயயகலோகம், வாயுலோகம், மேக மணழலம், சூரியன்-சந்திரன்-நட்சத்திரம்-புதன் - ஷண்முகி-செவ்வாய - வியாழம் - சனி யென்னு மிவர்களின் லோகங்களையும், புவலோக சுவாலோகங்களையும் கடந்து மேனிநற லின் “சன்னலோக முதலுலகத் துறைவோர்” எனக் கூறினார் சன்னலோக முதலிய லோக மாவன — சன்னலோகப், தவலோகம், சூரியலோக முதலியனவாய் கயேந்திரன் என்னும் யானையின் இடா தித்தமை யாவது — திரிகூட மலைக்கணுள்ள வாலியின்கண் தேவஸ் முனிவா லநான்றஞ் செய்யும் டோது பானையிரோடு சலக்கரிடை செய்திருந்த ஊக வென னுக் கந்தருவன் விளையாட்டாக நீருண் மூழ்கிச் சென்று அவாகாலைப் பற்றி யிழக்க, அவா பெருந் சினமுறது “இத்தொழில் செய்யும் முதலையாகக் கிடக்கக் கடவாய்” என சாபங் கொடுத்த நிவாரணமுந் சொல்லியகல், அவ னங்கனின் கிடந்தனன், இஃது நிற்க, உல கந் தனிபுரக்கும் இந்நிரத்தயமம் நென்னுந் சந்திர சூலத்தரசன் உலக வெறுப்புறம்கு காட்டிற் சென்று, சூலபருவத்தினை யிடுத்துத் தவந் செய்திருக்க, அவரு அகத்திய முனி வா வரக்கண்டும் எழுந்த உபசரித்தலின் அக்ஞை அறிவா பெருமாதரு முனிவு தோன்றி, அரசனே! அங்கு கரித்திருந்தமை யடுக்கா வா கலின், அக்குணமுடைய யானையாகத் திரிபக் கடவையெனச் சபித்துச் சென்றனா அவனும யானையாகிக் கயேந்திரன் என்னுப் பெய ரோடு கிடெங்கணுந் திரிந்து, சாபநிவாரண மமைய வந்ததூல, அவ்வாலிக் கரையை

[illegible]

கேவரணங்குட்டி அது அந்நூலல்லவாகவுருநிலிகொண்கிறதாய்சொல்லுமா
மாவலபுரம் சூழாநூலுள்ள ஐவறுமறை : முடிவான வாகுவி நீசூழ
தூவலய முழுவதுமோர் மலையுதோ நுணங்கிப் பொழிவது விநிதங்
காவலபுரம் நுணங்குரை யா வகாம லோகோ பரம் கவாந் தெருதாய

[illegible]

சேதுபரீதனமிட்டு இலங்கையிற் சென்று, திராகதாக்கோசென்னற்றுநிப எழு
 ற்றையே! நுமர்வலலகை (புள்ளை) காலத்து மாவலிபாச வாங்கி ஓரடியிற் பரமானுப
 டோல ஷடகங்கை, காக்கிணம்மா, பிள்ளை ஒரு காலத்து விழுங்கி யறுப்பின, இங்ஙனம்
 செய்து, அசையடங்காமை யாலோ (புட்பொது) கோட்டிற கலாநதனை எனத் துறித்
 தனா எனக் குடிவிட்டிசுட்டம் எனது டீல் நீறுபாநிறுதிபின் குலத்தவா

அரசாங்குரிய மால்வையைப் பராமனைகளுள் ஒன்றாக்கியது ரீரண ஆகலின் “கோவரணம்” எனத்தாம் சுகரபாவது வாயுநீர்வணுக்கும் ஆகிசேடமற்றும் சிகழ்ந்த வீரயுகத்திலவாயுவாற் பிழிங்கியெறிப்பாடல். மேலும் மலையின் கொடுமுட்டையின் மூன்றாண்டுகளில் அகலிய “புகழாந் வாயுமலக கயிலையின் பெருமும் போமந்துதிகழ்ந்த விநாதிருகடமாந் திகரத்தை யெழுதி-மெழுகு நியாநிலை வறளுவம் தெருகடன மறுநீர்க்க-சிகழ்ந்த வீரத்தின் வாடகரை நிறுத்துப் பென்றான்” எனவந்த நகரின் கைலாச புராணச் செயற்புள்ளுமறிக் “குறளிருசேற சிறுதுழை சேரடி” என்பதற்குள் உருவெய்தது இரண்டியுயரமுடைத்தெனக் கொள்க

(5)

நாரண னாகி யொன்றாய் நனநூலை யுலகுக கெல்லாங்

கா.ரண னாகியிருக்க கா.ரணங் கடந்து வினமு

பூரண னாகிப் பூமே வுறைந்திடும் புனித னாகி
யா ருள முடிவாய் நின்ற வமலனே போற்றி போற்றி

(இ-ள்) ஈரணன் ஆகி = ஈரணன் என்னும் திருநாமத்தை டுடையவனாகி, ஓன னுப் = ஏகபாகியும், ஈனநரலை உலகுக்கு எல்லாம் காரணன் ஆகி = உலகனுள்ள உலக பெல்லாவதற்குரிய காரணநாகியும், ஆந்த காரணம் கடைத்து நின்ற பூரணன் ஆகி = ஆந்த காரணத்தையும் பாறுது விளக்கி நிற்கும் வியாபகனாகியும், பூ பேல உறைந்திடும் புனி தன் ஆகி = தாடரைப் பேலின் மேலிருக்கின்ற பிரபதேவராகியும், ஈரணன் முடிவு ஆய நின்ற = வேதத்தின் முடிந்த பொருளாயுமுள்ள, அ லனே போற்றி போற்றி = (உருத்ர சக்தி விளங்கலால்) உருத்திரனாகிய மிருக்கின்ற கடவுளை யபயம் அபயம் (சு)

என்றுயா முனிவ ரேந்த வினைஞன் பூத்துந் தேனசோர்
மனறல னுளவோ னேந்தும் புனியமுன் போல வைத்துப்
பனறியி னுருவ நீதநான் பங்கய னெரிவாய்ப் பெய்த
குளமெலாம் படைத்து மீட்டும் படைப்பவை குணத்தா னெனஞன்

(இ-ள்) உயா முனிவா என்று ஏகத = உயர்ந்த முனிவா முதலாயினோ எனநில வாறு துதிக், இன் அருள் புத்த = இனிய திருவருள் சகந்த, தேன சோர் மனறல அம் துளவோன் = தேனெழுந்திலை வாய்நையை யுடைய ஏழகிப் துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால் (சுவேதவராகர்) ஏந்தும் புனிய முன் மேல வைத்து நாமநி வந்த புனியை முன்னாய் போல நிறுத்தி, பனறியின் உருவம் நீதநான் = சுவேத வராக வருவத்தை விடுத்து நிற்குமா, பங்கய = பிரபதேவனாகி வாய் பெய்த குன்று எல்லாம் படைத்து = அக்கிலி வாய்ப்பட்ட மலையின் எல்லாவா ளையும் சீருட்டி உருத்திடும் படைப்பவை குணத்த தானே பின்னருந் சீருட்டிக்க வேண்டினவந்தனை (மனத்திற்) கருதினான், என்ருன் = என்று (கூடமுடிந்த) கூறினா என்க

சுவேதவராக கற்பமுரைந்த ஆத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசு3

ஏழாவது

பலவகைச் சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பலவகையாட படைப்புப் பொருள்களைக் கூறிய மாகமம் ஆய் டைப்பு ஆகி சிருட்டி, டுச்சுட்ட சிருட்டி, இரத்த சிருட்டி, தாவர சிருட்டி, விவாக சிருட்டி, தேவ சிருட்டி, மானுட சிருட்டி, பூத சிருட்டி, முகிவசிருட்டி யென ஓன்பது வகைப்படும் அவற்றையும் அவை வழிபா வந்த பொருள்களையும் இஃதுணர்த்து மென்க

அறுபீட கழிநேட்டி யாசிரிய விருத்தம்.

அநாகவை யெனகொ லெண்ண வளிமுதக கலுழி யாறு
தூங்குமாற கோ பி வெள்ளை சூழிமால் பாளைப் பாகன
திங்கனி பிழிந்தா லாண துவவியாழ முனிவன் கேட்ட
வாய்குவில் விழுங்கு திண்டோண மணிநிடி வண்ணன் சொல்வான்.

(இ ள்) அளி மதம் கஷ்டி ஆறு ஊக்குட் = டெ ருஞ்செய்ய யுடைய முதமாகிய கான் யாரானது சொரியாதற்கு, நால் கோட்டு டுதி நால் கொளையாசை பாகன = நான்கு கொளையாகிய யுடைய முகட்டாத்தை யுடைய டெ ரிபுடைய = டெ னனும யாசைபையுதி யாகச் செலுத்து திறந்தது, தீட களி பிழி நால் தள்ளி விஷயம் முடிவின் = டுதர மாகிய பழங்களைப் பிழிந்ததாற் போன (ஒலிமைக் கொண்டு) கட்டை மாத வீணையை யுடைய நாரதமுனிவருட, அங்கவை என்ன கொல என்ன = சிறுட்டித்தகுதி நீண்டதவை யென்னையோ வென்று வினாவு, வாங்கு வில் கிழங்கு டெ ரோள = வீணைக்கின்று விலலி னா மறைக்குந் திண்ணிய புயங்கொ யுடைய, டெ ரிபுடைய உலாணை = கருகிற வடிவின் ராகிய திருமாலானவா, கோடப சொலவான் = (அவர்கா) டெ ரு டுடி சொலவாராயினா எனக.

இதன்கண் ஓராவசகதை மலையொரு கருக பரிசுதியுதவ கானக “நால் கோட்டு கொளையா டுதி நால்” என்றதற் மலைக்குக் கொள்ளு மிட்டது, அங்குவினா சிகரவகன்பு மெய்ச்நிறமாகிய உச்சிமையு டெ ருமைமையு (உடைய டெ ரி) எனக வாங்குவில் கிழங்கு தின் கோள = எட்டத்தகு (வங்கு டெ ருமனா) வீணைககட்டட விலலாகிய (மேரு மலையொடியு) வென்ற திண்ணிய தோள எயிறுமாய (௧)

முன்னைய படைப்பின் வேதன் படைத்திட்ட முயன்றது னைக
துன்னிமுன புத்தியாதி தமோமய சிறுட்டி தோன்றி
முன்னதின கையேயை வரநால் தமமோக மாமோ கந்திர
மன்னு தாமிச சிரமல தநாமிச சிரமென வருப்பார.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமணனவன், முன்னைய படை பின் = முந்திய சிறுட்டி களை டோல, டடை = திட முயன்றது ஆக சிறுட்டி செய்யுமாடி பிரயத்தனஞ் செய்து, முன் = முதலில், ஆனனி புதி ஆதி தமோமய சிறுட்டி தோன்றியது = வினாவாக மிக தகுவ பாகிய ஆதி தமோமய சிறுட்டி யுடையது, அன்னதின கை டா டுது ஆம் = அவ்வாதி தமோமய சிறு டுமின = குதி ஐந்தாகும் (என்னெனினி?) சுமமமோகம் மாமோகம் என = தமமமோகம் மாமோகம் எனவும், சிர மன்னு தாமிச்சிரம மந்த தாமிச்சிரம என வருப்பார = சிறப்புள்ள தாமிச்சிரம மந்ததாமிச்சிரம எனவும் பிரிவுபடுத்திக் கூறுவார (மேலோர்)

ஆதிதமோய சிறுட்டி முதலிற நேனறியது அது தமம, மோகம், மாமோகம், தாமிச்சிரம, மந்ததாமிச்சிரம என ஐவகைப் படு மென்று டெ ரிலோ கூறுவா என்பதாம். தமோமபட என்றது அவ்ச்சையின் வேதன் = வேதத்தை சொன்னவன், விதிப்பவன் ()

மற்றவை தமஞ்சூழ போது வாயிளி குமபத் திட்ட -
நற்பொருள் போலத் தோன்றி தொழிந்தன முன்னா நாட்டும
வெறபெலாஞ் சிறந்த வாற்றான முக்கிய மென்று வேத
மதபிளிற் புகன்ற தென்ன வறையதன் ரறிவின் மிககோ

(இ ள்) மற்றவை தமம சூழ போது = மேற் கூறிய வையதம் இருள சூழந்த காலத்தில், வாய இலி குமபத்து இடட ல பொருள டோல = வாய இல்லாத காலத்தில் வைத்த லல பொருளைப் போல, தோன்றது ஒழிந்தன = காணப்படாமற் டோயின, முன்னா நாட்டும வெறபு எல்லாம் சிறந்த ஆறுல = முன்னாச் சிறுட்டித்த மலைகள் எல்லாம் சிறந்த தன்னையினால், முக்கியம் என்று = அவை மேலாய தெனது, வேதம் அன்பினில் புகன்றது என்ன = வேதங்கள் அன்போடுஞ் சொல்லின் வென்று, அறிவின் மிககோ அறைந்தனா = லலநிலினால் மேற்பட்டோர் கூறினா

இலி=இல்லாதது. அது எச்சப் பொருள பட ரின்றது அன்பு-அடிபு என வலித்
தல தம் முசலிப ஐந்தாம் தோன்ற சொழிந்ததற்கு “வாயிலிருந்து நீட்டி நடப்பொருளை”
எடுத்துக் காட்டினமையின் இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை யனியாயம் (ங.)

சங்கிவை படைப்பிற் கேது வல்லெனக் குறுக்கா நோக்க
வீங்குபல் விலங்கு தோன்ற வெறுத்துமே லாக நோக்க
வோங்கிய விண்ணோ யாரு முத்தித்தன ரேது வனமென
ருங்கவன கீழா நோக்க மாணுட குத்ததா ரனறே

(இ-ள்) யாரு இவை=இப்பொழுது தோன்றிய விவைகள், படைப்புக்கு ஏது
அல் என=சிருட்டித் தொழிதற்குக் காரணமானவை யல்ல வென்று, குறுக்கா நோக்க=
குறுக்காகப் பாராக்க, வீங்கு பல் விலங்கு தோன்ற=பெருத்திருக்கைகள் பிறக்க, வெறுத்
து=அவறையும் விடுத்து, நோக்க நோக்க = மேலாகப் பாராக்க, ஓங்கிய விண்ணோ
யாருட=உயர்ந்த தேவர்கள் யாவரும், உத்திதனா=தோன்றினார்கள், ஆங்கு அவன்=அப்
பொழுது பிரமதேவன், ஏது அன்று என்று = (இதுவும்) காரணமான தல்ல வென்று,
கீழா நோக்க = அதே முகமாகப் பாராக்க, யானுட உத்திதா = மனிதா பிறந்தார்கள்
அன்று-ஏ அசைகள். (ங)

சத்துவ குணத்த ராகித் தணப்பிலா னந்த மேவிச்
சித்தமா செறிந்து மெய்யிற் நிகழொளி யுடையா தேவர்
மொய்த்ததா மத்ததி னேனே பிரசுத்த குணத்தின முழி
மெய்த்தகு மொழியி னோடு மேவுவார மனுடா தாமே

(இ-ள்) தேவர்=தேவர்களாவார, சத்துவ குணத்தா ஆகி=சாத் துவிக குணத்தை
யுடையவர்களாய், தணப்பு இல் ஆனந்தம் மேவி = நீங்குத் தல்லாத இன்பத்தைப்
பொருத்தி, சித்தம் மாசு எறிந்து = மனத்தினக் கணிகழுவ குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கி,
மெய்யின் நிகழ ஒளி உடையா = தேவத்தில் விளங்காவின்ற பிரகாசத்தை யுடையவரே
யாவா, மனுடா = மனுடராவா, மொய்த்த தாமத்தின் ஏனே இராசத் குணத்தின்
மூழ்சி = நெருங்கிய தாமத் குணத்தினும் மறறைய இராசத் குணங்களினும் அழுகி,
மெய்த்தகு மொழியின் ஓடு மேவுவார=உணையாகிய தகுந்த சொற்களுடனே பொருத்தி
யிருப்பார்கள்

மெய்யில் ஒளியடைமையால் தேவர் எனப் படுவர் தேவர்=பிரகாச முடையவா.
தீவ்=பிரகாசம் மனிதா தாமத்தினும் இராசத்தினும் மூழ்குவா எனவே, சத்துவகுண
முஞ் சித்தி பொருத்தவர்கள் என்பது பெற்றாம். (இ)

பினனுமோ சிருட்டிக் காகப் பிழிதுகாந் தறுகால் பாடும
பொன்னவிா கமலத் தோட்டுப் புங்கவ னெண்ணு மேலவை
கனனவி நிரடோட செங்கட கழிபுலால் கமழும் வெண்பத்
துன்னிய குறுத்தாட பூதம் பேயொடுந் தோன்றிற் றனறே.

(இ-ள்) அது கால = அது காலகையுடைய வண்டிகள், பிழி துகாந் பாடும=
தேனை யுணை ஒலிக்கின்ற, பொன அவிா தோடு கமலம் புங்கவன என்னும் ஏலவை=
பொன போல விளங்குகின்ற இதழ்களை யுடைய தாடரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம
தேவன், பினனுட ஓர் சிருட்டிக்கு ஆக எண்ணுட ஏலவை = பின்னரும் ஒரு சிருட்டி

பலவகைச் சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.   கசடு

பைப் செய்தற்காக நீண்டக் பொழுதியு, கலநிலை திரள் தோள் = மலைபட போனது திரண்ட தோள்களையும், செம் கண் = விவர கண்களையும், கழிபுலால் கமழும் வெண்பல = மிகுந்த புலால் நாற்றம் மணக்கின்ற வெள்ளிப் பறக்கோடும், துணைப் பரு தாள் = நெருங்கிய குறிய கால்களையு முடைய, பூதம் = பூதகணமானது, பேய் ஒடுதோன்றிற்று = பேயுடனே தோன்றியது

உட்-அசைநிலை அறுகல் வினையாகு பெயராய் வண்டினையுணர்ந்திற்று. குறும் தள்ளுது, குறுத சாள் என வலிந்து நின்றது “குறுத்தாட் பூரூ சுமாத வறக்கடு ராழிபெய் மணனலைத் தொழினே” என்றா யிரும். கழி என்னும் உரிச்சொல் முன் சிறுவாதுளள தொன்று சிறுபுலாங்கிய மிகுதியு டொருட்டில் வந்தது அனை “சூடபுந் கழிவு முளளது சிறுக்கு” எனது தொல்நாப்பியு ருத்திரத்தானதிக பூதம் = பிரகாசிப்பது கலநிலை என்பதற்கு, கலலை (உவமையாகச்) சொல்லு படம் எனினுமாம் (சு)

ஆதி சிருட்டி மகானெனன வமைவ ரிரண்டாஞ் சிருட்டியிகப்
போதும் கனமாக திரையாகும் பூக சிருட்டி யகிறேனது
மோதியிடுமுன றாளுநருட் டி வைகா ரிகமடி தழிந்துகிகு
மேத மறுமி உய்சிருட்டி யிவற்றின றேற்றம் பிராகிருதம்.

(இன்) ஆதி சிருட்டி மகான் என்ன அமைவர் = முதலாரு சிருட்டி மகத்தனவ சிருட்டி யென்று (பெரியோர்கள்) கூறுவார, இரண்டாம் சிருட்டி மிக டோதும் தன் மாதிரை ஆகும் = இரண்டாரு சிருட்டி மிகவு முயர்ந்த தன்மாதிரைச் சிருட்டியாகும், அதில் பூக சிருட்டி தோனது = அதனினினும் பூதசிருட்டி பிறக்கும், ஒதி இடு மூன்றாம் சிருட்டி = சொல்லப்பட்ட மூன்றாரு சிருட்டியாவது, வைகாரிகம் அதின் உதிகளும் ஏதம் அறம் இத்திய சிருட்டி = வைகாரிகமாக காரத்தினின்றும் தோன்றுகின்ற குறமில்லாத இத்திரிய சிருட்டியாகும், இவற்றின தோற்றம் பிராகிருதம் = இவ்வாறாய் சிருட்டிகள் பிராகிருத மென்படமே.

முதலாரு சிருட்டி மகத்தனவ சிருட்டியாகும் இரண்டாரு சிருட்டி தன்மாதிரைச் சிருட்டியாய் மூன்றாரு சிருட்டி இத்திரிய சிருட்டியாகும் இம்மூன்றாம் பிராகிருதம் என்பபடம்.

முறு - அசைநிலை. இம் மூலவகைச் சிருட்டியும் பிரமனது சங்கதப் மில்லாமற் றேனறினமையுற் பிராகிருதம் என்பப்பட்டன ஒன்பதுவகைச் சிருட்டிகளுய் பிராகிருதம், வைகிருதம், கௌமாரம் என மூலவகைப் படுவின், அவற்றுட் பிராகிருதம் இவை யெனப் திசுறு லுணர் தியதாம். பிராகிருதம் = பிராகிருதி சுப்பகத் முள்ளது கூறப்பட்ட மூலவகைச் சிருட்டியும் பிராகிருதி சுப்பகத் முள்ளனவாகவும், பிரம் சிருட்டியின் பாத படு தியது என்னெனில், ஒருவன் நித்திரை செய்யும்கால, இச்சையிலலா மற் றேனறிய உசுவாச நிசுவாசங்களுக்கும், ஒலி வியர்வை முழலிவதற்றிற்கும், அவையே கருந்தாவாகக் கூறுதல் போல, இவையுப் பிரமாரு முன் றேனறிய வாயினும் அவனது கரும விசேடத் தாற் றேனதுவ வாகலிப் பிரம் சிருட்டியாகப் பேசப்பட்டன. (எ)

நான்காம் தோற்றம் தாவரமா நாலா வதுமுக கியமெனப்
வானசா திகளே முதலவிலய் கருதாந் தோற்ற மெனவறையா
வானசோ தேவா சிருட்டியினை யாறாரு சிருட்டி யெனவருடய
சூனசே மனுடய சிருட்டியினை யோழாரு சிருட்டி வெனவுடய

(இ - ள்) ஈனஞ ஆம் தோற்றம் தாவரம் ஆம் = நான்காடி சிருட்டி தாவர சிருட்டி யாகும், ஈனாவது முக்கியம் என்பது = அந்த நாவாவது சிருட்டியை முக்கிய சிருட்டி யென்று கூறுவார்களா, ஆன சாதிகள் ஏ முதல லிலங்கு = பசுவிலங்கையே முதலாக வுடைய மிருக சிருட்டிகளை, அஞ்ச ஆம் தோற்றம் என ஆறாவது = ஐந்தாவது சிருட்டி யென்று (பெரியோர்) கூறுவார், வான சோ தேவா சிருட்டியினை ஆகாய பசுவியிற் சஞ் சரிக்கின்ற தேவ சிருட்டியை, அறம் சிருட்டி என வருப்பாய் ஆறாவது சிருட்டி யென்று விரிவு படுத்திச் சொல்லவான்கள, உண்ட சோ மனுடா சிருட்டியினை = நகை பொருந்தப் பெற்ற மனுட சிருட்டியினை, ஏழு ஆம் சிருட்டி என உரைப்பாய் = ஏழாவது சிருட்டி யென்று கூறுவான்கள

தாமத குணமாய்மா யுள்ள தாமத முதலிய ஐவகைப் பேதல்களையும் பிரமதேவா கொண்டையால் கீற்றாமை, புல, கொடி, புலங்க, புல என் ஐவகைப் பட்ட தாவர சிருட்டிகள் தோன்றிய வெள்ளம், அவைகள் கிரகங்கூல, மஞ்சகூல, செழிந்தல, கருகூல முதலிய விசேஷக கேதப ஓரறிவுடையன வாகலின் தாமதத்திற் றாமத குணமாய் மென்றும், பிரமன் அவற்றை சோக்கி, இவை முன்னாது தோன்றியது எவ்வா நென்று சொன்னமையால் முக்கிய சிருட்டியென்ப பெயர்பெற்றன வென்றும் கொள்க சிவலோகத்திலே ஈவசம்ரிதியில் விளங்கும் இடப்பேதலின் பக்கங்கனி லிருக்கும் நகை முதலிய ஐவகைப் பசுக்களையும் சிவபெருமான் நெறுவிரகமாகப் பூமிமீட நென்று மாறு வலப் பிறந்தமை யானும், பஞ்ச சௌலிய பலத்தானும், உறுப்புக்களின் தேவர்கள் வசிப்பதனாலும், திருநீற்றுக்குக் காரணமாய் சாண்டலித்தலாலும் பூதித்திராக்கூடப் பலத்தை யடைவித்தலாலும் பிருகமகளுக்கு பசுக்கள் சிறுதன் வென்பன “ஆன சாதிகளே முதல லிலங்கு” என விசேடித்துக் கூறினன லிலங்குகள இரட்டைக் குளம்புள்ளவை யென்பதும், ஓற்றைக் குளம்புள்ளன ஆறும், ஐந்து நகங்களுள்ளன பதின் மூன்று மாக இருபது தெட்டி வகைப் பட்டிம் என்ப

(அ)

எட்டாளு சிருட்டி பிறையெயிற்ற பூத சிருட்டி யெனவற்றவர்
முட்டாட செழுந்தன பாசுடைய முருகு விரிகுதுவ கருத்தோட்ட
மட்டா கமலப் பொருட்டிறைவோன் மைந்தா சிருட்டி யையமுலு
மொட்டா கட்டோ ரொலபாளுஞ் சிருட்டி யென்ப ரஃதுரைப்பாம்.

(இ-ள்) எட்டு ஆம் சிருட்டி = எட்டாவது சிருட்டி, பிறை எயிற்ற பூத சிருட்டி என ஆறாவது = பிறைபோன்ற பக்கையுடைய பூதசிருட்டி யென்று கூறுவார்களா, ஒன்பதாம் ஆம் சிருட்டி = ஒன்பதாடி சிருட்டி, மூன்றாம் செழுந்தன பசு அடைப = முட்டைப் பொருத்திய நாளத்தைநீர் செழுமையாகிப் குளியாத பசிய இலையோடும், முருகு விரிகு கும கரு தோட்ட = வாச்சையை விசேஷிற் பெருமை யாகிய இத்தழகிய முடைய, மட்டு ஆர் கமலம் பொருட்டி உறைவோன் மைந்தா = தேன நிறைந்த தாமரைப்பூம் பொருட்டினக் கெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமன் புத்திரர்களாகிய, ஐம்புலன் ஆர் ஒட்டா கட்டோரா சிருட்டி = பஞ்சபுலன்களாகிய பகைவாக்கோ வெற்றிகொண்ட மணிவாளத்து சிருட்டியாயம், என்பா = என்று சொல்லவான்கள, அஃது உரைப்பாய் = அதனை (விரித்துக்) கூறுவாம்

தாவரசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மனுசிருட்டி, பூதசிருட்டி யென்றும் ஐவகைச் சிருட்டியும் வைகிரு சிருட்டி யென்பப்டிம் பிரமபுத்திரர்களாகிய மணிவ சிருட்டி கெளமார சிருட்டி மென்பப்டிம் ஒட்டா = பற்றில்லாதவர், சேராதவர், பகைவா, ஒட்டார் கட்டோரா என்பது “இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் திபலபும்” என்ற விதிப்படி யிப்பலாக நின்றது பசு அடை பாசுடையென்ப புணர்ச்சுது

(க)

சனக னருள்கூர் சனகதனனம் சனாகுமாரன் சனாதனனீர
புனையு மிரிபு முதலாய முனிவா தேவனறப் பூமேலோன
றுனைவி லவரைப் படைத்திரென் வுரைப்ப வுளளத் துகடாந்த
முனிவா விச்சை புரியேமென தீசன பாத முனனிநரால.

(இ-ள்) தருள் கூட சனகன் சனகதனனம்=கிருண பிருத்த சனகா சனந்தனா, நல
சனா குமாரன் சனாதனனம் = நல்ல சனாகுமாரர் சனானா, பா புன்னபும இரிபு = மிறப்
பினைக் கொண்ட இரிபு என்தம், முதல ஆய முனிவா தேவனம்=முதன்மையை யுடைய
முனிவாகுள் பிற்கு, பூமேலோனம்=பாடரைப் பூவின்கணிக்கும பிரமதேவன், அவரை
துளைவில் படைத்திர என் னரைப்ப = அவர்களை (நோக்கி நீயிா உயிராகனை) விரைவாகச்
சிருட்டிப்பீராக வென்று கூற, உள்ளம் துகள் தீராத முனிவா = மனத்தின்க ணிகழூ
முறையுள்களி னினது மரநிலை அப முனிவாகுள், விச்சை புரியோம் என்று = (யாப்) மாய,
தொழிலாய சிருட்டித் தொழிலை)செய்யேம என்று, ஈசனாநதம் முன்னினம்=சிவபெரு
மானது திருவடிக்கீழே (மெய்ப பொருளாக) மறித்தனா

பிரமன் னுந்து முனிவாகுள் சிருட்டிப்புறையும், அது கெளரவ சிருட்டி எனப்
பெறுதலும் “யினனே நவிரை கயங்கிடந்த பெட்டா குமார சிருட்டியின - யினனே
யுரை பா முனையிந்த வெழிருண் பரிசின் வாழ்நிறையோன் - முன்னுட சனகன் சனக
தனனனொன் முறிய வறிவா சஞ்சனவனீர் - மனஞ் ஷுநெறுது பருவுளற குரவன்
ரிபுவை மசிழந்தளித்தனா ” என்தும் வாயுரங்கியந்தி செய்புளா லுணாக (௧0)

மைந்த தறிவின விக்கத்தா லீசன பாத மனத்திருநிதி
நிறைத் தெளிவுற நேருநலுப் தொய்கை கமலப் பொருட்டுநையே
னந்தின் மாயை தனிமையங்க வலகில புனை முனமிபிழும்
பைத்தா மலரக்கா - டிருநெடுமலை பரியின் மாயை தீர்த்தனலை

(இ-ள்) மைந்தா = புத்திரர்களாகிப் அப முனிவாகுள், ஷுநிவின விக்கத்தால்
ஞானத்தின் பெருமையிலுள், ஈசன பாதம் மனத்து இருபதி=சிவபெருமானது திருவடி
கீழ் மனத்தி னிதுபதி, நிறைத் தெளிவுறது எருதலும் = மனமயக்க நீங்கி (உணமைப்
பொருளும்) தெரிந்து செல்லுதலும், செய்யாக கமலப் பொருட்டு நையோன் = தெய்
வத்தன்மை பொருந்திய பாடரைப் பொருட் டாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவன்,
அந்தம் இல் மாயை தனனின் பாய்க = ஒழிந்தகரிப் புத்திர சேகரத்தினால் மாய்க,
அலகு இல் புனைம் உண்கி உயிமுடம்=அளவில்லாத புனைங்களை விழுகி வெளிப் பதித்தா,
பை தாரரை கண் தெரி திருநால் = பரிப தாரரைக் கண்ண ராகிய லீசன (உறவுடைய)
திருமலானவா, பரியின் = அன்புடன (தோஷம்) மாயை தீர்த்தனன் = அந்த மாயை
யின நீக்கினா. ஆல் அசைநிலை அந்தம் என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது

பிரமதேவர், தமது புத்திரர்களாகிப் சனகர் முதலாயினோர் சிருட்டி செய்ப மாட்
டேடு மென்று மறுத்துச் சிவஞான முறையவா யகலுதலும், புத்திரசேக வ கொண்டு வருந்
தத் திருமால் கருணையுடன றேனதி அத்தனை நீக்கினா என்பதா

சனகா முதலிய முனிவாகுள் சிருட்டித்தொழிலை மறுத்துச் சிவபெருமான் திருச்
சந்திரியை யடைந்து, வேதபொருளை யுபதேசித் தருள வேண்டி மென்று பிரார்த்திக்க,
அவர் தக்கிணு முத்தியா யுபதேசிக்கக் கேட்டறிந்து, பன்னாட டவங்கிடா தும் ஞானப்
வாய்க்கப் பெருமைபுறப் பின்னரும் அவரது சந்தித்தனத்தினையு உணங்கித் துதித்து,

இருட்பெருங் கடவுள் யாமத் தெறிமருத் திடைபட்ட டாங்குப்
டொருட்பெருங் கடலாய் வேதம் புடைதொறு மலைபு வீரகா
ளருட்பெருங் கடலே யெய்த்தே மடைநில துணாவி யாங்கண்
மருட்பெருங் கடலி னீங்குய வண்ணமொன றருட யெனறா

எனதிவவாறு வேணடுதலும், பரமநாதன் சிவாகம சாரமாயுள்ள சிவஞான போதத்தைக் குறிப்பினும் காட்டி யருள, சிந்தர்த்த, சிவமாகி பொருங்கல பெற்றா என்று கந்தபுராணத் தீர் கழறப்பட்டது உலக மளரத் தெடியவனதுலின் “கெடுபால” என்றான் அந்தில என் பதை யொரு சொன் னீர்மையாகி “அருதி லாங்க வசைக்கேக கிளவியென் - ருயிரன் டாகு மியற்கைத் தெனப் ” என்ற நோல்காப்பிய விதிபடி யசைநிலையாக கோடலு மொன்று மைந்தா =வலிமை, அழகு, இளமை யிவற்றை யுடையவா (கக)

மாயை யகல நானமுதத்தோன வரம்பில் காலம் தவம்புரிந்து
மேய சிருட்டி யுணர் திலனா லெருளி தோன்றிக் கணகலுமு
வாய மலரோன முரிபுருவ நாபப் ணுலக மனேதநினையு
தாயி னீன்ற மதிக்கணணிச சடையோ னினிதி ணுதித்தனனா.

(இ-ள்) நானமுதத்தோன = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரம னானவன், மாயை அகல=மாயை யானது நீங்க, வரம்பு இல காலம் சுவம் புரிந்து=அளவில்லாத காலம் தவத்தைச் செய்தும், மேய சிருட்டி உணர் திலன் = சனகசுரிய சிருட்டித் தொழிலை யறிந்தானல்லன், ஆல=அதனா, லெருளி தோன்றி = கோபமுண்டாகி, கண கலுமு = கண (கலக்கமுதம்) அழ, ஆய மலரோன முரி புருவம் நாபம் =அந்தப் பிரமதேவனது முரிப்பின் யுடைய புருவ மத்தியி னினதும், உலகம் அனைத்தினையும் தாயின் னன்ற = உலக மெல்லாவற்றையு தாயைப் போலப் பெற்ற, கணணி மதி சடையோன = இளம் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய உருத்திரமூர்த்தி யானவ, இனிதின் உதித்தனன் = நன்னமையோடு தோன்றினா

பிரமதேவர் எந்தை யாகிப் சிவபெருமானே மறந்து படைத்த மருழிலைத் தொ டக அது முற்றும் கணடு, பெருமா னருளினதி யாகா தெனத் தோந்து தலரு செய்தனர் அதுனா கைகட்டப் பெறுத கணடு ரக்க முற்று அழ, அதனும் கணகனி னின்ற ம நீர் விழவிழ வவை யெல்லாம் பேயு பூதமுமாய்த் தோன்றின வெனனா சரிதமு முளது பிரமாணம் வருமாறு —

கந்தபுராணம் - உருத்திர தேவரீர்ப் படலம் கழியுடல் புரமோ கொண்ட கண்ணுத் துறத் துன்னி - கிழந்தைய ரெனன வேங்கி யின்ன லுற நயாது வல்லேயமு தன்ன மகவென செய்வா னன்னதோ வேலை கண்ணா - விழவிழ வலகை யாகி மிக வெழும் தீர்த்து நனதே (கஉ)

தோற்றாய் கடவு டினை மலரோன சூழலம் திறைஞ்சு மெழுநோகருங் கூற்றி ணுயிருண யொழுதி கொழிகும பொன்னங் குலைகமுதமுள போற்றும் பணிகருஞ் செமமாகும பொருவின மறைகளை பாடி நற ழுற்று நறிய மலா தாவு முள்ளத் திருத்து முவகமுதமல.

(இ-ள்) மலரோன = பிரமதேவன், துணை = அப்பொழுது, தோற்றங் கடவுள் = வெளிப்பட்ட உருத்திர மூர்த்தியை, ரும வாது இறைஞ்சம் = வலரு செய்து வணங்கு வான், எழுட = எழுந்திருப்பான், நோகருட் = (கணகனாற டலமுறை) பாடித்திவான்

கூற்றின் உயர் உண்டு=யமனுவிகைக் குழிந்து, உயர் முத்தி கொழிக்கும்=மேலாய் முத்தியை யளிக்கின்ற, ஆம் பொன் குரை கழல் தாள் போற்றும் = அழகிய பொன்னுலாப் ஒலிக்கின்ற வீரககழலையணிந்த திருவடிகளைத் துதிப்பான், பனிகுபா = (கண்களின் னின்றும் அனந்த பாட்பாடு) சொரிவான், செம்மனாகும் = இறுமாப்புக கொள்வான், பொரு இல மறைகள் பாடி=ஒப்பற்ற வேதங்களாற் றுதித்து, உறவு ஊற்றும் கற்ப மலர் தூவும்= தேவீசப் பொழிவின்ற வாசனையை யுடைய புட்பங்களைச் சொரிவான், உள்ளத்து இருந்து = மனத்தின்க ணிறுத்தித் தியானிப்பான், உவகுகும்=கனி கொள்ளுவான்

இறைஞ்சும், எழுப், நோக்கும், போற்றும், பனிக்கும், செம்மனாகும், தூவும், இருத்தும், உவகுகும் என்பன செய்யு் மென்னும் வாய்பாட்டு நிகழ்காலத் தெரிவினை வினை முற்றுகளாகும் அவை மலரோன் என்றும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய வத்தன மறையை சமயிகள் கூறும் முத்திகள் போலாது அழிவிலாத் பேரினப் முத்தியை யளிப்பது இறைவன் கழலடி பென்பான் “உயர் முத்தி கொழிக்கும் பொன்னங் குரை கழற்றான்” என்று மறையை முத்திகளாவன —

உலோகாயதன் முழுதல், புரித்தல், பூசுதல், பூணல் முதலியவற்றோடு பறினாட்டைக் குமாறாதி, அழகு வாய்ந்த மகளிரோடு இன்பம் துபத்தலே முத்தியென றுறுத்தி வன் அதனை “மங்கை மாறி”-ய் தின்பமே யின்பமற் றவரோ - மிகுது வாழவுறும் வாழ்க்கையே யியல்புறும் வாழ்க்கை-யங்க வர்ப்பெறு செல்வமே செல்வமான கவாது - கொங்கை புல்குற வறையையே கொடியதோ வறையம் பற்றுவி லாதவாண் மதிமுக மடந்தையா புணாடபைச்-சிறிய வின்பமென் றுரைசெயவ ரானது சிறப்பம் - யறிவ ரேயெனினுக்கேதே பேரினப் மாரு-மிறைவ ரீபது கேட்டியேன் மொழிதவ னென்றான் ” என்னுங் கந்தபுராணச் செயுளவளா ஒணாக உருவமுல்லிய பஞ்ச கர்த்தகரும் அறக கெடுகையே முத்தி பென்று புத்தாக்குட பிரதிப் பிருவாண் வாதி பேசாநிற்பன் அந்ந் ஞானம், அந்ந் தரிசனம், அந்ந் வீரியம், அந்ந் சுகம், நிராமம், நாக்நோததிரம், நிராயுத்யம், சகல சமயிபகருபாவம் என்றும் அட்டகுண முடைமையே முத்தி பென்று அருகன் அறையா நிற்பன் பூருவ மீமாதிகுபன் சுவாககமே யுத்தென்பன் தார்க்கேன் ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள் கெடநீ, இயற்கைக் குணமாகிப் ஆனந்தான் குணமுற்றுப் பாடாணம் போலவதே முத்தி என்பன் சாக்நியன் பிரகிருதி புருட விவேகம் ஆகிய விவேகமே யதுவென் ஆறாவன் பிரானேன் யானமா வென்கின்ற கவுளகனும், கனமமே கடவுளெனக் கூறும் மீமாதிகுபனு ர்செந்திரசாததிர வித்துக்களு மருரியாக்னின் சாமிய வாதிக்குந் தத்தமக கருகமான பஞ்சபுத் புவனப் பேற்றினையே முத்தி யென்பாச் சபாத்தன் தன் மாகுதிரைப் புவனப் பிராத்தியே அது வென்பன் இவ்விநி யானமவாதி யித்திரிய புவனப் பேற்றினையும், மனோவாதி மனோபுவனப் பிராத்தியினையும், அக்கனா ரான்ம வாதியாகிய வைசேடிகன் பதார்த்தங்கள் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்புகளோ பற்றியும் ஞானத்தினும் காரம் நிகர்கு மென்றும், நசியுட மென்தோடு சம உபாட்டதனோ றேனறும் ஞானமில்லாமற் கலலைப்போலக் கிடப்பதே முத்தி பென்றும் கூறுவன் காலே சுரவாதி காலத்ததுவ பிராத்தியையும், கையாய்க்ன் புத்தி புவனப் பிராத்தியினையும், பரிணத வேதாநதி பிரகிருதி புவனப் பேற்றினையும் முத்தி பெனக் கூறுநிற்பா சத்தப் பிரமவாதி சட சித்துகளாயுத் தோன்றும் எல்லாப் பொருள்களும் சத்தத்தி னுடைய விகாரமாகலான், அவை யெல்லாந் சத்தனப் மெனதறிவதே முத்தி யென்பன். கிரீடாப் பிரமவாதி நானே பிரம மென்றும், நான் ஒருபடித்தா யிராமல் காணுவித் விகாரப்பொரு ளோடு கூட வினாயாடுகின்றே னென்று மறிவதே முத்தி யென்பன் யோக உபாய முப தேசிகுகும் பாருஞ்ஞனும், சந்நியாச உபாய முபதேசிகுகும் விவாநத் வாதிபும் ஆனம் வாதிக ளாகலால் புருட புவனப் பிராத்தியே முத்தி யென்பா பாருச ராத்திரிகள் இருபுத்தைந்தாந் துத்துவார வுள்ள வாசுதேவன் பரமபொரு ளென்றும், அவன் வடிவாய்

பொருத்திலே முதிர்வானதால் கூறுவா பரசோம சித்தந்திகள் வித்தியா புலனப் பேற்றினைப் மூத்தியென்பர். காபாலா கலா புலனப் பேற்றினையும், பெளரணிகளை இராக புலனப் பேற்றினையும், சுக்திராக்ஷவாதி பாயா புலனப் பேற்றையும், மாவிரதா சுபத்தித் தியா புலனப் பேற்றையும், பிரபோச்யா காததிருத்துவ வாதிக்கும் பிரவாகேச்சுவர வாதிக்கும் ஓசுவர புலனப் பேற்றினையும், சிவ சமவாதிக்கள் சதாசிவ புலனப் பேற்றினையும், சுத்த சாத்வேயா சாதி புலனப் பேற்றினையும், சிவபெருமானுக்கு வைஷ்ணவ சாரம் உண்மைப் பொருளென்னவாறு சபாஸிய சைவா சிவத்தத்துவ புலனப் பிராப்தி யினையும் மூத்தியென்று கூறுவர். சித்தாந்த சமயிகளாற் கூறப்படும் மூத்தி சிவன்மையைச் சேரு முத்தியாம ஆதலே உயா முத்தி, பரமுத்தி, அக்ஷதி மூத்தி, சிவசாயுச்சிபு முத்தி பெனவு பொல்லாபம் பிரமாணம் —

சிவதான சித்தியார்

“இமணமே யீரடாண டெயி பிழிலாரு பேறவிழையா முத்தியென்று மிருந் சுவாக்க முத்தியடையே யெனறுமுத்தியைப் பக்த மறக்கேடுகை யெனறுமட்ட சூண முத்தி பெனறுமெனமே பாடாணப் டோலகைமுத்தி யெனறும விவேகமுத்தி யெனறுமதன் மெயவழியா சிவனை ச-செனமையே டெறுகைமுத்தி யெனறுஞ்செப புலர்கள் சிவன்மையைச் சேருமுத்தி செ. புலதின்கியாமே ” (கரு2)

இனைய புரியு மலரோனை யெல்லா வுயிராககு முயிரான முனைவ னேகி யெல்லாநீ கேடடி யருள்வ னெனமொழிய்
கனைவனா முயிருந் தாமரைமேற கி லுள் படைத்தி யெனவிரப்பத்
தனைநே ராடுப பிறப்பிறப்பொன் திலலாக கணங்க டனிபடைத்தான.

(இள) எல்லாம் உயிர்க்கு உயிர் அன் முனைவன் = எல்லா ஆன்மாக்களுக்கு உயிரான மாவா யிருக்கின்ற முத்தவராதிப உருத்திரமூர்த்தியானவர், இனைய புரியு மல ரோனை நோக்கி = இரண்டைப் வணக்கங்களைச் செய்த பிரமனைப் பார்த்து, நீ எல்லாம் கேடடி = (பிரமனை!) சீவிராதிப வெல்லாவுறையுங் கேட்கக்கடவாய், அருள்வன் என மொழிய = (அவைகளை) கொடுப்பேன் என்று சொல்ல, கனை வனடு இயிரும தாமரை மேல கடவுள் = ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் மொய்க்குந் தாமரை மலரின்மேலிருக்கு பிரமதேவன், படைத்தி என இரப்ப = (பெருமானே!) டடைத்தற் றெழில் செய்த தருவாயாக என்று குறையிரந்து வேண்ட, தன்னை நோ ஆகி = தமையப் டோன்று, ஒன்று பிழியு இழியு இல்லா கணங்கள் = பொருளுகின்ற சன்ன மரணத்துல்லாத உருத்திர கணங்களை, தனி படைத்தான் = கனிமையாகச் சிருட்டித்தனா

உருத்திர மூர்த்தி பிரமனை நோக்கி வேண்டியவற்றைக் கேட்பின் மறுத்திப்பெ மென்று கூறு, அப்பன் சிருட்டித் தொழில் செய்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தான் அவா தம்மைப் போலப் பிறப்பிற் பிலலாத உருத்திர கணங்களைப் படைத்தாரா என்பதாம். தனிபடைத்தான் என்று உருத்திரகணங்களையே யன்றி, பிறந்திரு அழுவும் மறையுயிர் வாக்கங்களைப் படைத்தலா என்னுங் குறிப்பின் புலனாத நிபுரும ஈண்டுத் தோன்றிய உருத்திரா ப்ரிந்த அனாதேசுர நாயனாது அறுக்கிரகம் பெற்று, பிரமாண்டத்துட் சிவ லோக கயிலாய மேருசிகர நிலையாயக, குணத்தவ முத்த பிருதிவி யீருவுள்ள தத்துவ தாத்துவிகங்களுக் கிழைவராய, வவுத்த கருத்தவாய, சங்கார கிருத்தியராய நிரகுஞ் சீகண்டருத்திர மூர்த்தியேயாம அவா தோன்றி, மாசேவன் - அரன் உருத்திரன் - சங் கரன-நிலலோகிதன் - ரசானன் - விசயன் - வீமதேவன் - பவோற்பவன் - கபாலி - செளமியன் என்னும் டிதினே ருருத்திரா கொய்து சிருட்டிக்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோடியாகப் பதினொருகோடி யுருத்திராக்ஷாப் படைத்தனா எனக்கொள்க (கரு3)

மறந்தும் பிறவாக் கணங்காபல படைப்பொழிந்து மழுவுல்லோ
யிறந்தும் பிறந்துஞ் சகட்டுருளிற் றிரியுங் கணங்க வியற்றுகென
வரைந்த வனையாம படைக்கலநீ படைக்க வுருள்பூத மனமெனன
வுறங்கா வென்றி முத்தலையே லொருவன சரந்து போயினனா

(இ-ள்) மழு வல்லோய் = (இவ்வகைப் படைப்புகளைப் பிரமதேவன்) உழு வாயு உருவியுடைய வல்ல டெருமானே, மழுபுறம் பிறவாக் கணங்கள் பல படைப்பை ஒழிந்து = மறந்தேனும் பிறவியும் புகாத உருத்திரகணங்கள் பலவற்றைச் சிருட்டிப்படை விடுத்து, சகி உருளின இறந்துப் பிறந்தும் திரியு = டீருருளை போலச் செய்தும் பிட்டுத் துஞ் சூடுவது என்ற, கணங்கள் இயற்றுக என - உயிர்க்கு உருவ களையும் உருத்திரருந் வென்றுவேண்டி, உறங்கா வென்றி முத்தலையே லொருவன் = நீங்காத வெற்றிப் பாட்டி உருடைய சூலாயு நாயிய உருத்திரக்கடவுள், யாம அனாத = அவை படைக்கலம் = (பிரமதேவன்) நாயிச் சொல்லிய அவையிற் வருகணங்களைச் சிறு பிசுக்க யாட்டேம், நீ படைக்க ஆளுள் புகுதனம் என்ன = நீயே சிருட்டிக்கமுமாறு சிருட்பைச் சாட்டேம் என்று, கருந்து போயினன = அந்தாத்தானையினர் ஆல-அசைநீல

உயிர்கள் டீருருளை போலக் கீழை மேலும், மேலுங் கீழமாகப் பிறந்தும் துழைவென்பதனை “பாரிடை யுதித்திடும பாரைச் சூழ்சூருநீரிடை யுதித்திடு டெருப்பில வாயுலிற-சீருடை விசுப்பிடைச் சேரு பன்னவகை - கோரிடை நிலையென வுரைக்கற பாலதோ, பிறந்திடு முன்செலும் பிறந்த பின்னமெய - துறந்திடுந் சிலபக் லிருந்து துஞ்சுமற - சிறந்திடு கானியிற் மேயு முப்பினி-லிறந்திடு மதனடரி சிப்பம் லாகுமோ” எனவருங் கந்தபுராணச் செய்யுள்களா னதிக இயற்றுக கொஞ்சல் லீகாரம் (கரு)

போய பின்னா மலாபபொகுடப புத்தோ வனிதி யகல்வான

மேய வுலகம் பெறுமுந் தி விரிநீ ருவரி கலேகாட்டை

யாயு முகூர்த்தம் பகலகங்குல பககம் தியக எயனரூப

லேய வெவைகரும் பிரமாண தெய்வ மினிதி னியற்றினா.

(இ-ள்) போய பின்னா = (உருத்திர மூர்த்தி) அந்தாதான மான பின்பு, மலர் பொகுடபி புகுத்தேன் = தாமரை மலாப பொகுட்டின் கணிநுக்கும் பிரமதேவன், வனிதி அகல் வானம் = வாயு அகலினி யகன்ற வாகாயம், ரூப உலகம் = பொருத்தியப் பிருதில், உறதி டெறும் விரிநீ உவரி = சுழிகளைக் கொண்ட பாரத் தீரின புடைப் சமுத்திரங்க உயு, கலை காட்டை ஆயு முகூர்த்தம் = கலை காட்டை ஆராயப் புகின்ற முகூர்த்தம், பகல கங்குல பககம் திகள்கள் அயனம் முதல் ஏய எவைக்கும் = பகல் இரவு பகல் மீளாமல் அயன முதலிய எவைகளுக்கும், பிரமாண தெய்வ மினிதி னியற்றினா = அளவு களையும் அதி தேவதைகளோடு சிறப்போடு சிருட்டித்தான

உருகி என்பதற்கு யாறு எனப் பொருள் கொள்ளல் சிறப்பன்று என்பன? ஆறு நீர் ஊற்றுகிற வேறறநீர் என்னு மூற்றற்கு ம மழையும், மழைக்குக் கட்டுந்ருங் காரணமாகவி னெனக் பகல் = பருகப்ப லிவது பக்கமாகவு தூவப்பக்கம் அபர பகம் ஆயனம் = ஆன்மீய பாதி பிறப்பித்தல், இறப்பித்தல், மழை பெய்வித்தல், வெயில் செய்வித்தல், வாயுவை வியக்குவித்தல், பயிர்விளைவித்தல், பாவ புண்ணிய மியற்ற வித்தல் முதலியன வெல்லாக் காலத்தாலாக்வின அதனையும் பகுத்தியற்றினா என்பதாம். (கரு)

ஒழுக்கு கொடிமூக் கினிற்றக ணுளத்தின மரீசி யுயாசெனனி
வழுவிஸ் சிறப்பி னங்கிரா துவக்கிற் பிறகு மறித்தேயும்

விழியிற் புகழ்த திரிசிமந்த விவசாயத்தி லுயாதருமன
முதிர்ச்சு துயாடத் சங்கற்பந் தன்னிற பரவு சங்கற்பன.

(இ-ள்) ஒழுக்குகொடி மூகுகினில் தக்கன = கோமையாகிய கொடிபோன்ற நாசியினினதும் தக்கரும், உளத்தில் மரிசி = மனத்தி னினது மரிசியும், உயர் சென்னி = மேலாய் கிரத்தி னினதும், வழு இல் சிறப்பின அங்கிரா = குற்ற மில்லாத சிறப்பினை யுடைய அங்கிராவும், துவகதில் பிருகு = தோலி னினதும் பிருகுவு ம, மறித்து ஏயும் விழியில் புகழ் அத்திரி = பிறழ்ச்சிறுக்கின்ற கண்களி னினதும் துதிககட பதினெற அத்திரியும், சிறந்த விவசாயத்தில் உயா தருமன = சிறப்புபெற்றவனாகிய கையி னினதும் உயாவுடைய தருமரும், பழிநீர்ந்து உயாந்த சங்கற்பத்தில் = குற்ற மின்றியாகு வு ன்ளதும் உனச்சங்கற்பத்தி அம், பரவு சங்கற்பன = புகழ்ப் பதினெற சங்கற்பன என்பவரும்

இது முத்திரை சொல்லுள் குளகம் ஒழுக்கல் என்பது கோமைய பொருள் பதினே
“வாழல் போக லொழுக்கன மூன்று - கோடி மென்றையஞ் செய்யும் பொருள்” என்ற
தொல்பாப்பிய விதியா லறிக் மறித்து-வித்தல் விவசாயம் அஞ்சொர சங்கற்பம் =
சீரமை, விருடம் இவர்கள் மானச புத்திரர்களென்றாக கூறப்பட்டிருக்கின்றது (க)

மருவு முதானன் தனிமசிமந்த மறைதேர் தெய்வப் புலத்தியனல்
லுருவ முகத்தி லருடபுலக னபானன தன்னி லுயாபெரு
பெருகு சமானன தனிலவசிடடன பிறந்து முனிவ ருருவாகித்
தரும் வொழுகக மெவற்றினையும் தவறு துலவி னிறுவினா.

(இ-ள்) மருவும் உதானனில் = பொருந்திய உதான வாயுவினின்றும், சிறந்த
மறை தோ தெய்வம் புலத்தியன் = சிறப்பினை யுடைய வேதங்களை யாராயாத தெய்வத்
தன்மை வாயாத புலத்தியரும், லு உருவம் முகத்தில் அருள புலகன = கல்ல வடிவத்தை
யுடைய முகத்தினின்றும் காருணிய முள்ள புலகரும், அபானனில் உயா கிரது = அபான
வாயுவினின்றும் உயாவாய கிரது வென்பவரும், பெருகு சமானனில் வசிடடன = வளா
கின்ற சமான வாயுவினின்றும் வசிடடரும், பிறந்து = தோன்றி, முனிவா உரு ஆகி = முனி
வா வடிவம் கொண்டு, தரும் = ஒழுக்கம் எவற்றினையும் = அற வொழுக்கம் என்கின்றதும்,
தவறுது உலகில் நிறுவினா = வழுவாவண்ணம் உலகத்திலே நிலைக்கச் செய்தனா

உதானன் என்னும் வாயுவானது உதராகினியை பெழுப்பி யுண்டவைகளை நாடி
களிறு செலுத்தி, சீரத்தை வளர்த்து நாபியிலேத்து நிறபதாம் கண்டத் தானத்தி
லிறகு மென்பா ஆசிரியா அடியார் துதல்லை அபானனுவது குதரத்தையும் குபயத்தை
யும் பற்றி நின்று மலமூத்திராதிகளைக் கழித்து நிறபதாம் உச்சத் தலத்தில் நிரட்கொண்
று பிங்கலந்தையார் சமானனுவது அறுவகைச் சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து
எழுவகைத்தாதுவின கண்ணு கலப்பித்துக் கந்த ரசகுருபிழி சங்கிடைநிற்பது “புடை
நின்றானன் மலம்போகருக - தடையினி, யுண்டனீழாக்கு முதானன் சமானனெவ
சூக-கொண்டெறியு மாநிரதக் கூறு” என இதைநுணுங்க முடைய சிகண்டியாசிரியர்
செபபலானு மறிக் தரும் வொழுககம் என்பன இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ( )

தேவ ரகரா தெனபுலத்தோர் மனாட ரிவரைச சிருட்டிப்பான
பூவி லாநோ ருருவெடுபப பொருந்தவு வுருவ நமோகுணமாய்
மேவ வுதனி னிடைபபுறத்தி லகரா தோன்ற வித்திதவுட
லோவில கங்கு லாகுமதி லுயிர்க ளனைத்து முறங்குமால்.

(இ-ள) புல்ல அபரணம் தாமரை புல்லின்கணிருக்கு பிரமதேவன், தேவ அசுரா தேவபுலமதோர பஹுப இவரை சிறுப்டி யான = தேவாகனையும் அசுரமையும் பிறராக் கணையும் மனுடரையும் படைக்கும் 9, ஓர் உரு எடுப்ப = ஒருவாழ்வாதிக கொண்டு தியானிக்க, அ உருவம் தமோருணம் ஆமேவ = ஆத வடிவம் நாமத குணமாய்மைக - பொருந்த, அதனை இடையின் அசுரா நோனா = அவருவப்டின் இடையின் (சிறு படிந்தினின் அம்) அசுரர்கள் பிறக்க, யிடுப உடல = நீக்கப்பட்ட ஆந்தச் சரீரமானது, ஓ இல கண குல உக = ஒழிதலிலாத இருளாக, அதி ர உயிர்கள் அனைத்தும் உறவகம் = அதிலே உயிர்களெல்லாம் சித்திரை கொள்ளா பீடகுட (கடு)

மலரோன சினனுரு சாத்துவிக வருவந் தாங்க வவனமுக்கதி
னுலவத தேவ ருதித்தனரவ வுடலம் விடுபப வதுபகலா
யலகி நரும மெவற்றினுகரு மிடரு யதுச, த துவருணத்தா
லிலகு முருவா யுலகனைத்து மினரே னியாளென நெண்ணினுன

(இ ள) மலரோன = பிரமதேவன், சாத்துவிகம் உருவம் தாங்க = சாத்துவிக வடிவத்திக கொண்டு (தியானிக்க) அவன் முக்கதி = அவனது முக்கதினின் அம், உலவு அ தேவா உறி துணா = விளங்காவின்ற ஆந்தத் தேவாகன நோனாவினாகள், அ அம் உடல விடுப = ஆத அழகிய தேகத்தை நீக்க, அது பகல ஆய அலகு இல தருமம் எவற்றிற்குக் கும இடன ஆயது = அவ்வடிவம் பகல என்னும் காலம் பகுதியாகி யளவிலாத தரும மெவைக்கும் இடமாய் வின்றது, பிமலம் = பிளர்நடும், சத்துவ குணத்தான இலகும் உரு ஆய = சாத்துவிக குணத்தினால் விளங்கும் வடிவத்தைக் கொண்டு, உலகு அனைத்தும் னானரேன பான் என்று = உலக முழுதையும் பெற்ற தனத நாளை யென்று, எவாளினுன = வினத்தான

பிரமன் சாத்துவிக குணவடிவம் கொண்டு தியானிக்க, முக்கதி வினதுத் தேவர்கள பிறந்தார்கள் அவவடிவத்தை விட அது பகற்பொருத்தித் தரும மெவற்றிற்கும் இடமாயிறு பின்னரு 10 ஒரு சாத்துவிக வடிவத்தை விடுகிறது தனனை யுலக நுகைப்பாகத் தியானித்தனன என்பதாம் குணத்தான - ஆன கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு

அசுரர்கள் தமோருண ரூபத்தினின் அம் பிறந்தமையினால் கருதி மோனியும், மாயை, வஞ்சம், கொலை, பொயமுதலிய பாவத்தொழிலும் பொருந்தப் பெற்றனர அவ் வருவத்தை நீக்க அது இருளாய் வின்றமைபால், அசுரர்கள் இரவிலே யதிக பல மூடையா எனக்கொள்க தேவாகள சாத்துவிக குணரு த்தினின் அம் பிறந்தமையாம் பிரகாசமுள்ள மோனியும், நூனம், இராகம், உயிரோ பல், சத்திய முதலிய நட்டுழிதும் பொருந்தப் பெற்றனா பிரமன் அவவருவத்தை விடக் காலத்து அது பகற் காலமாய் வின்றமைபால் தேவாகள பகலிலே வலியா எனக்கொள்க (10)

எண்ணு மேலவை யுயா பிதிராகக் கோனற வெடுக, த வுடலவிடுக, தா
னண்ணு முடல முயாசநி யென்ப நவின்ற சிராச, நத்தி
னண்ணு லுருவ மெடுபபருக ருதித்தா ராண்டய வுடலவிடுபபத்
தனனன் கதிாவென ணிலவாய சத்துவ புரளிச சந்தியுமே

(இ-ள) அண்ணல் எண்ணு 10 ஏலவை = பிரமன் (அவமானம்) நீனைக்குங் காலத்து, உயா பிதிராகள கோனற = உயாவாய் பிதிர தேவதைகள் பிறக்க, எடுக உடல விடுத் தான = தானெடுகச் சரீரத்தை நீக்கினன், நண்ணும் உடல அம் உயா சநி என்ப = பொருந்திய ஆந்தச் சரீரமே அழகிய சாயங்கால சந்தியாருமெனது (பெரியோர்) கூறுவர்,

கவினா இராசத்தின் உருவம் எடுபட = சொல்லப்பட்ட இராசத் குணத்திக்குமாபி வடிவத்தைக்கொள்ள, மக்கள் உதித்தாரா = மனுடிகள் தோன்றினா, ஆண்டு அ உடல விடுபட = அப்பொழுதே யந்தச் சரிதையும் நீக்க (அது) தன் அம் கதிர் வெள நிலவு ஆயது = குளிர்ந்த அழகிய பிரகாச முள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையாயிற்று, புலரி சந்திப்பு அதுவே = பிரகாசகால சந்திப்பு அதுவே யாகும்

“பிதாக்க டோனா” என்ப பொதுவாகக் கூறப்படும், உடலின் பரிசுதகளி விளாதுக தோன்றினா என உயத்துணாக இது உயத்துணா வைப்பென்று முத்தி பிதிராகள கெளவிய வாகனா, அல்லா, சோபா, யாபா, அரியமணா, அகிலிவாககா, பொக் கிவா, ஆசியா, கோமபா என்ப பன்மொ விதக்கப்பட்டவாகளாம் சந்தி = ஒருமிடபது பகத காலமும் இராககாலமும் சந்திக்குக காலமாய் அது சாயங்கால சந்தி, பிராந்த காலசந்தியென விருவைத்து பிதிரா சாயங்கால சா விஷம, மலிபா பிராகககால சந்தி பிஷா ப லமடையவராரா “மக்க டுமே யாற்றி வுயிரே - பிறவு முளவே யக்கிளைப பிறடபே ” என்ற தொல்காப்பிய விபிடபடி, மக்களென்ப பிறவா ஐப்பொறி யுணாவே யவனி என பென்பதோர் அறிவும் உடையராய, மு பதபிறனாடி அவப்பவத்தான அளவிற டுடி அறிவொடு புணர்ந்த ஆறே மக்கேட்களும், அக்கிளைப பிறப்புகளுமாம். (உக)

பின்னாந் தாமதம் பிராசத்தமம் பிரியா வருவ மெடு, ததிலு

மண்ண மரக்கா கத்தருவ ரியக்க ரரவம் வளாபூதம்

துணாவி யுதித்த வுபாபறவை மறிமார பகத்திற் றோன்றினவாந்

கொன்னே கமலம், தவன்முக, திற் கொடுக்குஞ் சரபம் தோன்றியதால்.

(இ-ள்) பின்னா = (அதன்) பின்பு, தாமதம் இராசத்தமம் பிரியா உருவம் எடுத் திலு = தாமத குணமும் இராசத் குணமும் ஒன்று சேராத வடிவத்தைக் கொள்ளு தலும், மனதும் அக்கா = நிலை பெற்ற இராககாக்களும், கத்தருவா = கத்தருவாகளும், இயக்கா = பண்களும், அரவம் = சாப்பாக்களும், வளா பூதம் துணவி உதித்த = நீண்ட பதங்களும்கொருங்கித் தோன்றின, உயா பறவை மறி = மேற்செல்லும் பறவைகளும் ஆகின்றம், யாபு அக்கதில் தோன்றின = யாபு முத்தவிய அங்கங்களினின்றும் பிறந்தன, கமலத்து அவன் முகத்தில = பிரம் தேவனது முகத்தினின்றும், கொடுக்கும் சரபம் கொன்னே தோன்றியது = கோபிபொழுது பிறிதற சரபப் பட்சியானது வீரோடும் வெளிப் பட்டது ஆல் இரண்டும் அனைநிலைகள் பறவை = பறத்தலையுடையது

பிரமண பின்னரும் படைக்க நிலைத்து நாமதராசத் குணவுரு வெடுத்திடுக சிறுட் டிக்க வுள்ளும் டோது, ஆற்றொன்று பரிதோன்றியது அக்குல வேகமான கோபம் தோன்றி, அவ்விருளினின்றும் விகாரஞ் சூளாவராயப் பமங்கரம் விளைக்கு மொரு வணைக் கணத்தா தோன்றினா அவாக்களுட் லொ டங் டொறுக்கது, பிரமணமேற பாயக சாரகள் அப்போது ஸ்லா இராஷியங்கள் என்று சொன்னமையால் இராஷ்யா என்றும், ஸ்லா உணர்வெ பெயந்து சொன்ன மையால் யஷ்கர்களெனும் டெயா பெற்றனா பிர மண இயக்கிளைப் பார்த்து அனத்தில வெறுப்பிற்றுச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்க, அவனது தலைமயிகள் ஈனமாய்க் கடிந்து வீழ்ந்து, நீளவுத் தலையினமேல் ஏறின அங்கனம் நகர்ந்து ஏறினமையாந் சாபங் ககன்னவு, ஈனமா மையால் அகிகள் என்றும் பெயர் பெற்ற ஈன அச்சுற் கோபாவேசம் கொண்டு படைத்தறஞ் நீளக்க, கபில நிறமுள்ள பூதங் கள் அநேகம் தோன்றின அதன்பின் அவனது அங்கங்களினின்றும் ஒருவனைக் கணங்கள் பிறந்தனா அவாகா யாழ்நாடிக் கொண்டிருந்தமையாற் கத்தருவர் எனப் பெயர் பெற் றுள்ள பறவைகள் பக்கங்களினின்றும் பிறந்தமையாற் பக்கிகள் எனப்பட்டன மறி பெயந்து கூறினும், செயாநிபாடி, துருவாடி, வெள்ளாடி, பள்ளாபாடி, வரையாடி என

ஊம் பேசுகின்ற கொள்கை சரபாவது பாணைபையுணைப் பெருங்கருகிலும் பாகக ஆதிலி கொண்டு, இரு தலையும் இரு சிறகு ம, எட்டுக் காலும், நீண்டவாறும், கடுஞ்சின் முற, பேராப்புப் பெருகச் சிகக் திணையு மெடுகது மோசெல்லுவதாய் ஓர் பறவை ஆதல் “கனன விரண்டு திருவடிபு கலிநீன் வாழ முகமிரண்டு-கொன்னா நுகரு முருத் திரமுல கொடுபடே ராபபு” எனவருங் காஞ்சீப்புரணச் செய்யுள் எனிக (௨௨)

இருநா எரிததும் களிந்துபுலி யெண்கு மரையொட டகமியுளி
நுருகு பொரினோட டிரைப்பாறி செறியு முழவு மானினொடு
மருவு விலயின கணமுநி, க, மயிர்க்கா நேரமுங் கலிப்பொன்றாய்
வுருவப் பைந்தாக்க கொடிய னைத்தும் வீழறு வீழறு யுதித்தனலோ.

(இ-ள்) ஒரு கூள் இடத்தும் = இரு பாசங்களி லிருந்தும், களிந்து புலி என்கு மரை ஒட்டகப் இவள = யானைகள் புலிகள் கரடிச் சன் மரைகள் ஒட்டகங்கள் குதிரை களும், நுருகு பொரினோடு இரலை=முறையிப் பொருகுகுள்ள கொம்பினை யுடைய மான களும், பளறி=பன்னிகளும், செறியும் உழவு = நெருங்கிய உழத்த நுழிவினை யுடைய எருது களும், ஆனின் ஒடு=பசுக்கூட்டங்களோடு, மருவு விலகலின் கணம் = தித்த = பொருந்தி யுள்ள (முறையை) மிருகசாதிக்குந் தோன்றின், மயிர் கால தோறும் = உரோமம் துவாரம் களி னிடங்க டோறும், கலி பொறைய = டழங்களாய் பாரங்கோ யுடையனவாய், உருவம் பை தா கொடி ஆனையும் = அழகுப் பன்மையும் ஒழங்கு முள்ள கொடி முதலிய தாவர வகைகள் யாவும், வீறு வீறு உதித்தன = வேறு வேறு தோன்றின்

பொரியாவது தகட்டு வடிவாய் யெழுத்துக்களை மீ ரிற்பதாய் உழவு - காரியத் தைக் காரணமாக உபசரித்து கொடுக்க என்மையால் ஒட்டிகளும், தானிய வகை களுங் கொள்ளப்படும் தானிய வகையின — செலு, புலு, வரகு, தினை, சாமை, இறங்கு, தோரை, இராகி, என்னு, கொளஞ், பயறு, உழுத, அவரை, கடலை, அவரை, மொச்சை யென்றும் பதிற்று வகைக் கூலங்களு மாம இனிக் கூலம் பதினெண்வகைத் தெனைய கூத்த நூலாசிரியர், என்ன? “பதினெண் கூலமு முழுவாக் குமிது” என்ற ராகலின் தோறும்—இடப்பன்மைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். (௨௩)

அருமா மறை கொளருநான்கு மகங்கள் சந்தம் பாலனைத்துப்
திருமா லுநிதி, டபமபூத தேவன முகநான கினுமுதித்த
வுரைசெய பூத மனைத்துமிவ்வா றுதித்து முன்னேப் படைப்பதனின
மருவுத் தமது தொழிலதன்றி பிறழா தினிதின வைகினவே.

(இ-ள்) திருமால் ஂந்தி கடய பூத தேவன முகம் நான்கும் = விட்டுணு மூர்த்தியினது நாபி க் கடாகத்தி னின்றும் பிறந்த பிர னது நான்கு முகங்களி னின்றும், ஒரு நான்கு=நான்காய், அரு மா மறைகள் = அரிய சிறந்த வேடுகளு ம, மகங்கள்— யாக்களும், சந்தம் டா = சந்தங்களும் பாலின வகைகளும், அனை தும் உதித்த = (முற னைய) யாவும் தோன்றின், இவ்வாறு உரை பெ பூதம் அனைத்தும் உதித்து=இவ்வுண்மையே சொல்லப்பட்ட பூத பேதங்க ளெல்லாம் பிறந்து, முன்னே டடைப்பு அகலின் மருவு = முறையிப் படைப்புக காலம் தில (தாந்தாய்) கொண்கின்ற, தமது தொழில அதனின் பிற ழாது—தத்தம் தொழில்களி னின்றும் வருவாமல், இனிதின வைகின் = முறைமையாக விருந்தன.

பிரமனது முகங்களுட் கிடுக்கு நோக்கிய முகத்தி னின்றும் இருக்கு வேதமு ம, அக்ஷெட்டோமய என்னும் யாதமுட, காயத்திரி னெழுபு சரிதமும, வெண்பாக ம,

தேறகு நோக்கிய முகத்தி வின்றும் யகாவேதமும், உத்தியம் என்னும் யாகமும், திருட்
புப்பு என்னுஞ் சந்தமும், ஆசிரியப்பாவும், மேறகு நோக்கிய முகத்தினின்றும் சரம வேத
மும், அதிராத்திர யாகமும், சகதில என்னுஞ் சந்தமும், கலிடபாவும், வடக்கு நோக்கிய
முகத்தி வின்றும் அதாவண வேதமும், அபதோர் யாமம் என்னும் யாகமும், அதுட
புப்பு என்னுஞ் சந்தமும், வஞ்சிடபாவும் ஏனையவுந் தொற்றின வெனக் கொள்க. (உச)

பூதப பகுதி யிருடிகளபொ பொருந்து முடலசே ரனேத்தினுகு
மோது நாம பிவைவரினற குணங்க ளுணர விவையனேத்தும்
வேதா கமங்க ளிடைவகுத்தான விரைகொப புளிககு நறுத்தோட்டுத
தாநார கமலப பொருட்டிறையு மொருநான முகபதுத தனிமுதலே.

(இ-ள்) விரை கொடபுளிக்கும் நறு தேரடி = வாசனையை வெளிப்படுத்துகின்ற
கல்ல இசழ்கிற யுடைய, தாது அர கமலம் பொருட்டி உணர்தம் = மகரந்த நிறைந்த
நாமரைப் பூப்பொருட்டின கணிநுக்கும், தனி ஒரு கால முகத்தம் முதல ஏ = ஒப்பற்ற
கானகு முகங்களை யுடைய பிரம தேவனே, பூதப பகுதி இருடிகள் = பஞ்ச பூதங்கள்
அவற்றின் பகுதிகள் முனிவர், டோ பொருந்தம் உடல சோ அனேத்தினுகும் = புக
முமைந்த தேகத்தைக் கொண்ட உயிர்கள் முகலிய யாவற்றிற்கும், ஓதும் நாமம் இவை =
சொல்லப் படுகின்ற பெயராக ளிவை பென்றும், கலின்ற குணங்கள் இவை = சொல்லப்
பட்ட குணங்க ளிவை பென்றும், அனேத்தும் உணர = அவற்றின் சுபாவங்கள் எவ்வாறே
யும் அறியப்பட, வேத ஆகமங்களின் இடை வகுத்தான = வேதாக்கமங்களி லிடத்து விரித்
துரைத்தான என்க.

பகுதி = பூதங்களுக்கு முதலாய்வுள்ள தனந்திரை முதலிபன ஆகமம் = ஆ-
என்பது ஞானமும், க-என்பது மோகமும், ம - என்பது பலகாசமும் எனப் பொருள்
படலால், ஆனமர்க்களுக்குச் சிலஞான சையதிப்பித்து, பலகாசஞ் செயலித்து, மோகந்த
தைக் கொடுப்பித்து எனக்கொள்க அது காமிக முயலாதுள்ள யிறுதியாவன இருபத்
தெட்டுமாம் இவற்றின் வழி தூல உராகமங்களுந், சாபு ஞால் தத்துவப் பிரகாரிகை,
தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத் திரய சீரணயம், போக காரிகை, மோகக் காரிகை, ராத
காரிகை, பரமோக்ஷ சீராசகாரிகை, இரட்டைத் திரயம் என்பவற்றாம் (உரு)

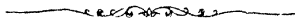
பலவகைச் சிருட்டி புரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அகம் இருவிரும்பம் - ௨௧௯

எ ட்ட ா வ து

தமோகுண சிருட்டி புரைத்த அத்தியாயம்.

ஆதாவது முககுணங்களு ளொன்றைய தாமத குணத்தி வின்றும் தோன்றி
யவற்றை யுணர்த்தும் பாகபாய. தமோ குணம் வடநூல் முடிபு.

அறுதீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய விநீத்தம்.

என்று கூறுந் திருநெடுமா லிருநார் வணங்கி யாழ்முனிவர
குன்றின் சிறு கரமுவெறிந்த கூாவாய வைரப படைக்கடவு
முன்னுஞ் சிருட்டி விரிவனைத்து மீட்டு முரைத்தி யெனத்தொழுவ
ய எல்ல வாரும் புகுந்துள வ மாயன மகிழ்ந்து கூறுவான்.

தமோகுண சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.   கடுங்

(இ-ள்) யாழ் முனிவன் = (மகவி பென்னும்) வீணைபு யுடைய நாரத முனிவரும், குன்றின் சிறகா அற எறிந்த மலைகளின் சிறகுகள் அறுமபடி பெறிந்த, கூர்வாய் வரைய டடை கடவுள் = கூரிய துறியை யுடைய குலிச்சுயுக்ததைத் தறித்த இத்திராஷ்ட, என்று கூறும் நெடு திருமால் இரு தாள வசைகடி = என்றிவ்வாறு சொற்ற நீண்ட (வடிவுடைய) கூர்மூர்த்தியின் இரு திருவடிகளையும் பணிந்து, துணைம சிருட்டி விரிவு ஆனதும் = நெருங்கிய (தமோகுண) சிருட்டியின் விரிவுக் ளெவற்றையும், மீட்டி உரைத்தி என தொழுவம் = பின்னரும் (கைகபட்டு) கூறியருள்வை யென்று வணங்கிப் பிரார்த்தித்தலும், மன்றல கமழும் பசு துளவம் மாயன் = வாசனை வீசுகின்ற பசிய துழாய் மலைபையணிந்த திருமால், பகிழ்ந்து கூறுவான் = (மன்ன) களிக்காது சொல்லத் தொடங்கினான் என்க.

சிறகா போலி ஓர்காலத்தில் மலைகள் அசுராகடகு இடங்கொடுத்து நெறபற்றது சென்று உயிரகர யழித்தது நோக்கிய இத்திராஷ் அவற்றின் சிறகுகளை யறிந்தனன் என்ற பத சரித்தம் குலிசாயுதம் கூரிய தாறு வாயின் யுடையதாகலின் “கூர்வாய் வரைய டடை” என விசேடித்தான் (க)

எழுகீக் கழ்நெடி டியாசிரிய விந்தம்

வள்ளவாய்க் கரலத் தவிசினமீ துறைந்து மறைவின் யாழிநா வசவன் நெள்ளிதிற நெறிந்து படைத்தபல லுயிரு மல்கிடா தொழிந்திடுந் செயலா லுள்ளமா நூந்து தமோகுணம் புதைப்ப வுரையளித் திருத்தல மென்னுள் மெள்ளிரா சதஞ்சுத் துவருண மேவத் தமோகுண மகன்றது விரைவின்.

(இ-ள்) உள்ளம் வாய் கரலம் தவிசினமீது உறைந்து = விண்ணம் போன்ற வாயினையுடைய தாமரை மலரச்சுநிலைக ணிருந்து, மறை விடையாடு ம் நா வசவன் = வேதாந்தியயன் வீனாபாடலைச் செய்கின்ற ராவில் வல்லவனாகிய பிரமணுவன், நெள்ளிதின் தெறிந்து படைத்த பல உயிரும் = செளிவாக வாராயம் தறித்து சிருட்டித்த பல ஆனமவாக்கங்களும், மல்கிடாது ஒழிந்திடும் செயலால் = பெருகாது குறைக தொழிபு தன்னையால், உள்ளம் மாறாது = மனவருத்தமுற்று, தமோ குணம் புதைப்ப = தாமத குணமானது மூட, உரை ஆகிந்து இருத்தலும் = பேசுசொறு இருக்குதலும், என்னால் = என்று அருளினால், இராசதம் சத்துவம் குணம் மெள்ள மேவ = இராசத் தாத்துவிக குணங்கள் சிந்து சிந்திதாகப் பொருத்ததலும், விரையின் தமோகுணம் அகன்றது = சிக்கிரமாகத் தாமதகுணம் (அவ்விடமி) பிரிந்து மெள்ள = தொகுத்தல் விகாரம் (உ)

விரைவின் வினகன்ற தமோகுணம் வேற்கட் பெரிவையும் புருடனுமாக வருவமெய் தியுதப் புருடன் வொம்பாவ மொண்டுவதல் பதிகொலை வரவ மருமறைக கிழவன் தானுட லிருக குகலு மவற்றினோ கூறு வருசுவா யம்பு மதுவொரு கூறு மகிழ்ச்சு ரூபையா னதுவே.

(இ-ள்) விரைவின் அகன்ற தமோகுணம் = விரைவாக விட்டு நீங்கிய அத்தாமத குணமானது, வேல்களை தெறிவையும் புருடனும் ஆக உருவம் எய்தியது = வேலாயுதம் போன்ற விரிகளையுடைய பெண்ணும் ஸ்ரீராமாக இரண்டு வடிவங்களிட பொருந்திற்று, (வடிவவடிவங்கள்) அ புருடன் வொம்பாவம் = ஆந்தர புருடவடிவம் பாவ மெண்டிடும், ஓள துதல் டடு கொலை வடிவம் = அழகிய நெற்றியினையுடைய செவ்வடிவம் அழிந்ததாசிரிய கொலை யுருவ ரெண்டிடும், அரு மறை கிழவன் தன் உடல் = அரிய கெதங்களுக்கருத் தலைவனாகிய பிரமனது சீரீரம், இரு கூறு அச்சுதுட = இரண்டு பாகமாகுதலும், அவை

நின் ஓர் சேறு" ஆவ்விருவகைப் பாகத்துள் ஓர் பாகம், வரு சுவாயம்பு மறு = முதலிற் றோன்றிய சுவாயம்பு மறுவாயிரறு, ஒரு கூறு மகிழ் சதநூபு ஆனது = ஒருபாகம் யாவ றாலும் விரும்பப் படுகின்ற சாதாரணப் பெயரும் பெண்ணாயிற்று

பிரமண விரட்டி சீங்கிய சூரமது குணமாவது ஆணவடிவு மபென் வடிவு மாப்த் தோன்றிற்று அவற்றான ஆண வடிவு பாவ மெனவும், பெண வடிவு கொலை யெனவுரு சொல்லாட்டு பிரம ஆடலமு ம் ஒரு கூறாயின அவற்றான் ஒன்று சுவாயம்புவ மறு வாகவுப, மறறைபது சதநூபு எனவும் பெண்ணாகவுப் தோன்றியது (ங)

குங்குமம் துணைத்து விற்றவடங் கிடந்த குவிமுலைக் கொடிச்சுத ருபை யங்கணமா ஞால முழுயது மனிகஞ்சு சுவாயம்பு மறுவினை யிலானது பங்காநில பிரிய விரதனை புலகம் பரவுமுத நானபா தனைச்சொன மங்கைநற் பிரகுதி சிறந்த வாசுதி யிவாநமை வயிறுவாய்த தன்னால்.

(இள) குங்குமம் துணைத்து விற்ற வடங் கிடந்த = குங்குமம் பூசப்பட்டது. விற்ற சந்திரனைப் போன்ற முதுகு மாலை நகம் விரகம் = பெற்ற, குவி முலை கொடி சுத ருபை = திரண்ட தனங்களை யுடைய பூங்கொடி போன்ற சதநூபை யென்பவள், அம் கண பா ஞாலம் முழுயதும் அளிக்கு ம் = இட மகன்ற பெரிய நில வுலக முழுவுதையும் பரி பாலம் நட்செய்பா மின்ற, சுவாயம்பு மறுவினை ஆணைத்து = சுவாயம் மறு வென்னும் ஆர சனைக் கூடி, பங்கம் இல பிரிய விரதனை = குழை மிலலாத பிரிய விரதன் என்பவனையும், உலகம் பரவு ம உத்தான பரதனை = உலக நூத புதுபட்டினின்ற உத்தான பரதன் என்பவ னையும், சொல் மங்கை நல பிரகுதி = சொல்லப் பட்ட பெண்களாயிய நல்ல பிரகுதி, சிறந்த ஆகாதி இவா தபமை = ஏற புகை யுடைய ஆகாதி யெனவு மிவாகையு ம், வயிறு வாய்த் தன்ன = வயிறற்ற தரித்து வானுள்ள

சதநூபை யானவள் சுவாயம்பு மறுவினை மணஞ்செய்து, பிரிய விரதன் உத்தான பரதன் எனவும் இரு புத்திரையாம், பிரகுதி ஆகாதி யெனவும் இரு புத்திரிகளையும் பெற்றான் என்பதாம் சுவாயம்பு பிரம ஆமசமும, சதநூபை சரசவதியி னம்சமுமென்ப.

தழலுயிர்த தொளிறு பரிதிவேன் மதுப்பிர குதியைத் தக்கனாக களித்தா னாகுகண பங்கு மருபின் றுலையா கூதியை ருசியினாக களித்தான் மொழியுமா கூதி ருசியினாக செஞ்சன் தகவிலை முறையினி லீன்றா தாரா மொழியெறிக் கிலையைய வயிறற்றினாட வோயிசு கியாரமா பன்னிருவரான்கிதிற

(இள) தழல் உயிர்து ஒன்று பரிதி வேன் மது = அக்கிலிபைக கக்கிப் பிரகாசித் தின்ற சூரியனை நிகர்த்த வேல்வடிவாகக் கையெறிய சுவாயம்பு மறுவென்பவள், பிர குதியை தக்கனாக அளித்தான் = பிரகுதி பென்பவளைத் தக்கனாகக் (விவாகஞ் செய்து) கொடுத்தான், அழகு கண பங்கு ம் = அழகானது குழையிருக்கப் பெற்ற, மருபு இளம் மூலை ஆகாதியை = (யானை) கொம்பு போன்ற இளமையாயிய தனங்களை யுடைய ஆகாதி யென்பவளை, ருசியினுக்கு அளித்தான் = இருசி பென்பவனுக்கு (விவாகஞ்செய்து) கொடுத் தான், மொழியும் ஆகாதி = சொல்லப்பட்ட ஆகாதி பென்பவள், ருசியினுக்கு = இருசி பென்பவளைக் கூடி அவாறும்கே, எச்சன் தகவிலை முறையினி லானாரன் = எச்ச சென் பவனைபுற தகவிலை யென்பவனையும் நிரையாகப் பெற்றதன், ஒழிவு இல தகவிலையள வயிறு இடை = நீங்காத விலலாத தகவிலை யென்பவளின் வயிறற்றி னிடத்தே, வேள்விக்கு = எச்சன் எனவனுக்கு, யாமா பன்னிருவா ஆண்கி உத்திரார் = யாமா ஆகிய பன்னிரு குமாரர்கள் அட்பொருட்கே தோல் திளை

தமோகுண சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.   கருக

மதுவரசு தன் புத்திரிகளுட் பிரதிபைச் சககூறுகது, ஆகூதிபை இருசியெனடவனுக்கு ம விவாகு செபகனன ஆகூதி இருசியென வ நேருதி சோகது எச்சன என்னும் புத்திரனாயும், தககினை பொன்னு ம புத்திரியைப் புடெய் வள தககினை பொன்னு தன்னுடன் பிறந்த எச்சோபே சோகது, பாமா வகிய பன்னிரு புத்திரனையும் பெற்றுள என்பதாட ஒன்றி வேலு என இப்பத்துக்கொளக

ருசி தககினை யென்னும் வட சொற்கள் இருசிய, தககினை யென, திரிபு நின் தன கண்டி தல=தூங்குதல், பெயர் வேளி வீடுதல் வேளி பென வும பரிபாய நாம தால் எச்சன என்று கொள்ள படடது. சககினை பொன்னு தன்னுடன் நேன நினைப புனாபத்து புண்ணிய புமி வழக்காகவிட குற்றம் பெறக அபனை ஆங்குரு நாட்டுறைபவரோ பொழுதின யாப்பா லாடேடி சேடிவடாக தோன்றித் தூங்க விழை விழபுணர்வ ரவாகருச் செய்வத் தருமலாக ஞநவமுறும் கவியுப காயும்' என்று கந்தபுராணச் செய்யுளாடும் அதிக (இ)

ஆங்கவா சிறந்த சுவாயமபு மருவின கால ததி லமரதா யுறந்தா வீவகுபல கேளவித் தக்கனன மனையாம பிரகுதி வேலவி ந தொரித கோயகரும பிதையசு சணங்குபு தலலாக குவிமுவி நிபுழலைபடுணைதமோட் புவகுமுத செய்வா யோரது நானகு புதலவிபாப பயி நன ளனமே

(இ-ள்) ஆங்கவர் = சொல்லப்பட்ட என்னிருவர்களுட, சிறந்த சுவாயமபு மருவின கால தில=மேனையுடைய சுவாயமபு மருவின காலத்திலே, ஆமர ஆய் உறை தா=தேவர்களா யிருத்தார்கள, பல சேள்வி வீங்கு தக்கன நல மனை ஆம=பல கேளவியறிவிலே மிகுந்த தக்கனது நல்ல மனைவி யாகிய, பிரகுதி = பிரகுதி பொடவள, வேலகிடடது ஒளிர் கண = வேலாயுதங்கனிந்து விளங்கிற போன்ற கண்களையும், கோங்கு அருப்பு இடை அசணங்கு புத்து அலாநக - கோங்கு முன்கமினித்தது அநதத் தருமலானது படாந்து விளங்கிற போன்ற, குவிமுதி இளமுலை = திரண்டு தோன்றும் இளமையாகிய தனங்கடையுட, பனை சோள மருகிலபோன்ற தோளினையும், பு குமுலை=பொலிவாகிய சூடதலையும், செய்வாய=செய்த வாயினையும் உடைய, ஓர் அது நானகு புதலவிபா பயிநனன=இருபது நானகு புத்திரிகளைப் பெற்றன

முற கூறு படட தககினை வயித்தி பிந்த டனலிருவர்களாகிய யாமரும சுவாயமபு மரு காலத்திம தேவரா யிருந்தன தக்கன பனைவியான பிரகுதி இருபத்து நானகு பெண்களைப் பெற்றன அவர்கள் பெயராவன -சீரதை, இலக்குமி, திருதி, துட்டி, புட்டி, நேதை, கிரியை, புட்டி, இலச்சை வட்சாநதி, சாதி, பொதி, கியாதி, சதி, சமபுதி, மிருதி, வீதி, கரை, சந்தி, ஆரூரைய, அருபுதி, சுவாகை, வசுதை யென்பவர்களாம். தககினை என்னுமொழி தக்கன என்னுட (ச)

அனையரி சிதந்தை யிலக்குரி திருதி துட்டி நத புட்டியாம நேதை நினைவருய கிரியை புத்திராண வபுந சாநிவாந் சித்திந் சித்தி யெனவொரு பதினமுன் தரிமந்த மறைபுக விரிமுலை மகளிரை யிலங்கு களைகமுத மரும களித்தன னவருய கவிலப்பெறு புதலயை யுயிர்ததா

(இ ள்) அனையரில்=அபவண்களுள், சாநிவாநி இலக்குமி திருதி துட்டி =சீரதை இலக்குமி திருதி துட்டி, நல புட்டி=நல்ல புட்டி, ஆம மேலை=அழகுப மேதை, கிணவு அரு கிரியை = நேதைய கரிய கிரியை, புட்டி நான வபு சாநதி = புட்டி இலச்சை வட்சாநதி, வாழ் பொதி = வாழ்வின் யுடைய பொதி, நல பொதி என்=நல்ல பொதி என்று

சொல்லப்பட்ட, ஆரிமது மழைகளை இளமுலை = செவவியுட மது - புழளை குளிமையாகிய கண்களையும் இளமை நெருந்திய தனவகையு முடைய, ஒரு பதின மூன்று மகளிரை = பதின மூன்று பெண்களையும், இலங்கு கிணை கழல் தருமன கு ஆளித்தனை = விளங்கா நின்ற ஒலியை யுடைய வீரகங்கலை யணிந்த தருமனுக்கு (மனைவிமாராக) கொடுத்தான், ஆனனவரும் = அப்பதினமூரும், கவின டெது புதலவரை உயிர்த்தான் = ஆழ்ந்தை கொண்ட புத்திராகளை பெற்றனா.

தககணுவை தன் புதலவியர்களுள், பதினமூன்று கன்னியாகினை தருமனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான், அவாகூறும் புத்திரரைப் பெற்றார்கள எனபதாம். அவற்றை வஞ்சு செய்யுட்களா னறிக வபுச், சாந்தி எனக் கொள்வாருமளா (எ)

மந்தைய வியாதி பிருகுவை யனை தாள சதியினை யுருத்திரன் மணந்தான் னுற்ற சமபுதி மரீதியை யடைந், தான பிருதியை திராவுட னுற்றதான குறத்தில் பிரிதி புலத்தியாப புலநதாள புலகனற் கமைமணம் கூடநதாள சொற்றசந் நதியாக நிரதுவேட்டனத திரியந் குயயைத் தோயநதாள

(இ-ள்) மந்தைய வியாதி = மந்தைய வியாதி பெண்பவன், பிருகுவை அனைத் தான் - பிருகு என்னும் முனிவரை பண்ட செய்தான், உருத்திரன் சதியினை மணந்தான் = உருத்திரமூர்த்தி சதியை எப்பவிக கூடினா, உற்ற சமபுதி பரிசியை அடைந்தான் = அழகமைந்த சமபுதி பெண்பவன் பரிசி முனிவரைச் சோந்தான், மிருதி அந்நிர உடன் உறைந்தான் = மிருதி பெண்பவன் அகநிரா என்னு முனிவரோடு வாழ்ந்தான், குறத்தில் இல் பிரிதி புலத்தியா புணர்ந்தான் = குறத்தில்லாத பிரிதி பெண்பவன் புலத்தியைக் கூடினான், புலகன் லக் கமை மணம் கூடநதான் = புலகமுனிவா லக் கமை பெண்பவனை விவாகஞ் செய்து கனி கூடந்தான், சொற்ற சந்நதியை நிரது வேட்டனன் = சொல்லப்பட்ட சந்நதி பெண்பவனை நிரது வெண்பவா பண்ட செய்தான், ஆபிரி அருகுப்பை நோயநதான் = அத்திரி முனிவா அருகுப்பை பெண்டவோ தழுவினா

வமிருதி, சந்தை, என்னும் வடசொற்கள் மிருதி, கமை பெணத் திரிந்து நின்றன உருத்திரன் என்றது அருபகக் உருத்திரனை பென்க. (அ)

கன்னியம் தமரி னருந்நதி தனனைக் கடிமணம் புரிந்தனன் வசிட்டன் தாள் வன்னியைச் சுவாகை யனைநதான் பிதிக்கள் வசந்தையை யினிதினினமணன் முன்னம் யானுரைத்த தருமநெய வத்தினை மனையா மொரு பதினமூன் மருவாந் தமபின் முகிழமுலைச் சிரத்தை யடக்கருங் காமனை யுயிர்த்தான்.

(இ-ள்) வசிட்டன் = வசிட்ட முனிவர், கன்னி அக் கடிபின் அருந்தி தனனை = அழிபாத அழகிய கடிபின் யுடைய அருந்தியை, கடி மணம் புரிந்தனன் = புதுமை யாகிய மனைய செய்தான், சுவாகை வன்னியை அனைந்தான் = சுவாகை பெண்டவன் அகநினியைச் சோந்தான், பிதிக்கள் வசந்தையை இனிதின் மணந்தான் = பிதித்தேவர்கள் வசந்தை பெண்பவனை யன்போடு கலயணஞ் செய்தான், யான் முன்னம் உரைத்த தரும் தெய்வத்தின் = யான் முன்னாக கூறிய தருத்தேவனுடைய, மனைவியா அம் அ ஒரு பதின மூன்று லலார தமபின் = தேவிமாராகிய அந்தப் பதினமூவள்ளும், முகிழ் முலைச் சிரத்தை = அருப்பிய தனக்கின் யுடைய சிரத்தை பெண்பவன், அடக்க அரு காமனை உயிர்த்தான் = அடக்குதற் கரிப காமன் எனபவனைப் பெற்றான்

வலிட்டன் என்பது வசிட்டன் என்றயிற்று ஐம்புலன்களையும் தனவசப் பட்டுத் தினவன், ஞானத்திற் சமிகொண்டிருந்தவன் எனப் பொருள் கூறுப. கடிமணம் சிரப

தமோருண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாயம். கசு க

பாகிய மணம் எனவும் பொருள் சர என்னும் உரிய சொல் அப்பொருள் படுதலை “கடியென கிளவி” எனனும் தோல்கூப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக. “அந்நலா” என்பதனை அம் நல்லா என்ப பிரித்துக் கோடலுமாகம் (க)

அருளிலக சூழிவெஞ் செருக்களை யீனாறு டிருநிலை நியமனை யளித்தாள் பொருவறு துட்டி மகிழ்ச்சியை யீந்நாள் புட்டிலோ பதனைப் பெற்று டருட்டித் தமேதை சுபனறனை யளித்தாள் கிரியைநற சமனையத் தமனை யரிதினிற பயந்தாள் புத்திறப் போத என்பிர மாதனை யளித்தாள்.

(இ-ள்) அருள் இலகசூழி=கிருபையினை யுடைய இலகசூழிதேவியானவள், வெம் செருக்களை என்னுள்=கொடிய அகமாகாரனைப் பெற்றாள், திருநிலை நியமனை அளித்தாள் = திருநிலை யென்பவள் நல்ல நியமனை என்பவனைப் பெற்றாள், பொரு அறு துட்டி மகிழ்ச்சியை நந்தாள் = ஓய்விடலாத துட்டி யென்பவள் தருக்கன் என்பவனைப் பெற்றாள், புட்டி லோபத்தனை பெற்றாள் = புட்டி யென்பவள் உலோபன் என்பவனைப் பெற்றாள், புத்திறுமேதை சுபன் தனை அளித்தாள்=கீர்த்தியை யளிக்கின்ற மேதை யென்பாள் சுபனைப் பிரசவித்தாள், கிரியை = கிரியை யென்பாள், நல சமனை அ தமனை அரிதின பயந்தாள் = நல்ல சமனை என்பவனையும் அருந்தகைய தமன் என்பவனையும் அருமை யாகப் பெற்றாள், புட்டி=புத்தி யென்பாள், நல போதன் அபவிரமாதனை அளித்தாள்=சிறந்த போதன் என பவனையும் அபவிரமாதன் என்பவனையும் எனாள் இன-சாரியை (க)

நாணயன் விநயப் பயந்தனள் வபுவு நன்விவ சாயனை யுயிரித்தாள் மாணொழித் சாந்தி கேட்கனை யீனாறு வாணித்தி சுகனறனை யளித்தாள் காணவருஞ் சீர்த்தி யசனறனைப் பயந்தாண் முன்னவள் பயந்திரி காமன பேணரு மகிழ்ச்சி தடவு ளாணந்த நிருவரை யுயிர்த்தனள் பின்னை.

(இ-ள்) நாண் = நாண் என்பாள், நாண் விநயன் பயந்தனள் = நயன் விநயன் என்பவரைப் பெற்றாள், வபுவும் நல விவசாயனை உயிர்த்தாள்=வபு என்பாரும் நல்ல விவ சாயனைப் பெற்றாள், மாண் எழில் சாந்தி கேட்கனை என்னாள் = மாட்சிமைமாயிய ஆழிவினை யுடைய சுசாமியென்பாள் கேட்கனை என்பவனைப் பெற்றாள், வாண் சித்தி சுகன் தனை அளித்தாள் = மேலாய சித்தி இடையினைப் பெற்றாள், காண் வரும் சீர்த்தி=அறிதற்குரிய சீர்த்தி யென்பவள், யசன் பன்ன பயந்தாள் = யசன் என்பவனைப் பெற்றாள், பின் = பின்பு, முன்னவள் பயந்திரி காமன் = முன்னவளான சிரத்தை யென்பவள் பெற்ற காமன் என்பாள், பேண அரு யசிறச்சி=விரும்பற்கரிய மகிழ்ச்சி, உள் தடவு ஆனந்தன் இருவரை உயிர்த்தனள் = உட்கொருந்திய ஆனந்தனை ஒரு சொல்லப்படா நின்ற இரு வரையும் பெற்றாள் வபுசு-எனவும் பாடபேதம் (க)

கருதரும் பாவன் கொலையினை மணந்து வஞ்சமாம் கன்னியைப் பொய்யா மருமக வினையாக் களித்தனன் பொய்யோன் வஞ்சனை தன்னொடு மனைநடு வெருவரு நிரய ரென்னுமைத் தரையும் வேடினை மாயையென றோறு மிருமக ளிரையு மளித்தனன் மாயை புயந்தறிஇ மிருத்தனன் தனனை.

(இ-ள்) கருத அரு பாவன் = நிரந்தற்கு மொண்ணாத பாவன் எனனும் புறடன், கொலை யினை மணந்தது = கொலை யென்னும் பெண்களைச் சேர்ந்து, வஞ்சம் ஆக கன்னியை = வஞ்சகமாகிய பெண்ணையும், பொய் ஆம் அரு மகவினை ஆகவு அளித்தனன் = பொய் ஆகிய (நன்னம்) இல்லாத புத்திரனைப் மப்பொழுதே பெற்றாள், பொய்யோன் வஞ்

சனை ஓடும் அணைந்து=பொய்ப்பாள் என்பான் வஞ்சனை பென்னும் பெண்ணேறிஞ்சோந்து, வெறு வறும் நிரயா என்றும் மைந்தரையும்=பயமுண்டாகும் நகரா என்னும் புத்திரரையும், வேதனை மாயை என்று ஓதும் இரு மகளிரையும்=வேதனை மாயை யென்று கூறபட்டிருக்கின்ற இரு புத்தவியரையும், அளித்தனன் = உண்டாக்கினான், மாயை புயம் தழீ மிருத்தா னன்றன் =மாயை பென்பாள் (நிரயர் என்னும் புருடரது) தோள்களைச் சேர்ந்த மிருத்துக்களைப் பெற்றாள் தழவி என்பது தழீ யென விகாரப்பட்டது

நிரயா என்றது ஈண்டு நரகங்களைப் பெனக் அவையாவன —கோரம், தீழ்க்கோரம், அதிகோரம், அதிகீழ்க்கோரம், தரளாதரம், பயாங்கம், காளராத்திரி, பப்போற்கடம், சண்டம், மகாசண்டம், சண்ட கோலாலம், சண்டதரம், சரோருகம், சலசலி, வீம்பு, வீமவீடணம், கரளம், விகரளம், குலிசம், முக்கோணம், ஐங்கோணம், தீர்க்கதரம், ரிவாத்தம், எழுகிலம், எட்டிலம், மாயை, தீர்க்கவொளி, இரௌரவம், மகா ரௌரவம், தம்மம், அதிசீநம், அதிவொய்ம், தீக்கணம், அம்போசம், சஞ்சிவம், சட்டம், விலோமம், கட்டக்கடம், தீவிரவேகம், கராளம், விகராளம், பிரகம்பம், கமலம், விகாரமுகம், கருமபாசம், பிரமருத்தனம், ருசிமுகம், நேமிகாதகம், பீடணம், சூடப்பிரகம், அநிபாகம், கிரகசம், அதிதாருவம் காரம், இரத்தச சீகருழி, சப்பருத்தம், கிரது, நிரபு, உசுவாசம், ரிசுவாசம், தீர்க்கம், நாத்த, சுடபிரவாகம், பிரவகணம், கானம், அதிகிரகம், குபீரம், நகிரககியம், கட்டாவம், புருசகுழி, அமேததியம், அப்பிரதிகம், உண்ணிந்தானம், தாருணம், சங்கடம், வித்தரம், விகடம், வைதரணி, ஏகபாதம், கணிதாமம், பூரணம், அதிதாலவம், முத்திரகபம், மலகபம், தாலவனம், துயரம், கசமலம், சமலமலம், ஆலகலம், மிதவிரும, விதாதம், இயமானகம், திரிபாதம், ஏகபாதம், அவீசி முதலிய விரிப்பம் இருபத்தெட்டுக் கோடியெண்ணாவம் (கஉ)

சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயந்திட்டசுபரைத் துக்கரைப் பயந்தாளல்லசெய மிருத்து நோய்நரை துன்பம் வெகுளிபட்டடிமையரையளித்தாளொல்லையிற் சுருக்கித் தமோகுண சிருட்டி யுரைத்தன னெனவருள் சுரந்து மல்லிடு துணிதோள் வாலிமார புருவ வடிக்களை பணித்தவ னுரைத்தான.

(இ-ள்) சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயந்திட்டி = சொல்லப்பட்ட நிரயா என்னும் புருடர்களை வேதனை பென்பாள் புணர்ந்து, அசுடரை துக்கரை பயந்தாள் = அசுடரதுக்கரை என்டவரைப் பெற்றாள், அல்ல செய மிருத்து = துபத்ததம் செய்கின்ற மிருத்து வெனவள், நோய்நரை துன்பம் வெகுளி பட்டடிமையரை அளித்தாள = பணிநரை துன்பம் கோடமுதலிய கீழோரைப் பெற்றாள், ஒல்லையில = விரைவாக, தமோகுண சிருட்டி சுருக்கி உரைத்தனன் என = தமோகுண சிருட்டியைத் தொகுத்துக் கூறினான் என்று, அருள் சுரந்து=இருபது மிருத்து, மல இடு திணி தோள் வாலி மாபு உருவம்=மறடோர செய்பு மலிய புங்களை யுடைய வாலியின் நெஞ்சினைப் பிளந்து செல்ல, வடிக்களை பணித்தவன் உரைத்தான்=கூபையாகிய அம்பனைச் செலுத்திய திருமால் கூறியிருளினா எனக்.

மலபுத்தாவது சமரிபாதம், அவதூதம், பிரகேசபணம், முட்டி, லேலிபாதம், வச்சிரபாதம், டாதோகதூதம், பிரமிருட்டம் என எண்கைக கரணங்களானுஞ் செயயாபடுவது அவதூதம் சமரிபாதம் என்பது முதலிடு கரயபித்ததுப் பஞ்சாப போடுவது அவதூதம் என்பது புறக்கைபாற கீழே தள்ளுவது பிரகேசபணம் இழுத்து வீழ்த்துவது முட்டி என்பது கையினை முட்டியாகப் பிடித்து இடித்தலாம் லேலிபாதம் முழங்கையினாலும் மணிககட்டுகளாலும் இடிப்பது வச்சிரபாதம் கைகளின் ஓரங்களாலும், மத்திமை அநாமிகை பென்னும் விரல்களின் னடுவே அங்குட்ட விரல வைத்த முட்டியி

நூலும் இடிபட்டது பாதோத்தாதமாவது காலினும் தூகி யெறிவது பிரமிருட்டம் என்பது உடம்பு முழுதினும் இறுகப் பிடித்து விழுந்தி யுழைக்குவது வாலிமாப்பு உருவ வெய்தமையாவது, திருமால் இராமாவதார மெடுத்தகாலத்துச் சூரிய சூமாரணை சுகிரீவனது அரசையும் தூரத்தையும் கவரந்து துன்பம் விளைத்திருந்த வாலியை வதைத்தற்கு வாளியேவிய சரிதபாடம் அதனை “எடுத்தப டாரிடை பெற்றவாம் பற்றியென நிளவல்-கடித்து லுத்தினும் கழுத்தினும் தன்னிரு கரங்கண்-மடுத்து மீக்கொண்ட வாலிமேற் கோலொன்று வாங்கித் - தொடுத்து நானொளி தோளிறுத்த இராமகவன துரந்தான்.” எனனும் இராமாயணச் செய்யுளானும் அறிக

(கூட)

தமோகுண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாய முறற்றது

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௩௩

ஒன்பதாவது

அரியயன் வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

எழுதீக் கடிநேடிவடி யாசிய விருத்தம்

அஃதாவது சிகண்ட ருத்திரரூபத்தி பிரசன்ன மாதலும், திருமாலும் பிரமணு தத்தம் விருப்பின்படி வரத்தை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பாக்கமாம் அரி = சத் துருக்களை யாழிப்பவன், அடிப் பிடாகளைத் தாழ்பவன், திருமால் வரம்=மேலாய் பேறு.

காலமும் காலத் தளையுங் கடந்து கருத்தளர் தறிவரும் பொருளாய் மூலமா மீசன் மலரய னுதலி னுதித்திடும் புதுமைபென முகுத்தன் கோலமா ருந்தி மலரயற் பயந்த கொள்கையென சொல்கென்ப பசும்பொற் சோலைவா யுறையும் கடவுளையாழ் முனிவன் கேட்டலு மாயவன் சொலவான்.

(இ ள்) காலமும் காலத்து அளவையும் கடந்து = கால தத்துவத்தையும் அதன் கூறுபாட்டையுங் கடந்து, கருத்து அளந்த அறிவு அரு பொருள் ஆய் = மனத்தினால் அளவை செய்தும் அறித கரிய பொருளாகியும், மூலம் ஆம் ஈசன்=மூலகாரணமாகியும் விளங்கா நின்ற உருத்திரேசுவர், மலர் ஆயன் துதலின் உதித்திடும் புதுமை என= தாமரை மலரினமேல் இருக்கும் பிரமனது நெறியி னின்றும் தோன்றிய அற்புதம் என்னே ? முகுத்தன் = திருமால், கோலம் ஆர் உந்தி மலர் ஆயன் பயந்த கொள்கை என = அழகு நிறைந்த (தமது) காவிக் கமலத்தி னின்றும் பிரமனைப் பெற்ற தன்மை யெனனை, சொலக என = சொல்லி யருள்க வென்று, பக பொன் சோலை வாய உறையும் கடவுள்=பசிய பொன் மயமான (கற்பகதருச) சோலைவினிடத்து வீற்றிருக்கின்ற இரதிர னும், பாழ் முனிவன்=யாழாசிரியராகிய நாரதமுனிவரும், கேட்டலும் = கேட்குதலும், மாயவன் சொலவான்=கூடமழாத்தி கூறுவா ராயினர் என்க

(௧)

உலகமோர் மூன்று மிடிந்துபா நூகு மூழியி னிறுதியி னேங்கு மலைபுரண் டன்ன வெறிதிறை புரண்டு மறிதரும் வாரியி னுப்ப ணலாகதிப் பரிதி யாயிர மெழுந்தாங் கவிராமணிச சூட்டரா வணையிற் கொலைமுத்தொழுதுநேமியந்தககைக் கொண்டல்கண்டுயின்றதையனே,

(இ - ள்) ஓர் மூன்று உலகமும் இடிந்த பாழ் ஆகுந் னுழி இறுதியின் = ஒப் பற்ற திரிலோகங்களுஞ்சரிந்து அழி வெய்துகின்ற னுழியாகிய கடைக காலத்தில், ஓங்கும் மலை புரண்டு அனன=உயர்ந்த மலைகள் புரண்டாற்போல, எறி திற புரண்டு மறிதரும் வாரியில் நாட்டன = (மணிகளை) வீசிய ஆலைகளானவை புரண்டு விழுகின்ற பிரளயசலத் தின் மத்தியில், அலர் கதிர் ஆயிரம் பரிதி எழுகதாங்கு=டாங்க கிரணங்களை யுடைய ஆயிர லஞ் சூரியர்கள் உதயஞ் செய்தாற்போல, அவர் மணி சூட்டு அரா அணியின் = பிரகாசிக் கின்ற இரத்தினங்கள் வாய்ந்த உச்சித்தலைகளை யுடைய சேட சயனத்தில், கொலை பழுத்து ஒழுகும் அம் மேயி தடம் கை கொண்டல = கொலைத்தொழில் முதிர்ந்து விளங்கும் அழகிய சக்கராயுதத்தை யேந்திய நீண்ட கையின் யுடைய நிலமேக மானது, கண் துயின்ற து= அறி துயில் செய்தது

இன ஐ-சாரியை அன்று-ஏ அரைநிலைகள், கம்பமுடிவில் வந்த பிரளய சலமத்தியில் அனந்த சபனத்தினமீது திருமால் அறிதுயில் செய்தனா என்பது கருத்து கொண்டல போன்றனாக கொண்டல என்றது உவமவாகுடைய கொண்டல=நீர் கொள்ளுதலை யுடையது ஆங்கு என்பது “உலக முவாய் வலனேர்பு திரிசுரு - பலாபுகழ் ஞாயிறு கடற் கண்டாகு” என்றது போல உவமப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.

பாசடைத் துளவம் துயல்வரு தடநதோட் பண்ணவ னுய்தியம் தடத்தி னேசனை யொருநா நகனாறுநீன போய்வி யொள்ளி, நாயிரம் விரிந்தது, தேசுறு கதிரோ ராயிர மெறிக்குரு சேட்டிளம் பரிதியிற் பொலிந்து மூசுவன டரற்ற முருகுகொப் புளிகுரு முள்ளரை முளரிபூத் ததுவே.

(இ-ள்) பசு அடை துளவம் துயல்வரு தடம் தோள் பண்ணவன்=பசுமையாகிய இலைகொண்டு முற்றிய துழாய்மலை யசைகின்ற பெருந்த புயங்களையுடைய திருமாலின்னது, அம் உயி தடத்தின்=அழகிய நாபியென்றை தடாகத்தின்கண், ஒரு தூறு ஓசனை அகன்ற நீண்டி ஓங்கி = நூறு யோசனையளவு பருந்தும் நீண்டியாகதும், ஓன் ஆயிரம் இடம் விரிந்து=ஒளி பொருந்திய ஆயிரமிதழகளை மலாத்தி, தேசு உறு ஓர் ஆயிரம் கதிர் எறிகுரு=விளக்கமுடைய ஆயிரம் கிரணங்களைக் கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற, சேடு இளம் பரிதியின் பொலிந்து = ஆகாபத்தின்க ணுள்ள இளஞ் சூரியனைப் போலக் காணப்பட்டு, மூசு வண்டு அரற்ற=மொய்க்கின்ற வண்டிகள் ஒலித்தல் செய்ய, முருகு கொட்டளிக்ரும முள் அரை முளரி பூத்தது = தோளைப் பிவிற்றுகின்ற முட்கள் பொருந்திய நாளத்தை யுடைய தாமரை மலரானது ஆலாபத்து

திருமாலினது நாபியாகிய தடாகத்தில் ஆயிரம் யோசனை அகலமும் அவளவு நீளமுங் கொண்டு ஆயிரம் கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போல விளங்காநின்ற ஆயிர விதழத்தாமரை (சுகத்திரகமலம்) தோன்றியது யோசனை-யகரமகெட்டு ரின்றது. (ங்)

தாமரை புர்த்தித் தடத்தினிற் பூப்பத் தாமரைக் கண்டியில் வோனை நாமகள் கொழுக னண்ணிமண ணளந்த நளிணமென கரத்தினுற் றடவித் தோமறு யோகத் தருந்தாயி லெழுப்பித் துளவினோன் மாயையின் மருளா வேமமுற் றலையாத துயினதீ யாரை யெனநகைத் திறையவன் புகல்வான்.

(இ-ள்) தாமரை=தாமரை மலரானது, உந்தி தடத்தினிற் பூப்ப = நாபியாகிய தடாகத்தின்கண் மலர், தாமரை கண் துயிலவோனை=தாமரைக்கண்ணை முகிழ்த்து அறி துயில் வெய்கின்ற மாரணக்கடவுளை, நாமகள் கொழுகந ணண்ணி=சரசுவதி நாயகனாகிய பிரமதேவன் அடைந்து, மண் அளந்த நளிணம் மென கரத்தினால் தடவி=பூயிழையளந்த

தாமரை மலர்போன்ற (பாடங்களைத் தனது) மிருதுவாகிய கைகளினூடே பரிசீலித்து, நேரம் அது அரு யோகத்து துயில் எழுப்பி = குறைய மில்லாத அரிப யோகநித்திரையி னினாலும் விழிக்கச் செய்து, துளவினோடு மாயையின் பருளா = (அகத்த) திருமாலினது மாயை யினால் மயக்குவது, ஏமம் உற்று அலை வாய துயின்ற நீ = உண்மையில் (பித்தம்) கொண்டு இச்சமுத்திர யத்தியிற் றாகவுகின்ற நீ, யாரை என = யாவன் என்று வினாவ, இறையவன் னகைத்து புலவான் = நாரணமூர்த்தி புன்கிரிப்புற்றுச் சொல்லா ராயினா.

அவ்வான் துயின்ற நாரண மூர்த்தியைப் பிரமதேவ னுடையத் திருவடிவையப் பிடித்து எழுப்பி, பின்னர்த் திருமாலினது மாயையினால் அவ்வான் துயியாது மயங்கித் துங்குகின்ற நீ யாவன் என வினாவத் திருமால் னகைத்துச் செபபுவா என்பதாம் (சு)

உலகனைத் துணையு மள்ளியுண டகத்தி னொருபுடை விட, உதாரா ணனையு ண் கலைவலா யாரை நீயென வறியான போலெனின வினவலுங் கடவுண் மலரய னுலக மனைதையு மீனற தாதையா னெனமறை வடித்தோ யலகினின் சோத்தி யறிவென்ன என்குடிகு புருநுலகனைத் துநோக் குதியால்.

(இ-ள்) யான் = நான், உலகு அனைத்தினையும் அள்ளி உண்டு = உலக முழுவதையும் வாரியுண்டு, அகத்தின் ஒரு புடை விடத்து நாரணன் = உளவிடத்தில் ஓர் டகத்து வைத்திருக்கின்ற நாரணனாகும், கலை வல்லாய் = கலைகளில் மிகக் பரிசீலி யுடையவனே, நீ யாரை என அறியான் போல எயின வினவலும் = நீ யாரென்று அறியாதாபோல எதி ராகக் கேட்குதலும், கடவுள் மலர் அயன் = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தாமரை மல ராசனாகிய பிரமன், யான் = நான், உலகம் அனைத்தையும் காணத் தான் என = உலக முழுவதையும் சிருட்டித்த பிராவென்று கூறி, மறை வடித்தோய் = வேதங்களைத் தெளி வாக வறிந்த பிரமனே, நின் உலகு இல் லாதது அறிவென = உனது அளவில் ௧, ௨, ௩ பெரு மையை யான் அறிவேன, என அகி உள புருநது = எனது வயிற்றினுட் பரவெடுத்து, உலகு அனைத்தும் நோக்குதி = உலக முழுவதையும் பார்க்குவாய் யாரை-ஐ சாரியா

நான் உலக முழுவதையும் வயிற்றி னோடு கைத்து வைத்திருக்கும் நாரணனென்று கூறி, அறியாதவரைப் போலப் பிரமனைப் பார்த்து நீ யாரென்று கேட்டனா நானே உலகநகரைப் பென்று பிரமன் கூறி, எனது வயிற்றினுள் உலக மிருத்தலைப் பார்த்தறிவா யாக என்று திருமால் கூறினா என்பதாம் அறிவென-தன்மை யொருமை வினேமுதல் ( )

என்னலும் வயிற்றிற் றுருந்தெழு கடனு மெழுபெருந் திவுமே ருலகு மன்னிய புலன் மனைதையு நோக்கி மனத்திறும் பூதுறுங் காலேந னுன்னிய வாயி லொன்பது மாயோன் சுருக்கலும் வருமவழி யுணரான் பொன்னிதழக்கமலநாளமென்றுணையிறபோந் துயாப் பொருட்டில்லவநதன்னால்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்று (நாரணமூர்த்தி) கவிலலும், வயிற்றின் புருநது = (பிரமணவன்) வயிற்றி னுள்ளே சென்று, எழு கடனும் = ஏழு சமுத்திரங்களுக்கும், எழு பெரு தீவும் = ஏழாகிய பெரிய தீவுகளையும், ஏழு உலகும் = (சீழ்மேலுள்ள) ஏழுலகங் களையும், மன்னிய புலனம் அனைத்தையும் நோக்கி = பிழைத்துள்ள (முறையை) அண்டபுல னங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, மனத்து இறும்புத உறு காலே = தன்மனத்தில் அதி சயங்கொண்ட பொழுது, மாயோன் = நாரணக் கடவுள், துன்னிய ஒன்பது வாயிலும் சுருக்கலும் = (சரித்திரம்) பொருந்திய நவத்துவாரங்களையும் ஒகிக்குதலும், வரும் வழி உணரான் = (வெளியே) வருதற்குரிய மார்க்கத்தை யறியாதவனாய், பொன் இதழக் கம லம் நாளம் மென் துய்யில் போலது = மென்மையான போன்ற இரத்தின புடைய (நாபித்)

தாரை நாள்க்கணுள்ள மிருதுவாகிய துணைவழிபாக வெளிக்கொண்டு, உயர் பொருட்டில் வந்தனன்=உயர்வாகிய தாமரைபடும் பொருட்டினகண் வந்திருந்தனன்.

பிரமன் நாரணக்கடவுளின் வயிற்றிற் புருந்த உலக மெல்லாவற்றையும் பார்த்து ஆச்சரியம் கொள்ளும் காலத்து, நாரணர் நவத்துவாரங்கொடி மொடுக்க, வெளியே வரு தற்கு வழி யறியாதவனாகி உத்திக் கமலத் துவார வழியே வந்திருந்தனன் என்க நவத் துவாரக் களாவன.—கண இரண்டு, மூக்கிரண்டு, செவி இரண்டு, வா யொன்று, குத மொன்று, குறி யொன்று. உணரான-வினைமுற்று எச்சுப்பொருளில் வந்தது. (௨)

போதரு நெறிகள் யாவையுந் சுருக்கி யெனனேதுன் எனட்டினிற் பொதியா வேதையில் வெனிற் கொணடிட நினைந்த தியா துகொ லுலகனைத் தினுகரு தாதையா னெனனை நிகருறுங் கடவு ளெவாகொனீ சாறறுதி யெனவு மாதவனமுறுவல்கொட்டி யோங்கினையாட்டயாந்தனன்மனக்கொளேலெனது.

(இ-ள்) போதரு நெறிகள் யாவையும் சுருக்கி = போதலைச் செய்யும் வழிகள் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கி, எனனை நுன் அகட்டின பொதியா = எனனையு முனது வயிற்றி லடக்கி, ஏதும் இல வெனிற் கொணடிட நினைந்த யாது கொல்=சூற்ற மிலலாத வெநறி யைக் கொள்ளுமா னுன்னியது எனனையோ, உலகு அனைத்தினுக்கும் தாதையான்=உலக மெல்லாவற்றிற்கும் தந்தை யானே யாகும், எனனை நிகா உறும கடவுளா எவர் = எனனை யொத்திருக்குங் கடவுளா வேறு யாரிருக்கின்றனர், நீ சாறறுதி எனலும் = நீ சொல்லா யென்று கூறுதலும், மாதவன்=சீதேவி நாயக்காகிய பதுமநாபன், முறுவல கோட்டி = புனனை செயது, ஓர் விளையாட்டி அயர்ந்தனன்=(பிரமனே) ஒரு விளையாட்டாகச் செய தேன் (ஆகலால்) மனம் கொள்ளேல் எனனை = (நீ) மனத்திற் குறையாகக் கொள் ளாதே என்று இன் கொல் அசைகள்.

இது முசுலிற் செய்யுள் குளகம் நீ என்னும் பெயர்ச்சொல் வேற்றமையுருபேற் குங்கல் சின் உலகு உயர் எனத் திரித லெனி, துன் எனத் திரிதலு மமைக்கபடியி னாகலானம் “பண்ணிய தழல்காய பாலனா நீபோற் பாவமுன் பறைமதுபா லெனய புண னியம் பின்சென தறிவிதலுக் கறியப் புருந்ததோர் யோகினிற் கொல்கது - நுண்ணிய பெருமை யெனினு நம்பின பெருமை துன்னிடை யொடுக்கல் வந்தென — கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கனகை கொண்டசோ னேச்சரந் தானே ” எனக் கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா முதலிவற்றில் அருளப்பட்டதனும் அறிக (எ)

உலகனைத் துணையு மெளிதினி னுயிர்த்தா யுன்னையார் நிகரவருங் கடவுண் மலாசெழுங் கமலத் துதித்தலாற் கமல னெனுமபெயா மருவிபென மகவாய் நிலைபெற் வேண்டு மெனமல ரயனு மகிழவுட் னுங்கவை நேரா வலகில்கோக் கடவு ணுமிரு வருமே யனறிவே நிலையென வறைந்தான.

(இ-ள்) உலகு அனைத்தினையும் எளிதின உயிர்த்தாய் = உலகமெல்லாவற்றையும் இலகுவிற் சிறுத்தித்தனை, எனனை நிகரவருங் கடவுள யார்=எனனை நிகரந்த தேவர்கள் வேறியாருளா, செழு கமலம் மலா உதித்தலால்=செழுமை யாகிய தாமரைப்பூவினின் றும் நீவந்தமையால், கமலன் எனனும் பெயா மருவி=கமலன் என்னு நாமத்தைப் பொருத்தப் பெற்று, என மகவு ஆய் நிலைபெற் வேண்டும என=எனது குமாரனாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூற, மலா அபரணம்=பிரமணம், ஆகரு அவை மகிழவு உடன் நேரா = அவனுரைத்தவைகளை யெல்லாஞ் சந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, அலகு இல் கோ கடவுள் நாம இருக்கும் ஏ அனறி=அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய கடவுளாயுள்ளவா நாவக

இருவருமே யல்லாமல், வேறு இல்லை என அறையுநான் = வேறு (ஒருவரும்) இல்லை பொறுதலொன்றை நிகர வரும்-இதில் வாதுனை வினை கோரா-உடனாபாட்டெச்சம் (அ)

பித்தாபோன் மனத்திற் பிறந்தன வாளா பித்தற்றுவு கொள்கொளுமுதற் கோய, மததமுமறுகுமவளா பிறைககொழுந்துமபவ்வளா சனாபமிசைவனைந, மூத்தவெனை முறுவற கனிபடு துவாவாய முகிழமுலை யொருமருங் கமைத்து, தத்துவங் கடந்த முக்கனென பெருமான றனையுண ராதுநீ யென்றான்.

(இ-ள்) நால் முகத்தோய்=நான்கு முகங்களைப்போல பிரமனே, நீ=நீ, மத்தமும் அறுகு மவளா பிறை கொழுந்து ம=ஊமத்தமும் அறுகும கலைகளாப பெறுகின்ற பிறைக் கண்ணியும், பவளம் வார் சடைமிசை வனைந = பவளம் போன்ற நீண்ட சடாமுடி யினிது தரித்தருளிய, முத்து அம் வெண முறுவல் = முத்துகளை - போன்ற அழகிய வெண்மையாகிய பறக்கோடி, கனி படு துவா வாய = (கோவை) பழத்தையும் வென்ற சுவத்த வாயினையும், முகிழ முலை = அருப்பிய தனங்களை முடைய உமா தேவியாரை, ஒரு மருங்கு அமைத்து=ஒருபக்கத்தில் வைத்து, தத்துவம் கடந்த முக்கன எம் பெரு மான தனனே = தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்து நின்ற திரிநெத்திரராகிய எங்கள் சிவ பெருமானே, உணராத=முழுமுதற் பொருளென்று அறியாமல், பித்தா போல் = பைத்திய காரரைப்போல், மனத்தில பிறந்தன வாளா பித்தற்றுவு எவன் கொல்=மனத்திற றேன்றியவற்றை யெல்லாம் சுமமா பித்தற்றுவு எனையோ

முகிழமுலை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை தத்துவங்களாவன - ஆனம் தத்துவம் இருபத்து நான்கும், வித்தியா தத்துவம் ஏழும், சிவ தத்துவம் ஐந்துமாகிய முப்பத்தாறுமாக. இவையே தொண்ணூற்றாறு ஆகவும் விரியும். கொல் ஐயப் பொருளின்குண வந்தது (க)

எனவுளிய கன்னது நான்குமுகக் கடவுளினாகுகரி வலாபொட்டியரும வனைதுறா யலங்கற் கடவுளா நீயு மலாபபொகுட மிறைநரு மியானு நினைவுரு தேவ ரெவரினு மேலாய நிதபவா நமமில்லா ருயாநதோர் களைகடல் வயிறு கிழியமத தெறிந்து கடைந்தரு தெடுத்தகா முகிலே.

(இ-ள்) என = என்று (திருமால்) கூற, நான்குமுகக் கடவுள் என்பது கன்னது = பிரமதேவன் கோபமுறது, களை கடல் வயிறு கிழிப்=ஹலிகின்ற (பாற்) சமுத்திரத்தின் அகழி கிழியுபடி, மதது எறிந்து கடைந்து = (மந்தரமலைப்பாகிய) மத்தினைச் சுழற்றிக் கடைந்து, அமுது எடுத்த கா முகிலே=அமித மெய்த்தளித்த நீல மேகமே, களி இளம் வளைபாடடி ஆறும்=(மதுவண்ணலால்) களிப்புற இளமையாகிய வளைகள் பாடிக் களிப் பாடாநின்ற, துழாய் அலங்கல் வளை கடவுள் ஆய நீயும் = துழாய் மாலையா புனைந்ததெய்வமாகிய நீயும், மலா பொகுடடி உறைதரும யானும் = டிராமரைப்புற கொட்டையிலிருக்கின்ற நானுமே, நீனைவரும் தேவா எவரினும் மேலாய நிதபவா=திபாணிக்பாட்டுகின்ற தேவர்கள் எல்லாரினும் மேலான கடவுளராய நிதபவராகும், நமமில் உயாநதோர் யா=எம்மினின்றும் மேலாய கடவுளா யாவருளா (க)

என்றது முகுந்த னிளங்கை கோட்டி நாளிரு றொளியுற விருணடி துன்றிய மாயைப் பாடாமுதைத் திடலிற் துரியமாயத் துரியமுங் கடந்து நின்றபே ரொளியாக் திங்களங் கண்ணி நிமிலனை யறிந்திலே போலு மனையா னறிவ் னெனதுறற் பரனை மனத்திடை யிருத்துமேல் வையினில்

(இ-ள்) என்றலும் = என்று (பிரபன்) கூறுதலும், முருந்தன இள நகை கோட்டி = திருமால் புனமுறுவல் செய்து, ஈள் இருள ஒளி உற இருண்டு துன்றிய = மடுகிசியும் ஒளி யாகி நிறக (அதனினின்றும்) கருமையுறு நிறைந்த, மாயை படாம் புறத்து இடலின் = மாயையாகிய திரை (நின்றநிலை) மூடி மறைத்ததனால், துரியம் ஆய் = துரியப் பொரு ளாகியும், துரிபமும் கடந்த நின்ற பெரு ஒளி ஆம் = துரிய அவததையினையுந் கடந்து விளக்கா நின்ற பரஞ் சொதியு மாகிய, அம் திங்கள் கண்ணி நிமலனை அறிந்திலை = அழ கிய பிறைக் கொழுந்தை யணிந்த நிருமல சிவத்தை யறிந்தாயலலை, யான் மன்ற அறிவன் என்று = நான் தெளிவாகத் தெரிந்துள்ளேன் என்று சொல்லி, தற்பரனை மறைத்து இடை இருத்தும் ஏலவையின் = தற்பரசிவத்தைத் தனது இருதயத்தின்கண் வைத்துத் தியா னித்த போதில்.

பிரமதேவன் எம்மிருவரையு மன்றி வேறு உயர்வுடைக் கடவுள் ஒருவரு மில் றென வரைக்கத் திருமால் அதனைக் கேட்டுப் புளளிப்புக கொண்டு பிரமனே ! நீ மாயை மறைப்பினால் துரியா தீதப் பரஞ்சோதிப் பொருளை யறிந்திலை யான் நன்றாயத் தெரிந் திருக்கின்றே னென்று அந்தப் பரசிவத்தைத் தியானி துணா என்பதாம் “ஏல்வையினில” எனனுஞ் சொல் வருஞ் செய்யுட்களுள்ள “தோன்றியது” என்றஞ் சொல்லைக் கொண்டு முடிதலாற் றுளகமாம் மாயை யானது நன்னிருளினாகியதாகலின் “நன்னிரு ளொளி யுறவிருண்டு-துன்றியமாயை” எனவும், இருபொருளி லிடைவின்று மறைத்து நிற்குந் திரைபோல ஆனமாச சிவத்தை யறிய வொட்டாது மறைத்து நிறதலின் “படாம்” என வும், மறைப்பினால் அவத்தை வயப்பட்ட ஆன்மாவைக்கு அநீத மாய பரம்பொருள் அறியப் படாதாகலின் “நிமலனை யறிந்திலை” எனவுற கூறப்பட்டது அவத்தை சாகிரம், சொப் பனம், சுருத்தி, துரிபம், துரியா தீதம் என ஐந்துவகையடிகும், இவற்றுள் துரியம் துரியா தீதம் என்னும் இரண்டும் தீமாலவத்தையிற துரியம் துரியா தீதம் எனவும், மேலாலவத்தை யிற துரியம் துரியா தீதம் எனவும், மத்தியாலவத்தையிற சாகிர துரியம் துரியா தீதம் என வும், பிரேரகாவத்தையிற துரியம் துரியா தீதம் எனவும் வருககப்படும் அவையாவன சித் தஞ் சீவியாதிருப்ப பிராணவாயு புருடதத்துவ மிரண்டு ருக்கும நெய்தலைக காண் பித்து நாயிதி சீவியாதிருத்தல் தீமாலவத்தையிற துரியமாம் பிராணவாயு சீவியாதிருப் பப் புருடதத்துவ மொன்றும் மேலவருஞ் சாகிரத்திற சுகபாய நான நிக்திரை செயதே மெனப்பற்றை குகிககப்படுத்த தமோ மாததிறத்தை விடய்கிரித்து, இலையகத்திற் சீவித்து நிறதல் தீமாலவத்தையிற துரியா தீதமாம் ஆனமா ருக்குமகக்குக் காரணமாகிய சுத்தி தத்துவ மெனனும் விந்துவுடன் சோகது நாயில மாயையுடன் கலந்து சீவியா நிறதல் மேலாலவத்தையிற துரியம் கலாதி பஞ்ச கஞ்சக புருடன் குக்குமைக்குக் காரணமாகிய சிவத்துவ மெனனும் காத்ததுடன் சோகது இலிக்கத்தில மூலமல்தொடு சோகது நிற தல் மேலாலவத்தையிற துரியா தீதம் ஒருபொருடாக தூரத்திற் கலவி விசாரித் தறிவோ மெனப்பது மத்தியாலவத்தையிற சாகிர துரியம் அந்நனம் கண்டவிடத்து நாம் சாதிகளி னது மறநி மத்தியாலவத்தையிற சாகிரா தீதமாம் சிவமாத் திரமாயத் தனைக் காண டல் பிரேரக அவத்தையிற துரியமாம் சிவத்திற கொப்பாகச் சிவத்துவாபி வியத்திமா னைத் தன்னைக் காணப்பது பிரேரகாவத்தையிற துரியா தீதமாம். (கக)

சேட்டினம் பரிதி முதலிய கோளு முடுக்களுந் தொடுத்தவீரல் தொடைய ரேட்டினை மீது துயல்வரத் திங்கட் கண்ணிருழ் செஞ்சடை மௌலி யோட்டற நிவந்த வண்டப்பித் திகையி னுரிஞ்சுவேற பாதல முருவுந் தாட்டுனை பெயர்த்து மறைகளு மறியாத தனிப்பொரு டோன்றிய தனதே

(இ-ள்) மறைகளும் அறியாத தனி பொருள் = வேதங்களினுந் தேடியறியப் படாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளானது, சேடு இனம் பரிதி முதலிய கோளும் = பெருமை

யாகிய இஃகை பொருள்பட நியமி முடல் ய செகங்களும, உடுக்களும -- நட்சத்திரங்
கருபாகிய புட்டங்களும, தொகுத்தாட மெய்யுடல் = தெய்விக புட்ட ருளிர்த்த மாயை
யானது, துணை தோள் மீது துபல் வர = இருபுறங்களி னிடத்து அசைபவும், கண்ணி
தங்கள் குறு செம் சடை மெளலி = இளஞ்சுந்திரன் (முற்கு விளங்கு) சிவந்த திருச்சடை
முடியானது, ஒழி அற சிவந்த அண்டம் பித்திகையின் உரிச்சு = (சுனக்குமேல்) உயர்வின்றி
போதவி விளங்கும் அண்டச் சுவரில் முட்டவும், பாயல் = ஏழ் உருவும் துண் தாள
மெய்த்துப்பரந்த இடமாயி னீழலாக மேலுழையுங் கடவு விளங்கும் இருதிருவாழ்கையு
மெய்து நடந்து, தோன்றியது = பிரசன்னமாயிற்று

பாசுவன் ஆவாகு முன்னகர தோன்றிக் கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் தோன்றிய
நெடுபட்ட மாலையோல் விளங்க, சடாமுடி அண்டச்சுவரை யுரோசு, கீழலங்காய் முருவி
விளங்கு திருவடி கமையுமெய்து வைத்து நடப்பது என்பதாம் இது வேதந்தொன்று
விசுவருடையை விளக்கிய வாறும் இஃகைப் பாய்தோ நா ிட்டத்து விழுத மானபிய
முறைத்து விட்டது கூறப்படும காண்க கோளு முடுக்களும் மாலையெனவே, அம்
மணழலங்கள் வரையுந் தோள் எந்நுள்ள வெளியு குறிக்கப்படும தோட்டுணை, காட்
டுணை யெனப்படும் பிறகம் முளையில் என்றோ போல வந்த பொன்னிலை மாறலாம் “ஏழ
பாதல்” என்பதற்கு ஏழாவதாயுள்ள பாதலத்தையும் எனக் கொள்ளலுமொன்று (க)

பொற்றரு விழுது விட்டெனப் பிடந்து புரிசடை வெண்ணிலா வெறிப்ப
நெற்றியங் கண்ணிற திறநாட ரெறிப்ப நீற்றொளி மெய்மமுழு தெறிப்ப
வொற்றைவொன் சங்கக குறையற தெறிப்ப வருகெழு குலவே திரித்து
முற்றுகை கட லிற தமியனாய்ப்போது முதலவனயா ரெனவய நுரைத்தான்.

(இ)ன் மொன்று விழுது விட்டு என கிடந்த = பொன்னுச் செய்யப்பட்ட மா
மானது விழுது விட்டாற்போல் விளங்கிய, புரி சடை வெண்ணிலா எறிப்ப = முறையி சடை
முடுக்கண் வெள்ளிப் பந்திரிகை வீசவும், நெறுதி அம் கண்ணில் தழை கடா எறிப்ப = நெறுதி
யின்குணுள்ள அழகிய விழிகளி றினதும் அகணினிச்சடா வீசவும், மெய் முழுது நீறு ஒளி
எறிப்ப = திருமெனியொரும விட்டிட பிரகாசம் தோன்றவுட, ஒழை வெண் சங்கக
குழை அழகு எறிப்ப = (செவிகளி விட்டது) தனிமையாய் வெள்ளிப் சங்கக குண்டலங்
களின் அழகு பிரகாசிக்கவும், உரு கெழு குலம் வேல் திரித்து = அச்சம் விாத்தலையு
யுடைய குலாயுதமாகிப் வேறுபட்டையா சமரத்தி, முற்றுட நீர் கடலில் = விரைந்த நீரினைக்
கொண்ட இக்கடலி விட்டது, உமியன் ஆய போதும் முகலவன் யாள் என = தனித்துவ
னாய் வருகின்ற தலைவன் யாவன் என்று, அயன் உரைத்தான் = பிரமன் கேட்டான்

விட்டது என்பது விட்டெனப் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று நின்றது பொன்ற
சடைக்கும், விழுது சந்திரிக்கக்கும் உவமான மாயிற்று. சடையில் நிலவெறிப்ப, கண்ணி
சடா எறிப்ப, மெய்யில் நீறு எறிப்ப, (செவியில்) குண்டலம் எறிப்ப, குலஞ் சுழற்றித்
தனிப்பது இக்கடற்கண் நடந்துவருந் தலைவன் என்று பிரமன் கேட்டான் என்க.
கடவுளரென வெண்ணிய தப்பினும் பாகக மேலாய் ரூபமுஞ் செய்கையு முற்றனாகலின்
“நூதலவன் யா” என்பது மன வியப்புறம் மொழிந்தான் என்க செவி என்பது சார்பு
புதி வருவிக் கட்டிது (கூட)

உரைத்தலு முயாவான் முழுகி ரென்ன வொருமணி கிடந்தநீர் மாப
னிரைத்தபத தலைய பாம்புனை குறந்து நீற்றொளியி னிலா வெறிகும

வரை, ௧,௧௨௩ நிணிகேதான் மழுப்பலான செய்ய மலர் 12 தொழுதெழுந்தேத்தி
வினாச்செழுங் கமலப பொருட 1-2 சிருக்கும வேதியுற் கங்கிவை புகலவான.

(இ-ள்) உரைத்தலு ம=(பிரான் இவ்வாறு) கேட்டலுற், உயர் வான் பழ கதிர்
எனன்=உயர்ந்த ஆகாயத்தினுள் கருளுள்ள இளஞ் சூரியனைப்போல, ஒரு மணி கிடந்த நீள
மார்பன்=ஒப்பற்ற கெந்ததுவ ரத்தினுள் தங்கப்பெற்ற நீண்ட மார்பின யுடைய நாரண
முத்தி, நிரைகுத பை தலைப் பாம்பு ஆனை துறந்து=வரிசையான டட்டி, தலைகளை யுடைய
பாம்புப் பாயலை விடுத்தது, நீறு ஒளி இள நிலா எதிகு ம=நிறுநீற்றி நெளியாகிய இளந்
சுருதிகைகையக் காலாமின்ற, வரை தடம் நிணி தோள் மழு லல்லான = மலைபோன்ற
பெருந்த வலிமை யாகிய நிறு புயங்களை யுடைய மருவாபுதங்க கொண்ட மாதேவனது,
செய்ய மலர் ஐடி தொழுது எழுந்த பகுதி = செய்மையாகிய மலர்போன்ற பாதுகளை
வணங்கி யெழுந்த துதித்து, விரை செழு கமலம் பொருட்டி=வாசனையுடைய பெழுமை
யாகிய நாரணைப் பொருட்டின கண, அமச இருக்கு ம் வேதியன் கு = வீற்றிருக்கின்ற
பிர மோவனுக்கு, இவை புகல்வான்=இவற்றைச் சொல்லுவார். (கசு)

உலகமுற் றெவையும் படைத்தவைய யளித்து மொடுக்கியும் கடைபுகக் தோறு
மல்கிலா வினையாட் டயாவன யாவன யாவன்ற பங்குன்ன றுல
நிலைபெற வமைத்த சத்தியா னவனே நீறுபூக தொளிர் தழற் பிறமயின்
மலைவறந்தோன் றுஞ் சயகரவிவனா னுள் வணங்கெனப் பேருணாவனித்தான்.

(இ-ள்) உலகம் மற்று எவையும் படைத்து=உலகங்கையும் மற்றைய எல்லாவற்
றையும் சிருட்டித்தும், அவை அளித்து ம ஒடுக்கியும் = அவற்றைக் காத்தும் அழித்தும்,
கடைபுகம் தோறு ம அலகு இலா வினையாட்டு அயாவன யாவன = ஊழிக்காலங்க டோ
றும் அளவில்லாத நிறுவினையாடல்களைச் செய்வோன் என, நீள பங்கு வள யாவன்=
உலகையும் பின்பித்தவன் என, அவன் = அகமனமுள்ளவன், நீறு பூந்து ஒளிர் தழல்
பிறமயின்=நிறுநீறானது புகுபு பெற்று விளங்கும் அச்சினிப் பிறம்பைப்போல, மலைவு
அற் தோன்றும் சங்கரன கு = மயக்கம் நீங்குமாறு வெளிப்பட்ட இச் சங்கரனே யாம்,
யான்=நான், தால் ம நிலைபெற அமைத்த சத்தி=(இக்கடவுள்) உயிர்கள் நிலைபெறுவாற்
றியமித்த சத்தியாகும(ஆகலால்) இவன் தான் வணங்கு என=இக்கடவுளது பாதுகையப்
பணிவா பாக வென்று, பெருங் கணாவு அளித்தான்=பேரறிவு தோன்றச் செய்தான்

உலகமெல்லாவற்றையும் படைத்தது காத்து அழிப்பவனும், பழிக்காலந்தோறும்
அளவிடாத நிறுவினையாடலைச் செய்வோனும், உலகை ஈண்டு கயின்வனும் யாவனோ
அவனே யிச் சங்கரனும் நான் அவனது சத்தியோபாகு ம ஆகலால், இவனது பாதுகைய
வணங்கக் கடவாய என்று செய்யுதிவு தோன்றச் செய்தான் என்க.

பிறமயின்-இஃ உவமவுருபிடையசொல் சங்கரன்=சுடர்சுடந்தை, கரன்=செய்
பவன் ஏகாரம் தோற்றப்பொருட் சிவபெருமானுக்குரிய நாலவகைச் சத்திகளுள் தீ
றச்சுத்தி காளிபும், அழித்தற் சத்தி அகக்கையும், இன்பத்தி உமாதேவியாகு மாகலானும்,
ஆண்சத்தி திருமாலாகலானும், அது சிவபெருமான தாருகரைத்துப் பரிசீலிக்கச் சென்ற
போதும், கடலமுதளித்த காலத்தும பெணவழை முநலானும் உணரபட்டுமெனக் இதற்
குப் பிரமாணம் கந்தபுராணத்தில் “என்று மாய விதைத்தலு மொயிரா-என்று நீயு
நமக்கொரு சத்திகா-என்று தாருகத் தருதனா பாயகுறச்-சென்ற போதினுஞ் சேயிழை
யாயினாய் நாலவ கைப்பட லண்ணிய சத்தியுண்-மாலு மாதலின் மற்றது காட்டுவா -ஊ
கண்டத்த னச்சுத் தசசுலம்-கோல மெய்திக குறுகின் னவ்விடை” என்றருடபட்டதன
னதிக, சிவபெருமான் பிமமதேவரைப் பிறப்பித்தா ரெனபதற்கு “முன்னே வேபுன முடிந்

தன் போகலுமுன்னோ டேவம் துவம்பொடி கூடினோம் பின்ன நிகழ்பிரமணியுதியா லனையாடி யளித்தனை யல்லியோ ” என்று கூறப்பட்ட திருவிருத்தங்களாம். (கரு)

மருங்கிற வாக முழுவதும் கவர்ந்து வருமுலை கலைமகன் மனனா னொருங்கறி வெயறி நரைவிடைப பாக னொணமலாச் சேவடி நோக்கி விரும்பியுண னெயிறு விழிபுனல் வார மெய்யமயிா சிலிபபநாக குளற, திருமதுநான மறைகள் பாடினன றாடித் தேமலாத தூயவணம் கினனல.

(இ-ள்) மருங்கு இற ஆகம் முழுவதும் கவர்ந்து = இடையானது ஒடியுமாறு மாபிண்ட முழுவதையும் கிரகித்து, வருய முலை கலைமகன் மனனாள் = வளரா நின்ற தனங்களை யுடைய சரசுவதிதேவியின் நாயகனான பிரமன், ஒருவரு அறிவு எய்தி = ஒரு மையபட்ட மெய்யுணாவடைந்து, நரை விடை பாகன ஓள் மலா சே அடி நோக்கி = வெள னிப இடப்பவாகனராகிய சிவபெருமானது அழகிப மலாபோன்ற செவ்விய பாகங்களைத் தரிசித்து, உள் விரும்பி நெகிழ = மனம் அன்புறழிளகவும், விழி புனல் வார = கண்காறி னின்றும் அனந்த பாடப்படு சொரியவும், பெய் மயிர் சிலிபப = சரிததின்கணுள்ள உரோமங்கள் புளகக் கொள்ளவும், நா குளற = நாடி நடுமாறவும், திருந்து நால மறைகள் பாடி நின்று ஆடி = திருத்த நாகிப் நான்கு வேதங்களுமும் தோத்திரமாகச் சொல்லித் துதித்துக் கூடித்தாடியும், சோம மலர் ஆய வணங்கினன் = தேனொருமதிய புட்டங்களைப் பெய்தும் பணிந்தான் ஓல ஆசைநிலை

கலைமகள் = சாத்திரங்கட்கு இறைவி, நாமகள் மணவாளன் என்பது மனனாள் என மருதுவிறு மனம் வேறு விடயங்கறியு பொலாது இறைவனையே விடயமாகக் கொண்டு நின்றது குறிக்க “ஒருங்கறிவு” என்றான். எயறி நோக்கி நெகிழ வார சிலிபப = குளற பாடி ஆடி தூய வணங்கின னெனமுடிக்க குளறல் = உரை தரிமாறல் (கரு)

வணங்கிய கடவுட் கமலநான முகத்தோன் வானமுக நோக்கிவா னெயிறற வணங்கர வசைத்தோ னொருகுற தேவ லடியறித் திறந்தனை யுளத்தி லினங்குநல வரகீ கோட்டியென றுரைப்ப விருகைபிற பவளவாய் புதைத்ததுப் பணிந்தனை துளளப் பருவர லொழியப் பாலைய் அருதியென நிரந்தான்.

(இ-ள்) வான் எயிறற அணங்கு அரவு அசைத்தோன் = ஒளிபொருந்திய பற்களை யுடைய அசைத்தை விளைகருளு சார்புததை யாபரணமாகத் தரித்து சிவபெருமான, வணங் கிய கடவுள் கமலம் நானமுகத்தோன் வான முகம் நோக்கி = பணிந்த தெய்வீகத் தாமரை பிள்கணிருக்கும் பிரமனது ஏறப்பினை யுடைய வதனத்தைப் பாடித்தருளி, நீ = (பிரமனே) நீ, எமது குறு ஏவல் அடியின் ஏறந்தனை = நமது அடித்தொண்டைச் செய்கிறை அன்பரைப் போலச் சிறப்புறறு நின்றனை, உளத்தில் இணங்கும் நல வரம் கேட்டி என்று உரைப்ப = மனத்திற் கொண்ட நல வரத்தைக் கேட்கக் கடவாய் என்றுகூற, இருகையின் பவளம் வாய் புதைத்து = இரண்டு கைகளினாலும் பவளம்போலும் வாயை மூடி, பணிந்து = வணங்கி, எனது உள்ளம் பருவரல் ஒழிய = என்மனத்தி னைகழும் துன்பங்களைக்க, பாலன் ஆய் வருதி என்று இரந்தான் = புத்திரனாகி வந்தருள்வாய என்று குறை யிரந்தான்

ஆங்கது நோந்தெவ் வுலகமும் படை க்குந் தொழிலுமற் தவங்கினி தருளித் தேங்கமழ் கனனிப் பசுத்துறா யலங்கற் நிருமறு மாபனை நோக்கி வீங்குநின் னுளத்தி னனபினுக் குகத்தேம் வேட்டன கேளொன நினது பூங்கழ விணையி லனபுநா னொரும பொலிந்திட வேண்டிமிடன நிரந்தான்

(இங்) அது கோலது=அதமருடன்பட்டு, அவன் கு = அபிரமனுக்கு, உலகமும் படைக்கும் தொழிலும் இனிது அருளி = எல்லா வலகங்கோடும் சிருட்டிக்கின்ற சிருத்தியத்தையுடனே செவ்வனே கிருபை புரிந்து, தேம கமழ கனனி பக துழாய் அலங்கல் = வாசனை மணக்கும் புதிய பசுமையாகிய துழாய் மாலை யணிந்த, திருமறு மார்ட்டு கோகி=சீவநாயு என்பதும் மறு பொருத்திய மாப்பின்னாகிய திரு மாலை பார்த்து, வீங்கு நின் உளத்தின் அன்பினுக்கு உகந்தேம்=பெருமையாகிய உளது உள்ளன்புகளாக மகிழ்ந்தனம், வேட்டன கோள என் = விருந்தியவற்றைக் கேட்குதி பென்று கூற (திருமால்) ரினது பு இரீன கழலில்=நினது மலரினே பொருது உளவுடைய இருதிரு வடிகளிலும், லாள நானும் அன்பு பொலிவிட வேண்டும் என்று இரந்தான் = திரைநினைமும் அன்பு அழிகரிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை

ஆங்கு மறு - அது இறைவன் கருக நவபே மறவெட்டே திருந் தாக வின் “பூங்கழ லீனியி லன்புதா ருளும் பொருந்திட வேண்டிமென் திரந்தான் ” எனக் இங்மனமே பாடிக்கொண் டென்று பகைவருந் திரை கொடிது பாசுறை கோலது வீர மொய்யபடுவ ரீதவிளவிலே பென் வேண்டிபொன்று வேறுபடைக்கடவுள் விளவியருள ஆவனம் “கோல ரீடிய நிதிநி வாழ்க்கையும ருதியேன் - பேலை யிறநி ரந்தரீனக் கன விலும் வெண்கோள - மால் யன்பெது பதட்டையும் பொருளென் மதியேன் - சால் ரீடிய நிலப்பத தன்பையே வேண்டுவா நதியேன் ” என்று வேண்டினான் நாள நாள என்று அநிகுர பணமைப் பொருளில் வாழ்ந்து

(கௌ)

அளப்பருளு சகமாவ காரிய நீயான் காரண மரிந்மதி நீயான் னுளக்குறு பரிதி கயருநீ பகலயான் சொல்லி நிருநி நீ யானே விளக்குறு புருட னறிவுநீ யானே யுதிபவன் மாயைநீ விளங்க வுளக்கலனிற் றேனது மீசனயா சென்ன வுணர்ந்தவா யாவையு முணர்ந்தான்.

(இங்) அளப்ப அருசகம் ஆய காரியம் நீ = (விண்ணே) அளவை செயற்கு அரிய பிரபஞ்சம் என்னு காரியப்பொருள் நீயே யாரும், யான்=நான், காரணம்=அத னது காரணப் பொருளாகும், நீ ஆவிர மதி=நீ விளங்காநின்ற கருநிரன், யான் னுளக்கு உறு பரிதி=நான் பிரகாசத்தை செய்புரு நிரியன், நீ கமலம்=நீ இரவு, யான் பகல் = நான் பகல், நீ சொல் பிரகிருதி=நீயே சொல்லப்படும் பிரகிருதி மாயை, யான் ஏ விளக்கு உறு புருடன் = நானே விளக்குதலாக கொண்ட புருடனதுவம், நீ அறிவு=நீயே காட்சி, யான் ஏ அறிபவன்=நானே காண்பவன், நீ யான்=நீயே மாயாசுத்தி, யான் உளம் கண் ணில் விளங்குகோன்றும் ரகனம்=நானே நாளாக கண்ணிறகுந் தெரிபுமபடிதோன்றுகின்ற மகேசுவன், என்ன உணர்ந்தவா=என்று (உணமை) உணர்ந்த தெரியோர்களே, யாவை யும் உணர்ந்தவா=எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராவா

இரானே விவரீவு முறப்பிராண காரிய காரணங்களாகவுமசுத்தி சத்தனாகவும் அபேதப் பொருளி எ பாதபட்டு விளங்குவா என்பது கூறப்படது விவரீவுமான் ஊனக் கண்ணு லையப்படாது ஞானக் கண்ணுலறினனே யறியப்படவா எனக் அது “எனக்கண் பாச முனரா னுயிக்குயிவை - ஞானக்கண் ணுயினுண னுநி” என்னுந் தைவசமயநெறிச் செய்புறா கண்டது தொழில் அறிவு இச்சை யென்னு முன மயோபு கால முதலிய முன்று தத்துவங்களும் விளக்கின் விடத்துப் பஞ்ச கருசுகனய, பஞ்சக் கிலேசமாய், போக்தாவாய் நிற்பது புருடத்ததுவ மாதலின் “விளக்குறு புரு டன்” என்றான் மாயை என்றது அவிசை யின் யெனக்கொள்க.

(கௌ)

என் னல்ல கியமபி யரவநாண் கொளுவி யிருவிசய பளையுயா ருமிமிப பொன்வரை ஞானமுததுப் புரமொருமுன னும புகையெழுக ருறுகை கோட்டு

நிலைநிலை யுணரும் தச்சுவ ருள்ளத் தமமராத தடந்தொறுந் சாரந்தான்.

(இ-ள்) இரு விதயுபு அளவது உயர் குறியி=பெரிய ஆகாபுத்த யளாவி யார்ந்த
சீராவகொ புனடய, பொன வரை குழைபது=மேருமலைபை (விஸாக) வீராத்து, அர
வய நான கொளுவி = வாசுமியாகிய கயிறுமறப பூட்டி, ஒரு முன்று புரமும் புதை எழ
குறு நகை கோடமேய=ஒட பறந திரிபுரங்கரும் (எரிமது)புகை எழாமது திருட்டினமுறு
வல செய்தருளிய, மின் அவி நூலம முரண படை ஏகதுய வேதியன் = ஒளியினங்குரு
குலாகிய வஸிப ஆபுத்ததைத் தரித்த வேத மதவவராகிய சிவபெருமான், என்ன=
என்றிவவாது, நனகு இய பி = நனைமயான (வார்த்தைகளைச்) சொல்லி, இன்ன விழி
முறிமத்து = (பிரமலிட்டுணுககளின்) இருகண்களுக்கும் (தெரிபாவண்ணம்) மறைமது,
தன நிலை உணரும தக்கொ = ஆனமாவியது உண்மை நிலையைமுறிமத் சிவபுரானிகளது,
ஏமமரை தட்டி தொறும சாரநதன் = இரயமாகிய தாமரை மலரி விடம்கள தோறு
செனதைம்களா என்க

திரிபுர பெரிபக குறுகைக் கோட்டிய சரித்திரினைப் பின்வரும் திரிபுரதகன
முறைத்த அத்தியாயத்திற் மெளிவுறக் காண்க வேதிமான் எழைத்தகு (தேவாகளுட-
பிராமண்ணுயி பிறகுரு பிஃபெருமான் எய்ப பொருள் கொள்ளலுமாய் சிஃபெருமான்
பிராமண்ணன் எய்பது "விண்ணுஞ் தேவாகளு மோய வேதினை , ஆயமான் மறைவவது
நியேயாத லறிது " எனத் திருவாசகத்தில் , அருளப் படடையாளுமா , பிராமணன் பை
கடவுளா தம்முட பிடுகா வேணியோ நாறட - பிராமணன் யானே பிராமணன்
யாகளுப் பிராமணன் கதியினே யிதழ்வேன் - பிராமணன் லல்லன் மன்குலத் தெய்வம்
விண்யினை னென்றனைத் தெரறமா - பிராமணன் கிரணிய் டயப் படா பிராம பருவ
னென் றுயாபறை பேசு " எனக் காஞ்சிபுராணத்திற் கழறுபடடையாளுமா ஆதி
யபடும

ஆரியன் அரம்பெற்ற அத்தியாய முதலிற்று.

உலகத் திருவிளக்கு—1912

ப த த ர வ து

அட்டமூர்த்தவியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமானுள் கொண்டருளிய பட்டு வடிவங்களினாலும், அவற்றின் பெயர்களாலும், பனைவி மலர்ந்தார்களாலும் இலக்கணங்களைக் கூறிய பாடகராய் அஷ்டமம் என்னும் வடமொழி அட்டமெனச் சிதைந்து நின்றது அட்டம்=எட்டு நூற்றம்=வாழ்வு சிவபெருமானுள் எட்டு நூற்றதிரயாய் நிற்பது உலகத் துணைப் பொருளாயிருப்பது நாமே எனக் கைத் திறத்திற் புயங்கள் உயர்த்திக் குடியகக் கட்டியிருப்பது பண்டையோர் அதனை “எணவகை நூற்றி யென்பதெய் ஸ்ரீகிரீ- ஸ்ரீமநாயகன் என வுணர்ந்தபி வாழே” எனப் பத்தேசாந் திறுநறையுய் பகரா நின்றது

எழுகீழ் கழிநெடி லடி யாசீரிய விருந்தம்

மரதக வல்லி பாடாமதிக ரூபிமி மாணிக்க மலையகன றிட லுந்
திருமது மாப வயனிதைத் தவததைச செபபுதி யெனப்பணற் றொழிலசா
புரிநரம புளரு மகதியா றிசையும பொன்னகாக கிதைவனுங் கேட்பத்
கரைபொரு கடலவாய புருவகமத் தெறிந் து கராதிற வண்ணனி துரைபடாலை.

(இ-ள) திருமுறை மாற்ப=சேவரசம் என்னும் மறுப்பொருந்திய மாற்பினையுடைய விட்டுண்டு மூர்த்தியே, மரகதவல்லி படர் = மரகதக் கொடி படராநின்ற, மதி குடுமி மாணிக்கம் மலை அகன்றிடலும் = பிறை தவழும் முடியைய யுடைய மாணிக்க மலையாகிய சிவபெருமான் பறைகூட போதலும், அயன இழைத்தவற்றை செபபுதி என = பிரமன் செய்த செய்கைகளைத் திருவாய மலர்ந்தருளவாய என்ற, பண் லல தொழில் சாடி புரி நரமடி உளரு = பண்ணை முத்தலிய கலைத்தொழில் கொண்டு கட்டப்பட்ட நரம்புசுளாறு பாடப்படுகின்ற, மகதி யாழ இசையு = மகதியெனனும வீணையையுடைய இசையாசிரிய ராசிய ராரதமுனிவரும், பொன் நகாக்கு ஒழைவதும் கேடப = சுவர்க்க லோகத்திற்கு அதிர் தியாகிய இரதிரதூக கேடக, கரை பொரு கடல வாய் புழுங்கு = கரையுடன் டொரு கின்ற (மோதுசிறை) சமுத்திரத்தின் வாயானது வருந்த, மகது எறிந்த கரா ரிமய வண்ணன் = (மலையாகிய) மகதை வங்க கடைந்த மேகம் போன்ற நிறவடிவராய சூரம மூர்த்தி, ஈது உரைப்பான் = இரதூக கூறுவா ராபின்ர் என்க

மரகதவல்லி = மரகதக் கொடி போன்ற உருவுடைய உமாதேவி மலைக் கொடுமுடியிற் பிறை தவழ்தல் போல இறையவள திருமுடி வீது மிளப் பிறை சவழ்தல் உணையாகவின் “மதி குடுமி” எனவும், சிவபெருமான் செந்நிறமும், தேவி மரகத நிறமுமுடைய ராதலால் “மரகதவல்லி படர் மாணிக்கமலை” எனவும்கூறினன இங்ஙனமே “பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற பரந்தரீற தழகுபசு சுடப் பிற-றிவளமா துட னின்றமுடிய டரமன்” என்க கடவுள் மகாமுனிவரும் கழறினா சிவபெருமான் என னும் உபமையப் பொருளை மாணிக்கமலை யென னறைத்துக் கிளத்தினமையால் இஃது உருவகவாய்வு நவீந்தி யலங்காரம். பண்ணை முத்தலிய கலைத் தொழில்களாவன — பண்ணல், பரிவட்டினை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வியாபாட்டி, கையூறு, குறுமபோகஞ் எனனுமெட்டுமாய் ஆவாழ்வுள பண்ணலாவது பாட நீண்டத பண்ணுக்கு இளை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்ன மாத்திரை யறிந்து வீக்குதல் பரிவட்டினை யாவது அவ வீக்கின் நரம்பை அகவிரலாலும் புற விரலாலும் கரணஞ் செய்து தடவிப் பாத்தல் ஆராய்தலாவது ஆரோகண அவரோகண வாகையால் இசையைத் தெரிதல் தைவரலாவது அறங்கூறியேறத்துல் செலவாவது ஆளத்தியிலே நிரயப்ப பாடுதல் வியாபாட்டாவது பாட நீண்டத வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் கையூறுவது வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதல் குறுமபோகாவது குடகச் செலவுக் துள்ளற்செலவும் பாடுதல் எனப், இசை யென்பது அதனை யுடைய முனிவனை யுணர்த்தலின் ஆகு பெயர். இசை யாசிரியாகுரிய அமைதியை யுடைமையானும், பஞ்சபாரதீய பென்னும் இசைதூலை யியற்றிமையானும் நாரகனை இசை யென்றதாம் இசை யாசிரியர்க்குரிய அமைதியை “யாழும் குழலுஞ் சீரு மிடறும் - தாழ்ஞரம் தண்ணுமை யாடலொ டுவறதி-னைசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து - வரிக்கு மாடற்ரு முரிப்பொரு னியககித் - தேசிகத் திருவி னேசை கடைப்பிடித்துத் தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா-மாசின றுணர்ந்த வறிவின் குகிக-கவியது குறிப்பு மாடற் றொருதியும் - பஞ்சிப் பாடலும் கொளுத்துக் கால-வசையு கேள்வி வொத்தன்ன விரிகு-மசையா மரபி னையோன றானும்” என அரங் கேற்று காதையில் அறையப்பட்டதனும் தெரிக. இது - ஈது என நீண்டது. (க)

கலநிலைநீதுறை.

இரவி யினறியும் பகற்செயு மெரிமணி கிடந்த
மரக தச்செழுங் குன்றனா மணிகெழு செஞ்சூட்.
பரவ ணைப்பறத் தறிவியில் புரிதலு முத்தித்
திரும லாப்பொருட் குறைநுண்ண றிசைமுக்க கடவுள்.

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம், கஎடு

(இ ள்) இரவி இன்றிப் பகல் செய்யுப = ஞாயன் றேனாறு வழியும் பகலைச் செய்கின்ற, ரவி மணி கிடந்த பெழு மரகதம் ஞன்று அஞ் = ஒளிபைக் காலுங் கெளத் துவ ரத்தினன் தங்கி யிருக்குஞ் செழுமையாகிப் மரகத பலையை நிகர்த்த திருமால், மணி கெழு செம் சூட்டு அரவு அனை புறத்து = இரத்தினங்கள் பொருந்திப் பெறா சிவந்த உச் செ தலைகளை யுடைய சாட்ப சயனத்தி னிடத்து, அறிதுயில் புரிதலும் = யோக நித்திரை செயதலும், திசை முகம் கடவுள்=நான்கு முகப் பிரமதேவன், உறதி திருமலை பொருட்டு உறைந்தனன் = (திருமலின்) நாபியாகிய அழகிய தாமரைமலைய பொருட்டின கணினுந் தான்.

புறம் ஏழனுருப செய்யும் - அனனான் என்பன செய்யு அனான் எனத் தொகுத்த லாய் நின்றன எரிமணி-வினைத் தொகை திசை தொகை குறிப்புணர், உது சொல்.(7)

ஆய காலையிற் றாமரைக் காடலர்ந் தென்னப
பாய தென்முகரைக் கணவளா பண்ணவன் செவியுந்
நியுந் தண்ணொனக கொதித்தினாந் தீநடையளி செங்கட
காயுந் சூலவேன மதுவொடு கைடவ னுதித்தான்

(இ ள்) ஆய காலையிற் = அவ்வாறாய சமையுத்தில், தாமரை காடு அலாகது எனை = தாமரைக் காடானது மலர்களைப் புடயித்தாற்போல, பாய தென் திரை கண் வளா பண்ணவன் செவியின்=பரந்த தெள்ளிய திரைக்காயுடைய கடற்கண் அறிதுயில் செய்யா நின்ற திருமாலது காதுகளி னின்றும், தியுந் தண என கொதித்து=காயுந் தண் ணீரைப் போல மனங் கொதிப்புறது, இமை தீத்து ஒளி செம் கண்=இமைகளால் அக் கிளிப் பொறிகளை யுண்டாகி விளங்குந் சிவந்த கண்களை யுடைய, காயுந் சூலம் வேல் = கொலைத்தொழி னுஞ்நற்றூஞ் சூலாயுதம் பிடித்த, மது ஒடு=மது என்பவனோடு, கைடவன் உதித்தான்=கைடவன் என்றும் அசுரன் றேனறிவன்

கடலி னடுவென அறிதுயில் செய்யுங் காலக் கண்ணனுடைய செவிகள் னின்றும் மது என்பவனும் கைடவன் என்பவனும் தோன்றினா தன் என்னுங் குண்டபெயர் நீர் என்னுங் குண்பை யுணர்ந்திற்று ஒடு-உடனிகழ்ச்சி (ங்)

மண்டு செங்கலை வடவையை யாழிபரினு மணிபா
ரண்டா யாவையு பொருதடக் கையினி லாளரி
யுண்டு தேக்கெறிந் துலயினு முலவுந ரிவாயா
கொண்டல வண்ணவென மன்னமறை மழலைவாயக குழவி.

(இ-ள்.) மறை மழலை வாய் குழவி = வேதங்களாய் குதலைச் சொற்களை வசனிக கின்ற வாயினே யுடைய மகவாகிப் பிரமன்(அவர்களைப்பார்த்து)கொண்டல வண்ண=மேக நிறத் திருமாலே, மண்டு செம் வடவை கலை அலிப்பினும் அலிப்பா=நெருங்கிய சிவந்த ஊழித் தியை யழிகக் வேண்டு மென்றாலும் அழிப்பா, அண்டம் யாவையும்=அண்டங்க ளெல்லாவற்றையும், தடம் ஒரு கையினில் அள்ளி = நீண்ட தமது ஒரு கையினால் வாரி யெடுத்து, உண்டு தேக்கு எறிந்து உலவினும் உலவுவர் = விழுங்கி யெப்பமிட்டு உலாவ வேண்டு மெனினும் உலவுவர், இவர் யார் = இவனை முள்ள வலியவா யாவர், என் மனன்=என்று அபயமிட்டான்.

குழவி என்னும் இனமைப் பண்புச்சொல் தன பண்பையும் தன்னை யுடைய பொரு ளையும் ஒருககு தோற்றவித்துப் பிரிபாது நிறநிலை உயாதினேட பொருளையே யுணர்ந்து பெண்டி நஞ்சினும் கிளியர், அது உயர்தினை யிருபாறகும் வருதலை “குழவியு மகவு

மாயிரன் டலுவை இவ்வல உககட கண்ணே ” எனும் நெய்ச்சுரப்பிய விதிபு
காணக படமா எனவும் உடமொழி வடவை யெனத் திரிந்தது பெண குதிரை என்று
பொருள் அது சமுத்திர மந்திரி விதகூட பெண குதிரை யொன்றின் முகத்திலுள்ள
பெருந்தீயை யுணர் பதலால் அருடெயர் இவ்வடவை மதழ முதலிபவற்றை கடல பொரு
காது, நீரை யுறிஞ்சி, யுகமுடிவிலெழுந்து உலகங்களை மழிப்பது என தூலகன் கூறும்(சு)

தண்ணன் தாமரை யயனவெரிஇச் சாறறுதல் கேளா
வெண்ணெ யுணர் மால விட மின்று விடமுன்று வெண்ண
நண்ணு பேருரை யிருவரை வகு ததுநான் முக பதேநான்
கண்ண ணயகும வருபவாக கடிநிரென றுரைத்தான்.

(இ-ள்) தன் அம் தாமரை அயன வெரி — ஞ்ளிகத அப்சிய நூ டரை மலபே
விரசுரு ம பிரமன பயமுதறு, சாறறுதல் கேளா = அபயமிடத்தை கேட்டு, வெண்ணெய்
உடைபால் = உவிர்த்ததை யுண்ட திருமால், விடமுன்று என்ன விடமுன்று என்ன நண்ணு
போ உடை திருவரை = விடமுன்று வென்றிரு விடமுன்று வென்றும் பொருத்திய பொய்க்கி
யுடைய இரண்டு வீரர்களை, வகுத்து = உடைபாகி, நால் முகத்தோன் கண் அணங்கு உற
வறு வர் = பிரமனது கண்களுக்குப் பயமுண்டாரு மறு தோன்றிய அசுரர்களை, கடிநி
என்று உரைத்தான் = கொல்லீராக என்று கட்டி மிடனா (சு)

உரைத்த வாசகம் பிற்பட முறப்படவோடி
வரைத்த உடம்புயத தவுணரை வலியினிற் பற்றிக
கரைக்கு றுமபெறி வெணடிரைக களைகடன் முகட்டிற்
பிரசுரு வட்டினை யிருக்கையாற் திருகின் ரெறிந்தான்

(இ-ள்) உரைத்த வாசகம் பிற்பட = (திருமால்) கூறிய சொற்கள் பின்னர,
முன பட ஒடி = தாம அவைக்கு முற்பட ஒடிச் சென்று, வரை தடப் புயத்து அவுணரை =
மலபேபோலும் பெரிய தோள்களை யுடைய அசுரரை, வலியின் பற்றி = வலிமையோடு
பிரித்தது, இரு கையால் சிரம சுவட்டினை = இரண்டு கைகளாலும் தலைகளாகிய பிரகங்களை,
திருகினா = சுழற்றிப் பிடுங்கி, கரை சூறுமபு எறி வெள திரை = கரையாடுபடக்கைய அழிக்
கின்ற வெள்ளிய திரைகளைக் கொண்ட, களை கடல முகட்டினை = ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்
தின மீது, எறிந்தான் = விசினா

திருமால் சொன்ன சொற்கள் முடியுமுள் ஒடிச் சென்றனா என்னும் விரைவினை
ளிகக “உரைத்த வாசகம் பிற்பட முறப்படவோடி” என்றான் பின் முன் என்னு மிடைச்
சொற்கள் காலப்பொருளில் வந்தன திருதினா-முற்றொசம் மதுகைட வரைக கொன்ற
காரணத்தால் விடமுன்றுக்கு மதுருதனை என்னும் பெயர்போந்த தெனக (சு)

மறவகொ டுண்டிறுந மதுவொடு கைடவன தனனை
கறவகெ னத்திரித் தாருயிர் கவாந்ததற் பின்னாச்
சிறந்த கையத்திற ஞங்குவ தரிதுதேன மலாவிட
மறவகு கென்னலு மிழிகதன னினிதுகனை வளந் தான

(இ-ள்) மறம கொள தின திறல் மது ஒடு கைடவன் தனனை = கொலைத்தொழிலை
மேற்கொண்ட மது என்பவனோடு கைடவனையும், கறவகு என திரிந்து = காற்றிழையப்
போல ஆகிறது, ஆர் உயிர் கவாந்து = (அவர்கள்) அரிய உயிர்களை வாங்கி, அந்ந பின்
னா = அகற்குப் பின்னா, சிறந்த மைந்த = (பிரமனை நோக்கி) சிறப்பிசையுடைய புத்திரனே,

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

களௌ

நீன தாங்குவது அரிது = உண்ணை, சாந்திருத்தல் அரிதாயிருக்கின்றது (ஆதலால்) தேன் மலா விடமி இறங்குக எனனனும = தேன பொருந்திப் (நாபிகமலம்) ஸ்ரவி னினறும் நீங்கிக் கீழிறங்குக கடவாய் என்று சொல்லுகலும், இழிந்தனை = அவன இறங்கி, இனிது கண வளநதான = சுகத்துடன் நித்திரை செய்தனை.

திருமால் மதுகைடவரைக கொன்ற பின்பு பிரபலேப டார்ந்துமைந்தனே ! நின்னைத் தாங்கியிருத்தல் எனக்கு வருத்தமா யிருந்தலால் நாடிக் கமலத்தி னினறும் இறங்கெனப் பணிபு, பிரமனும் இறங்கி நித்திரை செய்தான் என்க (௮)

களையாவுயிரக குஞ்செழுங் காமலமென பொருட்டி
வளவல் கங்குலவிபாம புலரியிற் கணமதா நீங்கிப்
பள்ள நீரகவாந் துண்டதொல வுலகெலாம் படைப்பா
னுள்ள முன்புபோற் சனகனை முதலினோ ருதித்தாரா.

(இ - ள்) கள ஆயாவுயிரகும் = தேனைச் சிறுதுகின்ற, செழு கமலம் மென பொருட்டி வளவல் = செழிப் காமரைப்பூம் பொருட்டி னினறும் வந்த பிரமன், கங்குல போய் புலரியில் = இரவு நீங்கிய புலரிக் காலைநில, கண மதா நீங்கி = கணமயங்குதி னினறும் நீங்கி, பள்ளம் நீர் கவாந்து உண்ட தொல உலகு எவாய் = ஆழமாகிய சல நத யுடைய கடலாக் கொள்ளப்பட்டு மறைந்த பழமை யாகிய உலக மெல்லாவற்றையும், படைப்பான உள்ள = சிருட்டி க்க விரும்பிக் தியானிக்க, முன்பு போல = முன்னரே போல, சனகனை முதலினோ உதித்தாரா = சனகனை முதலாக வுடைய முனிவரா தோஷினா (அ)

தோற்று மைந்தரோடா நாலவரும் படைக்கெனத் தாய
நூற்றித் தழக்கம் லாதிதை துவலனு மதனைப்
போற்றி லேமென முன்னைய கற்பத்திற் புகன்ற
வாழற் ருந்தவ மாற்றின் றரனடி பணிந்தாரா.

(இ ள்) தோற்றும் மைந்தா ளா நாலவரும் = (பிரமனிடத்தி னினறும்) பிறந்த புத்திரராகிய ஒப்பற்ற நான்கு முனிவரும், தாய நூறு இஃது கமலத்து இஃது = சுத்த மாகிய நூற்பழக்கையுடைய தாரை மலராசனத்து அச்சிருக்குப் பிரமன், படைக்க என துவலனும் = சிருட்டித்த தொழிலைச் செய்வீராக வென்று ஆகுஞ்ஞாபிந்தலும், ஆகவே போற்றி லேமென = அந்தத் தொழிலை விரும்ப மாட்டேம் என்று, முன்னைய கற்பத்திற் புகன்ற = முந்திய கற்பத்திற் சொல்லப்பட்ட, ஆறது அருதவம் ஆற்றினர் = செய்ந்து கரிய தவத் தைச் செய்து, அரன் அடி பணிந்தாரா = சிவபெருமானது திருவாழ்க்கை பிறுத்தலாய் பரமந் தியிலடங்கினா படைக்க என்பது, படைக்கெனத் தொகுத்தல் விகாரம் ஆற்றினர் - முற் றெச்சம் (ச)

தந்தை யாய்முதல் வண்ணனை யென்னேமுன் றத்தோளி
மைந்த னாவலென நுரைத்தனன் வந்தில னெனனாசு
சிறதை முககணை சேவாடி சோதலு மகிழவுற
மெந்தை நானமுக னுத்தலிடை யினிதுதோன றினனூல.

(இ - ள்) முன் = முற்கால நில, முகம் வண்ணனை என்னே = மேககிற்றத்திருமாலே யும் என்னையுட, தந்தை ஆய் தந்தோன் = பிதாவாய் நினது சிருட்டித்த சிவபெருமான, மைந்தன் ஆவல் என்று உரைத்தனன் = புத்திரனாகத் தோனதுவேனென்று வரட்டு சொற

றாந்,வந்திலன் என்னு=இன்னமும அந்நாடா வந்தாஎல்லன் என்று,சான்றுகள் சிதை= பிரமனது மனமானது, டுக்கணுன சே அடி சோதனும்=திரிகேதிராகக் கொடியைய சிவ பெருமானது செவ்விய நிருவடிக்களைச் சென்றடைத்தன, எதை=எமக்கெல்லாம் தந்தையாகிய உருத்திரமூர்த்தி, மகிழ்வு உற்று = சந்தோஷமாகக் கொண்டு, துதல இடை இனிது தோன்றினன் = (பிரமனுடைய) சொற்றயிடத்தி னிலநும பெருமையாக வெளிப்பட்டனன்.

விட்டுணுவையும் பிரமபுத்திரன் படைத்த வரலாற்றைப் பின்வரும் “எமத வுனனை யென வஸிபுத்த தீநாதன எரிய - பைந்து முடிய எரி வண்ணனை யெனபிடப பாலிபு-நக் தனிதனன்” எனநுஞ் செய்புளா வறிக சேவடிசேயுடையா - எனவுப டாடவும் (க௮)

தோன்றி யோபவிலை யாபடயாக நெழுநலுந் தாயோபு

கேசற் வாசுமந் துருத்தியன் முந்தபெய ரெட்டு

மான்ற தானமோ ரெட்டுமோ ரெடபரி வையமுருந்

சாண்ட மைந்நரோ மெண்மருந் சாந்தன தனே

(இ-ள்) தோன்றி = வெளிப்பட்டே, ஓர் விநாயாபி ஆயாகது எழுதவும் - ஒரு நிருவினையாடலாக செய்து எழுதவும், தாயோபு = சாயராபிப மகேசுவரகரு, ஏனற் ஆகும உருத்திரன் முட்ட எட்டு பெயரும் = இயைபுநன் வறிய உருத்திரன் முத்திரப் பட்டு நாமங்களுட, ஆனற் ஓர் எட்டு தாளமும் = ஆகனற் எட்டு ஓடங்களுட, ஓர் எட்டு அரிவை யரும = ஓடிபற்ற எட்டு மலைவியரும், சான்ற மைந்ந் ஓர் வண்டிரும் = அறிவு மிக்க புத்திரன் எட்டுப்பேரும், சாந்தனன் = தோன்றினன் மறுது அனது ஏ-ஏதெனில்கள்

மகேசுவரபுத்திர ஒரு நிருவினையாடலாக் செய்துமாயவது - பிரமனுடைய சொற் றியினினதும் தோன்றி கல்ல இயைபோடமுது ஓடினா அடடோது பிரமன் பாடிது, பெய்வக குறந்தாய் எனன் காரணத்திற்காக உரோதனஞ் செய்து திராவணஞ் செய்கின்றான் என வினா, அவா கட்டையாகக் கொடுவெனச் சொன்னா பிரமன் ஆலோசித்து, குமாரனே ! நீ தோன்றி உரோதனஞ் செய்து திராவணஞ் செய்தாயால் உருத்திரன் எனப் பெயர் பெறுவாயாக வென்றவன் உரோதனம்-அழகை, திராவணம்-ஓடுகல் உருத்திரன்-உரு = உரோதனம், திரா = திராவணஞ் செய்தவன் பெயர் ஓட்டிலின் னரும் அவர் ஏழுமுறை யழகுசூர் அவதரினினதும் பழுவா தோன்றினான் அவாசூரப் பெயர் தாளம் (மீரம்) மலைவியர் என்வா னைப்பு நிறுட்டிருக்க கொடுத்தனன் யாயு பற்றி யஃதின்ச சொற்களுக்கும் அஃதின்ச முடிபு கொடுப்போதப்பட்டது (க௯)

எய்து நாமமென வெனிதபவன் சருவன் சானன்

வைதி கருந்ரு பசுபதி வீமனமா தேவ

னெய்தி எம்பிறை யணிக்நிதி முககிர நென்ப

மைதி கழல்கொளிர் கண்டனென வடிவமும வகுப்பாரம்

(இ-ள்) எய்தும் நாமம் என எவ்வித = (முதலைய எழுதவருகரு) பொருத்திப் பெயர்கள் வைவ யெனில், பவன் சருவன் ஈசானன் = பவன் சருவன் ஈசானன், வைதிகம் தரு பசுபதி = வேதமாமகத்தை யடிகூர்ப் பசுபதியிமன் மாதேவன் = வீமன் மாதேவன், எய்து இளம்பிறை அணிக்நிதி உகிரன் எனப் = (தன்னைச் சரணெனது) அடைந்த ஒரு கலைப்பிறைபுத் துரித்துக் காத்த உகிரன் என்றும் (பெரியோர்) கூறுவா, நை திகழ்ந்து ஒளிர் கண்டன = கருமை யுற்று விளங்காநின் திருக்கண்ட திணையுடைய உருத்திரமூர்த்தியினது, எண் வடிவமும் வகுப்பாய் = எட்டு வடிவங்களையும் பிரித்துச் சொல்லாம.

அட்டஸூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   ௧௪௯

உருத்திரன் எனலும் பெயரோடு இவ்வெழு பெயர்களுள் சோந்து எட்டாநல் காண்க. இஃதெழியா சிலா “பிழைமடமிடது முருகநினை” எனப் பாடத்தைத் திரித்துக் காட்டினா அது முகனால்களோடு முரணுறவின மீடுகக் உயிர்க்கு உடலப்போல, உருத்திராசனந் தாம இருக்குந் தானாகப் ராமே உருவாகவுய் கொணமுருத்தலால் எண்வகை யிடங்கனோபும லெழுவெனக் கூறின்ன டவன்-எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவியடவன் சரு வன்-எல்லாமுடையவன் ராசானன்-ஐசுவரியமுடையவன் பகட்டு - ஆனமாத்களூந் றுக் கூலைவன். வீரன் = திரிலோகங்களும பயப்பட்டதற்குக்கவன் மாதேவன் = மேலான தேவன் உகிரன் = கோரமுடையவன், வலிமையுடையவன் வைதிகம்-வேதசம்பந்தம்

பரிதி வெண்கதிராக கடவுணீர் புனியமுல பனிறா
 னுருவ நல்லளி யருமகம் புரிந்நு லுடயிம்
 பொருளி னுளமறை யாதனை னென்பரப புனிதா
 மருவி வாழ்வுறு மங்கைய ரெணமாபோ வகுப்பாரம்.

(இ-ள்) உருவம் = (ஆவா) ஐவாகளாவன, பரிதி வெண்கதிராக காண்க-சூரியன் வெளியிப் பிரசுரக்கொண்டய சூரிதன், நீர்ப்புவி அமுல டனிவான்-அப்ப பிருதியி தேய குளிர்பி பொருதிய ஆகாயம், நல வளி-நல்ல வையு, அரு மகம் புரிந்நு அமுல ண்டுமிடம்-அரி யாகத்தைச் செய்து சுகிலி வழிபாகப் பவி செஷு தினு, பொரு இல நால் மறை ஆற்றனன்-பிரகரத் தானு (வேதங்கனோபும அறிந்த பிராமணன், எனன் = எனது (மேலோர்) கூறுவா, அ புனிதா மருவி லாட்டி உறு = ஆசுப பரிசுந்நாய உருத்திராசன் கூடிவாழ்கின்ற, பவகையா எனன் போ லுருப்பாரம்-பேசுவியாராயெ எட டென்னும் தொகையாது நாமங்கனோபு விநித்து (ராம) கூறுவாரம்

இங்ஙனம் கூற்றினேனும் முறையாகக் கொள்க முறையாவது சருவாருக்கு டனனே யுருவாகவும, பவனுக்கு நீரோ யுருவாகவும, பசுபதிகு ஆகிலியே ஐவாக வும், ராசானன்கு வாயு வுருவாகவும, க்மனுக்கு ஆகாயமே ஐவாகவும, உருத்திராசு இருவி ஐவாகவும, மாதேவன்கு சகடுரனே யுருவாகவும, உகிரசுக்கு ஆகாயம் ஐவாகவும கோடலாம் இதனை “மருவு மணலுசோர தக ள்றவிநி மணனி ஐவாகுரு சரு வுரு - பிரத மலனிக் குணனரி னுருவா யுறையு பொழிபடவரு - யுருவம் பொருத்திக் கலவையு வா யுறே யுறையு பசுபதியாய ஜாற லுலவை யுருவாசி யொழிபா துறையு ராசானு - யாறு வொலியாய வெளியுருவா யயாமதே யுறையு வீரனாய - வீர சொனி சோக திரவியுரு மேவி யுறையு முருகநிதருய - மாறையு நிரைநீ ரமுதங்கி மதியா யுறமா தேவனுய உரைத்தந் கரிய வியமான் னுருவா போய்கு முகவருய , என வாயு சங்கிதையும் வரையுறத் துரைத்தது பவனுக்குப் பிருதியியையும், சருவாருக்கு அய புறையு கூறுதலுமுன்னி இங்ஙனமென்றி சைவபுராணத்தில் சருவாருக்கு நிலம், பவ னுக்கு நீர், உருத்திராசு லெருபு, உகிராருக்கு வாயு, க்மனுக்கு ஆகாயம், ராசானனுக் குச் சூரிபன், மாதேவாருக்கு மதியம், பசுபதிகு இயமான் என இவை யுடலாமெனது அட்டஸூர்த்த முரைத்த விடத்து அறையப் பட்டது ஆகனனையே தேவாந் திருவாசகங் களில் வேளவி மைநன், இயமானன், புலனுய் மைநன் என்றனரிச் செய்தனர். (கூ)

மிஞ்சுவாச சலையு ரோணி பாசுசை யருங்ககேசி
 நிகழ்ச வாகைபெண டிசைசுவை தீக்கைபா னாந்நா
 மடுமு மகநனா புத்தகனி வபங்குறு செயவாய
 ருகன்ச வாக்கனிவ மனோசிவன் கூறுசந் தானன்.

(இ-ள்) மிகு சுவர்ச்சலை = மேலாய சுவாச்சலை, உரோணி = உரோகணி, பசு உசை = பசிய உசை, அருள் சகேசி = கிருபையை யுடைய சகேசி, திகழ் சுவாகை = விளங்குமின்ற சுவாகை, என் திசை = எண்ணப் படுகின்ற திசை, சிவை தீக்கை ஆய = சிவை தீக்கை பெண்ணு மிவர்களாய், மைந்தா = (இவரின) புத்திரர்களாவா, மகிழும் மந்தன = களிப்பினை யுடைய சனி, நல புத்தன = நல்ல புத்தன, கவி = சுககிரன், வாய்க்கு உறு செவ்வாய் = விளங்குதலை யுடைய அங்காரகன், சூகன = கந்தன, சுவர்க்கன = சுவர்க்கன், நீன மனே சிவன = பெரிய மனேசிவன், கூறு சந்தானன் = சொல்லப்பட்ட சந்தானன் என்பவராம்

சுவாச்சலை பென்பவருக்குச் சனியும், உரோகணிக்குப் புத்தனும், உசைக்குச் சுககிரனும், சகேசிக்குச் செவ்வாயும், சுவாகைக்குக் குகனும், திசை பென்பாளுக்குச் சுவாக்கனும், சிவைக்கு மனேசிவனும், சிவதீக்கைக்குச் சந்தானனும் புத்திரராமென்றறிக்க ( )

முன்ன ரெய்திய சங்கரன் தனைமுக நோக்கி
மன்னு யிரத்தொகை படைக்கென மலரய னுரைப்பத்
தனை யொப்புற முப்புற சங்கரன் சமைப்ப
வின்ன வாறமைத் திடலொழி கெனவய நினைத்தான.

(இ-ள்) மலர் ஆயன் = தாமரை மலாமே லிருக்கும் பிரமன், முன்ன எய்திய சங்கரன் முகம் தனை நோக்கி = முத்திரேனாறிபு ருத்திரக் கடவுளது முத்திரைப்பாத்தது, மன்னு உயிர் தொகை படைக்க என் = நீயென்பெற்ற ஆனவாகக்கூடே யெல்லா ஒரு சிருட்டித் திடுக என்று, உரைப்ப = வேண்ட, சங்கரன் = உருத்திரபகவான், முப்பு போல் = முத்திய கற்பத்தி படைத்தது போல, தனை யுப்புற சமைக்க = தனை ரீகாக்ருமபடி (உருத்திர கணங்களைப்) படைக்க, ஆயன் = பிரமன், இன்ன ஆறு அமைத்தில ஒழிக என இரைத் தான் = இறந்த விதமாகச் சிருட்டித்தலை யீடுக வென்று கூறினன்

உருத்திர ஞாந்தி முந்நிய கற்பத்திலே பிரமன் யயங்கிய பொழுது, கருமைபூட்டு செ ப்நையு கலந்த வடிவுடைய நீலலோகிதனுய் வந்து படைத்ததா ராகலின் “முன்புபோல்” எனக் கூறப்பட்டது படைக்க-ஒழிக என்பனா றுத்தொகுத்தல் (கரு)

இனைய வாறலாற பிறந்திதம் துழலபவா சிருட்டி
நினைக லேமவைய நீபடைத் திடுகென நிகழ்த்தி
முனைவ னுனமுகன் முதுக்குறை வெய்துணா வளிப்ப
பனிம லாப்பொகுட் டணணனமுக் கணணனைப் பழிச்சும

(இ-ள்) இனைய ஆறு அலால் = இவ்வித மல்லாநல்ல, பிறந்து இறந்து உழல வா சிருட்டி நினைகலையே = பிறந்தும் இறந்து ஒரு சமுலவின்ற உயிர்களின் படைப்பினை (யாம்) உன்னுதலுஞ் செய்யோம், நீ அவை படைத்திடுக என முனைவன் நிகழ்த்தி = நீயே அவற்றைச் சிருட்டிப்பாயாக என்று உருத்திரபதியானவா கூறி, நான்முகன் முதுக்குறைவு எய்த உணவு அளிப்ப = பிரமனுக்குப் பேரறி வடைபுறாது நல்லறிவைக் கொடுத்தருள, பனி மலா பொகுட்டி அணணல் = குளிரந்த பூப் பொகுட்டி. உள்ள அவன், முககண்ணைப் பழிச்சுத் = திரிநேத்திரராய சிவபெருமானேத் துதிப்பா னியினன். எய்த-தொகுத்தல். ( )

கொண்டன் மேனியான முதலிய கடவுளோர குப்புற
தண்டம யாவையு மிடித்துப் பா முகிய வமையா
தினாற் தற்கவைச் சூலவே றிரித்துல கின்றா
கணி வப்பனின் குடியு கடவுளோ போற்றி.

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   க.அக

(இ-ள்) கொண்டல மேனியான முதலிய கடவுளோர் சூப்புற்று = நீல மேகம் போலும் வடிவுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் மடிந்து, அண்டம் யாவையும் இடந்து=அண்டங்கள் எல்லாம் சுகமாக, பாழ் ஆகிப் அமைப = வெறுவெளியாய் பிராகிருதப் பிரளய காலத்தில், திணை திறல் கலை ஞாலம் வேல திரிந்து நின்றது = மிகக் வலியுடைய யுடைய குலாயுத்ததைச் சுழற்றி நின்றது, உலகு என்னுள் கண்கள் உவப்ப ஆழாய் = உலகங்களைப் பெற்ற உமையாமையார் தரிசித்து ஆனந்தம் கொள்ளுமாறு திருநடனம் செய்தருளுமா, கடவுளே போற்றி=கடவுளே வந்தனம்.

போற்றி - துதித்த லென்னும் பொருளமே விமலஸால், இஃக விருதி யொழி புணர்ந்த தொழிற்பெயர். ஆனந்த வேனையக் கோடற் பொருளில் வந்த மகர விருதி புணர்ந்து கெட்ட முற்றெனக் கொள்ளு மிடத்துத் துதிக்கக் கடவுளை என்று பொருள் படும. அது “வாழிய வென்னுஞ் செய்வென கிளவி - விற்றி யகரங் கெடுதலு முறிந்தே” எனனுந் தோல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் ஒன்றென முடித்தலால் உயத்துணரப் படும.()

மாலே வெள்ளாரு விடபுனற் குறுந்துளி வாரிசு
சோலை நெற்றியிற நெழுந்தபூந் துகடுநைநகற் தடுபோக
கோலும் தென்றலன் தோகடாயக கொடியபூந் கழைவிழ
காலஞ் சிறிதவற செற்றவெங் கண்ணுதல் போற்றி

(இ-ள்) மாலே வெள் அருவி புனல் குறு துளி வாரி = ஒழுங்குபட்ட வெள்ளைய அருவி நீரின சிறு துளிகளை முகந்து, சோலை நெற்றியில் தொடுத்த = பூஞ்சோலைகளின் முகங்களின் பொருந்தி யுள்ள, பூ துகள் துதைந்து = பூவின கண்ணுள் பராமுகனின் நெழுந்த, அறி போர் கோலும்=கொலுவின்றி போர் தொழிலைச் செய்யும், தென்றல் அமர் தோ கடாய = தென்றற் காற்றுகிய அழகிய தேரைச் செலுத்திப்(போய்) கழை வில் கால் குனிததவன் செற்ற = கருமநாகிய வில்லை வீணத்த மனமதனை யழித்த, எம் கண்ணுதல் போற்றி=எமது நெற்றிக் கண்ணை யுடைய கடவுளே வந்தனம்

மாலே-ஒழுகு என்ப பொருள் படுதல் “மாலேவென் னருவி தோன்றி மடிந்தா தோன்று கின்ற - சோலைக்கு வரையி னெற்றி” எனச் சிந்தாமனியார் கூறியதனாலும் அமையும். மதனெயெடுத்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திற் காண்க. (க.அ)

பறந்து விண்ணிடை விண்ணவா பருவா லுழப்பக
கறங்கு போற்றிரி முப்புர மொருங்குதிக் கஞல்
நிறங்கொள பொன்னவிர சூழிய நெடுவரை குழைத்து
நறந்து முாயமுக்கி கலைநொடி நம்பனே போற்றி

(இ-ள்) விண்ணவா பருவரல் உழப்ப=தேவர்கள் யாவரும் துன்பத்திற் புள்ள நிறப், விண் இடை பறந்து = ஆகாயத்தி னிடத்துப் பறந்து, கறங்கு போல் திரி = காற்றாடிப்ப போலச் சுழன்று திரிந்து, முப்புரம்=மூன்று புரங்களும், ஒருங்கு திக் கஞல்= ஒரு சேர அகிலி பறந்து அழிப, நிறம் கொள பொன்ன அவிர சூழிய நெடுவரை குழைத்து = ஒளி கொண்ட பொன்னால் விளங்குஞ் சிகரங்கள் யுடைய நீண்ட மேரு மலைபை (நிலை) வளைத்து, நறு துழாய் முகில் கண்ணெ கொடு - கறிய துழாய் மாலே தரித்த திரு மாலாகிய பாணத்தைச் சூழித்த, நம்பனே போற்றி=கடவுளே வந்தனம்.()

நோற்ற பாலன் தாருயிர நோற்கு வண்ணங்
கூற்றி னொருகி குரத்துண்பவ் சுழலிலுய போற்றி

சேஷன் கருசமுண்ட டருளிய தோன்றலே போற்றி

பாலன் என்பதற்குத் திலாசன முனிலிப் புத்திரனாய், செப்பேசுவரன் எனவும் பெயர்கொண்ட திருநாதிவேலையார் ஒரு தனி புராண காவேரீயடிமுகொளவாரு முனி, அது “மோதற் பாலன்” என்றாலும் பொருந்தா தெனக் மராக்கண டேயாகக்காகக் கூட நினைவிர் குறந்ததும், ஆமராக்காக வாலங்குறந்தது அருமை யாமென்று இராமாயணத் தாரும் “புத்திர மீ - டுறா வைதக நகைமழு வான் ஒருந் - துத்தென மூர்ணுந் தானே தானுதபா” கொடுத்த சாது - ஸ்துதேன ஸபய மென்ற வந்தணை காணியநான் - வெஞ்சுளக் கூறதை மாமது மேனமையின மேனமையுண்டோ ” எனபு, “இடைநிலாக் கபய யாமென திருநிற பெழிநீர் வேல் - கடைநிலாக் காணியால் முடைவாக் கண்டி லீரோ-வுடைவாகக் குவா முயி ழானகொன் தீபா முயி - னடைந்தவாக் கருளா முயி ளன்மெனனா மாணம் சென்னும் ” எனபும், “பெசனக் கருதினோறு தாழசடைக் கடைநிலை - ஸ்துதேசாதிநை தவனோறு மாகக் கருநி னுட்பன் ” எனபும் கூறினன காரணக் கூறினா என்பதனைப் பிஞ்சி கொடுத்தோரியது இழிபுறநி (20)

அருள் மாயரு வாயிவ் வமலனோ போதறி
துரிய மாயது கடங்கெனளி சோதினே போதறி
கருது வாருள, உ துணைநருங் கடவுளோ போதறி
குருதி கக்குவெனெ ஞ்ஹவோ மூரகனோ போதறி

(இ-ள) அருவமரய உரு ஆகிய அம்மனே போற்றி-டிகள் மாகியுஞ் சகனமாகிய மூள்ள மலரவிறே வந்நம், அரியம் ஆய அரியப்பொருளாயிற்று, அது கடந்து ஒளிர் சோதியே போற்றி-ஆ ன்னடிங் கடந்து விளங்குந் பரஞ்சோதியும் வந்நம், கருதுவார எளந்து உறைந்நம் கட்டுளே போற்றி = நியாணிக்கு மெய்யான்பரது இதயத்துக் குடி கொலாடருக்கும் சேயனே வந்நம், குறுநி ககரு வெம் நூலம் வேலுமுத்கனே போற்றி = உதிர்சுதைப் பெழிழிவற வெவ்விய நூலமாகிப் வேலாடித்ததைப் தரித்த அழகனே வந்நம். உறைசுநம் - சா அனையினே சேயன் = நியாணிக்கப் படுவோன் (உக)

எனது மீட்பாபணிக் கெழும்துறா மதமுமபின் தேமதி
மனத னுழமலவ தூயவலம் வந்தன ஸிதபக
கொனதை தேவாறுனி பிஷேதறநிலா னுடிநி குழகன
மனதுணைக கையா ஸயனுட றைவந்து சாநும.

(இங்) ஆய்வுப் பிரமண, என்று தான் பணிந்து எழுந்த கின்று என் நிவ்வாறு திருவடிகளா வணங்கி யெழுந்தா கின்று, கா சூழ மப ஏதழி-காது சூழ மப பபத் துதி, து, மனலல தாழ மலா ஸாய-வாயெனையக காதுகினு புடபவகோத் துதி, வலப் வந்தவன்

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   கஅ௩.

நிறப = பிரதக்ஷிஞ் செய்ய நிரக, கொண்மை=கொன்றைப் பூரீய யானது, தேன துளி பிவிதம்=தேன துளிகளைச் சிந்தா நிரகமின்னு அங்கு குழகன் (சுபையி விடமாக) நின்று திரு நடனஞ் செய்குந்ரு மமகேசரன், உன் துணை கைபால் -- கற்பு இருகரங்க ளாலும், உடல தைவந்து=(பிரமனது) சரிசுதைத் தருவி, சரி, அம்=சாலவா ராயினா,

அருளின் மைந்தனாய் வருகென வரைந்தனை யாற்றா
புருவ நாபபணிற் றேனறின லின்னனுட பட்டலவ
னுருவ மாயுல கின்றவை யளித்துமீட டொடுக்கன்
மருவு மெனவினோ யாட டென் வுணாநியாய மலரோய

(இ-ள்) மலரோய=பிரமனே, அருளின் மைந்தன் ஆப வருக என ஆற்றை நீனை கிற்பையோடு (எனது) புரதிராணி வரக்கடவா மென்று வரக் கேட்டான், அருள - அக் காரணத்தினால், நின் உடை புருவ நாபபரணின் = எனது புருவ யுத்தியி லின்றும், புத்தவன் உருவமாய் தேனறினை=குமார வழுவந் கொண்டு வெளிப்படவேன, உலகு னான்று=உலகங்களைச் சிறுபடித்து, அவை அளி து--அவர்களைக் காத்து, மீட்டி ஒடுக்கல்- பிள்ளை அழிக்குந் தொழிறும், மருவு மென வினோபாட்டுடன் உணாதி=தோன்றிப் போது வினோயாட டெனது அறிவாய் (உ-ம்)

மைந்த வுணையென வலப்புக, நினைந் னறிய
பைபது பூராயணி வரைணை யெனதி ப பாஸீத
நந்த னித்தன னீயிரவெய கரிமுகன் நறலவேற
கந்த நேரெனக் கருணையி னுபபிமோந் துவரடாயா

(இ-ள்) மைந்த-புத்திரனே, உன்ன என வலப் புகுது நாவறனை = சின்ன எனது வலப் பக்கத்தி னின்றும் நோந்து வித்தேனாறிய பை துமாய் பரிவண்ணன்= வாகோ யுடைய பசிய துமாய் பரிவையை யணிந்த சீல பரிவருள் வினதிவை, எனது இடம் பாலில் நந்து அநிதானன்=எனது இடப் பக்கத்தி னின்றும் நோந்துகாத் காத தானன் (ஆதலால்) நீயி=நீயி இருவருள், வெள கரிமுகன் = விருப்பங்களுந் யானே மாக விநாயகனாய், சூழல் வேல் கந்தான் = அத்திவிதைக் கந்த, வேலாயுடைய துண்டாய் அதுமுகனாயும், நோ என=தந்த தன்மைய மரவீரன் எனது, கருணையி னுபபிமோந்- அருளோடு உபசையை மோகது, உரைப்பான்-பின்னருந் சொல்லான்

மகேசர மூர்த்தியின் கண்டத்தினின்று கணேசருள், இரு யுத்தினின்றும் முருகக் கடவுளும், நடுப்பாக் தினின்று இரு பத்தெடிக் கோடி யுருத்திராகளும், இ- பகுதியி லின்றும் பிரசித்தி மாயையுட, புத்தித் தலத்தினின்றும் புத்தியும், அக்கம் சத்தினின்றும் சத்த திரைகளும், பொறிகளினின்றும் அவைப் பருள்களும், திருவடியினின்றும் பிருத்தியும், சூரியத்திலிருந்து அபபுவும், நாபி தாளத்திலிருந்து தேயுவும், கண்டத் தாளத்தி லின்றும் வாயுவும், சிந்திலிருந்து ஆகாயமும், இரு கண்களினின்றும் தூயிச் சிரங்களும் பித்த லனதி, வலப் பக்கத்தினின்றும் பிரமனும், இடப் பக்கத்தினின்றும் விட்டுணுவக் தோனருவா என வந்துநாகம் முந்லிய தூலகளினுக் கூடப்படமருக்கின்றன பிரம விட்டுணுகள் இருபக்கத்தினின்றும் போன்ற சிறகுப் மூர்த்தமே பகபாற் பிழிந்து உய் என்பாடும். ஆதனே "அடுப்பாக் கருந் மொருதாளு மயப்பொற கமல கீழிசூனதும் - பப்பாம பணித்த புப்பான்குரு குலப் பண்டி மெழிவெய்க - விடப்பா லரிபை வலத்தாயின் யெழாராற கோடி யுருத்திரை-நடு பாதரே, நிபைபைவெய்கடிவமுடன ஸயப்பிடுகி" எனவருந் தாஞ்சிப்பாபாணச் செய்மளாறு முணாக் கந்தன்=சுத்தருக்கன் வந்தச் சொ

பவன. உமாதேவியாரால் ஆறுவடிவு மொன்றாகச் சோக்கப்பட்டவன் எனவும் பொருள். அது “ஆற்த மிலலதோ மூவிறு வடிவு மொன்றாகிக - கந்த னென்னுபோ டெற்றனன்” எனவும், சேயவன் வடிவ மூலம் திரட்டி யொன்றாகச் செய்தா - யாயத் இலே கந்த இமெனு நாமம் பெற்றான்” எனவும் கந்தபுராணத்திற் கூறப்பட்டது (உச)

கணைக ருங்கட னஞ்சமுண மிமதுயிர காதத
முனைவ னென்னுளது துதித்தனன் மூவிறு பெனக்குத்
தனய ரிவ்வுருச் சநாசிவ னேனைய வுருவம்
புனைவன வேணமருக குணங்குறி புலனெனக கிலையால்

(இ-ள்) கணை கரு கடல கஞ்சம் உண்டு=ஒலிகளென கரிய சமுத்திரத்திற் றேன் றிய விடத்தை யுண்டு, உமது உயிர காதத முனைவன் = நுபுள உயிரை பொல்லா மனித உருத்திரன், என உளபது உதித்தனை = என இருதயத்தி னின்ற நோவறினை, மூவிறு ம எனக்கு தனயா - (ஆதலால்) நீங்கள் மூவரும் எனக்குட புத்திர ராகும், இ உரு=இந்த மாகேசர வடிவத்தையும், சநாசிவன் = சநாசிவ மூர்த்தத்தினையும், ஏனைய னெனவும் புனைவன் = ஏனைய வடிவங்களையும் (யான) கொண்டு நிற்பேன, (ஆயினும்) எனக்கு = எனக்கு, வேண்டு உரு = விரும்பப்பட்ட வடிவங்களும், குணம் குறி புலன் இலை=குணங்குறி புலன்களும் ஆகிய கற்பனை இல்லன் வாகும் (உரு)

கள்ள யினதுவண டறைதருந் தாமரைக கண்ணன்
முள்ள ரைச்செழுந் தாமரை முகடடில வீற்றிருப்போ
யுள்ள வந்தென நினைப்பழி யுறுவென்ன றுரையா
வள்ள னுணமறை யுபவிட தத்திட மறைந்தான்

(இ-ள்) உள்ள=உள்ள நன்மைபையுடைய மகேசரமூர்தியானவர், வண் டுகள் ஆயினது அறைதருந் = வண்டுகள் தேடிவண் டிசையாகும், தாமரை கண்ணன் = தாமரை மலாக கண்ணனாகிய விட்டுணுவின்னது, முள் அரை செழு தாமரை முகடடில = முள்ளரையையுடைய பெரிய நாயிக கமலத்தின்கண், வீற்று இருப்போய் = பெருமை யோடுறையும் பிரமனே, என்=எனனை, உள் உவாது நினைப்பழி = (நீ) மனம் விருப்பித் தியானிக்குக காலத்தில், உறுவல் என்று உரையா = வருவேன என்று கூறி, மறை உப விடத்தது இடை மறைந்தான்=வேதோப விடத்தன்களி னிடத்து அந்தாத்தானமாயினர்.

இறைவனுக்கு உள்ள நன்மையாவது அடியார வேண்டிய வேண்டியாக களித் தல் கோழரை, டொகுடனர, டொரியரை, முள்ளரை பெனபவற்றுள், தாமரை முள் அரையின் பாற்றுகளின் “முள்ளரை” எனப்பட்டது கானகு வேதங்களுக்கும் ஆயிரத் தெட்டு உபநிடதங்களுள்ள அஹதனளே அதிகாரமாயும் அதியிரகியமாயு முள்ளன நூற்றெட்டேயாம் அவையாவன—ஐந்தரேயம், கௌடத்தி, நாதவிரது, ஆதம்ப பிர போதம், நிருவாணம், திரிபுரை, வகக்ருசசாணை, முத்தலை, செளபாகியம், அக்ஷமாலிகை என்னும் பத்தும் இருக்குவேத உபநிடதங்களும் முத்திகம், சாட்டியாயனி, யாஞ்ஞ வலியம், தாமசாரம், அத்தியாததுமம், துரியாதீதம், பிடசு, பைங்கலம், அதுவயதார கம், மண்டலம், திரிசுகி, நிராலமம், மந்திரிகை, சபாலம், பரமகமகம், அம்சம், சாடாலம், பிருகதாரணியம், ஈசாவாசியம், சரசவதி, கலிசந்தரணம், வராகம், பிராணக் கினி கோத்திரம், பஞ்சப் பிரமம், யோக குண்டலினி, உருத்திர விருதயம், கரம், அவ தூதம், அட்சியம், வகாட்சரம், யோகசிகை, சாரீரகம், கந்தப, தகதினமூர்த்தம், யோக தந்தவம், பிரம வித்திரை, தியான விரது, தேசோவிரது, சுதரகசியம், சாவசாரம்,

சூனிகை, காலாக்வி றுத்திரம், அமிர்த நாதம், அமிர்த விந்து, நாராயணம், கர்ப்பம், சுவேதாச சுவசரம், கைவல்லிபம், உத்திரியம், கடவல்லி, பிரமம் எனனும் ஐம் பத் தொன்றும் யசுர்பேத உபநிடதங்கடாம் சாபாலம், தரிசனம், உருத்திராக்க சாபாலம், கேனம், சாந்தோக்ஷிபம், அருணி, மைத்திராயணி, சாஷித்திரி, குண்டுகை, அவ்வியத்தம், சந்திராசம், மைத்திரேயி, உச்சிர சூசிகம், போகசூடாமணி, வாசுதேவம், மகத்து எனனும் பரினும் ராமவேக உபநிடதங்கடாம் காரூடம், தந்தாத்திரேபம், அபகதிர்வ, கிருவதணம், கோடால தனம், பிரச்சினம், திரிபாஸீய மகாநாராயணம், இராம ரக்ஷிபம், முண்டகம், மாண்டேகிபம், அபாவ சிரசு, அதாவகிகை, கணபதி, மகாவாக்ஷிபம், பஸம் சாபாலம், டாவளை, தேவி, திரிபுராத்திரி, பரப்பிரமம், பாசுபதம், ஆத்மம், சூரிபன், அனன் தரிசன, பிருகச சாபாலம், கரகம் தாபனி, நாரதபரிவிராசகம், சீதை, இராம தாபனி, சரபம், சாண்டிலிபம், டரமகமச பரிவிராசகம் எனனு முப பத்தொன்றும் அதர்வண வேத உபநிடதங்கடாம் (உசு)

திருக ளினனமு திறைப்பமென கொன்றைதேன றுளிகுங்
கங்கை யருசனா க கணனு கல கரத்தலுங் கடவுட்
பங்க யமதவி சுறைகருந் பண்ணவன மரீசி
யங்கி ராமுதன முனிவரை யளிப்பன னெனனாரு.

(இ ள்) திருக்க ளுள் அமுது இறைபபச்சு திரை இனிய அமுத கிரணங்களைப் பொழிய,மென் கொன்றை தேன றுளிக்கு =மிருதுவாய் கொன்றை மலர் மாலையானது தேனே சிந்துவின்ற, அஃ =அமுதம், கங்கை டை கணனு கல கரத்தலும் =கங்காநதியைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அந்தாத்தான மாதலும், கடவுள் பங்கயம் தவிச உறைநாரு பண்ணவன் = பெயலீகம் தாரை மலராசன் த்தி லிருக்கும் பிரமன், மரீசி அங்கிரா முதல முனிவரை = மரீசி அங்கிரா முனிவர இரண்டுகளை, அளித்தனன் என னுன் =சிருடடித்தனன்னாறு (சூடம் மூத்தி) கூறினா (உஎ)

அட்டமூத்த வியலபுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உர ௩

பதினேராவது

தேவி திருவவதார அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிறடபிறட பிலலாப பெருமாட்டி தனக்கெனக் கனமன் தானில ளாக லிற் தவம் காரணமாத தக்கன தனக்கும் மலையரை பறகு மகளாய்த் தோன்று மவரன் தனனை யறையும் பாகமாம் தேவி = வினாயாட் டிடையவன் இனித் தேவன் எனபதன் பெண்பாலாக கொண்டு பிரகாச முடையவன், மகிழ்ச்சியுடையவன் எனவு முறைப்ப உயிர்கள் டோல வினையுத்தால் யோனிவாய்பட்டுப் பிறக்கரது இச்சையுத்தால் தோன்றி நினாள் ஆகலின் அவதாரம் எனவும், அதுவும் ஆன்மாக்கள் மெல் வைத்த காருண்ய மேலீடாகலின் “திரு” என அடைமொழி புணர்த்தியுங் கூறப்பட்டது. திரு = உயர்வு முதலிய பலபொரு ளொருசொல. அவதாரம் = இறங்குதல், அயோனி சம்பந்தமாய் வெளிபடுதல்.

கலிவிரந்தம்.

போதுறை கடவுண்மீட் டிலகம் பூதத்தை
யோதுகென நினைநம புளரும யாழமுனி
தீதறு மகபதி கேட்பத தேமபரி
தூதவிழ பசுதுழாய முகுந்தன சாற்றுவான.

(இ-ள்) போது உறை கடவுள் = தாமரை மலர் லேலிருக்கும் பிரமன், மீட்டு= பின்னரும், உலகம் பூதத்தை ஓதுக என்று = உலகத்தைச் சிருட்டித்த விதத்தினைச் சொல்லி யருள வேண்டும் என்று, இங் நாமபு உளரும யாழ முனி = இனிய நாமபுகளில் வாரதல முதலிய இசைக் கரணங்களைச் செய்யும் யாழினை யுடைய நாரத முனிவனும், தீது அது மகபதி கேட்பு = குற்ற மில்லாத யாக பதியாகிய இந்நிரனும் (விரூப்பிக) கேட்க, தேமபரி தாது அவிழ் பசு துழாய = தேனிற்றைந்த மகரந்தம் பரந்த பசிய துழாய மாலையை யணிந்த, முகுந்தன சாற்றுவான் = திருமால் கூறுவா ராயினா

இசைக் கரணங்கள் அவன் — பாடுகின்ற வண்டிகள் போலக் கைவிரல்களால் நரம்புகளில் வாரதல முதலிய தொழில்களைச் செய்தல் ஆக்கரணங்கள் வாரதல, வடித்தல, உந்தல, உறழல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டை யென எட்டு வகைய ஆவை “மணிக் கார்தல மெலவிரல்கள் - பயிவண்டின் கிளைபோலப் பன்னரப்பின் மிசைப் படர் - வாரதல வடித்த லுந்த லுறழ்தல - சீருட் ஊருட்ட நெருட்ட லள்ள - லேருடைப் பட்டைப்பென் விசையோர் வகுத்த - வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்து” எனச் சிலப் பதிகாரத்திற் கூறப்பட்டன இவற்றுள் வாரதல என்பது சுட்டு விரலாற் றொழில் செய்தல வடித்தலாவது சுட்டு விரலும் பெருவிரலும் கூட்டி நரம்புகளை யகழும் புறமு மாராய்தல உந்தலாவது நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற பட்டதும், மெலிவிற பட்டதும், நிரல பட்டது மறிதல உறழ்தலாவது ஒன்றினை யீட்டும இரண்டிடை யீட்டும நரம்பு களைத் தெறித்தல உருட்டலாவது இடக்கைச் சுட்டுவிர லுருட்டலும், வலக்கை சுட்டு விர லுருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இரு பெரு விரலு மிப்பைத் துட் ஊருட்டலு மாம என்பா ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் மறைய தெருட்ட லாவது “தெருட்ட லென்பது செப்புங் காலை - யுருட்டி வருவ தொன்றே மறி - வொன்றன பாட்டு மடையொன்ற நோக்கின - வல்லோ ராயந்த தூலே யாயினும், வல்லோர் பயிறுறு கட்டுரை யாயினும் - பாட்டொழிக் தலகினி னொழிந்த செய்கையும் - வேட்டது கொண்டு விதியுந் நாடி” என இசைத் தமிழ்ப் பதினாறு படலத்துட் கரண வியலிற் கூறப்பட்டதாம்

(க)

அள்ளிலைக் கமலவீட் டிறையு மந்தனை
நெள்ளிதி னமைப்பவை சிதை செய்கலா
துள்ளமா ழாந்துநெட் டியிரப்பு வீங்கிமே
லெள்ளரு மருந்தவ மியறறு மேலவையின.

(இ-ள்) அள் இலை கமலம் வீடு உறையும் அந்தணன் = நெருங்கிய இலைகோயுடைய தாமரை மலராகிய வீட்டினக் கணிருக்கும் பிரமன், தெள்ளிதின அடைப்பவை = தெளிவோடு சிருட்டிக்க வேண்டியவைகளை, சிந்தை செய்கலாது = மனத்தி னினைக்காமல், உள்ளம் மாழந்து = மனமயக்கமுறறு, நெட்டியிரப்பு வீங்கி = பெருமூச்சு அதிகரித்து, மேல் = அதன்பின், எள் அரு அரு தலம் இயற்றும் ஏல்வையின் = இகழ்த லிலலாத அரிய தவத்தைச் செய்யுந் காலத்தில. இதுமுத லிருசெய்யுள் குளகம்.

(உ)

பாடரு மிடப்பறம் பணித்திட் டாயினி
நாடரும் வலப்பறந தானு நலகென
வேடவிழ் கூந்தலாய் நல்கி னேமென
வாடியிற காடடிய வையன றேனறினான.

(இ-ள்) பாட ஒரு இடம் புறம் பணித்திட்டாய் = முயனே) பாடுதற்கு அரிதாய் இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தனே, இனி = இனிமேல், நாட ஒரு வலம் புறமும் நல்கு என = தேடுதற் கரிதாய் வலப்பாகத்தையும் நாடுதற்கு வலம் கொடுத்து (உமையமமையார்) கேட்க, ஏடு அவிழ் கூந்தலாய் = இத்தகைய புட்பாகங்களைப் பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே, நல்கினோம் என = அத்தனையும் கொடுத்தோம் என்று, ஆடியின காடடிய றையன = கண்ணடியிற காண்பித்த சிவபெருமான, தேனறினான = பிரசன்னமாயினான்.

ஓர் ஈர் உமாசேவியார் எழுந்த, ஐயனே! இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினே, மந்தைய வலப் பாகத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அங்கு மனிதனே மென்று கண்ணடியிற காடடிய சிவபெருமான பிரமனுக்கு முன் றேனறினர் என்பதாம் நல்கினோம் - நனித் தன்மைப்பன்மை வினேற்றறு (ங)

பெண்ணொரு பங்கினி லமைத துப் பேரெழி
லன்னலாய் கெய்தலுங் கமலத் தந்தனன
கண்ணொடு கொடுத்தென நோக்கிக் காத்திற்
புண்ணியச் சேவடி போற்றிக் கூறுவான்.

(இ-ள்) பேர் எழில் அண்ணலு = பேரழகினையுடைய சிவபிரான், பெண் ஒரு பங்கினில் அமைத்து = உமாசேவியை யொரு பாகத்தில் வைத்து, ஆங்கு எய்தலும் = அவ விடத்திற றேனறுதலும், கமலத்து அந்தனை = நாமரை மலரினமேலிருக்கும் பிரமன், கண் ஒடு கொடுத்த என நோக்கி = தன் விழிகளுடன் பொருத்திவை போலப் பார்த்து, காத்தின = அன்போடும், புண்ணியம் = சே அடி போற்றி கூறுவான் தருமமய மாகிய செவ்விய பாதங்களிற் துதித்துச் சொல்லான் (சு)

ஐயவிவ வுலகினுக் காகக் கெய்துறத்
தையலோர பங்கினிற் சாரந்து நின்றனே
மையறு மிவவுரு வருத்தப் பாலிரை
டெய்தநீ செய்தியென நினைதி நேத்தினுன

(இ-ள்) ஐய = ஐயனே, இ உலகினுக்கு ஆக்கம் எய்துற = இவ்வுலகத்துள்ள உயிர்களுக்குக் கெல்லாம் இன்ப முண்டாகும்படி, ஓர் பங்கினில் = ஒரு பக்கத்தில், தையல் சாரந்து நின்றனே = (சுத்தியாகிய) பெண் வடிவம் கொண்டு நின்றாய்மை அறம் இ உரு வகுத்து = குற்ற மற இவ் வடிவத்தைப் பிரித்து, இரண்டு பால் எய்த = இரண்டு பகுதியாகப் பொருத்த நீ செய்தி என்று நீ யிறத்தி யருளவாய் என்று, இனிதின் எத்தினுன = மகிழ்வுடன் துதித்தான்.

உலகு - உயிமேனிற்றலால் இடவாகுபெயர் ஆக்கம் = பெருவாழ்வு தையல் = அழகு. அத்தனை யுடையார்க்குப் பண்பாகு பெயர். தேவி யிமயகு சென்றிருந்த காலத்து ஒரு யிருங் கா மயினி புறம் தெனலால் பெருமான் “போகிப் பிறகு துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரா” என்ற படி யுயிர்க்குப் போக மூட்டுதற்குப் பெண்ணொருபாகம் வைத்தானென்பான் “ஆகக் கெய்துறத் தையலோர பங்கினிற் சாரந்து நின்றனே” என்றான். இக்

ஊண்மை “கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின் நிட்டுவெட் கைக்கு-விண்ணுறு தேவ ராதி
மெலிந்தமை யோரார் மாறு-ன்னெண்ணிவேளை மகளை யேவ வெரிவிழித் திமவான பெற்ற-
பெண்ணினைப் புணர்து யாகுபு பேரினப் மனிதத் தோரார் ” எனனுஞ் சிவஞான சித்
யார்ச் செய்யுளா ஊணரப்படும (டு)

பெண்ணொரு பங்கினைப் பிரித்துப் பேரெழி
லொண்ணுதற் பேதைதன னுருவ மாககிமே
னண்ணரும வலப்புற மதனை நாடரு
மண்ணலா ணுருவமா யமைத்திட டானரோ.

(இ-ள்) நாடு அரு அண்ணல் = (பிரம விட்டுணுக்களாலும்) சேடி யறியப்படாத
சிவபெருமான, பெண் ஒரு பங்கினை பிரித்து=பெண்ணாகிய ஒரு பாகத்தைப் பிரிவுசெய்து,
பெரு எழில் ஓன துதல் பேதை தன உருவ ம ஆகி=பேரமகு வாயந்த ஒள்ளிய நெற்றியை
யுடைய பெண் வடிவ மாகியும், மேல்=அதன் பின், நனை அரு வலம் புறம் அதனை=சோ
தந்தரிய வலப் பாகத்தை, ஆண் உருவம் ஆய அமைத்திட்டான் = ஆண் வடிவாகவுஞ்
செய்தனா அரோ-அசைநிலை பெண்=கடபுலனாதோ அமைத்தித்தன்மை, ஆண்=ஆளுந்
தன்மை யென்பவற்றை யுணர்த்தாது உயாதினைப் பெண்பாலையும் ஆண்பாலையும் முணர், தி
நின்றன (க)

மதியுற வகுத்தவா ணுருவ மாணுறப்
பதினொரு கூற்றினிற் பகுப்ப வாங்கவா
கதிராமதி முடிந்தகா பாலி யாதியாம
விதிமுறை யுருத்திர ராகி மேவினா.

(இ-ள்) மதி உறவகுத்த ஆண் உருவம்=அறிவு பொருந்தமாறு பிரித்துச் செய்த
ஆண் வடிவத்தை, மாண் உற = மாட்சிமை கொள்ள, பதினொரு கூற்றின் பகுப்ப = பதி
னொரு பங்காகப் பிரிக்க, அங்கவர்=அவர்கள், கதிர மதி முடிந்த காபாலி ஆதியாம=ஒளி
கொள்ளுஞ் சந்திரனைத் தரித்த கபாலி முதலாக, விதி முறை உருத்திரா ஆகி மேவினா=
விதிக்கப் பட்ட முறைப் படியே உருத்திரராய இருந்தனா. (எ)

பெண்ணொரு பாதியாய்ப் பிரித்த கூற்றினை
யெண்ணுறஞ் சத்தியா வியற்றி னுணவாக
கணவழுக் குறுமொழிற் கமலை யாதியா
மொண்ணுதன் மகளிரென றுரைக்க லாயினா.

(இ-ள்) ஒரு பாதி ஆய பிரித்த பெண் கூற்றினை=ஒரு பாதியாக வகுத்த பெண்
வடிவத்தை, என் அறு சத்தி ஆக இப்பற்றினுள் = அளவிலலாத சத்திவடிவாகச் செய்
தனா, அவா=அச்சத்தினுள், கண வழுக்கு உறும் எழில் கமலை உதி ஆய = கண்களுந்
கூசுதலடைகின்ற காமதியின்புடைய திருமகள் முதலாகிய, ஓன துதல் மகளிர் என்று
உரைக்கல் ஆயினா = ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய பெண்கள் எனச் சொல்லப் படுவா
ராயினர்.

கமலையா தியாராவார் மனோன்மணி, மகேசுவரி, உமாதேவி, துலக்குமி, சரசுவதி
யென்னுந் சத்திகளாம். “என்னதுந் சத்திகள்” என்றதனால் உனமனை, சபனை, வியா
பினி, வியோமருப்பை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை, அமிதை, அமிதாமிர்தை, இந்
திகை, திபிகை, உரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகை, ஆரணி, சனனி, உரோதயித்திரி,

காளி, தூக்கை, அம்பிகை, சாவழ்ததமணி, பலபிரமதனி, பலவிகாணி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை முதலாயிரோரம். (அ)

இன்னன மமைத்திடி-னனி யாககையின்
மன்னுயிர யாவையு மல்கி டாவெனக
கன்னெடுந் சிலையிரு காலகு னித்திடு
முன்னவ னயனெடு மொழியு மேலவையின்.

(இ-ள்) இன்னனம் அமைத்திடி-னனி = இவ்வாறு வகுத்தாலன்றி, மன உயிர் யாவையும் = நிலைபெற்ற ஆனமாகுகள எல்லாம், யாககையில் மல்கிடா என = உடம்போடு கூடிப் பெருகி நிற்கா வென்று, கல நெடு சிலை இரு கால நனித்திடும = மேரு மலையாகிய நீண்ட விலலின் இருதுணிகளையும் வளைத்த, முன்னவன = முழு பிறதம் பொருளாகிய சிவபெருமான, அப்பன ஒடு மொழியும் ஏலவையின் = பிரமனோடு சொல்லாநின்ற சமையத்தில் இருகால என்பதற்கு இருபாடங்களினாலும் எனவும் பொருளுரைப்ப (க)

மின்னுவிழ வீழத்தெனக கிடந்த மெனசடை
முன்னவன் பணிதலைக கொண்டு முற்றிவை
தனனொரு கூற்றினே வாங்கித் தாழ்சினற
யன்னமூ கடவுள்பா லடைதன மேயினா.

(இ-ள்) முற்றது இழை = முற்றிய அபரணங்களையுடைய தேவியானவள், மின்னு வீழ் வீழ்த்து என கிடந்த = மின்னல விழுது விட்டாற்போல விளங்காநின்ற, மென சடை முன்னவன் பணி தலை கொண்டு = மிருதுவாய் சடையினையுடைய சிவபெருமானது ஆற்றைபைச் சிரமேலேற்று, தன ஒரு கூற்றினே வாங்கி = தனது ஒரு பங்கை யெடுத்துக் கொண்டு, தாழ் சினற அன்னம் ஊர் கடவுள் பால் = தூங்குகின்ற சிங்களையுடைய அன்னத்தை (வாகனமாகச்) செலுத்தும பிரமதேவனிடத்து, அடைதன = மேயினா = சோவாளாயினான் முற்றிழை - வீணைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை (கௌ)

என்னுட னுலகெலா மீன்ற தாயிவன
மன்னிய தெவனென மலக நெய்நொழ
தன்னேநீ தககன்ற புதலவி யாகெனச
சொன்னவா தவனமக ளாகித் தோன்றினாள்.

(இ-ள்) என் உடன உலகு எல்லா மன்ற தாய் = என்னோடு உலகங்க ளெவற்றையும் பெற்ற தாயாகிய தேவி, இவண் மன்னியது எவன் என = இவ்விடத்திற்கு வந்தமையாது காரணமென்று ஆலோசித்து, மலாகள நாய் நெய்நொழ = புட்டங்களைச் சொரிந்து வணங்கி, அன்னை நீ = தாயே நீ, தககன்ற புதலவி = நெய்நொழிக்கு நல்ல புத்திரியாக வரக்கடவாயென்று வேண்டி, சொன்ன ஆறு = (பிரமன்) சொல்லிய படியாய், அவன் மகள் ஆகி தோன்றினாள் = அத்தகளுக்கும் புத்திரியாக அவையிருக்காள்

பிரமனது புத்திரர்களு ளொருவனாய் தககன்ற தவரு செய்து, உபாதேவியைத் தனக்கு மகளாகும் வரத்தைச் சிவபெருமா னிடத்தினின்றும் பெற்றனன அதனால் உமையவள காளிநீ நதியில் வலம்புரி வடிவாகச் சென்றிருக்கத் தககன்ற மாசிகத்திற் றீர்த்தமாட்ச் சென்று ஆடிவருங்கால, ஆங்குத் தாமரைப் புட்டமொன்றிற் சிவபெருமானது சலஞ்சல மெனப்பெயரிய சங்கிருப்பக்கண்டு அதனைக் கைகளால் எடுக்கும் பொழுது அது பெண்குழவி வடிவாதலும், தேவியென்று அறிந்து அளவிலா மகிழ்வுடன் கொண்டு

சென்று, வேதவல்லி யெனனுந் தன்மனைவியிடம் கொடுத்து வளர்த்து வந்தான். தேவி தாசஞாயினி எனனு நாமத்துடன் பருவமைந்து முறதி ஆறும் வருடமாகவும், பிரானை மணஞ்செய்யப் பெருந்தவகி கிடந்தனள் எனடது சரிதமாம். அனனை எனபது “அணமைச சொல்லே யிபறகை யாகும்” என்ற தோல்காப்பிய விதிப்படி. வியலபு (கக)

தககனற் புதலனியைக் கொன்றை தாழ்சடை
முக்கனூக கனித்தனன முரசு மாபபெழ
மிககதன நகதைநி வினையி னனனைபோயப்
புககனன மேனதை புதலனி யாகவே.

(இ-ள்) தக்கன் = நககனனவன், நல புதல்வியை = அழகினையுடைய புத்திரியை, முரசும் ஆரபு ஏழ் = முரசுவாதியபத்தின ஒலி மிக்கெழ, கொன்றை தாழ் சடை முக்கனூக்கு அளித்தனன் = கொன்றைமாலே தாழ்முக்கு சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு (மனைவியாக) கொடுத்தான, அனனை = தாயாகிய தாசஞாயினி பென்பவள், தன தூதை = தனது பிதாவாகிய தகசனின், மிகக தீவினையின் டோயம் = மிகுந்த பாதகச் செயல்களாற (டொறுது தன்னுடலை நீக்கி) சென்று, மேனை தன புதலி ஆக புககனன் = மேனையினது மகளாக அவதரித்த திருந்தனள்

சிவபெருமான ஓர் பிராமண வடிவம் கொண்டு தாசஞாயினியை மணந்தனா எனக் கொள்க தககன் தீவினையாவது சிவபெருமானே மிகுந்தது அவாக்கு அவிப்பாகவ கொடாது யாக முதலியன செயதநாம இந்த அதிடாகங்களை யறிந்த தேவியானவள் அவனுக்கு மகளாய் இவவுடலைத் தோடும் நாமத்தோடும் யான இருத்தல் அடாதென்று, அவவுடலை விடுத்து மலைபரையாட்கும மனைவியாகிய மேனையெனடாளுக்கும் புத்திரியாகப் பிறந்தனள் எனபதாம் அது “கடலை முதலிய கடந்த கணனாதல றற்பா நினையிகழ தககன் தனனிடப் - பறபகல வளாந்தவன் பயந்த மாதெனச்-சொற்படு நாமமுந் சமந்து னேனியான ஆங்கோர பெயரையு மவனக் னெபதியே - யோங்கிநான ளாந்தவிய வுடல் தன்னையுந்-தாமகின்ன மேலவை தரித்தற கஞ்சினே-னீங்குவ னவவகை பணித்திநீ, பென்றான் ” எனவரும கந்தபுராணச் செய்யுளானு முணரடபடு. (கஉ)

தோலடி யெகினமீ திவாந்த தோனறலும்
காலுமிழ் கொடுஞ்சிறைக கருடப் பாகனு
மாலமுண டவனுமே யன்றி யாகொலோ
பாலலோ சனிதிந னறியும் பண்பினா.

(இ-ள்) பால லோசனி திறன் = நெறிக கணணினையுடைய (அந்தத்) தேவியின் பெருமையை, தோல அடி எகினம் மீது = தோல்பொருந்திய காலகளை யுடைய அன்னப் புள்ளின் மேல், இவாந்த தோனறலும் = ஏறியிருக்கின்ற பிரமனும், கால உமிழ் கடு சிறை கருடன பாகனும் = காரத்தினை வீசாநின்ற வேகமாகிய சிறகுகளையுடைய கருடவாகனனாகிய திருமாலும், ஆலம் உண்டவனுமே அன்றி = விடத்தை யுண்டாடாநிய உருத்திரக்கடவுளுமே, (அறிவது அல்லாமல்) அறியும் பண்பினா யார = வேறு அறியுந் தன்மையர் யாவர் உளா (இல்லை யெனற்படி) ஏகாரம் - பிரிதலை கொல ஒ - அசைகள். (கங)

தேவி திருவவதார அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—உகஉ.

பன்னிரண்டாவது திருக்கல்யாண அத்தியாயம்.

அஃதாவது தேவி மலையரையன மகளாய்த் தோன்றித் தவஞ் செயயாநிற்ப, சிவ
பெருமான் ஆங்குச் சென்று உலக முயற் மணந்தருளிய வரலாற்றைக் கூறும் பாகமாம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்றலுமிவ் வுலகினொ டககனமக ளாயுதித்த வியலபுஞ் செம்பொரு
ளுன்றையன மகளாகி மணந்ததுவும் விரித்தெமக்குக் கூறு கென்ன
மன்றலகமழ் தருவினிழ லுறைவோனு மகதியாழ முனியிவ் கேட்பக
கன்றுகுணி லாயவினவின கனியுதித்த மாமாயன கழற லுற்றான.

(இ-ள்) என்றலும் = என நிவ்வாறு (திருமால்) கூறுதலும், உலகு அன்றாள் =
உலகங்களைப் பெற்ற உமாதேவியா, தக்கன மகளாய் உதித்த இயல்பும் = தக்கனாகுப
புத்திரியாக அவதரித்த வரலாற்றையும், செம்பொன் ஞாறு அரையன் மகள் ஆகி =
செவ்விய அழகினை யுடைய இமய மலையசன் புதலவி யாகி, மணந்ததுவும் = (சிவபெரு
மானைத்) திருமணஞ் செய்ப வரலாற்றையும், எமக்கு விரிந்து கூறுக என்ன = எமக்கு
விரிவு படுத்தி யுரைக்க வேண்டு மென்று, மனநல கமழ் தருவின நிழல் உறைவோனும் =
வாசனை கமழும் பஞ்ச ஞாநகனி நிழலில் வீற்றிருக்கின்ற இரத்தினனும், மகதி யாழ் முனி
யும் கேட்ப = மகதி யெனனும் வீணையை யுடைய நாரதமுனியும் பிரார்த்திக்க, விளவின்
கனி = விளாமபழத்தை, கன்று குணில் ஆய உதிரத்த = பச்சின் கன்றைக் குறுத்தடியாக
கொண்டு விழுத்திய, மா மாயன் கழறல் உற்றான் = பெருமையைக் கொண்ட திருமால்
கூறுவா ராயினா.

விளவின் கனியுதித்த சரித்தரை மேலவருக கண்ண னவநீர்த்த அத்தியாயத்
திற் காண்க “கன்று குணிலாக கனியுருத்த மாயவ - னின்றும் மா னுள் வருமே லவன்
வாயிற் - கொன்றையன் திகழுழல் கேளாமோ தோழி ” எனச் சிலப்பதிகாரத்துங் கூறு
தல் காண்க. (க)

மேருவரை யுயாருமிமி முகட்டிருந்து வேதமுனி விளம்ப லுற்ற
வோவரிய பலகடலின் வீழுமுயிர கரையேற்றுக தெப்ப மோவில
சோகெழுந் பரம்புனருஞ் சிற்சத்தி யெவவுலகும் பொதிந்து நின்ற
பூரணநீ லெகுயிர்ப்ப மலையரையன மகளாகப் போந்த தனதே

(இ-ள்) மேரு வரை உயர் குமிமி முகடு இருந்து = மேருமலையின் உயாவாய் சிக
ரத்தின் மீது இருந்து, வேதம் முனி விளம்பல உற்ற = வேதவியாத முனிவர சொல்லிய
உண்மைப் பொருள்களை, ஓடி அரிய பவம் கடலின் வீழும் உயிர் = அறித்த கியலாத பிற
விச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து வருக்தும் ஆனமாகனே, கரை ஏற்றும் தெப்பம் = முத்தி
யெனனும் கரைக்க னேறச் செய்கின்ற மரக்கலமும், ஓ இலசோ கெழு தற்பரம் புனரும்
சிறத்தி = நீங்குதலிலலாத சிறப்பினையுடைய தற்பரப் பொருளைக் கலந்திருக்குஞ் சிவசுற்
சத்தியும், எ உலகும் பொதிந்து நின்ற பூரணம் = எவவுலகங்களையும் தன்கண்டுகிந்திற்
பரிபூரணப் பொருளும் ஆகிய சத்தியானது, நீர் உலகு உயிர்ப்ப = பெரிய உலகங்களை யெல்
லாம் பெற்றருளும்படி, மலை அரையன் மகள் ஆக போந்தது = இமயமலை யரசனுக்குப்
புத்திரியாகத் தோன்றிற்று.

பொருவரிய சிவையாகி யந்தையா யேகையாய்ப் புராணை யாகி
விரிகதிரு மொளியுமென மகேசனைவிட் டகலாத விமலை தோன்று
முருவுறமில் வுலகனைததும் படைத்தனியுது மீட்டுமவை யொடுக்கி யீசன
நிருமுனைவினே யாட்டயருங் காந்தமணி முனமிரும்பு திரியு மாபோல.

(இ-ள்) பொரு அரிய சிவை ஆகி = ஒப்பிலலாத சிவை யாகியும், அந்தை ஆய்
ஏகை ஆய=அந்நையாகியும் ஏகை யாகியும், புராணை ஆகி=புராணை யாகியும்,கதிரும் விரி
ஒளியு ம் என=சூரியனையும் பரந்தகிரணத்தையும் போல,மகேசனை விட்டு அகலாத விமலை
தோன்றும்=மகேசர மூர்த்தியை விட்டு நீங்காத நாமலையாகிய சிவசத்தி இருபடன, காந்
தம் மணி முனம் இருப்பு திரியும் ஆறு போல = காந்தக்கல்லின் முன்னா இருப்பு பின்
றொடாதலபோல,உரு உறு ம் இ உலகு அனைத்தும்=துலமாயிப் இரந்த உலகங்க ளெல்லா
வற்றையும், படைந்து அளித்துப்=சிருட்டித்தும் காத்தும், மீட்டும் அவை ஒடுகி = பின்
னரும் அவற்றைத் தனவயினடக்கி, ராசன திரு முன் வினையாட்டு அயரும் = மகேசர
மூர்த்தியின் நிருச்சந்திரானந்தநில வினையாட்டைச் செய்யாநிற்கும்

சிவன, அந்தன், ஏகன், புராணன், விமலன் என்னும் ஆண்பாற் பெயர்களுக்
குப் பெண்பாற் பெயர் சிவை, அந்தை, ஏகை, புராணை, விமலை யெனப்படவாம் சிவை=
மங்கலமுள்ளவள், சகருபமுடையவள் அந்தை=முடிவிலலாதவள் ஏகை = ஒன்றாய்
ளவள் புராணை=பழம்பொருளா யுள்ளவள் விமலை=மலையிலலாதவள் “எத்திற நின்ற
னீசனா யிறு மவளு நிறுடன்” எனச் சிவநானசித்தியாயிற் செப்பியபடி, இறைவ னெவ
வாறு நிறுடனே அவ்வாறு அவளு நின்ற வினையாடல் செய்வான் என்றபடி. கதிரொளி
போலிருப்பாரா என்றதனுணைம் “உருவஞா யிறஞ்சுட ரொளியு போலவே-யிருவரும்
வைஞவா ரென்ப ராநீலர் - தெரியிவிவ வகையினு சிவனுந் தேவியும் - பிரிவில ராகியே
பிறக்கி வைஞவா” என்று சைவபுராணஞ் சாற்றிற்று. (ங)

கருவிகா ரியமெனப் காலமொரு முனற்றையுங் கடந்து நின்ற
வொருமுதலவன் றனையனுந் கா வுலகமனைத் தினுககுமுபா தான மாகி
மருவுபரா சத்திதன் துருவாயி யொருநானகு வடிவாஞ் சத்தி
தெரிவுறுபோ சாந்திவித்ததை நிவிர்த்திதிர திடடையெனச் செப்பு வாரால்.

(இ ள்) கருவி காரியம் எனப் = காரணத்தாற் காரியமாகு மென்று (மேலோர்)
கூறுவா(ஆகலால்)காலம் ஒரு முனற்றையும் கடந்து நின்ற=முனறுகாலங்களைபுங் கடந்து
விளங்காநின்ற, ஒரு முதலவன் தனை அணுகா=ஒப்பற்ற பரம்பொருளைச் சேர்ந்து, உல
கம் அனைத்தினுக்கும் உபாதானம் ஆகி = உலக மெல்லாவற்றிற்குக் காரணமாகி, மருவு
பராசத்தி தனது உருவாகி=இருக்கின்ற பராசத்தியினது காரியமாகி, ஒரு நானகு வடிவு
சத்தி ஆட=நானகு வடிவாகிய சத்திகளுண்டாய், தெரிவு உறு பேர்=அறியப்படும் அவற்
றின் பெயர்கள், சாந்தி வித்தை நிவிர்த்தி பிரதிட்டை என செப்புவாரா=சாந்தி கலை வித்
தியாகலை நிவிர்த்திகலை பிரதிட்டாகலை என்று சொல்வார்

பராசத்தியாகிப் பிரகிருதி மாயைக்கு ஐவகைத் தோற்றமுண்டு அவை நிவிர்த்தி
கலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியாதித்கலை என்பவாம் இவை
சொல்லும் பொருளும் போல அபேதமாயும் பேதமாயும் நிற்கும் அவற்றின் நிவிர்த்தி
யாவது தன்னிடத்திற் பொருந்தின ஆனமாககளுடைய சங்கற்பங்களை நிவிர்த்தி செய்வ
தாம் பிரதிட்டாகலை ஆனமாககளுக்கு முறசுடறுஞ் சங்கற்ப விதி நினைபெற்றுத் திட
மாகப் பிரதிட்டித்தது நிற்கும். வித்தியாகலை அகநனம் திடப்படக் காலத்துச் சாவார்த்த
ஞானத்தைப் பிரகாசிப் பிப்பதாம், சாந்திகலை சர்வார்த்த ஞானத்தால் இராகத்துவேடம்

சிகழ்வொட்டாறு இருந்துவிடும் விகழபஞானஞ் சாந்தமாயிருக்கு நிலையாம் இவை
கத்துவ புலனுகிகள் போல சத்த ரூபமாயிருக்கும், ஆகலால் மாயை படகுகுழலாடும்
டோலச் சத்தாந்த ரூபமுடையது “கருவி காரியம் என்ப” எனப்பற்றுக காரணனாரியம்
என்று சொல்லப் படுகின்ற பிரகிருதி மாயையினையும் பிரபஞ்சங்களையும் எனப்பொரு
ளுரைத்துவாயம் (சு)

இனையவொரு நான்கு கலை புணர் தலாத சதுர்வியுக ரொன்று நாம
நினைவரிய மகேசசுரமரு நிகழ்த்துவாரிக கலைநானி னுருவ நான்காய்த்
துனைவினடை நருள்புரியுகு சோதியாம பரணபரையைத் தோய்ந்து நானுந்
தனைநிகரி லானந்தம் தனிநமமுதகு மெனமறைகள் சாற்று மனதே.

(இ ள்) இனைய ஒருநான்கு கல் புணர்தலால்=இரதனையுடைய நான்கு கலை
களு மொருந்தப் பெறுபலால், நினைவு அரிய மகேசசுரன கு = நினைத்ததற்கும் அரிய
மகேசர மூர்த்திகு, சதுர்வியுகா என்னும் நாமம் நிகழ்த்துவா = (மேலோர்) சதுர்
வியுகா என்கின்ற திருநாமத்தைச் சொல்லிக் துதிப்பார்கள, இ நான்கு கலையின
நான்கு உருவம் ஆய = இந்த நான்கு கலைகளினும் நான்கு வடிவ முறையு, துனைவின
அடைந்து அருள் புரியும் சோதி ஆம் பரண = விரைவாக வந்து கிருபை செய்கின்ற ஒளி
வடிவுடைய சிவனெரு னான, பரையை தோய்ந்து=பராசத்தியைச் சோதது, நானும் தனை
நிகரி இவ் ஆனந்தம் தனின் மூலமும் என=மெனநானும் நனக்கு ஒட்பிலாத பேரானந்தத்
திலே நினைத்திருப்பார் என்று, மறைகள் சாற்றும=வெதங்கள் கூறாமற்கும்

அன்று-ஏ-அஃசுர சதுர்வியுகா-சதுர்=நான்கு, வியுகர் = கூட்டத்தை யுடைய
யவா தனை ஓ, உருபுமயக்கம் கலைநானி னுருவநான்காவது-சாந்தகலையில் அநந்தேசுர
ராகவும், வித்தியாகலையில் உருத்திரமூர்த்தி ராகவும், பிரதிட்டாகலையில் திருமாலாக
வும், நிவிர்த்திகலையில் பிரமனாகவும் நிறைவு இது நிராவிடமாராடியத்திற கண்டது.)

மறறவாட்கு விபூதிபுக லடிப்பாட்டின் றொட்பாரு மகேச னோமம்
பற்றுறலா லீங்கியொரு மவனபோல வளவிறந்த பானமை யானீர
முற்றுலக முறுசெயலி னுருநறியுமொரு மைங்கரனை முருக வேளைச்
சிற்றுதரம் தனிவீனறுய கனனிமைநீய காதொளிருநு செல்வி யென்பார்.

(இ ள்) இவன் கு விபூதி புகல் அடிப்பாட்டின் தொட்பு ஆகும் = இப்பரா சத்
திக்கு ஐசுவரியங்கள் என்று கூறப்பட்ட வரணமுறையிற சம்பந்தமுடைய, மகேசன்
ஓமம் பறற உறலால்=மகேசர மூர்க்கதியுடனாக சம்பந்தித்த வுடைமையால், எங்கு இவ
ளும் அவன் போல அளவு இறந்த டாணையான்- எங்கே கூறப்பட்ட இச்சேவியும் அம்
மகேசர மூர்த்தியைப் போல அளவைக் கடங்காத தன்மையை யுடையவன், நீர் முறையு
உலகம் உறு செயலின் உருவறியும்=நீரினையுடைய கடலாத ரூபப்பட்ட உலகங்களைத் தக்க
தொழில்களாற் சிறுத்தித்தும், எம் ஐங்கரனை முருகவேளை=எமது ஐந்து கரங்களையுடைய
விநாயகமகவுளையும் கு மாரகமகவுளையும், சிறு உதரம் தனில் ஈன்றுய = சிறிய வயிற்றி
லின்று பெறறும், கனனிமை நீங்காது ஒளிறும் செல்வி என்பார் = கனனித் தன்மை யக
லாது விளங்குஞ் செல்வமுடையான் என்று கூறுவார்

மறறு-அசைநிலை நீர்-ஆகுமெய் பராசத்தியானது சிவபெருமான் அதிககிராந்த
விற்குப் பரசிவமாய் நின்றவிடத்து அதிககிராந்த விற்குப் பராசத்தி யாகியும், அந்நிக
கிராந்த விற்குப் பரசிவமாய் நின்றவிடத்து அந்நிககிராந்த விற்குப் பராசத்தியாகியும், சதா

சிவனுபயோக மனோமணி யாகியும், மகேசராயுபோது மகேசவரி யாகியும் நிறபாளாகலின், “விழுதிபுக லிபு பார்த்தின றொடாபாகு மகேச னேரிம-பற்றுமலால்” என்று கூறப் பட்டது அனவையென்பது பிரமாணம் அஃது பிரத்தியக்கம், அதுமானம், ஆகமம், அதுபஸ்ப்தி (நினைவு), அருத்தாபத்தி, உவமை என அறுவகைப் படுமென்று பார்த்தனும் வேதாந்தியும், அதுபஸ்ப்தி பெனனு மொன்றனைத் தளளி பைந்தென்று ஆருத்தனும் பிரபாகரனும், அதனேரி அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தையும் நீக்கி நான்கென நைபாயிகனும், அவ்விரண்டனேரி உவமையை பொழித்து மூன்றெனச் சாக்ஷியனும், அம் மூன்றனேரி ஆகமத்தை யகற்றி யிரண்டென்ப பௌத்தனும் வைசேடிகனும், அந்நான்கனேரி அதுமானத்தையும் நீக்கி ஒன்றென உலோகாயுதனாக கூறப் பவாயினும், மூற் கூறிய மூன்றனான மடங்குமென்பது நைவ சித்தாந்தம் அம்மூவளவும் மனத்தின் வாயிலானே ஐய விபரீத வுணர்வுகளினிற் சிறுவிதம் வறிவுகொண் டெனப்படலான “அளவிறந்த பானமையான” என்றதாம் கணனீமை நீங்காதொளிநு மூண்மையை மூன்றைத்தாம் ஆண்டிக கண்ணோக.

(சு)

காலமுயா மகேசனரி பிரமணுருத் திரனானவென்க் கனலி யென்ப வாலமயின றேனென்ன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்லவா மாலுறுகா லசெயலின் மனனுமுல கனைத்துமிக மதிக்கும் காலே யேனுற தொருசெயலு மொருமூன்று செயலுமம் திபமுது மாதோ.

(இ ள்) காலம் உயா மகேசன் அரி பிரமன் = காலத்தவம் உயாவாய் மகேசன் திருமால் பிரமன், உருத்திரன் அரன் வெவ் கனலி என்ப = உருத்திரன் அரன் வெப்பமுடைய சூரியன் என்று கூறப்படுவன வெல்லாம், ஆலம் அயினேனென்ன = மஞ்சையுண்டருளிப் சிவபெருமானே யென்று, அரு மறையின் பொருள் தெரிந்த அறிஞர் சொல்லவா = அரிய வேதங்களின் பொருளை யாராய்ந்தறிந்த அறிவுடைபோர் கூறுவார், மால் உறு காலம் செயலின் உலகு அனைத்தும் மனனும் = பெருமை பொருந்திய காலக் கடவுளின் றெழில் வேறுபாட்டினாலே உலகமெல்லாம் நிலைபெறும், (ஆயினும்) மிக மதிக்கும் காலே = துட்பமாக ஆராயுக காலத்து, ஒரு செயலும் ஏல் உறுது = (பராசத்தி) இனி ஒருசெயலுக்கு மியலாது, (அதலால்) அஃது ஒரு மூன்று செயலும் இயற்றும் = அப் பராசத்தியே (டைதத்தல முதலிய) முததொழில்களைபுர செய்யாநிற்கும்

வேதத்துட் காரண வாகியவகளிற் சுடனோலினராகிய நாராயணன், இரணிய கருப்பன், இரத்திரன், அக்கினி, சூரியன் முதலியோரைக் குலாலன்போல் அவாகந்தகாரண ராதனோகி உலககாரணரெனக் கூறப்படினும், அவையெல்லாம் அருபெயரார் சககார காரணரூப கடவுளை யுணர்ந்தி நிறலான “அரிபிரம னுருத்திரனவென்க் கனலியென்ப வாலமயின் றேனென்ன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்லவார்” என்றதாம் பால் யெனவனது பருவங்களை வினைப்பித்து நிறைகமானும், பிறப்பிறப்புக்களை யுண்டாக் குசலானும், ஆற்றிடுதுக்களினும் அவைப் பலங்களைத் தப்பாது வினைவிக்கையானும் காலத்தவம் முதலில் வைக்கப்பட்டது இதனும் காலத்தவமில்லை யெனனும் புத்தனும் உலோகாயுதனும் சிராகிக்கப் பட்டார்கள் அக் காலத்தவமானது சிவசத்தியுடன் கூடி நின்ற துறந்தகாலத் தெல்லையினையும், நிகழ்காலத்துப் பலத்தினையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையினையும் பொருத்துவிக்கு மெனக் அதுனை “நிகழ்காலம் கழிகால மென்றே-யோசைதர வருங்கால மெல்லையென புதுமை யுறுவிக்கு மிறைத்தி யுடனாய் நின்றே ” எனச் சிவப்பிரகாசத்திற் செப்பியருளியதனாறிக. காலத்தவரு சத்தியோரி கூடா வழி முததொழிநு மில்லையென றுறுத்திக்கூறலால், அதனை நித்தியமென்ற நையாயிக னும் வைசேடிகனும், சடந்தானாகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டா நாகலாற் காலேசுவரனாகியும் சிராகிக்கப்பட்டனர் மாது ஓ அசை நிலைகள்

(61)

காரியமா முலகினுக்குக் காரணமா நிறைவனது கலையா மாயை
தீவருமம் மாயையினுள் மாயாவி யாயுறையுந் திங்கள் சூடு
மாரியனென வுலகினை யு மயக்குறுகது மாங்கவனபா நீங்கா மாயை
யோவரிய வெபவுல்கு தானுகி யவைதாங்கி யொளிரு மனதே.

(இன்) காரியம் ஆம் உலகினுக்கு = காரியப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு,
இறைவன் அது கலை ஆம் மாயை காரணம் ஆம் = பரமேசுரனது கலைகளுள் ஒன்றாய்
மாயையே முதற்காரண மாகும், தீவர அரு ஆ மாயையினுள் = நீங்குதற் கரிய அந்த மாயா
சம்பந்தத்தினுலே, மாயாவி ஆய் உறையும் திங்கள் சூடும் ஆரியன் = மாயாவி யாகி யிரா
நிறை சுகதிரனேத் தரித்த சிவபெருமான, எ உலகினையும் மயக்கு உறுக்தம் = எவ் வுலகங்
கன்பும மயக்கச் செய்கின்றனா, ஆங்கவன் பால நீங்கா மாணா = அபுரூப திதியை விடிக
லாத மாயையானது, ஓவ அரிப எ உலகும் தான் ஆகி = அறிதற் கியலாத எவ்வித வுலகங்
களுந் தன்மயமாக நின்றது, அவை தாங்கி ஒளிரும் = அவற்றைச் சமர்து விளங்காநிற்கும்

உலகங்கடம்போலக் குணவாய்க்களை யுடைத்தாகலாற் காரியமென நளக்கடப்படும்
எது காரியமோ அது காரணத்தை யுடைத்து அக் காரணம் முதற்காரணம், துணைக்
காரணம், நிமித்த காரணம் என மூவகைத்தெனக் காண்கு கூறியது முதற்காரணமே
யாம அது பரம காரணம், உபாதான காரணம், சமவாயி காரண மெனவும் பெயர்
பெறும் கலையாம் மாயை எனப் பொதுவாகக் கூறினது சுத்தம், சுத்தா சுத்தம், அசுத்
தம் எனப் பிரபஞ்சம் முதத்திறப் படுதலால், முதற்காரணங்களுந் சயமுள் வேறாகப் பெற
றும் அவையாவன — மலகனமங்கனோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்குஞ் சுத்த
மாயையும், மலகனமங்கனோடு விரவி முதற்காரணமாய் நிற்கும் அசுத்த மாயையும்,
அவ் வசுத்தமாபையின் தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றிய பிரகிருதிமாயையும் அதனை
“விந்துவின மாயையாகி” என்ற சிவஞான சித்தியாந் திருவிருத்ததநானறிக சில
சைவாசாரியங்கள் சுத்தமாபை யொன்றமே நித்தியமாகிய முதற்காரண மெனவும்,
அசுத்த மாயை பிரகிருதி யெனவன அநித்தியமாகிய அவாந்தர காரண மெனவும், சிலா
சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் நித்திய மெனவும், பிரகிருதி அவாந்தரமெனவும்
கூறுபவென்று இரந்தி நத்திரயம் இயம்புகின்றது கலை = அநகிசம் மாயாவி = மாயை
யில் லலலவன அது மேதாவி வாதாவி யென்றாற் போல கின்றது ஆரியன் = வழிபடத்
தக்கவன்.

(அ)

சாற்றரிய ஞானசத்தி திகழ்கிரியா சத்தியிச்சா சத்தி யெனனத்
தோற்றுமொரு மூன்றாகித் தோற்றரிய சத்தியிலத் தொல்லோன சத்தி
வீற்றுவீற் றுயளப்பில் பகுதியுறு மாங்கவதறை விடாது நிற்கு
மாற்றரிய சத்திமான கலையவனதன் மாயையினுல வருத்தா னனதே.

(இன்) சாற்ற அரிய ஞானசத்தி எனன = சொல்லுதற்கரிய ஞானசத்தி யென
வும், திகழ்கிரியாசத்தி எனன = பிரகாசிக்கின்ற கிரியாசத்தி யெனவும், இச்சாசத்தி என
தோற்றம் ஒரு மூன்று ஆகி தோற்று அரிய சத்தியில் = இச்சாசத்தி யெனவும் விளங்கிய
மூவகைச் சத்திகளாகத் தோன்றுகின்ற அரிய சத்திகளுள், அ தொல்லோன் சத்தி = அந்
தப் பழம்பொருளாகிய பரசிவத்தின் ஞானசத்தி யானது, வீறு வீறு அளபட இல பகுதி
உறும் = வேறு வேறாகி யளவிலலாத பகுதிகளாய் நிற்கும், ஒங்கவதறை விடாது நிற்கும்
மாற்ற அரியசத்திமானகளை = அப்பகுதிகளை விட்டு நீங்காது நிற்கின்ற ஒழித்தற்கரிய சத்தி
மானகளை, அவன தன் பாயையினுல வருத்தான = அந்த லீசுமர தரத்து பாயாசத்தியின
லுண்டாகினா.

இச்சாசத்தியாவது முதலவன ஆனமாககளுக்கு மலபுத்ததை நீக்கிச் சிவத்தை யளித்தற்க ணுளதாகிப் கருணையாம் ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செயயவேண்டிய கிரியைகளை யறிந்தும் அறிவித்தும் நிறமலாய ஞானமாய கிரிபாசத்தியாவது அருளின வேறல்லாத தொழில்களால் தனுக்கால் புலன் போகங்களை யுண்டாக்குவதாய் இம் மூன்று முடைமையாத சிவன் முறையே இச்சித்தா, ஈதா, காத்தா எனப் பெயர் பெற்ற நிறபன் பராசத்தி யொன்றே பைமஞ்ஞில் காரணமாகச் சிறப்பு வகையான வியாடிக குககால் ஒரு கூற்றினே திரோதான் சத்தியென நினது, ஞானேச்சாக கிரியையென முத் திற முறுதலான “தோற்றநிப சத்தியிலைத் தொல்லோன சத்தி” என்றதாம் இச்சாசத்தி யுற கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியின் வியாபார விசேடங்களன்றி வேறன்மையான, “தொல் லோன் சத்தி” என்பதற்கு ஞானசத்தி எனப் பொருளுரைத்தாய், அதனே “நீடுபரா சத்தி நிக பிச்சா ஞான சினைகிரியை தா” என்றஹ சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்த தானம், “கிரியையறி விச்சை கிளநஞ்சு தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியென பேசாய் ” எனஹ துகாறுபோதத் துககாறு மறிக தாம் பேதகூற்ற நாமியு ட்காரிய பேதத்தாய் காரண மும் பேதிகமும் எனஹ மூனமை மொழியானே சிவசத்தியொன்றே அறிதல் இச்சி, தல பண்ணுதல் என்னு ட வியாபார பேதத்தால் மூன்றாகு மென்றாய், அவாந்தர பேதத்தால் அநந்த மாரு மென்றாய், கிரியா சத்தி ஞானத் தொழின் மாததிரததைப் பண்ணி ஞான சத்தி ரூபியா யிருந்தபோது சிவத்ததவம் இலயததவம் சத்தத்ததவம் மிக்கள தத் தவம் என்றும், ஞானமூக கிரியையு மொத்த கிரியைத் தொழிலை யிறறிநிக் கிரிபாசத்தி ரூபியா யிருக்கின் சதாசிவத்ததவம் போகத்ததவம் உத்தியு தத்ததவம் சகனரிட்கள தத் தவம் என்றும், கிரியை யேறி ஞானை குறைந்த விச்சைத் தொழிலைச் செய்து இச்சா சத்தி ரூபியா யிருத்தறி ஈசரத்ததவம் அதிகார தத்ததவம் பிரவிந்தி தத்தவம் சகள தத்தவம் என்றும், அவ விச்சைக்குத் தானே ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்து இச்சா சத்தி ரூபியாயிருக்கின் வித்தியா தத்ததவம் தூலவீர தத்ததவம் தூலதிகார தத்ததவம் தூலப்பிரவிந்தி தத்ததவம் தூலசகள தத்ததவம் என்றும், இவையிற்றும் சிவன், இலயன், சத்தன், மிக்களன், சதாவென், போகன், உத்தி யுத்தன், சகனரிட்களன், ஈசரன், அதிகாரன், பிரவிந்தன், சகளன் எனச் சத்திமான்களும் அநேகா அவா என்றும் கொள்க அரசனது சத்தி யொன்றே மாறைய யுவராசன், அமைச்சன், சேனாபதி, ஸௌவாரிகன், அந்நாவருசிகள், காராகாராதிக் கிருத்தன், அத்த சஞ்சயக்கிருது, காரியாயோசகன், பிராட விவாகன், சேனாபாயகன், நகராத்தியஸ்து, கர்பாநதிகன், தாமாததியஸ்தன், சப் பிபன், தண்டடமன், தூக்கடமன் முதலிய உதிகாரிகளிடத்தற்குச் சென்று மடத்தல் போலச் சிவசத்தி யொன்றே சத்தியான்களினுஞ் சென்று நின்றிருத்தியங்களை மடத்தது மென்க. இதனே “சத்திநானபலவோ ” என்றஹ சிவஞான சித்தியாந் திருவிருத்தத துற நெள்க. சாற்ற மாற்ற என்பவற்றின் அகரங்கா தொகுத்தல். (௧)

ஆங்கவனைப் பிரியாத மாயையும் தவன்போல வந்தி யாருந் தீயகளுமற் றதனுருவே யெவவுருவாரு சத்திகளுந் தேவ தேவா யோகவியபே ரொளியாகும் பரமசிவன் முன்னொழி யொழியா மாயை பாங்குநுண் மாயைபுரு டன்பகுதி யெனமுன்று பழுதி யாமால்.

(இ-ள்) ஆங்கவனை பிரியாத மாயையும் = அப் பரவனைவிட்டுப் பிரியாத மாயை சத்தியும், அவன் போல அநாதியாகும் = அம் மூர்த்தியைப் போல அநாதியே யாகும், எ ஁ரு ஆம் சத்திகளும் அதன் உருவே = பலவகைப்பட்ட வடிவங்களாகிய சத்திகளும் அந் தாமையின் வடிவேயாம், ஒழியா மாயை = (இத்தன்மை யுடைய) அழியாத மாயை சத்தியானது, தேவ தேவாய ஓங்கிய பெரு ஞான ஆகும் பரமசிவன் முன் எய்தி = மகா தேவனே உடம்புடன் பரப்போதி யாவிட பரமசிவனது உரிநான்மை யடைவோலு

பாங்கு உறு நல் ஈரபை என = தகுதி பொருந்திய சுத்தமாணை யென்றும், புருடன் என பகுதி என மூன்று பகுதி ஆய = புருடன் என்றும் பிரகிருதி யென்றும் மூன்று பிரிவினையுடையதாகும்

உருவே-ஏ, தேற்றப் பொருளில் வந்தது தேவதே = தேவர்களுக்கு மெய்யான தேவன். மாயையை விசாரிக்கருகால் மாலவகைப் பெ ளத்தருள ஒருவனுய் மாத்தியமிக்க நூலியம் எனவும், கணிகவாதிகள் அபிப்பிராயமெனவும், உலோகாயுதன் கணகூடாயுதன் பூதம் எனவும், ஸ்வயாயிகன் உருவாகிய பரமானுகக் கௌடபுர, சாந்திபுர முதலானவைகளெனவும், பாறகரிபா பிரமம் என்றும், சிவாப்துவிதா சிவசுத்தியே யதுவெனவும், பாயாவாதிகள் அரிவசனியம் எனவும், பரிணதவேதாந்தி சித்தாக்ரம் பிரம் உபாநானத்தி வினாறு தோன துரு சடசித்தெனவும், டாருசராத்திரி நாராயணப் பிரகிருதியினின்றும் தோன்றிய சட சித்தெனவும், வேதாந்திகளுள் லாசாரார அசுத்தெனவும் பலவாறு கூறாற்போ இவ்வாசிரியன் “சித்தமா யருவா யேக நிலையநா யுகத்தெனகோ - விசுதுமா யசித்தா யென்கும் வியாபியாய விமல ஸுக்கோ-சுத்தியாயா புண போகக துவகர ணமுமு யாககாய வைத்தேநோ மலமாய மாயை மயக்கமுந் செய்யு மனதே” என்றருந் தைவசித்தாந்த சாத்திரப்படி சொரூப கூறுவான் யெனடி. “ஆங்ககணைப் பிரிபாத் மாயையுமுற தவன போல வந்தி யாகும்” என்று, தீயின சத்தி யொன்றுமேனே சதிதல், அதிதல், வினக குதல், உருக்குதல் முதலிய நொழிலவகையால் சதித்தி, அதித்தி, வினககுதலிசத்தி உருக்குதல் சத்தியென்ப பலவகைப் பட்டலபோல மாயாசுத்தியாகிய சிவசுத்தி யொன்றே பரை, ஐதி, இரகை, நூனம், விரிபை மென்று ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஈசானி முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாகவும், ஆரணி செனனி உரோதயித்திரி மென்னு முவகைச் சத்திக ளாகவும், நிவிாகதி, பிரதிட்டை, யி, கை, சாந்தி, அதிதை யென்று ஐவகைச் சத்திக ளாகவும், வாமை, சேட்டை முதலிய எணவகைச் சத்திகளாகவும், பரவாபிசுவரி, அரவாபிசுவரி, பனேனமனி, மகேசை, உமை, திரு, வானி என்றும் எழுவகைச் சத்திகளாக வும், அத்தியாயமிக மென்பபயி உராமன், சாணை முதலியவனவாகவும் பலவேறு வகைய பட்டு சிறகு மென்பான் “நீயகது மறந்த துருவே யொவுருவாரு சத்திகளுய்” என்று கூறின பரமசிவனது முன் என்றது அரிகா வாதிகள் கூறும் அபிமுக்காந்திரையன் நெனக் மாயாசுத்தி அவ்வக காரியங்களி ன உனமுக்கா தலாகிய சகந்தபமே ஈனநிமுன் என்பபயி மா = உறத்தி, யா = இலயம், யாநியாதி மாயா எசுவே, எதிவேதோன்றி எதிவே ஒடுங்குகிறதே அது மாயையாய் இது நீராலிடமாபாடியத்திங்களெனது ()

ஒன்றாகிய பலவாதி விபுவாகிய சிவையாகுரு சத்தி யொன்றே துனறியது நீயகாத் துரியாதி தபபொருளாரு சிவமு மொன்றே மன்றவியா சத்திகளுந் சத்திமாண் கருமீசன் மருவு மாயை யன்றனித்த வாருசுத்தி யனைத்துமுமை சத்திமா னெல்லா மீசன்.

(இ-ள்) ஒன்று அகி = ஏகமாகியும், பலஆகி = அநேகமாகியும், விபுஆகி = வியாபகமாகியும், சிவை ஆகும் சத்தி ஒன்றே = மயக்கமுடையவளாயும் நிற்கின்ற சிவசுத்தி ஒன்றேயாம், அது துனறி நீயகாத் துரிய அதிதப் பொருள் ஆம் = அசுத்தியைப் புரிந்துதுப் பிரிபாது நிற்கும் துரியாதிதப் பொருளாகிய, சிவமுமொன்றே = சிவபரம் பொருளுய் ஒன்றேயாம், மனம் உயா சத்திகளும = மிகவுமுயாரு சத்திகளும், சத்திமாண்களும = சத்திமாண்களும், ஈசன் மருவும் மாணை அன்று அளித்த ஆம் = சிவபெருமானாலு சிவசுத்தியினாலும் அககாலத்திறுனே உண்டாகக்கூடாடனவாகும், (ஆகலால்) சத்தி அனேத்து உமை = சத்திகளெல்லாம் உமாதேவியே யாகும், சத்திமாண் எல்லாம் ஈசன் = சத்திம, எல்லாம் இவைகளே யாகும்.

தேவி சத்திகளுள், இறைவன் சத்திமானுமாக நிற்பர் என்பதனை “விரிந்திடு
 றொளியை நீங்கியே மதியு ஞாயிறும் விளங்கிட மாட்டா - திருந்திய வொளிபு மனனவை
 தம்பமை நீங்கியே சோந்திதா ததுபோ லிருந்தாம் மிறையு மிறைவியு மொன்றா யுறைசுவ
 ரிழைவிபா லிறைவன் - பொருந்திடப் போக முத்திரை குதவிப பொற்புறு சத்திமா
 னுவான் ” என்ற வாயுச்சங்கிதைச் செய்யுளானதிக (கக)

துகாபவனெம் பிறையாகு துகாபொருணம் கலையந்தக கலையே நாளு
 மகிலபுவ னங்கனையு மாக்கியளித உழிககின்ற ததனுை முத்தி
 புகரினேவோர பகிரண்டப பிறைவாடதாழ்ந தற்கொழுக்கிச சுணங்கு பூத்த
 முகிழ முலைச்செந கணித்துவாவாய் முற்றிழைசே வடிக்கமல முன்னு வாரால்.

(இ-ள்) துகா வன எம் இறை ஆகும=அதுபலிப்பவன எமது சிவனே யாகும்,
 துகர் பொருள் நல கலை = அதுபலிக்கப் படுகின்ற பொருள்கள நன்மையாகிய சத்தியே
 யாகும்,அந்த கலையே=அந்தச் சத்தியே,நாளு ம=எந்நாளு ம,அகிலம் புவனங்கனையும் ஆகி
 அளிந்து அழிகின்றது = எல்லா வுலகங்களையும் சிரட்டித்தது நிதித்துச் சங்கரிககிள
 றது, அதனால்=அககாரணத்தினால், முத்தி புக ரினேவோர = (சிவசாயுச்சிய) முத்தியை
 யடைய விரும்புவோர, பகிர அண்டம் பிறைவாடம் தாழ்ந்து = வெளியாகிய ஆகாயத்துப
 பிறைச் சுற்றினேப்போல முசுதுவடங் கிடந்து, அழகு ஒழுகி சுணங்கு பூத்த = அழகு
 பொருகித் தவழ்ந்து தேமல படா. பெற்ற, முகிழ முலை=அருமப்பி தனங்கனையும், செம
 துவர் கணி வாய்=சிவந்த பவையையும் (கோவை) பழத்தையும் போன்ற வாயினையும்,
 முற்று இழை=முற்றிய ஆபரணத்து முடைய தேவியினது, சே அடி கமலம் முன்னு
 வா=செவ்விய பாதாமரைகளைத் தியானித்து வழிபடுவார. (கஉ)

இத்தகைய மடமயிலை மலையரைய னிழைத்திடுந் தவத்தாற் றாய
 முத்தவடங் கிடந்திமைப்ப வழகுருடி யிருந்தோங்கு முகிழமென கொங்கை
 மைத்தவழுந கருங்கூந்தன மேனையினி துயிர்த்துள்ள மகிழ்ச்சி யோடுரு
 சித்தநனி செம்மாப்பக காதலனை வணங்கியிவை செப்ப லுற்றாள்.

(இ-ள்) இ தகைய மடம் மயிலை=இருத்த தகுதிகளையுடைய இளமயில போன்ற
 சிவசத்தியை, மலை அரையான இழைத்து இடும நல தவத்தால்=இமய மலையாரசன செய்த
 நன்மையாகிய தவத்தினாலே, தாய முத்தம் வடம் கிடந்து இமைப்பா=குற்றமில்லாத முத்து
 மாலே தங்கிப் பிரகாசிக்க, அழகு குடி இருந்து ஒங்கும் = வனப்பு நீங்கா ஆறைப்பபெற்
 றாய்ந்த, முகிழ மென கொங்கை=அருமபு போன்ற தனங்கனையும், மை தவழ ம கருகூந்
 தல்=மேகம் படிந்தாற் போன்ற கரிய கூந்தலையுமுடைய,மேனை இனிதுவிரித்தது=மேனை
 யெனப்பவள (புத்திரியாகப்) பெற்று, உள்ளம் மகிழ்ச்சி ஓடும=மனவுவகை யுடனே, சித்
 தம் நனி செம்மாப்ப=சிவையு மிகத் தருகரும, காதலனை வணங்கி இவை செப்பல் உற்
 றாள்=(தன)நாயகனாகிய மலையாரசனைப் பணிந்து இவையிறைச் சொல்லுவா ளாயினாள்

மயில-உவமவாகு பெயர் அரையன் போலி அழகு குடி யிருந்தலாவது வீற்றுத்
 தெய்வங் குழுகொளப் பெறுதல எனபா நச்சினர்க்கினியரும் இவ வாறாய் தேவியைத்
 தன் நாயகனது பெருந்தவத்தாற் புத்திரியாகப் பெற்ற மேனை யெனப்பவள அவனைப்
 பணிக்ரு கூறுவாள் என்பதாம் மைத்தவழும்-என்பது எதுகை நோக்கிய விரித்தல பா
 வதாரசன் புத்திரி யானமையாற் டார்வதி எனத் திருநாம முற்றன்ள் (கங)

மழகதிரி னொளிமெய்யு யிருஞ்சிலைநான மதிகுமுறி வள்ளை வாட்டுங்
 குழப்புனையுங் கமலசிகா நானமுகமு முககண்ணுறு குலவும வேயி

எழகழிக்கு மெண்டோளு மயிர்மதுகிற நணிசடையுந் தாங்கி யிஙங்
னிழையுயிரகருது கொடிபென்ன வெயதுமகடனைநோக்கென றியமபலோடும.

(இ ள்) மழ கதிரின் ஒளிர் மெய்யும=இன்னு ருநியப்பெ லால் பிரகாசிக்கின்ற
திருநேயையும, இரு சிலை=இரண்டு விடங்களினும, நாள் குழவி மதி = எ டா நாட
பிறைபிலும, வளை வாட்டும குழை = வளைக கொடியை ஒரு துதின்ற குண்டலங்
களினும, புனையும கலம் நிகர் வாள் முகமுந் = அலங்கரிக்க பட்ட தாமரை மலரை
பொத்த வுதனத்தையும, முக கண்ணும் = திரிநேத்திரங்கனையும, குலவு ம வேயின் அழகு
அழிக்கும் என தோளும் = விளமகாநின்ற மூங்கிலின் வண்ட பின்பும வென்ற எட்டித்
தோள்களையும, அவர் மதி அணி சடையும=பிரகாசிக்கின்ற பிறைச்சந்திரனேத் தரித்த
சடாமுடிமையும, தாங்கி=சுமந்து, இங்ஙன = இயலித்தது, இழை உயிர்க்கு ம் கொடி
என்ன = ஆபரணங்களை யு மீதுகின்ற வோர பூங்கொடிமையட டோல, எய்து ம கள தனை
நோக்கு எனது இய மபல ஓடும = அவதாரஞ் செய்தருளிப் புதல்கையை காண்பா யாக
வென்று சொல்லுதலும

இது முத லிரண்டு செய்யுள் ருளகம் கதிரின்-இன, உவம வுருபிடைச் சொல்
இரு சிலைபுருவங்கள் எனவு ம,நாண் மதிக குழவி நெற்றி பெனவு ம,வளை வாட்டுங் குழை
செவியெனவுங் கொள்க நனம் எனனு மிடப்பொரு ளுணாதது மிடைச்சொல் கடைக
குறைந்து நின்றது இழை என்றன்கண் இறந்தது தழீய வெச்சுவுடமைதொக்கது.(௧௪)

மலையரையன குழவிமதி யமுதுறைக்கு மணிமௌலி மகளை நோக்கி
யிலவிதழி னபிரிதனைய மழலைமொழிப் பேதைநீ யாரை யென்னக்
குலவரையி னுயரகுடுமி குழையவரி யரவநாண் கொழுவிமுன்ன
முலவுப்புர மெரியூட்டு மொருமுதலவன் பங்கிலினி துதைகு வேனூல்.

(இ ள்) மலை அரையன=இமய மலைபரச னாவன, குழவி மதி அமுது உறைக்
கும் மணி மௌலி மகளை நோக்கி = பாலசந்திரன் அமுத கிரணத்தைச் சிவதுகின்ற அழ
கிய சடாமுடிமையுடைய புதலவியைப் பார்த்து இலவு இசுழ இன அபிமுது அனைய மழலை
மொழி=இலவ மலரைப்பொத்த அராதனையும் இலைய அபிராதத்தை நிகர்த்த குதலைச்சொற்
களையு முடைய,பேதை நீயாா என்ன=வாலிட்பருவமுள்ள சீயாவன் என்று வினாவ, (தேவி
கூறுவாள்) உயா குடுமி குலம் வரை குழைப் = ஒழுங்காக உயாந்த சிகரங்களை யுடைய
மேரு மலைபானது (விலலாக) வளைப்புமடி, வரி அரவம் நாண் கொழுவி=வரிடொருகதும்
வாசுகியாகிய கயிரறைப் பூட்டி, முன் = முற்காலத்தில், உலவு புரம் எரி ண்டுமே = சுரு
சரித்த திரிபுரங்கனையும் அககினிக்கு இரையாகிய, ஒரு முதலவன் பங்கில் = ஒப்பற்ற
இறைவனது இடப்பாகத்தில், இனிது உறைஞ்சுவன் = சிறப்புடன் இருப்பவனாகும் ( )

மட்பகைஞர் திகிரியென வருவினையின் வாய்ப்பட்டு மமம் ரெய்திக்
கொட்புறுவெங் கொடுப்பிறவி யொழிபப்தென டருளெனது கோலம் யாவுய்
கட்புலனறி கண்டுவப்பப் பேரறிவு தந்தனனீ காண்டி யென்ன [டாள்.
விட்புலம்போய் முடியுரிஞ்சக கதிராகோடி யெழுந்தெனவே றுருவங் கொண்

(இ-ள்) மட்பகைஞர் திகிரி என = சூயவரது தண்ட சக்கரம்போல, இரு வீளை
யின் வாய் பட்டு மம்மா எய்தி = ஸல்வினை தீவினை பென்னும் இருவகை வினையின் வாய்க்
குள் அகப்பட்டு (மன) மயக்குறது, கொட்பு உறுவோ = சுழலுதலை யுடைய ஆனமாகக்
ளது, கொடு பிறவி ஒழிப்பது எனது அருள் = தீய பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவது எனது
அருட்டொழிற் ருளமேயாய், எனது கோலம் யாவும் = எனது வடிவத்தி லிப்பெழு முழு

வதும், கண புலனில் கணவி உவப்ப பெரு அறிவு தம்மனை = கண்ணறிவார் நரிசித் து மகிழ்மாறு பேரறிவை யளித்தேன, நீ காண்டி என்ன = நீ தரிசி பாயாக எனது, முடி வினை புலம போய உரிஞ்சு = கீரிடமானது ஆகாய முகட்டின் கட சென்று உரோஞ்சு, கோடி கதிரா எழுது என = கோடிஞ்சியா உதயஞ்செய்தாற போல, வேறு உருவம் கொண் டுள் = வேறாயுள்ள பாரமேகர நுபுதைக் கொண்டனள்

மடபகரூர் = மணனுக்குப் பகைவரா யுள்ளார் கடபுலன் என்பது கண்ணுதிய புலன் எனக் கருமதாராயண அறிவின மேனிளந்து விட புலம் என்பதற்கு விண்ணுதிய இடம் எனக் விசேஷபால பகா வஹிணைடொடா இருவிசேஷகருண மிக்க இருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேத வேளவி போலவன் தப முள் ஒருநிகே பயன் தருவன் வாகலானும், ஆவதமுள் நல்வினையான் வருமிடபமுள் தீவினையால் வருமிடபமபோல அழிசுள் மாலைய வாய்த தத்துவ ஞான ததைப் பயவாகை மாத்திரையே யன்றித் தீவினையோல து நிகழ வொட்டாது தடை செய்து நிறு துடைமையானும், விலங்குபோல பின்று மீட்டி மிதவி யிழ புஞத்தி வீடலானும் “இருவினையின் வாய்ப்பட்டு மயம் ரெய்திக் கொட்டிவோ” எனக் கூறப்பட்டது இச்சொன்ன வேசத்துட கூறிப் வேளவி முகலாய தரு மகன் கூது வு ஞானத்தைக் காட்டு மென்று கூறும் பட்டாசாரியன் மகம் பிராகிரிக் பட்டது (1)

நண்புறாய் முடியோன நானமுகனு மிந்திரனும் தாழ்ந்து போற்ற வண்டகோ டு களனைத்து மொருகாழமுத தெனமுலைமே லணரிந்து வெய்ய துண்டவாரப் பிறையென்ன வெயிறிலங்கக் கதைநேமி சூலஞ் சங்கம கொணடு நீ டடக்கையிளிற் கொடுவிரியி னுரியதணமென குறங்கிழ சோததி.

(இ-ள்) தன் துறைய முடியோன = சூனிராக் துறைய மாலையைத் தரித்த கீரிடம் தீவி யடை யிறுமாலும், நானமுகனும் இந்நிரனும் தாழ்ந்து போற்ற = பிரமனும் இந் நிரனும் வணங்கித் துதிக்கவும், அண்டம் கோடிகள் அனைத்தும் = அண்டகோடிகளெல் லாவற்றையும், ஒரு முத்து காழ் என முலை மேல் அணிந்து = ஒரு முத்து வடம்போலத் தனங்களி லணிந்து, எயிறு வெய்ய வரா பிறை துண்டம் என்ன இலங்க = பறகள் விரும் பப் படுகின்ற ஒழுங்காகிய பிறைத் துண்டங்களைப் போல விளங்கவும், நீள தடம் கையி னில = நீண்ட பெரிய நெருக்கங்களில், கதை நேமி சூலம் சங்கு கொண்டு = தன் டரு சக் கரஞ் சூலஞ் சங்கு என்னு மாபுங்களைக் காந்தி, மென் குறங்கில் = மெல்லிய அனையி னிடத்து, கொடுவிரியின் உரி ஆள் சோததி = புலியி னினதும் உரித்த தோலாடையை யுடுத்து

இது முதன் முன்று செய்யுள் ஞானகம் கோடிகள் என்னுள் சொல் பனமைப் பொருளில் வந்தது அஃதனறி, கோடிகள் என்பதற்கு முடிவு (அங்கம்) எனப் பொரு ளுரைத்ததுமாய் அது “சக்த கோடி மந்திரம்” என்று தொல்லாசிரியர் உரைத்தமை யானும், “பதினொருகோடி. உரு திராக்கையும், பன்னிரண்டு கோடி சூரியாக்கையும், இரண்டு கோடிமருத்துவாக்கையும், எட்டுக்கோடி வசுக்களையும்” என இலங்குண விளக் கத்தார் இயம்புதலானும் அமை வுடைத்து, சங்கம்-அம், சாரியை (கா)

வெண்ணிலவு கதிர்கோடி யொளிர்வதென மணிமவுலி விளங்க வோங்கு மண்ணனமால் வரையரியிற் பெய்ததா புரமழி மூரறி யாப்பக கணவழுக்கு சுடாமாலை மெயம்முழுதும் நவாழிகக் கணன்று வெய்தா வொண்ணுதற்கட்டமுலைபிப் வருங்கலையா வைபுகுகதிர்களொளிப்பீட்ட.

(இ-ள்) வெள் லிலவு கோடி கதிர் ஒளியவது என = வெள்ளிய சத்திரிகையைக் காலுகின்ற கோடி சந்திரர்கள் (ஒருங்கு கூடிப்) பிரகாசித்தாற போல, மணி மவுலி

விளங்க = முத்துக்களாலாப் கீட்ட விளங்கவும், ஓங்கும் ஆணை மால் வரை ஆரியின் பெய்த = உயர்ந்த சிறு டாகிய பெரிய மலைகளால் பருக்கைக் கற்களாகப் பெயப்பப்பட்ட, தூபரம் அடி மீது ஆரத்தி தாபம் = ஓடி புக்காடா நங்கு விளேறி டெரு ஒலிக்க, கண வழுக்கு சுடா மாலையெய் முடிந்து பிறகு = கண கூப்பினை ஒளிபுறைய பணி மாலையுள் திருமேனி டெங்குந் தூலக்கியைப் பெய்த, டூர் தூறல் கண = ஒளியிப் பெறிக் கணத்திற் கணந்து வெய்து அடிமுல் எறிப்ப = மிஷ்டு மொகி வெய் = மாக அகலி டூறல் கணக்கையும், அரு கலன யாவையும் = ஆரிப் வாரணம்க ணலையு, சுடா கண ஒளிப் டெரு = ஒளிப் பொருள்கள் மறைபுபபடி. (சுடரை) எறிககவும்

சுடா மாலையெய்மு ஒளிப் டெருங்கு என வரை கணுபாட சுடா கண என தூறல் சூரிப் சுடா டூர் தூறல் ஒளிப்பொருள்களெல்லாம் கோடல் சாபம் () உலப்பரிய வுயிரெவைகரு முள்ளபிப் புறமாடி யுலகம் போரா, ஆ டூர், தருசி தடிமுடக ணைவினால்க வகசெய்வா யெங்கு மாகிச் சொல்லரிய சிவக்கொழுந்தின் கருய மு டூர், தூர், மொழுது நெருச மலககண்ணுமி மகிழ்வெய்த வாககயாநா யிரமபெயரு மறைந்து போற்றும்.

(இன்) உலப்பு அரிப் டூர் எனவக்கும் உளவு = அழிவிலலாடி ஆனபாககள் எனவக்கும் உளளகியும், புறம் ஆதி = புறமகியும், உலகம் போரா = உலகங்களைத் (தனலிடத்திற்) பொறுது வைத்துப், டூர் தரு சிறு அடி முக்கண் = நனமையாகிய தருத் சிறியப் பாக் கரும முக்ககாரு, டூர் டூர் மலா கை = தாமரை மலாபோன்ற கைகளும, செவி வாய நெரும ஆதி = செவிக்கரும வாயும் எவ்விடங்களுமாகக் கொண்டு, சொலற்கு அரிய சிவக்கொழுந்தின் கருய மு டூர், தூர் = சொல்லு கரு மரிய சிவ சோதிக கொழுந்தின் ஒருபாகமாய் தேவியாரை, கொழுது = (மலையரசன்) வணங்கி, நெருசம் அலககண் ஒமி மகிழவு எய்குமனத்திற் துன்பமும் உலகையுந் தோன்ற நிதிக, ஆககவள ஆயிரம் பெயரும ஆறெந்து போற்றும் = அவளது ஆயிரம் திருநாடங்களைப் புரு சொல்லித் துதிப்பாடுவதென

ஆனமாகள் பதியையும் பாசுத்தையும் டூர் அநாடியாயுள்ளன வாகவி. “உலப் பரிய வுயர்” என்றன தேவியின் பெருமை யறியாடி டூர் பாரை யெனக் கேட்டேனெ யெனததனால் அலககையும, இத்துணை மகிழையுள்ளன என பெருந்தவாடா விளபு சிறுமியா பெய்தினளே யெனதானால் மகிழ்வையும், மலையரையன் தனமனத்துக் கொண் டான எனக் போற்றும் = உயாதின யானபா டூர், தூர் பாககை யெறிகாலச் செய்பு மெனமுற்று சிறுஅடி எனபா டூர், தூர் எனமுக்கண்டது உளளத் தாவது, அககருவித் தத்துவங்கள் முடபத்தாராய நிறைவு புறமாதலாவது புறக் கருவித் தத்துவங்கள் அறுப தாக நிறைவு சொல்லற்கு எனபது சொலற்கு எனத்தொகுத்தல் (கக)

சுவைய நந்தை பராசுத்தி நி டூர்கோகே வலையாயா தினை சா டூர் கவுரிமகேச சூரியமி, தூர் யசலையும கலையு நி டூர் காளி கந்தை பவகரைமா தேவிகமா நந்தை நாககியையபா வுதிம மாயை சுவதைமா ணுதிதை பிரதானை பிரகிருதி துருவை யேவை.

(இன்) சிவை—ஏகை = சிவை, அநகை, பராசுத்தி, டூர்கோ, கேவலை, உயா திதை, சாநதை, கௌரி, மகேசுவரி, அமி தை, அசலை, சாமகலை, சிவாத்தி, காளி, கங்கை, பவகரை, மாநேவி, மகாநதை, நாநாககியை, பாசுத்தி, மகாநாயை, சுவதை, மாணு திதை, பிரதானை, பிரகிருதி, துருவை, ஏகை என்பவும்.

சீமை, செளரி, ஆலாசை, என் லுத்திரு முன்னுரை, பரபராசு, தி-- டேலான சூதி லிடகளை=அருவ டிடிவது யுடையவள் கேவலை = தனிமை யுடையவள் மாயா நீதை=மாயைக்கு எட்டாதவள், டேபட்டவள் சாந்தை = சாந்த முடையவள் மகேசுவரி=மகத்தாகிய இசுவரியுடையவள் ஆமிரதை = மரணத்தையுடையவள் ஆகலை=சலனமில்லாதவள். (சலனம் = அசைவு) சுமங்கலை = நல்ல பங்கலத்தை யுடையவள். நிவிரத்தி = நிவிரத்தினானமாயிருப்பவள் காளி=கருநிரமுடையவள் கங்கை=புழையிற செல்பவள், கங்காதேவியாயிருப்பவள் பங்கரை = பிறவிக்கடற்குக் கரையாயிருப்பவள். மகாமாபை என்பது மாமாயை என்ப திரிந்து நின்றது மாப அதிதை-மரண அதிதை என்பன, மாயாநீதை மரணநீதை யென வடதுவா முடிபு அதிதம் = எட்டாது சிவை முதலிய நாமங்களிலுள்ள இகாரங்கள் பெண்பாற பெயர் விசுத்திக ளெனக் கொள்க (உ0)

சுத்தையியா பினிசாவித திரிசகலை சூக்குமைசுக் கிலைபு ராணா
நித்தையநுப பிரவேசிசுயமபுதி மகாருபை நிமலை சோதி
சித்திசரு வாதாரை பிரசுதி தருமவித்தை செனமா நீதை
சுத்தியைமா னினிதேவி நாமசிமா தவிமேதை சுநீதி நீதி

(இ - ன்) சுத்தைநீதி = சுத்தை, வியாபினி, சாவித்திரி, சகலை, சூக்குமை, சுக் கலை, புராண, நித்தை, அறுபிரவேசி, சுயமபுதி, மகாருபை, நிமலை, சோதி, சித்தி, சருவாதாரை, பிரசுதி, தருமவித்தை, செனமாநீதை, சுத்தியை, மானினி, தேவி, நாமசி, மாதலி, மேதை, சுநீதி, நீதி என்பவம் (உக)

சுருதிசரு வாணிசரசு சுவிதியுருப ராணிமா எனிசு வாகை
மிருதியோ கினிசோபை சுந்தரியம் பிகைலோபை விசுவ ரூபை
வரதையதி சோபனைமா பலைகாலதை விபாவனைவாக கியைப வானி
பிரமவிஞ்ஞை புருடமோ கினிராத ரூபைதரை பிராண விஞ்ஞை

(இ ள்) சுருதி - பிராணவிஞ்ஞை=சுருதி, சருவானி, சரசுவதி, உருத்திராணி, மானசி, சுவாகை, மிருதி, யோகினி, சோபை, சுந்தரி, அம்பிகை, உலோபை, விசுவரூபை, வரதை, அதிசோபனை, மாபலை, சாந்தி, விபாவனை, வாகையை, பவானி, பிரமவிஞ்ஞை, புருடமோகினி, நாசநை, தரை, பிராண விஞ்ஞை என்பவம்

சுருதி=வேதங்களாயிருப்பவள் சருவானி=எல்லாச் சொற்களுமா யிருப்பவள் சுவாகை=ஆடமுடாத சித்திரு ளொன்றாயிருப்பவள் உருத்திராணி = உருத்திரனது சத்தி யோகினி=யோகத்தை யுடையவள் சுந்தரி = அழகுடையவள் அம்பிகை=தாய் உலோபை = பாவஞ்று புள்ளவள் விசுவரூபை = உலகத்தை வழவாகக் கொண்டவள் விசுவம்=உலகம் வரதை=அருட கொடையை யுடையவள் அதி சோபனை = மிகக் மன கள் குணத்தை யுடையவள் மாபலை=பேராற்ற லுடையவள், பேராற்றல் = அகந்தவீரியுடைய சாந்தி=சத்திவருணமுடையவள் விபாவனை = பாவனை யில்லாதவள் வாகையை=மகா வாகையங்களின் பொருளாயிருப்பவள், அவை ததொருமகி முசலிபன பவானி=பவலுடைய பனைவி பிரமவிஞ்ஞை=பிரமவித்தைபை யுடையவள் புருடமோகினி=புருட சூதுவத்தை யிசுப்பவள் நாசநை=நாசவடி வுள்ளவள் தரை = உலகங்களைத் தரித்திருப்பவள் பிராண விஞ்ஞை=பிராணவழிவாயிருப்பவள், விஞ்ஞை=வித்தைபுமாம் (0)

பகவதிசம் பவைமகிட வாகையிச் சுதைபரம் கலைய நாதி
மகதிசுத்த யோனிபிர தாநபுரு மேச்சரிமா விஞ்ஞை சாந்தை

குணசகஸ்ருவ சித்திகலை யபவியதத லககணைநிக குணநிபிராமி
சகமாநா விபாவரிசின மலையபநந விபவைசரா நீதை தூககை.

(இ-ள) டகவதி-தூககை=பகவதி, சட்டவை, மகிடவாகனி, அசகதை, ராமகலை, ஆநாதி, மகதி, சத்தியோனி, பிரதான புருடாசகரி, மாவிரைசை, காந்தை, குணை, சருவ சித்தி, கலை, அவலியதத லககணை, நீர்க்குணை, பிராமி, சகமாநா, விபாவரி, சினமயை, ஆந்த விடவை, சரா நீதை, தூககை என்பனவும்.

டகவதி=ஐசுவரிமய, வீரியம, புகழ், திரு, நோன்பு, வைராக்ஷிபு என்பனவும் அது குணங்களை யுடையவள் சமப்பவை = சமப்பின் மனைவி, இது சாம்பலி பெயர்வும் வரும். மகிட வாகனி=எருந மக்கடா வாதனகை யுடையவள் எருமைத் தலைமையுடைய மகிடா சரண தலையில் மிதித்து நிறைவினை இடமெய பொருந்தியது அசகதை = அழிபாதுவள பரமகலை=மேலானகலையா யிருப்பவள் ஆநாதி-ஐதியிலலாதவள் மகதி-மகதாயிருப்பவள் சத்தியோனி=சத்தியோ யிடமாக வுடையவள், சத்திய-ஐதி சத்தியோனி=சத்தியமாகிய இடமுடையவள் பிரதான புருடாசகரி=பிரதேசுநிபாபகக்குப் புருடந்ததுவத திருமுக தலைமை பானவள் மாவிரைசை=மெரிய சத்தவிதையா யிருப்பவள் காந்தை=நாயகி குணை=அடியுள்ளது குணைவிலிருப்பவள் சருவ சித்தி = எல்லாச் சித்திகளையும் கொடுப்பவள் கலை = கலாநாயகா யிருப்பவள் அவலியதத லககணை = குக்குமலக்கணை முடையவள் நீர்க்குணை = மருக்குணைகளு மிலலாதவள் பிராமி = பிரமசுத்தியா யிருப்பவள், சகமாநா=உலகங்களுக்குத் தாய விபாவரி = இருளாயிருப்பவள் சினமயை=நோன்புமயமா யிருப்பவள் ஆந்த விடவை = உள்ளிடப்பட்டத விபவதை யுடையவள் சரா நீதை = சங்கமப் பொருளுக்கு மெட்டாதவள் தூககை = தூக்கத்தை யிடமாக வுடையவள், துககத்தினால் அறியப் படுபவள்

(15)

இவைமுதலா கியநாம மாயிரமு மெடுத்தோதி யிருக்க கூடப்பிப்
புவிபுனநீ வனிவிசுமபு வெங்கதிரோன மதியெச்சம புரிவோ னாகுரு
சிவனுருவி வீங்காத செலநிமல ரடிக்கமலஞ் சிவதை சோ கதித்
தலாலருஞ்சி மலையரையன் மகிழ்ப்புப் பவிக்மனைச் சாரா லுமமுன

(இ-ள) சுவல ஆரு ரோ மலை தரையன்=கெடுத்திலலாத சிவபரமே யுடைய இயை மலையரசன், இவை முதல ஆகிய ஆயிரம் நாமமு ம எழுத்து ஒதி - இவை முதலாகச் சொல்லப் படுவனவாகிய சகத்திர திருநாம மந்திரங்களுமும் எழுத்துச் செல்லி, இரக்க கூடபி=இரண்டு கரங்களுயுந் குவித்து, புவி புனல் நீ வனி வீசுமபு = மண் நீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம், வெங்கதிரோன மதி எச்சம் புரிவோன் ஆகும=வெப்பமுடைய சூரியன் சந்திரன் வேளவிசெய்யும் அரணுகிப் புட்ட - மூர்த்தங்கொப்பு முட்டாய், சுவன உருவின் நீங்காத செல்லி = சிவபெருமானது திருவுருவின்மேலும் வேறுபடாத பரமேசுவரியின், கமலம் மலா டிடி சிவதை சோகதி-நாமரை மலாடோன்ற திருப்பா நங்கு மனத்தில வைத்துத் தியானித்து, பகிழ் புடப் = சமதோடம் அடிகளிக், இன்ன சாரமல உறமுன் இன்னச் சொல்லாளுமினான்

நாலாசிரியன் சுருங்கச் சொல்லல் என்றும் அழகு உறி “இவை முதலாகிய நாம மாயிரமு” எனக் கூறினெனும், “சூத்திரத் துப்பொரு ளளறியும் யாடபுற - வின்றி யமையா திப்பவை பொல்லா - மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே ” என சொல்கப் பெரும் புகழ் தொல்காப்பியனார் கூறியருளிப்படி, சொல்லி சொல்லி யாக குணத்த லென்றுப் படியா லவதை மெய்க்கு கட்டும் ராடகை” கி. பி. 10-ஆம் நூல்

தேவி சகத்திர திருநாமம்.

ஓம்

ஸ்ரீமாத் ரேத் நமஃ

ஸ்ரீ மஹா ராகணே நம

ஸ்ரீமத வலிமஹாஸனே சுவரியை நம

சிதககினி ஞ்ணட ஸமபூதாயை நம

தேவகாய ஸமுதய தாயை நம

உத்யத் பாஹஸ்தஸ்திராபாயை நம

சதுர்ப்பாகு ஸமநவீதாயை நம

ராகஸவ ரூப பாசாட்டியாயை நம

சுரோதா காராகஞ்சோஷவலாயை நம

மகோ ரூபேட்ச கோந்ணடாயை நம

பஞ்ச தன்மாதிர ஸாயகாயை நம

நிஷாந்ணப் பிரபா பூர மச்சப் பிரமாண்

மண்டலாயை நம

சமபகாசோக புன்கு வெள்கத்தி கஸ்த்

கசாயை நம

சூருவிந தணிசிரேணி கன்தகோமர மண

முதாயை நம

அஷ்டமி சந்திர விப்பிராஜ தனிகஸ்தல

சோபிதாயை நம

முகசந்திர களங்காப் மிருக நாபி விசேஷ

காயை நம

வதநஸ மரமாங்கஸய க்ருஹதோரண வி

காயை நம

வத்திர லக்ஷ்மி பரீவாஹ சஸன நீனாபலோ

ஜனாயை நம

நவசம்பக புஷ்பாப் நாஸாதண்ட விராஜி

தாயை நம

தாராகாபதி திரஸகாரி நாஸாபரண பாச

ராயை நம

கதம்ப மஞ்சரி கிலபத் காணபூர மகோ

ராயை நம

தாடங்க யுகவீபுத் தபனோப மண்டலாயை

நம

பத்மராக விலாதாச பரிபாலிக போலபுவே

நம

நவவித்ரும பிப்ப ஸ்ரீநியத் தாரிரத் நச்சுதா

யை நம

சுதக் வித்யாய சூராகாபத் விஜயாதிவ

யோஜ வலாபை நமஃ

(௨௫)

காப்பூரவீடிகாமோதஸமகாஷ்டிகந்நராயை

நம

விஜஸலாபமா தூய விரிப்பி நிஸ்திகச

சமியை நம

மந்தஸமிதபிரா பூரமச்சதகாமேசமான ஸா

யை நம

அநாகஸ்த ஸாதாக்யசபக ஸ்ரீவிராஜிதாயை

நம

காமேசப் ப்ரமாவகஸயசூத்ரசோபித் கந்தரா

யை நம

காமராயினினியை நம

காமராயினினியை நம

ஓம்

கனகாகததகேபூர கமனியபுஜான் விதாயை

நமஃ

இரத்தககிரைவோய சிந்தாக லோலமுத்தாப

லானவிதாயை நம

காமேசராயிரேமரத் மணிப் பிரதிபணஸ

தனனியை நம

காப்பியால வாலரோ மாளிலதாபல சூஜத்வ

யாயை நம

இலக்ஷியா ரோமல தாரதாஜ மூனனேய

மத்யமாயை நம

ஸ்தனபரமமமத்யபட்டபத்தவளித்திரை

யை நம

அருணாருணைகளசும் பவஸ்திரபாஸவத் கம

ரூட்டியை நம

ரத்ந சிககினிகாரமமிய ரசநாதாம பூஷிதா

யை நம

காமேசஞ்ஞாதஸென்பாக்ய மார்த்தவோருத்

வ்யானவிநாயை நம

மாணிகக மஞ்சாக ரஜாநுதவய விராஜிதா

யை நம

இந்தரகோபபரிவிபதஸ்மராநாபஜககிகா

யை நம

கூடசூலபாயை நம

கூடமப் பஞ்சுட்டஜயேஷ்ணு பிரபதான் விதா

யை நம

நகதிநிதிஸ்சன்னன மச்சன தமோ சூண

யை நம

பத்தவ்யபரமப ஜாலபராகருத் ஸரோருகா

யை நம

ஸ்ரீராமணியஞ்சிரமணமுத் ஸ்ரீபதாப்புஜா

யை நம

மராளி மச்சகா னாயை நம

மஹாலா வஸயசேவத்யே நம

ஸாவாருணாயை நம

அஷ்வத்தியாகை நமஃ

(௫௦)

ஸாவாரணபூஜிதாயை நம

சிலகாமேசராகதஸ்தாயை நம

சுவாயை நம

ஸாவாஸினவல்லாராயை நம

சுமேருநிருமகமத்யஸ்தாயை நம

ஸ்ரீமநகரநாயகாயை நம

சாதாரணிகருகாதஸ்தாயை நம

பஞ்சப்பிரபாஹாஸஸ்திராயை நம

மாரபத்மாடவிஸாமஸ்தாயை நம

கத்தபவனவாஸினனியை நம

சுதாசாகரமத்யஸ்தாயை நம

காமராயினியை நம

காமராயினியை நம

ஓம்
 நிபா முக்தாபை நமஃ
 நிரலிகாராயை நம
 நிஷ்பிரதஞ்சாயை நம
 கீராகிர பாயை நம
 நித்ய சுததாபை நம
 நித்ய புத்தாயை நம
 நிரவத யாபை நமஃ
 நிரததராயை நம
 நிஷ்காரணியை நம
 நிஷ்களங்காயை நம
 நிருபாதே நம
 நிரீசுவராயை நம
 நிராகாயை நம
 ல்லராக மதஞ்ஞாயை நம
 நாமசாபை நம
 மானுஸிணியை நம
 நிசசுந்தாயை நம
 நிரஹங்காராயை நம
 நிரமோகாயை நம
 மோஹாஞ்ஞ சிணியை நம
 நாமாயை நம
 பவதாஜநஞ்சரியை நம
 நித்யபாடாயை நம
 பாபா சிணியை நம
 நிஷ்குரோதாயை நம
 நுதோத சமணியை நம
 நிரலோபாயை நம
 லோபநாசிணியை நம
 நிஷஸைசாயை நம
 ஸமாச யகிணியை நம
 நிராப வாயை நம
 டவநா சிணியை நமஃ
 நிரலிகலபாயை நம
 நிராடாதாயை நம
 நிராபேதாயை நம
 நேதநா சிணியை நம
 நிராசாயை நம
 மிராத்யு மசுணியை நம
 நிஷ்கிரிபாயை நம
 நிஷ்பாநிக கிருதாயை நம
 நிரததாலாயை நம
 நிலசிகுராயை நம
 நிரதாயாயை நம
 நிரபுதியாயை நம
 நூலபாயை நம
 நூரககராயை நம
 நூரககராயை நம
 நூகக நந்தராயை நம
 நூகபிரதாயை நம
 நூகபிரதாயை நம
 நூராகார சமணியை நம
 நேபாயை வதந்தாயை நம

(கரு0)

(கௌ0)

ஓம்
 ஸாவக் ஞாயை நமஃ
 சாந்திர கருணாயை நம
 சமாஞ்ஞிக வதந்தாயை நம
 சாவசகதிமாயை நம
 சாவமங்குளாயை நமஃ (உ00)
 சகதிப பிரதாயை நம
 சாவேச வரியை நம
 சாவமனை நம
 சாவமந்திர ஸௌரீணியை நம
 சாவயந்திராத மிகாயை நம
 சாவதந்திர ஸ்பாயை நம
 மனோன மணியை நம
 மனோசுவரியை நம
 மகாஜேவியை நம
 மகாஸைசமியை நம
 மிருபா பிரியாயை நம
 மகாஸ்பாயை நம
 மகாபுத்தாயை நம
 மகாபாதக நரீணியை நம
 மகாமாயாயை நம
 மகாசுவாயை நம
 மகாஸகதியை நம
 மகாஜதியை நம
 மகாஜோகாயை நம
 மகைசுவரியாயை நம
 மகாவிரியாயை நம
 மகாபலாயை நம
 மகாபுத்தியை நம
 மகாபுத்தியை நம
 மகாயேதிசுவரேச சுவரியை நமஃ (உஉ0)
 மகாதந்திராயை நம
 மகாமந்திராயை நம
 மகாயந்திராயை நம
 மகாசஞ்ஞாயை நம
 மகாயாகக கிராமாரதாயை நம
 மகாநாவ புத்தாயை நம
 மனோசுர மகா கலப மஹா தாண்டவ
 மகா ஸிணியை நம
 மகா கமேச மஹிதிராயை நம
 மகா திரிபுராததிராயை நம
 மகாசுபுத்தயாடி கோடி போகினி கனசேவி
 தாயை நம
 மகாநித்யாயை நம
 சந்திர வித்யாயை நம
 சந்திரமண்டல மத்யகாயை நம
 சாஸ்பாயை நம
 சாஸ்பாயை நம
 சாருநா ஸாயை நம
 சாருநாத களாதராயை நம
 சராசர ஜோகநாதாயை நம
 சகரராஜ நிகேதனாயை நம
 மாவதனாயை நம
 மாதமநாஞ்ஞாயை நம

ஓப
 வாசவா திபிபை நம
 வாமகேசிபை நம
 வாழ்வினமண்டலவாவினனியை நம (நம) 10
 புகழ் மதுகலப லதிகையை நம
 பசுபாச லீசைபை நம
 ஸப ஹ்ருதா சேஷிபை நம
 ஸாராச பிரவிரதிகையை நம
 தாப ந திரயாசசேலிஸதபசலொர ஹ்ருதா
 சாநிகையை நம
 தருணை நம
 தாப ஸாராச தியாயை நம
 தருமதயாயை நம
 தியோ பஹாயை நம
 சிபுதியை நம
 சசுத ஸவியாபிதாயை நம
 சிதேக ஸஸுபிணையை நம
 ஸவாபமானக தலவிபு ந பிரமொசுதிராமத
 ஸநதிபை நம
 பராயை நம
 பிரத்தி யகசிதீ ருபாயை நம
 பசியநதியை நம
 பரதேவதாயை நம
 மதுயாராயை நம
 வைகரி ஸுபாயை நம
 பரத மாரச ஹ்ருதிகையை நம
 காமேசுவரப் பிராணநாடிகையை நம
 சுருதகஞாயை நம
 காம பூமிதாயை நம
 சிருககார ஸஸஸபுரணையை நம
 ஜெயாயை நம (நம) 11
 ஜாலநதா ஸதிதாயை நம
 ஓட்யாண பீடநிலயாயை நம
 பிந்தமண்டல வாலினனியை நம
 ரஜேறாயாகக் கிருமாரா தியாயை நம
 ரஹஸதற்பண தாபிதாயை நம
 ஸததிகப் பிரஸாதினனியை நம
 விசுவ சாக்ஷினியை நம
 சாக்ஷி வதாதிதாயை நம
 வ்ஷ்டக தேவதா யுதநாபை நம
 வ்ஷ்டகஞைய பரிபூரிதாயை நம
 ரிதயக கிலினனைய நம
 நீரூபமாயை நம
 நீவாண சுகதாபினனியை நம
 நிதயா ஹோடசிகா ஸுபாயை நம
 ப்ரீகண்டாய சரீரிணனியை நம
 பிரபாவத்தியை நம
 பிரபா ஸுபாயை நம
 பிரலீததாயை நம
 பரமேசுவரியை நம
 மூலப் பிரகிருதியை நம
 வியகதாவ வியகதஸவ ஸுபிண்ணியை நம
 வியாபினனியை நம

ஓம
 விநிசாகாராயை நம
 விபா வித்யா ஸவருபிண்ணியை நம
 மஸும காபேச நயன ருமுதாஸஸாதி சநிதி
 காயை நம (ச-00)
 பகத ஹ்ருத நமோதே பாஹமத் பாஹ
 ஸநதியை நம
 சிவதாநியை நம
 சிவராஜ ஹ்ருதாயை நம
 சிவமுபசுதியை நம
 சிவகாயை நம
 சிவ பிபியாயை நம
 சிவ ராயை நம
 சிவதேவதாயை நம
 சிவபுத்தாயை நம
 சிவபிரமேபாயை நம
 சிவபிரகாசாயை நம
 மகோவாச பகோசராயை நம
 சிசகதியை நம
 சோனாருபாயை நம
 சடசுகதியை நம
 சடாமிகாயை நம
 காய நியை நம
 வியாதிருதியை நம
 சநதியை நம
 சநிபருநத நிவே விநாயை நம
 தவாரணாயை நம
 சஸமை நம
 சூபியை நம
 சூபை நம
 பருச கோசாந்தரஸதிதாயை நம (ச-01)
 நிர்வீர மஹிமமினே நம
 நிதய யௌவனாயை நம
 மதசாலினனியை நம
 மதசூரணி தரகதாஸநியை நம
 மதபாடலகண்டபுவே நம
 சகாஸத திரவதிகாநிபை நம
 சாமபே யசுசுப பிரியாயை நம
 சூசலாயை நம
 கோமளாகாராயை நம
 சூருகுளவியாயை நம
 சூளேசுவரியை நம
 சூளகுண்டாலயாயை நம
 கௌமாராக ததபாசேவிதாயை நம
 சூம்பிரகண்டநாமபாயை நம
 சூம்புதியை நம
 புஷ்பதியை நம
 மருதியை நம
 திராணியை நம
 சாநதியை நம
 ஸவயதி மததியை நம
 காரதியை நம
 நந்தினியை நம

[illegible][illegible]

ஓம்
யோககிரியை ௨ மஃ
யோகானந்தராயை ௨௦
யுகந்தராயை ௨௦
இச்சாசகதிகஞான சக்திமீபாசகதி ௨௨, ௨௩
ணணியை ௨௦
ஸாவாநாராயை ௨௦
சுப்பிரதிஷ்டாயை ௨௦
ஸதஸதரூப தாரிணணியை ௨௦
ஆஷ்டஸ்ரோத்திரியை ௨௦
ஆஜாஸ்திரையை ௨௦
ஸோகமாசுத்ரிர விதாயினணியை ௨௦
ஏகாதினணியை ௨௦
புஷ்பநாயை ௨௦
நக்ஷத்ரவதாயை ௨௦
புனவாஸ்திராயை ௨௦
அனந்தராயை ௨௦
வசந்தராயை ௨௦
விராதராயை ௨௦
பிரமமாசுமகப ஸவருஷினணியை ௨௦
பிருகதையை ௨௦
பிராமணயை ௨௦
பிராமணியை ௨௦
பிருகநந்தராயை ௨௦
பஸி பரியாசயை ௨௦
பாஷ்பாசுநாயை ௨௦
பிருகதஸேநாயை ௨௦
பாவாபாவ விவாதிராயை ௨௦
சுகாராதிரியை ௨௦
சுபகிரியை ௨௦
சோமரூபஸபகராயை ௨௦
ராஜ ராஜேசுவரியை ௨௦
ராயசாயினணியை ௨௦
ராஜபஸல்லபாயை ௨௦
ராஜசுத்திராயை ௨௦
யாஜுரீட சிவோத்திரநிஷாபிராயை ௨௦
ராஜயஸ்சுபகிரியை ௨௦
கோசநாதராயை ௨௦
சதுரமுகபஸேசுவரியை ௨௦
ஸாயிராஜய தாயினணியை ௨௦
சுத்தியசுந்தராயை ௨௦
ஸாகர மேகலாயை ௨௦
தீக்ஷிதராயை ௨௦
தைத்திய சமனணியை ௨௦
ஸாவஸேக சங்கிரியை ௨௦
ஸாவாந்திராதிரிராயை ௨௦
சாவித்திரியை ௨௦
சச்சிதானந்த ஸுபினணியை ௨௦
தேசகாலா பரிசுசுனணியை ௨௦
ஸாவகராயை ௨௦
சர்வமோகினணியை ௨௦
சர்வவதிபை ௨௦
சாஸ்திரமயை ௨௦

(௭௭)

(௭௦௦)

ஓம்
குஹாம டராயை ௨௦
குஹிய ஸுபினணியை ௨௦
புவோடாதி விநிமுகராயை ௨௦
சுதாபிவ டிவிரதராயை ௨௦
ஸாபிரதாயேசுவரியை ௨௦
ஸாகுதே ௨௦
ஐயை ௨௦
ருருமண்டல ஸுபினணியை ௨௦
ருஸோ துதிரராயை ௨௦
பகாராதிரியை ௨௦
மாயாயை ௨௦
ரகுமதியை ௨௦
ரகிரியை ௨௦
கணமடராயை ௨௦
குஹிய காராதிரியை ௨௦
கோ மலாமகிரியை ௨௦
சுருபபிரியை ௨௦
காவதாதிராயை ௨௦
காவதாதிரேசுவரியை ௨௦
சுருபினணியை ௨௦
ஸனகாதி ஸாராதிரியை ௨௦
சிவோதிர பிரதாயினணியை ௨௦
சுருகராயை ௨௦
ருருமகிரியை ௨௦
பிரேம ருபாயை ௨௦
பிரியக விரியை ௨௦
நாமபாசாயணப் பிரதாயை ௨௦
நகதிவித்திராயை ௨௦
நகேசுவரியை ௨௦
மிதிரிய ருசுவதிபை ௨௦
முகதிநாயை ௨௦
முகதிருபினணியை ௨௦
ஸாவிரிய பிரியாயை ௨௦
இலபகிரியை ௨௦
இலகராயை ௨௦
ரமடாதி வந்திராயை ௨௦
பவநாவ ருதிர விருஷ்டிராயை ௨௦
பாவாரணய துவானலாயை ௨௦
சௌபாபாக்ய தூலவாதிராயை ௨௦
சுராத்வாதிர விபிரதாயை ௨௦
பாக்யாதிரி சுகிரிகராயை ௨௦
பகர சித்த கேகி கருகராயை ௨௦
ரோகபாவ ருமபோளயை ௨௦
மிருகதியுதார ருடாரிகராயை ௨௦
மாஸேசுவரியை ௨௦
மகாகாளியை ௨௦
மகாகிராயை ௨௦
மகாசுனணியை ௨௦
அடாணாயை ௨௦
சனாடிகராயை ௨௦
சனாடிகராயை ௨௦
சுராதிராயை ௨௦

(௭௭)

(௭௭)

ஒம்
 சாவலோகேசியை நமசி
 விஸ்வதாரிணணியை நம
 திரிவர்க்க தாத்விதரையை நம
 சபகாயை நம
 திரியாமபிகாயை நம
 திரிருணய்மிகாயை நம
 ஸ்வாககாப வர்க்கதாயை நம
 சுத்தாயை நம
 ஜெபாபுஷ்ப நிபாகிரதையை நம
 ஓசோவதியை நம
 தியுதிதாரையை நம
 யக்ஞரூபாயை நம
 பிரியவிரதாயை நம
 தூராராத்தியாயை நம
 தூராதர்ஷாயை நம
 பாடவிஞ்சுப பிரியாயை நம
 மகதியை நம
 மேருநிலயாயை நம
 மந்தாரகுசுமப பிரியாயை நம
 வீராராதியாயை நம
 வீராத்ரூபாயை நம
 விஜயே நம
 விசுவதோமுகியை நம
 பிரத்தியக் ரூபாயை நம
 பராகாசாயை நம
 பராணரூபினணியை நம
 மாந்ததாண்ட பைரவாராத்தியை நம
 மகதிரணினி யஸநாராணியை நம
 திரிபுரேசியை நம
 ஜயகலேநாயை நம
 நிலநிர குணாயை நம
 பராபரையை நம
 ஸத்யகஞானோத்த ரூபாயை நம
 ஸாமரீசிய பராய னாயை நம
 கடாத்வினணியை நம
 களாமாலாயை நம
 காமனுகே நம
 காமரூபினணியை நம
 களாரீசியே நம
 காவிய களாயை நம
 ரஸக ரூபை நம
 ரஸசேவநாயை நம
 பூஷ்டாயை நம
 புராதனாயை நம
 பூட்சாயை நம
 புகழ்கராயை நம
 புகழ்க்கோஷனாயை நம
 பரஸமை சோதிஷே நம
 பரஸமைகாமே நம
 பரமாத்மையை நம
 பரமபிராயை நம
 பாசனரூபை நம

(௭௭)

(௮௦)

ஒம்
 பாசனரூபை நம
 பரமநதிர விபேதினணியை நம
 மோத்தாயை நம
 அமோத்தாயை நம
 அநிய திரபதாயை நம
 முகிமாநச ஹம்விகாயை நம
 சுத்ய விரதாயை நம
 சத்ய ரூபாயை நம
 சர்வாநதிரா பிணணியை நம
 சத்யை நம
 பரஹ்மணணியை நம
 பரஹ்மணே நம
 லேஹணணியை நம
 மெருரூபாயை நம
 புராத்விதாயை நம
 பிரஸவத்திரிபை நம
 பிரசுடாயை நம
 ஆகரூபை நம
 பிரதிஷ்டாயை நம
 பிரகடாகிருதியை நம
 பராணேசுவரியை நம
 பராணரூபத்திரிபை நம
 பஞ்சாசுபீட ரூபினணியை நம
 விசுருங்கலாயை நம
 விவிதத்யூசாயை நம
 வீராத்ரே நம
 வியபிரஸவே நம
 முகுந்தாயை நம
 முக்திநிலயாயை நம
 முஸவிகரக ரூபினணியை நம
 பாவகரூபை நம
 பவிரோகாக்ஷினியை நம
 பவசகரப பிரவாந்வினணியை நம
 சக்யஸாராயை நம
 சாஸ்திரசாராயை நம
 மகதிரசாராயை நம
 கலோசரியை நம
 உதாரணத்தியை நம
 உச்சும வைபவாயை நம
 வானரூபினணியை நம
 ஜெனாமிய நிபு ஜநாதபத ஸ்வஸ்திராநி
 காயினணியை நம
 சர்வோபரிஷ்குத சிருஷ்டாயை நம
 சாநதியை நம
 களாபிகாயை நம
 கபடீராயை நம
 ககநுதலேநாயை நம
 கர்விதாயை நம
 கானலோலுபாயை நம
 கற்பனாரூபாயை நம
 காவ்யடாயை நம
 அகரூபாயை நம
 காரணரூப விசுநிராயை நம

(௮௧)

(௮௨)

ஓம்

காரியகாரண விமுக்தநாயை நமஃ
காடகேளித ரங்கிதாயை நம
கனத் கனத தாடகநாயை நம
லீலாலிகதக தாரிணணியை நம
அஞாயை நம
சூர்யலிசாமுக்தநாயை நம
முக்தநாயை நம
சுபிபவிர பிதரஸாதினணியை நம
அநதாமுகஸமாபாத்தியாயை நம
டவ்விமுககசுதூலஸபாயை நம
தாரையை நம
திரிவாக்கரிலயாயை நம
திரிஸ்தாயை நம
திரிபுரமாலினணியை நமஃ
நிராமயாயை நம
நிராலம்பாயை நம
ஸவாஹாராமாயை நம
சுதாஸருதியை நம
ஸமாஸாதபகத ராமகண ஸமுத்தரணபணத
நாயை நம
யக்ருபபிரியாயை நம
யகருதாத்திரியை நம
யஜுமான்ஸவருதிணணியை நம
தூமாதாராயை நம
தருத்தியசூநாயை நம
தஸ்தானணியலிவாத்தினணியை நம
விபிரபிரியாயை நம
விபிரசூடாயை நம
விசுவப்பிரமணகாரிணணியை நம
விசுவககிரசாயை நம
விததுருமாபாயை நம
வைஷ்ணவியை நம
விஷ்ணுருதிணணியை நம
அயோவியை நம
யோனிரிலயாயை நம
பூடஸநாயை நம
சுளருதிணணியை நம
வீரகோபஹிபபிரியாயை நம
வீராயை நம
நைஷ்டிகமியாயை நமஃ
நாபருதிணணியை நம
விருத்தானகலாயை நம
கலாயை நம
விதகநாயை நம
பைநநவாசருநாயை நம
சுதவாதிதாயை நம
சுதவமயை நம
சுதவமாத்தவாசருதிணணியை நம
சோமியாயை நம
சுதாசுவருதிணணியை நம
ஸவாஹாராமாயை நம

(௪௭௫)

(௭௦௦)

ஓம்

ஸாவாபித்திலாரிணணியை நமஃ
ஸவஸநாயை நம
ஸவபாவமதூராயை நம
தீராயை நம
சைதனனியாரகபஸமாபாத்தியாயை நம
சைதனனியருசுமபிரியாயை நம
ஸதோதிநாயை நம
ஸதாதுபதாயை நம
தருதிணணியை நம
தூபிணாத்திராயை நம
தாரஸமோமுகபபுராயை நம
கௌளினீகேவலாயை நம
அநாக்ஷிபகவலபத்தாயினணியை நமஃ
ஸதோத்திரபபிரியாயை நம
ஸதவிமபிரியை நம
சுருதிஸமாதுகவலகாயை நம
மோவின்னணியை நம
மாரணியை நம
மகேசியை நம
மஸகனாக்ஷிதியை நம
விசுவாபுரே நம
வீகாத்திரே நம
விபாலாத்திரே நம
விதாமிணணியை நம
பரகலபாயை நம
பரமோசாராயை நம
பரமோதாயை நம
மனோமயை நம
வியோமகேசியை நம
விநாசனாயை நம
விநாசனணியை நம
வாமகேசுவரியை நம
பருசயகருதபிரியாயை நம
பருசபிதேநதருசாதிசாயினணியை நம
பருசமியை நம
பருசபுத்திரே நம
பருசஸக்யோபசாரிணணியை நம
சாசுவதியை நமஃ
சாஸவாஹாராயை நம
சாமாயை நம
சமபுமோஹினணியை நம
தாராயை நம
தனசூதாயை நம
தனனியை நம
தாமிணணியை நம
தாமவாத்தினணியை நம
லோகாதிநாயை நம
குருதிநாயை நம
சாவாதிதாயை நம
சாமாத்திராயை நம
பருசகருசமபிரியாயை நம
பாராயை நம

(௭௫௦)

ஸ்ரீ ம
 லீலாவினோ தினையைய நமஃ
 சமங்கலையை நம
 சுகர்வையை நம
 சுவேகூடாட்டியாயை நம
 சுவாலினினையை நம
 சுவாலினினையறசனப்பிரிதாயை நம
 சோபனையை நம
 சுத்தமாணசாயை நம
 பிந்துதற்பணசகதுஷ்டாயை நம
 பூர்வரூபையை நம
 திரிபுராயபிகாயை நமஃ (கௌடு)
 தசமுத்திராலமாராத்தியாயை நம
 திரிபுரா ஸ்ரீவசங்காயை நம
 ஸ்ரானமுத்திராயை நம
 ஸ்ரானகமயாயை நம
 ஸ்ராத்ருஸ்ரோஸவஸ்தினினையை நம
 யோனிமுத்திராயை நம
 திரிகண்டேசியை நம

ஸ்ரீ ம
 திரிசுருணையை நமஃ
 அம்பாயை நம
 திரிகோணகாயை நம
 அநகாபை நம
 அறபுதசாரித்திராயை நம
 வாருசிதாரத்தபிரதாயினினையை நம
 அடபியாசா திசயகஞ்ஞாயை நம
 வடடகதுவா திசயினினையை நம
 அவலியாசுகருணைமுத்தியை நம
 அந்ருனாநத்துவாநத்தியிகாயை நம
 ஆபாலகோபலிதிராயை நம
 ஸ்வாநுஸலநியசாஸனையை நம
 ஸ்ரீசகரராத்நிலபாயை நம
 ஸ்ரீமத்திரிபுரசுகந்திராயை நம
 ஸ்ரீசிவாயை நம
 சுவசகநிகாயகயருடினினையை நம
 பரிபூரணியை நம
 ஸ்ரீ ம லலிதாமபிகாயை நமஃ (கௌடு)

செய்யுளிற கண்ட திருநாமங்களையும் அதுவாத முகத்தானே தழிச்சேர்ந்துக காட் டினும் இத் திருநாமாவலியானது வடமொழிககணுள்ள ஸ்ரீபிரமாண்ட புராணத்திலே உத்தர காண்டத்திலே, அயக்கிவ அகத்திய சமவாதத்திலே, ஸ்ரீலளிதா ரகரிய சகத்திர தோத்திர காம முரைத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட முருககின்றது இத் திருநாம மந் திரங்களை காடோறும் மெய்யனபுடன பாராயணஞ் செய்வோரும், கேட்போரும், எழுது வோரும், செபித்து மலாகொண்டு அருச்சிப்போரும், கிரகங்கள், யமன, பேய், புத்தம், திரு டா, அரசா, லிலகரு, வீஷ் செநதுககள் முதலியவற்றான வருக துன்பங்களை யணுகப் பெறா திராமைய நீங்கப் பெறுவா சததுரு செயல் முதலிய மற்றைய பேறுகளையும் பெற்றுச் சிவசத்திநி பாதுமெய்தப் பெற்றீர், அருண்முகத்தி யடைவா என உணமை நூல் கள் அறைகின்றன.

(உச)

கலிவிருத்தம.

குங்கும மெழுதிய கொமமை வொழிநிலை
 மங்கையிப் பேருரு வொழித்து மாணுரு
 விங்குநின னல்லுரு வெயித்து யென்னுரு
 மங்கலுழி மேனிதன னுருவ மாவினாள்.

(துள்) குங்குமம் மெழுதிய கொமமை வெம் முலை மங்கை=செஞ்சாகது பூசப் பெற்ற திரண்ட விருமப்ப படுகின்ற தனங்களை யுடைய பரமேசுவரியே, இ பெரு உரு ஒழித்து=இந்த விசுவ ரூபத்தை விடுத்து, இங்கு மாண உற ரின கல உருளிட்டி என்ன லும் = இப்பொழுதே மாட்சிமை பொருகும் ரினது அழகிய திருவடிவைக் கொண்டரு னாக கடவாய என்று பிரார்த்தித்தலும், தன = (உமையம்மை) தனது, அம் கலுழ் மேனி உருவம் ஆயினள் = அழகு பொழியும் வடிவுத்தைக் கொண்டனள்.

(உடு)

மைமமெழுக் கெறிந்தென வளர்ந்த கூந்தலுங்
 கொமமைவெங் கதிராமுலைக் கோடு தாங்கலா
 நாமவென நலமரு மிடையு மாநடவிரிச
 செமமையி னங்கவாந தொளிருஞ் செங்கையும.

(இ-ள்) மம மெழுக்கு ஏறிகது என = மமைபைக் கொண்டு மெழுதி விட்டாற போல, வளநத கூடதலும் = வளநத நீண்ட கூடதலாகிய (மேகநகரீயும்) கொடமை வெ ம முலை கோடு தாவகலாது = இளமை யாகிய விரு மடாட்டுகின்ற மனங்களாகிய சிகரக் களைபூடி சுடமக விபலாடல, அமம என்று அலமருப இடைபடி = ஆ மாவென்று சுழன்று வருந்துப துசுப்பினையும், மா தவி = மாநகரின்னது, செடையின் அப கவாந்து ஒளி ரும = செந்நிறத்தின் அழகினையும் கொள்ளி கொண்டு விளங்கி நின்ற, செய கையு ம = சிவந்த திருக்கரங்களையும்.

இது முத ணுக்கு செய்யுள் குளகம் கோடு என்பதன் கலா எண்ணு ம்மை தொக் கது. கூடதலையும், தனங்களாகிய கொடமாகினைத் திரிக விபலாது வருந்துப இடைமிகையும் எனக் கொள்ளலுமாய் அமம என்ன மிடைச்சொல் யாள கூறுகின்ற ததனைக் கேள் எனவும் பொருட்டில் வந்தது அதனை “அமம கேட்பிக்கும” என்றாக் தொல்காப்பியக் குத்திரத்தா னதிக எதொழுக மாறுக்கு சொல் எனவுந கூறுப (உக)

குழைமறிக் தருளபொழி குவளை யொண்கதறுப
கழையுற முருதடல் தோளுங் கணக்கை
ரெழிலகணிற் தொழுகிய முகமு மீங்கதிரா
பொழிதரு நித்திலம் பொருவு முரலும்

(இ-ள்) குழை மறிகது = காடளவு மோடிய சென்று திருப்பி, அருள பொழி குவளை ஒள கண ம=கருபையைப் பொழிகின்ற நீலோடல மலரை பொத்த திருவிழிகளையும், கழை உறழ் தட்ட இரு தோளும் = முங்கிலி நிகர்த்த பெருமையாகிய இரு புயங்கனையும், கணக் கலா எழில் கணிந்து ஒழுமிய = (கண்டவரது) கணக்கைக் கொள்ளி கொள்ளும் அழகு முதிர்ந்து பொங்குகின்ற, முகமு ம = வதனத்தையும், ரா கதிர் பொழி தரு = குளிரையாகிய கிரணத்தைப் பொழிகின்ற, நித்திலம் பொருவு முரலும் = முத்துக்களைப் போலும் பறக்கோயும் (உஎ)

தவளையங் கிணகிணித் தாளு மெலவீழற்கு
ருவளையின் மணங்கமற் கோல மேனியுற
பவாவா கழகைமெல விதமும பனமணி
திவளகதிர் மேகலை திளைகளு மல்குலும்.

(இ-ள்) தவளை ஆம் கிணகிணி தாளு ம = தவளைபோல (ஒலிக்கின்ற) ஆழகிப கிணகிணியைத் தரித்த பாத்தக்கோயும், மெல இழை குவளையின் மணம் கமற் = மெல்லிய ஏடுகளை யுடைய நீலோதரம் மலரினது வாசனையை வீசுகின்ற, கோலம் மேனியும் = திரு மேனியையும், வார பவளம் கழகை மெல விதமு ம -- ஒழுங்காகிய பவளத் துண்டங்களாகிய நிகர்த்த மெனமை யாகிய ஆதரங்களையும், பல மணி திவள மணி மேகலை = பல இரத்தினங்கள் சேர்ந்த மேகலாபரணத்தை, திளைக்கும அல்குலும் = அணிந்த நிதமடத்தையும்

தவளைபோன றொலித்தலிள “தவளையங் கிணகிணி” என்றான கிணகிணி = கிணகிண என்று ஒலிப்பது மேகலை - எண்கோவை மணி, மேகலா என்னும் வடமொழித் திரிபு திவளகதிர் எனப்பதற்கு விட்டுவிட்டொ ளிறுந கிரணமென லுமாய். (உச)

ஆபகல வுருவினை யனபி னோக்குரு
மீயுயர பனிவரை வேந்தன காநலி
னையவன பொடுமுழு துலகு மீனாரு
டாயிரு சேவடி தாழ்ந்து கூறுவான.

(இ-ள்) நீ உயா பனிகரை வேந்தன் = ஆகாயத்தை (அளவி) உயர்ந்த இடம் மலை யாச னானவன், ஆய நல உருவினை அனபின நோக்கு உறா = (இவ்வாறு) உடையவளாய தேவியின் அழகிய வடிவத்தைப் பத்தியுடனே தரிசித்து, காதலின் ரய அன்பு ஒடு = விருப பத்தாலாகிய அன்புடனே, உலகு முழுதுப் பானது அருள் தாய் = உலக மெல்லாவற்றையும பெற்றற்றளிய மாதா வாகிய, சே இரு அடி தாழ்ந்து கூறுவான் = செவ்விய இருபாதக கனையும் வணக்கிச் சொல்வான் (உக)

வருபிர தானந்த புருடன் மாணுறத்
தெரிதரும் கானமலாக கடவுளா செய்கணாமால்
பொருயருங் காலநல லுயிராகப் புலகவ
ரரிவைநீ யளித்தன வாகு மெனபரால

(இ-ள்) அறிவை = தேவியே, வரு பிரதானம் = (பிரதஞ்சங்களைத்) தோற்றுவிக் கும் பிரகிருதி மாயையும், நல புருடன் = நலமை யாகிய புருடத்துவமும், மாண உற தெரி தரும் கான மலா கடவுள் = அழகுண்டாகு மாறு ஆராயப்படுகின்ற வாசனே பொருந் திய தாடரைப் புடந்தின கண வீற்றிருக்கின்ற பிரமஞ்சம், செய் கண மால் = விவந கணகளை யுடைய திருமாலும், பொரு அரு காலம் = ஒப்பில்லாத காலப் பகுதிகளும், நல உயிராக = சிறந்த ஆன் மாககளும், புலகவா = தேவர்களும் (ஆகிய இவைகள் எல்லாம்) நீ அளித்தன ஆகும் என்பா = நீ புருடத்துவங்களாகுமென்று (யேலோரா) கூறு வார். (உக)

பேதமா யபேதமாய்ப் பேதம் யாவையுப்
தீதற்ப் பரிததிடுகு செலவி நீயுனை
காதலின் மகேச்சரன கலந்தி டானெனி
லோதூமிவ் வுலகெலாம் படைக்க வெண்ணுமே

(இ-ள்) பேதம் ஆய் = வேறுபாடு, அபேதம் ஆய் = அபின்னமாயியுந், பேதம் யாவையும் = பேதாபேதப்பட்ட சராசரங்களை மெல்லாம், தீது அற பரிததிடும செலவி நீ = கேசி நீயாகத் தாக்கிரிதற்கும ஈசுவரி நீயே யாகும், மகேச்சரன் = மகேச்சரமுத்தியானவா, காதலின் கினை கலந்திடான எனில் = விருட்புடனே நினைச்சு சேராது கிடீவராயின, ஒதும் இ உலகு எல்லாம் = சொல்லப்படுகின்ற இவ்வுலகங்களை மெல்லாம், படைக்க ஒண்ணுமே = (அவரால்) சிருடத்தலை கூடுமோ? (கூடாதென்பது)

ஏகாரம் வினாப்பொருளில் வந்தது மகேச்சரன கலந்தலாவது அவய்யத்த சந்தியைப் பொருத்தி நிறைவு சந்தி கூடாக்காற சிருட்டி முதலிய சிருத்தியங்க எல்லையென்ற படி. அதனை “சிவமெனும் பொருளு நாதி சந்தியொடு சேரி நெத்தொழிலும் வல்லதா - மிவள்பிரிந்திடி னியங்கு தற்குமரி தரித்த னுமறை யிசைக்குமா - வைபவ ரூபபுன மெவகைத்தொழி னடத்தி யாவறும் வழுத்ததா - னவனி யினகணெரு தவமி லாபனிய லாவதோபரவ லாவதோ ” எனச் சொந்தநியலநீர் செய்யுளானு மறிக. (உக)

அறுசீர்க் கழ் நேடிடடி யாசிரிய விரும்பம்.

உயர்வா னவரி லீந்திரனீ யோதூம பிரம் வாதிகளிற
செயிரதீர கமலப் புத்தேனீ மொயம்புள எவற்றிற் திகழ்வனரீ
பயிலும் யோகப் பண்பினரிற் சண்டரு மார னீபரத்தின
முயலு மறைதோ முனிவரரி லருள்கூட வரிடட முனிவரனீ.

(இ ள்) உயர் வானவரில் இந்நிரன நீ = (அம்பிகாய) மேலாய தேவர்களுக்குள் இந்நிரன நீயே, ஒதும பிரம ஆதிகளில் = (வேதத்தை) அத்தியயனஞ் செய்யும பிரமா முதலாயினோரில், செயிா தா கமல மபுததேன நீ = குறையற்ற தாமரை மலரசன எனிய பிரமனீயே யாகும், மொயப பு ள்ளவற்றில் திகழ் வளி நீ = வலிமையுள்ள பொருள்க ளுள் (எங்கும்) விளங்கும் வாயு நீயே யாகும், பயிலும யோகம் பண்பினரில் = பழக்கஞ் செய்யும் யோகமாட்சியாகருகளுள், சனநகுமாரன நீ = சனநகுமாரமுனிவா நீயேயாகும், பரத்தின முயலும் மறை நோ முனிவரில் = மறுமைய பயனே அடைவதற் பிரயத்தனப் படும வேதவாராய்ச்சி யுள்ள இருடியாகருகளுள், வசிட்ட முனிவரன நீ = வசிட்டன எனனு நாமமுடைய இருடி சிரேட்டன நீயேயாகும்

வானவா = ஆகாய வாசிகள் இந்நிரன = மேலாய செல்வ முடையவன். புந் தேன் = விசேட புத்தியை யுடையவன் வளி = வலிமையை யுடையது. பிரம ஆதிகளில் என்றது அவன் புத்திராக ளாகிய பிரமாகுன யனறி, ஒவ்வோர் அண்டங்கடோறும் ஒவ் வோர் பிரம ரிருத்தலாலும், அவர்களுள் திருமாலி னுத்திக் கமலத்திருக்கும் பிரமனே விசேட முடையான என்பதை விளக்கியதெனக் அவ்வனம் பிரமா இருப்பதனை “தொழு வர்க ளினைய மாற்றற் சொற்றலுந் தூரன கேளா - விழுமிது விழுமி தெனனு வெய் துயிப பெய்திச சிறி - யழலெழ நகைது மறை யண்டத்தி னிருநது நல்லுந் - செழுமல ரயனைப் பற்றிச செல்லுமின் வலை யெனறான். எவ்வருங் கீழ்ப்புராணச் செய்புன்களா னுணாக (உஉ)

சாற்று மறைநோ முனிவரில் வியாத நீநா சாகவியரிற் போற்றுக கபில முனிவரனீ புலவுக கணிசரி யுருத்திரரி லாற்றல சான்ற சங்கரனீ யாதித தியரி லுபேந்திரனீ மாற்றற் கரிதா முயாசோத்தி வசுக்க டமயிற் பாவகனீ.

(இ-ள்) சாற்றும் மறை நோ முனிவரில் = சொல்லப்பட்ட வேதங்களை யறிந்தமுனி சிரேட்டர்களுள், வியாத நீ = வியாத முனிவன் நீயே யாகும், நல சாகவியரில் = நல்ல சாக வியர்களுகளுள், போற்றும் கபில முனிவரன நீ = உலகராற் புகழப் படுகின்ற கபிலன் என னும் இருடி சிரேட்டன் நீயேயாகும், புலவு கணிசரி உருத்திரரில் = புலால் மணங்கமழும் மழுப்படை தரித்த உருத்திரர்களுகளுள், ஆலால் சான்ற சங்கரன நீ = வலிமை மிக்க சங் கரன நீயே யாகும், ஆதித்தியரில் உபேந்திரன நீ = ஆதிதபுத்திரர்களுள் வாமனன் நீயே யாகும், மாற்றற்கு அரிது ஆம் உயா சோத்தி வசுக்கள் தமயில் = நீகருத்தகரிதாய பெரு மையை யுடைய வசுக்களுகளுள், பாவகன நீ = பாவகன நீயே யாகும்

சாக்வியம், ரிசீச்சர சாகவியம் ராச்சர சாக்வியம் என இரு வகைத்து ஈண்டுக் கூறப்பட்டது கபில முனிவரை சொல்லப்பட்ட ரிசீச்சர சாக்வியமாம். இது கபில மதம் எனவும் படும. அதன் சங்கற்பமாவது, பிரகிருதி மாயையானது மூலம், புரியடடகம், விகாதி யென மூவகைத்தாகி, தூலமாகியுஞ் சூகசுமமாகியும் பரமாகியும் நிற்கும் பு மாகிய சந்த புருடன் டாலன் போல அறியாமையைப் பொருத்திப் பிரபட்சமுய யோனி பேதங்களும் நானென விரிந்து நின்றவிடத்துத் தனக்கு விவேக ஞானநதோனறி அவை யெல்லாம் பிரகிருதி மாயைகளுள்ளதறித் தனக்குள்ள தனவென்று அறிவாணியை பிர பட்ச வியாபாரம் நீங்கு மெனதும், அப்போது புருடன் வேறற்று நிற்பதுவே முத்தி யெனதுவ கொள்ளுவதாம். திதியின் புத்திரர் தைத்தியர் என்றறப்போல, அதிதியின் புத் திரா ஆத்தியா எனத் தத்திதாநு பதம் உபேந்திரன் = இரண்டாம் இந்நிரன, அவன் திருமாலி னவதார்த்து னொன்றை வாமனன் என்க வியுணு எனனுஞ் சூரியனைக் கொள்வாரு முனா (உஉ)

தவலின் மறைபிறிற் சாமநீ சந்தசு சினிசுர சா வித்திரிநீ
நவிலும் விசைசு தனிப்பிரம விசைசு நீநம் சத்திகளி
னுவலுந் கரிய மாயைநீ வருணந் தனினூன மறையோனீ
யெவரும் விரும்பு மாசெரம நானகி னிலவாழ வுடையோனீ.

(இ-ள்) , சுவல் இல் மறையில் = சுவறுத லிலலாத வேதங்களுள், சாமம நீ = சாம வேதம் நீயே யாஞ், சந்தசுகளில் சாவித்திரி நீ = சந்தசுகளுட் சாவித்திரிநீயே யாகும், நவிலும் விசைசு தனில் = சொல்லப்படுத லின்ற வித்தைகளுந், பிரமவிசைசு நீ = பிரம வித்தை நீயேயாகும், நல சத்திகளில் = நல்ல சத்திகளுகளுந், தவலல கு அரிய மாயைநீ = சொல்லாதகரிய மாயா சத்தி நீயே யாகும், வருணத்தில் = வருணங்களுந், தான மறை யோன நீ = தன்னுள் தறிந், பிரபண னீபே யாகும், எவரும் விரும்பும் ஆசைமம நான கினை = யாவராலும் இசைக்கப படுகின்ற ஆசைம நானகளுந், இல் வாழவு உடையோன நீ = கிருகந்தாசசிரமி நீயே யாகும். (நடஅ)

ராசா நமமின மகேசுசுரனீ புருடா துமிலீந் துளவோனீ
யாசின் துயாந் கற்பத்தி னருளீ சான கற்பநீ
பேசு முகத்தி லாகியுந் நீபே ரொளியிற் கதிரோனீ
மரகில கவியிற் பாரதிநீ மாயா விகளின மாதவனீ.

(இ-ள்) ராசா நமமின மகேசுசுரனீ = தேவர்களுளே மகேசுரமுத்தி நீயே யாகும், புருடா தம்மின = புருடாக்களுந், ரா துளவோன நீ = குளிராமையாகிப் துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால் நீயே, ஆக இறை உயாந் கற்பத்தில் = குற்றமில்லாபல மேலாயிருக்கின்ற கற்பகாலங்களுந், அருள ராசான கற்பம நீ = கிருபை பொருந்திய ராசான கற்பம நீயே, பேசும் உகத்தில் ஆதியுந் நீ = (நானகாகு) சொல்லப்படும் யுக்களுந் கிருதயுகம் நீயே, பெரு ஒளியில் கதிரோன நீ = பெரிய (ஆகாய) சோதிகளுட் சூரியன நீயே, மாசு இல் கவியில் பாரதி நீ = குற்ற மற பாவல்லாருட் சரசுவதி நீயே, மாயாவிகளின மாதவன நீ = மாயையில் வல்லாருள் திருமால் நீயே யாகும்

புருடர்களுட் சிறந்தவன் திருமால் என்றது சிவபெருமானுக்கு ஆண் சத்தியா யிருத்த னோக்கி யாம் கதிரோன = கிரணக்கண் யுடையவன் பாரதி = பாவிற பிரியமுடை யவன், பரத ருசுவராத் கொண்கி வரப்பட்டவன் கவி ஆகுபொ. (நடஅ)

கற்பு ளாரி லருந்ததிநீ பறவை களிலவெங் கலுமுனீ
வெறபி லுயர்ந்த பொலவகிரிநீ வெவ்வா யரவி லனந்தனீ
யறபி னிற்ப நடப்பவைக ளனைத்து நீமற முழுவிலு
சிறப மாகிப் பெரிதாங்கிச் செறிந்த பிரம நீயாமால்.

(இ-ள்) கற்பு ளாரில் அருந்ததி நீ = கற்புடைய மாதர்களுள் அருந்ததி தேவி நீயே, பறவைகளில் வெம் கலுமுன நீ = புட்குலங்களுள் வெவ்விய கருடனீயே, வெறபில் உயர்ந்த பொலம் கிரி நீ = மேல்களுள் ளளாத மகாமேருமலை நீயே, வெம் வாய் அரவில் அனந்தன் நீ = கொடிய வாயினையுடைய சாபடங்களுந் ஆதிசேடனீயே, அறபின் நிற்ப நடப் பவைகள் அனைத்தும் நீ = அனபுடன் நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய சராசரப் பொருள்க ளெல்லாம் நீயே, ஆதலிலை = ஆகிய காரணத்தால், சிற்பம் ஆகி = சொற்பம் (சிறிது) ஆகியும், பெரிது ஆகி = பெரிய பொருளாகியும், செறிந்த = சிறிதும் பெரிது மாகியும் வியா பித்த, பிரமம நீ ஆம் = பிரமப் பொருளும் நீயே யாகும், ஆல-அலை. (நடஅ)

என்ன விராகம் மலசூப்பி யிடிய நெகிழக் கணபணிப்பத்
தன்னுத் தழுமப் நினைத்தேத்திப் புவன மனை, தூம் தனியின்ற
நினைப்பப் பப்பத் மேனைக்கு மெனக்கு நிகரா ரெனையிவந்து
பொன்னா கமலச் சேவடிக்கா போற்றும் தந்தைக் கிவைபுகலவாள்.

(இள்) என்னு=எனறிவவாறுகூறி, இருக்கை மலா கூப்பி=இரான்கி கைகளாகிய
புட்பங்களை முகிழ்த்து, இத்தயம் நெகிழ=மனமிளகியருக, கண பணிபா=கண்கள் ஆனந்த
பாடபஞ் சிறு, தன நா தழுமப=தன்னது நாத்தழுமப்பத, நின்ற ஏத்தி=நின்ற அத்தித்து,
புவனம் அனைத்தும் தனி என்ற = உலகமாக எல்லாவற்றையும் பொதுவின்றிப் பெற்ற,
நினைப்பநத மேனைக்கும எனக்கும = உன்னைப் (புதலையாகப்) பெற்ற பேனையாகிய,
என்மனைவிக்கும எனக்கும, நிகர ஆர் என வியந்தது=ஒப்பானவா யாவா என்று புகழ்ந்த,
பொன் ஆர கமலம் றே அடிக்கா=பொன் போன்ற அரிய சிவந்த திருவடிகளை, போற்றும்
தந்தைக்கு=துதித்த பிதாவாகிய மலைபாசனாக்கு, இவை புகலவாள் = இவற்றைச் சொல்
வவாளாயினாள் (ங்எ)

புரியும் கருமப் பலனவிதையா துள்ளம் புனித மாயநாளு
மரிய மகங்க னானிதாற்றி யெனனை யினிதி னாடி போற்றிய
கருநற் கரிதா முத்திரினாக கனிபப் லெனனாக கருணையொடும்
வராராண டளித்து மீட்டுமுள மயிழ்ச்சி கூர்ந்திய கிவைபுகலவாள்.

(இள்) உள்ளம் புனிதம் ஆம்= (நீ) மனஞ் சுத்த முறறு, புரியும் கருமப் பலன
விழையாது = செய்கின்ற கிரியைகளுக்கு வரும் பிரயோசனத்தை விருமபா மல, கருநம்
அரிய மகங்கள் நலி ஆற்றி = நாடோறும் சிறந்த அகிலி காரியங்களை மிகவுரு செய்து,
எனனை இனிதின அடி போற்றின= எனனை, தியானித்து அன்புடன் பாத்தவர்களையும் அறித்
தால், கருநற்கு அரிது ஆம் முத்தி=சுந்தையால் நீனைத்தற்கு மரியதாய வீட்டிப்பத்தை,
நினைவு அளிப்பால் என்ன = உனக்குக் கொடுப்பேன் என்று, துண்டு கருனை ஒடு வாமுப்
அளித்து = அப் பொழுதே கிருடையுடன் வரத்தையும் கொடுத்த, வீட்டும் = பின்னரும்,
உளம் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து=மனத்தில் உவகை நிறந்து, இவை புகலவாள்= இவற்றைச் சொல்
வவாளாள் (ங்அ)

அருமா மறைகண முழுவதுமென சத்தி யாளு மாகவகைவக
டிருமா ஓங்கித் தடம்பூத்த செல்வன முனளைப் பண பப்பதனி
லொருநான மறையாம பெயரோடு நடக்கு மந்தால் வழியொழுக்கா
மருவா முத்தி வீடதனின் மமம் ருறுதால் வலைப்பட்டே.

(இள்) அருமா மறைகண முழுவதும்=அரிய சிறந்த வேதங்க எல்லாம், என்
சத்தி ஆகும் = என்று கலைகளோரும், அவைகள் = அவ வேதங்கள், திருமால் உகநி
தடம் பூத்த செல்வன=விட்டுணு முத்தியின் திருவாழித் தடாகத்தினின்றும் தோன்றிய
கமலாசனனது, முனளை படைப்பு அருமை=விரதம்கிருத்தி காலத்திலே, ஒரு கால மறை
ஆம் பெயர் ஒடு நடக்கும் = ஒப்பற்ற காரண வேதமாகிப் தொகையும் பெயருமாகப்
பொருந்தி யோதப்படும், அ தூல வழி ஒழுகா=அந்த வேத தூல்களில் (விடுகப்பட)ப்
ஒழுகக் நெறியினின்று ஒழுகாதவர், மம்மா உறு தூல வலை பட்டு=மயக்கமுள்ள மறைய
தூல்களாகிய வலையில் அகப்பட்டு, முத்தி வீடு அதனின் மருவார் = முத்தி யாகிப் பேரின
பத்தை யடையமாட்டா ஆகவு - உரைபைச் யிடைச்சொல் (ங்ஈ)

வேத வொழுக மிகழ்ந்துபுலலா விரகி னறமபோத் தனிபுனையும்
திது தாலின. வழிசென்றோ செல்வா நரகாக் கதிதிகளா

யாத நனனும் புன்சமயம் கற்றோ முகத்தி னருமறை
கோதி யுணர்ந்த முதுக்குறைவி னுரவோ சிறிது நோக்காரால்.

(இ ள்) புல்லர் = அறிவீனர்கள், வேதம் ஒழுக்கம் மிக இசுழந்து = வேதங்களைப் பும் (அவற்றிற்) கூறப்பட்ட நல்லொழுக்கங்களைப் பும் நிரித்தது, விரனை = (தந்தம் மனக்) கருந் தின்படி, அறம் போல தனி புனையும் = தரும் மார்க்கப்போலப் பொதுவின் நிச்செய்த, தீது தூலின் வழி சென்றோர் = தீமையைத் தரும் பொய் நூலின் தெயி னின்று ஒழுக்கினோ, நரகர்க்கு அதிதிகள் ஆய செல்வா = நரகமாககட்கு விருந்தினராகிப் போய (வேதனை யைப்) புசிப்பார்கள், ஆதல தனலை = ஆதலினால், புன்சமயம் கற்றோர் முகத்தின = இழிந்த சமயங்களிற் பயின்று நிற்பவரது முகத்தை யாயினும், அரு மறைகள் ஒதி உணர்ந்த முதுக்குறைவின உரவோ = அரிப் வேதங்களை (ஆசிரியனிடம்) கற்றறிந்த பேரறிவினை யுடைய பெரியோர், சிறிதும் கோக்கா = சிறிதேனும் பார்க்கவும் மாட்டார்.

சமயங்கள் புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமயம் என நான்கு வகைப்படும் புறப்புறச்சமயம் உலோகாயதம், சொந்திராதிம, யோகாசாரம், மாத்திரிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என அறுவகைப்படும் இவற்றுள் ஆருகதர் மிகண்ட வாதி, ஆசுவிகர் என இருவகைப்படுவா புறச்சமயம் தருககம், மீமாஞ்சை, ஏகானம் வாதம், சாந்தியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும் அகப்புறச் சமயங் கள் சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என அறுவகைப் படும், அகச்சமயம் பாடாணவாத சைவம், உபநிசாந்தவாத சைவம், அலிகாரவாத சைவம், பரிணாமவாத சைவம், சத்தசைவம், பேதசைவம் என அறுவகைப்படும் இவற்றுள் புறப் புறம் புறம் புறம் என்னுஞ் சமயங்களும் நூல்களுமே யீண்டு தீதுநூல எனவும், புன் சமயம் எனவும் புகலப்பட்டன “தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற - தீயாரொரு கேட் பதுவுந் தீதே” என வருடல் தெய்வப் புலமை ஓர்வையார் திருவாக்கானே, தீயாரைச் சேர்தல் முதலியன வனறி யவரைக் காணட லும் தீமை பயப்ப தாதலின், “புன்சமயங் கற்றோர் முகத்தின-உரவோ சிறிது நோக்காரால்”, என்று கூறப்பட்டது (௪௦)

சாறு வாகம் பாகரமுஞ் சாற்றும் பாஞ்ச ராத்திரநான
மாறு செய்யும் பாட்டமுன் மயக்கஞ் செய்த நூலாருக
தேறி யிடுநாற் படிநின்றோ ரிவந்தை யுலகிற் செப்புவோ
பாறு தொடரு நரகவுற்றி னளப்பில் காலம் படிந்திடுவோ.

(இ ள்) சாறுவாகம் பாகரமும் = உலோகாயதமும் பிரபாகரமும், சாற்றும் பாஞ்சராத்திரம் = சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திரமும், நூல் மாறு செய்யும் பாட்டம் உள் = நூலை மாற்றக்கொண்டு செய்த பாட்டம் முதலாக வுள்ளனவாய சமய நூல்கள், மயக்க செய்த நூலாகும் = உலகங்களை மயக்குமாறு செய்யப்பட்ட நூல்களாகும், இ நூல தேறி படி நின்றோர் = இந்நூல்களிற் பயின்று தெளிவடைந்து (உண்மையெனக் கொண்டு) அவற்றின்படி நின்றவரும், இவற்றை உலகிலு செட்புவோர் = இவைகளை உல கர்க்கு எடுத்துப் போதிப்பவரும், பாறு தொடரும் நரகு அவற்றின-பருகுகள் மொய்க் கின்ற நரகங்களிலே, அளப்பு இல் காலம் படிந்திடுவோ = எண்ணிலாத காலம் கிடந்து வருந்துவா.

சாறுவாகம் எனினும், சார்வாகம் எனினும், உலோகாயதம் எனினும் ஒக்கும். அஃது இந்நிரனுவன் காலந்தோறும் அகராரம் பதிஉந்துன்பங்களை நினைந்து, அழிதன் டாலையவாய சுவாக்க போகங்களை விரும்பாது சிந்தையு நினைந்து செல்லா நிலைமைத்தாய அந்நிலைப்பத தழிவில் யீடடை யடைவான வேண்டித் துறவுறுங்கலை, இந்நிர புரோ

கித லீதறிந்து, தனஞ்சயன் தவம்புரிய வாசுதேவன் வையக்கணிநூது கீதை பொன்னனை யோதி மயக்கிக் கொல்லுவித்ததற் கொப்பப் போகமே முத்தியெனப் புரிவித்து மயக்கில் வீழ்த்தச் செய்த மதமாம் அதனை “மறுத்தனை சசிபுடன வையும் வாழ்கையை-வெறுத் தனை வெறுக்கையை வேந்தி யறகையுஞ்செறுத்தனை தவத்தினா சோவன் வீடெனத்- துறத்தலை புன்னனை நறக்க யேயினான் இரத்திர ஸிபறகைபை பெண்ணி வாள்வா- மந்திரி யாகியு மன்ன னுகியு - மந்தனை னுகியு மமரும் பொன்னவன் - புத்தியி லீதொரு புணாபை புன்னினான் புன்றொழி லாகிய பொய்யும் வாய்மையா - மொன்றொரு பெரும் பய னுதவு மாயிடி-னெனநனா சரஞ்ரு விரதி ரன்பத - நின்றிட வீதொரு நிகழ்ச்சி கூறு வான் ” எனவருவ கந்தபுராணிச் செய்யுளா னறிக இதற்கு தூல மதனாக மாம்

ஆகவே, சார்வாக மதமாவது மனக்காட்சி, ஐயக்காட்சி, வாயிறகாட்சி, விதறப் காட்சி, அரவயக்காட்சி, திரிவுகாட்சி, வெதிரேகக் காட்சி என அனைவ் ஆறுவகைத்தாக கோடல் வேண்டும் எனவும், இவ் வறுவகை யானும் இவற்றின் விதறபத்தானை கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் புத்தவர்கள் நான்கே எனவும், தெய்வமாகத்தொழும் இவை நான்கும் ஆழியா வியல்பின் புடையன வெனவும், இவற்றின் சொருங்குகளுக் குணங்களுக் தமமி லொத்துக் கூடுகிற கூட்டத்தானே பலவுருக்கள தோன்றும் எனவும,புத்தி குணம் இத்திரியம் வித்யம் என்பன நீரிலெழுக ருபிழிபோல உருக்களி வின்றும் தோன்றுமென வும், புத்தமே தெய்வம், அப் புத்தக் கூட்டத்தின் மிகுதி குறைவே காரமம், அவற்று நிகழ்வு முணாவே ஆனமா,இவைமனநித தெய்வமுங் கனமமும் ஆனமாவும் வேதிலெப்பெனவும், ப்ரமியிலே மெய்யாகப் பெண்கள் போகத்துக் கணமே அதனை யறுபவிககாது சவாகக் முத்தி யொன்றுனடென்று தவங்கிடந்து தடுமாறுவா ரியாரும், தாழ்த்த விடத்திறுந்நே நீரிருக்கவும் அதனை யுன்னது, ஈரத்தின் ஒருவன் உண்டெனக் கூறிய நீரையருந்த விருப்பிச் சென்று, வுழியிற் றடுமாறித் துன்புறுவாரை யொப்பா எனவும், கொலை கள வாதி கொள்ளத் தக்கன வென்றும், மாதரோடுறங்காது கூடி வாழ்தலே பேரினப் மென வும், தையலார் பாதத்தைத் தலைபிற் றூட்டலே தவம் எனவும், அலகும றட்டதின் முழிகிச் செவ்வா யமுதுணடு அவா தோண்மீ தனைதலே முந்திச் செல்வம் எனவும், அதனை விடுத்து மறுமை பென்று கூறல் மயக்கு எனவும் கொள்ளுவ தென்க

பிரபாகர மென்பது பாகரமென லின்றது பிரபாகரன் என்பவனாை சொல்லப் பட்டமையின் பிரபாகரம் என்றும் பெயர்த்து அஃதாவது அரிதாகச் செய்யுந் சோதிட் டோமமுதலிய கன்மத்தை யொழிந்த விடத்திலே அபூர்வமென்பது தோன்றி,அறிவு கூடி, நின்று தொழிற்பட்டுக் கன்ம முழங்க போது தொழிலொன்று மின்றி, மணபோலவுங் கலனுப் போலவு மிருப்பதே முத்தி யெனக் கொள்வதாம்.

சோமுகாசரன் என்பவன் பிரமனது கரங்களிலிருந்த வேதங்களை பெல்லாக் கவாந்து சென்று கடலி லொளிப்ப, அவ்ருந தேவர் முனிவரும் இரங்கி வேண்டத் திரு மால் மச்சவடிவு கொண்டு அவனைக் கொன்று கொண்டு வருத்தாரு முன்னரே கா மிமித் தம் அவ்வேதங்களின் கருத்தை பெல்லாம் நாமக்குச்சொல்கின்றே னென்று ஐரத்திரவின்க ணவனாற் கூறப்பட்டமையின் பாருசாரத்திரம் எனனும் பெயர்த்து அஃதாவது இரு பத்தைந்தாந் தத்துவமாக நிற்பவன் வாசுதேவன் எனவும், அவனை கடவுள் எனவும், அவன் நன் விசைப் படியே உருவு கொண்டும், யோகரித்திரை செய்தும், இரட்சிப்பா னெனவும், அநாதியாகிய வேதமு மவனா லுண்ப்பட்ட தெனவும், சிருட்டி காரணமாகத் தனது திருவுந்தியி னின்று பிரமனையும், அவன் முகத்திலிருந்து உருத்திரனையும் தோற்று விப்பன் எனவும், தசாவதாரங்களை யெடுத்து உயிர்களைக் காப்பவனும், ஆதிமூலமே என்ற யானையை யிரட்சித்தவனும், முதலேக்கும் வைகுண்டப்பத் மருளினவனும், கடல் கடைந்து அமுதளித்தவனும் அப்பரமபுருடனே யெனவும், பதிவிரதையைப் போல மறநெரு தெய்

வந்தை நினையாமல் அவனை யடைபுடன் வழிபடின் மாபெயகலு மெனவும், அஃதகன்றால் அவனை விரைசை யாற்றினிடத்தாகிய நன்னீராலே ஆனமாவைச் சத்தமாகி வைஞ்ஞ டத்திலே சாநுப்பியமாக வைப்பனெனவுங் கூறுமார்க்க நாம்

மூட்டம் = பட்டாசாரியானூர் டாட்டமாகச் சொல்லப்பட்ட தாகலின் இப் பெயர்த்து அஃதாவது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே காராம் சூரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியம் இஃபை பெனனூங் குணங்கள் கூடறிநரு மெனவும், இக்குணங்கள் ஆன்மாவக்கு அறிவைத் தருமாயின் வேதவசனத்தாற் பிரயோசன மிலலை யெனவும், கற்ற நூல் எவ்வளவோ அவ்வளவே யறிவு முண்டாய் எனவும், ஆதலாற் கல்வியிலலார் பாலரென்றும் ஊடையா என்றும் கூறப்படுவார் எனவும், வேதஞ் சொற்ற காத்தா ஆன் மத் தன்மையன் எனவும், வேதம் சுயம்பு வெனவும், அது சொன்னபடி கனமத்தைச் செய்வின் பாச நீங்கி முதநினைடக்கும் எனவும், பிரபஞ்சம் என்று முள்ள தெனவும், ஆனமா அழிவிலலாததாய், நிறை வுடைத்தாய், அருவமாய், கனமத்துக் கீடாகச் சர்மம் பெற்று அதுபவிகருமெனவும், சுதிரிய வந்தனம், காயத்திரி செப முதலியனவற்றைத் தக்கபடி செய்தாரா நன்மையினையும், இச்சாக்னமமாயிவ் வைசுவதேவபலி கரணதிகைச் செய்தாரா இட்ட சிந்தி யினையும், சோமயாக முதலியவற்றைச் செய்தார் வீட்டின்பத்தைய் ஆம் அடைவா எனவும் கூறு மார்க்கமாம். இவை பாபக்கந்தநீர் கடைத்து. (சுக)

வேத நூல்கள் எவற்றினவழி விராட்டாருந் சுவாயம் புமதுமுன

தேனு நூல்கள் வியாதமுலி யுரைத்த நூல்கள் எவற்றினவழி

நீதி ஸ்ருமா மறைக்கிழுவா செப்பு நூல்கள் எனைத்துமே

நீதி நூல்கள் எவற்றினவழி நினறோ நெறியி னினறோரே.

(இ-ள்) நீதி நூல்கள்=வியாயமான நூல்கள் (எவை பெனில்) வேதம் நூல்கள்= வேத சிவாகமங்களாகிய முதலூல்களும், அவற்றின் வழி = அவைகளின் வழிநூலாக, விராட்டி ஆம் சுவாயம்பு மது = விராட்டி ஆகிய சுவாயம்பு மதுவேந்தன், ஒதும் முன நூல்கள்=சொல்லிய மதுமிருநிபை முதலாக வுடைய தரும சாத்திரங்களும், வியாதமுனி உரைத்த நூல்கள்=வியாசமுனிவா சொல்லிய (பதினெண்) புராண நூல்களும், அவற் றின் வழி=அவைகளின் வழியாக, நீதி இல அரு பர மறை கிழுவா=நீதினையிலலாத அரிய பெரிய வேதங்கையறிந்த மறை முனிவர்கள், செப்பு நூல்கள் அனைத்துமே=சொல்லிய (உபாகம் உப்புராண முதலிய) நூல்களா யாவும்மேயாம், அவற்றின் வழி நினறோ = அந் நூல்களறி (கூறப்பட்ட) ஒழுக்க வழியி னினறவரே, நெறியில் நினறோர்=நன்னெறியில் நினறவா எனப்படுவா

வேதநூல்கள் எனப் பன்மை கொடுத்தோ தினமையிற சிவாகமங்களையுந் சேர்த் துரைத்தாம் எனனை? அவையிரண்டும் பொது சிறப்பெனப்பட்டு இறைவனு ஸ்ருனப்பட்டு முதலூல்களாய் நிறநலிவா எனக் இன்ன “வேதநூல் சைவநா லெனநிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் வீரிந்த நூல்க - னாதிறா லநாதி யமலனநருநா விரண்டு மாறணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியார்த்த திருச் செய்யுளான முணர்க் சிவாகமவழி உபாகமங்களும், புராணவழி உப புராணங் களுஞ் செபப்பட்டன வெனக். (சஉ)

அங்க மாறு மறைநானது மீமான் வியமொன் றருள்கொழித்துத்

தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொன்று தவ்வெறிந்து

பொங்கு தரும நூலொன்று புகன்ற வீரேற் றிஞ்சையினே

யங்க னுலகின் றவனொரிந்தா னவற்றை யுணர்த்தோ நறிவுடையோர்.

(இ ள்) அங்கம் ஆறு உவெத மகம் ஆறு ம, மறை நான் கு உவெதங்கள் ஈன கும், மீமாகியம் ஒன்று = மீமாஞ்சை ஒன்றும், அருள கொழித்து தங்கும் நீதி தூல ஒன்று = கருணைய நெறிகளை வடித்து அமைத்த நியாய சாத்திரம் ஒன்றும், புராணம் ஒன்று = புராண மொன்றும், தவறு எறிந்து பொருது நுகர்தல் ஒன்று = குற்றங்களை நீக்கி மேலாய விளங்குந் தருமசாத்திரம் ஒன்றும், (ஆக) புகழந் ஈர்வுழ் விஞ்சையினை = சொல்லப்பட்ட பதினான்கு விதங்களையும், அப கண உருந் ஈன்றவன் அளித்தான் = அழகிய இடத்தினையுடைய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் திருட்டிழைவருகிய பிரமதேவன் மொழிந்தனன், அவற்றை உணர்ந்தோர் அறிவுடையோர் = அப்பைகளி னுண்மைப்பொருளை யறிந்தவர்களே யறிவுடைய ராவர்

வேதபுருடனுக்கு அங்கமாறனுள் சந்தோவிசிதி பாதுகளுந், கற்பம் கைகளும், சோதிடம் கண்களும், நிருத்தம் காதுகளும், சிடைசை நாடியுந், விபாகரணம் முகமுமாகம். மீமாயசியமாவது உபரிடதப் பொருளை யில்குவி னறியு சிபித்தம் விபாசமுனிவி நியாறிய சூத்திரதூலாம் இது உத்தர மீமாஞ்சை, பிரம் மீ மாஞ்சை, சாரிரக சூத்திரம், வேதாந்த சூத்திரம் எனவும் பெயர் பெறும் நான்கு அத்தியாயங்களையும், பதினாறு பாதக் களையும், துந்தையபத்தாறு அதிசுரணங்களையும், எத்தனாற் றைப்பதைத்து சூத்திரக் களையும் உடையது முதலாம் அத்தியாயத்திலே பிரம்மாதிய சுவத்தி வியலபுந், இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே சாக்ஷிய முசலிய புறச்சமய விரோத நிகாரமுதமுனரும் அத்தியாயத் திலே வித்தியா சாதன நியாயமுந், நான்காம் அத்தியாயத்திலே ஞானசாதன பலமாகிய வீரோபநைக் கூறப்படும விததைகள் பதினெட்டு என வாயு சங்கிதையிற் பகாப்பட் டது மறிக பிரமன் அளித்தமையாவது சிவபெருமானிடங் கேட்டு மொழிந்ததுவாம் (1)

இன்ன விஞ்சைத் துறைபோய வியாதன முதலா மிருந்தவந்தோ
ரன்ன மிவரு நானமுக்கேடு புறியா முத்தி யடைவரவா
பன்னு மறையின பொருடெளிந்தோர் பாழக ளொருமுன் நினைபுக்து
துன்ன வரிதாய்ச் சுடாககொழுந்தாந் துரியா தீதந் தனிலடைவார்.

(இ ள்) இன்ன விஞ்சை துறை போய = இவ்வாறாய் சுத்த விததைகளின் பகுதி களிற் றோந்து மின்ற, வியாதன முதல ஆம் இரு தவந்தோர் = வியாதமுனி முதலிய பெரிய தவந்தையுடையார் யாரும், அன்ன ம இவரும் நானமுக்க ஓடு - அன்ன வாகனத்தி லேறும் பிரமனோடு, அறியா முத்தி அடைவா = அழிவிலலாத சிவசாயுச்சிய முத்தினைச் சேர் வாகன, அவர் டன்னும் மறையின டொருள் தெளிந்தோர் - அவர்களாற் சொல்லப்பட்ட வேதப் பொருளமைந் தூலினை நன்குணர்ந்தோர், ஒருமுன்று பாழ்களை இககது = ஒப டற்ற முப்பாழ்களையுக்கடந்து, துன்ன அரிது ஆய = (பாவராலுந்) சோவதற் கரிதாடியும், சுடா கொழுந்த ஆம் துரியாதீதம் தனில அடைவார் = சோதிப்பிழைமாயு மிருக்கின்ற துரியவவத்தைக்கு மேலாயுள்ள நிலையை யடைவார்கள்

நானமுக்கேடு முத்தியடைதல் பிரளயகாலத்து முப்பாழாவன - அசுத்தமாயைப் பாழ், சுத்தமாயைப்பாழ், மகாமாயைப்பாழ் எனப்பனவாம் இவையன்றி சுகப்பாழ், சீவப் பாழ், பரப்பாழ் எனவும், சீவப்பாழ், சிவப்பாழ், பரப்பாழ் எனவுங் கொள்வாரு முளா. (1)

அருவாய்ச் சித்தா மென்னிலைமையுளத்தி லிருத்த வரிதெனனி
னுருவா நினைதி யென்னுருவ முணாதற் கரிதே னுன்னுளத்தின்
மருவா நின்ற வெத்தேவி னுருவா வேனு மனத்திருத்திற்
றருவன் முததி யத்தேவி னுருவாய் விபுவாந் தன்மையால.

(இ-ள்) என நிலைமை = எனது சொரூப நிலைமையானது, அரு ஆய்சித்து ஆம் = அவ்வித்த மாகியுட சித்தருபமாகியுந் இருக்கும், உளத்தில இருத்த அரிது என்னின =

அதனை நீ மனத்திற் நியாஸிக்க வியலாதென்று சொல்லில், உரு ஆ நினைதி = உருவமாக வேலும் தியானிக்கக் கடவாய், என் உருவம் உணர்தற்கு அரிதேலு=என வடிவத்தைபும அறிதற்குக் கூடாதாயின, உன் உளத்தின மருவாநின்ற எ தேவின் உருவாவேலும்=நின் மனத்துத் தோனறிய எந்தக்கடவுளின் வடிவமாகவேலும், மனத்து இருத்திலு=நீ மனத்திற் நியாஸிடபாயாசூல், விபு ஆம் தன்மையால் = நான் லியாபகமாயிருக்கும் தன்மையினால், அ தேவின் உருவாய் = அந்தக் கடவுளின் வடிவமாகி (வந்து) முதற் தருவேன = கைவலவியத்தை யளிப்பேன்

முதல்வனது பரத்துவ நிலைமைக் கேறப முதல்வியும் அவனதபின்னா சத்தியாக லின் விபுவாய் நினது, அததேவாய் வந்து முத்திகொடுப்பன் எனபது விளக்கப்பட்டது. அதனை “யாதொரு தெய்வம் கொண்ட உரத்ததெய்வ மாகி யாங்கே-மாதொரு பாக னாதாம வருவர்மற் றத்தெய்வ வகைகள் - வேட்கைப் படுமி நகரும் பிறக்குமேல் வினைபுத் செய்யு-மாதலா லிவையி லாநா னநிறத்தான செய்வ னபதே” எனனுரு சிவஞான சித்தியார்த்த திரு விருத்தத்தாற் றெளிக.

(சுஞ)

என்று தனது நிலையனைத்து மியமபித் தககன புனிற்றிளமான கனது தனதோரா கரத்தேந்திய கருணைக கடலை யிகழ்ந்தனனான் மனற் மறுன மகளாக வந்தே நெனனை மதிக்கணணிக ருனற் விலசிக கனித்தியென வுலகம் பூத்த கொடியுரைத்தாள்.

(இ-ள்) உலகம் பூத்த கொடி = உலகங்களைப் புப்பித்த கொடிபோன்ற தேவி பானவன்என்று=என் நிவவாறு, தனது நிலை அனைத்தும் இயமபி=தனது இயல்பு முழு வதையுஞ் சொல்லி, தககன=தகக நெனபான, புனிற்று இள மான் கனறு=மிகக் இளமை யாகிய மான் கனறை, தனது ஓர் கரத்து ஏந்தும் = தமமுடைய ஒரு திருக்கையிற் றாகும், கருணை கடலை இகழ்ந்தனன்=கிருபைச் சமுத்திரமாகிய பரசிவப் பொருளை நிரதித் தனன், ஆல = அதனால், உன் மகள் ஆக மனற் வந்தேன் = (அவள் மகள் உரு என்பன கழித்து) உன்னுடைய புத்திரியாக (உலகங்களை) தெளிபுபடி யிவலிடற் தோன்றினேன், எனனை = எனனை, மதி கணணி ருனற்விலசிககு அளித்தி என = பிறைக்கொழுநதைத் தரித்த மலைவிலையாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவியாகக் கொடுப்பா யாக என்று, உரைத் தான்=சொல்லினன், மறு-அசைநிலை.

(சுசு)

கனிக்குவ கயல்போற் குழைதடவுங் கண்ணி பவளக் கனிமலர்ந்து தெளிகும பழைய மறைமழலைச் சிலலென விளவி கேட்டுவகை தளிர்க்கும பசும்பொற் குடுமிவரைத் தலைவன புனிற்று மதியமிாதற் துளிகுருவ கடுககை வேணியனைத் தொழுது தவமாற் றிடுமேல்வை.

(இ-ள்) கனிக்கும கயல் போல=தருக்கும் கயன்மீசைப் போல, குழை தடவும் கண்ணி=குண்டலத்தை யளாவப் பிறமுதினற் கண்களை யுடைய தேவியானவன், பவளம் கனி மலர்ந்து தெளிகும் = பவளமும் கோவைப் பழமும் போன்ற திருவாய் மலர்ந்து அறித்த, பழைய மறை மழலை சில என விளவி கேட்டு = தொன்மையாகிய வேதார்த்தங் கள் செறித்த குளிர்மையாகிய மழலை மொழியைக் கேட்டு, உவகை தளிர்க்கும்=மகிழ்ச்சி யடுகிந்த, பசு பொன் குடுமி வரைத் தலைவன்=பசிய பொன்மயமான சிகரங்களை யுடைய இமயமலையரசன், புனிற்று மதி அமிாதம் துளிகும்=இளஞ்சுந்திரன் அமிாத கிரணத்தை (தேனாகச்) சிந்துகின்ற, கடுக்கை வேணியனைத் தொழுது = கொன்றை மாலை பொருந்திய சடாருடையைக் கொண்ட சிவபெருமானை வழிபட்டு, தவம் ஆற்றியே ஏல்வை=தவத்தைச் செய்யும் காலத்திலு.

வாயை உடவகை கலியென உருவகித்தான சில்லெனும் குறி: பிடைச் சொல்
உண்பு பொருடில் வந்தது இது முதற் பதின் மூன்று செய்யுட்கள் குளகமாம் (சஎ)

இமையாச் செங்க னோற்றங்களைப் பாகுன கவரி புடையிரட்ட
வழுதூற்றிருப்பக் கடலகடைநோ னண்ணலேற்றுக் கொடியெடுப்பத்
திமிரம் பருகி வெயிலுமிழுந் செங்கோரப் பரிதி விளக்கெடுப்பக்
குமுத மலா, ததுய குளிரகதிரோன கொற்றக் கவிதை மிசைநிறுதற்.

(இ-ள்) இமையா செம் கலை ஏறு என்னும் பாகுன = இமைத்தல் செய்பவாற் சிவந்த
கண்களை புடைய சேவலாகிய அன்னத்தை வாகனமாக நடாத்தும் பிரான, புடை கவரி
இரட்ட = பக்கத்திற் சாடரை யசைக்கவும், அழுது ஊறுறு இருப்ப கடல் கடைநோன் =
அழுதல் சாரது தோன்றுமாறு பாற்சமுத்திரத்தை மத்தித்த திருமால், அண்ணல் ஏறு
கொடி எடுப்ப = பெருமையாகிய இடபக் கொடியை யுயர்த்திப் பிடிக்கவும், திமிரம் பருகி
வெயில் உமிழும் செம் கேழ் பரிதி = இருளைக் குடித்து ஒளியைக் கக்குகின்ற செம்புற்
முடைய சூரியன், விளக்கு எடுப்ப = தீப் மேடையும், குமுதம் அலாததும் சூளிர கதிரோன =
ஆப்பன் மலரை மலா, ததுகின்ற சூளிரையாகிய கிரணங்களை புடைய சந்திரன், மிசை
கொற்றம் கவிதை நிறுதற் = மேலே வெற்றிக் குடையால் நிழலிசை செய்யவும்

ஏறு எனபது “ஆற்ற லொடு புணர்ந்த வாண்பாற் கெல்லா—மேற்றைக் கீளவி
ழித்தென பொழிபு”’’ எனஊந் நொல்காப்பிய வியானே ஆண் அன்னத்தை புணர்ந்தி
நின்றது எவ்வாறு — அம், சாரியை, இமையாச் செங்கலை, எனத்தலை, அன்னத்தின்
மேவத்தனை கூறப்பட்டது (சஅ)

அண்ணல் வயிரா வதப்பாக னடைப்பை தாங்க வெய்தினுயி
ருண்ணுங் கூற்றம் குத்துடைவா னோட விரந்தன டிளியுதைப்பத்
தண்ணென சிவிறி யிரயகுதல் தலைவன் றாங்கச் சாந்தாற்றி
வண்ணப் புரிகோட டேற்றிரலைப் பாகுன போந்து மருங்ககைப்ப.

(இ-ள்) அண்ணல் வயிராவதம் பாகுன அடைப்பை தாங்க = பெருமையிற் சிறந்த
சூராவத யானைவாகனாகிய இரதிரன் வெற்றிலைப்பை யோதி வரவும், வெய்தின் உயிர்
உண்ணும் கூற்றம் = கொடுங்கொழிலாக வுயிரை வதைக்கும் யமனானவன், குறு உடை
வாள் ஏந்த = குறிய உடைவானைத் தாங்கவும், இரங்கு கடல் தலைவன் = ஒலிக்கின்ற சமுத
திரராசனாகிய வருணன், தன் என சிவிறிதாங்க = தன் னெண்ணிருக்கும் நீர்த்துருந்தியைத்
தாங்கி, தான் துளி உறைப்ப = மிக்க சூளிரமையாகிய நீர்த்துளிகளைச் சூழவும், வண்ணம்
புரிகோடு ஏறு இரலை பாகுன = அழகாகிய முறகிய கொம்பாக்களை புடைய கலைமானையுடைய
வாகு செலுத்தும் வாயுதேவன், போந்து = சென்று, சாந்தாற்றி மருங்கு அடைப்ப = ஆல்
வட்டத்தைப் பக்கத்தினின்றே இரட்டவும் கூற்றம் = கூறுபடுத்தல், அது அருப்பெயராய்
யமனை புணர்த்திறது. தாங்க எச்சத்திரிபு சிவிறி-எழுத்து நிலைமாறல் (சக)

நிலவுக் கதிர்கான் முத்தவடவ கிடக்கும் தடநோ ணிதிககிருவன்
மலாவாய்த் தம்ப லுமிற்பொன்னம் வட்டி றாங்கிச் செம்மப்ப
விஸகு கதிர்வான் பிடைவெயிறற் நிருதி வேந்த னெளிகான்று
புலவு கமழு முத்தலைவன் முடிமேற் றாங்கி முனபோத.

(இ-ள்) நிலவு கதிர் கால முததவடம் கிடக்கும் = சந்திரிகையின் ஒளிபோல
(சூளியை) காலுகின்ற முததுமலை யானது தகையிருக்கப் பெற்ற, தடம் தோள் நிதி கிழ

வன் = பெரிய புத்ததினை புனைய குரேன், பலர் வாய் தமபலம் உமிழ் பொன் அம வட்
 டில் தாமரை பலரையொத்த திருவாயிற் தந்தலத்தை யுமிழ்நகுரிய பொன்னலைய
 அழகிய படிக்கத்தை, தாங்கி செயமாப்ப = கையிற் தரித்துச் சற்குகவும், வான இலகு
 கதிர் பிறை யுயிற்ற நிறுதி வேந்தன் = ஆகாய நில விளங்கும் ஓளியைக் கொண்ட
 பிறைச் சந்திரனைப் போலும் உதகோபுடைய நிறுதியென்னு மரசன், எரி காணு புலவு
 கமழும் முத்தலை வேலை = அக்கினியைக் கழி நினைக்காமு முன்னு கிரோடிகள் குலப்படை
 யை, முடி மேல் தாங்கி முன போத = பிரத்தின மேலே சுமந்து முன்னாச செல்லவும் (1)

சீற்றத் துப்பிற் பொருகோட்டுச் செங்க னேற்றுத் தகருவேனா
 கூற்றை யுதைத்த சேவடியிற் றொடுபா துக்கைக் கொண்டேக
 வேற்றை யுயிர்த்த வீசானை பிஞை மேட்டிச் செல்லயரப
 போற்றி யமரா முடியுருதாள வியாழன் விசயம் புகழ்நதேத்த.

(இ-ள்) சீற்றம் துப்பின் பொரு கோடு = கோபவலியிருந் போசெய்யுப கொண்
 பாக்கையும், செம கண் சுகா ஏது ன்மவோன் = பெருந் கண்களையு முடைய ஆட்க
 கடாவை வாகனமாக நடாத்துங் குமாரக்கடவுள், கூற்றை உதைத்த சே அடியின் தொடு =
 யமனை யுதைத்த சேவடியிற் திருவடி களிற் புண்ப படுகின்ற, பாதுகை கை கொண்டி ஏக =
 பாசுமுடடைத் (தமது) திருக்கையிற் றுக்கிக் கொண்கி செல்லவும், ஏற்றை உதைத்தாசா
 னன் = இடப்பதை வாகனமாக நடாத்தும் ஈசான வருக்திரன், பிஞைம புகறி செல்லு
 அயர = பிஞை மென்றும் விலலைத் தாங்கி நடத்தலைச் செய்யவும், அமரா போற்றி முடி.
 உழு தாள வியாழன் = தேவர்கள் துதித்து (சுய) கிரீடங்களால் உழுதலைச் செய்யும் பாசு
 களை யுடைய பிருகற்பதி, விசயம் புகழ்ந்து ஏத்த = வெற்றிப் பாட்டுக்களை யெடுத்து வியாது
 துதிக்கவும்

நாரதமுனிவர் செய்த யாகத்தி னின்றும் ஓர் ஆட்குக்கடா தோன்றி யுலகமெங்கணும்
 திரிந்து, கள கொடபுரனால் உயிர்கள் யாவும் நசித்து வறையாவை நிறமா லாதி தேவர்
 களும், நாரதாதி முனிவர் ஒருக ளன்றமெறித் து குமரவேளாகிப் கடிறை யண்ணலின் சந
 நிதிக்கட சென்று மருதறைகளையெல்லா முறையிட, அவர் வீரவாகு தேவரார் பற்றுபித்து,
 அதன் வலி யடக்கி வாகனமா லாநதா ரெனந்து கத்தபுராணம் (2)க

அவுண ரியக்கா கந்தருவர் வசுககன் முனிவர் ருருநதவா டேநா
 நவையில் சித்தநா பருத்துவாகன் வரைகள் கோடக னெதிநதவங்
 னுவலு நாடக எண்மத்தனாடுத லுரக வேந்தா நோன, ருருக
 மிலை படுதென முரையாழி யாவுட தொடாந்து பின்போத

(இ-ள்) அவுணர் இரக்கர் காரருவா = அகரர்களுந் யாவர்களுந் காரருவர்
 களும், வசுககன் முனியா அரு தவ = தோர் = வசுககருந் இருந் களும் அரிய யோகிரும்,
 நவை இல சித்தா பருத்துவாகன் = குறையில்லா பித்தர் களும் பரிமருத்துவாகர்களும், வரை
 கள் கோள்கள் நதி நதங்கள் = யலைகளும் கிண்களும் நதிக்கும் சதங்களுந், தவலும்
 நாடகன் = சொல்லப்பட்ட நடத்திறங்களுந், அமைகள் முதல் உரகவேந்தா ஆதிசேன
 முதலிய நாகராசர்களும், நோன சருக்கன் = வலியுறுத்தல்களும், துவலை படு தென
 திரை ஆழி யாவும் = துளிகளுண்டாகும் தெளிந்த அலைகள் யுடைய சமுத்திரங்களுந்
 மதறைய வெல்லாமும், தொடாந்து பின் போத = துடைவிடாது பின்னாச செல்லவும்

கந்தருவா = துதிப்பாவைத் தரித்தவர், இசைபாடுவ தொரு நெருடைத் தேவசாதி
 யர் சித்தா = மகிழ்ச்சித் தி பெற்றவர். உமகர் = மாரபினால் நகரத்து செல்வோர், இவர் பட
 மும் வாலு முடையாரால் மனிதயடிவுக் தெய்வப் பிறப்பினன் வொருவகைச் சாப்பராதி

யாராய் அசுரன் முதலாக வேதங்களாவாள்—அசுரன், வாகுசி, தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், காககோடகன் என்றும் என்னவாகாமை. தருக்களுக்கும் ஆழிகளுக்கும் அசுரபொருளாக னெங்கும் சொந்தவெள்ள, அடிவய வதிட்டானதே அருவாய்ச் சென்ற வெளக, (இ-ள்)

சனகன் முதல முனிவராகன மரிசி முதல வுலகு தந்தோர்
புனைநிக தொன யாழக கிணனரான டொருபடி னுழையுங் கிமபுரு
காலுலத கழலகா - பேயபூ தங் களைபொற் கழகாற் குயயகாவென
வினேதீர் கருடா பருவைகாபல் விலங்கு தொழுது துணைநேக

(இ-ள்) சனகன் முதல முனிவர்கள்—சனகர் முதலாய் இருந்து சீரேட்டாக்களுக்கும் மரிசி முதல ஆடலுக்கு தந்தோர்—மரிசமுனி முதலாகவின்ற உயிரகாப படைத்த உலாப்பிரமாகரும், தம் தொடை புனை யாழ் கிணனரான—தென்பொருதிய (மலர்) மாலை நிறைந்த வீணையாடைய கிணனராகரும், வான டொருபடி உழையும கிமபுருடா—மேலாய் மலையில் விகிட்டுக் கிமபுருடாகரும், சனகும் கழல கன் போய்—அகில விபக காலுலின்ற சுழலாதிதருங் கணக்கியுடைய பேய்களும், தம்ம—புருக்களும், கன் கொள் கழல கால் குய்யகா—ஓலிகிலின்ற மோலாருலாபிப் பிரகமுலை மலிகித்த பாதுகளை யுடைய குய்யகரும், வெவ் வீணை தீர் கருடா—கொடுங் கொழிலிலுடைய கருடா என்ற, பருவைகள் உல விலங்கு—பருவைகளும் பல விலங்குகளும், தொழுது துணைநே ஏக—வணங்கி நெருங்கிச் செல்லவும்

சனகன் முதல முனிவர்கள் என்றது சனகர், சனகனா, சனகநன், சனகருபரர் என்பது நாலவரையாய் யாழிரருக கோட்டுறுமலின் மாலைவந்த ஓர்மையான “நிக தொடை யாழ்” என்றும் அசுரன் “சிந்திரப் பட துட புகழ்ச் செழுங்கோட்டின் மலர் புனைநு” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும், “வீழ்மணி வண்டு பாயகரு மிதித்திடக் கிழிந்த மாலை—குற்றணிக கோட்டி வினை” எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் கூறப்பட்ட புகழ் லதிக இச்சொன்ன பதினெண் கணங்களின் வருகை மகாபட்டது. மூவாறு கணங்களாவா “கிணனரான கிமபுருடர் விசுர தராகருடா - பொன்னமா புது புகழியக கா-மன்னு, முரகர் சுராசா ரணாமுனிவா பேலம்-பரகதியோர் சித்த பவர்” “காந்தருவர் தாரகைகள் காளுப பசாசு கண் - மேலுட புழ மேய விராககருடோ - உட பந்த திற, பேசுக வியலுடைய போசபூமி யோருடனே - யாகாச வாசிகளா வார்” என விவர என்னப் அடிப்பாக்கு நல்லார். (இ-ள்)

தக்கன் மகத்திற புருமமர தலைநோ ருடலார் கணவியுமங்கி
கக்குங் குடுமி முத்தலேவெல வீரன் காவுட சிலைமணிமான
மிகக் சிறந்த தெருமுலவி, கதோட் சனாடன முதலாம விளங்குருடா
முககட பெருமான கணமனைந்து மிருபாற் றொடாந்து முனசெல்ல.

(இ-ள்) தக்கன் மகத்திற புரும அமரர் = தக்கனுடைய யாகத்திற் பிரவேசித்து இருந்த தேவானது, தலை நோள் உடல் = சிரம புயல்கள் சரித, அம் கண வியுங்கி = அழகிய விழிகளையும் விழுங்கி, கக்கும குடுமி முத்தலேவெல வீரன் = உயிமுலின்ற வாயினே யுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த வீரபத்திரககடவுளும், கடவுள் சிலை மணிபான் = தெய்வத் தன்மை யுடைய விலையேறாது மணிமானும், மிகக் சிறந்தது என்று வலி நோள் சண்டன்—மேலாய் கோபத்தினையுங் துன்போன்ற வன்மைமயகிய புயல்களையு முடைய சண்டனும், முதல ஆம் = அவன் முதலா மலர், விளங்குருடா முககண பெருமான் கணம அசுரன்தம் - பிரகாசித்திரு முககடவாரும் முககண்களாகக் கொண்ட சிவனெருமான்

கணங்கள் எல்லாம், இரு பால் தொடர்ந்து முன் செல்ல = இருபக்கமும் வரிசையாக
நின்று முற்போகவும், (ருச)

அண்ட முகமி மோழைபடப் பாணு கம்ப னதிர்குரல்வான்
கொண்ட லுருமி னுயிரம்வெண குடவாய்ச் சங்க மெடுத்துத்
மண்டு திறலகூர் வெஞ்சினத்த வாண னோராயிரங்கரத்தால்
விண்ட துலக மெனச்சதியின மயிரக்கண முழுவ மிகமுழங்க.

(இ-ள்) பாணுகம்பன் = பாணுகம்பனென்பவன், அண்டம் முகமி மோழை பட= அண்டத்தி னுச்சியும் வெடிப்பிமாறு, அதிர் குரல் வான் கொண்டல உருமினி=பேரொலி யுடைய பெரிப மேகவிடி முழக்கத்தைப் போல, வெண குடம் அம் ஆயிரம் சங்கு வாய் எடுத்து ஊத=வெண்மையாகிய குடம்போன்ற அழகிய ஆயிரஞ் சங்குகளை (ஆயிரம்)வாயி லும்வைத்து ஊதவும், மண்டு திறல கூர் வெம் சினத்த வாணன் = மிகப் பராகிரம மதி கரித்த கொடுங்கோப் முடைய வாணசரன் என்பான், உலகம் விண்டது என=உலகங்கள் வெடிபட்டதோ வென்று சொல்லுபபடி, ஓர் ஆயிரம் கரத்தால் = (தன்னு) ஆயிரநகை களினனும், சதியின=தான் சொத்துடன், மயிர ககண் முழுவம் மிக முழக்கம்=மயிர ககண் களை யுடைய முழவினை மிகவும் ஒலித்தல செய்யவும்.

பாணுகம்ப னென்பான் ஆயிரமுகமும் ஈராயிரம் கைகளு முடையனும் மேருமலை போன்ற பொன்னிற முடையனாய், தாமதையபது கோடி கணவீராக கதிப்படுபச் சிவ சூ ரிதியிற் சங்கவாத்திய முழக்குஞ் செல்வத்தைப் பெற்றவனும் அதனை “ஆன் னங்களோ ராயிர மிராயிர மகை-மேனி உக்தபொன் மாலவரை புரைநிற மேவித்-தானே வீராதா னைம்பது கோடியோர் சார்ப-பாணு கம்பனாக தலைவனெண் கயிலையிற் படாநான் ” என னுற கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக வாணன் சரிதையைப் பின்னர்க் காண்க மயிரக்கண முரசமாவது புலியோடு பொருது அதனைக்கொன்று நின்று சிலைத்துக் கொ ம பின் மண கொண்ட ஏறு இறந்துழி யுதனறேலை மயிர சீவாமற் போகத் துரக ஆது “புனைமருப் பருந்தக் குத்தப் புலியோடு பொருது வென்ற - கனைகுர லுருமுகத் திறநக் கதழ்விடை யுரிவை போகத்-துனைகுரன் முரசத் தானே தோன்றலைத் தமயி னென்ற- னனைமல ரலங்கற் கணனி நகந்நூற் றொழுது சோந்தான் ” எனச் சித்தாமணியிற் கூறப்பட்டது “கொல்லெற்றுப் பசுநதோல் உவாது போகத்-தமயிரக்கண் முரசு-மோவல விரங்க” என்று ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் அண்டமை பறிக இம்முழவு அக முழவு, அகப்புற முழவு, புறமுழவு, பண்ணமை முழவு, நானமுழவு, கால முழவென்று மெழுவகையவுள், அகமுழவு ளொன்றாய் குடமுழா வென்னு முதற் கருவியாய் அஃது, “நரித் தமதக மத்தளஞ் சல்லி-பெருத் தரடிகையே பேரி யுந்த, படகம் குடமுழவா பாகையவேரு - மடைவே முத்தக்கருவியாய் ” எனச் சுத்தாநந்தப் பிரகாச பாத நாலார் கூறிப்பதனும் பெறப்படும் முழவம்-அம், சாரியை (இம்)

ஆள்வறக் கொழிய நீண்ட வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்
நாளிள மதியை நகக நுறுதுத னகைவெண முத்த
நீளவடந் சுமந்த கொங்கை யுருப்பசி முதலோர் நோபோய்து
தாளினை பெயாத்து முன்னஞ் சதிமுறை பிறழா தாட.

(இ-ள்) ஆள் வழக்கு ஒழிப = ஆளு வறக்கமானது நீங்குமாறு, நீண்ட ஆரி மதர் மழை கண = நீட்சியை யுற செவ்வாயும் களிப்பும் குளிர்மையு முடைய கண்களையு ரு, செ ம வாயு-சிவந்த வாய்களையும், நாள இள மதியை நககாறு துதல்=புதிய விளஞ் சந்திரனை யுகிழ்ந்த நல்ல கந்தரிதையும், வெண் நகை=பொன்னிற நகையு ரு, நீள் முதற்

வடம் சுமந்த கொங்கை = நீண்ட முத்து மாலையைத் தாங்கிய தனங்கையோடும் உடைய, உருபசி முதலோர் நேர் போம் = ஊர்வசி முதலிய தேவப்பெண்கள் இதிரே சென்று, இணை தாள் பெயர்ந்து = இருகாலகையோடும் எடுத்து வைத்து, சதி முறை பிறழாது ஆட = தாள் முறை விலகாமல் நடத்தல் செய்யவும்

உருபசியை வியர்ந்து ஆடி முதிர்ந்தாற் பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற் றுரொற றுவாரம், ஈரொறறுவார மென்னுஞ் செய்புனை ஒற்றறுத்துப் பாடுந் தோரிய மடந்தை யாகலானும், தலைக்கோற்றனந்து நீங்கிய மாறுபடுதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய அரமணைய னில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலைக் கொண் டுள்ளா ளாகலானு மெனக் “சதி முறை பிழாது” என்றதனால் அவிய வாடலு ளொன்றாய் பல்வகைக் கூட்டின விகற்பங் களுள் வெனறி வீணையாட்டுக் கொள்ளப்படும வெனறி யாடலாவது “யாற்ற நெறிக கழு மனன் னுயாச்சியு - மேற்படக் கூறும் வெனறிக கூத்தே ” என முறை நாலார் விதந்ததாம் பாணியெனினும் தாள் மெனினு மொககும எனனை ? “கொட்டு மசையுந் தாக்கு மளவு - மொட்டப் புணர்ப்பது பாணியாகும் ” என்றாராகலின் தாளினை பெயர்ந்த என்றது கடிந்ததஞ்சு சுறுதலை, எறிதலை, உடைதலை, பாறுகால தீற்று, கடி சரி, முதலியன செய்ய வேண்டலின் எனக். (௧௬)

கன்னலி னாழித்திற றேனிற கனியினிற் கணிபுத பாடல்
விண்ணிசை மகதி வீணை நாரத னிசைவ முாத
கிணரை மிதுரை நாரணக் கிணைநரம் புளறு நலயாழா
பன்னாருஞ் சிறப்பின மிகக் கூட்புரு முத்தலோர் பாடல்

(இ ள்) கன்னலின் அழிமுதில் = கருபுரு சாற்றிலும் அமிர்த்தத்தினும், தேனில் கனியினில் களிந்த பாடல் = தேனிலும் பழத்தினாலு கவை முதிர்ந்த தேவபாணிகளா, இன் இசை மகதி வீணை நாரதன் = இனிய விசைகளைப் பாடும் மகதி யாழினையுடைய நாரத முனிவரும், இசை வழாத கிணைநரம் மிதுனம் நானு = இராகத்திற நவறுபடாத கிணைநர மிதுனமெனனும் பற்றவைகளும் வெட்கமுடைய, கிணை நரமடி உளறும் நல யாழ் = கிணைகளாய் தகதிர்களாற் பண்ணுளாகின்ற நல்ல யாழினை யுடைய, பன்ன அரு சிறப்பின மிகக் = சொல்லுதற் கரிய சிறப்பிலே மேற்பட்ட, துன்புரு முதலோர் பாடல் துன்புரு முதலிய பாடகர் பாடிச்செல்லவும்

யாழிற் று நரமடி கொள்ளும்கால பேரியாழிற்கு இருபத் தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பதினேழும், சகோடயாழிற்குப் பதினொன்றும், செக்கோட்டி யாழிற்கு ஏழொருக்க கொள்ளப்படுதலின், “கிணை நரமடி” என்றான் இசையாவது சரி கம்பத சி என்னு மோழ எழுத்தினையும் மாத்திரைப் பதித்திற் தொழில் செய்ய வவற்றள்ளே சட்சு, இட பம், காந்தாரம், மருதிமம், மருதம், தைவதம், கிடாதம் எனப் பிறந்து நிற்பதாம் இவ் விசையுட் பண்பிற்குடம் எனக் கொள்க (௧௭)

மருக்கிளர் துவைத் தனாடா வானவன் முதல் விண்ணை
ரருக்கரி னாழ்கு காட்டு மவிமணி மவுலி தோறு
நெருக்கனமின் போரின காணமி லீங்குமி னினமி னெனனது
தருக்குடை நுதி தாகுரும பிரம்பொலி தரணி போர்ப்ப.

(இ ள்) தருகு உடை நுதி = வீரப்பாடுடைய திருநுதி தேவா, மரு கிளா தன்ன னுளவம் தா வானவன் முதல் விண்ணை - வாசனை மிகுந்த குளிரந்த துழாய் மாலையை பாணித்த விட்டுனு முதலாய் தேவர்களது, அருக்கரின் அழகு காட்டு - குளிர் நைப்பேல்

ஆழகைச் செடும், அவர் மணி மவுலி தோறுய=பிரகாசிகின்ற விரத்தினக்க னினழந்த
கிரீடங்க டோறுய, நெருக்கனமின=நெருக்க தீர்கள், போமின=நடவுகள், காணமின=
தரிசியங்கள், நீங்குமின=அகலப் போமின, நின்மின = நிலுவங்கள், எனரு = எனநில
வான் கூறி,தாக்குப் பிரப்பு ஒலி=அடிகவின்ற வேந்திரத்தா னுண்டாருட் சத்தமானது,
தரணி டோரப்ப=உலகமனைந்தையுந் தனவப்படுத்தவும். (௫௭)

வெள்ளிவே தண்டத் துச்சி யரசவீற் திருக்குங் தூய
பிள்ளைவெண டிகுதல் கண்ணி வாசடை முடித்த பெமமா
ஞெள்ளமுற செய்குட் பேழவாய நரைவிடை துணைவி னூர்ந்து
தள்ளாரு நவத்தோர் வைகு மிமயமால் வரையிற் சாரநான்.

(இ-ள்) வெள்ளி வேதண்டத்து உச்சி=கயிலை மலையின் நிலை நகரில், அரசு வீற்
திருக்கும் = (எம்மை பெல்லாய்) ஆண்டருள வீற்றிருந்த தருந், தூய பிள்ளை வெண
தங்கள் கண்ணி=சுத்தமாயிய இளமை வாய்ந்த வெள்ளிய பிறைச்சுந்திரனே, வாசடை
முடித்த பெய், மான்=மீண்ட திருச்சடாமுடியிற் றரித்த வெப்பெருமான, ஓள ஆழல் செய்
கண் = ஒளி பொருந்திய அகலிளி போன்ற சிவந்த கண்களையும், பேழ வாய் = பெருந்,
வாயினையுமுடைய, நரை விடை துணைவின் டுந்தது=நரைத்த இடப் வாகனத்தின் மீது
விரைவாகச் சென்று, தன் அரு தவத்தோர் வைகும = நீக்குத்தகரிய தவத்தின் யுடைய
முனிவாக ளிருக்கின்ற, மால் இமயம் வரையில் சாரநான் = பெரிய இமய மலைக்க -
சேர்ந்தனா

சிவபெருமான் இமய வெப்பரசன் தவஞ்செய்தலிந்து, கவியிரட்ட, கொடி
யெடுப்ப, வீளக கெடுப்ப, கவிகை நிழற்ற, அடைப்பை தாங்க, உடைவாளேந்த, சிவநி
தாங்க, சாந்தாற்றியசைப், வடமுறுங்கிச் செமமாபட, முனபோத, கைக்கொண்டேக,
ஏந்திச் செலவையுட்கழந்தேத்த, பின்போத, துதைந்தேக, முனசெல்ல, சயக்குந், முழுவ
முழக்க, பிறழாதாட, பாடலபாட, ஒலிடோரப்ப, விடைபூர்வ வரைச் சாரநான் என
முடிக்க கொள்ளி=வெண்மையை யுடையது. ள்-முதலிலைத் தொழிற் பெயர். (௫௯)

முழவிடை யிழிந்து முககட் பண்ணவன் மலரி னோனும்
பொழிகதிர் நேமி யோனும் பொருப்புறற் றடக்கை நாங்க
விழைவுடன் போந்து மாமன வியப்பொடுந் தொழுது நலகு
முழுவழித் தருகட பேழவா யரியனை யினிதி வாந்தான்.

(இ-ள்) முககண் பண்ணவன் = திரிநேத்திர தேவராமிய சிவபெருமான், முழ
விடை இழிந்தது=இளமையாயிய விடபத்தினின்று மிறங்கி, மலரினோனும் = பிரமனும்,
கதிர் பொழி நேமியோனும் = ஒளியைக் காணு சக்கரத் தெய்வமாயிய விழைவுடன்,
பொருப்பு உறழ் தடய கை தாங்க=பலையி ரிகாத்த பெரிய திருக்கரங்களைத் தாங்குகாரிற்,
விழைவு உடன் போந்து=விருப்போடு சென்று, மாமன வியப்பு ஒடும தொழுது நல
கும்=அதிகப்படுத்தோடும வணங்கி விட்ட, அழல் உமிழ் தது கண் பேழ வாய் = அக்கலையி
பொறிக்கோச் சிவநில சூருரமாயிய விழிகளையும் பெருந்த வாயினையு முடைய, அரி ஆனை
இனிது இவாந்தான் = சிவந்ததினம் சமக்கப்பட்ட ஆசனத்தின்கண் நன்மையுடனேறி
வீற்றிருந்த தருளினார்.

இடபத்தினின்று மிறங்கி, நந்திகருத்த பாதகைக்கட் பதமலா சேர்த்தி, போத
னும் பதமலாபுதுவ கரககொடுக்கப் பொலிவு நோக்கிக் கோயிற் பேருநான் என்று கந்த
புராணத்திற் திருக்கலயாண டடலத்துக் கூறப்பட்டது. (௬௦)

மருகனைத் தொழுது வாழுகதி மலர் த ட வ சூனனே வாயாய்
பருகுவான் போல நோகுகிப் பண்ணவா முனிவா யாரசகு
முருகியுள் சூழையச செமமா ப துவிடபு முகமல கூறி
யரிவை நீருக மீனம் வனனையைக் கொணாதி னெனறான்.

(இ-ள்) மருகனைத் தொழுது வாழுகதி = (இமயமலையாறன் தனக்கு) மருகராக
எய்த சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து, மலர் தட்டம் சூனனே வாய ஆம்மலாபோன்ற
நீண்ட கண்களே வாயாகக் கொணமி, பருகுவான் போல நோகுகி=உண்பவனோபோல
(ஆவரகழுகெல்லாம்) பாடித்து, உள குழைய உருகிச் செட்டாகுது = மனமிளக்கும்படி
யுருகிப் பெருங்கனிப்புகுது, பண்ணவா முனிவா யாரசகும் உலகப் ஆறு முகமன கூறி=
தேவா முனிவா முனிவா எவாக்கும் ஒழிதலிலலாத ஆட்சார வாழ்த்துகளைச் சொல்லி,
அரிவைமீள்=நகையாடிகளே, உலகம் மனற அபாயைக் கொணமின் என்றான்=உலகங்
களை யெல்லாம் பெற்ற எந்திரயாகிய பரமேசுவரிபைக் கொணமி வருவீராக வென்று
சொல்லினன். (சூக)

என்னலும் முருகிக் காந்தனை முகிழ்விந் லிருகை கூப்பி
யன்னமு மயிரவாய்ச் செங்குட பிடிபுமுன ளயாநது சோரப்
பொன்னடிச் சிலம்பு பைம்பொற் பிணிகணி புலம்ப வேகி
மன்னவ னுரைப்ப மாற்ற மேனையை வணங்கிச் சொன்னா.

(இ-ள்) என்னலும்=என்திவ்வாறு கூறலும், (அவர்கள்) குருதி காந்தன் முகிழ்
விரல இருகை கூப்பி = செங்குடாநாளுமபுடோரத் திரலகளை யுடைய இருகைகளையு
குவித்து, அன்னமும=அன்னப்பட்சியும், மயிர வாய செ ம கண பிடியும்=உரோமங்கள்
பொருகிய கிவந்த கண்களையுடைய பெணையானையும், உள அயாநது சோரம்=மனமயங்கித்
தளராநிக, பொன் அடி சிலம்பு=ஆழகிய பாசங்களிற் தரித்த சிலம்புகளும், பை பொன
பிணிகணி புலம்ப ஏகி=பசுமையாகிய பொன்னம் செய்ப்பட்ட சதங்கைகளு மிரகரு
படிசென்று, மன்னவன் உரைத்து மாற்றம்=மலைபரசன் சொல்லிய வார்த்தைகளைப்போ
பை வணங்கி சொன்னான்=மேனையைப் பணிகது (ஆயுட்குச்) சொன்னார்கள்.

அவன னிருந்த மங்கையா அன்னமும் பிடியு முன்னயாவுநீஇச் சோர நடந்து,
சென்று மேரு தேவியை வணங்கி மலையரையன் மாற்ற மறைந்தார எனக் அன்னமு
பிடியும் அயாநது சோருநல தமக் கருடை வாராயை நெனக்கோடல சாலும் (சூஉ)

மைதவழி கூருந னல்லார கூறலு மகோப புல்ல
வைதெழின் மேனி யெயகு மரிதபு ம திருநீ ராட்டிக
கொய்தளிர்ந் தாமரு குட்டிக் குங்கும முலையிற் கோட்டிப்
பெய்தொளிர் பைம்பொற் பூணிற் பேரெழின் மறைத்தித் டாரால.

(இ-ள்) மைதவழி கூருந னல்லார கூறலு = மேகம் படிந்தாற்போலுங் குழலவாயந்த
ரங்கையா, கூறலும்= (ஆவறறைச்) சொல்லுதலும், மகளை புல்லம்=(மேனை) தன்னு புதல
வியா ராகிய உரை யடையையாரைத் தழுவ, னுது எழில் மேனி எங்கு ம=(கங்கையா தேவி
யாரது) மிகக் அழகினை யுடைய திருமேனி யெய்விட்டதும், அரிந் தபு ம திருநீர் ஆட்டி=
குறத்ததை நீக்கும் உயாவாய கங்கை நீரால் அபிஷேகஞ் செய்து, கொய்தளிர் தாமம்
கூட்டி=கொய்யப்பட்ட மலர்களாலும் தளிர்களாலும் தொடுத்த மால்களை யணிந்துமுல்
லில் குங்குமம் கோட்டி=தனங்களி னிடத்துக் குங்குமத் (தொய்யில்) எழுதி, ஒளிர் பசு

பொன் பூண டெய்து = பிரகசித்தினற பசிய பொன்னலாய ஆடவனங்ககிர் யணிந்து,
பெரு எழில் மறைத்திடடார் = இயற்கை யழகை மறைத்தனா.

இது எழின் என்பன ஒருபொருள் குறித்த விருசொல்லாகலின், மிகக் அழகென
ளும் தழைசொந்து முழுகினாது குறையகளை யெல்லாம் துடைக்குங் கதகை நீரென்பது
தோன்ற “திருநீர்” என்றான் கொய் என்பது முடிவிலைத் தொழிலாகு பெயராய்ப் புட
பங்களை யுணர்த்திற்று கோட்டுதல் = வளம்பெற எழுதுதல் “ஒருமொழி யொழி தன்
னின்கு கொளற் குறித்தே” என்ற விதிப்படி, “குறும் முலைபிற கோட்டி” என்றதனால்
கருமபையு வல்லியையும் தோளி லெழுதிய தூஉம் பொருட என்ன “சுருடபுனை
கிடந்த நறும்புந் தேக்கை - கருப்பு வல்லியுப் பெருந்தோ ளெழுதி ” என்ற ராக
லின். இயற்கை யழகைச் செயற்கை யழகான மறைத்தார் என்பார் “டேரெழின் மறைத்
திட்டார்” என்றான் ஆல்-ஐசர் (கூட)

எரிமணி முகடு வேய்ந்திட் டுளங்கதிக கற்றை காலுங்
குருமணி யடைபபை தாங்கிக் கூற்றொளி யிடு மிவைகு
மரிமதா நெடுங்கட் செவ்வாப்ப புலோமசை யலங்கு காத்தனா
மருமலா கரத்தாற் றாய வெள்ளடை மடித்தா நலக

(இ ள்) கூற்று ஒளி இட்டு வைக்கும் = இயான் ஒளிகிறுந்தார் போன்ற, அரி
மதர் நெடு கண் = செவ்வாய்ப் மதா புட வாயுந் நீண்டவிழுகியும், செய வாய் = சிவந்த
வாயினையு முடைய, புலோமசை = இத்திராணி யானவள், எரி மணி முகடு வேய்ந்திடடு =
ஒளி விடுகிற இரத்தினங்களால் உச்சி வேயப்பட்டி, இள ம கதிர கற்றை காலும் குரு
மணி அடை பபை தாங்கி = இளமையாகிய கிரணத் தொகுதியைப் பொழிவன்ற நிறமுள்ள
முத்துக்களாலாய வெற்றிலை பையை யேற்றிச் (சென்று) அலங்கு மரு காமதன் மலா கரத்
தால் = பரந்த வாசனையுடைய செங்காந்தட் பூவொத்த கைகளினால், தூய வெள் அடை
மடித்து நலக = சுத்தமாகிய வெற்றிலையை மடித்துக் கொடுக்கவுட (கூசு)

அழகுபூத் தொசிறத் கொம்பி னமபகட் டல்குற செவ்வாய்க்
குறையுறங் கண்ட வேறகட் டிருவுறையத் திருண்ட கூந்த
னுழைதுசப் பலங்கு வேய்த்தோள் வாணியு றொயநி னெய்திப்
பொழிந்திர் நிலவு காலுந் சாமரை புடையின வீச.

(இ ள்) அழகு பூத்து ஒசிறத் கொம்பின் = வடிவு என்னும் (பூக்களை) மலாத்தி
வளைந்த பூக்கொம்பின் போல, அம் பகடு அலகுல் செய வாய் = சிவந்த பெருமையாகிய
நிதம்பத்தைபுந் சிவந்த வாயினையும், குறையுறங் கண்ட வேல கண் திருவுழ் = குண்டலங்
களின் பின்புறத்தையும் பார்த்த வேலாயுதத்தை நிகாத்த கண்களையு முடைய இலக்குமி
தேவியும், நெய்தது இருண்ட கூந்தல் = பசையுறறுக கறுத்த குழலையும், துழை துசப்பு =
துட்பமாகிய இடையினையும், அலகுற வேய்த்தோள் வாணியும் = அசைகின்ற முகதிலை
நிகாத்த புயங்கோயு முடைய சரசுவதி தேவியும், றொயநி னெய்தி = மெல்ல நடந்து,
பொழி நிலவு கதிர் காலும் சாமரை புடையின வீச = பொழிவினற் சந்திரிகைபோல ஒளி
யைக் கக்குந் சாமரைகளைப் பக்கங்களில் நின்றிரட்டவும்

அம் பகட்டலகுல் என்றார், மகளிர்க்கு துதலும் காலும் இடையுந் சிறுகி, அல்
குறும் தோளுந் கண்ணும பெருந்தன மரபாதலின் என்ன? “இகல் வேறதன் சேனை
யிறுத்த வாய்போல - வகல்குறேள்கண் ணென்றா வழிப்பெருகி-துதலும் துசப்பென
முவுழிச்சிறுகி, என எட்டுத் தோகையு னொன்றாய் கவித்தோகையீல், முலைக்கலி
யின மொழிந்தா ராகலின். கொம்பின்-இன, உவம் வருபிடையசொல. (கூடு)

கன்னியங் கழ்பு வாயந்த வுருந்ததி வாழ்தற்கு கயகை
பன்னரு மறைகா பாடி கினியபல லாணடி கூறப
பொன்னகாக கிறைவு, தந்த வதிதிபூம பொரிகள் சிந்த
முன்னருந் தவந்தது லோபா முத்திரை யாசி கூற.

(இ-ள்) கன்னி அம் கழ்பு வாயந்த அருந்ததி வாழத்த = அழியாத சிறந்த கழ
பினைக் கொண்ட அருந்ததிதேவி அழிகளைச் சொல்லவும், கங்கை=கங்கையானவள், பன்ன
அரு மறைகள் பாடி = சொல்லுதற்கு அரிப வேதங்களைச் சொல்லி, இனிய பலலாணடி
கூற=நன்மை யாகிய திருப்பலலாணடிகளைச் சொல்லவும், பொன் நகாககு இறைவன்
தந்த அதிதி = சுவர்க்காதிபதியை இந்நிரனைப் பெற்ற அதிதி யென்பாள், பு பொரிகள்
சிந்த=பொலிவாகிய பொரிகளைத் தவவும், முன் அரு தவந்தது உலோபமுத்திரை=நினைத்
தற்கரிய தவத்தினை யுடைய உலோபா முத்திரை பெனபாள், ஆசி கூற=வாழ்த்துக்களைச்
சொல்லவும்

அருந்ததி வசிட்ட முனிவா மனைவி அதிதி-காசிமுனிவர் மனைவிகளுள் ஒருத்தி
யாய், இத்திர உடேந்திராதி தேவாகளை யிற்றவள் உலோபா முத்திரை யாவாள்-அகத்
திய முனிவா மனைவி விதாபராசன் மகளாய் இவளை முனிவா பெருமான மகப்பேறு
வேண்டி வேட்டுச் சித்த முனியைப் பெற்று னெனக் அது “அத்தன்ம கொருவ வனரு
னருளடைந் தங்க ணீங்கி - மெய்த்தரு மதலை வேண்டி விதாபராகோன் பம்பத் லோபா -
முத்திரை தனைமுன் வேட்டு முதுக்குறைத் தின்மை சானத் - சித்தனை யளித்த உள்ள
றென்றிசை நோக்கிச் சொன்னுள் ” என்னும் உத்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் கண்டது.

தாழ்ந்தக கையின் யாக்கருந் தழுமுற்று வாரா தோங்கும்
வீழமுலை யரம்பை செம்பொற் பிணிநீர் விழைவிந் தாற்றக்
கேழ்கிளா மயிலஞ் சாயத் திலோத்தமை கிளைக்குஞ் செயய
சூழ்சடாப் பரிதி மாணஞ் சடாமணி விசிநி யேந்த.

(இ-ள்) தாழ் தடம் கையின் யாக்கருந் தழுமுற்று=(பாதமளவும்) நீண்ட கைப்
பரிசுத்தில யாவாகளுக்கும் அமைவுற்றும், வாராது ஓங்கும் வீழ முலை அரம்பை=சரியா
துயரத் திருக்கின்ற விரும்பத்தக்க தன்மகளை யுடைய அரம்பை யெனபாள், விழைவின
செயொருள் விசிநி நீர் தாற்ற=விரும்புபுடன் சிவந்த பொன்னுற செயயப்பட்ட நீர்த்துருத்
தியா னீரை யிறைக்கவும், கேழ்கிளா மயில அம் சாயல் திலோத்தமை=நிறத்தான் மிகக்
மாயிலபோலும் அழகிய சாயலினை யுடைய திலோத்தமை யெனபாள், கிளைக்கு மூழ்
செய்ய சடா பரிதி மாணம்=கப்புவிட பெருமது சுற்றஞ் செவ்வொளி யுடைய சூரியனை
நிகர்த்த, சடாமணி விசிநி ஏந்த=ஒளியுடைய விரத்தினங்கள் பதித்த விசிநியைத் தாங்கி
வரவும்.

அரச யோக முடையார்க்குக் கைகள் பாதமளவும் நீண்டிருக்குமென்று சாமுத்
திரிகா லக்கண நூலார் சாற்றலால் “தாழ் தடக்கையின்” என்றும், அவர்கள் இராச
சூயம் பரிமேத முதலிய வேளவிப் பயனுனை சுவர்க்கம் புக்கு ஆண்டுள்ள போகியிந்து
ளொன்றும் அரசுபை முலைப் போகமுந் துத்த லொருதலையாகலின் “யாக்கருந் தழு
முற்று” என்றும், அத்தன்ம பலா வேண்டிப் புல்லியக்காலும் முத்திரா தோங்கிப் பின்ன
ருக கண்டார் புதுமையா விரும்புந் தனத்தா ளெனபான் “வாரா தோங்கும் வீழ முலை
யரம்பை” என்றும் கூறினான். வீழ்தல் விரும்புதற் பொருள் படுதலை “தாடவீழ்வார்
மென்றோட் பிழிவி னினிதுகொல்” என மருளியதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்ததனு
முணர்க. சாமல் என்னும் உரிச்சொல் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னு மைம்

பொறியா னுகரு மென்மையை யுணர்த்துத் துதலும் அது “சாயன் மென்மை” என்னும்
தோல் காப்பிய விதியாற் பெறப்படும். (௬௭)

புல்லிதழ்க் குவளை யுணகட் காளிபொற் பிரமபு தாங்கி
மெல்லென நடத்தி யெனனு வியந்தடி யீடு போற்ற
மல்லலம் புவனம் யாவு மீனறசிற் றுதர வல்லி
பல்லியங் கறங்க மன்றல பயிலுமண டபத்துட் புக்காள்.

(இ - ள்) புல் இத்தழ் குவளை உண் கண் காளி = சிறிய வேடுகளை யுடைத்தாய்
நீலோற்பல மலரையும் வென்ற விழிகளை யுடைய காளிதேவி, டொன பிரமபு தாகதி =
பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வேத்திரத்தைத் தரித்து, மெல் என நடத்தி என்னு = (அன்,
னையே) மெதுவாக அடி பொய்த்தரு ளென்று, வியந்த அடி மி போற்ற = எச்சரிக்கை
செய்து திருவடியினைக் கணைத் துதித்துச் செல்லவும், பல இயம் கறங்க = பல வாத்தியங்கள்
முழங்கவும், மல்லல அம் புவனம் யாவும் ஈனற = ளைய மிக்க வழியி அடை புவனவ
களை யெல்லாம் பெற்ற, சிறு உதரம் வல்லி = சிறிய வயிறறினை யுடைய உமா பிராட்டி
யார், மன்றல் பயிலும் மண்டபத்துள் புக்காள் = திருமண மண்டபத்துட் சென்றனா

மெல்லென நடத்தி யெனனது, பதமலா கொந்து இந்நிகையு மொசியு மென்னு
மெண்ணத் தானும் பலலிபங்களாவன — “பேரிகை படக மிடக்கை யுரிகைகோ மிடு மத்
தளரு சல்லிகை கரமுறை - திமிலை குடமுழாத் தக்கை கண்பறை - தமருகம் தன்னுமை
தாவி றடாரி-யந்தரி முழுவொடு சந்திர விராய-மொருதை முரசே கணவிடு தூ டப-நிசாளன்
துரிமை சிறுபறை யடக்க - மாசி றகுணிசம் விரலேறு பாகன் - தொக்கவு பாககம் துடி
பெரும பறையென-மிகக் தாலோ விரித்தகூர்தன்” ஆகும காழும் தருவு மேயப்பத்
தாழ்வு சடையோ னுடன் அபினனமா வாழும் தேவி யுலகா பேரலத் தயமின புள்ளி
மணவ கோடாது மன்பதை யுய்யு மாறே யிவலிழை வியைந்தா ளென்பது போ தர “மல்
லலம் புவனம் யாவு மீனறசிற் றுதரவல்லி-மண்டபத்துட்புக்காள்” என்றான் (௬௮)

வேய்நெடுங் தோளி யெய்த விணடுவை முதல தேவா
தூயினா மலாகள் கணணீர் துளித்தன ருவகை பொங்க
வாயிர நாமம் பாடி யாழன் ரடியின வீழ்ந்தா
தூயினைக் காணின மைந்தா மகிழ்வது தக்க தன்றே.

(இ - ள்) வேய் நெடு தோளி எய்த = முகநில போ லும் நீண்ட தோள்களை யுடைய
கும்பாதேவி யெழுந்தருள், விணடுவை முதல தேவா = விட்டுணுவை முதலாக நின்ற தேவர்
கள், மலாகள் தூயினா = புட்பங்களின் சொரிந்தார்கள, கண நீர் துளித்தனா = கண்களி
னினதும் (ஆனந்த) அருவி நீரைச் சிந்தினா, ஆயிரம் நாமம் உவகை பொங்க பாடி ஆடி
னா = (தேவியின்) சகத்திர திருநாமங்களையும் மகிழ்ச்சி மிக்கபாடி பாடிக்கூத்தாடினா
கள், அடியின வீழ்ந்தா = திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்கள், மைந்தா = புத்திரர்கள்,
தூயினைக் காணின மகிழ்வது தக்கதே = (தம்) அன்னையைக் கண்டககால் உவகை கொள்
வது தகுதியே யாம்.

அன்று-அசைநிலை. தூயினா முதலிய வினைமுற்றுக்களை யெச்சப் படுத்தி யுரைத்
தலுமாம். ஆயிரநாம முன்னுரைத்தாம் தோளி, இ-என்னும் பெண்பால விஞ்சி பெற்று
நின்ற பெயர் என்பது “செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு-மெய்ப்பெறக் கிளந்த
கிளவி யெல்லாம்-பலவேறு செய்தியி னுன்னெறி பிழையாது - சொல்வரை தறியப் பிரித்
தனர் காட்டல் ” என்னும் தோல்காப்பிய விதியாற் காண்க (௬௯)

கழமணக் கருமம் யாவும் நானமுக்கக் கடவுள் காட்ட
விடிமுர சிரங்கி யாபப வினவனை யலறி யோங்க
வொடிவிலசி ரிமப வேந்தன வாக்கிய வுதகத தோடும
வடிமலாக கணணி னானை மகேசனுக் குதவி னானே.

(இ-ள்) ஒடிவு இலகோ இமயவேந்தன=குறைத விலலாத சிறப்பினை யுடைய இமயமலையரசன், கழ. மணம் கருமம் யாவும்=புதிய திருமணச் சடங்குக ளெல்லாவற் றையும், நான்முக்கக் கடவுள் காட்ட = பிரமதேவன் நெறிவித்துச் செய்ய, இடி முரசு இரங்கி ஆரப்ப=இடிபைப் போல முரசவாதியம் ஒலித்து முழங்கவும், இனம் வனை அலறி ஒங்க = கூட்டமாகிய சங்குகள் வாயவிட்டு மிககொலிக்கவும், வாக்கிய உதகத் தோடும் = (தனதேவி) வார்த்தை அருக்கிய தீர்த்தத்துடன், வடி மலா கணணினை= கூரிய மலாபோலும் விழிகளை யுடைய மகேசனாகிய, மகேசனுக்கு உதவினான் = மகே சர மூர்த்திக்குத் தத்தஞ் செய்து கொடுத்தான்

மலையரையன் உதக முயத்தனையை “பூசனை புரிந்த பின்னர்ப் புவனமீன் றுடன் கையைப்-பாசம் தகன்ற தொலசீர்ப் பரஞ்சுடா கரத்துள் வைத்து - நேசமோ டளித்தே னென்னு ளெடுமறை மனுக்கள் கூறி - வாசநல லுதக முயத்தான் மருகனென் றவனை யுன்னி” எனபதனுமறிக்க இத் திருமணநிகழ்ந்தது பங்குனிமதியில் உத்தரநாளை நெனக்க.

எங்கனும் பொருளுங் கோளு மீதலும் தானே யாகும்
கங்கையா னகில மெல்லா மளித்தருள் கணனி தனைச
செங்கையிற் பற்றித் தீயை வலம்புரி இச செய்தா னெல்லா
மெங்கடம் பொருட்டே யெனப் விதுவள்ளோ வதற்குச் சானறு.

(இ-ள்) எங்கனும் பொருளும=எவ்விடத்து முள்ள பொருள்களும், கோளும்= (அவற்றை யுடைமையாகக்) கொள்ளுதலும், ராத்தலும் தானே ஆகும் கங்கையான்= கொடுத்தலும் தாமாக்கவே யிருக்குங் கங்காதரக் கடவுளாகிய சிவபெருமான, அகிலம் எல் லாம் அளித்து அருள் கணனி தனைச = உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்றருளுந் கணனி யாகிய உமாபிராட்டியாரை, செம கையின் பற்றி=செவ்விய கைவிரலிற் பிடித்து, தீயை வலம்புரி இ=அகணினியை வலம் வந்து, எல்லாம் செய்தான் = (மணவினைக் குரிய கிரியை கள்) எல்லாவற்றையுந் செய்தேற்றனா, எல்லாம் எங்கள் தம் பொருட்டே எனப்=(அக் கடவுள் செய்யுஞ் செயல்கள்) யாவும் (ஆனமாக்களாகிய) நடப்பொருட்டே யெனறு(மெய் யுணர்ந்தாரா கூறுவா) அதற்குச் சானறு இது அன்றே=அதற்குச் சாட்சி யிதுவல்லவோ.

கொள் எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் “அநாதா சொல்லும் தொடுக்குங் காலே-வலிக்கும்வழி வலித்தலும் மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலும் - நீடுமவழி நீட்டலும்” எனவரும் தொல்பாப்பிய விதியாற் கொள் எனநீண்டது விவாகஞ் செய்யுங் காலத்திற் பிராமணர் கையைப் பிடித் தலும், அரசா கனை - வாள் பற்றுதலும், வைசியா தாழி - தாறுதல்கோல பிடித்தலும், சூத்திரர் பெண்ணின் முன்றலினை பிடித்தலும் மறையாகலின், ஈண்டுத் தேவருட் பிரா மணன் சிவனே யாகலின், அவனும் அவ்வொழுக் கறிககச் செங்கையிற் பற்றினான் என் பான் “கணனி தனைசச் செங்கையிற் பற்றி” என்றான் எல்லாம் எனபது தீவகம். சிவன் செய்யும் தொழிலுக் கெல்லாம் திருவருட் செய்கை யென்பது “அழிப்பினைப் பாதற லாக்க லவ்வா கன்ம மெல்லாந்-சுழித்திட னுகரச செய்தல் காபத்து கன்ம வொப்பிற்-நெழித் திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும் - பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெனறும்” என்னுஞ் சிவருான சித்தியார்த்த திருவிருத்தத்தாற் நெளிக. எனப் பென்பது, பகரவிற்பு பலரறிசொல், இதுதனியிலை சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.)

அன்பினர்க் கெளிவம் துள்ள வாதியம் பரமன் மாகு
தன்புடை வைத்து வெள்ளிச சயிலத்திற் பொனமன் றுற்றே
யின்பிய நெரிப்பான் கூடி யிருந்தன னுயிரி யாவு
மனபொடி போகப் கூடி யமுநதின வினபத் தனறே.

(இ-ள்) அன்பினர்க்கு எளிவம் உள்ள் = அன்பினை யுடையார்க்கு எளிதாக வந்தருட் செய்யும், ஆதி அம் பரமன் = முதல்வராகிய அழகினை யுடைய சிவபெருமான், மாகு தன் புடை வைத்து = உமையம்மையாரைத் தமது வாமபாகத்தில் வைத்து, வெள்ளி சயிலத்து இல பொன மனது உற்று = கயிலை மலைக்கணுள்ள கோயிலின் பொற்சபைக் கெழுந்தருளி, இன்பு இயல் நெரிப்பான் = இன்பப் பகுதியை யறிவிக்குய்படி, கூடி இருந்தனன் = (தேவியுடன்) சோந்திருந்தனா, உயிர யாவும் = (அதனால்) ஆன்மாகக் கெல்லாம், அன்பு ஓடி போகம் கூடி = அன்போடு இணைவிழைச்சுமறு, இன்பத்து அழக் கின = இன்பத்தில் மூழ்கி யிருந்தன

அன்பாவது சேவன் முத்தி நிலையிற் செய்யப் படுவ தொருசாதனம் போலு மென மயங்கித் தத்தமாகு வேண்டியவாறே பொருளுரைப்பா இச்சை நிகழாவழிச் சுவபோகம் அதுபவ மாதல் செல்லாமையான அதனை மறுத்து, அத்துவித் நிலையை மறவாது கடைப் பிடித்துச் செய்யும் அன்பினை யுடையார்க்கு இறைவனான நிருவடியாகிய சிவானந்தாது பூதிபைத் தலைப்படுத்து மாகலின் “அன்பினாக் கெளிவம் துள்ள வாதியம் பரமன்” என றான இன்பமாவது பிறப்பு முதலிய பத்தும் தம்முளொத்த ஒருவனும ஒருததியுந கூடு கின்ற காலத்து இவ்வாற்றுகத்தெனக் கூறப்படாததாய் நிகழும்அகம் எனபா நச்சினுக் கினியர்,

(எஉ)

தாயனிக் காதை கற்றோ வீட்டின்பு துய்ப்ப ரினன
ளாயிர நாம மோதியாழற கருமஞ் செயவோ
மாயிரு ஞாலம் காத்துப் பின்னாவான றருவி னீழை
மீயுயர் பசும்பொன னுட்டி மேவிவீழ் நிருபப் ரென்றான.

(இ-ள்) தாய இ காதை கற்றோ = பரிசுத்தமான இச்சரிதத்தைக் கற்றறிந் தோர், வீடு இன்பம் துயப்படா = முத்தி யின்பத்தை யதுபவிப்பா, இன்னான ஆயிரம் நாமம் ஓதி = இதேதேவியின் சகத்திர திருநாயக்கைச் சொல்லி, ஆர் அழல் கருமம் செயவோ = அரிய வகைகளாகிய மிபறதுடவா, மா இரு ஞாலம் காத்து = அழகிய பெரிய பூமியை யரசுகொண்டு, பின்னா = மறையில், மீ உயர் பசு பொன நாட்டு மேலி = மேலே யுயர்ந் திருக்கும் பசிய பொன்மயமாகிய சுவாகக்கலோகத்தை யடைந்து, வான நடுவின நீழல் வீற்றிருப்பா என்றான = சிறந்த பஞ்ச தருக்களி னிழலில் (இம் திரைக) அசிரிப்பாரா என்று (திருமால்) கூறினா எனக்

மாயிரு - மீயுயர் எனபன கோயில் போல கிளறன அவற்றை “கிளந்த வல்ல” என்னும் எழுந்தந்தாரப் புறனைட விதியா வியைக்க மா - கருமை யென்னலுமாம் இச்சரிதக் கற்றோ, சுவாகக்கலிபத்தை யுறுபவித்தபின்னாந் தவருச்செயா தியிற் பிறந்து தத்துவஞான முற்றிச் சாயுபயமடைவாரென்று உயததுணாக.

(எஉ)

திருக்கலயா னா அத்தியாய முறநிறுது.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௨௫

பதினமூன்றாவது முனிவர்வமிச முரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிருகுமுதலாகிய முனிசிரேட்டர்கள் து பிறப்பு வரலாற்றைத் தேவர் முனிவர் கேட்பது திருமால் செய்பியவற்றைக் கூறும் பாகமாம்

அறுசீர்க் கழீ நெடிலடி யாசிரிய விநித்தம்.

ஆனனாற் காதையாவு முரைத்தனை யைய வொனாபு
பொன்னாகாக கிழையு நலயாழ் முனிவனும் புகழ்ந்து வேநா
பனனிய பிருகு வாதி முனிவரா படைப்பு முறறு
நனனயத் தியம்பு கெனன நாரண வவிற லுறமுன

(இ ள்) டொன நகர்க்கு இறைபு = சுவாகக வலகிம் கதிபுனாகிய இந்நிரலும், நல் யாழ் முனிவனும் = நல்ல வீணையை புடைய நாரத முனிவரும், (திருமால் நோக்கி) ஐய=ஐயனே, ஆனனன் நல் காதையாவு=தேவியினது சிறந்த சரிதங்க ளெவற்றையும், உரைத்தல் எனது புகழ்ந்து - (தெளிவுற) சொற்றன வொன்று வியந்து, வேதம் பன் னிய பிருகு ஆதி முனிவரா படைப்பு முறறு - வேதப்பொருளை புடித்தேற்ற பிருகு முத் திய முனி சிரேட்டாக்களுடைய சிறு டி முழுவதும், நல் நபந்து இயாபுக் கெனன - குண முதலிய நனமைகள் பொருந்தச் சொல்லியருளக் கெனது கேட்ப, நாரணன் நவிறல் உற முன - திருமால் கூறுவா ராயினா (க)

பிருகுமுனிர்க்கணியினே, தோடருதையலைக்குவியினே நெடுங்கட்கியா தியென்பா டிருவயிறறி னஞ்சுணங்காரம் தழகுது. பிருகுநாநனி செமமார் தோங்கும் வருமுலைச்செம் துவாககனியாய வாறொலிமென் கருநகூ நதன் மயிலஞ்சாயன் முருகுயிர் கருஞ்செழுநகமலப்பொகு டுறையு முதலவியினிது திதாபானமே.

(இ-ள்) பிருகு முனிகு = பிருகு என்னு மிருக்கரு, வீண ஆணி தோள் = தொடி யினேத் தரித்த கைகளையும், குறை அலைக்கும் பிணை கொடு கண கியாதி என்பாரா = குண் டலங்களை (ஆளாவி) வந்துதும் பான்போன்ற நீண்ட விழிகளைப் புடைய கியாதி யென பவளது, திரு வயிறறின - அழகிய வயிறறினிடத்தே, அம் ஈனாகரு ஆர்ந்து = செவ்விய தேமல் படாந்து, அழகு குடி இருந்து = வன் பு நீங்காதுறையப் பெறுநாநனி செம் பாந்து ஓங்கும்வரும் முலை = மிகவுந் தருக்குமறுபாந்த பரந்த தனங்களுடும், செம் துவர் கனி வாய = சுவைத் பவளம் தோலுங் கனிந்த வாயினேய் உவார ஒலி மெல் கரு கூந்தல் = நீட்சிந் செறிவு புடைய மெல்லிய கருமையாகிய கூந்தலையும், மயில் அம் சாயல் = மயிலடோலும் அழகிய சாயலைப் புடைய, முருகு உயிர்க்குச் செழு கமலம் கொகுடடி உறையும் முதலவி = வாசனை வீச்சென்ற செழிய தாமரைப் கொகுட்டின்கணிருக்குத் தலைவியாகிய இலக்குமிதேவி, இனிது உறித்தாள் = நனமையுடன் றேனினின

பிருகு முனிவர் மனைவியாகிய கியாதியெனவன் வயிறறினே இலக்குமிதேவி யுதித்தனன் “அஞ்சுணங்காரம் தழகுதுயிறுது” என்றறபோல “ஆமணககு குடியிருந் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே ” என்று நாமகனிலம்பகந்து கவிலப்படுத்து மறிக (௭)

பின்னருமம் முனியளித்த தாதாவும் விநாதாவும் பிறங்கு கோட்டுப் பொன்னெயிரால் வரைபுயித்த வாயினிய நியதியைவெம் பொறிகா சிந்து

மன்னியசெம் தழலசான்றாய் மணம்புரிந்து பிராணன்மிரு கண்டு வென்னும்
பன்னருஞ்சோப புதலவாதமை மகிழ்வினெடு முலகேததப் பயந்தா ரன்றே

(இ-ள்) பின்னரும் அ முனி அளித்த தாதாவும் விதாதாவும் = பின்பும் அந்தப்
பிருகு முனிவர் பெற்ற தாதா வென்டவனும் விதாதா வென்பவனும், கோடு பிறங்கு
பொன னெடு மால வரை உயிர்த்த=சிகரங்கள் விளங்கும் பொனமயமாகிய நீண்ட பெரிய
மேருமலைபெற்ற, ஆயதியை நியதியை = ஆயதி யென்பவனையும் நியதி யென்பவனையும்,
வெம பொறிகள் சிந்தும் மன்னிய செம் தழல சான்றாய் மணம் புரிந்து = வெப்பமாகிய
பொறிகளைச் சிதறுகின்ற நிலைபெற்ற செந்நிறமுடைய அக்கினி சாட்சியாக விவாகஞ்
செய்து,உலகு மகிழ்வின ஒடு ஏந்த=உலகத்தா ருவகையோடு புகழும்படி,பிராணன் மிரு
கண்டு எனனும்=பிராணன் மிருகண்டு எனனும் பெயருடைய, பன் அரு சீர் புதல்வரை
பயந்தாா=சொல்லற கரிய சிறப்பினை யுடைய புத்திரர்களைப் பெற்றனர்

பிருகுமுனிவர் கியாதி யென்பானை மணந்து இலக்குமி தேவியைப் பெற்றதன்றி,
தாதா விதாதா வென்னும் இரு குமாரரையும் பெற்றனா அது “பிருகு வென்பான்
மனைவியாக கியாதி பெனசசொல் பெண்ணைமரு - கரிய கூந்த லிலக்குமியாக கன்னற்
குதலைக் கன்னியையு-முறைசெய் தாதா விதாதாவென றுறையும் புதலவ ரிருவரையு-மரிய
தவககண் மிகவாற்றி யனபால் வயிறு வாயுததனளால் ” எனனும் வாயு சங்கிதைச்
செய்புளாணம் பெறடபடம் இலக்குமிதேவி விட்டுணு மூர்த்தியை விவாகஞ் செய்து
கொண்டனர் அதனை “சீதன் வனசக கொண்ட செந்திரு வையுமுன் றந்து - மாதவன்
றனக்கு நலகி மாதவத் திருந்தான் மனனே ” எனக் கந்த புராணத்தில் அருளிச் செய்
யப்பட்டதனுதிக தாதா வென்பவரும் விதாதா வென்பவரும், தரணி யென்னும் பெண்
னுக்கும் மேருமலைபாசனுக்கும் பிறந்த ஆயதி நியதி யென்பவரை முறையே மணந்தனர்
எனவும்,தாதாவுக்குப் பிராணன் என்பவரும், விதாதாவுக்கு மிருகண்டு என்பவரும் பிறந்
தனர் எனவும் கொள்க.

(௩.)

போற்றரிய மிருகண்டு புரமுனறு மொருங்கெரித்த புனிதம் போற்றி
யெற்றெருமைக் கடுமபாகன் றனியானை யரனடியாராக் கெய்தா வண்ண
மாற்றியிடு மாககண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்தளித்தான் பிராண னெலபோ
னாற்றலரு மறைதேரும வேதசிர செனுமுனியை யளித்தா னனதே.

(இ-ள்) போற்று அரிய மிருகண்டு=(யாவராலும்) வணக்கப்படுகின்ற பெருமை
யிற் சிறந்த மிருகண்டு முனிவரை, மூன்று புரமும் ஒருங்கு எரித்த புனிதன் போற்றி=திரு
புகழ்களையும் ஒருசேர வெரித்த பரிசுத்த ராகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, அரன் அடி
யாராகு = (தனக்கணி மறையை) சிவனடியாராகும், எருமை ஏறு பாகன் தனி ஆனை
எய்தா வண்ணம்=எருமைக்கடா வாக்கத்தை நடாத்துய யமனது ஓடாற்ற கோலுரிமை
பொருந்தாதபடி, ஆற்றி இடும் மாககண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்து அளித்தான் = (தவத்
தைச்) செய்த மாககண்டேயன் எனனும் பெயருள்ள விருடி சிரோட்டனை யுவகையோடும்
பெற்றனன், பிராணன் என்போன்=பிராண னென்று சொல்லப்படு முனிவன்,அருமறை
தேரும் ஆற்றல் வேதசிரசு எனும் முனியை அளித்தான்=அரிய வேதப்பொருளை யாராய்த்
லில் வல்ல வேதசிரசு எனனும் முனிவனைப் பெற்றான்.

மிருகண்டு முனிவா, தமக்கும் அரனடியார்க்கும் அந்தகளுனை யடையா வண்
ணக் தவமாற்றிய மாககண்டேய முனிவரையும்,பிராண முனிவா வேதசிரசு என்னு முனி
வரையும் பெற்றனா என்பதாம் கந்த புராணத்திலே, குச்சக முனிவர்க்குக் கவுச்சிகர்
என்னும் மிருக களையே முனிவரும், அவர்க்கு விருத்தை யெனபாள் வயிற்றில மிருகண்டு

முனிவரும், அவர்க்கு முற்கல முனிவர் புதல ஸ்யாகிப மருத்துவதி வயிற்றில் மார்க்கண்
டேயமுனிவரும் உதித்தனா எனக கூறப்பட டிருக்கின்றது காசியப்பதியிற் திருமணி
கன்றிகைச் செம்பொ னுலயத் தெனபா லடைந்து சிவபூசை யுருற்றி யிருந்த மார்க்கண்
டேயர்க்காகக் காலனை யுதைத்தது அங்கனாகவும், கடவுளெனக் காட்டும பேதம்போல,
இஃதுங் கற்ப பேத மெனப் வேதசிரசைத் துதிமான எனவும், அவர்க்கு அசாவான்
என்னுங் குமாரன பிறந்தான் எனவும் விண்டு புராணத்திலே விளம்பப்பட்டது (ச)

தழல்வேள்வி யினிதாற்றறு மரீசிமுனி சம்பூதி யிடத்திற றாய
நிழைமேவு பெளரணப்போ மைந்தனையுந் திருட்டிமுத னிகழ்த்து நானகு
குழைமேவு மதாரெடுங்கண மகளிரையு மினிதளித்தான கோதில சோத்திப
பழமறைதோ பவுரணனும் விரசனொடு பாவதனைப் பயந்தா னனறே.

(இ-ள்) தழல் வேள்வி இனிது ஆற்றும் மரீசி முனி=அககினி கொண்டு செய்யப்
படுமயாகங்களைச் செப்பமாகச் செய்து முடிக்கும் மரீசி முனிவன்(தான் மணந்த) சம்பூதி
இடத்தில்=சம்பூதியென்பவ னிடத்தி னின்றும், தூய நிழல் மேவு டெளரணன் பேர் மைந்
தனையும் = சுதந்தமாகிய சாயையினைக் கொண்ட பெளரணன் எனலும் பெயரை யுடைய
புத்திரனையும், திருட்டி முதல நிகழ்தக=திருட்டி முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற, குழை
மேவு மதா றெடு கண நானகு மகளிரையும் = குண்டலகளை யளவும் மதாத்து நீண்ட
கண்களையுடைய நானகு புத்திரிகளையும், இனிது அளித்தான்=நன்மையுடன் பெற்றனன்,
கோது இல சீர்த்தி பழ மறை தோ பவுரணனும் = குற்ற மறற புகழினையும் பழமை
யாகிய வேதங்களை யாராயதலையு முடைய பெளரண முனிவன், விரசன் ஓடு பாவதனை
பயந்தான்=விரசனையும் பருவதனையும் பெற்றனன்

மரீசி முனிவர் சம்பூதியைக் கூடிப் பெளரணன் என்னும் புத்திரனையும், திருட்டி
முதலிய நானகு மகளிரையும் பெற்றனா டெளரணா விரசனையும் பருவதனையும் பெற
றனர் என்பதாம். பெளரணரைப் பெளரண மாசன் எனவுங் கூறுபு. திருட்டி முதலிய
புத்திரிக ளாவார்—திருட்டி, சிரேட்டை, பூரணை, கிரிசி என்னு மிவர்களாம். அதனை “அரி
தவழ் றெடுங்க ணணங்கு சம்பூதி யருந்தவ மரீசியை மருவி-யுரைபெறு சிரேட்டை பூரணை
திருட்டி கிரிசிபா மிவர்களை யுயிர்த்தான் ” என இவங்க புராணங் கூறி யதன னறிக.
துட்டி, திருட்டி, கிருட்டி, அபசிதி யெனவும் பெயா கூறுவாருமுளர். (ரு)

புலத்தியற்குக் கமைவயிற்றிற கருகதமனுந் சயிட்டுணுவும் பொருவி லாத
வுலப்பறுசீர மிகவேறாகு மருவரீ வானுமுவந் துதித்தாரா நானு
மலக்கணறு மத்திரிலல லனகூயை யவவயிற்றி னலங்கு சோமன
கலக்கமிறத் தாத்திரயன் துருவாச னென்னுமிவரைக் களிப்பிற் றந்தான்.

(இ-ள்) புலத்தியன் கு கமை வயிற்றின=புலத்தியமுனிவர்க்குக் கமையென்பவன்
வயிற்றினின்றும், கருத்தமனும் சயிட்டுணுவும் = கருத்தமுனிவனுரு சயிட்டுணு முனிவ
னும், பொருவு இலாத உலப்பு அறு சீர மிக ஓங்கும்=சமான் மில்லாத அழிவறற புகழை
மிகச் செய்யும், அருவரீவானும் உவந்து உதித்தாரா=அருவரீவான் என்பவனும் மகிழ்வோ
டுந் தோன்றினர், நானும் அலக்கன் அறும் அத்திரி=எவரானும் (பிறவித்) துன்ப மில்லாத
அத்திரி முனிவன், நல அனகூயை அ வயிற்றின=நன்மை தரும் அனகூயை யென்பவனது
உதரத்தி னின்றும், அலங்கு சோமன்=விளக்கமுடைய சூதிரனும், கலக்கம் இல் தத்தாத்
திரயன் துருவாசன் எனும் இவரை களிப்பின தந்தான் = மனக்கலக்க மில்லாத தத்தாத்
திரயனும் துருவாசனு மாகிய இம்மூவரையு முவகையோடும் பெற்றனன்.

புலத்தியர்க்குக் கருத்தினும், சயிட்டுணுவும், அருவரவானும் பிறந்தனர் அத் திரிக்குச் சந்திரனும், தத்தாத்திரயனும், தருவாசனும் உதித்தனர் என்பதாம் காத்தமன், சகிஷ்ணு, அருவரியான எனவும் பெயர். அனகுயை பென்பாள் சத்திரேத்திரன், பவலி யன், ஆபோ மூர்த்தி, சனீசன், சோமன் என்னும் ஐந்து புதல்வர்க்குளையும், தத்திரி சுருதி யென்னும் இரு புதல்வியரையு முயிர்த்தனர் என்றாக கூறுவார். அதனை “அத்திரி மனைவி யாமன குயை யறைந்திடு சத்திரேத் திரன்சொன் - மெய்த்தவம் புரியும் பவ்விய னுபோ மூர்த்திபெய தெநிரதிடு சனீச-னெத்திசை யேனும் விளக்கிடு சோம னெனுமிவ ரைவரோ டெழில் சோ-தத்திரி நெடுங்கட் சுருதி பென றுரைகருந தாழ்குழ லணங்கையு முயிர்த் தான்” எனவருந் சைவபுராணச் செய்யுளாற் றெறிக. சிலவிடத்தில் சத்திரேத்திரன், சோமன், சனி, சங்கதானன் என நாலவா என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (சு)

அங்கிரா வெனுமுனிவர் கமிற்றுவிர்த்து விடமுமிழு மலங்கு வேற்கண் மங்கையா மிருதிக்கு சிவ்வாலி யிராகையது மதியென் றேதுங் கொங்குசோ நறுங்கூடம் குழைத்தடவந் துயிர்பருகுங் கொடிய வேற்கட் டிங்குளா மெனவரவம் பைந்தெழுவாண் முகத்தசிறு மியரை யீன்றான்.

(இ ள்) அங்கிரா எனும் முனிவன் கு=அங்கிரா வென்னும் பெயரையுடைய இரு டிக்கு, அமிழது உயித்து விடம் உமிழம் அலங்கு வேல கண் = அமிர்நந்தைக் கொடித் துப் பின்னர் நஞ்சைக் கககாழிதரும பிரகாசமுடைய வேலாயுதத்தை நிகர்த்த விழிகளை யுடைய, மங்கை ஆம் மிருதி = மங்கைப் பருவந்த ளாகிப் மிருதி யென்பவன், குரு சிவீ வாலி இராகை அதுமதி என்று ஒதும = குரு சிவ்வாலி இராகை அதுமதி யென்று சொல்லப் படுகின்ற, கொங்குசோ நறு கூடல் = வாசனை பரமந்த நறிய குழலையும், குழை தட வந்து உயிர் பருகு கொடிய வேல கண் = குண்டலத்தை யளாவி யாவி யைக் குடிக்குங் கொடிய வேலாயுதத்தைப்போன்ற கண்களையும், அரவம்=இராகு வென் னும் பாயபானது, கிங்குள் ஆம் என பைந்து எழும்=சுந்திர னென்று நிகர்த்துப் படம் விரித்து எழும்புகின்றவாள் முகத்த சிறுமியரை ஈன்றான் = (அத்துனை) ஒளி கொண்ட முகத்தினராகிப் பெண்களையும் பெற்றாள்

அங்கிரா முனிவர்க்கு குரு, சிவ்வாலி, இராகை, அதுமதி யென்னும் நான்கு புத் திரிகள் பிறந்தனா எனக் இவர்களோடு அங்கிரேன், பரத் தன்னனும் இரு புத்திரர்களே யும் பெற்றனர் என வுய்த்துணாக் அது “அங்கிரா மிருதி பென்னு மாயிழை தனைம ணந்து - பவகமி லங்கி தீரன் பரதரு மகாரைப் பெற்று - மங்கையர் நாலவர் துமை மகிழ்ந்து னனிதந் தன்னன் - தங்குடிப் பிறந்த மேலைத் தவத்தரு மனப்பி லோரால்” என்னுங் கந்தபுராணத் திரு விருத்தத்தா னுணரப்படும. (எ)

மறைபயிலும் புலத்தியனற் பிரீதிநல மகிழ்வெய்தி வேத வாரு திறல்கெழுசீரக குமபோனி யெனுமைந்த ரிருவரையுரு சிறப்பி னல்கி நறைகமழும் கருங்கூத்தர சந்தியை யுயிரத்தனளசந் நதியென் பாளு மறுபதின யிரமவால் கிலலியரைக் கிரதுவினை யணைந்து பெற்றாள்.

(இ ள்.) மறை பயிலும் புலத்தியன் = வேதாதியயனஞ் செய்யும் புலத்திய விரடி, நல் பிரீதி நலம் மகிழவு எய்தி = அழகிய பிரீதி யென்பாளின் போகவின்பத்தைக் கண்டபுடன் அடைந்து, வேத வாரு = வேதவாகு முனிபும், திறல் கெழுசீர் குயபோனி எனும் மைந்தர் இருவரையும=வலிமையைக் கொண்ட குடபயோனி யென்னும் அகத்திய விரடியும் ஆகிய இரு புத்திரர்க்குளையும், சிறப்பின் நல்கி = மேன்மையுறப் பெற்று, நறை கமழும் கரு கூடல் சந்தியை உயிரத்தனள்=வாசனை வீசுக கரிய குழலினை யுடைய சந்

நதி எனும் புதலவியையும் பெற்றனள், சந்நதி என்னும் கிரதுவினை அனைந்து = சந்நதி யெனும் புத்திரியும் கிரது வென்னு முனிவனைச் சோந்தி, அதுபதின ஆயிரம் வால கிலலியரை பெற்றாள் = அதுபதினாயிரம் வால கிலலியரை யின்றாள்

புலத்திய முனிவர் பிரிதி யென்பானைச் சோந்து வேதவாகு கு ம்பயோனி யென்று மிரு புத்திரரையும், சந்நதி யென்னு மொரு புதலவியையும் பெற்றனர் அவருட் சந்நதி கிரது முனியைச் சேர்ந்து அதுபதினாயிரம் வாலகிலலியரைப் பெற்றனள் என்பதாம்

குமபயோனி கும்போனி யென மருஉவிறறு ஓர் யாக குமபுத்திர நேனநிறு ராகலின் முனிவராக கிப்பெயர் மொழியப்படு ம குமபோனி என்னதை “தெம்போனி, தேம்போனி” எனப் பாடல் கொள்வாரு முளா அது முரனென விடுக என்னே? “புலத்தியன் மணையாள் பிரிதியென றுரைக்கும டொருமொடி பொருவறு சிறப்பா- நலதரகு துவதி னகத்தியன் றனனே நவையற வளித்தனன்” என வாயு சங்கிதை கூறுவதுனும், “தத்தேரத்திரி யென்னு மகத்தியனைப் பிரிதி பெற்றனள்” என விஷ்ணு புராணம் விளம்பலானு மெனக் அறமேல, “அகத்தியனரும் தெனநிசைக்கடபோது கின்றவா ககையா ருழைச் சென்று காவிரியாரையும், யமதுகனியாருழைச் சென்று அவா மகனா திரண துமாக்கிவிபாரையும் வாங்கிக் கொண்டு, புலத்தியனு ருழைச்சென்று அவருடன் பிறந்த சூமிரியா உலோபா முததிரையை யவர் கொடுப்ப நீரேயறு இரீஜுப் பெயாந்து” என உச்சிமேற் புலவர் கொரு மொலகாக கதிரை நசுதினா! வேதமதுரை நச்சிசுதிக்க கிய ருரைத்தன மாறாமோ வெனின், பிரிதி வயின் தத்தேரத்திரி யெனப் பிறந்த விவரே சுவாமபு மதுவந்சரத்தில அகத்தியரா வவதரித்தனா என வடமொழிப் புராணத் திடமிருத்தலா லன்றெனக் வாலகிலலிய ராவா ஞாதத்துவ ரேதசராய, அங் குட்ட விரலிறைப் பிரமாண டென்னராய, அநினைப்போன்ற பிரகாச முடையா யிருக்கு மொருவகை யிருடி கூட்டத்தவா (ப)

கம்புருஷு கொண்டுவாய வநுநதிலல வசிட்டனாள் கலந்து மேவிச் சொந்தவன் ரசனா, தத் வாருகாத திரணபுகலுஞ் சந்பா வோடு மறுபுடைய சக்கிரவரின் னாகக்கொண்டு மெழுகவை யயிலவே லொண்கு பொறுபவழித் தொழுருமுகப் புவையையிவ வுலகுயயப் பொலிவி னின்றாள்.

(இ ள்) கம்பு உருஷு கொண்டி அனைய அருந்தி = கம்பே பொரு வடிவு கொண் டின்றா போன்ற அருந்தி யானவள், நல வசிட்டன் அருள் கலந்து மேவி = நன்மை பொருந்திய வசிட்ட முனிவரை யன்புடனே தழுவிச் சோந்தி, சொல் சவனன் ரசன் ணார்த்தவாகு காத்திரன் = புகழ்ப்படுகின்ற சவனன் இரகன் உயாநகவாகு காத்திரன், புக லும் சுதபா ஓடு = சொல்லப்பட சுதபா வெனவதோடு, அம்பு உடைய சக்கிரன் = (யாவ ரிடத்தும்) அன்பின யுடைய சக்கிரன், பின் அரகன் என்னு = கலிட்டனாகிய அரகன் எனது சொல்லப்படுகின்ற, எழு மகவை = எழு புத்திரர்களையும், அயில வேல் ஒண்கன் = கூரை மயாகிய வேலாயுதம் போலும் ஒன்றிய விழிகளையும், பொறு வுழிந்து ஓங்கும் முகம் புவையை = அழகு நிறைந்த தேகம் முகத்தினைப் புவை புவை யெனவும் பெயருள்ள புதலவியையும், இ உலகு உயப் பொலிவின் னின்றாள் = இவ் நிலவுலகம் பய னடையும்படி சிறப்போடு பெற்றனள்

“சொற்றரசன் திரனூர்த்த வாருவ னன்புகலுஞ் சுதபா வோடு” எனவும் பாட ம புவை யென்பாருக்குப் புண்டரீகை யெனவும் பெயர் அந்னை “பழத்து துவதநான் மிக் குயாக துறையும் வசிட்டமா முனிவரன் டனனி தொழுத்கு கம்பி னூர்ச்சசையெ றுரைக் குற துணாமலக் கொம்பரன் னவடான் - மழை மது பெருங்கட புண்டரீ கையெனும் உடனும்

தன மடங்கைதன் னையுமால் - விழைவற வமரும் புதல்வரோ ரெழுவர் தம்மையு மேதக வளித்தாள் ” என்னும் வாயுசங்கீதச் செய்யுள் அநிக. (௩௭)

வன்னியெனு மழற்கடவுள் சுவாகையெனு மனைவியிடத் தனபு கூர்ந்து பன்னுதிற் பாவகனைப் பவமானன றனைசுகியைப் பரிவி னீனரு னன்னவரி லரணிதனிற் பிறந்தவழல பவமான னமுனறு வீச மினனிடத்திற் பிறந்தவழல பாவகனமென சுகியெனுந்தீ வடவைத் தீயே.

(இ-ள்.) வன்னி எனும் அழல் கடவுள்=வன்னி யெனனும் பெயரை யுடைய அக் கினி தேவன், சுவாகை எஃகும் மனைவி இடத்து அனபு கூர்ந்து = சுவாகை யென்கின்ற தனது தேவியிடத்து விருப்பு வைத்துப் புணர்ந்து, பன்னு திறல் பாவகனை = புகழத்தக்க வெற்றியை யுடைய பாவகனையுட, பவமானனை சுகியை பரிவின றன்னு = பவமானனை யும் சுகியென்பவனையும் பெற்றமனன், அன்னவரி = அம்மவர்களுள், பவமானன் = பவ மானன் (யாரெனில்) அரணி இல் பிறந்த அழல் = தீக்கடைகோலி னின்றன தோன்றும் அக்கினியாம், பாவகன்=பாவகளுவான், அமுனறு வீசும் மின் இடத்தில் பிறந்த அழல்= வெட்பருசெய்து ஒளியைக் காளுகின்ற மின்னலி னின்றன தோன்று மக்கினியாம், மென சுகி எனும் தீ=மிருதுவாய சுகி யென்னு மக்கினி, வடவை தீயே = வடவையி னின்றன் தோன்றும் மெருபடையாம்.

வன்னி = ஒயிக்கப்பட்டதை தேவர்களை யடையச் செப்பவன் இவனைப் பிரம் தேவனின் பிரதம புத்திரன் எனப் “காருமீழ மின்னி னன்னலிபா வகளு மரணியிற கனல் பவ மானன் சூரிய னிடத்தி னழலினைச் சுகியென துரைப்பாரா துகளற வுணர்தோர் ” என்ற சைவபுராணக் கூற்றினால், சுகி யெனது மக்கினியைச் சூரிப்பிடத்திற றேனறு மக்கினியாகவுங் கொள் பாவகன்=சுத்தமாகவுகிறவன் சுகி = சுத்தமுடையவன், துக ள்கக் செய்கின்றவன் தன் இரணமிரு சாரியை ஏ-தேற்றம் (௧௮)

அன்னவழற் கடவுளரோர மூவர்களு மொவ்வொருவ ரைமமுன றுக மன்னியநாற் பானைந்து மகவினனா மற்றவாமு தாதை யோடு துன்னுமழற் கடவுளாதந் தொகையொது னென்னொழித்த வைமபா னுகப் பன்னிடுவ ரீங்குவாகள சிவநெறியி லினிதொழுதும் பண்பி னேரே

(இ-ள்.) அன்ன அழல் கடவுளா ளா மூவர்களுட் அந்த வக்கினிதேவா மூவரும், ஒவ்வொருவா றுமுனறு ஆக=ஒவ்வொருவர் பதினேற நாக,மன்னிய நாற்பா னெழுது மகவு றன்னா=நீயிப்பெற்ற நாற்பத்தைந்து புத்திரர்களைப் பெற்றனா, அவா = அம்மூவருடன், மூதாதை ஒயி துன்னும் அழல் கடவுளா தய் தொகை ஒதின = பிறா மகனாகிய அக்கினி யையுங் கூட்டி வந்த அக்கினி தேவர்களின் தொகையைச் சொல்லு மிடத்து,ஒன்று ஒழித்த ஐயபான் ஆக பன்னிடுவர்=நாற்பத் தொன்பதின்மராகச் சொல்லவா கள, ரீங்குவாகள சிவ நெறியில் இனிது ஒழுதும் பண்பினேரே=இவர்க ள யாவருஞ் சைவ லன்னெறியிற் சிறந்து நடக்குந் தன்மையை யுடையவரே யாவா டுறது அசை

பாவகன், பவமானன், சுகியெனனும் அக்கினிதேவா மூவரும் ஒவ்வொருவர் பதி னேந்து புத்திரர்களாக நாற்பத்தைந்து குமாரரைப் பெற்றனா ிஆக அக்கினி தேவர்கள் தொகை நாற்பத்தொன்பதாய்

பாவகனாகு அலகியவாகனும், பவமானனாகுக் கவலியவாகன எனபவனும், சுகிக்கு சமரகநா லாபனும் பிறக்கனா னன்றும், இவர்களுள் அலகியவாகன தேவாக

ரும, கவலியவாகன தென்புலத்தார்க்கும், சுகரககன அசுரர்க்கும் அகிலினியாக விருப்பர் என்றும், அவ் வழித்தாக மறைய அகிலினிதேவா தோன்றினா என்னு கூறப் சிவ நெறியி லினி தொழுதும் பண்பாவது-பாவரா பிணை வேனவி கொண்டு அவிகொரியின், அதனை முழு முதற்கடவுளாய் சிவபெருமானாக காகிப் பயன்படச்செய்து, சொரிந்தவரின் பழவினைகளைப் போகி முக்திகூடச் செய்தலாம் அதனை “இயம்பி யிவர்தம் மரபுதித் திரண்டோ டிருப்பதி நிரட்டி செந்தழல்கள் - வயங்கியே யுறையு மவற்றினி னமுறையே மாசற் வலியினைச் சொரியிற-புயங்கமென டோரும் புனைந்துறை வினற் புரிசடை யவண்ணுக் காகிப்-பயன்படு மதனற பழவினை முழுதும் பற்றுவிட டகனநிடு மனறே” என்றும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளா னறிக (கக)

மறைவிடத்து வினையாடுந் செந்நாவே நியனிட,நினை மழைவினோடு முறையின்மகம் புரிந்தாரும் புரியாரு மாயப்பிதிர்க்கணை மொய்மடு னோடு மறைத்தருமக கினிச்சுவடா வருகிடத் ரெனுவபெயரோ டமைந்தார தேவா செறித்தருமா னுடரிவாதம் பிதிர்க்களென மறறிவரைச் செப்பு வாரால

(இ-ள்) மறைகிடத்து வினையாடு ம செய நா வேறியன இடத்தில் = வேதங்கள் குறுகொண லொரு செவலிய நாவின் யுடைய பிரபலிடத்தி னின்றும், மகிழ்வின் ஓடு முறையின் மகம்புரிந்தாரும் புரியாரு ஆய=உகையடை விதிப்படி யாகைதற்குச் செய்தவருஞ் செய்யாதவருடாகி, மொயப்பினோடும அதைத்தரும் அகிலினிச் சுவததா வருகிடத் என்றும் பெயா ஓடு பிதிர்க்கள் அமைந்தார = உறுதியுடன் பொழிவினற் அகிலினிச் சுவததர் வருகிடத் எனது நாமத்துடன் பிதிராகள் சோன்றினா, இவரை=இவ விருவகைப் பிதிராகளையும், செறி தரு தேவாமானுடா இவா தம் பிதிர்க்கள் என செப்புவார = நெருங்கியுள்ள தேவர் மனிதா என்னு மிவர்களது பிதிர்க்க ளென்னு (மேலோர்) கூறுவா. மற்று ஆல் அசைகள்

அகிலினிச் சுவததா யாக்கு செய்தவரா பற் தேவப்பிதிர்க்கள் எனவும், வருகிடத் யாக்கு செய்பாதவராய மானுடப்பிதிர்க்க ளெனவுக கூறா டிவா இவ விருவகையருடன் சுவமியா என்னும் ஒருவகைப் பிதிரையுங் கூட்டிப் பிதிராகள் மூவகையராக விண்ணு புராணத்தில் விள ப்பப்பட்டது அகலிஷ் வாததா, பர்ணிஷ்,தா என்னும் வடமொழிகள் அகிலினிச்சுவததா வருகிடத் எனத் தற்பவமாழிறு (கஉ)

உரைத்திருமக கினிச்சுவதத ரெனுவதேவா பிதிர்க்களுநீ ஞாலப்பில் சோத்தி நிரைத்தவரு கிடத்தென மானுடாதம் பிதிர்க்களுநன நெறிவ முது முருக்கிதழ்மென சுவதைத்துணை முலைமுகடு புயங்கியோப்ப முயங்கிச் செய்ய திருக்கிளாமே னையைத்தூய வையதரணி தனையிதயஞ் சிறப்ப வினரா.

(இ-ள்) உரைத்திடும் அகிலினிச் சுவததா என்னு தேவா பிதிர்க்களும்=சொல்லப் பட்ட அகிலினிச்சுவததர் என்கிற தெய்வப் பிதிரும், நீன உலப்பு இல சோத்தி நிரைத்த=மேம்பட்ட அழி வில்லாத புகழினை வரிசையாக கொண்ட, வருகிடத் என்றும் மானுடாதம் பிதிர்க்களும் = வருகிடத் என்னும் மானுடப் பிதிராகளும், நல நெறி வழாது=நல்லோ முககத்திற் தவறாமல், முருக்கு இதழ் மென சுவதை=முருக்க மலாபோன்ற அதரங்கோ யுடைய மிருதுவாய சுவதை பெனடவனது, துணை முலை முகடு புயம் தினைப்ப முயங்கி=இரு தனங்களி னுச்சியுந் (தமது) தோள்களிற ரோயும்படி சோனது, செய்ய திரு கிளர் மேனையை = செவலிய அழகு விளங்கும் மேனையென்பவனையும், தூய வையதரணி தனை=சுத்த முடைய வையதரணி பெனடானையும், இதயம் சிறப்ப ானரா=மனந் களிக்கப் பெற தனா. (கட)

மேனையெனு மணங்கதரி மலையனாயன் புயந்தழுவி வியப்பினேறி
மூனமறு மைந்நாகம் பழவைப்போ வரை கங்கை யொளிகுலாய
பானிலவுக கதிப்பரப்பி நாளிருணமேயத் தழுகொழுமும் பனிமென்கோட்டிக்
கூனனமதி வடந்தாழ்ந்த கொமமைமுலை யுமையிவரைக குறிப்பி னீன்றான்

(இ - ள்) மேனே எனும் அணங்கு ஆரசி = மேனே யெனும் பெயரை யுடைய
பெண்ணரசி யானவள், மலை அரையன் புயம் தழுவி = இடம் மலையரசனது தோளைச்
சேர்ந்து, ஊனம் அறு மைந்நாகம் பறவை பேர் வரை = குற்ற மற்ற மைந்நாகமூக
விரவுஞ்சமையும், கங்கை = கங்கையம், ஒளி குலாய பால் நிலவு கதிர் பரப்பி = ஒளி விளந
கும் வெள்ளிய சந்திரிகையை வீரித்து, ஊ இருள மேயந்து அழகு ஒழுகு டுநி நிசிப
பும விழுகி ராழகு டொங்குகின்ற, டனி யென கோடு கூனல் மதி வடம் தாழ்ந்த =
குளிரந்த மிருதுவாய் சுகரத்திற பொருந்திய விரைந்த பிறைச் சந்திரனேப்போல மூது
மலைய தங்கு பெற்றது, கொமமை முலை உமை இவரை குறி பிள வியப்பின ஒடு மான
ரூன் இளங் கொங்கைகொ டுடைய உமாதேவியாரும் ஆகிய இவர்களைப் பய னனடையுமாறு
மகிழ்வுடன் பெற்றான்

மொழிந்த டொருளோ டொன்ற வவ்வயின மொழியா ததனையு முட்டினறி
முடித்தலால், வைதரணி யெனபவள் மேரு மலையைச் சேர்ந்து ஸிம, ஆயதி, மேலை
யெனும் புதலவியையுட, மந்தர மலை யெனும் புத்திரனையும் பெற்றனள் எனக்
கொள்க நீருக்கும் ஒரு பிழகு இறையையுள்ள தெய்வங்களை யப்பெயர்களாற கூறல்
போல, மலையை யிடமா கவுடைய தெய்வத்தை மலை யெனக் கூறலும் வழக்கு (கரு)

கொம்மைமுலை வேயநெடும்தோட் குழையலைக்கு மதாநெடுங்குட் கொவ
வைச் செவ்வா, யெமமாயா னுடையவா ன கதைமுன்ன ரிசைத்தனபின னி
யம்பு தககன, செமமைசோ புதலவியாதாம மக்கள்வருந் தோற்றமன்ற தெளி
யச் சொறதே, மமாரீ கோபன்கள யாவையுந் கிபம்புவமென றறைத்
லோடும

(இ-ள்) கொமமை முலை = இளங் தனக்கையுட, வேய நெடு தோள் = மூங்கில்
போன்ற நீண்ட தோள்களையும், குழை ஆலைக்கு மதா நெடு கன = குண்டலங்களைத் தாக
கும் மதாபுள்ள நீண்ட விழிகளையும், கொவவை செ ம வாய் = கோவை பழம்போன்ற
சிவந்த வாயினையுமுடைய, எமமை ஆள் உடையவள் தன்கதை = எமமை யடிமையாக
வுடைய பாவதி தேவியின் சரிந்ததை, முன்னா இனசத்தனம் = முன்னாக் கூறினேம்,
பின = பின்னர், இயம்பு தககன செமமை சோ புதலவியா தாம மக்கள் வருந் தோற்றம் =
சொல்லப்பட்ட தககனது அழகு பொருந்திய புதலவியின் சந்திகள் தோன்றிய வர
லாற்றையும், மனம் தெளிய சொற்றேயம் = மனம் தெளிவடையுமாறு கூறினேம், நீர் கேட்
பன்கள் யாவையும் = (இஃ னும்) நீவிர் கேட்கின்ற வைக் கொல்லாவற்றையும், நன்குஇப் ப
புவம் என்று அறைத்து = தெளிவாகச் சொல்லுவே மென்று (திருமால்) கூறுதலும்

இதுமுத லிருசெய்யுள் ஐனகம். அமம் ஒடு - அசைநிலைகள் (கரு)
வாளமரி னறம்புரியு மனனவாதந் தேசத்தரணி வழங்கு கெனனப்
பாளைகமழ் நறுங்கூந்த புலோமசைவெம் முலையாளைப் பாகன றாய
கோவியினம் றுறைபோய மகதியாழ் முனிவனங்கிக் கேட்ட லோடு
மாளரியா யிரணியன்ற ஹரம்பினந்த நெடுமாய னறைத் துத்தரூன்.

(இ-ள்) பாளை கமழ் நறு கூந்தல் புலோமசை = (கமுகம்) பாளைபோல வாசனை
மணக்கின்ற மல்ல அளக்கத்தின் யுடைய இத்திராணியினது, வெம் முலை யாளை பாகன =

விருப்பம் இம் பன்னமகிய பாலாயக கைபாரு மித்திரம், பரப கோவியின் நல துறை
மோபட்டரிசுத்தமுடைய கேள கியநிவாகிய நல்ல பகுதியிம் நேறுதலடைந்த, மகதி யாழ
முனி=மகதிபெனறு ம பாழினேபுடைய நாரதமுனிவருப, வணகரி=டணிகது, வாள் அம
ரின அறம் புரியும் மன்னவா நம் தோற்றம் = வாட்டுபாரிடுலை (தபது) நருமபகை
நடாத்து மரசர்களது பிறப்பு வலாநறை, நலி வழங்குக டன்ன கேட்டலும் = விரி
வாகச் சொல்லியருள்க வென்று கேட குகலும், எ ள் ஆரி அப-வலிய நரசிங்க கடிவாள்,
இரணியன் தன் உராம பிளந்த=இராமியனது மாரபினை கிழி + அகல்கொன்ற, நெயி மாயன
அறைதல உதருள்=நீண்ட வழியினேயுடைய திருநால கூறுவாய்வினா எனக

மகதி என்று தோரியாழ் எனக கொள்க ஆருங்கலும், பெருங்கல பெனபவு மது
அஃதாவது கோடமுன் எனவு பன்னிரு சாணும், வணரளவு சாணும், பகநரளவு பன்னிரு
சாணும், இப்பெற்றிக் கோற்ற ஆணிகளும், திவவுப, உத்தியும் பெற்று, ஆயிர நரபா
தொடுத்து நடப்பது அது? “ஆயிர நரமபிந் திரியா நாகு - மேனை யுறப்பு ரொப்பன்
கொளலே பததர எனவு கோடமுன் தளவு-பொத்த வெனப் விருமான் திரட்டி-வணசா
னெழித்தென வைத்தனா புலவர்” என்ற நாடகத்தீதம் திரை சூத்திரத்தார கண்டது
இசையிற பெரியோன் நாரதமுனி யாகலானும், “தலமுத வாழியிற னானவா தருக்கம
புலமக ளாளா புரிநரப பாயிரம் - வலிபெற்றி கொடுக்க வாககமை பேரிபாழி - செலவு
முறை பெல்லாரு செலக்கவிற நெரிந்து-நாரத தீதக் கோளி துலித்து” எனப் பெருங்
கதை பென்னும் உதயனனாவியத் துரைக்குறா நாகலானும், பேரியாழ முனிவர
னாக்கே பொருந்தியதா மெனக

(கூ)

முனிவா வமிசமுரைத்த அத்தியாய முடிபற்று

அக்க திருவிருத்தம்—7 பக

பதினான்காவது

தக்கனைச் சபித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது தக்கனது சந்திகளின் வாலாற்றைக் கூறி, மருவரசு மரபு சொல்
லவந்தார தக்கன சிவபெருமானா சபிக்கப்பட்டு பாலிந்து மாநாட வேந்தருப பிறந்த
சரித்ததைக் கூறிய பாகம்

அறுதீர்க் கழ் நெடிவடி யாயிய விரந்தம்.

அலங்கிலேவேற் சவாயம்பு மதுவெனபோன் சதருபையாக மேவி
யிலங்குபுகழ்ப் பிரியவிர தனைபுகழுந் தானபா தனையாங் கன்றான
வலங்கெழுதோ னுத்தான பாதனியற துருவனையுண மகிழ வின்றான
அலங்கியசம புனைமணந்து தானியனை சிட்டனைய, துருவ வின்றான

(இ-ள்) அலங்கு இலை வெல் சவாயம்பு மது என்டோன் = அசைகின்ற இலை
போன்ற வேலாயுதத்தை யுடைய சவாயம்பு மது வெனடவன், சதருபை ஆகம் மேவி=
சதருபை யென்பவனின் மார்பினைப் புலவி, புகழ் இலங்கு பிரிய விரதனை=காத்தி விளங்கு
மும் பிரியவிரதனையும், புகழ் உத்தான பாதனை னன்றான்=காத்தியை யுடைய உத்தான
பாத நென்பவனையும் பெற்றனன், (அவருள்) வலங்கெழுதோன் உத்தானபாதன்=
வெற்றி பொருந்திய புயங்களை யுடைய உத்தானபாத நென்பவன், இயல் துருவனை உள
மகிழ னன்றான்=அழகின் மிக்க துருவன் என்னும் புத்திரனை மனங்கொட்டிபுறட பெருமை,

ஆ துருவன் = அந்நகர துருவனென்பவன், துலகிப சம்புவை 'மணந்தது = பிரகாசிக்ஞஞ் சம்பு வெனவலையி விராகஞ் செய்தது, தானியனை சிட்டனை 'மனமுன் = தானியனையுஞ் சிட்டனென்பவனையும் பெற்றனன் என்க

உத்தமன் பாத்தனாகுஞ் சுருதி, சுரீதி யென்று இருமனையிய நிருமதனா அவருள் சுருதி யிடத்திற னுள் உத்தமன் பாத்தன் அதிக பற்றுடையவன் சுருதிக்கு உத்தமன் என்பவனும், சுரீதிக்குத் துருவ னென்பவனும் பிறந்திருந்தனா ஒருநாள் உத்தமன் நன்முகை தொடையிலிருக்கத் துருவனு மவனறொடையிலேறி யிருந்தனன் அது கண்ட சுருதி யென்பவன் பன்ன கொடுத்தது துருவனே! அவர் தொடையில் என் புத்திரனுடன ஓயாக விருத்தற்கு நீத்குமரவனலையே ஆதலின் இறங்கக்கடவை யென்று மொழிந்தது கேட்ட துருவன் தமதையின் முகத்தைக் கண்ணீர் சொரிந்து பாத்தான் தமதை சுருதி மீது கொண்ட மோகத்தினாலே சிறிது மிரக்கமின்றி வாளா விருத்தனாகையிழந்து ஆய்பார் சார்ந்தான் அவட்கு நிகழ்ந்த வெல்லாக கூறித் துகழ்ம மானமும் மாணமும் ஒருங்கு பிடித்து மனத்தை யலைபுத் தன்னுளக் கருத்தை யனைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்க முனிவாபரம் சென்று உபதேசம் பெற்றுத் தவந் செய்கான் தவநிலையில் வியாபக பரமடொருள் அவனுளத்திற குழுகொண்டிருந்த விசேடத்தால் இடக்கலைத் தக்கி நின்ற போது பூமியின் வலப்பாகமுட, வலக்காலேத் தூக்கி நின்ற போது பூமியினிடப்பாகமுட தாழ்ந்தது பாத்தனின் அங்குட்ட விரலே யுன்றும் போது தன்னிடத்துள்ள பொருள்களோடு பூமண்டல பெய்கும் நடுகிறந்து அத்தனை யறிந்த யாமதேவர்கள் இந்நிரலுடன் சொல்ல அவன் தவத்திற திடையுறாக அநேக விதவினங்களைச் செயவித்தனன் அவைகளுக்கெல்லாவக கலங்காத மனத்தை யுடையவனுய்த் தவஞ்செய்தலே கண்ட இந்நிரல்தேவர்கள் திருமாலிடம் முறையிட அவாதோன்றி, மைந்த! நினக்கு வேண்டிய தெனனென வினவ, அவன் உன்னதாழ்வி வேண்டுமெனநனன் திருமால் குமார! மூவுலகங்களுக்கும் மேற்பட்டதாய் நடத்திற கிரகங்க ளெவற்றுக்கும் ஆதாரமாய், சூரிய சந்திராவகாரக புத்தரு சுகிர மந்த மண்டலங்களுக்கும் மேலதாய விளங்கும் துருவபத்ததை யுனக் கனித்தேம் நீடித்த ஆயுள் முத்தலிய பேறுகளைப் பெற்று நின் ருபுடனிருக்க வரந்தந் தேம என்று மறைந்தனா அவன் துருவ பத்ததைப் பெற்றமையால் துருவன் எனச் சிறப்பு பெயர்கொண்டான் அவன் புத்திரர்களைச் சிவடி, பவியன் எனவு கூறுப.(க)

எட்டானைத் தமபத்தோ டிகலபுரிதன் சயத்தமப மினிதி னுட்டுஞ் சிட்டனில விசுச்சுமதி முலைதோயந்து ரிபுயிருக தேசன் விப்ரன் மாடவிழதாரிபுருசயன்சொல விருகலனென பவாபயந்தாரனரிபுவும்வாய்ந்த பெடபினெடும் பிருகதிதன் முலைதோயந்து சகஞ்சனைப் பெற்றா னன்றே

(இ-ள்) எட்டு அனை தம்பத்தோடு = அட்டதிரு யானைகளை (கட்டப்பட்ட) தூண் களோடு, இகல புரி தன் சயத்தம்பம் இனிதின் நாட்டிம் = பகை கொள்கின்ற தனது வெற்றித்தம்பத்தை நிலைபெற நிறுத்திய, சிட்டன் = சிட்ட னென்பவன், இலவு இத்த சமதி முலை தோய்து = இலவ மலாபோன்ற ஆதரங்களை யுடைய சமதியின் மனங்களைப் புல்லி, ரிபு விருக தேசன் விப்ரன் = இரிபு விருகதேசன் விப்ரன், மாடு அவிழ தார் ரிபுஞ் சயன் = தேன் சிவதுகிலை மாலையை யணிந்த இரிபுஞ்சயன், சொல் விருகலன் என்பவா பயந்தான் = சொல்லப்பட்ட விருகலன் என்று மைந்த குமாரரைப் பெற்றான், ரிபுவும் = (அவருள்) இரிபு வென்பவன், வாயந்த பெடபின் ஓடும் பிருகதி தன் முலை தோய்து = மொருங்கிய ஆசையோடு பிருகதி பென்பவனது தனங்களைப் புல்லி, மன்று சகஞ்சனைப் பெற்றான் = நன்மையாகச் சகஞ்சன் என்பவனைப் பெற்றனன்.

சிட்டனென்பவன் சமதியுடனகூடி இரிபு, விருகதேசன், விப்ரன், இரிபுஞ் சயன், விருகலன் என்னும் ஐவரைப் பெற்றான். அவருள் இரிபு வென்பவன் பிருகதி

பைச் சோரது சகஞ்சனெப் பெற்றன சகஞ்சனேடு சாவதேசன என்பவனையும் பெற்றன
என்று சிலவிடத்துக் கூறப்படற்குகிறது (௨)

திய்த்துமிமும் வெள்வேற்கைச் சகஞ்சனும் மனமருட்டுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த
வேய்த்தடந்தோட் புட்கரணி முலைதோய்ந்து சாககுடனை விருப்பி னீனா
னேத்துபுகழ்ச் சாககுடனும் மனக்கிடந்து கதிநெறிகு நாமதேந் தல்குல
வாய்த்தபொலங் கொடியனை யாட்டுவலை தனையினிதின வதுவை செய்தான்.

(இ-ள்) திய்த்து உமிழும் வெள வேலு கை சகஞ்சனும் = தீயச் செய்து பொறிகக்
கும் வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினையுடைய சகஞ்சனென்பவனும், மனம்
மருட்டிம் சிறப்பு வாய்ந்த = மனத்தை மயக்கும் அழகினைக் கொண்ட, வேய் தடம் தோள்
புட்கரணி முலை தோய்ந்து = மூங்கில் போன்ற பெருமை யடைந்த தோளை யுடைய புட
கரணி யென்பவனின் மனங்களைத் தழுவி, சாககுடனை விருப்பின னன்றான் = சாககுட
னென்பவனை யுவகையோடு பெற்றனன், ஏத்து புகழ் சாககுடனும் = அழகம் படுகின்ற
கோத்தியினையுடைய சாககுடனென்பவனும், மனக்கிடந்து கதி எறிகளும் ஐது ஏத்து
அல்குல வாய்த்து = அரைப்படற்கை கிடந்து ஒளியை வீசுகின்ற அழகை வைத்திருக்கும்
நிதம்பத்தைக் கொண்ட, பொலம் கொடி அனைய நாட்டுவலை தனை = பொற்கொடிபோன்ற
நாட்டுவலையென்பவளை, இனிதின வதுவை செய்தான் = சிறப்புடன் மணந் செய்தனன்.

புட்கரணி யாவான் வருண சந்தியிற பிறந்த வீரனப் பிரசாபதியின புதல்வி.
சாக்குடன-ஆறாவது மறுவந்தரத்திற கதிநி நாட்டுவலையாவான் வைராசன் என்னும்
பிரசாபதியின புத்திரி பொன் என்னுஞ் சொல் பொலம் என்றாய், வருமொழிக் கினமாத்
திரிந்தனை “டொன்னென கினவி யீறுகெட முறையின - முன்னாந் தோன்றும் லகார
மகாரஞ் - செய்யுள் மருகிற றோடிய லான் ” என்னும் நோல்காப்பிய விதியா
னமைக்க (௩)

ஐதெழிலார் நாட்டுவலை யனபினொடு மலங்கலந்தா றுரு வெய்தார்
நெய்திகு வேறு சுசியூரு வககினிசுத் தியவான்குற நிலனேற் போற்றச்
செய்தவங்கடா சுத்தாயமமன் சுத்தாயமம் னுடன்திராந் திரனே யோங்கு
மெய்தருஞ்சி ரபிமனயு தபசுவியிப் பதினமரையு மினிதி னீனா

(இ-ள்) ஐது எழில் ஆர் நாட்டுவலை = மிக்க அழகினையுடைய நாட்டுவலை பென்
பார், அனபின் ஒடு = அன்புடனே, அலங்கல் அம் தார் ஊரு = விளங்குதல் கொண்ட அழ
கிய மாலையை யணிந்த ஊருவும், வெய்து ஆம் நெய் திகழ் வேல் சுசி புரு அககினி சுத்
தியவான் = கொடிய நிணம் விளங்கும் வேலோடிய சுசியும், ஊருவும் அககினியுஞ் சுத்திய
வாறும், குற ஏது நிலை போற்ற செய் தவம் கூர் சுத்தாயமமன் = (கடலாற்) குழப்
பட்ட ஏழுதவி னுள்ளாரும் புதழுமபடி செய்யப் படுகின்ற தவத்திற சிறந்த சுத்தியும்
நனும், சுத்தாயமமன் உடன் அதிராத்திரன் = சுத்தியும்நனும் அதிராத்திரனும், ஐங்கும
யைற் அரு சீர் அபிமனயு = உயர்ந்த அடைந்தருகிய சிறப்பினையுடைய அபிமனயுவும், தப
சுவி ஐ பதினமரையும் = தபசுவியும் ஆகிய இரத்தப் பத்துச் சுத்திகளையும், இனிதின ஈன
றான் = நனமையுடன் பெற்றான்

உம-ஏ-அசைநிலைகள் அககினிபை அக்கினிடோமன் எனவும் வழங்குவார் நாட்டு
வலை யென்பார் ஊரு, புரு, அககினி, சுத்தியவான், சுசி, சுத்தியும்நன், சுத்தியும்நன்,
அதிராத்திரன், அபிமனயு தபசுவி யென்னும் பத்து மைந்தரைப் பெற்றான் எனப்படாம். (4)

ஆங்கவரி லூருவென்போ னம்பலேக்குப் கருந்தடங்க ணுக்கி னேயி
வீங்குதுட முலைநாந்நிட டங்களைநா சுமனசனை விளங்கு வேற்கை

மோகாநுதிம வுககிரனைக் கிரீசனைச்சா ரனைககயனை யுலப்பினீன்றா
னிய விவரி லமகனெனபோன வேனெனனும புகழ்வேந்தையினிதினீன்றான்.

(இ-ள்) ஆககவரிஸ்=அவாகளுள், னாரு எனபோன=ஊரு வென்பவன், அப்பு
ஆலைக்கும் கரு தடம் கண் ஆக்கினேயி = அம்பினையும் வென்ற கருமையுற நகன்ற விழி
களை யுடைய ஆக்கினேயி யென்பவனது, வீங்கு தட முலை புணாநதிடம்=பூரித்துப் பெருக்த
தனங்கொள் தழுவி, அங்கனை நல சமனசனை=அங்கனையும் நல்ல சமனசனையும், விளங்கு
வேல கை ஒங்கு திறல் உககிரனை = பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்தை யேந்திய கைக்களை
யுடைய மிக்க வலிபமைந்த உககிரனையும், கிரீசனை சாரனை கயனை உவப்பின னாருன=
கிரீசனையும் சாரனையு கயனையும் மகிழவுடன் பெற்றான், நாகு இவரிஸ்=இவவிடத்திற
கூறப்பட்ட இவர்களுள், அங்கன எனபோன=அங்கன என்பவன், வேனென எனும் புகழ்
வேந்தை இனிதின் னாருன= வேனெனெனனுங் கொதி யுள்ள வரசனைப் பயனுண்டாகப்
பெற்றான்

ஆக்கினேயி=அக்கினியன்மகள் அங்கன மிருத்தவின புத்திரியான சரிதைபைக்
கூடி வேனனைப் பெற்றனன் எனடதாம் (ரு)

அரச விழுங்கி வாய்காயந்த வயிலவே னுழவன வேனெனபோன
கரைகொன நிரங்கு கடல்வலய முழுது மகவான கனாருக
வுரிய பொருள்க ளனைத்தினையும் பாலாயக கறந்தின னுயிர்புரந்த
பிருது வென்னு மணிமவுலிப் பெரியோன தனைப் பெற்றனனூல்

(இ-ள்) அரச விழுங்கி வாய்காயந்த அயில வேல் உழவன் = (1) அரசர்
களை விழுங்கி (பின்னரும் அவா கிடையாமையால்) வாய வறதிய கூரிய வேலாயுதத்தை
தாங்கும் போருழவனாகிய, வேன எனபோன=வேனென எனும் அரசனானவன், கரை
கொன்று இரங்கு கடல் வலயம் முழுதும்=கரையை யழித்து இரங்காமிடமுஞ் சமுத்திர
வட்டமாகிய புழிதேவியை (பசுவாகவும்), மகவான கன்று அரசு=இந்திரனைக் கனாருக
வங்கொணை, உரிய பொருள்கள் அனைத்தையும் பால் ஆகந்நது = அதுபவித்தும் சூரிய
பொருள்க் கெல்லாவற்றையும் பாலாகக் கந்தது, இன் உயிர்புரந்த=இனிய வுயிர்களைப்
பாதுகாத்த, பிருது என்னும் மணி மவுலி பெரியோனை = பிருது என்னும் பெயரை
யுடைய இரத்தின கிட்ட மணிந்த பெருமையிற் சிறந்த நரேந்திரனை, பெற்றனன்=பெற்ற
நனன்

வேனனின் வலக்கைபைக் கடைந்து பிருதுலை யுண்டாக்கிய சரிதமாவது—வேன
னென்பவன் மாதாமகனை மிருத்தவின றோடத்தால் நானம் தவம் யாகமுதலிய புண
னியச செய்கைகளை யொருவருஞ் செய்யக் கூடாதென்று ஆய்ந்தாபித்தனன் அதனைய
நிறந் இருடிகள் பறபல புத்திகளைச் சொல்லியுங் கேளாமையால் அவாக்குக் கோடமுண்டு
தருபயியின லடித்தனா அரசனா அரச னுயிர்த்துறக்கச் சனங்க ளொருவரை யொருவா
வருத்திப் பொருளை யபகரிக்கத் தொடங்கினர் அதுகண்ட விருடிகள் அரசனிலலாயையா
லன்றோ இத்திங்குகள் ஷோந்தன வென்று வருத்தமுற்ற அரசு செய்ய ஓர் புத்திரனியித்
தம் வேனனின் தொடையைக் கடைந்தனா அநிலிருந்து கருகிறமும், விகாரமுக்கும்,
குறுத்த சரிமும் கொண்டு ஒரு மனுடன் தோன்றி, நான் என்னசெய்ய வேண்டுமென்று
முனிவரை வினாவு, அவர்கள் (விவீதி) உட்காரு என்றனா அதனால் அவன் நிஷாதன்
என்னும் பெயர் பெற்றனன் அன்றுமுதல் நிடாதா என்னு மொருவரைக் காதி யுலகத்தி
லுண்டாயிற்று பின்னர் வேனனுடைய வலக்கைபைக் கடைந்து அக்கினிபை யுண்டா
கிப் பிரமனைக் குறித்து யாகஞ் செய்ய வந்தின்றுப் பிருது தோன்றினன் அந்த எகியுத

தின சுத்தியா காலத்திலே சூதனும் மாகதனும் பிறந்தனர். இங்ஙனமாகப் பிருதமுன்ன
னரசாட்சியைக் கைக்கொண்ட போது பிரசுக் கௌலாரும் வந்து, அரசனே! பூமி
தேவி நுத்தத்தை பிறந்தமையால் ஓஷதிகளைத் தனக்குள்ளே யிழுத்துக் கொண்டன
அதனால் ஆகாரமினி வந்துகின்றோம் என்று முறையிட்டனர். அத்தனைக் கேட்ட பிருது
ராசன் கோபங்கொண்டு அசனவ மென்னும் வில்லையுந் தேவ பாணமகளைபுக கையி லெடுத்த
துப் பூமியின்மே லெதிர்த்தான் பூமிதேவியானவள் பாய்ந்து பசுரூபத்தைத் தரித் தோடி-
னள் இவனும் பின்னொடர்ந்து வருவதை யறிந்த பூமிதேவி என் பிராணனைக் கொல்லா-
மல் விடவேண்டு மென்று அபயமிட்டு, அரசனே! ஒரு கணறை யுண்டாகக்கி கொடுப-
பையேல் ஓஷதிகளை யெல்லாம் பாலாக் கொடுப்பே னென்ன, அரசு நதற்கிசைந்து இங்-
திரன் சந்திரன் முத்தலாயினோரைக் கண்களாகக் கி, ஓஷதிகளை யெல்லாம் பாலாக் கறந்து
வேண்டிய வங்ங்களைபு முண்டாக்கிப் பூமிதேவியையுங் கொல்லாமல் முன்போல வைத்-
துக் காத்தான். அதனும் பூமிக்குப் பிருதிவி யென்ற நாம முண்டாபிற்று என்பதாம்.
பிருதுராசனுக்கு வைவியன் எனவும் பெயர், வேனனுடைய மகனாதலின். (சு)

அன்னோன வேள்விச் சாலைதனிற் காத்த நவிலவா னமுனேமி
முனோன சூத முனியாகப் போந்தா னென்பா முதுக்குறைந்தோ
பைநநா கத்தின் கதிபொழியு நெற்றிக் கிடந்த பாரேமுந்
தனனோ ராலை தனிசெலுத்தும் பிருது மாழகி யிவைசாற்றும்.

(இ-ள்) அன்னோன வேள்வி சாலை தனில் = அந்தப் பிருதமுன்னனது யாகசாலையி-
னிடத்து, காத்த நவிலவான் = புராண சரிதங்களைச் சொல்லுமாடி, அழல் நேமி முன-
னோன = வெப்பஞ் செய்யுஞ் சககராயுத்ததை யுடைய திருமால், சூத முனி ஆக போந்-
தான் = சூதமுனி வடிவு கொண்ட தோனறினா என்று, முதுக்குறைந்தோ என்பா =
அறிவுடையோர் கூறு நிற்பா, பை நாகத்தின் கதி பொழியு நெற்றி கிடந்த ஏழு
பாரும் = படங்களை யுடைய ஆதிசேடனது ஒளியைக் காலுக்கின தலைபிற நங்கிய ஏழுலகை
களி னிடத்தும், தன் ஓர் ஆணை தனி செலுத்தும் = தனது ஒப்பற்ற சென்கோலைப் பொது
வின்தி நடாத்தும், பிருது மாழகி இவை சாற்றும் = பிருதுராசன் வருத்த முறறு இவற்-
றைச் சொல்வான் (சு)

மழலைத் தீஞ்சொற் கிண்கிணிக்கான் மைந்த ரிலலா வரசாட்சி
விழையே னென்னா வலங்குளைய சிங்கா தனமவிட் டிழிந்தேகி
மழைவீழந் துறங்கு நெடுங்குடுமிக கோவாந் தனமால் வரையெய்திக்
கழையா லானின் கணங்குவித்த கண்ண பழிச்சித் தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்) தீம் மழலை சொல் கிண்கிணி கால = இனிமை யாகிய சூதலைச் சொற்களை
யுஞ் சதவகை புனைந்த காலையு முடைய, மைந்தா இல்லா அரசு ஆட்சி = புத்திரரிலலாத அரசு
சரிமையை, விழையேன என்னு = விரும்ப மாட்டே னென்று, அலங்கு டியை சிங்கா
தனம் விட்டு இழிந்து = விளங்காநின்ற பிடா மயிரினை யுடைய சிங்கத்தார் குங்கப்படு-
கின்ற ஆசனத்தி னின்றும் மிறங்கி, ஏக = (நகரத்தை விட்டு) சென்று, மழை வீழ்ந்து உறங்-
கும் நெடு குடுமி = மேகம் படிந்து தஞ்சு கின்ற நீண்ட சிகரங்களைக் கொண்ட, மால்
கோவர்த்தனம் வரை எய்தி = பெரிய கோவர்த்தன மென்னு மலையை யடைந்து, கழையால்
ஆனின் கணம் குவித்த = வேயங்குழலாற் பசுக் கூட்டங்களைத் தொகுதி செய்த, கண்ணை
பழிச்சித் தவம் புரிந்தான் = கண்ண மூர்த்தியை (நினைத்துத்) குதிசெய்து தவத்தைச் செய்-
தனன்.

குழலிசை யாழிசையினு மிக்க இனிமை பயப்பது மழலை யாகலின் “மழலைத் தீஞ் சொல்” என்றான் இங்ஙனமே “குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கண-மழலைச்சொற கேளா தவா” என மாதானுபங்கியும், “சொன்ன கலையின் றுறையனைத்தாந் தோய்க் தாது - மென்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்த - முன்னம், குறுகுதலைக், கிண்கிணிக்காற கோமக்கள் பால்வாய்ச் - சிறுகுதலை கேளாச் செவி” என நாவெண்பாவாரும், ஓதி யருளினர் மகப்பேற்றின் சிறப்பைப் படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ னெனனுமுடைப் பெருந்த செலவ ராயினு மிடைப்படக-குறுகுறு ஈடாகு சிறுகை நீட்டி - யிடநீடு தொட்டுக் கொளியுந் துழந்து-நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்தது-மயக்குறு மக்களை யில்லோ-பயக்குறா யிடலோகம் வாழு நாளை” எனப் புறநானூற்றினும், “உயாருடி நனியிற் றோன்ற லானமி லியாக்கை யாதன - மயாவறு கழிந்த கேளவித் தனமையால் வல்ல ராநல-பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறந் கோட லென்றும் - கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்” என வளையாபதியினும், உலகு நீர்க்கட லுமித்தபார் முழு வது மொருங்கே-வலகு தாடொழு மாசியல் வளனெலாம் பெறினு-மிருதி ராதியர் பெரும் பசுந் திருக்கைபெற நிழனு மைந்த ரினறியே வாழுவது வாழவுமற நன்றே” எனப் பிர மோத்தர காண்டத்தும், ஏனையவற்றும் இயம்பியவா னறிக

(அ)

இழுக்கு தேற்ற செஞ்சேற்றிற பெடைவண டெய்திச சேவன்முனம்
வழுக்கி வீழ்ந்து ஈனொய்தும் வண்டா மரையாள புணராமாப்
நெழுக்கக தனனி னிகரிலலா வரச ஹொற்றாந் தவநோக்கிப்
பழுத்த கனிவின டமுதுருக்கும் பாணமை போல விவையுரைப்பான்

(இ-ள்) பெடை வண்டு = பெண் வண்டானது, இழுக்கு தேறல் செம் சேற் தின் = ஈரக்குந் குணம் வாய்ந்த தேனூலாகிய செந்நிறச் சேற்றின்கண, சேவல் முனம் வழுக்கி வீழ்ந்து = ஆண வண்டின் முன்னர் வழுவி விழுந்து, ஈன் எய்தும் வண் தாமரை யாள் புணா மாபன் = வெட்டக் கடைந்த கிடமாயுள்ள வளவிப் செந்தாமரைப் பூவின் க ணிருக்குந் திருமகள் நாயனாகிய விட்டுணுமாத்ரி, ஒழுக்கம் தன்னில் நிகர் இல்லா ஆர சன உருமறும் தவம் நோக்கி = அறவொழுக்கத்தி லொப்பிலவாத் பிருது மன்னனை செய யுந் தவத்தை யறிந்து, எய்தி = (ஆவரஞ் முன்) தோன்றி, பழுத்த கனி விண்டு = முநிராத் பழம் வாய்விட்டு (வெடித்து) அழுது உருக்கும் பாணமை போல = அமிரதத்தைப் பொழி யுந் தனமை போல, இவை உரைப்பான் = இவற்றைக் கூறுவார்

(க)

பாற்றி ஹாடனவெங் கழுதுதொடா பரிதி வேலோய் பன்னெடுநா
ளாற்றாந் தவங்கண் டினமகிழ்ந்தே மழுதுங் கனியுந் தனிசுலவி
பூற்று மழலை மொழிச்சிறுவ ரிருவா தந்தே மெனவோதிக
கோற்றேன குதலைச் செழுங்கமலை கொழுநன மறைந்து சென்றனனல்.

(இ-ள்) பாற உடன வெங் கழுது தொடர் = பருந்தகளோடு வெவ்விய பேய் களுந் சூழ்ந்து திரிகின்ற, பரிதி வேலோய் = சூரியனைப் போன்ற வேலெந்திய மன்னனே, பல நெடு நாள் ஆற்று தவம் கண்டு = புறபல நாளாக நீ செய்யுந் தவத்தை யறிந்து, உளம் மகிழ்ந்தேம் = மன வுலகை யுற்றேம், அழுதும் கனியும் தனிசுலவி ஊற்றும் = தேவாமிர்த முந் (கற்பக) கனியு மொருங்கு சேர்ந்து துளித்தார்போல, மழலை மொழி சிறுவர் இரு வா தந்தேம் = குதலைச் சொற்களை வசனிகின்ற புத்திர ரிருவரை யளித்தேம், என ஓதி = என்று சொல்லி, கோல தேன் குதலை = கொடபுத் தேனை யொத்த (இனிய) மென் சொலலை யுடைய, செழு கமலை கொழுநன் மறைந்து சென்றனன் = செழுமை யாகிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்குந் திருமகனாகக் காந்து போயினர், இன ஆல் சாரியைகள்

மழையி னுதவுங் கொடைதடக்கைப் பிருது வென்னும வாள்வேந்த
னழகு முலையுஞ் சமக்கலா திருகு மிடையந் தாத்தானைக்
கழைமென் பசுநதோ ணலனுகாந்து தானன் சிகண்டி தமைக்கண்டா
னிழைவே யந்தாந் தானனவிடத் தான னெனுஞ்சேய தனைபினுள்.

(இ-ள்) மழையின் உதவும் கொடை தடக்கை = மேகத்தைப் போற் கொடுக்கு
கொடை வாய்ந்த பெருமை யாகிய கையினிடத்து, வாள் பிருது என்னும் வேந்தன் =
வாளேந்திய பிருது வென்னு மரசன், அழகு முலை சமக்கலாது = அழகிய தனபாரத்தைத்
தாங்கமாட்டாது, இடுகும் இடை அந்தாத்தானை = தேய்ந்த மருங்கின் யுடைய அந்தாத்
தாள் என்பவளது, கழை மென் பசுநதோ ணலன் றுகாந்து = மூங்கில்போன்ற மெல்லிய
பசுமையாகிய தோளின்பத்தை யாடாது, தானன் சிகண்டி தமை கண்டான் = அந்தாத்
தானன் சிகண்டி யென்னும் புத்திரர்களைப் பெற்றான், (அவருள்) இழைவேய அந்தாத்
தான் = ஆபரணங்களை யணிந்த அந்தாத் தானன் என்பவன், அவிர்த்தானன் என்று சேய
தனை என்றான் = அவிர்த்தானன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றவன்

பிருது : மன்னன் அந்தாத் தானன், வாதியென்னு மிருப்பின்கொப் பெற்றான் என
றும், அவருள் அந்தாத் தானன் சிகண்டி யென்னும் பெண்ணைச் சோகது அவிர்த்தான
னைப் பெற்றா னென்றும், வேறோர் புராணம் விளம்பா நிற்கும் முலையும்-உம, சாரியை.
என்பாள்—ஐ, உருபு மயக்கம் (கக)

ஒன்னா மகளிர் கலன்கழிப்ப வொளிறும் வடிவா னுறைகழிகும
பொன்னரத்தநதோ. சிகண்டியென்போன் பொருவிலசீலன் மனைப்பயந்தா
ன்னளே லிமய வரையடைந்து கங்கை யாற்றி னகனகரையின்
மின்னு கதிரோன் மண்டலத்தின் விருப்பி லீசன றுளபோற்ற.

(இ-ள்) ஒன்னர் மகளிர் கலன்கழிப்ப = பகைவாறு மனைவியா (தத்தம்) மன
கிலியத்தை நீக்குமபடி, ஒளிறும் வடிவா னுறை கழிகும = பிரகாசக்குற கூரிய வாளா
யுதத்தை யுறையினின்று மெடுத்தருவும், பொன் ஐர தடம் தோள் சிகண்டி என்போன் =
வீரலககுமி குழுகொளப் பெற்ற பெரிய புயங்களை யுடைய சிகண்டி யென்பவன், பொரு
இல் சீரிலை பயந்தான் = ஒப்பிலலாத் சீரிலன் என்பவனைப் பெற்றவன், அன்னேன் = அச்
சீரிலன், மின்னு கதிரோன் மண்டலத்தின் விருப்பில் = ஒளிருகின்ற சூரிய மண்டல பத்
தியை உடையும் இச்சையிலை, இமயம் வரை அடைந்து = இமய மலையைச் சாராது,
கங்கை உற்றின் அகன கரையின் = கங்கை நதியி னகன்ற நீரத்தின்க ணிருந்து, ஈசன
தாள் போற்ற = சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்க

ஒன்னர் = ஒன்றாதவர் மகளிர் அணிகளுட் சிறந்தது மங்கலவணிபாதலின் கலன்
என்பதற்கு மங்கலியம் என்றும் சீரிலன் = மல்லொழுக்கமுடையவன் இது முதலிரண்டு
குளகம் எல்லா விடுமபையினுங் கலன்கழி யிடமபை பெரிதாதலின் விதந்தன்ன அதனை
“மக்க ளிழந்த விடுமபையினு மனையா ளிழந்த விடுமபையினு - மிக்க விடுமபை யோவாத
விதவை யிடமபை யெனவினவித் - தக்க வதன லெனகழுத்திற ஸ்ரீ நீதந் தருளெனது-
தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னு மிலை கொலலும்” என்றா பிறரும்.)

பால வெண்ணீற் றொளிபழுத்த சுவேதாச் சுவனும் பாசுபதன்
சால வருமா தவம்புரியு மரசன் முன்னாத தானனு
மாலோ வீசன றுன்போற்றி வரம்பெற நன்னீன் டரம்பொருது
வேலோ யெனனத் துறப்பித்து விழுமா மறையு மொனறுதைத்தான.

(இ-ள்.) பாலம் வெள் நீறு ஒளி பழுத்த=நெற்றியினகண் வெள்ளிய திருநீற்றின் விளக்க மிகுத்த, சுவேதாச்சுவன் ஆம் பாசுபதன் = சுவேதாச்சுவ னென்னும் பாசுபத சமய முனி யொருவர், சால அரு மா தவம புரியும அரசன் முன்னா அணுகி=நெடுகளாக அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்கின்ற சசிலன் முன்னாச் சென்று, அரம பொருத வேலோய் = அரத்தால அராவப்பட்ட வேலெந்திய அரசனே, ஈணி = இவ்விடத்தில், மாலோன ஈசன் தாள் போற்றி=பெருமைபை யுடையராய சிவபெருமானது திருவடிகளை (யானும் முன்னா) வழிபட்டு, வரம் பெற்றனன் எனன் = (மேலாய) வரங்களைப் பெற்றனனென்று கூறி, துறப்பித்து=(உலகப் பற்றுக்களை)விடுவித்து, விழு மா ஒன்று மறை யும் உரைத்தான்=சிறந்த பெருமை யுடைத்தாய ஒரு மந்திரத்தையு முபதேசித்தனா

பாசுபதம் - அகச்சமய மாறனு ளொன்று அத னிலக்கணத்தைப் பின்னர் வரும் உத்தரகாண்டக்கண் செவ்வனே விளக்குதும் மாலோனீசன்-என்பதனைத் துவங்குவனாக் கொள்ளலுமாம் மறை = இரக்கியப் பொருளுடையது, மந்திரம் “நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த - மறைமொழி தானே மந்திர மெனப் ” என்றா ஆசிரியர் நோல் காப்பியனும் துறப்பித்தலாவது அகடபுறப் பற்றுக்களை வெறுப்பித்தல். (கங்)

அருமா மறையா லுளந்தெருளுந் தன்னோ னுக்குத் தவமபுரிந்தான மருடா கேள்வி யவிடத்தான் னெவபோ னுலக மகிழ்தாங்கப் பெரியோ ரேத்தும் பிராசினப் பருகிச் செனபோன தனைப்பயந்தான் நெருளா லவனுங் கடலுயிர்த்த தெரிவை முலையிற் றினைத்தனனா.

(இ-ள்) அனனோன்=சசிலன், அரு மா மறையால்=அரிய பெருமையை யுடைய மந்திரோபதேசத்தினால், உளம் தெருள் உற்று = மனத தெளிவடைந்து, ஆங்கு தவம் புரிந்தான் = அவ்விடத்திலே யிருந்து தவத்தைச் செய்தனன், மருள தீர கேள்வி அவிர்த தானன் என்போன் = மயக்க நீங்கிய கேள்வி யறிவுள்ள ஆவித்தான் னெனபவன், உலகம் மகிழ் தாங்க = உலகத்தாருக்கு களிபெருக, பெரியோ ஏத்தும் பிராசின பருகிச் செனபோன் தனை பயந்தான்=உயர்ந்தாராற் புகழ்ப்படும் பிராசின பருகிச்சு என்பவனைப் பெற்றனன், அவனும்=அப்பிராசின பருகிச் செனபவனும், தெருளால் = தெளிவுடனே, கடல் உயிர்த்த தெரிவை முலையில் தனைத்தனன்=முத்திரனாற் பெறப்பட்ட பெண்ணின் தனங்களிற் றேயந்தான்

உவிரத்தானன் அக்கினியினை குமரிபாள் திஷ்டனை யெனப்பனைச் சொல்கு பிராசின பருகிச்சைப் பெற்றன னெனக் முதல் சிறப்பி னிமித்தம் பிராசினபருகிச்சைக் கூறின னேனும், அவனுக்குத் துணைவராகச் சுகிரன், கபன், கிருட்டிணன், விசன், அசினன் என்னு மைவரையும் பெற்றா னென்றுயத்து உணாக் பிராசினுகிரங்களுள் தருப்பை களைப் பூமி பெருகணும் பரப்பி எககியங்களைச் செய்தமையாற் பிராசின பருகிச்சு என்ப. அவன் சமுத்திரன் பெற்ற மகளாகிய சாவன்னி யெனபவனை மணஞ் செய்தான் அது “தெனடினைக் கடலைப் புணர்ந்து சாவன்னி யெனாமுக் கணைச்சிறந்த தளித்தாள-விண்டவன் புகழ்ச்சோ தருபிரா சின பருகிச்சின் விரைப்புய மனைது” எனனுஞ் சைவ புராணக் கூற்றா னறிக் சுவாணை யென்று மிவட்குப் பெயருண்டு தினைத்தனன் எனனும் வினை முற்றினை யெச்ச மாககி வருஞ் செயபுளோடு முடித்தனுமாய். (கசு)

இமையோர பரவும் புகழ்ப்பிராசே தசராம பெயரி னொருபதினம் தமையாக் களித்தா னம்மைந்தா பதினம் தாமும் தவலருஞ்சீ ரமையா நடந்தோண மாரிடையை யனபின் வதுவை யாற்றிநுறங் குமுதச் செவ்வாயப் புத்தமுதங் கூட்டுண டமர ரெனகுகளித்தா.

(இ ள்) இமையோ பரவும் புகழ் பிரசேதசா ஆம் பெயரின் = தேவரானுந்
துதிக்கப் படுகின்ற கீர்த்தியைக் கொண்ட பிரசேதசா என்னும் பெயருடன், ஒரு பதின்
மா தமை ஆகவு அளித்தான் = பத்து மைந்தர்களை யட்பொழுது பெற்றான், அ மைந்தா
பதின்மா தாமும் = அந்தப் புத்திரர்கள் பதின்மரும், தவல் அரு சோ அமை ஆர தடம்
தோள் மாரிடைபை=கெட்டு லிலலாத சிறப்பினை யுடைய மூங்கில் போலும் பெரிய தோளி
னைக் கொண்ட மாரிடை என்பவளை, அன்பின் வதுவை ஆற்றி = அன்புடன் விவாகஞ்
செய்து, நறு குமுதம் செம் வாய புது அமுதம் = நறிய வாப்பற பூப்போன்ற சிவந்த
வாயினின் றாறும் புதிய அமிரத்ததை, கூட்டு உண்டு = சோத்துப் பருகி, அமரா என
களித்தாள்=தேவா போலப் போக வினப்புக கொண்டனா

பிராசீன பருகி- சென்பான சாவனனி யென்னும் பெண்ணைச் சோகது பிராசேத
சர் என்னும் பத்துப் புத்திரர்களைப் பெற்றான் பின்னர் அவர்களைப் பாடித் தமைந்தா
காள்! சிவபெருமானே நினைத்துத் தவருசெய்து பிரசைக்கே விருத்தி செய்யுங்க ளென்று
கூறப், பிதாவின் சொற்படி யவாகனும் பதினாயிரம் வருடஞ் சமுத்திர சலத்துண முழி
யருத்தவங் கிடந்து, சிவபெருமான றிருவருளைப் பெற்று வர, பிதா காரத் முனிவரின் உப
தேசத்தால் அரசு துறந்து சிவருளான கிடடையி லமர்ந்திருந்தான் அப்போது அரசனின்
மையால் மழை குறைந்து குழிகள் பயித்த தொழில் செய்யா ராயினர் அந்நூல் மரங்க
ளெல்லாம் விண்ணை வியர்ந்து கிளைத்துப் பூமியை மூடியிருந்ததைக் கண்ட பிரசேதசா
கள் கோபங் கொண்டு தங்கள் முகத்தி னினதும் வாயுண்டாயும் அகலியையடி முண்டாக்கி
அவைகளை யெல்லாம் முரிப்பித்து எரிப்பிரிகக், அகலிவிச் சவாலையால் நடத்தித் திர கணங்
கள் நலிவதை நோக்கிய சந்திரன் அவாகளைத் தடுத்தது, விருத்திகளுக்குக் முங்கடஞ்சுந் சந்தி
செய்கின்றே னென்று தான் வளர்த்து வந்த மாரிடைத் (மாரிடை) என்னும் கண்ணியை
மனைவியாக கொடுத்தா னென்க

மாரிடையின் சரித மாவது - கண்டு வென்னும் முனிவர் கோமதி நதிக்கரைவீத்
றவரு செய்ப, அதற் கிடையூறாக விந்திரன் பிரமீலோசை யென்னும் தேவமகனை யனுப்பி
னன் அரமபை யங்கனே சென்று முனிவனை மயக்கி, கொள்ளாயிரத் தேழியானைம
ஆறுமதியும் மூன்று தினமும் அவனுடன் போகப் புரிந்து கருப்ப முற்றனை இவள்
சூதறிந்த விருடியுறர் வெருண்டு துரத்தினாராகத் தேவலோக நோக்கி யோடுகின்றாள்
கருப்பங் கலங்கி மயங்குகா றேறும் வியாவையா பொழுக வலுறை மரங்க டரித்தன.
அவை வாயுவாற் சோக்கப்படடுச் சந்திரனால் ளளாகப்பட்டி மகவாயத் தோன்றின் அம்
மகவே மாரிடை யென்பபடுவள இவளை விருக்கங்களைச் சந்தி செய்யப் பொருடிக் ௪௦
திரன் கொடுப்ப மன்றல் செய்து கொண்டனா என்று புராணங் கூறிற்று (கரு)

களிக்கும் வேந்த ரொருபதினமாக் கலந்து கடவு ளருங்கறப்பி
றுளிக்குந் தேனாரா நறுங்குந்தற் றுவாவாயத் தீஞ்சொன மாரிடையாய்
களித்தா டககன றனைமகவா யென்னு மவனின் மிதித்ததெவன
மெளித்தனை மிரைத்தி யெனலோடுந் திருமா லெனை யுரைசெய்வான்.

(இ-ள) கடவுள் அரு கற்பின = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அரிய கற்போடு,
தேன துளிக்கும தார நறு கூந்தல் = தேன சிந்தும் பூமலை யணிந்த வாசனை யமைந்த
அளகதையும், துவர் வாய்=பவளம் போன்ற வாயினையும், தீம் சொல் மாரிடை=இனிய
சொற்களைப் முடைய மாரிடை யென்பவள், களிக்கும் வேந்தா ஒரு பதின்மர் கலந்து=
தருகக் முற்ற பிரசேதசர் என்னும் அரசர் பதின்மரையுஞ் சோகது, தக்கன் தனை மகவாய
அளித்தான் என்னும் = தக்க னெனடவனைப் புத்திரனாகப் பெற்றான் என்று சொல்லு
தலும், அவன் ஈண்டு உதித்தது எவன் = (பிரமா வகையிற் சோகதுள்ள) தக்கன் இவ

உட்தப பிறந்தது எயாடி, ஈண்டு தெளித்தது உரைத்தி எனலும் = இப்பொழுதே தெளிவு படுத்திச்சொல்லி யுள்ள வேண்டுமென்று (இந்திரனாதிவர்) வேண்டுதலும், திருமால் அந்னை உரை செய்வானே=கூரம் மூர்த்தி கூறுவா ராயினா.

பத்துப் புருடரைக் கலந்தானைக் கடவுளருங் கற்பின னெனக் கழறினமை சிறந்தனரோ வென்றி, சிறந்த தெனக் எனனை? விவாக காலத்து அக்கினி முதலிய சக்திகளால் அப்பதின்மரும் ஒரு மணவாளன டோன்று நியமிக்கப்பட, அவனும் ஆண்டக கொருவராச சோரது, அவ்வவரிடத்தும் ஒரு படித்தாய் நீங்காத அன்பு வைத்து இல லொழுக் கியன்ற ளாகலின் இங்ஙனமே ஐம்புலனகள் போல வைவரைபுக கொண்ட திரௌபதியையும் அருந்தி நிகர்த்த பெருங் கற்பான் என்று மாபாரதத்தும் பேசப் பட்ட தறிக தம்மிசை வயத்தாற சேறலினி டுரிமையிற் கூடலொப்பாகும். (க௯)

கடவுட் பொன்னங் குடுமிநெடுங் கயிலை வரையி னமராதொழ வுடலக கண்ண னொடுநகக னுவப்பி னெயதி முககண்ணை முடியின் வணங்க வவாக கியனற முகம னேடு மருள்புரிய விடைகொண டேகித தத்தமது பதியின் விரைவிற சென்றடைந்தா.

(இ-ள்) தக்கன=தக்கனொன்பவன், உடலம் கண்ணன் ஒடு=சீரத்திற் கண்களை யுடைய இரதிரனுடன், அமராதொழ = தேவர்கள் வணங்கி வர, கடவுள் பொன் அம் குடுமி நெடு கயிலை வரையின் = செய்வத தன்மை பொருந்திய பொன்மயமான அழகிய சிகரங்களை யுடைய நீண்ட வெள்ளி மலையி னிடத்து, உவப்பின் எயதி = மகிழ்வுடன் சென்று, முககண்ணை முடியின் வணங்க = திரிநேத்திர ராகிய சிவபெருமானைத் தந்தலை தாழ்த்திப் பணிய, அவர்க்கு இப்பனற முகமன ஒடு அருள் உம் புரிய = (பெருமான) அவ வவர்க்குத் சூருத உபசார மொழிகளுடன் நிருவருளையுஞ் செய்ய, விடை கொண்டு ஏகி= (அவரிடத்தி னின்று) ஆனந்தி பெற்று நீங்கி, தய தமது பதியின் விரைவின் சென்று அடைந்தா=தங்கள் தங்களுது நகரத்தில வேகத்துடன் டோய்ச் சேரத்தனர்.

இந்திரற்கு உடலத்தில் ஆயிரங் கண்கள் வந்தமை கௌதம விருடியின் மனைவி யாகிய அகலிகை மாதின் கற்பித்த காரணத்தால் எனக். அந்னை “நின்றவாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னேகி - யின்று சாமபலசெய் திடுகு வ னிறதிர னா - யொன்று வேட்டுவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி-நன்று மேவுக் வெனட பெருஞ் சாபநாட டுன்னால். திருத்தரு மந்திரஞ் செலியி னேறறு - வருத்திய சாபமுன் மருவி னாலென்ப-பொருத்திய பயனதாயட் புரையி னெல்லையோ - துருத்தருங் யோனிக ளொளிகண னாயினே” எனனும் பார்க்கவ புராணச் செய்யுள்களா லறிக (க௯)

காம னுடலம் நெருத்தொழிய நுதற்கண விழித்த காபாலி மாம னென்னு மதித்திலன்னு னுள்ள மாழகு மமையப்திற் தேமென கூந்த லுலகின்ற செலவி தாழை மனையெய்த்த தூமம் பிறக்கத் தனிநோக்கிச் சொல்லாச் சுடுசொற் பலசொன்னான்.

(இ-ள்) காமன ஆம் உடல் வெந்து ஒழிய = பன்மதனது அழகிய சீரம் நீரும் வெந்து அழிய, நுதல் கண விழித்த காபாலி=நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்த சிவன், மாமன எனவும் மதித்திலன் என்று = (தனது) மாமன என்றேனும் (என்னை)உபசரித்தா னல்ல னென்று, உள்ளம் மாழ்கும் அமையத்தில்=(தக்கன) மன வருத்தமுற் திருக்கும்போது, தேர மென கூந்தல் உலகு ஈன்ற செலவி=தேனமைந்த மெல்லிய அளகத்தினை யுடைய வுலகக்கண்டபெற்ற உமை யமமையா, தாழை மனை எய்து=தந்தையாகிய தக்கனது இல

லிற்கு வர, தாமம் பிறக்க தனி கோக்சி - (வாய கலாசென்னு பிவைகளிற்) கோயப
புக்க யுண்டாகத் தேவியை பெதிராகப் பார்த்து, சொல்லா சுடு சொல் பல சொன்னுன் =
சொல்லாதகாத கடுஞ்சொற்கள் பலவற்றைச் சொன்னான்

காபாலி=பிச்சா பாத்திரமாகக் கபாலத்தைக் கொண்டவன் சுடுசொல் - வினைத்
தொகை தக்கன் மகளாகப் பிறந்து நாக்ஷாயினி, சதி ஸாட் பெயர் பெற்ற அம்மையை
மணம் புணர்ந்தமை நோக்கி மாமன் என்றதாம் தக்கன் கயிலைக்குச் சென்ற போது சிவ
பெருமான் சாலடி மதியாமையால் மனவருத்தம் கொண்டு, அவரை யிகழ்ந்து ஓர் யாகஞ்
செய்யத் தொடங்கினான் அச்சுனை நாரதரா லறிந்த தேவிப்பாட்டுருமாண்டிம் விடை
பெற்று விருப்புடன் போகத் தக்கன் இகழ்ந்தான் எனக் கொள்க (கவு)

திங்கட் கண்ணி முழுமுதலை யிகழ்ந்த மாற்றநற் செவிப்பட்டு
மங்க ணீங்கி யுலங்கை வனனை யிமவான மகளாகிக்
கொங்கு விரிக்கும் பசுங்கொன்றை நறவூர் நிருப்பக குாரி தாயகங்
கங்கை வேணி யனிளமருங்கின மகிழ்வி னேடுங் கலந்தாளால்

(இ ள்) கண்ணி திங்கள் முழு முதலை=இளம் பிறைப் சந்திரனைத் தரித்த முழு
முதற் பொருளாகிய சிவபெருமானை, இகழ்ந்த மாற்றம் செவிட்டலும்=நிந்தித்த வார்த்தை
கள் (தமது) செவிகளிற பொருளுதரலும், உலகு என்ற உலகோ = உலகங்களைப் பெற்ற
தாயாகிய உமாதேவியார், அககண் நீங்கி=அவ்விடச் சிவனை மகன்று, இமவான் மகள்
ஆகி=இமய மலையரசன் புத்திரியாகி, கொங்கு விரிக்கும் பசு கொன்றை = வாசனையைப்
பரப்பும் டசிய கொன்றை மாலையின, நறவு உடறறு இருபட--தேனூற்றானது நிலை பெற,
குளிர தூங்கும் கங்கை வேணியான மருங்கின = குளிரை கொண்ட கங்கை நதியைத்
தரித்த சடாமுடிபை யுடைய சிவபெருமானது இடப் பாகத்தில, மகிழ்வின ஓடு கலந்
தனன்=உவகையுடன்சேர்ந்திருந்தனான் ஆல்-அசைநின் (கவு)

உலக மீன்ற பொலங்கொடியைத் தக்கன் முனிந்த ஷுரைகோள
வலகில சோதி யெம்பெருமான சிற்ற மெய்தி யவனிதனி
லிலகு மவுலி மானுடவேந் தாகிப் பிறங்க வெனச்சபித்தான
புலவு வேற்கண் மாரிடைபா லதனும் புதலவ னுயினான்.

(இ-ள்) அலகு இல சோதி எ ம பெருமான = அளவிடப்படாத ஒளிவடிவுள்ள
எமது கடவுளாகிய இறைவன், உலகம் என்ற பொலம் கொடியை=புலனறக்களைப் பெற்ற
பெற்றகொடி போன்ற தேவியை, தக்கன் முனிந்த உரை கோள = தக்கன் கோபித்துச்
சொல்லியவற்றைக் கேட்டு, சீற்றம் எய்தி=கோபமுற்று, அவனி தனில்=பூமியின்கண்,
மவுலி இலகு மானுடவேநது ஆகி பிறக்க=கிரீடம் விளங்கும் மானுட வரசனாகிப் பிறக்
கக் கடவன், என சபித்தான்=என்று சாபஞ் சொற்றனர், அத்தால் = அக்காரணத்தால்,
புலவு வேல் கண் மாரிடை பால்=நினைவாய்ந்த வேலாயுத்தை யொத்த விபிகையோடைய
மாரிடையினிடத்து, புதலவன் ஆயினான்=புத்திரனாகத் தோன்றினான்

சிவபெருமான் தக்கன் தமதுதேவியை யிகழ்ந்தமையைக் கேட்டு, மானுடவேநது
யைப் பிறக்கும்படி சாபஞ் சொற்றமையால் மாரிடைவயிறதில் மகனாகிப் பிறந்தான்
என்பதாம் “அலகில சோதிய னம்பலத்தாடுவான்” என்றா பெரியபுராணத்தும் ( )

சுரைந் தரசிற் கொருத்தியயிற் றுதித்த தக்க னிழைத்தவைகள்
பாரின் விளங்க வுரைத்தியெனப் பகரு மயிரா வதப்பாகல்

நேரு முதுநான் மறைவடித்த தெய்வ முனிவன கேட்டிடலும்
காரிற் கரிய திருமேனிக் கருணைக் கடலாண டிரைசெய்வான்.

(இ-ள்) பகரும் அயிராவதம் பாகன=சொல்லப்பட்ட ஐராவத யானையை வாகனமாகச் செலுத்து மிந்திரனும், நேரும் முது நான் மறை வடித்த தெய்வம் முனிவன்=ஆராயப்படுகின்ற பழைய நான்கு வேதங்களையும் தெளிவாக வறிந்த தெய்வத்தன்மையை யுடைய நாரத விரும்பும், ஈர் ஐந்து அரசின் கு ஒருத்தி வயிறு உதித்த தக்கன் = பத்து அரசர்களுக்கும் (மனைவியான) மாரிடை யென்னு மொருத்தியி னுதரத்தி னின்றும் தோன்றிய தக்கன், இழைத்தவைகளா = செய்தவைக ளெல்லாவற்றையும், பாரின விளங்க உரைத்தி என = பூமியினக் ணுள்ளாரும் அறியுமாறு புகலவேண்டு மென்று, கேட்டிடலும்=கேட்குதலும், காரின கரிய திருமேனி = மேகத்தினுக் கரிய அழகிய தேகத்தை யுடைய, கருணை கடல் ஆண்டு உரை செய்வான்=கருபைச் சமுத்திரமாகிய திருமால் அப்போது கூறுவாரா என்க.

இழைத்தவைகள் என்பதற்குள் விசுதி பலவற்றையு மறிதற்கு உரிமைப்பட நின்றது, “கள்ளொடு சிவனு மவவியற் பெயரே-கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே” என்ற சொல்லதிகாரச் சூத்திரத்தா னடையும ஒருத்தி யென்பது ஒருமை யென்னு மெண்ணினை யுணர்த்தும் ஒருவரென்னும் பொதுமையி னின்றும் நீங்கிய பெண்பாலுணர்த்துஞ் சொல் “ஒருமை யெண்ணின பொதுப்பிரி பாற்சொல் - லொருமைக் கல்ல தென்னு முறை நிலலாது” எனவும், “பெண்ணை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு - மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே” எனவும், தொல்காப்பியனும் ஏனைநூலாரும், விதித்தமையானும், மகேஉப் பெயர்கள் டகர தகராக விரட்டியும், இச்சப பெற்றும், இடைநிலை பெற்றும் இயலும் என உரையாசிரியர் உரைத்து நிறுத்தமையானும், பெறப் படும பார்-கடல் என்பன ஆகுபெயர்கள் செய்-துணைவினை. (உக)

தககளைச் சபித்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்—சுஃ.

பதினைந்தாவது

தக்கன் வேள்வியழித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமானை யிகழ்ந்து தக்கனும் செய்யப்பட்ட யாகத்தை வீரபத் திரக் கடவுள் தோன்றி யழித்த சரித்ததைக் கூறிய பகுதி யென்க. தக்கன்-தகஷன் என்னும் வடமொழித் திரிபு

அறுசீர்க் கழி நேடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

கனாபொரு கடலாக தானைக் காவலன் தக்க னென்போ
ஹரவுநீ ருலக மேழுந் தனதடிப் படுத்தி யொன்னா
தருகிறை யளப்ப விண்ணோர் தனித்தனி யேவல் கேட்ப
வரியணைப் புறத்து வைகி யாழியொன றுருட்டு நாளில்.

(இ-ள்) கனா பொரு கடல் அம் தானை காவலன் = கரையோடு மோதுகின்ற சமுத்திரம் போன்ற அழகிய சேனைகளை யுடைய அரசனாகிய, தக்கன் என்பவனான = தக்

கன் என்று சொல்லப்படுவோன, உரவு நீர் ஏழு உலகமும் = ஒலிகளினம் நீர்க் கடலாம் குழப்பப்பட சத்த லோகங்களையும், தனது அடி டடுத்தி = தனது ஆட்சிக் குட்படுத்தி, ஓன னார் தரு திறை அளபு = பகைபாசர்கள் கொடுத்தற்குரிய பகுதிப் பொருளை யளந்து கொடுக்கவும், விண்ணோர் தனி தனி ஏவல் கேட்பு = தேவர்கள் வெவ்வேறாயுள்ள பணிகளைக் கேட்டுச் செய்பவரும், அரி அனை புறத்தின் வையி = சிங்காசனத்தி னிடத்து வீற்றிருந்து, ஒன்று ஆழி உருடமே நாளில் = ஏகச சககிராதிபதித்துவஞ் செயதுவரும் காலத்தில

நாளில் என்பது வருஷச் செய்யுட்கணுள்ள தொடங்கினான் என்னுஞ் சொல்லின் முதனிலை கொண்டு முடியும். நீர் என்பது ஆகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்திறது. (க)

முன்னைய பவத்தி லீசன வைதமை யுளததின் முன்னி
யென்னையா னுடைய முககட் கடவுளை யினறி யோங்கும்
பின்னலவெண டிரைதாழ் கங்காத் துவாரத்திற் பெடபி னெய்தித்
துன்னரும் வேளவி மறறென னுற்றுவான் றொடங்கி னானே.

(இ-ள்) ஈசன = சிவபெருமான், முன்னைய பவத்தில் = முன்னர்ப் பிறவியில், வைதமை உளததில் முன்னி = நிந்தித்தமையைத் தனமனத்தி னினைத்து, எனனை ஆள் உடைய முக்கண் கடவுளை இன்றி = என்னை யடிமையாக வுடைய திரிநேத்திர ராகிய சிவ பெருமானை வெறுத்து, ஓங்கும் பின்னல் வெண் திரை தாழ் = உயர்ந்த வரிசையாகிய வெள்ளிய அலைகள் மறிசினற, பெடபின் கங்கா துவாரத்தின் எய்தி = விருப்புடனே கங்கை நதியின் முகத்துவாரத்தைச் சாரந்து, துன்ன அரு வேள்வி ஒன்று = செயதற்கரிய யாகமொன்றை, ஆற்றுவான் தொடங்கினான் = செய்யுட்படி யாரம்பித்தான்.

கங்காத் துவார மெனபது அரித்துவாரம் அதன வரலாற்றைப் பின்வரு மாவலி ழுவடி மண்ணித்த அத்தியாயத்தில் உள்-ம செய்யுளிற காண்க அரித்துவாரத்தின்க ணுள்ள கனகல மெனனு மிடத்தில் ஆயிரம் போசனை யகலமும நீளமுமுள்ள சாலை யொன்றியற்றிப் பரிமேத வேள்வி செயதனை என்க “அரிய மாதவ ரமாதகக் காத்துவா ரத்திற - றரையின் மிக்குயா கனகல மெனுந்தல மதனிற - புரவி மேத நன கியற்றுவா னெண்ணினன் புகுநான்” என வாயுசங்கிதையிற் கூறப்பட்டது. மறு - ஏ அசைகள். (உ)

குறுமுய லரத்த மேய்க்குங் கோசிகந தாழ்ந்த வல்கு
லிறுமருங் குமையாள பாக னினறியா னுற்றும் வேளவிக்
கறிதுயி லம, நத மாயோன முதலிய வமரா யாரு
முறுகென முடங்கல போகக யாவரு மொலலை யுற்றா.

(இ-ள்) குறு முயல் அரத்தம் ஏய்க்கும் = சிறிய முயலினது இரத்தத்தை நிகர்த்த, கோசிகம் தாழ்ந்த அல்குல் = செம்பட்டாடை கிடக்கும் நிதம்பத்தையும், இறு மருங்கு உமையாள் = தேய்க்க இடையினை யு முடைய உமையவளை, பாகன இன்றி = ஒரு பாகத்தி லுடைய சிவனை யில்லாமல், யான் ஆற்றும் வேள்விக் கு = நான் செய்யும் யாகத்திற்கு, அறிதுயில் அமாந்த மாயோன் முதலிய அமரா யாரும் = யோகநித்திரையை விருப்பிய திருமலை முதலாக சிந்த தேவர்கள் எல்லாரும், உறுக என = வரக்கடவர்க ளென்று, முடங்கல போகக = ஒலை யனுப்ப, யாவரும் ஒல்லை உறார் = எல்லாரும் விரைவாக வந்து சேர்ந்தனர்.

ஏயக்கும் என்பது ஒட்ட, ஒயீங்க, நிகர்ப்ப என்றும் போல உவமையும் பொருளு மொன்றென வுணர்வு தோன்ற நின்ற மெய்யுயம வுருபிடைச்சொல் முடங்கல்-ஓலைத்ரு முகம்) எனலும் பொருள் பரிதலை “ஏற்பயல் தோராககிம் மணனுடை முடங்கல் - பொற புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது” என்றவற்றில் அடியார் கீழ் நல்லார் உரைத் ததனுது மோக முயலிரத்த மறறையவற்றினுஞ் சாலச்சிவப்பாகலின் உவமை கூறினர்.

தாக்கணங் கமாந்த மாபிழ றணடுழாய் முகுந்தன வெள்ளைக்
கோக்களி றாரும் விண்ணோ கோணமுத லமரா நானுந்
நீக்குண வருத்தி யுண்ணு முனிவர ரியக்கா சித்த
ரேககற வெயத வீங்கு மிளமுலை யமரா மாதா.

(இ-ள்) தாக்கணங்கு அமர்ந்த மாபிண = (வந்தா யாவரெனின்) இலக்குமி வீற்றிருக்கும் மாபிண யுடைய, தன் துழாய் முகுந்தன = குளிர்ந்த துழாய் மாலை யணிந்த விட்டுணுவும், வெள்ளை கோ களிற்று னுரும=வெண்ணிறமுடைய ஐராவத மென னும் அரச யானையை வாகனமா நடாத்தும், விண்ணோர் கோண முதல் அமரா=தேவேந திரன்முதலிய தேவர்களும், நானும் தீக்கு உண அருத்தி உண்ணும் முனிவரர்=நாடோறும் அககினிக்குப் பலியூட்டிப் புகிக்கின்ற விருடி சிரோட்டாகளும், இயக்கா சித்தா = இயக்கா களஞ் சித்தாகளும், ஏக்கறவு எய்த வீங்கும் இள முலை அமரா மாதா = (கண்டா) மிக்க ஏக முண்டாகுமபடி பெருத்த விளமை தங்கிய தனக்கினை யுடைய தேவ மகளிரும் (சு)

குலவீரநான் மலரை வென்று குழைபொரு தலைக்கு மொணகட்
வெரிதழக கமலை வாணி பழமறை யினிது தொக்க
வைவயினிற் பாலவெண ணீறு கண்டுகை யணிந்து மிகு
தவமொரு வடிவுற மன்ன ததிசிமா முனிவன வந்தான.

(இ-ள்) குலவீரநான் மலரை வென்று = நீலோற்பலத்தின் அனறலாந்த புதிய புட்பதையும் வெற்றி கொண்டு, குழை பொருது அலைக்கும் ஒரு கண = குண்டலங்க ளோடு மோதி வருத்தா நிறகு மழகிய வீழிகளையும், துவா இதழ் கமலை வாணி=பவளம் போலும் அதரங்கலையு முடைய இலச்சுமியுஞ் சரசவதியும், பழ மறை=பழமை யாகிய வேதங்களும், இனிது தொக்க அவையினில் = உவகையோடு கூடியிருக்குஞ் சபையி னிடத்து, பால வெண நீறு கண்டுகை அணிந்து=பாலபோலும் வெண்ணிறமுடைய திரு நீறறியையும் உருத்திராகக் மாலையிளையும் தரித்து, மிக தவம் ஒரு வடிவு உற்று அனன்=மேலாய தவமே யொரு உருக்கொண்டு வந்தாற்போல, மா ததிசி முனிவன வந்தான = பெருமை பொருந்திய ததிசி முனிவர் வந்தனா

திருமான் முதல் வேத மீறாகக் கூடியிருந்த தக்கன் சபைக்கண் சிவசின்ன மணிந்த தவமொரு வடிவு கொண்டு வந்தாற்போலத் ததிசி முனிவர் வந்தனா என்பதாம் பதிவிர தைக்கு நீங்காக கலனபோலச் சிவனடியார்க்கு மிவை நீங்காக கலன்க ளென்க அது “பரமசிவ னமலன பதநர்க்குச் சினன - முருவுடலிற் கண்டியு நீறும்” எனனூற் சைவ சமயநேறித் திருச் செய்யுளாற போதரும் (டு)

தொள்ளைபூத் தலாந்த நெஞ்சிற் றக்கனீ கேட்டி தூய
வள்ளிலைக் கமல வீட்டி லந்தண னாதி யாரு
மெள்ளருந் தருக்க வீரா வியைந்திடு முயிர் கட் கெல்லா
முள்ளுரை சோதி தனை யிகழ்ந்ததென் னுரைத்தி யெனனா.

(இ-ள்) தொள்ளை ஸூத்த அலாந்த நெஞ்சின = வெளிற்றறிவே விரிந்த பரந்த மனத்தை யுடைய, தக்கன் நீ கேட்டி=தக்கனே நீ கேட்பாயாக, ஊய அள இலை கமலம் வீட்டில் அந்தன்ன ஆதி = சுத்தமாகிய நெருங்கிய இலைகளை யுடைய தாமரைப் பொருட்டாகிய வீட்டின்க ணிருக்கும் பிரமன் முதலாக, யாரும் என் ஒரு தருக்கள் ஈரு = எவரானு மிகமுதற்கரிய தாவரங்க ள்றுதியாக, இபைந்திமம் உயிரகட்கு எல்லாம்=பொருந்தியுள்ள ஆனம் வாக்கங்களுக் கெல்லாம், உள் உறை சோதி தன்னை இகழ்ந்தது எனும் அந்தரி யாயியாய் வியாபித திருக்கின்ற பரஞ்சோதி யாகிய சிறுபெருமானே நிரித்தது எனனை, உரைத்தி எனனா=சொல்வாயாக வென்று

தொள்ளை எனனும் திசைச்சொல் வெறுமைப் பொருள் பட நின்றது தொள்ளைக காது எனனும் வழக்கானு முணாக நெஞ்சிற்கு வெறுமை யாவது அறிய வேலாடுவன வற்றை யறியாமை இது முத லிரண்டு குளகம் “சோதி தன்னை யிகழ்ந்ததென” எனத் ததிசி முனிவர் வினவியமை அறிவுறுத்தற பயனாகைய வினா வாத்தலால் அவ னறிவு தான கண்டு மெய்யவற்குக் காட்டலி னடங்கும் அதனை “செப்பும் வினாவும் வழாஅலோமபல்” எனனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானதிக (சு)

தவத்துறை படிந்த நெஞ்சிற றதிசிமா முனிவன் சாற்ற
வ்வப்புடன் மறைகள் யாவு முருத்திர பாகம் தன்னை
நிவப்புடன் னுரைத்த நிலலை நீயவை கேட்டி யெனது
வவத்துறை போய நெஞ்சக் கக்களுங் கறைநதிட் டானே.

(இ-ள்) தவம் துறை படிந்த நெஞ்சின = தவவழியி னிலைபெற்ற மனத்தை யுடைய, மா ததிசி முனிவன் சாற்ற=பெருமைபையுடைய ததிசிமுனிவர் கேட்ப, ஆங்கு= அப்போது, அவம் துறை போய நெஞ்சம் தக்கன்=தீயவழியிற் புகக் கணத்தினை யுடைய தக்கனென்பான், மறைகள் யாவும் = (முனிவரே) வேதங்களெல்லாம், உருத்திர பாகம் தன்னை = உருத்திரனுக்கு அலிப்பாக முனரென்பதனை, உவப்பு உடன் நிவப்பு உற உரைத்தது இல்லை=விருப்புடனே யுயாவு பொருந்தச் சொல்ல வில்லை, நீ அவை கேட்டி எனனா=நீவிரே அவ வேதங்களைக் கேட்டீராக வென்று, அறைநதிட்டான்=சொன்னான்.

பழுதுணர் தக்க னாகுப பகாது நடுக்க மெய்தி
யிழுதைநீ மடமை நெஞ்சத் தியைந்தவா றிவைத்தி கொல்லே
மழவிடை யூதி யினறி மகமபுரிந் திடநீ தெனனத்
தொழுதகு மறைகள் யாவுஞ் சொல்லியாண டகன்ற மாதோ.

(இ-ள்) பழுது உணர் தக்கன் ஆங்கு பகர்தலும் = பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளுன்றறிந்த தக்கன் அவவாறு கூறுதலும், தொழு தகு மறைகள் யாவும்=வணங் கத்தருந்த வேதங்களெல்லாம், நடுக்கம் எய்தி=நடுக்க முறறு, இழுதை நீ=அறிவியியாய தக்கனே நீ, மடமை நெஞ்சத்து இயைந்த ஆறு இசைத்தி கொல்லோ = அறியாமை கொண்ட மனத்திற றேனறியப்பட. சொல்கின்றாயோ, மழ விடை ஊதி இனறி=இனமை பொருந்திய இடப்பவாகனராகிய சிவபெருமானே யல்லாமல், மகம் புரிந்திடல் தீது என்ன= வேள்வி செய்தல் கொடுமை யாகும் என்று, சொல்லி = இடித்துச் சொல்லி, ஆண்டு அகன்ற=அவ்விடத்தை விட்டுப் போயின

மாதோ வியப்பிடைச்சொல். வேதங்கள் சிவதூண்டத்தைச் சகிக்காமையால் நடுங்கிய வெகை இங்ஙனமே பிரமதேவன் அகங்கரித்த போதும் இருக்கு முதலிப் பானகு வேதங்களும், குழியையும் வெள்ளிப்பட்டுச் சிவபெருமானே பரமபதி யென்று சாட்சி கூறின, அன்று வருமாறு.

வதம் உரைத்தது

இருவர் மொழியுங் கேட்டிகழா விருக்கு வேத மாங்கெய்திப்
பருவ முகிலபோ னிறத்தோயும் பங்கே ருகமே லுறைவோயும்
விரியும் புவன மனைத்தினுக்குங் கடவு ளல்லீர் விரிகடலிற
கருகும் விடமுண் மெமயளித்த கருணைக் கடலே முதலாவான்.

யகூர் வேதம் இயம்பியது.

என்னு விருக்கு மறைபகர விரண்டாம வேத மாங்கெய்தி
யொன்னார் புரமூன் றெருங்கெரிய முறவல கோடும் மொருமுதலே
முன்னேன் முன்னே னெனமேறகோள் காட்டி. முதிர்தத முதகுகுறைவாற்
றனனுத் தமுமப முறையிட்டிக கனமபோ லதிர்தது சாற்றியதே.

சாமவேதந் சாற்றியது.

இறந்தும் பிறந்து மெவ்வயிரு மொழிபா துலவி யெஞ்சுநான்றும்
கறங்கு போலத் திரியவெவ வியறறறு கருணைக் கடலயாவன
சிறந்த வந்தச் சங்கரனே தேவ தேவ னெனபதல்லான
மறந்தும் பிறரை யெண்ணறக வெனது சாமம வழங்கியதே.

அநர் வணவேதம் அறைந்தது.

ஒனறய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா யுலக மனைத்துந் தானுதி
நின்றும் கவறிறி பொருந்தாத நீறு பூத்த செழுமபவளக்
குனற யனப ரிதயமலர்க் கோயி றேறு மினிதமரும
பொனறறு சடையோன முதலவனென னானகாம வேதம் புகன்றதுவே
குடிலை கூறியது

என்று கமலத் திறைகூறக குடிலை பெழுந்து லகைகோட்டி - நன்று சொன்ன
யெனவெள்ளி நாதன் டரையோ முபைந்நிதி - நன்று மாடோ லிருபு தலலாற ரேயம்
தும் தோயான் பரைகன்னி-குன்ற விலலி யெஞ்சுநான்றும் பிரம சாரியெனககுறிப்பாரா —
இயிலே நிவர்த்தா னெனவுரைத்தா யெனறும் தரும் மா தலினு-லமலனதனி னினிதுறைந்
தா னன்றிச் சுடலை யாடியெனக் - கமல யோனி யிகழந் துரைத்தாய் புவன முழுதுங்
கனறறிய நாள் - விமல ஹறையப புறங்காடே யனறி வேறே ரிடனுண்டோ. (அ)

மன்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த மலரயன் முதலி னோத
மெனபணிக் தீமத் தாடி யேறிவார் தைய மேறகும்
கொன்படு சூல வேற்கைக் கூத்தனுங் கருத்தன கொல்லோ
பொன்புனை யறுவை யாராத பூவைமே வியனை யல்லாஸ்.

(இ-ள்.) பொன் புனை அறவை ஊர்த்து=பொன்னுத் செய்த உடையை யணிந்த,
பூவை மேனியனை அல்லால்=காயாம்பூப் போனற வடிவிராகிய திருமாலையன்றி, மன
பெரு சிறப்பு வாய்ந்த = நிலைபெறற பெரிய சிறப்பினைக் கொண்ட, மலர் அயன முதலி
னோ தம் என்பு அணிந்து = தாடரை மலராசனனாகிய பிரமன முதலிய தேவாகளது
எனும்புகளைத் தரித்தது, ராமத்து ஆடி = சுடுகாட்டிற கூத்து ஆடி, ஏறு இவர்தது=இட
பத்தி லேறி, ஐயம் ஏற்கும்=பிச்சை யெடுத்துண்ணும், கொள டடு சூலம் வேல்கை கூத்
தனும்=அச்சத்தை விளைகுகும் சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினை யுடைய உருத்திரனும்,
கருத்தன கொல்லோ=கடவுளாவானே.

இம்மனங் கூறியவற்றிற் கெல்லாம் ததிசி முனிவிராங்கி யுறுநி பொருந்த அவரைத்த
வுத்தரங்களைக் கந்தபுராணத்திலே ததிதி யுத்தரப் படலம், கயமுக னுற்பத்திப்படல
முதலியவுடறிற் கண்டு டெளிக.

என்னவெந் தக்கன கூற விருந்தவ முனிவா தாமு
மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கு மணிநிற வண்ணன யாகரு
முனையோ நென்ன நெஞ்சின முதுகுறை வனைத்து நீங்கித்
துன்னிய மாயை யுள்ள மறைப்பமா ழாந்து சொன்னா.

(இ-ள்) என்ன வெம் தக்கன கூற = என்றிவ்வாறு கொடிய தக்கன சொல்லு
தலும், இரு தவம் முனிவர் தாமும=அகனை மிருந்த பெரிய தவத்தை யுடைய இருதயா
களும், நெஞ்சின் முதுகுறைவு அனைத்தும் நீங்கி=மனத்தின்கண்ணுள்ள பேரறி வெல்லா
மிறந்து, துன்னிய மாயை உள்ளம் மறைப்ப = நெருங்கிய மாயையானது மனவுணர்ச்
சியை மறைக்க, மாழாந்து = அந்நூல் மயக்க முறறு, மன உயிர் அனைத்து ம் காக்கும்
மணி நிறம் வண்ணன்=நிலை பெற்ற வயிர்களைல்லாவற்றையுங் காத்தருளுமா நீலரத்
தினம் போன்ற நிறவடிவின்ராகிய விடமினு ஸூத்தியே, யாக்கு ம் முனையோன
என்ன=எவாக்கும முத்தன்மையாய் பதிப்பொருளாவானென்று, சொன்னா=கூறினர் ( )

என்றலும் ததீசி நெஞ்சு மெரியெழுக கன்னு சிறிக்
ருன்றவிற கடவு டனனை யிகழ்ந்திடுங் குற்றம் தன்னுந்
பொன்றிவெந் நரகம் தன்னிற் புகுநதுநெஞ் சழிநி ரொனது,
துன்னிய முனிவ ருள்ளஞ் சோர்வுற முனிந்து வைதா .

(இ-ள்) எனறலும்=என்றிவ்வாறு (முனிவார்களும்) கூறுதலும், ததீசி = ததீசி
முனிவா, நெஞ்சம் எரி எழ கன்னு சீறி=மனத்தினினதும் அககினி யெழுமப்பக கோபித்
துப் புழுங்கி, குன்றம் வில கடவுள் தனனை = மேருமலை யாகிய விலலை யுடைய பரம
பொருளை, இகழ்ந்திடுங் குற்றம் தன்னுல = நிரித்தது அநிபாதகத்தினுல, பொன்றி=
(நீவிர் யாவரும்)அழிந்து, வெம் நரகம் தன்னில புகுந்து=கொடிய நரகங்களில விழந்து,
நெஞ்சு அழிநி எனனு=மனவருத்தமுறக் கடவீரென்று, துன்றிய முனிவா உள்ளம்=
வந்திருந்த முனிவாகனது மனங்கன, சோர்வு உற முனிந்து வைதான் = வாட்டமடையு
மாறு கோபித்துச் சபித்தனா

ததீசி முனிவர் கோபித்துத் தக்கனாகும் முனிவா தேவா முதலாயினோர்களு
கொடுத்த சாடங்களின விரிவாவது.—

அக்கனமே முனிவரன்றன் பெருஞ்சிற்றந் தனைநோக்கி யந்தோ வென்னு
லெக்குவரி மெக்கிரியு மெக்கடலு மெவவுலகும் யாவும் யாருந்
தக்க நெருவன பொருடடாற றளாந்திடுமோ வெனமுனிவு தனிர்த்து தற்கு
ழைக்கலொடு மவனெழுந்து சிறுவிதியின முகநோக்கி யொன்று சொலவான்.

சங்கரனை விலக்கி யின்று புரிசினற மகஞ்சிதைத் தக்க நினனே
டிக்குறையு மமரரொலா மழிவுறவின நேயெனனு விசைத்துப் பின்ன
ரங்கனறு மறையோர்தம் முகநோக்கி யந்தனரி லழிதாவான்
ருங்கன்குலத் தலைமைதனை யிழந்திட்டிர் கேண்மினென வரைக்க லுற்றான்.

பேசரிய மறைக் ளெலாம் பராபரன் யெனவணங்கிப் பெரிது போற்று
யீசனையு மன்பரையு நீற்றொடுகண் டிகையினையு மிகழந்து நீவிர்
காசினியின் மறையவரா யெந்நாளும் பிறந்திற்று கதியு றாது
பாசமத் விடைபட்டி மறையுரையா நெறியதனிற் பதிதி ரொனருள்.

என்று கந்தபுராணத்தி லுள்ள பட்டனவாம்,

(௧௧)

மெல்லிய வண்ணவைச் செம்பொன் மேருவோ டிணைத்து நோக்கும்
புலலறி யா ளா போலப் பூவைபோன மேனி யானை
யெல்லையில குணக்குண ருய விசனுக் கிணையென ரேறுதும்
கலவியின் மடமை நெஞ்சக் கடவுளா தமமைச் சீறி.

(இ ள்) மெல்லிய அணுவை செம் பொன் மேரு ஓடி இணைத்து = (அஃதறிந்த பிரமன், தேவர்களா) துட்பமாகிய அணுவொன்றைச் சிவந்த பொன்மயமாகிய மேருமலையுடன் ஒப்பிட்டு, நோக்கும் புலலறிவாளா போல = அறிவின சிற்றறிவினரையோடோ, பூவை போல மேனி யானை = காயாமபூப் போலும் வடிவுடைய மாயவனை, எலலை இல குணம் குன்று ஆய ராசனுக்கு = அளவைக் கடங்காத குணமலையாகிய சிவபெருமானுக்கு, இணை என்று ஓதும் = ஒப்பென்று மொழிந்த, கலவி இல மடமை நெஞ்சமக் கடவுளா தமமை சீறி = கலவியறிவில்லாத மூட மதியுடைய தேவர்களைக் கடிந்து (கஉ)

விழுமிய ரலலார் கேணமை வெந்துயாப் பிடுத்து மென்ன
வழிமதுக் கமழ்நடு செய்ய மரைமலாப் பொருட்டில் வாழும்
பழமறைக் கிழவ னீங்கப் பனியிரு விசும்பி னீங்கி
யுழையுறை தேவா யாருந் தனித்தனி யுள்ளுஞ் சோர்ந்தார.

(இ - ள்) வழி மது கமழும் = தேங்குகின்ற தேன கொண்டு வாசனை வீசும், செய்ய மரை மலா பொருட்டில் வாழும் = செந்தாமரைப் பூம்பொருட்டின்க ணிருக்கும், பழ மறை கிழவன் = பழமை யாகிய வேதங்களை யறிந்த பிரமதேவன், விழுமியா அல்லார கேண்மை = கீழோ நட்பு, வெம் துயா பிடுத்தும் என்ன = வெவ்வித துன்பத்துள் மூழ்கச் செய்யும் என்று, நீங்க = (அவ்விடத்தை விட்டு) போக, பனி இரு விசும்பின் நீங்கி = குளிராத பெரிய சுவாக்க லோகத்தி லிருந்து வந்து, உறை உறை தேவா யாரும = (தக கன்) அருகிருந்த தேவாக ளெல்லாரும், தனி தனி உள்ளம் சோர்ந்தார = தாந்தாரமே (ஆலோ சித்து) மனத்தளர்ச்சி யுற்றனா. (கங)

வருவன வெண்ணி வேதன போயது மனக்கொண் டிள்ளம்
வெருவர லீனறித் தககன வேள்வியை யியற்ற னோகவி
யருமறை வடித்த செஞ்சொற் றதீசிமா முனிவ னங்கட
கருமிடற் றெந்தை செம்பொற் கருவினை நினைபு மேல்வை.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமன், வருவன எண்ணி போயது மனம் கொண்டு = பின் ன் ட மலிப்பனவற்றை நினைத்துச் சென்றதை யறிந்தும், தககன உள்ளம் வருவரல இனறி = தக்கனாவன மனத்துப் பயப்பா டில்லாமல், வேள்வி இயற்றல் = யாகஞ் செய்வதை, அரு மறை வடித்த செம் சொல் = அரிய வேதங்களி னின்றும் தெளிவாக்கி யெடுத்த செவ விய சொற்களையுடைய, மா ததீசி முனிவன் = பெருமை வாய்ந்த ததீசி முனிவா, நோக்கி = பார்க்கு, ஆககன = அவ்விடத்து நின்று, கரு மிட்டு எந்தை = கரிய திருக்கண்டத்தினே யுடைய எம்பிதாவாகிய சிவபிரானது, செய் பொன கழல் இணை நினைக்கு ஏலவை = சிவந்த பொன்னுறையையுடைய வீரக் கழலை யணிந்த இரு திருவடிகளையும் தியானிக்குங் காலத்தில. (கசு)

முன்னைய பவத்து லெனனை யிகழநீ முனிந்த தக்கன
மன்னுமிப் பவத்து நினை யிகழ்ந்தரு மகஞ்செய கிளாறு
என்னவ னுற்று மெச்ச முதித்திட வேண்டு மென்ன
வென்னையா ளானை கூற விழைவனு மதனை நோந்தானா.

(இன்) என்னை ஆள் அண்டை = என்னை யந்நெய்க் கொண்ட மாநா வாகிய உமையன்யார் (எழுந்து இறைவரே!) என்னை முன்னாய் பவத்தில இகழ்=என்னை முற்பிறப்பிலே நிந்திக்க, (அதனால்) நீ=நீ வீர், முனிந்த தக்கன் = சாபங் கொடுத்த தக்க னெனாவன், மனனம் இ பவத்தும் நினை இகழ்நது=தோன்றிப் துறாப் பிறவியினும் னம்மை நிந்தித்து, அரு மகம் செய்கின்றான் = அரிப் பாகத்தை யிறந்து னின்றான், அன் னவன் ஆற்றும் எச்சம்=அவன் செய்யும் யாகத்தை, அநித்திட வேண்டும் எனன் கூற= அழிக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க, இறைவனும் அதனை நோர்நான் = தலைவ ராகிய சிவபெருமானும் அதனை ஒப்புக்கொண்டனர் (கரு)

ஆயிர மௌலி யண்ட முகட்டினை யளப்பச் செய்யி
ராயிரம் கமலப் பொற்றா ளகனில மளந்து செல்ல
வாயிரம் தடவதோ ளெட்டித் திகையு மளப்ப முவொ
ராயிரம் கண்க னாழி யறழ்கை பரப்பி மண்ட.

(இன்) ஆயிரம் மௌலி அண்டம் முகட்டின் அளபு = ஆயிரம் கீட்டங்களுந் அண்டத்தி னுச்சிபைத் தொட்டி நிரப்பும், செய கமலம் பொன இர ஆயிரம் தாள செந் தாமரை மலர் போன்ற அழகிய வீராயிரம் திருவடிகளும், அகனிலம் அளந்து செல்ல- பொரிய பூமியைத் தாண்டி யப்பற போகவும், தடம் ஆயிரம் தோள் = பெருந்த இரண டாயிரம் புயங்களும், எட்டி திக்கையும் அளபு = அட்ட திசைகளாயுங் கடந்து தோன்ற வும், மூ ஓர் ஆயிரம் கண்கள்=மூவாயிரம் விழிகள், னாழி அழல சிகை பரப்பி மண்ட= உகமுடிவிற றேனறும் அககிணிக் கொழுகதை விரித்து நிறைக்கவும்

இது முதன் மூன்று குளகம். வீரபத்திரக கடவுட்கு ஆயிரம் திரு முக மெனவே ராயிரத்தோள் எனல் அமைய மாகலின் “ஆயிரம் தடவதோள்” என்றும், அவர்க்கு முக மொன்றிற்கு மூன்று கண்க ளுளவாகலின் “மூவொராயிரம் கண்கள்” என்றும் கூறப்பட்டது. இஃது “இராயிரம் கொள் புயமெண் டிசை மெலாடு செநியவே” எனவும், “மூன்று கண்களாமுக மாயிரமு மேவி” எனவும் கந்தபுராணத்திலும் பேசப்பட்டது (கக)

பொழிகதிர் நேமி சங்கங் கப்பணம் புகையு மொள்வா
ளெழுவழல் கவிழ்க்குஞ் சூலங் தோமர மெறியும் வைவேன
மழுமுதற் படைகள் யாவுங் கரந்தொ ளும் வயங்கித் தோன்ற
முழுமதி வகிரந்தா லன்ன முளவெயிற் றெனினில் வீச.

(இன்) கரம் தொறும் = கைகடோறும், கதிர பொழி நேமி சங்கு கப்பணம் = ஒளிபைக் காலுசினற சக்கரமுஞ் சங்குந் கைவேலும், புகையம் ஓள வான் = புகைக் கின்ற ஒளி கொண்ட வானும், எழு=பரிகாயுதமும், அடல் கவிழ்க்கும் சூலம் = அக்கினி யைக் காலுசினற் சூலமும், தோமரம்=பெருஞ்சவளமும், எறியும் வை வேல்=வீசுகின்ற கூரிய வேலாயுதமும், மழு முதல் படைகள் யாவும்=கோடரி முதலிய ஆயுதகை ளெல்லாம், வயங்கி தோன்ற=விரகாச முறறுக காணப்பட்டும், முழு மதி வகிரந்தால் அன்ன=பூரண சந்திரனைப் பிளந்து வைத்தாற் போன்ற, முள் எயிறு ஒளி வில் வீச = மயி லிறகி னடி முருத்தை நிகர்த்த தந்தங்களி னொளியானது வில்லைப் போல விட்டெதிகவும், (கங)

புலன கோடிகளும் தீயக்கும் புராரிவெரு சிற்றத் தீயிற
கலைப்பி சூல வைவேற் காய்சின வீரன் றேனறித்
துவரிதழ்க் கனிவாய்த் திஞ்சொற் றேகையோ பங்கன் றாளி
னுவகையின வணங்கிச் சூழபோற் தினையன வுரைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) புவனம் கோடிகளும் தீயக்கும புராரி வெம் சீற்றம் தீயில் = உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் தகிகளினற சிவபெருமானது வெவவிய கோபாக்கினிக்க ணின்றும், கவை பரிவை குலம் வேல் காய் சினம் வீரன தோன்றி=கிளைபட்ட கூரிய குலாயுத்தால் (எதிர்த்தாரை) கொல்லும் கோபத்தை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுள் அவதரித்து, துவர் இதழ் = பவளம் போன்ற வுதடுகளையும், வாய் கனி தீம் சொல்=வாயி னின்று வருக கனிந்த தித்திப்பாகிய சொற்களையு முடைய, தோகை ஓர் பங்கன் தாளில்=மயிலபோன்ற உமா தேவியை யோர் பாகத்துடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில், உவகையின வணங்கி = மகிழ்வுடன் பணிந்து, சூழ போந்து = வலம் வந்து, இனையன உரைக்க லுற் றுன=இவற்றைச் சொல்லுவா ராயினர். (கஅ)

கலிநீலைத்துறை.

அண்ட கோடிகண் மிகக்குமலை யாழி யொருகைக்
கொண்டி மழறவை பொதிந்தகனல் கொட்பு நல்செயு
மண்டி காலதனை முறறுமவெளி முற்று மடைவே
யுண்டு மீளவு மளித்திடுவ னெகதை யுரையாய்.

(இ-ள்) எந்தை=எம்பிதாவே! கோடி அண்டங்கள்=அளவிலலாத அண்டங்களை யும், மிகக்கும அலை ஆழி = பொங்குகின்ற திரைகள் செறிந்த சமுத்திரங்களையும், ஒரு கை கொண்டி=ஒரு கையினு ளடக்கி, மழறவை பொதிந்த கனல் = அவற்றைத் தன்னு ளடக்கி யுள்ள அகினியையும், கொட்புறல் செய்யு மண்டி கால் = சுழலுதலைச் செய்யும் நெருங்கிய காற்றினையும், அதனை முற்றும் வெளி = அக்காற்றினைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆகா யத்தையும், மற்றும்=ஏனையவற்றையும், அடைவே உண்டு = ஒருசேர வாய்ப் பெயது, மீளவும் அளித்திடுவன் = பின்னரும் (அவற்றை) வெளிப் படுத்துவேன், உரையாய்= பணித்தருள்வாய்

எமது தந்தையே! அண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், அகினி, வாயு, ஆகாய முத லிய எல்லாவற்றையும் விழுங்குவேன், அவற்றைப் பின்னரும் வெளிப் படுத்துவேன். இவையிற்றுள யான செய்வதைப் பணித்தருள வேண்டும் என்று வீரபத்திரக் கடவுள் வேண்டினர் என்பதாம்.

இக்கருத்தைய “மால் யன்றனைப் பற்றிமுன் நந்திடோ மறவொக-கால னாவியை முடித்திடோ வசுரரைக் களைகோ-யேலை வானவா நம்மையுந் தழுகிடோ வேலை-ஞாலம் யாவையும் விழுங்குகோ வுலகெலா நடுககோ மனனு யிரத்தொகை துடைத்திடோ வரம பில வாசித-துன்னு மண்டங்க டகர்த்திடோ துமதுது மலாததான்-செனனி யிறகொடே யாவதொன நென்னினுஞ் செய்வ-னெனனை யிங்குரீர் லங்கிய தெப்பணிக் கென்றான்” எனக் கூத்தபுராணத்துநீ சொல்லப்பட்டது (கக)

என்று கூறலு நகைத்துலகம் யாவு மழியேய்
வெனறி வீரவுயா தககனழல் வேள்வி விரைவிற்
கொன்று போதுக வெனாவிடை கொடுப்ப வவனு
நன்று வீரமென நானொடு நடந்த னனரோ.

(இ-ள்) என்று கூறலுய்=எனறிவ்வாறு (வீரபத்திராக் கடவுள்) வேண்டுதலும், நகைத்து = (சிவபெருமான) புன்முறுவல் பூத்து, வெனறி வீர=வெற்றியைக் கொ ண்ட வீரனே! உலகம் யாவும் அழியேல் = உலகங்க ளெவற்றையும் அழியற்க, உயர் தக்கன அழல் வேளவி=அகங்கரித்த தக்கன் அகினி கொண்டு செய்யும் யாதத்தை, விரைவின

கொன்று போதுக என = கணப்பொழுதில் அழித்து வரக்கடவா யெனது, விடை கொடுப்ப = அறமதி செயய, அவதும் = வீரபத்திரக் கடவுளும், வீரம் என்று என = (எனது) ஆண்மை என்று நனநென்று, நான் ஒடு நடந்தனன = வெடகத்துடன் சென் நனர்.

அரோ-அசை தக்கனது யாகந்தை யழித்தல தம் வீரத்திற் கிலககலலாமையால் வீரத்தை யழித்து வெட்கமுற்றா என்றபடி. அழல வேளவி-மூன்றாவதனாகும் பயனும் உடன் ரொக்க தொகை (௨௦)

மாலை வெள்ளருவி தாழிமய வலலி கடித்திற்
கால னுஞ்சமரி னஞ்சவரு காளி யையுயிர்த்
தால முண்டெரி கவிழ்த்துமுடை நூறு மழலவாய்ச்
சூல நல்கவிடை கொண்டுகொழு தேகி னளரோ.

(இ - ள்) மாலை வெள் அருவி தாழ் இமயம் வலலி = ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய அருவி நீர் தூங்கு மிமயமலைக் கொடியாகிய பார்வதி தேவியா, கடிதல் = விரைவில், சமரின் காலனும் அஞ்ச வரு காளியை உயிர்தது = யுத்தத்தில் யமனும் பயமுறத் தக்க காளி தேவியைத் தோற்றவித்து, ஆலம் உண்டு எரி கவிழ்த்து = ஈடுசினைப் பருதி யக்கினையைக் கக்கி, முடை நூறும் அழல வாய சூலம் நலக = புலால் கமழும் வெவ்விய வாயினையுடைய சூலாயுதத்தை யளிக்க, தொழுது விடை கொண்டு ஏகினள் = வணங்கி யதாமதி பெற்றுச் சென்றனள்

அரோ அசை காளியைத் துணையாக விடுத்த தெற்றிற்கு? சிறுவிதி மகஞ் சிதைக்க வீரனா வியலாதோவெனின, அறநூறு ஆண்டுத் தேவர் முனிவரது தேவிமாரு முற் றுள்ள ராகலானும், அவரியாடையும வீரனும் தானையும வெகுள வியலபன ருக்கலானும் அவரை யடர்க்க விடுத்து விடுத்தார் எனக (௨௧)

எரிக விழ்க்குமயில் கபபண முசுண்டி யெறிவேல்
குருதி கக்குகதை கொண்டுகண நாதா தொடர
நரைவி டைக்கணவரு காளியொடு மேறி நகைகால்
பரிதி வேலுழுவன விண்ணவாகள பால னுனிகுண்.

(இ-ள்) நகை கால் பரிதி வேல் உழவன் = ஒளி கக்குஞ் சூரியனைப் போன்ற சூலா யுதத்தை யேகதிய போரில் வல்ல வீரபத்திரக் கடவுள், எரி கவிழ்க்கும் அயில் = அக்கினி யைக் காலும் வேலாயுதமும், கபபணம் முசுண்டி = இருடபுமுளரும் வளைதடியும், எறி வேல் = எறிகின்ற வேலாயுதமும், குருதி கக்கு கதை கொண்டு = இரத்தத்தைக் கொப் புளிக்கின்ற தண்டாயுதங்களைப் பரித்து, கணம் நாதர் தொடர = உருத்திர கணத்தலைவா கள சூழ்நதுவர, வரு காளி ஒடு = வந்த காளி தேவி யுடன், நரை விடை கண் ஏறி = வெள் ளிய இடப் வாகனத்தி லிவாந்து, விண்ணவாகள் பால அனுகிணை = தேவாகளிருக்கும் இடத்திற்குச் செலவா ராயினர். (௨௨.)

சேட்டி னாமபரிதி கோடிகதிர் சிந்தி யெனலா
மோட்டு மாமணி யணிகதிடு முகுந்தன் முதலோர
கூட்ட மெய்துமுயா சாலையிடை சென்று குறுகி
வாட்டி மற்குரிசி நக்கனுள மாழக நவிலவான.

(இ-ள்) வாள் திறல் குரிகில் = வாட போரில் வல்ல வீரபத்திரக் கடவுள், சேரி இளம்பரிதி கோடி கதிர் சிந்தி எனல ஆம் = உயர்வாயுள்ள இளஞ்சூரியன் கோடிகிரணங்களைக் கான்றதென்று சொல்வதற்கு லக்காகிய, மோடு மா மணி அணிந்திடும் முகுந்தன முதலோர் = பெருமையாகிய சிறந்த கௌத்துவ ரத்தினத்தைத் தரித்த திருமால் முதலாயினோர், கூட்டம் எய்தும் உயர் சாலை இடை சென்று குறுகி = கூட்டமாகச் சோந்திருந்த யாகசாலையி னிடத்துப் போய் (அவர்களைச்) சமீபித்து, தக்கன் உளம் மாழ்க நலில் வான் = தக்கனது மனம் வருந்தச் சொல்வார் (உரு)

எகதை பூசனை யிகழ்ந்துனது வெள்ளை யறிவி
னந்து மாமக நடத்துதிகொ லென்ன நகையா
வந்தின் மந்திர மறைந்ததிலை யென்று மறையோ
ருயந்தி டாதவழி தக்கனுரை யாடு பொழுதின.

(இ-ள்) உனது வெள்ளை அறிவின் = (தக்கனை) நினைது வெளிற்றணர்வினால், எகதை பூசனை இகழ்ந்து = எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பூசையை (செய்யாது) நிரதித்து, நந்து மா மகம் நடத்துதி கொல் என்ன = பெரிய பரிமேத யாகததைச் செய்கின்றனையோ வென்று கூற, தக்கன் = தக்கனுனவன், ஓர் மறை அந்தில் மந்திரம் அறைந்தது இலை என்றும் = வேதங்களின் இடத்துள்ள மந்திரஞ் சொல்ல வில்லை யென்று, உயந்திடாத வழி உரையாடு பொழுதின = பிழைக்கா வண்ணம் வார்த்தைகளைச் சொல்லும் போது.

அந்தில் என்பது “வருமே சேயிழை யந்தில்” என்றா போல இடப் பொருளில் வந்தது, “அந்திலாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்-ருயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப, என்னுந் தோல்காப்பிய விதியாற் கொள்க மறையோர் உயந்திடாதவழி எனப் பிரித்து, (அங்குள்ள) வேத வொழுக்கத்தவராய தேவா முனிவர்கள் உயபாத வண்ணம் என்றும் கொளப (உரு)

அடைவின் வேதமுதன மந்திர மனைத்து முதவுங்
குழிலை தக்கனை வெகுண்டரிமுன வந்து குறுகி
விடைவ லானொழிய நீகடவு ளோவி டைவலா
னிதம ருங்குதையு மங்கையுனை யனறி யெவரே.

(இ-ள்) அடைவின் வேதம் முதல் மந்திரம் அனைத்தும் உதவும் = முறையாக வேத முதலிய மந்திரங்க் கௌவந்தையுந் தோற்றவிக்ரும, குழிலை தக்கனை வெகுண்டு = பிரணவ மாளது தக்கனை முனிந்து தேசி, அரி முன் வந்து குறுகி = விட்டுணு மூத்திக்கு முன்னர்ச் சென்று சமீபித்து, (விண்மீலே) விடை வலான ஒழிப நீ கடவுளோ = இடப வாகனத்தை யுடைய சிவபிரானை யன்றி நீ பதிப்பொரு ளாவையோ, விடை வலான் = சிவ பெருமானது, இடம் மருங்கு உறையும் மகை = இடப்பாகத்தினக ணிருக்குஞ் சத்தி, உனை அனறி எவா = சினை யல்லாமல் வேறியாவா

தக்கன் சிவபெருமானுக்கே அவிப்பாக முரித்தென்று வேத முதலியற்றிற் கூறப் பட வில்லை பென்று சொல்ல, பிரணவம் தோன்றித் தக்கனை வெகுண்டு, அவனும் கடவு ளாகக் கொள்ளப்பட்ட திருமால் முன்னரித்து, விண்மீலே! நீ கடவு ளல்லையே பதிப் பொருளாய சிவபெருமான் சத்திகளுந் நீயு மொன்றனரே வெனந்து, விட்டுணு சிவசத்திகளுள் ஒன்றென்பதனை முன்னர்க் காட்டினம் (உரு)

என்று கூறுதலும் விண்ணவாகன யாரு மிகழா
நன்று நனநென விலாவிற நகைப்ப மிடல்கூ

வென்றி வீரனும விழிககடை சிவப்ப முனியா
வனறு சாலையழ லுண்டிட வளித்த னனரோ.

(இ-ள்) எனறு கூறுதலும=என்றிகுனனக் கூறுதலும், விண்ணவாகள் யாரும் இகழா=தேவர்க ளெல்லாரு மிகழந்து, நனறு நனறு என விலா இற நகைப்ப= நல்லது நல்லது எனறு விலாவெலுட்பு ஒடியுமாறு சிரிக்க, மிடல கூா வென்றி வீரனும= வலிமை மிகுத்த வெற்றிப்பாடுடைய வீரபத்திரகக்கடவுளும், விழி கடை சிவப்ப முனியா = கண்ணினகடை சிவப்புமக் கோபித்து, அனறு=அப்பொழுதே, சாலே ஆழல் உண்டிட அளித்தான்=யாகசாலையை யககினி யொகிருமபடி செய்தனர் (௨௬)

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இரும்பு குதட்டி விலாழியுமி நிவுளி வீககு மணியூபங்
கருந்தா தெனனக் கார்ப்பிருந்த கரத்தான முரிததோர குறும்பூதம்
பொருந்து மனிகள் பெயகுழிசி புடைத்தாங் குடைத்து முகத்தழற்கும
பருந்திற் படுத்த சயனமிசைப பருஉத்தா எதறா புடைத்ததே.

(இ-ள்) ஓர் குறு பூதம்=ஒரு குறிய பூதம், இரும்பு குதட்டி விலாழி உமிழ இவுளி வீககும=இருப்புக கடிவாளத்தைக் கறித்து வாயுறையைக் கசுக்கு குதிரை கட்டப்பட்ட, மணி யூபம்=அழகிய தப்பத்தை,கருந்தாது என்ன காயப்ப இருந்த கரத்தால முரித்து=இரும்பென்று சொல்லுமபடி தழும் பேறிப கையிலை ஒடித்து, பொருந்தும் அவிகள் பெய் குழிசி புடைத்து உடைத்து=சோககப்பட்ட அவிகள் பெயத் குடங்களை யடித்துடைத்து, மு தழிற்கும் பருந்தின படுத்த சயனம் மிசை = மூவகை யககினிகளுக்கும் (அவியூட்டிமாறு) பருந்துப் பறவை போலச் செய்யப்பட்ட பாயலினிது, பருஉதாள் அதனால் புடைத்தது=பருத்த காலா லுதைத்தது (௨௭)

உரறு சீற்றம் தெரிஞ்சுக குறுததாட் பூத முமிழகனற்கட்
டிருரு சினத்த பேயககணங்கள் செருவேற் தெதிராது திசையளக்கு
மிருதோள் கொட்ட மகமாற்று முனிவாப பற்றி பெறிதிரைய
விரிநீரக கங்கை யிடையமிழத்தி விளையாட டயாந்து துள்ளுமால்.

(இ ள்) உரறு சீற்றத்து=மிக்க கோபத்தையும், எரி குஞ்சி=அககினி போன்ற குமியினையும், குறு தாள் பூதம்=குறிய காலகையு முடைய பூதங்களும், கனல் உமிழ கண் திருகு சினத்த பேய கணங்கள்=அககினியைக் காலுகின்ற கணகளையும் மாறுபட்ட கோபத்தையு முடைய பேயககணங்களும்,செரு ஏறுபெதிராது=யுத்தஞ் செய் தெதிராது, திசை அளக்கும் இரு தோள் கொட்டி=திக்குகளை யெட்டிகின்ற (தத்தமது)இருபுயங்களை யுந் தட்டி, மகம் ஆற்றும் முனிவா பற்றி = யாகத்தைச் செய்யும் இருபுகளைப் பிடித்து, எறி திரைய விரி நீர கங்கை இடை அமிழத்தி=மோதுகின்ற அலைகளை யுடைய பரந்த நீர் கொண்ட கங்கையாற்றி னிடத்து ஆழத்தி, விளையாட்டு அபாந்து துள்ளும் = விளையாட லைச் செய்து துள்ளா நிற்கும்.

ஆல்-அசை எமககெமக் கெனறு முந்துவதிற் பூதங்களுக்குப் பேய்க்கும் யுத்தம் விளைந்தெனக் கொள்க. குறுததாள்-வலிந்து நின்றது. (௨௮)

கடவுட் சாலே தனிஸமரா களிப்பக குணிகு மாமகளி
ரு-லுறு கூற்றுங் கணபுதைப்ப வொறுக்குங் கணங்கள் வரவெருவி

வடிவே நெடுங்கண் புதைப்பவவை குடங்கைக் கடங்கா வாற்றினும்
படர்கூர் துள்ள நடுங்கவயி தறுக்கி மயிலிற் பதைபதைப்பாரா.

(இ ள்) கடவுள் சாலை தனிலு=தெய்வத்தனமை பொருந்திய யாகசாலையினிடத்து,
அமரர் களிப்ப குணிக்கும் அரமகளிரா = தேவர்கள் மகிழ்வடைய நடனஞ் செய்யுந் தேவப
பெண்கள், உடலும் கூற்றும் கண புதைப்ப ஒதுக்கும்=வருத்தினற யமனும் (பயந்து)
கண்களை மூடிமபடி தண்டஞ் செய்யுந், கணங்கள் வர வெருவி = கணங்கள் வருதலைக்
(கண்டு) பயந்து, வடிவேல நெடு கண புதைப்ப = கூரிய வேலாயுதத்தைப் போன்ற
(தமது) நெடிய விழிகளை மூட, அவை குடங்கைக்கு அடங்கா ஆற்றிலை=அவைகள் உள்
ளங்கைகளுக்கு அடங்காத தனமையிலை, உள்ளம் படர் கூந்து நடுங்கு=மனத்திற் றுளப
மதிக்கித்து நடுக்கம் கொள்ள, வயிறு அதுகி = வயிற்றைப் பிசைந்து, மயிலிற் பதை
பதைப்பார்=மயிலைப்போலத் துடிதுடித்து வருகுவார்கள். (உக)

அஞ்சி லோதி சுவலபிறழ வம்மென் சிலம்பு கிடந்தலற
வஞ்சி மருங்குல போயொளிப்ப வளாமென முலைமே லுத்தரியம்
பஞ்சி யூட்டு பதம்பிணிப்பப் படாதற கரிதென் றிடைவீழ்நது
நஞ்சு மமிழ்துங் கலந்தனன நகுவே நெடுங்கண பணித்தயாவார்.

(இ-ள்) அம் சில ஓதி சுவல் பிறழ=அழகிய சில் வட்ட மொத்த கூந்தல் பிடரிற்
றாங்கவும், அம் மென சிலம்பு கிடந்து அலற = சிறந்த மிருதுவாகிய சிலம்புகள நின
றெலிக்கவும், வஞ்சி மருங்குல போய ஒளிப்ப=கொடிபோன்ற இடை யிலலாது மறைய
வும், வளர் மெல் முலைமேல் உத்தரியம் = வளநாத மிருதுவாய தனங்களின மீதனியப்
பட்ட உத்தரியமானது, பஞ்சி ஊட்டு பதம் பிணிப்ப=செய்யுந் குட்டிய காலகளைக் கட்ட
வும், படாதறகு அரிது என்று இடை வீழ்ந்து=போதற கியலாதென்று அவவிடத்திலேயே
விழுந்து,நஞ்சும் அமிழ்தும் கலந்து அன்ன=விடத்தைப் பிணித்ததையுங் கலந்தாற்போல,
நகு வேல நெடு கண பணித்து அயாவார்=ஒளிக்கின்ற வேலாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட
கண்களினின்றும் நீர் சொரிந்து சோவாரா

கண்களுக்கு நஞ்சு மமிர்தமும் கலந்த குணமாவது - நோக்கினரை விடம்போல
மயக்கி வருத்தலும், அமிர்தம் போலப் போகும் விளைத்தற குறியா லவை தீர்த்தலுமாம்
அதனை “அணியு மமிழ்துமென னுவியு மாயவன நிலலைச் சிந்தா - மணியும் பராரதி
யாமரை யோனடி வாழத்தலரிற்-பிணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழமின்னுட-பணி
யும் புரைமருந் கும்பெருந் தோளி படைக்கண்களே ” என்னுந் தீநூக் கோவையார்க்
குறிப்பறிதற றுறையிற் கூறி யருளப் பட்டதறந் கொண் ணேர்க (உ௦)

பாழி நெடுந்தோட் காளியெதிரா படர வெருவிக்க கடைகாண்பா
ஊழி யூழி யளந்திடினு முல்வாத தடககட புலோமசையு
மாழை பொருங்கட டிருமகனும் வயவார் வயிரப் பையோனை
யாழித தடககைத் துளவோனை யலமந் தோடித் தழீஇக்கொண்டார்.

(இ-ள்) பாழி நெடு தோள் காளி = பருத்த நீண்ட புயங்களை யுடைய காளிதேவி,
எதிர் படர்=எதிர்த்து வர, கடை காண்பான்=எல்லையைக் காணும்படி, ஊழி ஊழி அளந்
திடினும் உலவா தடம் கண புலோமசையும்=பல ஊழிக் காலக்கடோறு மளவை செய்யி
னும் அறியப்படாத கடிதடப் பரப்பினை யுடைய இன்றிராணியும், மாழை பொரு கண திரு
மகனும் = பாம்பினின் வுடுப் பொருகின்ற விழிகளை யுடைய இலக்குமியும், வெருவி-

(கண்) பயந்து, வயம் வான் வைரம் படையோனை=வெற்றி பொருந்திய வாளா யுத்தையுடைய குலியாபுத்தையுடைய மேந்திய இந்நிராணியும், அழி தடம் கை துளையோனை=சக்கரம் தாங்கியபெரிய கையினையுடைய விண்ணைவையும், அலமகது ஓடி தழீஇ கொண்டார் = சமுன் றோடிச் சென்று சேர்த்துப் பிடித்தனர்.

காளி யெதிரில் வந்ததைக் கண்ட இந்நிராணியும் இலக்குமியும் பயந்து ஓடிச் சென்று, தக்கடங்கள் நாயகரைச் சோததுப் பிடித்தாரா எனபதாம். “அல்லுறோள் கண்ணென மூவுழிப் பெருகி” என்ற ராகலின, தக்ககண் என்பதற்குக் கடிதடப் பார்ப்பென்றும் விழி யெனக் கோடல் அத்துணைச் சிறப்பன்று இவ்வெனமே ஆசிரியன் “செங்கரமவருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்ய பொற்றடடோ - வங்கர வலகு லதன்ன வுரைகி னுடவ ரவாவின் தளவே.” என்று நடைதந்தும் நவீனமுள்ள (நக)

தண்ணை கமலத் திருமலத் தடங்கட் செவ்வாய்ப் புலோமசையு நண்ணுந் துயரத் தனைநோக்கி நகையாச் சின்னி யிதழதுகுகி கண்ணின வடவைக் கனலொழுகக் கண்ணு கடைவாய்ப் புகைதவழ வண்ண லைரா வதப்பாக நமரா தொடர வமரேற்றாள்.

(இ ள்) தன் அம் கமலம் திருவும் = குளிர்த் அழகிய செந்தாமரைப் பூவின் கணிருக்கும் இலக்குமியும், மலா தடம் கண் செம் வாய் புலோமசையும் = (சுவனை) மலர் போலும் நீண்ட விழிகளையுடைய வெந்த வாயினையு முடைய இந்நிராணியும், நண்ணுந் துயரத் தனை நோக்கி=அடையுக் துன்பங்களைப் பார்த்து, நகையா சின்னி இதழ் அதுக்கி=சிரித்துக் கோபித்து உதிகளைக் கடித்து, கண்ணின் வடவை கனல் ஒழுக கண்ணு=விழிகளின் வினது வடவா முகாக்கினி சிறந்த வுகுகிரம் கொண்டு, கடை வாய் புகை தவழ=கடைவாயின் வினதும் புகை தோன்ற, அண்ணல் ஐராவதம் பாகன் = பெருமையிற் சிறந்த ஐராவத யானை வாகனனாகிய இந்நிரன், அமரா தொடர அமா ஏற்றாள் = தேவர்கள் சூழ்ந்து வா யுத்தத்திற் கெதிர்த்தான் (நஉ)

செருவேட் பிறங்காப் பகடுகைக்குத் தறுகண் மறலி தீங்கடவுள் வெருவாத் தானைத் திறலவருண் னுலவை வேந்த னீசான் னிருதி யுயாபுட் பகடவு நிதிககோன் முதல புத்தேளிர் குருதி கவிடுக்கு முதலவேற் கூற்றின் கூற்றத் தெதிசென்றார்.

(இ ள்) செரு வேட்டு உறங்கா= யுத்தத்திற்கு அவாவிக் கண்படை கொள்ளாத, பகடு உகைக்கும் தறுகண் மறலி=எருமைக் கடாவை வாகனமாச் செலுத்தும் அஞ்சாமை யுள்ள யாறும், தீங்கடவுள்=அக்கினி தேவனும், வெருவா தானை திறல வருணன் = பயப் படாத சேனைகளை யுடைய வலிய வருணனும், உலவை வேந்தன் = வாயுதேவனும், ஈசா னன்=சான் குத்திரனும், இருதி=நிருதியும், உயா புடபகம் நடவும் நிதி கோன்=மேன் மையாகிய புட்பக விமானத்தை யுருக குபேரனும், முதல புத்தேளிர் = முதலாய் தேவர் களும், குருதி கவிழ்க்கும் முத தலை வேல்=இரத்தத்தைக் கக்கும் மூன்று தலைகள் வாய்ந்த சூலாயுத்தை யேந்திய, கூற்றின் கூற்றத்து எதிர் சென்றாள் = யானைக்கு மியமனான வீர பத்திர மூர்த்தியை எதிர்த்து வந்தனா (நக)

கலிநீலத்துறை.

மண்டு வெஞ்சும ருடற்றவெதிர் வந்த னிராகொலோ கொண்ட லூர்திமுதல் விண்ணவாக் கொன்று குறுகி யண்ட கோளகை வெடிப்பவய லண்ட முழுதும விண்டு மோழைப் பவீனகை யாடி வெகுளா.

(இ-ள்) வீரன்=வீரபத்திரக்கடவுள் (அவர்களை நோக்கி) கொண்டல் உண்டி முதல் விண்ணவர்கள்=மேகவாகன ஓகிய இந்திரன முதலிய தேவர்களே, மண்டு வெம் சமர் உடற்ற = நெருங்குக கொடிய போரினைச் செய்ய, எதிர் வந்தனார் ஓ = எதிர்த்து வந்திருக்கலோ, என்று குறுகி = என்று (அவர்க்கு) சமீபித்துப் போய், அண்டம் கோளகை வெடிப்ப=அண்டச் சுவரானது பிளக்கவும், அயல் அண்டம் முழுதும்=(அதற்கு) அப்பா உள்ள அண்டங்க ளனைத்தும், விண்டு மோழை பட=பிளவு பட்டு வெடிப்புறவும், நகை ஆடி வெகுளா=வீர நகை செய்து கோப முற்று.

விண்ணவர்கள் - அண்மை விளி கொல் - அசை நிலை எள்ளல், இளமை, பேதமை, மடன் எனனு நால வகைப்பட்ட நகையுள் ஈண்டு வீரபத்திரக் கடவுட்குத் தோன்றியது, “நகுதக் கனரே நாடுமிகக் கூறுநர்” என்றா போல வந்த வீரத் தெழுந்த வெகுளி நகையாகியுள்ள என்கையாம், (ந-ச)

கள்ளு லாநறிய கம்பக நகாக்கி றைவனை
யள்ளி மணணிடை களிற்றொடு மரைத்த தொருகை
பிள்ளை வெண்பிறை யெயிற்ற பிலவாய் மறலியை
புள்ள மெனபுதசை நைந்திட நெரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை = (வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரமானது, கள் உலாம் கறிய கம்பகம் நகாக்கு இறைவனை = தேன் விளகும் வாசனை பொருந்திய கம்பக தருவுள்ள சவாக்காதிபனாகிய இந்திரனை, அள்ளி=வாரி யெடுத்தது, மண இடை களிறு ஒடும் அரைத்தது=பூமியி னிடத்து ஐராவத யானையோடும் தேய்த்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, வெண் பிள்ளை பிறை எயிறற = வெள்ளிய இளம பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற பறகளையும், பிலம் வாய் மறலியை=குழிந்த வாயினையு முடைய யமனை, உள்ளம் என்புதசை நைந்திட=நெஞ்சம் எதுப்புகளுந் தசையும் நசியும்படி, நெரித்தது = நெரித்தலைச் செய்யா நின்றது

மண்ணிடைக் களிறு எனபது சந்தனோக்கி யியல்பு கையரைத்தது எனக் கூறியது, வார் எறியும் என்றா போலக் கருவியைத் தானே செய்வதாக கூறிய கருவிக் கருந்தாவாம். மறவைக்கு மிலக்கண மிதுவே, (ந-டு)

ஆர முற்கடவு ணைக்கலோ யகழ்ந்த தொருகை
காரி நறத்திரு திககடவுள் கைகள் விழிதோ
ளீருளை மூளைகுடா சிந்திட வெறிந்த தொருகை
வாரி திக்கிறையை வாரியின மடுத்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=(வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரம், ஆர் அழல் கடவுள்=அரிய வக்கினி தேவனது, நாகனை அகழ்ந்தது = நாககளைப் பிடுக்கிற்று, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரம், கார் நிறத்த நிறுதி கடவுள்=கருடையாகிய நிறத்தினை யுடைய நிறுதியினது, கைகள் விழி தோள்=கைகளுவ கண்களும் புப்பங்களும், ஈருள் மூளை குடர் சந்திட எறிந்தது=ஈரலும் மூளையுட குடலுஞ் சிதறுமபடி வீசிறது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், வாரி திககு இறையை=சமுத்திரராசனாகிய வருணனை, வாரியில் மடுத்தது=சமுத்திரத்தில் எறிந்தது.

வீரபத்திரக் கடவுளது ஒரு திருக்கரம் அக்கினியின் நாக்களைப் பிடுகிற்று, ஒன்று நிறுதியின கை முதலிய உறுப்புக்கள் சிதறும்படி யெறிந்தது. ஒன்று வருணனைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்தது எனபதாம் குடல் எனபது குடர் எனப போலியாயிற்று.

அக்கினி தேவனுக்கு நா ஏழாகவின “அழமகடவு னுக்களை” என்று கூறப்பட்டது. அவையாவன.—காளி, கராளி, மஞ்ஞைவ, சுலோகிதை, சுதாமபர வருணை, புவின கினி, விசுவரூபி யென்பனவாம் அவியைத் தனகட் பெய்யின அவற்றை யெல்லாஞ் சிவத துக்கு ஆக்குதல் அக்கினிக்கு நியதமாகவும், அதனைச் செய்பாது அவற்றை வீருமபித் தன னுவாற் றுணை சுவைத்துண்ட பா தகத்திற்காக நாக்கள சேதிககப்பட்டன.

அதனை “கறுத்திடு மிடறுடைக கடவுட டேவன் - மறுத்தவ னஸகிய வரம்பி லுண்டியும் - வெறுத்திலை யுண்டியா லென்று வீரனு - மறுத்தன னெழுதிற் தழுவி னாக களே.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (உ. ௩)

மண்ட மாககலை யுகைத்தெகிா வளிககி மைவனை
யண்ட கோளகை முகட்டினி லடித்த தொருகை
கண்டெ றித்ததுயிர சிதைத்திட நிதிகக டவுளைச
செண்ட டித்தன வெறித்தெகிா திரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கர மானது, மனை அமா கலை உகைத்துச்செருற கும் போர்த் தொழிலில் வல்ல கலைமானை வாகனமாசு செலுத்தி, எகிா வளிக்கு நுறை வனை = எதிர்த்துவாத வாபுராசனை, அண்டம கோளகை முகட்டினில் = அண்டச்சுவரி னுச்சியில், அடித்தது=எறித்தடித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, கண தெறித்து உயிர் சிதைத்திட=விழிகள் பிதுங்கிப் பிராணன் அழியுட்டடி, நிதி கடவுளை=இருநிதிக்குந் தலைவனாகிய குபேரனை, செண்டு அடித்து அன எறிநது = சென்ட்டடித்து விளையாடுவது போலத் தாக்கி வெறிநது, எதிர் திரித்தது=எதிராகச் சுழற்றி கின்றது

கலை பென்னும் விலங்கி னுண்பாறபெபா, முசுவிறகு வருதல் சிறு வரவிறறக லானும், “கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே” என ஆசிரியா தொல்காப்பியனுந் விதந் தாங்கு மாணேற்றங்கு வருதல் பெரு வரவின வாகலானும், வாயுதேவறகு வாகன மது வாகல னுத் துணி பாகலானும மாணே நெனறும். இரு நிதி-சககிதி, பதுமரிதி ( )

பாயொ எரிப்பகன விழித்துணை பறித்த தொருகை
யாய்க் திராத்தொகை பரப்பரிய மாவி னிருதோள
சேய வெவருருதி சிந்திட வொடித்த தொருகை
காய்க் திராககடவுள் பற்றுகை கடிந்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், பாய் ஒளி பகன துணை விழி=பரந்த ஒளியை யுடைய பகன என்னுந் சூரியனது இரு கண்களையும், பறித்தது= பிடுகிறதும், ஒரு கை= ஒரு திருக்கரம், ஆய் கதிர் தொகை பரப்பு அரியமாவின் = துண்ணிய கிரணத் தொகுதி யை விரிக்கும் அரியமா வென்னுந் சூரியனது, இரு தோள = இரு புயககளையும், சேய வெம் குருதி சிந்திட ஓடித்தது=சென்றிறமாகிப் வெவ்விப இரத்தக கக்கு ாறு முரித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், காய் கதிர் கடவுள் டல் தொகை கடிந்தது=சுடுகின்ற கிரணக் களை யுடைய பூடா வென்னுந் சூரியனது பற றெகுதிகளை யுடைத்தது

பகன என்னுந் சூரியன் பதினோரிரக கிரணங்களை யுடைபவன். அரியமா வென்பவன் பதினூரிரக கிரணங்களை யுடையவன் பூடா ஆறுரிரக கிரணங்களை யுடை யவன் பகன பூடா எனனும் ஆதித்தியர்க்கு முறையே விழிகளையும், பறகளையும் கடிந் தாரா எனபதனை “உண்ணப் புகுந் பகனெளித் தோடாமே - கண்ணப் பறித்தவா றுநதி பற - கருக்கெட நாமெலா முத்திபற” எனவும், “சூரியனா தொண்டை வாயினி டற

களை-வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற - மயங்கிற்று வேள்வியென றுந்தீபற'' எனவுந் திருவாசகத்திற் திருவாய் மலாந்தருளப் பட்டதனானிக. (௩௮)

மருத்து வத்தலைவர் வாய்குருதி கக்கி மறிய
வுருத்து மென்கனியி னொருயிர் பிழிந்த தொருகை
செருக்க எத்தெழு வசுக்களிரு நால்வா சிதைய
நெருப்பெ முமபடி பிசைந்துட னெரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, மருத்துவ தலைவர் வாய் குருதிக்கக்கி மறிய = பரிமருத்துவர்களது வாயினின்று பிரத்தஞ் சொரிந்து ஒடுமபடி, உருத்து=கோபித்து,மென் கனியின் ஆற உயிர் பிழிந்தது=மிருதுவாய் பழத்தைப்போல அரிய உயிரைப் பிழிந்தது, செரு கனத்து எழு வசுக்கள் இருநால்வர் = யுத்தகளத்தி லெதிர்த்த வசுக்க ளென்மரும, சிதைய=அழியுமாறு,நெருப்பு எழும்படி பிசைந்து=அக்கினி தோன்றப் பிசைந்து, உடல நெரித்தது=சீர்ததை நெரித்தது

பரிமருத்துவர் இருவராவார் தத்திரன், நாதத்தியன் எனபவராம் வசுக்களை முனனுரைத்தாம். எழு வசுக்கள்-வினேத்தொகை. (௩௯)

இன்ன வாறுதிறல் வீரனுயர் கைக ளெவையு
மனனும வானவ ரியக்காமுனி யோகண மறிய
முனனி யோரிமை யொடுங்குமுன முடித்தி டிதலும்
கனனி யத்துளவ மாயனது கண்டு வெகுளா.

(இ-ள்) இன்ன ஆறு திறல் வீரன் = இவ்விதமாக வலிமையை யுடைய வீரபத் திரக் கடவுளது, உயா கைகள் எவையு ம்=நீண்ட திருக்கரங்கள் யாவும், மனனும் வான வர் இயக்கா=நிலைத்திருந்த தேவர்களு ம் இயக்காகளும், முனிவோர்கள் மறிய=இருடியார்களும் வீழ்ந்திருக்கும்படி, முனனி = முறபட்டு, ஓர் இமை ஒடுங்கும முன முடித்திடு தலும் = ஒரு இமைப்பொழுது முடியு முன்னா அழித்தலும், கனனி அம துளவம் மாயன் = வாடாத அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால், அது கண்டு வெகுளா=அதனைப் பார்த்துக் கோபித்து

வெகுளா என்னு முடன் பாட்டு வினை யெச்சம் வருகு செய்யுட்கணுள்ள எதிர்த்து என்பதன் முதனிலையையும், அது உடறறினன என்பதன் முதனிலையையும் கொண்டு முடியும் இவகன மிவர்க்குச் செய்த தனறி, சந்திரனைத் தமது திருவடி யொன்று லுதைத்து வீழ்த்தி யுடலைத் தேய்த்தும், அக்கினியின் பாரியான சுவாகையை வலப பக்கத்து நாசியைக் கிள்ளியும், உருத்திர கணங்களை யோட்டியும், ஈசான ருத்திரரை வைது விடுத்தும், சோணித புர்த்து வேந்தனது தலையைக் கொடியும், யாகதேவன (எச்சன) பயந்து மான போல வுருவக கொண்டு போதலும் ஒரு கணையால அவன் சிரமற விழுத்தியும், பின்னர்த் திருமா லெதிராக வவற பொருவா ராயினா பத்திரகாளி தக்கன மனைவி மகளி ராய் வேதவல்லி முதலிய பெண்களது தலைகால கர முதலியவற்றைக் களைந்தும், தேவர் முனிவர்களின் மனைவியரைக் கொன்றும் உயிர் போக்கினள். இவர்களுடன வந்த பேய பூதம் காறி யென்னு மிக்கணக்கள செய்தவற்றைக் கூறுதல் விரியும் என்று விடுத்தாம் அவற்றைக் கந்தபுராணம் யாக சங்காரப் படலத்திற காண்க (௪௦)

மறிதி ரைககடல்க ளொன்றின்மிசை யொன்று மறியச்
சிதைய டுத்தொரு கணத்தினிலுட யென்றடி. சைசெ லு

மேறுமுற விக்ஞமுறன மேலினி திவந்து முனியா
வுறுச முடிதிடை யெதிநந்தம ருடற்றி னனரோ.

(இ-ள) திரை மறி கடல்கள்=அலைகள் போதுகின்ற சமுத்திரங்கள், ஒன்றின் மிசை ஒன்று மறிய=ஒரு கடலின் மீது ஒருகடல் சென்று பாயுமபடி, இறை ஆடித்து=சிறுக்களை வீசி, என்ன திசை ஒரு கணத்து இடையின் செலும்=அட்டதிக்குகளினும் ஒரு மாததிரைப் பொழுதினுட் பறக்கின்ற, எழும் வலி கழுமுன மேல் = மிக்க வலிமையை யுடைய கருடப் பறவையாகிய வாகனத்தின் மீது, இவ்விது இவாந்து=விரைவாக வேறி, முனியா=பெரிதுவ கோபித்து, உறு சமத்திடை எதிராந்து = பொருந்திய யுத்தகனத்தி னிடத்து வந்து எதிர்த்து, அமர் உடற்றினன்=போர் செய்தனா. அரோ அசா-

திருமால் கருடவாகனத்திலேறி யுத்தகளுஞ் சோந்து வீரபத்திரக் கடவுளோடு போர் செய்யத் தொடங்கினா என்பதாம்

“எழும் வலி யாகும்” எனற உரிச்சொல்லியற் சூத்திரப்படி, எழும் என்னும் உரிச் சொல் வலியாகிய குறிப்புணர்ந்தலின், எழுவலி என்பதற்கு மிக்கவலி யென்றும்.

மாயி ரும்புவி யருந்துமணி வண்ணன் வடிவேற்
சேயின் மிககற்றல விரனெதிர சென்று சினவா
வாயி ரங்கதி ரொருங்கெழுவ தெனன வுலகால்
பாயொ ளிப்பரிதி வெம்படை பணித்த னனரோ.

(இ-ள) மா இரு புவி அருந்தும் மணி வண்ணன் = கருமையாகிய பெரிய மண் ணையுண்ட நீல ரத்தினம் போன்ற நிறத்தின் சாவிப் திருமால், வடிவேல் சேய இன் = கூரிய வேலாயுத்ததை யேந்திய குராரக் கடவுளைப் போன்ற, மிகக் கற்றல வீரன் எதிர் சென்று=மேறப்பட வலிமையை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுளுக்கெதிர் வந்து, சினவா = கோபம் கொண்டு, ஆயிரம் கதிர் ஒரங்கு எழுவது என்ன = ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதித்தாற் போல, அழல் கால் = அக்கலியைக் கக்கும், பாய ஒளி வெம் பரிதி படை=பரந்த ஒளியை யுடைய வெவ்விவ சக்கரா யுத்ததை, பணித்தனன்=ஏவினா.

எனதை யாகிய கந்த நாத னேந்தி யருளும் வேலாயுத்தின் பெருமையை:—

சோகெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும வெண்குன்று
மேரகழு நீங்கா விதைவனகை வேலனேறே
பாரிரும் பௌவந்தி ஊர்புகுபுப் பண்டொருநாட
ஞாமா தழுகத் சுடரிழை வெளவேலே

அணிமுகக்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையினித் தானுடையா னேந்தியவே லன்றே
பிணிமுகமேற கொண்டவுணர் பீடழியு வண்ண
மணிவிசும்பிற் கோனேந்த மாறட்ட வெளவேலே.

சுரவணப்பூம் பள்ளியதைத் தாயமா றதுவர்
திரமுலைப்பா லுண்டான் நிருகுகைவே லனறே
வருதிகிரி யோனவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுப் பெயர்க்குன்றற்க் கொன்ற நெயிலேலே.

எனச் சிலப்பதிகாரத்துச் செப்பப்பட்டமை காண்க.

(சுஉ)

ஊழி வெங்கனலு மாலமு முயிர்ப்ப து-லும
பாழி வாய்மற லியைக்கொலை பயிற்று வதுவெஞ்
சூழ்சு டாப்பரிதி யன்னதொரு சூல மதன
லாழி யமபடை செருககற வகற்றி னனரோ.

(இ-ள்) ஊழி வெம் கனலும் ஆலமும் உயிர்ப்பது=உக முடிவினகட் டோற்றும் வெவ்விய தீபையும் நஞ்சிலையு முண்டாக்குவதும், உடலும் பாழி வாய் மறலியை கொலை பயிற்றுவது = வருத்துகின்ற பருத்த வாயினே யுடைய யமனுக்குக் கொலைத் தொழிலைப் பழக்குவதும், வெம் சூழ் சுடர் பரிதி அன்னது = வெப்ப முள்ள சுறரிய கிரணங்களைக் கொண்ட சூரியனை யொத்ததும் (ஆகிய), ஒரு சூலம் அதனால்=ஒரு சூலப் படையினால், ஆழி படை செருக்கு அற அகற்றினன்=சககராயுத்தின் வலிமை நீங்க வழித்தனர்

அம் என்பதனைச் சாரியை யாககாது அழகெனக் கோடலுமாம். வீரபத்திரக்கட லுள் அழிப்படைச் செருக்கை யகற்றினர் எனக. (சாந்)

நேமி வெம்படை யகற்றிரிக ரற்ற விறலோன்
ரும ரைக்கடவு ளோடுலகு தந்த முகிலைக
காமா மென்சிறை யினிதபொரு திறற்க லுமுனை,
தூம வெங்கனை நூந்துட றுனைத்த னனரோ.

(இ-ள்) நிகா அற விறலோன்=ஒப்பிலலாத வீரபத்திரக கடவுள், வெம்ப நேமி டடை அகற்றி=வெவ்விய சககராயுத்தைச் சிதைத்து, தாமரை கடவுள் ஓடு=தாமரைப் பூம்பொகுட்டினக் கணிகுக்கும் பிரமனுடனடி லகு தந்த முகிலை=பிரபஞ்சங்களைப்பூ தோற் றுவித்த மேகமாகிய திருமாலினையும், காமா மென் சிறையினில் பொரு = அழகிய மிருது வாய சிறகாரம் போர் புரியும், திறை கலுமுனை=வலிய கருடனையும், தூமம் வெம் கனை தூர்து = புதை காணும் வெவ்விய பாணங்களைச் செலுத்தி, உடல துளைத்தனன்=சீரீரங் களைத் துவாரப் படுத்தினா.

ரண்டு உலக மெனறது, பிரகிருதி தத்துவத்திற் குடபட்ட தத்துவ தாத்துவிக மாய சகங்களை யென றுணாக திருமலை முகில எனறது உருவக மனறி யுண்மை யானு மாம். எனனை? அவன, கயிலையி லமலாந் தருளுங் கண்ணுதற பானகிய சிவபெருமானே மேகமாய நின்ற ஆயிரந் தேவ வருடம் வரையுந் சுமந்து திரிந்தான் என்றும், அதனால் பெருமான கிருபை கூடாது பிரமனையும் உலகங்களையும் பெறுந் சத்திமைக் கொடுத்தார் என்றும், அந்தக் கற்பம் மேக வாகன கற்பம் எனப் பெயர் பெறு மென்றுந் சரித மிருத்தலா லெனக் இதுனை “உரைசெயு மேக வாகன கற்பத் தொளிகள ராழிபந் தடக் கைக்-கருமுகில் வண்ணன விரிதிறை பருகு கருவிமா முகிலுருத் தாங்கி-யருவியுந் சாரற் கயிலையம் பொருப்பி லமரந்திறை கடவுளை யமரா-பருவம் ரைஞ்ஞா றுளகருமுகை தரு கிப் பழுத்தபே ரனபினிற் சுமந்தான்.” எனவரும் இலிங்க புராணத் திரு விருத்தத்தா னறிக.

வினதை புத்திரனாய் கருடன் அயிர்த மெடுபபான் சென்று தேவர்களை யலைத்துக் கவர்ந்து வரும் வழி, அவாக்காக வெதித்த விண்ணைவையும் பொருது வென்ற விறலான எனபது தோன்ற “திறற் கலுமுன” எனளுன. (சாச)

வரைபெ ர யாந்துகலு முனசிறை வழங்கு வனியாற்
சருகி னிதறியிய வோடியெதிர் சென்று தளராச

செருவி னீத்தகண நாதரை யுடனறு சினவித்
சுருதி ககசும்வனே வாய்கொடெதிரா குத்தி யிடலும்.

(இ-ள்) கலுழன் = (அ.போது) கருடன், சிறை வழங்கு வளியால்=சிறகுளா
லுண்டாகுங் காற்றினால், வரை பெபாநது=மலைகள் யாவு பெபிபட்டி, சருதின் திரிய ஓடி
எதிரா சென்று = சருகைப் போலச் சுழலுடபடி யோடி. யெதிர் வந்து, சினவி தளரா =
கோபித்துச் சோர்வுறாமல், செரு வினீத்த கணநாதரை உடனறு = போர் செய்த கணத்
தலைவரை வருந்தச் செய்து, சுருதி ககசும் வனே வாய் கொடு=இரத்தம் பொழிபா நின்ற
வனீந்த (தனது) வாயினால், எதிரா குத்தி யிடலும்=நாககிக கொடுத்துதலும் (ச.௫)

கலுழன் வெஞ்சம் ருடற்றவது கண்டு வெகுளா
வலகில வீரனுயா புள்ளரசொ ராயி ரமவருட
துலகம் யாவையுமு ணுண்டவன் லுராகி யுடனே
மலை வென்னவவை சென்றமா மலைநத பெரமுதின.

(இ-ள்.) அலகு இல வீரன் = அளவிடப்படாத வீரபத்திரக கடவுள், கலுழன்=
கருடன், வெம் சமா உடற்றவது கண்டு வெகுளா = கொடிய யுத்தத்தைச் செய்வதை
யறிந்து கோப முற்று, உயா ஓர் ஆயிரம் புள் அரசு வகுத்து=உயாவாய ஆயிரம் கருடப்
பறவைகளை யுண்டாககி, முன் = முன்னாக் காலத்தில, உலகம் யாவையும் உண்டவன்=
உலகங்க ளெவற்றையு முண்ட திருமாலினது, நல ஊாதி உடனே=பிறந்த வாகனமாகிய
கருடப் பறவை யுடன், மலைக ளென் = போர் செய்க வென்று கூற, அவை சென்று =
அப் பறவைகள் போய், அமா மலைநத பெரமுதின=யுத்தத்தைச் செய்த காலத்தில.

அரசு என்னுஞ் சொல் “அரசுவா வீழ்ந்த களத்து” என்றற போல அஃறிணைப்
பொருளை யுணர்த்திற்று அங்ஙனமாதலை “சூழமை யானமை” எனலும் கிளவியாக்கிச்
சூத்திரத்திலும் உரைத்துள்ளாரா நச்சிநூர்க்கினியர் இது முதலிரு செய்யுள் குளகம். (௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருகு சேறம் வெந்துபபின் வீரன் விடுத்த திறம்புள்ளேற்
றரசி யாவு மணிவண்ண னிவரும் புள்ளேற் றினையடாப் ப
வெருவல் தமரி னாழ்முது மேக வண்ணன நனைவிழத்தி
யிரியல் போக வதுநோக்கி யிகழ்ந்து வீர னிவைவெய்வான.

(இ-ள்) வீரன்=வீரபத்திரக கடவுள், திருகு சேறம் வெம் துபபின் = மாறு
பட்ட கோபத்தினை யுடைய வெவவிய பகையினால், விடுத்த=ஏவிய, திறல் ஏறு புள் அரசு
யாவும்=வலிமை மிக்க கருடப் பறவைகள் எல்லாம், மணி வண்ணன இவரும்=நீலநிறத்
தின் ராகிய விண்ணி ஏறி யிருந்த, புள் ஏறினே அடாபப = கருடனைச் சாட, வெரு வந்து=
(அது) பயமுற்று, அமரின ஆற்றது=போர் செய்தற கியலாததாய, மேக வண்ணன தனை
வீழ்த்தி = மேகம் போன்ற வடிவினராய திருமலைக் கீழே விழுத்தி, இரியல் போக=
பறந்து செல்ல, வீரன் அது நோக்கி=வீரபத்திரக கடவுள் அதனைப் பார்த்து, இகழ்ந்து
இவை செய்வான்=நகை செய்து இவை யிறறைச் செய்வா ராயினர். (ச.௭)

ஆண்ண லேற்றுப் புள்ளரசு வீழ்த்த வாவி தீர்ந்தானபோற்
றண்ணா துளவோன கிடந்திடலூ தகக னெதிராபோய்ச் சிவனின்றி
நண்ணும வேள்வி யாற்றியது நனறு நனறென நிகழ்ந்துரையாத்
துண்ணொன் துடலம் வெருக்கொள்ளாச் சாரிமென குஞ்சி பற்றினாள்.

(இன்) தன் ஆம் துளவோன் = குளிர்மை யாகிய அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுனுமூர்த்தி, அண்ணல் ஏறு புள் அரசு வீழ்த்த = பெருமை யாகிய ஆன் டன்மை வாழ்ந்த கருடனாகிய பறவை வேந்து விழுத்த, ஆவி தீர்த்தான போல் கிடந்திட லும்=உயிர் நீங்கினார் போலக் கிடத்தலும், தக்கன் எதிர போய = தக்கனுக்கு எதிரே சென்று, சிவன் இன்றி நண்ணும் வேளவி ஆற்றியது நன்று நன்று என்று = சிவபரம் பொருளை யில்லாமல் பொருந்திய யாகததைச் செயயத் தொடங்கியது வியப்பு விவப்பா யிருக்கிற தென்று, இகழ்ந்து உரையா = இழிததுக் கூறி, உடலா துண் என்று வெரு கொள்ள = (அவனது) சரிந் திடவென்று பயமுற, சரி மென் குஞ்சி பற்றினான் = சுருண்ட மிருதுவாய குழியியைப் பிடித்தனர்

துண் என்பது விரைவுப் பொருடரு மோர் குறிப்பிடைச் சொல். (சஅ)

சுரிமென் குஞ்சி யொருகையாற் பற்றி யவன்மன றலைதுமிப்பான பரும வடிவா னுறைகழிப்பப் பணிமென சமலப் பொகுட்டிறையு மருமா மறையோன வந்தெய்தி வீரற் போற்றி யளியேற்காக் . கருணை கூர்ந்திங் கிவனாவி கடியே லென்னு மேல்வைதனில்.

(இன்) சுரி மென் குஞ்சி = சுருண்ட மெல்லிய குழியிமை, ஒரு கையால் பற்றி= ஒரு திரு கரத்தாற் பிடித்து, அவன் தலை துமிப்பான=அத்தக்கனது சிரத்தை வெட்டும் படி, பருமம் வடி வான் உறை கழிப்பு= ஒப்பனை யமைந்த கூரிய வாளாயுதத்தை யுறையி னின்றி யெடுபப, பணி மென் கமலம் பொகுட்டி உறையும் = குளிர்மை யாகிய மெல்லிய தாமரைபூம் பொகுட்டின்க ணிருக்கும், அரு மா மறையோன வந்து எய்தி = அரிய சிறந்த வேதங்களில் வல்ல பிரமன் அங்கல வந்தடைந்து, வீரன போற்றி=வீரபத்திரக கடவுளைத் துதித்து, அளியேன் கு ஆ கருணை கூர்ந்து = (ஐயனே) எளிபவனாகிய என பொருட்டாகத் தயை சிறந்து, இவரு இவன் ஆவி = இப்போது இவனது உயிரை, கடி மேல் என்னும் ஏலவையிலிடை=நீக்கா தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்குஞ் சமயத்திலு.

வீரபத்திரக் கடவுள், தக்கன் குழியிமை பொரு திருக் கரத்தாற் பிடித்து அவன் றலையை வெட்ட வாளை யெடுக்குப் போது, பிரமன் வந்து பணிந்து, அடிகளே! அடியேன் பொருட்டாக விவன் உயிரை நீக்காது காத்தருள வேண்டி மென்று பிரார்த்தித்தான்

உலகர்க்கு மக்க ளாசை பெரிநாதலிற் பிரமனும் தன் மகனாய் தக்கனைத் தடித்தற் றுஞ் சகிக்காது வேண்டினான் எனவும், வேண்டியுடும் வீரபத்திரக கடவுள் கொண்ட வெகுளி துனியுப் பொருட்டி, சிவனை யின்றிய லுந்த யாகததை யா னொப்பாது அகன்று, தேவர்க்கு அடியவனு யிருக்கின்றே னாகலின், அடியவனாய் என்பொருட் டாலாயினும் கொல்லாது காத்தருள வேண்டுகொன்று பிரார்த்திக்க, அந்நாற் சிறிது தாழ்த்தினர் எனவும் கொள்க (சஅ)

எண்ணோன் முக்க ணெம்பெருமா னிமய முயிர்த்த வல்லியொடுந் தொண்டார் குழவி னெடுமெய்தி உ தகுகன் செனனி துமித்திடேல் விண்ணி முதலாம் தேவாகளும் விளியா தளித்தி யெனவுரைப்பத் திண்ணோன் வீர னுயர்தகுகன் பயகி விடுத்திற் செருவொழித்தான்.

(இன்) எண் தோள் முக்கண் எம் பெருமான் = எட்டுப் புயங்களையும் திரிகேத் திரங்களை முட்டைய எடுத்து சிவபெருமான், இமயம் உயிர்த்த வல்லி ஓடும் = இமய மலை யரசன் பெற்ற கொடி போன்ற உமா தேவிபா ரோடு, தொண்டு ஆ குழுவின் ஒடும் = எல்லா முயற்சி களைத்தவர்க ளோடும், எய்தி= அடிகளுக் தோன்றி, தக்கன் செனனி துமித்

திடேல் = (வீரனே!) தக்கன் நிலையை யரியற்க, விண்டு முதல் ஆம் தேவர்களுள் = திருமால் முதலாகிய தேவர்களும், விளியாது அளித்தி = இறவாமற் காப்பாயாக, என உரைப்ப = என்று திருவாய் மலர்ந்து, தின் தோள் வீரன் = திண்ணிய புயத்தின் ராகிய வீரபத்திரக் கடவுள், உயர் தக்கன் பக்கி வீட்டு = உயர்வுடைய தக்கனது குழியியை விட்டு, செரு ஒழித்தான் = யுத்தத் தொழிலையும் நிறுத்தினர்.

வீரபத்திரக் கடவுள் தக்கன் நிலையை வெட்டி, அங்கு அலமற்திருந்த அகிலினை விளித்து இதனைத் திற்தி யென்று கொடுக்க, அவன் ஓர் கணத்தி லெரித்தா னென்றும், பின் னாச் சிவபெருமானது ஆற்றொட்படி யிறந்தவர்களைப் பொலவார் எழுப்பிய காலத்துத் தக்கன் நிலை யெரித்தமையால் ஆட்கித் தலையை வைத்தெழுப்பினான் என்று, தேவாரம், திருவாசகம், கந்த புராணம், இலங்க புராணம் முதலியவற்றில் வெள்ளிடை மலைபோற் றேளளிதின் விளக்கி யிருப்பது எண்ணக் கூறிய வெவ்வேளில், புராணங்கள் முறப்பட்ட கற்ப விருத்தாங்குகளைச் சுருக்கியும், பிறப்பட்ட கற்ப விருத்தாங்குகளை விளிக்கும் பேரா பேதங்க டோன்ற விளக்குவன வாகலானும், இப்புராணம் திருமால் முன் இறந்திரத்தி யுமரனுக்கு உரைத்த இலக்குமி கற்ப விருத்தாங்குகளையே பிறப்பட்ட பதம் கற்பத்திலே கூடாம ளுபமாய் நின்று நாரதேந்திராசியாக்கு நவீனத் தாகலானும், அதனையே பின்னர் உசவேத் வராக கற்பத்திற் சூதமுனிவா நைமிச வனத்துள்ள முனிவாகட்கு உபதேசித்தன ராகலானும் கற்ப வேறுபா டெனக் அதனை “முன்னுட கற்பம் கனிவருத்த படியே முளரி நான்முகத்தோன் - மன்னு சின்ற கற்பங்க டவிலு முறையே வகுத்திவா - னிறநா னெய்தும் பருவமபோ லெய்தும் பருவ மெவைகளிலும் - துன்னு நிறகும பலவு முன் போற் றேனற வெறித்திங் குரைத்திடுவே ” என்றும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளானு முணாக ஆகவே முந்திய கற்பத்தில் அவன் நிலையை யரியாது விட்டதும், பிந்திய கற் பத்தில் அரிந்து ஆட்கித்தலை கொடுத்தும் எல்லா முடைய பெருமானா திருவிளையாட் டாக, “அருவு மாகுவ னருவமு மாகுவ னருவு-முருவு மிலலதோர் தன்மையு மாகுவ னுழின் - கரும் மாகுவ விமித்தமு மாகுவன் கண்டாய் - பரம னுடல் யாவரே பகந் திடற பாலா.” என்று திருவாக கிருத்தலின் அதனை யாற்றினாரென்று விசிக்க (௧௦)

வெயிலேற் றெழுந்த முத்தலேலேல் வீர னமர ரூபிரளிப்பத் துயிலேற் றவாப்போன முகிலவண்ணன முதலாக தேவா துணைவினெழுந் துயிலேற் றுலத் தொடுகின்றி யமிர்திற் பருகு மரிநெடுங்கண மயிலேற் றிருந்த விடைப்பாகன பாத்த முறையின் வணங்கினா

(இ ள்) வெயில் ஏறு ஏறாக முதலே வேல் வீரன் = ரூபிர கிரணத்தையும் எதிர்த்து ஒளியெய்யு மூன்று தலைகொண்டய ரூபாயுத்ததைத் தரித்த வீரபத்திரக் கடவுள், அமரர் உயிர் அளிப்ப = (சிவபெருமானது ஆற்றொருபடி) தேவர்கள் யாவர்க ளும் உயிர் கொடுப்ப, முகில் வண்ணன முதல் ஆம் தேவா = மேகநிறத் திருமால் முத லாகிய தேவர்கள், துயில் ஏறாவா போல் துணைவின் ஏழுகு = நித்திரைவிட் டெழு வாரைப் போல் விரைவாக வெழுகு, அயில் ஏறு = வேலாயுத்ததை யெதிர்த்து, ஆலத்து ஒடு சினவி = நஞ்சுடன் பகைத்து, அமிர்தின் பழமும் அரி நெடு கண = அமிர்தத்துடன் ஹரு கொள்ளும் அரிபரந்த நீண்ட யிழிகளை யுடைய, மயில் ஏறு இருந்த விடை பாகன = மயில்போன்ற உமா தேவியை (வாமபாகத்திற்) கொண்கி விளக்கிய இடபா ளுடராகிய சிவபெருமானது, பாத்த முறையின் வணங்கினு = திருவடி களை விதிப்படி பணிந்தார். (1)

சூடந்தம் பட்டுச் சூழ்பொந்து சூழந்து வழந்தி நின்றபாத மடைந்த தேவ நிழைத்தபிழை பொறுத்தி யெனன ஸுமுகொழுஞ்

கடைந்த மணிச்செப் பெனவிற்கும் கதிரமென கொமமை முலைக்கனிவாய் மடந்தை வேண்ட மதிக்கணனி மறையோ நிதனை வழங்குவான்.

(இ-ள்) அழகு ஒழுமும்=சுந்தரர் துலங்கப் பெற்ற, கடைந்த மணி செப்பு என வீங்கும்—ஒப்பனை செய்யப்பட்ட இரத்தினச் செப்பு என்று (கண்டார்)சொல்லப் பூரித்த, கதிர் மென கொம்மை முலை = ஒளிவாய்ந்த மிருதுவாய இளமுலைகளையும், கனி வாய் மடந்தை = (கோவைப்) பழம் போலும் வாயினையு முடைய உமையம்மையார் (இறை வனை நோக்கி) குடந்தம் பட்டு=வணக்கம் பட்டு, சூழ போடது=வலம் வந்து, குழைந்து வழந்தி=உருகித் துதித்து, நின் பாதம் அடைந்த தேவர்=துமது திருவடியை (சுரணை) புருந்த தேவர்கள், இழைத்த பிழை பொறுத்தி என்ன = செய்த குற்றங்களைப் பொறுத் தருள்வீராக வென்று, வேண்ட = குறையிரக்க, மதி கண்ணி மறையோன = பிறைக் கொழுந்தைத் தரித்த வேத முதலவராகிய சிவபெருமான், இதனை வழங்குவான்=இதனைக் கூறி யருள்வராயினர்.

குடந்தம் பட்டு என்பதில்,குட என்பது தட வென்றது போல வளைவை யுணர்த்து வதோ றுரிச்சொல் லாகலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமா மெனதும், அதற்கு வழி பட்டு, வணக்கம் பட்டு எனவுரை கொள்ப வென்றும்,பந்தப் பாட்டில், ஆறதுப்படைத் தொடர்க்கண் ஆசிரியர் நச்சுநூர்க்கீனிய ருரைத்தது னுணர்க (௫௨)

அவுணர்ச் செகுத்த சுடர்நேமி யண்ணன முதலோ ரிழைத்தபிழை துவாவாய்ப் பேதை கினனருளாற பொறுத்தே மெனதை தொழுதிறைஞ்ச முவணப் புள்ளேற் றுயாபறவை யுயர்த்தோன முதல தேவாகளு நவையம் றிடவின னருளபூத்து நாத னினிதின விடையளித்தான்.

(இ ள்) துவர் வாய் பேதை=பவளம் போலும் வாயினையுடைய நங்கையே, அவு ணர் செகுத்த சுடா நேமி=அசுரர்களை மாய்த்த ஒளிபொருளிய சககரத்தை யேநதிய, அண்ணல முதலோர் இழைத்த பிழை = பெருமையை யுடைய வினாடு முதலாயினோர் புரிந்த குற்றங்களை, நின் அருளால் பொறுத்தேம்=உனது இரக்கத்தினும் பொறுத்தனம், என்னு=என்று, நாதன=சிவபெருமான, தொழுது இறைஞ்சும=கைகூப்பி வணங்கு ம, உயா புள் ஏறு உவணம் பறவை உயாததோன முதல=உயர்ந்து செல்லும் பறவைகளுக்கு அரசனாகிய கருடப் பட்சியைக் கொடியாகத் தூக்கிய திருமால் முதலாகிய, தேவர்களும நவை அந்நிட=தேவர்களுங் குற்ற மில்லாதவராக, இன அருள புத்தது=மேலாய திருவரு ளைச் செய்து, இனிதின விடை அளித்தான்=மகிழவுடன் விடை கொடுத்தனர்.

அண்ணன முதலோர் என்பதற்கு (நினக்கு) மூத்தோனாகிய திருமால் முதலாயி னோர் எனப் பொருளுரைத்தலுமாம் திருமால் மூத்தோன என்பதனை “நின்மலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும வேதப் - பொனமலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிர் பதும ராக- மனமலை நின்ற தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிதராஞ் - சொனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக் கண்டார் ” எனனுஞ் சீவராத்திரிபுராணத் திருவிருத்தத்தினதிக.

எரிகொப் புளிகு மணிமவுலித் தக்கன முகம்பாற் தெம்பெருமா னரிகொப் புளிக்கு மதாநெடுங்க ணணங்கின னருளா லெமதுகணத் தொருவ னாகித் கற்பாந்தத் துறைதி யென்ன வரநலகி மருவும் வீரன் முதற்கணங்க ளோடு மறைநது போயினனல்.

(இ ள்) எம் பெருமான்=எமது கடவுளாகிய சிவபெருமான், எரி கொப்புளிக்கும் மணி மவுலி தக்கன முகப் பார்த்து = ஒளியைக் கா லுக்கிற இரத்தினங்க ளிழைத்துச்

செய்யப்பட்ட கிரீடத்தை யணிந்த தக்கனுடைய முகத்தை நோக்கி, அரி கொப்புளிக்கும் மதர் நெடு கண் அணங்கு இன அருளால் = செவ்வரி பரந்த மதர்த்த நீண்ட விழிகளை யுடைய சத்தியின் இனிய கிருபையால், கற்ப அந்தத்து=கற்ப முடிவில், எமது கணத்து ஒருவன் ஆகி = நமது கணங்களுள் ஒருவனாகி, உறையி என்ன வரம் நல்கி = வாழ்வா யென்று வரக கொடுத்து, மருவும் வீரன முதல சணங்கன ஒடு=ஒழுகி நின்ற வீரபத் திரக் கடவுள் முதலிய கணங்களுடன், மறைந்து போயினன்=மறைந்து சென்றனர்.

ஆல்-அசை கற்பாந்தம் - வடநான் முடிபு அஃதாவது பிரகிருதி மாயைக்குள் அண்டமொடுங்குக காலம் அதனைப் பிராகிருதப் பிரளயம் எனப். (ருசு)

வள்ளக கமல வட்டவணைக் கடவு டக்கன முகநோக்கி
யெள்ள லீசன நனைமறந்து நெடுமா லீச நெனுமவாக
ளுள்ளி லொருவா திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயாசத்தி
வெள்ளை யறிவின மாயோனை யிகழி லீசன் வெகுண்டிடமால்.

(இ-ள்) வள்ளம் வட்டம் கமலம் அனை கடவுள் - கண்ணம் போல வட்டமாகிய தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன், தக்கன முகம் நோக்கி = தக்கனது வதனத்தைப் பார்த்து, ராசன் தனை மறந்தும் எள்ளல்= (புத்திரனே!) சிவபெருமானை மறந்தேனு மிக முற்க, உள்ளில்=நனைக்கு மிடத்து, நெடு மால் ராசன் எனும் அவர்கள் ஒருவா = நீண்ட வடிவினாராகிய விண்டு சிவபெருமா னென்னு மவரிருவரும் ஒருவரே யாவா, திரு நெடு மால் = (அனறியும்) அழகிய நெடுமால், உமை போல ராசன் உயர் சத்தி = உமா தேவி யாரைப் போலச் சிவபெருமானது (ஆன்மைச்) சத்தியே யாகும், (ஆகலால்) வெள்ளை அறிவில்=அறிவினமையால், மாயோனை இகழில் = விட்டுணுவை (யாவரோனும்) நிரித்த தால், ராசன் வெகுண்டிடம்=சிவபெருமான கோபமுறுவா ஆல் அசை

சிவபெருமானை நிரித்தபது அசிபாதகம் எனபதற்கும், அது செய்தார் கொடிய நரகத்திற் கிடந்து வருந்துவா எனபதற்கும் பிரமாணம்

சிவநாமோத்தரம்

தாரகன் நன்னைச் சாத்த தடங்கடற் றளாவார தமனைப்
பாரகன் நனையும் பாரும் படைத்தவன் நனையும் பாங்காற
காரகன் நனை வாக்குல் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சா
நாரகர் நீரு நாளும பிறிதிய னவிறறு வாமே

சிவபெருமானும் விட்டுணுவாத்தியும் ஒருவரே யெனபதற்குப் பிரமாணம்.

கந்தபுராணம்.

அன்னதோர் பரிசா லீச னருமபெருநு சத்தி யெனவிற
பினனமன் நவறகி யானும் பெரிதுமன புடைபென் முக்கண்.

பாரதம்

ஒலிடு புராரியு முராரியு முணர்ந்தோக்
கேலுற வொரோபொரு ளெனும்படி தெளிந்தான்.

சிவபெருமானுக் குரிய அழித்தற சத்தி தூக்கை, சேறச் சத்தி காளி, இவை சத்தி உமையடமை, ஆன்மைச் சத்தி விட்டுணு வெனக் கொள்க, அது பின்வருவனவுற றுற் றெளியப்படும்.

கந்தபுராணம் - யாதகங்காரப்படலம்

இறுதிசெய்திடலே சீறற மின்பமே யான்மை பென்னு
வறைதரு சத்தி நான்கா மரன்றனக கையை காளி
முறைதரு கவுரி யினனோர் முய்மையும் பெற்றா ரேனைப்
பெறலருஞ் சத்தி யானிப் பெற்றியு மறைகள் பேசும்.

தேவாரம்—நான்காந்தீநுழை

எரியலா லுருவ மிலலை யேறலா லேற வில்லைக்
கரியலாற போாவை யிலலைக காண்டரு கோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென நேறும்
அரியலாற் நேவி யிலலை யையனை யாற னாக்கே

சத்தியுஞ் சததனும், மரமும் வைரமும் போலக் குணகுணி பாவமா நிலைத்த
லானும், ஒளிவிளரிசு சூரியனும், சூழன்றி அகிலீயும் விளங்காவாறு போலச் சத்தியை
யினறிச் சத்தன விளங்காத தனமையானும் பேதமன நெனக.

சிவஞான சித்தியார்.

வரும்வழி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான மரமும் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச சிவத்தினே டிகையந்து நிற்கும்.

வாயு சங்கிதை.

விரிந்திடு மொளியை நீக்கியே மதியு ஞாயிறும் விளக்கிட மாட்டா - திருந்திய
வொளியு மன்னவை தம்மை நீங்கியே சோந்திடா ததுபோ - விரும்ந்தகம் மிறையு மிறை
வியு மொன்று யுறைகுல ரிறைவியா லிறைவன - பொருந்திடப் போக முத்திரை குதவிப்
பொற்புறு சத்திமா னுவன. (௫௫)

தன்னை யிகழ்தல் பொறுத்திடினும் தனநிற் கிழத்தி தனையிகழின
மன்னுஞ் சீற்றமிரு மெவர்க்கு மற்றும் கதுபோன மாயோனை
யுன்னிச் சிறிதே யிகழ்ந்திடினு மொறுக்கு மீச னாதலாற்
கன்னித் துளவோ னிறைவனெனப் பிரித்தோ திடுதல கடனன்றே.

(இ-ள்) தன்னை இகழ்தல் பொறுத்திடினும் = தன்னை நிந்திப்பதைச் சகித்துக்
கொண்டாலும், தனது இல கிழத்தி தனை இகழின = தனது மனையானே (ஒருவா) நிந்
திப்பாராயின், எவாக்கும் மன்னும் சீற்றம் மிகும் = யாவாக்கும் நிலைபெற்ற கோடமதி
கரிக்கும், ஆககதுபோல = அதைப் போல, மாயோனை உன்னி சிறிது இகழ்ந்திடினும் =
திருமலை நீனேதது (யாவாயினும்) சற்று நிந்திக்கினும், ராசன் ஒதுக்கும் = சிவபிரான்
றண்டனை செயவிக்கும், ஆதலால் = அக்காரணத்தினால், கன்னி துளவோன் இறைவன்
என பிரித்து ஒதிடுதல் = புதுமையாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலெனமுற் சிவ
பெருமா னென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்வது, கடன் அன்று = முறை யல்லவாம்

மற்று-அசைநிலை ஏ யிரண்டனாள் முன்னையது இசைநிறையும், பின்னையது ஈற
றையுமாம் ஒதுகும் எனபதிற பிறவினை விசுதி தொக்கது கிழத்தி யெனனுஞ் சொல்
கிழவன் என்றும் ஆனபாற் சூரிய பெண்பாற பெயர். இல் கிழத்தி = மனைக்குரியவன்,
மனைக்குத் தலைவியுமாம்

யாவரேனும் தம்மை யிகழ்தலைச் சகித்தாலும், தம் மனையானே யிகழ்வதைச் சகிக
காது வைரம் கொள்வா. அதுபோலச் சிவபெருமான நமது சத்தியாகிய திருமலை நிந்
தித்தாரைத் தனடி பபிப்பா எனபதாம். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

“ஆறல்லவடி வாட்டடங்கை யவுணரா னு மகல்விசய பு தனிபுரக்கு மமரராலு-
மாற்றரிதா பெயவுயிர்க்கு மயக்கஞ் செயபு ாரபைசினக களிநனமெம் மிடப்பா னீயே -
பூறறிருந்து நமவொழுஞ் துளவத தாரோ யுனையிகழ்ந்தோ ரெமையிகழ்ந்தோ ரென்ன
வோதி - யேறறையிருந் கொடியபாத்த ககைவேணி யிறைவனுயர் தடங்கயிலை பெய்தி
னனே ” எனனும காசிகாண்டத் திருவிருத்தபட்டி. திருமலை யிகழ்ந்தோர் சிவபெரு
மானை யிகழ்ந்த டாவத்திற கிலககாவா ரெனக இங்ஙன சுடறப்பட்ட விட்டுணு பிரமாண
டக்கணுள்ள விட்டுணு வாகாது, குண தத்துவத்துக்கு மேறப்பட மாகேர மூர்த்தியின
சத்தியாய் எண்ணப்பட்ட விட்டுணுவாம். (ருசு)

என்று கூறிச் செழுங்கமலப் புத்தே எகல வீற்றானேந்து
சென்ற வண்டு பொறையுயிர்த்துச் செழுந்தோட்டகட்டி னடைகிடக்கு
மன்றல் கமழும் துணாககொன்றைத தொடையோன செய்ய மலரடியி
னென்று முள்ளத தொடுத்தககன பன்னுள் வழிபட்டுமைத்தனனால்.

(இ-ள்) செழு கமலம் புத்தேள்=வளைய முடைய தாமரையாசனனாகிய பிரமன்,
என்று கூறி=என நிவவாறு சொல்லி, அகல்=போக, தக்கன்=தக்கனைன்பவன், சென்ற
வண்டு = மொய்த்த வண்டுகள், ஈற்று உனேந்து = கருப்ப வேழனைப்பட்டு, பொறை
உயிர்த்து=அன்று, செழு தோடு அகடமுன அடை கிடக்கும=செழுமை யாகிய இத்தகனி
விடத்து அடை கிடக்கின்ற, மன்றல் கமழும் கொன்றை துணா தொடையோன=வாசனை
வீசுக கொன்றைப் பூங்கொத்துக் ளானுய மாலைபை யணிந்த சிவபெருமானது, செய்ய
மலர் அடியின் ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிக்க
னெருப்பட்ட மனத்துடன், பல ளாள் வழிபட்டு உறைத்தனன் = பலநாளாக உபாசித்து
இருத்தனன்.

தக்கன் பிரம னுபதேசத்தால் நல்லறிவுற்றுக் காசியம் பதிக்க ணுள்ள மணிகள்
றிகை பென்னு மாலயத்தி னோர் பக்கத்திற ககைக்க கரையில் ஆலயமொன்று செய்வித்
துச் சிவபூசை செயது தன் பாதககக ணீங்கி யருள் பெற்றமனன் இதனை “சென்றனன்
காசியிற சிறந்த தொனமணி-கனறிகை யொருபுடை ககைக வேலையிற-பொன்றிகழ் செஞ்
சடைப் புனிதம் காலப் - மொன்றுமுன் விதித்தன னுணாவு சோகதுளான்” என வருக
கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (ருசு)

கொண்ட சிறந்த தொடுமுனிவது ததீசி வைத குலமுனிவா
மண்டு கலியி னல்குரவின மறையோ ராகி யுடனீத்துப்
புண்டோய் நரகத் தழுகதிமலாப புத்தே ளருளா லுளந்தெருண்டு
பண்டு போல முனிவராயப் பரமன பாதம் பழிச்சினா.

(இ-ள்) ததீசி=ததீசி முனிவா, கொண்ட சிறந்தது ஒடு முனிவது=வந்த கோபுத
தினம் கடிந்த பேசி, வைத குலம் முனிவா=சபித்த கூட்டமாகிய விருடிகள், மண்டு கலி
யின=கெடுக்கிய கலியுத்தில, நல்குரவின மறையோ ஆகி=வறுமை பிடித்த பிராமண
ராய்ப் பிறந்து, உடல் நீத்து = உடலைத் துறந்து, புண் தோய நரகத்து அழுந்தி = புண்
பட்ட நரகத்தின மூழ்கி, மலர் புத்தேள் அருளால் = (பின்னா)தாமரை மலரில் வீற்றிருக்
கும் பிரமதேவனது கிருபையினால், உளம் தெருணடு=மனம் தெளிவுறுது, பண்டு போல
முனிவராய்=பழமை போல முனி சிரேட்டர்களாய், பரமன பாதம் பழிச்சினுள் = சிவ
பெருமானது திருவடிவதை துதித்து வழிபடுவா ராயினா. (ருஅ)

தக்கன வேளவி யிவ்வாறு புகன்றேந் தக்கன முனமீன்ற
மக்கன மரபிண மிரைத்துமென மகதி வீணை முனிவோற்கு
நக்க வைரப் படைக்கடவுள் முதலா நாகத திமையோர்கு
மைக்கார நிறத்த மணிவண்ணன மகிழவி னோடு மிவையுரைப்பான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு தக்கன வேள்வி புகன்றேம் = இங்ஙனமே தக்கன் யாகந்தை யழித்த சரிதத்தைக் கூறினேம், தக்கன முனமா என்ற மக்கள் மரபு = தக்கன முற்பிறப்பிற் பெற்ற சந்திகளின் வரலாற்று முறைபை, பண்பு உரைத்தும் என = இப்பொழுது கூறுவே மென்று, மகதி வீணை முனிவோன்கு உமடமகதி யாழினை யுடைய நாரதமுனி வருக்கும், நக்க வைரப் படைக்கடவுள் முதல ஆம் பிரகாசிக்கின்ற சூலியாபுத்தையே நிய இவ்வின முதலாக நின்ற நாகத்து இமையோர்க்கும் = சுவாங்க ஸோகத்து வசிக்ருந் தேவாகட்கும், மைக்கார பணி நிறத்த வண்ணன் = கருமேகம் போன்ற அழகிய நிறத்தனை யுடைய திருமால், மகிழவின ஓடும் இவை உரைப்பான் = உவகை யோடு மிவற்றைக் கூறு வாராயினான் என்க (ருக)

தக்கன் வேளவி யழித்த அத்தியாய முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம்—சூக

பதினொவ்வது

தக்கன் வமிசமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனிடத்துத் தோன்றிய தக்கனது வமிச வரலாற்றைக் கூறிய பாகமாம். ராண்டையது பிரசேதசுருகும் மாரிடைக்கும் மகவாயுத் தோன்றி வைவச் சுதன் என்னும் பெயர் பெற்ற தக்கனது சந்ததிக் கிரம மன்று

எழுதீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விநூதம்

தாளதா மரையி னரசுவீர நிருக்கு மந்தணன் நககனை நோக்கி
மீளவு முயிரிக ளுளித்தியொன் றுரைப்ப விதித்தவை மல்கிடா வுதன
லாளவுழக் கறநீன டம்பலே தொழுகு மரிமதா வடுக்கனா ரமைமொன்
றோளினை தழுவிப் பெறுமக வல்லாண் மல்கிடா தெனவுளந் துணிக்தான்.

(இ-ள்) தாள தாமரையின் அரசு வீற்றிருக்கும் அந்தணன் = நாளத்தினை யுடைய தாமரைப் பூவின் கண தலைமையுடன வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், தக்கனை நோக்கி = தக்கனைப் பார்த்து, மீளவும் உயிர்கள் அளித்தி என்று உரைப்ப = பின்னரும் உயிர்களைப் படைப்பா யென்று சொல்லவும், விதித்தவை மல்கிடா அதனால் = சிருடடித்தவைகள் பெருகாத காரணத்தினால், அன் வழக்கு அற நீண்டு = ஆளு மவழக்கிலலாமல நீண்டு, அம்பு அலைத்து = கணையை வருத்தி, அரி ஒழுகும் மதர் வடு கனா = செவ்வரி பரந்த மதாத்த மாவடுபி போலும் கண்களை யுடைய மகளிரது, அமை மென் இளை தோள் தழுவி பெறு மகவு அல்லால் = மூங்கிலோத்த மிருதுவாய இரு புயங்களை யுஞ் சோந்து ஈனுகின்ற சந்ததியை (பெருகுவது) அல்லாமல், மல்கிடாது என உளம் துணிக்தான் = மந்தைய படைப்புயிர் வாக்கம் விருத்தி யாகாதென்று மனத்தில் நிச்சயித்தான் என்க (க)

மாரனை யழகு மறலியை விறலும் கவர்ந்திடு மலையுற்று தடந்தோள்
வீரணப் பிரம னரிதிரிற் பயங்க வேய்ப்பசும் தோளசிக் கினிதான்

னோருடி யிருந்து சுணங்குகூட தலாந்த விளமுலை யின்னலம் பருகிப்
போகெழு திறலவேற்றககன மெனகுதலைப் புதலவரா யிரவரைபயந்தான்.

(இ-ள்) போகெழு திறல வேல தககன் = போந்ததொழிலைக் கொண்ட வலிய
வேலாபுத்ததைத் தரித்த தகக னென்பவன், மாறனை அழகும = மயமத்தனை அழகுநிலை,
மறலியை விற்றும் கவாந்திடு = யமனை வலிமையினாலும் வென்ற, பலை உறழ் தடம் தோள்
வீரணப் பிரமன் = மலையை நிகாத்த பெரிப் புறங்களை யுடைய வீரனைப் பிரசாபிதி, அரிதின
பயந்த = அருடையாகப் பெற்ற, வேய பசு தோள் அசிக் கினி துள் = முறநிலையோ லும் பசிய
தோள்களை யுடைய அசிக் கினி யென்பவனது, பா குடி இருந்தது = அழகு தங்கியிருக்கப்
பெற்றது, சுணங்கு டுத்து அவாந்த = தேமல செறிந்ததுபாரசு, இள முலை இள மலம் பருகி =
இளமை வாய்ந்த தனங்களான வருமினிய வின்பதற்குக் கொண்டு, மென குதலை ஆயிரம்
புதலவரை பயந்தான் = மிருதுவாப் மழுலைச் சொற்களை வசனங்களிற் ஆயிரம் புத்திரரைப்
பெற்றான்

தககன் வீரணப் பிரசாபதின மகளாயிப் அசிக் கினியைச் சொல்லு ஆயிரம் புத
திரரைப் பெற்றான் என்பதாம் (உ)

ஆயிர மகவு நாரத னுணாவி னகனறுமெய யுணாவுற்றிடுச சேர
வேயமமுள்ள பகந்தோ ளளிக் கினி யென்னும் வேற்றடங் கண்ணியோ பாரடி
மாயிரு ஞால முழுந் தாப் பலக மீட்டிநான் மறைப்பி தககன்
காயெரி களிமுதும் பூணகம் மொலகு மறுபது கண்ணியப் பயந்தான்.

(இ ள்) ஆயிரம் மகவும் = ஆயிரம் பிள்ளைகளும், நாரதன் உணாவின் அகனறு =
நாரத முனிவரது உபதேசத்தினால் (தககன் சொல்லாக) கடந்து, மெய உணாவு உற்றிடு
சேர = சிவஞானத்தைப் பெற்று (முத்தி) யடைய, நால் மறை பயில் தககன் = நான்கு
வேதங்களைப் பாராயந் தறிந்த தககன், மீட்டிம் = பின்னரும், வேய முள்ள பசு தோள்
அசிக் கினி என்னும் = முறநிலைப் மறநிலைப் பசிய தோள்களை யுடைய அசிக் கினி யென
னும் பெயர் கொண்ட, வேல தடம் கண்ணியோடு ஆடி = வேறபடை போன்ற நீண்ட
வழியொண்ட சேரந்து, மா இரு ஞாலம் முழுவதும் பலக = சிறந்த பெரிய உலகத்துயிர்
வருகுகள்கள் விருத்தியாகும்படி, காய எரி களிமுகளும் புண சுமந்து ஒன்றும் = சுழிசின்ற
அகலினி யெனியையுந் கீழ்ப் படுத்து மாபரணங்களைத் தாங்கி மெல்லிவற, அறுபது
கண்ணியப் பயந்தான் = அறுபது டென்களைப் பெற்றான்

முன்னாப் பெற்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளும் நாரத முனிவரி னுபதேசத்தாற் சிருட்டித்
தொழிலை விருப்பாது சிவஞானத்தான் முத்தி யடைய, பின்னரும் தககன் அறுபது
பெண்களைப் பெற்று னெனக்

தககன் மைந்தரைப் பெற்றது, அவரை நோக்கி நீவிர் தவடு செயது சிருட்டிக்கும்
வலிமையைப் பெற்று வருவீ ரெனன், அவருப் மானத் தடாகக் கரைசென்று ரோற்
றுழி, நாரத முனிவர் ஆனந்தி னோனறி, மைந்தர்கள் ! ஆனவம், மாயை, கனம்
என்ன மூமடலத் தடைசுரு மறத் தவரு செயது சிவஞானப் பேற்றைப் பேரானந்தப்
பெருவாழ்வு புகாமற் குறறமிக்க படைப்புத் தொழிற் காசை வைத்தீர் அந்நால் துமக்கு
மீட்டிம் மீட்டிம் பிறப்பு நுன்பமும் இறப்பும் உண்டாகும் அது வளறி தும்போலத்
தவரு செய்து தடைப்புத் தொழில் பண்ணும் பிரமதேவா தந்தலையைச் சிவபெருமான
கின்னரு விக்க, அடினைப் படைகளும் வல்லமை யிலலா ராயினர். ஆகலின் பெருமானது திரு
வடிக்கே ழிருத்த லாய வாழ்வே பேரின்ப மெனப்படும அடினை யடைந்தவரே மேலோர்.
என் தின்னவா றுறுதி கூற, அவர் கருதி யவ்வா றுறறனா என்று பதின் முன்றும் புர
ணங் கூறிற்று, பின்னரும் ஆயிரம் புத்திரரை யளித்து விடுகதா னெனதும், தககனைப்

மல்வாதே யிருடியனார் உணர் வளித்து வீடுறு வித்தா ரென்றும், அதனை யறிந்த தக்கன் கோபம் கொண்டு நாரதன் உலகத்தோறு முழன்று திரிபக் கடவ னென்று சபித்து, இனிப் புத்திரரை வேண்டே னென்று புதல்வியரைப் பயந்தான் என்றஞ் சரிதம் (௩)

ஆங்கவர் தம்மில் பதினமரைத் தரும தேவதைக் களித்தன னருளா னீங்கரு முவப்பிற் காசிபற் கொருபான் மூவரை நெறிவழா தீந்தா னீராகத்தித் திங்கட் கடவுளுந் கிருபா னெழுவரைச் சிறப்பொடு வளித்தான் கோங்கிளமுலையார் நாலவரையரிட்ட நேமிலைக் கொள்கெனக் கொடுத்தான்.

(இ-ள்.) ஆங்கவர் தம்மில் பதினமரை = அவ்வறுபதினமருட் பத்துப் பெண் களை, தரும தேவதைக்கு அளித்தனன் = தரும தேவதைக்கு (மனைவிய ராகக்) கொடுத்தான், அருளால் நீங்கு அரு உவப்பின் காசிபன் கு = கிருபையுடன் பிரித லிலலாத பகிழ வினை யுடைய காசிப முனிவருக்கு, ஒருபான் மூவரை நெறி வழாது ஈந்தான் = பதின மூவரை வேதவிதி தவறாமல் விவாகஞ் செயலித்தான், ஈர கதிர் திங்கள் கடவுளுக்கு = குளிர்மை யாகிய திரணங்களை யுடைய சந்திரனுக்கு, இருபான் எழுவரை சிறப்பு ஒடு அளித்தான் = இருபத்தேழு பெண்களைச் சிறப்புடனே கொடுத்தனன், கோங்கு இள முலை யார் நாலவரை = கோங்க முகை போலும் இளமை யாகிய தனங்களை யுடையராய் நான்கு பெண்களை, அரிட்ட நேமி கை கொள்க என கொடுத்தான் = அரிட்ட நேமி பென்பவன கையில் ஏறதுக் கொள்க வென்று (தந்தஞ்) செய்து அளித்தனன்

பதினமர்-மர், பலர் பாற் பெயர் விசுதி ஈரனக் னுருபுடன் கொடைப் பொருட் கண் வந்தன சிறப்பொடு அளித்தான் எனபது, “இறுதியு முதலு முயிர்நிலை வரினே- யுறுமென மொழிபு வுடம்படு மெய்யே” எனவும், “உடம்படு மெய்யெ யகார வகார-முயிர் முதன மொழிவருஉன் கால யான” எனவும் அகத்தியத்திற் கூறி யருளியபடி உடம்படு மெய் பெற்று முடிந்தது (௪)

வருமுலை சுமந்து தேம்புதான் மருங்குள் மதியுறழ் நிதநில முறுவ லிருவரை வெகுபுத் திரற்றினி தளித்தா னிருவரைப் பிரிச்சுவற் கீர்தா னரிமதா நெடுங்கண னிருவரை மகிழ்பூத தங்கிரா வினுகருவா தளித்தான் பொருவரு மிவாதம பெயருமத றவாதம புதலவாநா மமுமினிப் புகலவாம.

(இ-ள்.) வரு முலை சுமந்து தேம்பும் தான் மருங்குல் = வளராரின்ற தனங்களைச் சுமந்து வருகதுகின்ற துண்ணிப் இடையையும், மதி நிதநிலம் உறழ் முறுவல் இருவரை = கூதிரானையும் முதலினைப் மொத்த பற்களை யுடைய இருபெண்களை, வெகுபுதிரன் கு இனிது அளித்தான் = வெகுபுதிரன் என்பவனுக்கு பகிழவுடன் கொடுத்தான், இருவரை பிரிச்சுவன கு ஈர்தான் = இரு புதலவியரைப் பிரிச்சுவனுக்குக் கொடுத்தான், அரி மதர் நெடு கண இருவரை = செவ்வரி பரந்து மதாதத் தீண்ட விழிகளை யுடைய இருபெண்களை, பகிழ் புத்த அங்கிராவினுக்கு = ஆண்கு முற்ற அங்கிரா முனிவருக்கு, உவந்து அளித் தான் = மகிழ்ந்து கொடுத்தான், பொரு அரு இவர் தம் பெயரும் = ஒப்பிலலாத விவாகனது பெயர்களையும், மற்றவா தம் புதலவர் நாமமும = அவர்களுது புத்திரர்களின் பெயரையும், இனி புகலவாம் = இனிமேற் கூறுதும். (௫)

அருந்ததி யிலங்கை சியாமிசய் கழ்பை யருண்மருத் துவநிலல் விசுவை முருந்திள் முறுவா ஈத்தியை பாணு முருத்தையம் வசவெனத் தருமன் பொருந்திய மடவாா பெயரினி துரைப்பாா புணர்முலை விசுவைதன் புதலவர் திருக்கொழில் விசுவை தேவர்சாத்தியையுன சிறுவாசாத்தியவெனத்தெரிப்பாா.

(இன்) தருமன பொருத்திய மடவார் பெயர் = தருமன சேர்ந்த பெண்களின் பெயர்கள், அருந்தி இலங்கை சியாமி சங்கமபை = அருந்தி இலங்கை சியாமி சங்கமபை, அருள் மருத்துவதி = காரணிய முடைய மருத்துவதி, ஸல விசுவை = ஸல விசுவை, முருந்து இள முழுவல சாததியை பானு முகூடத்தை = மயிலிறகி னடிபோனது இளம் பறக்கையுடைய சாத்தியை பானு முகூடத்தை, அம் வசு என இனிது உரைப்பார் = அழகிய வசுவென்று (மேலோர்) தெளிவாகச் சொல்வார், புணாமுலை விசுவை புதலவர் = பொருத்திய கொங்கைகளை யுடைய விசுவையின் புத்திரர், திருந்து எழில் விசுவதேவர் = திருத்த மாகிய அழகிய விசுவதேவர்களாம், சாத்தியை தன் சிறுவர் = சாத்தியை பெண்பவளின் புத்திரர், சாத்தியர் என தெரிப்பார் = சாத்தியர் என்று கூறுவார் (சு)

அருந்தி மைந்த ரருந்தநர் வசுவின் மைந்தரென வசுகுகளென றறைவார் பொருத்திய பானு மைந்தர்பா னுககண முகூடத்தை புத்திர முகூட தநா கடிருந்தெழிலியை யுடைய புதலவனென்கோடன சியாமி தனமைந்தர்போ தெரிகுகின் மருந்தினுமினிய நாகவீதியென றுரைப்பாரான மறைமுழுதுணர்ந்தோர்.

(இன்) அருந்தி மைந்தர் அருந்தநர் = அருந்தியின் புத்திரர்கள் அருந்தநர் எனவும், வசுவின் மைந்தர் = வசு எனவும் பெயருடையவளின் புத்திரர், என வசுகுகள் என்று அறைவார் = அட்டவசுகுகளெனவும் கூறுவார், பொருத்திய பானு மைந்தர் பானுக்கள் = அழகமைந்த பானுவென்பவளின் புதலவர்கள் பானுக்களாம், முகூடத்தை புத்திரர் முகூடத்தாக்கள் = முகூடத்தையின் சிறார்கள் முகூடத்தாக்களாம், திருந்து எழில் இலங்கை புதலவர் = திருத்தமாகிய அழகுவாய்ந்த இலங்கை பெண்பவளின் புத்திரர்கள், சுகோடன் = சுகோடன எனவெனையாம், சியாமி தன் மைந்தர்போ தெரிகுகின் = சியாமி யினது புதலவரின் நாமங்களைச் சொல்லுகால, மருந்தினுமினிய நாகவீதியா என்று = அருமருந்தினுமினிய நாகவீதியா என்று, நான் மறை முழுது உணர்ந்தோர் உரைப்பார் = நான்கு வேதங்கள் முழுவது மாராயந்தறிந்த தெரியோர் கூறுவர்.

என்றி அருந்தி யென்பது வந்தீட்டாது மனைவியாய் ஊர்ச்சை யன்று இவளிடத் தில் பூமியைச் சோந்த பொருளாக போன்றின்வென்றுச் சிலநூல் கூறும் முகூடத்தை குறுக்கல் விகாரம் சுகோடன, சுகோஷன் என்பதன்றிரிபு சியாமிக்கு ஊமியெனவும் பெயர் நாகவீதியா = சுவாககலோகத்திறஞ்ச் செலலும் மார்க்ககணுள்ள ஒருவகைத் தவ சாதியாரெனத் தெனிக நாகம் = சுவாககலோகம். (எ)

சூலிகமென செப்பு முலைமருத் துவதி குமராகோ டிகண்மருத் துவதி ரில்குசங் கற்பை மைந்தாசங் கற்ப ரெனன்ற நருமதெய வத்தி னலகுறு புதலவர் பெயரினி துரைத்தே மாங்கவா தமமினென வசுகுகண மலைவறு நாமம் யாவரு முணர மகிழவுட னினிதெறித் துரைப்பாராம்.

(இன்) சூலிகம் செப்பின மென் முலை = சூலிலிங்கச் செப்பின யொத்த மிருது வாய தன்மையை யுடைய, மருத்துவதி குமர கோடிகள் = மருத்துவதியின் பிள்ளைகள் கோடிகள் என்பவரும், மருத்துவதா = மருத்துவநர் என்பவருமாம், இலகு சங்கு உபை மைந்தர் = விளங்காநின்ற சங்கமபை யென்பவளின் புதலவர், சங்கமபர் = சங்கமபராம், என்ன = என்நிவவாறாக, ஸ் தரும தெய்வத்தின் = ஸனமையுள்ள தருமதேவனின், அலகு உறுபுதலவர் பெயர் = அளவுற புத்திரரின் அபிதானத்தை, இனிது உரைத்தே = தெளிவாகச் சொற்றனம், ஆங்கவர் தமயின் = அவர்களுள், என் வசுக்கள் மலைவு அறு நாமம் = அட்டவசுகுகளது சந்தேக மற்ற பெயர்களை, யாவரும் உணர் = ஏவரு மறியுமாறு, மகிழ்வுடன் எடுத்து இனிது உரைப்பாராம் = உவகையுடன் விரித்துத் தெளிவுறச் சொல்லுவார்.

என்டைய மருத்துவதி, முனிவர் வமிசமுரைத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டவ ளல்லன் 'மருத்துவதா எனபார் தேவாகு வியாதியைப் பரிகரிப்பவர்' என வுரைத்தல் சாஸ்திரமென்க "தக்கனூஞ் சரத்தினை யுடலிற் றுக்கினன் - றெக்கிடத் தலைவலி யரிபுந் துக் கிதன் - மிககுறச் சலோதரம் வருணன் வீறில்-னுக்குடற் பழுதுள் னுதய பானுவம்" என னூஞ் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத்தானும், "குருடன் புகரா மார்த்தாண்டன குட்ட ரோகியாமெவரு - புரு ண் தலைநோய புரதரம்குப் புயத்தில வாதந் தக்கனுக்குச்-சர நோ யுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு-வருணந் தவ்வா நமராககு நோயுண் ணெட்டே மருத்துவரும்" எனனும் விருத்தத்தானும், "வலாரிதோள வாத நோயன் வன்மதி கயநோ யாளன்-சலாவுறு வெப்பு நோயிற் றொட்கஞ்ஞடான நக்க னென்பா-னுலாவுறு காலி லாத் முடவனே யுரக்கொண் மந்தன் - சலோதர நோயக்கோட் பட்டான நனை புரை கரைபன் மாதோ" எனனும் துணைநிப் புராணத் திருவிருத்தத்தானும் தேவர் கட்டு நோயுண்டென்பதும், பரிகரிக்க மருத்துவதா உண்டென்பதும் பெறப்பட்டது (அ)

குங்கும மெழுகும் குலவரைந் தடந்தோ ளாபனவேற் றுருவனற் சோமன றிங்களும் கனிகைத் தரனுப ரனில னனலனமெய் தெளிபிரத் யூடன் றுங்கவேறே பிரபா சனனென வுரைப்பா சொல்லுமாக கவரிலா பன்றன பங்கமில் புதலவா சிராநதன வைத்ததன் சிரமனற் றுனியெனப் பகாவா.

(இ ள்) குங்குமம் மெழுகும் குலம் உரை தடம் தோள் ஆபன் = செஞ்சாநது பூசப்பட்ட குலமே போன்ற பெரிப் புயகளை யுடைய ஆபனும், வேல துருவன்=வேலா யுதத்தை யேற்றிய துருவனும், நல சோமன் = நன்மை மிக்க சோமனும், அம் நிககள் கனிகை தரன் = அழகிய சந்திரவட்டக் குடைபை யுடைய தரனும், உயர் அனிலன் அன லன்=மேலாய அனிலனும் அனலனும், மெய் தெளி பிரத்யூடன்=உண்மைப் பொருளைத் தேர்ந்த பிரத்யூடனும், துங்கம் வேல பிரபாசன் என = பெருமை பொருந்திய வேலா யுதத்தை யேற்றிய பிரபாசனும் என்று, உரைபடர் = (அறிவுடையோர்) கூறுவா, சொ லும் ஆங்கவரில் = சொல்லப்பட்ட அவர்களுள், ஆபன தன் பங்கம் இல் புதலவா=ஆப னது குற்றமில்லாத புத்திராகள், சிராநதன் வைத்ததன் சிரமன் நல துனி என பகாவா = சிராநதன் வைத்ததன் சிரமன் நன்மைபுள்ள துனி பெனது கூறுவா

வசுக்களாவா புவலோகத்தின்கணுள்ள விசுவ வர்த்த னெனனும் வாயுபதக்களை வீற்றிருக்கும் முப்பான் முக்கோடி தேவர்களுள் ஒருவரெனக் காண்க. (க)

துருவனமெய்ப்புதலவன் பொருவிலசீர்க்காலன் சோமனற் சேயருள்வாச்சன் றரனியா னைந்தன் திரவிண னனிலன் றன்மகன் புரோசவனோடு வருள்விக்கி யாத கதியுன் லனசேய தேவசே னுபதி யாகும் வருபிரத் தியூடன் குழவிதே வலன்பர பாசனசேய் விசுவ கர்மன்

(இ-ள்) துருவன் மெய் புதலவன்=துருவனது உண்மைமிகக் கைந்தன், பொரு இல சீர் காலன் = ஒப்பில்லாத சிறப்பினை யுடைய காலனாகும், சோமன் நல் சேய் அருள் வாச்சன்=சோமனது நல்ல புத்திரன் கருணைசெறிந்த வருச்சனும், தரன் இயல் மைந தன் = தரனுடைய அழகமைந்த புதலவன், திரவிணன் = திரவிணனும், அனிலன் தன் மகன்=அனிலனது குமாரன், புரோசவன் ஓடி அருள் விக்ரியாத கதி=புரோசவனுடன் கிறுபைமிகக் விக்ரியாத கதியுமாம், அனலன் சேய் தேவ சேனாபதி ஆகும் = அனலனது குமாரன் தேவசேனாபதி யாகும், வரு பிரத்யூடன் குழவி = பொருந்திய பிரத்யூ னது மைந்தன், தேவலன்=தேவ முனிவனும், பாபாசன் சேய் விசுவகர்மன் = திர பாசனது குமாரன் விசுவகர்மனாகும்.

காலன் என்பவன் பமனுக்கு மந்திரியா யுபிகளி ிறுதியறியுத் தொழிலை யுடையவன் வருச்சன் என்பவன் சகல சனங்களுக்கும் வாசலா ளென்று மோவகைப் பிரகாசமுண்டாகுவோன் தான் என்பான் மனோகரை யெனனும பெண்ணைச் சேர்ந்து திரவிணனோடு சிசிரன், இரமணன், பிராலன், உதவகன் எனலும் புத்திராக்ஷோப் பெற்றனனென்றும் கூறுமோர்புராணம் ஆனிலன் சிவை என்னா டொடோரது இருவர் படையத்தனன் என்க ஆனலன் என்றால் அககிலி தேவசேனாபதி = மூராககடவுள் ஆனலன் சிவபெருமாவீட்டி வினாறும தோன்றிப் பொற்கிளைச் சுமந்து சென்று சரவணவாவியிற நற்க விட்டமையால் தேவசேனாபதியைப் புத்திரனென்றதாம் அஃது உமாதேவியாரை மலைமகள், தக்கன்மகள், மலயத்துவசன் புதலவி பொன்பன் பேர்லவும் முருகவேளைக் காத்திகேயன், கங்கைக்கைமத்தன் என்பன் டோலவும் உபசாரமணி யுணமையானது. பிரத்தி பூட்டனுக்குத் தேவல விருடி தோன்றினர் அவ் விருடிகுடே பிரகற்பதியாகிப் தேவகுருவும், ஒரு புத்திரியும் பிறந்தனர் அவனையே பிரபாசன் மணம்புணாநான் என்க கொள்க (க௦)

அதிதிவேற் நடங்கட டித்தனு சிறந்த வலமுலைக் கந்தரு வரிட்டை மதாவிழிச் சரசை சுரபிவா கூந்தல வினதைதாம் பிளாவனப் பொழுஞ் கதாமுலைக்குரோத வசைமுனி யிளபொழ கமலேகிராகிரீடையென றுரைக்குமெதிரறு மிவாக னொருபதின மூவா காசிபன் மனைவிய ரென்பார்.

(இ-ள்) அதிதி = அதிதியும், வேல நடம் கண்டிதி = தனுவேற் டடை டோனற விழிகளை யுடைய திதியுத் தனுவும், சிறந்த அலா முலை கதாரு அரிட்டை = சிறப்புற பரந்த தனங்களை யுடைய கத்துருவும் அரிட்டையும், மதா விழி சரசை சுரபி = மதாந்த கண்களை யுடைய சரசையுஞ் சுரபியும், வார கூந்தல வினதை தாம் பிறை = நீண்ட அளகத்தினை யுடைய வினதையும் தாம் பிறையும், வளப்பு ஒழும கதிர் முலை குரோத வசை முனி இளை = அழகு விளங்குக காகியாகிய தனங்களை யுடைய குரோத வசையும முனியும் இளையும், பொன் கமலை நோ கிரீடை = அழகிய இலக்குமியையொத்த கிரீடையும், என்று உரைக்கும் = என்று சொல்லப்பட்ட, எதிர அறம் இவர்கள் ஒருபதின் மூவர் = சிகரந்த விவாகன் பதின மூவரும், காசிபன் மனைவியா என்பார் = காசிபமுனிவரின் இல்லக் கிழத்தியா என்று சொல்லப் படுவார்கள (க௧)

அள்ளிருள் பருகு மங்கிசன் றுதா வலாகதிப் பகனுயா துவட்டா வொள்ளொளி விரிககு மித்திரன் வருண னரியமா விவச்சுவா னுலகந் தெளளர்ந்த சவிதா விசைகெழு பூடா விரதிரன் விட்டுணு வெனனத் தெளளர்ந்த பனனிரு வரையு மதித்தன் சிறுவரென றுரைப்பார்.

(இ-ள்) அள் இருள் பருகும் அங்கிசன் தாதா = செறிந்த இருளைக் குடிக்கும் அங்கிசனுந் தாதாவும், அலா கதிப் பகன் = பரந்த கிரணங்களை யுடைய பகனும், உயா துவட்டா = மேலாய துவட்டாவும், ஒள் ஒளி விரிக்கும் மித்திரன் = அழகிய சுடரைப் பரப்பும் மித்திரனும், வருணன் அரியமா விவச்சுவான் = வருணனும் அரியமாவும் விவச்சுவானும், உலகத்து என் அரு சவிதா = உலகத்தின்கண் நிகரித்த லெலாத சவிதாவும், இசை கொடா = கோத்தி மருவிய பூடாவும், இரதிரன் விட்டுணு என்ன = இத்திரனும் விட்டு மென்று, ஈண்டு தெள்ளி உரைத்த பன்னிருவரையும் = இவ்விடத்துத் தெளிவாகக் கூற சொற்ற பன்னிருவரையும், அத்தி தன் சிறுவா என்று உரைப்பார் = அதிதி யெனவளது புத்திரர்களென்று கூறுவார் (க௨)

சாகுட மவ்வத் தரத்தினிற் றுடிதப் பெயரொடுஞ் சாந்தன ரிவர்கள் வீக்கிய கழற்கால விறல்கெழு வடிவேல விளங்குவ வச்சுத மதுவின்

காக்குர எதிதி புதல்வரா தலின தித்தியப் பெயரொடுங் களிப்பிற்
போக்கருஞ் செலவத் தொடுமிரு விசுமபிற் புங்கவ ரேத்தவாழ் கின்றார்.

(இ ள்.) இவர்கள்=இப்பன்னிருவரும், சாக்குட மர் வந்தரத்தில்=சாக்குட மறு வந்தரத்திலே, துடி தப் பெயர் ஒடு சார்ந்தனர்=துடிதா என்னும் பெயருடன் இருந்தனர், கழல் வீக்கிய கால விறல் கெழு வடி. வேல் விளக்கிப் = வீரக்கழலைப் புட்டிய பாத்தங்களை யுடைய வலிமை கொண்ட கூரிய வேலையுதற் துலங்கும், வைவச்சத் மறுவின காக்கும் ஈள்=வைவச்சத் மறுவின அரசாட்சித் காலத்தில், அதிதி புதல்வர் ஆதலின்=அதிதிக்குப் புத்திரரா யுதித்த காரணத்தினால், ஆதித்தியப் பெயா ஓடும்=ஆதித்தியர் என னும் ஈமத்தோடும், களிப்பின போக்க அரு செல்வத்து ஓடும் = மகிழ்வுடனே நீக்குதற் கூரிய செல்வத் தோடும், இரு விசுமபிண=பெரிய ஆகாயத்தின்கண், புங்கவர் ஏத்த வாழ் கின்றா=தேவர்கள் யாவரும் துக்கக வகிகுகின்றனர்

சாக்ஷ : வ. மறு, துவழிற் என்னும் வடமொழிகள் சாக்குடமறு, துடிதர் எனத் திரிந்தன. அதிதியின புத்திரரானமையால் ஆதித்தியர் எனப்பெயர். அவர்கட்குரிய செல் வந்தையும் தேவர் முதலாயினோ ஏத்துதலையும் பின்வரும் ஆதவா சி சிறப்புரைத்தஅந்நி யாயநீதிற் காண்க இதனால் அதிதியின புத்திரா இணைவர் எனபதும் அவர்களது பெய ரின காரணமும் கூறப்பட்டது (கங்.)

கருங்கடல் போழ்ந்து வல்லவா குளித்த கதாமணி ரித்திலத் தாங்கி
மருங்குறேயத் தகல்வான் போககற விற்கும வருமுலைத் திதியெனு மடந்தை
யருந்தவம் புரியும் காசிப னருளா லாடலவே லிரணியன் மறையும்
பருந்துவிழ் நெடுவே லிரணியாக்களையும் விண்ணவா வெருவுநப் பயந்தாள்.

(இ-ள்) கரு கடல் போழ்ந்து=கூரிய சமுத்திரத்தைக் குடைந்து, வல்லவா குளித்த கதிர் மணி ரித்திலம் தாங்கி=மூழ்க வல்லாரால் முழுநி பெருகப்பட்ட ஒளிபொருந்திய அழகிய முத்துக்களைச் சுமந்து, மருங்கு தேய்த்து=இடையிலையும குறைத்து, அகல வான் போகு அற வீங்கும் வரு முலை = அகன்ற ஆகாயத்தில் இடையிலேயே பொனைபு புரித்த வளர்ந்த தனக்கோ யுடைய, திதி எனும் மடந்தை=திதி யெனனும் பெண்ணைவள், அரு தவம் புரியும் காசிபன அருளால் = அரிய தவத்தைச் செய்யும் காசிபமுனிவரின் கிருபை யினால், ஆடல் வேல் இரணியன தனையும் = வெற்றியைக் கொண்ட வேலையுதத்தை யேந்திய இரணியன் என்பாணையும், பருந்து வீழ் நெடு வேல் இரணியாக்களையும்=பருந்துகள் மொய்க்கின்ற நெடிய வேலையுதத்தை யுடைய இரணியாக்க னென்பவனையும், விண்ணவர் வெருவுந டயந்தாளா=தேவர்கள் டயமடையுமாறு பெற்றாள்.

இரணியனே இரணியகசிபு என்றும் கூறப இதுனால் திதியெனவளரின் புத்திரர் இணைவரென்பது கூறப்பட்டது குளித்தல்=கடலுண்மூழ்கி யிப்பி பெடுத்தல். (கசு)

ஆங்கவர் தம்மின் மறங்கனிற் தொழுகு மாடல்வே லிரணிய னென்போன்
வீங்கொளி விரிக்கும் வெள்ளில் லருளால் விரிசிகை யைந்தழ னாப்பா தை
டேங்கமழ் கமலப் பொகுட்டி ஸ்வீற் றிருக்குந் தேவனைத் தனதுளத் திருள்
நீங்குமம் புலனு மொருவழிப் படுததி றினைவரு மருந்தவம் புரிந்தான்.

(இ-ள்) ஆங்கவர் தம்மின்=அவ்விருவருள், மறம் கனிந்து ஒருதும். ஆடல் வேல் இரணியன் எனலான=வீரமுதிர்ந்து தேங்கும் போர்த் தொழிற் றரிய வேலையுதத்தை யோதிய இரணியன் எனது சொல்லப் படுவோன், வீங்கு ஒளி விரிக்கும் வெள்ளில்

